Holy Bible

Aionian Edition®

Sveta Pismo

Serbian Karadzic/Danicic Latin

AionianBible.org
Prvo na svetu ponovo prevedeno Sveto Pismo
100% besplatno štampanje i kopiranje
poznat kao " Ljubičasto Sveto Pismo "

Holy Bible Aionian Edition ®
Sveta Pismo
Serbian Karadzic/Danicic Latin

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 4/18/2025
Source copyright: Public Domain
Karadžić New Testament, Daničić Old Testament, 1847, 1865

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/19/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Predgovor

Srpski at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Srpski at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.
06/21/25 - 469 translations now available in 230 languages.

Pregled Sadržaja

STARI ZAVET

Postanak 11
Izlazak 101
Levitski Zakonik 176
Brojevi 232
Ponovljeni Zakon 309
Isus Navin 375
Sudije 420
Ruta 465
1 Samuelova 471
2 Samuelova 529
1 Kraljevima 577
2 Kraljevima 635
1 Dnevnika 689
2 Dnevnika 741
Ezra 804
Nehemija 823
Jestira 849
Jov 863
Psalmi 907
Poslovice 1013
Propovednik 1050
Pesma nad pesmama 1063
Isaija 1070
Jeremija 1155
Tužbalice 1253
Jezekilj 1262
Danilo 1351
Osija 1378
Joil 1391
Amos 1396
Ovadija 1406
Jona 1408
Mihej 1411
Naum 1419
Avakum 1422
Sofonija 1426
Agej 1430
Zaharija 1433
Malahija 1448

NOVI ZAVET

Mateju 1455
Marku 1511
Luki 1546
Jovanu 1606
Dela apostolska 1652
Rimljanima 1712
1 Korinæanima 1736
2 Korinæanima 1759
Galaæanima 1774
Efežanima 1782
Filipljanima 1790
Kološanima 1796
1 Solunjanima 1801
2 Solunjanima 1806
1 Timoteju 1809
2 Timoteju 1816
Titu 1821
Filemonu 1824
Jevrejima 1826
Jakovljeva 1844
1 Petrova 1850
2 Petrova 1857
1 Jovanova 1861
2 Jovanova 1867
3 Jovanova 1868
Judina 1869
Apokalipsa 1871

DODATAK

Vodič za Čitaoce
Rečnik
Karte
Sudbina
Ilustracije, Doré

STARI ZAVET

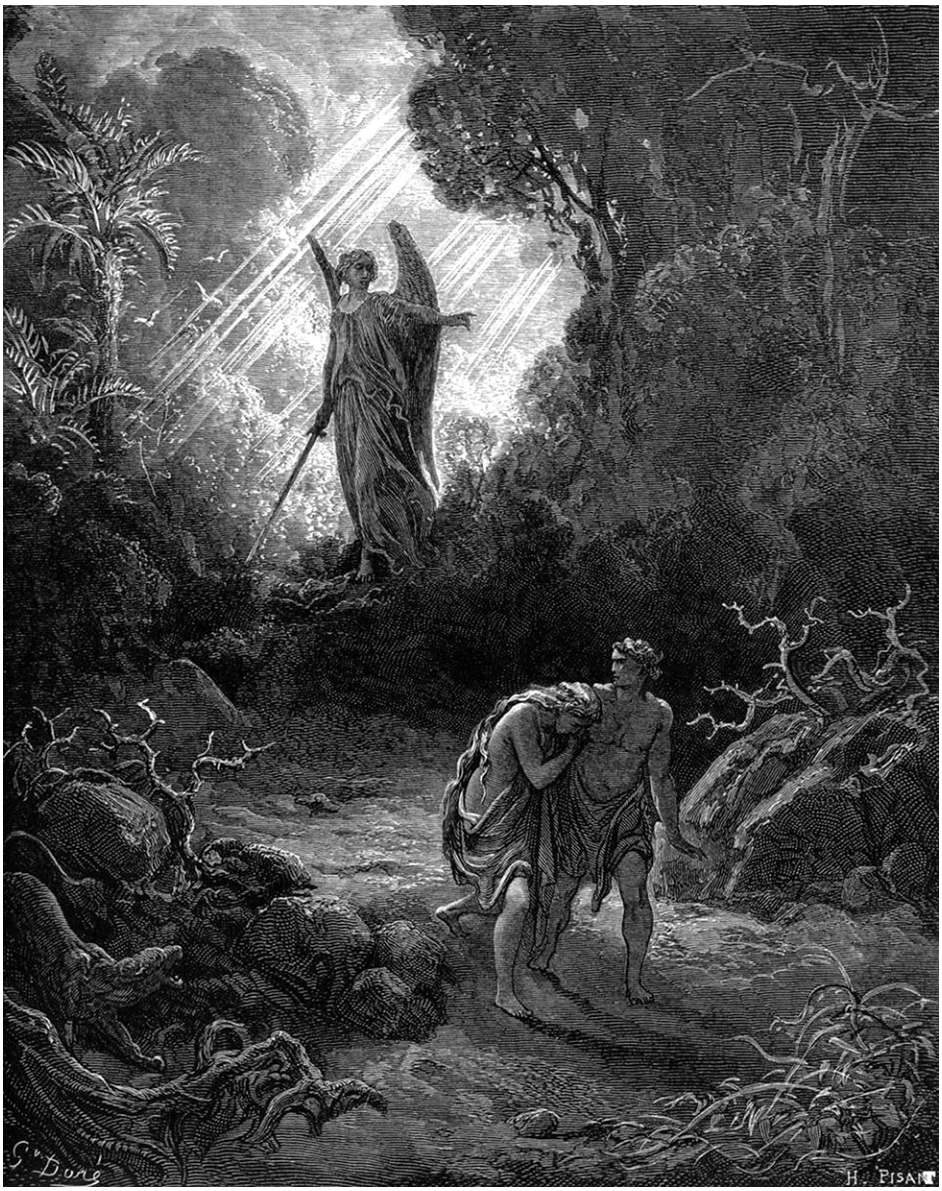

I izagnav èovjeka postavi pred vrtom Edemskim heruvima s plamenijem maèem, koji se vijaše i tamo i amo, da èuva put ka drvetu od života.

Postanak 3:24

Postanak

1 U poèetku stvori Bog nebo i zemlju. **2** A zemlja bješe bez
oblièja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše
se nad vodom. **3** I reèe Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost. **4**
I vidje Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame.
5 I svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noæ. I bi veèe i bi
jutro, dan prvi. **6** Potom reèe Bog: neka bude svod posred vode,
da rastavlja vodu od vode. **7** I stvori Bog svod, i rastavi vodu
pod svodom od vode nad svodom; i bi tako. **8** A svod nazva Bog
nebo. I bi veèe i bi jutro, dan drugi. **9** Potom reèe Bog: neka
se sabere voda što je pod nebom na jedno mjesto, i neka se
pokaže suho. I bi tako. **10** I suho nazva Bog zemlja, a zborišta
vodena nazva mora; i vidje Bog da je dobro. **11** Opet reèe Bog:
neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme, i drvo
rodno, koje raða rod po svojim vrstama, u kojem æe biti sjeme
njegovo na zemlji. I bi tako. **12** I pusti zemlja iz sebe travu,
bilje, što nosi sjeme po svojim vrstama, i drvo, koje raða rod, u
kojem je sjeme njegovo po njegovijem vrstama. I vidje Bog da je
dobro. **13** I bi veèe i bi jutro, dan treæi. **14** Potom reèe Bog:
neka budu vidjela na svodu nebeskom, da dijele dan i noæ, da
budu znaci vremenima i danima i godinama; **15** I neka svijetle
na svodu nebeskom, da obasjavaju zemlju. I bi tako. **16** I stvori
Bog dva vidjela velika: vidjelo veæe da upravlja danom, i vidjelo
manje da upravlja noæu, i zvijezde. **17** I postavi ih Bog na svodu
nebeskom da obasjavaju zemlju. **18** I da upravljaju danom i
noæu, i da dijele svjetlost od tame. I vidje Bog da je dobro. **19** I
bi veèe i bi jutro, dan èetvrti. **20** Potom reèe Bog: neka vrve po
vodi žive duše, i ptice neka lete iznad zemlje pod svod nebeski.
21 I stvori Bog kitove velike i sve žive duše što se mièu, što

provrvješe po vodi po vrstama svojim, i sve ptice krilate po
vrstama njihovijem. I vidje Bog da je dobro; **22** I blagoslovi ih Bog
govoreæi: raðajte se i množite se, i napunite vodu po morima, i
ptice neka se množe na zemlji. **23** I bi veèe i bi jutro, dan peti. **24**
Potom reèe Bog: neka zemlja pusti iz sebe duše žive po vrstama
njihovijem, stoku i sitne životinje i zvijeri zemaljske po vrstama
njihovijem. I bi tako. **25** I stvori Bog zvijeri zemaljske po vrstama
njihovijem, i stoku po vrstama njezinijem, i sve sitne životinje na
zemlji po vrstama njihovijem. I vidje Bog da je dobro. **26** Potom
reèe Bog: da naèinimo èovjeka po svojemu oblièju, kao što smo
mi, koji æe biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od
stoke i od cijele zemlje i od svijeh životinja što se mièu po zemlji.
27 I stvori Bog èovjeka po oblièju svojemu, po oblièju Božijemu
stvori ga; muško i žensko stvori ih. **28** I blagoslovi ih Bog, i reèe
im Bog: raðajte se i množite se, i napunite zemlju, i vladajte
njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od
svega zvjerinja što se mièe po zemlji. **29** I još reèe Bog: evo,
dao sam vam sve bilje što nosi sjeme po svoj zemlji, i sva drveta
rodna koja nose sjeme; to æe vam biti za hranu. **30** A svjemu
zvjerinju zemaljskom i svjema pticama nebeskim i svjemu što se
mièe na zemlji i u èem ima duša živa, dao sam svu travu da
jedu. I bi tako. **31** Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle,
dobro bješe veoma. I bi veèe i bi jutro, dan šesti.

2 Tako se dovrši nebo i zemlja i sva vojska njihova. **2** I svrši
Bog do sedmoga dana djela svoja, koja uèini; i poèinu u sedmi
dan od svijeh djela svojih, koja uèini; **3** I blagoslovi Bog sedmi
dan, i posveti ga, jer u taj dan poèinu od svijeh djela svojih, koja
uèini; **4** To je postanje neba i zemlje, kad postaše, kad Gospod
Bog stvori zemlju i nebo, **5** I svaku biljku poljsku, dokle je još ne

bješe na zemlji, i svaku travku poljsku, dokle još ne nicaše; jer
Gospod Bog još ne pusti dažda na zemlju, niti bješe èovjeka da
radi zemlju, **6** Ali se podizaše para sa zemlje da natapa svu
zemlju. **7** A stvori Gospod Bog èovjeka od praha zemaljskoga,
i dunu mu u nos duh životni; i posta èovjek duša živa. **8** I
nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namjesti
èovjeka, kojega stvori. **9** I uèini Gospod Bog, te nikoše iz zemlje
svakojaka drveta lijepa za gledanje i dobra za jelo, i drvo od
života usred vrta i drvo od znanja dobra i zla. **10** A voda tecijaše
iz Edema natapajuæi vrt, i odande se dijeljaše u èetiri rijeke. **11**
Jednoj je ime Fison, ona teèe oko cijele zemlje Evilske, a ondje
ima zlata, **12** I zlato je one zemlje vrlo dobro; ondje ima i bdela i
dragoga kamena oniha. **13** A drugoj je rijeci ime Geon, ona teèe
oko cijele zemlje Huske. **14** A treæoj je rijeci ime Hidekel, ona
teèe k Asirskoj. A èetvrta je rijeka Efrat. **15** I uzevši Gospod Bog
èovjeka namjesti ga u vrtu Edemskom, da ga radi i da ga èuva.
16 I zaprijeti Gospod Bog èovjeku govoreæi: jedi slobodno sa
svakoga drveta u vrtu; **17** Ali s drveta od znanja dobra i zla, s
njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrijeæeš. **18** I reèe
Gospod Bog: nije dobro da je èovjek sam; da mu naèinim druga
prema njemu. **19** Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zvijeri
poljske i sve ptice nebeske, i dovede k Adamu da vidi kako æe
koju nazvati, pa kako Adam nazove koju životinju onako da joj
bude ime; **20** I Adam nadjede ime svakom živinèetu i svakoj ptici
nebeskoj i svakoj zvijeri poljskoj; ali se ne nađe Adamu drug
prema njemu. **21** I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te
zaspa; pa mu uze jedno rebro, i mjesto popuni mesom; **22** I
Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje uze Adamu, i dovede je k
Adamu. **23** A Adam reèe: sada eto kost od mojih kosti, i tijelo

od mojega tijela. Neka joj bude ime èovjeèica, jer je uzeta od
èovjeka. **24** Zato æe ostaviti èovjek oca svojega i mater svoju, i
prilijepiæe se k ženi svojoj, i biæe dvoje jedno tijelo. **25** A bjehu
oboje goli, Adam i žena mu, i ne bješe ih sramota.

3 Ali zmija bješe lukava mimo sve zvijeri poljske, koje stvori
Gospod Bog; pa reèe ženi: je li istina da je Bog kazao da ne
jedete sa svakoga drveta u vrtu? **2** A žena reèe zmiji: mi jedemo
roda sa svakoga drveta u vrtu; **3** Samo roda s onoga drveta
usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete.
4 A zmija reèe ženi: neæete vi umrijeti; **5** Nego zna Bog da æe
vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oèi, pa æete
postati kao bogovi i znati što je dobro što li zlo. **6** I žena videæi
da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je
drvo vrlo drago radi znanja, uzabra roda s njega i okusi, pa dade
i mužu svojemu, te i on okusi. **7** Tada im se otvoriše oèi, i vidješe
da su goli; pa spletoše lišæa smokova i naèiniše sebi pregaèe.
8 I zaèuše glas Gospoda Boga, koji iðaše po vrtu kad zahladi; i
sakri se Adam i žena mu ispred Gospoda Boga među drveta u
vrtu. **9** A Gospod Bog viknu Adama i reèe mu: gdje si? **10** A on
reèe: èuh glas tvoj u vrtu, pa se poplaših, jer sam go, te se
sakrih. **11** A Bog reèe: ko ti kaza da si go? da nijesi jeo s onoga
drveta što sam ti zabranio da ne jedeš s njega? **12** A Adam
reèe: žena koju si udružio sa mnom, ona mi dade s drveta, te
jedoh. **13** A Gospod Bog reèe ženi: zašto si to uèinila? A žena
odgovori: zmija me prevari, te jedoh. **14** Tada reèe Gospod Bog
zmiji: kad si to uèinila, da si prokleta mimo svako živinèe i mimo
sve zvijeri poljske; na trbuhu da se vuèeš i prah da jedeš do
svojega vijeka. **15** I još meæem neprijateljstvo između tebe i
žene i između sjemena tvojega i sjemena njezina; ono æe ti na

glavu stajati a ti æeš ga u petu ujedati. **16** A ženi reèe: tebi
æu mnoge muke zadati kad zatrudniš, s mukama æeš djecu
raðati, i volja æe tvoja stajati pod vlašæu muža tvojega, i on æe
ti biti gospodar. **17** Pa onda reèe Adamu: što si poslušao ženu i
okusio s drveta s kojega sam ti zabranio rekavši da ne jedeš s
njega, zemlja da je prokleta s tebe; s mukom æeš se od nje
hraniti do svojega vijeka; **18** Trnje i korov æe ti raðati, a ti æeš
jesti zelje poljsko; **19** Sa znojem lica svojega ješæeš hljeb, dokle
se ne vratiš u zemlju od koje si uzet; jer si prah, i u prah æeš
se vratiti. **20** I Adam nadjede ženi svojoj ime Jeva, zato što je
ona mati svjema živima. **21** I naèini Gospod Bog Adamu i ženi
njegovoj haljine od kože, i obuèe ih u njih. **22** I reèe Gospod
Bog: eto, èovjek posta kao jedan od nas znajuæi što je dobro
što li zlo; ali sada da ne pruži ruke svoje i uzbere i s drveta od
života, i okusi, te dovijeka živi. **23** I Gospod Bog izagna ga iz vrta
Edemskoga da radi zemlju, od koje bi uzet; **24** I izagnav èovjeka
postavi pred vrtom Edemskim heruvima s plamenijem maèem,
koji se vijaše i tamo i amo, da èuva put ka drvetu od života.

4 Iza toga Adam pozna Jevu ženu svoju, a ona zatrudnje i
rodi Kajina, i reèe: dobih èovjeka od Gospoda. **2** I rodi opet
brata njegova Avelja. I Avelj posta pastir a Kajin ratar. **3** A
poslije nekoga vremena dogodi se, te Kajin prinese Gospodu
prinos od roda zemaljskoga; **4** A i Avelj prinese od prvina stada
svojega i od njihove pretiline. I Gospod pogleda na Avelja i na
njegov prinos, **5** A na Kajina i na njegov prinos ne pogleda.
Zato se Kajin rasrdi veoma, i lice mu se promijeni. **6** Tada reèe
Gospod Kajinu: što se srdiš? što li ti se lice promijeni? **7** Neæeš
li biti mio, kad dobro èiniš? a kad ne èiniš dobro, grijeh je na
vratima. A volja je njegova pod tvojom vlašæu, i ti si mu stariji. **8**

Poslije govoraše Kajin s Aveljem bratom svojim. Ali kad bijahu u
polju, skoèi Kajin na Avelja brata svojega, i ubi ga. **9** Tada reèe
Gospod Kajinu: gdje ti je brat Avelj? A on odgovori: ne znam; zar
sam ja èuvar brata svojega? **10** A Bog reèe: šta uèini! glas krvi
brata tvojega vièe sa zemlje k meni. **11** I sada, da si proklet na
zemlji, koja je otvorila usta svoja da primi krv brata tvojega iz
ruke tvoje. **12** Kad zemlju uzradiš, neæe ti više davati blaga
svojega. Biæeš potukaè i bjegunac na zemlji. **13** A Kajin reèe
Gospodu: krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti. **14**
Evo me tjeraš danas iz ove zemlje da se krijem ispred tebe, i da
se skitam i potucam po zemlji, pa æe me ubiti ko me udesi. **15**
A Gospod mu reèe: zato ko ubije Kajina, sedam æe se puta
to pokajati. I naèini Gospod znak na Kajinu da ga ne ubije ko
ga udesi. **16** I otide Kajin ispred Gospoda, i naseli se u zemlji
Naidskoj na istoku prema Edemu. **17** I pozna Kajin ženu svoju, a
ona zatrudnje i rodi Enoha. I sazida grad i prozva ga po imenu
sina svojega Enoh. **18** A Enohu rodi se Gaidad; a Gaidad rodi
Maleleila; a Maleleilo rodi Matusala; a Matusal rodi Lameha. **19** I
uze Lameh dvije žene: jednoj bješe ime Ada a drugoj Sela. **20** I
Ada rodi Jovila; od njega se narodiše koji žive pod šatorima i
stoku pasu. **21** A bratu njegovu bješe ime Juval; od njega se
narodiše gudaèi i sviraèi. **22** A i Sela rodi Tovela, koji bješe
vješt kovati svašta od mjedi i od gvožđa; a sestra Tovelu bješe
Noema. **23** I reèe Lameh svojima ženama, Adi i Seli: èujte glas
moj, žene Lamehove, poslušajte rijeèi moje: ubiæu èovjeka za
ranu svoju i mladiæa za masnicu svoju. **24** Kad æe se Kajin
osvetiti sedam puta, Lameh æe sedamdeset i sedam puta. **25** A
Adam opet pozna ženu svoju, i ona rodi sina, i nadje mu ime Sit,
jer mi, reèe, Bog dade drugoga sina za Avelja, kojega ubi Kajin.

26 I Situ se rodi sin, kojemu nadjede ime Enos. Tada se poèe
prizivati ime Gospodnje.

5 Ovo je pleme Adamovo. Kad Bog stvori èovjeka, po oblièju
svojemu stvori ga. **2** Muško i žensko stvori ih, i blagoslovi ih,
i nazva ih èovjek, kad biše stvoreni. **3** I poživje Adam sto i
trideset godina, i rodi sina po oblièju svojemu, kao što je on, i
nadjede mu ime Sit. **4** A rodiv Sita poživje Adam osam stotina
godina, raðajuæi sinove i kæeri; **5** Tako poživje Adam svega
devet stotina i trideset godina; i umrije. **6** A Sit poživje sto i pet
godina, i rodi Enosa; **7** A rodiv Enosa poživje Sit osam stotina
i sedam godina, raðajuæi sinove i kæeri; **8** Tako poživje Sit
svega devet stotina i dvanaest godina; i umrije. **9** A Enos poživje
devedeset godina, i rodi Kajinana; **10** A rodiv Kajinana poživje
Enos osam stotina i petnaest godina, raðajuæi sinove i kæeri;
11 Tako poživje Enos svega devet stotina i pet godina; i umrije.
12 A Kajinan poživje sedamdeset godina, i rodi Maleleila; **13** A
rodiv Maleleila poživje Kajinan osam stotina i èetrdeset godina,
raðajuæi sinove i kæeri; **14** Tako poživje Kajinan svega devet
stotina i deset godina; i umrije. **15** A Maleleilo poživje šezdeset i
pet godina, i rodi Jareda; **16** A rodiv Jareda poživje Maleleilo
osam stotina i trideset godina, raðajuæi sinove i kæeri; **17** Tako
poživje Maleleilo svega osam stotina i devedeset i pet godina; i
umrije. **18** A Jared poživje sto i šezdeset i dvije godine, i rodi
Enoha; **19** A rodiv Enoha poživje Jared osam stotina godina,
raðajuæi sinove i kæeri; **20** Tako poživje Jared svega devet
stotina i šezdeset i dvije godine, i umrije. **21** A Enoh poživje
šezdeset i pet godina, i rodi Matusala; **22** A rodiv Matusala
poživje Enoh jednako po volji Božjoj trista godina, raðajuæi
sinove i kæeri; **23** Tako poživje Enoh svega trista i šezdeset i pet

godina; **24** I živeæi Enoh jednako po volji Božjoj, nestade ga,
jer ga uze Bog. **25** A Matusal poživje sto i osamdeset i sedam
godina, i rodi Lameha; **26** A rodiv Lameha poživje Matusal
sedam stotina i osamdeset i dvije godine, raðajuæi sinove i
kæeri; **27** Tako poživje Matusal svega devet stotina i šezdeset i
devet godina; i umrije. **28** A Lameh poživje sto i osamdeset i
dvije godine, i rodi sina, **29** I nadjede mu ime Noje govoreæi:
ovaj æe nas odmoriti od posala naših i od truda ruku naših na
zemlji, koju prokle Gospod. **30** A rodiv Noja poživje Lameh pet
stotina i devedeset i pet godina, raðajuæi sinove i kæeri; **31**
Tako poživje Lameh svega sedam stotina i sedamdeset i sedam
godina; i umrije. **32** A Noju kad bi pet stotina godina, rodi Noje
Sima, Hama i Jafeta.

6 A kad se ljudi poèeše množiti na zemlji, i kæeri im se narodiše.
2 Videæi sinovi Božji kæeri èovjeèije kako su lijepe uzimaše
ih za žene koje htješe. **3** A Gospod reèe: neæe se duh moj
dovijeka preti s ljudima, jer su tijelo; neka im još sto i dvadeset
godina. **4** A bijaše tada divova na zemlji; a i poslije, kad se
sinovi Božji sastajahu sa kæerima èovjeèijim, pa im one raðahu
sinove; to bijahu silni ljudi, od starine na glasu. **5** I Gospod
videæi da je nevaljalstvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve
misli srca njihova svagda samo zle, **6** Pokaja se Gospod što je
stvorio èovjeka na zemlji, i bi mu žao u srcu. **7** I reèe Gospod:
hoæu da istrijebim sa zemlje ljude, koje sam stvorio, od èovjeka
do stoke i do sitne životinje i do ptica nebeskih; jer se kajem
što sam ih stvorio. **8** Ali Noje nađe milost pred Gospodom. **9**
Ovo su događaji Nojevi: Noje bješe èovjek pravedan i bezazlen
svojega vijeka; po volji Božjoj svagda življaše Noje. **10** I rodi
Noje tri sina: Sima, Hama i Jafeta. **11** A zemlja se pokvari pred

Bogom, i napuni se zemlja bezakonja. **12** I pogleda Bog na
zemlju, a ona bješe pokvarena; jer svako tijelo pokvari put svoj
na zemlji. **13** I reèe Bog Noju: kraj svakome tijelu dođe preda
me, jer napuniše zemlju bezakonja; i evo hoæu da ih zatrem
sa zemljom. **14** Naèini sebi kovèeg od drveta gofera, i naèini
pregratke u kovèegu; i zatopi ga smolom iznutra i spolja. **15**
I naèini ga ovako: u dužinu neka bude trista lakata, u širinu
pedeset lakata, i u visinu trideset lakata; **16** Pusti dosta svjetlosti
u kovèeg; i krov mu svedi ozgo od lakta; i udari vrata kovèegu
sa strane; i naèini ga na tri boja: donji, drugi i treæi. **17** Jer evo
pustiæu potop na zemlju, da istrijebim svako tijelo, u kojem ima
živa duša pod nebom; što je god na zemlji sve æe izginuti. **18**
Ali æu s tobom uèiniti zavjet svoj: i uæi æeš u kovèeg ti i sinovi
tvoji i žena tvoja i žene sinova tvojih s tobom. **19** I od svega živa,
od svakoga tijela, uzeæeš u kovèeg po dvoje, da saèuvaš u
životu sa sobom, a muško i žensko neka bude. **20** Od ptica po
vrstama njihovijem, od stoke po vrstama njezinijem, i od svega
što se mièe na zemlji po vrstama njegovijem, od svega po dvoje
neka uđe s tobom, da ih saèuvaš u životu. **21** I uzmi sa sobom
svega što se jede, i èuvaj kod sebe, da bude hrane tebi i njima.
22 I Noje uèini, kako mu zapovjedi Bog, sve onako uèini.

7 I reèe Gospod Noju: uđi u kovèeg ti i sav dom tvoj; jer te
nađoh pravedna pred sobom ovoga vijeka. **2** Uzmi sa sobom od
svijeh životinja èistih po sedmoro, sve mužjaka i ženku njegovu;
a od životinja neèistih po dvoje, mužjaka i ženku njegovu, **3**
Također i od ptica nebeskih po sedam, mužjaka i ženku njegovu,
da im se saèuva sjeme na zemlji. **4** Jer æu do sedam dana
pustiti dažd na zemlju za èetrdeset dana i èetrdeset noæi, i
istrijebiæu sa zemlje svako tijelo živo, koje sam stvorio. **5** I Noje

uèini sve što mu zapovjedi Gospod. **6** A bješe Noju šest stotina
godina kad doðe potop na zemlju. **7** I uðe Noje u kovèeg i
sinovi njegovi i žena njegova i žene sinova njegovijeh s njim radi
potopa. **8** Od životinja èistih i od životinja neèistih i od ptica
i od svega što se mièe po zemlji, **9** Uðe k Noju u kovèeg po
dvoje, muško i žensko, kao što bješe Bog zapovjedio Noju. **10** A
u sedmi dan doðe potop na zemlju. **11** Kad je bilo Noju šest
stotina godina, te godine drugoga mjeseca, sedamnaesti dan
toga mjeseca, taj dan razvališe se svi izvori velikoga bezdana,
i otvoriše se ustave nebeske; **12** I udari dažd na zemlju za
èetrdeset dana i èetrdeset noæi. **13** Taj dan uðe u kovèeg Noje i
Sim i Ham i Jafet, sinovi Nojevi, i žena Nojeva i tri žene sinova
njegovijeh s njima; **14** Oni, i svakojake zvijeri po vrstama svojim,
i svakojaka stoka po vrstama svojim, i što se god mièe po zemlji
po vrstama svojim, i ptice sve po vrstama svojim, i što god leti i
ima krila. **15** Doðe k Noju u kovèeg po dvoje od svakoga tijela,
u kojem ima živa duša, **16** Muško i žensko od svakoga tijela
uðoše, kao što bješe Bog zapovjedio Noju; pa Gospod zatvori za
njim. **17** I bi potop na zemlji za èetrdeset dana; i voda doðe i uze
kovèeg, i podiže ga od zemlje. **18** I navali voda, i usta jako po
zemlji, i kovèeg stade ploviti vodom. **19** I navaljivaše voda sve
veæma po zemlji, i pokri sva najviša brda što su pod cijelijem
nebom. **20** Petnaest lakata doðe voda iznad brda, pošto ih pokri.
21 Tada izgibe svako tijelo što se micaše na zemlji, ptice i stoka,
i zvijeri i sve što gamiže po zemlji, i svi ljudi. **22** Sve što imaše
dušu živu u nosu, sve što bijaše na suhu, pomrije. **23** I istrijebi
se svako tijelo živo na zemlji, i ljudi i stoka i što god gamiže i
ptice nebeske, sve, velim, istrijebi se sa zemlje; samo Noje osta

i što s njim bješe u kovèegu. **24** I stajaše voda povrh zemlje sto i
pedeset dana.

8 A Bog se opomenu Noja i svijeh zvijeri i sve stoke što bjehu s
njim u kovèegu; i posla Bog vjetar na zemlju da uzbije vodu. **2** I
zatvoriše se izvori bezdanu i ustave nebeske, i dažd s neba
prestade. **3** I stade voda opadati na zemlji, i jednako opadaše
poslije sto i pedeset dana; **4** Te se ustavi kovèeg sedmoga
mjeseca dana sedamnaestoga na planini Araratu. **5** I voda
opadaše sve veæma do desetoga mjeseca; i prvoga dana
desetoga mjeseca pokazaše se vrhovi od brda. **6** A poslije
èetrdeset dana otvori Noje prozor na kovèegu, koji bješe naèinio;
7 I ispusti gavrana, koji jednako odlijetaše i dolijetaše dokle
ne presahnu voda na zemlji. **8** Pa pusti i golubicu da bi vidio
je li opala voda sa zemlje. **9** A golubica ne našavši gdje bi
stala nogom svojom vrati se k njemu u kovèeg, jer još bješe
voda po svoj zemlji; i Noje pruživši ruku uhvati je i uze k sebi u
kovèeg. **10** I poèeka još sedam dana, pa opet ispusti golubicu
iz kovèega. **11** I pred veèe vrati se k njemu golubica, i gle, u
kljunu joj list maslinov, koji bješe otkinula; tako pozna Noje da je
opala voda sa zemlje. **12** Ali poèeka još sedam dana, pa opet
ispusti golubicu, a ona mu se više ne vrati. **13** Šest stotina prve
godine vijeka Nojeva prvi dan prvoga mjeseca usahnu voda na
zemlji; i Noje otkri krov na kovèegu, i ugleda zemlju suhu. **14** A
drugoga mjeseca dvadeset sedmoga dana bješe sva zemlja
suha. **15** Tada reèe Bog Noju govoreæi: **16** Izidi iz kovèega ti i
žena tvoja i sinovi tvoji i žene sinova tvojih s tobom; **17** Sve
zvijeri što su s tobom od svakoga tijela, ptice i stoku i što god
gamiže po zemlji, izvedi sa sobom, neka se raziđu po zemlji, i
neka se plode i množe na zemlji. **18** I izide Noje i sinovi njegovi i

žena njegova i žene sinova njegovijeh s njim. **19** Sve zvijeri, sve
sitne životinje, sve ptice i sve što se mièe po zemlji po svojim
vrstama izidoše iz kovèega. **20** I naèini Noje žrtvenik Gospodu, i
uze od svake èiste stoke i od svijeh ptica èistijeh, i prinese na
žrtveniku žrtve paljenice. **21** I Gospod omirisa miris ugodni, i
reèe u srcu svojem: neæu više kleti zemlje s ljudi, što je misao
srca èovjeèijega zla od malena; niti æu više ubijati svega što
živi, kao što uèinih. **22** Otsele dokle bude zemlje, neæe nestajati
sjetve ni žetve, studeni ni vruæine, ljeta ni zime, dana ni noæi.
9 I Bog blagoslovi Noja i sinove njegove, i reèe im: raðajte se i
množite se, i napunite zemlju; **2** I sve zvijeri zemaljske i sve
ptice nebeske i sve što ide po zemlji i sve ribe morske neka vas
se boje i straše; sve je predano u vaše ruke. **3** Što se god mièe
i živi, neka vam bude za jelo, sve vam to dadoh kao zelenu
travu. **4** Ali ne jedite mesa s dušom njegovom, a to mu je krv.
5 Jer æu i vašu krv, duše vaše, iskati; od svake æu je zvijeri
iskati; iz ruke samoga èovjeka, iz ruke svakoga brata njegova
iskaæu dušu èovjeèiju. **6** Ko prolije krv èovjeèiju, njegovu æe
krv proliti èovjek; jer je Bog po svojemu oblièju stvorio èovjeka.
7 Raðajte se dakle i množite se; narodite se veoma na zemlji i
namnožite se na njoj. **8** I reèe Bog Noju i sinovima njegovijem s
njim, govoreæi: **9** A ja evo postavljam zavjet svoj s vama i s
vašim sjemenom nakon vas, **10** I sa svijem životinjama, što su s
vama od ptica, od stoke i od svega zvijerja zemaljskoga što je s
vama, sa svaèim što je izašlo iz kovèega, i sa svijem zvijerjem
zemaljskim. **11** Postavljam zavjet svoj s vama, te otsele neæe
nijedno tijelo poginuti od potopa, niti æe više biti potopa da zatre
zemlju. **12** I reèe Bog: evo znak zavjeta koji postavljam između
sebe i vas i svake žive tvari, koja je s vama dovijeka: **13** Metnuo

sam dugu svoju u oblake, da bude znak zavjeta između mene i
zemlje. **14** Pa kad oblake navuèem na zemlju, vidjeæe se duga
u oblacima, **15** I opomenuæu se zavjeta svojega koji je između
mene i vas i svake duše žive u svakom tijelu, i neæe više biti od
vode potopa da zatre svako tijelo. **16** Duga æe biti u oblacima,
pa æu je pogledati, i opomenuæu se vjeènoga zavjeta između
Boga i svake duše žive u svakom tijelu koje je na zemlji. **17** I
reèe Bog Noju: to je znak zavjeta koji sam uèinio između sebe i
svakoga tijela na zemlji. **18** A bijahu sinovi Nojevi koji izidoše iz
kovèega: Sim i Ham i Jafet; a Ham je otac Hanancima. **19** To su
tri sina Nojeva, i od njih se naseli sva zemlja. **20** A Noje poèe
raditi zemlju, i posadi vinograd. **21** I napiv se vina opi se, i otkri
se nasred šatora svojega. **22** A Ham, otac Hanancima, vidje
golotinju oca svojega, i kaza obojici braæe svoje na polju. **23** A
Sim i Jafet uzeše haljinu, i ogrnuše je obojica na ramena svoja, i
iduæi natraške pokriše njom golotinju oca svojega, licem natrag
okrenuvši se da ne vide golotinje oca svojega. **24** A kad se Noje
probudi od vina, dozna šta mu je uèinio mlađi sin, **25** I reèe:
proklet da je Hanan, i da bude sluga slugama braæe svoje!
26 I još reèe: blagosloven da je Gospod Bog Simov, i Hanan
da mu bude sluga! **27** Bog da raširi Jafeta da živi u šatorima
Simovijem, a Hanan da im bude sluga! **28** I poživje Noje poslije
potopa trista i pedeset godina. **29** A svega poživje Noje devet
stotina i pedeset godina; i umrije.

10 A ovo su plemena sinova Nojevijeh, Sima, Hama i Jafeta,
kojima se rodiše sinovi poslije potopa. **2** Sinovi Jafetovi: Gamer
i Magog i Madaj i Javan i Tovel i Meseh i Tiras. **3** A sinovi
Gamerovi: Ashanas i Rifat i Togarma. **4** A sinovi Javanovi: Elisa
i Tarsis, Kitim i Dodanim. **5** Od njih se razdijeliše ostrva narodna

na zemljama svojim, svako po jeziku svojemu i po porodicama
svojim, u narodima svojim. **6** A sinovi Hamovi: Hus i Mesrain,
Fud i Hanan. **7** A sinovi Husovi: Sava i Evila i Savata i Regma i
Savataka. A sinovi Regmini: Sava i Dadan. **8** Hus rodi i Nevroda;
a on prvi bi silan na zemlji; **9** Bješe dobar lovac pred Gospodom;
zato se kaže: dobar lovac pred Gospodom kao Nevrod. **10** A
poèetak carstvu njegovu bješe Vavilon i Oreh i Arhad i Halani u
zemlji Senaru. **11** Iz te zemlje izađe Asur, i sazida Nineviju i
Rovot grad i Halah, **12** I Dasem između Ninevije i Halaha; to
je grad velik. **13** A Mesrain rodi Ludeje i Enemeje i Laveje i
Neftaleje, **14** I Patroseje i Hasmeje, odakle izađoše Filisteji i
Gaftoreji. **15** A Hanan rodi Sidona, prvenca svojega, i Heta, **16** I
Jevuseja i Amoreja i Gergeseja, **17** I Eveja i Arukeja i Aseneja,
18 I Aradeja i Samareja i Amateja. A poslije se rasijaše plemena
Hananejska. **19** I bjehu međe Hananejske od Sidona iduæi na
Gerar pa do Gaze, i iduæi na Sodom i Gomor i Adamu i Sevojim
pa do Dasa. **20** To su sinovi Hamovi po porodicama svojim i po
jezicima svojim, u zemljama svojim i u narodima svojim. **21** I
Simu rodiše se sinovi, najstarijemu bratu Jafetovu, ocu svijeh
sinova Everovijeh. **22** Sinovi Simovi bjehu: Elam i Asur i Arfaksad
i Lud i Aram. **23** A sinovi Aramovi: Uz i Ul i Gater i Mas. **24** A
Arfaksad rodi Salu, a Sala rodi Evera. **25** A Everu se rodiše dva
sina: jednom bješe ime Falek, jer se u njegovo vrijeme razdijeli
zemlja, a bratu njegovu ime Jektan. **26** A Jektan rodi Elmodada i
Saleta i Sarmota i Jaraha, **27** I Odora i Evila i Deklu, **28** I Evala i
Avimaila i Savu, **29** I Ufira i Evilu i Jovava; ti svi bjehu sinovi
Jektanovi. **30** I življahu od Mase, kako se ide na Safir do gora
istoènijeh. **31** To su sinovi Simovi po porodicama svojim i po
jezicima svojim, u zemljama svojim i u narodima svojim; **32** To

su porodice sinova Nojevijeh po plemenima svojim, u narodima
svojim; i od njih se razdijeliše narodi po zemlji poslije potopa.

11 A bijaše na cijeloj zemlji jedan jezik i jednake rijeèi. **2** A kad
otidoše od istoka, naðoše ravnicu u zemlji Senarskoj, i naseliše
se ondje. **3** Pa rekoše među sobom: hajde da pravimo ploèe i
da ih u vatri peèemo. I bjehu im opeke mjesto kamena i smola
zemljana mjesto kreèa. **4** Poslije rekoše: hajde da sazidamo
grad i kulu, kojoj æe vrh biti do neba, da steèemo sebi ime,
da se ne bismo rasijali po zemlji. **5** A Gospod siðe da vidi
grad i kulu, što zidahu sinovi èovjeèiji. **6** I reèe Gospod: gle,
narod jedan, i jedan jezik u svijeh, i to poèeše raditi, i neæe im
smetati ništa da ne urade što su naumili. **7** Hajde da siðemo,
i da im pometemo jezik, da ne razumiju jedan drugoga što
govore. **8** Tako ih Gospod rasu odande po svoj zemlji, te ne
sazidaše grada. **9** Zato se prozva Vavilon, jer ondje pomete
Gospod jezik cijele zemlje, i odande ih rasu Gospod po svoj
zemlji. **10** Ovo je pleme Simovo: bijaše Simu sto godina, kad rodi
Arfaksada, druge godine poslije potopa. **11** A rodiv Arfaksada
poživje Sim pet stotina godina, raðajuæi sinove i kæeri. **12** A
Arfaksad poživje trideset i pet godina, i rodi Salu; **13** A rodiv
Salu poživje Arfaksad èetiri stotine i tri godine, raðajuæi sinove i
kæeri. **14** A Sala poživje trideset godina, i rodi Evera; **15** A rodiv
Evera poživje Sala èetiri stotine i tri godine, raðajuæi sinove i
kæeri. **16** A Ever poživje trideset i èetiri godine, i rodi Faleka;
17 A rodiv Faleka poživje Ever èetiri stotine i trideset godina,
raðajuæi sinove i kæeri. **18** A Falek poživje trideset godina i rodi
Ragava; **19** A rodiv Ragava poživje Falek dvjesta i devet godina,
raðajuæi sinove i kæeri. **20** A Ragav poživje trideset i dvije
godine i rodi Seruha; **21** A rodiv Seruha poživje Ragav dvjesta

i sedam godina, raðajuæi sinove i kæeri. **22** A Seruh poživje
trideset godina, i rodi Nahora; **23** A rodiv Nahora poživje Seruh
dvjesta godina, raðajuæi sinove i kæeri. **24** A Nahor poživje
dvadeset i devet godina, i rodi Taru; **25** A rodiv Taru poživje
Nahor sto i devetnaest godina, raðajuæi sinove i kæeri. **26** A
Tara poživje sedamdeset godina, i rodi Avrama, Nahora i Arana.
27 A ovo je pleme Tarino: Tara rodi Avrama, Nahora i Arana;
a Aran rodi Lota. **28** I umrije Aran prije Tare oca svojega na
postojbini svojoj, u Uru Haldejskom. **29** I oženi se Avram i Nahor,
i ženi Avramovoj bješe ime Sara a ženi Nahorovoj ime Melha,
kæi Arama oca Melhe i Jeshe. **30** A Sara bješe nerotkinja, i
ne imaše poroda. **31** I uze Tara sina svojega Avrama i Lota
sina Aranova, unuka svojega, i Saru snahu svoju, ženu Avrama
sina svojega; i poðoše zajedno iz Ura Haldejskoga da idu u
zemlju Hanansku, i doðoše do Harana, i ondje se nastaniše. **32** I
poživje Tara svega dvjesta i pet godina; i umrije Tara u Haranu.

12 I reèe Gospod Avramu: idi iz zemlje svoje i od roda svojega
i iz doma oca svojega u zemlju koju æu ti ja pokazati. **2** I uèiniæu
od tebe velik narod, i blagosloviæu te, i ime tvoje proslaviæu, i ti
æeš biti blagoslov. **3** Blagosloviæu one koji tebe uzblagosiljaju, i
prokleæu one koji tebe usproklinju; i u tebi æe biti blagoslovena
sva plemena na zemlji. **4** Tada poðe Avram, kao što mu kaza
Gospod, i s njim poðe Lot. A bješe Avramu sedamdeset i pet
godina kad poðe iz Harana. **5** I uze Avram Saru ženu svoju i
Lota sina brata svojega sa svijem blagom koje bjehu stekli i s
dušama koje bjehu dobili u Haranu; i poðoše u zemlju Hanansku,
i doðoše u nju. **6** I proðe Avram tu zemlju do mjesta Sihema
i do ravnice Moreške; a bijahu tada Hananeji u toj zemlji. **7** I
javi se Gospod Avramu i reèe: tvojemu sjemenu daæu zemlju

ovu. I Avram naèini ondje žrtvenik Gospodu, koji mu se javio. **8**
Poslije otide odande na brdo koje je prema istoku od Vetilja, i
ondje razape šator svoj, te mu Vetilj bješe sa zapada a Gaj s
istoka; i ondje naèini Gospodu žrtvenik, i prizva ime Gospodnje.
9 Odande otide Avram dalje iduæi na jug. **10** Ali nasta glad u
onoj zemlji, te Avram siðe u Misir da se ondje skloni; jer glad
bješe velika u onoj zemlji. **11** A kad se približi da veæ uðe u
Misir, reèe Sari ženi svojoj: gle, znam da si žena lijepa u licu. **12**
Zato kad te vide Misirci reæi æe: ovo mu je žena. Pa æe me
ubiti, a tebe æe ostaviti u životu. **13** Nego hajde kaži da si mi
sestra, te æe meni biti dobro tebe radi i ostaæu u životu uz tebe.
14 I kad doðe Avram u Misir, vidješe Misirci ženu da je vrlo lijepa.
15 I vidješe je knezovi Faraonovi, i hvališe je pred Faraonom. I
uzeše je u dvor Faraonov. **16** I on èinjaše dobro Avramu nje
radi, te imaše ovaca i goveda i magaraca i sluga i sluškinja i
magarica i kamila. **17** Ali Gospod pusti velika zla na Faraona i
na dom njegov radi Sare žene Avramove. **18** Tada dozva Faraon
Avrama i reèe mu: šta mi to uèini? zašto mi nijesi kazao da ti je
žena? **19** Zašto si kazao: sestra mi je? te je uzeh za ženu. Sad
eto ti žene, uzmi je, pa idi. **20** I Faraon zapovjedi ljudima za nj,
te ga ispratiše i ženu njegovu i što god imaše.

13 Tako otide Avram iz Misira gore na jug, on i žena mu i sve
što imaše, također i Lot s njim. **2** A bijaše Avram vrlo bogat
stokom, srebrom i zlatom. **3** I iðaše svojim putovima od juga sve
do Vetilja, do mjesta gdje mu prvo bijaše šator, između Vetilja i
Gaja, **4** Do mjesta, gdje preðe bješe naèinio žrtvenik; i ondje
prizva Avram ime Gospodnje. **5** A i Lot koji iðaše s Avramom
imaše ovaca i goveda i šatora. **6** I zemlja ne mogaše ih nositi
zajedno, jer blago njihovo bijaše veliko da ne mogahu živjeti

zajedno, **7** I bijaše svađa među pastirima Avramove stoke i
pastirima Lotove stoke. A u to vrijeme življahu Hananeji i Ferezeji
u onoj zemlji. **8** Pa Avram reèe Lotu: nemoj da se svađamo ja i
ti, ni moji pastiri i tvoji pastiri; jer smo braæa. **9** Nije li ti otvorena
cijela zemlja? Odijeli se od mene. Ako æeš ti na lijevo, ja æu na
desno; ako li æeš ti na desno, ja æu na lijevo. **10** Tada Lot podiže
oèi svoje i sagleda svu ravnicu Jordansku, kako cijelu natapaše
rijeka, bješe kao vrt Gospodnji, kao zemlja Misirska, sve do
Zogora, prije nego Gospod zatr Sodom i Gomor. **11** I Lot izabra
sebi svu ravnicu Jordansku, i otide Lot na istok; i razdijeliše se
jedan od drugoga: **12** Avram življaše u zemlji Hananskoj, a Lot
življaše po gradovima u onoj ravnici premještajuæi svoje šatore
do Sodoma. **13** A ljudi u Sodomu bijahu nevaljali, i griješahu
Gospodu veoma. **14** A Gospod reèe Avramu, pošto se Lot odijeli
od njega: podigni sada oèi svoje, pa pogledaj s mjesta gdje
si na sjever i na jug i na istok i na zapad. **15** Jer svu zemlju
što vidiš tebi æu dati i sjemenu tvojemu dovijeka. **16** I uèiniæu
da sjemena tvojega bude kao praha na zemlji; ako ko uzmože
izbrojiti prah na zemlji, moæi æe izbrojiti i sjeme tvoje. **17** Ustani,
i prolazi tu zemlju u dužinu i u širinu; jer æu je tebi dati. **18** I
Avram diže šatore, i dođe i naseli se u ravnici Mamrijskoj, koja je
kod Hevrona, i ondje naèini žrtvenik Gospodu.

14 A kad bješe Amarfal car Senarski, Arioh car Elasarski,
Hodologomor car Elamski i Targal car Gojimski, **2** Zavojštiše
na Valu cara Sodomskoga, i na Varsu cara Gomorskoga, i na
Senara cara Adamskoga, i na Simovora cara Sevojimskoga i
na cara od Valake, koja je sada Sigor. **3** Svi se ovi skupiše u
dolini Sidimskoj, koja je sada slano more. **4** Dvanaest godina
bjehu služili Hodologomoru, pa trinaeste godine odmetnuše se.

5 A èetrnaeste godine dođe Hodologomor i carevi koji bijahu s
njim, i pobiše Rafaje u Astarotu Karnajimskom i Zuzeje u Amu i
Omeje u polju Kirijatajskom, **6** I Horeje u planini njihovoj Siru do
ravnice Faranske pokraj pustinje. **7** Otuda vrativši se dođoše
u En-Mispat, koji je sada Kadis, i isjekoše sve koji življahu u
zemlji Amalièkoj, i Amoreje koji življahu u Asason-Tamaru. **8**
Tada izide car Sodomski i car Gomorski i car Adamski i car
Sevojimski i car od Valake, koja je sada Sigor, izidoše na njih
u dolinu Sidimsku, **9** Na Hodologomora cara Elamskoga, i na
Targala cara Gojimskoga, i na Amarfala cara Senarskoga, i
na Arioha cara Elasarskoga, èetiri cara na pet. **10** A u dolini
Sidimskoj bijaše mnogo rupa iz kojih se vadila smola; i pobježe
car Sodomski i car Gomorski, i ondje padoše, a što osta pobježe
u planinu. **11** I uzeše sve blago u Sodomu i Gomoru i svu
hranu njihovu, i otidoše. **12** Uzeše i Lota, sinovca Avramova,
i blago njegovo, i otidoše, jer življaše u Sodomu. **13** A dođe
jedan koji bješe utekao, te javi Avramu Jevrejinu, koji življaše
u ravni Mamrija Amorejina, brata Esholu i brata Avnanu, koji
bjehu u vjeri s Avramom. **14** A kad Avram èu da mu se zarobio
sinovac, naoruža sluge svoje, trista osamnaest, koji se rodiše u
njegovoj kuæi, i pođe u potjeru do Dana. **15** Ondje razredivši
svoje udari na njih noæu sa slugama svojim, i razbi ih, i otjera ih
do Hovala, koji je na lijevo od Damaska, **16** I povrati sve blago;
povrati i Lota sinovca svojega s blagom njegovijem, i žene i
ljude. **17** A car Sodomski izide mu na susret kad se vrati razbivši
Hodologomora i careve što bijahu s njim, u dolinu Savinu, koje
je sada dolina careva. **18** A Melhisedek car Salimski iznese
hljeb i vino; a on bijaše sveštenik Boga višnjega. **19** I blagoslovi
ga govoreæi: blagosloven da je Avram Bogu višnjemu, èije je

nebo i zemlja! **20** I blagosloven da je Bog višnji, koji predade
neprijatelje tvoje u ruke tvoje! I dade mu Avram desetak od
svega. **21** A car Sodomski reèe Avramu: daj meni ljude, a blago
uzmi sebi. **22** A Avram reèe caru Sodomskom: dižem ruku svoju
ka Gospodu Bogu višnjemu, èije je nebo i zemlja, zaklinjuæi se:
23 Ni konca ni remena od obuæe neæu uzeti od svega što je
tvoje, da ne reèeš: ja sam obogatio Avrama; **24** Osim što su
pojeli momci, i osim dijela ljudima koji su išli sa mnom, Esholu,
Avnanu i Mamriju, oni neka uzmu svoj dio.

15 Poslije ovijeh stvari dođe Avramu rijeè Gospodnja u utvari
govoreæi: ne boj se, Avrame, ja sam ti štit, i plata je tvoja vrlo
velika. **2** A Avram reèe: Gospode, Gospode, šta æeš mi dati kad
živim bez djece, a na kom æe ostati moja kuæa to je Elijezer
ovaj Damaštanin? **3** Još reèe Avram: eto meni nijesi dao poroda,
pa æe sluga rođen u kuæi mojoj biti moj našljednik. **4** A gle,
Gospod mu progovori: neæe taj biti našljednik tvoj, nego koji æe
izaæi od tebe taj æe ti biti našljednik. **5** Pa ga izvede napolje i
reèe mu: pogledaj na nebo i prebroj zvijezde, ako ih možeš
prebrojiti. I reèe mu: tako æe biti sjeme tvoje. **6** I povjerova
Avram Bogu, a on mu primi to u pravdu. **7** I reèe mu: ja sam
Gospod, koji te izvedoh iz Ura Haldejskoga da ti dam zemlju ovu
da bude tvoja. **8** A on reèe: Gospode, Gospode, po èemu æu
poznati da æe biti moja? **9** I reèe mu: prinesi mi junicu od tri
godine i kozu od tri godine i ovna od tri godine i grlicu i golupèe.
10 I on uze sve to, i rasijeèe na pole, i metnu sve pole jednu
prema drugoj; ali ne rasijeèe ptica. **11** A ptice slijetahu na te
mrtve životinje; a Avram ih odgonjaše. **12** A kad sunce bješe na
zahodu, uhvati Avrama tvrd san, i gle, strah i mrak velik obuze
ga. **13** I Gospod reèe Avramu: znaj zacijelo da æe sjeme tvoje

biti došljaci u zemlji tuðoj, pa æe joj služiti, i ona æe ih muèiti
èetiri stotine godina. **14** Ali æu suditi i narodu kojemu æe služiti;
a poslije æe oni izaæi s velikim blagom. **15** A ti æeš otiæi k
ocima svojim u miru, i biæeš pogreben u dobroj starosti. **16** A oni
æe se u èetvrtom koljenu vratiti ovamo; jer grijesima Amorejskim
još nije kraj. **17** A kad se sunce smiri i kad se smrèe, gle, peæ
se dimljaše, i plamen ognjeni prolažaše između onijeh dijelova.
18 Taj dan uèini Gospod zavjet s Avramom govoreæi: sjemenu
tvojemu dadoh zemlju ovu od vode Misirske do velike vode,
vode Efrata, **19** Kenejsku, Kenezejsku i Kedmonejsku, **20** I
Hetejsku i Ferezejsku i Rafajsku, **21** I Amorejsku i Hananejsku i
Gergesejsku i Jevusejsku.

16 Ali Sara žena Avramova ne raðaše mu djece. A imaše
robinju Misirku, po imenu Agaru. **2** Pa reèe Sara Avramu:
Gospod me je zatvorio da ne rodim; nego idi k robinji mojoj, ne
bih li dobila djece od nje. I Avram prista na rijeè Sarinu. **3** I Sara
žena Avramova uze Agaru Misirku robinju svoju, i dade je za
ženu Avramu mužu svojemu poslije deset godina otkako se
nastani Avram u zemlji Hananskoj. **4** I on otide k Agari, i ona
zatrudnje; a kad vidje da je trudna, ponese se od gospoðe svoje.
5 A Sara reèe Avramu: uvreda moja pada na tebe; ja ti metnuh
na krilo robinju svoju, a ona vidjevši da je trudna ponese se
od mene. Gospod æe suditi meni i tebi. **6** A Avram reèe Sari:
eto, robinja je tvoja u tvojim rukama, èini s njom što ti je volja.
I Sara je stade zlostaviti, te ona pobježe od nje. **7** Ali anðeo
Gospodnji naðe je kod studenca u pustinji, kod studenca na
putu u Sur. **8** I reèe joj: Agaro, robinjo Sarina, otkuda ideš,
kuda li ideš? A ona reèe: bježim od Sare gospoðe svoje. **9** A
anðeo joj Gospodnji reèe: vrati se gospoði svojoj i pokori joj

se. **10** Opet joj reèe anðeo Gospodnji: umnožiæu veoma sjeme
tvoje, da se neæe moæi prebrojiti od množine. **11** Jošte joj reèe
anðeo Gospodnji: eto si trudna, i rodiæeš sina, i nadjeni mu
ime Ismailo; jer je Gospod vidio muku tvoju. **12** A biæe èovjek
ubojica; ruka æe se njegova dizati na svakoga a svaèija na
njega, i nastavaæe na pogledu svoj braæi svojoj. **13** Tada Agara
prizva ime Gospoda koji govori s njom: ti si Bog, koji vidi. Jer
govoraše: zar još gledam iza onoga koji me vidje? **14** Toga radi
zove se studenac onaj studenac živoga koji me vidi; a on je
između Kadisa i Varada. **15** I rodi Agara Avramu sina; i nadjede
Avram sinu svojemu, kojega mu rodi Agara, ime Ismailo. **16**
A bješe Avramu osamdeset i šest godina kad mu Agara rodi
Ismaila.

17 A kad Avramu bi devedeset i devet godina, javi mu se
Gospod i reèe mu: ja sam Bog svemoguæi, po mojoj volji živi i
budi pošten. **2** I uèiniæu zavjet između sebe i tebe, i vrlo æu
te umnožiti. **3** A Avram pade nièice. I Gospod mu još govori
i reèe: **4** Od mene evo zavjet moj s tobom da æeš biti otac
mnogim narodima. **5** Zato se više neæeš zvati Avram, nego æe
ti ime biti Avraam, jer sam te uèinio ocem mnogih naroda; **6**
Daæu ti porodicu vrlo veliku, i naèiniæu od tebe narode mnoge, i
carevi æe izaæi od tebe. **7** A postavljam zavjet svoj između
sebe i tebe i sjemena tvojega nakon tebe od koljena do koljena,
da je zavjet vjeèan, da sam Bog tebi i sjemenu tvojemu nakon
tebe; **8** I daæu tebi i sjemenu tvojemu nakon tebe zemlju u kojoj
si došljak, svu zemlju Hanansku u državu vjeènu, i biæu im
Bog. **9** I reèe Bog Avramu: ti pak drži zavjet moj, ti i sjeme tvoje
nakon tebe od koljena do koljena. **10** A ovo je zavjet moj između
mene i vas i sjemena tvojega nakon tebe, koji æete držati: da se

obrezuje između vas sve muškinje. **11** A obrezivaæete okrajak
tijela svojega, da bude znak zavjeta između mene i vas. **12**
Svako muško dijete kad mu bude osam dana da se obrezuje od
koljena do koljena, rodilo se u kuæi ili bilo kupljeno za novce od
kojih god stranaca, koje ne bude od sjemena tvojega. **13** Da
se obrezuje koje se rodi u kuæi tvojoj i koje se kupi za novce
tvoje; tako æe biti zavjet moj na tijelu vašem zavjet vjeèan. **14** A
neobrezano muško, kojemu se ne obreže okrajak tijela njegova,
da se istrijebi iz naroda svojega, jer pokvari zavjet moj. **15** I još
reèe Bog Avramu: a Saru ženu svoju ne zovi je više Sara nego
neka joj bude ime Sara. **16** I ja æu je blagosloviti, i daæu ti sina
od nje; blagosloviæu je, i biæe mati mnogim narodima, i carevi
narodima izaæi æe od nje. **17** Tada pade Avram nièice, i nasmija
se govoreæi u srcu svojem: eda æe se èovjeku od sto godina
roditi sin? i Sari? eda æe žena od devedeset godina roditi? **18**
I Avram reèe Bogu: neka živ bude Ismailo pred tobom! **19** I
reèe Bog: zaista Sara žena tvoja rodiæe ti sina, i nadjeæeš mu
ime Isak; i postaviæu zavjet svoj s njim da bude zavjet vjeèan
sjemenu njegovu nakon njega. **20** A i za Ismaila uslišio sam te;
evo blagoslovio sam ga, i daæu mu porodicu veliku, i umnožiæu
ga veoma; i rodiæe dvanaest knezova, i uèiniæu od njega velik
narod. **21** A zavjet svoj uèiniæu s Isakom kad ti ga rodi Sara, do
godine u ovo doba. **22** I Bog izgovorivši otide od Avrama gore.
23 I Avram uze Ismaila sina svojega i sve koji se rodiše u domu
njegovu i koje god bješe kupio za svoje novce, sve muškinje od
domaæih svojih; i obreza okrajak tijela njihova u isti dan, kao što
mu kaza Bog. **24** A bješe Avramu devedeset i devet godina kad
obreza okrajak tijela svojega. **25** A Ismailu sinu njegovu bješe
trinaest godina kad mu se obreza okrajak tijela njegova. **26** U

jedan dan obreza se Avram i sin mu Ismailo, **27** I svi domašnji
njegovi, roðeni u kuæi i kupljeni za novce od stranaca, biše
obrezani s njim.

18 Poslije mu se javi Gospod u ravnici Mamrijskoj kad sjeðaše
na vratima pred šatorom svojim u podne. **2** Podigavši oèi svoje
pogleda, i gle, tri èovjeka stajahu prema njemu. I ugledavši ih
potrèa im na susret ispred vrata šatora svojega, i pokloni se do
zemlje; **3** I reèe: Gospode, ako sam našao milost pred tobom,
nemoj proæi sluge svojega. **4** Da vam donesemo malo vode
i operite noge, te se naslonite malo pod ovijem drvetom. **5** I
iznijeæu malo hljeba, te potkrijepite srce svoje, pa onda poðite,
kad idete pored sluge svojega. I rekoše: uèini što si kazao. **6**
I Avram otrèa u šator k Sari, i reèe: brže zamijesi tri kopanje
bijeloga brašna i ispeci pogaèe. **7** Pa otrèa ka govedima i uhvati
tele mlado i dobro, i dade ga momku da ga brže zgotovi. **8** Pa
onda iznese masla i mlijeka i tele koje bješe zgotovio, i postavi
im, a sam stajaše pred njima pod drvetom dokle jeðahu. **9** I
oni mu rekoše: gdje je Sara žena tvoja? A on reèe: eno je pod
šatorom. **10** A jedan izmeðu njih reèe: do godine u ovo doba
opet æu doæi k tebi, a Sara æe žena tvoja imati sina. A Sara
slušaše na vratima od šatora iza njega. **11** A Avram i Sara bijahu
stari i vremeniti, i u Sare bješe prestalo što biva u žena. **12** Zato
se nasmija Sara u sebi govoreæi: pošto sam ostarjela, sad li æe
mi doæi radost? a i gospodar mi je star. **13** Tada reèe Gospod
Avramu: što se smije Sara govoreæi: istina li je da æu roditi kad
sam ostarjela? **14** Ima li što teško Gospodu? Do godine u ovo
doba opet æu doæi k tebi, a Sara æe imati sina. **15** A Sara udari
u bah govoreæi: nijesam se smijala. Jer se uplaši. Ali on reèe:
nije istina, nego si se smijala. **16** Potom ustaše ljudi odande,

i poðoše put Sodoma; i Avram poðe s njima da ih isprati. **17**
A Gospod reèe: kako bih tajio od Avrama šta æu uèiniti, **18**
Kad æe od Avrama postati velik i silan narod, i u njemu æe se
blagosloviti svi narodi na zemlji? **19** Jer znam da æe zapovjediti
sinovima svojima i domu svojemu nakon sebe da se drže putova
Gospodnjih i da èine što je pravo i dobro, da bi Gospod navršio
na Avramu što mu je obeæao. **20** I reèe Gospod: vika je u
Sodomu i Gomoru velika, i grijeh je njihov grdan. **21** Zato æu
siæi da vidim eda li sve èine kao što vika doðe preda me; ako li
nije tako, da znam. **22** I ljudi okrenuvši se poðoše put Sodoma;
ali Avram još stajaše pred Gospodom, **23** I pristupiv Avram reèe:
hoæeš li pogubiti i pravednoga s nepravednim? **24** Može biti da
ima pedeset pravednika u gradu; hoæeš li i njih pogubiti, i neæeš
oprostiti mjestu za onijeh pedeset pravednika što su u njemu?
25 Nemoj to èiniti, ni gubiti pravednika s nepravednikom, da bude
pravedniku kao i nepravedniku; nemoj; eda li sudija cijele zemlje
neæe suditi pravo? **26** I reèe Gospod: ako naðem u Sodomu
pedeset pravednika u gradu, oprostiæu cijelom mjestu njih radi.
27 A Avram odgovori i reèe: gle, sada bih progovorio Gospodu,
ako i jesam prah i pepeo. **28** Može biti pravednika pedeset
manje pet, hoæeš li za ovijeh pet zatrti sav grad? Odgovori:
neæu, ako naðem èetrdeset i pet. **29** I stade dalje govoriti, i
reèe: može biti da æe se naæi èetrdeset. Reèe: neæu radi
onijeh èetrdeset. **30** Potom reèe: nemoj se gnjeviti, Gospode, što
æu reæi; može biti da æe se naæi trideset. I reèe: neæu, ako
naðem trideset. **31** Opet reèe: gle, sada bih progovorio Gospodu;
može biti da æe se naæi dvadeset. Reèe: neæu ih pogubiti za
onijeh dvadeset. **32** Najposlije reèe: nemoj se gnjeviti, Gospode,
što æu još jednom progovoriti; može biti da æe se naæi deset.

Reèe: neæu ih pogubiti radi onijeh deset. **33** I Gospod otide
svršivši razgovor s Avramom; a Avram se vrati na svoje mjesto.

19 A uveèe doðoše dva anðela u Sodom; a Lot sjeðaše na
vratima Sodomskim; i kad ih ugleda, ustade te ih srete, i pokloni
se licem do zemlje, **2** I reèe: hodite, gospodo, u kuæu sluge
svojega, i prenoæite i operite noge svoje; pa sjutra rano kad
ustanete poðite svojim putem. A oni rekoše: ne, nego æemo
prenoæiti na ulici. **3** Ali on navali na njih, te se uvratiše k
njemu i uðoše u kuæu njegovu, i on ih ugosti, i ispeèe hljebova
prijesnijeh, i jedoše. **4** I još ne bjehu legli, a građani Sodomljani
slegoše se oko kuæe, staro i mlado, sav narod sa svijeh krajeva,
5 I vikahu Lota i govorahu mu: gdje su ljudi što doðoše sinoæ k
tebi? izvedi ih k nama da ih poznamo. **6** A Lot izide k njima pred
vrata zatvoriv vrata za sobom, **7** I reèe im: nemojte, braæo,
èiniti zla. **8** Evo imam dvije kæeri, koje još ne poznaše èovjeka;
njih æu vam izvesti, pa èinite s njima što vam je volja; samo
ne dirajte u one ljude, jer su zato ušli pod moj krov. **9** A oni
mu rekoše: hodi amo. Pa onda rekoše: ovaj je sam došao amo
da živi kao došljak, pa još hoæe da nam sudi; sad æemo tebi
uèiniti gore nego njima. Pa navališe jako na èovjeka, na Lota, i
stadoše istavljati vrata. **10** A ona dva èovjeka digoše ruke, i
uvukoše Lota k sebi u kuæu, i zatvoriše vrata. **11** A ljudi što
bijahu pred vratima kuænim ujedanput oslijepiše od najmanjega
do najveæega, te ne mogahu naæi vrata. **12** Tada ona dva
èovjeka rekoše Lotu: ako imaš ovdje još koga svoga, ili zeta
ili sina ili kæer, ili koga god svoga u ovom gradu, gledaj nek
idu odavde; **13** Jer hoæemo da zatremo mjesto ovo, jer je vika
njihova velika pred Gospodom, pa nas posla Gospod da ga
zatremo. **14** I izide Lot, i kaza zetovima svojim, za koje šæaše

dati kæeri svoje, i reèe im: ustajte, idite iz mjesta ovoga, jer
æe sada zatrti Gospod grad ovaj. Ali se zetovima njegovijem
uèini da se šali. **15** A kad zora zabijelje, navališe anðeli na Lota
govoreæi: ustani, uzmi ženu svoju i dvije kæeri svoje koje su
tu, da ne pogineš u bezakonju grada toga. **16** A on se stade
šèinjati, te ljudi uzeše za ruku njega i ženu njegovu i dvije kæeri
njegove, jer ga bješe žao Gospodu, i izvedoše ga i pustiše iza
grada. **17** I kad ih izvedoše napolje, reèe jedan: izbavi dušu
svoju i ne obziri se natrag, i u cijeloj ovoj ravni da nijesi stao;
bježi na ono brdo, da ne pogineš. **18** A Lot im reèe: nemoj,
Gospode! **19** Gle, sluga tvoj naðe milosti pred tobom, i milost je
tvoja prevelika koju mi uèini saèuvavši mi život; ali ne mogu
uteæi na brdo da me ne stigne zlo i ne poginem. **20** Eno grad
blizu; onamo se može uteæi, a mali je; da bježim onamo; ta
mali je, te æu ostati živ. **21** A on mu reèe: eto poslušaæu te i
zato, i neæu zatrti grada, za koji reèe. **22** Brže bježi onamo; jer
ne mogu èiniti ništa dokle ne stigneš onamo. Zato se prozva
onaj grad Sigor. **23** I kad sunce ogranu po zemlji, Lot doðe u
Sigor. **24** Tada pusti Gospod na Sodom i na Gomor od Gospoda
s neba dažd od sumpora i ognja, **25** I zatr one gradove i svu
onu ravan, i sve ljude u gradovima i rod zemaljski. **26** Ali žena
Lotova bješe se obazrela iduæi za njim, i posta slan kamen. **27**
A sjutradan rano ustavši Avram, otide na mjesto gdje je stajao
pred Gospodom; **28** I pogleda na Sodom i Gomor i svu okolinu
po onoj ravni, i ugleda, a to se dizaše dim od zemlje kao dim iz
peæi. **29** Ali kad Bog zatiraše gradove u onoj ravni, opomenu se
Bog Avrama, i izvede Lota iz propasti kad zatr gradove gdje
življaše Lot. **30** A Lot otide iz Sigora, i stani se na onom brdu
s dvije kæeri svoje, jer se bojaše ostati u Sigoru; i življaše u

peæini s dvije kæeri svoje. **31** A starija reèe mlaðoj: naš je otac
star, a nema nikoga na zemlji da doðe k nama kao što je obièaj
po svoj zemlji. **32** Hajde da damo ocu vina neka se opije, pa da
legnemo s njim, eda bismo saèuvale sjeme ocu svojemu. **33** I
dadoše ocu vina onu noæ; i došavši starija leže s ocem svojim, i
on ne osjeti ni kad ona leže ni kad ustade. **34** A sjutradan reèe
starija mlaðoj: gle, noæas spavah s ocem svojim. Da mu damo
vina i doveèe, pa idi ti i lezi s njim, eda bismo saèuvale sjeme
ocu svojemu. **35** Pa i to veèe dadoše ocu vina i ustavši mlaða
leže s njim, i on ne osjeti ni kad ona leže ni kad ustade. **36** I obje
kæeri Lotove zatrudnješe od oca svojega. **37** I starija rodi sina, i
nadjede mu ime Moav; od njega su Moavci do današnjega dana.
38 Pa i mlaða rodi sina, i nadjede mu ime Ven-Amije; od njega
su Amonci do današnjega dana.

20 A Avram otide odande na jug, i stani se između Kadisa
i Sura; i življaše kao došljak u Geraru. **2** I govoraše za ženu
svoju Saru: sestra mi je. A car Gerarski Avimeleh posla, te uze
Saru. **3** Ali doðe Bog Avimelehu noæu u snu, i reèe mu: gle,
poginuæeš sa žene koju si uzeo, jer ima muža. **4** A Avimeleh
ne bješe se nje dotakao, i zato reèe: Gospode, eda li æeš i
pravedan narod pogubiti? **5** Nije li mi sam kazao: sestra mi je? a
i ona sama kaza: brat mi je. Uèinio sam u èistoti srca svojega i u
pravdi ruku svojih. **6** Tada mu reèe Bog u snu: znam da si uèinio
u èistoti srca svojega, zato te saèuvah da mi ne sagriješiš, i ne
dadoh da je se dotakneš. **7** A sada vrati èovjeku ženu njegovu,
jer je prorok, i moliæe se za te, te æeš ostati živ. Ako li ne vratiš,
znaj da æeš umrijeti ti i svi tvoji. **8** I ujutru rano usta Avimeleh, i
sazva sve sluge svoje, i kaza im sve ovo da èuju. I uplašiše se
ljudi veoma. **9** Tada Avimeleh dozva Avrama i reèe mu: šta si

nam uèinio? šta li sam ti zgriješio, te navuèe na me i na carstvo
moje toliko zlo? Uèinio si mi što ne valja èiniti. **10** I još reèe
Avimeleh Avramu: šta ti je bilo, te si to uèinio? **11** A Avram
odgovori: veljah: jamaèno nema straha Božijega u ovom mjestu,
pa æe me ubiti radi žene moje. **12** A upravo i jest mi sestra, kæi
oca mojega; ali nije kæi moje matere, pa poðe za me. **13** A kad
me Bog izvede iz doma oca mojega, ja joj rekoh: uèini dobro, i
kaži za me gdje god doðemo: brat mi je. **14** Tada Avimeleh uze
ovaca i goveda i sluga i sluškinja, te dade Avramu, i vrati mu
Saru ženu njegovu. **15** I reèe Avimeleh Avramu: evo, zemlja ti je
moja otvorena, živi slobodno gdje ti je volja. **16** A Sari reèe: evo
dao sam tvojemu bratu tisuæu srebrnika; gle, on ti je oèima
pokrivalo pred svima koji budu s tobom; i to sve da ti je za
nauku. **17** I Avram se pomoli Bogu, i iscijeli Bog Avimeleha i
ženu njegovu i sluškinje njegove, te raðahu. **18** Jer Gospod
bješe sasvijem zatvorio svaku matericu u domu Avimelehovu
radi Sare žene Avramove.

21 I Gospod pohodi Saru, kao što bješe rekao, i uèini Gospod
Sari kao što bješe kazao. **2** Jer zatrudnje i rodi Sara Avramu
sina u starosti njegovoj u isto vrijeme kad kaza Gospod. **3** I
Avram nadjede ime sinu koji mu se rodi, kojega mu rodi Sara,
Isak. **4** I obreza Avram sina svojega Isaka kad bi od osam dana,
kao što mu zapovjedi Bog. **5** A Avramu bješe sto godina kad mu
se rodi sin Isak. **6** A Sara reèe: Bog mi uèini smijeh; ko god
èuje, smijaæe mi se. **7** I reèe: ko bi rekao Avramu da æe Sara
dojiti djecu? ipak mu rodih sina u starosti njegovoj. **8** A kad
dijete doraste da se odbije od sise, uèini Avram veliku gozbu
onaj dan kad odbiše Isaka od sise. **9** I Sara vidje sina Agare
Misirke, koja ga rodi Avramu, gdje se potsmijeva; **10** Pa reèe

Avramu: otjeraj ovu robinju sa sinom njezinijem, jer sin ove
robinje neæe biti našljednik s mojim sinom, s Isakom. **11** A to
Avramu bi vrlo krivo radi sina njegova. **12** Ali Bog reèe Avramu:
nemoj da ti je krivo radi djeteta i radi robinje tvoje. Što ti je god
kazala Sara, poslušaj; jer æe ti se u Isaku sjeme prozvati. **13**
Ali æu i od sina robinjina uèiniti narod, jer je tvoje sjeme. **14**
I Avram ustav ujutru rano, uze hljeba i mješinu vode, i dade
Agari metnuvši joj na leða, i dijete, i otpusti je. A ona otišavši
lutaše po pustinji Virsavskoj. **15** A kad nesta vode u mješini, ona
baci dijete pod jedno drvo, **16** Pa otide koliko se može strijelom
dobaciti, i sjede prema njemu; jer govoraše: da ne gledam kako
æe umrijeti dijete. I sjedeæi prema njemu stade iza glasa plakati.
17 A Bog èu glas djetinji, i anðeo Božji viknu s neba Agaru,
i reèe joj: što ti je, Agaro? ne boj se, jer Bog èu glas djetinji
odande gdje je. **18** Ustani, digni dijete i uzmi ga u naruèje; jer
æu od njega uèiniti velik narod. **19** I Bog joj otvori oèi, te ugleda
studenac; i otišavši napuni mješinu vode, i napoji dijete. **20** I
Bog bijaše s djetetom, te odraste, i življaše u pustinji, i posta
strijelac. **21** A življaše u pustinji Faranu. I mati ga oženi iz zemlje
Misirske. **22** U to vrijeme reèe Avimeleh i Fihol vojvoda njegov
Avramu govoreæi: Bog je s tobom u svemu što radiš. **23** Zakuni
mi se sada Bogom da neæeš prevariti mene ni sina mojega
ni unuka mojega, nego da æeš dobro onako kako sam ja tebi
èinio i ti èiniti meni i zemlji u kojoj si došljak. **24** A Avram reèe:
hoæu se zakleti. **25** Ali Avram prekori Avimeleha za studenac,
koji uzeše na silu sluge Avimelehove. **26** A Avimeleh reèe: ne
znam ko je to uèinio; niti mi ti kaza, niti èuh do danas. **27** Tada
Avram uze ovaca i goveda, i dade Avimelehu, i uhvatiše vjeru
među sobom. **28** I Avram odluèi sedam jaganjaca iz stada. **29**

A Avimeleh reèe Avramu: šta æe ono sedam jaganjaca što si
odluèio? **30** A on odgovori: da primiš iz moje ruke ono sedam
jaganjaca, da mi bude svjedoèanstvo da sam ja iskopao ovaj
studenac. **31** Otuda se prozva ono mjesto Vir-Saveja, jer se
ondje zakleše obojica. **32** Tako uhvatiše vjeru na Virsaveji. Tada
se diže Avimeleh i Fihol vojvoda njegov, i vratiše se u zemlju
Filistejsku. **33** A Avram posadi lug na Virsaveji, i ondje prizva
ime Gospoda Boga vjeènoga. **34** I Avram življaše kao došljak u
zemlji Filistejskoj mnogo vremena.

22 Poslije toga šæaše Bog okušati Avrama, pa mu reèe:
Avrame! A on odgovori: evo me. **2** I reèe mu Bog: uzmi sada
sina svojega, jedinca svojega miloga, Isaka, pa idi u zemlju
Moriju, i spali ga na žrtvu tamo na brdu gdje æu ti kazati. **3** I
sjutradan rano ustavši Avram osamari magarca svojega, i uze sa
sobom dva momka i Isaka sina svojega; i nacijepavši drva za
žrtvu podiže se i pođe na mjesto koje mu kaza Bog. **4** Treæi
dan podigavši oèi svoje Avram ugleda mjesto izdaleka. **5** I reèe
Avram momcima svojim: ostanite vi ovdje s magarcem, a ja i
dijete idemo onamo, pa kad se pomolimo Bogu, vratiæemo se k
vama. **6** I uzevši Avram drva za žrtvu naprti Isaku sinu svojemu,
a sam uze u svoje ruke ognja i nož; pa otidoše obojica zajedno.
7 Tada reèe Isak Avramu ocu svojemu: oèe! A on reèe: što,
sine! I reèe Isak: eto ognja i drva, a gdje je jagnje za žrtvu? **8** A
Avram odgovori: Bog æe se, sinko, postarati za jagnje sebi na
žrtvu. I iđahu obojica zajedno. **9** A kad dođoše na mjesto koje
mu Bog kaza, Avram naèini ondje žrtvenik, i metnu drva na nj, i
svezavši Isaka sina svojega metnu ga na žrtvenik vrh drva; **10** I
izmahnu Avram rukom svojom i uze nož da zakolje sina svojega.
11 Ali anđeo Gospodnji viknu ga s neba, i reèe: Avrame! Avrame!

A on reèe: evo me. **12** A anðeo reèe: ne diži ruke svoje na
dijete, i ne èini mu ništa; jer sada poznah da se bojiš Boga,
kad nijesi požalio sina svojega, jedinca svojega, mene radi.
13 I Avram podigavši oèi svoje pogleda; i gle, ovan iza njega
zapleo se u èesti rogovima; i otišavši Avram uze ovna i spali ga
na žrtvu mjesto sina svojega. **14** I nazva Avram ono mjesto:
Gospod æe se postarati. Zato se i danas kaže: na brdu, gdje æe
se Gospod postarati. **15** I anðeo Gospodnji opet viknu s neba
Avrama. **16** I reèe: sobom se zakleh, veli Gospod: kad si tako
uèinio, i nijesi požalio sina svojega, jedinca svojega, **17** Zaista
æu te blagosloviti i sjeme tvoje veoma umnožiti, da ga bude kao
zvijezda na nebu i kao pijeska na brijegu morskom; i naslijediæe
sjeme tvoje vrata neprijatelja svojih. **18** I blagosloviæe se u
sjemenu tvojem svi narodi na zemlji, kad si poslušao glas moj.
19 Tada se Avram vrati k momcima svojim, te se digoše, i otidoše
zajedno u Virsaveju, jer Avram življaše u Virsaveji. **20** Poslije
toga javiše Avramu govoreæi: gle, i Melha rodi sinove bratu
tvojemu Nahoru: **21** Uza prvenca i Vuza brata mu, i Kamuila,
oca Avramova, **22** I Hazada i Azava i Faldesa i Jeldafa i Vatuila.
23 A Vatuilo rodi Reveku. Osam ih rodi Melha Nahoru bratu
Avramovu. **24** A inoèa njegova, po imenu Revma, rodi i ona
Taveka i Gama i Tohosa i Moha.

23 A poživje Sara sto i dvadeset i sedam godina; to su godine
vijeka Sarina; **2** I umrije Sara u Kirijat-Arvi, a to je Hevron, u
zemlji Hananskoj. I dođe Avram da ožali Saru i oplaèe. **3** A
kad usta Avram od mrtvaca svojega, reèe sinovima Hetovijem
govoreæi: **4** Stranac sam i došljak kod vas; dajte mi da imam
grob kod vas da pogrebem mrtvaca svojega ispred oèiju svojih.
5 A sinovi Hetovi odgovoriše Avramu govoreæi mu: **6** Èuj nas,

gospodaru; ti si knez od Boga među nama; u najboljem grobu
našem pogrebi mrtvaca svojega; niko između nas neæe ti
zatvoriti groba svojega da ne pogrebeš mrtvaca svojega. **7** Tada
usta Avram i pokloni se narodu zemlje one, sinovima Hetovijem;
8 I reèe im govoreæi: ako hoæete da pogrebem mrtvaca svojega
ispred oèiju svojih, poslušajte me, i govorite za mene Efronu sinu
Sarovu, **9** Neka mi da peæinu u Makpeli, koja je nakraj njive
njegove; za novce neka mi je da među vama koliko vrijedi, da
imam grob. **10** A Efron sjeđaše usred sinova Hetovijeh. Pa reèe
Efron Hetejin Avramu pred sinovima Hetovijem, koji slušahu,
pred svijem koji ulažahu na vrata grada njegova, govoreæi: **11**
Ne, gospodaru; èuj me: poklanjam ti njivu, i peæinu kod nje
poklanjam ti; pred sinovima naroda svojega poklanjam ti je,
pogrebi mrtvaca svojega. **12** A Avram se pokloni narodu zemlje
one, **13** I reèe Efronu pred narodom zemlje one govoreæi: ako si
voljan, èuj me; da ti dam šta vrijedi njiva, uzmi od mene, pa æu
onda pogrepsti mrtvaca svojega ondje. **14** A Efron odgovori
Avramu govoreæi mu: **15** Gospodaru, èuj me; zemlja vrijedi
èetiri stotine sikala srebra između mene i tebe; šta je to? samo
ti pogrebi mrtvaca svojega. **16** A Avram èuvši Efrona izmjeri
mu srebro, koje reèe pred sinovima Hetovijem, èetiri stotine
sikala srebra, kako su išli među trgovcima. **17** I njiva Efronova u
Makpeli prema Mamriji, njiva s peæinom koja je na njoj, i sva
drveta na njivi i po međi njezinoj unaokolo, **18** Posta Avramova
pred sinovima Hetovijem, pred svjema koji ulaze na vrata grada
onoga. **19** Potom pogrebe Avram Saru ženu svoju u peæini na
njivi Makpeli prema Mamriji, a to je Hevron, u zemlji Hananskoj.
20 I potvrdiše sinovi Hetovi njivu i peæinu na njoj Avramu da ima
grob.

24 A Avram bješe star i vremenit, i Gospod bješe blagoslovio
Avrama u svemu; **2** I reèe Avram sluzi svojemu najstarijemu u
kuæi svojoj, koji bješe nad svijem dobrom njegovijem: metni ruku
svoju pod stegno moje, **3** Da te zakunem Gospodom Bogom
nebeskim i Bogom zemaljskim da neæeš dovesti žene sinu
mojemu između kæeri ovijeh Hananeja, među kojima živim; **4**
Nego da æeš otiæi u zemlju moju i u rod moj i dovesti ženu sinu
mojemu Isaku. **5** A sluga mu reèe: i ako djevojka ne htjedbude
poæi sa mnom u ovu zemlju; hoæu li odvesti sina tvojega u
zemlju iz koje si se iselio? **6** A Avram mu reèe: pazi da ne
odvedeš sina mojega onamo. **7** Gospod Bog nebeski, koji me je
uzeo iz doma oca mojega i iz zemlje roda mojega, i koji mi je
rekao i zakleo mi se govoreæi: sjemenu æu tvojemu dati zemlju
ovu, on æe poslati anđela svojega pred tobom da dovedeš
ženu sinu mojemu odande. **8** Ako li djevojka ne htjedbude
poæi s tobom, onda da ti je prosta zakletva moja; samo sina
mojega nemoj odvesti onamo. **9** I metnu sluga ruku svoju pod
stegno Avramu gospodaru svojemu, i zakle mu se za ovo. **10**
Tada sluga uze deset kamila između kamila gospodara svojega
da ide, jer sve blago gospodara njegova bješe pod njegovom
rukom; i otišav dođe u Mesopotamiju do grada Nahorova. **11**
I pusti kamile da poliježu iza grada kod studenca pred veèe
kad izlaze građanke da zahvataju vode; **12** I reèe: Gospode
Bože gospodara mojega Avrama, daj mi sreæu danas i uèini
milost gospodaru mojemu Avramu. **13** Evo, ja æu stajati kod
ovoga studenca, a građanke æe doæi da zahvataju vode. **14**
Kojoj djevojci reèem: nagni krèag svoj da se napijem, a ona
reèe: na pij, i kamile æu ti napojiti; daj to da bude ona koju si
namijenio sluzi svojemu Isaku; i po tome da poznam da si uèinio

milost gospodaru mojemu. **15** I on još ne izgovori, a to Reveka,
kæi Vatuila sina Melhe žene Nahora brata Avramova, dođe s
krèagom na ramenu. **16** I bješe vrlo lijepa, još djevojka, još je
èovjek ne bješe poznao. Ona siđe na izvor, i natoèi krèag, i
pođe; **17** A sluga iskoèi pred nju i reèe: daj mi da se napijem
malo vode iz krèaga tvojega. **18** A ona reèe: na pij, gospodaru. I
brže spusti krèag na ruku svoju, i napoji ga. **19** I kad ga napoji,
reèe: i kamilama æu tvojim naliti neka se napiju. **20** I brže
izruèi krèag svoj u pojilo, pa opet otrèa na studenac da nalije, i
nali svijem kamilama njegovijem. **21** A èovjek joj se divljaše, i
æutaše, neæe li poznati je li Gospod dao sreæu putu njegovu ili
nije. **22** A kad se kamile napiše, izvadi èovjek zlatnu grivnu od
po sikla i metnu joj oko èela, i dvije narukvice metnu joj na ruke
od deset sikala zlata. **23** I reèe: èija si kæi? kaži mi. Ima li u kuæi
oca tvojega mjesta za nas da prenoæimo? **24** A ona mu reèe: ja
sam kæi Vatuila sina Melšina, kojega rodi Nahoru. **25** Još reèe:
ima u nas mnogo slame i piæe i mjesta za noæište. **26** Tada
èovjek savivši se pokloni se Gospodu, **27** I reèe: blagosloven da
je Gospod Bog gospodara mojega Avrama, što ne ostavi milosti
svoje i vjere svoje prema gospodaru mojem, i putem dovede me
Gospod u dom rodbine gospodara mojega. **28** A djevojka otrèa i
sve ovo kaza u domu matere svoje. **29** A Reveka imaše brata,
kojemu ime bješe Lavan; i istrèa Lavan k èovjeku na studenac,
30 Kako vidje grivnu i narukvice na rukama sestre svoje i èu gdje
Reveka sestra mu reèe: tako mi kaza èovjek; dođe k èovjeku;
a on stajaše kod kamila na studencu. **31** I reèe: hodi, koji si
blagosloven od Gospoda; što bi stajao napolju? spremio sam
kuæu, ima mjesta i za kamile. **32** I dovede èovjeka u kuæu, i
rastovari kamile; i dadoše slame i piæe kamilama, i donesoše

vode za noge njemu i ljudima što bijahu s njim; **33** I postaviše
mu da jede; ali on reèe: neæu jesti dokle ne kažem stvar svoju.
A Lavan mu reèe: govori. **34** Tada reèe: ja sam sluga Avramov.
35 A Gospod je blagoslovio gospodara mojega veoma, te je
postao velik, i dao mu je ovaca i goveda, i srebra i zlata, i sluga i
sluškinja, i kamila i magaraca. **36** I još Sara žena gospodara
mojega rodi sina gospodaru mojemu u starosti njegovoj, i on mu
dade sve što ima. **37** A mene zakle gospodar moj govoreæi:
nemoj dovesti sinu mojemu žene između kæeri ovijeh Hananeja,
među kojima živim; **38** Nego idi u dom oca mojega i u rod
moj, da dovedeš ženu sinu mojemu. **39** A ja rekoh gospodaru
svojemu: može biti da djevojka neæe htjeti poæi sa mnom. **40** A
on mi reèe: Gospod, po èijoj volji svagda življah, poslaæe anðela
svojega s tobom, i daæe sreæu tvojemu putu da dovedeš ženu
sinu mojemu od roda mojega, iz doma oca mojega. **41** Onda
æe ti biti prosta zakletva moja, kad otideš u rod moj; ako ti je i
ne dadu, opet æe ti biti prosta zakletva moja. **42** I kad doðoh
danas na studenac, rekoh: Gospode Bože gospodara mojega
Avrama, ako si dao sreæu putu mojemu, kojim idem, **43** Evo, ja
æu stajati kod studenca: koja djevojka doðe da zahvati vode, i ja
joj kažem: daj mi da se napijem malo vode iz krèaga tvojega, **44**
A ona mi odgovori: i ti pij i kamilama æu tvojim naliti; to neka
bude žena koju je namijenio Gospod sinu gospodara mojega. **45**
Ja još ne izgovorih u srcu svojem, a doðe Reveka s krèagom na
ramenu, i sišavši na izvor zahvati; i ja joj rekoh: daj mi da se
napijem. **46** A ona brže spustivši sa sebe krèag reèe: na pij, i
kamile æu ti napojiti. I kad se napih, napoji i kamile moje. **47** I
zapitah je govoreæi: èija si kæi? A ona odgovori: ja sam kæi
Vatuila sina Nahorova, kojega mu rodi Melha. Tada joj metnuh

grivnu oko èela i narukvice na ruke; **48** I padoh i poklonih se
Gospodu, i zahvalih Gospodu Bogu gospodara mojega Avrama,
što me dovede pravijem putem da nađem kæer brata gospodara
svojega za sina njegova. **49** Ako æete dakle uèiniti ljubav i vjeru
gospodaru mojemu, kažite mi; ako li neæete, kažite mi, da idem
na desno ili na lijevo. **50** A Lavan i Vatuilo odgovarajuæi rekoše:
od Gospoda je ovo došlo; mi ti ne možemo kazati ni zlo ni dobro.
51 Eto, Reveka je u tvojoj vlasti, uzmi je pa idi, i neka bude žena
sinu tvojega gospodara, kao što kaza Gospod. **52** A kad èu
sluga Avramov rijeèi njihove, pokloni se Gospodu do zemlje; **53** I
izvadi sluga zaklade srebrne i zlatne i haljine, i dade Reveci;
također i bratu njezinu i materi njezinoj dade darove. **54** Potom
jedoše i piše on i ljudi koji bijahu s njim, i prenoæiše. A kad
ujutru ustaše, reèe sluga: pustite me gospodaru mojemu. **55** A
brat i mati njezina rekoše: neka ostane djevojka kod nas koji
dan, barem deset dana, pa onda neka ide. **56** A on im reèe:
nemojte me zadržavati, kad je Gospod dao sreæu mojemu putu;
pustite me da idem gospodaru svojemu. **57** Tada rekoše: da
zovemo djevojku, i upitamo šta ona veli. **58** I dozvaše Reveku
i rekoše joj: hoæeš iæi s ovijem èovjekom? A ona odgovori:
hoæu. **59** I pustiše Reveku sestru svoju i dojkinju njezinu sa
slugom Avramovijem i ljudima njegovijem. **60** I blagosloviše
Reveku i rekoše joj: sestro naša, da se namnožiš na tisuæe
tisuæa, i sjeme tvoje da naslijedi vrata svojih neprijatelja! **61** I
podiže se Reveka s djevojkama svojim, i posjedaše na kamile, i
pođoše s èovjekom; i sluga uzev Reveku otide. **62** A Isak iđaše
vraæajuæi se od studenca živoga koji me vidi jer življaše u
južnom kraju **63** A bješe izašao Isak u polje pred veèe da se
pomoli Bogu; i podigav oèi svoje ugleda kamile gdje idu. **64** I

Reveka podigavši oèi svoje ugleda Isaka, te skoèi s kamile, **65** I
reèe sluzi: ko je onaj èovjek što ide preko polja pred nas? A
sluga reèe: ono je gospodar moj. I ona uze pokrivalo i pokri lice.
66 I pripovjedi sluga Isaku sve što je svršio. **67** I odvede je Isak u
šator Sare matere svoje; i uze Reveku, i ona mu posta žena, i
omilje mu. I Isak se utješi za materom svojom.

25 A Avram uze drugu ženu, po imenu Heturu. **2** I ona mu rodi
Zomrana i Joksana i Madana i Madijama i Jesvoka i Soijena. **3**
A Joksan rodi Savana i Dedana. A Dedanovi sinovi biše Asurim
i Latusim i Laomim. **4** A sinovi Madijamovi: Efar i Afir i Enoh
i Avida i Eldaga. Svi bjehu djeca Heturina. **5** A Avram dade
sve što imaše Isaku; **6** A sinovima svojih inoèa dade Avram
dare, i opravi ih od Isaka sina svojega još za života svojega na
istok, u istoèni kraj. **7** I vijeka Avramova što poživje bješe sto i
sedamdeset i pet godina. **8** I onemoæav umrije Avram u dobroj
starosti, sit života, i bi pribran k rodu svojemu. **9** I pogreboše ga
Isak i Ismailo u peæini Makpelskoj na njivi Efrona sina Sara
Hetejina, koja je prema Mamriji; **10** Na njivi koju kupi Avram od
sinova Hetovijeh, ondje je pogreben Avram sa Sarom ženom
svojom. **11** I po smrti Avramovoj blagoslovi Bog Isaka sina
njegova; a Isak življaše kod studenca živoga koji me vidi. **12** A
ovo je pleme Ismaila sina Avramova, kojega rodi Avramu Agara
Misirka robinja Sarina, **13** I ovo su imena sinova Ismailovijeh,
kako se zvahu u plemenima svojim; prvenac Ismailov Navajot, pa
Kidar i Navdeilo i Masam, **14** I Masma i Duma i Masa, **15** I Hadar
i Teman i Jetur i Nafes i Kedma. **16** To su sinovi Ismailovi, i to su
im imena po selima i gradovima njihovijem, dvanaest knezova
nad svojim narodima. **17** A godine su vijeka Ismailova sto i
trideset i sedam godina. Poslije onemoæav umrije, i bi pribran k

rodu svojemu. **18** I življahu od Evilata do Sura prema Misiru,
kako se ide u Asiriju; i dopade mu prema svoj braæi svojoj
da živi. **19** A ovo je pleme Isaka sina Avramova: Avram rodi
Isaka; **20** A Isaku bješe èetrdeset godina kad se oženi Revekom,
kæerju Vatuila Sirina iz Mesopotamije, sestrom Lavana Sirina.
21 I Isak se moljaše Gospodu za ženu svoju, jer bješe nerotkinja;
i umoli Gospoda, te zatrudnje Reveka žena njegova. **22** Ali
udarahu jedno o drugo djeca u utrobi njezinoj, te reèe: ako je
tako, našto sam? I otide da pita Gospoda. **23** A Gospod joj reèe:
dva su plemena u utrobi tvojoj, i dva æe naroda izaæi iz tebe; i
jedan æe narod biti jaèi od drugoga naroda, i veæi æe služiti
manjemu. **24** I kad dođe vrijeme da rodi, a to blizanci u utrobi
njezinoj. **25** I prvi izađe crven, sav kao runo rutav; i nadješe
mu ime Isav. **26** A poslije izađe brat mu, držeæi rukom za petu
Isava; i nadješe mu ime Jakov. A bješe Isaku šezdeset godina,
kad ih rodi Reveka. **27** I djeca odrastoše, i Isav posta lovac i
ratar, a Jakov bješe èovjek krotak i bavljaše se u šatorima. **28** I
Isak milovaše Isava, jer rado jeđaše lova njegova; a Reveka
milovaše Jakova. **29** Jednom Jakov skuha jelo, a Isav dođe iz
polja umoran. **30** I reèe Isav Jakovu: daj mi da jedem toga jela
crvenoga, jer sam umoran. Otuda se prozva Edom. **31** A Jakov
mu reèe: prodaj mi danas prvenaštvo svoje. **32** A Isav odgovori:
evo, hoæu da umrem, pa što æe mi prvenaštvo? **33** A Jakov
reèe: zakuni mi se danas. I on mu se zakle; tako prodade svoje
prvenaštvo Jakovu. **34** I Jakov dade Isavu hljeba i skuhanoga
leæa, i on se najede i napi, pa usta i otide. Tako Isav nije mario
za prvenaštvo svoje.

26 Ali nasta glad u zemlji svrh prve gladi koja bješe za vremena
Avramova; i Isak otide k Avimelehu caru Filistejskom u Gerar.

2 I javi mu se Gospod i reèe: nemoj iæi u Misir, nego sjedi u
zemlji koju æu ti kazati. **3** Sjedi u toj zemlji, i ja æu biti s tobom, i
blagosloviæu te; jer æu tebi i sjemenu tvojemu dati sve ove
zemlje, i potvrdiæu zakletvu, kojom sam se zakleo Avramu ocu
tvojemu. **4** I umnožiæu sjeme tvoje da ga bude kao zvijezda na
nebu, i daæu sjemenu tvojemu sve ove zemlje; i u sjemenu
tvojem blagosloviæe se svi narodi na zemlji. **5** Zato što je Avram
slušao glas moj i èuvao naredbu moju, zapovijesti moje, pravila
moja i zakone moje. **6** I osta Isak u Geraru. **7** A ljudi u mjestu
onom pitahu za ženu njegovu, a on govoraše: sestra mi je. Jer
se bojaše kazati: žena mi je; da me, veli, ne ubiju ovi ljudi radi
Reveke, jer je lijepa. **8** I kad provede mnogo vremena ondje,
dogodi se, te pogleda Avimeleh car Filistejski s prozora, i vidje
Isaka gdje se šali s Revekom ženom svojom. **9** I dozva Avimeleh
Isaka i reèe: ta to ti je žena; kako si kazao: sestra mi je? A Isak
mu odgovori: rekoh: da ne poginem s nje. **10** A Avimeleh reèe:
šta si nam uèinio? lako je mogao ko od naroda ovoga leæi s
tvojom ženom, te bi nas ti uvalio u grijeh. **11** I zapovjedi Avimeleh
svemu narodu svojemu govoreæi: ko se dotakne ovoga èovjeka
ili žene njegove, poginuæe. **12** I Isak stade sijati u onoj zemlji, i
dobi one godine po sto, tako ga blagoslovi Gospod. **13** I obogati
se èovjek, i napredovaše sve veæma, te posta silan. **14** I imaše
ovaca i goveda i mnogo sluga; a Filisteji mu zaviðahu, **15** Pa sve
studence koje bjehu iskopale sluge oca njegova za vremena
Avrama oca njegova zaroniše Filisteji, i zasuše ih zemljom. **16** I
Avimeleh reèe Isaku: idi od nas, jer si postao silniji od nas. **17** I
Isak otide odande, i razape šatore u dolini Gerarskoj, i nastani se
ondje. **18** I stade Isak otkopavati studence, koji bjehu iskopani za
vremena Avrama oca njegova, i koje zaroniše Filisteji po smrti

Avramovoj; i prozva ih imenima koja im bješe nadio otac njegov.
19 I kopajuæi sluge Isakove u onom dolu naðoše studenac žive
vode. **20** Ali se svadiše pastiri Gerarski s pastirima Isakovim
govoreæi: naša je voda. I nadjede ime onom studencu Esek, jer
se svadiše s njim. **21** Poslije iskopaše drugi studenac, pa se
i oko njega svadiše, zato ga nazva Sitna. **22** Tada se podiže
odande, i iskopa drugi studenac, i oko njega ne bi svađe; zato
ga nazva Rehovot, govoreæi: sad nam dade Gospod prostora
da rastemo u ovoj zemlji. **23** I otide odande gore u Virsaveju.
24 I istu noæ javi mu se Gospod, i reèe: ja sam Bog Avrama
oca tvojega. Ne boj se, jer sam ja s tobom, i blagosloviæu te i
umnožiæu sjeme tvoje Avrama radi sluge svojega. **25** I naèini
ondje žrtvenik, i prizva ime Gospodnje; i ondje razape šator svoj;
i sluge Isakove iskopaše ondje studenac. **26** I dođe k njemu
Avimeleh iz Gerara s Ohozatom prijateljem svojim i s Fiholom
vojvodom svojim. **27** A Isak im reèe: što ste došli k meni, kad
mrzite na me i otjeraste me od sebe? **28** A oni rekoše: vidjesmo
zaista da je Gospod s tobom, pa rekosmo: neka bude zakletva
između nas, između nas i tebe; hajde da uhvatimo vjeru s tobom:
29 Da nam ne èiniš zla, kao što se mi tebe ne dotakosmo i kao
što mi tebi samo dobro èinismo, i pustismo te da ideš na miru, i
eto si blagosloven od Gospoda. **30** Tada ih on ugosti; te jedoše i
piše. **31** A sjutradan ustavši rano, zakleše se jedan drugome, i
otpusti ih Isak i otidoše od njega s mirom. **32** Isti dan došavši
sluge Isakove kazaše mu za studenac koji iskopaše, i rekoše
mu: naðosmo vodu. **33** I nazva ga Saveja; otuda se zove grad
onaj Virsaveja do današnjega dana. **34** A kad bi Isavu èetrdeset
godina, uze za ženu Juditu kæer Veoha Hetejina, i Vasematu

kæer Elona Hetejina. **35** I one zadavahu mnogo jada Isaku i
Reveci.

27 Kad Isak ostarje i oèi mu potamnješe, te ne viđaše, dozva
Isava starijega sina svojega, i reèe mu: sine! A on odgovori: evo
me. **2** Tada reèe: evo ostario sam, ne znam kad æu umrijeti; **3**
Uzmi oružje svoje, tul i luk, i izidi u planinu, te mi ulovi lova; **4** I
zgotovi mi jelo po mojoj volji, i donesi mi da jedem, pa da te
blagoslovi duša moja dok nijesam umro. **5** A Reveka èu šta Isak
reèe sinu svojemu Isavu. I Isav otide u planinu da ulovi lova i
donese. **6** A Reveka reèe Jakovu sinu svojemu govoreæi: gle,
èuh oca tvojega gdje besjedi s Isavom bratom tvojim i reèe: **7**
Donesi mi lova, i zgotovi jelo da jedem, pa da te blagoslovim
pred Gospodom dok nijesam umro. **8** Nego sada, sine, poslušaj
me što æu ti kazati. **9** Idi sada k stadu i donesi dva dobra jareta,
da zgotovim ocu tvojemu jelo od njih, kako rado jede. **10** Pa
æeš unijeti ocu da jede i da te blagoslovi dok nije umro. **11** A
Jakov reèe Reveci materi svojoj: ali je Isav brat moj rutav, a
ja sam gladak; **12** Može me opipati otac, pa æe se osjetiti da
sam ga htio prevariti, te æu navuæi na se prokletstvo mjesto
blagoslova. **13** A mati mu reèe: neka prokletstvo tvoje, sine,
padne na mene; samo me poslušaj, i idi i donesi mi. **14** Tada
otišav uze i donese materi svojoj; a mati njegova zgotovi jelo
kako jeđaše rado otac njegov. **15** Pa onda uze Reveka najljepše
haljine starijega sina svojega, koje bijahu u nje kod kuæe, i
obuèe Jakova mlađega sina svojega. **16** I jareæim kožicama
obloži mu ruke i vrat gdje bješe gladak. **17** I dade Jakovu sinu
svojemu u ruke jelo i hljeb što zgotovi. **18** A on uđe k ocu
svojemu i reèe: oèe. A on odgovori: evo me; koji si ti, sine? **19** I
Jakov reèe ocu svojemu: ja, Isav tvoj prvenac; uèinio sam kako

si mi rekao; digni se, posadi se da jedeš lova mojega, pa da me
blagoslovi duša tvoja. **20** A Isak reèe sinu svojemu: kad brže
nađe, sine? A on reèe: Gospod Bog tvoj dade, te izađe preda
me. **21** Tada reèe Isak Jakovu: hodi bliže, sine, da te opipam jesi
li sin moj Isav ili ne. **22** I pristupi Jakov k Isaku ocu svojemu, a
on ga opipa, pa reèe: glas je Jakovljev, ali ruke su Isavove. **23**
I ne pozna ga, jer mu ruke bjehu kao u Isava brata njegova
rutave; zato ga blagoslovi; **24** I reèe mu: jesi li ti sin moj Isav? A
on odgovori: ja sam. **25** Tada reèe: a ti daj sine, da jedem lova
tvojega, pa da te blagoslovi duša moja. I dade mu, te jede; pa
mu donese i vina, te pi. **26** Potom Isak otac njegov reèe mu:
hodi, sine, cjeluj me. **27** I on pristupi i cjeliva ga; a Isak osjeti
miris od haljina njegovijeh, i blagoslovi ga govoreæi: gle, miris
sina mojega kao miris od polja koje blagoslovi Gospod. **28** Bog ti
dao rose nebeske, i dobre zemlje i pšenice i vina izobila! **29**
Narodi ti služili i plemena ti se klanjala! Bio gospodar braæi
svojoj i klanjali ti se sinovi matere tvoje! Proklet bio koji tebe
usproklinje a blagosloven koji tebe uzblagosilja! **30** A kad Isak
blagoslovi Jakova, i Jakov otide ispred Isaka oca svojega, u
taj èas dođe Isav brat njegov iz lova. **31** Pa zgotovi i on jelo
i unese ocu svojemu, i reèe mu: ustani, oèe, da jedeš što ti
je sin ulovio, pa da me blagoslovi duša tvoja. **32** A Isak otac
njegov reèe mu: ko si ti? A on reèe: ja, sin tvoj, prvenac tvoj,
Isav. **33** Tada se prepade Isak, i reèe: ko? da gdje je onaj koji
ulovi i donese mi lova, i od svega jedoh prije nego ti dođe, i
blagoslovih ga? on æe i ostati blagosloven. **34** A kad èu Isav
rijeèi oca svojega, vrište iza glasa i ožalosti se veoma, i reèe ocu
svojemu: blagoslovi i mene, oèe. **35** A on mu reèe: dođe brat tvoj
s prijevarom, i odnese tvoj blagoslov. **36** A Isav reèe: pravo je

što mu je ime Jakov, jer me veæ drugom prevari. Prvenaštvo mi
uze, pa eto sada mi uze i blagoslov. Potom reèe: nijesi li i meni
ostavio blagoslov? **37** A Isak odgovori, i reèe Isavu: eto sam ga
postavio tebi za gospodara; i svu braæu njegovu dadoh mu da
mu budu sluge; pšenicom i vinom ukrijepih ga; pa šta bih sada
tebi uèinio, sine? **38** A Isav reèe ocu svojemu: eda li je samo
jedan blagoslov u tebe, oèe? blagoslovi i mene, oèe. I stade iza
glasa plakati Isav. **39** A Isak otac njegov odgovarajuæi reèe mu:
evo, stan æe ti biti na rodnoj zemlji i rosi nebeskoj ozgo. **40** Ali
æeš živjeti od maèa svojega, i bratu æeš svojemu služiti; ali æe
doæi vrijeme, te æeš pošto se naplaèeš skršiti jaram njegov s
vrata svojega. **41** I Isav omrze ljuto na Jakova radi blagoslova,
kojim ga blagoslovi otac, i govoraše u srcu svojem: blizu su
žalosni dani oca mojega, tada æu ubiti Jakova brata svojega.
42 I kazaše Reveci rijeèi Isava sina njezina starijega, a ona
poslavši dozva Jakova mlađega sina svojega, i reèe mu: gle,
Isav brat tvoj tješi se tijem što hoæe da te ubije. **43** Nego, sine,
poslušaj što æu ti kazati; ustani i bježi k Lavanu bratu mojemu u
Haran. **44** I ostani kod njega neko vrijeme dokle prođe srdnja
brata tvojega, **45** Dokle se gnjev brata tvojega odvrati od tebe, te
zaboravi što si mu uèinio; a onda æu ja poslati da te dovedu
odande. Zašto bih ostala bez obojice vas u jedan dan? **46** A
Isaku reèe Reveka: omrzao mi je život radi ovijeh Hetejaka. Ako
se Jakov oženi Hetejkom, kakom između kæeri ove zemlje, da
što mi život?

28 Tada Isak dozva Jakova, i blagoslovi ga, i zapovjedi mu i
reèe: nemoj da se oženiš kojom između kæeri Hananejskih. **2**
Ustani, idi u Padan-Aram u dom Vatuila oca matere svoje, i
odande se oženi između kæeri Lavana ujaka svojega. **3** A Bog

svemoguæi da te blagoslovi, i da ti da veliku porodicu i umnoži
te, da od tebe postane mnoštvo naroda, **4** I da ti da blagoslov
Avramov, tebi i sjemenu tvojemu s tobom, da naslijediš zemlju
u kojoj si došljak, koju Bog dade Avramu. **5** Tako opravi Isak
Jakova, i on pođe u Padan-Aram k Lavanu sinu Vatuila Sirina,
bratu Reveke matere Jakovljeve i Isavove. **6** A Isav vidje gdje
Isak blagoslovi Jakova i opravi ga u Padan-Aram da se odande
oženi, i gdje blagosiljajuæi ga zapovjedi mu i reèe: nemoj da se
oženiš kojom između kæeri Hananejskih, **7** I gdje Jakov posluša
oca svojega i mater svoju, i otide u Padan-Aram; **8** I vidje Isav
da kæeri Hananejske nijesu po volji Isaku ocu njegovu. **9** Pa
otide Isav k Ismailu, i uze za ženu preko žena svojih Maeletu,
kæer Ismaila sina Avramova, sestru Navajotovu. **10** A Jakov
otide od Virsaveje iduæi u Haran. **11** I dođe na jedno mjesto,
i ondje zanoæi, jer sunce bješe zašlo; i uze kamen na onom
mjestu, i metnu ga sebi pod glavu, i zaspa na onom mjestu. **12** I
usni, a to ljestve stajahu na zemlji a vrhom ticahu u nebo, i gle,
anđeli Božji po njima se penjahu i slažahu; **13** I gle, na vrhu
stajaše Gospod, i reèe: ja sam Gospod Bog Avrama oca tvojega
i Bog Isakov; tu zemlju na kojoj spavaš tebi æu dati i sjemenu
tvojemu; **14** I sjemena æe tvojega biti kao praha na zemlji, te
æeš se raširiti na zapad i na istok i na sjever i na jug, i svi narodi
na zemlji blagosloviæe se u tebi i u sjemenu tvojem. **15** I evo,
ja sam s tobom, i èuvaæu te kuda god pođeš, i dovešæu te
natrag u ovu zemlju, jer te neæu ostaviti dokle god ne uèinim što
ti rekoh. **16** A kad se Jakov probudi od sna, reèe: zacijelo je
Gospod na ovom mjestu; a ja ne znah. **17** I uplaši se, i reèe:
kako je strašno mjesto ovo! ovdje je doista kuæa Božja, i ovo su
vrata nebeska. **18** I usta Jakov ujutru rano, i uze kamen što

bješe metnuo sebi pod glavu, i utvrdi ga za spomen i preli ga
uljem. **19** I prozva ono mjesto Vetilj, a pređe bješe ime onome
gradu Luz. **20** I uèini Jakov zavjet, govoreæi: ako Bog bude sa
mnom i saèuva me na putu kojim idem i da mi hljeba da jedem i
odijela da se oblaèim, **21** I ako se vratim na miru u dom oca
svojega, Gospod æe mi biti Bog; **22** A kamen ovaj koji utvrdih za
spomen biæe dom Božji; i što mi god daš, od svega æu deseto
dati tebi.

29 Tada se podiže Jakov i otide u zemlju istoènu. **2** I obziruæi
se ugleda studenac u polju; i gle, tri stada ovaca ležahu kod
njega, jer se na onom studencu pojahu stada, a veliki kamen
bijaše studencu na vratima. **3** Ondje se skupljahu sva stada,
te pastiri odvaljivahu kamen s vrata studencu i pojahu stada, i
poslije opet privaljivahu kamen na vrata studencu na njegovo
mjesto. **4** I Jakov im reèe: braæo, odakle ste? Rekoše: iz Harana
smo. **5** A on im reèe: poznajete li Lavana sina Nahorova? Oni
rekoše: poznajemo. **6** On im reèe: je li zdrav? Rekoše: jest, i
evo Rahilje kæeri njegove, gdje ide sa stadom. **7** I on reèe: eto
još je rano, niti je vrijeme vraæati stoku; napojte stoku pa idite i
pasite je. **8** A oni rekoše: ne možemo, dokle se ne skupe sva
stada, da odvalimo kamen s vrata studencu, onda æemo napojiti
stoku. **9** Dok on još govoraše s njima, dođe Rahilja sa stadom
oca svojega, jer ona pasijaše ovce. **10** A kad Jakov vidje Rahilju
kæer Lavana ujaka svojega, i stado Lavana ujaka svojega,
pristupi Jakov i odvali kamen studencu s vrata, i napoji stado
Lavana ujaka svojega. **11** I poljubi Jakov Rahilju, i povikavši
zaplaka se. **12** I kaza se Jakov Rahilji da je rod ocu njezinu i
da je sin Reveèin; a ona otrèa te javi ocu svojemu. **13** A kad
Lavan èu za Jakova sina sestre svoje, istrèa mu na susret, i

zagrli ga i poljubi, i uvede u svoju kuæu. I on pripovjedi Lavanu
sve ovo. **14** A Lavan mu reèe: ta ti si kost moja i tijelo moje. I
osta kod njega cio mjesec dana. **15** Tada reèe Lavan Jakovu:
zar badava da mi služiš, što si mi rod? Kaži mi šta æe ti biti
plata? **16** A Lavan imaše dvije kæeri: starijoj bješe ime Lija, a
mlađoj Rahilja. **17** I u Lije bjehu kvarne oèi, a Rahilja bješe lijepa
stasa i lijepa lica. **18** I Jakovu omilje Rahilja, te reèe: služiæu ti
sedam godina za Rahilju, mlađu kæer tvoju. **19** A Lavan mu
reèe: bolje tebi da je dam nego drugom; ostani kod mene. **20**
I otsluži Jakov za Rahilju sedam godina, i uèiniše mu se kao
nekoliko dana, jer je ljubljaše. **21** I reèe Jakov Lavanu: daj mi
ženu, jer mi se navrši vrijeme, da legnem s njom. **22** I sazva
Lavan sve ljude iz onoga mjesta i uèini gozbu. **23** A uveèe uze
Liju kæer svoju i uvede je k Jakovu, i on leže s njom. **24** I Lavan
dade Zelfu robinju svoju Liji kæeri svojoj da joj bude robinja. **25**
A kad bi ujutru, gle, ono bješe Lija; te reèe Jakov Lavanu: šta
si mi to uèinio? ne služim li za Rahilju kod tebe? zašto si me
prevario? **26** A Lavan mu reèe: ne biva u našem mjestu da se
uda mlađa prije starije. **27** Navrši nedjelju dana s tom, pa æemo
ti dati i drugu za službu što æeš služiti kod mene još sedam
godina drugih. **28** Jakov uèini tako, i navrši s njom nedjelju
dana, pa mu dade Lavan Rahilju kæer svoju za ženu. **29** I dade
Lavan Rahilji kæeri svojoj robinju svoju Valu da joj bude robinja.
30 I tako leže Jakov s Rahiljom; i voljaše Rahilju nego Liju, i
stade služiti kod Lavana još sedam drugih godina. **31** A Gospod
videæi da Jakov ne mari za Liju, otvori njojzi matericu, a Rahilja
osta nerotkinja. **32** I Lija zatrudnje, i rodi sina, i nadjede mu ime
Ruvim, govoreæi: Gospod pogleda na jade moje, sada æe me
ljubiti muž moj. **33** I opet zatrudnje, i rodi sina, i reèe: Gospod

èu da sam prezrena, pa mi dade i ovoga. I nadjede mu ime
Simeun. **34** I opet zatrudnje, i rodi sina, i reèe: da ako se sada
veæ priljubi k meni muž moj, kad mu rodih tri sina. Zato mu
nadješe ime Levije. **35** I zatrudnje opet, i rodi sina, i reèe: sada
æu hvaliti Gospoda. Zato mu nadjede ime Juda; i presta raðati.

30 A Rahilja vidjevši gdje ne raða djece Jakovu, pozavidje
sestri svojoj; i reèe Jakovu: daj mi djece, ili æu umrijeti. **2** A
Jakov se rasrdi na Rahilju, i reèe: zar sam ja a ne Bog koji
ti ne da poroda? **3** A ona reèe: eto robinje moje Vale, lezi s
njom, neka rodi na mojim koljenima, pa æu i ja imati djece od
nje. **4** I dade mu Valu robinju svoju za ženu, i Jakov leže s
njom. **5** I zatrudnje Vala, i rodi Jakovu sina. **6** A Rahilja reèe:
Gospod mi je sudio i èuo glas moj, te mi dade sina. Zato mu
nadjede ime Dan. **7** I Vala robinja Rahiljina zatrudnje opet, i rodi
drugoga sina Jakovu; **8** A Rahilja reèe: borah se žestoko sa
sestrom svojom, ali odoljeh. I nadjede mu ime Neftalim. **9** A
Lija vidjevši gdje presta raðati uze Zelfu robinju svoju i dade je
Jakovu za ženu. **10** I rodi Zelfa robinja Lijina Jakovu sina; **11** I
Lija reèe: dođe èeta. I nadjede mu ime Gad. **12** Opet rodi Zelfa
robinja Lijina drugoga sina Jakovu; **13** I reèe Lija: blago meni, jer
æe me blaženom zvati žene. Zato mu nadjede ime Asir. **14**
A Ruvim izide u vrijeme žetve pšeniène i nađe mandragoru u
polju, i donese je Liji materi svojoj. A Rahilja reèe Liji: daj mi
mandragoru sina svojega. **15** A ona joj reèe: malo li ti je što si mi
uzela muža? hoæeš da mi uzmeš i mandragoru sina mojega? A
Rahilja joj reèe: neka noæas spava s tobom za mandragoru
sina tvojega. **16** I uveèe kad se Jakov vraæaše iz polja, izide
mu Lija na susret i reèe: spavaæeš kod mene, jer te kupih za
mandragoru sina svojega. I spava kod nje onu noæ. **17** A Bog

usliši Liju, te ona zatrudnje, i rodi Jakovu petoga sina. **18** I reèe
Lija: Gospod mi dade platu moju što dadoh robinju svoju mužu
svojemu. I nadjede mu ime Isahar. **19** I zatrudnje Lija opet, i
rodi Jakovu šestoga sina; **20** I reèe Lija: dariva me Gospod
darom dobrijem; da ako se sada veæ priljubi k meni muž moj,
jer mu rodih šest sinova. Zato mu nadjede ime Zavulon. **21**
Najposlije rodi kæer, i nadjede joj ime Dina. **22** Ali se Gospod
opomenu Rahilje; i uslišiv je otvori joj matericu; **23** I zatrudnje, i
rodi sina, i reèe: uze Bog sramotu moju. **24** I nadjede mu ime
Josif, govoreæi: neka mi doda Gospod još jednoga sina. **25** A
kad Rahilja rodi Josifa, reèe Jakov Lavanu: pusti me da idem u
svoje mjesto i u svoju zemlju. **26** Daj mi žene moje, za koje sam
ti služio, i djecu moju, da idem, jer znaš kako sam ti služio. **27** A
Lavan mu reèe: nemoj, ako sam našao milost pred tobom; vidim
da me je blagoslovio Gospod tebe radi. **28** I još reèe: išti koliko
hoæeš plate, i ja æu ti dati. **29** A Jakov mu odgovori: ti znaš
kako sam ti služio i kakva ti je stoka postala kod mene. **30** Jer je
malo bilo što si imao dokle ja ne doðoh; ali se umnoži veoma, jer
te Gospod blagoslovi kad ja doðoh. Pa kad æu i ja tako sebi
kuæu kuæiti? **31** I reèe mu Lavan: šta hoæeš da ti dam? A
Jakov odgovori: ne treba ništa da mi daš; nego æu ti opet pasti
stoku i èuvati, ako æeš mi uèiti ovo: **32** Da zaðem danas po svoj
stoci tvojoj, i odluèim sve što je šareno i s biljegom, i sve što je
crno izmeðu ovaca, i što je s biljegom i šareno izmeðu koza, pa
što poslije bude tako, ono da mi je plata. **33** Tako æe mi se
poslije posvjedoèiti pravda moja pred tobom kad doðeš da vidiš
zaslugu moju: što god ne bude šareno ni s biljegom ni crno
izmeðu ovaca i koza u mene, biæe kradeno. **34** A Lavan reèe:
eto, neka bude kako si kazao. **35** I odluèi Lavan isti dan jarce s

biljegom i šarene i sve koze s biljegom i šarene, i sve na èem
bijaše što bijelo, i sve crno između ovaca, i predade sinovima
svojim. **36** I ostavi daljine tri dana hoda između sebe i Jakova. I
Jakov pasijaše ostalu stoku Lavanovu. **37** I uze Jakov zelenijeh
prutova topolovijeh i ljeskovijeh i kestenovijeh, i naguli ih do
bjeline koja bješe na prutovima. **38** I metaše naguljene prutove
pred stoku u žljebove i korita kad dolažaše stoka da pije, da bi se
upaljivala kad dođe da pije. **39** I upaljivaše se stoka gledajuæi u
prutove, i što se mlađaše bijaše s biljegom, prutasto i šareno. **40**
I Jakov odluèivaše mlad, i obraæaše stado Lavanovo da gleda u
šarene i u sve crne; a svoje stado odvajaše i ne obraæaše ga
prema stadu Lavanovu. **41** I kad se god upaljivaše stoka rana,
metaše Jakov prutove u korita pred oèi stoci da bi se upaljivala
gledajuæi u prutove; **42** A kad se upaljivaše pozna stoka, ne
metaše; tako pozne bivahu Lavanove a rane Jakovljeve. **43** I
tako se taj èovjek obogati vrlo, te imaše mnogo stoke i sluga i
sluškinja i kamila i magaraca.

31 A Jakov èu gdje sinovi Lavanovi govore: Jakov uze sve što
bješe našega oca, i od onoga što bješe našega oca steèe sve
ovo blago. **2** I vidje Jakov gdje lice Lavanovo nije prema njemu
kao prije. **3** I Gospod reèe Jakovu: vrati se u zemlju otaca svojih
i u rod svoj, i ja æu biti s tobom. **4** I poslav Jakov dozva Rahilju i
Liju u polje k stadu svojemu. **5** I reèe im: vidim gdje lice oca
vašega nije prema meni kao prije; ali je Bog oca mojega bio
sa mnom. **6** I vi znate da sam služio ocu vašemu kako sam
god mogao; **7** A otac me je vaš varao i mijenjao mi platu deset
puta; ali mu Bog ne dade da me ošteti; **8** Kad on reèe: što
bude šareno neka ti je plata, onda se mladilo sve šareno; a
kad reèe: s biljegom što bude neka ti je plata, onda se mladilo

sve s biljegom. **9** Tako Bog uze stoku ocu vašemu i dade je
meni; **10** Jer kad se upaljivaše stoka, podigoh oèi svoje i vidjeh
u snu, a to ovnovi i jarci što skaèu na ovce i koze bijahu šareni,
s biljegama prutastim i kolastim. **11** A anðeo Gospodnji reèe mi
u snu: Jakove! A ja odgovorih: evo me. **12** A on reèe: podigni
sad oèi svoje i gledaj, ovnovi i jarci što skaèu na ovce i koze,
šareni su, s biljegama prutastim i kolastim; jer vidjeh sve što ti
èini Lavan. **13** Ja sam Bog od Vetilja, gdje si prelio kamen i
uèinio mi zavjet; ustani sada i idi iz ove zemlje, i vrati se na
postojbinu svoju. **14** Tada odgovori Rahilja i Lija, i rekoše mu:
eda li još imamo kakav dio i našljedstvo u domu oca svojega?
15 Nije li nas držao kao tuðinke kad nas je prodao? pa je još i
naše novce jednako jeo. **16** Jer sve ovo blago što uze Gospod
ocu našemu, naše je i naše djece. Zato èini sve što ti je Gospod
kazao. **17** I podiže se Jakov, i metnu djecu svoju i žene svoje na
kamile; **18** I odvede svu stoku svoju i sve blago što bješe stekao,
stoku koju bješe stekao u Padan-Aramu, i poðe k Isaku ocu
svojemu u zemlju Hanansku. **19** A Lavan bješe otišao da striže
ovce svoje; i Rahilja ukrade idole ocu svojemu. **20** I Jakov otide
kradom od Lavana Sirina ne javivši mu da hoæe da ide. **21** I
pobježe sa svijem blagom svojim, i podiže se te prijeðe preko
vode, i uputi se ka gori Galadu. **22** A treæi dan javiše Lavanu da
je pobjegao Jakov. **23** I uze sa sobom braæu svoju, i poðe za
njim u potjeru, i za sedam dana stiže ga na gori Galadu. **24** Ali
Bog doðe Lavanu Sirinu noæu u snu, i reèe mu: èuvaj se da ne
govoriš s Jakovom ni lijepo ni ružno. **25** I stiže Lavan Jakova;
a Jakov bješe razapeo šator svoj na gori, pa i Lavan takoðer
razape svoj s braæom svojom na gori Galadu. **26** I Lavan reèe
Jakovu: šta uèini te kradom pobježe od mene i odvede kæeri

moje kao na maè otete? **27** Zašto tajno pobježe i kradom otide
od mene? niti mi reèe da te ispratim s veseljem i s pjesmama, s
bubnjima i guslama? **28** Niti mi dade da izljubim sinove svoje i
kæeri svoje? ludo si radio. **29** Mogao bih vam dosaditi; ali Bog
oca vašega noæas mi reèe govoreæi: èuvaj se da ne govoriš s
Jakovom ni lijepo ni ružno. **30** Idi dakle kad si se tako uželio
kuæe oca svojega; ali zašto ukrade bogove moje? **31** A Jakov
odgovori i reèe: bojah se i mišljah: hoæeš silom oteti kæeri svoje
od mene. **32** A bogove svoje u koga nađeš, onaj neka ne živi
više; pred našom braæom traži što je tvoje u mene, pa uzmi. Jer
Jakov nije znao da ih je ukrala Rahilja. **33** I uđe Lavan u šator
Jakovljev i u šator Lijin i u šator dviju robinja, i ne nađe ih; i
izašav iz šatora Lijina uđe u šator Rahiljin. **34** A Rahilja uze idole
i sakri ih pod samar kamile svoje i sjede ozgo; i Lavan pipaše po
cijelom šatoru, i ne nađe. **35** A ona reèe ocu svojemu: nemoj
se srditi, gospodaru, što ti ne mogu ustati, jer mi je što u žena
biva. Traživ dakle ne nađe idola svojih. **36** I Jakov se rasrdi, i
stade koriti Lavana, i govoreæi reèe mu: šta sam uèinio, šta sam
skrivio, te si me tako žestoko tjerao? **37** Pipao si sav prtljag
moj, pa šta si našao iz svoje kuæe? daj ovamo pred moju i
svoju braæu, neka rasude između nas dvojice. **38** Evo dvadeset
godina bijah kod tebe: ovce tvoje i koze tvoje ne jaloviše se,
a ovnova iz stada tvojega ne jedoh. **39** Što bi zvijerje zaklalo
nijesam ti donosio, sam sam podmirivao; od mene si iskao što bi
mi bilo ukradeno danju ili noæu. **40** Danju me ubijaše vruæina
a noæu mraz; i san mi ne padaše na oèi. **41** Tako mi je bilo
dvadeset godina u tvojoj kuæi; služio sam ti èetrnaest godina
za dvije kæeri tvoje i šest godina za stoku tvoju, i platu si mi
mijenjao deset puta. **42** Da nije Bog oca mojega, Bog Avramov, i

strah Isakov bio sa mnom, bi me zacijelo otpustio prazna. Ali je
Bog vidio nevolju moju i trud ruku mojih, pa te ukori noæas. **43** A
Lavan odgovori Jakovu i reèe: ove su kæeri moje kæeri, i ovi su
sinovi moji sinovi, i ova stoka moja stoka, i što god vidiš sve
je moje; pa šta bih uèinio danas kæerima svojim ili sinovima
njihovijem koje rodiše? **44** Nego hajde da uhvatimo vjeru, ja i ti,
da bude svjedoèanstvo između mene i tebe. **45** I Jakov uze
kamen i utvrdi ga za spomen. **46** I reèe Jakov braæi svojoj:
nakupite kamenja. I nakupiše kamenja i složiše na gomilu, i
jedoše na gomili. **47** I Lavan ga nazva Jegar-Sahadut, a Jakov
ga nazva Galed. **48** I reèe Lavan: ova gomila neka bude svjedok
između mene i tebe danas. Zato se prozva Galed. **49** A prozva
se i Mispa, jer reèe Lavan: neka Gospod gleda između mene i
tebe, kad ne uzmožemo vidjeti jedan drugoga. **50** Ako ucvijeliš
kæeri moje i ako uzmeš žene preko mojih kæeri, neæe èovjek
biti između nas, nego gle Bog svjedok između mene i tebe. **51** I
još reèe Lavan Jakovu: gledaj ovu gomilu i gledaj ovaj spomenik,
koji podigoh između sebe i tebe. **52** Svjedok je ova gomila i
svjedok je ovaj spomenik: da ni ja neæu prijeæi preko ove
gomile k tebi ni ti k meni da neæeš prijeæi preko ove gomile i
spomenika ovoga na zlo. **53** Bog Avramov i bogovi Nahorovi,
bogovi oca njihova, neka sude među nama. A Jakov se zakle
strahom oca svojega Isaka. **54** I Jakov prinese žrtvu na gori, i
sazva braæu svoju na veèeru; i jedoše pa noæiše na gori. **55** A
ujutru rano usta Lavan, i izljubi svoju unuèad i kæeri svoje, i
blagoslovi ih, pa otide i vrati se u svoje mjesto.

32 A Jakov otide svojim putem; i sretoše ga anđeli Božiji; **2**
A kad ih ugleda Jakov, reèe: ovo je oko Božji. I prozva ono
mjesto Mahanaim. **3** I Jakov posla pred sobom glasnike k Isavu

bratu svojemu u zemlju Sir, krajinu Edomsku. **4** I zapovjedi im
govoreæi: ovako kažite gospodaru mojemu Isavu: sluga tvoj
Jakov ovako kaže: bio sam došljak kod Lavana i bavio se dosad.
5 A imam volova i magaraca, ovaca i sluga i sluškinja, i poslah
da javim tebi gospodaru svojemu, eda bih našao milost pred
tobom. **6** I vratiše se glasnici k Jakovu i rekoše mu: idosmo
do brata tvojega Isava, i eto on ti ide na susret s èetiri stotine
momaka. **7** A Jakov se uplaši jako i zabrinu se; pa razdijeli svoje
ljude i ovce i goveda i kamile u dvije èete. **8** I reèe: ako Isav
udari na jednu èetu i razbije je, da ako druga uteèe. **9** I reèe
Jakov: Bože oca mojega Avrama i Bože oca mojega Isaka,
Gospode, koji si mi kazao: vrati se u zemlju svoju i u rod svoj, i
ja æu ti biti dobrotvor! **10** Nijesam vrijedan tolike milosti i tolike
vjere što si uèinio sluzi svojemu; jer samo sa štapom svojim
priječoh preko Jordana, a sada sam gospodar od dvije èete. **11**
Izbavi me iz ruke brata mojega, iz ruke Isavove, jer se bojim
da ne dođe i ubije mene i mater s djecom. **12** A ti si kazao:
zaista ja æu ti biti dobrotvor, i uèiniæu sjeme tvoje da ga bude
kao pijeska morskoga, koji se ne može izbrojiti od množine.
13 I zanoæi ondje onu noæ, i uze što mu dođe do ruke, da
pošlje na dar Isavu bratu svojemu, **14** Dvjesta koza s dvadeset
jaraca, dvjesta ovaca s dvadeset ovnova, **15** Trideset kamila
dojilica s kamiladma, èetrdeset krava s desetoro teladi, dvadeset
magarica s desetoro magaradi. **16** I predade ih slugama svojim,
svako stado napose, i reèe slugama: idite naprijed preda mnom,
ostavljajuæi dosta mjesta između jednoga stada i drugoga. **17** I
zapovjedi prvomu govoreæi: kad sreteš Isava brata mojega, pa
te zapita: èiji si? i kuda ideš? i èije je to što goniš pred sobom?
18 A ti reci: sluge tvojega Jakova, a ovo šalje na dar gospodaru

svojemu Isavu, a eto i sam ide za nama. **19** Tako zapovjedi
i drugomu i treæemu i svijema koji iðahu za stadom, i reèe:
tako kažite Isavu kad naiðete na nj. **20** I još kažite: eto, Jakov
sluga tvoj ide za nama. Jer govoraše: ublažiæu ga darom koji
ide preda mnom, pa æu mu onda vidjeti lice, da ako me lijepo
primi. **21** Tako otide dar naprijed, a on prenoæi onu noæ kod
èete svoje. **22** I po noæi usta, i uze obje žene i dvije robinje i
jedanaestoro djece svoje; i prebrodi brod Javok. **23** A pošto njih
uze i prevede preko potoka, preturi i ostalo što imaše. **24** A kad
osta Jakov sam, tada se jedan èovjek rvaše s njim do zore. **25** I
kad vidje da ga ne može svladati, udari ga po zglavku u stegnu,
te se Jakovu išèaši stegno iz zglavka, kad se èovjek rvaše s
njim. **26** Pa onda reèe: pusti me, zora je. A Jakov mu reèe:
neæu te pustiti dokle me ne blagosloviš. **27** A èovjek mu reèe:
kako ti je ime? A on odgovori: Jakov. **28** Tada mu reèe: otsele se
neæeš zvati Jakov, nego Izrailj; jer si se junaèki borio i s Bogom
i s ljudma, i odolio si. **29** A Jakov zapita i reèe: kaži mi kako je
tebi ime. A on reèe: što pitaš kako mi je ime? I blagoslovi ga
ondje. **30** I Jakov nadjede ime onomu mjestu Fanuil; jer, veli,
Boga vidjeh licem k licu, i duša se moja izbavi. **31** I sunce mu se
rodi kad proðe Fanuil, i hramaše na stegno svoje. **32** Zato sinovi
Izrailjevi ne jedu krajeva od mišiæa na zglavku u stegnu do
današnjega dana, što se Jakovu povrijediše krajevi od mišiæa
na zglavku u stegnu.

33 A Jakov podigav oèi svoje pogleda, a to Isav ide, i èetiri
stotine ljudi s njim. I razdijeli djecu uz Liju i uz Rahilju i uz dvije
robinje. **2** I namjesti naprijed robinje i njihovu djecu, pa Liju i
njezinu djecu za njima, a najposlije Rahilju i Josifa. **3** A sam
proðe naprijed, i pokloni se do zemlje sedam puta dokle doðe do

brata svojega. **4** A Isav pritrèa preda nj i zagrli ga i pade mu
oko vrata i cjeliva ga, i obojica se zaplakaše, **5** I Isav podigav
oèi ugleda žene i djecu, pa reèe: ko su ti ono? A Jakov reèe:
djeca, koju Bog milostivo darova sluzi tvojemu. **6** I pristupiše
robinje s djecom svojom, i pokloniše se. **7** Potom pristupi i Lija i
djeca njezina, i pokloniše se; a najposlije pristupi Josif i Rahilja, i
pokloniše se. **8** A Isav reèe: šta æe ti èitava vojska ona koju
sretoh? A on reèe: da nađem milost pred gospodarom svojim. **9**
A Isav reèe: ima, brate, u mene dosta; neka tebi što je tvoje. **10**
A Jakov reèe: ne; ako sam sada našao milost pred tobom, primi
dar iz moje ruke, jer vidjeh lice tvoje kao da vidjeh lice Božje,
tako si me lijepo doèekao. **11** Primi dar moj, koji ti je doveden;
jer me je obilato obdario Bog, i imam svega. I navali na nj, te
primi. **12** Poslije reèe Isav: hajde da idemo, iæi æu i ja s tobom.
13 A Jakov mu reèe: zna gospodar moj da su ova djeca nejaka,
i imam ovaca i krava dojilica, pa ako ih ustjeram jedan dan,
poginuæe mi sve stado. **14** Nego gospodar moj neka ide pred
slugom svojim, a ja æu polako iæi koliko mogu djeca i stoka,
dokle dođem ka gospodaru svojemu u Sir. **15** A Isav reèe: a ono
da ti ostavim nekoliko ljudi što su sa mnom. A on reèe: našto?
daj da nađem milost pred gospodarom svojim. **16** I tako Isav
vrati se isti dan svojim putem u Sir. **17** A Jakov otide u Sokot, i
ondje naèini sebi kuæu a stoci svojoj naèini staje; zato nazva
ono mjesto Sokot. **18** Poslije dođe Jakov zdravo u grad Sihem u
zemlji Hananskoj, vrativ se iz Padan-Arama, i namjesti se prema
gradu. **19** I kupi komad zemlje, gdje razape šator svoj, od sinova
Emora oca Sihemova za sto novaca. **20** I naèini ondje žrtvenik, i
nazva ga: Silni Bog Izrailjev.

34 A Dina kæi Lijina, koju rodi Jakovu, izađe da gleda djevojke
u onom kraju. **2** A ugleda je Sihem, sin Emora Evejina, kneza od
one zemlje, i uze je i leže s njom i osramoti je. **3** I prionu srce
njegovo za Dinu kæer Jakovljevu, i djevojka mu omilje, i on joj se
umiljavaše. **4** I reèe Sihem Emoru ocu svojemu govoreæi: oženi
me ovom djevojkom. **5** A Jakov èu da je osramotio Dinu kæer
njegovu; a sinovi njegovi bijahu u polju sa stokom njegovom, i
Jakov oæutje dokle oni ne dođu. **6** A Emor otac Sihemov izide k
Jakovu da se razgovori s njim. **7** A kad dođoše sinovi Jakovljevi
iz polja i èuše šta je bilo, žao bi ljudima vrlo i razgnjeviše se
veoma, što uèini sramotu Izrailju obležav kæer Jakovljevu, kako
ne bi valjalo èiniti. **8** Tada im reèe Emor govoreæi: sin moj
Sihem srcem prionu za vašu kæer; podajte mu je za ženu. **9** I
oprijateljite se s nama; kæeri svoje udajite za nas i kæerima
našim ženite se. **10** Pa živite s nama, i zemlja æe vam biti
otvorena; nastanite se i trgujte i držite baštine u njoj. **11** I reèe
Sihem ocu djevojèinu i braæi joj: da nađem milost pred vama, i
daæu što mi god kažete. **12** Ištite mi koliko god hoæete uzdarja i
dara, ja æu dati što god kažete; samo mi dajte djevojku za ženu.
13 A sinovi Jakovljevi odgovoriše Sihemu i Emoru ocu njegovu
prijevarno, jer osramoti Dinu sestru njihovu. **14** I rekoše im: ne
možemo to uèiniti ni dati sestre svoje za èovjeka neobrezana,
jer je to sramota nama. **15** Nego æemo vam uèiniti po volji, ako
æete se izjednaèiti s nama i obrezati sve muškinje između sebe.
16 Onda æemo udavati svoje kæeri za vas i ženiæemo se vašim
kæerima, i postaæemo jedan narod. **17** Ako li ne pristanete da
se obrežete, mi æemo uzeti svoju djevojku i otiæi æemo. **18** I
po volji biše rijeèi njihove Emoru i Sihemu sinu Emorovu. **19** I
momak ne oklijevaše uèiniti to; jer mu kæi Jakovljeva omilje

veoma; i on bješe najviše poštovan između svijeh u kuæi oca
svojega. **20** I otide Emor i sin mu Sihem na vrata grada svojega,
i rekoše građanima govoreæi: **21** Ovi ljudi hoæe mirno da žive s
nama, da se nastane u ovoj zemlji i da trguju po njoj; a evo
zemlja je široka i za njih; pa æemo se kæerima njihovijem ženiti
i svoje æemo kæeri udavati za njih. **22** Ali æe tako pristati da
žive s nama i da postanemo jedan narod, ako se sve muškinje
među nama obreže, kao što su oni obrezani. **23** Njihova stoka i
njihovo blago i sva goveda njihova neæe li biti naša? složimo
se samo s njima, pa æe ostati kod nas. **24** I koji god izlažahu
na vrata grada njegova, svi poslušaše Emora i Sihema sina
njegova; i obreza se sve muškinje, svi koji izlažahu na vrata
grada njegova. **25** A treæi dan kad oni bijahu u bolovima, uzeše
dva sina Jakovljeva, Simeun i Levije, braæa Dinina, svaki svoj
maè i uðoše slobodno u grad i pobiše sve muškinje. **26** Ubiše i
Emora i sina mu Sihema oštrim maèem, i uzevši Dinu iz kuæe
Sihemove otidoše. **27** Tada doðoše sinovi Jakovljevi na pobijene,
i oplijeniše grad, jer u njemu bi osramoæena sestra njihova. **28** I
uzeše ovce njihove i goveda njihova i magarce njihove, što god
bješe u gradu i što god bješe u polju. **29** I sve blago njihovo, i
svu djecu i žene njihove pohvataše i odvedoše, i što god bješe u
kojoj kuæi. **30** A Jakov reèe Simeunu i Leviju; smetoste me, i
omraziste me narodu ove zemlje, Hananejima i Ferezejima; u
mene ima malo ljudi, pa ako se skupe na me, hoæe me ubiti te
æu se istrijebiti ja i dom moj. **31** A oni rekoše: zar sa sestrom
našom da rade kao s kurvom?

35 A Bog reèe Jakovu: ustani, idi gore u Vetilj i ondje stani; i
naèini ondje žrtvenik Bogu, koji ti se javio kad si bježao od Isava
brata svojega. **2** I Jakov reèe porodici svojoj i svijema koji bijahu

s njim: bacite tuđe bogove što su u vas, i oèistite se i preobucite
se; **3** Pa da se dignemo i idemo gore u Vetilj, da naèinim ondje
žrtvenik Bogu, koji me je èuo u dan nevolje moje i bio sa mnom
na putu kojim sam išao. **4** I dadoše Jakovu sve bogove tuđe koji
bijahu u njihovijem rukama, i oboce, koje imahu u ušima; i Jakov
ih zakopa pod hrastom kod Sihema. **5** Potom otidoše. A strah
Božji dođe na gradove koji bijahu oko njih, te se ne digoše u
potjeru za sinovima Izrailjevijem. **6** I Jakov i sva èeljad što bijaše
s njim dođoše u Luz u zemlji Hananskoj, a to je Vetilj. **7** I ondje
naèini žrtvenik, i nazva ono mjesto: Bog Vetiljski, jer mu se ondje
javi Bog, kad je bježao od brata svojega. **8** Tada umrije Devora
dojkinja Reveèina, i pogreboše je ispod Vetilja pod hrastom, koji
nazva Jakov Alon-Vakut. **9** I javi se Bog Jakovu opet, pošto
izide iz Padan-Arama, i blagoslovi ga, **10** I reèe mu Bog: ime ti
je Jakov; ali se otsele neæeš zvati Jakov, nego æe ti ime biti
Izrailj. I nadjede mu ime Izrailj. **11** I još mu reèe Bog: ja sam Bog
svemoguæi; rasti i množi se; narod i mnogi æe narodi postati od
tebe, i carevi æe izaæi iz bedara tvojih. **12** I daæu ti zemlju koju
sam dao Avramu i Isaku, i nakon tebe sjemenu tvojemu daæu
zemlju ovu. **13** Potom otide od njega Bog s mjesta gdje mu
govori. **14** A Jakov metnu spomenik na istom mjestu gdje mu
Bog govori; spomenik od kamena, i pokropi ga kropljenjem, i
preli ga uljem. **15** I Jakov prozva mjesto gdje mu govori Bog
Vetilj. **16** I otidoše od Vetilja. A kad im osta još malo puta do
Efrate, porodi se Rahilja, i bješe joj težak poroðaj. **17** I kad se
veoma muèaše, reèe joj babica: ne boj se, imaæeš još jednoga
sina. **18** A kad se rastavljaše s dušom te umiraše, nazva ga
Venonija; ali mu otac nadjede ime Venijamin. **19** I umrije Rahilja,
i pogreboše je na putu koji ide u Efratu, a to je Vitlejem. **20** I

metnu Jakov spomenik na grob njezin. To je spomenik na grobu
Rahiljinu do današnjega dana. **21** Odatle otišav Izrailj razape
šator svoj iza kule Migdolederske. **22** I kad Izrailj življaše u onoj
zemlji, otide Ruvim i leže s Valom inoèom oca svojega. I to doèu
Izrailj. A imaše Jakov dvanaest sinova. **23** Sinovi Lijini bjehu:
Ruvim prvenac Jakovljev, i Simeun i Levije i Juda i Isahar i
Zavulon; **24** A sinovi Rahiljini: Josif i Venijamin; **25** A sinovi Vale
robinje Rahiljine: Dan i Neftalim; **26** A sinovi Zelfe robinje Lijine:
Gad i Asir. To su sinovi Jakovljevi, koji mu se rodiše u Padan-
Aramu. **27** I Jakov dođe k Isaku ocu svojemu u Mamriju u Kirijat-
Arvu, koje je Hevron, gdje Avram i Isak bijahu došljaci. **28** A
Isaku bješe sto i osamdeset godina; **29** I onemoæav umrije Isak,
i bi pribran k rodu svojemu star i sit života; i pogreboše ga Isav i
Jakov sinovi njegovi.

36 A ovo je pleme Isavovo, a on je Edom. **2** Isav se oženi
između kæeri Hananejskih Adom kæerju Eloma Hetejina, i
Olivemom kæerju Ane sina Sevegona Evejina, **3** I Vasematom
kæerju Ismailovom, sestrom Navaotovom. **4** I rodi Ada Isavu
Elifasa, a Vasemata rodi Raguila. **5** A Olivema rodi Jeusa i
Jegloma i Koreja. To su sinovi Isavovi, koji mu se rodiše u zemlji
Hananskoj. **6** I Isav uze žene svoje i sinove svoje i kæeri svoje i
sve domašnje svoje, i stada svoja i svu stoku svoju i sve blago
svoje što bješe stekao u zemlji Hananskoj; pa otide u drugu
zemlju daleko od Jakova brata svojega. **7** Jer im blago bijaše
vrlo veliko, te ne mogahu živjeti zajedno; niti ih zemlja gdje
bijahu došljaci mogaše nositi od množine stoke njihove. **8** I
Isav življaše na planini Siru. Isav je Edom. **9** A ovo je pleme
Isava oca Edomcima na planini Siru. **10** Ovo su imena sinova
Isavovijeh: Elifas sin Ade žene Isavove, i Raguilo sin Vasemate

žene Isavove. **11** A Elifasovi sinovi bjehu: Teman, Omar, Sofar,
Gotom i Kenez. **12** A Tamna bješe inoèa Elifasu sinu Isavovu, i
rodi Elifasu Amalika. To su sinovi Ade žene Isavove. **13** A ovo su
sinovi Raguilovi: Nahot, Zare, Some i Moze. To bjehu sinovi
Vasemate žene Isavove. **14** A ovo su sinovi Oliveme kæeri Ane
sina Sevegonova, žene Isavove. Ona rodi Isavu Jeusa i Jegloma
i Koreja. **15** Ovo su starješine sinovima Isavovijem: sinovi Elifasa
prvenca Isavova: starješina Teman, starješina Omar, starješina
Sofar, starješina Kenez, **16** Starješina Korej, starješina Gotim,
starješina Amalik. To su starješine od Elifasa u zemlji Edomskoj.
To su sinovi Adini. **17** A sinovi Raguila sina Isavova: starješina
Nahot, starješina Zare, starješina Some, starješina Moze. To su
starješine od Raguila u zemlji Edomskoj. To su sinovi Vasemate
žene Isavove. **18** A sinovi Oliveme žene Isavove: starješina
Jeus, starješina Jeglom, starješina Korej. To su starješine od
Oliveme kæeri Anine, žene Isavove. **19** To su sinovi Isavovi, i to
su starješine njihove; a on je Edom. **20** A ovo su sinovi Sira
Horejina, koji življahu u onoj zemlji: Lotan i Soval i Sevegon i
Ana, **21** I Dison i Asar i Rison. To su starješine Horejima, sinovi
Sirovi u zemlji Edomskoj. **22** A sinovi Lotanovi bjehu Horija
i Eman, a sestra Lotanova bješe Tamna. **23** A ovo su sinovi
Savalovi: Golam i Manahat i Gevil i Sofar i Omar. **24** A ovo su
sinovi Sevegonovi: Aije i Ana. A taj je Ana koji pronađe tople
izvore u pustinji pasuæi magarce Sevegona oca svojega. **25**
A ovo su djeca Anina: Dison i Olivema kæi Anina. **26** A ovo
su sinovi Disonovi: Amada i Asvan i Itran i Haran. **27** A ovo
su sinovi Asarovi: Valam i Zavan i Akan. **28** A ovo su sinovi
Risonovi: Uz i Aran. **29** I ovo su starješine Horejima: starješina
Lotan, starješina Soval, starješina Sevegon, starješina Ana,

30 Starješina Dison, starješina Asar, starješina Rison. To su
starješine Horejima, kako im starješovahu u zemlji Siru. **31** A
ovo su carevi koji carovaše u zemlji Edomskoj prije nego se
zacari car nad sinovima Izrailjevijem. **32** Carova u Edomskoj
Valak sin Veorov, a gradu mu bješe ime Denava. **33** A kad
umrije Valak, zacari se na njegovo mjesto Jovav sin Zarin od
Vosore. **34** A kad umrije Jovav, zacari se na njegovo mjesto
Asom od zemlje Temanovske. **35** A kad umrije Asom, zacari
se na njegovo mjesto Adad sin Varadov, koji isijeèe Madijance
u polju Moavskom, a gradu mu bješe ime Geten. **36** A kad
umrije Adad, zacari se na njegovo mjesto Samada iz Masekasa.
37 A kad umrije Samada, zacari se na njegovo mjesto Saul iz
Rovota na rijeci. **38** A kad umrije Saul, zacari se na njegovo
mjesto Valenon sin Ahovorov. **39** A kad umrije Valenon sin
Ahovorov, zacari se na njegovo mjesto Adar, a grad mu se
zvaše Fogor, a ženi mu bješe ime Meteveilja, koja bješe kæi
Matraide kæeri Mezevove. **40** I ovo su imena starješinama od
Isava po porodicama njihovijem, po mjestima njihovijem, po
imenima njihovijem: starješina Tamna, starješina Gola, starješina
Jeter, **41** Starješina Olivema, starješina Ila, starješina Finon,
42 Starješina Kenez, starješina Teman, starješina Mazar, **43**
Starješina Magedilo, starješina Zafoj. To su starješine Edomske
kako nastavahu u svojoj zemlji. Ovaj Isav bi otac Edomcima.

37 A Jakov življaše u zemlji gdje mu je otac bio došljak, u
zemlji Hananskoj. **2** Ovo su događaji Jakovljevi. Josif kad
bješe momak od sedamnaest godina, pasijaše stoku s braæom
svojom, koju rodiše Vala i Zelfa žene oca njegova; i donošaše
Josif zle glasove o njima ocu svojemu. **3** A Izrailj ljubljaše Josifa
najveæma između svijeh sinova svojih, jer mu se rodio pod

starost; i naèini mu šarenu haljinu. **4** A braæa videæi gdje ga
otac ljubi najveæma izmeðu sve braæe njegove, stadoše mrziti
na nj tako da mu ne mogahu lijepe rijeèi progovoriti. **5** Uz to usni
Josif san i pripovjedi braæi svojoj, te oni još veæma omrznu
na nj. **6** Jer im reèe: da èujete san što sam snio: **7** Vezasmo
snoplje u polju, pa moj snop usta i ispravi se, a vaši snopovi
iðahu unaokolo i klanjahu se snopu mojemu. **8** Tada mu braæa
rekoše: da neæeš još biti car nad nama i zapovijedati nam?
Stoga još veæma stadoše mrziti na nj radi sanova njegovijeh i
radi rijeèi njegovijeh. **9** Poslije opet usni drugi san, i pripovjedi
braæi svojoj govoreæi: usnih opet san, a to se sunce i mjesec i
jedanaest zvijezda klanjahu meni. **10** A pripovjedi i ocu svojemu
i braæi svojoj; ali ga otac prekori i reèe mu: kakav je to san
što si snio? eda li æemo doæi ja i mati tvoja i braæa tvoja da
se klanjamo tebi do zemlje? **11** I zaviðahu mu braæa; ali otac
njegov èuvaše ove rijeèi. **12** A kad braæa njegova otidoše da
pasu stoku oca svojega kod Sihema, **13** Reèe Izrailj Josifu: ne
pasu li braæa tvoja stoku kod Sihema? hajde da te pošljem k
njima. A on reèe: evo me. **14** A on mu reèe: idi, vidi kako su
braæa tvoja i kako je stoka, pa doði da mi javiš. I opravi ga
iz doline Hevronske, i on otide put Sihema. **15** I èovjek jedan
nađe ga a on luta po polju, te ga zapita govoreæi: šta tražiš?
16 A on reèe: tražim braæu svoju; kaži mi, molim te, gdje su
sa stokom? **17** A èovjek reèe: otišli su odavde, jer èuh gdje
rekoše: hajdemo u Dotaim. I otide Josif za braæom svojom, i
nađe ih u Dotaimu. **18** A oni ga ugledaše izdaleka; i dok još ne
dođe blizu njih, stadoše se dogovarati da ga ubiju, **19** I rekoše
među sobom: gle, evo onoga što sne sanja. **20** Hajde sada da
ga ubijemo i da ga bacimo u koju od ovijeh jama, pa æemo

kazati: ljuta ga je zvjerka izjela. Onda æemo vidjeti šta æe biti
od njegovijeh sanova. **21** Ali Ruvim kad èu to, izbavi ga iz ruku
njihovijeh rekav: nemojte da ga ubijemo. **22** I još im reèe Ruvim:
nemojte krvi proljevati; bacite ga u ovu jamu u pustinji, a ne
dižite ruke na nj. A on ga šæaše izbaviti iz ruku njihovijeh i
odvesti k ocu. **23** I kad Josif dođe k braæi svojoj, svukoše s
njega haljinu njegovu, haljinu šarenu, koju imaše na sebi. **24** I
uhvativši ga baciše ga u jamu; a jama bješe prazna, ne bješe
vode u njoj. **25** Poslije sjedoše da jedu. I podigavši oèi ugledaše,
a to gomila Ismailjaca iđaše od Galada s kamilama natovarenim
mirisavoga korijenja i tamjana i smirne, te nošahu u Misir. **26** I
reèe Juda braæi svojoj: kaka æe biti korist što æemo ubiti brata
svojega i zatajiti krv njegovu? **27** Hajde da ga prodamo ovijem
Ismailjcima pa da ne dižemo ruke svoje na nj, jer nam je brat,
naše je tijelo. I poslušaše ga braæa njegova. **28** Pa kad trgovci
Madijamski bijahu pored njih, oni izvukoše i izvadiše Josifa iz
jame, i prodadoše Josifa Ismailjcima za dvadeset srebrnika; i oni
odvedoše Josifa u Misir. **29** A kad se Ruvim vrati k jami, a to
nema Josifa u jami; tada razdrije haljine svoje, **30** Pa se vrati k
braæi svojoj, i reèe: nema djeteta; a ja kuda æu? **31** Tada uzeše
haljinu Josifovu, i zaklavši jare zamoèiše haljinu u krv, **32** Pa
onda poslaše šarenu haljinu ocu njegovu poruèivši: nađosmo
ovu haljinu, vidi je li haljina sina tvojega ili nije. **33** A on je pozna
i reèe: sina je mojega haljina; ljuta ga je zvjerka izjela; Josif je
doista raskinut. **34** I razdrije Jakov haljine svoje, i veza kostrijet
oko sebe; i tužaše za sinom svojim dugo vremena. **35** I svi sinovi
njegovi i sve kæeri njegove ustadoše oko njega tješeæi ga, ali
se on ne dadijaše utješiti, nego govoraše: s tugom æu u grob
leæi za sinom svojim. Pa i njegov otac plakaše za njim. **(Sheol**

h7585) 36 A Madijanci prodadoše ga u Misir Petefriju, dvoraninu
Faraonovu, zapovjedniku stražarskom.

38 A u to vrijeme dogodi se, te Juda otide od braæe svoje i
uvrati se kod nekoga Odolamejca, kojemu ime bješe Iras. 2 I
ondje vidje Juda kæer nekoga Hananejca, kojemu ime bješe
Sava, i uze je i leže s njom; 3 I ona zatrudnje i rodi sina, kojemu
nadjede ime Ir. 4 I opet zatrudnjevši rodi sina, kojemu nadjede
ime Avnan. 5 I opet rodi sina, i nadjede mu ime Silom; a Juda
bijaše u Hasvi kad ona toga rodi. 6 I Juda oženi prvenca svojega
Ira djevojkom po imenu Tamarom. 7 Ali Ir prvenac Judin bješe
nevaljao pred Gospodom, i ubi ga Gospod. 8 A Juda reèe
Avnanu: uði k ženi brata svojega i oženi se njom na ime bratovo,
da podigneš sjeme bratu svojemu. 9 A Avnan znajuæi da neæe
biti njegov porod, kad lijegaše sa ženom brata svojega prosipaše
na zemlju, da ne rodi djece bratu svojemu. 10 Ali Gospodu ne
bi milo što èinjaše, te ubi i njega. 11 I Juda reèe Tamari snasi
svojoj: ostani udovicom u kuæi oca svojega dokle odraste Silom
sin moj. Jer govoraše: da ne umre i on kao braæa mu. I otide
Tamara, i življaše u kuæi oca svojega. 12 A kad proðe mnogo
vremena, umrije kæi Savina, žena Judina. I kad se Juda utješi,
poðe u Tamnu k ljudima što mu strizijahu ovce, sam s Irasom
prijateljem svojim Odolamejcem. 13 I javiše Tamari govoreæi:
eto svekar tvoj ide u Tamnu da striže ovce svoje. 14 A ona skide
sa sebe udovièko ruho svoje, i uze pokrivalo i pokri lice, i sjede
na raskršæe na putu koji ide u Tamnu. Jer vidje da je Silom
odrastao a nju još ne udaše za nj. 15 A Juda kad je vidje, pomisli
da je kurva, jer bješe pokrila lice svoje. 16 Pa svrnu s puta k njoj
i reèe joj: pusti da legnem s tobom. Jer nije poznao da mu je
snaha. A ona reèe: šta æeš mi dati da legneš sa mnom? 17

A on reèe: poslaæu ti jare iz stada. A ona mu reèe: ali da mi
daš zalog dokle ga ne pošlješ. **18** A on reèe: kakav zalog da ti
dam? A ona reèe: eto, prsten i rubac, i štap što ti je u ruci. I on
joj dade, te leže s njom, i ona zatrudnje od njega. **19** Poslije
ustavši Tamara otide i skide pokrivalo sa sebe i obuèe udovièko
ruho. **20** A Juda posla jare po prijatelju svom Odolamejcu da mu
donese natrag od žene zalog. Ali je on ne nađe. **21** Pa pitaše
ljude po onom mjestu gdje je ona bila govoreæi: gdje je ona
kurva što je bila na raskršæu na ovom putu? A oni rekoše: nije
ovdje bilo kurve. **22** I vrati se k Judi i reèe: ne nađoh je, nego još
rekoše mještani: nije ovdje bilo kurve. **23** A Juda reèe: neka joj,
da se ne sramotimo; ja sam slao jare, ali je ti ne nađe. **24** A kad
prođe do tri mjeseca dana, javiše Judi govoreæi: Tamara snaha
tvoja uèini preljubu, i evo zatrudnje od preljube. A Juda reèe:
izvedite je da se spali. **25** A kad je povedoše, posla k svekru
svojemu i poruèi: s èovjekom èije je ovo zatrudnjela sam. I reèe:
traži èiji je ovaj prsten i rubac i štap. **26** A Juda pozna i reèe:
pravija je od mene, jer je ne dadoh sinu svojemu Silomu. I više
ne leže s njom. **27** A kad dođe vrijeme da rodi, a to blizanci u
utrobi njezinoj. **28** I kad se porađaše, jedno dijete pomoli ruku, a
babica uze i veza mu crven konac oko ruke govoreæi: ovaj je
prvi. **29** Ali on uvuèe ruku, i gle izađe brat njegov, a ona reèe:
kako prodrije? prodiranje neka ti bude. I nadješe mu ime Fares.
30 A poslije izađe brat mu, kojemu oko ruke bijaše crveni konac,
i nadješe mu ime Zara.

39 A Josifa odvedoše u Misir; i Petefrije dvoranin Faraonov,
zapovjednik stražarski, èovjek Misirac, kupi ga od Ismailjaca, koji
ga odvedoše onamo. **2** I Gospod bješe s Josifom, te bi sreæan, i
življaše u kuæi gospodara svojega Misirca. **3** I gospodar njegov

vidje da je Gospod s njim i da sve što radi Gospod vodi u
napredak u ruci njegovoj. **4** I Josif steèe milost u njega, i dvoraše
ga; a najposlije postavi ga nad cijelijem domom svojim, i što
god imaše njemu dade u ruke. **5** A kad ga postavi nad domom
svojim i nad svijem što imaše, od tada Gospod blagoslovi dom
toga Misirca radi Josifa; i blagoslov Gospodnji bješe na svemu
što imaše u kuæi i u polju. **6** I ostavi u Josifovijem rukama sve
što imaše, i ne razbiraše ni za što osim jela koje jeðaše. A Josif
bijaše lijepa stasa i lijepa lica. **7** I dogodi se poslije, te se žena
gospodara njegova zagleda u Josifa, i reèe: lezi sa mnom. **8** A
on ne htje, nego reèe ženi gospodara svojega: eto gospodar moj
ne razbira ni za što što je u kuæi, nego što god ima dade meni
u ruke. **9** Ni sam nije veæi od mene u ovoj kuæi, i ništa ne
krije od mene osim tebe, jer si mu žena; pa kako bih uèinio
tako grdno zlo i Bogu zgriješio? **10** I ona govoraše take rijeèi
Josifu svaki dan, ali je ne posluša da legne s njom ni da se
bavi kod nje. **11** A jedan dan kad doðe Josif u kuæu da radi
svoj posao, a ne bješe nikoga od domašnjih u kuæi, **12** Ona ga
uhvati za haljinu govoreæi: lezi sa mnom. Ali on ostaviv joj u
rukama haljinu svoju pobježe i otide. **13** A kad ona vidje gdje joj
ostavi u rukama haljinu svoju i pobježe, **14** Viknu èeljad svoju, i
reèe im govoreæi: gledajte, doveo nam je èovjeka Jevrejina
da nas sramoti; doðe k meni da legne sa mnom, a ja povikah
iza glasa; **15** A on kad èu gdje vièem, ostavi haljinu svoju kod
mene i pobježe i otide. **16** I ona ostavi haljinu njegovu kod
sebe dok mu gospodar doðe kuæi. **17** A tada mu reèe ovako
govoreæi: sluga Jevrejin, kojega si nam doveo, doðe k meni da
me osramoti; **18** A ja povikah iza glasa, te on ostaviv haljinu
svoju kod mene pobježe. **19** A kad gospodar njegov èu rijeèi

žene svoje gdje mu reèe: to mi je uèinio sluga tvoj, razgnjevi se
vrlo. **20** I gospodar Josifov uhvati ga, i baci ga u tamnicu, gdje
ležahu sužnji carski; i bi ondje u tamnici. **21** Ali Gospod bješe s
Josifom i raširi milost svoju nad njim i uèini te omilje tamnièaru.
22 I povjeri tamnièar Josifu sve sužnje u tamnici, i što je god
trebalo ondje èiniti on uređivaše. **23** I tamnièar ne nadgledaše
ništa što bješe u Josifovoj ruci, jer Gospod bješe s njim; i što
god èinjaše, Gospod vođaše u napredak.

40 Poslije toga dogodi se, te peharnik cara Misirskoga i hljebar
skriviše gospodaru svojemu, caru Misirskom. **2** I Faraon se
razgnjevi na ta dva dvoranina, na starješinu nad peharnicima
i na starješinu nad hljebarima; **3** I baci ih u tamnicu u kuæi
zapovjednika stražarskoga, gdje Josif bješe sužanj. **4** A
zapovjednik stražarski odredi im Josifa da ih služi; i bijahu
dugo u tamnici. **5** I usniše san obojica u jednu noæ, svaki
po znaèenju svojega sna za sebe, i peharnik i hljebar cara
Misirskoga, koji bijahu sužnji u tamnici. **6** I sjutradan kad dođe
Josif k njima, pogleda ih, a oni bjehu vrlo neveseli. **7** Pa zapita
dvorane Faraonove, koji bijahu sužnji s njim u kuæi gospodara
njegova, i reèe: što ste danas lica nevesela? **8** A oni mu rekoše:
san usnismo obojica, a nema ko da nam kaže šta znaèe. A
Josif im reèe: šta znaèe, nije li u Boga? ali pripovjedite mi. **9** I
starješina nad peharnicima pripovjedi san svoj Josifu govoreæi:
snih, a preda mnom èokot; **10** I na èokotu bjehu tri loze, i
napupi i procvate, i grožđe na njemu uzre; **11** A u ruci mi bješe
èaša Faraonova, te pobrah zrelo grožđe i iscijedih ga u èašu
Faraonovu, i dodadoh èašu Faraonu. **12** A Josif mu reèe: ovo
znaèi: tri su loze tri dana. **13** Još tri dana, i Faraon brojeæi svoje
dvorane uzeæe i tebe, i opet te postaviti u pređašnju službu, i

opet æeš mu dodavati èašu kao i preðe dok si mu bio peharnik.
14 Ali nemoj zaboraviti mene kad budeš u dobru, uèini milost
i pomeni za me Faraonu, i izvadi me iz ove kuæe. **15** Jer su
me ukrali iz zemlje Jevrejske, a ovdje nijesam ništa uèinio da
me bace u ovu jamu. **16** A kad vidje starješina nad hljebarima
kako lijepo kaza san, reèe Josifu: i ja snih, a meni na glavi tri
kotarice bijele; **17** I u najgornjoj kotarici bijaše svakojakih kolaèa
za Faraona, i ptice jeðahu iz kotarice na mojoj glavi. **18** A Josif
odgovori i reèe: ovo znaèi: tri kotarice tri su dana. **19** Još tri
dana, i Faraon brojeæi dvorane svoje izbaciæe te i objesiæe te
na vješala, i ptice æe jesti s tebe meso. **20** I kad doðe treæi dan,
to bješe dan u koji se rodio Faraon, i uèini Faraon gozbu svima
slugama svojim, i naiðe meðu slugama svojim na starješinu
nad peharnicima i na starješinu nad hljebarima; **21** I povrati
starješinu nad peharnicima u službu da dodaje èašu Faraonu;
22 A starješinu nad hljebarima objesi, kao što kaza Josif. **23**
I starješina nad peharnicima ne opomenu se Josifa, nego ga
zaboravi.

41 A poslije dvije godine dana usni Faraon, a on stoji na jednoj
rijeci. **2** I gle, iz rijeke izaðe sedam krava lijepijeh i debelijeh, i
stadoše pasti po obali. **3** I gle, iza njih izaðe iz rijeke sedam
drugih krava, ružnijeh i mršavijeh, i stadoše pored onijeh krava
na obali. **4** I ove krave ružne i mršave pojedoše onijeh sedam
krava lijepijeh i debelijeh. U tom se probudi Faraon. **5** Pa opet
zaspav usni drugom, a to sedam klasova izraste iz jednoga
stabla jedrijeh i lijepijeh; **6** A iza njih isklija sedam klasova
malijeh i šturijeh; **7** Pa ovi klasovi mali pojedoše onijeh sedam
velikijeh i jedrijeh. U tom se probudi Faraon i vidje da je san. **8** I
kad bi ujutru, on se zabrinu u duhu, i poslav sazva sve gatare

Misirske i sve mudarce, i pripovjedi im šta je snio; ali niko ne
može kazati Faraonu šta znaèi. **9** Tada progovori starješina
nad peharnicima Faraonu i reèe: danas se opomenuh grijeha
svojega. **10** Kad se Faraon rasrdi na sluge svoje i baci u
tamnicu u kuæi zapovjednika stražarskoga mene i starješinu
nad hljebarima, **11** Usnismo u jednu noæ ja i on, svaki za sebe
po znaèenju sna svojega usnismo. **12** A ondje bijaše s nama
momèe Jevrejèe, sluga zapovjednika stražarskoga, i mi mu
pripovjedismo sne, a on nam kaza šta èiji san znaèi. **13** I zbi
se kako nam kaza: mene povrati Faraon u službu, a onoga
objesi. **14** Tada Faraon posla po Josifa, i brže ga izvedoše iz
tamnice, a on se obrija i preobuèe se, te izađe pred Faraona. **15**
A Faraon reèe Josifu: usnih san, pa mi niko ne umije da kaže
šta znaèi; a za tebe èujem da umiješ kazivati sne. **16** A Josif
odgovori Faraonu i reèe: to nije u mojoj vlasti, Bog æe javiti
dobro Faraonu. **17** I reèe Faraon Josifu: usnih, a ja stojim kraj
rijeke na obali. **18** I gle, iz rijeke izađe sedam krava debelijeh i
lijepijeh, te stadoše pasti po obali. **19** I gle, iza njih izađe sedam
drugih krava rđavijeh, i vrlo ružnijeh i mršavijeh, kakvijeh nijesam
vidio u cijeloj zemlji Misirskoj. **20** I ove krave mršave i ružne
pojedoše onijeh sedam debelijeh, **21** I kad im biše u trbuhu, ne
poznavaše se da su im u trbuhu, nego opet bjehu onako ružne
kao prije. U tom se probudih. **22** Pa opet usnih, a to sedam
klasova izraste iz jednoga stabla jedrijeh i lijepijeh; **23** A iza njih
isklija sedam malijeh, tankijeh i šturijeh. **24** I ovi tanki klasovi
proždriješe onijeh sedam lijepijeh. I ovo pripovjedih gatarima, ali
mi nijedan ne zna kazati šta znaèi. **25** A Josif reèe Faraonu: oba
su sna Faraonova jednaka; Bog javlja Faraonu šta je naumio.
26 Sedam lijepijeh krava jesu sedam godina, i sedam lijepijeh

klasova jesu sedam godina; oba su sna jednaka. **27** A sedam
krava mršavijeh i ružnijeh, što izađoše iza onijeh, jesu sedam
godina; i sedam klasova sitnijeh i šturijeh biæe sedam godina
gladnijeh. **28** To je što rekoh Faraonu: Bog kaže Faraonu šta
je naumio. **29** Evo doæi æe sedam godina vrlo rodnijeh svoj
zemlji Misirskoj. **30** A iza njih nastaæe sedam gladnijeh godina,
gdje æe se zaboraviti sve obilje u zemlji Misirskoj, jer æe glad
satrti zemlju, **31** Te se neæe znati to obilje u zemlji od gladi
potonje, jer æe biti vrlo velika. **32** A što je dva puta zasopce
Faraon snio, to je zato što je zacijelo Bog tako naumio, i naskoro
æe to uèiniti Bog. **33** Nego sada neka potraži Faraon èovjeka
mudra i razumna, pa neka ga postavi nad zemljom Misirskom.
34 I neka gleda Faraon da postavi starješine po zemlji, i pokupi
petinu po zemlji Misirskoj za sedam rodnijeh godina; **35** Neka
skupljaju od svakoga žita za rodnijeh godina koje idu, i neka
snesu pod ruku Faraonovu svakoga žita u sve gradove, i neka
èuvaju, **36** Da se nađe hrane zemlji za sedam godina gladnijeh,
kad nastanu, da ne propadne zemlja od gladi. **37** I ovo se uèini
dobro Faraonu i svijem slugama njegovijem. **38** I reèe Faraon
slugama svojim: možemo li naæi èovjeka kakav je ovaj, u kojem
bi bio duh Božji? **39** Pa reèe Faraon Josifu: kad je tebi javio Bog
sve ovo, nema nikoga tako mudra i razumna kao što si ti. **40** Ti
æeš biti nad domom mojim, i sav æe ti narod moj usta ljubiti;
samo æu ovijem prijestolom biti veæi od tebe. **41** I još reèe
Faraon Josifu: evo, postavljam te nad svom zemljom Misirskom.
42 I skide Faraon prsten s ruke svoje i metnu ga Josifu na ruku, i
obuèe ga u haljine od tankoga platna, i objesi mu zlatnu verižicu
o vratu, **43** I posadi ga na kola koja bijahu druga za njegovijem, i
zapovjedi da pred njim vièu: klanjajte se! i da ga je postavio nad

svom zemljom Misirskom. **44** I još reèe Faraon Josifu: ja sam
Faraon, ali bez tebe neæe niko maæi ruke svoje ni noge svoje u
svoj zemlji Misirskoj. **45** I nadje Faraon Josifu ime Psontomfanih,
i oženi ga Asenetom kæerju Potifere sveštenika Onskoga. I
pođe Josif po zemlji Misirskoj. **46** A bijaše Josifu trideset godina
kad izađe pred Faraona cara Misirskoga. I otišav od Faraona
obiđe svu zemlju Misirsku. **47** I za sedam rodnijeh godina rodi
zemlja svašta izobila. **48** I stade Josif kupiti za tijeh sedam
godina svakoga žita što bješe po zemlji Misirskoj, i snositi žito
u gradove; u svaki grad snošaše žito s njiva koje bjehu oko
njega. **49** Tako nakupi Josif žita vrlo mnogo koliko je pijeska
morskoga, tako da ga presta mjeriti, jer mu ne bješe broja. **50** I
dokle još ne nasta gladna godina, rodiše se Josifu dva sina,
koje mu rodi Aseneta kæi Potifere sveštenika Onskoga. **51**
I prvencu nadjede Josif ime Manasija, govoreæi: jer mi Bog
dade da zaboravim svu muku svoju i sav dom oca svojega. **52**
A drugome nadjede ime Jefrem, govoreæi: jer mi Bog dade
da rastem u zemlji nevolje svoje. **53** Ali proođe sedam godina
rodnijeh u zemlji Misirskoj; **54** I nasta sedam godina gladnijeh,
kao što je Josif naprijed kazao. I bješe glad po svijem zemljama,
a po svoj zemlji Misirskoj bješe hljeba. **55** Ali najposlije nasta
glad i po svoj zemlji Misirskoj, i narod povika k Faraonu za hljeb;
a Faraon reèe svima Misircima: idite k Josifu, pa što vam on
kaže ono èinite. **56** I kad glad bješe po svoj zemlji, otvori Josif
sve žitnice, i prodavaše Misircima. I glad posta vrlo velika u
zemlji Misirskoj. **57** I iz svijeh zemalja dolažahu u Misir k Josifu
da kupuju; jer posta velika glad u svakoj zemlji.

42 A Jakov videæi da ima žita u Misiru, reèe sinovima svojim:
šta gledate jedan na drugoga? **2** I reèe: eto èujem da u Misiru

ima žita; idite onamo te nam kupite otuda, da ostanemo živi i ne
pomremo. **3** I desetorica braæe Josifove otidoše da kupe žita u
Misiru. **4** A Venijamina brata Josifova ne pusti otac s braæom
govoreæi: da ga ne bi zadesilo kakvo zlo. **5** I doðoše sinovi
Izrailjevi da kupe žita s ostalima koji dolažahu; jer bješe glad u
zemlji Hananskoj. **6** A Josif upravljaše zemljom, i prodavaše žito
svemu narodu po zemlji. I braæa Josifova došavši pokloniše mu
se licem do zemlje. **7** A Josif ugledav braæu svoju pozna ih; ali
se uèini da ih ne poznaje, i oštro im progovori i reèe: odakle ste
došli? A oni rekoše: iz zemlje Hananske, da kupimo hrane. **8**
Josif dakle pozna braæu svoju; ali oni njega ne poznaše. **9** I
opomenu se Josif sanova koje je snio za njih; i reèe im: vi ste
uhode; došli ste da vidite gdje je zemlja slaba. **10** A oni mu
rekoše: nijesmo, gospodaru; nego sluge tvoje doðoše da kupe
hrane. **11** Svi smo sinovi jednoga èovjeka, pošteni ljudi, nigda
nijesu sluge tvoje bile uhode. **12** A on im reèe: nije istina, nego
ste došli da vidite gdje je zemlja slaba. **13** A oni rekoše: nas je
bilo dvanaest braæe, sluga tvojih, sinova jednoga èovjeka u
zemlji Hananskoj; i eno, najmlaði je danas kod oca našega,
a jednoga nema više. **14** A Josif im reèe: kažem ja da ste vi
uhode. **15** Nego hoæu da se uvjerim ovako: tako živ bio Faraon,
neæete izaæi odavde dokle ne dođe amo najmlaði brat vaš. **16**
Pošljite jednoga između sebe neka dovede brata vašega, a vi
æete ostati ovdje u tamnici, pa æu vidjeti je li istina što govorite;
inaèe ste uhode, tako živ bio Faraon! **17** I zatvori ih u tamnicu
na tri dana. **18** A treæi dan reèe im Josif: ako ste radi životu, ovo
uèinite, jer se ja Boga bojim: **19** Ako ste pošteni ljudi, jedan
brat između vas neka ostane u tamnici, a vi idite i odnesite žita
koliko treba porodicama vašim. **20** Pa onda dovedite k meni

najmlađega brata svojega da se posvjedoèe rijeèi vaše i da ne
izginete. I oni uèiniše tako. **21** I rekoše jedan drugom: doista se
ogriješismo o brata svojega, jer vidjesmo muku duše njegove
kad nam se moljaše, pa ga se oglušismo; zato dođe na nas
ova muka. **22** A Ruvim odgovori im govoreæi: nijesam li vam
govorio: nemojte se griješiti o dijete? ali me ne poslušaste; i zato
se evo traži od nas krv njegova. **23** A oni ne znadijahu da ih Josif
razumije, jer se s njim razgovarahu preko tumaèa. **24** A Josif
okrete se od njih, i zaplaka se. Potom se opet okrete k njima, i
progovori s njima, i uzev između njih Simeuna veza ga pred
njima. **25** I zapovjedi Josif da im naspu vreæe žita, pa i novce što
je koji dao da metnu svakome u vreæu, i da im dadu brašnjenice
na put. I tako bi uèinjeno. **26** I natovarivši žito svoje na magarce
svoje otidoše. **27** A jedan od njih otvoriv svoju vreæu da nahrani
magarca svojega u jednoj gostionici, vidje novce svoje ozgo u
vreæi. **28** I reèe braæi svojoj: ja dobih natrag novce svoje, evo ih
u mojoj vreæi. I zadrhta srce u njima i uplašiše se govoreæi
jedan drugome: što nam to uèini Bog? **29** I došavši k Jakovu
ocu svojemu u zemlju Hanansku, pripovjediše mu sve što im
se dogodi, govoreæi: **30** Oštro govoraše s nama èovjek, koji
zapovijeda u onoj zemlji, i doèeka nas kao uhode. **31** A kad mu
rekosmo: mi smo pošteni ljudi, nigda nijesmo bili uhode; **32**
Bilo nas je dvanaest braæe, sinova oca našega; jednoga veæ
nema, a najmlađi je danas kod oca našega u zemlji Hananskoj;
33 Reèe nam èovjek, koji zapovijeda u onoj zemlji: ovako æu
doznati jeste li pošteni ljudi: brata jednoga između sebe ostavite
kod mene, a što vam treba za porodice vaše gladi radi, uzmite i
idite. **34** Poslije dovedite k meni brata svojega najmlađega, da
se uvjerim da nijeste uhode nego pošteni ljudi; brata æu vam

vratiti, i moæi æete trgovati po ovoj zemlji. **35** A kad izruèivahu
vreæe svoje, gle, svakome u vreæi bjehu u zavežljaju novci
njegovi; i vidjevši zavežljaje novaca svojih uplašiše se i oni i
otac im. **36** I reèe im Jakov otac njihov: potrste mi djecu; Josifa
nema, Simeuna nema, pa hoæete i Venijamina da uzmete; sve
se skupilo na me. **37** A Ruvim progovori i reèe ocu svojemu:
dva sina moja ubij, ako ti ga ne dovedem natrag; daj ga u moje
ruke, i ja æu ti ga opet dovesti. **38** A on reèe: neæe iæi sin moj
s vama, jer je brat njegov umro i on osta sam, pa ako bi ga
zadesilo kako zlo na putu na koji æete iæi, svalili biste me stara
s tugom u grob. **(Sheol h7585)**

43 Ali glad bješe vrlo velika u onoj zemlji. **2** Pa kad pojedoše
žito koje bijahu donijeli iz Misira, reèe im otac: idite opet, i kupite
nam malo hrane. **3** A Juda mu progovori i reèe: tvrdo nam
se zarekao onaj èovjek govoreæi: neæete vidjeti lica mojega,
ako ne bude s vama brat vaš. **4** Ako æeš pustiti s nama brata
našega, iæi æemo i kupiæemo ti hrane. **5** Ako li neæeš pustiti,
neæemo iæi, jer nam je kazao onaj èovjek: neæete vidjeti lica
mojega, ako ne bude s vama brat vaš. **6** A Izrailj reèe: što mi to
zlo uèiniste i kazaste èovjeku da imate još jednoga brata? **7** A
oni rekoše: èovjek je potanko raspitivao za nas i za rod naš
govoreæi: je li vam jošte živ otac? imate li još braæe? a mi mu
odgovarasmo kako nas pitaše. Jesmo li mogli kako znati da
æe kazati: dovedite brata svojega? **8** I reèe Juda Izrailju ocu
svojemu: pusti dijete sa mnom, pa æemo se podignuti i otiæi, da
ostanemo živi i ne pomremo i mi i ti i naša djeca. **9** Ja ti se
jamèim za nj, iz moje ga ruke išti; ako ti ga ne dovedem natrag i
preda te ne stavim, da sam ti kriv dovijeka. **10** Da nijesmo toliko
oklijevali, do sada bismo se dva puta vratili. **11** Onda reèe Izrailj

otac njihov: kad je tako, uèinite ovo: uzmite što najljepše ima u
ovoj zemlji u svoje vreæe, i ponesite èovjeku onom dar: malo
tamjana i malo meda, mirisava korijenja i smirne, urme i badema.
12 A novaca ponesite dvojinom, i uzmite novce što bijahu ozgo u
vreæama vašim i odnesite natrag, može biti da je pogrješka. **13** I
uzmite brata svojega, pa ustanite i idite opet k onom èovjeku. **14**
A Bog svemoguæi da vam da da nađete milost u onoga èovjeka,
da vam pusti brata vašega drugoga i Venijamina; ako li ostanem
bez djece, nek ostanem bez djece. **15** Tada uzevši dare i novaca
dvojinom, uzevši i Venijamina, podigoše se i otidoše u Misir, i
izađoše pred Josifa. **16** A Josif kad vidje s njima Venijamina,
reèe èovjeku koji upravljaše kuæom njegovom: odvedi ove ljude
u kuæu, pa nakolji mesa i zgotovi, jer æe u podne sa mnom
jesti ovi ljudi. **17** I uèini èovjek kako Josif reèe, i uvede ljude u
kuæu Josifovu. **18** A oni se bojahu kad ih èovjek vođaše u kuæu
Josifovu, i rekoše: za novce koji pređe bjehu metnuti u vreæe
naše vodi nas, dokle smisli kako æe nas okriviti, da nas zarobi i
uzme naše magarce. **19** Pa pristupivši k èovjeku koji upravljaše
kuæom Josifovom, progovoriše mu na vratima kuænim, **20** I
rekoše: èuj, gospodaru; došli smo bili i pređe, i kupismo hrane;
21 Pa kad dođosmo u jednu gostionicu i otvorismo vreæe, a to
novci svakoga nas bijahu ozgo u vreæi njegovoj, novci naši
na mjeru; i evo smo ih donijeli natrag; **22** A druge smo novce
donijeli da kupimo hrane; ne znamo ko nam metnu novce naše
u vreæe. **23** A on im reèe: budite mirni, ne bojte se; Bog vaš
i Bog oca vašega metnuo je blago u vreæe vaše; novci su
vaši bili u mene. I izvede im Simeuna. **24** I uvede ih èovjek u
kuæu Josifovu, i donese im vode te opraše noge, i magarcima
njihovijem položi. **25** I pripraviše dar èekajuæi dokle dođe Josif u

podne, jer èuše da æe oni ondje objedovati. **26** I kad Josif dođe
kuæi, iznesoše mu dar koji imahu kod sebe, i pokloniše mu
se do zemlje. **27** A on ih zapita kako su, i reèe: kako je otac
vaš stari, za koga mi govoriste? je li jošte živ? **28** A oni rekoše:
dobro je sluga tvoj, otac naš; još je živ. I pokloniše mu se. **29** A
on pogledav vidje Venijamina brata svojega, sina matere svoje, i
reèe: je li vam to najmlađi brat vaš za kojega mi govoriste? I
reèe: Bog da ti bude milostiv, sinko! **30** A Josifu goraše srce od
ljubavi prema bratu svojemu, te brže potraži gdje æe plakati,
i ušav u jednu sobu plaka ondje. **31** Poslije umiv se izađe, i
ustežuæi se reèe: dajte objed. **32** I donesoše njemu napose, i
njima napose, i Misircima koji objedovahu u njega napose, jer ne
mogahu Misirci jesti s Jevrejima, jer je to neèisto Misircima.
33 A sjeđahu pred njim stariji po starješinstvu svojem a mlađi
po mladosti svojoj. I zgledahu se od èuda. **34** I uzimajuæi jela
ispred sebe slaše njima, i Venijaminu dopade pet puta više nego
drugima. I piše i napiše se s njim.

44 I zapovjedi Josif èovjeku što upravljaše kuæom njegovom
govoreæi: naspi ovijem ljudima u vreæe žita koliko mogu ponijeti,
i svakome u vreæu metni ozgo novce njegove. **2** I èašu moju,
èašu srebrnu, metni najmlađemu u vreæu ozgo i novce za
njegovo žito. I uèini kako mu Josif reèe. **3** A ujutru kad svanu,
otpustiše ljude s magarcima njihovijem. **4** A kad izađoše iz
mjesta i još ne bijahu daleko, reèe Josif èovjeku što upravljaše
kuæom njegovom: ustani, idi brže za onijem ljudima, i kad ih
stigneš reci im: zašto vraæate zlo za dobro? **5** Nije li to èaša
iz koje pije moj gospodar? i neæe li po njoj zacijelo poznati
kakvi ste? zlo ste radili što ste to uèinili. **6** I on ih stiže, i reèe
im tako. **7** A oni mu rekoše: zašto govoriš, gospodaru, take

rijeèi? Saèuvaj Bože da sluge tvoje uèine tako što! **8** Eno smo ti
donijeli natrag iz zemlje Hananske novce koje naðosmo ozgo
u vreæama svojim, pa kako bismo ukrali iz kuæe gospodara
tvojega srebro ili zlato? **9** U kojega se izmeðu sluga tvojih nađe,
onaj neka pogine, i svrh toga mi æemo biti robovi gospodaru
mojemu. **10** A on reèe: neka bude kako rekoste; ali u koga se
nađe, onaj da mi bude rob, a vi ostali neæete biti krivi. **11** I brže
poskidaše svi na zemlju vreæe svoje, i razdriješiše svaki svoju
vreæu. **12** A on stade tražiti poèev od najstarijega, i kad dođe
na najmlađega, nađe se èaša u vreæi Venijaminovoj. **13** Tada
razdriješe haljine svoje, i natovarivši svaki svoj tovar na svojega
magarca vratiše se u grad. **14** I dođe Juda s braæom svojom
Josifu u kuæu, dok on još bijaše kod kuæe, i padoše pred njim
na zemlju. **15** A Josif im reèe: šta ste to uèinili? zar nijeste znali
da èovjek kao što sam ja može zacijelo doznati? **16** Tada reèe
Juda: šta da ti reèemo, gospodaru? šta da govorimo? kako li da
se pravdamo? Bog je otkrio zloèinstvo tvojih sluga. Evo, mi smo
svi robovi tvoji, gospodaru, i mi i ovaj u koga se našla èaša. **17**
A Josif reèe: Bože saèuvaj! neæu ja to; u koga se našla èaša on
neka mi bude rob, a vi idite s mirom ocu svojemu. **18** Ali Juda
pristupiv k njemu reèe: èuj me, gospodaru; dopusti da progovori
sluga tvoj gospodaru svojemu, i neka se gnjev tvoj ne raspali na
slugu tvojega, jer si ti kao sam Faraon. **19** Gospodar moj zapita
sluge svoje govoreæi: imate li oca ili brata? **20** A mi rekosmo
gospodaru svojemu: imamo stara oca i brata najmlađega, koji mu
se rodi u starosti; a njegov je brat umro, i on osta sam od matere
svoje, i otac ga pazi. **21** A ti reèe slugama svojim: dovedite mi
ga da ga vidim svojim oèima. **22** I rekosmo gospodaru svojemu:
neæe moæi dijete ostaviti oca svojega; da ostavi oca svojega,

odmah æe otac umrijeti. **23** A ti reèe slugama svojim: ako ne
doðe s vama brat vaš najmlaði, neæete više vidjeti lica mojega.
24 A kad se vratismo k sluzi tvojemu a ocu mojemu, kazasmo
mu rijeèi gospodara mojega. **25** Poslije reèe nam otac: idite
opet, kupite nam hrane. **26** A mi rekosmo: ne možemo iæi, osim
ako bude brat naš najmlaði s nama, onda æemo iæi, jer ne
možemo vidjeti lica onoga èovjeka, ako ne bude s nama brat
naš najmlaði. **27** A sluga tvoj, otac moj, reèe nam: znate da mi
je žena rodila dva sina. **28** I jedan od njih otide od mene, i rekoh:
zacijelo ga je raskinula zvjerka; i do sada ga ne vidjeh. **29** Ako i
ovoga odvedete od mene i zadesi ga kakvo zlo, svaliæete me
stara u grob s tugom. **(Sheol h7585)** **30** Pa sada da otidem k sluzi
tvojemu, ocu svojemu, a ovo dijete da ne bude s nama, kako je
duša onoga vezana za dušu ovoga, **31** Umrijeæe kad vidi da
nema djeteta, te æe sluge tvoje svaliti staroga slugu tvojega a
oca svojega s tugom u grob. **(Sheol h7585)** **32** A tvoj se sluga
podjemèio za dijete ocu svojemu rekav: ako ti ga ne dovedem
natrag, da sam kriv ocu svojemu dovijeka. **33** Zato neka sluga
tvoj ostane mjesto djeteta da bude rob gospodaru mojemu a
dijete neka ide s braæom svojom. **34** Jer kako bih se vratio k ocu
svojemu bez djeteta, da gledam jade koji bi mi oca zadesili?

45 Tada Josif ne moguæi se uzdržati pred ostalima koji stajahu
oko njega, povika: izaðite svi napolje. Tako ne osta niko kod
njega kad se Josif pokaza braæi svojoj. **2** Pa briznu plakati tako
da èuše Misirci, èu i dom Faraonov. **3** I reèe Josif braæi svojoj:
ja sam Josif; je li mi otac još u životu? Ali mu braæa ne mogahu
odgovoriti, jer se prepadoše od njega. **4** A Josif reèe braæi
svojoj: pristupite bliže k meni. I pristupiše; a on reèe: ja sam
Josif brat vaš, kojega prodadoste u Misir. **5** A sada nemojte žaliti

niti se kajati što me prodadoste ovamo, jer Bog mene posla
pred vama radi života vašega. **6** Jer je veæ dvije godine dana
glad u zemlji, a biæe još pet godina, gdje neæe biti ni oranja ni
žetve. **7** A Bog me posla pred vama, da vas saèuva na zemlji i
da vam izbavi život izbavljanjem prevelikim. **8** I tako nijeste me
vi opravili ovamo nego sam Bog, koji me postavi ocem Faraonu i
gospodarem od svega doma njegova i starješinom nad svom
zemljom Misirskom. **9** Vratite se brže k ocu mojemu i kažite mu:
ovako veli sin tvoj Josif: Bog me je postavio gospodarem svemu
Misiru, hodi k meni, nemoj oklijevati. **10** Sjedjeæeš u zemlji
Gesemskoj i biæeš blizu mene, ti i sinovi tvoji i sinovi sinova
tvojih, i ovce tvoje i goveda tvoja i što je god tvoje. **11** I ja æu
te hraniti ondje, jer æe još pet godina biti glad, da ne pogineš
od gladi ti i dom tvoj i što je god tvoje. **12** A eto vidite oèima
svojima, i brat moj Venijamin svojima oèima, da vam ja iz usta
govorim. **13** Kažite ocu mojemu svu slavu moju u Misiru i što ste
god vidjeli; pohitajte i dovedite ovamo oca mojega. **14** Tada
pade oko vrata Venijaminu bratu svojemu i plaka. I Venijamin
plaka o vratu njegovu. **15** I izljubi svu braæu svoju i isplaka se
nad njima. Potom se braæa njegova razgovarahu s njim. **16** I èu
se glas u kuæi Faraonovoj, i rekoše: doðoše braæa Josifu. I
milo bi Faraonu i slugama njegovijem; **17** I reèe Faraon Josifu:
kaži braæi svojoj: ovako uèinite: natovarite magarce svoje, pa
idite i vratite se u zemlju Hanansku, **18** Pa uzmite oca svojega i
èeljad svoju, i doðite k meni, i daæu vam najbolje što ima u
zemlji Misirskoj, i ješæete najbolje obilje ove zemlje. **19** A ti im
zapovjedi: ovako uèinite: uzmite sa sobom iz zemlje Misirske
kola za djecu svoju i za žene svoje, i povezite oca svojega i
doðite ovamo; **20** A na pokuæstvo svoje ne gledajte, jer što

ima najbolje u svoj zemlji Misirskoj vaše je. **21** I sinovi Izrailjevi
uèiniše tako; i Josif im dade kola po zapovijesti Faraonovoj; dade
im i brašnjenice na put. **22** I svakome dade po dvoje haljine,
a Venijaminu dade trista srebrnika i petore haljine. **23** A ocu
svojemu posla još deset magaraca natovarenijeh najljepšijeh
stvari što ima u Misiru, i deset magarica natovarenijeh žita i
hljeba i jestiva ocu na put. **24** Tako opravi braæu svoju, i poðoše;
i reèe im: nemojte se koriti putem. **25** Tako se vratiše iz Misira, i
doðoše u zemlju Hanansku k Jakovu ocu svojemu. **26** I javiše
mu i rekoše: još je živ Josif, i zapovjeda nad svom zemljom
Misirskom. A u njemu srce prenemože, jer im ne vjerovaše. **27**
Ali kad mu kazaše sve rijeèi Josifove, koje im je Josif rekao, i
vidje kola, koja posla Josif po oca, tada oživje duh Jakova oca
njihova; **28** I reèe Izrailj: dosta mi je kad je još živ sin moj Josif;
idem da ga vidim dokle nijesam umro.

46 Tada poðe Izrailj sa svijem što imaše, i došav u Virsaveju
prinese žrtvu Bogu oca svojega Isaka. **2** I Bog reèe Izrailju
noæu u utvari: Jakove! Jakove! A on odgovori: evo me. **3** I
Bog mu reèe: ja sam Bog, Bog oca tvojega; ne boj se otiæi u
Misir; jer æu ondje naèiniti od tebe narod velik. **4** Ja æu iæi s
tobom u Misir, i ja æu te odvesti onamo, i Josif æe metnuti ruku
svoju na oèi tvoje. **5** I poðe Jakov od Virsaveje; i sinovi Izrailjevi
posadiše Jakova oca svojega i djecu svoju i žene svoje na kola
koja posla Faraon po nj. **6** I uzeše stoku svoju i blago svoje
što bijahu stekli u zemlji Hananskoj; i doðoše u Misir Jakov i
sva porodica njegova. **7** Sinove svoje i sinove sinova svojih,
kæeri svoje i kæeri sinova svojih, i svu porodicu svoju dovede sa
sobom u Misir. **8** A ovo su imena djece Izrailjeve što doðoše u
Misir: Jakov i sinovi njegovi. Prvenac Jakovljev Ruvim; **9** I sinovi

Ruvimovi: Enoh, Faluj, Esron i Harmija. **10** A sinovi Simeunovi:
Jemuilo, Jamin, Aod, Jahin, Soar i Saul, sin jedne Hananejke.
11 Sinovi Levijevi: Girson, Kat i Merarije. **12** Sinovi Judini: Ir,
Avnan, Silom, Fares i Zara; a umrli bjehu Ir i Avnan u zemlji
Hananskoj, ali bijahu sinovi Faresovi Esrom i Jemuilo. **13** Sinovi
Isaharovi: Tola, Fuva, Jov i Simron. **14** Sinovi Zavulonovi: Sered,
Alon, i Ahojilo. **15** To su sinovi Lijini, koje rodi Jakovu u Padan-
Aramu, i jošte Dina kæi njegova. Svega duša, sinova njegovijeh
i kæeri njegovijeh bješe trideset i tri. **16** Sinovi Gadovi: Sifon,
Agije, Sunije, Esvon, Irije, Arodije i Arilije. **17** Sinovi Asirovi:
Jemna, Jesva, Jesvija i Verija, i sestra njihova Sara. A sinovi
Verijini Hovor i Melhilo. **18** To su sinovi Zelfe, koju dade Lavan
Liji kæeri svojoj, i ona ih rodi Jakovu, šesnaest duša. **19** A
sinovi Rahilje žene Jakovljeve: Josif i Venijamin. **20** A Josifu se
rodiše u Misiru od Asenete kæeri Potifere sveštenika Onskoga:
Manasija i Jefrem. **21** A sinovi Venijaminovi: Vela, Veher, Asvil,
Gira, Naman, Ihije, Ros, Mupim, Upim i Arad. **22** To su sinovi
Rahiljini što se rodiše Jakovu, svega èetrnaest duša. **23** I sin
Danov: Asom. **24** A sinovi Neftalimovi: Asilo, Gunije, Jeser i
Silim. **25** To su sinovi Vale, koju dade Lavan Rahilji kæeri svojoj i
ona ih rodi Jakovu; svega sedam duša. **26** A svega duša što
doðoše s Jakovom u Misir a izaðoše od bedara njegovijeh, osim
žena sinova Jakovljevijeh, svega duša bješe šezdeset i šest. **27**
I dva sina Josifova koji mu se rodiše u Misiru; svega dakle duša
doma Jakovljeva, što doðoše u Misir, bješe sedamdeset. **28** A
Judu posla Jakov naprijed k Josifu, da mu javi da izaðe preda nj
u Gesem. I doðoše u zemlju Gesemsku. **29** A Josif upreže u
kola svoja, i izaðe na susret Izrailju ocu svojemu u Gesem; i kad
ga vidje Jakov, pade mu oko vrata, i plaka dugo o vratu njegovu.

30 I reèe Izrailj Josifu: sada ne marim umrijeti kad sam te vidio
da si jošte živ. **31** A Josif reèe braæi svojoj i domu oca svojega:
idem da javim Faraonu; ali æu mu kazati: braæa moja i dom
oca mojega iz zemlje Hananske doðoše k meni; **32** A ti su ljudi
pastiri i svagda su se bavili oko stoke, i dovedoše ovce svoje i
goveda svoja i što god imaju. **33** A kad vas Faraon dozove,
reæi æe vam: kakvu radnju radite? **34** A vi kažite: pastiri su bile
sluge tvoje od mladosti, i mi i stari naši; da biste ostali u zemlji
Gesemskoj; jer su Misircima svi pastiri neèisti.

47 I otišav Josif javi Faraonu i reèe: otac moj i braæa moja
s ovcama svojim i s govedima svojim i sa svijem što imaju
doðoše iz zemlje Hananske, i evo ih u zemlji Gesemskoj. **2** I
uzev nekolicinu braæe svoje, pet ljudi, izvede ih pred Faraona. **3**
A Faraon reèe braæi njegovoj: kakvu radnju radite? A oni rekoše
Faraonu: pastiri su sluge tvoje, i mi i naši stari. **4** Još rekoše
Faraonu: doðosmo da živimo kao došljaci u ovoj zemlji, jer nema
paše za stoku tvojih sluga, jer je velika glad u zemlji Hananskoj;
a sada dopusti da žive u zemlji Gesemskoj sluge tvoje. **5** A
Faraon reèe Josifu: otac tvoj i braæa tvoja doðoše k tebi; **6** U
tvojoj je vlasti zemlja Misirska; na najboljem mjestu u ovoj zemlji
naseli oca svojega i braæu svoju, neka žive u zemlji Gesemskoj;
i ako koje znaš izmeðu njih da su vrijedni ljudi, postavi ih nad
mojom stokom. **7** Poslije dovede Josif i Jakova oca svojega i
izvede ga pred Faraona, i blagoslovi Jakov Faraona. **8** A Faraon
reèe Jakovu: koliko ti ima godina? **9** Odgovori Jakov Faraonu:
meni ima sto i trideset godina, kako sam došljak. Malo je dana
života mojega i zli su bili, niti stižu vijeka otaca mojih, koliko su
oni živjeli. **10** I blagosloviv Jakov Faraona otide od Faraona. **11** A
Josif naseli oca svojega i braæu svoju, i dade im dobro u zemlji

Misirskoj na najboljem mjestu te zemlje, u zemlji Rameskoj, kao
što zapovjedi Faraon. **12** I hranjaše Josif hljebom oca svojega i
braæu svoju i sav dom oca svojega do najmanjega. **13** Ali nesta
hljeba u svoj zemlji, jer glad bijaše vrlo velika, i uzmuèi se zemlja
Misirska i zemlja Hananska od gladi. **14** I pokupi Josif sve novce
što se nalažahu po zemlji Misirskoj i po zemlji Hananskoj za žito
koje kupovahu, i slagaše novce u kuæu Faraonovu. **15** A kad
nesta novaca u zemlji Misirskoj i u zemlji Hananskoj, stadoše
svi Misirci dolaziti k Josifu govoreæi: daj nam hljeba; zašto da
mremo kod tebe, što novaca nema? **16** A Josif im govoraše:
dajte stoku svoju, pa æu vam dati hljeba za stoku, kad je nestalo
novaca. **17** I dovoðahu stoku svoju k Josifu, i Josif im davaše
hljeba za konje i za ovce i za goveda i za magarce. Tako ih
prehrani onu godinu hljebom za svu stoku njihovu. **18** A kad
proðe ona godina, stadoše opet dolaziti k njemu druge godine
govoreæi: ne možemo tajiti od gospodara svojega, ali je novaca
nestalo, i stoka koju imasmo u našega je gospodara; i nije ostalo
ništa da donesemo gospodaru svojemu osim tjelesa naših i njiva
naših. **19** Zašto da mremo na tvoje oèi? evo i nas i naših njiva;
kupi nas i njive naše za hljeb, da s njivama svojim budemo
robovi Faraonu, i daj žita da ostanemo živi i ne pomremo i da
zemlja ne opusti. **20** Tako pokupova Josif Faraonu sve njive
u Misiru, jer Misirci prodavahu svaki svoju njivu, kad glad uze
jako mah među njima. I zemlja posta Faraonova. **21** A narod
preseli u gradove od jednoga kraja Misira do drugoga. **22** Samo
ne kupi sveštenièkih njiva; jer Faraon odredi dio sveštenicima,
i hranjahu se od svojega dijela, koji im dade Faraon, te ne
prodaše svojih njiva. **23** A Josif reèe narodu: evo kupih danas
vas i njive vaše Faraonu; evo vam sjemena, pa zasijte njive. **24**

A što bude roda, daæete peto Faraonu, a èetiri dijela neka budu
vama za sjeme po njivama i za hranu vama i onijema koji su po
kuæama vašim i za hranu djeci vašoj. **25** A oni rekoše: ti si nam
život saèuvao; neka naðemo milost pred gospodarem svojim da
budemo robovi Faraonu. **26** I postavi Josif zakon do današnjega
dana za njive Misirske da se daje peto Faraonu; samo njive
svešteniške ne postaše Faraonove. **27** A djeca Izrailjeva življahu
u zemlji Misirskoj u kraju Gesemskom, i držahu ga, i narodiše se
i namnožiše se veoma. **28** I Jakov poživje u zemlji Misirskoj
sedamnaest godina; a svega bi Jakovu sto i èetrdeset i sedam
godina. **29** A kad se približi vrijeme Izrailju da umre, dozva sina
svojega Josifa, i reèe mu: ako sam našao milost pred tobom,
metni ruku svoju pod stegno moje, i uèini mi milost i vjeru, nemoj
me pogrepsti u Misiru; **30** Nego neka ležim kod otaca svojih; i ti
me odnesi iz Misira i pogrebi me u grobu njihovu. A on reèe:
uèiniæu kako si kazao. **31** I reèe mu Jakov: zakuni mi se. I on
mu se zakle. I pokloni se Izrailj preko uzglavlja od odra svojega.

48 Poslije javiše Josifu: eno, otac ti je bolestan. A on povede
sa sobom dva sina svoja, Manasiju i Jefrema. **2** I javiše Jakovu i
rekoše: evo sin tvoj Josif ide k tebi. A Izrailj se okrijepi, te sjede
na postelji svojoj. **3** I reèe Jakov Josifu: Bog svemoguæi javi
se meni u Luzu u zemlji Hananskoj, i blagoslovi me; **4** I reèe
mi: uèiniæu te da narasteš i namnožiš se; i uèiniæu od tebe
mnoštvo naroda, i daæu zemlju ovu sjemenu tvojemu nakon
tebe da je njihova dovijeka. **5** Sada dakle dva sina tvoja, što ti
se rodiše u zemlji Misirskoj prije nego doðoh k tebi u Misir, moji
su, Jefrem i Manasija kao Ruvim i Simeun neka budu moji. **6**
A djeca koju rodiš poslije njih, neka budu tvoja i neka se po
imenu braæe svoje zovu u našljedstvu svojem. **7** Jer kad se

vratih iz Padana, umrije mi Rahilja u zemlji Hananskoj na putu,
kad bješe još malo do Efrate; i pogreboh je na putu u Efratu,
a to je Vitlejem. **8** A vidjev Izrailj sinove Josifove, reèe: ko su
ovi? **9** A Josif reèe ocu svojemu: moji sinovi, koje mi Bog dade
ovdje. A on reèe: dovedi ih k meni, da ih blagoslovim. **10** A oèi
bjehu Izrailju otežale od starosti, te ne mogaše dobro vidjeti.
A kad mu ih privede, cjeliva ih i zagrli. **11** I reèe Izrailj Josifu:
nijesam mislio da æu vidjeti lice tvoje; a gle, Bog mi dade da
vidim i porod tvoj. **12** A Josif odmaèe ih od koljena njegovijeh i
pokloni se licem do zemlje. **13** Pa ih uze Josif obojicu, Jefrema
sebi s desne strane a Izrailju s lijeve, Manasiju pak sebi s lijeve
strane a Izrailju s desne; i tako ih primaèe k njemu. **14** A Izrailj
pruživ desnu ruku svoju metnu je na glavu Jefremu mlađemu, a
lijevu na glavu Manasiji, tako namjestiv ruke navlaš, ako i jest
Manasija bio prvenac. **15** I blagoslovi Josifa govoreæi: Bog,
kojemu su svagda ugađali oci moji Avram i Isak, Bog, koji me je
hranio otkako sam postao do današnjega dana, **16** Anđeo, koji
me je izbavljao od svakoga zla, da blagoslovi djecu ovu, i da
se po mojemu imenu i po imenu otaca mojih Avrama i Isaka
prozovu, i da se kao ribe namnože na zemlji! **17** A Josif kad
vidje gdje otac metnu desnu ruku svoju na glavu Jefremu, ne bi
mu milo, pa uhvati za ruku oca svojega da je premjesti s glave
Jefremove na glavu Manasijinu. **18** I reèe Josif ocu svojemu: ne
tako, oèe; ovo je prvenac, metni desnicu njemu na glavu. **19** Ali
otac njegov ne htje, nego reèe: znam, sine, znam; i od njega æe
postati narod, i on æe biti velik; ali æe mlađi brat njegov biti
veæi od njega, i sjeme æe njegovo biti veliko mnoštvo naroda.
20 I blagoslovi ih u onaj dan i reèe: tobom æe Izrailj blagosiljati
govoreæi: Bog da te uèini kao Jefrema i kao Manasiju. Tako

postavi Jefrema pred Manasiju. **21** Poslije reèe Izrailj Josifu:
evo ja æu skoro umrijeti; ali æe Bog biti s vama i odvešæe vas
opet u zemlju otaca vaših. **22** I ja ti dajem jedan dio više nego
braæi tvojoj, koji uzeh iz ruku Amorejskih maèem svojim i lukom
svojim.

49 Poslije sazva Jakov sinove svoje i reèe: skupite se da vam
javim šta æe vam biti do pošljetka. **2** Skupite se i poslušajte,
sinovi Jakovljevi, poslušajte Izrailja oca svojega. **3** Ruvime, ti si
prvenac moj, krjepost moja i poèetak sile moje; prvi gospodstvom
i prvi snagom. **4** Navro si kao voda; neæeš biti prvi; jer si stao
na postelju oca svojega i oskvrnio je legav na nju. **5** Simeun i
Levije, braæa, maèevi su im oružje nepravdi. **6** U tajne njihove
da ne ulazi duša moja, sa zborom njihovijem da se ne sastavlja
slava moja; jer u gnjevu svojem pobiše ljude, i za svoje veselje
pokidaše volove. **7** Proklet da je gnjev njihov, što bješe nagao, i
ljutina njihova, što bješe žestoka; razdijeliæu ih po Jakovu, i
rasuæu ih po Izrailju. **8** Juda, tebe æe hvaliti braæa tvoja, a
ruka æe ti biti za vratom neprijateljima tvojim, i klanjaæe ti se
sinovi oca tvojega. **9** Laviæu Juda! s plijena si se vratio, sine
moj; spusti se i leže kao lav i kao ljuti lav; ko æe ga probuditi?
10 Palica vladalaèka neæe se odvojiti od Jude niti od nogu
njegovijeh onaj koji postavlja zakon, dokle ne dođe onaj kome
pripada, i njemu æe se pokoravati narodi. **11** Veže za èokot
magare svoje, i za plemenitu lozu mlade od magarice svoje; u
vinu pere haljinu svoju i ogrtaè svoj u soku od grožđa. **12** Oèi mu
se crvene od vina i zubi bijele od mlijeka. **13** Zavulon æe živjeti
pokraj mora i gdje pristaju lađe, a međa æe mu biti do Sidona.
14 Isahar je magarac jak u kostima, koji leži u toru, **15** I vidjev da
je poèivanje dobro i da je zemlja mila, sagnuæe ramena svoja

da nosi, i plaæaæe danak. **16** Dan æe suditi svojemu narodu,
kao jedno između plemena Izrailjevih. **17** Dan æe biti zmija na
putu i guja na stazi, koja ujeda konja za kièicu, te pada konjik
nauznako. **18** Gospode, tebe èekam da me izbaviš. **19** A Gad,
njega æe vojska svladati; ali æe najposlije on nadvladati. **20**
U Asira æe biti obilata hrana, i on æe davati slasti carske. **21**
Neftalim je košuta puštena, i govoriæe lijepe rijeèi. **22** Josif je
rodna grana, rodna grana kraj izvora, kojoj se ogranci raširiše
svrh zida. **23** Ako ga i ucvijeliše ljuto i strijeljaše na nj, i biše
mu neprijatelji strijelci, **24** Opet osta jak luk njegov i ojaèaše
mišice ruku njegovijeh od ruku jakoga Boga Jakovljeva, odakle
posta pastir, kamen Izrailju, **25** Od silnoga Boga oca tvojega,
koji æe ti pomagati, i od svemoguæega, koji æe te blagosloviti
blagoslovima ozgo s neba, blagoslovima ozdo iz bezdana,
blagoslovima od dojaka i od materice. **26** Blagoslovi oca tvojega
nadvisiše blagoslove mojih starijeh svrh brda vjeènijeh, neka
budu nad glavom Josifovom i nad tjemenom odvojenoga između
braæe. **27** Venijamin je vuk grabljivi, jutrom jede lov, a veèerom
dijeli plijen. **28** Ovo su dvanaest plemena Izrailjevih, i ovo im
otac izgovori kad ih blagoslovi, svako blagoslovom njegovijem
blagoslovi ih. **29** Potom im zapovjedi i reèe im: kad se priberem
k rodu svojemu, pogrebite me kod otaca mojih u peæini koja je
na njivi Efrona Hetejina, **30** U peæini koja je na njivi Makpelskoj
prema Mamriji u zemlji Hananskoj, koju kupi Avram s njivom u
Efrona Hetejina da ima svoj grob. **31** Ondje pogreboše Avrama
i Saru ženu njegovu, ondje pogreboše Isaka i Reveku ženu
njegovu, i ondje pogreboh Liju. **32** A kupljena je njiva i peæina
na njoj u sinova Hetovijeh. **33** A kad izgovori Jakov zapovjesti

sinovima svojim, diže noge svoje na postelju, i umrije, i pribran
bi k rodu svojemu.

50 Tada Josif pade na lice ocu svojemu, i plaka nad njim
cjelujuæi ga. **2** I zapovjedi Josif slugama svojim ljekarima da
mirisima pomažu oca njegova; i ljekari pomazaše mirisima
Izrailja. **3** I navrši mu se èetrdeset dana, jer toliko dana
treba onijem koje pomažu mirisima; i plakaše za njim Misirci
sedamdeset dana. **4** A kad proðoše žalosni dani, reèe Josif
domašnjima Faraonovijem govoreæi: ako sam našao milost
pred vama, govorite Faraonu i recite: **5** Otac me je moj zakleo
govoreæi: evo, ja æu skoro umrijeti; u grobu mojem, koji iskopah
u zemlji Hananskoj, ondje me pogrebi. Pa sada da idem da
pogrebem oca svojega, a poslije æu opet doæi. **6** A Faraon
mu reèe: idi, pogrebi oca svojega kako te je zakleo. **7** I otide
Josif da pogrebe oca svojega; i s njim poðoše sve sluge
Faraonove, starješine od doma njegova i sve starješine od
zemlje Misirske, **8** I sav dom Josifov i braæa njegova i dom
oca njegova; samo djecu svoju i ovce svoje i goveda svoja
ostaviše u zemlji Gesemskoj. **9** A poðe s njim i kola i konjika
toliko da bješe vojska vrlo velika. **10** A kad doðoše na gumno
Atadovo, koje je s onu stranu Jordana, plakaše ondje mnogo i
vrlo tužno; i Josif uèini žalost za ocem svojim za sedam dana.
11 A ljudi iz one zemlje, Hananejci, kad vidješe plaè na gumnu
Atadovu, rekoše: u velikoj su žalosti Misirci. Zato prozvaše ono
mjesto s onu stranu Jordana žalost Misirska. **12** I uèiniše mu
sinovi njegovi kako im bješe zapovjedio. **13** Odnesoše ga sinovi
njegovi u zemlju Hanansku, i pogreboše ga u peæini na njivi
Makpelskoj, koju kupi Avram da ima svoj grob u Efrona Hetejina
prema Mamriji. **14** I pogrebavši oca svojega vrati se Josif u

Misir i braæa njegova i svi koji bijahu izašli s njim da pogrebu
oca njegova. **15** A braæa Josifova videæi gdje im otac umrije,
rekoše: može biti da se Josif srdi na nas, pa æe nam se osvetiti
za sve zlo što mu uèinismo. **16** Zato poruèiše Josifu: otac tvoj
zapovjedi na smrti i reèe: **17** Ovako kažite Josifu: molim te,
oprosti braæi svojoj bezakonje i grijeh, što ti pakostiše; sada
oprosti bezakonje slugama Boga oca tvojega. A Josif zaplaka se
kad mu to rekoše. **18** Poslije doðoše i braæa njegova i padoše
pred njim i rekoše: evo smo sluge tvoje. **19** A Josif im reèe: ne
bojte se, zar sam ja mjesto Boga? **20** Vi ste mislili zlo po me, ali
je Bog mislio dobro, da uèini što se danas zbiva, da se saèuva u
životu mnogi narod. **21** Ne bojte se dakle; ja æu hraniti vas i
vašu djecu. Tako ih utješi i oslobodi. **22** Tako življaše Josif u
Misiru s domom oca svojega, i poživje sto i deset godina. **23** I
vidje Josif sinove Jefremove do treæega koljena; i sinovi Mahira
sina Manasijina rodiše se i odrastoše na koljenima Josifovijem.
24 I reèe Josif braæi svojoj: ja æu skoro umrijeti; ali æe vas
zacijelo Bog pohoditi, i izvešæe vas iz ove zemlje u zemlju za
koju se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu. **25** I zakle Josif sinove
Izrailjeve i reèe: zaista æe vas pohoditi Bog; a vi onda odnesite
kosti moje odavde. **26** Potom umrije Josif, a bješe mu sto i deset
godina; i pomazavši ga mirisima metnuše ga u kovèeg u Misiru.

Izlazak

1 Ovo su imena sinova Izrailjevijeh koji doðoše u Misir, doðoše
s Jakovom, svaki sa svojom porodicom: **2** Ruvim, Simeun, Levije
i Juda, **3** Isahar, Zavulon i Venijamin, **4** Dan i Neftalim, Gad i
Asir. **5** A svega bijaše ih od bedara Jakovljevijeh sedamdeset
duša s Josifom, koji bješe u Misiru. **6** A Josif umrije i sva braæa
njegova i sav onaj naraštaj. **7** I sinovi Izrailjevi narodiše se i
umnožiše se, i napredovaše i osiliše veoma, da ih se zemlja
napuni. **8** Tada nasta nov car u Misiru, koji ne znadijaše za
Josifa; **9** I reèe narodu svojemu: gle, narod sinova Izrailjevijeh
veæi je i silniji od nas. **10** Nego hajde mudro da postupamo
s njima, da se ne množe, i kad nastane rat da ne pristanu s
neprijateljima našim i ne udare na nas i ne otidu iz zemlje. **11** I
postaviše nad njima nastojnike da ih muèe teškim poslovima;
i građaše narod Izrailjev Faraonu gradove Pitom i Ramesu.
12 Ali što ga više muèahu to se više množaše i napredovaše,
da se grožahu od sinova Izrailjevijeh. **13** I žestoko nagonjahu
Misirci sinove Izrailjeve na poslove, **14** I zagrèivahu im život
teškim poslovima, blatom i opekama i svakim radom u polju, i
svakim drugim poslom, na koji ih žestoko nagonjahu. **15** I još
zapovjedi car Misirski babicama Jevrejskim, od kojih jednoj bješe
ime Sefora a drugoj Fuva, **16** I reèe: kad babièite Jevrejke, i u
poroðaju vidite da je muško, ubijte ga, a kad bude žensko, nek
ostane živo. **17** Ali se babice bojahu Boga, i ne èinjahu kako
im reèe car Misirski, nego ostavljahu djecu u životu. **18** A car
Misirski dozva babice, i reèe im: zašto to èinite, te ostavljate
u životu mušku djecu? **19** A babice rekoše Faraonu: Jevrejke
nisu kao žene Misirke; jaèe su; dok im doðe babica, one veæ
rode. **20** I Bog uèini dobro babicama; i narod se umnoži i osili

veoma; 21 I što se babice bojahu Boga, naèini im kuæe. 22 Tada
zapovjedi Faraon svemu narodu svojemu govoreæi: svakoga
sina koji se rodi bacite u vodu, a kæeri sve ostavljajte u životu.
2 A neko od plemena Levijeva otide i oženi se kæerju Levijevom.
2 I ona zatrudnje i rodi sina; i videæi ga lijepa krijaše ga tri
mjeseca. 3 A kad ga ne može više kriti, uze kovèežiæ od site, i
obli ga smolom i paklinom, i metnu dijete u nj, i odnese ga u
trsku kraj rijeke. 4 A sestra njegova stade podalje da vidi šta æe
biti od njega. 5 A kæi Faraonova dođe da se kupa u rijeci, i
djevojke njezine hodahu kraj rijeke; i ona ugleda kovèežiæ u
trsci, i posla dvorkinju svoju te ga izvadi. 6 A kad otvori, vidje
dijete, i gle, dijete plakaše; i sažali joj se, i reèe: to je Jevrejsko
dijete. 7 Tada reèe sestra njegova kæeri Faraonovoj: hoæeš li da
idem da ti dozovem dojkinju Jevrejku, da ti doji dijete? 8 A kæi
Faraonova reèe joj: idi. I otide djevojèica, i dozva mater djetinju.
9 I kæi Faraonova reèe joj: uzmi ovo dijete, i odoj mi ga, a ja æu
ti platiti. I uze žena dijete i odoji ga. 10 A kad dijete odraste,
odvede ga ka kæeri Faraonovoj, a ona ga posini; i nadjede mu
ime Mojsije govoreæi: jer ga iz vode izvadih. 11 I kad Mojsije
bijaše velik, izide k braæi svojoj, i gledaše nevolju njihovu. I
vidje gdje nekakav Misirac bije èovjeka Jevrejina između braæe
njegove. 12 I obazrev se i tamo i amo, kad vidje da nema nikoga,
ubi Misirca, i zakopa ga u pijesak. 13 I sjutradan izide opet, a
to se dva Jevrejina svađahu, i reèe onomu koji èinjaše krivo:
zašto biješ bližnjega svojega? 14 A on reèe: ko je tebe postavio
knezom i sudijom nad nama? hoæeš li da me ubiješ kao što si
ubio Misirca? Tada se Mojsije uplaši i reèe: zaista se doznalo. 15
I Faraon èuv za to tražaše da pogubi Mojsija. Ali Mojsije pobježe
od Faraona i dođe u zemlju Madijamsku, i sjede kod jednoga

studenca. **16** A sveštenik Madijamski imaše sedam kæeri, i one
doðoše i stadoše zahvatati vodu i naljevati u pojila da napoje
stado oca svojega. **17** A doðoše pastiri, i otjeraše ih; a Mojsije
usta i odbrani ih, i napoji im stado. **18** I one se vratiše k ocu
svojemu Raguilu; a on reèe: što se danas tako brzo vratiste?
19 A one rekoše: jedan Misirac odbrani nas od pastira, i nali
nam i napoji stado. **20** A on reèe kæerima svojim: pa gdje je?
zašto ostaviste toga èovjeka? zovite ga da jede. **21** I Mojsije
se skloni da živi kod onoga èovjeka, i on dade Mojsiju kæer
svoju Seforu. **22** I ona rodi sina, i on mu nadjede ime Girsam, jer
sam, reèe, došljak u zemlji tuðoj. **23** A poslije mnogo vremena
umrije car Misirski; i uzdisahu od nevolje sinovi Izrailjevi i vikahu;
i vika njihova radi nevolje doðe do Boga. **24** I Bog èu uzdisanje
njihovo, i opomenu se Bog zavjeta svojega s Avramom, s Isakom
i s Jakovom. **25** I pogleda Bog na sinove Izrailjeve, i vidje ih.

3 A Mojsije pasijaše stado Jotoru tastu svojemu, sveštenику
Madijamskomu, i odvede stado preko pustinje, i doðe na goru
Božiju Horiv. **2** I javi mu se anðeo Gospodnji u plamenu
ognjenom iz kupine. I pogleda, a to kupina ognjem gori a ne
sagorijeva. **3** I Mojsije reèe: idem da vidim tu utvaru veliku, zašto
ne sagorijeva kupina. **4** A Gospod kad ga vidje gdje ide da vidi,
viknu ga Bog iz kupine, i reèe: Mojsije! Mojsije! A on odgovori:
evo me. **5** A Bog reèe: ne idi ovamo. Izuj obuæu svoju s nogu
svojih, jer je mjesto gdje stojiš sveta zemlja. **6** Još reèe: ja sam
Bog oca tvojega, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljev. A
Mojsije zakloni lice svoje, jer ga strah bijaše gledati u Boga. **7** I
reèe Gospod: dobro vidjeh nevolju naroda svojega u Misiru,
i èuh viku njegovu od zla koje mu èine nastojnici, jer poznah
muku njegovu. **8** I siðoh da ga izbavim iz ruku Misirskih, i da ga

izvedem iz one zemlje u zemlju dobru i prostranu, u zemlju gdje
mlijeko i med teèe, na mjesto gdje su Hananeji i Heteji i Amoreji
i Ferezeji i Jeveji i Jevuseji. **9** I sada evo vika sinova Izrailjevijeh
doðe preda me, i vidjeh muku, kojom ih muèe Misirci. **10** Sada
hajde da te pošljem k Faraonu, da izvedeš narod moj, sinove
Izrailjeve, iz Misira. **11** A Mojsije reèe Bogu: ko sam ja da idem k
Faraonu i da izvedem sinove Izrailjeve iz Misira? **12** A Bog mu
reèe: ja æu biti s tobom, i ovo neka ti bude znak da sam te ja
poslao: kad izvedeš narod iz Misira, služiæete Bogu na ovoj gori.
13 A Mojsije reèe Bogu: evo, kad otidem k sinovima Izrailjevijem,
pa im reèem: Bog otaca vaših posla me k vama, ako mi reku:
kako mu je ime? šta æu im kazati? **14** A Gospod reèe Mojsiju: ja
sam onaj što jest. I reèe: tako æeš kazati sinovima Izrailjevijem:
koji jest, on me posla k vama. **15** I opet reèe Bog Mojsiju:
ovako kaži sinovima Izrailjevijem: Gospod Bog otaca vaših, Bog
Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljev posla me k vama; to je ime
moje dovijeka, i to je spomen moj od koljena na koljeno. **16**
Idi, i skupi starješine Izrailjske, pa im reci: Gospod Bog otaca
vaših javi mi se, Bog Avramov, Isakov i Jakovljev, govoreæi:
doista obidoh vas, i vidjeh kako vam je u Misiru. **17** Pa rekoh:
izvešæu vas iz nevolje Misirske u zemlju Hananejsku i Hetejsku
i Amorejsku i Ferezejsku i Jevejsku i Jevusejsku, u zemlju gdje
teèe mlijeko i med. **18** I oni æe poslušati glas tvoj; pa æeš ti i
starješine Izrailjske otiæi k caru Misirskom, i reæi æete mu:
Gospod Bog Jevrejski srete nas, pa ti se molimo da izidemo
tri dana hoda u pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu Bogu
svojemu. **19** A ja znam da vam neæe dopustiti car Misirski da
izidete bez ruke krjepke. **20** Ali æu pružiti ruku svoju, i udariæu
Misir svijem èudesima svojim, koja æu uèiniti u njemu: i poslije

æe vas pustiti. **21** I uèiniæu da narod nađe ljubav u Misiraca,
pa kad pođete, neæete poæi prazni; **22** Nego æe svaka žena
zaiskati u susjede svoje i u domaæice svoje nakita srebrnoga i
nakita zlatnoga i haljina; i metnuæete na sinove svoje i na kæeri
svoje, i oplijeniæete Misir.

4 A Mojsije odgovori i reèe: ali neæe mi vjerovati ni poslušati
glasa mojega; jer æe reæi: nije ti se Gospod javio. **2** A Gospod
mu reèe: šta ti je to u ruci? A on odgovori: štap. **3** A Bog mu
reèe: baci ga na zemlju. I baci ga na zemlju, a on posta zmija. I
Mojsije pobježe od nje. **4** A Gospod reèe Mojsiju: pruži ruku
svoju, pa je uhvati za rep. I pruži ruku svoju, i uhvati je, i opet
posta štap u ruci njegovoj. **5** To uèini, reèe Bog, da vjeruju da ti
se javio Gospod Bog otaca njihovijeh, Bog Avramov, Bog Isakov
i Bog Jakovljev. **6** I opet mu reèe Gospod: turi sada ruku svoju u
njedra svoja. I on turi ruku svoju u njedra svoja; a kad je izvadi iz
njedara, a to ruka mu gubava, bijela kao snijeg. **7** A Bog mu
reèe: turi opet ruku svoju u njedra svoja. I opet turi ruku svoju u
njedra svoja; a kad je izvadi iz njedara, a to opet postala kao i
ostalo tijelo njegovo. **8** Tako, reèe Bog, ako ti ne uzvjeruju i ne
poslušaju glasa tvojega za prvi znak, poslušaæe za drugi znak.
9 Ako li ne uzvjeruju ni za ta dva znaka i ne poslušaju glasa
tvojega, a ti zahvati vode iz rijeke, i prolij na zemlju, i pretvoriæe
se voda koju zahvatiš iz rijeke, i provræi æe se u krv na zemlji.
10 A Mojsije reèe Gospodu: molim ti se, Gospode, nijesam rjeèit
èovjek, niti sam prije bio niti sam otkako si progovorio sa slugom
svojim, nego sam sporijeh usta i spora jezika. **11** A Gospod
mu reèe: ko je dao usta èovjeku? ili ko može stvoriti nijema ili
gluha ili okata ili slijepa? zar ne ja, Gospod? **12** Idi dakle, ja æu
biti s ustima tvojim, i uèiæu te šta æeš govoriti. **13** A Mojsije

reèe: molim te, Gospode, pošlji onoga koga treba da pošlješ.
14 I razgnjevi se Gospod na Mojsija, i reèe mu: nije li ti brat
Aron Levit? znam da je on rjeèit; i evo on æe te sresti, i kad
te vidi obradovaæe se u srcu svojem. **15** Njemu æeš kazati i
metnuæeš ove rijeèi u usta njegova, i ja æu biti s tvojim ustima i
s njegovijem ustima, i uèiæu vas šta æete èiniti. **16** I on æe
mjesto tebe govoriti narodu, i on æe biti tebi mjesto usta a ti
æeš biti njemu mjesto Boga. **17** A taj štap uzmi u ruku svoju,
njim æeš èiniti èudesa. **18** I otide Mojsije, i vrati se k Jotoru tastu
svojemu, i reèe mu: pusti me da idem, da se vratim k braæi
svojoj u Misiru, da vidim jesu li jošte u životu. I reèe Jotor Mojsiju:
idi s mirom. **19** I reèe Gospod Mojsiju u zemlji Madijamskoj: idi,
vrati se u Misir, jer su pomrli svi koji su tražili dušu tvoju. **20** I uze
Mojsije ženu svoju i sinove svoje, i posadi ih na magarca, i pođe
natrag u zemlju Misirsku. I uze Mojsije štap Božji u ruku svoju.
21 I reèe Gospod Mojsiju: kad otideš i vratiš se u Misir, gledaj da
uèiniš pred Faraonom sva èudesa koja ti metnuh u ruku: a ja æu
uèiniti da mu otvrdne srce i ne pusti naroda. **22** A ti æeš reæi
Faraonu: ovako kaže Gospod: Izrailj je sin moj, prvenac moj. **23**
I kazah ti: pusti sina mojega da mi posluži. A ti ga ne htje pustiti;
evo ja æu ubiti sina tvojega, prvenca tvojega. **24** I kad bijaše na
putu u gostionici, dođe k njemu Gospod i šæaše da ga ubije. **25**
A Sefora uze oštar nož, i obreza sina svojega, i okrajak baci k
nogama njegovijem govoreæi: ti si mi krvav zaruènik. **26** Tada
ga ostavi Gospod; a ona radi obrezanja reèe: krvav zaruènik. **27**
A Gospod reèe Aronu: izidi u pustinju na susret Mojsiju. I otide i
srete ga na gori Božijoj, i poljubi ga. **28** I Mojsije kaza Aronu
sve rijeèi Gospodnje, za koje ga posla, i sve znake koje mu
zapovjedi. **29** I otidoše Mojsije i Aron, i skupiše sve starješine

sinova Izrailjevijeh. **30** I Aron kaza sve rijeèi, koje bješe rekao
Gospod Mojsiju, a Mojsije uèini znake pred narodom. **31** I narod
vjerova; i razumješe da je Gospod pohodio sinove Izrailjeve i
vidio nevolju njihovu; i savivši se pokloniše se.

5 A poslije izide Mojsije i Aron pred Faraona, i rekoše mu:
ovako veli Gospod Bog Izrailjev: pusti narod moj da mi praznuju
praznik u pustinji. **2** Ali Faraon reèe: ko je Gospod da poslušam
glas njegov i pustim Izrailja? Ne znam Gospoda, niti æu pustiti
Izrailja. **3** A oni rekoše: Bog Jevrejski srete nas; molimo ti se da
otidemo tri dana hoda u pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu
Bogu svojemu, da ne pošlje na nas pomor ili maè. **4** A car
Misirski reèe im: Mojsije i Arone, zašto odvlaèite narod od rada
njegova? Idite na svoj posao. **5** Još reèe Faraon: eto, naroda
je mnogo u zemlji; a vi još hoæete da ostavlja svoje poslove.
6 I u isti dan zapovjedi Faraon nastojnicima nad narodom i
upraviteljima njegovijem, i reèe: **7** Otsele nemojte davati narodu
pljeve za opeke kao doslije, neka idu sami i kupe sebi pljevu. **8**
A koliko su opeka doslije naèinjali toliko izgonite i otsele, niti
što smanjite; jer besposlièe, i zato vièu govoreæi: da idemo da
prinesemo žrtvu Bogu svojemu. **9** Valja navaliti poslove na te
ljude, pa æe raditi i neæe slušati lažljivijeh rijeèi. **10** I izašavši
nastojnici narodni i upravitelji rekoše narodu govoreæi: tako
veli Faraon: ja vam neæu davati pljeve. **11** Idite sami i kupite
sebi pljeve gdje nađete, a od posla vam se neæe popustiti
ništa. **12** I razide se narod po svoj zemlji Misirskoj da èupa
strnjiku mjesto pljeve. **13** A nastojnici navaljivahu govoreæi:
svršujte poslove svoje koliko dolazi na dan, kao kad je bilo
pljeve. **14** I upravitelji sinova Izrailjevijeh, koje postaviše nad
njima nastojnici Faraonovi, dopadahu boja, i govoraše im se:

zašto ni juèe ni danas ne naèiniste onoliko opeka koliko vam je
određeno, kao prije? **15** I otidoše upravitelji sinova Izrailjevijeh, i
povikaše k Faraonu govoreæi: zašto èiniš tako slugama svojim?
16 Pljeva se ne daje slugama tvojim, pa opet kažu nam: gradite
opeke. I evo biju sluge tvoje, a kriv je tvoj narod. **17** A on reèe:
besposlièite, besposlièite, i zato govorite: da idemo da prinesemo
žrtvu Gospodu. **18** Nego idite, radite; pljeva vam se neæe davati,
a opeke da dajete na broj. **19** I upravitelji sinova Izrailjevijeh
vidješe da je zlo po njih što im se kaza: da ne bude opeka manje
na dan. **20** I otišavši od Faraona sretoše Mojsija i Arona, koji
izidoše pred njih. **21** Pa im rekoše: Gospod neka vas vidi i sudi,
što nas omraziste Faraonu i slugama njegovijem, i dadoste im
maè u ruku da nas pobiju. **22** I Mojsije se vrati ka Gospodu i
reèe: Gospode, zašto si navukao to zlo na narod? zašto si me
poslao? **23** Jer otkako izidoh pred Faraona i progovorih u tvoje
ime, još gore postupa s narodom ovijem, a ti ne izbavi naroda
svojega.

6 A Gospod reèe Mojsiju: sad æeš vidjeti šta æu uèiniti Faraonu;
jer pod rukom krjepkom pustiæe ih, i istjeraæe ih iz zemlje
svoje pod rukom krjepkom. **2** Još govori Bog Mojsiju i reèe
mu: ja sam Gospod. **3** I javio sam se Avramu, Isaku i Jakovu
imenom Bog svemoguæi, a imenom svojim Gospod ne bih im
poznat. **4** I uèinih zavjet svoj s njima da æu im dati zemlju
Hanansku, zemlju u kojoj bijahu došljaci, u kojoj življahu kao
stranci. **5** I èuh uzdisanje sinova Izrailjevijeh, koje Misirci
drže u ropstvu, i opomenuh se zavjeta svojega. **6** Zato kaži
sinovima Izrailjevijem: ja sam Gospod, i izvešæu vas ispod
bremena Misirskih, i oprostiæu vas ropstva njihova, i izbaviæu
vas mišicom podignutom i sudovima velikim. **7** I uzeæu vas da

mi budete narod, i ja æu vam biti Bog, te æete poznati da sam
ja Gospod Bog vaš, koji vas izvodim ispod bremena Misirskih. **8**
Pak æu vas odvesti u svoju zemlju, za koju podigoh ruku svoju
zaklinjuæi se da æu je dati Avramu, Isaku i Jakovu; i daæu
vam je u našljedstvo, ja Gospod. **9** I Mojsije kaza tako sinovima
Izrailjevijem; ali ne poslušaše Mojsija od slabosti duha svojega
i od ljutoga ropstva. **10** I Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **11**
Idi, kaži Faraonu caru Misirskom neka pusti sinove Izrailjeve iz
zemlje svoje. **12** A Mojsije progovori pred Gospodom i reèe:
eto, sinovi Izrailjevi ne poslušaše me, a kako æe me poslušati
Faraon, kad sam neobrezanijeh usana? **13** Ali Gospod govori
Mojsiju i Aronu, i zapovjedi im da idu k sinovima Izrailjevijem i
k Faraonu, da izvedu sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske. **14**
Ovo su poglavice u domovima otaca svojih: sinovi Ruvima
prvenca Izrailjeva: Enoh i Faluj, Asron i Harmija; to su porodice
Ruvimove. **15** A sinovi Simeunovi: Jemuilo i Jamin i Aod i Ahin i
Sar i Saul, sin neke Hananejke; to su porodice Simeunove. **16** A
ovo su imena sinova Levijevih po porodicama njihovijem: Girson
i Kat i Merarije; a Levije poživje sto i trideset i sedam godina.
17 A ovo su sinovi Girsonovi: Lovenije i Semej po porodicama
svojim. **18** A sinovi Katovi: Amram i Isar i Hevron i Ozilo; a
Kat poživje sto i trideset i tri godine. **19** A sinovi Merarijevi:
Molija i Musija. To su porodice Levijeve po lozama svojim. **20**
A Amram se oženi Johavedom bratuèedom svojom, i ona mu
rodi Arona i Mojsija. A poživje Amram sto i trideset i sedam
godina. **21** A sinovi Isarovi bjehu: Korej i Nafek i Zehrija. **22** A
sinovi Ozilovi: Misailo i Elisafan i Segrija. **23** A Aron se oženi
Jelisavetom kæerju Aminadavovom, sestrom Nasonovom; i
ona mu rodi Nadava i Avijuda i Eleazara i Itamara. **24** A sinovi

Korejevi bjehu: Asir i Elkana i Avijasar. To su porodice Korejeve.
25 I Eleazar sin Aronov oženi se jednom od kæeri Futilovijeh, i
ona mu rodi Finesa. To su poglavice između otaca Levitskih po
svojim porodicama. **26** To je Aron i Mojsije, kojima reèe Gospod:
izvedite sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske u èetama njihovijem.
27 To su koji govoriše Faraonu caru Misirskom da izvedu sinove
Izrailjeve iz Misira; to je Mojsije i to je Aron. **28** I kad Gospod
govoraše Mojsiju u zemlji Misirskoj, **29** Reèe Gospod Mojsiju
govoreæi: ja sam Gospod; kaži Faraonu caru Misirskom sve
što sam ti kazao. **30** I Mojsije reèe pred Gospodom: evo sam
neobrezanijeh usana, pa kako æe me poslušati Faraon?

7 I Gospod reèe Mojsiju: evo, postavio sam te da si Bog
Faraonu; a Aron brat tvoj biæe prorok tvoj. **2** Govoriæeš sve što
ti zapovjedim; Aron pak brat tvoj govoriæe Faraonu da pusti
sinove Izrailjeve iz zemlje svoje. **3** A ja æu uèiniti da otvrdne srce
Faraonu, te æu umnožiti znake svoje i èudesa svoja u zemlji
Misirskoj. **4** I neæe vas ipak poslušati Faraon; a ja æu metnuti
ruku svoju na Misir, i izvešæu vojsku svoju, narod svoj, sinove
Izrailjeve iz zemlje Misirske sudovima velikim. **5** I poznaæe
Misirci da sam ja Gospod, kad dignem ruku svoju na Misir, i
izvedem sinove Izrailjeve između njih. **6** I uèini Mojsije i Aron,
kako im zapovjedi Gospod, tako uèiniše. **7** A Mojsiju bijaše
osamdeset godina, a Aronu osamdeset i tri godine, kad govorahu
s Faraonom. **8** I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **9** Kad
vam kaže Faraon i reèe: uèinite kako èudo, onda reci Aronu:
uzmi štap svoj, i baci ga pred Faraona; te æe se prometnuti
u zmiju. **10** I izađoše Mojsije i Aron pred Faraona, i uèiniše
kako zapovjedi Gospod; i baci Aron štap svoj pred Faraona i
pred sluge njegove, i prometnu se u zmiju. **11** A Faraon dozva

mudarce i vraèare; te i vraèari Misirski uèiniše tako svojim
vraèanjem. **12** I baciše svaki svoj štap, i prometnuše se štapovi
u zmije; ali štap Aronov proždrije njihove štapove. **13** I otvrdnu
srce Faraonovo, i ne posluša ih, kao što bješe kazao Gospod.
14 I reèe Gospod Mojsiju: oteža srce Faraonovo; neæe da pusti
naroda. **15** Idi ujutru k Faraonu. Gle, on æe izaæi na vodu, pa
stani prema njemu na obali, a štap koji se bio prometnuo u zmiju
uzmi u ruku. **16** I reci mu: Gospod Bog Jevrejski posla me k tebi
da ti kažem: pusti narod moj da mi posluži u pustinji. Ali ti eto još
ne posluša. **17** Zato Gospod ovako veli: ovako æeš poznati da
sam ja Gospod: evo, udariæu štapom što mi je u ruci po vodi što
je u rijeci, i prometnuæe se u krv. **18** I ribe u rijeci pomrijeæe, i
rijeka æe se usmrdjeti, i Misirci æe se uzmuèiti tražeæi vode
da piju iz rijeke. **19** I Gospod reèe Mojsiju: reci Aronu: uzmi
štap svoj, i pruži ruku svoju na vode Misirske, na potoke, na
rijeke i na jezera njihova i na sva zborišta voda njihovijeh; i
prometnuæe se u krv, i biæe krv po svoj zemlji Misirskoj, i po
sudima drvenijem i kamenijem. **20** I uèiniše Mojsije i Aron kako
im zapovjedi Gospod; i podigav Aron štap svoj udari po vodi
koja bješe u rijeci pred Faraonom i slugama njegovijem. I sva
voda što bješe u rijeci prometnu se u krv. **21** I pomriješe ribe što
bijahu u rijeci, i usmrdje se rijeka tako da ne mogahu Misirci piti
vode iz rijeke, i bješe krv po svoj zemlji Misirskoj. **22** Ali i vraèari
Misirski uèiniše tako svojim vraèanjem; i srce Faraonu otvrdnu,
te ih ne posluša, kao što bješe kazao Gospod. **23** I okrenuv se
Faraon otide kuæi svojoj, i ne mari ni za to. **24** A Misirci svi
kopaše oko rijeke tražeæi vode da piju; jer ne mogahu piti vode
iz rijeke. **25** I navrši se sedam dana kako rijeku udari Gospod.

8 I reèe Gospod Mojsiju: idi k Faraonu, i reci mu: ovako veli
Gospod: pusti narod moj, da mi posluži. **2** Ako li neæeš pustiti,
evo æu moriti svu zemlju žabama. **3** I rijeka æe se napuniti
žaba, i one æe izaæi i skakati tebi po kuæi i po klijeti gdje
spavaš i po postelji tvojoj i po kuæama sluga tvojih i naroda
tvojega i po peæima tvojim i po naævama tvojim; **4** I na tebe i na
narod tvoj i na sve sluge tvoje skakaæe žabe. **5** I reèe Gospod
Mojsiju: kaži Aronu: pruži ruku svoju sa štapom svojim na rijeke i
na potoke i na jezera, i uèini nek izađu žabe na zemlju Misirsku.
6 I pruži Aron ruku svoju na vode Misirske, i izađoše žabe i
pokriše zemlju Misirsku. **7** Ali i vraèari Misirski uèiniše tako
svojim vraèanjem, uèiniše te izađoše žabe na zemlju Misirsku. **8**
A Faraon dozva Mojsija i Arona i reèe: molite Gospoda da ukloni
žabe od mene i od naroda mojega, pak æu pustiti narod da
prinesu žrtvu Gospodu. **9** A Mojsije reèe Faraonu: èast da ti je
nada mnom! dokle da mu se molim za te i za sluge tvoje i za
narod tvoj da odbije žabe od tebe i iz kuæa tvojih, i samo u
rijeci da ostanu? **10** A on reèe: do sjutra. A Mojsije reèe: biæe
kako si kazao, da poznaš da niko nije kao Gospod Bog naš.
11 Otiæi æe žabe od tebe i iz kuæa tvojih i od sluga tvojih i
od naroda tvojega; samo æe u rijeci ostati. **12** I otide Mojsije i
Aron od Faraona; i zavapi Mojsije ka Gospodu za žabe koje
bješe pustio na Faraona. **13** A Gospod uèini po rijeèi Mojsijevoj;
i pocrkaše žabe, i oprostiše ih se kuæe i sela i polja. **14** I na
gomile ih grtahu, da je smrdjela zemlja. **15** A kad Faraon vidje
gdje odahnu, otvrdnu mu srce, i ne posluša ih, kao što bješe
kazao Gospod. **16** A Gospod reèe Mojsiju: kaži Aronu: pruži
štap svoj, i udari po prahu na zemlji, nek se pretvori u uši po
svoj zemlji Misirskoj. **17** I uèiniše tako: Aron pruži ruku svoju

sa štapom svojim, i udari po prahu na zemlji, i postaše uši
po ljudima i po stoci, sav prah na zemlji pretvori se u uši po
cijeloj zemlji Misirskoj. **18** A gledaše i vraèari Misirski vraèanjem
svojim da uèine da postanu uši, ali ne mogoše. I bijahu uši
po ljudima i po stoci. **19** I rekoše vraèari Faraonu: ovo je prst
Božji. Ali opet otvrdnu srce Faraonu, te ih ne posluša, kao što
bješe kazao Gospod. **20** A Gospod reèe Mojsiju: ustani rano i
izaði pred Faraona, evo, on æe izaæi k vodi, pa mu reci: ovako
veli Gospod: pusti narod moj da mi posluži. **21** Ako li ne pustiš
naroda mojega, evo, pustiæu na tebe i na sluge tvoje i na narod
tvoj i na kuæe tvoje svakojake bubine, i napuniæe se bubina
kuæe Misirske i zemlja na kojoj su. **22** Ali æu u taj dan odvojiti
zemlju Gesemsku, gdje živi moj narod, i ondje neæe biti bubina,
da poznaš da sam ja Gospod na zemlji. **23** I postaviæu razliku
između naroda svojega i naroda tvojega. Sjutra æe biti znak taj.
24 I uèini Gospod tako, i doðoše silne bubine u kuæu Faraonovu
i u kuæe sluga njegovijeh i u svu zemlju Misirsku, da se sve u
zemlji pokvari od bubina. **25** I Faraon dozva Mojsija i Arona, i
reèe im: idite, prinesite žrtvu Bogu svojemu ovdje u zemlji. **26** A
Mojsije reèe: ne valja tako; jer bismo prinijeli na žrtvu Gospodu
Bogu svojemu što je neèisto Misircima; a kad bismo prinijeli
na žrtvu što je neèisto Misircima na oèi njihove, ne bi li nas
pobili kamenjem? **27** Tri dana hoda treba da idemo u pustinju da
prinesemo žrtvu Gospodu Bogu svojemu, kao što nam je kazao.
28 A Faraon reèe: pustiæu vas da prinesete žrtvu Gospodu Bogu
svojemu u pustinji; ali da ne idete dalje; pa se molite za me.
29 A Mojsije reèe: evo ja idem od tebe, i moliæu se Gospodu
da otidu bubine od Faraona i od sluga njegovijeh i od naroda
njegova sjutra; ali nemoj opet da prevariš, i da ne pustiš naroda

da prinese žrtvu Gospodu. **30** I otide Mojsije od Faraona, i
pomoli se Gospodu. **31** I uèini Gospod po rijeèi Mojsijevoj, te
otidoše bubine od Faraona i od sluga njegovijeh i od naroda
njegova; ne osta ni jedna. **32** Ali opet otvrdnu srce Faraonovo, i
ne pusti naroda.

9 Tada reèe Gospod Mojsiju: idi k Faraonu, i reci mu: ovako veli
Gospod Bog Jevrejski: pusti narod moj da mi posluži; **2** Ako li ih
ne pustiš nego ih još staneš zadržavati, **3** Evo, ruka Gospodnja
doæi æe na stoku tvoju u polju, na konje, na magarce, na kamile,
na volove i na ovce, s pomorom vrlo velikim. **4** A odvojiæe
Gospod stoku Izrailjsku od stoke Misirske; te od svega što je
sinova Izrailjevijeh neæe poginuti ništa. **5** I postavio je Gospod
rok rekavši: sjutra æe to uèiniti na zemlji Gospod. **6** I Gospod
uèini to sjutradan, i sva stoka Misirska uginu; a od stoke sinova
Izrailjevijeh ne uginu nijedno. **7** I posla Faraon da vide, i gle, od
stoke Izrailjske ne uginu nijedno; ipak otvrdnu srce Faraonu, i
ne pusti naroda. **8** Tada reèe Gospod Mojsiju i Aronu: uzmite
pepela iz peæi pune pregršti, i Mojsije neka ga baci u nebo
pred Faraonom; **9** I postaæe prah po svoj zemlji Misirskoj, a
od njega æe postati kraste pune gnoja i na ljudima i na stoci
po svoj zemlji Misirskoj. **10** I uzeše pepela iz peæi, i stadoše
pred Faraona, i baci ga Mojsije u nebo, i postaše kraste pune
gnoja po ljudima i po stoci. **11** I vraèari ne mogoše stajati pred
Mojsijem od krasta; jer bijahu kraste i na vraèarima i na svijem
Misircima. **12** I Gospod uèini te otvrdnu srce Faraonovo, i ne
posluša ih, kao što bješe kazao Gospod Mojsiju. **13** Poslije reèe
Gospod Mojsiju: ustani rano i izaði pred Faraona, i reci mu:
ovako veli Gospod Bog Jevrejski: pusti narod moj da mi posluži.
14 Jer æu sada pustiti sva zla svoja na srce tvoje i na sluge tvoje

i na narod tvoj, da znaš da niko nije kao ja na cijeloj zemlji. **15**
Jer sada kad pružih ruku svoju, mogah i tebe i narod tvoj udariti
pomorom, pa te ne bi više bilo na zemlji; **16** Ali te ostavih da
pokažem na tebi silu svoju, i da se pripovijeda ime moje po svoj
zemlji. **17** I ti se još podižeš na moj narod, i neæeš da ga pustiš?
18 Evo, sjutra æu u ovo doba pustiti grad vrlo velik, kakoga nije
bilo u Misiru otkako je postao pa do sada. **19** Zato sada pošlji, te
skupi stoku svoju i što god imaš u polju, jer æe pasti grad na
sve ljude i na stoku što se zateèe u polju i ne bude skupljeno u
kuæu, i izginuæe. **20** Koji se god izmeðu sluga Faraonovijeh
poboja rijeèi Gospodnje, on brže skupi sluge svoje i stoku svoju
u kuæu; **21** A koji ne maraše za rijeè Gospodnju, on ostavi sluge
svoje i stoku svoju u polju. **22** I Gospod reèe Mojsiju: pruži
ruku svoju k nebu, neka udari grad po svoj zemlji Misirskoj, na
ljude i na stoku i na sve bilje po polju u zemlji Misirskoj. **23** I
Mojsije pruži štap svoj k nebu, i Gospod pusti gromove i grad,
da oganj skakaše na zemlju. I tako Gospod uèini, te pade grad
na zemlju Misirsku. **24** A bješe grad i oganj smiješan s gradom
silan veoma, kakoga ne bješe u svoj zemlji Misirskoj otkako je
ljudi u njoj. **25** I pobi grad po svoj zemlji Misirskoj što god bješe
u polju od èovjeka do živinèeta; i sve bilje u polju potr grad, i
sva drveta u polju polomi. **26** Samo u zemlji Gesemskoj, gdje
bijahu sinovi Izrailjevi, ne bješe grada. **27** Tada posla Faraon,
te dozva Mojsija i Arona, i reèe im: sada zgriješih; Gospod
je pravedan, a ja i moj narod jesmo bezbožnici. **28** Molite se
Gospodu, jer je dosta, neka prestanu gromovi Božji i grad, pa
æu vas pustiti, i više vas neæe niko ustavljati. **29** A Mojsije mu
reèe: kad izađem iza grada, raširiæu ruke svoje ka Gospodu,
a gromovi æe prestati i grada neæe više biti, da znaš da je

Gospodnja zemlja. **30** A ti i sluge tvoje znam da se još neæete
bojati Gospoda Boga. **31** I propade lan i jeèam, jer jeèam bješe
klasao, a lan se glavièio. **32** A pšenica i krupnik ne propade,
jer bješe pozno žito. **33** I Mojsije otišav od Faraona iza grada
raširi ruke svoje ka Gospodu, i prestaše gromovi i grad, i dažd
ne padaše na zemlju. **34** Ali Faraon vidjev gdje presta dažd i
grad i gromovi, stade opet griješiti, i srce mu otvrdnu i njemu
i slugama njegovijem. **35** Otvrdnu srce Faraonu, te ne pusti
sinova Izrailjevijeh, kao što bješe kazao Gospod preko Mojsija.

10 A Gospod reèe Mojsiju: idi k Faraonu, jer sam ja uèinio da
otvrdne srce njegovo i srce sluga njegovijeh, da uèinim ove
znake svoje među njima, **2** I da pripovijedaš sinovima svojim i
unucima svojim šta uèinih u Misiru i kakve znake svoje pokazah
na njima, da biste znali da sam ja Gospod. **3** I otide Mojsije i
Aron k Faraonu, i rekoše mu: ovako veli Gospod Bog Jevrejski:
dokle æeš se protiviti da se ne poniziš preda mnom? Pusti narod
moj da mi posluži. **4** Jer ako neæeš pustiti naroda mojega,
evo sjutra æu nanijeti skakavce na zemlju tvoju; **5** I pokriæe
svu zemlju da se neæe vidjeti zemlje, i poješæe ostatak što
se saèuvao, koji vam je ostao iza grada, i poješæe sva drveta
što vam rastu u polju. **6** I napuniæe ih se kuæe tvoje i kuæe
svijeh sluga tvojih i kuæe svijeh Misiraca, što nijesu vidjeli oci
tvoji ni oci otaca tvojih, otkako su postali na zemlji do danas.
I okrenuv se otide od Faraona. **7** A sluge rekoše Faraonu:
dokle æe nas taj muèiti? Pusti ih neka posluže Gospodu Bogu
svojemu. Zar još ne vidiš gdje propade Misir? **8** I dozvaše opet
Mojsija i Arona pred Faraona, i reèe im: idite, poslužite Gospodu
Bogu svojemu. A koji su što æe iæi? **9** A Mojsije reèe: s djecom
svojom i sa starcima svojim iæi æemo, sa sinovima svojim i sa

kæerima svojim, sa stokom svojom sitnom i krupnom iæi æemo,
jer imamo praznik Gospodnji. **10** A on im reèe: tako bio Gospod
s vama, kako æu vas ja pustiti s djecom vašom! Vidite da zlo
mislite. **11** Neæe biti tako; nego vi ljudi idite i poslužite Gospodu,
jer to ištete. I otjera ih od sebe Faraon. **12** Tada reèe Gospod
Mojsiju: pruži ruku svoju na zemlju Misirsku, da dođu skakavci
na zemlju Misirsku i pojedu sve bilje po zemlji, što god osta iza
grada. **13** I pruži Mojsije štap svoj na zemlju Misirsku, i Gospod
navede ustoku na zemlju, te duva cijeli dan i cijelu noæ; a kad
svanu, donese ustoka skakavce. **14** I dođoše skakavci na svu
zemlju Misirsku, i popadaše po svijem krajevima Misirskim silni
veoma, kakih prije nigda nije bilo niti æe kad biti onakih. **15** I
pokriše svu zemlju, da se zemlja ne viđaše, i pojedoše svu travu
na zemlji i sav rod na drvetima, što osta iza grada, i ne osta
ništa zeleno od drveta i od bilja poljskoga u svoj zemlji Misirskoj.
16 Tada Faraon brže dozva Mojsija i Arona, i reèe: zgriješih
Gospodu Bogu vašemu i vama. **17** Ali mi još sada samo oprosti
grijeh moj, i molite se Gospodu Bogu svojemu da ukloni od
mene samo ovu smrt. **18** I otide Mojsije od Faraona, i pomoli se
Gospodu. **19** I okrenu Gospod vjetar od zapada vrlo jak, koji uze
skakavce i baci ih u Crveno More, i ne osta nijedan skakavac
u cijeloj zemlji Misirskoj. **20** Ali Gospod uèini te otvrdnu srce
Faraonu, i ne pusti sinova Izrailjevijeh. **21** I reèe Gospod Mojsiju:
pruži ruku svoju k nebu, i biæe tama po zemlji Misirskoj taka
da æe je pipati. **22** I Mojsije pruži ruku svoju k nebu, i posta
gusta tama po svoj zemlji Misirskoj za tri dana. **23** Ne viđahu
jedan drugoga, i niko se ne maèe s mjesta gdje bješe za tri
dana; ali se kod svijeh sinova Izrailjevijeh vidjelo po stanovima
njihovijem. **24** Tada Faraon dozva Mojsija, i reèe: idite, poslužite

Gospodu; samo stoka vaša sitna i krupna neka ostane, a djeca
vaša neka idu s vama. **25** A Mojsije reèe: treba da nam daš i što
æemo prinijeti i sažeæi na žrtvu Gospodu Bogu svojemu; **26**
Zato i stoka naša nek ide s nama, da ne ostane ni papka, jer
između nje treba da uzmemo èim æemo poslužiti Gospodu Bogu
svojemu, a ne znamo kojim æemo poslužiti Gospodu dokle ne
dođemo onamo. **27** Ali Gospod uèini te otvrdnu srce Faraonu, i
ne htje ih pustiti. **28** I reèe mu Faraon: idi od mene, i èuvaj se da
mi više ne dođeš na oèi, jer ako mi dođeš na oèi, poginuæeš.
29 A Mojsije reèe: pravo si kazao; neæu ti više doæi na oèi.

11 A Gospod reèe Mojsiju: još æu jedno zlo pustiti na Faraona i
na Misir, pa æe vas onda pustiti; pustiæe sasvijem, i još æe vas
tjerati. **2** A sada kaži narodu neka svaki èovjek ište u susjeda
svojega i svaka žena u susjede svoje nakita srebrnijeh i nakita
zlatnijeh. **3** I Gospod uèini te narod nađe ljubav u Misiraca; i
sam Mojsije bješe vrlo velik èovjek u zemlji Misirskoj kod sluga
Faraonovijeh i kod naroda. **4** I reèe Mojsije: ovako veli Gospod:
oko ponoæi proæi æu kroz Misir, **5** I pomrijeæe svi prvenci u
zemlji Misirskoj, od prvenca Faraonova, koji šæaše sjedjeti na
prijestolu njegovu, do prvenca sluškinje za žrvnjem, i od stoke
što je god prvenac. **6** I biæe vika velika po svoj zemlji Misirskoj,
kakve još nije bilo niti æe je kad biti. **7** A kod sinova Izrailjevijeh
nigdje neæe ni pas jezikom svojim maæi ni među ljudima ni
među stokom, da znate da je Gospod uèinio razliku između
Izrailjaca i Misiraca. **8** I doæi æe sve te sluge tvoje k meni, i
pokloniæe mi se govoreæi: idi, i ti i sav narod koji je pristao za
tobom. I onda æu izaæi. I otide Mojsije od Faraona s velikim
gnjevom. **9** A Gospod reèe Mojsiju: neæe vas poslušati Faraon,
da bih umnožio èudesa svoja u zemlji Misirskoj. **10** I Mojsije i

Aron uèiniše sva ova èudesa pred Faraonom, a Gospod uèini te
otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti sinova Izrailjevijeh iz zemlje
svoje.

12 I reèe Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji Misirskoj govoreæi:
2 Ovaj mjesec da vam je poèetak mjesecima, da vam je prvi
mjesec u godini. **3** Kažite svemu zboru Izrailjevu i recite:
desetoga dana ovoga mjeseca svaki neka uzme jagnje ili jare,
po porodicama, po jedno na dom; **4** Ako li je dom mali za jagnje
ili jare, neka uzme k sebi susjeda, koji mu je najbliži, s onoliko
duša koliko treba da mogu pojesti jagnje ili jare. **5** A jagnje ili
jare da vam bude zdravo, muško, od godine; između ovaca ili
između koza uzmite. **6** I èuvajte ga do èetrnaestoga dana ovoga
mjeseca, a tada savkoliki zbor Izrailjev neka ga zakolje uveèe. **7**
I neka uzmu krvi od njega i pokrope oba dovratka i gornji prag
na kuæama u kojima æe ga jesti. **8** I neka jedu meso iste noæi,
na vatri peèeno, s hljebom prijesnijem i sa zeljem gorkim neka
jedu. **9** Nemojte jesti sirovo ni u vodi kuhano, nego na vatri
peèeno, s glavom i s nogama i s drobom. **10** I ništa nemojte
ostaviti do jutra; ako li bi što ostalo do jutra, spalite na vatri. **11** A
ovako jedite: opasani, obuæa da vam je na nogu i štap u ruci, i
jedite hitno, jer je prolazak Gospodnji. **12** Jer æu proæi po zemlji
Misirskoj tu noæ, i pobiæu sve prvence u zemlji Misirskoj od
èovjeka do živinèeta, i sudiæu svijem bogovima Misirskim, ja
Gospod. **13** A krv ona biæe vam znak na kuæama, u kojima
æete biti; i kad vidim krv, proæi æu vas, te neæe biti među vama
pomora, kad stanem ubijati po zemlji Misirskoj. **14** I taj æe vam
dan biti za spomen, i praznovaæete ga Gospodu od koljena do
koljena; praznujte ga zakonom vjeènijem. **15** Sedam dana jedite
hljebove prijesne, i prvoga dana uklonite kvasac iz kuæa svojih;

jer ko bi god jeo što s kvascem od prvoga dana do sedmoga,
istrijebiæe se ona duša iz Izrailja. **16** Prvi dan biæe sveti sabor;
tako i sedmi dan imaæete sveti sabor; nikakav posao da se
ne radi u te dane, osim što treba za jelo svakoj duši, to æete
samo gotoviti. **17** I držite dan prijesnijeh hljebova, jer u taj dan
izvedoh vojske vaše iz zemlje Misirske; držite taj dan od koljena
do koljena zakonom vjeènijem. **18** Prvoga mjeseca èetrnaesti
dan uveèe poènite jesti prijesne hljebove pa do dvadeset prvoga
dana istoga mjeseca uveèe. **19** Za sedam dana da se ne nađe
kvasca u kuæama vašim; jer ko bi god jeo što s kvascem,
istrijebiæe se ona duša iz zbora Izrailjeva, bio došljak ili rođen
u zemlji. **20** Ništa s kvascem nemojte jesti, nego jedite hljeb
prijesan po svijem stanovima svojim. **21** I sazva Mojsije sve
starješine Izrailjske, i reèe im: izberite i uzmite sebi jagnje ili jare
po porodicama svojim, i zakoljite pashu. **22** I uzmite kitu isopa i
zamoèite je u krv, koja æe biti u zdjeli, i pokropite gornji prag i
oba dovratka krvlju, koja æe biti u zdjeli, i nijedan od vas da ne
izlazi na vrata kuæna do jutra. **23** Jer æe zaæi Gospod da bije
Misir, pa kad vidi krv na gornjem pragu i na oba dovratka, proæi
æe Gospod mimo ona vrata, i neæe dati krvniku da uđe u kuæe
vaše da ubija. **24** I držite ovo kao zakon tebi i sinovima tvojim
dovijeka. **25** I kad dođete u zemlju koju æe vam dati Gospod,
kao što je kazao, držite ovu službu. **26** I kad vam reku sinovi
vaši: kakva vam je to služba? **27** Recite: ovo je žrtva za prolazak
Gospodnji, kad prođe kuæe sinova Izrailjevih u Misiru ubijajuæi
Misirce, a domove naše saèuva. Tada narod savi glavu i pokloni
se. **28** I otidoše i uèiniše sinovi Izrailjevi, kako zapovjedi Gospod
preko Mojsija i Arona, tako uèiniše. **29** A oko ponoæi pobi
Gospod sve prvence u zemlji Misirskoj od prvenca Faraonova

koji šæaše sjedjeti na prijestolu njegovu do prvenca sužnja u
tamnici, i što god bješe prvenac od stoke. **30** Tada usta Faraon
one noæi, on i sve sluge njegove i svi Misirci, i bi vika velika
u Misiru, jer ne bješe kuæe u kojoj ne bi mrtvaca. **31** I dozva
Mojsija i Arona po noæi i reèe: ustajte, idite iz naroda mojega i vi
i sinovi Izrailjevi, i otidite, poslužite Gospodu, kao što govoriste.
32 Uzmite i ovce svoje i goveda svoja, kao što govoriste, i idite,
pa i mene blagoslovite. **33** I Misirci navaljivahu na narod da brže
idu iz zemlje, jer govorahu: izgibosmo svi. **34** I narod uze tijesto
svoje još neuskislo, umotavši ga u haljine svoje, na ramena
svoja. **35** I uèiniše sinovi Izrailjevi po zapovijesti Mojsijevoj, i
zaiskaše u Misiraca nakita srebrnijeh i nakita zlatnijeh i haljina.
36 I Gospod uèini, te narod nađe ljubav u Misiraca, te im dadoše;
tako oplijeniše Misirce. **37** I otidoše sinovi Izrailjevi iz Ramese
u Sohot, oko šest stotina tisuæa pješaka, samijeh ljudi osim
djece. **38** I drugih ljudi mnogo otide s njima, i stoke sitne i krupne
vrlo mnogo. **39** I od tijesta koje iznesoše iz Misira ispekoše
pogaèe prijesne, jer ne bješe uskislo kad ih potjeraše Misirci, te
ne mogaše oklijevati, niti spremiše sebi brašnjenice. **40** A baviše
se sinovi Izrailjevi u Misiru èetiri stotine i trideset godina. **41** I
kad se navrši èetiri stotine i trideset godina, u isti dan izađoše
sve vojske Gospodnje iz zemlje Misirske. **42** Ta se noæ svetkuje
Gospodu, u koju ih izvede iz Misira; to je noæ Gospodnja, koju
treba da svetkuju sinovi Izrailjevi od koljena na koljeno. **43** I reèe
Gospod Mojsiju i Aronu: ovo neka bude zakon za pashu: nijedan
tuđin da je ne jede; **44** A svaki sluga vaš kupljen za novce, kad
ga obrežete, onda neka je jede. **45** Došljak ili najamnik da je ne
jede. **46** U istoj kuæi da se jede, da ne iznesete mesa od nje iz
kuæe, i kosti da joj ne prelomite. **47** Sav zbor Izrailjev neka èini

tako. **48** Ako bi kod tebe sjedio tuđin i htio bi svetkovati pashu
Gospodnju, neka mu se obreže sve muškinje, pa onda neka
pristupi da je svetkuje, i neka bude kao rođen u zemlji; a niko
neobrezan da je ne jede. **49** Zakon jedan da je i rođenome u
zemlji i došljaku koji sjedi među vama. **50** I uèiniše svi sinovi
Izrailjevi kako zapovjedi Gospod Mojsiju i Aronu, tako uèiniše.
51 I taj dan izvede Gospod sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske u
èetama njihovijem.

13 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Posveti mi svakoga
prvenca, što god otvora matericu u sinova Izrailjevijeh, i od ljudi
i od stoke; jer je moje. **3** I Mojsije reèe narodu: pamtite ovaj
dan, u koji izidoste iz Misira, iz doma ropskoga, jer vas rukom
krjepkom izvede Gospod odande; neka se dakle ne jede ništa s
kvascem. **4** Danas izlazite, mjeseca Aviva; **5** Pa kad te Gospod
uvede u zemlju Hananejsku i Hetejsku i Amorejsku i Jevejsku i
Jevusejsku, za koju se zakleo ocima tvojim da æe ti je dati,
zemlju u kojoj teèe mlijeko i med, tada da služiš službu ovu
ovoga mjeseca; **6** Sedam dana jedi hljebove prijesne, a sedmi
dan neka je praznik Gospodnji. **7** Hljebovi prijesni da se jedu
sedam dana, i da se ne vidi u tebe ništa s kvascem, niti da se vidi
u tebe kvasac u cijelom kraju tvom. **8** I kazaæeš sinu svojemu u
taj dan govoreæi: ovo je za ono što mi je uèinio Gospod kad
sam izlazio iz Misira. **9** I neka ti bude kao znak na ruci tvojoj i
kao spomen pred oèima tvojima, da ti zakon Gospodnji bude u
ustima; jer te je rukom krjepkom izveo Gospod iz Misira. **10** Zato
vrši zakon ovaj na vrijeme, od godine do godine. **11** I kad te
uvede Gospod u zemlju Hananejsku, kao što se zakleo tebi i
tvojim ocima, i da ti je, **12** Odvajaæeš Gospodu što god otvora
matericu, i od stoke tvoje što god otvora matericu, što je muško,

da bude Gospodu. **13** A svako magare prvenèe otkupi jagnjetom
ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio, slomi mu vrat. Ali svakoga
prvenca èovjeèijega između sinova svojih otkupi. **14** A kad te
zapita sin tvoj unapredak govoreæi: šta je to? reci mu: rukom
krjepkom izvede nas Gospod iz Misira, iz doma ropskoga. **15** Jer
kad otvrdnu Faraon, te nas ne htje pustiti, pobi Gospod sve
prvence u zemlji Misirskoj od prvenca èovjeèijega do prvenca od
stoke; zato prinosim Gospodu sve muško što otvora matericu, a
svakoga prvenca sinova svojih otkupljujem. **16** I to neka ti je
kao znak na ruci i kao poèeonik među oèima tvojima, da nas
je rukom krjepkom izveo Gospod iz Misira. **17** A kad Faraon
pusti narod, ne odvede ih Bog putem k zemlji Filistejskoj, ako i
bješe kraæi, jer Bog reèe: da se ne pokaje narod kad vidi rat, i
ne vrati se u Misir. **18** Nego Bog zavede narod putem preko
pustinje na Crvenom Moru. A vojnièkim redom izidoše sinovi
Izrailjevi iz zemlje Misirske. **19** I Mojsije uze kosti Josifove sa
sobom; jer bješe zakleo sinove Izrailjeve rekavši: zaista æe vas
pohoditi Bog, a tada iznesite kosti moje odavde sa sobom. **20**
Tako otišavši iz Sohota stadoše u oko u Etamu, nakraj pustinje.
21 A Gospod iðaše pred njima danju u stupu od oblaka vodeæi
ih putem, a noæu u stupu od ognja svijetleæi im, da bi putovali
danju i noæu. **22** I ne uklanjaše ispred naroda stupa od oblaka
danju ni stupa od ognja noæu.

14 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži sinovima Izrailjevijem
neka saviju i stanu u oko pred Pi-Airot između Migdola i mora
prema Vel-Sefonu; prema njemu neka stanu u oko pokraj mora.
3 Jer æe Faraon reæi za sinove Izrailjeve: zašli su u zemlju,
zatvorila ih je pustinja. **4** I uèiniæu da otvrdne srce Faraonu, te
æe poæi u potjeru za vama, i ja æu se proslaviti na njemu i na

svoj vojsci njegovoj, i Misirci æe poznati da sam ja Gospod. I
uèiniše tako. **5** A kad bi javljeno caru Misirskom da je pobjegao
narod, promijeni se srce Faraonovo i sluga njegovijeh prema
narodu, te rekoše: šta uèinismo, te pustismo Izrailja da nam ne
služi? **6** I upreže u kola svoja, i uze narod svoj sa sobom. **7** I
uze šest stotina kola izabranih i što još bješe kola Misirskih, i
nad svjema vojvode. **8** I Gospod uèini, te otvrdnu srce Faraonu
caru Misirskom, i pođe u potjeru za sinovima Izrailjevijem, kad
sinovi Izrailjevi otidoše pod rukom visokom. **9** I tjeravši ih Misirci
stigoše ih, sva kola Faraonova, konjici njegovi i vojska njegova,
kad bjehu u okolu na moru kod Pi-Airota prema Vel-Sefonu.
10 I kad se približi Faraon, podigoše sinovi Izrailjevi oèi svoje
a to Misirci idu za njima, i uplašiše se vrlo, i povikaše sinovi
Izrailjevi ka Gospodu. **11** I rekoše Mojsiju: zar ne bješe grobova
u Misiru, nego nas dovede da izginemo u pustinji? Šta uèini, te
nas izvede iz Misira? **12** Nijesmo li ti govorili u Misiru i rekli:
proði nas se, neka služimo Misircima? jer bi nam bolje bilo služiti
Misircima nego izginuti u pustinji. **13** A Mojsije reèe narodu:
ne bojte se, stanite pa gledajte kako æe vas Gospod izbaviti
danas; jer Misirce koje ste vidjeli danas, neæete ih nigda više
vidjeti dovijeka. **14** Gospod æe se biti za vas, a vi æete muèati.
15 A Gospod reèe Mojsiju: što vièeš k meni? kaži sinovima
Izrailjevijem neka idu. **16** A ti digni štap svoj i pruži ruku svoju na
more, i rascijepi ga, pa neka idu sinovi Izrailjevi posred mora
suhim. **17** I gle, ja æu uèiniti da otvrdne srce Misircima, te æe
poæi za njima; i proslaviæu se na Faraonu i na svoj vojsci
njegovoj, na kolima njegovijem i na konjicima njegovijem. **18**
I Misirci æe poznati da sam ja Gospod, kad se proslavim na
Faraonu, na kolima njegovijem i na konjicima njegovijem. **19** I

podiže se anđeo Gospodnji, koji iđaše pred vojskom Izrailjskom,
i otide im za leđa; i podiže se stup od oblaka ispred njih, i stade
im za leđa. **20** i došav među vojsku Misirsku i vojsku Izrailjsku
bješe onijem oblak mraèan a ovijem svijetljaše po noæi, te
ne pristupiše jedni drugima cijelu noæ. **21** I pruži Mojsije ruku
svoju na more, a Gospod uzbi more vjetrom istoènijem, koji jako
duvaše cijelu noæ, i osuši more, i voda se rastupi. **22** I poðoše
sinovi Izrailjevi posred mora suhim, i voda im stajaše kao zid s
desne strane i s lijeve strane. **23** I Misirci tjerajuæi ih poðoše za
njima posred mora, svi konji Faraonovi, kola i konjici njegovi.
24 A u stražu jutrenju pogleda Gospod na vojsku Misirsku iz
stupa od ognja i oblaka, i smete vojsku Misirsku. **25** I pozbaca
toèkove kolima njihovijem, te ih jedva vucijahu. Tada rekoše
Misirci: bježimo od Izrailja, jer se Gospod bije za njih s Misircima.
26 A Gospod reèe Mojsiju: pruži ruku svoju na more, neka se
vrati voda na Misirce, na kola njihova i na konjike njihove. **27** I
Mojsije pruži ruku svoju na more, i doðe opet more na silu svoju
pred zoru, a Misirci nagoše bježati prema moru; i Gospod baci
Misirce usred mora. **28** A vrativši se voda potopi kola i konjike sa
svom vojskom Faraonovom, što ih god bješe pošlo za njima u
more, i ne osta od njih nijedan. **29** I sinovi Izrailjevi iđahu posred
mora suhim; i stajaše im voda kao zid s desne strane i s lijeve
strane. **30** I izbavi Gospod Izrailja u onaj dan iz ruku Misirskih; i
vidje Izrailj mrtve Misirce na brijegu morskom. **31** I vidje Izrailj
silu veliku, koju pokaza Gospod na Misircima, i narod se poboja
Gospoda, i vjerova Gospodu i Mojsiju sluzi njegovu.

15 Tada zapjeva Mojsije i sinovi Izrailjevi ovu pjesmu Gospodu,
i rekoše ovako: Pjevaæu Gospodu, jer se slavno proslavi; konja
i konjika vrže u more. **2** Sila je moja i pjesma moja Gospod,

koji me izbavi; on je Bog moj, i slaviæu ga; Boga oca mojega, i
uzvišivaæu ga. **3** Gospod je velik ratnik; ime mu je Gospod. **4**
Kola Faraonova i vojsku njegovu vrže u more; izbrane vojvode
njegove utopiše se u Crvenom Moru. **5** Bezdani ih pokriše;
padoše u dubinu kao kamen. **6** Desnica tvoja, Gospode, proslavi
se u sili; desnica tvoja, Gospode, satr neprijatelja. **7** I mnoštvom
velièanstva svojega oborio si one koji ustaše na te; pustio si
gnjev svoj, i proždrije ih kao slamu. **8** Od daha nozdara tvojih
sabra se voda; stade u gomilu voda koja teèe; stinuše se vali
usred mora. **9** Neprijatelj reèe: tjeraæu, stignuæu, dijeliæu
plijen; nasitiæe ih se duša moja, izvuæi æu maè svoj, istrijebiæe
ih ruka moja. **10** Ti dunu vjetrom svojim, i more ih pokri, i
utonuše kao olovo u dubokoj vodi. **11** Ko je kao ti među silnima,
Gospode? ko je kao ti slavan u svetosti, strašan u hvali, i da
èini èudesa? **12** Ti pruži desnicu svoju, i proždrije ih zemlja. **13**
Vodiš milošæu svojom narod, koji si iskupio, vodiš krjepošæu
svojom u stan svetosti svoje. **14** Èuæe narodi, i zadrhtaæe;
muka æe spopasti one koji žive u zemlji Filistejskoj. **15** Tada æe
se prepasti starješine Edomske, junake Moavske spopašæe
drhat, uplašiæe se svi koji žive u Hananskoj. **16** Spopašæe ih
strah i trepet; od velièine ruke tvoje zamuknuæe kao kamen,
dokle ne proðe narod tvoj, Gospode, dokle ne proðe narod, koji
si zadobio. **17** Odvešæeš ih i posadiæeš ih na gori našljedstva
svojega, na mjestu koje si sebi za stan spremio, Gospode,
u svetinji, Gospode, koju su tvoje ruke utvrdile. **18** Gospod
æe carovati dovijeka. **19** Jer uðoše konji Faraonovi s kolima
njegovijem i s konjicima njegovijem u more, i Gospod povrati
na njih vodu morsku; a sinovi Izrailjevi prijeðoše suhim posred
mora. **20** I Marija proroèica sestra Aronova uze bubanj u ruku

svoju; a za njom izidoše sve žene s bubnjima i sviralama. **21** I
otpijevaše im Marija: pjevajte Gospodu, jer se slavno proslavi;
konja i konjika vrže u more. **22** Potom krenu Mojsije sinove
Izrailjeve od Mora Crvenoga, i poðoše u pustinju Sur; i tri dana
išavši po pustinji ne naðoše vode. **23** Odande doðoše u Meru,
ali ne mogoše piti vode u Meri, jer bješe gorka; otuda se prozva
mjesto Mera. **24** Tada stade narod vikati na Mojsija govoreæi:
šta æemo piti? **25** I Mojsije zavapi ka Gospodu, a Gospod mu
pokaza drvo, te ga metnu u vodu, i voda posta slatka. Ondje mu
dade uredbu i zakon, i ondje ga okuša. **26** I reèe: ako dobro
uzaslušaš glas Gospoda Boga svojega, i ušèiniš što je pravo u
oèima njegovijem, i ako prigneš uho k zapovijestima njegovijem i
ušèuvaš sve uredbe njegove, nijedne bolesti koju sam pustio
na Misir neæu pustiti na tebe; jer sam ja Gospod, ljekar tvoj.
27 I doðoše u Elim, gdje bijaše dvanaest izvora i sedamdeset
palama; i ondje stadoše u oko kod vode.

16 Od Elima se podigoše, i sav zbor sinova Izrailjevijeh doðe u
pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja, petnaestoga dana
drugoga mjeseca pošto izidoše iz zemlje Misirske. **2** I stade
vikati sav zbor sinova Izrailjevijeh na Mojsija i na Arona u
pustinji, **3** I rekoše im sinovi Izrailjevi: kamo da smo pomrli od
ruke Gospodnje u zemlji Misirskoj, kad sjeðasmo kod lonaca s
mesom i jeðasmo hljeba izobila! jer nas izvedoste u ovu pustinju
da pomorite sav ovaj zbor glaðu. **4** A Gospod reèe Mojsiju: evo
uèiniæu da vam daždi iz neba hljeb, a narod neka izlazi i kupi
svaki dan koliko treba na dan, da ga okušam hoæe li hoditi po
mome zakonu ili neæe. **5** A šestoga dana neka zgotove što
donesu, a neka bude dvojinom onoliko koliko nakupe svaki dan.
6 I reèe Mojsije i Aron svijem sinovima Izrailjevijem: doveèe æete

poznati da vas je Gospod izveo iz zemlje Misirske; **7** A sjutra
æete vidjeti slavu Gospodnju; jer je èuo viku vašu na Gospoda.
Jer šta smo mi da vièete na nas? **8** I reèe Mojsije: doveèe æe
vam dati Gospod mesa da jedete a ujutru hljeba da se nasitite;
jer je èuo Gospod viku vašu, kojom vièete na nj. Jer što smo mi?
Nije na nas vaša vika nego na Gospoda. **9** I reèe Mojsije Aronu:
kaži svemu zboru sinova Izrailjevih: pristupite pred Gospoda,
jer je èuo viku vašu. **10** I kad reèe Aron svemu zboru sinova
Izrailjevih, pogledaše u pustinju, i gle, slava Gospodnja pokaza
se u oblaku. **11** I Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **12** Èuo sam
viku sinova Izrailjevih. Kaži im i reci: doveèe æete jesti mesa, a
sjutra æete se nasititi hljeba, i poznaæete da sam ja Gospod
Bog vaš. **13** I uveèe doletješe prepelice i prekriliše oko, a ujutru
pade rosa oko okola; **14** A kad se diže rosa, a to po pustinji
nešto sitno okruglo, sitno kao slana po zemlji. **15** I kad vidješe
sinovi Izrailjevi, govorahu jedan drugomu: šta je ovo? Jer ne
znadijahu šta bješe. A Mojsije im reèe: to je hljeb što vam dade
Gospod da jedete. **16** To je za što zapovjedi Gospod: kupite ga
svaki dan koliko kome treba za jelo, po gomor na glavu, po broju
duša vaših, svaki neka uzme za one koji su mu u šatoru. **17** I
uèiniše tako sinovi Izrailjevi; i nakupiše koji više koji manje. **18**
Pa mjeriše na gomor, i ne dođe više onom koji nakupi mnogo,
niti manje onom koji nakupi malo, nego svaki nakupi koliko mu je
trebalo da jede. **19** I reèe im Mojsije: niko da ne ostavlja od
toga za sjutra. **20** Ali ne poslušaše Mojsija, nego neki ostaviše
od toga za sjutra, te se ucrva i usmrdje. I rasrdi se Mojsije na
njih. **21** Tako ga kupljahu svako jutro, svaki koliko mu trebaše za
jelo; a kad sunce ogrijevaše, tada se rastapaše. **22** A u šesti
dan nakupiše hljeba dvojinom, po dva gomora na svakoga; i

doðoše sve starješine od zbora, i javiše Mojsiju. **23** A on im
reèe: ovo kaza Gospod: sjutra je subota, odmor svet Gospodu;
što æete peæi, pecite, i što æete kuhati, kuhajte danas; a što
preteèe, ostavite i èuvajte za sjutra. **24** I ostaviše za sjutra, kao
što zapovjedi Mojsije, i ne usmrdje se niti bješe crva u njemu. **25**
I reèe Mojsije: jedite to danas, jer je danas subota Gospodnja,
danas neæete naæi u polju. **26** Šest æete dana kupiti, a sedmi
je dan subota, tada ga neæe biti. **27** I u sedmi dan izidoše neki
od naroda da kupe, ali ne naðoše. **28** A Gospod reèe Mojsiju:
dokle æete se protiviti zapovjestima mojim i zakonima mojim?
29 Vidite, Gospod vam je dao subotu, zato vam daje šestoga
dana hljeba na dva dana. Stojte svaki na svom mjestu, i neka ne
odlazi niko sa svojega mjesta u sedmi dan. **30** I poèinu narod u
sedmi dan. **31** I dom Izrailjev prozva taj hljeb mana; a bijaše kao
sjeme korijandrovo, bijela, i na jeziku kao medeni kolaèi. **32** I
reèe Mojsije: ovo je zapovjedio Gospod: napuni gomor toga,
neka se èuva od koljena do koljena vašega, da vide hljeb, kojim
sam vas hranio u pustinji kad vas izvedoh iz zemlje Misirske. **33**
I reèe Mojsije Aronu: uzmi krèag i naspi pun gomor mane, i
metni pred Gospoda da se èuva od koljena do koljena vašega.
34 I ostavi ga Aron pred svjedoèanstvom da se èuva, kao što
zapovjedi Gospod Mojsiju. **35** A sinovi Izrailjevi jedoše manu
èetrdeset godina dok ne doðoše u zemlju u kojoj æe živjeti;
jedoše manu dok ne doðoše na među zemlje Hananske. **36** A
gomor je desetina efe.

17 I podiže se iz pustinje Sina sav zbor sinova Izrailjevih putem
svojim po zapovjesti Gospodnjoj, i stadoše u oko u Rafidinu;
a ondje ne bješe vode da narod pije. **2** I narod se svađaše s
Mojsijem govoreæi: daj nam vode da pijemo. A on im reèe:

što se svađate sa mnom? što kušate Gospoda? **3** Ali narod
bješe ondje žedan vode, te vikaše narod na Mojsija, i govoraše:
zašto si nas izveo iz Misira da nas i sinove naše i stoku našu
pomoriš žeđu? **4** A Mojsije zavapi ka Gospodu govoreæi: šta æu
èiniti s ovijem narodom? Još malo pa æe me zasuti kamenjem.
5 A Gospod reèe Mojsiju: proði pred narod, i uzmi sa sobom
starješine Izrailjske, i štap svoj kojim si udario vodu uzmi u ruku
svoju, i idi. **6** A ja æu stajati pred tobom ondje na stijeni na
Horivu; a ti udari u stijenu, i poteæi æe iz nje voda da pije narod.
I uèini Mojsije tako pred starješinama Izrailjskim. **7** A mjesto ono
prozva Masa i Meriva zato što se svađaše sinovi Izrailjevi i što
kušaše Gospoda govoreæi: je li Gospod među nama ili nije? **8**
Ali dođe Amalik da se bije s Izrailjem u Rafidinu. **9** A Mojsije
reèe Isusu: izberi nam ljude, te izaði i bij se s Amalikom; a ja
æu sjutra stati na vrh brda sa štapom Božjim u ruci. **10** I uèini
Isus kako mu reèe Mojsije, i pobi se s Amalikom; a Mojsije i
Aron i Or izađoše na vrh brda. **11** I dokle Mojsije držaše u vis
ruke svoje, nadbijahu Izrailjci, a kako bi spustio ruke, odmah
nadbijahu Amalièani. **12** Ali ruke Mojsiju otežaše, zato uzeše
kamen i podmetnuše poda nj, te sjede; a Aron i Or držahu mu
ruke jedan s jedne strane a drugi s druge, i ne klonuše mu
ruke do zahoda sunèanoga. **13** I razbi Isus Amalika i narod
njegov oštrijem maèem. **14** Potom reèe Gospod Mojsiju: zapiši
to za spomen u knjigu, i kaži Isusu neka pamti da æu sasvijem
istrijebiti spomen Amalikov ispod neba. **15** Tada naèini Mojsije
oltar, i nazva ga: Gospod zastava moja. **16** I reèe: što se ruka
bješe podigla na prijesto Gospodnji, Gospod æe ratovati na
Amalika od koljena do koljena.

18 A Jotor sveštenik Madijamski, tast Mojsijev, èu sve što
uèini Gospod Mojsiju i Izrailju narodu svojemu, kako izvede
Gospod Izrailja iz Misira; **2** I uze Jotor tast Mojsijev Seforu ženu
Mojsijevu, koju bješe poslao natrag, **3** I dva sina njezina, od
kojih jednom bješe ime Girsam, jer reèe: tuðin sam u zemlji
tuðoj, **4** A drugom bješe ime Eliezer, jer, reèe, Bog oca mojega
bi mi u pomoæi i ote me od maèa Faraonova. **5** I poðe Jotor tast
Mojsijev sa sinovima njegovijem i sa ženom njegovom k Mojsiju
u pustinju, gdje bješe u okolu pod gorom Božijom. **6** I poruèi
Mojsiju: ja tast tvoj Jotor idem k tebi i žena tvoja i oba sina
njezina s njom. **7** I Mojsije izide na susret tastu svojemu i pokloni
mu se i cjeliva ga; i upitaše se za zdravlje, pa uðoše pod šator
njegov. **8** I pripovjedi Mojsije tastu svojemu sve što uèini Gospod
Faraonu i Misircima radi Izrailja, i sve nevolje, koje ih nalaziše
putem, i kako ih izbavi Gospod. **9** I radovaše se Jotor svemu
dobru što uèini Gospod Izrailju izbavivši ga iz ruke Misirske;
10 I reèe Jotor: blagosloven da je Gospod, koji vas izbavi iz
ruke Misirske i iz ruke Faraonove, koji izbavi narod iz ropstva
Misirskoga. **11** Sad vidim da je Gospod veæi od svijeh bogova,
jer èim se ponošahu onijem ih samijem nadvisi. **12** I uze Jotor
tast Mojsijev i prinese Bogu žrtvu paljenicu i prinos; i doðe Aron i
sve starješine Izrailjske, i jedoše s tastom Mojsijevijem pred
Bogom. **13** A sjutradan sjede Mojsije da sudi narodu; i stajaše
narod pred Mojsijem od jutra do veèera. **14** A tast Mojsijev
gledajuæi sve šta radi s narodom, reèe: šta to radiš s narodom?
zašto sjediš sam, a vas narod stoji pred tobom od jutra do
veèera? **15** A Mojsije reèe tastu svojemu: jer dolazi narod k
meni da pita Boga. **16** Kad imaju što među sobom, dolaze k
meni, te im sudim i kazujem naredbe Božje i zakone njegove. **17**

A tast Mojsijev reèe mu: nije dobro što radiš. **18** Umoriæeš se i ti
i narod koji je s tobom; jer je to teško za tebe, neæeš moæi sam
vršiti. **19** Nego poslušaj mene; ja æu te svjetovati, i Bog æe biti
s tobom; ti budi pred Bogom za narod, i stvari njihove javljaj
Bogu; **20** I uèi ih naredbama i zakonima njegovijem, i pokazuj im
put kojim æe iæi i šta æe raditi. **21** A iz svega naroda izberi
ljude poštene, koji se boje Boga, ljude pravedne, koji mrze na
mito, pa ih postavi nad njima za poglavare, tisuænike, stotinike,
pedesetnike i desetnike; **22** Oni neka sude narodu u svako doba;
pa svaku stvar veliku neka javljaju tebi, a svaku stvar malu neka
raspravljaju sami; tako æe ti biti lakše, kad i oni stanu nositi teret
s tobom. **23** Ako to uèiniš, i Bog ti zapovjedi, možeš se održati, i
sav æe narod doæi mirno na svoje mjesto. **24** I Mojsije posluša
tasta svojega, i uèini sve što reèe. **25** I izabra Mojsije iz svega
Izrailja ljude poštene, i postavi ih za poglavare nad narodom,
tisuænike, stotinike, pedesetnike i desetnike, **26** Koji suðahu
narodu u svako doba, a stvari teške javljahu Mojsiju, a male
stvari raspravljahu sami. **27** Poslije otpusti Mojsije tasta svojega,
koji se vrati u svoju zemlju.

19 Prvoga dana treæega mjeseca, pošto izaðoše sinovi Izrailjevi
iz Misira, toga dana doðoše u pustinju Sinajsku. **2** Krenuvši se iz
Rafidina doðoše u pustinju Sinajsku, i stadoše u oko u pustinji,
a oko naèiniše Izrailjci ondje pod gorom. **3** I Mojsije izaðe na
goru k Bogu; i povika mu Gospod s gore govoreæi: ovako kaži
domu Jakovljevu, i reci sinovima Izrailjevim: **4** Vidjeli ste šta sam
uèinio Misircima i kako sam vas kao na krilima orlovijem nosio
i doveo vas k sebi. **5** A sada ako dobro uzaslušate glas moj
i ušèuvate zavjet moj, biæete moje blago mimo sve narode,
premda je moja sva zemlja. **6** I biæete mi carstvo svešteniècko i

narod svet. To su rijeèi koje æeš kazati sinovima Izrailjevim. **7** A
Mojsije dođe i sazva starješine narodne; i kaza im sve ove rijeèi
koje mu Gospod zapovjedi. **8** A sav narod odgovori složno i
reèe: što je god kazao Gospod èiniæemo. I Mojsije javi Gospodu
rijeèi narodne. **9** A Gospod reèe Mojsiju: evo, ja æu doæi k
tebi u gustom oblaku, da narod èuje kad ti stanem govoriti i
da ti vjeruje dovijeka. Jer Mojsije bješe javio Gospodu rijeèi
narodne. **10** I reèe Gospod Mojsiju: idi k narodu, i osveštaj
ih danas i sjutra, i neka operu haljine svoje; **11** I neka budu
gotovi za treæi dan, jer æe u treæi dan siæi Gospod na goru
Sinajsku pred svijem narodom. **12** A postaviæeš narodu među
unaokolo, i reæi æeš: èuvajte se da ne stupite na goru i da se
ne dotaknete kraja njezina; što se god dotakne gore, poginuæe;
13 Toga da se niko ne dotakne rukom, nego kamenjem da se
zaspe ili da se ustrijeli, bilo živinèe ili èovjek, da ne ostane u
životu. Kad rog zatrubi otežuæi onda neka poðu na goru. **14** I
Mojsije siđe s gore k narodu; i osvešta narod, i opraše haljine
svoje. **15** I reèe narodu: budite gotovi za treæi dan, i ne liježite
sa ženama. **16** A treæi dan kad bi ujutru, gromovi zagrmješe
i munje zasijevaše, i posta gust oblak na gori, i zatrubi truba
veoma jako, da zadrhta sav narod koji bijaše u okolu. **17** Tada
Mojsije izvede narod iz okola pred Boga, i stadoše ispod gore.
18 A gora se Sinajska sva dimljaše, jer siđe na nju Gospod u
ognju; i dim se iz nje podizaše kao dim iz peæi, i sva se gora
tresijaše veoma. **19** I truba sve jaèe trubljaše, i Mojsije govoraše
a Bog mu odgovaraše glasom. **20** I Gospod sišavši na goru
Sinajsku, na vrh gore, pozva Mojsija na vrh gore; i izađe Mojsije.
21 A Gospod reèe Mojsiju: siđi, opomeni narod da ne prestupe
međe da vide Gospoda, da ne bi izginuli od mene. **22** I sami

sveštenici, koji pristupaju ka Gospodu, neka se osveštaju, da ih
ne bi pobio Gospod. **23** A Mojsije reèe Gospodu: neæe moæi
narod izaæi na goru Sinajsku, jer si nas ti opomenuo rekavši:
naèini među gori i osveštaj je. **24** A Gospod mu reèe: idi, siði,
pa onda doði ti i Aron s tobom; a sveštenici i narod neka ne
prestupe međe da se popnu ka Gospodu, da ih ne bi pobio. **25** I
siðe Mojsije k narodu i kaza im.

20 Tada reèe Bog sve ove rijeèi govoreæi: **2** Ja sam Gospod
Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga.
3 Nemoj imati drugih bogova uza me. **4** Ne gradi sebi lika rezana
niti kakve slike od onoga što je gore na nebu, ili dolje na zemlji,
ili u vodi ispod zemlje. **5** Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer
sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim grijehe
otaèke na sinovima do treæega i do èetvrtoga koljena, onijeh
koji mrze na mene; **6** A èinim milost na tisuæama onijeh koji
me ljube i èuvaju zapovijesti moje. **7** Ne uzimaj uzalud imena
Gospoda Boga svojega; jer neæe pred Gospodom biti prav ko
uzme ime njegovo uzalud. **8** Sjeæaj se dana od odmora da
ga svetkuješ. **9** Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. **10**
A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu; tada nemoj
raditi nijednoga posla, ni ti, ni sin tvoj, ni kæi tvoja, ni sluga
tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinèe tvoje, ni stranac koji je među
vratima tvojim. **11** Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i
zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan poèinu; zato je
blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga. **12** Poštuj oca
svojega i mater svoju, da ti se produlje dani na zemlji, koju ti
da Gospod Bog tvoj. **13** Ne ubij. **14** Ne èini preljube. **15** Ne
kradi. **16** Ne svjedoèi lažno na bližnjega svojega. **17** Ne poželi
kuæe bližnjega svojega, ne poželi žene bližnjega svojega, ni

sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca
njegova, niti išta što je bližnjega tvojega. **18** I sav narod vidje
grom i munju i trubu gdje trubi i goru gdje se dimi; i narod vidjevši
to uzmaèe se i stade izdaleka, **19** I rekoše Mojsiju: govori nam
ti, i slušaæemo; a neka nam ne govori Bog, da ne pomremo.
20 A Mojsije reèe narodu: ne bojte se, jer Bog dođe da vas
iskuša i da vam pred oèima bude strah njegov da ne biste
griješili. **21** I narod stajaše izdaleka, a Mojsije pristupi k mraku u
kojem bješe Bog. **22** I Gospod reèe Mojsiju: ovako kaži sinovima
Izrailjevim: vidjeli ste gdje vam s neba govorih. **23** Ne gradite
uza me bogova srebrnijeh, ni bogova zlatnijeh ne gradite sebi.
24 Oltar od zemlje naèini mi, na kojem æeš mi prinositi žrtve
svoje paljenice i žrtve svoje zahvalne, sitnu i krupnu stoku svoju.
Na kojem god mjestu zapovjedim da se spominje ime moje,
doæi æu k tebi i blagosloviæu te. **25** Ako li mi naèiniš oltar od
kamena, nemoj naèiniti od tesanoga kamena; jer ako povuèeš
po njemu gvožđem, oskvrniæeš ga. **26** Nemoj uz basamake iæi
k oltaru mojemu, da se ne bi otkrila golotinja tvoja kod njega.

21 A ovo su zakoni koje æeš im postaviti: **2** Ako kupiš roba
Jevrejina, šest godina neka ti služi, a sedme nek otide slobodan
bez otkupa. **3** Ako bude došao inokosan, neka i otide inokosan;
ako li bude imao ženu, neka ide i žena s njim. **4** Ako ga gospodar
njegov oženi, i žena mu rodi sinove ili kæeri, žena s djecom
svojom neka bude gospodaru njegovu, a on neka otide sam. **5**
Ako li rob reèe tvrdo: ljubim gospodara svojega, ženu svoju i
djecu svoju, neæu da idem da budem slobodan, **6** Onda neka
ga dovede gospodar njegov pred sudije i postavi na vratima ili
kod dovratka, i ondje neka mu gospodar probuši uho šilom, pa
neka mu robuje dovijeka. **7** Ako ko proda kæer svoju da bude

robinja, da ne odlazi kao robovi što odlaze. **8** Ako ne bude po
volji gospodaru svojemu, i on je ne uzme za ženu, neka je pusti
na otkupe; ali da nema vlasti prodati je u tuð narod uèinivši joj
nevjeru. **9** Ako li je zaruèi sinu svojemu, da joj uèini po pravu
koje imaju kæeri. **10** Ako li uzme drugu, da joj ne umali hrane ni
odijela ni zajednice. **11** Ako joj ovo troje ne uèini, onda nek otide
bez otkupa. **12** Ko udari èovjeka, te umre, da se pogubi. **13** Ako
li ne bude htio, nego mu ga Bog dade u ruke, odrediæu ti mjesto
kuda može uteæi. **14** Ako bi ko nahvalice ustao na bližnjega
svojega da ga ubije iz prijevare, odvuci ga i od oltara mojega
da se pogubi. **15** Ko udari oca svojega ili mater svoju, da se
pogubi. **16** Ko ukrade èovjeka i proda ili se nađe u njegovijem
rukama, da se pogubi. **17** Ko opsuje oca svojega ili mater svoju,
da se pogubi. **18** Kad se svade ljudi, pa jedan udari drugoga
kamenom ili pesnicom, ali onaj ne umre nego padne u postelju,
19 Ako se pridigne i izađe o štapu, da ne bude kriv onaj koji je
udario, samo dangubu da mu naknadi i svu vidarinu da plati. **20**
Ko udari roba svojega ili robinju štapom tako da mu umre pod
rukom, da je kriv; **21** Ali ako preživi dan ili dva, da nije kriv, jer je
njegov novac. **22** Kad se svade ljudi, pa koji od njih udari trudnu
ženu tako da izađe iz nje dijete, ali se ne dogodi smrt, da plati
globu koliko muž ženin reèe, a da plati preko sudija; **23** Ako li se
dogodi smrt, tada æeš uzeti život za život, **24** Oko za oko, zub
za zub, ruku za ruku, nogu za nogu, **25** Užeg za užeg, ranu za
ranu, modricu za modricu. **26** Ako ko udari po oku roba svojega
ili robinju svoju, te mu pokvari oko, da ga otpusti slobodna za
oko njegovo. **27** I ako izbije zub robu svojemu ili robinji svojoj, da
ga pusti slobodna za zub njegov. **28** Ako vo ubode èovjeka ili
ženu, te umre, da se vo zaspe kamenjem i da se ne jede meso

od njega, a gospodar od vola da nije kriv. **29** Ali ako je vo prije
bio bodaè i gospodar njegov znao za to pa ga nije èuvao, te
ubije èovjeka ili ženu, vo da se zaspe kamenjem, i gospodar
njegov da se pogubi. **30** Ako mu se odredi da se otkupi, neka da
otkup za život svoj, koliko mu se odredi. **31** Ako ubode sina
ili kæer, da mu bude po istom zakonu. **32** Ako li roba ubode
vo ili robinju, da da gospodaru njihovu trideset sikala srebra i
vo da se zaspe kamenjem. **33** Ako ko otkrije jamu ili iskopa
jamu a ne pokrije, pa upadne vo ili magarac, **34** Da naknadi
gospodar od jame i plati novcem gospodaru njihovu, a što je
uginulo da je njegovo. **35** Ako vo jednoga ubode vola drugome,
te pogine, onda da prodadu vola živoga i novce da podijele, tako
i ubijenoga vola da podijele. **36** Ako li se znalo da je vo prije bio
bodaè pa ga nije èuvao gospodar njegov, da da vola za vola, a
ubijeni neka bude njemu.

22 Ko ukrade vola ili ovcu ili kozu, i zakolje ili proda, da vrati
pet volova za jednoga vola, a èetiri ovce ili koze za jednu ovcu ili
kozu. **2** Ako se lupež uhvati gdje potkopava, te bude ranjen tako
da umre, da ne bude kriv za krv onaj koji ga bude ubio; **3** Ali ako
se bude sunce rodilo, da je kriv za krv. A lupež sve da naknadi;
ako li ne bi imao, onda da se on proda za svoju kraðu. **4** Ako se
naðe što je pokrao u njegovoj ruci živo, bio vo ili magarac ili
ovca ili koza, da vrati dvostruko. **5** Ko potre njivu ili vinograd
pustivši stoku svoju da pase po tuðoj njivi, da naknadi najboljim
sa svoje njive i najboljim iz svoga vinograda. **6** Ako izaðe vatra i
naiðe na trnje, pa izgori stog ili žito koje još stoji ili njiva, da
naknadi onaj koji je zapalio. **7** Ako ko da bližnjemu svojemu
novce ili posuðe na ostavu, pa se ukrade iz kuæe njegove, ako
se naðe lupež, da plati dvojinom; **8** Ako li se ne naðe lupež,

onda gospodar od one kuæe da stane pred sudije da se zakune
da nije posegao rukom svojom na stvar bližnjega svojega. **9** Za
svaku stvar za koju bi bila raspra, ili za vola ili za magarca ili za
ovcu ili za kozu, ili za haljinu, za svaku stvar izgubljenu, kad ko
kaže da je njegova, pred sudije da dođe raspra obojice, pa koga
osude sudije, onaj da vrati bližnjemu svojemu dvojinom. **10** Ako
ko da bližnjemu svojemu da èuva magarca ili vola ili ovcu ili
kozu ili kako god živinèe, pa ugine ili ohrone, ili ga ko otjera
a da niko ne vidi, **11** Zakletva Gospodnja neka bude između
njih, da nije posegao rukom svojom na stvar bližnjega svojega, i
gospodar od stvari neka pristane, a onaj da ne plati. **12** Ako li
mu bude ukradeno, neka plati gospodaru njegovu. **13** Ako li
ga bude rastrgla zvjerka da donese od njega svjedodžbu, i da
ne plati što je rastrgnuto. **14** Ako ko uzme u bližnjega svojega
živinèe na poslugu, pa ohrone ili ugine, a gospodar mu ne bude
kod njega, da plati. **15** Ako li gospodar bude kod njega, da
ne plati. Ako li bude najmljeno, da plati samo najam. **16** Ko bi
prevario djevojku, koja nije zaruèena, te bi spavao s njom, da joj
da præiju i uzme je za ženu. **17** A ako mu je otac njezin ne bi
htio dati, da da novaca koliko ide u præiju djevojci. **18** Vještici ne
daj da živi. **19** Ko bi obležao živinèe, da se pogubi. **20** Ko žrtvu
prinosi bogovima drugim osim jedinoga Gospoda, da se istrijebi
kao prokletnik. **21** Došljaku nemoj èiniti krivo niti ga cvijeliti, jer
ste bili došljaci u zemlji Misirskoj. **22** Nemojte cvijeliti udovice i
sirote. **23** Ako li koju cvijeliš u èem god, i povièe k meni, èuæu
viku njezinu, **24** I zapaliæe se gnjev moj, i pobiæu vas maèem,
pa æe vaše žene biti udovice i vaša djeca sirote. **25** Kad daš u
zajam novaca narodu mojemu, siromahu koji je kod tebe, nemoj
mu biti kao kamatnik, ne udarajte na nj kamate. **26** Ako uzmeš u

zalogu haljinu bližnjemu svojemu, vrati mu je prije nego sunce
zaðe; **27** Jer mu je to sve odijelo èim zaklanja tijelo svoje; u
èem æe spavati? pa kad povièe k meni, ja æu ga èuti, jer sam
milostiv. **28** Nemoj psovati sudija, i starješini naroda svojega ne
govori ružno. **29** Od ljetine svoje i od žitkih stvari svojih nemoj se
zatezati da prineseš prvine; prvenca između sinova svojih meni
da daš. **30** Tako èini s volom svojim i s ovcom i s kozom; sedam
dana neka bude s majkom svojom, a osmoga dana da ga daš
meni. **31** Biæete mi sveti ljudi; mesa u polju rastrgnuta ne jedite,
bacite ga psima.

23 Ne iznosi lažnijeh glasova; ne pristaj s bezbožnikom da
svjedoèiš krivo. **2** Ne idi za množinom na zlo, i ne govori na sudu
povodeæi se za veæim brojem da se izvrne pravda. **3** Siromahu
u parnici njegovoj ne gledaj što je siromah. **4** Ako naiðeš na
vola neprijatelja svojega ili na magarca njegova, gdje je zalutao,
odvedi ga k njemu. **5** Ako vidiš gdje je nenavidniku tvojemu pao
magarac pod teretom svojim, nemoj da ga ostaviš, nego mu
pomozi. **6** Nemoj izvrnuti pravde siromahu svojemu u parnici
njegovoj. **7** Rijeèi lažne kloni se, i bezazlenoga i pravoga nemoj
ubiti, jer neæu opravdati bezbožnika. **8** Ne uzimaj poklona, jer
poklon zašljepljuje okate i izvræe rijeèi pravima. **9** Došljake ne
cvijeli, jer vi znate kaka je duša došljaku, jer ste bili došljaci u
zemlji Misirskoj. **10** Šest godina zasijevaj zemlju svoju i sabiraj
rod njezin; **11** A sedme godine ostavi je neka poèine, da jedu
siromasi naroda tvojega, a što iza njih ostane neka jedu zvijeri
poljske; tako radi i s vinogradom svojim i s maslinikom svojim.
12 Šest dana radi poslove svoje, a u sedmi dan poèini, da se
odmori vo tvoj i magarac tvoj, i da odahne sin robinje tvoje i
došljak. **13** Držite se svega što sam vam kazao. Ne pominjite

imena bogova tuðih, i da se ne èuje iz usta vaših. **14** Tri puta
preko godine svetkuj mi: **15** Praznik prijesnijeh hljebova drži;
sedam dana jedi hljebove prijesne, kao što sam ti zapovjedio, na
vrijeme, mjeseca Aviva, jer si tada izašao iz Misira; i niko da
ne izađe preda me prazan; **16** I praznik žetve prvina od truda
tvojega što posiješ u polju svojem; i praznik berbe na svršetku
svake godine, kad sabereš trud svoj s njive. **17** Tri puta preko
godine sve muškinje tvoje da izlazi pred Gospoda Boga. **18** Krvi
od žrtve moje ne prinosi uz hljebove kisele, i pretilina praznika
mojega da ne prenoæi do jutra. **19** Prvine od prvoga roda zemlje
svoje donesi u kuæu Gospoda Boga svojega; nemoj kuhati
jagnjeta u mlijeku majke njegove. **20** Evo, ja šaljem anðela
svojega pred tobom da te èuva na putu, i da te odvede na mjesto
koje sam ti pripravio. **21** Èuvaj ga se, i slušaj ga, nemoj da ga
rasrdiš, jer vam neæe oprostiti grijeha, jer je moje ime u njemu.
22 Nego ako ga dobro uzaslušaš i ustvoriš sve što kažem, ja æu
biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima.
23 Jer æe anðeo moj iæi pred tobom i odvešæe te u zemlju
Amorejsku i Hetejsku i Ferezejsku i Hananejsku i Jevejsku i
Jevusejsku, i ja æu ih istrijebiti. **24** Nemoj se klanjati bogovima
njihovijem niti im služiti, ni èiniti što oni èine, nego ih sasvijem
obori i likove njihove sasvijem izlomi. **25** I služite Gospodu Bogu
svojemu, i on æe blagosloviti hljeb tvoj i vodu tvoju; i ukloniæu
bolest izmeðu vas. **26** Neæe biti pometkinje ni nerotkinje u
zemlji tvojoj; i broj dana tvojih napuniæu. **27** Pustiæu strah svoj
pred tobom, i uplašiæu svaki narod na koji doðeš, i obratiæu
k tebi pleæi svijeh neprijatelja tvojih. **28** Poslaæu i stršljene
pred tobom, da tjeraju Jeveje, Hananeje i Heteje ispred tebe.
29 Neæu ih otjerati ispred tebe za jednu godinu, da ne opusti

zemlja i da se zvjerje poljsko ne namnoži na tebe. **30** Pomalo
æu ih odgoniti ispred tebe dokle se ne namnožiš i zauzmeš
zemlju. **31** I postaviæu međe tvoje od Mora Crvenoga do mora
Filistejskoga i od pustinje do rijeke; jer æu vama u ruke dati
one koji žive u onoj zemlji da ih otjeraš ispred sebe. **32** Nemoj
hvatati vjere s njima ni s bogovima njihovijem. **33** Neka ne sjede
u zemlji tvojoj, da te ne navrate da se ogriješiš o mene, jer bi
služio bogovima njihovijem, i to bi ti bila zamka.

24 I reèe Mojsiju: izaði gore ka Gospodu ti i Aron i Nadav i
Avijud i sedamdeset starješina Izrailjevih, i poklonite se izdaleka.
2 I Mojsije sam neka pristupi ka Gospodu, a oni neka ne pristupe;
i narod neka ne ide na gore s njim. **3** I dođe Mojsije, i kaza
narodu sve rijeèi Gospodnje i sve zakone. I odgovori narod
jednijem glasom i rekoše: èiniæemo sve što je rekao Gospod. **4**
I napisa Mojsije sve rijeèi Gospodnje, i ustavši rano naèini oltar
pod gorom i dvanaest stupova za dvanaest plemena Izrailjevih.
5 I posla mladiæe između sinova Izrailjevih, koji prinesoše žrtve
paljenice i prinesoše teoce na žrtve zahvalne Gospodu. **6** I
uzevši Mojsije polovinu krvi, metnu u zdjele, a polovinu krvi izli
na oltar. **7** I uze knjigu zavjetnu i proèita narodu. A oni rekoše:
što je god rekao Gospod èiniæemo i slušaæemo. **8** A Mojsije
uze krv, i pokropi njom narod, i reèe: evo krv zavjeta, koji uèini
Gospod s vama za sve rijeèi ove. **9** Potom otide gore Mojsije i
Aron, Nadav i Avijud, i sedamdeset starješina Izrailjevih. **10** I
vidješe Boga Izrailjeva, i pod nogama njegovijem kao djelo od
kamena safira i kao nebo kad je vedro. **11** I ne pruži ruke svoje
na izabrane između sinova Izrailjevih, nego vidješe Boga, pa
jedoše i piše. **12** I reèe Gospod Mojsiju: popni se k meni na goru,
i ostani ovdje, i daæu ti ploèe od kamena, zakon i zapovijesti,

koje sam napisao, da ih uèiš. **13** Tada usta Mojsije s Isusom, koji
ga služaše, i izađe Mojsije na goru Božiju. **14** A starješinama
reèe: sjedite tu dok se vratimo k vama; a eto Aron i Or s vama;
ko bi imao što, neka ide k njima. **15** I otide Mojsije na goru, a
oblak pokri goru. **16** I bijaše slava Gospodnja na gori Sinajskoj, i
oblak je pokrivaše šest dana; a u sedmi dan viknu Mojsija ispred
oblaka. **17** I slava Gospodnja bješe po viđenju kao oganj koji
sažiže na vrh gore pred sinovima Izrailjevim. **18** I Mojsije uđe
usred oblaka, i pope se na goru; i osta Mojsije na gori èetrdeset
dana i èetrdeset noæi.

25 I Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **2** Reci sinovima Izrailjevim
da mi skupe prilog: od svakoga koji drage volje da uzmite prilog
meni. **3** A ovo je prilog što æete uzimati od njih, zlato i srebro i
mjed, **4** I porfiru i skerlet i crvac i tanko platno i kostrijet, **5** I kože
ovnujske crvene obojene, i kože jazavèje, i drvo sitim, **6** Ulje za
vidjelo, mirise za ulje pomazanja i za mirisavi kad, **7** Kamenje
onihovo i kamenje za ukivanje na opleæak i naprsnik. **8** I neka
mi naèine svetinju, da među njima nastavam; **9** Kao što æu ti
pokazati sliku od šatora i sliku od svijeh stvari njegovijeh, tako
da naèinite. **10** Neka naèine kovèeg od drveta sitima, u dužinu
od dva lakta i po, a u širinu od podrug lakta, i u visinu od podrug
lakta. **11** I pokuj ga èistim zlatom, iznutra i spolja pokuj ga; i ozgo
mu naèini zlatan vijenac unaokolo. **12** I salij mu èetiri bioèuga
od zlata, i metni mu ih na èetiri ugla, da mu s jedne strane
budu dva bioèuga i s druge strane dva bioèuga. **13** I naèini
poluge od drveta sitima, i okuj ih u zlato. **14** I provuci poluge kroz
bioèuge s obje strane kovèegu, da se o njima nosi kovèeg; **15** U
bioèuzima na kovèegu neka stoje poluge, da se ne vade iz njih.
16 Pa u kovèeg metni svjedoèanstvo, koje æu ti dati. **17** I naèini

zaklopac od èistoga zlata, u dužinu od dva lakta i po, a u širinu
od podrug lakta. **18** I naèini dva heruvima zlatna, jednostavne ih
naèini, na dva kraja zaklopcu. **19** I naèini heruvima jednoga na
jednom kraju a drugoga heruvima na drugom kraju; na zaklopcu
naèinite dva heruvima na oba kraja. **20** I neka heruvimi raširе
krila u vis da zaklanjaju krilima zaklopac, i neka budu licem
okrenuti jedan drugom, prema zaklopcu neka su okrenuta lica
heruvimima. **21** I metnuæeš zaklopac ozgo na kovèeg, a u
kovèeg æeš metnuti svjedoèanstvo, koje æu ti dati. **22** I tu æu
se sastajati s tobom i govoriæu ti ozgo sa zaklopca između dva
heruvima, koji æe biti na kovèegu od svjedoèanstva, sve što æu
ti zapovijedati za sinove Izrailjeve. **23** Naèini i sto od drveta
sitima, u dužinu od dva lakta, a u širinu od jednog lakta, a u
visinu od podrug lakta. **24** I pokuj ga èistijem zlatom, i naèini
mu vijenac zlatan unaokolo. **25** I naèini mu oplatu unaokolo
s podlanice, i naèini zlatan vijenac oko oplate. **26** I naèini mu
èetiri bioèuga od zlata, i metni mu te bioèuge na èetiri ugla koji
æe mu biti kod èetiri noge. **27** Pod oplatom neka budu bioèuzi,
da u njima stoje poluge da se nosi sto. **28** A poluge naèini od
drveta sitima, i okuj ih zlatom da se o njima nosi sto. **29** I naèini
mu zdjele i èaše i vijedra i kutliæe, kojima æe se preljevati, a
naèiniæeš ih od èistoga zlata. **30** I metaæeš na sto hljebove, da
su postavljeni svagda preda mnom. **31** I naèini svijetnjak od
èistoga zlata, jednostavan neka bude svijetnjak; stup i grane i
èašice, jabuke i cvjetovi neka budu u njega. **32** A šest grana
neka mu izlazi sa strana, tri grane s jedne strane svijetnjaka a tri
grane s druge strane svijetnjaka. **33** Tri èašice kao badem neka
budu na jednoj grani i jabuka i cvijet, i tri èašice kao badem i
jabuka i cvijet na drugoj grani; tako neka bude na šest grana što

izlaze iz svijetnjaka. **34** I na samom svijetnjaku neka budu èetiri
èašice kao badem i jabuke i cvjetovi. **35** Jedna jabuka pod dvije
grane što izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane
što izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane što
izlaze iz njega; tako æe biti pod šest grana što æe izlaziti iz
svijetnjaka; **36** Jabuke i grane njihove iz njega neka izlaze; sve
jednostavno od èistoga zlata. **37** I naèiniæeš mu sedam žižaka, i
paliæeš ih da svijetle sa svake strane; **38** I usekaèi i spremice
za gar neka budu od èistoga zlata. **39** Od talanta èistoga zlata
neka bude naèinjen sa svijem tijem spravama. **40** I gledaj, te
naèini sve ovo po slici koja ti je pokazana na gori.

26 A šator æeš naèiniti od deset zavjesa od tankoga platna
uzvedenoga i od porfire i od skerleta i od crvca; i po njima da
budu vezeni heruvimi. **2** Jedan zavjes neka bude dvadeset i
osam lakata dug i èetiri lakta širok; svi zavjesi da budu jedne
mjere. **3** Pet zavjesa neka se sastavljaju jedan s drugim, i pet
drugih zavjesa neka se sastavljaju jedan s drugim. **4** I naèini
petlje od porfire po kraju jednoga zavjesa, gdje æe se krajevi
sastavljati, i tako naèini po kraju drugoga zavjesa, gdje æe se
krajevi sastavljati. **5** Pedeset petalja naèini na jednom zavjesu, a
pedeset petalja naèini na kraju drugoga zavjesa, gdje æe se
sastavljati s drugim, a petlje da budu jedna prema drugoj. **6** I
naèini pedeset kuka od zlata, da zapneš zavjese jedan za drugi
kukama, i tako æe biti šator jedan. **7** I naèini zavjese od kostrijeti
za naslon nad šatorom; jedanaest takih zavjesa naèini. **8** Zavjes
jedan neka bude trideset lakata dug, a širok èetiri lakta; tijeh
jedanaest zavjesa da su jedne mjere. **9** I sastavi pet zavjesa
zajedno, a šest ostalijeh zajedno, na dvoje æeš previti šesti
zavjes s prednje strane naslonu. **10** I naèini pedeset petalja

na stražnjem kraju prvoga zavjesa, gdje æe se sastavljati, a
pedeset petalja na kraju drugoga zavjesa, gdje æe se sastavljati.
11 I naèini kuka mjedenijeh pedeset, i zapni kuke na petlje, i
sastavi naslon, da bude jedno. **12** A što je više u zavjesa na
naslonu, polovina zavjesa što pretjeèe, neka visi na stražnjoj
strani šatoru. **13** I lakat s jedne strane a lakat s druge strane što
ima više u dužinu u zavjesa na naslonu, neka visi šatoru sa
strane i tamo i amo, da ga zaklanja. **14** I naèini pokrivaè naslonu
od koža ovnujskih crvenih obojenih, i svrh njega pokrivaè od
koža jazavèjih. **15** I naèini za šator daske od drveta sitima,
koje æe stajati pravo. **16** Deset lakata neka bude svaka daska
duga a podrug lakta široka. **17** Dva èepa neka budu na dasci,
jedan prema drugome najednako; tako naèini na svakoj dasci za
šator. **18** Tako naèini daske za šator, dvadeset dasaka na južnoj
strani. **19** A pod dvadeset dasaka naèini èetrdeset stopica od
srebra: dvije stopice pod jednu dasku za dva èepa njezina, i dvije
stopice pod drugu dasku za dva èepa njezina. **20** A na drugoj
strani šatora prema sjeveru dvadeset dasaka. **21** Sa èetrdeset
stopica srebrnijeh, dvije stopice pod jednu dasku i dvije stopice
pod drugu dasku. **22** A na zapadnoj strani šatora naèini šest
dasaka, **23** I dvije daske na dva ugla od šatora. **24** I one neka se
sastavljaju ozdo i neka se sastavljaju ozgo bioèugom; tako neka
bude u obje koje æe biti na oba ugla. **25** Tako æe biti osam
dasaka sa stopicama srebrnijem, sa šesnaest stopica, dvije
stopice pod jednu dasku a dvije stopice pod drugu dasku. **26** I
naèini prijevornice od drveta sitima, pet za daske na jednoj strani
šatora, **27** I pet prijevornica za daske na drugoj strani šatora, i
pet prijevornica za daske na zapadnoj strani šatora do oba ugla.
28 A srednja prijevornica da ide preko srijede dasaka od jednoga

kraja do drugoga. **29** A daske okuj zlatom, i bioèuge im naèini od
zlata, da se kroz njih provuku prijevornice, a i prijevornice okuj
zlatom. **30** Tako æeš podignuti šator po slici koja ti je pokazana
na gori. **31** I naèini zavjes od porfire i od skerleta i od crvca i
od tankoga platna uzvedenoga, i po njemu neka budu vezeni
heruvimi. **32** I objesi ga o èetiri stupa od drveta sitima, okovana
zlatom, sa kukama zlatnim, na èetiri stopice srebrne. **33** I objesi
zavjes o kuke, i unesi za zavjes kovèeg od svjedoèanstva, da
vam zavjes rastavlja svetinju od svetinje nad svetinjama. **34**
I metni zaklopac na kovèeg od svjedoèanstva u svetinji nad
svetinjama. **35** I namjesti sto pred zavjes a svijetnjak prema
stolu na južnoj strani šatora, da sto stoji na sjevernoj strani. **36**
I na vrata naslonu naèiniæeš zavjes od porfire i od skerleta i
od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezen; **37** I za taj
zavjes naèiniæeš pet stupova od drveta sitima, koje æeš okovati
zlatom, sa kukama zlatnijem, i saliæeš za njih pet stopica od
mjedi.

27 I naèini oltar od drveta sitima, pet lakata u dužinu i pet
lakata u širinu, èetvorouglast da bude oltar, tri lakta visok. **2**
I na èetiri ugla naèini mu rogove, iz njega da izlaze rogovi, i
okovaæeš ga u mjed. **3** I naèiniæeš mu lonce za pepeo i lopatice
i kotliæe i viljuške i mašice; sve mu posuðe naèini od mjedi. **4** I
naèini mu rešetku od mjedi kao mrežu, i naèini u rešetke èetiri
bioèuga od mjedi na èetiri ugla njezina. **5** I metni je ispod oltara
unaokolo, da bude rešetka do sredine oltara. **6** Naèini i poluge
oltaru, poluge od drveta sitima, i okuj ih u mjed. **7** I poluge da se
provuku kroz bioèuge, da budu poluge s dvije strane oltaru,
kad se nosi. **8** Naèiniæeš ga od dasaka da bude iznutra šupalj;
kao što ti je pokazano na gori tako neka naèine. **9** I naèiniæeš

trijem šatoru na južnoj strani; zavjesi trijemu da budu od tankoga
platna uzvedenoga, sto lakata u dužinu na jednoj strani. **10** I
dvadeset stupova i pod njih dvadeset stopica od mjedi, a kuke
na stupovima i pasovi njihovi od srebra. **11** Tako i sa zapadne
strane da budu zavjesi sto lakata dugi, i dvadeset stupova i
dvadeset stopica od mjedi, na stupovima kuke i njihovi pasovi od
srebra. **12** A širina æe trijemu imati sa zapadne strane zavjese
od pedeset lakata, deset stupova za njih i deset stopica pod njih.
13 A na prednjoj strani prema istoku biæe trijem širok pedeset
lakata. **14** Od petnaest lakata neka budu zavjesi na jednoj strani,
i za njih tri stupa i tri stopice pod njih; **15** Na drugoj strani zavjesi
od petnaest lakata, i tri stupa za njih i tri stopice pod njih. **16** A
nad vratima od trijema zavjes od dvadeset lakata od porfire i
od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezen,
i èetiri stupa za nj, i pod njih èetiri stopice. **17** Svi stupovi u
trijemu unaokolo da budu opasani srebrom, i kuke da su im
srebrne a stopice od mjedi. **18** U dužinu æe trijem imati sto
lakata, u širinu pedeset svuda, a u visinu pet lakata, da bude od
tankoga platna uzvedenoga, a stopice od mjedi. **19** Sve posuðe
u šatoru za svaku službu, i sve kolje u njemu i sve kolje u trijemu
da bude od mjedi. **20** I ti zapovjedi sinovima Izrailjevim da ti
donesu ulja maslinova èistoga cijeđenoga za vidjelo, da bi žišci
gorjeli svagda. **21** U šatoru od sastanka pred zavjesom, koji æe
zaklanjati svjedoèanstvo, neka ih Aron i sinovi njegovi spremaju
da gore od veèera do jutra pred Gospodom. To neka je uredba
vjeèna koljenima njihovijem među sinovima Izrailjevim.

28 A ti uzmi k sebi Arona brata svojega sa sinovima njegovijem
između sinova Izrailjevih da mi budu sveštenici, Aron i Nadav
i Avijud i Eleazar i Itamar, sinovi Aronovi. **2** I naèini svete

haljine Aronu bratu svojemu za èast i diku. **3** I kaži svijem
ljudima vještijem, koje sam napunio duha mudrosti, neka naèine
haljine Aronu, da se posveti da mi bude sveštenik. **4** A ovo
su haljine što æe naèiniti: naprsnik i opleæak i plašt, košulja
vezena, kapa i pojas. Te haljine svete neka naprave Aronu bratu
tvojemu i sinovima njegovijem, da mi budu sveštenici, **5** I neka
uzmu zlata i porfire i skerleta i crvca i tankoga platna; **6** I neka
naèine opleæak od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od
tankoga platna uzvedenoga, vezen. **7** Dvije poramenice neka
budu na njemu, koje æe se sastavljati na dva kraja, da se drži
zajedno. **8** A pojas na njemu neka bude naprave iste kao i on,
od zlata, od porfire, od skerleta, od crvca i od tankoga platna
uzvedenoga. **9** I uzmi dva kamena oniha, i na njima izreži imena
sinova Izrailjevih, **10** Šest imena njihovijeh na jednom kamenu,
a šest imena ostalijeh na drugom kamenu po redu kako se
koji rodio. **11** Vještinom kamenarskom, kojom se režu peèati,
izrezaæeš na ta dva kamena imena sinova Izrailjevijeh, i optoèi
ih zlatom unaokolo. **12** I metni ta dva kamena na poramenice
opleæku, da budu kameni za spomen sinovima Izrailjevijem, i
Aron da nosi imena njihova pred Gospodom na oba ramena
svoja za spomen. **13** I naèini kopèe od zlata. **14** I dva lanca od
èistoga zlata naèini jednaka pletena, i objesi lance pletene o
kopèe. **15** I naprsnik sudski naèini naprave vezene onake kao
opleæak, od zlata, od porfire, od skerleta, od crvca i od tankoga
platna uzvedenoga naèini ga. **16** Neka bude èetvorouglast i
dvostruk, u dužinu s pedi i u širinu s pedi. **17** I udari po njemu
drago kamenje, u èetiri reda neka bude kamenje. U prvom redu:
sardonih, topaz i smaragad; **18** A u drugom redu: karbunkul,
safir i dijamanat; **19** A u treæem redu: ligur i ahat i ametist; **20** A

u èetvrtom redu: hrisolit, onih i jaspid; neka budu ukovani u zlato
u svom redu. **21** I tijeh kamena s imenima sinova Izrailjevijeh
biæe dvanaest po imenima njihovijem, da budu rezani kao
peèat, svaki sa svojim imenom, za dvanaest plemena. **22** I na
naprsnik metni lance jednake, pletene, od èistoga zlata. **23** I
dvije grivne zlatne naèini na naprsnik, i metni dvije grivne na
dva kraja naprsniku. **24** Pa provuci dva lanca zlatna kroz dvije
grivne na krajevima naprsniku. **25** A druga dva kraja od dva
lanca zapni za dvije kopèe, i metni na poramenice od opleæka
sprijed. **26** I naèini druge dvije grivne zlatne, i metni ih na druga
dva kraja naprsniku iznutra na strani koja je od opleæka. **27**
I naèini još dvije zlatne grivne, i metni ih na poramenice od
opleæka ozdo prema sastavcima njegovijem, više pojasa na
opleæku. **28** Tako neka vežu naprsnik grivne njegove za grivne
na opleæku vrvcom od porfire, da stoji nad pojasom od opleæka,
i da se ne odvaja naprsnik od opleæka. **29** I neka nosi Aron
imena sinova Izrailjevih na naprsniku sudskom na srcu svom
kad ulazi u svetinju za spomen pred Gospodom vazda. **30** I
metni na naprsnik sudski Urim i Tumim, da bude na srcu Aronu
kad ulazi pred Gospoda, i Aron æe nositi sud sinova Izrailjevih
na srcu svom pred Gospodom vazda. **31** I naèini plašt pod
opleæak sav od porfire. **32** I ozgo neka bude prorez u srijedi, i
neka bude optoèen prorez svuda unaokolo trakom tkanijem,
kao prorez u oklopa, da se ne razdre. **33** A po skutu mu naèini
šipke od porfire i od skerleta i od crvca svuda unaokolo, i među
njima zlatna zvonca svuda unaokolo: **34** Zvonce zlatno pa šipak,
zvonce zlatno pa šipak po skutu od plašta svuda unaokolo. **35** I
to æe biti na Aronu kad služi, da se èuje glas kad ulazi u svetinju
pred Gospoda i kad izlazi, da ne pogine. **36** I naèini ploèu od

èistoga zlata, i na njoj izreži kao na peèatu: svetinja Gospodu.
37 I veži je vrvcom od porfire za kapu, sprijed na kapi da stoji. **38**
I biæe na èelu Aronovu, da nosi Aron grijehe svetijeh prinosa
koje prinesu sinovi Izrailjevi u svijem darovima svojih svetijeh
prinosa; biæe na èelu njegovu vazda, da bi bili mili Gospodu. **39**
I naèini košulju od tankoga platna izmetanoga, i naèini kapu od
tankoga platna, a pojas naèini vezen. **40** I sinovima Aronovijem
naèini košulje, i naèini im pojase, i kapice im naèini za èast i
diku. **41** Pa to obuci Aronu bratu svojemu i sinovima njegovijem,
i pomaži ih i napuni im ruke i posveti ih da mi budu sveštenici.
42 I naèini im gaæe lanene, da se pokrije golo tijelo; od bedara
do dno stegna da budu. **43** I to neka je na Aronu i na sinovima
njegovijem kad ulaze u šator od sastanka ili kad pristupaju k
oltaru da služe u svetinji, da ne bi noseæi grijehe poginuli. Ovo
æe biti uredba vjeèna njemu i sjemenu njegovu nakon njega.

29 Uèiniæeš im ovo kad ih staneš osveštavati da mi vrše
službu svešteniècku: uzmi tele i dva ovna zdrava, **2** I hljebove
prijesne i kolaèe prijesne zamiješene s uljem, i pogaèe prijesne
namazane uljem, od brašna pšeniènoga umijesi ih. **3** I metni ih u
jednu kotaricu, i prinesi ih u kotarici s teletom i s dva ovna. **4** I
dovedi Arona i sinove njegove pred vrata šatora od sastanka, i
umij ih vodom. **5** I uzevši haljine obuci Aronu košulju i plašt
ispod opleæka i opleæak i naprsnik, i opaši ga pojasom od
opleæka. **6** I metni mu kapu na glavu i svetu ploèu na kapu. **7** I
uzmi ulje za pomazanje, i izlij mu na glavu, i pomazaæeš ga. **8** I
sinove njegove dovedi i obuci im košulje; **9** I opaši ih pojasima,
Arona i sinove njegove, i metni im kape na glave, da imaju
sveštenstvo uredbom vjeènom. Tako æeš posvetiti ruke Aronu i
sinovima njegovijem. **10** I dovedi tele pred šator od sastanka,

a Aron i sinovi njegovi neka metnu ruke teletu na glavu. **11** I
zakolji tele pred Gospodom na vratima šatora od sastanka. **12**
I uzevši krvi od teleta pomaži rogove oltaru prstom svojim, a
ostalu krv svu prolij na podnožje oltaru. **13** I uzmi sve salo po
crijevima, i mrežicu na jetri, i oba bubrega i salo oko njih, i zapali
na oltaru. **14** A meso od teleta i kožu i balegu spali ognjem izvan
okola; to je žrtva za grijeh. **15** Potom uzmi ovna jednoga, i na
glavu ovnu neka metnu ruke svoje Aron i sinovi njegovi. **16** I
zakolji ovna i uzmi krvi od njega i pokropi oltar unaokolo. **17** A
ovna izudi, i operi drob i noge, i metni ih na udove njegove i na
glavu. **18** I svega ovna zapali na oltaru; to je žrtva paljenica
Gospodu, miris ugodni, žrtva ognjena Gospodu. **19** Pa uzmi i
drugoga ovna, i neka mu metne Aron i sinovi njegovi ruke svoje
na glavu. **20** I zakolji toga ovna, i uzmi krvi od njega i pomaži
njom kraj od desnoga uha Aronu i kraj od desnoga uha sinovima
njegovijem, i palac u desne ruke njihove i palac u desne noge
njihove, a ostalom krvlju pokropi oltar unaokolo. **21** I uzmi krvi
koja bude na oltaru i ulja za pomazanje, i pokropi Arona i haljine
njegove, i sinove njegove i haljine njihove, i biæe svet on i haljine
njegove i sinovi njegovi i haljine njihove. **22** Potom uzmi salo
od ovna i rep i salo što je po crijevima i mrežicu na jetri i oba
bubrega i salo oko njih, i desno pleæe; jer je ovan posvetni; **23** I
jedan hljeb i jedan kolaè s uljem i jednu pogaèu iz kotarice u
kojoj budu prijesni hljebovi pred Gospodom. **24** I to sve metni u
ruke Aronu i u ruke sinovima njegovijem, i obræi tamo i amo,
da bude žrtva obrtana pred Gospodom. **25** Potom uzmi im to
iz ruku, i zapali na oltaru svrhu žrtve paljenice, da bude miris
ugodan pred Gospodom; to je žrtva ognjena Gospodu. **26** I uzmi
grudi od ovna posvetnoga, koji bude za Arona, i obrtaæeš ih

tamo i amo, da bude žrtva obrtana pred Gospodom; i to æe biti
tvoj dio. **27** Tako æeš osvetiti grudi od žrtve obrtane i pleæe
od žrtve podizane, što je obrtano i što je podizano od ovna
posvetnoga za Arona i za sinove njegove. **28** I to æe biti Aronu i
sinovima njegovijem uredbom vjeènom od sinova Izrailjevih, jer
je žrtva podizana. Kad je žrtva podizana sinova Izrailjevih od
njihovijeh žrtava zahvalnijeh, žrtva podizana biæe Gospodu. **29**
A svete haljine Aronove neka budu sinovima njegovijem nakon
njega da se pomazuju u njima i da im se u njima posveæuju
ruke. **30** Sedam dana neka ih oblaèi koji na njegovo mjesto
bude sveštenik između sinova njegovijeh, koji æe ulaziti u šator
od sastanka da služi u svetinji. **31** A ovna posvetnoga uzmi
i skuhaj meso od njega na mjestu svetom. **32** I Aron i sinovi
njegovi neka na vratima šatora od sastanka jedu meso od toga
ovna i hljeb što je u kotarici. **33** Neka ga jedu oni za koje je
bilo oèišæenje da bi im se posvetile ruke da bi bili posveæeni;
a drugi da ne jede, jer je stvar sveta. **34** Ako li bi ostalo što
mesa posvetnoga ili hljeba do jutra, onda što ostane sažezi
ognjem, a da se ne jede, jer je stvar sveta. **35** I tako uèini Aronu
i sinovima njegovijem po svemu što ti zapovjedih; sedam dana
svetiæeš im ruke. **36** I svaki æeš dan prinositi na žrtvu tele za
grijeh radi oèišæenja; i oèistiæeš oltar èineæi oèišæenje na
njemu, i pomazaæeš ga da se osveti. **37** Sedam dana èiniæeš
oèišæenje na oltaru i osvetiæeš ga, te æe oltar biti svetinja nad
svetinjama; što se god dotakne oltara, biæe sveto. **38** I ovo æeš
prinositi na oltaru: dva jagnjeta od godine svaki dan bez prekida.
39 Jedno jagnje prinosi jutrom a drugo prinosi veèerom, **40** I jošte
desetinu efe pšeniènoga brašna smiješana s uljem ciđenim,
kojega da bude èetvrt ina, i naljev vina, èetvrt ina na jedno

jagnje. **41** A drugo jagnje prinesi uveèe; kao sa žrtvom jutrenjom
i s naljevom njezinijem tako i s ovom èini da bude miris ugodan,
žrtva ognjena Gospodu. **42** To neka bude žrtva paljenica svagda
od koljena do koljena vašega na vratima šatora od sastanka
pred Gospodom, gdje æu se sastajati s vama da govorim s
tobom. **43** I ondje æu se sastajati sa sinovima Izrailjevijem, da
se osveæuje slavom mojom. **44** I osvetiæu šator od sastanka i
oltar; i Arona i sinove njegove osvetiæu da su mi sveštenici. **45** I
nastavaæu među sinovima Izrailjevijem, i biæu im Bog. **46** I
poznaæe da sam ja Gospod Bog njihov, koji sam ih izveo iz
zemlje Misirske da nastavam među njima, ja Gospod Bog njihov.

30 Jošte naèini oltar kadioni, od drveta sitima naèini ga. **2**
Dužina neka mu bude lakat, i širina lakat, èetvorouglast da bude,
i dva lakta visok; iz njega neka mu izlaze rogovi. **3** I pokuj ga
èistijem zlatom, ozgo sa strana unaokolo, i rogove njegove; i
naèini mu vijenac zlatan unaokolo. **4** I naèini mu po dva bioèuga
zlatna ispod vijenca na dva ugla njegova s obje strane, i kroz njih
æeš provuæi poluge da se može nositi. **5** A poluge naèini od
drveta sitima, i okuj ih u zlato. **6** I metni ga pred zavjes koji visi
pred kovèegom od svjedoèanstva prema zaklopcu koji je nad
svjedoèanstvom, gdje æu se s tobom sastajati. **7** I neka kadi na
njemu Aron kadom mirisnim; svako jutro neka kadi kad spremi
žiške. **8** I kad zapali Aron žiške uveèe, neka kadi; neka bude kad
svagdašnji pred Gospodom od koljena do koljena vašega. **9** Ne
prinosite na njemu kada tuðega niti žrtve paljenice niti prinosa;
ni naljeva ne ljevajte na njemu. **10** Samo oèišæenje neka èini
nad rogovima njegovijem Aron jednom u godini; krvlju od žrtve
za grijeh u dan oèišæenja jednom u godini èiniæe oèišæenja
na njemu od koljena do koljena vašega; jer je to svetinja nad

svetinjama Gospodu. **11** Jošte reèe Gospod Mojsiju govoreæi:
12 Kad staneš brojiti sinove Izrailjeve, između onijeh koji idu u
broj svaki neka dade otkup za život svoj Gospodu, kad ih staneš
brojiti, da ne bi došlo na njih kako zlo kad ih staneš brojiti. **13**
A neka da svaki koji ide u broj po sikla, po siklu svetom a taj
je sikal dvadeset novèiæa po sikla biæe prilog Gospodu. **14**
Ko god ide u broj, od dvadeset godina i više, neka da prilog
Gospodu. **15** Bogati da ne da više a siromah da ne da manje od
po sikla, kad daju prilog Gospodu na oèišæenje duša vaših. **16**
I uzevši novce za oèišæenje od sinova Izrailjevijeh ostavi ih
za potrebu u šatoru od sastanka, i biæe sinovima Izrailjevijem
spomen pred Gospodom za oèišæenje duša vaših. **17** Još reèe
Gospod Mojsiju govoreæi: **18** Naèini i umivaonicu od mjedi i
podnožje joj od mjedi za umivanje; i metni je između šatora od
sastanka i oltara, i nalij u nju vode. **19** Da iz nje pere Aron i
sinovi njegovi ruke svoje i noge svoje. **20** Kad idu u šator od
sastanka, neka se umivaju vodom, da ne izginu, ili kad pristupaju
k oltaru da služe i da pale žrtvu ognjenu Gospodu. **21** Tada
neka peru ruke svoje i noge svoje da ne izginu. To neka im
bude uredba vjeèna Aronu i sjemenu njegovu od koljena do
koljena. **22** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **23** Uzmi mirisa
najboljih: smirne najèistije pet stotina sikala i cimeta mirisavoga
pola toliko, dvjesta pedeset, i iðirota takoðe dvjesta pedeset,
24 I kasije pet stotina mjerom svetom, i ulja maslinova jedan
in. **25** I od toga naèini ulje za sveto pomazanje, ulje najbolje
vještinom apotekarskom; to da bude ulje svetoga pomazanja. **26**
I njim pomaži šator od sastanka i kovèeg od svjedoèanstva, **27** I
sto i sve sprave njegove, i svijetnjak i sprave njegove, i oltar
kadioni, **28** I oltar na kojem se prinosi žrtva paljenica, i sve

sprave njegove, i umivaonicu i podnožje njezino. **29** Tako æeš ih
osvetiti, te æe biti svetinja nad svetinjom, i što ih se god dotakne
biæe sveto. **30** Pomaži i Arona i sinove njegove, i osvetiæeš ih
da mi budu sveštenici. **31** A sinovima Izrailjevijem kaži i reci: ovo
neka mi bude ulje svetoga pomazanja od koljena do koljena
vašega. **32** Tijelo èovjeèije neka se ne maže njim, niti pravite
takoga ulja kako je ono; sveto je, neka vam bude sveto. **33** Ako
li bi ko naèinio tako ulje ili namazao njim drugoga, istrijebiæe se
iz naroda svojega. **34** I reèe Gospod Mojsiju: uzmi mirisa, stakte,
oniha i halvana mirisavoga, i tamjana èistoga, koliko jednoga
toliko drugoga. **35** I od toga naèini kad, sastavljen vještinom
apotekarskom, èist i svet. **36** I istucavši ga nasitno, metaæeš
ga pred svjedoèanstvom u šatoru od sastanka, gdje æu se
sastajati s tobom; to neka vam bude svetinja nad svetinjama. **37**
A takvoga kada kakav naèiniš nemojte sebi praviti; to neka ti je
svetinja za Gospoda. **38** Ako li bi ko naèinio taki da ga miriše,
istrijebiæe se iz naroda svojega.

31 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Gle, pozvah po imenu
Veseleila sina Urije sina Orova od plemena Judina. **3** I napunih
ga duha svetoga, mudrosti i razuma i znanja i svake vještine, **4**
Da vješto izmišlja kako se što može naèiniti od zlata i od srebra i
od mjedi, **5** Da umije rezati kamenje i ukivati, da umije tesati
drvo, i svaki posao raditi. **6** I evo udružih s njim Elijava sina
Ahisamahova od plemena Danova, i svakomu vještom èovjeku u
srce dadoh vještinu da izrade sve što sam ti zapovjedio. **7** Šator
od sastanka, i kovèeg za svjedoèanstvo i zaklopac na nj, i sve
sprave u šatoru, **8** I sto i sprave njegove, i svijetnjak èisti sa
svijem spravama njegovijem, i oltar kadioni, **9** I oltar za žrtvu
paljenicu sa svijem spravama njegovijem, i umivaonicu i podnožje

njezino, **10** I haljine službene i svete haljine Aronu svešteniku i
haljine sinovima njegovijem, da vrše službu sveštenièku, **11** I
ulje pomazanja, i kad mirisni za svetinju. Sve neka naèine onako
kako sam ti zapovjedio. **12** I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **13** A
ti kaži sinovima Izrailjevijem i reci: ali subote moje èuvajte, jer je
znak između mene i vas od koljena do koljena, da znate da sam
ja Gospod koji vas posveæujem. **14** Èuvajte dakle subotu, jer
vam je sveta; ko bi je oskvrnio, da se pogubi; jer ko bi god radio
kakav posao u nju, istrijebiæe se ona duša iz naroda svojega.
15 Šest dana neka se radi; a sedmi je dan subota, odmor, svet
Gospodu; ko bi god radio posao u dan subotni, da se pogubi.
16 Zato æe èuvati sinovi Izrailjevi subotu praznujuæi subotu
od koljena do koljena zavjetom vjeènim. **17** To je znak između
mene i sinova Izrailjevih dovijeka; jer je za šest dana stvorio
Gospod nebo i zemlju, a u sedmi dan poèinu i odmori se. **18** I
izgovorivši ovo Mojsiju na gori Sinajskoj, dade mu dvije ploèe
svjedoèanstva, ploèe kamene pisane prstom Božijim.

32 A narod vidjevši gdje Mojsije za dugo ne slazi s gore, skupi
se narod pred Arona, i rekoše mu: hajde, naèini nam bogove,
koji æe iæi pred nama, jer tome Mojsiju koji nas izvede iz zemlje
Misirske ne znamo šta bi. **2** A Aron im reèe: poskidajte zlatne
oboce što su u ušima žena vaših, sinova vaših i kæeri vaših, i
donesite mi. **3** I poskida sav narod zlatne oboce što im bijahu u
ušima, i donesoše Aronu. **4** A on uzev iz ruku njihovijeh, sali
u kalup, i naèini tele saliveno. I rekoše: ovo su bogovi tvoji,
Izrailju, koji te izvedoše iz zemlje Misirske. **5** A kad to vidje Aron,
naèini oltar pred njim; i povika Aron, i reèe: sjutra je praznik
Gospodnji. **6** I sjutradan ustavši rano prinesoše žrtve paljenice i
žrtve zahvalne; i posjeda narod, te jedoše i piše, a poslije ustaše

da se igraju. **7** A Gospod reèe Mojsiju: idi, siði, jer se pokvari
tvoj narod, koji si izveo iz zemlje Misirske. **8** Brzo zaðoše s puta,
koji sam im zapovjedio; naèiniše sebi tele liveno, i pokloniše mu
se, i prinesoše mu žrtvu, i rekoše: ovo su bogovi tvoji, Izrailju,
koji te izvedoše iz zemlje Misirske. **9** Još reèe Gospod Mojsiju:
pogledah narod ovaj, i eto je narod tvrda vrata. **10** I sada pusti
me, da se raspali gnjev moj na njih i da ih istrijebim; ali od tebe
æu uèiniti narod velik. **11** A Mojsije se zamoli Gospodu Bogu
svojemu, i reèe: zašto se, Gospode, raspaljuje gnjev tvoj na
narod tvoj, koji si izveo iz zemlje Misirske silom velikom i rukom
krjepkom? **12** Zašto da govore Misirci i reku: na zlo ih izvede, da
ih pobije po planinama i da ih istrijebi sa zemlje? Povrati se
od gnjeva svojega, i požali narod svoj oda zla. **13** Opomeni se
Avrama, Isaka i Izrailja, sluga svojih, kojima si se sobom zakleo
i obrekao im: umnožiæu sjeme vaše kao zvijezde na nebu, i
zemlju ovu, za koju govorih, svu æu dati sjemenu vašemu da
je njihova dovijeka. **14** I ražali se Gospodu uèiniti zlo narodu
svojemu, koje reèe. **15** Tada se vrati Mojsije, i siðe s gore sa
dvije ploèe svjedoèanstva u rukama svojim; i ploèe bjehu pisane
s obje strane, otud i odovud pisane. **16** I bjehu ploèe djelo
Božije, i pismo bješe pismo Božije, urezano na ploèama. **17** A
Isus èuvši viku u narodu, kad vikahu, reèe Mojsiju: vika ubojna u
okolu. **18** A on reèe: nije to vika kako vièu koji su jaèi, niti je vika
kako vièu koji su slabiji, nego èujem viku onijeh koji pjevaju. **19** I
kad doðe blizu okola, ugleda tele i igre, te se razgnjevi Mojsije, i
baci iz ruku svojih ploèe, i razbi ih pod gorom. **20** Pa uze tele
koje bijahu naèinili i spali ga ognjem, i satr ga u prah, i prosu ga
po vodi, i zapoji sinove Izrailjeve. **21** I reèe Mojsije Aronu: šta ti
je uèinio ovaj narod, te ga uvali u toliki grijeh? **22** A Aron mu

reèe: nemoj se gnjeviti, gospodaru; ti znaš ovaj narod da je brz
na zlo. **23** Jer rekoše mi: naèini nam bogove, koji æe iæi pred
nama, jer tome Mojsiju koji nas izvede iz zemlje Misirske ne
znamo šta bi. **24** A ja im rekoh: ko ima zlata, neka ga skida
sa sebe. I dadoše mi, a ja ga bacih u vatru, i izađe to tele. **25**
A Mojsije videæi narod go, jer ga ogoli Aron na sramotu pred
protivnicima njegovijem, **26** Stade Mojsije na vrata od okola, i
reèe: k meni ko je Gospodnji. I skupiše se pred njega svi sinovi
Levijevi. **27** I reèe im: ovako kaže Gospod Bog Izrailjev: pripašite
svaki svoj maè uz bedro svoje, pa proðite tamo i amo po okolu
od vrata do vrata, i pobijte svaki brata svojega i prijatelja svojega
i bližnjega svojega. **28** I uèiniše sinovi Levijevi po zapovijesti
Mojsijevoj, i pogibe naroda u onaj dan do tri tisuæe ljudi. **29**
Jer Mojsije reèe: posvetite danas ruke svoje Gospodu, svak na
sinu svom i na bratu svom, da bi vam dao danas blagoslov.
30 A sjutradan reèe Mojsije narodu: vi ljuto sagriješiste; zato
sada idem gore ka Gospodu, eda bih ga umolio da vam oprosti
grijeh. **31** I vrati se Mojsije ka Gospodu, i reèe: molim ti se;
narod ovaj ljuto sagriješi naèinivši sebi bogove od zlata. **32** Ali
oprosti im grijeh: ako li neæeš, izbriši me iz knjige svoje, koju si
napisao. **33** A Gospod reèe Mojsiju: ko mi je zgriješio, onoga æu
izbrisati iz knjige svoje. **34** A sada idi, vodi taj narod kuda sam ti
kazao. Evo, moj æe anðeo iæi pred tobom, a kad ih pohodim,
pohodiæu na njima grijeh njihov. **35** I Gospod bi narod zato što
naèiniše tele, koje sali Aron.

33 I reèe Gospod Mojsiju: idi, digni se odatle ti i narod, koji si
izveo iz zemlje Misirske, put zemlje za koju se zakleh Avramu,
Isaku i Jakovu govoreæi: sjemenu tvojemu daæu je. **2** I poslaæu
pred tobom anðela, i izagnaæu Hananeje, Amoreje i Heteje i

Ferezeje i Jeveje i Jevuseje. **3** I odvešæe vas u zemlju gdje
teèe mlijeko i med; jer neæu sam iæi s tobom zato što si narod
tvrdovrat, pa bih te mogao satrti putem. **4** A narod èuvši ovu zlu
rijeè ožalosti se, i niko ne metnu na se svojega nakita. **5** Jer
Gospod reèe Mojsiju: kaži sinovima Izrailjevijem: vi ste narod
tvrdovrat; doæi æu èasom usred tebe, i istrijebiæu te; a sada
skini nakit svoj sa sebe, i znaæu šta æu èiniti s tobom. **6** I
poskidaše sa sebe sinovi Izrailjevi nakite svoje kod gore Horiva.
7 A Mojsije uze šator i razape ga sebi iza okola daleko, i nazva
ga šator od sastanka, i ko god tražaše Gospoda, dolažaše k
šatoru od sastanka iza okola. **8** I kad Mojsije iðaše u šator,
sav narod ustajaše, i svak stajaše na vratima svojega šatora, i
gledahu za Mojsijem dok ne uðe u šator. **9** A kad Mojsije ulažaše
u šator, spuštaše se stup od oblaka i ustavljaše se na vratima od
šatora, i Gospod govoraše s Mojsijem. **10** I sav narod videæi
stup od oblaka gdje stoji na vratima od šatora, ustajaše sav
narod, i svak se klanjaše na vratima od svojega šatora. **11** I
Gospod govoraše s Mojsijem licem k licu kao što govori èovjek s
prijateljem svojim. Potom se vraæaše Mojsije u oko, a sluga
njegov Isus sin Navin, momak, ne izlažaše iz šatora. **12** I reèe
Mojsije Gospodu: gledaj, ti mi kažeš: vodi taj narod. A nijesi
mi kazao koga æeš poslati sa mnom, a rekao si: znam te po
imenu i našao si milost preda mnom. **13** Ako sam dakle našao
milost pred tobom, pokaži mi put svoj, da te poznam i nađem
milost pred tobom; i vidi da je ovaj narod tvoj narod. **14** I reèe
Gospod: moje æe lice iæi naprijed, i daæu ti odmor. **15** A Mojsije
mu reèe: ako neæe iæi naprijed lice tvoje, nemoj nas kretati
odavde. **16** Jer po èemu æe se poznati da smo našli milost
pred tobom, ja i narod tvoj? zar ne po tome što ti ideš s nama?

tako æemo se razlikovati ja i narod tvoj od svakoga naroda na
zemlji. **17** A Gospod reèe Mojsiju: uèiniæu i to što si kazao, jer si
našao milost preda mnom i znam te po imenu. **18** Opet reèe
Mojsije: molim te, pokaži mi slavu svoju. **19** A Gospod mu reèe:
uèiniæu da proðe sve dobro moje ispred tebe, i povikaæu po
imenu: Gospod pred tobom. Smilovaæu se kome se smilujem, i
požaliæu koga požalim. **20** I reèe: ali neæeš moæi vidjeti lica
mojega, jer ne može èovjek mene vidjeti i ostati živ. **21** I reèe
Gospod: evo mjesto kod mene, pa stani na stijenu. **22** I kad
stane prolaziti slava moja, metnuæu te u rasjelinu kamenu, i
zakloniæu te rukom svojom dok ne proðem. **23** Potom æu dignuti
ruku svoju, i vidjeæeš me s leða, a lice se moje ne može vidjeti.

34 I reèe Gospod Mojsiju: isteši sebi dvije ploèe od kamena
kao što su bile prve, da napišem na tijem ploèama rijeèi koje su
bile na prvijem ploèama, koje si razbio. **2** I budi gotov za sjutra
da rano izaðeš na goru Sinajsku, i staneš preda me na vrh gore.
3 Ali neka niko ne ide s tobom, i niko neka se ne pokaže na
svoj gori, ni ovce ni goveda da ne pasu blizu gore. **4** I istesa
Mojsije dvije ploèe od kamena kao što su bile prve, i ustavši
rano izađe na goru Sinajsku, kao što mu zapovjedi Gospod, i
uze u ruku svoju dvije ploèe kamene. **5** A Gospod siđe u oblaku,
i stade ondje s njim, i povika po imenu: Gospod. **6** Jer prolazeæi
Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv,
žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem i istinom. **7** Koji èuva
milost tisuæama, prašta bezakonja i nepravde i grijehe, koji ne
pravda krivoga, i pohodi grijehe otaèke na sinovima i na unucima
do treæega i èetvrtoga koljena. **8** A Mojsije brže savi glavu
do zemlje i pokloni se, **9** I reèe: ako sam našao milost pred
tobom, Gospode, neka ide Gospod posred nas, jer je narod

tvrdovrat; i oprosti nam bezakonje naše i grijeh naš, i uzmi nas
za našljedstvo. **10** A on reèe: evo postavljam zavjet; pred cijelim
narodom tvojim uèiniæu èudesa, koja nijesu uèinjena nigdje na
zemlji ni u kom narodu, i vidjeæete djelo Gospodnje sav narod,
među kojim si, jer æe biti strašno što æu ja uèiniti s tobom. **11**
Drži što ti danas zapovjedam; evo, ja æu izagnati ispred tebe
Amoreje i Hananeje i Heteje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje. **12**
Èuvaj se da ne hvataš vjere s onima koji žive u zemlji u koju
æeš doæi, da ti ne budu zamka usred tebe. **13** Nego oltare
njihove oborite, i likove njihove izlomite, i gajeve njihove isijecite.
14 Jer ne valja da se klanjaš drugomu bogu: jer se Gospod
zove revnitelj, Bog je revnitelj. **15** Nemoj hvatati vjere s onima
koji žive u onoj zemlji, da ne bi èineæi preljubu za bogovima
svojim i prinoseæi žrtvu bogovima svojim pozvali te, i ti jeo žrtve
njihove. **16** I da ne bi kæerima njihovijem ženio sinove svoje,
i da ne bi kæeri njihove èineæi preljubu za bogovima svojim
uèinile da sinovi tvoji èine preljubu za bogovima njihovijem. **17**
Livenih bogova ne gradi sebi. **18** Praznik prijesnijeh hljebova drži;
sedam dana jedi prijesne hljebove, kao što sam ti zapovjedio, na
vrijeme, mjeseca Aviva, jer si toga mjeseca izašao iz Misira. **19**
Sve što otvora matericu moje je, i svako muško u stoci tvojoj što
otvora matericu, goveèe ili sitna stoka. **20** Ali magare koje otvori
matericu otkupi jagnjetom ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio,
slomi mu vrat; i svakoga prvenca između sinova svojih otkupi; i
da se niko ne pokaže prazan preda mnom. **21** Šest dana radi, a
u sedmi dan poèini, i od oranja i od žetve poèini. **22** Praznuj
praznik sedmica, prvina žetve pšeniène, i praznik berbe na
svršetku godine. **23** Tri puta u godini da se svako muško između
vas pokaže pred Gospodom Bogom Izrailjevim. **24** Jer æu

izagnati narode ispred tebe, i meðe tvoje raširiæu, i niko neæe
poželjeti zemlje tvoje, kad staneš dolaziti da se pokažeš pred
Gospodom Bogom svojim tri puta u godini. **25** Nemoj prinositi
krvi od žrtve moje uz hljebove kisele, i da ne prenoæi do jutra
žrtva praznika pashe. **26** Prvine od prvoga roda zemlje svoje
donesi u kuæu Gospoda Boga svojega; nemoj kuhati jareta u
mlijeku majke njegove. **27** I reèe Gospod Mojsiju: napiši sebi te
rijeèi; jer po tijem rijeèima uèinih zavjet s tobom i s Izrailjem. **28** I
Mojsije osta ondje kod Gospoda èetrdeset dana i èetrdeset noæi,
hljeba ne jeduæi ni vode pijuæi; i napisa Gospod na ploèe rijeèi
zavjeta, deset rijeèi. **29** I kad Mojsije slažaše s gore Sinajske,
i držaše u ruci dvije ploèe svjedoèanstva slazeæi s gore, ne
znađaše da mu koža na licu posta svijetla dokle govoraše s
njim. **30** I vidje Aron i svi sinovi Izrailjevi Mojsija, a to mu se
svijetli koža na licu, i ne smješe pristupiti k njemu. **31** Ali ih zovnu
Mojsije, i vratiše se k njemu Aron i svi glavari u zboru, i govori s
njima Mojsije. **32** Potom pristupiše svi sinovi Izrailjevi, i zapovjedi
im sve što mu kaza Gospod na gori Sinajskoj. **33** A kad im
Mojsije izgovori, zastrije lice svoje pokrivalom. **34** Ali kad Mojsije
dolažaše pred Gospoda da s njim govori, skidaše pokrivalo dokle
ne bi izašao; a izašavši kazivaše sinovima Izrailjevijem što mu
se zapovjedaše. **35** Tada viđahu sinovi Izrailjevi lice Mojsijevo,
gdje se svijetli koža na licu njegovu, te Mojsije opet zastiraše
pokrivalom lice svoje dokle ne bi opet ušao da govori s njim.

35 Potom sabra Mojsije sav zbor sinova Izrailjevih, i reèe im:
ovo je zapovjedio Gospod da èinite: **2** Šest dana da se radi, a
sedmi da vam je svet, subota poèivanja Gospodnjega; ko bi
radio u taj dan, da se pogubi. **3** Vatre ne ložite po stanovima
svojim u dan subotni. **4** Još reèe Mojsije svemu zboru sinova

Izrailjevih govoreæi: ovo je zapovjedio Gospod i rekao: **5** Skupite
između sebe prilog Gospodu; ko god hoæe drage volje, neka
donese prilog Gospodu: zlato i srebro i mjed, **6** I porfiru i skerlet
i crvac i tanko platno i kostrijet, **7** I kože ovnujske crvene
obojene i kože jazavèije i drvo sitim, **8** I ulje za vidjelo, i mirise
za ulje pomazanja i za kad mirisni, **9** I kamenje onihovo, i
kamenje za ukivanje po opleæku i po naprsniku. **10** I koji su
god vješti među vama neka dođu da rade što je zapovjedio
Gospod: **11** Šator, i naslon njegov, i pokrivaè njegov, i kuke
njegove, i daske njegove, prijevornice njegove, stupove njegove
i stopice njegove, **12** Kovèeg, i poluge njegove, i zaklopac, i
zavjes, **13** Sto, i poluge njegove i sve sprave njegove, i hljeb za
postavljanje, **14** I svijetnjak za vidjelo sa spravama njegovijem,
i žiške njegove, i ulje za vidjelo, **15** I oltar kadioni, i poluge
njegove, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i zavjes na vrata od
šatora, **16** Oltar za žrtvu paljenicu, i rešetku njegovu od mjedi,
poluge njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podnožje
njezino, **17** Zavjese za trijem, stupove njegove i stopice njegove,
i zavjes na vrata od trijema, **18** Kolje za šator, i kolje za trijem
s užima njihovijem. **19** Haljine službene za službu u svetinji, i
haljine svete Aronu svešteniku, i haljine sinovima njegovijem za
službu sveštenièku. **20** Tada otide sav zbor sinova Izrailjevijeh od
Mojsija; **21** I vratiše se, svaki kojega podiže srce njegovo i koga
god duh pokrete dragovoljno, i donesoše prilog Gospodu za
građenje šatora od sastanka i za svu službu u njemu i za haljine
svete. **22** Dolaziše ljudi i žene, ko god bješe dragovoljna srca, i
donosiše spone i oboce i prstenje i narukvice i svakojake nakite
zlatne; i svaki donese prilog zlata Gospodu. **23** Ko god imaše
porfire, skerleta, crvca, tankoga platna, kostrijeti, koža ovnujskih

crvenijeh obojenih i koža jazavèijih, svaki donošaše. **24** I ko god
prilagaše srebro ili mjed, donošaše u prilog Gospodu; i u koga
god bijaše drveta sitima, za svaku potrebu u službi donošaše.
25 I sve žene vješte predoše svojim rukama, i donosiše što
napredoše za porfiru, skerlet, crvac i tanko platno. **26** I sve žene
koje podiže srce njihovo i bijahu vješte, predoše kostrijet. **27** A
glavari donosiše kamenje onihovo i kamenje za ukivanje po
opleæku i po naprsniku, **28** I mirise i ulje za vidjelo i za ulje
pomazanja i za kad mirisni. **29** Svi ljudi i žene, koje podiže
dragovoljno srce da donose što treba za sve djelo koje Gospod
zapovjedi preko Mojsija da se naèini, donesoše sinovi Izrailjevi
dragovoljni prilog Gospodu. **30** Tada reèe Mojsije sinovima
Izrailjevim: vidite, Gospod pozva po imenu Veseleila sina Urije
sina Orova od plemena Judina, **31** I napuni ga duha Božijega,
mudrosti, razuma i znanja i vještine za svaki posao, **32** Da vješto
izmišlja kako se što radi od zlata i srebra i od mjedi, **33** Da
umije rezati kamenje i ukivati, da umije tesati drvo i raditi svaki
posao vrlo vješto. **34** I dade mu u srce, njemu i Elijavu sinu
Ahisamahovu od plemena Danova, da mogu uèiti druge. **35**
Napuni ih vještine da rade svaki posao, da kuju, tešu, vezu, i
tkaju porfiru, skerlet, crvac i tanko platno, i da rade svakojake
poslove vješto izmišljajuæi.

36 I stade raditi Veseleilo i Elijav i svi ljudi vješti, kojima bješe
Gospod dao mudrost i razum da umiju raditi svaki posao za
službu u svetinji, i sve što je zapovjedio Gospod. **2** I pozva
Mojsije Veseleila i Elijava i sve ljude vješte, kojima Gospod dade
mudrost u srce, koje god podiže srce njihovo da dođu da rade
taj posao. **3** I uzeše od Mojsija sve priloge, koje donesoše sinovi
Izrailjevi da se uradi djelo za službu u svetinji. Ali još donošahu k

njemu dragovoljne priloge svako jutro. **4** Tada doðoše svi vješti
ljudi, koji raðahu djelo za svetinju, svaki od svojega posla, koji
raðahu, **5** I rekoše Mojsiju govoreæi: više donosi narod nego što
treba da se uradi djelo, koje je Gospod zapovjedio da se uradi.
6 I zapovjedi Mojsije da se oglasi po okolu govoreæi: ni èovjek ni
žena da ne donosi više priloga za svetinju. I zabrani se narodu
da ne donosi. **7** Jer bijaše svega dosta da se uradi sve djelo, i
još pretjecaše. **8** I ljudi vješti između onijeh, koji radiše ovo djelo,
naèiniše šator od deset zavjesa od tankoga platna uzvedenoga i
od porfire i od skerleta i od crvca, s heruvimima vješto vezenim
naèiniše. **9** U dužinu bješe jedan zavjes od dvadeset i osam
lakata a u širinu od èetiri lakta; svi zavjesi bjehu jedne mjere.
10 I sastaviše pet zavjesa jedan s drugim, i pet drugih zavjesa
sastaviše jedan s drugim. **11** I naèiniše petlje od porfire po kraju
prvoga zavjesa na onoj strani gdje æe se sastaviti s drugim; i
tako naèiniše na svakom zavjesu po kraju gdje æe se sastaviti s
drugim. **12** Pedeset petalja naèiniše na prvom zavjesu, i pedeset
petalja naèiniše na kraju svakoga zavjesa gdje se sastavlja s
drugim; petlje bjehu jedna prema drugoj. **13** I naèiniše pedeset
zlatnijeh kuka, i sastaviše kukama zavjese jedan s drugim; tako
se šator sastavi. **14** I naèiniše zavjese od kostrijeti za naslon
nad šatorom; jedanaest takih zavjesa naèiniše. **15** U dužinu
bješe jedan zavjes od trideset lakata a u širinu od èetiri lakta;
jedne mjere bješe svijeh jedanaest zavjesa. **16** I sastaviše pet
zavjesa zajedno, a drugih šest zavjesa zajedno. **17** I naèiniše
pedeset petalja po kraju jednoga zavjesa gdje se sastavlja s
drugim, i pedeset petalja naèiniše po kraju drugoga zavjesa da
se sastavi. **18** I naèiniše pedeset kuka od mjedi da se sastavi
naslon. **19** I naèiniše pokrivaè na naslon od koža ovnujskih

crvenih obojenih, i pokrivaè od koža jazavèjih ozgo. **20** I naèiniše
daske šatoru od drveta sitima, koje æe stajati pravo. **21** Daska
bješe duga deset lakata a podrug lakta široka svaka daska.
22 Po dva èepa bjehu na dasci, jedan prema drugom; tako
naèiniše na svijem daskama za šator. **23** A ovijeh dasaka za
šator naèiniše dvadeset dasaka za južnu stranu; **24** I èetrdeset
stopica srebrnijeh naèiniše pod dvadeset dasaka, dvije stopice
pod jednu dasku za dva èepa njezina, a dvije stopice pod drugu
dasku za dva èepa njezina. **25** Tako i na drugoj strani šatora,
prema sjeveru, naèiniše dvadeset dasaka, **26** I èetrdeset stopica
srebrnijeh pod njih, dvije stopice pod jednu dasku a dvije stopice
pod drugu dasku. **27** A na zapadnoj strani šatora naèiniše šest
dasaka; **28** I još dvije daske naèiniše na uglove šatoru s obje
strane; **29** One bijahu sastavljene ozdo, i bijahu sastavljene
ozgo bioèugom; tako naèiniše s obje strane na dva ugla. **30** I
tako bijaše osam dasaka i šesnaest stopica njihovijeh srebrnijeh,
po dvije stopice pod svaku dasku. **31** I naèiniše prijevornice
od drveta sitima: pet za daske na jednoj strani šatora, **32** I pet
prijevornica za daske na drugoj strani šatora, i pet prijevornica
za daske na zapadnoj strani šatora do oba ugla. **33** I naèiniše
prijevornicu srednju da ide preko srijede dasaka od jednoga
kraja do drugoga. **34** A daske okovaše zlatom, i bioèuge na
njih naèiniše od zlata, da u njima stoje prijevornice, i okovaše
zlatom prijevornice. **35** I naèiniše zavjes od porfire i od skerleta i
od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, s heruvimima vješto
vezenim naèiniše ga. **36** I naèiniše za nj èetiri stupa od drveta
sitima, i okovaše ih zlatom, a kuke na njima bjehu od zlata, i
sališe im èetiri stopice od srebra. **37** I naèiniše zavjes na vrata
naslonu od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna

uzvedenoga vezen, **38** I pet stupova za nj s kukama njihovijem, i
vrhove im i pojase okovaše zlatom, i pet stopica pod njih od
mjedi.

37 I naèini Veseleilo kovèeg od drveta sitima, dva i po lakta dug
i podrug lakta širok i podrug lakta visok. **2** I pokova ga èistijem
zlatom iznutra i spolja; i naèini mu zlatan vijenac unaokolo. **3**
I sali mu èetiri bioèuga od zlata na èetiri ugla njegova: dva
bioèuga s jedne strane a dva s druge. **4** I naèini poluge od
drveta sitima, i okova ih zlatom. **5** I provuèe poluge kroz bioèuge
s obje strane kovèegu, da se može nositi kovèeg. **6** I naèini
zaklopac od èistoga zlata, u dužinu od dva i po lakta, a u širinu
od podrug lakta. **7** I naèini dva heruvima od zlata, jednostavne
naèini ih, na dva kraja zaklopcu, **8** Jednoga heruvima na kraju
odovud, a drugoga heruvima na kraju odonud; zaklopcu na oba
kraja naèini heruvime. **9** I u heruvima bjehu krila raširena u vis, i
zaklanjahu krilima svojim zaklopac, i licem bjehu okrenuti jedan
drugom, i gledahu prema zaklopcu heruvimi. **10** I naèini sto od
drveta sitima, u dužinu od dva lakta a u širinu od lakta, i od
podrug lakta u visinu. **11** I pokova ga èistim zlatom, i naèini
mu vijenac zlatan unaokolo. **12** I naèini mu oplatu s podlanice
unaokolo, i naèini vijenac zlatan uz oplatu unaokolo. **13** I sali mu
èetiri bioèuga od zlata, i metnu bioèuge na èetiri ugla, koji mu
bijahu na èetiri noge. **14** Prema oplati bijahu bioèuzi, a u njima
poluge, da se može nositi sto. **15** A poluge naèini od drveta
sitima, i okova ih zlatom, da se može nositi sto. **16** I naèini od
èistoga zlata posuðe što se meæe na sto: zdjele i èaše i kutliæe
i vijedra, kojim æe se preljevati. **17** I naèini svijetnjak od èistoga
zlata, jednostavan naèini svijetnjak; stup mu i grane, èašice i
jabuke i cvjetovi izlažahu iz njega. **18** Šest grana izlažahu mu sa

strana; tri grane svijetnjaka s jedne strane a tri grane svijetnjaka
s druge strane; **19** Tri èašice kao badem na jednoj grani i jabuka
i cvijet, a tri èašice kao badem na drugoj grani i jabuka i cvijet;
tako na svijeh šest grana koje izlažahu iz svijetnjaka. **20** A na
samom svijetnjaku bjehu èetiri èašice kao badem sa svojim
jabukama i cvjetovima, **21** Jedna jabuka bješe pod dvije grane iz
njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane iz njega, i jedna
jabuka pod druge dvije grane iz njega; tako pod šest grana koje
izlažahu iz njega. **22** Jabuke njihove i grane im izlažahu iz njega,
sve bješe od èistoga zlata jednostavno. **23** I naèini mu sedam
žižaka i usekaèe i spremice za gar od èistoga zlata. **24** Od
talanta èistoga zlata naèini ga sa svijem spravama njegovijem.
25 I naèini oltar kadioni od drveta sitima u dužinu od jednoga
lakta, i u širinu od jednoga lakta, èetvorouglast, i od dva lakta
u visinu; iz njega izlažahu mu rogovi. **26** I pokova ga èistijem
zlatom ozgo i sa strane unaokolo, i rogove; i naèini mu vijenac
od zlata unaokolo. **27** I dva bioèuga od zlata naèini mu ispod
vijenca na dva ugla njegova s obje strane, da u njima stoje
poluge da se može nositi o njima. **28** A poluge naèini od drveta
sitima, i okova ih zlatom. **29** I naèini ulje za sveto pomazanje i
èisti kad mirisni vještinom apotekarskom.

38 I naèini od drveta sitima oltar za žrtve paljenice u dužinu od
pet lakata, i u širinu od pet lakata, èetvorouglast visok tri lakta.
2 I naèini mu na èetiri ugla njegova rogove; iz njega izlažahu
rogovi, i okova ga u mjed. **3** I naèini sve posuðe za oltar, lonce
i lopatice i kotliæe i viljuške i kliješta; sve mu posuðe naèini
od mjedi. **4** I naèini oltaru rešetku kao mrežu od mjedi ispod
oltara unaokolo oda dna do sredine. **5** I sali èetiri bioèuga za
èetiri ugla rešetke mjedene, da se kroz njih provuku poluge. **6** A

poluge naèini od drveta sitima, i okova ih u mjed. **7** I provuèe
poluge kroz bioèuge s obje strane oltara, da se može nositi,
od dasaka naèini ga šuplja. **8** I naèini umivaonicu mjedenu i
podnožje joj mjedeno od ogledala koja donošahu gomilama
žene dolazeæi na vrata šatoru od sastanka. **9** I naèini trijem na
južnoj strani, i zavjese trijemu od tankoga platna uzvedenoga
od sto lakata, **10** I dvadeset stupova za njih i dvadeset stopica
pod njih od mjedi, a kuke na stupove i prijevornice od srebra.
11 Tako i na sjevernoj strani zavjese od sto lakata, dvadeset
stupova za njih i dvadeset stopica pod njih od mjedi; a kuke
na stupove i prijevornice njihove od srebra; **12** A na zapadnoj
strani zavjese od pedeset lakata, deset stupova za njih i deset
stopica njihovijeh od mjedi, kuke na stupove i pojasove njihove
od srebra; **13** A na prednjoj strani prema istoku zavjese od
pedeset lakata; **14** S jedne strane zavjese od petnaest lakata,
tri stupa za njih i tri stopice pod njih; **15** A s druge strane, do
vrata od trijema i otuda i odovuda, zavjese od petnaest lakata,
tri stupa za njih i tri stopice pod njih. **16** Svi zavjesi na trijemu
unaokolo bjehu od tankoga platna uzvedenoga; **17** A stopice
pod stupovima od mjedi, kuke na stupovima i pojasovi na njima
od srebra; i vrhovi im bijahu srebrni; svi stupovi u trijemu bijahu
opasani srebrom. **18** A zavjes na vratima od trijema bijaše od
porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga,
vezen, u dužinu od dvadeset lakata a u visinu po širini pet
lakata, kao i drugi zavjesi u trijemu. **19** I èetiri stupa za nj, i èetiri
stopice pod njih od mjedi, èepovi na njima od srebra i vrhovi im i
pojasovi od srebra. **20** A sve kolje šatoru i trijemu unaokolo
bijaše od mjedi. **21** Te su stvari prebrojene za šator, šator od
svjedoèanstva, koje je prebrojio po zapovijesti Mojsijevoj Itamar

sin Arona sveštenika za službu Levitsku. **22** A Veseleilo sin
Urije sina Orova od plemena Judina naèini sve to što zapovjedi
Gospod Mojsiju, **23** I s njim Elijav sin Ahisamahov od plemena
Danova, drvodjelja i vješt tkati i vesti po porfiri, po skerletu, po
crvcu i po tankom platnu. **24** A svega zlata što otide na ovo djelo,
na sve djelo za svetinju, koje zlato bješe priloženo, svega ga
bješe dvadeset i devet talanata, sedam stotina i trideset sikala,
po svetom siklu; **25** A srebra što dođe od zbora, sto talanata, i
tisuæa sedam stotina i sedamdeset i pet sikala, po svetom siklu;
26 Po sikla od glave, po siklu svetom, od svakoga koji uđe u
broj, od dvadeset godina i više, od šest stotina i tri tisuæe i pet
stotina i pedeset. **27** Od sto talanata srebra sališe se stopice za
svetinju i stopice za zavjes; sto stopica od sto talanata, talanat
na stopicu. **28** A od tisuæu i sedam stotina i sedamdeset i pet
sikala naèini kuke na stupove, i okova im vrhove i opasa ih. **29** A
mjedi priložene bijaše sedamdeset talanata, i dvije tisuæe i èetiri
stotine sikala. **30** I od toga naèini stopice na vratima šatora od
sastanka, i mjedeni oltar i rešetku mjedenu za nj, i sve sprave za
oltar, **31** I stopice u trijemu unaokolo, i stopice na vratima od
trijema, i sve kolje za šator i sve kolje za trijem unaokolo.

39 A od porfire i skerleta i crvca naèiniše haljine za službu, da
se služi u svetinji; i naèiniše svete haljine Aronu, kao što bješe
zapovjedio Gospod Mojsiju. **2** Naèiniše opleæak od zlata, i od
porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga.
3 Istegliše listove od zlata, i isjekoše žice, te izvezoše porfiru
i skerlet i crvac i tanko platno vrlo vješto. **4** Poramenice mu
naèiniše da se sastavljaju, da se sastavlja na dva kraja svoja. **5**
I pojas na opleæku izlažaše od njega i bješe iste naprave, od
zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna

uzvedenoga, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **6** I
ukovaše dva kamena oniha u zlato, i izrezaše na njima imena
sinova Izrailjevih, kao što se režu peèati. **7** I udariše ih na
poramenice od opleæka, da budu kameni za spomen sinovima
Izrailjevijem, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **8** I
naèiniše naprsnik vrlo vješte naprave kao što je naprava u
opleæka, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od
tankoga platna uzvedenoga; **9** Èetvorouglast i dvostruk naèiniše
naprsnik, u dužinu s pedi i u širinu s pedi, dvostruk. **10** I udariše
po njemu èetiri reda kamenja; u prvom redu: sardonih, topaz i
smaragad; **11** A u drugom redu: karbunkul, safir i dijamanat; **12**
A u treæem redu: ligur, ahat i ametist; **13** A u èetvrtom redu:
hrisolit, onih i jaspid, sve optoèeno zlatom u svojim redovima.
14 Tijeh kamena s imenima sinova Izrailjevijeh bješe dvanaest
prema njihovijem imenima, rezani kao peèati, za dvanaest
plemena, svako po svom imenu. **15** I naèiniše na naprsnik lance
jednake, pletene, od èistoga zlata. **16** I naèiniše dvije kopèe
zlatne i dvije grivne zlatne, i metnuše te dvije grivne na dva
kraja naprsniku, **17** I provukoše dva zlatna lanca kroz dvije
grivne na krajevima naprsniku, **18** A druga dva kraja od dva
lanca zapeše za dvije kopèe, i pritvrdiše ih za poramenice na
opleæku sprijed. **19** I naèiniše još dvije zlatne grivne, i metnuše
ih na dva kraja naprsniku na strani prema opleæku iznutra.
20 I naèiniše još dvije grivne zlatne, koje metnuše na dvije
poramenice na opleæku ozdo naprijed gdje se sastavlja, više
pojasa na opleæku. **21** Tako privezaše naprsnik kroz grivne
na njemu i grivne na opleæku vrvcom od porfire, da stoji svrh
pojasa od opleæka i da se ne razdvaja naprsnik od opleæka,
kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **22** I naèiniše plašt

pod opleæak, tkan, sav od porfire. **23** I prorez na plaštu u srijedi
kao prorez na oklopu, i oko proreza oplatu da se ne razdre. **24** I
naèiniše po skutu od plašta šipke od porfire i od skerleta i od
crvca i od tankoga platna uzvedenoga. **25** I naèiniše zvonca
od èistoga zlata, i metnuše zvonca među šipke, po skutu od
plašta unaokolo između šipaka. **26** Zvonce pa šipak, zvonce pa
šipak po skutu od plašta unaokolo, za službu, kao što bješe
zapovjedio Gospod Mojsiju. **27** I naèiniše košulje od tankoga
platna izmetanoga Aronu i sinovima njegovijem; **28** I kapu od
tankoga platna, i kapice kiæene od tankoga platna, i gaæe
platnene od tankoga platna uzvedenoga; **29** I pojas od tankoga
platna uzvedenoga i od porfire i od skerleta i od crvca, vezen,
kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **30** I naèiniše ploèicu
za sveto oglavlje od èistoga zlata, i napisaše na njoj pismom
kako se reže na peèatima: svetinja Gospodu. **31** I pritvrdiše za
nju vrvcu od porfire da se veže za kapu ozgo, kao što bješe
zapovjedio Gospod Mojsiju. **32** I tako se svrši sav posao oko
šatora i naslona od sastanka. I naèiniše sinovi Izrailjevi sve;
kako bješe zapovjedio Gospod Mojsiju, tako naèiniše. **33** I
donesoše k Mojsiju šator, naslon i sve sprave njegove, kuke,
daske, prijevornice, stupove i stopice, **34** I pokrivaè od koža
ovnujskih crvenih obojenih i pokrivaè od koža jazavèijih, i zavjes,
35 I kovèeg od svjedoèanstva i poluge za nj, i zaklopac, **36** Sto
sa svijem spravama, i hljeb za postavljanje, **37** Svijetnjak èisti,
žiške njegove, žiške nareðane, i sve sprave njegove, i ulje za
vidjelo. **38** I oltar zlatni, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i zavjes
na vrata od šatora, **39** Oltar mjedeni i rešetku mjedenu za nj,
poluge njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podnožje
njezino, **40** Zavjese za trijem, stupove za njih i stopice njihove, i

zavjes na vrata od trijema, uža njegova i kolje njegovo, i sve
sprave za službu u šatoru, za šator od sastanka. **41** Haljine za
službu, da se služi u svetinji, haljine svete Aronu svešteniku i
haljine sinovima njegovijem, da vrše službu svešteniècu. **42** Sve
kako bješe zapovjedio Gospod Mojsiju, onako uradiše sinovi
Izrailjevi sve ovo djelo. **43** I pogleda Mojsije sve to djelo, i gle,
naèiniše ga, kao što bješe zapovjedio Gospod, tako ga naèiniše;
i blagoslovi ih Mojsije.

40 I Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **2** Prvi dan prvoga mjeseca
podigni šator, šator od sastanka, **3** I metni ondje kovèeg od
svjedoèanstva, i zakloni ga zavjesom. **4** I unesi sto, i uredi što
treba urediti na njemu; unesi i svijetnjak, i zapali žiške na njemu.
5 I namjesti zlatni oltar kadioni pred kovèegom od svjedoèanstva;
i objesi zavjes na vratima od šatora. **6** I metni oltar za žrtvu
paljenicu pred vrata šatoru, šatoru od sastanka, **7** I metni
umivaonicu između šatora od sastanka i oltara, i u nju nalij vode.
8 I podigni trijem unaokolo, i metni zavjes na vrata od trijema. **9** I
uzmi ulje pomazanja, i pomaži šator i sve što je u njemu, i osveti
ga i sve sprave njegove, i biæe svet. **10** Pomaži i oltar za žrtvu
paljenicu i sve sprave njegove, te æeš osvetiti oltar, i oltar æe
biti svetinja nad svetinjom. **11** Pomaži i umivaonicu i podnožje
njezino, i osveti je. **12** I kaži Aronu i sinovima njegovijem da
pristupe na vrata šatora od sastanka, i umij ih vodom; **13** I obuci
Arona u svete haljine i pomaži ga i osveštaj ga, da mi vrši službu
svešteniècu. **14** I sinovima njegovijem zapovjedi neka pristupe, i
obuci im košulje. **15** I pomaži ih, kao što pomažeš oca njihova,
da mi vrše službu svešteniècu; i pomazanje njihovo biæe im za
vjeèno sveštenstvo od koljena do koljena. **16** I uèini Mojsije
sve, kako mu zapovjedi Gospod tako uèini. **17** I podiže se šator

druge godine prvoga mjeseca prvi dan. **18** I Mojsije podiže šator,
i podmetnu mu stopice, i namjesti daske, i povuèe prijevornice, i
ispravi stupove. **19** Pa razape naslon nad šator, i metnu pokrivaè
na naslon ozgo, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **20** I
uzev svjedoèanstvo metnu ga u kovèeg, i provuèe poluge na
kovèegu, i metnu zaklopac ozgo na kovèeg. **21** I unese kovèeg u
šator, i objesi zavjes, te zakloni kovèeg sa svjedoèanstvom, kao
što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **22** I namjesti sto u šatoru
od sastanka na sjevernu stranu šatora pred zavjesom, **23** I
postavi na njemu hljeb pred Gospodom kao što bješe zapovjedio
Gospod Mojsiju. **24** I namjesti svijetnjak u šatoru od sastanka,
prema stolu na južnu stranu šatora. **25** I zapali žiške na njemu
pred Gospodom, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **26** I
namjesti oltar zlatni u šatoru od svjedoèanstva pred zavjesom.
27 I pokadi na njemu kadom mirisnijem, kao što bješe zapovjedio
Gospod Mojsiju. **28** I objesi zavjes na vrata od šatora. **29** I
oltar za žrtvu paljenicu namjesti na vrata od šatora, šatora od
sastanka, i prinese na njemu žrtvu paljenicu, i dar, kao što bješe
zapovjedio Gospod Mojsiju. **30** I metnu umivaonicu između
šatora od sastanka i oltara, i nali u nju vode za umivanje. **31** I
praše iz nje ruke i noge svoje Mojsije i Aron i sinovi njegovi. **32**
Kad ulažahu u šator od svjedoèanstva i kad pristupahu k oltaru,
umivahu se najprije, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.
33 I podiže trijem oko šatora i oltara, i metnu zavjes na vrata
trijemu. Tako svrši Mojsije posao taj. **34** Tada oblak pokri šator
od sastanka, i napuni se šator slave Gospodnje. **35** I ne mogaše
Mojsije uæi u šator od sastanka, jer bješe na njemu oblak, i
slave Gospodnje bješe pun šator. **36** A kad se podizaše oblak sa
šatora, tada polažahu sinovi Izrailjevi, dokle god putovahu. **37** A

kad se ne podizaše oblak, onda ni oni ne polažahu do dana
kad se podiže. **38** Jer oblak Gospodnji bješe na šatoru danju, a
noæu oganj bješe na njemu pred oèima svega doma Izrailjeva,
dokle god putovahu.

Levitski Zakonik

1 I viknu Gospod Mojsija, i reèe mu iz šatora od sastanka
govoreæi: **2** Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: kad ko između
vas hoæe da prinese Gospodu žrtvu od stoke, prinesite žrtvu
svoju od goveda ili od ovaca ili od koza. **3** Ako mu je žrtva
paljenica od goveda, neka prinese muško, zdravo; na vratima
šatora od sastanka neka je prinese drage volje pred Gospodom.
4 I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi paljenici, i primiæe mu
se, i oèistiæe ga od grijeha. **5** I neka zakolje tele pred Gospodom,
i neka sinovi Aronovi sveštenici prinesu krv, i pokrope krvlju oltar
ozgo unaokolo, koji je pred vratima šatora od sastanka. **6** Potom
neka se odre žrtva paljenica i rasijeèe na dijelove. **7** I sinovi
Aronovi sveštenici neka naložе oganj na oltaru, i metnu drva
na oganj. **8** Pa onda sinovi Aronovi sveštenici neka namjeste
dijelove, glavu i salo na drva na ognju, koji je na oltaru. **9** A
crijeva i noge neka se operu vodom; i sveštenik neka zapali sve
to na oltaru; to je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni miris
Gospodu. **10** Ako li bi htio prinijeti žrtvu paljenicu od sitne stoke,
od ovaca ili od koza, neka prinese muško, zdravo. **11** I neka
se zakolje na sjevernoj strani oltara pred Gospodom, i sinovi
Aronovi sveštenici neka pokrope krvlju oltar ozgo unaokolo. **12** I
neka se rasijeèe na dijelove s glavom i sa salom, i sveštenik
neka to namjesti na drva na ognju, koji je na oltaru. **13** A crijeva i
noge neka se operu vodom; i sveštenik neka prinese sve to i
zapali na oltaru; to je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni
miris Gospodu. **14** Ako li hoæe da prinese pticu Gospodu na
žrtvu paljenicu, neka prinese žrtvu od grlica ili od golubiæa.
15 I sveštenik neka je metne na oltar, i glavu neka joj zasijeèe
noktom, i zapali na oltaru iscijedivši joj krv niz oltar sa strane. **16**

I neka joj izvadi volju s neèistotom i baci kraj oltara prema istoku
gdje je pepeo. **17** I neka je zadre za krila, ali da ne raskine; tako
neka je sveštenik zapali na oltaru na drvima koja su na ognju; to
je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

2 A kad ko hoæe da prinese na žrtvu Gospodu dar, bijelo brašno
neka bude žrtva njegova, i neka je polije uljem i metne na nju
kad. **2** I neka je donese sinovima Aronovijem sveštenicima, i
neka sveštenik uzme toga brašna punu šaku i ulja i sav kad,
i neka to zapali sveštenik na oltaru za spomen njezin; to je
žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu. **3** A što ostane od toga
dara, neka bude Aronu i sinovima njegovijem; to je svetinja
nad svetinjama između žrtava koje se pale Gospodu. **4** Ako
li hoæeš da prineseš dar peèen u peæi, neka budu pogaèe
prijesne od bijeloga brašna, zamiješene s uljem, ili kolaèi prijesni,
namazani uljem. **5** Ako li ti je dar peèeno što u tavi, neka je od
bijeloga brašna bez kvasca zamiješeno s uljem. **6** Razlomi ga
na dijelove, i polij uljem; to je dar. **7** Ako li ti je dar gotovljen u
kotliæu, neka je od bijeloga brašna s uljem. **8** I donesi dar koji
naèiniš od toga Gospodu, i podaj ga svešteniku, i on æe ga
odnijeti na oltar; **9** I uzeæe sveštenik od dara spomen njegov,
i zapaliæe ga na oltaru; to je žrtva ognjena na ugodni miris
Gospodu. **10** A što ostane od dara, neka bude Aronu i sinovima
njegovijem; to je svetinja nad svetinjama između žrtava koje se
pale Gospodu. **11** Nijedan dar koji prinosite Gospodu da ne
bude s kvascem; jer ni kvasca ni meda ne treba da palite na
žrtvu ognjenu Gospodu. **12** Samo u žrtvi od prvina možete to
prinijeti Gospodu; ali na oltar ne meæite za ugodni miris. **13** A
svaki dar koji prinosiš osoli solju, i nemoj ostaviti dara svojega
bez soli zavjeta Boga svojega; sa svakim darom svojim prinesi

soli. **14** A kad prinosiš dar od prvina Gospodu, klasove nove
osuši na ognju, i što istreš iz klasova novih prinesi na dar od
prvina svojih. **15** I polij ga uljem i kad metni na nj; to je dar. **16** I
sveštenik uzevši istrvenoga žita i ulja sa svijem kadom neka
zapali spomen. To je žrtva ognjena Gospodu.

3 Kad ko prinosi žrtvu zahvalnu, ako od goveda prinosi, muško
ili žensko neka prinese zdravo pred Gospodom. **2** I neka metne
ruku svoju na glavu žrtvi svojoj, i neka je sveštenik zakolje na
vratima šatora od sastanka, i krvlju njezinom neka sinovi Aronovi
sveštenici pokrope oltar ozgo unaokolo. **3** Potom neka sveštenik
prinese od žrtve zahvalne ono što se pali Gospodu, salo što
pokriva crijeva i sve salo što je na njima; **4** I oba bubrega i salo
što je na njima i na slabinama, i mrežicu što je na jetri, neka
je izvadi s bubrezima. **5** I neka to zapale sinovi Aronovi na
oltaru zajedno sa žrtvom paljenicom, koja bude na drvima na
ognju. To je žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu. **6** Ako li od
sitne stoke prinosi na žrtvu zahvalnu Gospodu, muško ili žensko
neka prinese zdravo. **7** Ako prinosi jagnje na žrtvu, neka ga
prinese pred Gospodom; **8** I neka metne ruku svoju na glavu
žrtvi svojoj, i neka je zakolje pred šatorom od sastanka; i neka
pokrope sinovi Aronovi krvlju njezinom oltar ozgo unaokolo. **9**
Potom neka sveštenik prinese od žrtve zahvalne ono što se
pali Gospodu, salo, cio rep do leđa, salo što pokriva crijeva i
sve salo što je na crijevima; **10** I oba bubrega i salo što je na
njima i na slabinama, i mrežicu na jetri, s bubrezima neka je
izvadi; **11** I neka zapali sveštenik na oltaru; to je jelo od žrtve
ognjene Gospodu. **12** Ako li prinosi kozu, neka je prinese pred
Gospodom. **13** I neka joj metne ruku svoju na glavu, i neka je
zakolje pred šatorom od sastanka, i neka sinovi Aronovi pokrope

krvlju njezinom oltar ozgo unaokolo. **14** Potom neka sveštenik
prinese od nje na žrtvu što se pali Gospodu, salo što pokriva
crijeva i sve salo što je na crijevima, **15** I oba bubrega, i salo što
je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri, s bubrezima neka
je izvadi; **16** I neka zapali sveštenik na oltaru; to je jelo od žrtve
ognjene za ugodni miris. Sve je salo Gospodnje. **17** Vjeèan
zakon neka vam bude od koljena do koljena u svijem stanovima
vašim: da ne jedete sala ni krvi.

4 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži sinovima Izrailjevim,
i reci: ako ko zgriješi nehotice i uèini štogod što je Gospod
zabranio da se ne èini, **3** Ako sveštenik pomazani zgriješi, te
bude na grijeh narodu, neka za grijeh svoj koji je uèinio prinese
tele zdravo Gospodu na žrtvu za grijeh. **4** I dovedavši tele na
vrata šatoru od svjedoèanstva pred Gospoda, neka metne ruku
svoju teletu na glavu, i zakolje tele pred Gospodom. **5** I neka
uzme sveštenik pomazani krvi od teleta, i unese je u šator od
sastanka. **6** I neka zamoèi sveštenik prst svoj u krv, i krvlju
sedam puta pokropi pred Gospodom pred zavjesom od svetinje.
7 I neka pomaže sveštenik tom krvlju rogove oltaru, na kom se
kadi mirisima pred Gospodom u šatoru od sastanka, a ostalu krv
od teleta svu neka izlije na podnožje oltaru, na kom se pale
žrtve na vratima šatora od sastanka. **8** I neka izvadi sve salo
iz teleta za grijeh, salo što pokriva crijeva i sve salo što je na
crijevima; **9** I oba bubrega, i salo što je na njima i na slabinama, i
mrežicu na jetri s bubrezima neka izvadi, **10** Onako kako se vadi
iz goveèeta za žrtvu zahvalnu; i neka zapali sveštenik na oltaru,
na kom se žrtva pali. **11** A kožu od teleta i sve meso s glavom i
s nogama i crijeva i balegu, **12** I cijelo tele neka iznese napolje
iz okola na èisto mjesto, gdje se prosipa pepeo, i neka ga spali

ognjem na drvima; na mjestu gdje se prosipa pepeo neka se
spali. **13** Ako li bi sav zbor sinova Izrailjevih zgriješio nehotice i
ne bi zbor znao za to, i uèinili bi štogod što je Gospod zabranio
da se ne èini, te bi skrivili, **14** Kad se dozna za grijeh koji su
uèinili, onda neka zbor prinese tele na žrtvu za grijeh, i neka ga
dovedu pred šator od sastanka. **15** I starješine od zbora neka
metnu teletu na glavu ruke svoje pred Gospodom, i sveštenik
neka zakolje tele pred Gospodom. **16** I sveštenik pomazani neka
unese krvi od teleta u šator od sastanka, **17** I neka sveštenik
zamoèi prst svoj u krv, i sedam puta pokropi pred Gospodom
pred zavjesom. **18** I tom krvlju neka pomaže rogove oltaru koji je
pred Gospodom u šatoru od sastanka, a ostalu krv svu neka
izlije na podnožje oltaru na kom se pali žrtva, na vratima šatora
od sastanka. **19** A sve salo izvadivši iz njega neka zapali na
oltaru. **20** I s tijem teletom neka èini onako kako èini s teletom za
svoj grijeh, tako neka uèini s njim; tako æe ih sveštenik oèistiti
od grijeha, i oprostiæe im se. **21** A tele neka iznese napolje iz
okola, i spali ga kao i prvo tele; to je žrtva za grijeh svega zbora.
22 Ako li poglavar zgriješi, i uèini nehotice štogod što je Gospod
Bog njegov zabranio da se ne èini, te skrivi, **23** Kad dozna za
grijeh svoj, koji je uèinio, tada neka dovede na žrtvu jare muško,
zdravo. **24** I neka metne ruku svoju jaretu na glavu, i sveštenik
neka ga zakolje gdje se kolje žrtva paljenica pred Gospodom; to
je žrtva za grijeh. **25** I neka uzme sveštenik krvi od žrtve za
grijeh na prst svoj, i pomaže rogove oltaru na kom se žrtva pali;
a ostalu krv neka izlije na podnožje oltaru na kom se žrtva pali.
26 A sve salo neka zapali na oltaru kao salo od žrtve zahvalne; i
tako æe ga oèistiti sveštenik od grijeha njegova, i oprostiæe
mu se. **27** Ako li ko iz prostoga naroda zgriješi nehotice, i uèini

štogod što je Gospod zabranio da se ne èini, te skrivi, **28** Kad
dozna za grijeh svoj, koji je uèinio, tada neka dovede na žrtvu
jare žensko zdravo za grijeh, koji je uèinio. **29** I neka metne ruku
svoju na glavu žrtvi za grijeh, i neka je sveštenik zakolje na
mjestu gdje se kolje žrtva paljenica. **30** I neka uzme sveštenik
krvi od nje na prst svoj, i pomaže rogove oltaru na kom se pali
žrtva; a ostalu krv svu neka izlije na podnožje oltaru. **31** I sve
salo iz nje neka izvadi kao što se vadi salo iz žrtve zahvalne, i
neka ga zapali sveštenik na oltaru za ugodni miris Gospodu; a
tako æe ga oèistiti od grijeha sveštenik, i oprostiæe mu se. **32**
Ako li bi doveo između ovaca na žrtvu za grijeh, neka dovede
žensko zdravo. **33** I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi za
grijeh, i neka je sveštenik zakolje na mjestu gdje se kolje žrtva
paljenica. **34** I neka uzme sveštenik krvi od žrtve za grijeh na
prst svoj, i neka pomaže rogove oltaru na kom se pali žrtva;
a ostalu krv svu neka izlije na podnožje oltaru. **35** I sve salo
neka izvadi kao što se vadi salo iz jagnjeta za žrtvu zahvalnu; i
neka ga sveštenik zapali na oltaru za žrtvu ognjenu Gospodu; i
tako æe ga oèistiti sveštenik od grijeha njegova, koji je uèinio, i
oprostiæe mu se.

5 I kad ko zgriješi što èuje kletvu i bude joj svjedok vidjevši
ili èuvši, pa ne kaže, nosiæe svoje bezakonje. **2** Ili kad se ko
dotakne neèiste stvari, strva od neèiste zvijerke ili strva od
neèista živinèeta ili strva od neèiste životinje koja gamiže, ako i
u neznanju uèini, ipak æe se oskvrniti, i biæe kriv. **3** Ili kad se
dotakne neèistote èovjeèije, bila neèistota njegova kaka mu
drago, kojom se oskvrni, znajuæi ili ne znajuæi, kriv je. **4** Ili kad
se ko zakune govoreæi svojim ustima da æe uèiniti što zlo ili
dobro, a za koju god stvar za koju èovjek govori zaklinjuæi se,

znao ili ne znao, kriv je za jednu od tijeh stvari. **5** Kad bude
kriv za koju od tijeh stvari, neka prizna grijeh svoj. **6** I neka
dovede na žrtvu Gospodu za grijeh, što je zgriješio, žensko od
sitne stoke, jagnje ili jare, za grijeh; i sveštenik æe ga oèistiti
od grijeha njegova. **7** Ako li ne bi mogao prinijeti jagnjeta ili
jareta, onda neka donese na žrtvu Gospodu za prijestup, kojim je
zgriješio, dvije grlice ili dva golubiæa, jedno na žrtvu za grijeh a
drugo na žrtvu paljenicu. **8** Neka donese svešteniku, a on neka
prinese prvo ono što je za grijeh, i noktom neka mu zasijeèe
glavu k šiji, ali da ne razdvoji. **9** I krvlju od žrtve za grijeh neka
pokropi strane oltaru; a što ostane krvi neka se iscijedi na
podnožje oltaru. To je žrtva za grijeh. **10** A od drugoga neka
naèini žrtvu paljenicu po obièaju; tako æe ga oèistiti sveštenik
od grijeha njegova, koji je uèinio, i oprostiæe mu se. **11** Ako li ne
bi mogao prinijeti ni dvije grlice ili dva golubiæa, onda neka za
žrtvu za to što je zgriješio donese desetinu efe bijeloga brašna
da bude žrtva za grijeh, a neka ne dodaje ulja i ne meæe kada,
jer je žrtva za grijeh. **12** I kad donese k svešteniku, neka uzme
sveštenik punu šaku za spomen njezin, i neka zapali na oltaru
pored žrtve ognjene Gospodu. To je žrtva za grijeh. **13** I oèistiæe
ga sveštenik od grijeha, kojim se ogriješio u èem god od ovoga,
i oprostiæe mu se; a ostatak æe biti svešteniku kao od dara. **14**
Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **15** Ko se prevari, te se
ogriješi nehotice o stvari posveæene Gospodu, neka prinese na
žrtvu Gospodu za prijestup svoj ovna zdrava s cijenom, kojom
ti precijeniš svetu stvar na sikle srebrne, po siklima svetim,
prema prijestupu. **16** I tako koliko se ogriješio o svetu stvar
neka naknadi, i na to još neka dometne peti dio, i neka da
svešteniku; a sveštenik æe ga oèistiti ovnom prinesenijem na

žrtvu za prijestup, i oprostiæe mu se. **17** Ko zgriješi i uèini štogod
što je Gospod zabranio da se ne èini, ako i nije znao, ipak je
kriv, i nosiæe svoje bezakonje. **18** Neka dovede k svešteniku
ovna zdrava s cijenom kojom precijeniš prijestup; i oèistiæe
ga sveštenik od grijeha njegova, koji je uèinio ne znajuæi, i
oprostiæe mu se. **19** Prijestup je; zgriješio je Gospodu.

6 Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kad ko zgriješi i
uèini zlo djelo Gospodu udarivši u bah bližnjemu svojemu za
ostavu ili za stvar predanu u ruke ili otevši što ili zanesavši
bližnjega svojega, **3** Ili nađe izgubljeno što, pa udari u bah, ili
se krivo zakune za koju god stvar koju može èovjek uèiniti i
ogriješiti se njom, **4** Kad tako zgriješi i skrivi, neka vrati što je
oteo ili prisvojio prijevarom ili što mu je bilo dano na ostavu ili
što je izgubljeno našao, **5** Ili za što se zakleo krivo, neka plati
cijelo i još dometne peti dio onome èije je; neka mu da onaj
dan kad prinese žrtvu za svoj grijeh. **6** A na žrtvu za grijeh
svoj neka prinese Gospodu ovna zdrava, sa cijenom kojom
precijeniš krivicu neka ga dovede sveštenику. **7** I oèistiæe ga
sveštenik pred Gospodom, i oprostiæe mu se svaka stvar koju je
uèinio, te skrivio. **8** I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **9** Zapovjedi
Aronu i sinovima njegovijem, i reci im: ovo je zakon za žrtvu
paljenicu: žrtva paljenica neka stoji na ognju na oltaru cijelu
noæ do jutra, i oganj na oltaru neka gori jednako. **10** Sveštenik
neka obuèe svoju haljinu lanenu, i gaæe lanene neka obuèe na
tijelo svoje, i neka zgrne pepeo kad oganj spali na oltaru žrtvu
paljenicu, i neka ga izruèi kod oltara. **11** Potom neka svuèe
haljine svoje i obuèe druge haljine, i neka iznese pepeo napolje
iz okola na èisto mjesto. **12** A oganj što je na oltaru neka gori na
njemu, neka se ne gasi, nego neka sveštenik loži na oganj drva

svako jutro, i neka namješta na nj žrtvu paljenicu, i neka pali na
njemu salo od žrtava zahvalnih. **13** Oganj neka jednako gori
na oltaru, neka se ne gasi. **14** A ovo je zakon za dar: sinovi
Aronovi neka ga prinose Gospodu pred oltarom. **15** Uzevši šaku
bijeloga brašna i ulja od dara i sav kad koji bude na daru, neka
zapali na oltaru spomen njegov na ugodni miris Gospodu. **16** A
što preteèe, neka jede Aron i sinovi njegovi; neka se jede bez
kvasca na svetom mjestu; u trijemu šatora od sastanka neka
jedu. **17** Neka se ne mijesi s kvascem; to im dadoh da im bude
dio od žrtava mojih ognjenih; to je svetinja nad svetinjama kao
žrtva za grijeh i kao žrtva za prijestup. **18** Svako muško između
sinova Aronovijeh neka to jede zakonom vjeènim od koljena do
koljena od žrtava koje se pale Gospodu; što se god dotakne
toga, biæe sveto. **19** I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **20** Ovo je
žrtva Aronova i sinova njegovijeh, koju æe prinositi Gospodu
onaj dan kad se koji pomaže: desetinu efe bijeloga brašna za dar
svagdašnji, polovinu ujutru a polovinu uveèe. **21** U tavi s uljem
neka se gotovi; prženo neka donese; i pržene komade dara neka
prinese na ugodni miris Gospodu. **22** I sveštenik između sinova
njegovijeh, koji bude pomazan nakon njega, neka èini tako isto
zakonom vjeènim; neka se pali Gospodu sve to; **23** I svaki dar
sveštenikov neka se sav spali, a neka se ne jede. **24** Još reèe
Gospod Mojsiju govoreæi: **25** Kaži Aronu i sinovima njegovijem,
i reci: ovo je zakon za žrtvu radi grijeha: na mjestu gdje se kolje
žrtva paljenica, neka se kolje i žrtva za grijeh pred Gospodom;
svetinja je nad svetinjama. **26** Sveštenik koji prinese žrtvu za
grijeh neka je jede; na svetom mjestu neka se jede, u trijemu od
šatora od sastanka. **27** Što se god dotakne mesa njezina, biæe
sveto; i ako ko pokapa krvlju njezinom haljinu, ono što pokapa

neka opere na svetom mjestu. **28** I sud zemljani u kojem bude
kuhano neka se razbije; ako li je kuhano u sudu mjedenom, neka
se istre i vodom opere. **29** Svako muško između sveštenika
neka to jede; svetinja je nad svetinjama. **30** Ali nijedna žrtva za
grijeh, od koje se krv unese u šator od sastanka da se uèini
oèišæenje od grijeha u svetinji, neka se ne jede, nego neka se
ognjem sažeže.

7 A ovo je zakon za žrtvu radi prijestupa; svetinja je nad
svetinjama. **2** Na kojem se mjestu kolje žrtva paljenica, na
onom neka se kolje i žrtva za prijestup; i krvlju njezinom neka
se pokropi oltar ozgo unaokolo. **3** A sve salo njezino neka se
prinese, i rep i salo što pokriva crijeva, **4** I oba bubrega, i salo
što je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri neka izvadi
s bubrezima, **5** I neka zapali to sveštenik na oltaru na žrtvu
ognjenu Gospodu; to je žrtva za prijestup. **6** Svako muško
između sveštenika neka je jede; na svetom mjestu neka se
jede; svetinja je nad svetinjama. **7** Žrtva je za prijestup kao
žrtva za grijeh, jedan je zakon za obje; koji sveštenik uèini
njom oèišæenje, njegova je. **8** A kad sveštenik prinese èiju
žrtvu paljenicu, koža od žrtve koju prinese njegova je. **9** I svaki
dar peèen u peæi ili zgotovljen u kotliæu ili u tavi, onoga je
sveštenika koji ga prinese. **10** I svaki dar zamiješen s uljem ili
suh, svijeh je sinova Aronovijeh, kako jednoga tako drugoga. **11**
A ovo je zakon za žrtvu zahvalnu, koja se prinese Gospodu: **12**
Ako bi je ko prinosio da zahvali, neka prinese na žrtvu zahvalnu
kolaèe bez kvasca zamiješene s uljem i pogaèe bez kvasca
namazane uljem, i bijeloga brašna popržena s tijem kolaèima
zamiješenim s uljem. **13** Osim kolaèa hljeb kiseli neka prinese za
prinos svoj sa žrtvom zahvalnom, kojom zahvaljuje. **14** I od svega

što prinosi neka prinese po jedno za žrtvu podignutu Gospodu; i
to æe biti onoga sveštenika koji pokropi krvlju od žrtve zahvalne.
15 A meso od žrtve zahvalne, kojom se zahvaljuje, neka se
pojede onaj dan kad se prinese; i neka ne ostaje ništa do jutra.
16 Ako li prinese žrtvu radi zavjeta ili od volje, neka se jede onaj
dan kad se prinese; ako što ostane, neka se pojede sjutradan.
17 Ako li što mesa od te žrtve ostane do treæega dana, neka se
sažeže ognjem. **18** Ako li bi ko treæi dan jeo mesa od žrtve
zahvalne, neæe biti ugodan onaj koji je prinio, niti æe mu se ona
primiti, nego æe biti mrska, i ko bi je god jeo, nosiæe grijeh svoj.
19 I meso koje bi se dotaklo èega neèistoga, da se ne jede, nego
neka se sažeže ognjem; a drugo meso može jesti ko je god èist.
20 A ko bi jeo mesa od žrtve zahvalne prinesene Gospodu, a ne
bi bio èist, taj da se istrijebi iz naroda svojega. **21** I ko se dotakne
èega neèistoga, ili neèista èovjeka ili neèista živinèeta, ili kojega
mu drago gada neèistoga, pa jede mesa od žrtve zahvalne
prinesene Gospodu, taj da se istrijebi iz naroda svojega. **22** I
reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **23** Kaži sinovima Izrailjevim, i
reci: ne jedite sala od vola ni od ovce ni od koze. **24** Može se
uzeti za svaku potrebu salo od živinèeta koje crkne ili ga zvjerka
razdre; ali ga ne jedite; **25** Ko li bi jeo salo od stoke koju prinosi
èovjek na žrtvu ognjenu Gospodu, neka se istrijebi iz naroda
svojega onaj koji jede. **26** Ni krvi ne jedite u stanovima svojim ni
od ptice niti od kojega živinèeta. **27** Svaki koji bi jeo kakovu krv,
neka se istrijebi iz naroda svojega. **28** Opet reèe Gospod Mojsiju
govoreæi: **29** Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: ko prinosi žrtvu
svoju zahvalnu Gospodu, neka donese Gospodu prinos svoj od
žrtve zahvalne. **30** Svojim rukama neka donese što se sažiže
Gospodu, salo s grudima neka donese, i grudi neka se obrnu

tamo i amo na žrtvu pred Gospodom. **31** A sveštenik neka zapali
salo na oltaru, grudi pak nek budu Aronu i sinovima njegovijem.
32 I desno pleæe od svojih žrtava zahvalnih podajte svešteniku
da bude žrtva podignuta. **33** A koji između sinova Aronovijeh
prinese krv i salo od žrtve zahvalne, njemu neka bude desno
pleæe. **34** Jer grudi što se obræu i pleæe što se podiže uzeh od
sinova Izrailjevih od svijeh njihovijeh žrtava zahvalnih, i dadoh
Aronu svešteniku i sinovima njegovijem zakonom vjeènim da
se uzimaju od sinova Izrailjevih. **35** To je pomazanoga Arona i
pomazanih sinova njegovijeh od ognjenih žrtava Gospodnjih od
dana kad ih dovede da vrše službu sveštenièku Gospodu. **36** To
zapovjedi Gospod da im od dana kad ih pomaza daju sinovi
Izrailjevi zakonom vjeènim od koljena na koljeno. **37** To je zakon
za žrtvu paljenicu, za dar, za žrtvu radi grijeha i za žrtvu radi
prijestupa, i za osveštanje i za žrtvu zahvalnu, **38** Što je Gospod
zapovjedio Mojsiju na gori Sinajskoj kad zapovjedi sinovima
Izrailjevim u pustinji Sinajskoj da prinose žrtve svoje Gospodu.

8 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Uzmi Arona i sinove
njegove s njim i odijelo i ulje pomazanja i tele za žrtvu radi grijeha
i dva ovna i kotaricu prijesnijeh hljebova. **3** I saberi sav zbor pred
vrata šatoru od sastanka. **4** I uèini Mojsije kako mu zapovjedi
Gospod, i sabra se zbor pred vrata šatoru od sastanka. **5** I reèe
Mojsije zboru: ovo je zapovjedio Gospod da se uèini. **6** I dovede
Mojsije Arona i sinove njegove, i opra ih vodom. **7** I obuèe
mu košulju, i opasa ga pojasom, i ogrnu ga plaštem, i metnu
mu svrh njega opleæak, i steže oko njega pojas od opleæka, i
opasa ga njim. **8** I metnu na nj naprsnik, a na naprsnik metnu
Urim i Tumim. **9** Još mu metnu kapu na glavu, i na kapu metnu
sprijed ploèu zlatnu, krunu svetu, kao što zapovjedi Gospod

Mojsiju. **10** I uze Mojsije ulje pomazanja, i pomaza šator i sve
stvari u njemu, i osveti ih. **11** I pokropi njim oltar sedam puta,
i pomaza oltar i sve sprave njegove, i umivaonicu i podnožje
njezino, da se osveti. **12** I izli ulja pomazanja na glavu Aronu, i
pomaza ga da se osveti. **13** I dovede Mojsije sinove Aronove,
i obuèe im košulje, i opasa ih pojasom, i veza im kapice na
glave, kao što mu bješe zapovjedio Gospod. **14** I dovede tele za
grijeh, i Aron i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na glavu teletu
za grijeh. **15** I zakla ga Mojsije, i uzevši krvi njegove pomaza
rogove oltaru unaokolo prstom svojim, i oèisti oltar, a ostalu krv
izli na podnožje oltaru, i osveti ga da se na njemu èini oèišæenje
od grijeha. **16** I uze sve salo što je na crijevima, i mrežicu s
jetre, i oba bubrega, i salo oko njih, i zapali Mojsije na oltaru. **17**
A tele s kožom i s mesom i balegom spali ognjem iza okola,
kao što bješe Gospod zapovjedio Mojsiju. **18** I dovede ovna za
žrtvu paljenicu, i Aron i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na
glavu ovnu; **19** I zakla ga Mojsije, i pokropi krvlju njegovom oltar
ozgo unaokolo. **20** I isjekavši ovna na dijelove zapali Mojsije
glavu i dijelove i salo. **21** A crijeva i noge opra vodom, i tako
spali Mojsije svega ovna na oltaru; i bi žrtva paljenica za ugodni
miris, žrtva ognjena Gospodu, kao što bješe Gospod zapovjedio
Mojsiju. **22** I dovede drugoga ovna, ovna za posveæenje; i Aron
i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na glavu ovnu. **23** I zaklavši
ga Mojsije uze krvi njegove, i pomaza njom kraj desnoga uha
Aronu i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove.
24 I dovede Mojsije sinove Aronove, pa i njima pomaza istom
krvlju kraj desnoga uha i palac desne ruke i palac desne noge; a
ostalu krv izli Mojsije po oltaru unaokolo. **25** Potom uze salo i rep
i sve salo što je na crijevima, i mrežicu s jetre, i oba bubrega, i

salo oko njih, i pleæe desno, **26** A iz kotarice u kojoj stajahu
prijesni hljebovi pred Gospodom uze jedan kolaè prijesan, i
jedan kolaè hljeba s uljem i jednu pogaèu, i metnu na salo i
na pleæe desno. **27** I metnu to sve Aronu u ruke, i sinovima
njegovijem u ruke, i obrnu tamo i amo za žrtvu obrtanu pred
Gospodom. **28** Poslije uzevši to iz ruku njihovijeh Mojsije zapali
na oltaru svrh žrtve paljenice; to je posveæenje na ugodni miris,
žrtva ognjena Gospodu. **29** I uze Mojsije grudi, i obrnu ih tamo i
amo za žrtvu obrtanu pred Gospodom; i od ovna posvetnoga
dopade Mojsiju dio, kao što bješe Gospod zapovjedio Mojsiju.
30 I uze Mojsije ulja za pomazanje i krvi koja bješe na oltaru, i
pokropi Arona i haljine njegove, i sinove njegove i haljine njihove
s njim; i tako posveti Arona i haljine njegove, i sinove njegove i
haljine njihove s njim. **31** Potom reèe Mojsije Aronu i sinovima
njegovijem: kuhajte to meso na vratima šatora od sastanka, i
ondje ga jedite i hljeb posvetni što je u kotarici, kao što sam
zapovjedio rekavši: Aron i sinovi njegovi neka jedu to. **32** A
što ostane mesa ili hljeba, ognjem sažezite. **33** I ne izlazite s
vrata šatora od sastanka sedam dana, dokle se ne navrše dani
posveæenja vašega, jer æete se sedam dana posveæivati.
34 Kako je bilo danas, tako je Gospod zapovjedio da se èini,
da biste se oèistili od grijeha. **35** Zato na vratima šatora od
sastanka ostanite danju i noæu za sedam dana, i izvršite što je
Gospod zapovjedio da izvršite, da ne pomrete, jer mi je tako
zapovjeđeno. **36** I Aron i sinovi njegovi uèiniše sve što bješe
Gospod zapovjedio preko Mojsija.

9 A u osmi dan sazva Mojsije Arona i sinove njegove i starješine
Izrailjske. **2** I reèe Aronu: uzmi tele za žrtvu radi grijeha i ovna
za žrtvu paljenicu, oba zdrava; i prinesi ih pred Gospodom. **3** A

sinovima Izrailjevim kaži i reci: uzmite jare za žrtvu radi grijeha, i
tele i jagnje, oboje od godine dana, i zdravo, za žrtvu paljenicu.
4 I vola i ovna za žrtvu zahvalnu, da prinesete pred Gospodom, i
dar s uljem zamiješen, jer æe vam se danas javiti Gospod. **5** I
uzeše što zapovjedi Mojsije, i donesoše pred šator od sastanka,
i pristupivši sav zbor stadoše pred Gospodom. **6** I reèe Mojsije:
uèinite što je zapovjedio Gospod, i pokazaæe vam se slava
Gospodnja. **7** I reèe Mojsije Aronu: pristupi k oltaru, i prinesi
žrtvu za grijeh svoj i žrtvu svoju paljenicu, i oèisti od grijeha sebe
i narod; i prinesi žrtvu narodu i oèisti ih od grijeha, kao što je
zapovjedio Gospod. **8** Tada Aron pristupi k oltaru, i zakla tele za
se. **9** I sinovi Aronovi dodaše mu krv, a on zamoèi prst svoj u
krv, i pomaza rogove oltaru; a ostalu krv izli na podnožje oltaru.
10 A salo i bubrege i mrežicu s jetre od žrtve za grijeh zapali na
oltaru, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **11** A meso
i kožu sažeže ognjem iza okola. **12** Potom zakla žrtvu svoju
paljenicu, i sinovi Aronovi dodaše mu krv od nje, i pokropi njom
oltar ozgo unaokolo. **13** I dodaše mu žrtvu paljenicu isjeèenu na
dijelove zajedno s glavom, i zapali je na oltaru. **14** I opravši
crijeva i noge od nje, zapali ih na oltaru svrh žrtve paljenice.
15 Potom prinese žrtvu narodnu: uze jare za grijeh koje bješe
za narod, i zakla ga, i prinese za grijeh kao i prvo. **16** Iza toga
prinese i žrtvu paljenicu, i svrši po zakonu. **17** Prinese i dar, i
uzevši od njega punu šaku zapali na oltaru svrh jutrenje žrtve
paljenice. **18** Potom zakla vola i ovna na žrtvu zahvalnu za
narod; i dodaše mu sinovi Aronovi krv, i pokropi njom oltar ozgo
unaokolo. **19** Pa mu dodaše i salo od vola, i od ovna rep, i salo
što pokriva crijeva, i bubrege i mrežicu s jetre, **20** I metnuše sve
salo na grudi, i zapali salo na oltaru. **21** A grudi i desno pleæe

obrnu Aron tamo i amo na žrtvu obrtanu pred Gospodom, kao
što bješe Gospod zapovjedio Mojsiju. **22** Tada podiže Aron ruke
svoje prema narodu i blagoslovi ih; i siđe svršiv žrtvu za grijeh i
žrtvu paljenicu i žrtvu zahvalnu. **23** Potom uđe Mojsije s Aronom
u šator od sastanka, a kad opet izađoše blagosloviše narod; i
slava se Gospodnja pokaza svemu narodu. **24** Jer dođe oganj
od Gospoda, i spali na oltaru žrtvu paljenicu i salo. I vidjevši to
sav narod povika i pade nièice.

10 A sinovi Aronovi Nadav i Avijud uzevši svaki svoju kadionicu
metnuše oganj u njih i na oganj metnuše kad, i prinesoše pred
Gospodom oganj tuđ, a to im ne bješe zapovjedio. **2** Tada dođe
oganj od Gospoda i udari ih, te pogiboše pred Gospodom. **3**
Tada reèe Mojsije Aronu: to je što je kazao Gospod govoreæi: u
onima koji pristupaju k meni biæu svet i pred cijelim narodom
proslaviæu se. A Aron oæutje. **4** A Mojsije pozva Misaila i
Elisafana sinove Ozila strica Aronova, i reèe im: hodite i iznesite
braæu svoju ispred svetinje napolje iz okola. **5** I pristupiše i
iznesoše ih u košuljama njihovijem napolje iz okola, kao što
reèe Mojsije. **6** Tada reèe Mojsije Aronu i Eleazaru i Itamaru,
sinovima njegovijem: nemojte otkrivati glava svojih, ni haljina
svojih razdirati, da ne izginete i da se Gospod ne razgnjevi
na sav zbor; nego braæa vaša, sav rod Izrailjev, neka plaèe
radi požara koji uèini Gospod. **7** I s vrata šatora od sastanka
nemojte izlaziti, da ne izginete, jer je na vama ulje pomazanja
Gospodnjega. I uèiniše po rijeèi Mojsijevoj. **8** I Gospod reèe
Aronu govoreæi: **9** Vina i silovita piæa nemoj piti ti ni sinovi
tvoji s tobom, kad ulazite u šator od sastanka da ne izginete. To
neka vam je uredba vjeèna od koljena na koljeno. **10** Da biste
mogli raspoznavati šta je sveto šta li nije, i šta je èisto šta li

neèisto, **11** I da biste uèili sinove Izrailjeve svijem uredbama koje
im je kazao Gospod preko Mojsija. **12** A Mojsije reèe Aronu i
Eleazaru i Itamaru sinovima njegovijem koji ostaše: uzimajte dar
što ostane od ognjenih žrtava Gospodnjih, i jedite s hljebom
prijesnijem kod oltara; jer je svetinja nad svetinjama. **13** Zato
æete ga jesti na svetom mjestu, jer je dio tvoj i dio sinova tvojih
od ognjenih žrtava Gospodnjih; jer mi je tako zapovjeđeno. **14** A
grudi od žrtve obrtane i pleæe od žrtve podizane jedite na èistom
mjestu, ti i sinovi tvoji i kæeri tvoje s tobom; jer je taj dio dan tebi
i sinovima tvojim od zahvalnih žrtava sinova Izrailjevih. **15** Pleæe
od žrtve podizane i grudi od žrtve obrtane donosiæe se sa
salom što se sažiže, da se obrne tamo i amo pred Gospodom,
i biæe tvoje i sinova tvojih s tobom zakonom vjeènijem, kao
što je zapovjedio Gospod. **16** I Mojsije potraži jare za grijeh; ali
gle, bješe izgorjelo; zato se razgnjevi na Eleazara i na Itamara
sinove Aronove koji ostaše, i reèe: **17** Zašto ne jedoste žrtve
za grijeh na svetom mjestu? svetinja je nad svetinjama, i dade
vam je Gospod da nosite grijeh svega zbora, da bi se oèistili od
grijeha pred Gospodom. **18** A eto krv njezina nije unesena u
svetinju; valjaše vam je jesti na svetom mjestu, kao što sam
zapovjedio. **19** Tada reèe Aron Mojsiju: eto, danas prinesoše
žrtvu svoju za grijeh i žrtvu svoju paljenicu pred Gospodom, i to
mi se dogodi. A da sam danas jeo žrtve za grijeh, bi li bilo po
volji Gospodu? **20** Kad to èu Mojsije, prista na to.

11 I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi im: **2** Kažite
sinovima Izrailjevim i recite: ovo su životinje koje æete jesti
između svijeh životinja na zemlji: **3** Što god ima papke i papci su
mu razdvojeni i preživa između životinja, to jedite. **4** Ali onijeh što
samo preživaju ili što samo imaju papke razdvojene, ne jedite,

kao što je kamila, jer preživa ali nema papaka razdvojenih; da
vam je neèista; **5** I pitomi zec, jer preživa ali nema papaka
razdvojenih; neèist da vam je; **6** I zec divlji, jer preživa ali nema
papaka razdvojenih; neèist da vam je; **7** I svinja, jer ima papke
razdvojene ali ne preživa; neèista da vam je; **8** Mesa od njih ne
jedite niti se strva njihova dodijevajte; jer vam je neèisto. **9** A
između svega što je u vodi ovo jedite: što god ima pera i ljusku u
vodi, po moru i po rijekama, jedite. **10** A što nema pera i ljuske u
moru i u rijekama između svega što se mièe po vodi i živi u vodi,
da vam je gadno. **11** Gadno da vam je; mesa da im ne jedete, i
na strv njihov da se gadite. **12** Što god nema pera i ljuske u
vodi, to da vam je gadno. **13** A između ptica ove da su vam
gadne i da ih ne jedete: orao i jastrijeb i morski orao, **14** Eja i
kraguj po svojim vrstama, **15** I svaki gavran po svojim vrstama,
16 I sovuljaga i æuk i liska i kobac po svojim vrstama, **17** I buljina
i gnjurac i ušara, **18** I labud i gem i svraka, **19** I roda i èaplja po
svojim vrstama, i pupavac i ljiljak. **20** Što god gamiže a ima krila
i ide na èetiri noge, da vam je gadno. **21** Ali između svega što
gamiže a ima krila i ide na èetiri noge jedite što ima stegna na
nogama svojim, kojima skaèe po zemlji. **22** Između njih jedite
ove: arba po vrstama njegovim, salema po vrstama njegovim,
argola po vrstama njegovim i agava po vrstama njegovim. **23** A
što još gamiže a ima krila i èetiri noge, da vam je gadno. **24** I o
njih æete se oskvrniti; ko se god dotakne mrtva tijela njihova, da
je neèist do veèera. **25** I ko bi god nosio mrtva tijela njihova,
neka opere haljine svoje, i da je neèist do veèera. **26** Svaka
životinja koja ima papke ali nerazdvojene i ne preživa, da vam je
neèista; ko ih se god dotakne, da je neèist. **27** I što god ide
na šapama između svijeh životinja èetvoronogih, da vam je

neèisto; ko bi se dotakao strva njihova, da je neèist do veèera.
28 I ko bi nosio strv njihov, neka opere haljine svoje, i da je
neèist do veèera; to da vam je neèisto. **29** I između životinja koje
pužu po zemlji da su vam neèiste: lasica i miš i kornjaèa po
svojim vrstama, **30** I jež i gušter i tvor i puž i krtica. **31** To vam je
neèisto između životinja koje pužu; ko ih se dotakne mrtvijeh, da
je neèist do veèera. **32** I svaka stvar na koju padne koje od
njih mrtvo biæe neèista, bila sprava drvena ili haljina ili koža ili
torba, i svaka stvar koja treba za kakav posao, neka se metne u
vodu, i da je neèista do veèera, poslije da je èista. **33** A svaki
sud zemljani, u koji padne što od toga, i što god u njemu bude,
biæe neèist, i razbijte ga. **34** I svako jelo što se jede, ako na
njega doðe onaka voda, da je neèisto, i svako piæe što se pije u
svakom takom sudu, da je neèisto. **35** I na što bi palo što od tijela
njihova mrtva sve da je neèisto, i peæ i ognjište neka se razvali,
jer je neèisto i neka vam je neèisto. **36** A studenac i ubao, gdje
se voda skuplja, biæe èist; ali što se dotakne strva njihova, biæe
neèisto. **37** Ako li što od strva njihova padne na sjeme, koje se
sije, ono æe biti èisto. **38** Ali ako bude polito sjeme vodom, pa
onda padne što od strva njihova na sjeme, da vam je neèisto. **39**
I kad ugine životinja od onijeh koje jedete, ko se dotakne strva
njezina, da je neèist do veèera. **40** A ko bi jeo od strva njezina,
neka opere haljine svoje i da je neèist do veèera; i ko bi odnio
strv njezin, neka opere haljine svoje, i da je neèist do veèera. **41**
I sve što puže po zemlji, da vam je gadno, da se ne jede. **42** Što
god ide na trbuhu i što god ide na èetiri noge ili ima više noga
između svega što puže po zemlji, to ne jedite, jer je gad. **43**
Nemojte se poganiti nièim što gamiže i nemojte se skvrniti njima,
da ne budete neèisti s njih. **44** Jer ja sam Gospod Bog vaš; zato

se osveæujte i budite sveti, jer sam ja svet; i nemojte se skvrniti
nièim što puže po zemlji. **45** Jer ja sam Gospod, koji sam vas
izveo iz zemlje Misirske da vam budem Bog; budite dakle sveti,
jer sam ja svet. **46** Ovo je zakon za zvijeri i za ptice, i za sve
životinje što se mièu po vodi, i za svaku dušu živu koja puže po
zemlji, **47** Da se raspoznaje neèisto od èistoga i životinja koja se
jede od životinje koja se ne jede.

12 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži sinovima
Izrailjevijem, i reci: kad žena zatrudni i rodi muško, neèista da je
sedam dana; kao u dane kad se odvaja radi nemoæi svoje,
biæe neèista. **3** A u osmi dan neka se obreže dijete. **4** A ona još
trideset i tri dana neka ostane èisteæi se od krvi; nijedne svete
stvari da se ne dodijeva i u svetinju da ne ide dok se ne navrše
dani èišæenja njezina. **5** A kad rodi žensko, onda da je neèista
dvije nedjelje dana, kao kad se odvaja radi nemoæi svoje, i
šezdeset i šest dana neka ostane èisteæi se od krvi. **6** A kad
se navrše dani èišæenja njezina radi sina ili radi kæeri, neka
donese svešteniku na vrata šatora od sastanka jagnje od godine
za žrtvu paljenicu, i golupèe ili grlicu za žrtvu radi grijeha. **7** I
sveštenik æe prinijeti žrtvu pred Gospodom, i oèistiæe je od
grijeha njezina; i tako æe se oèistiti od teèenja krvi svoje. To je
zakon za ženu kad rodi muško ili žensko. **8** Ako li ne može dati
jagnjeta, onda neka uzme dvije grlice ili dva golubiæa, jedno
za žrtvu paljenicu a drugo za žrtvu radi grijeha; i oèistiæe je
sveštenik od grijeha njezina i biæe èista.

13 Jošte reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **2** Èovjek u
koga bi na koži tijela njegova bio otok ili krasta ili bubuljica, i
bilo bi na koži tijela njegova nalik na gubu, neka se dovede k
Aronu svešteniku ili ka kojemu sinu njegovu svešteniku. **3** I

neka sveštenik vidi boljeticu na koži tijela njegova; ako dlaka na
boljetici bude pobijeljela i boljetica bude na oèi niža od ostale
kože tijela njegova, onda je guba; pa kad je vidi sveštenik
proglasiæe ga da je neèist. **4** Ako li bude bijela bubuljica na
koži tijela njegova i ne bude na oèi niža od ostale kože niti
dlaka na njoj pobijeljela, onda neka zatvori sveštenik za sedam
dana èovjeka sa takom boljeticom. **5** A sedmoga dana neka vidi
sveštenik; ako opazi da je boljetica ostala kako je bila i nije se
dalje razišla po koži, neka ga zatvori sveštenik opet za sedam
dana. **6** I neka ga sveštenik opet vidi sedmoga dana, pa ako
opazi da se boljetica smanjala i nije se dalje razišla po koži,
proglasiæe ga sveštenik da je èist; krasta je; i on neka opere
haljine svoje i biæe èist. **7** Ako li se dalje raširi krasta po koži
njegovoj, pošto ga sveštenik vidi i proglasi da je èist, nanovo
neka se pokaže svešteniku; **8** Ako vidi sveštenik da se krasta
raširila po koži njegovoj, proglasiæe sveštenik da je neèist; guba
je. **9** Kad je guba na èovjeku, neka ga dovedu k svešteniku.
10 I sveštenik neka ga vidi; ako bude bijel otok na koži i dlaka
bude pobijeljela, ako bi i zdravo meso bilo na otoku, **11** Guba je
zastarjela na koži tijela njegova; zato æe ga sveštenik proglasiti
da je neèist, i neæe ga zatvoriti, jer je neèist. **12** Ako li se guba
izaspe po koži i pokriju svu kožu èovjeku od glave do pete, gdje
bi god sveštenik oèima pogledao, **13** Kad sveštenik vidi da je
guba pokrila svu kožu na njemu, proglasiæe da je èovjek èist,
jer je sve pobijeljelo, pa je èist. **14** Ali ako se pokaže na njemu
divlje meso, biæe neèist. **15** Pa kad sveštenik vidi divlje meso,
proglasiæe ga da je neèist; ono je divlje meso neèisto, guba je.
16 A kad bi se divlje meso promijenilo i pobijeljelo, neka doðe k
svešteniku. **17** I kad vidi sveštenik da je boljetica pobijeljela,

sveštenik æe proglasiti da je èist; èist je. **18** Kad u koga na
koži bude èir, pa proðe, **19** A poslije na mjestu gdje je bio èir
izaðe otok bijel ili bubuljica bijela i crvenkasta, neka se pokaže
svešteniku. **20** Ako sveštenik vidi da je na oèi niža od ostale
kože i dlaka na njoj pobijeljela, proglasiæe ga sveštenik da je
neèist, guba je, izašla je iz èira. **21** Ako li sveštenik gledajuæi
vidi da nije dlaka na njoj pobijeljela niti je niža od kože, nego
se smanjala, onda æe ga zatvoriti sveštenik za sedam dana.
22 Ako se raširi po koži, onda æe ga sveštenik proglasiti da je
neèist; bolest je. **23** Ako li ostane na svom mjestu bubuljica i
ne raširi se, požiljak je od èira; zato æe ga sveštenik proglasiti
da je èist. **24** Ako se ko po koži ožeže ognjem, pa pošto se
zalijeèi ostane bubuljica bijela i crvenkasta ili samo bijela, **25**
Neka ga vidi sveštenik; ako dlaka na bubuljici bude pobijeljela i
ako na oèi bude niža nego koža, guba je, izašla je iz ožegline;
zato æe ga sveštenik proglasiti da je neèist; guba je. **26** Ako li
sveštenik vidi da na bubuljici nema bijele dlake niti je niža od
kože, nego se smanjala, zatvoriæe ga za sedam dana. **27** Pa
æe je sedmoga dana pogledati sveštenik; ako se bude raširila
po koži, tada æe ga sveštenik proglasiti da je neèist; guba je.
28 Ako li bubuljica bude ostala na svom mjestu, i ne bude se
raširila po koži, nego se smanjala, onda je rana od toga što se
ožegao; zato æe ga sveštenik proglasiti da je èist, jer je požiljak
od ožegline. **29** Ako u èovjeka ili u žene bude boljetica na glavi
ili na bradi, **30** Sveštenik neka vidi boljeticu; ako na oèi bude
niža od ostale kože i na njojzi dlaka žuækasta i tanka, sveštenik
æe proglasiti da je neèist; ospa je, guba na glavi ili na bradi;
31 A kad sveštenik vidi boljeticu, i opazi da na oèi nije niža od
ostale kože i da nema na njoj crne dlake, tada æe zatvoriti

sveštenik za sedam dana onoga na kom je ospa. **32** Pa kad
sveštenik sedmi dan vidi a ospa se nije dalje razišla niti dlaka na
njoj požutjela, niti je na oèi ospa niža od kože, **33** Tada neka
se obrije, ali ospu da ne obrije, i sveštenik neka zatvori još za
sedam dana onoga na kom je ospa. **34** I sedmoga dana neka
sveštenik opet vidi ospu; ako opazi da se ospa nije dalje razišla
po koži niti je na oèi niža od ostale kože, tada æe ga proglasiti
sveštenik da je èist, pa neka opere haljine svoje, i biæe èist. **35**
Ako li se raširi ospa po koži, pošto bude proglašen da je èist, **36**
Tada neka ga vidi sveštenik; ako se bude raširila ospa po koži,
neka više ne gleda sveštenik ima li žutijeh dlaka; neèist je. **37**
Ako li opazi da je ospa ostala gdje je bila i da je crna dlaka
izrasla po njoj, zalijeèila se ospa, èist je, i sveštenik æe proglasiti
da je èist. **38** Kad u èovjeka ili u žene budu bubuljice po koži
tijela njihova, bubuljice bijele, **39** Sveštenik neka vidi; ako na
koži tijela njihova budu bijele bubuljice male, bijela je ospa izašla
po koži, èist je. **40** Kome opadne kosa s glave, æelav je, èist je.
41 Ako mu sprijeda opadne kosa s glave, pola je æelav, i èist je.
42 Kad na glavi sasvijem æelavoj ili pola æelavoj bude bijela i
crvenkasta boljetica, guba je, izašla na glavi svoj æelavoj ili
pola æelavoj. **43** I neka ga vidi sveštenik; ako opazi da je bijel i
crvenkast otok na glavi svoj æelavoj ili pola æelavoj nalik na
gubu po koži ostaloga tijela, **44** Èovjek je gubav, neèist je, i
sveštenik æe ga proglasiti da je neèist; guba mu je na glavi. **45**
A gubavac na kom je ta bolest, neka ide u haljinama razdrtijem i
gologlav, i usta neka zastre, i neka vièe: neèist, neèist. **46** Dokle
je god bolest na njemu, neka bude neèist; neèist je, neka živi
sam, iza okola neka mu bude stan. **47** I ako na haljini bude
guba, na haljini vunenoj ili lanenoj, **48** Ili na osnovi ili na pouèici

od lana ili od vune, ili na koži, ili na èem god od kože, **49** I
ako boljetica bude zelenkasta ili crvenkasta na haljini ili na koži
ili na osnovi ili na pouèici ili na èem god od kože, guba je, i
neka se pokaže svešteniku. **50** I kad vidi sveštenik bolest, neka
zatvori za sedam dana stvar na kojoj je guba. **51** I sedmoga
dana ako vidi da se dalje razišla bolest po haljini ili po osnovi
ili po pouèici ili po koži ili po èemu god od kože, ljuta je guba
bolest ona, stvar je neèista. **52** Zato neka spali onu haljinu ili
osnovu ili pouèicu od vune ili od lana, ili što god bude od kože,
na èem bude bolest; jer je ljuta guba, ognjem neka se spali.
53 Ako li opazi sveštenik da se bolest nije razišla po haljini ili
po osnovi ili pouèici, ili po èemu god od kože, **54** Tada neka
zapovjedi sveštenik da se opere ono na èem je bolest, pa onda
neka zatvori opet za sedam dana. **55** Pa neka vidi sveštenik
pošto se opere stvar na kojoj je bolest, i ako opazi da bolest nije
promijenila boje svoje, ako se i ne bude dalje razišla, stvar je
neèista, spali je ognjem; jer je ljuta guba na gornjoj ili na donjoj
strani. **56** Ako li vidi sveštenik da se mjesto smanjalo pošto je
oprano, onda neka ga otkine od haljine ili od kože ili od osnove
ili od pouèice. **57** Ako li se opet pokaže na haljini ili na osnovi ili
na pouèici ili na èem god od kože, guba je koja se širi, ognjem
spali ono na èem bude. **58** A haljinu ili osnovu ili pouèicu ili što
mu drago od kože, kad opereš, pa otide s njega ta bolest, operi
još jednom, i biæe èisto. **59** Ovo je zakon za gubu na haljini
vunenoj ili lanenoj, ili na osnovi ili na pouèici, ili na èem god od
kože, kako se može znati je li što èisto ili neèisto.

14 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Ovo je zakon za
gubavca kad se èisti: neka se dovede k svešteniku, **3** A
sveštenik neka izađe iza okola; i ako vidi da je izlijeèena guba

na gubavcu, **4** Onda æe zapovjediti sveštenik onome koji se
èisti da uzme dvije ptice žive èiste, i drvo kedrovo i crvca i
isopa. **5** I neka zapovjedi sveštenik da se jedna ptica zakolje
nad sudom zemljanim nad vodom živom. **6** Pa neka uzme živu
pticu i drvo kedrovo i crvac i isop, i sve to zajedno sa živom
pticom neka zamoèi u krv od ptice zaklane nad vodom živom. **7**
I neka pokropi sedam puta onoga koji se èisti od gube, i neka ga
proglasi da je èist, i neka pusti živu pticu u polje. **8** Tada koji se
èisti neka opere haljine svoje i obrije sve dlake svoje, i neka se
okupa u vodi, i biæe èist; potom neka uðe u oko, ali da stoji
napolju ne ulazeæi u svoj šator sedam dana. **9** A u sedmi dan
neka obrije sve dlake svoje, glavu i bradu i obrve nad oèima, i
sve dlake svoje neka obrije, i neka opere haljine svoje, pa neka
se okupa u vodi i biæe èist. **10** A u osmi dan neka uzme dva
jagnjeta zdrava i jednu ovcu od godine zdravu i tri desetine efe
bijeloga brašna zamiješena s uljem za dar, i jedan log ulja. **11** A
sveštenik koji ga èisti neka postavi onoga koji se èisti zajedno s
tijem stvarima pred Gospodom na vratima šatora od sastanka.
12 I uzevši sveštenik jedno jagnje neka ga prinese na žrtvu za
prijestup zajedno s logom ulja, i neka obrne tamo i amo pred
Gospodom na žrtvu obrtanu. **13** A poslije neka zakolje jagnje na
mjestu gdje se kolje žrtva za grijeh i žrtva paljenica na svetom
mjestu, jer žrtva za prijestup pripada svešteniku kao i žrtva za
grijeh; svetinja je nad svetinjama. **14** Tada neka sveštenik uzme
krvi od žrtve za prijestup i pomaže kraj desnoga uha onome koji
se èisti i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove.
15 Potom neka uzme sveštenik od loga ulja i nalije na dlan svoj
lijevi. **16** Pa neka zamoèi sveštenik prst od desne ruke svoje u
ulje što mu je na lijevom dlanu, i neka pokropi uljem s prsta

svojega sedam puta pred Gospodom. **17** A ostalijem uljem što
mu je na dlanu neka pomaže sveštenik kraj desnoga uha onome
koji se èisti, i palac desne ruke njegove i palac desne noge
njegove po krvi od žrtve za prijestup. **18** A što još ostane ulja na
dlanu svešteniku, onijem neka namaže glavu onome koji se
èisti, i tako æe ga oèistiti sveštenik pred Gospodom. **19** Potom
neka sveštenik prinese žrtvu za grijeh, i oèistiæe onoga koji se
èisti od svoje neèistote; a poslije neka zakolje žrtvu paljenicu. **20**
I neka prinese sveštenik žrtvu paljenicu zajedno s darom na
oltaru; i tako æe ga oèistiti, i biæe èist. **21** Ali ako je siromah
te ne može donijeti toliko, onda neka uzme jedno jagnje za
žrtvu radi prijestupa da se prinese žrtva obrtana za oèišæenje
njegovo, i jednu desetinu efe bijeloga brašna zamiješena s
uljem za dar, i log ulja. **22** I dvije grlice ili dva golubiæa, koje
može priskrbiti, da bude jedno žrtva za grijeh a drugo žrtva
paljenica. **23** I to neka donese u osmi dan svojega èišæenja
svešteniku na vrata šatora od sastanka pred Gospodom. **24**
Tada sveštenik neka uzme jagnje za prijestup i log ulja, i to neka
sveštenik obrne pred Gospodom za žrtvu obrtanu. **25** I neka
zakolje jagnje za žrtvu radi prijestupa, i uzevši sveštenik krvi od
žrtve za prijestup neka pomaže kraj desnoga uha onome koji se
èisti i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove.
26 I ulja neka nalije sveštenik na dlan svoj lijevi, **27** Pa neka
zamoèi prst od desne ruke svoje u ulje što mu je na lijevom
dlanu, i pokropi njim sedam puta pred Gospodom. **28** I uljem
što mu je na dlanu neka pomaže sveštenik kraj desnoga uha
onome koji se èisti, i palac desne ruke njegove i palac desne
noge njegove po mjestu gdje je krv od žrtve za prijestup. **29**
A što ostane ulja na dlanu svešteniku, onijem neka namaže

glavu onome koji se èisti; i tako æe ga oèistiti pred Gospodom.
30 Tako neka uèini i s jednom grlicom ili golupèetom od onijeh
koje priskrbi. **31** Što je priskrbio, jedno æe biti žrtva za grijeh a
drugo žrtva paljenica s darom; i tako æe sveštenik oèistiti pred
Gospodom onoga koji se èisti. **32** To je zakon za gubavca koji ne
može priskrbiti svega što treba za oèišæenje. **33** I reèe Gospod
Mojsiju i Aronu govoreæi: **34** Kad doðete u zemlju Hanansku,
koju æu vam ja dati da je vaša, pa kad pustim gubu na koju
kuæu u zemlji koju æete držati, **35** Onda onaj èija je kuæa neka
doðe i javi svešteniku govoreæi: èini mi se kao da je guba na
kuæi. **36** A sveštenik neka zapovjedi da se isprazni kuæa prije
nego on doðe da vidi gubu, da se ne bi oskvrnilo što je u kuæi;
potom neka doðe sveštenik da vidi kuæu. **37** Pa kad vidi bolest,
ako bude bolest na zidovima kuænim kao rupice zelenkaste ili
crvenkaste i na oèi niže od zida, **38** Neka izaðe sveštenik iz
kuæe one na vrata kuæna, i zatvori kuæu za sedam dana. **39**
Poslije opet neka doðe sveštenik u sedmi dan, pa ako vidi da
se bolest dalje razišla po zidovima kuænim, **40** Zapovjediæe
sveštenik da povade kamenje na kom je bolest i da ga bace iza
grada na mjesto neèisto. **41** A kuæu zapovjediæe da ostružu
iznutra svuda unaokolo, i prah što sastružu da prospu iza grada
na mjesto neèisto, **42** I da uzmu drugo kamenje i uglave na
mjesto gdje je bilo preðašnje kamenje; tako i blato drugo uzevši
da olijepe kuæu. **43** Ako se povrati bolest i opet izraste po kuæi,
pošto se povadi kamenje i ostruže kuæa i nanovo olijepi, **44**
Tada došav sveštenik ako vidi da se bolest razišla po kuæi,
ljuta je guba na kuæi, neèista je. **45** Neka se razruši ona kuæa,
kamenje i drva i sav lijep od one kuæe, i neka se iznese iza
grada na mjesto neèisto. **46** A ko bi ušao u kuæu onu dok je

zatvorena, da je neèist do veèera. **47** I ko bi spavao u onoj kuæi,
neka opere haljine svoje; tako i ko bi jeo u onoj kuæi, neka opere
haljine svoje. **48** Ako li sveštenik došav vidi da se nije bolest
razišla po kuæi pošto je kuæa nanovo olijepljena, neka proglasi
sveštenik da je èista, jer se izlijeèila bolest. **49** I neka uzme da bi
se kuæa oèistila dvije ptice i drvo kedrovo i crvca i isopa, **50**
I neka zakolje jednu pticu nad sudom zemljanim nad vodom
živom. **51** Pa neka uzme drvo kedrovo i isop i crvac i drugu
pticu živu, i neka zamoèi u krv od zaklane ptice i u vodu živu, i
pokropi kuæu sedam puta. **52** I tako æe oèistiti kuæu onu krvlju
ptièijom i vodom živom i pticom živom i drvetom kedrovijem i
isopom i crvcem. **53** Pa onda neka pusti pticu živu iza grada u
polje; i oèistiæe kuæu, i biæe èista. **54** Ovo je zakon za svaku
gubu i za ospu, **55** Za gubu na haljini i na kuæi, **56** I za otok i za
krastu i za bubuljicu, **57** Da se zna kad je ko neèist i kad je ko
èist. To je zakon za gubu.

15 Još reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **2** Kažite
sinovima Izrailjevim i recite im: kome èovjeku teèe sjeme od
tijela njegova, neèist je. **3** A ovaka je neèistota njegova od toga
teèenja: ako ispusti tijelo njegovo teèenje svoje, ili se ustavi
teèenje u tijelu njegovu, neèistota je na njemu. **4** Svaka postelja
na koju leže onaj kome teèe sjeme, da je neèista; i sve na što
sjede, da je neèisto. **5** I ko se god dotakne postelje njegove,
neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neèist
do veèera. **6** I ko sjede na ono na èem je sjedio onaj kome
teèe sjeme, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i
biæe neèist do veèera. **7** I ko se dotakne tijela onoga kome
teèe sjeme, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i
biæe neèist do veèera. **8** I ako onaj kome teèe sjeme pljune na

èistoga, on neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i
biæe neèist do veèera. **9** I svako sedlo na kom bi sjedio onaj
kome teèe sjeme, da je neèisto. **10** I ko bi se dotakao èega god
što je bilo pod njim, da je neèist do veèera; i ko bi što takovo
nosio, neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biæe neèist
do veèera. **11** I koga bi se dotakao onaj kome teèe sjeme ne
opravši ruku svojih vodom, neka opere haljine svoje i okupa se
u vodi, i biæe neèist do veèera. **12** I sud zemljani kojega bi
se dotakao onaj kome teèe sjeme, neka se razbije, a drveni
sud neka se opere vodom. **13** A kad se onaj kome teèe sjeme
oèisti od teèenja svojega, neka broji sedam dana pošto se
oèisti, i neka opere haljine svoje i neka tijelo svoje opere vodom
živom, i biæe èist. **14** A u osmi dan neka uzme dvije grlice ili
dva golubiæa, i neka dođe pred Gospoda na vrata šatora od
sastanka, i neka ih da svešteniku. **15** I sveštenik neka prinese
jedno od njih na žrtvu za grijeh a drugo na žrtvu paljenicu; tako
æe ga oèistiti sveštenik pred Gospodom od teèenja njegova. **16**
I èovjek kome izađe sjeme kad spava sa ženom neka opere
vodom cijelo tijelo svoje, i biæe neèist do veèera. **17** I svaka
haljina i svaka koža na kojoj bude tako sjeme, neka se opere
vodom i biæe neèisto do veèera. **18** I žena kod koje bude spavao
taki èovjek, i ona i on neka se okupaju u vodi i biæe neèisti
do veèera. **19** A žena kad ima vrijeme, kad ide krv od tijela
njezina, neka se odvaja sedam dana, i ko je se god dotakne, da
je neèist do veèera. **20** I na što god legne dok se odvaja, da je
neèisto, i na što god sjede, da je neèisto. **21** I ko se dotakne
postelje njezine, neka opere haljine svoje i neka se okupa u
vodi, i biæe neèist do veèera. **22** I ko se dotakne èega na èem
je ona sjedjela, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi,

i biæe neèist do veèera. **23** I što bi god bilo na postelji njezinoj ili
na èem je ona sjedjela, pa se ko dotakne toga, da je neèist do
veèera. **24** A ko bi spavao s njom te bi neèistota njezina došla
na nj, da je neèist sedam dana, i postelja na kojoj leži da je
neèista. **25** A žena, od koje bi išla krv dugo vremena ili osim
obiènoga vremena ili u obièno vrijeme ali duže, dokle god teèe
neèistota njezina biæe neèista kao u vrijeme kada se odvaja. **26**
Postelja na kojoj leži dokle joj god krv ide, da joj je kao postelja
kad se odvaja; i na èem bi god sjedjela da je neèisto kao što je
neèisto kad se odvaja. **27** I ko se god dotakne tijeh stvari, neèist
je; zato neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biæe neèist
do veèera. **28** A kad se oèisti od teèenja krvi svoje, neka broji
sedam dana, pa onda da je èista. **29** I u osmi dan neka uzme
dvije grlice ili dva golubiæa, i neka ih odnese svešteniku na vrata
šatora od sastanka. **30** I neka sveštenik prinese jedno na žrtvu
za grijehe a drugo na žrtvu paljenicu, i oèistiæe je sveštenik
pred Gospodom od teèenja neèistote njezine. **31** Tako æete
odluèivati sinove Izrailjeve od neèistota njihovijeh, da ne ginu s
neèistota svojih skvrneæi šator moj što je usred njih. **32** To je
zakon za onoga kome teèe sjeme i kome izađe sjeme kad spava
sa ženom te bude neèist, **33** I za ženu kad boluje od teèenja krvi
svoje, i za svakoga koji boluje od teèenja svoga, bilo muško ili
žensko, i za èovjeka koji bi ležao s neèistom.

16 I reèe Gospod Mojsiju pošto pogiboše dva sina Aronova, a
pogiboše kad pristupiše pred Gospoda, **2** I kaza Gospod Mojsiju:
reci Aronu bratu svojemu da ne ulazi u svako doba u svetinju za
zavjes pred zaklopac koji je na kovèegu, da ne pogine, jer æu
se u oblaku nad zaklopcem javljati. **3** S ovijem neka ulazi Aron
u svetinju: s juncem za žrtvu radi grijeha i s ovnom za žrtvu

paljenicu. **4** Svetu košulju lanenu neka obuèe, i gaæe lanene
neka su na tijelu njegovu, i neka se opaše pojasom lanenijem i
kapu lanenu neka metne na glavu; to su haljine svete, i neka
opere tijelo svoje vodom, pa onda neka ih obuèe. **5** A od zbora
sinova Izrailjevijeh neka uzme dva jarca za žrtvu radi grijeha, i
jednoga ovna za žrtvu paljenicu. **6** I neka prinese Aron junca
svojega na žrtvu za grijeh i oèisti sebe i dom svoj. **7** Potom
neka uzme dva jarca, i neka ih metne pred Gospoda na vrata
šatora od sastanka. **8** I neka Aron baci ždrijeb za ta dva jarca,
jedan ždrijeb Gospodu a drugi ždrijeb Azazelu. **9** I neka Aron
prinese na žrtvu jarca na kojega padne ždrijeb Gospodnji, neka
ga prinese na žrtvu za grijeh. **10** A jarca na kojega padne ždrijeb
Azazelov neka metne živa pred Gospoda, da uèini oèišæenje na
njemu, pa neka ga pusti u pustinju Azazelu. **11** I neka Aron
prinese junca svojega na žrtvu za grijeh i oèisti sebe i dom svoj,
i neka zakolje junca svojega na žrtvu za grijeh. **12** I neka uzme
kadionicu punu žeravice s oltara, koji je pred Gospodom, i pune
pregršti kada mirisnoga istucanoga, i neka unese za zavjes. **13**
I neka metne kad na oganj pred Gospodom, da dim od kada
zakloni zaklopac koji je na svjedoèanstvu; tako neæe poginuti.
14 Poslije neka uzme krvi od junca i pokropi s prsta svojega po
zaklopcu prema istoku, a pred zaklopcem neka sedam puta
pokropi tom krvlju s prsta svojega. **15** I neka zakolje jarca na
žrtvu za grijeh narodni, i neka unese krv njegovu za zavjes; i
neka uèini s krvlju njegovom kao što je uèinio s krvlju junèijom,
i pokropi njom po zaklopcu i pred zaklopcem. **16** I tako æe
oèistiti svetinju od neèistota sinova Izrailjevih i od prijestupa
njihovijeh u svijem grijesima njihovijem; tako æe uèiniti i u šatoru
od sastanka, koji je među njima usred neèistota njihovijeh. **17**

A niko da ne bude u šatoru od sastanka kad on uðe da èini
oèišæenje u svetinji, dokle ne izaðe i svrši oèišæenje za se i
za dom svoj i za sav zbor Izrailjski. **18** A neka izaðe k oltaru
koji je pred Gospodom, i oèisti ga; i uzevši krvi od junca i krvi
od jarca neka pomaže rogove oltaru unaokolo; **19** I neka ga
pokropi ozgo istom krvlju s prsta svojega sedam puta; tako æe
ga oèistiti i posvetiti ga od neèistota sinova Izrailjevih. **20** A kad
oèisti svetinju i šator od sastanka i oltar, tada neka dovede
jarca živoga. **21** I metnuvši Aron obje ruke svoje na glavu jarcu
živomu, neka ispovjedi nad njim sva bezakonja sinova Izrailjevih
i sve prijestupe njihove u svijem grijesima njihovijem, i metnuvši
ih na glavu jarcu neka ga da èovjeku spremnom da ga istjera u
pustinju. **22** I jarac æe odnijeti na sebi sva bezakonja njihova u
pustinju; i pustiæe onoga jarca u pustinju. **23** Potom neka opet
uðe Aron u šator od sastanka i svuèe haljine lanene koje je
obukao kad je išao u svetinju, i ondje neka ih ostavi. **24** Pa neka
opere tijelo svoje na svetom mjestu i obuèe svoje haljine; i izašav
neka prinese svoju žrtvu paljenicu i narodnu žrtvu paljenicu, i
oèisti sebe i narod. **25** A salo od žrtve za grijeh neka zapali na
oltaru. **26** A ko odvede jarca za Azazela, neka opere haljine
svoje i okupa tijelo svoje u vodi, pa onda neka uðe u oko. **27** A
junca za grijeh i jarca za grijeh, od kojih je krv unesena da se
uèini oèišæenje u svetinji, neka iznesu napolje iz okola, i neka
spale ognjem kože njihove i meso njihovo i balegu njihovu. **28** A
ko ih spali, neka opere haljine svoje i okupa tijelo svoje u vodi, pa
onda neka doðe u oko. **29** I ovo neka vam bude vjeèna uredba:
deseti dan sedmoga mjeseca muèite duše svoje, i ne radite
nikakoga posla, ni domorodac ni došljak koji se bavi među vama.
30 Jer u taj dan biva oèišæenje za vas, da se oèistite; biæete

oèišæeni od svijeh grijeha svojih pred Gospodom. **31** To neka
vam je poèivanje subotno, i muèite duše svoje po uredbi vjeènoj.
32 A sveštenik koji bude pomazan i koji bude osveæen da vrši
službu svešteniècu na mjesto oca svojega, on neka oèišæa
obukavši se u haljine lanene, haljine svete. **33** I neka oèisti
svetinju svetu i šator od sastanka; i oltar neka oèisti; i sveštenike
i sav narod sabrani neka oèisti. **34** I ovo neka vam je vjeèna
uredba da oèišæate sinove Izrailjeve od svijeh grijeha njihovijeh
jedanput u godini. I uèini Mojsije kako mu zapovjedi Gospod.

17 Jošte reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži Aronu i
sinovima njegovijem i svijem sinovima Izrailjevim, i reci im: ovo
je zapovjedio Gospod govoreæi: **3** Ko god od doma Izrailjeva
zakolje vola ili jagnje ili kozu u okolu, ili ko god zakolje izvan
okola, **4** A ne dovede na vrata šatora od sastanka, da prinese
prinos Gospodu pred šatorom Gospodnjim, kriv je za krv; prolio
je krv; zato da se istrijebi onaj èovjek iz naroda svojega. **5**
Zato sinovi Izrailjevi neka dovedu žrtve svoje, koje bi klali u
polju, neka ih dovedu Gospodu na vrata šatora od sastanka k
sveštenику, i neka prinesu žrtve zahvalne Gospodu. **6** I sveštenik
neka pokropi krvlju po oltaru Gospodnjem na vratima šatora od
sastanka, i salo neka zapali na ugodni miris Gospodu. **7** I neka
više ne prinose žrtve svoje ðavolima, za kojima oni èine preljubu.
Ovo neka im bude zakon vjeèan od koljena na koljeno. **8** Zato
im reci: ko bi god od doma Izrailjeva ili između stranaca koji se
bave među njima prinio žrtvu paljenicu ili drugu žrtvu, **9** A ne bi
je doveo na vrata šatora od sastanka da je prinese Gospodu, taj
èovjek da se istrijebi iz naroda svojega. **10** A ko bi god od doma
Izrailjeva ili između stranaca koji se bave među njima jeo kakve
god krvi, okrenuæu lice svoje nasuprot onomu èovjeku koji bude

jeo krvi, i istrijebiæu ga iz naroda njegova. **11** Jer je duša tijelu u
krvi; a ja sam vam je odredio za oltar da se èiste duše vaše;
jer je krv što dušu oèišæa. **12** Zato rekoh sinovima Izrailjevim:
niko između vas da ne jede krvi; ni došljak koji se bavi među
vama da ne jede krvi. **13** I ko bi god između sinova Izrailjevih ili
između došljaka koji se bave kod njih ulovio zvjerku ili pticu,
koja se jede, neka iscijedi krv iz nje, i zaspe je zemljom. **14** Jer
je duša svakoga tijela krv njegova, to mu je duša. Zato rekoh
sinovima Izrailjevim: krvi nijednoga tijela ne jedite, jer je duša
svakoga tijela krv njegova. Ko bi je god jeo, da se istrijebi. **15** A
ko bi jeo meso od životinje koja crkne ili koju raskine zvjerka, bio
domorodac ili došljak, neka opere haljine svoje i okupa se u
vodi, i biæe neèist do veèera, a poslije æe biti èist. **16** Ako li ih
ne opere, i tijela svojega ne okupa, nosiæe bezakonje svoje.

18 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži sinovima
Izrailjevim, i reci im: ja sam Gospod Bog vaš. **3** Nemojte èiniti
što se èini u zemlji Misirskoj, u kojoj ste živjeli, niti èinite što
se èini u zemlji Hananskoj, u koju vas vodim, i po uredbama
njihovijem nemojte živjeti. **4** Nego moje zakone vršite i moje
uredbe držite živeæi po njima. Ja sam Gospod Bog vaš. **5** Držite
uredbe moje i zakone moje; ko ih vrši, živ æe biti kroz njih. Ja
sam Gospod. **6** Niko da ne pristupa k rodici svojoj po krvi, da
otkrije golotinju njezinu. Ja sam Gospod. **7** Golotinje oca svojega
ni golotinje matere svoje ne otkrij; mati ti je; ne otkrij golotinje
njezine. **8** Golotinje žene oca svojega ne otkrij; golotinja je oca
tvojega. **9** Golotinje sestre svoje, kæeri oca svojega ili kæeri
matere svoje, koja je rođena u kuæi ili izvan kuæe, ne otkrij
golotinje njihove. **10** Golotinje kæeri sina svojega, ili kæeri kæeri
svoje ne otkrij; jer je tvoja golotinja. **11** Golotinje kæeri žene oca

svojega, koju je rodio otac tvoj, ne otkrij; sestra ti je. **12** Golotinje
sestre oca svojega ne otkrij; jedna je krv s ocem tvojim. **13**
Golotinje sestre matere svoje ne otkrij; jer je jedna krv s materom
tvojom. **14** Golotinje brata oca svojega ne otkrij pristupajuæi k
ženi njegovoj; strina ti je. **15** Golotinje žene sina svojega ne
otkrij; snaha ti je, ne otkrij golotinje njezine. **16** Golotinje žene
brata svojega ne otkrij; golotinja je brata tvojega. **17** Golotinje
žene i kæeri njezine ne otkrij; kæeri sina njezina ni kæeri kæeri
njezine nemoj uzeti da otkriješ golotinju njihovu; jedna su krv;
zlo je. **18** Nemoj uzeti žene preko jedne žene, da je ucvijeliš
otkrivajuæi golotinju drugoj za života njezina. **19** K ženi dokle se
odvaja radi neèistote svoje ne idi da otkriješ golotinju njezinu. **20**
Sa ženom bližnjega svojega ne lezi skvrneæi se s njom. **21** Od
sjemena svojega ne daj da se odnese Molohu, da ne oskvrniš
imena Boga svojega; ja sam Gospod. **22** S muškarcem ne lezi
kao sa ženom; gadno je. **23** Živinèeta nikakoga nemoj obležati
skvrneæi se s njim; i žena da ne legne pod živinèe; grdilo je.
24 Nemojte se skvrniti nijednom ovom stvarju; jer su se svijem
tijem stvarima oskvrnili narodi koje æu odagnati ispred vas. **25**
Jer se oskvrnila zemlja, i nevaljalstvo æu njezino pohoditi na
njoj, i izmetnuæe zemlja stanovnike svoje. **26** Nego vi držite
zakone moje i uredbe moje, i ne èinite nijednoga ovoga gada, ni
domorodac ni došljak koji se bavi među vama; **27** Jer sve ove
gadove èiniše ljudi u ovoj zemlji koji su bili prije vas, i zemlja
je od toga oskvrnjena; **28** Da ne izmetne zemlja vas, ako je
oskvrnite, kao što je izmetnula narod koji je bio prije vas. **29**
Jer ko uèini štogod od ovijeh gadova, istrijebiæe se iz naroda
svojega duše koje uèine. **30** Zato držite što sam naredio da se

drži, da ne èinite što od gadnijeh obièaja koji su bili prije vas, i
da se ne skvrnite o njih. Ja sam Gospod Bog vaš.

19 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži svemu zboru
sinova Izrailjevih, i reci im: budite sveti, jer sam ja svet, Gospod
Bog vaš. **3** Svaki da se boji matere svoje i oca svojega; i držite
subote moje; ja sam Gospod Bog vaš. **4** Ne obraæajte se k
idolima, i bogova livenijeh ne gradite sebi; ja sam Gospod Bog
vaš. **5** A kad prinosite žrtvu zahvalnu Gospodu, prinosite je
drage volje. **6** U koji je dan prinesete, neka se jede, i sjutradan;
a što ostane do treæega dana, neka se ognjem sažeže. **7** A ako
bi se što jelo treæi dan, gad je, neæe biti ugodna. **8** Ko bi je god
jeo, nosiæe svoje bezakonje, jer oskvrni svetinju Gospodu; zato
æe se istrijebiti ona duša iz naroda svojega. **9** A kad žanjete rod
zemlje svoje, nemoj požeti sasvijem njive svoje, niti pabirèi po
žetvi. **10** Ni vinograda svojega nemoj pabirèiti, i nemoj kupiti
zrna koja padnu po vinogradu tvojem; nego ostavi siromahu i
došljaku. Ja sam Gospod Bog vaš. **11** Ne kradite; ne lažite i ne
varajte bližnjega svojega. **12** Ne kunite se imenom mojim krivo;
jer æeš oskvrniti ime Boga svojega. Ja sam Gospod. **13** Ne
zakidaj bližnjega svojega i ne otimaj mu; plaæa nadnièarova da
ne prenoæi kod tebe do jutra. **14** Nemoj psovati gluha, ni pred
slijepca metati što da se spotakne; nego se boj Boga svojega; ja
sam Gospod. **15** Ne èinite nepravde na sudu, ne gledaj što je
ko siromah, niti se povodi za bogatijem; pravo sudi bližnjemu
svojemu. **16** Ne idi kao opadaè po narodu svojem, i ne ustaj na
krv bližnjega svojega; ja sam Gospod. **17** Nemoj mrziti na brata
svojega u srcu svojem; slobodno iskaraj bližnjega svojega, i
nemoj trpjeti grijeha na njemu. **18** Ne budi osvetljiv, i ne nosi
srdnje na sinove naroda svojega; nego ljubi bližnjega svojega

kao sebe samoga; ja sam Gospod. **19** Uredbe moje držite;
živinèeta svojega ne puštaj na živinèe druge vrste; ne zasijevaj
njive svoje dvojakim sjemenom, i ne oblaèi na se haljine od
dvojakih stvari. **20** Ako bi ko obležao robinju koja je isprošena ali
nije otkupljena ni osloboðena, oboje da se šibaju, ali da se ne
pogube; jer nije bila osloboðena. **21** I neka on prinese Gospodu
žrtvu za prijestup svoj na vrata šatora od sastanka, ovna za
prijestup. **22** I neka ga oèisti pred Gospodom sveštenik ovnom
prinesenim za prijestup od grijeha koji je uèinio; i oprostiæe
mu se grijeh njegov. **23** A kad doðete u zemlju i nasadite
svakojakoga voæa, obrežite mu okrajak, rod njegov; tri godine
neka vam je neobrezano, i ne jedite ga. **24** A èetvrte godine
neka bude sav rod njegov posveæen u hvalu Gospodu. **25** Pa
tek pete godine jedite voæe s njega, da bi vam se umnožio rod
njegov. Ja sam Gospod Bog vaš. **26** Ništa ne jedite s krvlju.
Nemojte vraèati, ni gatati po vremenu. **27** Ne strizite kose svoje
uokrug, ni grdite brade svoje. **28** Za mrtvacem ne režite tijela
svojega, ni udarajte na se kakvih biljega. Ja sam Gospod. **29**
Nemoj skvrniti kæeri svoje puštajuæi je da se kurva, da se ne bi
zemlja prokurvala i napunila se bezakonja. **30** Držite subote
moje, i svetinju moju poštujte. Ja sam Gospod. **31** Ne obraæajte
se k vraèarima i gatarima, niti ih pitajte, da se ne skvrnite o
njih. Ja sam Gospod Bog vaš. **32** Pred sijedom glavom ustani, i
poštuj lice starèevo, i boj se Boga svojega. Ja sam Gospod. **33**
Ako je u tebe došljak u zemlji vašoj, ne èini mu krivo. **34** Ko je
došljak među vama, neka vam bude kao onaj koji se rodio među
vama, i ljubi ga kao sebe samoga; jer ste i vi bili došljaci u zemlji
Misirskoj. Ja sam Gospod Bog vaš. **35** Ne èinite nepravde u
sudu, ni mjerom za dužinu, ni mjerom za težinu, ni mjerom za

stvari koje se sipaju. **36** Mjerila neka su vam prava, kamenje
pravo, efa prava, in prav. Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas
izveo iz zemlje Misirske. **37** Držite dakle sve uredbe moje i sve
zakone moje, i vršite ih. Ja sam Gospod.

20 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Još reci sinovima
Izrailjevim: ko god između sinova Izrailjevih ili između došljaka
koji se bave u Izrailju, da od sjemena svojega Molohu, neka
se pogubi, narod u zemlji neka ga zaspe kamenjem. **3** I ja æu
okrenuti lice svoje nasuprot takom èovjeku, i istrijebiæu ga iz
naroda njegova, što od sjemena svojega dade Molohu, i zaprzni
svetinju moju i oskvrni sveto ime moje. **4** Ako li narod kakogod
zatvori oèi da ne vidi toga èovjeka kad da od svojega sjemena
Molohu, i ne ubiju ga, **5** Ja æu okrenuti lice svoje nasuprot
onom èovjeku i nasuprot domu njegovu, i istrijebiæu ga, i sve
koji za njim èine preljubu èineæi preljubu za Molohom, iz naroda
njihova. **6** A ko se obrati k vraèarima i gatarima da èini preljubu
za njima, okrenuæu lice svoje nasuprot njemu, i istrijebiæu ga iz
naroda njegova. **7** Zato posveæujte se, i budite sveti, jer sam ja
Gospod Bog vaš. **8** I èuvajte uredbe moje i vršite ih. Ja sam
Gospod koji vas posveæujem. **9** Ko opsuje oca svojega ili mater
svoju, da se pogubi; opsovao je oca svojega ili mater svoju; krv
njegova na nj. **10** A èovjek koji uèini preljubu s tuðom ženom,
što je uèinio preljubu sa ženom bližnjega svojega, da se pogubi i
preljuboèinac i preljuboèinica. **11** Ko bi spavao sa ženom oca
svojega, otkrio je golotinju oca svojega; oboje da se pogube; krv
njihova na njih. **12** Ko bi spavao sa ženom sina svojega, oboje
da se pogube; uèiniše sramotu; krv njihova na njih. **13** Ko bi
muškarca obležao kao ženu, uèiniše gadnu stvar obojica; da
se pogube; krv njihova na njih. **14** I ko bi uzeo ženu i mater

njezinu, zlo je, ognjem da se spali on i ona, da ne bude zla
među vama. **15** Ko bi obležao živinèe, da se pogubi; ubijte i
živinèe. **16** I ako bi žena legla pod živinèe, ubij i ženu i živinèe,
neka poginu, krv njihova na njih. **17** Ko bi uzeo sestru svoju,
kæer oca svojega ili kæer matere svoje, vidio bi golotinju njezinu
i ona bi vidjela golotinju njegovu, sramota je; zato da se istrijebe
ispred sinova naroda svojega; otkrio je golotinju sestre svoje,
neka nosi bezakonje svoje. **18** I ko bi spavao sa ženom kad
ima vrijeme i otkrio golotinju njezinu otkrivši teèenje njezino, i
ona bi otkrila teèenje krvi svoje, da se istrijebe oboje iz naroda
svojega. **19** Golotinje sestre matere svoje i sestre oca svojega
ne otkrij, jer bi otkrio svoju krv; neka nose bezakonje svoje. **20** A
ko bi spavao sa ženom strica svojega, otkrio bi golotinju strica
svojega; neka nose oboje grijeh svoj, neka pomru bez djece. **21**
Ko bi uzeo ženu brata svojega, ružno je, otkrio je golotinju brata
svojega; bez djece da budu. **22** Èuvajte sve uredbe moje i sve
zakone moje, i vršite ih, da vas zemlja ne izmetne, u koju vas
vodim da živite u njoj. **23** Nemojte živjeti po uredbama naroda
koje æu otjerati ispred vas, jer su èinili sve to, zato mi omrzoše.
24 I rekoh vam: vi æete naslijediti zemlju njihovu i ja æu vam je
dati u državu, zemlju u kojoj teèe mlijeko i med. Ja sam Gospod
Bog vaš, koji vas odvojih od drugih naroda. **25** Zato razlikujte
stoku èistu od neèiste, i pticu èistu od neèiste, i nemojte skvrniti
duša svojih stokom ili pticom ili èim god što puže po zemlji, što
sam vam odvojio da je neèisto. **26** I biæete mi sveti, jer sam
svet ja, Gospod, i odvojih vas od drugih naroda da budete moji.
27 A èovjek ili žena, u kojima bi bio duh vraèarski ili gatarski, da
se pogube, kamenjem da se zaspu, krv njihova na njih.

21 Još reèe Gospod Mojsiju: kaži sveštenicima sinovima
Aronovijem, i reci im: za mrtvacem da se ne skvrni ni jedan u
narodu svojem, **2** Osim za rodom svojim po krvi, za materom
svojom ili za ocem svojim ili za sinom svojim ili za kæerju
svojom ili za bratom svojim, **3** Ili za roðenom sestrom svojom,
djevojkom, koja nije imala muža; za njom se može oskvrniti. **4**
Ako je oženjen, da se ne oskvrni za ženom svojom u narodu
svojem uèinivši se neèist. **5** Da se ne naèine æelavi èupajuæi
kosu s glave svoje i da ne briju brade svoje, niti se režu po tijelu
svojem. **6** Neka budu sveti Bogu svojemu, i neka ne skvrne
imena Boga svojega, jer prinose žrtve ognjene Gospodnje, hljeb
Boga svojega, zato neka su sveti. **7** Neka se ne žene ženom
kurvom ili silovanom; ni puštenicom neka se ne žene; jer su
sveti Bogu svojemu. **8** I tebi neka je svaki svet, jer prinosi hljeb
Boga tvojega; svet neka ti je, jer sam ja svet, Gospod, koji vas
posveæujem. **9** A kæi sveštenièka koja se oskvrni kurvajuæi se,
skvrni oca svojega, ognjem neka se spali. **10** A sveštenik najviši
između braæe svoje, kojemu se na glavu izlilo ulje pomazanja i
koji je posveæen da se oblaèi u svete haljine, neka ne otkriva
glave svoje, i haljina svojih neka ne razdire. **11** I k mrtvacu
nijednom neka ne ide, ni za ocem svojim ni za materom svojom
da se ne oskvrni. **12** I iz svetinje neka ne izlazi, da ne bi oskvrnio
svetinju Boga svojega, jer je na njemu vijenac, ulje pomazanja
Boga njegova; ja sam Gospod. **13** On neka se ženi djevojkom.
14 Udovicom ni puštenicom ni silovanom ni kurvom da se ne
ženi; nego djevojkom iz naroda svojega neka se oženi. **15** I neka
ne skvrni sjemena svojega u narodu svojem, jer sam ja Gospod,
koji ga posveæujem. **16** Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **17**
Kaži Aronu i reci: u koga bi iz sjemena tvojega od koljena do

koljena bila mana na tijelu, onaj neka ne pristupa da prinosi hljeb
Boga svojega. **18** Jer niko na kome bi bila mana ne valja da
pristupa, ni slijep, ni hrom, ni u koga bi bio koji ud preveæ mali
ili preveæ veliki, **19** Ni u koga je slomljena noga ili ruka. **20**
Ni grbav, ni drljav, ni ko ima bionu na oku, ni šugav, ni lišajiv,
ni prosut. **21** U koga bi god iz sjemena Arona sveštenika bila
kaka mana na tijelu, neka ne pristupa da prinosi žrtve ognjene
Gospodu; mana je na njemu; da ne pristupa da prinosi hljeb
Boga svojega. **22** Ali hljeb Boga svojega od stvari presvetih i
od stvari svetih neka jede; **23** Ali za zavjes neka ne ulazi; k
oltaru neka se ne približuje, jer je mana na njemu, pa neka ne
skvrni svetinje moje, jer sam ja Gospod koji ih posveæujem. **24** I
Mojsije kaza to Aronu i sinovima njegovijem i svijem sinovima
Izrailjevim.

22 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži Aronu i sinovima
njegovijem da se èuvaju od svetijeh stvari sinova Izrailjevih, da
ne bi oskvrnili sveto ime moje u onom što mi oni posveæuju; ja
sam Gospod. **3** Reci im: ko bi god iz sjemena vašega od koljena
na koljeno pristupio k svetijem stvarima, koje bi posvetili sinovi
Izrailjevi Gospodu, kad je neèistota njegova na njemu, taj neka
se istrijebi ispred lica mojega; ja sam Gospod. **4** Ko bi god iz
sjemena Aronova bio gubav ili bi išlo sjeme od njega, neka ne
jede svetijeh stvari dokle ne bude èist; tako i koji bi se dotakao
koga neèista od mrtva tijela ili onoga od koga je izašlo sjeme. **5**
Ili ko bi se dotakao èega što gamiže po zemlji, od èega bi se
oskvrnio, ili èovjeka od kojega bi se oskvrnio kakve mu drago
radi neèistote njegove, **6** Ko bi se dotakao takoga èega, biæe
neèist do veèera; zato neka ne jede svetijeh stvari ako ne okupa
tijela svojega u vodi. **7** A kad zaðe sunce, biæe èist, i onda može

jesti od svetijeh stvari; jer mu je hrana. **8** Mrcinoga ili što raskine
zvjerka neka ne jede, da se njim ne skvrni; ja sam Gospod. **9**
Tako neka drže što sam uredio da se drži, da ne navuku na
se grijeha i ne umru od njega oskvrnivši se. Ja sam Gospod,
koji ih posveæujem. **10** Niko drugi da ne jede svetijeh stvari, ni
ukuæanin sveštenikov ni nadnièar da ne jede svetijeh stvari. **11**
A kad sveštenik kupi koga za novce, taj neka ih jede, i koji se
rodi u kuæi njegovoj; oni neka jedu jela njegova. **12** Ali kæi
sveštenièka kad se uda za èovjeka drugoga plemena, ona da ne
jede od žrtava podignutijeh svetijeh stvari. **13** A kæi sveštenièka
ako obudovi, ili je pusti muž, ako nema poroda, neka se vrati
kuæi oca svojega kao što je bila u djetinjstvu svojem, hljeb oca
svojega neka jede; ali niko drugoga plemena da ga ne jede. **14**
A ko bi nehotice jeo svetu stvar, neka dometne peti dio i naknadi
svešteniku svetu stvar, **15** Da ne bi skvrnili svetijeh stvari sinova
Izrailjevih, koje prinose Gospodu, **16** I da ne bi navlaèili na njih
kara za prijestup jeduæi svete stvari njihove, jer sam ja Gospod,
koji ih posveæujem. **17** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **18**
Kaži Aronu i sinovima njegovijem i svijem sinovima Izrailjevijem,
i reci im: ko god od doma Izrailjeva ili između stranaca koji su u
Izrailju hoæe da prinese žrtvu svoju po kakvom god zavjetu
svom, ili od dobre volje svoje dar, što se prinosi Gospodu na
žrtvu paljenicu, **19** Neka prinese drage volje muško zdravo od
goveda ili od ovaca ili od koza. **20** Na èem bi bila mana, ono
ne prinosite, jer vam se ne bi primilo. **21** I kad ko hoæe da
prinese žrtvu zahvalnu Gospodu, izvršujuæi zavjet ili od svoje
volje dajuæi dar, od goveda ili od sitne stoke, neka bude zdravo,
da bi bilo primljeno; nikake mane da nema na njemu. **22** Slijepo
ili kojemu je što slomljeno ili odbijeno, ni gutavo ni krastavo ni

lišajivo, što je tako ne prinosite Gospodu, i ne meæite ih na
oltar Gospodnji za žrtvu ognjenu. **23** A vola ili ovcu ili kozu s
udom kojim prevelikim ili premalim možeš prinijeti za dobrovoljni
dar; ali za zavjet neæe se primiti. **24** Ujalovljeno uvrtanjem,
tuèenjem, kidanjem ili rezanjem, ne prinosite Gospodu; i ne
èinite toga u zemlji svojoj. **25** I iz ruke tuðinske nemojte uzimati
nijedne stvari da prinesete hljeb Bogu svojemu; jer je kvar njihov
u njima; imaju manu, neæe vam se primiti. **26** Još reèe Gospod
Mojsiju govoreæi: **27** Tele i jagnje i jare kad se omladi, neka
bude sedam dana kod majke svoje, pa od osmoga dana i poslije
biæe ugodno za žrtvu ognjenu Gospodu. **28** A krave ni ovce ni
koze ne koljite u jedan dan s mladetom njezinijem. **29** I kad
prinosite Gospodu žrtvu radi hvale, prinesite je dragovoljno.
30 Neka se jede istoga dana, i ne ostavljajte ništa do jutra; ja
sam Gospod. **31** Zato držite zapovijesti moje, i vršite ih; ja sam
Gospod. **32** I nemojte skvrniti svetoga imena mojega, i ja æu
se svetiti među sinovima Izrailjevim; ja sam Gospod, koji vas
posveæujem. **33** Koji sam vas izveo iz zemlje Misirske da vam
budem Bog; ja sam Gospod.

23 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži sinovima
Izrailjevim, i reci im: praznici Gospodnji, koje æete zvati sveti
sabori, ovo su praznici moji: **3** Šest dana radi, a sedmi dan,
koji je subota za poèivanje, neka bude sveti sabor, ne radite
nijednoga posla; subota je Gospodnja po svijem stanovima
vašim. **4** Ovo su praznici Gospodnji, sabori sveti, na koje æete
se sabirati u vrijeme njihovo: **5** Èetrnaestoga dana prvoga
mjeseca uveèe pasha je Gospodnja. **6** A petnaestoga dana
istoga mjeseca praznik je prijesnijeh hljebova Gospodu; sedam
dana jedite hljebove prijesne. **7** Prvi dan neka vam bude sabor

sveti, nikakvoga posla ropskoga ne radite. **8** Nego za sedam
dana prinosite Gospodu žrtve ognjene; a sedmi dan neka je
sabor sveti; ne radite nijednoga posla ropskoga. **9** Još reèe
Gospod Mojsiju govoreæi: **10** Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im:
kad doðete u zemlju koju æu vam dati, i stanete žeti u njoj, tada
donesite snop prvina od žetve svoje k svešteniku; **11** A on neka
obræe snop pred Gospodom, da bi vam se primio; sjutradan po
suboti neka ga obræe sveštenik. **12** A isti dan kad budete obrtali
snop, prinesite jagnje od godine dana zdravo na žrtvu paljenicu
Gospodu; **13** I dar uza nj, dvije desetine efe bijeloga brašna
zamiješena s uljem, da bude žrtva ognjena Gospodu na ugodni
miris; i naljev uza nj, vina èetvrt ina. **14** A hljeba, ni zrna pržena
ni zrna u klasu nemojte jesti do onoga dana kad prinesete žrtvu
Bogu svojemu; to da vam je vjeèna uredba od koljena do koljena
po svijem stanovima vašim. **15** Potom od prvoga dana po suboti,
od dana kad prinesete snop za žrtvu obrtanu, brojte sedam
nedjelja punijeh; **16** Do prvoga dana po sedmoj nedjelji nabrojte
pedeset dana; onda prinesite nov dar Gospodu. **17** Iz stanova
svojih donesite dva hljeba za žrtvu obrtanu; od dvije desetine
efe bijeloga brašna da budu, s kvascem neka budu peèeni;
to su prvine Gospodu. **18** A s tijem hljebom prinesite sedam
jaganjaca od godine zdravijeh, i jedno tele i dva ovna, da bude
žrtva paljenica Gospodu s darovima svojim i naljevima svojim, da
bude žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu. **19** Zakoljite i jarca
jednoga za grijeh i dva jagnjeta od godine za žrtvu zahvalnu. **20**
I sveštenik neka to obrne tamo i amo s hljebom od prvina i sa
dva jagnjeta na žrtvu obrtanu pred Gospodom; i biæe svete
stvari Gospodu za sveštenika. **21** I saberite se u taj dan, sabor
sveti da vam je; nijednoga posla ropskoga ne radite zakonom

vjeènim po svijem stanovima svojim od koljena do koljena. **22** A
kad stanete žeti u zemlji svojoj, nemoj sasvijem požeti njive
svoje, ni pabirèi po žetvi; ostavi siromahu i došljaku; ja sam
Gospod Bog vaš. **23** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **24**
Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: prvi dan sedmoga mjeseca neka
vam je odmor, spomen trubni, sabor sveti. **25** Nijednoga posla
ropskoga nemojte raditi, nego prinesite žrtvu ognjenu Gospodu.
26 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **27** A deseti je dan toga
mjeseca sedmoga dan oèišæenja; sabor sveti neka vam je, i
muèite duše svoje, i prinesite Gospodu žrtvu ognjenu. **28** U
taj dan nemojte raditi nijednoga posla, jer je dan oèišæenja,
da se oèistite pred Gospodom Bogom svojim. **29** A svaka
duša koja se ne bi muèila u taj dan, da se istrijebi iz naroda
svojega. **30** I svaku dušu koja bi radila kakav posao u taj dan,
ja æu zatrti dušu onu u narodu njezinu. **31** Nijednoga posla
nemojte raditi; to da je vjeèna uredba od koljena do koljena u
svijem stanovima vašim. **32** Subota poèivanja neka vam bude, i
muèite duše svoje; devetoga dana istoga mjeseca kad bude
veèe, od veèera do veèera praznujte poèinak svoj. **33** Još
reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **34** Kaži sinovima Izrailjevim, i
reci: petnaestoga dana sedmoga mjeseca praznik je sjenica
za sedam dana Gospodu. **35** Prvi dan neka bude sabor sveti,
nijednoga posla ropskoga nemojte raditi. **36** Za sedam dana
prinosite žrtve ognjene Gospodu; osmi dan neka vam bude sabor
sveti, i prinesite žrtve ognjene Gospodu; praznik je, nijednoga
posla ropskoga nemojte raditi. **37** To su praznici Gospodnji, koje
æete praznovati na saborima svetim da prinesete žrtve ognjene
Gospodu: žrtvu paljenicu i dar i žrtvu zahvalnu i naljev, sve
kad je èemu dan, **38** Osim subota Gospodnjih i osim darova

vaših i osim svijeh zavjeta vaših i osim svijeh dobrovoljnijeh
prinosa vaših, koje æete davati Gospodu. **39** Ali petnaesti dan
toga mjeseca sedmoga, kad saberete rod zemaljski, praznujte
praznik Gospodu sedam dana; u prvi je dan odmor i u osmi je
dan odmor. **40** U prvi dan uzmite voæa s lijepijeh drveta, i grana
palmovijeh i grana s gustijeh drveta i vrbe s potoka, i veselite se
pred Gospodom Bogom svojim sedam dana. **41** I praznujte taj
praznik Gospodu sedam dana svake godine zakonom vjeènim
od koljena do koljena, sedmoga mjeseca praznujte ga. **42** I pod
sjenicama budite sedam dana, ko je god rođen u Izrailju neka
bude pod sjenicama, **43** Da bi znalo natražje vaše da sam ja
uèinio da žive pod sjenicama sinovi Izrailjevi kad sam ih izveo iz
zemlje Misirske. Ja sam Gospod Bog vaš. **44** I Mojsije kaza
praznike Gospodnje sinovima Izrailjevijem.

24 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Zapovjedi sinovima
Izrailjevim neka ti donesu ulja maslinova èista, cijeđena, za
vidjelo, da žišci gore vazda. **3** Pred zavjesom svjedoèanstva u
šatoru od sastanka Aron æe ih namještati da gore od veèera do
jutra pred Gospodom vazda zakonom vjeènim od koljena do
koljena. **4** Na svijetnjak èisti namještaæe žiške pred Gospodom
vazda. **5** I uzmi bijeloga brašna, i ispeci dvanaest kolaèa, svaki
kolaè da bude od dvije desetine efe. **6** I postavi ih u dva reda,
po šest u jedan red, na èistom stolu pred Gospodom. **7** I na
svaki red metni kada èistoga, da bude za svaki hljeb spomen,
žrtva ognjena Gospodu. **8** Svake subote neka ih postavlja
sveštenik pred Gospodom vazda uzimajuæi od sinova Izrailjevih
zakonom vjeènim. **9** I biæe Aronovi i sinova njegovijeh, koji
æe jesti na mjestu svetom, jer im je svetinja nad svetinjama
od ognjenijeh žrtava Gospodnjih zakonom vjeènim. **10** A izađe

sin jedne Izrailjke, kojemu je otac bio Misirac, među sinove
Izrailjeve, i svadi se u okolu sin žene Izrailjke s nekim Izrailjcem.
11 I psujuæi sin žene Izrailjke pohuli ime Božije, te ga dovedoše
k Mojsiju; a mati mu bješe po imenu Salomita, kæi Davrijina, od
plemena Danova. **12** I metnuše ga u zatvor dokle im se kaže šta
æe èiniti s njim po rijeèi Gospodnjoj. **13** A Gospod reèe Mojsiju
govoreæi: **14** Izvedi toga psovaèa napolje iz okola, i neka svi koji
su èuli metnu ruke svoje na glavu njegovu, i neka ga sav narod
zaspe kamenjem. **15** A sinovima Izrailjevim kaži i reci: ko bi god
pohulio Boga svojega, nosiæe grijeh svoj. **16** Ko bi ružio ime
Gospodnje, da se pogubi, sav narod da ga zaspe kamenjem; i
došljak i domorodac koji bi ružio ime Gospodnje, da se pogubi.
17 I ko ubije èovjeka, da se pogubi. **18** A ko ubije živinèe, neka
vrati drugo, živinèe za živinèe. **19** I ko rani bližnjega svojega,
kako uèini tako da mu bude: **20** Ulom za ulom, oko za oko, zub
za zub; kako ošteti tijelo èovjeku, onako da mu se uèini. **21** Ko
ubije živinèe, da vrati drugo; ali ko ubije èovjeka, da se pogubi.
22 Zakon da vam je jedan, došljaku da bude kao i roðenom u
zemlji. Jer sam ja Gospod Bog vaš. **23** I Mojsije kaza sinovima
Izrailjevim, a oni izvedoše psovaèa napolje iz okola, i zasuše
ga kamenjem; i uèiniše sinovi Izrailjevi kako Gospod zapovjedi
Mojsiju.

25 Još reèe Gospod Mojsiju na gori Sinajskoj govoreæi: **2** Kaži
sinovima Izrailjevim, i reci im: kad doðete u zemlju koju vam ja
dajem, neka praznuje zemlja subotu Gospodnju. **3** Šest godina
zasijevaj njivu svoju, i šest godina reži vinograd svoj i sabiraj
rod. **4** A sedma godina neka bude subota za odmor zemlji,
subota Gospodnja; nemoj sijati u polju svojem ni rezati vinograda
svojega. **5** Što samo od sebe rodi iza žetve tvoje nemoj žeti, i

grožđa u vinogradu svojem nerezanom nemoj brati; neka bude
godina odmora zemlji. **6** Ali što rodi zemlja za poèivanja svojega,
ono neka vam bude hrana, tebi i sluzi tvojemu i sluškinji tvojoj i
najamniku tvojemu i ukuæaninu tvojemu koji je kod tebe. **7** I
stoci tvojoj i svijem životinjama što su u tvojoj zemlji, sav rod
njezin neka bude hrana. **8** I nabroj sedam sedmina godina,
sedam puta po sedam godina, tako da ti sedam sedmina godina
bude èetrdeset i devet godina. **9** Tada zapovjedi neka zatrubi
truba deseti dan sedmoga mjeseca, na dan oèišæenja neka
trubi truba po svoj zemlji vašoj. **10** I posvetite godinu pedesetu, i
proglasite slobodu u zemlji svima koji žive u njoj; to neka vam
je oprosna godina, i tada se vratite svaki na svoju baštinu, i
svaki u rod svoj vratite se. **11** Oprosna godina da vam je ta
pedeseta godina; nemojte sijati, niti žanjite što samo rodi te
godine, niti berite grožđa u vinogradima nerezanim. **12** Jer je
oprosna godina; neka vam je sveta; sa svakoga polja jedite rod
njegov. **13** Te godine oprosne vratite se svaki na svoju baštinu.
14 I ako prodaš što bližnjemu svojemu ili kupiš što od bližnjega
svojega, ne varajte jedan drugoga. **15** Prema broju godina po
oprosnoj godini kupuj od bližnjega svojega, i prema broju godina
u koje æeš brati rod neka ti prodaje. **16** Što više bude godina
to æe cijena biti veæa onome što kupuješ, a što manje bude
godina to æe manja biti cijena, jer ti se prodaje broj ljetina. **17**
Zato ne varajte jedan drugoga, nego se bojte Boga svojega; jer
sam ja Gospod Bog vaš. **18** Držite uredbe moje i èuvajte zakone
moje i vršite ih, pa æete živjeti u zemlji bez straha. **19** I zemlja
æe raðati rod svoj, i ješæete ga, i biæete siti, i živjeæete u njoj
bez straha. **20** I ako biste rekli: šta æemo jesti sedme godine,
eto neæemo sijati niti æemo brati ljetine? **21** Pustiæu blagoslov

svoj na vas šeste godine, te æe roditi za tri godine. **22** I sijaæete
osme godine, a ješæete ljetinu staru do devete godine, dokle ne
prispije rod njezin, ješæete stari. **23** Ali da se zemlja ne prodaje
za svagda, jer je moja zemlja, a vi ste došljaci i ukuæani kod
mene. **24** Zato po svoj zemlji države vaše neka se otkupljuju
zemlje. **25** Ako osiromaši brat tvoj i proda nešto od baštine svoje,
a poslije dođe ko od roda njegova najbliži njemu da otkupi, neka
otkupi što brat njegov prodade. **26** Ako li ne bi imao nikoga da
otkupi, nego bi se pomogao i zglavio koliko treba za otkup, **27**
Onda neka odbije godine otkako je prodao, pa što ostane neka
isplati onome kome je prodao, i tako neka opet dođe do svoje
baštine. **28** Ako li nema koliko bi trebalo vratiti, onda ostaje stvar
prodana u onoga ko je kupio do godine oprosne, a oprosne
godine ostaviæe se, i on æe se vratiti na svoju baštinu. **29** Ko
proda kuæu u kojoj se sjedi u mjestu ograđenu zidom, vlastan je
otkupiti je dokle se ne navrši godina dana otkako je proda; cijelu
godinu dana ima vlast otkupiti je. **30** A ako je ne otkupi za godinu
dana, onda ostaje kuæa u mjestu ograđenu zidom onome ko je
kupio sasvijem od koljena na koljeno, i neæe je ostaviti oprosne
godine. **31** A kuæe po selima, koja nijesu ograđena zidom, neka
se uzimaju kao njive, mogu se otkupiti, i godine oprosne vraæaju
se. **32** A mjesta Levitska i kuæe u mjestima njihovijem, svagda
mogu otkupiti Leviti. **33** Ali ko kupi od Levita, neka oprosne
godine ostavi kupljenu kuæu i što je imao u mjestu; jer kuæe po
mjestima Levitskim jesu njihove među sinovima Izrailjevim. **34**
Ali polje pod mjestima njihovijem da se ne prodaje; jer je njihovo
dostojanje dovijeka. **35** Ako osiromaši brat tvoj i iznemogne ruka
njegova pored tebe, prihvati ga, i kao stranac i došljak neka
poživi uz tebe. **36** Nemoj uzimati od njega kamate ni dobiti;

nego se boj Boga, da bi poživio brat tvoj uz tebe. **37** Novaca
nemoj mu davati na kamatu, niti mu hrane svoje pozaimaj radi
dobiti. **38** Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje
Misirske da vam dam zemlju Hanansku i da vam budem Bog. **39**
I ako osiromaši brat tvoj kod tebe tako da ti se proda, nemoj
ga držati kao roba; **40** Kao najamnik i kao došljak neka bude
kod tebe; do oprosne godine neka služi kod tebe. **41** A onda
neka ide od tebe sa sinovima svojim, neka se vrati u rod svoj, i
na baštinu otaca svojih neka se vrati. **42** Jer su moje sluge,
koje sam izveo iz zemlje Misirske, neka se ne prodaju kao
robovi. **43** Nemoj gospodariti nad njim žestoko, nego se boj
Boga svojega. **44** A rob tvoj i robinja tvoja što æeš imati neka
budu od onijeh naroda koji æe biti oko vas, od njih kupujte roba i
robinju. **45** I između sinova stranaca koji budu kod vas, između
njih kupujte i iz porodica onijeh koji budu kod vas, koji se rode
u zemlji vašoj, i ti neka vam budu imanje. **46** Oni æe postati
vaši i sinova vaših nakon vas, i biæe vam dostojanje, da vam
svaku službu vrše do vijeka; ali nad braæom svojom, sinovima
Izrailjevim, niko nad bratom svojim da ne gospodari žestoko. **47**
Ako li se obogati došljak ili gost koji živi s tobom, a brat tvoj
osiromaši kod njega tako da se proda došljaku, koji živi s tobom,
ili kome god od tuðega roda, **48** Kad se proda, može se otkupiti;
kogod od braæe njegove neka ga otkupi; **49** Ili stric njegov, ili sin
strica njegova neka ga otkupi, ili ko drugi od krvi njegove u rodu
njegovu neka ga otkupi; ili ako se pomogne, neka se sam otkupi.
50 Neka se proraèuna s kupcem svojim od godine kad se prodao
do godine oprosne, da cijena za koju se prodao doðe prema
broju godina; kao nadnièaru neka mu se raèuna vrijeme koje je
otslužio. **51** Ako ostaje još mnogo godina, prema njima neka

plati otkup od cijene za koju je kupljen. **52** Ako li ostaje malo
godina do oprosne godine, neka se proraèuna s njim i neka plati
otkup prema tijem godinama. **53** Kao najamnik godišnji neka
bude u njega, i neka ne gospodari nad njim žestoko na tvoje oèi.
54 Ako li se ovako ne otkupi, neka otide godine oprosne i on i
sinovi njegovi s njim. **55** Jer su sinovi Izrailjevi moje sluge, moje
su sluge, koje sam izveo iz zemlje Misirske; ja sam Gospod Bog
vaš.

26 Nemojte graditi sebi idola ni likova rezanijeh, niti stupova
podižite, ni kamenja sa slikama meæite u svojoj zemlji da mu se
klanjate; jer sam ja Gospod Bog vaš. **2** Držite subote moje, i
svetinju moju poštujte; ja sam Gospod. **3** Ako uživite po mojim
uredbama, i zapovijesti moje uzdržite i ušèinite, **4** Davaæu vam
dažd na vrijeme, i zemlja æe raðati rod svoj, i drveta æe u polju
raðati rod svoj; **5** I vršidba æe vam stizati berbu vinogradsku, a
berba æe vinogradska stizati sijanje, i ješæete hljeb svoj do
sitosti, i živjeæete bez straha u zemlji svojoj. **6** Jer æu dati mir
zemlji, te æete spavati a neæe biti nikoga da vas plaši; uèiniæu,
te æe nestati zle zvijeri iz zemlje, i maè neæe prolaziti preko
vaše zemlje. **7** Nego æete tjerati neprijatelje svoje, i padaæe
pred vama od maèa. **8** Vas æe petorica tjerati stotinu, a vas
stotina tjeraæe deset tisuæa, i padaæe neprijatelji vaši pred
vama od maèa. **9** I obratiæu se k vama, i uèiniæu vam da
rastete, i umnožiæu vas, i utvrdiæu zavjet svoj s vama. **10** I
ješæete žito staro, od mnogo godina, i izasipaæete staro kad
dođe novo. **11** I namjestiæu stan svoj među vama, i duša moja
neæe mrziti na vas. **12** I hodiæu među vama, i biæu vam Bog, i
vi æete biti moj narod. **13** Ja sam Gospod Bog vaš, koji vas
izvedoh iz zemlje Misirske da im ne robujete, i polomih palice

jarma vašega, i ispravih vas da hodite pravo. **14** Ako li me ne
uzaslušate, i ne ušèinite sve ove zapovijesti, **15** Ako povrgnete
uredbe moje i duši vašoj omrznu zakoni moji da ne tvorite sve
zapovijesti moje, i raskinete zavjet moj, **16** I ja æu vama uèiniti
ovo: pustiæu na vas strah, suhu bolest i vruæicu, koje æe vam
oèi iskvariti i dušu ucvijeliti; i zaludu æete sijati sjeme svoje, jer
æe ga jesti neprijatelji vaši. **17** I okrenuæu lice svoje nasuprot
vama, i sjeæi æe vas neprijatelji vaši, i koji mrze na vas biæe
vam gospodari, i bježaæete kad vas niko ne tjera. **18** Ako me ni
tada ne stanete slušati, karaæu vas još sedam puta više za
grijehe vaše. **19** Potræu ponos sile vaše, i uèiniæu da nebo nad
vama bude kao gvožðe a zemlja vaša kao mjed. **20** Snaga æe
se vaša trošiti uzalud, jer zemlja vaša neæe raðati roda svojega,
i drveta po zemlji neæe raðati roda svojega. **21** Ako mi uzidete
nasuprot i ne htjedbudete slušati me, dodaæu vam sedam puta
više muka prema grijesima vašim. **22** Pustiæu na vas zvijeri
poljske, koje æe vam djecu izjesti i stoku potrti i vas umaliti, i
opustjeæe putovi vaši. **23** Ako se ni od toga ne popravite, nego
mi jošte uzidete nasuprot, **24** I ja æu vama iæi nasuprot, i biæu
vas još sedam puta više za grijehe vaše. **25** Pustiæu na vas
maè, koji æe osvetiti moj zavjet; a kad se sležete u gradove
svoje, tada æu pustiti pomor među vas, i biæete predani u ruke
neprijatelju. **26** I kad vam slomim potporu u hljebu, deset æe
žena peæi hljeb vaš u jednoj peæi, i davaæe vam hljeb vaš na
mjeru, i ješæete a neæete se nasititi. **27** Ako me ni tako ne
stanete slušati, nego mi uzidete nasuprot, **28** I ja æu vama s
gnjevom iæi nasuprot, i sedam puta veæma karaæu vas za
grijehe vaše. **29** I ješæete meso od sinova svojih, i meso od
kæeri svojih ješæete. **30** Razvaliæu visine vaše, i oboriæu idole

vaše, i metnuæu trupove vaše na trupove gadnih bogova vaših, i
mrziæe duša moja na vas. **31** I obratiæu gradove vaše u pustoš,
i razoriæu svetinje vaše, i neæu više mirisati mirisa vašega. **32** I
opustiæu zemlju da æe joj se èuditi neprijatelji vaši, koji æe
živjeti u njoj. **33** A vas æu rasijati po narodima, i uèiniæu da vas
gone s golijem maèem; i zemlja æe vaša biti pusta i gradovi
vaši raskopani. **34** Tada æe zemlji biti mile subote njezine za
sve vrijeme dokle bude pusta; i kad budete u zemlji svojih
neprijatelja, zemlja æe poèivati, i biæe joj mile subote njezine.
35 Za sve vrijeme dokle bude pusta poèivaæe, jer nije poèivala u
vaše subote, kad ste u njoj živjeli. **36** A koji vas ostanu, metnuæu
strah u srca njihova u zemljama neprijatelja njihovijeh, te æe ih
goniti list kad šušne zaljuljavši se, i oni æe bježati kao ispred
maèa, i padaæe a niko ih neæe tjerati. **37** I padaæe jedan preko
drugoga kao od maèa, a niko ih neæe tjerati; i neæete se moæi
držati pred neprijateljima svojim. **38** Nego æete izginuti među
narodima, i proždrijeæe vas zemlja neprijatelja vaših. **39** A koji
vas ostanu, èiljeæe za bezakonje svoje u zemlji neprijatelja
svojih, i za bezakonje otaca svojih èiljeæe. **40** Ali ako priznadu
bezakonje svoje i bezakonje otaca svojih po grijesima, kojima
mi griješiše i kojima mi idoše nasuprot, **41** Te i ja njima idoh
nasuprot i odvedoh ih u zemlju neprijatelja njihovijeh; ako se
tada ponizi srce njihovo neobrezano, i bude im pravo što su
pokarani za bezakonje svoje, **42** Tada æu se opomenuti zavjeta
svojega s Jakovom, i zavjeta svojega s Isakom, i zavjeta svojega
s Avramom opomenuæu se, i zemlje æu se opomenuti. **43** Kad
se zemlja oprosti njih i budu joj mile subote njezine kad opusti s
njih, i njima bude pravo što su pokarani za bezakonje svoje, jer
sudove moje povrgoše i duši njihovoj omrzoše uredbe moje. **44** A

zato ni onda kad budu u zemlji neprijatelja svojih neæu ih povræi
niti æu tako omrznuti na njih da ih potrem i raskinem zavjet svoj
s njima; jer sam ja Gospod Bog njihov. **45** Nego æu se njih radi
opomenuti zavjeta sa starima njihovijem, koje izvedoh iz zemlje
Misirske narodima na vidiku da im budem Bog, ja Gospod. **46**
Ovo su uredbe i sudovi i zakoni, koje postavi Gospod između
sebe i sinova Izrailjevih na gori Sinajskoj preko Mojsija.

27 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži sinovima
Izrailjevim, i reci im: kad ko zavjetuje dušu svoju Gospodu, ti ga
ucijeni: **3** A ovako æeš cijeniti: muško od dvadeset godina do
šezdeset cijeniæeš pedeset sikala srebra, po siklu svetom. **4**
Ako bude žensko, cijeniæeš trideset sikala. **5** Ako je od pet do
dvadeset godina, cijeniæeš muško dvadeset sikala a žensko
deset sikala. **6** Ako je od jednoga mjeseca do pet godina,
cijeniæeš muško pet sikala srebra, a žensko æeš cijeniti tri
sikla srebra. **7** Ako li bude od šezdeset godina i više, ako je
muško, cijeniæeš petnaest sikala, a žensko deset sikala. **8**
Ako je siromah da ne može platiti cijene, onda neka dođe k
svešteniku da ga ucijeni sveštenik, i prema onome što može
dati koji se zavjetovao, neka ga sveštenik ucijeni. **9** Ako bi
zavjetovao živinèe od onijeh što se prinose Gospodu, što god da
Gospodu, sveto je. **10** Da ga ne promijeni ni dade drugo za ono,
ni dobro za rđavo, ni rđavo za dobro; ako li bi kako promijenio
živinèe, onda æe biti sveto i ono i drugo koje je dao za ono. **11**
Ako li bi zavjetovao živinèe neèisto od onijeh što se ne prinose
Gospodu, neka se dovede živinèe pred sveštenika; **12** I neka
ga precijeni sveštenik, bilo dobro ili rđavo; i kako ga precijeni
sveštenik, tako da bude. **13** Ako bi ga htio otkupiti, neka na
cijenu tvoju dometne još peti dio. **14** Kad bi ko zavjetovao kuæu

svoju, da je sveta Gospodu, neka je precijeni sveštenik, bila
dobra ili rđava; kako je precijeni sveštenik, tako da bude. **15** Ako
bi onaj koji zavjetuje htio otkupiti kuæu svoju, neka na cijenu
tvoju dometne još peti dio, pa neka je njegova. **16** Ako bi ko
zavjetovao Gospodu dio njive svoje, cijeniæeš je prema usjevu:
gomer jeèma gdje se posije, cijeniæeš pedeset sikala srebra. **17**
Ako bi od oprosne godine zavjetovao njivu svoju, neka ostane
po tvojoj cijeni. **18** Ako li poslije oprosne godine zavjetuje njivu
svoju, tada neka mu sveštenik proraèuna novce prema broju
godina koje ostaju do oprosne godine, i neka se odbije od tvoje
cijene. **19** I ako bi htio otkupiti njivu svoju onaj ko je zavjetuje,
neka dometne na cijenu tvoju još peti dio, i neka bude njegova.
20 Ali ako ne otkupi njive, i njiva se proda drugome, ne može se
više otkupiti; **21** Nego æe ona njiva, kad se oprosti oprosne
godine, biti sveta Gospodu, kao njiva zavjetovana, sveštenikova
neka bude. **22** Ako li bi ko zavjetovao Gospodu njivu kupljenu,
koja nije dostojanje njegovo, **23** Sveštenik neka mu proraèuna
cijenu do godine oprosne, i neka u onaj dan da tu cijenu da
bude stvar sveta Gospodu. **24** A godine oprosne da se vrati
njiva onome od koga je kupljena, èije je dostojanje ona njiva. **25**
A svaka cijena tvoja neka bude na sikle svete, a u siklu ima
dvadeset novaca. **26** Ali prvina od stoke, koje su Gospodnje,
niko da ne zavjetuje, bilo goveèe ili sitna stoka, jer je Gospodnje.
27 Ako li bi bilo od životinja neèistijeh, onda neka otkupi po
tvojoj cijeni dometnuv peti dio ozgo; ako li se otkupi, neka se
proda po tvojoj cijeni. **28** Ali ni jedna stvar zavjetovana, što ko
zavjetuje Gospodu od èega mu drago što ima, od ljudi ili od
stoke ili od njive svoje, da se ne prodaje ni otkupljuje; svaka stvar
zavjetovana svetinja je nad svetinjama Gospodu. **29** Živinèe

zavjetovano, koje èovjek zavjetuje, da se ne otkupljuje, nego da
se ubije. **30** I svaki desetak zemaljski od usjeva zemaljskoga i
od voæa, Gospodnji je, svetinja je Gospodu. **31** Ali ko bi htio
otkupiti što desetka svojega, neka na cijenu dometne još peti
dio. **32** I desetak od goveda i od sitne stoke, koje dođe pod štap
pastirski deseto, da je sveto Gospodu. **33** Da se ne bira dobro ni
rđavo, ni da se mijenja; ako li bi se kakogod promijenilo, onda
neka bude i ono i drugo promijenjeno sveta stvar, i da se ne
otkupi. **34** Ovo su zapovjesti koje zapovjedi Gospod Mojsiju za
sinove Izrailjeve na gori Sinajskoj.

Brojevi

1 Još reèe Gospod Mojsiju u pustinji Sinajskoj u šatoru od
sastanka prvi dan drugoga mjeseca druge godine po izlasku
njihovu iz zemlje Misirske, govoreæi: **2** Izbrojte sav zbor sinova
Izrailjevih po porodicama njihovijem i po domovima otaca
njihovijeh i po imenima njihovijem, sve muškinje, glavu po glavu,
3 Od dvadeset godina i više, sve koji mogu iæi na vojsku u
Izrailju, izbrojte ih po èetama njihovijem ti i Aron; **4** I s vama
neka bude po jedan èovjek od svakoga plemena, koji je poglavar
u domu otaca svojih. **5** A ovo su imena ljudi koji æe biti s vama:
od plemena Ruvimova Elisur sin Sedijurov; **6** Od Simeunova
Salamilo sin Surisadejev; **7** Od Judina Nason sin Aminadavov;
8 Od Isaharova Natanailo sin Sogarov; **9** Od Zavulonova Elijav
sin Helonov; **10** Od sinova Josifovijeh: od plemena Jefremova
Elisama sin Emijudov; od Manasijina Gamalilo sin Fadasurov;
11 Od Venijaminova Avidan sin Gadeonijev; **12** Od Danova
Ahijezer sin Amisadajev; **13** Od Asirova Fagailo sin Ehranov; **14**
Od Gadova Elisaf sin Raguilov; **15** Od Neftalimova Ahirej sin
Enanov. **16** To su koji se sazivahu na zbor, knezovi u plemenima
otaca svojih, tisuænici Izrailjevi. **17** I uze Mojsije i Aron te ljude,
koji biše imenovani. **18** I sabraše sav zbor prvi dan drugoga
mjeseca, i prepisaše ih po porodicama njihovijem i po domovima
otaca njihovijeh i po imenima njihovijem od dvadeset godina i
više, glavu po glavu. **19** Kako bješe Gospod zapovjedio Mojsiju,
tako ih izbroji u pustinji Sinajskoj. **20** I bješe sinova prvenca
Izrailjeva Ruvima, roda njihova po porodicama njihovijem i po
domovima otaca njihovijeh, kad se izbroji po imenima s glave na
glavu sve muškinje od dvadeset godina i više, što mogaše iæi na
vojsku, **21** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Ruvimova èetrdeset

i šest tisuæa i pet stotina. **22** Sinova Simeunovijeh, roda njihova
po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad
se izbroji po imenima s glave na glavu sve muškinje od dvadeset
godina i više, što mogaše iæi na vojsku, **23** Bješe ih izbrojenijeh
od plemena Simeunova pedeset i devet tisuæa i tri stotine.
24 Sinova Gadovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem
i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima
od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **25**
Bješe ih izbrojenijeh od plemena Gadova èetrdeset i pet tisuæa,
šest stotina i pedeset. **26** Sinova Judinijeh, roda njihova po
porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se
izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu
iæi na vojsku, **27** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Judina
sedamdeset i èetiri tisuæe i šest stotina. **28** Sinova Isaharovijeh,
roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca
njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i
više svi što mogahu iæi na vojsku, **29** Bješe ih izbrojenijeh od
plemena Isaharova pedeset i èetiri tisuæe i èetiri stotine. **30**
Sinova Zavulonovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i
po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od
dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **31** Bješe ih
izbrojenijeh od plemena Zavulonova pedeset i sedam tisuæa i
èetiri stotine. **32** Od sinova Josifovijeh: sinova Jefremovijeh, roda
njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh,
kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što
mogahu iæi na vojsku, **33** Bješe ih izbrojenijeh od plemena
Jefremova èetrdeset tisuæa i pet stotina. **34** Sinova Manasijinih,
roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca
njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i

više svi što mogahu iæi na vojsku, **35** Bješe ih izbrojenijeh od
plemena Manasijina trideset i dvije tisuæe i dvjesta. **36** Sinova
Venijaminovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po
domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od
dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **37** Bješe ih
izbrojenijeh od plemena Venijaminova trideset i pet tisuæa i
èetiri stotine. **38** Sinova Danovijeh, roda njihova po porodicama
njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po
imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku,
39 Bješe ih izbrojenijeh od plemena Danova šezdeset i dvije
tisuæe i sedam stotina. **40** Sinova Asirovijeh, roda njihova po
porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se
izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu
iæi na vojsku, **41** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Asirova
èetrdeset i jedna tisuæa i pet stotina. **42** Sinova Neftalimovijeh,
roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca
njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i
više svi što mogahu iæi na vojsku, **43** Bješe ih izbrojenijeh od
plemena Neftalimova pedeset i tri tisuæe i èetiri stotine. **44** Ovo
su oni koje Mojsije i Aron izbrojiše s knezovima Izrailjskim, s
dvanaest ljudi, koji bijahu po jedan za svaki dom otaca svojih.
45 I svega bješe sinova Izrailjevijeh izbrojenijeh po domovima
otaca svojih od dvadeset godina i više, svijeh što mogahu iæi na
vojsku, **46** Bješe ih izbrojenijeh šest stotina i tri tisuæe i pet
stotina i pedeset. **47** Ali Leviti po plemenu otaca svojih ne biše
brojeni među njih. **48** Jer Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **49**
Plemena Levijeva nemoj brojati, niti broja njihova sastaviti sa
sinovima Izrailjevijem. **50** Nego postavi Levite nad šatorom od
svjedoèanstva i nad svijem posuđem u njemu i nad svijem što

pripada njemu; oni neka nose šator i sve posuđe njegovo, neka
služe u njemu, i staju oko šatora. **51** I kad se šator krene, neka
ga slože Leviti; i kad šator stane, onda neka ga razapnu Leviti. A
ko bi drugi pristupio, da se pogubi. **52** I sinovi Izrailjevi neka
staju svaki u svom okolu i svaki kod svoje zastave po èetama
svojim. **53** A Leviti neka staju oko šatora od svjedoèanstva, da
ne dođe gnjev na zbor sinova Izrailjevijeh; i neka Leviti rade što
treba oko šatora od svjedoèanstva. **54** I uèiniše sinovi Izrailjevi
kako Gospod zapovjedi, sve tako uèiniše.

2 Potom reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **2** Sinovi
Izrailjevi neka staju u oko svaki kod svoje zastave sa znakom
doma otaca svojih, prema šatoru od sastanka unaokolo. **3** S
istoka neka staje u oko zastava vojske Judine po èetama svojim
s vojvodom sinova Judinijeh Nasonom sinom Aminadavovim;
4 A u vojsci njegovoj sedamdeset i èetiri tisuæe i šest stotina
izbrojenijeh. **5** A do njega neka staje u oko pleme Isaharovo s
vojvodom sinova Isaharovijeh Natanailom sinom Sogarovijem;
6 A u vojsci njegovoj pedeset i èetiri tisuæe i èetiri stotine
izbrojenijeh. **7** Pa onda pleme Zavulonovo s vojvodom sinova
Zavulonovijeh Elijavom sinom Helonovijem; **8** A u vojsci njegovoj
pedeset i sedam tisuæa i èetiri stotine izbrojenijeh. **9** Svega
izbrojenijeh u vojsci Judinoj sto i osamdeset i šest tisuæa i
èetiri stotine po èetama njihovijem. Oni neka idu naprijed. **10** A
zastava vojske Ruvimove po èetama svojim neka bude s juga, s
vojvodom sinova Ruvimovijeh Elisurom sinom Sedijurovijem; **11** A
u vojsci njegovoj èetrdeset i šest tisuæa i pet stotina izbrojenijeh.
12 A do njega neka staje u oko pleme Simeunovo s vojvodom
sinova Simeunovijeh Salamilom sinom Surisadajevim; **13** A u
vojsci njegovoj pedeset i devet tisuæa i tri stotine izbrojenijeh. **14**

Pa onda pleme Gadovo s vojvodom sinova Gadovijeh Elisafom
sinom Raguilovim; **15** A u vojsci njegovoj èetrdeset i pet tisuæa i
šest stotina i pedeset izbrojenijeh. **16** A svega izbrojenijeh u
vojsci Ruvimovoj sto i pedeset i jedna tisuæa i èetiri stotine i
pedeset po èetama njihovijem. I oni neka idu drugi. **17** Potom
neka ide šator od sastanka s vojskom sinova Levijevih usred
ostale vojske; kako u oko staju tako neka i idu, svaki svojim
redom pod svojom zastavom. **18** Zastava vojske Jefremove
po èetama svojim neka bude sa zapada, s vojvodom sinova
Jefremovijeh Elisamom sinom Emijudovim; **19** A u vojsci njegovoj
èetrdeset tisuæa i pet stotina izbrojenijeh. **20** A do njega pleme
Manasijino s vojvodom sinova Manasijinih Gamalilom, sinom
Fadasurovim; **21** A u njegovoj vojsci trideset i dvije tisuæe i
dvjesta izbrojenijeh. **22** Pa onda pleme Venijaminovo s vojvodom
sinova Venijaminovijeh Avidanom sinom Gadeonijevim; **23** A u
vojsci njegovoj trideset i pet tisuæa i èetiri stotine izbrojenih. **24**
A svega izbrojenijeh u vojsci Jefremovoj sto i osam tisuæa i sto
po èetama njihovijem. I oni neka idu treæi. **25** Zastava vojske
Danove po èetama svojim neka bude sa sjevera s vojvodom
sinova Danovijeh Ahijezerom sinom Amisadajevim; **26** A u vojsci
njegovoj šezdeset i dvije tisuæe i sedam stotina izbrojenih. **27** A
do njega neka staje u oko pleme Asirovo s vojvodom sinova
Asirovijeh Fagailom sinom Ehranovijem; **28** A u vojsci njegovoj
èetrdeset i jedna tisuæa i pet stotina izbrojenijeh. **29** Za njima
pleme Neftalimovo s vojvodom sinova Neftalimovijeh Ahirejem
sinom Enanovijem; **30** A u njegovoj vojsci pedeset i tri tisuæe
i èetiri stotine izbrojenijeh. **31** A svega izbrojenijeh u vojsci
Danovoj sto i pedeset i sedam tisuæa i šest stotina. I oni neka
idu najposlije uza zastave svoje. **32** To su sinovi Izrailjevi koji

biše izbrojeni po domovima otaca svojih. Svega izbrojenijeh
u cijeloj vojsci po èetama njihovijem šest stotina i tri tisuæe i
pet stotina i pedeset. **33** Ali Leviti ne biše brojeni među sinove
Izrailjeve, kao što Gospod bješe zapovjedio Mojsiju. **34** I uèiniše
sinovi Izrailjevi sve; kako zapovjedi Gospod Mojsiju, tako stajahu
u oko, i tako iðahu svaki po porodici svojoj i po domu otaca
svojih.

3 A ovo je pleme Aronovo i Mojsijevo, kad Gospod govori s
Mojsijem na gori Sinajskoj. **2** I ovo su imena sinova Aronovijeh:
prvenac Nadav, pa Avijud i Eleazar i Itamar. **3** To su imena sinova
Aronovijeh, sveštenika, koji biše pomazani i posveæeni da vrše
službu sveštenièku. **4** Ali pogibe Nadav i Avijud pred Gospodom,
kad prinesoše oganj tuð pred Gospodom u pustinji Sinajskoj; i ne
imaše djece; zato Eleazar i Itamar otpravljahu službu sveštenièku
za života Arona oca svojega. **5** A Gospod reèe Mojsiju govoreæi:
6 Kaži neka pristupi pleme Levijevo, i postavi ga pred Aronom
sveštenikom da mu služe, **7** I da rade za nj i za sav zbor pred
šatorom od sastanka služeæi šatoru, **8** I da èuvaju sve posuðe
u šatoru od sastanka, i da straže za sinove Izrailjeve služeæi
šatoru. **9** Pa æeš dati Levite Aronu i sinovima njegovijem; oni
su darovani njemu između sinova Izrailjevijeh. **10** A Arona i
sinove njegove postavi da vrše sveštenièku službu svoju; ako li
bi ko drugi pristupio, da se pogubi. **11** Još reèe Gospod Mojsiju
govoreæi: **12** Evo uzeh Levite između sinova Izrailjevijeh za
sve prvence što otvoraju matericu među sinovima Izrailjevijem;
zato æe moji biti Leviti. **13** Jer je moj svaki prvenac; od onoga
dana kada pobih sve prvence u zemlji Misirskoj, posvetih sebi
svakoga prvenca u Izrailju od èovjeka do živinèeta; moji æe
biti; ja sam Gospod. **14** Još reèe Gospod Mojsiju u pustinji

Sinajskoj govoreæi: **15** Izbroj sinove Levijeve po domovima
otaca njihovijeh, po porodicama njihovijem, sve muškinje od
mjeseca dana i više izbroj. **16** I Mojsije ih izbroji po zapovijesti
Gospodnjoj, kako mu bi zapovjeđeno. **17** I bjehu sinovi Levijevi
po imenu ovi: Girson i Kat i Merarije. **18** A ovo su imena sinova
Girsonovijeh po porodicama njihovijem: Lovenije i Semej. **19**
A sinovi Katovi po porodicama svojim: Amram i Isar, Hevron
i Ozilo. **20** A sinovi Merarijevi po porodicama svojim: Malije i
Musije. To su porodice Levitske po domovima otaca svojih. **21**
Od Girsona porodica Lovenijeva i porodica Semejeva. To su
porodice Girsonove. **22** A izbrojenih među njima, kad se izbroji
sve muškinje od mjeseca dana i više, bješe ih izbrojenijeh svega
sedam tisuæa i pet stotina. **23** Porodice Girsonove stajahu u
oko iza šatora sa zapada. **24** A starješina od doma otaèkoga
u porodicama Girsonovim bješe Elisaf sin Dailov. **25** A sinovi
Girsonovi èuvahu u šatoru od sastanka šator i naslon, pokrivaè
njegov i zavjes na vratima šatora od sastanka, **26** I zavjese
od trijema i zavjes na vratima od trijema što je oko šatora i
oko oltara, i uža njegova za svaku potrebu njegovu. **27** A od
Kata bješe porodica Amramova i porodica Isarova i porodica
Hevronova i porodica Ozilova. To su porodice Katove. **28** Svega
muškinja od mjeseca dana i više bješe na broj osam tisuæa
i šest stotina, koji služahu oko svetinje. **29** Porodice sinova
Katovijeh stajahu u oko pored šatora s juga. **30** A starješina
od doma otaèkoga u porodicama Katovijem bješe Elisafan sin
Ozilov. **31** A oni èuvahu kovèeg i sto i svijetnjak i oltar i posuđe
u svetinji kojim služe, i zavjes, i sve što pripada k njemu. **32** A
starješina nad starješinama Levitskim bješe Eleazar sin Arona
sveštenika, postavljen nad onima koji èuvaju svetinju. **33** A od

Merarija bješe porodica Malijeva i porodica Musijeva. To su
porodice Merarijeve. **34** I bješe ih izbrojenijeh, kad se izbroji sve
muškinje od mjeseca dana i više, šest tisuæa i dvjesta. **35** A
starješina od doma otaèkoga u porodicama Merarijevim bješe
Surilo sin Avihejev; oni stajahu u oko pored šatora sa sjevera. **36**
I sinovi Merarijevi èuvahu daske od šatora i prijevornice njegove i
stupce njegove i stopice njegove i sve sprave njegove i sve što k
njemu pripada, **37** I stupce od trijema unaokolo i stopice njihove
i kolje i uža njihova. **38** A pred šatorom od sastanka s istoka
stajahu u oko Mojsije i Aron i sinovi njegovi èuvajuæi svetinju za
sinove Izrailjeve; a da ko drugi pristupi, poginuo bi. **39** A svega
Levita kad ih izbroji Mojsije i Aron po zapovijesti Gospodnjoj
po porodicama njihovijem, svega muškinja od mjesec dana i
više, bješe dvadeset i dvije tisuæe. **40** I Gospod reèe Mojsiju:
izbroj sve prvence muške među sinovima Izrailjevim od mjeseca
dana i više, i saberi broj imena njihovijeh. **41** I uzmi Levite za
mene ja sam Gospod) mjesto svijeh prvenaca među sinovima
Izrailjevim, i stoku Levitsku mjesto svijeh prvenaca od stoke
sinova Izrailjevih. **42** I izbroji Mojsije kako mu zapovjedi Gospod,
sve prvence među sinovima Izrailjevijem; **43** I svega prvenaca
muških, kad se izbrojiše po imenima od jednoga mjeseca i više,
bješe izbrojenijeh dvadeset i dvije tisuæe i dvjesta i sedamdeset
i tri. **44** I Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **45** Uzmi Levite mjesto
svijeh prvenaca među sinovima Izrailjevim i stoku Levitsku
mjesto stoke njihove, da budu moji Leviti; ja sam Gospod. **46** A
da se otkupe oni dvjesta i sedamdeset i tri, što ima prvenaca
među sinovima Izrailjevijem više nego Levita, **47** Uzmi po pet
sikala od glave; uzmi po svetom siklu a u taj sikal ide dvadeset
gera). **48** I podaj te novce Aronu i sinovima njegovijem, otkup za

one koji prelaze broj njihov. **49** I uze Mojsije otkup od onijeh
koji ostaše preko onijeh koji biše promijenjeni za Levite. **50**
I uze novce od prvenaca sinova Izrailjevijeh, tisuæu i trista i
šezdeset i pet sikala, po svetom siklu. **51** I dade Mojsije taj otkup
Aronu i sinovima njegovijem po zapovijesti Gospodnjoj, kao što
zapovjedi Gospod Mojsiju.

4 Još reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **2** Izbroj sinove
Katove između sinova Levijevih po porodicama njihovijem i
po domovima otaca njihovijeh. **3** Od trideset godina i više do
pedeset godina sve koji su za posao da mogu raditi poslove u
šatoru od sastanka. **4** A ovo æe biti posao sinovima Katovijem
u šatoru od sastanka u svetinji nad svetinjama: **5** Kad polazi
vojska, doæi æe Aron sa sinovima svojim, i skinuæe zavjes s
vrata, i pokriæe njim kovèeg od svjedoèanstva. **6** Pa æe po
njemu prostrijeti pokrivaè od koža jazavèjih, i ozgo æe prostrijeti
prostiraè od same porfire, i provuæi æe mu poluge. **7** I po stolu
za hljebove postavljene neka prostru prostiraè od porfire, i neka
metnu na nj zdjele i èaše i vijedra i kutliæe, i hljeb svagda neka
je na njemu. **8** Pa vrh toga neka prostru prostiraè od crvca, i
neka pokriju pokrivaèem od koža jazavèjih, i neka mu provuku
poluge. **9** I neka uzmu prostiraè od porfire i pokriju svijetnjak i
žiške njegove i usekaèe njegove i lopatice njegove i sve sudove
za ulje, kojima služe oko njega. **10** I neka ga sa svijem spravama
njegovijem zaviju u pokrivaè od koža jazavèjih, i metnu ga na
poluge. **11** I po zlatnom oltaru neka prostru prostiraè od porfire i
pokriju ga pokrivaèem od koža jazavèjih, i provuku mu poluge.
12 I neka uzmu sve sprave za službu, kojima služe u svetinji, i
neka ih metnu u prostiraè od porfire i zaviju u pokrivaè od koža
jazavèjih, i metnu na poluge. **13** I neka ometu pepeo s oltara i

po oltaru prostru prostiraè od skerleta, **14** I neka metnu na nj sve
sprave njegove, kojima služe na njemu, mašice, viljuške, lopatice
i kotliæe i sve sprave za oltar, i neka ga pokriju pokrivaèem od
koža jazavèjih, pa mu provuku poluge. **15** I kad to svrši Aron
i sinovi njegovi i zaviju svetinju i sve sprave za svetinju, da
poðe vojska, onda neka doðu sinovi Katovi da nose, ali neka
se ne dotaknu nijedne stvari svete, da ne poginu. To je posao
sinova Katovijeh u šatoru od sastanka. **16** A Eleazar sin Arona
sveštenika neka se stara za ulje za vidjelo, i za kad mirisni, i za
žrtvu svagdašnju, i za ulje pomazanja, neka pazi na sav šator i
na sve što je u njemu, na svetinju i na posuðe njezino. **17** I reèe
Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **18** Nemojte da se istrijebi
koljeno porodica Katovijeh izmeðu Levita; **19** Nego im uèinite
ovo da bi ostali živi i ne bi pomrli kad pristupaju k svetinji nad
svetinjama: Aron i sinovi njegovi neka doðu i odrede svakomu
šta æe koji raditi i šta æe nositi. **20** A oni neka ne dolaze da
gledaju kad se zavijaju svete stvari, da ne pomru. **21** Opet
reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **22** Izbroj i sinove Girsonove
po domovima otaca njihovijeh i po porodicama njihovijem. **23**
Od trideset godina i više do pedeset godina izbroj ih sve koji
su za službu da mogu služiti u šatoru od sastanka. **24** Ovo je
posao porodicama Girsonovijem što æe raditi i nositi: **25** Neka
nose zavjese od naslona i šator od sastanka, pokrivaè njegov i
pokrivaè od koža jazavèjih što je ozgo na njemu, i zavjes na
ulasku u šator od sastanka, **26** I zavjese od trijema i zavjes na
vratima od trijema što je oko šatora i oko oltara, i uža njihova i
sve posuðe za službu njihovu i što god treba oko toga raditi neka
rade. **27** Po naredbi Aronovoj i sinova njegovijeh neka biva sva
služba sinova Girsonovijeh za sve što æe nositi i što æe raditi, i

ostavite im neka èuvaju sve što su dužni nositi. **28** To je služba
porodica sinova Girsonovijeh u šatoru od sastanka; a Itamar
sin Arona sveštenika neka upravlja njima. **29** Izbroj i sinove
Merarijeve po porodicama njihovijem i po domovima otaca
njihovijeh, **30** Od trideset godina i više do pedeset godina izbroj
ih sve koji su za službu da mogu služiti u šatoru od sastanka. **31**
A ovo im je dužnost nositi osim sve službe njihove u šatoru
od sastanka: daske od šatora i prijevornice njegove i stupce
njegove i stopice njegove, **32** I stupce od trijema unaokolo, i
stopice njihove i kolje njihovo, i uža njihova, i sve sprave njihove,
i što god treba za te stvari; a poimence izbrojte sve sprave što
æe oni nositi. **33** To je služba porodica sinova Merarijevih što su
dužni raditi u šatoru od sastanka pod rukom Itamara sina Arona
sveštenika. **34** I izbroji Mojsije i Aron s knezovima narodnim
sinove Katove po porodicama njihovijem i po domovima otaca
njihovijeh, **35** Od trideset godina i više do pedeset godina sve
koji su za službu da mogu služiti u šatoru od sastanka. **36** I
bješe ih izbrojenijeh po porodicama njihovijem dvije tisuæe i
sedam stotina i pedeset. **37** To su izbrojeni iz porodica Katovijeh
što bjehu za službu u šatoru od sastanka, koje izbroji Mojsije
i Aron, kao što zapovjedi Gospod preko Mojsija. **38** A sinova
Girsonovijeh po porodicama njihovijem i po domovima otaca
njihovijeh bješe izbrojenijeh, **39** Od trideset godina i više do
pedeset godina, svijeh što bijahu za službu da služe u šatoru od
sastanka, **40** Bješe ih izbrojenijeh po porodicama njihovijem i po
domovima otaca njihovijeh dvije tisuæe i šest stotina i trideset.
41 To su izbrojeni iz porodica sinova Girsonovijeh, što bjehu
za službu u šatoru od sastanka, koje izbroji Mojsije i Aron po
zapovijesti Gospodnjoj. **42** A iz porodica sinova Merarijevih po

porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh bješe
izbrojenijeh, **43** Od trideset godina i više do pedeset godina,
svijeh što bijahu za službu da služe u šatoru od sastanka,
44 Bješe ih izbrojenijeh po porodicama njihovijem tri tisuæe
i dvjesta. **45** To su izbrojeni iz porodica sinova Merarijevih,
koje izbroji Mojsije i Aron kao što zapovjedi Gospod preko
Mojsija. **46** A svega bješe izbrojenijeh Levita, koje izbroji Mojsije
i Aron s knezovima Izrailjevim po porodicama njihovijem i po
domovima otaca njihovijeh, **47** Od trideset godina i više do
pedeset godina, što bjehu za službu da služe i da nose u šatoru
od sastanka, **48** Svega ih bješe izbrojenijeh osam tisuæa i pet
stotina i osamdeset. **49** Kako Gospod zapovjedi preko Mojsija,
biše izbrojeni, svaki za ono što treba da radi i da nosi; i izbrojeni
biše oni koje je Gospod zapovjedio Mojsiju da se izbroje.

5 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Zapovjedi sinovima
Izrailjevijem neka istjeraju iz okola sve gubave i sve kojima
teèe sjeme i sve koji su se oskvrnili o mrtvaca, **3** Bio èovjek
ili žena, istjerajte, iza okola istjerajte ih, da ne skvrne okola
onima među kojima nastavam. **4** I uèiniše tako sinovi Izrailjevi, i
istjeraše ih iz okola; kako Gospod kaza Mojsiju, tako uèiniše
sinovi Izrailjevi. **5** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **6** Reci
sinovima Izrailjevijem: èovjek ili žena kad uèini kakav grijeh
ljudski, te zgriješi Gospodu, i bude ona duša kriva, **7** Tada neka
priznadu grijeh koji su uèinili, i ko je kriv neka vrati cijelo èim je
kriv i neka dometne ozgo peti dio i da onomu kome je skrivio.
8 I ako onaj nema nikoga komu bi pripala naknada za štetu,
neka se da Gospodu i neka bude svešteniku osim ovna za
oèišæenje kojim æe ga oèistiti. **9** Tako i svaki prinos između
svijeh stvari koje posveæuju sinovi Izrailjevi i donose svešteniku,

njegov neka bude; **10** I što god ko posveti, neka je njegovo, i što
god ko da svešteniku, neka je njegovo. **11** Još reèe Gospod
Mojsiju govoreæi: **12** Kaži sinovima Izrailjevim i reci im: èija bi
žena zastranila te bi mu zgriješila, **13** I drugi bi je obležao, a
muž njezin ne bi znao, nego bi ona zatajila da se oskvrnila, i ne
bi bilo svjedoka na nju, niti bi se zatekla, **14** A njemu bi došla
sumnja ljubavna, te bi iz ljubavi sumnjao na svoju ženu, a ona bi
bila oskvrnjena; ili bi mu došla sumnja ljubavna te bi iz ljubavi
sumnjao na svoju ženu, a ona ne bi bila oskvrnjena; **15** Onda
neka muž dovede ženu svoju k svešteniku, i neka donese za
nju prinos njezin, deseti dio efe brašna jeèmenoga, ali neka
ga ne polije uljem i neka ne metne na nj kada, jer je prinos za
sumnju ljubavnu, dar za spomen da se spomene grijeh; **16** I
neka je sveštenik privede i postavi pred Gospodom. **17** I neka
uzme sveštenik svete vode u sud zemljani; i praha s poda u
šatoru neka uzme i uspe u vodu. **18** I postavivši sveštenik ženu
pred Gospodom neka joj otkrije glavu i metne joj na ruke dar za
spomen koji je dar za sumnju ljubavnu; a sveštenik neka drži u
ruci svojoj gorku vodu, koja nosi prokletstvo. **19** I neka sveštenik
zakune ženu, i reèe joj: ako nije niko spavao s tobom, i ako nijesi
zastranila od muža svojega na neèistotu, neka ti ne bude ništa
od ove vode gorke, koja nosi prokletstvo. **20** Ako li si zastranila
od muža svojega i oskvrnila se, i kogod drugi osim muža tvojega
spavao s tobom, **21** Tada sveštenik zaklinjuæi ženu neka je
prokune i reèe ženi: da te Gospod postavi za uklin i za kletvu u
narodu tvom uèinivši da ti bedro spadne a trbuh oteèe. **22** I neka
ti ova voda prokleta uðe u crijeva da ti oteèe trbuh i da ti bedro
spadne. A žena neka reèe: amin, amin. **23** Tada neka napiše
sveštenik te kletve u knjigu, i neka ih spere vodom gorkom.

24 I neka da ženi da se napije gorke vode proklete da uðe u
nju voda prokleta i bude gorka. **25** I neka uzme sveštenik iz
ruku ženi dar za sumnju ljubavnu, i obrne dar pred Gospodom i
prinese ga na oltaru. **26** I neka uzme sveštenik u šaku od dara
njezina spomen, i zapali na oltaru, pa onda neka da ženi vodu
da popije. **27** A kad joj da vodu da pije, ako se bude oskvrnila i
uèinila nevjeru mužu svojemu, onda æe uæi voda prokleta u
nju i postaæe gorka, i trbuh æe joj oteæi i spasti bedro, i ona
æe žena postati uklin u narodu svojem. **28** Ako li se ne bude
oskvrnila žena, nego bude èista, neæe joj biti ništa i imaæe
djece. **29** Ovo je zakon za sumnju ljubavnu, kad žena zastrani
od muža svojega i oskvrni se; **30** Ili kad kome doðe sumnja
ljubavna te posumnja iz ljubavi na ženu svoju i postavi je pred
Gospodom i svrši joj sveštenik sve po ovom zakonu. **31** I muž
da je prost od grijeha, ali žena da nosi svoje bezakonje.

6 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Reci sinovima
Izrailjevijem, i kaži im: kad èovjek ili žena uèini zavjet nazirejski,
da bude nazirej Gospodu, **3** Neka se uzdržava od vina i silovita
piæa, i neka ne pije octa vinskoga ni octa od silovita piæa niti
kakvoga piæa od grožða i neka ne jede grožða ni novoga ni
suhoga. **4** Dokle god traje njegovo nazirejstvo neka ne jede
ništa od vinove loze, ni zrna ni ljuske. **5** Dokle traje njegovo
nazirejstvo, neka mu britva ne priječe preko glave; dokle se ne
navrše dani za koje se uèinio nazirej Gospodu, neka bude svet i
neka ostavlja kosu na glavi svojoj. **6** Dokle traju dani za koje se
uèinio nazirej Gospodu, neka ne pristupa k mrtvacu. **7** Ni za
ocem svojim ni za materom svojom ni za bratom svojim ni za
sestrom svojom, neka se za njima ne skvrni kad umru; jer je
nazirejstvo Boga njegova na glavi njegovoj. **8** Dokle god traje

nazirejstvo njegovo, svet je Gospodu. **9** Ako li bi ko umro do
njega na preèac, te bi oskvrnio nazirejstvo glave njegove, neka
obrije glavu svoju u dan èišæenja svojega, sedmi dan neka je
obrije. **10** A osmi dan neka donese dvije grlice ili dva golubiæa
svešteniku na vrata šatora od sastanka. **11** I sveštenik neka
zgotovi od jednoga žrtvu za grijeh a od drugoga žrtvu paljenicu, i
neka ga oèisti od onoga što je zgriješio kod mrtvaca; tako æe
posvetiti glavu njegovu u taj dan. **12** I neka odijeli Gospodu dane
nazirejstva svojega, i donese jagnje od godine za krivicu; a
preðašnji dani propadaju, jer mu se oskvrnilo nazirejstvo. **13**
A ovo je zakon za nazireje: kad se navrše dani nazirejstvu
njegovu, neka doðe na vrata šatora od sastanka. **14** I neka
donese za žrtvu Gospodu jagnje muško od godine zdravo za
žrtvu paljenicu, i jagnje žensko od godine zdravo za grijeh, i
ovna zdrava za žrtvu zahvalnu, **15** I kotaricu hljebova prijesnijeh,
kolaèa od bijeloga brašna zamiješenijeh s uljem, i pogaèa
prijesnijeh namazanijeh uljem, s darom njihovijem i s naljevom
njihovijem. **16** A to æe sveštenik prinijeti pred Gospodom i
uèiniti žrtvu za grijeh njegov i žrtvu njegovu paljenicu. **17** A ovna
æe prinijeti na žrtvu zahvalnu Gospodu s kotaricom prijesnijeh
hljebova; prinijeæe sveštenik i dar njegov i naljev njegov. **18**
Tada nazirej neka obrije glavu svojega nazirejstva na vratima
šatora od sastanka; i uzev kosu nazirejstva svojega neka je
metne u oganj koji je pod žrtvom zahvalnom. **19** I sveštenik
neka uzme pleæe kuhano od ovna i jedan kolaè prijesan iz
kotarice i jednu pogaèu prijesnu, i neka metne na ruke nazireju,
pošto obrije nazirejstvo svoje. **20** I sveštenik neka obræe te
stvari na žrtvu obrtanu pred Gospodom; to je svetinja, koja
pripada svešteniku osim grudi obrtanih i pleæa podignutoga; a

poslije toga nazirej može piti vina. **21** To je zakon za nazireja
koji se zavjetuje, i to je prinos njegov Gospodu za nazirejstvo
njegovo, osim onoga što bi više mogao uèiniti; kakav mu bude
zavjet kojim se zavjetuje, tako neka uèini osim zakona svojega
nazirejstva. **22** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **23** Reci
Aronu i sinovima njegovijem i kaži: ovako blagosiljajte sinove
Izrailjeve govoreæi im: **24** Da te blagoslovi Gospod i da te èuva!
25 Da te obasja Gospod licem svojim i bude ti milostiv! **26** Da
Gospod obrati lice svoje k tebi i dade ti mir! **27** I neka prizivlju
ime moje na sinove Izrailjeve, i ja æu ih blagosloviti.

7 I onaj dan kad Mojsije svrši i podiže šator, i kad ga pomaza i
osveti sa svijem posuđem njegovijem i oltar sa svijem posuđem
njegovijem, kad pomaza i osveti, **2** Donesoše knezovi Izrailjevi,
starješine u domovima otaca svojih, knezovi nad plemenima i
poglavari od onijeh koji biše izbrojeni, **3** Donesoše prilog svoj
pred Gospoda, šestora kola pokrivena i dvanaest volova, jedna
kola dva kneza i po jednoga vola svaki, i donesoše pred šator. **4**
A Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **5** Uzmi to od njih da bude
za službu u šatoru od sastanka, i podaj Levitima, svakomu
prema službi njegovoj. **6** I uze Mojsije kola i volove, i dade ih
Levitima. **7** Dvoja kola i èetiri vola dade sinovima Girsonovijem
prema službi njihovoj. **8** A ostala èetvora kola i osam volova
dade sinovima Merarijevim prema službi njihovoj pod upravom
Itamara sina Arona sveštenika. **9** A sinovima Katovijem ne dade
ništa, jer im posao bijaše služiti svetinji, i nošahu na ramenima.
10 I donesoše knezovi da se posveti oltar kad bi pomazan,
donesoše knezovi priloge svoje pred oltar. **11** A Gospod reèe
Mojsiju: jedan knez u jedan dan a drugi knez u drugi dan neka
donose svoje priloge da se posveti oltar. **12** I prvi dan donese

prilog svoj Nason sin Aminadavov od plemena Judina; **13** A
prilog njegov bješe jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala,
jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom; a
oboje puno brašna bijeloga pomiješana s uljem za dar; **14** Jedna
kadionica zlatna od deset sikala, puna kada; **15** Jedno tele,
jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; **16** Jedan
jarac za grijeh; **17** A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova,
pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Nasona sina
Aminadavova. **18** Drugi dan donese Natanailo sin Sogarov, knez
plemena Isaharova, **19** Donese prilog svoj: jednu zdjelu srebrnu
od sto i trideset sikala, jednu èašu srebrnu od sedamdeset sikala
po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem
za dar; **20** Jednu kadionicu zlatnu od deset sikala punu kada;
21 Jedno tele, jednoga ovna, jedno jagnje od godine za žrtvu
paljenicu; **22** Jednoga jarca za grijeh; **23** A za žrtvu zahvalnu
dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To
bi prilog Natanaila sina Sogarova. **24** Treæi dan donese knez
sinova Zavulonovijeh, Elijav sin Helonov; **25** Njegov prilog bješe:
jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna
od sedamdeset sikala, po siklu svetom, a oboje puno bijeloga
brašna pomiješana s uljem za dar; **26** Jedna kadionica zlatna od
deset sikala puna kada; **27** Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje
od godine za žrtvu paljenicu; **28** Jedan jarac za grijeh; **29** A za
žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od
godine. To bi prilog Elijava sina Helonova. **30** Èetvrti dan donese
knez sinova Ruvimovijeh Elisur sin Sedijurov; **31** Prilog njegov
bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša
srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno
bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; **32** Jedna kadionica

zlatna od deset sikala puna kada; **33** Jedno tele, jedan ovan,
jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; **34** Jedan jarac za
grijeh; **35** A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca,
pet jaganjaca od godine. To bi prilog Elisura sina Sedijurova.
36 Peti dan donese knez sinova Simeunovijeh Salamilo sin
Surisadajev; **37** Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto
i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po
siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem
za dar; **38** Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada;
39 Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu
paljenicu; **40** Jedan jarac za grijeh; **41** A za žrtvu zahvalnu dva
vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi
prilog Salamila sina Surisadajeva. **42** Šesti dan donese knez
sinova Gadovijeh Elisaf sin Raguilov; **43** Prilog njegov bješe:
jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna
od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga
brašna pomiješana s uljem za dar; **44** Jedna kadionica zlatna od
deset sikala puna kada; **45** Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje
od godine za žrtvu paljenicu; **46** Jedan jarac za grijeh; **47** A za
žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od
godine. To bi prilog Elisafa sina Raguilova. **48** Sedmi dan donese
knez sinova Jefremovijeh Elisama sin Emijudov; **49** Prilog njegov
bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša
srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno
bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; **50** Jedna kadionica
zlatna od deset sikala puna kada; **51** Jedno tele, jedan ovan,
jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; **52** Jedan jarac za
grijeh; **53** A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca,
pet jaganjaca od godine. To bi prilog Elisame sina Emijudova.

54 Osmi dan donese knez sinova Manasijinih Gamalilo sin
Fadasurov; **55** Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i
trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po
siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem
za dar; **56** Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada;
57 Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu
paljenicu; **58** Jedan jarac za grijeh; **59** A za žrtvu zahvalnu dva
vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog
Gamalila sina Fadasurova. **60** Deveti dan donese knez sinova
Venijaminovih Avidan sin Gadeonijev; **61** Prilog njegov bješe:
jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna
od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga
brašna pomiješana s uljem za dar; **62** Jedna kadionica zlatna od
deset sikala puna kada; **63** Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje
od godine za žrtvu paljenicu; **64** Jedan jarac za grijeh; **65** A za
žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca
od godine. To bi prilog Avidana sina Gadeonijeva. **66** Deseti
dan donese knez sinova Danovijeh Ahijezer sin Amisadajev; **67**
Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala,
jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom,
oboje puno bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar; **68** Jedna
kadionica zlatna od deset sikala puna kada; **69** Jedno tele,
jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; **70** Jedan
jarac za grijeh; **71** A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova,
pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Ahijezera sina
Amisadajeva. **72** Jedanaesti dan donese knez sinova Asirovijeh
Fagailo sin Ehranov; **73** Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna
od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset
sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga brašna pomiješana

s uljem za dar; **74** Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna
kada; **75** Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za
žrtvu paljenicu; **76** Jedan jarac za grijeh; **77** A za žrtvu zahvalnu
dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi
prilog Fagaila sina Ehranova. **78** Dvanaesti dan donese knez
sinova Neftalimovijeh Ahirej sin Enanov; **79** Prilog njegov bješe:
jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna
od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijeloga
brašna pomiješana s uljem za dar; **80** Jedna kadionica zlatna od
deset sikala puna kada; **81** Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje
od godine za žrtvu paljenicu; **82** Jedan jarac za grijeh; **83** A za
žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca
od godine. To bi prilog Ahireja sina Enanova. **84** To je prilog
od knezova Izrailjevijeh da se posveti oltar pošto bi pomazan:
dvanaest zdjela srebrnijeh, dvanaest èaša srebrnijeh, dvanaest
kadionica zlatnijeh; **85** Svaka zdjela srebrna od sto i trideset
sikala, i svaka èaša od sedamdeset sikala; svega srebra u tijem
sudovima dvije tisuæe i èetiri stotine sikala, po siklu svetom; **86**
Dvanaest kadionica zlatnijeh punijeh kada, svaka kadionica od
deset sikala, po siklu svetom; svega zlata u kadionicama sto i
dvadeset sikala; **87** Svega stoke za žrtvu paljenicu dvanaest
telaca, dvanaest ovnova, dvanaest jaganjaca od godine s darom
svojim, i jaraca dvanaest za grijeh; **88** A svega stoke za žrtvu
zahvalnu dvadeset i èetiri vola, šezdeset ovnova, šezdeset
jaraca, šezdeset jaganjaca od godine. To bi prilog da se posveti
oltar, pošto bi pomazan. **89** I kad Mojsije ulažaše u šator od
sastanka da govori pred Bogom, tada èujaše glas gdje mu govori
sa zaklopca što bješe na kovèegu od svjedoèanstva između dva
heruvima; i govoraše mu.

8 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži Aronu i reci mu: kad
zapališ žiške, sedam žižaka neka svijetli sprijed na svijetnjaku. **3**
I uèini Aron tako, i zapali žiške da svijetle sprijed na svijetnjaku,
kao što Gospod zapovjedi Mojsiju. **4** A svijetnjak bješe skovan
od zlata, i stupac mu i cvijeæe skovano; po prilici koju pokaza
Gospod Mojsiju tako bješe naèinio svijetnjak. **5** Još reèe Gospod
Mojsiju govoreæi: **6** Uzmi Levite između sinova Izrailjevijeh,
i oèisti ih. **7** A uèini im ovo da ih oèistiš: pokropi ih vodom
oèišæenja, a oni neka obriju sve tijelo svoje i operu haljine
svoje, i oèistiæe se. **8** Potom neka uzmu tele s darom uz njega,
bijelim brašnom pomiješanim s uljem; i drugo tele uzmi za grijeh.
9 Pa dovedi Levite pred šator od sastanka, i sazovi sav zbor
sinova Izrailjevijeh. **10** I dovedi Levite pred Gospoda, i neka
metnu sinovi Izrailjevi ruke svoje na Levite. **11** I Aron neka
prinese Levite Gospodu za prinos od sinova Izrailjevijeh da
vrše službu Gospodu. **12** A Leviti neka metnu ruke svoje na
glave teocima, pa prinesi jedno tele za grijeh a drugo na žrtvu
paljenicu Gospodu da se oèiste Leviti. **13** I postavi Levite pred
Aronom i sinovima njegovijem, i prinesi ih za prinos Gospodu. **14**
I odvoj Levite između sinova Izrailjevijeh da budu moji Leviti. **15**
A poslije neka dođu Leviti da služe u šatoru od sastanka, kad ih
oèistiš i prineseš za prinos. **16** Jer su meni dani između sinova
Izrailjevijeh; za sve što otvora matericu, za sve prvence između
sinova Izrailjevijeh uzeh njih. **17** Jer je moj svaki prvenac među
sinovima Izrailjevijem i od ljudi i od stoke; onaj dan kad pobih
sve prvence u zemlji Misirskoj, posvetio sam ih sebi. **18** A Levite
uzeh za sve prvence sinova Izrailjevijeh. **19** I dadoh Levite na
dar Aronu i sinovima njegovijem između sinova Izrailjevijeh,
da služe mjesto sinova Izrailjevijeh u šatoru od sastanka, i da

budu otkup za sinove Izrailjeve, da ne bi dolazio pomor na
sinove Izrailjeve, kad bi pristupali k svetinji sinovi Izrailjevi. **20**
I uèini Mojsije i Aron i sav zbor sinova Izrailjevijeh Levitima
sve što zapovjedi Gospod Mojsiju za Levite, tako im uèiniše
sinovi Izrailjevi. **21** I oèistiše se Leviti, i opraše haljine svoje, i
prinese ih Aron za prinos pred Gospodom, i oèisti ih Aron da bi
bili èisti. **22** I onda tek pristupiše Leviti da vrše službu svoju u
šatoru od sastanka pred Aronom i pred sinovima njegovijem;
kao što zapovjedi Gospod Mojsiju za Levite, tako im uèiniše. **23** I
opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **24** I ovo je za Levite: od
dvadeset i pet godina i više neka stupaju u službu da služe u
šatoru od sastanka. **25** A kad kome bude pedeset godina, neka
izlazi iz te službe i više neka ne služi. **26** Ali neka služi braæi
svojoj u šatoru od sastanka radeæi što treba raditi, a sam neka
ne vrši službe. Tako uèini Levitima za poslove njihove.

9 Još reèe Gospod Mojsiju u pustinji Sinajskoj druge godine po
izlasku njihovu iz zemlje Misirske prvoga mjeseca, govoreæi:
2 Neka slave sinovi Izrailjevi pashu u određeno vrijeme. **3**
Èetrnaestoga dana ovoga mjeseca uveèe slavite je u određeno
vrijeme, po svijem zakonima i po svijem uredbama njezinijem
slavite je. **4** I reèe Mojsije sinovima Izrailjevijem da slave pashu.
5 I slaviše pashu prvoga mjeseca èetrnaestoga dana uveèe u
pustinji Sinajskoj; kako bješe Gospod zapovjedio Mojsiju, sve
onako uèiniše sinovi Izrailjevi. **6** A bijahu neki koji se oskvrniše o
mrtvaca te ne mogahu slaviti pashe onaj dan; i doðoše isti dan
pred Mojsija i pred Arona; **7** I rekoše mu ljudi oni: mi smo neèisti
od mrtvaca; zašto da nam nije slobodno prinijeti žrtvu Gospodu
u vrijeme zajedno sa sinovima Izrailjevijem? **8** A Mojsije im reèe:
stanite da èujem šta æe zapovjediti Gospod za vas. **9** A Gospod

reèe Mojsiju govoreæi: **10** Kaži sinovima Izrailjevijem i reci: ko bi
bio neèist od mrtvaca ili bi bio na daljnom putu između vas ili
između vašega natražja, neka slavi pashu Gospodu, **11** Drugoga
mjeseca èetrnaestoga dana uveèe neka je slave, s prijesnijem
hljebom i s gorkim zeljem neka je jedu. **12** Neka ne ostavljaju od
nje ništa do jutra, i kosti da joj ne prelome, po svemu zakonu za
pashu neka je slave. **13** A ko je èist i nije na putu, pa bi propustio
slaviti pashu, da se istrijebi duša ona iz naroda svojega, jer ne
prinese Gospodu žrtve na vrijeme, grijeh svoj neka nosi onaj
èovjek. **14** I ako bi među vama živio stranac i slavio bi pashu
Gospodu, po zakonu i uredbi za pashu neka je slavi; a zakon da
vam je jednak i strancu i onomu ko se rodio u zemlji. **15** A u
koji dan bi podignut šator, pokri oblak šator nad naslonom od
svjedoèanstva; a uveèe bješe nad šatorom kao oganj do jutra.
16 Tako bijaše jednako: oblak ga zaklanjaše, ali noæu bijaše kao
oganj. **17** I kad bi se oblak podigao iznad šatora, tada polažahu
sinovi Izrailjevi, a gdje bi stao oblak, ondje se ustavljahu sinovi
Izrailjevi. **18** Po zapovijesti Gospodnjoj polažahu sinovi Izrailjevi, i
po zapovijesti Gospodnjoj ustavljahu se; dokle god stajaše oblak
nad šatorom, oni stajahu u okolu, **19** I kad oblak dugo stajaše
nad šatorom, tada svršivahu sinovi Izrailjevi što treba svršivati
Gospodu i ne polažahu. **20** I kad oblak bijaše nad šatorom malo
dana, po zapovijesti Gospodnjoj stajahu u okolu i po zapovijesti
Gospodnjoj polažahu. **21** Kad bi pak oblak stajao od veèera do
jutra, a ujutru bi se podigao oblak, tada polažahu; bilo danju ili
noæu, kad bi se oblak podigao, oni polažahu. **22** Ako li bi dva
dana ili mjesec dana ili godinu oblak stajao nad šatorom, stajahu
u okolu sinovi Izrailjevi i ne polažahu, a kako bi se podigao,
oni polažahu. **23** Po zapovijesti Gospodnjoj stajahu u oko, i po

zapovijesti Gospodnjoj polažahu; i svršivahu što treba svršivati
Gospodu, kao što bješe zapovjedio Gospod preko Mojsija.

10 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Naèini sebi dvije
trube od srebra, kovane da budu; njima æeš sazivati zbor i
zapovijedati da polazi vojska. **3** Kad obje zatrube, tada neka se
skuplja k tebi sav zbor na vrata šatora od sastanka. **4** A kad
jedna zatrubi, tada neka se skupljaju k tebi knezovi, glavari od
tisuæa Izrailjevijeh. **5** A kad zatrubite potresajuæi, tada neka
se kreæe oko koji leži prema istoku. **6** A kad zatrubite drugi
put potresajuæi, onda neka se kreæe oko koji je prema jugu;
potresajuæi neka se trubi kad treba da poðu. **7** A kad sazivate
zbor, trubite, ali ne potresajuæi. **8** A neka trube u trube sinovi
Aronovi sveštenici; to da vam je uredba vjeèna od koljena do
koljena. **9** I kad poðete na vojsku u zemlji svojoj na neprijatelja
koji udari na vas, trubite u trube potresajuæi; i Gospod Bog vaš
opomenuæe vas se, i saèuvaæete se od neprijatelja svojih.
10 Tako i u dan veselja svojega i na praznike svoje i poèetke
mjeseca svojih trubite u trube prinoseæi žrtve svoje paljenice i
žrtve svoje zahvalne, i biæe vam spomen pred Bogom vašim. Ja
sam Gospod Bog vaš. **11** I u dvadeseti dan drugoga mjeseca
druge godine podiže se oblak iznad šatora od svjedoèanstva. **12**
I poðoše sinovi Izrailjevi svojim redom iz pustinje Sinajske, i
ustavi se oblak u pustinji Faranskoj. **13** Tako poðoše prvi put, kao
što Gospod zapovjedi preko Mojsija. **14** I poðe naprijed zastava
vojske sinova Judinijeh u èetama svojim; i nad vojskom njihovom
bješe Nason sin Aminadavov; **15** A nad vojskom plemena sinova
Isaharovijeh Natanailo sin Sogarov; **16** A nad vojskom plemena
sinova Zavulonovijeh Elijav sin Helonov. **17** I složiše šator,
pa poðoše sinovi Girsonovi i sinovi Merarijevi noseæi šator.

18 Potom poðe zastava vojske sinova Ruvimovijeh u èetama
svojim, a nad njihovom vojskom bješe Elisur sin Sedijurov,
19 A nad vojskom plemena sinova Simeunovijeh Salamilo sin
Surisadajev, **20** A nad vojskom plemena sinova Gadovijeh Elisaf
sin Raguilov. **21** I poðoše sinovi Katovi noseæi svetinju, da bi oni
podigli šator dokle ovi doðu. **22** Potom poðe zastava vojske
sinova Jefremovijeh u èetama svojim, a nad vojskom njihovom
bješe Elisama sin Emijudov, **23** A nad vojskom plemena sinova
Manasijinih Gamalilo sin Fadasurov, **24** A nad vojskom plemena
sinova Venijaminovih Avidan sin Gadeonijev. **25** Najposlije poðe
zastava vojske sinova Danovijeh u èetama svojim, zadnja vojska,
i nad vojskom njihovom bješe Ahijezer sin Amisadajev, **26** A nad
vojskom plemena sinova Asirovijeh Fagailo sin Ehranov, **27** A
nad vojskom plemena sinova Neftalimovijeh Ahirej sin Enanov.
28 Tijem redom poðoše sinovi Izrailjevi u èetama svojim, i tako
iðahu. **29** A Mojsije reèe Jovavu sinu Raguilovu Madijaninu,
tastu svojemu: idemo na mjesto za koje reèe Gospod: vama æu
ga dati. Hajde s nama, i dobro æemo ti uèiniti, jer je Gospod
obeæao Izrailju mnogo dobra. **30** A on mu reèe: neæu iæi, nego
idem u svoju zemlju i u rod svoj. **31** A Mojsije reèe: nemoj nas
ostaviti, jer znaš mjesta u pustinji gdje bismo mogli stajati, pa
nam budi voð. **32** I ako poðeš s nama, kad doðe dobro koje æe
nam uèiniti Gospod, uèiniæemo ti dobro. **33** I tako poðoše od
gore Gospodnje, i iðahu tri dana, i kovèeg zavjeta Gospodnjega
iðaše pred njima tri dana tražeæi mjesto gdje bi poèinuli. **34**
I oblak Gospodnji bješe nad njima svaki dan kad polažahu s
mjesta, gdje bijahu u okolu. **35** I kad polažaše kovèeg, govoraše
Mojsije: ustani Gospode, i neka se razaspu neprijatelji tvoji, i

neka bježe ispred tebe koji mrze na te. **36** A kad se ustavljaše,
govoraše: uvrati se, Gospode, k mnoštvu tisuæa Izrailjevijeh.

11 Poslije stade se tužiti narod da mu je teško; a to ne bi po
volji Gospodu; i kad Gospod èu, razgnjevi se; i raspali se na
njih oganj Gospodnji, i sažeže krajnje u okolu. **2** Tada zavapi
narod k Mojsiju, a Mojsije se pomoli Gospodu, i ugasi se oganj.
3 I prozva se ono mjesto Tavera, jer se raspali na njih oganj
Gospodnji. **4** A svjetina što bijaše među njima, bješe vrlo lakoma,
te i sinovi Izrailjevi stadoše plakati govoreæi: ko æe nas nahraniti
mesa? **5** Opomenusmo se riba što jeðasmo u Misiru zabadava, i
krastavaca i dinja i luka crnoga i bijeloga. **6** A sada posahnu
duša naša, nema ništa osim mane pred oèima našima. **7** A
mana bješe kao sjeme korijandrovo, a boja mu bješe kao boja u
bdela. **8** I izlažaše narod, te kupljahu, i meljahu na žrvnjima
ili tucahu u stupama, i kuhahu u kotlu, ili miješahu pogaèe; a
kus joj bijaše kao kus od novoga ulja. **9** I kad padaše rosa po
okolu noæu, padaše s njom i mana. **10** I èu Mojsije gdje narod
plaèe u porodicama svojim, svaki na vratima od šatora svojega; i
Gospod se razgnjevi vrlo, i Mojsiju bi teško. **11** Pa reèe Mojsije
Gospodu: zašto uèini tako zlo sluzi svojemu? i zašto ne nađoh
milosti pred tobom, nego metnu na me teret svega naroda
ovoga? **12** Eda li ja zaèeh sav ovaj narod? eda li ga ja rodih, kad
mi kažeš: iznesi ga u naruèju svojem, kao što nosi dojilja dijete,
u onu zemlju za koju si se zakleo ocima njihovijem. **13** Otkuda
meni mesa da dam svemu ovom narodu? jer plaèu preda mnom
govoreæi: daj nam mesa da jedemo. **14** Ne mogu ja sam nositi
svega naroda ovoga, jer je teško za mene. **15** Ako æeš tako
èiniti sa mnom, ubij me bolje, ako sam našao milost pred tobom,
da ne gledam zla svojega. **16** A Gospod reèe Mojsiju: saberi mi

sedamdeset ljudi između starješina Izrailjevijeh, koje znaš da su
starješine narodu i upravitelji njegovi, i dovedi ih k šatoru od
sastanka, neka ondje stanu s tobom. **17** Tada æu siæi i govoriti
ondje s tobom, i uzeæu od duha koji je na tebi i metnuæu na
njih, da nose s tobom teret narodni i da ne nosiš ti sam. **18** A
narodu reci: pripravite se za sjutra da jedete mesa, jer plakaste
da Gospod èu, i rekoste: ko æe nas nahraniti mesa? jer nam
dobro bijaše u Misiru. Daæe vam dakle Gospod mesa i ješæete.
19 Neæete jesti jedan dan, ni dva dana, ni pet dana, ni deset
dana, ni dvadeset dana; **20** Nego cio mjesec dana, dokle vam
na nos ne udari i ne ogadi vam se, zato što odbaciste Gospoda
koji je među vama i plakaste pred njim govoreæi: zašto izidosmo
iz Misira? **21** A Mojsije reèe: šest stotina tisuæa pješaka ima
naroda, u kojem sam, pa ti kažeš: daæu im mesa da jedu cio
mjesec dana. **22** Eda li æe im se poklati ovce i goveda da im
dostane? ili æe im se pokupiti sve ribe morske da im bude
dosta? **23** A Gospod reèe Mojsiju: zar ruka Gospodnja neæe
biti dovoljna? Vidjeæeš hoæe li biti što ti rekoh ili neæe. **24** I
Mojsije izide i reèe narodu rijeèi Gospodnje; i sabra sedamdeset
ljudi između starješina narodnijeh, i postavi ih oko šatora. **25** I
Gospod siđe u oblaku, i govori k njemu, i uzevši od duha koji
bješe na njemu metnu na onijeh sedamdeset ljudi starješina; i
kad duh dođe na njih, prorokovahu, ali više nikad. **26** A dva
èovjeka ostaše u okolu, jednom bješe ime Eldad, a drugom
Modad, na koje dođe duh, jer i oni bijahu zapisani ali ne dođoše
k šatoru, i stadoše prorokovati u okolu. **27** I dotrèa momak, te
javi Mojsiju govoreæi: Eldad i Modad prorokuju u okolu. **28** A
Isus sin Navin, sluga Mojsijev, jedan od momaka njegovijeh, reèe
govoreæi: Mojsije gospodaru moj, zabrani im. **29** A Mojsije mu

odgovori: zar zavidiš mene radi? kamo da sav narod Gospodnji
postanu proroci i da Gospod pusti duh svoj na njih! **30** Potom se
vrati Mojsije u oko sa starješinama Izrailjevijem. **31** Tada se
podiže vjetar od Gospoda, i potjera od mora prepelice, i razasu
ih po okolu, na dan hoda odovuda i na dan hoda odonuda oko
okola, na dva lakta od zemlje. **32** I ustavši narod vas onaj dan i
svu noæ i vas drugi dan kupljaše prepelice: i ko nakupi najmanje
nakupi deset gomora; i povješaše ih sebi redom oko okola.
33 Ali meso još im bijaše u zubima, jošte ga ne pojedoše, a
Gospod se razgnjevi na narod, i udari Gospod narod pomorom
vrlo velikim. **34** I prozva se ono mjesto Kivrot-Atava jer ondje
ukopaše narod koji se bješe polakomio. **35** I pođe narod od
Kivrot-Atave u Asirot, i stadoše u Asirotu.

12 I stadoše vikati Marija i Aron na Mojsija radi žene Madijanke,
kojom se oženi, jer se oženi Madijankom. **2** I rekoše: zar je samo
preko Mojsija govorio Gospod? nije li govorio i preko nas? I to
èu Gospod. **3** A Mojsije bješe èovjek vrlo krotak mimo sve ljude
na zemlji. **4** I odmah reèe Gospod Mojsiju i Aronu i Mariji: đođite
vas troje u šator od sastanka. I otidoše njih troje. **5** Tada siđe
Gospod u stupu od oblaka, i stade na vratima od šatora. I viknu
Arona i Mariju, i đođoše oboje. **6** I reèe im: èujte sada rijeèi
moje: prorok kad je među vama, ja æu mu se Gospod javljati u
utvari i govoriæu s njim u snu. **7** Ali nije taki moj sluga Mojsije,
koji je vjeran u svem domu mojem. **8** Njemu govorim iz usta k
ustima, i on me gleda doista, a ne u tami niti u kakvoj prilici
Gospodnjoj. Kako se dakle ne pobojaste vikati na slugu mojega,
na Mojsija? **9** I gnjev se Gospodnji raspali na njih, i on otide. **10** I
oblak se podiže sa šatora; i gle, Marija bješe gubava, bijela kao
snijeg. I Aron pogleda Mariju, a ona gubava. **11** Tada reèe Aron

Mojsiju: gospodaru, molim te, ne meæi na nas grijeha ovoga, jer
ludo uèinismo i zgriješismo. **12** Nemoj da ova bude kao mrtvo
dijete, kojemu je meso pola trulo kad izlazi iz utrobe matere
svoje. **13** I vapi Mojsije ka Gospodu govoreæi: Bože, molim
ti se, iscijeli je. **14** A Gospod odgovori Mojsiju: da joj je otac
njezin pljunuo u lice, ne bi li se stidjela sedam dana? Neka bude
odluèena sedam dana izvan okola, a poslije neka bude opet
primljena. **15** Tako bi Marija odluèena izvan okola sedam dana; i
narod ne poðe odande dokle Marija ne bi opet primljena. **16** A
potom poðe narod od Asirota, i stadoše u pustinji Faranskoj.

13 I Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **2** Pošlji ljude da uhode
zemlju Hanansku, koju æu dati sinovima Izrailjevijem; po jednoga
èovjeka od svakoga plemena otaca njihovijeh pošljite, sve
glavare između njih. **3** I posla ih Mojsije iz pustinje Faranske po
zapovijesti Gospodnjoj; i svi ljudi bjehu glavari sinova Izrailjevijeh.
4 A ovo su im imena: od plemena Ruvimova Samuilo sin
Zahurov; **5** Od plemena Simeunova Safat sin Surin; **6** Od
plemena Judina Halev sin Jefonijin; **7** Od plemena Isaharova
Igal sin Josifov; **8** Od plemena Jefremova Avsije sin Navin; **9**
Od plemena Venijaminova Faltije sin Rafujev; **10** Od plemena
Zavulonova Gudilo sin Sudin; **11** Od plemena Josifova, od
plemena Manasijina Gadije sin Susin; **12** Od plemena Danova
Amilo sin Gamalin; **13** Od plemena Asirova Satur sin Mihailov;
14 Od plemena Neftalimova Navija sin Savin; **15** Od plemena
Gadova Gudilo sin Mahilov. **16** To su imena ljudima koje posla
Mojsije da uhode zemlju. I nazva Mojsije Avsija sina Navina
Isus. **17** I šaljuæi ih Mojsije da uhode zemlju Hanansku reèe im:
idite ovuda na jug, pa izidite na goru; **18** I vidite zemlju kakva je
i kakav narod živi u njoj, je li jak ili slab, je li mali ili velik; **19**

I kakva je zemlja u kojoj živi, je li dobra ili rđava; i kakva su
mjesta u kojima živi, eda li pod šatorima ili u tvrdim gradovima;
20 I kakva je sama zemlja, je li rodna ili nerodna, ima li u njoj
drveta ili nema; budite slobodni, i uzmite roda one zemlje. A tada
bješe vrijeme prvom grožđu. **21** I otišavši uhodiše zemlju od
pustinje Sinske do Reova kako se ide u Emat. **22** I idoše na jug,
i doðoše do Hevrona, gdje bijahu Ahiman i Sesije i Teliman,
sinovi Enakovi. A Hevron bješe sazidan na sedam godina prije
Soana Misirskoga. **23** Potom doðoše do potoka Eshola, i ondje
otsjekoše lozu s grozdom jednijem, i ponesoše ga dvojica na
moci; tako i šipaka i smokava. **24** I prozva se ono mjesto potok
Eshol od grozda, koji ondje otsjekoše sinovi Izrailjevi. **25** I poslije
èetrdeset dana vratiše se iz zemlje koju uhodiše. **26** I vrativši se
doðoše k Mojsiju i Aronu i ka svemu zboru sinova Izrailjevijeh u
pustinju Faransku, u Kadis; i pripovjediše njima i svemu zboru
stvar, i pokazaše im rod one zemlje. **27** I pripovijedajuæi im
rekoše: idosmo u zemlju u koju si nas poslao; doista teèe u
njoj mlijeko i med, i evo roda njezina. **28** Ali je jak narod koji
živi u onoj zemlji, i gradovi su im tvrdi i vrlo veliki; a vidjesmo
ondje i sinove Enakove. **29** Amalik živi na južnoj strani; a Heteji i
Jevuseji i Amoreji žive u planini, a Hananeji žive na moru i na
Jordanu. **30** A Halev utišavaše narod pred Mojsijem; i govoraše:
hajde da idemo da je uzmemo, jer je možemo pokoriti. **31**
Ali drugi ljudi koji idoše s njim govorahu: ne možemo iæi na
onaj narod, jer je jaèi od nas. **32** I prosuše zao glas o zemlji
koju uhodiše među sinovima Izrailjevijem govoreæi: zemlja koju
proðosmo i uhodismo zemlja je koja proždire svoje stanovnike, i
sav narod koji vidjesmo u njoj jesu ljudi vrlo veliki. **33** Vidjesmo

ondje i divove, sinove Enakove, roda divovskoga, i èinjaše nam
se da smo prema njima kao skakavci, taki se i njima èinjasmo.

14 Tada se podiže sav zbor i stade vikati, i narod plakaše
onu noæ. **2** I vikahu na Mojsija i na Arona svi sinovi Izrailjevi; i
sav zbor reèe im: kamo da smo pomrli u zemlji Misirskoj ili da
pomremo u ovoj pustinji! **3** Zašto nas vodi Gospod u tu zemlju da
izginemo od maèa, žene naše i djeca naša da postanu roblje?
Nije li bolje da se vratimo u Misir? **4** I rekoše među sobom: da
postavimo starješinu, pa da se vratimo u Misir. **5** Tada Mojsije i
Aron padoše nièice pred svijem zborom sinova Izrailjevijeh. **6** A
Isus sin Navin i Halev sin Jefonijin između onijeh što uhodiše
zemlju, razdriješe haljine svoje, **7** I rekoše svemu zboru sinova
Izrailjevijeh govoreæi: zemlja koju proðosmo i uhodismo, vrlo je
dobra zemlja. **8** Ako smo mili Gospodu, on æe nas odvesti u tu
zemlju, i daæe nam je; a to je zemlja u kojoj teèe mlijeko i med.
9 Samo se ne odmeæite Gospoda, i ne bojte se naroda one
zemlje; jer ih možemo pojesti; otstupio je od njih zaklon njihov,
a s nama je Gospod, ne bojte ih se. **10** Tada reèe sav zbor
da ih pobiju kamenjem; ali se pokaza slava Gospodnja svijem
sinovima Izrailjevijem u šatoru od sastanka. **11** I reèe Gospod
Mojsiju: dokle æe me vrijeðati taj narod? kad li æe mi vjerovati
poslije tolikih znaka što sam uèinio među njima? **12** Udariæu ga
pomorom, i rasuæu ga; a od tebe æu uèiniti narod velik i jaèi od
ovoga. **13** A Mojsije reèe Gospodu: ali æe èuti Misirci, između
kojih si izveo ovaj narod silom svojom, **14** I reæi æe s ljudima
ove zemlje, koji su èuli da si ti, Gospode, bio usred naroda i
da si se oèima viðao, Gospode, i oblak tvoj da je stajao nad
njima, i u stupu od oblaka da si išao pred njima danju i u stupu
ognjenom noæu; **15** Pa kad pobiješ ovaj narod, sve do jednoga,

govoriæe narodi, koji su èuli pripovijest o tebi, govoreæi: **16** Nije
mogao Gospod dovesti naroda ovoga u zemlju koju im je sa
zakletvom obeæao, zato ih pobi u pustinji. **17** Neka se dakle
proslavi sila Gospodnja, kao što si rekao govoreæi: **18** Gospod
dugo èeka i obilan je milošæu, prašta bezakonje i grijeh, ali ne
pravda krivoga, nego pohodi bezakonje otaèko na sinovima
do treæega i èetvrtoga koljena. **19** Oprosti bezakonje ovomu
narodu radi velike milosti svoje, kao što si praštao narodu ovomu
od Misira dovde. **20** A Gospod reèe: praštam po rijeèi tvojoj. **21**
Ali tako ja živ bio, i tako sva zemlja bila puna slave Gospodnje,
22 Ti ljudi koji vidješe slavu moju i znake moje što sam uèinio
u Misiru i u ovoj pustinji, i kušaše me veæ deset puta, i ne
poslušaše rijeèi moje, **23** Neæe vidjeti zemlje koju sa zakletvom
obeæah ocima njihovijem, neæe vidjeti ni jedan od onijeh koji
me uvrijediše. **24** A slugu svojega Haleva, u kojem bješe drugi
duh i koji se sasvijem mene držao, njega æu odvesti u zemlju u
koju je išao, i sjeme æe je njegovo naslijediti. **25** Ali Amalik i
Hananej sjede u dolini, zato se sjutra vratite natrag, i idite u
pustinju k Crvenom Moru. **26** Još reèe Gospod Mojsiju i Aronu
govoreæi: **27** Dokle æe taj zli zbor vikati na me? Èuo sam viku
sinova Izrailjevijeh, kojom vièu na me. **28** Kaži im: tako ja živ bio,
kaže Gospod, uèiniæu vam onako kako ste govorili i ja èuh. **29**
U ovoj æe pustinji popadati mrtva tjelesa vaša, i svi između vas
koji su izbrojeni u svem broju vašem od dvadeset godina i više,
koji vikaste na me, **30** Neæete uæi u zemlju, za koju podigav
ruku svoju zakleh se da æu vas naseliti u njoj, osim Haleva sina
Jefonijina i Isusa sina Navina. **31** A djecu vašu, za koju rekoste
da æe postati roblje, njih æu odvesti, i oni æe poznati zemlju
za koju vi ne marite. **32** A vaša tjelesa mrtva æe popadati u

ovoj pustinji. **33** A djeca vaša biæe pastiri po pustinji èetrdeset
godina, i nosiæe kar za preljube vaše, dokle ne ispropadaju
tjelesa vaša u pustinji. **34** Po broju dana, za koje uhodiste zemlju,
èetrdeset dana, na svaki dan po godinu, nosiæete grijehe svoje,
èetrdeset godina, i poznaæete da sam prekinuo s vama. **35**
Ja Gospod rekoh, i tako æu uèiniti svemu tom zboru zlomu,
koji se sabrao na me: u pustinji æe propasti i tu pomrijeti. **36** A
ljudi koje bješe poslao Mojsije da uhode zemlju, i koji vrativši se
pobuniše sav zbor da vièe na nj, prosuvši zao glas o zemlji, **37**
Ti ljudi, koji prosuše zao glas o zemlji, pomriješe od pomora
pred Gospodom; **38** A Isus sin Navin i Halev sin Jefonijin ostaše
živi između ljudi koji su išli da uhode zemlju. **39** I Mojsije kaza
sve ove rijeèi svijem sinovima Izrailjevijem, i narod plaka veoma.
40 A sjutradan ustavši poðoše navrh gore, i rekoše: evo nas,
idemo na mjesto za koje je govorio Gospod, jer zgriješismo. **41**
Ali Mojsije reèe: zašto prestupate zapovijest Gospodnju? Od
toga neæe biti ništa. **42** Ne idite gore, jer Gospod nije među
vama; nemojte da vas pobiju neprijatelji vaši. **43** Jer je Amalik i
Hananej tamo pred vama, i izginuæete od maèa, jer odustaviste
Gospoda, pa neæe ni Gospod biti s vama. **44** Ali oni ipak
navališe da idu navrh gore; ali kovèeg zavjeta Gospodnjega i
Mojsije ne izaðoše iz okola. **45** Tada siðe Amalik i Hananej, koji
življahu u onoj gori, i razbiše ih i baciše dori do Orme.

15 Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Reci sinovima
Izrailjevijem i kaži im: kad doðete u zemlju gdje æete nastavati,
koju æu vam ja dati, **3** I stanete prinositi žrtvu ognjenu Gospodu,
žrtvu paljenicu ili žrtvu zavjeta radi ili od drage volje, ili o
praznicima svojim, gotoveæi miris ugodni Gospodu od krupne ili
od sitne stoke, **4** Tada ko prinese prinos svoj Gospodu, neka

donese uza nj dar, desetinu efe bijeloga brašna pomiješana s
èetvrtinom ina ulja. **5** I vina èetvrt ina za naljev donesi uz žrtvu
paljenicu ili uz drugu žrtvu, na svako jagnje. **6** A uz ovna donesi
dar, dvije desetine bijeloga brašna pomiješana s treæinom ina
ulja, **7** I vina za naljev treæinu ina prinijeæeš za miris ugodni
Gospodu. **8** A kad prinosiš tele na žrtvu paljenicu ili na žrtvu radi
zavjeta ili na žrtvu zahvalnu Gospodu, **9** Onda neka se donese
uz tele dar, tri desetine efe bijeloga brašna pomiješana s po
ina ulja, **10** I vina donesi za naljev po ina; to je žrtva ognjena
za miris ugodni Gospodu. **11** Tako neka bude uza svakoga
vola i uza svakoga ovna i uza svako živinèe između ovaca ili
koza. **12** Prema broju koliko prinesete, uèinite tako uza svako,
koliko ih bude. **13** Svaki domorodac tako neka èini prinoseæi
žrtvu paljenicu za miris ugodni Gospodu. **14** Tako ako bude
među vama i došljak ili ko bi se bavio među vama, pa bi prinio
žrtvu ognjenu za miris ugodni Gospodu, neka èini onako kako vi
èinite. **15** Zbore! vama i došljaku koji je među vama jedan da
je zakon, zakon vjeèan od koljena na koljeno; došljak æe biti
kao i vi pred Gospodom. **16** Jedan zakon i jedna uredba da
bude vama i došljaku, koji je među vama. **17** Još reèe Gospod
Mojsiju govoreæi: **18** Kaži sinovima Izrailjevijem i reci im: kad
dođete u zemlju, u koju æu vas ja odvesti, **19** Pa stanete jesti
hljeb one zemlje, tada prinesite prinos Gospodu. **20** Od prvina
tijesta svojega prinosite u prinos kolaè, kao prinos od gumna
tako ga prinosite. **21** Od prvina tijesta svojega dajite Gospodu
prinos od koljena do koljena. **22** A kad biste pogriješili, te ne
biste uèinili svijeh ovijeh zapovijesti, koje kaza Gospod Mojsiju,
23 Sve što vam je zapovjedio Gospod preko Mojsija, od dana
kad zapovjedi Gospod i poslije od koljena do koljena, **24** Ako

se bude uèinilo pogrješkom, da zbor ne zna, onda sav zbor
neka prinese na žrtvu paljenicu za miris ugodni Gospodu tele s
darom njegovijem i s naljevom njegovijem po uredbi, i jedno jare
na žrtvu za grijeh. **25** I sveštenik neka oèisti sav zbor sinova
Izrailjevijeh, i oprostiæe im se, jer je pogrješka i oni donesoše
pred Gospoda svoj prinos za žrtvu ognjenu Gospodu i prinos
za grijeh svoj radi pogrješke svoje. **26** Oprostiæe se svemu
zboru sinova Izrailjevijeh i došljaku koji se bavi među njima,
jer je pogrješka svega naroda. **27** Ako li jedna duša zgriješi ne
znajuæi, neka prinese kozu od godine na žrtvu za grijeh. **28** I
sveštenik neka oèisti dušu koja bude zgriješila ne znajuæi pred
Gospodom, i kad je oèisti oprostiæe joj se. **29** I za roðenoga u
zemlji sinova Izrailjevijeh i za došljaka, koji se bavi među vama,
jedan zakon da bude kad ko zgriješi ne znajuæi. **30** Ali ko od
sile zgriješi između roðenijeh u zemlji ili između došljaka, on
ruži Gospoda; neka se istrijebi ona duša iz naroda svojega. **31**
Jer prezre rijeè Gospodnju, i zapovijest njegovu pogazi; neka
se istrijebi ona duša; bezakonje je njezino na njoj. **32** A kad
bijahu sinovi Izrailjevi u pustinji, naðoše jednoga gdje kupi drva
u subotu. **33** I koji ga naðoše gdje kupi drva, dovedoše ga k
Mojsiju i k Aronu i ka svemu zboru. **34** I metnuše ga pod stražu,
jer ne bješe kazano šta æe se èiniti s njim. **35** A Gospod reèe
Mojsiju: neka se pogubi taj èovjek; neka ga zaspe kamenjem
sav zbor iza okola. **36** I sav zbor izvede ga iza okola i zasuše ga
kamenjem, i umrije, kao što zapovjedi Gospod Mojsiju. **37** Još
reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **38** Reci sinovima Izrailjevijem
i kaži im, neka udaraju rese po skutovima od haljina svojih
od koljena do koljena, i nad rese neka meæu vrvcu plavu.
39 I imaæete rese zato da se gledajuæi ih opominjete svijeh

zapovijesti Gospodnjih i tvorite ih, i da se ne zanosite za srcem
svojim i za oèima svojima, za kojima èinite preljubu; **40** Nego
da pamtite i tvorite sve zapovijesti moje, i budete sveti Bogu
svojemu. **41** Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas izveo iz
zemlje Misirske, da vam budem Bog. Ja sam Gospod Bog vaš.

16 A Korej sin Isara sina Kata sina Levijeva, i Datan i Aviron
sinovi Elijavovi, i Avnan sin Faleta sina Ruvimova pobuniše se,
2 I ustaše na Mojsija, i s njima dvjesta i pedeset ljudi između
sinova Izrailjevijeh, glavara narodnijeh, koji se sazivahu na zbor i
bijahu ljudi znatni. **3** I skupiše se na Mojsija i na Arona, i rekoše
im: dosta nek vam je; sav ovaj narod, svi su sveti, i među njima
je Gospod; zašto se vi podižete nad zborom Gospodnjim? **4** Kad
to èu Mojsije, pade nièice. **5** Potom reèe Koreju i svoj družini
njegovoj govoreæi: sjutra æe pokazati Gospod ko je njegov, i ko
je svet, i koga je pustio k sebi, jer koga je izabrao onoga æe
pustiti k sebi. **6** Ovo uèinite: uzmite kadionice, Korej sa svom
družinom svojom. **7** I metnite sjutra u njih ognja i metnite u njih
kada pred Gospodom, i koga izbere Gospod onaj æe biti svet.
Dosta nek vam je, sinovi Levijevi! **8** I reèe Mojsije Koreju: èujte
sinovi Levijevi! **9** Malo li vam je što vas je Bog Izrailjev odvojio
od zbora Izrailjeva pustivši vas k sebi da vršite službu u šatoru
Gospodnjem i da stojite pred zborom i služite za nj? **10** Pustio je
k sebi tebe i svu braæu tvoju, sinove Levijeve, s tobom, a vi
tražite još i sveštenstvo? **11** Zato ti i sva družina tvoja skupiste
se na Gospoda. Jer Aron šta je da vièete na nj? **12** I posla
Mojsije da dozovu Datana i Avirona sinove Elijavove. A oni
odgovoriše: neæemo da idemo. **13** Malo li je što si nas izveo iz
zemlje u kojoj teèe mlijeko i med da nas pobiješ u ovoj pustinji,
nego još hoæeš da vladaš nad nama? **14** Jesi li nas odveo u

zemlju gdje teèe mlijeko i med? i jesi li nam dao da imamo njiva
i vinograda? hoæeš li oèi ovijem ljudima da iskopaš? Neæemo
da idemo. **15** Tada se rasrdi Mojsije vrlo, i reèe Gospodu: nemoj
pogledati na dar njihov; nijednoga magarca nijesam uzeo od njih,
niti sam kome od njih uèinio kakoga zla. **16** Potom reèe Mojsije
Koreju: ti i svi tvoji stanite sjutra pred Gospodom, ti i oni i Aron.
17 I uzmite svaki svoju kadionicu, i metnite u njih kada, i stanite
pred Gospodom svaki sa svojom kadionicom, dvjesta i pedeset
kadionica, i ti i Aron, svaki sa svojom kadionicom. **18** I uzeše
svaki svoju kadionicu, i metnuvši u njih ognja metnuše u njih
kada, i stadoše na vrata šatora od sastanka s Mojsijem i Aronom.
19 A Korej sabra na njih sav zbor na vrata šatora od sastanka;
tada se pokaza slava Gospodnja svemu zboru. **20** I reèe Gospod
Mojsiju i Aronu govoreæi: **21** Odvojte se iz toga zbora, da ih
odmah satrem. **22** A oni padoše nièice i rekoše: Bože, Bože
duhovima i svakom tijelu! ovaj jedan zgriješio, i na sav li æeš se
zbor gnjeviti? **23** Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **24** Reci
zboru i kaži: otstupite od šatora Korejeva i Datanova i Avironova.
25 I ustavši Mojsije otide k Datanu i Avironu, a za njim otidoše
starješine Izrailjeve. **26** I reèe zboru govoreæi: otstupite od
šatora tijeh bezbožnika, i ne dodijevajte se nièega što je njihovo,
da ne izginete sa svijeh grijeha njihovijeh. **27** I otstupiše sa
svijeh strana od šatora Korejeva i Datanova i Avironova; a Datan
i Aviron izašavši stadoše svaki na vrata od šatora svojega sa
ženama svojim i sa sinovima svojim i s djecom svojom. **28**
Tada reèe Mojsije: ovako æete poznati da me je Gospod poslao
da èinim sva ova djela, i da ništa ne èinim od sebe: **29** Ako
ovi pomru kao što mru svi ljudi, i ako budu pokarani kao što
bivaju pokarani svi ljudi, nije me poslao Gospod; **30** Ako li što

novo uèini Gospod, i zemlja otvori usta svoja i proždre ih sa
svijem što je njihovo, i siðu živi u grob, tada znajte da su ovi ljudi
uvrijedili Gospoda. **(Sheol h7585)** **31** A kad izgovori rijeèi ove,
rasjede se zemlja pod njima, **32** I otvorivši zemlja usta svoja
proždrije ih, i domove njihove i sve ljude Korejeve i sve blago
njihovo. **33** I tako siðoše sa svijem što imahu živi u grob, i pokri
ih zemlja i nesta ih iz zbora. **(Sheol h7585)** **34** A svi Izrailjci koji
bijahu oko njih pobjegoše od vike njihove, jer govorahu: da nas
ne proždre zemlja. **35** I izađe oganj od Gospoda, i sažeže onijeh
dvjesta i pedeset ljudi koji prinesoše kad. **36** Tada reèe Gospod
Mojsiju govoreæi: **37** Kaži Eleazaru sinu Arona sveštenika neka
pokupi kadionice iz toga garišta, i ugljevlje iz njih neka razbaci,
jer su svete; **38** Kadionice onijeh koji ogriješiše duše svoje
neka raskuju na ploèe da se okuje oltar, jer kadiše njima pred
Gospodom, zato su svete, i neka budu sinovima Izrailjevijem
znak. **39** I pokupi Eleazar sveštenik kadionice mjedene, kojima
bjehu kadili oni što izgorješe, i raskovaše ih na okov oltaru **40** Za
spomen sinovima Izrailjevijem, da ne pristupa niko drugi koji
nije roda Aronova da kadi pred Gospodom, da mu ne bude kao
Koreju i družini njegovoj, kao što mu bješe kazao Gospod preko
Mojsija. **41** A sjutradan vikaše sav zbor sinova Izrailjevijeh na
Mojsija i na Arona govoreæi: pobiste narod Gospodnji. **42** A kad
se stjecaše narod na Mojsija i na Arona, pogledaše na šator od
sastanka, a to oblak na njemu, i pokaza se slava Gospodnja. **43**
I dođe Mojsije i Aron pred šator od sastanka. **44** I reèe Gospod
Mojsiju govoreæi: **45** Uklonite se iz toga zbora da ih odmah
potrem. A oni padoše nièice. **46** I reèe Mojsije Aronu: uzmi
kadionicu, i metni u nju ognja s oltara, i metni kada, i idi brže ka
zboru, i oèisti ih; jer gnjev žestok izađe od Gospoda, i pomor

poèe. **47** I uzevši Aron kadionicu, kao što mu reèe Mojsije,
otrèa usred zbora, i gle, pomor veæ bješe poèeo u narodu; i
okadiv oèisti narod. **48** I stajaše među mrtvima i živima, i ustavi
se pomor. **49** A onijeh koji pomriješe od toga pomora bješe
èetrnaest tisuæa i sedam stotina, osim onijeh što izgiboše s
Koreja. **50** I vrati se Aron k Mojsiju na vrata šatora od sastanka,
kad se ustavi pomor.

17 Potom reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Reci sinovima
Izrailjevijem, i uzmi od njih po jednu palicu od svakoga doma
otaca njihovijeh, od svijeh knezova njihovijeh, po domovima
otaca njihovijeh, dvanaest palica, i ime svakoga napiši na palici
njegovoj. **3** A na palici Levijevoj napiši ime Aronovo, jer je
svaka palica za jednog poglavara od doma otaca njihovijeh.
4 I ostavi ih u šatoru od sastanka pred svjedoèanstvom, gdje
se sastajem s vama. **5** I koga izaberem, njegova æe palica
procvjetati; tako æu utišati pred sobom viku sinova Izrailjevijeh
što vièu na vas. **6** Kad to reèe Mojsije sinovima Izrailjevijem,
dadoše mu svi knezovi njihovi palice, svaki knez po palicu od
doma oca svojega, dvanaest palica, i palica Aronova bješe među
palicama njihovijem. **7** I ostavi Mojsije palice pred Gospodom
u šatoru od svjedoèanstva. **8** A sjutradan dođe Mojsije u
šator od svjedoèanstva, i gle, procvjetala palica Aronova od
doma Levijeva; bješe napupila i cvjetala, i bademi zreli na njoj.
9 I iznese Mojsije sve one palice ispred Gospoda k svijem
sinovima Izrailjevijem, i razgledavši ih uzeše svaki svoju palicu.
10 A Gospod reèe Mojsiju: donesi opet palicu Aronovu pred
svjedoèanstvo da se èuva za znak nepokornima, da prestane
vika njihova na me, da ne izginu. **11** I uèini Mojsije, kako mu
zapovjedi Gospod tako uèini. **12** Tada rekoše sinovi Izrailjevi

Mojsiju govoreæi: pomrijesmo, propadosmo, svi propadosmo.
13 Ko se god približi k šatoru Gospodnjemu, gine; hoæemo li svi
izginuti?

18 A Gospod reèe Aronu: ti i sinovi tvoji i dom oca tvojega s
tobom nosite grijehe o svetinju; ti i sinovi tvoji s tobom nosite
grijehe sveštenstva svojega. 2 I braæu svoju, pleme Levijevo,
pleme oca svojega uzmi k sebi da budu uza te i služe ti; a ti æeš
i sinovi tvoji s tobom služiti pred šatorom od sastanka. 3 Neka
dobro slušaju zapovijesti tvoje i rade što treba u svem šatoru; ali
k sudovima od svetinje k oltaru neka ne pristupaju, da ne izginu i
oni i vi. 4 Neka budu dakle uza te, i neka rade sve što treba u
šatoru od sastanka u svakoj službi u njemu; ali niko drugi da ne
pristupi s vama. 5 A vi radite što treba u svetinji i što treba na
oltaru, da više ne dođe gnjev na sinove Izrailjeve. 6 Jer evo ja
uzeh braæu vašu Levite između sinova Izrailjevijeh, i vama su
dani na dar za Gospoda, da vrše službu u šatoru od sastanka. 7
A ti i sinovi tvoji s tobom vršite svešteniècu službu svoju u svemu
što pripada k oltaru i što biva iza zavjesa, i služite; sveštenstvo
darovah vam, zato ko bi drugi pristupio, da se pogubi. 8 Još reèe
Gospod Aronu: evo, dajem ti i prinose svoje što se u vis podižu,
između svijeh stvari koje posveæuju sinovi Izrailjevi dajem ih tebi
radi pomazanja i sinovima tvojim zakonom vjeènim. 9 To neka je
tvoje od stvari posveæenijeh, koje se ne sažižu; svaki prinos
njihov između svijeh darova njihovijeh i između svijeh prinosa za
grijeh i svijeh prinosa za krivicu, koje mi donesu, svetinja nad
svetinjama da je tvoja i sinova tvojih. 10 U svetinji ga jedi, sve
muškinje neka ga jede, sveta stvar da ti je. 11 Tvoje su dakle
žrtve darova njihovijeh koje se u vis podižu; i svaku žrtvu sinova
Izrailjevijeh koja se obræe tebi dajem i sinovima tvojim i kæerima

tvojim s tobom zakonom vjeènim; ko je god èist u domu tvojem,
neka jede. **12** Najbolje od ulja i najbolje od vina i žita, prvine koje
daju Gospodu, tebi dajem. **13** Prvine od svega što rodi u zemlji
njihovoj, koje donesu Gospodu, tvoje neka budu; ko je god èist u
domu tvojem neka jede. **14** Sve zavjetovano Bogu i Izrailju,
tvoje neka je. **15** Što god otvora matericu između svakoga tijela
koje prinose Gospodu, i između ljudi i između stoke, tvoje da
bude; ali prvenac èovjeèji neka se otkupljuje; i prvenac neèiste
stoke neka se otkupljuje. **16** A otkup neka mu bude kad bude od
mjeseca dana po tvojoj cijeni pet sikala srebra, po siklu svetom;
u njemu je dvadeset gera. **17** A prvenca od krave ili prvenca od
ovce ili prvenca od koze ne daj da se otkupi; svete su stvari;
krvlju njihovom pokropi oltar, i salo njihovo zapali, da bude žrtva
ognjena za miris ugodni Gospodu. **18** A meso od njih da je tvoje,
kao grudi što se obræu i kao pleæe desno, da je tvoje. **19** Sve
prinose što se podižu od posveæenijeh stvari, što prinose sinovi
Izrailjevi Gospodu, dajem tebi i sinovima tvojim i kæerima tvojim
s tobom zakonom vjeènim; to æe biti zavjet osoljen, vjeèan
pred Gospodom tebi i sjemenu tvojemu s tobom. **20** Još reèe
Gospod Aronu: u zemlji njihovoj da nemaš našljedstva, ni dijela
među njima da nemaš; ja sam dio tvoj i tvoje našljedstvo među
sinovima Izrailjevijem. **21** A sinovima Levijevim evo dajem u
našljedstvo sve desetke od Izrailja za službu njihovu što služe u
šatoru od sastanka. **22** A sinovi Izrailjevi neka više ne pristupaju
k šatoru od sastanka, da se ne ogriješe i ne izginu. **23** Nego
sami Leviti neka služe službu u šatoru od sastanka, i oni neka
nose grijeh svoj zakonom vjeènim od koljena do koljena, pa da
nemaju našljedstva među sinovima Izrailjevijem. **24** Jer desetke
sinova Izrailjevijeh, što æe donositi Gospodu na žrtvu što se

podiže, dajem Levitima u našljedstvo; toga radi rekoh za njih:
među sinovima Izrailjevijem da nemaju našljedstva. **25** Još
reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **26** Reci Levitima i kaži im: kad
uzmete od sinova Izrailjevijeh desetak koji vam dadoh od njih za
našljedstvo vaše, onda prinesite od njega prinos što se podiže
Gospodu, deseto od desetoga. **27** I primiæe vam se prinos vaš
kao žito s gumna i kao vino iz kace. **28** Tako i vi prinosite prinos
što se podiže Gospodu od svijeh desetaka svojih, koje æete
uzimati od sinova Izrailjevijeh, i dajite od njih prinos Gospodnji
Aronu svešteniku. **29** Od svega što vam se da prinosite svaki
prinos što se podiže Gospodu, od svega što bude najbolje sveti
dio. **30** I reci im: kad prinesete najbolje od toga, tada æe se
primiti Levitima kao dohodak od gumna i kao dohodak od kace.
31 A jesti možete to na svakom mjestu i vi i porodice vaše, jer
vam je plata za službu vašu u šatoru od sastanka. **32** I neæete
za to navuæi na se grijeha, kad stanete prinositi što je najbolje, i
neæete oskvrniti svetijeh stvari sinova Izrailjevijeh, i neæete
izginuti.

19 Još reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **2** Ovo je
uredba i zakon što zapovjedi Gospod govoreæi: reci sinovima
Izrailjevijem neka ti dovedu junicu crvenu zdravu, na kojoj nema
mane, i koja još nije bila u jarmu; **3** I podajte je Eleazaru
svešteniku, a on neka je izvede napolje iz okola da je zakolju
pred njim. **4** I uzevši Eleazar krvi njezine na prst svoj neka
pokropi krvlju prema šatoru od sastanka sedam puta. **5** Potom
neka zapovjedi da se spali junica pred njegovijem oèima; kožu
njezinu i meso njezino i krv njezinu s balegom neka spale. **6** I
sveštenik uzevši drveta kedrova, isopa i crvca, neka baci u oganj
gdje gori junica. **7** Potom neka opere haljine svoje i opere tijelo

svoje vodom, pa onda neka uðe u oko, i neka bude sveštenik
neèist do veèera. **8** Tako i ko je spali, neka opere haljine svoje
vodom, i tijelo svoje neka opere vodom, i neka bude neèist do
veèera. **9** A èist èovjek neka pokupi pepeo od junice i izruèi ga
iza okola na èisto mjesto, da se èuva zboru sinova Izrailjevijeh za
vodu oèišæenja; to je žrtva za grijeh. **10** I onaj koji pokupi pepeo
od junice neka opere haljine svoje, i neka bude neèist do veèera.
To neka je sinovima Izrailjevijem i došljaku koji se bavi među
njima vjeèan zakon. **11** Ko se dotakne mrtva tijela èovjeèijega,
da je neèist sedam dana. **12** On neka se oèisti onom vodom
treæi dan i sedmi dan, i biæe èist; ako li se ne oèisti treæi dan i
sedmi, neæe biti èist. **13** Ko se dotakne mrtva tijela èovjeèijega
pa se ne oèisti, onaj je oskvrnio šator Gospodnji; zato da se
istrijebi ona duša iz Izrailja; jer nije pokropljen vodom oèišæenja,
zato je neèist, i neèistota je njegova na njemu. **14** Ovo je zakon
kad èovjek umre u šatoru: ko god uðe u onaj šator i ko god bude
u šatoru, neèist da je sedam dana; **15** I svaki sud otkriven, koji
ne bude dobro zaklopljen, neèist je. **16** I ko se god dotakne u
polju posjeèenoga maèem ili umrloga ili kosti èovjeèije ili groba,
neèist da je sedam dana. **17** I neka za neèistoga uzmu pepela
od junice spaljene za grijeh, i neka naliju na nj vode žive u sud.
18 Potom neka uzme èist èovjek isopa i zamoèi u onu vodu, i
pokropi njom šator i sve sude i ljude koji su u njemu bili; tako i
onoga koji bi se dotakao kosti ili èovjeka posjeèena ili umrla
ili groba. **19** Èisti neèistoga neka pokropi treæi i sedmi dan; i
kad ga oèisti sedmi dan, neka opere haljine svoje i sebe neka
opere vodom, i biæe èist uveèe. **20** A ko bude neèist pa se ne
oèisti, da se istrijebi ona duša iz zbora; jer je svetinju Gospodnju
oskvrnio, a nije pokropljen vodom oèišæenja; neèist je. **21** I ovo

neka im je zakon vjeèan: i koji pokropi vodom oèišæenja, neka
opere haljine svoje; i ko se god dotakne vode oèišæenja, da je
neèist do veèera. **22** I èega se god dotakne ko je neèist, da je
neèisto; i ko se njega dotakne, da je neèist do veèera.

20 I sinovi Izrailjevi, sav zbor njihov, doðoše u pustinju Sinsku
prvoga mjeseca, i stade narod u Kadisu; i ondje umrije Marija, i
bi pogrebena ondje. **2** A ondje nemaše zbor vode, te se skupiše
na Mojsija i na Arona. **3** I svađaše se narod s Mojsijem, i
govorahu: kamo da smo pomrli kad pomriješe braæa naša pred
Gospodom! **4** Zašto dovedoste zbor Gospodnji u ovu pustinju
da izginemo ovdje i mi i stoka naša? **5** I zašto nas izvedoste
iz Misira da nas dovedete na ovo zlo mjesto, gdje ne rodi ni
žito ni smokva ni grožðe ni šipak, a ni vode nema za piæe? **6** I
doðe Mojsije i Aron ispred zbora na vrata šatora od sastanka, i
padoše nièice; i pokaza im se slava Gospodnja. **7** I reèe Gospod
Mojsiju govoreæi: **8** Uzmi štap, i sazovite zbor ti i Aron brat
tvoj, i progovorite stijeni pred njima, te æe dati vodu svoju;
tako æeš im izvesti vodu iz stijene, i napojiæeš zbor i stoku
njihovu. **9** I Mojsije uze štap ispred Gospoda, kako mu zapovjedi
Gospod. **10** I sazvaše Mojsije i Aron zbor pred stijenu, i on im
reèe: slušajte odmetnici! hoæemo li vam iz ove stijene izvesti
vodu? **11** I diže Mojsije ruku svoju i udari u stijenu štapom svojim
dva puta, i izide voda mnoga, te se napoji narod i stoka njihova.
12 A Gospod reèe Mojsiju i Aronu: što mi ne vjerovaste i ne
proslaviste me pred sinovima Izrailjevim, zato neæete odvesti
zbora toga u zemlju koju sam im dao. **13** To je voda od svađe,
gdje se svađaše sinovi Izrailjevi s Gospodom, i on se proslavi
među njima. **14** Iza toga posla Mojsije poslanike iz Kadisa k caru
Edomskom da mu reku: ovako kaže brat tvoj Izrailj: ti znaš sve

nevolje koje nas snađoše: **15** Kako naši oci siđoše u Misir, i
bijasmo u Misiru dugo vremena, i kako Misirci zlo èiniše nama i
ocima našim; **16** I vikasmo ka Gospodu, i Gospod èu glas naš,
i posla anđela, koji nas izvede iz Misira; i evo smo u Kadisu,
gradu na tvojoj međi. **17** Pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju;
neæemo iæi preko polja ni preko vinograda, niti æemo piti vode
iz kojega studenca; iæi æemo carskim putem, neæemo svrtati ni
nadesno ni nalijevo dok ne priđemo među tvoju. **18** A Edom
mu odgovori: ne idi preko moje zemlje, da ne izidem s maèem
preda te. **19** A sinovi Izrailjevi rekoše mu: iæi æemo utrenikom, i
ako se napijemo vode tvoje, mi ili stoka naša, platiæemo je; ništa
više, samo da pješice prođemo. **20** A on im odgovori: neæete
proæi. I izide Edom pred njih s mnogo naroda i s velikom silom.
21 I kad ne htje Edom dopustiti Izrailju da prijeđe preko međe
njegove, Izrailj otide od njega. **22** I krenuvši se od Kadisa đođoše
sinovi Izrailjevi, sav zbor njihov, ka gori Oru. **23** I Gospod reèe
Mojsiju i Aronu na gori Oru kod međe Edomske govoreæi: **24**
Aron valja da se pribere k rodu svojemu, jer neæe uæi u zemlju
koju sam dao sinovima Izrailjevijem, jer ne poslušaste zapovijesti
moje na vodi od svađe. **25** Uzmi Arona i Eleazara sina njegova, i
izvedi ih na goru Or. **26** I svuci Aronu haljine njegove i obuci ih
Eleazaru sinu njegovu, pa æe se Aron pribrati i umrijeti ondje.
27 I uèini Mojsije kako zapovjedi Gospod; i izidoše na goru Or
pred svijem zborom. **28** I svuèe Mojsije s Arona haljine njegove i
obuèe ih Eleazaru sinu njegovu, i umrije ondje Aron navrh gore,
a Mojsije i Eleazar sidoše s gore. **29** A kad vidje sav zbor da
umrije Aron, plaka sav dom Izrailjev za Aronom trideset dana.

21 A kad èu Hananej car Aradski, koji življaše na jugu, da ide
Izrailj putem kojim idoše uhode, on se pobi s njima i zarobi

ih nekoliko. **2** Tada se Izrailj zavjetova Gospodu i reèe: ako
daš ovaj narod meni u ruke, do temelja æu raskopati gradove
njihove. **3** I usliši Gospod glas Izrailjev i dade mu Hananeje, a
on zatr njih i gradove njihove, i prozva ono mjesto Orma. **4**
Potom poðoše od gore Ora k Crvenom Moru obilazeæi zemlju
Edomsku, i oslabi duh narodu od puta. **5** I vikaše narod na Boga
i na Mojsija: zašto nas izvedoste iz Misira da izginemo u ovoj
pustinji? Jer nema ni hljeba ni vode, a ovaj se nikaki hljeb veæ
ogadio duši našoj. **6** A Gospod pusti na narod zmije vatrene,
koje ih ujedahu, te pomrije mnogo naroda u Izrailju. **7** Tada doðe
narod k Mojsiju i rekoše: zgriješismo što vikasmo na Gospoda i
na tebe; moli Boga neka ukloni zmije od nas. I Mojsije se pomoli
za narod. **8** I Gospod reèe Mojsiju: naèini zmiju vatrenu, i metni
je na motku, i koga ujede zmija, neka pogleda u nju, pa æe
ozdraviti. **9** I naèini Mojsije zmiju od mjedi, i metnu je na motku, i
koga god ujede zmija on pogleda u zmiju od mjedi, i ozdravi. **10**
Potom poðoše sinovi Izrailjevi, i stadoše u oko u Ovotu. **11** I iz
Ovota otišavši stadoše u oko na brdima Avarimskim u pustinji
koja je prema Moavskoj s istoka. **12** Odande otišavši stadoše
u oko u dolini Zaredu. **13** I odatle otišavši stadoše u oko na
brodu na Arnonu, koji je u pustinji i izlazi od meðe Amorejske.
Jer je Arnon meða Moavska između Moavaca i Amorejaca. **14**
Zato se kaže u knjizi o ratovima Gospodnjim: na Vajeva u Sufi
i na potoke Arnonske. **15** Jer ti potoci, koji dopiru do mjesta
Ara, teku pokraj meðe Moavske. **16** A otuda doðoše k Viru; to
je studenac za koji bješe rekao Gospod Mojsiju: skupi narod,
i daæu im vode. **17** Tada pjeva Izrailj pjesmu ovu: Diži se,
studenèe; pripijevajte ga; **18** Studenèe, koji kopaše knezovi, koji
iskopaše poglavari narodni s onijem koji postavi zakon, palicama

svojim. A iz pustinje otidoše u Mantanail, **19** A iz Mantanaila u
Nadil, a iz Nadila u Vamot, **20** A iz Vamota u dolinu koja je u
polju Moavskom kod gore Fazge i gleda u pustinju. **21** Tada
posla Izrailj poslanike k Sionu caru Amorejskom govoreæi: **22**
Pusti da proðemo kroz tvoju zemlju, neæemo svrtati ni u polje ni
u vinograd, niti æemo piti vode iz studenaca; iæi æemo carskim
putem dokle ne prijeðemo među tvoju. **23** Ali ne dade Sion
Izrailju da proðe kroz zemlju njegovu, nego sabra Sion sav narod
svoj, i izaðe na Izrailja u pustinju, i doðe u Jasu, i pobi se s
Izrailjem. **24** Ali ga isijeèe Izrailj oštrim maèem, i osvoji zemlju
njegovu od Arnona pa do Javoka do sinova Amonovijeh, jer
tvrda bješe međa sinova Amonovijeh. **25** I uze Izrailj sva ona
mjesta i naseli se u svijem gradovima Amorejskim, u Esevonu i
u svijem selima njegovijem. **26** Jer Esevon bješe grad Siona
cara Amorejskoga, koji bješe prvi zavojštio na cara Moavskoga i
bješe mu uzeo svu zemlju njegovu do Arnona. **27** Zato govore u
prièi: hodite u Esevon, da se sagradi i podigne grad Sionov. **28**
Jer oganj izaðe iz Esevona, plamen iz grada Sionova, i spali
Ar Moavski i stanovnike na visini Arnonskoj. **29** Teško tebi,
Moave; propao si, narode Hamosov; dao je sinove svoje koji
utekoše i kæeri svoje u ropstvo Sionu caru Amorejskom. **30**
Ali ih postrijeljasmo, propade Esevon do Devona, i potrsmo ih
do Nofe, koja dopire do Medeve. **31** I tako živje Izrailj u zemlji
Amorejskoj. **32** Potom posla Mojsije da uhode Jazir, i uzeše sela
oko njega, i izagnaše Amorejce koji bijahu ondje. **33** Potom
obrativši se poðoše u Vasan; i izide Og car Vasanski pred njih,
on i sav narod njegov na boj u Edrajin. **34** A Gospod reèe
Mojsiju: ne boj ga se; jer sam ga dao u tvoje ruke i sav narod
njegov i zemlju njegovu; i uèini mu kako si uèinio Sionu caru

Amorejskom koji življaše u Esevonu. **35** I pobiše ga i sinove
njegove i sav narod njegov, da ne osta nijedan, i osvojiše zemlju
njegovu.

22 Odatle se podigoše sinovi Izrailjevi, i stadoše u oko u polju
Moavskom s onu stranu Jordana prema Jerihonu. **2** I vidje Valak
sin Seforov sve što uèini Izrailj Amoreju, **3** I uplaši se Moav od
naroda veoma; jer ga bješe mnogo, i prituži Moavu od sinova
Izrailjevijeh. **4** Pa reèe Moav starješinama Madijanskim: sada
æe ova množina pojesti sve što je oko nas kao vo travu u polju.
A Valak sin Seforov bješe u ono vrijeme car Moavski. **5** I posla
poslanike k Valamu sinu Veorovu u Faturu, koja je na rijeci u
zemlji naroda njegova, govoreæi: evo narod izide iz Misira, evo
prekrilio je zemlju, i stoji prema meni. **6** Nego hodi, prokuni
mi ovaj narod, jer je jaèi od mene, eda bih mu odolio i pobio
ga ili istjerao iz zemlje ove; jer znam, koga blagosloviš biæe
blagosloven, a koga prokuneš biæe proklet. **7** I otidoše starješine
Moavske i starješine Madijanske noseæi darove za vraèanje; i
doðoše k Valamu, i kazaše mu rijeèi Valakove. **8** A on im reèe:
ostanite ovdje ovu noæ, i odgovoriæu vam kako mi Gospod
kaže. I ostaše knezovi Moavski kod Valama. **9** A Bog doðe k
Valamu i reèe mu: kakvi su to ljudi kod tebe? **10** I reèe Valam
Bogu: Valak sin Seforov, car Moavski, posla ih k meni govoreæi:
11 Evo narod izide iz Misira i prekrili zemlju; nego hodi, prokuni
mi ga, eda bih ga nadbio i otjerao ga. **12** A Bog reèe Valamu: ne
idi s njima, niti kuni toga naroda, jer je blagosloven. **13** I ujutru
ustavši Valam reèe knezovima Valakovijem: vratite se u svoju
zemlju, jer mi ne da Bog da idem s vama. **14** I ustavši knezovi
Moavski doðoše k Valaku, i rekoše: ne htje Valam poæi s nama.
15 Tada opet posla Valak više knezova i veæe od prvijeh. **16** I

oni došavši k Valamu rekoše mu: ovako veli Valak sin Seforov:
nemoj se zatezati, molim te, nego doði k meni. **17** Jer æu te
dobro darivati, i što mi god reèeš èiniæu; zato doði, molim te,
prokuni mi ovaj narod. **18** A Valam odgovori i reèe slugama
Valakovijem: da mi da Valak kuæu svoju punu srebra i zlata, ne
bih mogao prestupiti rijeèi Gospoda Boga svojega da uèinim
što malo ili veliko. **19** Ali opet ostanite ovdje i vi ovu noæ, da
vidim što æe mi sada kazati Gospod. **20** I dođe Bog noæu k
Valamu i reèe mu: kad su došli ti ljudi da te zovu, ustani, idi s
njima, ali što ti kažem ono da èiniš. **21** I ujutru ustavši Valam
osamari magaricu svoju, i poðe s knezovima Moavskim. **22** Ali
se razgnjevi Bog što on poðe; i stade anðeo Gospodnji na put
da mu ne da; a on sjeđaše na magarici svojoj i imaše sa sobom
dva momka svoja. **23** A kad magarica vidje anđela Gospodnjega
gdje stoji na putu s golijem maèem u ruci, svrnu magarica s
puta i poðe preko polja. A Valam je stade biti da je vrati na
put. **24** A anđeo Gospodnji stade na stazu među vinogradima,
a bijaše zid i odovud i odonud. **25** I magarica videæi anđela
Gospodnjega pribi se uz drugi zid, i pritište nogu Valamovu o
zid; a on je stade opet biti. **26** Potom anđeo Gospodnji otide
dalje, i stade u tjesnacu, gdje ne bješe mjesta da se svrne ni
nadesno ni nalijevo. **27** I magarica videæi anđela Gospodnjega
pade pod Valamom, a Valam se vrlo razljuti, i stade biti magaricu
svojim štapom. **28** Tada Gospod otvori usta magarici, te ona
reèe Valamu: šta sam ti uèinila, te me biješ veæ treæi put? **29**
A Valam reèe magarici: što mi prkosiš? da imam maè u ruci,
sad bih te ubio. **30** A magarica reèe Valamu: nijesam li tvoja
magarica? jašeš me otkako sam postala tvoja do danas; jesam li
ti kad tako uèinila? A on reèe: nijesi. **31** Tada Gospod otvori oèi

Valamu, koji ugleda anðela Gospodnjega gdje stoji na putu s
golijem maèem u ruci. I on savi glavu i pokloni se licem svojim.
32 I reèe mu anðeo Gospodnji: zašto si bio magaricu svoju veæ
tri puta? evo ja izidoh da ti ne dam, jer tvoj put nije meni po volji.
33 Kad me ugleda magarica, ona se ukloni ispred mene veæ tri
puta; a da se nije uklonila ispred mene, tebe bih veæ ubio a nju
bih ostavio u životu. **34** A Valam reèe anðelu Gospodnjemu:
zgriješio sam, jer nijesam znao da ti stojiš preda mnom na putu;
ako tebi nije po volji, ja æu se vratiti. **35** A anðeo Gospodnji
reèe Valamu: idi s tijem ljudima, ali samo ono govori što ti ja
kažem. Tada Valam otide s knezovima Valakovim. **36** A kad èu
Valak da ide Valam, izide mu na susret u grad Moavski na meði
Arnonskoj nakraj meðe. **37** I reèe Valak Valamu: nijesam li slao k
tebi i zvao te? zašto mi ne dođe? eda li te ne mogu darivati? **38**
A Valam reèe Valaku: evo sam došao k tebi; ali hoæu li moæi
što govoriti? Što mi Bog metne u usta, ono æu govoriti. **39** I
otide Valam s Valakom, i doðoše u grad Uzot. **40** I nakla Valak
volova i ovaca, i posla Valamu i knezovima, koji bijahu s njim.
41 A ujutru uze Valak Valama i odvede ga na visinu Valovu, i
odande mu pokaza jedan kraj naroda.

23 I reèe Valam Valaku: naèini mi ovdje sedam oltara, i pripravi
mi ovdje sedam telaca i sedam ovnova. **2** I uèini Valak kako mu
reèe Valam; i prinese Valak s Valamom na svakom oltaru po
jedno tele i ovna. **3** Pa reèe Valam Valaku: stoj kod svoje žrtve
paljenice; a ja idem eda bih se sreo s Gospodom, pa što mi
javi kazaæu ti. I on otide sam. **4** I srete Bog Valama, a on mu
reèe: sedam oltara spremih, i prinesoh po tele i ovna na svakom
oltaru. **5** A Gospod metnu rijeèi u usta Valamu, i reèe: vrati se k
Valaku i tako mu reci. **6** I vrati se k njemu, a on stajaše kod žrtve

svoje paljenice i svi knezovi Moavski. **7** A on otvori prièu svoju, i
reèe: iz Arama dovede me Valak car Moavski s planine istoène,
govoreæi: hodi, prokuni mi Jakova, hodi, naruži Izrailja. **8** Kako
bih kleo onoga koga ne kune Bog? ili kako bih ružio onoga koga
Gospod ne ruži? **9** Jer svrh stijena vidim ga, i s humova gledam
ga. Gle, ovaj æe narod nastavati sam, i s drugim narodima
neæe se pomiješati. **10** Ko æe izbrojiti prah Jakovljev i broj od
èetvrti Izrailja? Da bih ja umro smræu pravednièkom, i kraj moj
da bi bio kao njihov! **11** Tada reèe Valak Valamu: šta to radiš od
mene? Ja te dozvah da prokuneš neprijatelje moje, a gle, ti
blagosiljaš jednako. **12** A on odgovori i reèe: zar neæu paziti i
govoriti ono što mi je Gospod metnuo u usta? **13** Tada mu reèe
Valak: hodi sa mnom na drugo mjesto, odakle æeš ga vidjeti;
samo mu kraj vidiš, a svega ga ne vidiš; prokuni mi ga odande.
14 I dovede ga u polje Zofim, navrh Fazge, i naèini sedam oltara,
i prinese na svakom oltaru po jedno tele i ovna. **15** Tada Valam
reèe Valaku: stoj tu kod žrtve svoje paljenice, a ja idem onamo
na susret Gospodu. **16** I srete Gospod Valama, i metnu mu
rijeè u usta, i reèe: vrati se k Valaku, i tako govori. **17** I doðe k
njemu, a on stajaše kod žrtve svoje paljenice i s njim knezovi
Moavski; i reèe Valak: šta veli Gospod? **18** A on otvori prièu
svoju, i reèe: ustani Valaèe, i poslušaj, èuj me sine Seforov!
19 Bog nije èovjek da laže, ni sin èovjeèji da se pokaje. Što
kaže neæe li uèiniti, i što reèe neæe li izvršiti? **20** Gle, primih
da blagoslovim; jer je on blagoslovio, a ja neæu poreæi. **21**
Ne gleda na bezakonje u Jakovu ni na nevaljalstvo u Izrailju;
Gospod je njegov s njim, i graja u njemu kao car kad nadvlada.
22 Bog ga je izveo iz Misira, on mu je kao snaga jednorogova.
23 Jer nema èini na Jakova ni vraèanja na Izrailja; u ovo doba

govoriæe se o Jakovu i o Izrailju, što je uèinio Bog. **24** Evo,
narod æe ustati kao silan lav, i kao laviæ skoèiæe; neæe leæi
dokle ne pojede lova i popije krvi pobijenijeh. **25** Tada reèe Valak
Valamu: nemoj ga ni kleti ni blagosiljati. **26** A Valam odgovori
Valaku: nijesam li ti kazao da æu èiniti što mi god Gospod kaže?
27 A Valak reèe Valamu: hodi, odvešæu te na drugo mjesto; da
ako Bogu bude volja da mi ga odande prokuneš. **28** I odvede
Valak Valama navrh Fegora, koji gleda u pustinju. **29** I reèe
Valam Valaku: naèini mi ovdje sedam oltara, i pripravi mi ovdje
sedam telaca i sedam ovnova. **30** I uèini Valak kako reèe Valam
i prinese žrtvu po tele i ovna na svakom oltaru.

24 I vidjevši Valam da je Božja volja da blagosilja Izrailja, ne
htje više ni iæi kao prije po vraèanje, nego se okrete licem k
pustinji, **2** I podigavši oèi svoje ugleda Izrailja gdje stoji po
plemenima svojim; i duh Božji dođe na nj. **3** I otvori prièu
svoju, i reèe: kaže Valam sin Veorov; kaže èovjek kojemu su
otvorene oèi; **4** Kaže onaj koji èuje rijeèi Božje, koji vidi utvaru
Svemoguæega, koji kad padne otvorene su mu oèi: **5** Kako su
lijepi šatori tvoji, Jakove, i kolibe tvoje, Izrailju! **6** Pružili su se
kao potoci, kao vrtovi kraj rijeke, kao mirisava drveta koja je
posadio Gospod, kao kedri na vodi. **7** Poteæi æe voda iz vijedra
njegova, i sjeme æe njegovo biti među velikim vodama, i car æe
se njegov podignuti svrh Agaga, i carstvo æe se njegovo uzvisiti.
8 Bog ga je izveo iz Misira, i on mu je kao snaga jednorogova;
poješæe narode koji su mu neprijatelji, i kosti æe njihove potrti, i
strijelama svojim postrijeljati ih. **9** Spustio se, leži kao laviæ
i kao ljuti lav; ko æe ga probuditi? Ko tebe blagosilja, biæe
blagosloven; a ko tebe kune, biæe proklet. **10** Tada se razgnjevi
Valak na Valama, i pljesnu se rukama, i reèe Valak Valamu:

dozvah te da prokuneš neprijatelje moje, a ti si blagoslovio
eto veæ tri puta. **11** Odlazi u svoje mjesto; rekoh da æu te
darivati, a eto Gospod ne da ti dara. **12** A Valam reèe Valaku:
nijesam li i poslanicima tvojim koje si poslao k meni rekao
govoreæi: **13** Da mi da Valak kuæu svoju punu srebra i zlata, ne
bih mogao prestupiti rijeèi Gospodnje da uèinim što dobro ili
zlo od sebe; što kaže Gospod ono æu kazati. **14** Ja sada evo
idem k narodu svojemu, ali da ti kažem šta æe taj narod uèiniti
narodu tvojemu najposlije. **15** Potom otvori prièu svoju, i reèe:
kaže Valam sin Veorov, kaže èovjek kome su otvorene oèi, **16**
Kaže koji èuje rijeèi Božje, i koji zna znanje o višnjem, i koji
vidi utvaru svemoguæega i kad padne otvorene su mu oèi: **17**
Vidim ga, ali ne sad; gledam ga, ali ne izbliza; izaæi æe zvijezda
iz Jakova i ustaæe palica iz Izrailja, koja æe razbiti knezove
Moavske i razoriti sve sinove Sitove. **18** I Edoma æe osvojiti i
Sira æe osvojiti neprijatelji njegovi; jer æe Izrailj raditi junaèki.
19 I vladaæe koji je od Jakova, i zatræe ostatak od grada. **20** A
ugledav Amalika, otvori prièu svoju, i reèe: Amalik je poèetak
narodima, ali æe najposlije propasti. **21** A ugledav Keneja, otvori
prièu svoju, i reèe: tvrd ti je stan, i na stijeni si savio gnijezdo
svoje; **22** Ali æe biti izagnan Kenej; Asur æe ga zarobiti. **23** I
opet otvori prièu svoju, i reèe: jaoh! ko æe biti živ kad to uèini
Bog! **24** I laðe iz zemlje Kitimske doploviæe i dosadiæe Asircima
i dosadiæe Jevrejima; ali æe i sami propasti. **25** Potom ustavši
Valam otide, i vrati se u svoje mjesto; i Valak otide svojim putem.

25 I življaše Izrailj u Sitimu, i narod stade èiniti preljubu sa
kæerima Moavskim. **2** One pozivahu narod na žrtve svojih
bogova, i narod jeðaše, i klanjaše se bogovima njihovijem. **3** I
Izrailj prionu uz Velfegora; i razgnjevi se Gospod na Izrailja. **4** I

reèe Gospod Mojsiju: uzmi sve knezove narodne, i objesi ih
Gospodu prema suncu, da se odvrati gnjev Gospodnji od Izrailja.
5 I reèe Mojsije sudijama Izrailjevijem: pobijte svaki svoje koji su
prionuli uz Velfegora. **6** I gle, jedan između sinova Izrailjevijeh
dođe i dovede k braæi svojoj jednu Madijanku na oèi Mojsiju
i na oèi svemu zboru sinova Izrailjevijeh; a oni zaplakaše na
vratima šatora od sastanka. **7** A kad to vidje Fines sin Eleazara
sina Arona sveštenika, usta isred zbora i uze koplje u ruku; **8** I
uđe za èovjekom Izrailjcem u šator, i probode ih oboje, èovjeka
Izrailjca i onu ženu, kroz trbuh, i presta pogibija među sinovima
Izrailjevijem. **9** I izgibe ih od te pogibije dvadeset i èetiri tisuæe.
10 Tada reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **11** Fines sin Eleazara
sina Arona sveštenika odvrati gnjev moj od sinova Izrailjevijeh
otvorivši revnost za me među njima, da ne bih istrijebio sinove
Izrailjeve u revnosti svojoj. **12** Zato mu kaži: evo dajem mu
svoj zavjet mirni. **13** I imaæe on i sjeme njegovo nakon njega
zavjet sveštenstva vjeènoga, jer revnova za Boga svojega i
oèisti sinove Izrailjeve. **14** A èovjeku Izrailjcu ubijenome, koji bi
ubijen s Madijankom, bješe ime Zamrije sin Salmonov, knez
od doma oca svojega od plemena Simeunova. **15** A ubijenoj
ženi Madijanci bješe ime Hazvija kæi Sura kneza narodnoga u
domu oca svojega među Madijancima. **16** I reèe Gospod Mojsiju
govoreæi: **17** Zavojštite na Madijance, i bijte ih; **18** Jer oni
zavojštiše na vas prijevarama svojim, i prevariše vas Velfegorom
i Hazvijom kæerju kneza Madijanskoga, sestrom svojom, koja bi
ubijena u dan pogibije koja dođe s Fegora.

26 A poslije te pogibije reèe Gospod Mojsiju i Eleazaru sinu
Aronovu sveštenику govoreæi: **2** Izbrojte sav zbor sinova
Izrailjevijeh od dvadeset godina i više po domovima otaca

njihovijeh, sve koji mogu iæi na vojsku u Izrailju. **3** I reèe im
Mojsije i Eleazar sveštenik u polju Moavskom na Jordanu prema
Jerihonu govoreæi: **4** Da se izbroje od dvadeset godina i više,
kako zapovjedi Gospod Mojsiju i sinovima Izrailjevijem, koji
izađoše iz zemlje Misirske. **5** Ruvim bješe prvenac Izrailjev;
a sinovi Ruvimovi: od Enoha porodica Enohova; od Faluja
porodica Falujeva; **6** Od Asrona porodica Asronova, od Harmije
porodica Harmijina. **7** To su porodice Ruvimove; a izbrojenijeh
bješe među njima èetrdeset i tri tisuæe i sedam stotina i trideset.
8 Sin Falujev bješe Elijav. **9** A sinovi Elijavovi: Namuilo i Datan i
Aviron. Ovaj Datan i ovaj Aviron, koji bijahu od onijeh što se
sazivahu na zbor, ustaše na Mojsija i Arona u buni Korejevoj, kad
bješe buna na Gospoda; **10** I zemlja otvorivši usta svoja proždrije
njih i Koreja, i izgibe ta gomila, i spali ih oganj dvjesta i pedeset
ljudi, koji postaše ugled. **11** A sinovi Korejevi ne pogiboše. **12**
Sinovi Simeunovi po porodicama svojim: od Namuila porodica
Namuilova; od Jamina porodica Jaminova; od Jahina porodica
Jahinova; **13** Od Zare porodica Zarina, od Saula porodica
Saulova. **14** To su porodice Simeunove; od njih bješe dvadeset i
dvije tisuæe i dvije stotine. **15** A sinovi Gadovi po porodicama
svojim: od Sifona porodica Sifonova; od Agija porodica Agijeva;
od Sunija porodica Sunijeva; **16** Od Azena porodica Azenova;
od Irija porodica Irijeva; **17** Od Aroda porodica Arodova; od
Arilija porodica Arilijeva. **18** To su porodice sinova Gadovijeh, a
među njima bješe izbrojenijeh èetrdeset tisuæa i pet stotina.
19 Sinovi Judini: Ir i Avnan; ali umriješe Ir i Avnan u zemlji
Hananskoj. **20** Bijahu pak sinovi Judini po porodicama svojim:
od Siloma porodica Silomova; od Faresa porodica Faresova; od
Zare porodica Zarina. **21** A sinovi Faresovi bjehu: od Asrona

porodica Asronova; od Jamuila porodica Jamuilova. **22** To su
porodice Judine, a među njima bješe izbrojenijeh sedamdeset i
šest tisuæa i pet stotina. **23** A sinovi Isaharovi po porodicama
svojim: od Tole porodica Tolina; od Fuve porodica Fuvina; **24** Od
Jasuva porodica Jasuvova; od Amrama porodica Amramova.
25 To su porodice Isaharove; a među njima bješe izbrojenijeh
šezdeset i èetiri tisuæe i tri stotine. **26** Sinovi Zavulonovi po
porodicama svojim: od Sareda porodica Saredova; od Alona
porodica Alonova; od Alila porodica Alilova. **27** To su porodice
Zavulonove, a među njima bješe izbrojenijeh šezdeset tisuæa i
pet stotina. **28** Sinovi Josifovi po porodicama svojim: Manasija i
Jefrem; **29** Sinovi Manasijini: od Mahira porodica Mahirova; a
Mahir rodi Galada, od kojega je porodica Galadova. **30** Ovo su
sinovi Galadovi: od Ahijezera porodica Ahijezerova; od Heleka
porodica Helekova; **31** Od Esrila porodica Esrilova; od Sihema
porodica Sihemova; **32** Od Simaera porodica Simaerova; od
Ofera porodica Oferova; **33** A Salpad sin Oferov nemaše sinova
nego kæeri, kojima su imena Mala i Nuja i Egla i Melha i Tersa.
34 To su porodice Manasijine, a od njih bješe izbrojenijeh pedeset
i dvije tisuæe i sedam stotina. **35** Sinovi pak Jefremovi po
porodicama svojim: od Sutala porodica Sutalova; od Vehera
porodica Veherova; od Tahana porodica Tahanova. **36** A ovo su
sinovi Sutalovi: od Erana porodica Eranova. **37** To su porodice
sinova Jefremovijeh; a među njima bješe izbrojenijeh trideset i
dvije tisuæe i pet stotina. To su sinovi Josifovi po porodicama
svojim. **38** A sinovi Venijaminovi po porodicama svojim: od
Vele porodica Velina; od Asvila porodica Asvilova; od Ahirama
porodica Ahiramova; **39** Od Sufama porodica Sufamova; od
Ufama porodica Ufamova. **40** A Velini sinovi bjehu: Ader i Naman;

od Adera porodica Aderova; od Namana porodica Namanova.
41 To su sinovi Venijaminovi po porodicama svojim, a među
njima bješe izbrojenijeh èetrdeset i pet tisuæa i šest stotina. **42** A
ovo su sinovi Danovi po porodicama svojim: od Sameja porodica
Samejeva; to je rod Danov po porodicama svojim. **43** U svijem
porodicama Samejevijem bješe izbrojenijeh šezdeset i èetiri
tisuæe i èetiri stotine. **44** Sinovi Asirovi po porodicama svojim:
od Jamina porodica Jaminova; od Jesuja porodica Jesujeva; od
Verija porodica Verijina. **45** Sinovi Verijini: od Hovera porodica
Hoverova; od Melhila porodica Melhilova. **46** A kæeri Asirovoj
bješe ime Sara. **47** To su porodice sinova Asirovijeh; a među
njima bješe izbrojenijeh pedeset i tri tisuæe i èetiri stotine. **48**
Sinovi Neftalimovi po porodicama svojim: od Asila porodica
Asilova; od Gunija porodica Gunijeva; **49** Od Jesera porodica
Jeserova; od Selima porodica Selimova. **50** To je rod Neftalimov
po porodicama svojim, a među njima bješe izbrojenih èetrdeset i
pet tisuæa i èetiri stotine. **51** To su izbrojeni među sinovima
Izrailjevijem, šest stotina i jedna tisuæa i sedam stotina i trideset.
52 A Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **53** Tijem neka se podijeli
zemlja u našljedstvo prema broju imena; **54** Kojih ima više, podaj
im veæe našljedstvo, a kojih ima manje, njima manje; svi prema
broju izbrojenijeh svojih neka imaju našljedstvo. **55** Ali ždrijebom
neka se podijeli zemlja: po imenima plemena otaca svojih neka
dobiju našljedstvo. **56** Ždrijebom neka se podijeli svakome
plemenu, bilo veliko ili malo. **57** A ovo su izbrojeni između Levita
po porodicama svojim: od Girsona porodica Girsonova; od Kata
porodica Katova; od Merarija porodica Merarijeva. **58** Ovo su
porodice Levijeve: porodica Lovenijeva, porodica Hevronova,
porodica Malijeva, porodica Musijeva, porodica Korejeva. A Kat

je rodio Amrama. **59** A ime je ženi Amramovoj Johaveta, kæi
Levijeva, koja mu se rodila u Misiru; a ona rodi Amramu Arona
i Mojsija, i Mariju sestru njihovu. **60** A Aronu se rodi Nadav i
Avijud i Eleazar i Itamar. **61** Ali Nadav i Avijud pogiboše kad
prinesoše tuð oganj pred Gospodom. **62** I bješe ih izbrojenijeh
dvadeset i tri tisuæe, svega muškinja od jednoga mjeseca i
više; i ne biše brojeni među sinove Izrailjeve, jer im nije dano
našljedstvo među sinovima Izrailjevijem. **63** To su izbrojeni, kad
Mojsije i Eleazar sveštenik izbrojiše sinove Izrailjeve u polju
Moavskom na Jordanu prema Jerihonu. **64** A među njima ne
bješe nijedan od onijeh koje izbrojiše Mojsije i Aron sveštenik
kad brojiše sinove Izrailjeve u pustinji Sinajskoj. **65** Jer Gospod
bješe rekao za njih: pomrijeæe u pustinji. I ne osta ih ni jedan
osim Haleva sina Jefonijina i Isusa sina Navina.

27 Tada doðoše kæeri Salpada sina Ofera sina Galada sina
Mahira sina Manasijina, od plemena Manasije sina Josifova, a
imena im bjehu Mala, Nuja, Egla, Melha i Tersa. **2** I stadoše
pred Mojsija i pred Eleazara sveštenika i pred knezove i sav
zbor na vratima šatora od sastanka, i rekoše: **3** Otac naš umrije
u pustinji, ali ne bješe u društvu s onima koji se pobuniše na
Gospoda u buni Korejevoj, nego umrije od grijeha svojega, a
ne ostavi sinova. **4** Zašto da se istrijebi ime oca našega iz
porodice njegove zato što nije imao sina? Daj nam našljedstvo
među braæom oca našega. **5** I iznese Mojsije stvar njihovu
pred Gospoda. **6** A Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **7** Pravo
govore kæeri Salpadove; podaj im pravo da imaju našljedstvo
među braæom oca svojega, i prenesi našljedstvo oca njihova na
njih. **8** A sinovima Izrailjevijem kaži i reci: kad ko umre a nema
sina, onda prenesite našljedstvo njegovo na kæer njegovu; **9**

Ako li ni kæeri nema, onda podajte našljedstvo njegovo braæi
njegovoj; **10** Ako li ni braæe nema, onda podajte našljedstvo
njegovo braæi oca njegova; **11** Ako li nema ni braæe oèine,
onda podajte našljedstvo njegovo onomu ko mu je najbliži u rodu
njegovu, i neka je njegovo. I to neka bude sinovima Izrailjevijem
zakon za suðenje, kako zapovjedi Gospod Mojsiju. **12** Još reèe
Gospod Mojsiju: izidi na goru ovu Avarimsku, i vidi zemlju koju
sam dao sinovima Izrailjevijem. **13** I kad je vidiš, pribraæeš se
k rodu svojemu i ti, kao što se pribrao Aron brat tvoj. **14** Jer
ne poslušaste rijeèi moje u pustinji Sinu u svaði narodnoj, kad
je trebalo da me proslavite na vodi pred oèima njihovijem. To
je voda od svaðe u Kadisu u pustinji Sinu. **15** I reèe Mojsije
Gospodu govoreæi: **16** Gospode Bože duhovima i svakom tijelu,
postavi èovjeka nad ovijem zborom, **17** Koji æe izlaziti pred njima
i koji æe dolaziti pred njima, koji æe ih izvoditi i opet dovoditi, da
ne bi bio zbor Gospodnji kao ovce koje nemaju pastira. **18** A
Gospod reèe Mojsiju: uzmi k sebi Isusa sina Navina, èovjeka u
kom je duh moj, i metni ruku svoju na nj, **19** I izvedi ga pred
Eleazara sveštenika i pred sav zbor, i podaj mu zapovijesti pred
njima. **20** I podaj mu od slave svoje, da ga sluša sav zbor sinova
Izrailjevijeh. **21** I neka staje pred Eleazara sveštenika da ga
pita za sud Urim pred Gospodom; po zapovijesti njegovoj neka
polaze i po zapovijesti njegovoj neka dolaze on i svi sinovi
Izrailjevi s njim i sav zbor. **22** I uèini Mojsije kako mu zapovjedi
Gospod; i uzev Isusa postavi ga pred Eleazara sveštenika i pred
sav zbor. **23** I metnu ruke svoje na nj, i dade mu zapovijesti,
kako bješe zapovjedio Gospod preko Mojsija.

28 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Zapovjedi sinovima
Izrailjevijem, i reci im: prinose moje, hljeb moj, žrtve što mi se

sažižu za ugodni miris, pazite da mi prinosite na vrijeme. **3** Reci
im dakle: ovo je žrtva ognjena što æete prinositi Gospodu: dva
jagnjeta od godine zdrava, svaki dan na žrtvu paljenicu bez
prestanka: **4** Jedno jagnje prinesi ujutru, a drugo jagnje prinesi
uveèe, **5** I desetinu efe bijeloga brašna za dar smiješana s
èetvrtinom ina èistoga ulja. **6** To je žrtva paljenica svagdašnja,
koja bi prinesena na gori Sinajskoj za miris ugodni, žrtva ognjena
Gospodu. **7** I naljev njezin da bude èetvrt ina na svako jagnje; u
svetinji prinosi naljev dobra piæa Gospodu. **8** A drugo jagnje
prinesi uveèe; dar kao ujutru i naljev njegov prinesi za žrtvu
ognjenu, za ugodni miris Gospodu. **9** A u subotu dva jagnjeta
od godine zdrava, i dvije desetine bijeloga brašna smiješana
s uljem za dar s naljevom njegovijem. **10** To je subotna žrtva
paljenica svake subote, osim svagdašnje žrtve paljenice i naljeva
njezina. **11** I u poèetak mjeseca svojih prinosite Gospodu žrtvu
paljenicu, po dva teleta i jednoga ovna i sedam jaganjaca od
godine zdravijeh; **12** I tri desetine bijeloga brašna pomiješana
s uljem za dar na svako tele, i dvije desetine bijeloga brašna
pomiješana s uljem za dar na ovna; **13** I po jednu desetinu
bijeloga brašna pomiješana s uljem za dar na svako jagnje;
to je žrtva paljenica na ugodni miris, žrtva ognjena Gospodu.
14 A naljev njihov da bude vina po ina na tele, treæina ina na
ovna, i èetvrt ina na jagnje. To je žrtva paljenica u poèetak
mjeseca, svakoga mjeseca u godini. **15** I jarca jednoga za grijeh,
osim svagdašnje žrtve paljenice, prinosite Gospodu s naljevom
njegovijem. **16** A prvoga mjeseca èetrnaesti dan da je pasha
Gospodu; **17** A petnaesti dan toga mjeseca praznik: sedam
dana jedite prijesne hljebove. **18** Prvi dan neka je sabor sveti;
nikakoga posla ropskoga ne radite. **19** Nego prinesite Gospodu

žrtvu paljenicu, dva teleta i jednoga ovna i sedam jaganjaca
od godine, sve da vam je zdravo; **20** A dar uz njih bijeloga
brašna pomiješana s uljem tri desetine uza svako tele i dvije
desetine uz ovna prinesite. **21** Po jednu desetinu prinesite uza
svako jagnje od onijeh sedam jaganjaca; **22** I jednoga jarca za
grijeh, radi oèišæenja vašega. **23** To prinesite osim jutrenje žrtve
paljenice, koja je žrtva svagdašnja. **24** Tako prinosite svaki dan
za onijeh sedam dana, da bude jelo, žrtva ognjena na ugodni
miris Gospodu, osim svagdašnje žrtve paljenice i njezina naljeva
prinosite. **25** I sedmi dan da imate sveti sabor; posla ropskoga
nijednoga ne radite. **26** I na dan prvina, kad prinosite nov dar
Gospodu poslije svojih nedjelja, da imate sabor sveti, nijednoga
posla ropskoga ne radite; **27** Nego prinesite žrtvu paljenicu
za ugodni miris Gospodu, dva teleta, jednoga ovna, sedam
jaganjaca od godine; **28** I dar uz njih: bijeloga brašna pomiješana
s uljem po tri desetine uz tele, dvije desetine uz ovna, **29** Po
jednu desetinu uza svako jagnje od onijeh sedam jaganjaca; **30**
Jednoga jarca, radi oèišæenja vašega. **31** Prinesite to, osim
svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina; a sve neka vam je
zdravo s naljevom svojim.

29 A sedmoga mjeseca prvi dan da imate sveti sabor; posla
ropskoga nijednoga ne radite; to da vam je trubni dan. **2** I
prinesite žrtvu paljenicu za miris ugodni Gospodu, jedno tele,
jednoga ovna, sedam jaganjaca od godine zdravijeh; **3** A dar
uz njih bijeloga brašna smiješana s uljem tri desetine uz tele
i dvije desetine uz ovna, **4** I po jednu desetinu uza svako
jagnje od sedam jaganjaca; **5** I jednoga jarca za grijeh, radi
oèišæenja vašega; **6** Osim žrtve paljenice u poèetku mjeseca i
dara njezina, i osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i

naljeva njihovijeh po uredbi njihovoj, za miris ugodni, za žrtvu
ognjenu Gospodu. **7** I deseti dan toga mjeseca sedmoga da
imate sveti sabor; i muèite duše svoje; ne radite nikakoga posla;
8 Nego prinesite Gospodu za miris ugodni žrtvu paljenicu, jedno
tele, jednoga ovna, sedam jaganjaca od godine, a neka vam je
zdravo; **9** I dar uz njih bijeloga brašna pomiješana s uljem tri
desetine uz tele, dvije desetine uz ovna, **10** Po jednu desetinu
uza svako jagnje od onijeh sedam jaganjaca; **11** Jarca jednoga
za grijeh, osim žrtve za grijeh radi oèišæenja, i osim svagdašnje
žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njihovijeh. **12** I petnaesti
dan toga mjeseca sedmoga da imate sveti sabor; nijednoga
posla ropskoga ne radite; nego praznujte praznik Gospodu
sedam dana. **13** I prinesite žrtvu paljenicu, ognjenu žrtvu za
ugodni miris Gospodu, trinaest telaca, dva ovna, èetrnaest
jaganjaca od godine, a neka su zdravi; **14** I dar uz njih brašna
bijeloga smiješana s uljem po tri desetine uza svako tele od
trinaest telaca, po dvije desetine uza svakoga ovna od ona dva
ovna, **15** I po jednu desetinu uza svako jagnje od onijeh èetrnaest
jaganjaca; **16** I jednoga jarca za grijeh, osim svagdašnje žrtve
paljenice i dara njezina i naljeva njezina. **17** A drugi dan dvanaest
telaca, dva ovna, èetrnaest jaganjaca od godine zdravijeh, **18** I
dar njihov i naljev njihov, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po
broju njihovu, kako je uređeno; **19** I jarca jednoga za grijeh, osim
svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. **20** A
treæi dan jedanaest telaca, dva ovna i èetrnaest jaganjaca od
godine zdravijeh; **21** I darove njihove i naljeve njihove, uz teoce,
uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno;
22 I jednoga jarca za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice i
dara njezina i naljeva njezina. **23** A èetvrti dan deset telaca,

dva ovna, èetrnaest jaganjaca od godine zdravijeh; **24** I dar
njihov i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po
broju njihovu, kako je uređeno; **25** I jednoga jarca za grijeh, osim
svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. **26** A
peti dan devet telaca, dva ovna, èetrnaest jaganjaca od godine
zdravijeh; **27** I dar njihov i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i
uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; **28** I jednoga
jarca za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i
naljeva njezina. **29** A šesti dan osam telaca, dva ovna, èetrnaest
jaganjaca od godine zdravijeh, **30** I dar njihov i naljeve njihove,
uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je
uređeno; **31** I jednoga jarca za grijeh, osim svagdašnje žrtve
paljenice i dara njezina i naljeva njezina. **32** A sedmi dan sedam
telaca, dva ovna, èetrnaest jaganjaca od godine zdravijeh, **33** I
dar njihov i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce,
po broju njihovu, kako je uređeno; **34** I jarca za grijeh, osim
svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. **35** A
osmi dan da vam je praznik; nijednoga posla ropskoga ne radite.
36 Nego prinesite žrtvu paljenicu, žrtvu ognjenu za ugodni miris
Gospodu, jedno tele, jednoga ovna, sedam jaganjaca od godine
zdravijeh, **37** I dar njihov i naljeve njihove, uz tele, uz ovna i uz
jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; **38** I jednoga jarca
za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva
njezina. **39** To prinosite Gospodu na praznike svoje, osim onoga
što biste po zavjetu ili od svoje volje prinijeli za žrtve paljenice ili
darove ili naljeve ili žrtve zahvalne. **40** I kaza Mojsije sinovima
Izrailjevijem sve što zapovjedi Gospod.

30 I reèe Mojsije knezovima od plemena sinova Izrailjevijeh
govoreæi: ovo je zapovjedio Gospod. **2** Kad koji èovjek uèini

zavjet Gospodu, ili se zakune vezavši se dušom svojom, neka
ne pogazi rijeèi svoje, nego neka uèini sve što izađe iz usta
njegovijeh. **3** A kad žena uèini zavjet Gospodu ili se veže u
mladosti svojoj, dokle je u kuæi oca svojega, **4** I èuje otac njezin
za zavjet njezin ili kako se vezala dušom svojom, pa joj otac ne
reèe ništa, onda da su tvrdi svi zavjeti njezini, i sve èim je vezala
dušu svoju da je tvrdo. **5** Ako li otac njezin poreèe to onaj dan
kad èuje, zavjeti njezini i èim je god vezala dušu svoju, ništa da
nije tvrdo; i Gospod æe joj oprostiti, jer otac njezin poreèe. **6**
Ako li se uda pa ima na sebi zavjet ili izreèe što na usta svoja
èim bi se vezala, **7** A muž njezin èuvši ne reèe joj ništa onaj dan
kad èuje, onda da su tvrdi zavjeti njezini, i tvrdo da je sve èim
je vezala dušu svoju. **8** Ako li muž njezin kad èuje onaj dan
poreèe, ukida se zavjet koji je bio na njoj ili što je izrekla na usta
svoja te se vezala; i Gospod æe joj oprostiti. **9** A zavjet koji
uèini udovica ili puštenica, i sve èim veže dušu svoju, da joj je
tvrdo. **10** Ali ako bude u kuæi muža svojega uèinila zavjet i za
što vezala dušu svoju zakletvom, **11** I muž njezin èuvši oæuti i
ne poreèe, tada da su tvrdi svi zavjeti njezini, i da je tvrdo sve za
što je vezala dušu svoju. **12** Ako li to poreèe muž njezin onaj
dan kad èuje, svaki zavjet koji bi izašao iz usta njezinijeh i sve
èim bi vezala dušu svoju da nije tvrdo; muž je njezin porekao, i
Gospod æe joj oprostiti. **13** Svaki zavjet i sve za što bi se vezala
zakletvom da muèi dušu svoju, muž njezin potvrđuje i ukida. **14**
Ako bi muž njezin od dana do dana æutao, onda potvrđuje sve
zavjete njezine i sve za što bi se vezala; potvrđuje, jer joj ne
poreèe u onaj dan kad èu. **15** Ako li poreèe pošto èuje, sam æe
nositi grijeh njezin. **16** Ovo su naredbe, koje zapovjedi Gospod

Mojsiju za muža i ženu, za oca i kæer u mladosti njezinoj, dokle
je u kuæi oca svojega.

31 Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Osveti sinove
Izrailjeve na Madijancima, pak æeš se onda pribrati k rodu
svojemu. **3** I Mojsije reèe narodu govoreæi: opremite između
sebe ljude na vojsku da idu na Madijance da uèine osvetu
Gospodnju na Madijancima, **4** Po tisuæu od plemena, od
svakoga plemena Izrailjeva opremite na vojsku. **5** I dadoše od
tisuæa Izrailjevijeh po tisuæu od svakoga plemena, dvanaest
tisuæa opremiše na vojsku. **6** I posla Mojsije po tisuæu od
svakoga plemena na vojsku, i s njima Finesa sina Eleazara
sveštenika, i u njega bjehu sudi sveti i trube. **7** I zavojštiše
na Madijance, kako zapovjedi Gospod Mojsiju, i pobiše sve
muškinje. **8** Pobiše i careve Madijanske, s drugima koje im
pobiše, Evina i Rokoma i Sura i Ura i Rovoka, pet careva
Madijanskih, i Valama sina Veorova ubiše maèem. **9** I zarobiše
sinovi Izrailjevi žene Madijanke i djecu njihovu, i zaplijeniše svu
stoku njihovu, krupnu i sitnu, i sve blago njihovo. **10** A mjesta
njihova u kojima življahu i gradove njihove sve popališe ognjem.
11 I sve roblje i sav plijen, ljude i stoku, uzeše; **12** I povedoše k
Mojsiju i Eleazaru sveštenику i ka zboru sinova Izrailjevijeh, i
roblje i ostali plijen i dobit u oko na polju Moavskom, koje je na
Jordanu prema Jerihonu. **13** A Mojsije i Eleazar sveštenik i svi
knezovi od zbora izidoše im na susret iz okola. **14** I Mojsije se
razgnjevi na vojvode, na tisuænike i stotinare, koji se vraæahu s
vojske; **15** I reèe im Mojsije: a što ostaviste u životu sve žene? **16**
Ta one po rijeèi Valamovoj navratiše sinove Izrailjeve da zgriješe
Gospodu s Fegora, te dođe ona pogibija na narod Gospodnji.
17 Zato sada pobijte svu djecu mušku, i sve žene pobijte, koje

su poznale èovjeka. **18** A djevojke, koje ne poznaše èovjeka,
ostavite u životu. **19** A vi ostanite izvan okola sedam dana; svaki
koji je ubio koga i koji se dotakao ubijenoga, oèistite se treæi
dan i sedmi dan, sebe i roblje svoje. **20** I sve haljine i sve stvari
kožne i sve što je od kostrijeti i sve sudove drvene oèistite. **21**
I reèe Eleazar sveštenik vojnicima, koji bijahu išli na vojsku:
ovo je naredba i zakon što je Gospod zapovjedio Mojsiju: **22**
Zlato, srebro, mjed, gvožðe, kositer i olovo, **23** Što god podnosi
vatru, propustite kroz vatru, i oèistiæe se, ali pošto se oèisti
vodom oèišæenja; a što god ne podnosi vatre, propustite kroz
vodu. **24** I operite haljine svoje sedmi dan, i biæete èisti; i onda
æete uæi u oko. **25** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **26**
Izbroj sve što je zaplijenjeno, ljude i stoku, ti i Eleazar sveštenik i
poglavari od plemena narodnijeh. **27** I razdijeli sve zaplijenjeno
na dvoje: na vojnike koji su išli na vojsku i na sav zbor. **28** I
uzmi dio za Gospoda od vojnika koji su išli na vojsku, po jednu
dušu od pedeset, i od ljudi i od goveda i od magaraca i od
ovaca. **29** Od njihove polovine to uzmite, i podajte Eleazaru
svešteniku za prinos Gospodu. **30** I od polovine koja dopade
sinovima Izrailjevijem uzmi po jedno od pedeset, i od ljudi i od
goveda i od magaraca i od ovaca i od svake stoke, i to podaj
Levitima koji rade što treba za šator Gospodnji. **31** I uèini Mojsije
i Eleazar sveštenik kako zapovjedi Gospod Mojsiju. **32** I bješe
plijena, što osta od plijena koji zaplijeni vojska: šest stotina i
sedamdeset i pet tisuæa ovaca, **33** I sedamdeset i dvije tisuæe
goveda, **34** I šezdeset i jedna tisuæa magaraca, **35** I ženskinja
što ne bješe poznalo èovjeka, svega trideset i dvije tisuæe duša.
36 A u polovini, u dijelu onijeh koji bijahu išli na vojsku, bješe na
broj tri stotine i trideset i sedam tisuæa i pet stotina ovaca, **37**

A od toga dio Gospodu bješe šest stotina i sedamdeset i pet
ovaca; **38** I trideset i šest tisuæa goveda, a od toga dio Gospodu
sedamdeset i dva; **39** I trideset tisuæa i pet stotina magaraca, a
od toga dio Gospodu šezdeset i jedan; **40** I šesnaest tisuæa
duša ljudskih, a od toga dio Gospodu trideset i dvije duše. **41** I
dade Mojsije Eleazaru svešteniku dio za prinos Gospodu, kao
što mu zapovjedi Gospod. **42** A od druge polovine, koja dopade
sinovima Izrailjevijem, koju uze Mojsije od ljudi koji bjehu išli na
vojsku, **43** A i u toj polovini, koja dopade zboru, bješe tri stotine i
trideset i sedam tisuæa i pet stotina ovaca, **44** Trideset i šest
tisuæa goveda, **45** Trideset tisuæa i pet stotina magaraca, **46** I
šesnaest tisuæa duša ljudskih) **47** Od te polovine, koja dopade
sinovima Izrailjevijem, uze Mojsije po jedno od pedeset, i od ljudi
i od stoke, i dade Levitima koji rade što treba za šator Gospodnji,
kao što mu Gospod zapovjedi. **48** I pristupiše k Mojsiju vojvode,
tisuænici i stotinari, **49** I rekoše mu: sluge tvoje prebrojiše vojnike
koji bijahu pod našom rukom, i nijednoga nije manje. **50** Zato
prinosimo Gospodu prinos, svaki što je ko zadobio, zlatnijeh
zaklada, kopaèa, narukvica, prstena, obodaca i lanèiæa, da bi
se oèistile duše naše pred Gospodom. **51** I uze Mojsije i Eleazar
sveštenik od njih zlato, svakojake zaklade. **52** A bješe svega
zlata prinesenoga, što prinesoše Mojsiju tisuænici i stotinari,
šesnaest tisuæa i sedam stotina i pedeset sikala. **53** A vojnici
zadržaše sebi što koji bješe zaplijenio. **54** I uzevši Mojsije i
Eleazar zlato od tisuænika i stotinara, unesoše ga u šator od
sastanka za spomen sinovima Izrailjevijem pred Gospodom.

32 A sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi imahu vrlo mnogo stoke, i
vidješe zemlju Jazirsku i zemlju Galadsku da je dobra za stoku.
2 I došavši sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi rekoše Mojsiju i

Eleazaru svešteniku i knezovima od zbora govoreæi: **3** Atarot i
Devon i Jazir i Namra i Esevon i Elealija i Sevama i Navav i
Vean, **4** Ta je zemlja, koju Gospod pokori zboru Izrailjskom,
dobra za stoku, a sluge tvoje imaju stoke. **5** Ako smo, rekoše,
našli milost pred tobom, neka se ta zemlja dade slugama tvojim
u našljedstvo, nemoj nas voditi preko Jordana. **6** A Mojsije reèe
sinovima Gadovijem i sinovima Ruvimovijem: braæa æe vaša
iæi na vojsku, a vi hoæete ovdje da ostanete? **7** Zašto obarate
srce sinovima Izrailjevijem da ne priješu u zemlju koju im je dao
Gospod? **8** Tako su uèinili oci vaši, kad ih poslah iz Kadis-Varne
da uhode zemlju; **9** I otidoše do potoka Eshola, i uhodiše zemlju;
i oboriše srce sinovima Izrailjevijem da ne idu u zemlju koju
im dade Gospod; **10** I razgnjevi se onda Gospod, i zakle se
govoreæi: **11** Neæe ti ljudi koji izaðoše iz Misira, od dvadeset
godina i više, vidjeti zemlje za koju se zakleh Avramu, Isaku
i Jakovu, jer se ne držaše mene sasvijem, **12** Osim Haleva
sina Jefonijina Kenezeja i Isusa sina Navina, jer se sasvijem
držaše Gospoda. **13** I razgnjevi se Gospod na Izrailja, i uèini
te se potucaše po pustinji èetrdeset godina, dokle ne pomrije
sav onaj naraštaj koji èinjaše zlo pred Gospodom. **14** A vi
sada izaðoste na mjesto otaca svojih, rod griješnih ljudi, da
umnožavate žestinu gnjeva Gospodnjega na Izrailja. **15** Ako se
odvratite od njega, on æe ga još ostaviti u pustinji, i tako æete
upropastiti sav onaj narod. **16** A oni pristupiše opet k njemu, i
rekoše mu: mi smo radi samo torove naèiniti ovdje za stada
svoja i gradove za djecu svoju. **17** A sami æemo naoružani
junaèki poæi pred sinovima Izrailjevijem, dokle ih ne odvedemo
na njihovo mjesto; a naša djeca neka stoje u gradovima tvrdijem
radi stanovnika te zemlje. **18** Neæemo se vratiti kuæama svojim

dokle sinovi Izrailjevi ne prime svaki svoje našljedstvo. **19** Niti
æemo uzeti našljedstva s njima s onu stranu Jordana ni dalje,
ako nam dopadne našljedstvo s ovu stranu Jordana prema
istoku. **20** Tada im reèe Mojsije: ako æete uèiniti tako i iæi pod
oružjem pred Gospodom na vojsku, **21** Ako svaki od vas pod
oružjem prijeđe preko Jordana pred Gospodom, dokle ne otjera
ispred sebe neprijatelja svojih, **22** I dokle se ne pokori zemlja
pred Gospodom, pa se onda vratite i ne zgriješite Gospodu ni
Izrailju, onda æe ova zemlja pripasti vama u našljedstvo pred
Gospodom. **23** Ako li ne uèinite tako, gle, zgriješiæete Gospodu,
i znajte da æe vas grijeh vaš stiæi. **24** Gradite sebi gradove
za djecu svoju i torove za stoku svoju; i što je izašlo iz usta
vaših, uèinite. **25** I rekoše Mojsiju sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi
govoreæi: sluge æe tvoje uèiniti kako gospodar naš zapovijeda.
26 Djeca naša i žene naše, stada naša i sva stoka naša ovdje æe
ostati u gradovima Galadskim; **27** A sluge æe tvoje prijeæi svaki
naoružan, da se bije pred Gospodom, kao što govori gospodar
naš. **28** Tada Mojsije zapovjedi za njih Eleazaru svešteniku i
Isusu sinu Navinu i glavarima od domova otaèkih među sinovima
Izrailjevijem, **29** I reèe im: ako priđu sinovi Gadovi i sinovi
Ruvimovi s vama preko Jordana, svi oružani, da se biju pred
Gospodom, i kad vam bude zemlja pokorena, onda podajte njima
zemlju Galadsku u našljedstvo. **30** Ako li ne priđu s vama pod
oružjem, onda neka im bude našljedstvo među vama u zemlji
Hananskoj. **31** I odgovoriše sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi
govoreæi: kako je Gospod kazao slugama tvojim tako æemo
uèiniti. **32** Prijeæi æemo pod oružjem pred Gospodom u zemlju
Hanansku, a naše našljedstvo da bude s ovu stranu Jordana. **33**
I dade Mojsije sinovima Gadovijem i sinovima Ruvimovijem i

polovini plemena Manasije sina Josifova carstvo Siona cara
Amorejskoga i carstvo Oga cara Vasanskoga, zemlju i gradove
po međama njezinijem, gradove one zemlje unaokolo. **34** I
sagradiše sinovi Gadovi Devon i Atarot i Aroir. **35** I Atrot-Sofan i
Jazir i Jogveju, **36** I Vet-Nimru i Vet-Aran, gradove tvrde, i torove
za stoku. **37** A sinovi Ruvimovi sagradiše Esevon i Elealiju i
Kirijatajim, **38** I Navon i Velmeon predjenuvši im imena, i Sivmu;
i nadješe druga imena gradovima koje sagradiše. **39** A sinovi
Mahira sina Manasijina otidoše u Galad, i uzeše ga, i izagnaše
Amoreje koji bijahu ondje. **40** I Mojsije dade Galad Mahiru sinu
Manasijinu, koji se ondje naseli. **41** I Jair sin Manasijin otide i uze
sela njihova i prozva ih sela Jairova. **42** I Navav otide i uze Kenat
sa selima njegovijem, i prozva ga Navav po imenu svojemu.

33 Ovo su putovi sinova Izrailjevijeh kad izađoše iz zemlje
Misirske u èetama svojim pod upravom Mojsijevom i Aronovom.
2 I Mojsije popisa kako izidoše i gdje stajaše po zapovijesti
Gospodnjoj; i ovo su putovi njihovi kako putovaše. **3** Pođoše iz
Ramese prvoga mjeseca petnaesti dan, sjutradan poslije pashe,
i izidoše sinovi Izrailjevi rukom podignutom pred oèima svijeh
Misiraca. **4** A Misirci pogrebavahu prvence koje pobi Gospod
među njima, kad i na bogovima njihovijem izvrši Gospod sudove.
5 I otišavši sinovi Izrailjevi iz Ramese stadoše u oko u Sohotu.
6 A iz Sohota otišavši stadoše u oko u Etamu, koji je nakraj
pustinje. **7** A iz Etama otišavši saviše k Irotu, koji je prema
Velsefonu, i stadoše u oko pred Magdalom. **8** A od Irota otišavši
prijeđoše preko mora u pustinju, i išavši tri dana preko pustinje
Etama stadoše u oko u Meri. **9** A iz Mere otišavši đođoše u Elim,
gdje bijaše dvanaest studenaca i sedamdeset palmovijeh drveta,
i ondje stadoše u oko. **10** A iz Elima otišavši stadoše u oko

kod Crvenoga Mora. **11** I otišavši od Crvenoga Mora stadoše
u oko u pustinji Sinu. **12** A iz pustinje Sina otišavši stadoše u
oko u Rafaku. **13** A iz Rafaka otišavši stadoše u oko u Elusu.
14 A iz Elusa otišavši stadoše u oko u Rafidinu, gdje nemaše
narod vode da pije. **15** A iz Rafidina otišavši stadoše u oko u
pustinji Sinajskoj. **16** A iz pustinje Sinajske otišavši stadoše u
oko u Kivrot-Atavi. **17** A iz Kivrot-Atave otišavši stadoše u oko u
Asirotu. **18** A iz Asirota otišavši stadoše u oko u Ratamu. **19** A
iz Ratama otišavši stadoše u oko u Remnon-Faresu. **20** A iz
Remnon-Faresa otišavši stadoše u oko u Lemvonu. **21** A iz
Lemvona otišavši stadoše u oko u Resanu. **22** A iz Resana
otišavši stadoše u oko u Makelatu. **23** A iz Makelata otišavši
stadoše u oko kod gore Safera. **24** A od gore Safera otišavši
stadoše u oko u Haradu. **25** A iz Harada otišavši stadoše u oko u
Makidotu. **26** A iz Makidota otišavši stadoše u oko u Katatu. **27** A
iz Katata otišavši stadoše u oko u Taratu. **28** A iz Tarata otišavši
stadoše u oko u Meteku. **29** A iz Meteka otišavši stadoše u
oko u Aselmonu. **30** A iz Aselmona otišavši stadoše u oko u
Mosirotu. **31** A iz Mosirota otišavši stadoše u oko u Vanakanu.
32 A iz Vanakana otišavši stadoše u oko u planini Gadadu. **33**
A iz planine Gadada otišavši stadoše u oko u Etevati. **34** A iz
Etevate otišavši stadoše u oko u Evronu. **35** A iz Evrona otišavši
stadoše u oko u Gesion-Gaveru. **36** A iz Gesion-Gavera otišavši
stadoše u oko u pustinji Sinu, a to je Kadis. **37** A iz Kadisa
otišavši stadoše u oko kod gore Ora na međi zemlje Edomske.
38 I izide Aron sveštenik na goru Or po zapovjesti Gospodnjoj, i
umrije ondje èetrdesete godine po izlasku sinova Izrailjevijeh iz
zemlje Misirske, prvi dan petoga mjeseca. **39** A Aronu bješe
sto i dvadeset i tri godine kad umrije na gori Oru. **40** Tada èu

Hananej car Aradski, koji življaše na jugu u zemlji Hananskoj,
da idu sinovi Izrailjevi. **41** Potom otišavši od gore Ora stadoše
u oko u Selmonu. **42** A iz Selmona otišavši stadoše u oko u
Finonu. **43** A iz Finona otišavši stadoše u oko u Ovotu. **44** A iz
Ovota otišavši stadoše u oko na humovima Avarimskim na međi
Moavskoj. **45** A od tijeh humova otišavši stadoše u oko u Devon-
Gadu. **46** A iz Devon-Gada otišavši stadoše u oko u Gelmon-
Devlataimu. **47** A iz Gelmon-Devlataima otišavši stadoše u
oko u planinama Avarimskim prema Navavu. **48** A iz planina
Avarimskih otišavši stadoše u oko u polju Moavskom na Jordanu
prema Jerihonu. **49** I stajahu u okolu kraj Jordana od Esimota
do Vel-Satima u polju Moavskom. **50** I reèe Gospod Mojsiju
u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu govoreæi: **51**
Kaži sinovima Izrailjevijem i reci im: kad prijeđete preko Jordana
u zemlju Hanansku, **52** Otjerajte od sebe sve koji žive u onoj
zemlji, i potrite sve slike njihove rezane, i sve slike njihove livene
potrite, i sve visine njihove oborite. **53** A kad ih istjerate iz zemlje,
naselite se u njoj; jer sam vama dao onu zemlju da je vaša. **54** I
razdijelite je u našljedstvo ždrijebom na porodice svoje; kojih
ima više, njima veæe našljedstvo podajte; a kojih ima manje,
njima podajte manje našljedstvo; koje mjesto kome ždrijebom
dopadne, ono neka mu bude; na plemena otaca svojih razdijelite
našljedstvo. **55** Ako li ne otjerate od sebe onijeh koji žive u onoj
zemlji, onda æe oni koje ostavite biti trnje oèima vašima i ostani
vašim bokovima, i pakostiæe vam u zemlji u kojoj æete živjeti.
56 I što sam mislio uèiniti njima, uèiniæu vama.

34 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Zapovjedi sinovima
Izrailjevijem i reci im: kad dođete u zemlju Hanansku, ta æe
vam zemlja pripasti u našljedstvo, zemlja Hananska s međama

svojim. **3** Južni kraj da vam je od pustinje Sina, uz među
Edomsku, i da vam je južna međa od brijega slanoga mora na
istok; **4** I ta međa neka se savije od juga k Akravimu i ide do
Sina, i neka se pruži od juga preko Kadis-Varne, a otuda neka
izide na selo Adar i ide do Aselmona; **5** Potom neka se savije ta
međa od Aselmona do potoka Misirskoga i ide do mora. **6** A
zapadna međa da vam bude veliko more; to da vam je zapadna
međa. **7** A sjeverna međa ovo da vam bude: od velikoga mora
povucite sebi među do gore Ora; **8** A od gore Ora povucite sebi
među kako se ide u Emat, i ta međa neka ide na Sedad; **9** I
neka ide ta međa do Zefrona, i kraj neka joj bude kod sela
Enana; to da vam bude sjeverna međa. **10** A s istoka povucite
sebi među od sela Enana do Sefama; **11** A od Sefama neka
ide ta međa k Rivli, s istoka Ainu, i neka ide dalje ta međa
dokle dođe do mora Hinerota k istoku; **12** I neka se spusti ta
međa ka Jordanu, i neka izađe na slano more. Ta æe zemlja biti
vaša s međama svojim unaokolo. **13** I kaza Mojsije sinovima
Izrailjevijem govoreæi: to je zemlja koju æete dobiti u našljedstvo
ždrijebom, za koju je zapovjedio Gospod da je dobije devet
plemena i po. **14** Jer pleme sinova Ruvimovijeh po porodicama
otaca svojih, i pleme sinova Gadovijeh po porodicama otaca
svojih, i polovina plemena Manasijina primiše svoje našljedstvo.
15 Ova dva plemena i po primiše našljedstvo svoje s ovu stranu
Jordana prema Jerihonu s istoène strane. **16** Opet reèe Gospod
Mojsiju govoreæi: **17** Ovo su imena ljudi koji æe vam razdijeliti
u našljedstvo zemlju: Eleazar sveštenik i Isus sin Navin. **18** I
po jednoga kneza iz svakoga plemena uzmite da dijeli zemlju.
19 A ovo su imena tijeh ljudi: od plemena Judina Halev sin
Jefonijin, **20** Od plemena sinova Simeunovijeh Samuilo sin

Emijudov, **21** Od plemena Venijaminova Eldad sin Haslonov,
22 Od plemena sinova Danovijeh knez Vokor sin Jeklinov, **23**
Od sinova Josifovijeh: od plemena sinova Manasijinih knez
Anilo sin Sufidov, **24** Od plemena sinova Jefremovijeh, knez
Kamuilo sin Saftanov, **25** Od plemena sinova Zavulonovijeh knez
Elisafan sin Harnahov, **26** Od plemena sinova Isaharovijeh knez
Faltilo sin Ozainov, **27** Od plemena sinova Asirovijeh knez Ahior
sin Selemijin, **28** I od plemena Neftalimova knez Fadailo sin
Amijudov. **29** Ovima zapovjedi Gospod da razdijele našljedstvo
sinovima Izrailjevijem u zemlji Hananskoj.

35 Još reèe Gospod Mojsiju u polju Moavskom na Jordanu
prema Jerihonu govoreæi: **2** Zapovjedi sinovima Izrailjevijem
neka dadu od našljedstva svojega Levitima gradove, gdje æe
živjeti; i podgrađa oko gradova podajte im, **3** Da u gradovima
žive, a u podgrađima njihovijem da im stoji stoka i imanje njihovo
i sve životinje njihove. **4** A podgrađa koja date Levitima neka
budu na tisuæu lakata daleko od zidova gradskih unaokolo. **5**
Zato izmjerite iza svakoga grada na istok dvije tisuæe lakata, i
na jug dvije tisuæe lakata, i na zapad dvije tisuæe lakata, i na
sjever dvije tisuæe lakata, tako da grad bude u srijedi. Tolika
neka budu podgrađa njihova. **6** A od gradova koje date Levitima
odvojte šest gradova za utoèište, da onamo uteèe ko bi koga
ubio; i osim njih podajte im èetrdeset i dva grada. **7** Svega
gradova, koje æete dati Levitima da bude èetrdeset i osam
gradova, svaki sa svojim podgrađem. **8** A tijeh gradova što æete
dati od našljedstva sinova Izrailjevijeh, od onijeh koji imaju više
podajte više, a od onijeh koji imaju manje podajte manje; svaki
prema našljedstvu koje æe imati neka da od svojih gradova
Levitima. **9** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **10** Reci sinovima

Izrailjevijem i kaži im: kad priđete preko Jordana u zemlju
Hanansku, **11** Od gradova koji vam dopadnu odvojte gradove za
utoèište da u njih uteèe krvnik koji ubije koga nehotice. **12** I ti æe
vam gradovi biti utoèišta od osvetnika, da ne pogine krvnik dokle
ne stane na sud pred zbor. **13** I tako od tijeh gradova koje date
šest gradova biæe vam utoèišta. **14** Tri taka grada podajte s ovu
stranu Jordana, a tri grada podajte u zemlji Hananskoj, ti gradovi
neka budu utoèišta. **15** Sinovima Izrailjevijem i došljaku i strancu,
koji se bavi među njima, neka tijeh šest gradova budu utoèišta,
da uteèe u njih ko god ubije koga nehotice. **16** Ali ako gvožđem
udari koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi taki krvnik.
17 I ako kamenom iz ruke, od kojega može èovjek poginuti, udari
koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi taki krvnik. **18**
Ili ako drvetom iz ruke, od kojega može èovjek poginuti, udari
koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi taki krvnik. **19**
Osvetnik neka pogubi krvnika; kad ga udesi, neka ga pogubi. **20**
Ako ga iz mržnje turi, ili se baci èim na nj navalice, te onaj umre,
21 Ili ako ga iz neprijateljstva udari rukom, te onaj umre, neka se
pogubi taki ubojica, krvnik je; osvetnik neka pogubi toga krvnika
kad ga udesi. **22** Ako li ga nehotice turi bez neprijateljstva, ili se
baci na nj èim nehotice, **23** Ili kamenom od kojega može èovjek
poginuti, ako se baci na nj nehotice, te onaj umre, a nije mu
neprijatelj, niti mu traži zla, **24** Tada da sudi zbor između ubojice
i osvetnika po ovom zakonu. **25** I zbor neka izbavi krvnika iz
ruke osvetnikove i vrati ga u utoèište njegovo, kuda je utekao, i
ondje neka ostane dokle ne umre poglavar sveštenièki, koji je
pomazan svetim uljem. **26** Ako krvnik kako god izide preko međe
svojega utoèišta, u koje je utekao, **27** I nađe ga osvetnik preko
međe utoèišta njegova, ako krvnika ubije osvetnik, neæe biti kriv

za krv. **28** Jer u utoèištu svojem valja da stoji dokle ne umre
poglavar sveštenièki; pa kad umre poglavar sveštenièki, onda
treba da se vrati krvnik u zemlju našljedstva svojega. **29** Ovo
da vam je uredba za suđenje od koljena do koljena po svijem
stanovima vašim. **30** Ko bi htio pogubiti èovjeka, po svjedocima
neka pogubi krvnika; ali jedan svjedok ne može svjedoèiti da se
ko pogubi. **31** Ne uzimajte otkupa za krvnika, koji zasluži smrt,
nego neka se pogubi. **32** Ni od onoga ne uzimajte otkupa koji
uteèe u utoèište, da bi se vratio da živi u svojoj zemlji prije nego
umre sveštenik; **33** Da ne biste skvrnili zemlju u kojoj ste, jer krv
ona skvrni zemlju, a zemlja se ne može oèistiti od krvi koja se
prolije na njoj drukèije nego krvlju onoga koji je prolije. **34** Zato
ne skvrnite zemlje u kojoj nastavate i u kojoj ja nastavam, jer ja
Gospod nastavam usred sinova Izrailjevijeh.

36 Tada pristupiše starješine iz porodice sinova Galada
sina Mahira sina Manasijina od plemena sinova Josifovijeh, i
rekoše pred Mojsijem i pred knezovima, glavarima od domova
otaèkih među sinovima Izrailjevijem, **2** I govoriše: gospodaru
našemu zapovjedi Gospod da podijeli ždrijebom zemlju u
našljedstvo sinovima Izrailjevijem; i gospodar naš ima zapovijest
od Gospoda da da našljedstvo Salpada brata našega kæerima
njegovijem. **3** Ako se one udadu za koga iz drugoga plemena
sinova Izrailjevijeh, onda æe se našljedstvo njihovo otkupiti
od našljedstva otaca naših i dodaæe se našljedstvu onoga
plemena u koje se udadu, i tako æe se dio naš okrnjiti. **4** I
kad bude oprosna godina sinovima Izrailjevijem, opet æe ostati
našljedstvo njihovo s našljedstvom onoga plemena u koje se
budu udale, i tako æe od našljedstva plemena otaca naših ostati
otkinuto našljedstvo njihovo. **5** Tada zapovjedi Mojsije sinovima

Izrailjevijem po zapovijesti Gospodnjoj govoreæi: pravo govori
pleme sinova Josifovijeh. **6** Ovo zapovjedi Gospod za kæeri
Salpadove i reèe: neka se udadu za koga im bude volja, ali
u porodici plemena svojega neka se udadu, **7** Da se ne bi
prenosilo našljedstvo sinova Izrailjevijeh od jednoga plemena na
drugo; jer æe sinovi Izrailjevi držati svaki našljedstvo plemena
otaca svojih. **8** I svaka kæi u plemenima sinova Izrailjevijeh kojoj
dopadne našljedstvo, neka se udaje za koga iz porodice plemena
oca svojega, da bi sinovi Izrailjevi držali svaki našljedstvo otaca
svojih, **9** Da se ne bi prenosilo našljedstvo od jednoga plemena
na drugo, nego svaki iz plemena sinova Izrailjevijeh da drži svoje
našljedstvo. **10** Kako zapovjedi Gospod Mojsiju, tako uèiniše
kæeri Salpadove. **11** Jer Mala i Tersa i Egla i Melha i Nuja,
kæeri Salpadove, udadoše se za sinove strièeva svojih, **12**
U porodice sinova Manasije sina Josifova udadoše se, i osta
našljedstvo njihovo u plemenu porodice oca njihova. **13** To
su zapovijesti i zakoni, koje zapovjedi Gospod preko Mojsija
sinovima Izrailjevijem u polju Moavskom na Jordanu prema
Jerihonu.

Ponovljeni Zakon

1 Ovo su rijeèi koje govori Mojsije svemu Izrailju s onu stranu
Jordana, u pustinji, u polju prema Crvenome Moru, između
Farana i Tofola i Lovona i Asirota i Dizava, **2** Jedanaest dana
hoda od Horiva preko gore Sira do Kadis-Varnije. **3** A bješe
èetrdesete godine prvi dan jedanaestoga mjeseca, kad Mojsije
kaza sinovima Izrailjevijem sve što mu bješe zapovjedio Gospod
da im kaže, **4** Pošto ubi Siona cara Amorejskoga koji življaše u
Esevonu, i Oga cara Vasanskoga koji življaše u Astarotu i u
Edrainu. **5** S onu stranu Jordana u zemlji Moavskoj poèe Mojsije
kazivati ovaj zakon govoreæi: **6** Gospod Bog naš reèe nam
na Horivu govoreæi: dosta ste bili na ovoj gori. **7** Obrnite se i
podignite se i idite ka gori Amorejskoj i u svu okolinu njezinu, u
ravnice i u brda i u doline, i na jug i na bregove morske, u zemlju
Hanansku i na Livan i do rijeke velike, rijeke Efrata. **8** Eto, dao
sam vam zemlju, uðite u nju, i uzmite zemlju, za koju se zakleo
Gospod ocima vašim, Avramu, Isaku i Jakovu, da æe im je dati i
sjemenu njihovu nakon njih. **9** I rekoh vam onda govoreæi: ne
mogu vas nositi sam. **10** Gospod Bog vaš umnožio vas je, i
eto vas danas ima mnogo kao zvijezda nebeskih. **11** Gospod
Bog otaca vaših da vas umnoži još tisuæu puta više, i da vas
blagoslovi kao što vam je kazao. **12** Kako bih ja sam nosio muke
vaše, bremena vaša i raspre vaše? **13** Dajte iz plemena svojih
ljude mudre i vješte i poznate da vam ih postavim za starješine.
14 Tada mi odgovoriste i rekoste: dobro je da se uèini što si
kazao. **15** Tada uzevši starješine od plemena vaših, ljude mudre
i poznate, postavih vam ih za starješine, za tisuænike i stotinare
i pedesetare i desetare i upravitelje po plemenima vašim. **16** I
zapovjedih onda sudijama vašim govoreæi: saslušavajte raspre

među braæom svojom i sudite pravo između èovjeka i brata
njegova i između došljaka koji je s njim. **17** Ne gledajte ko je ko
na sudu, saslušajte i maloga i velikoga, ne bojte se nikoga, jer
je sud Božji, a stvar koja bi vam bila teška iznesite preda me
da je èujem. **18** I zapovjedih vam onda sve što æete èiniti. **19**
Potom otišavši od Horiva prijeðosmo svu onu pustinju veliku i
strašnu, koju vidjeste, iduæi ka gori Amorejskoj, kao što nam
zapovjedi Gospod Bog naš, i doðosmo do Kadis-Varnije. **20**
Tada vam rekoh: doðoste do gore Amorejske, koju nam daje
Gospod Bog naš. **21** Gle, dao ti je Gospod Bog tvoj tu zemlju, idi
i uzmi je, kao što ti je rekao Gospod Bog otaca tvojih; ne boj se,
i ne plaši se. **22** A vi svi doðoste k meni i rekoste: da pošljemo
ljude pred sobom da nam uhode zemlju, i da nam jave za put
kojim æemo iæi i za gradove u koje æemo doæi, **23** I to mi bi
po volji, i uzeh između vas dvanaest ljudi, iz svakoga plemena
po jednoga; **24** I oni se podigoše i izašavši na goru doðoše
do potoka Eshola, i uhodiše zemlju; **25** I nabraše roda one
zemlje i donesoše nam, i javiše nam govoreæi: dobra je zemlja,
koju nam daje Gospod Bog naš. **26** Ali ne htjeste iæi nego se
suprotiste zapovijesti Gospoda Boga svojega. **27** I vikaste u
šatorima svojim govoreæi: mrzi na nas Gospod, zato nas izvede
iz zemlje Misirske, da nas da u ruke Amorejcima i da nas potre.
28 Kuda da idemo? braæa naša uplašiše srce naše govoreæi:
narod je veæi i viši od nas, gradovi su veliki i ograđeni do neba,
pa i sinove Enakove vidjesmo ondje. **29** A ja vam rekoh: ne
plašite se i ne bojte ih se. **30** Gospod Bog vaš, koji ide pred
vama, on æe se biti za vas onako kako vam je uèinio u Misiru
na vaše oèi, **31** I u pustinji, gdje si vidio kako te je nosio Gospod
Bog tvoj, kao što èovjek nosi sina svojega, cijelijem putem kojim

ste išli dokle doðoste do ovoga mjesta. **32** Ali zato opet ne
vjerovaste Gospodu Bogu svojemu, **33** Koji iðaše pred vama
putem tražeæi vam mjesto gdje biste stali, iðaše noæu u ognju
da vam svijetli putem kojim biste išli, a danju u oblaku. **34** I èu
Gospod glas rijeèi vaših, i razgnjevi se i zakle se govoreæi: **35**
Nijedan od ovoga roda zloga neæe vidjeti ove dobre zemlje, za
koju se zakleh da æu dati vašim ocima, **36** Osim Haleva sina
Jefonijina; on æe je vidjeti, i njemu æu dati zemlju po kojoj je
išao, i sinovima njegovijem, jer se sasvijem držao Gospoda. **37**
Pa i na mene se razgnjevi Gospod s vas; i reèe: ni ti neæeš uæi
onamo. **38** Isus sin Navin, koji te služi, on æe uæi onamo, njega
utvrdi; jer æe je on razdijeliti sinovima Izrailjevijem u našljedstvo.
39 A djeca vaša, za koju rekoste da æe postati roblje, sinovi
vaši, koji danas ne znaju ni šta je dobro ni šta je zlo, oni æe
uæi onamo, i njima æu je dati i oni æe je naslijediti. **40** Vi pak
vratite se i idite u pustinju k Crvenome Moru. **41** A vi odgovoriste
i rekoste mi: sagriješismo Gospodu; iæi æemo i biæemo se
sasvijem kako nam je zapovjedio Gospod Bog naš. I uzevši
svaki svoje oružje htjeste izaæi na goru. **42** A Gospod mi reèe:
kaži im: ne idite i ne bijte se, jer nijesam među vama, da ne
izginete pred neprijateljima svojim. **43** I ja vam rekoh; ali ne
poslušaste, nego se oprijeste zapovijesti Gospodnjoj, i navaliste
na goru. **44** Tada izidoše pred vas Amoreji, koji sjeðahu u onoj
planini, i pognaše vas kao što èine pèele, i pobiše vas na Siru pa
do Orme. **45** I vrativši se plakaste pred Gospodom, ali Gospod
ne posluša glasa vašega niti okrete uha svojega k vama. **46** I
ostadoste u Kadisu dugo vremena dokle ondje stajaste.

2 Potom se vratismo, i idosmo u pustinju k Crvenome Moru, kao
što mi zapovjedi Gospod, i obilazismo goru Sir dugo vremena. **2**

I reèe mi Gospod: **3** Dosta ste obilazili tu goru, obrnite se na
sjever. **4** I zapovjedi narodu i reci: sada æete prijeæi preko međe
braæe svoje, sinova Isavovih, koji žive u Siru; i oni æe vas se
bojati, ali se i vi dobro èuvajte. **5** Nemojte zametati boja s njima,
jer vam neæu dati zemlje njihove ni stope, jer sam dao Isavu
goru Sir u našljedstvo. **6** Jela kupujte od njih za novce, i jedite; i
vodu kupujte od njih za novce, i pijte. **7** Jer te je Gospod Bog
tvoj blagoslovio u svakom poslu ruku tvojih; i zna put tvoj po ovoj
velikoj pustinji, i ovo èetrdeset godina bijaše s tobom Gospod
Bog tvoj, i ništa ti nije nedostajalo. **8** I proðosmo braæu svoju,
sinove Isavove, koji žive u Siru, poljem od Elata i od Gesion-
Gavera; i odande savivši udarismo preko pustinje Moavske. **9** I
Gospod mi reèe: nemoj pakostiti Moavcima ni zametati boja s
njima, jer ti neæu dati zemlje njihove u našljedstvo; jer dadoh
sinovima Lotovijem u našljedstvo Ar. **10** Pređe življahu ondje
Emeji, narod velik i jak i visok kao Enakimi; **11** O njima se
mislilo da su divovi kao i Enakimi; ali ih Moavci zvahu Emeji.
12 I Horeji življahu pređe u Siru, ali ih sinovi Isavovi istjeraše i
istrijebiše ispred sebe i naseliše se na njihovo mjesto, kao što
uèini Izrailj u zemlji svojega našljedstva, koje mu dade Gospod.)
13 A sada ustanite i prijeđite preko potoka Zareda. I prijeđosmo
preko potoka Zareda. **14** A vremena za koje idosmo od Kadis-
Varnije pa dokle prijeđosmo preko potoka Zareda, bješe trideset
i osam godina, dokle ne izumrije u okolu sav onaj naraštaj,
ljudi za vojsku, kao što im se bješe zakleo Gospod. **15** Jer i
ruka Gospodnja bijaše protivu njih potiruæi ih iz okola dokle ne
pomriješe. **16** I kad svi ti ljudi za vojsku pomriješe u narodu,
17 Reèe mi Gospod govoreæi: **18** Ti æeš danas prijeæi preko
međe Moavske kod Ara; **19** I doæi æeš blizu sinova Amonovijeh;

nemoj im pakostiti ni zametati boja sa njima, jer ti neæu dati
zemlje Amonske u našljedstvo, jer je dadoh sinovima Lotovim u
našljedstvo. **20** I za nju se mislilo da je zemlja divovska; u njoj
pređe življahu divovi, koje Amonci zvahu Zamzumi. **21** Bijahu
narod velik i jak i visok kao Enakimi; ali ih istrijebi Gospod ispred
njih, te oni preuzeše zemlju njihovu i naseliše se na njihovo
mjesto; **22** Kao što uèini sinovima Isavovijem, koji življahu u
Siru, jer istrijebi Horeje ispred njih, i preuzeše zemlju njihovu i
ostaše na njihovu mjestu do danas. **23** I Aveje, koji življahu u
Asirotu pa do Gaze, istrijebiše Kaftoreji, koji izađoše od Kaftora,
i naseliše se na njihovo mjesto.) **24** Ustanite, idite i prijeđite
preko potoka Arnona; gle, dao sam ti u ruke Siona Amorejina
cara Esevonskoga i zemlju njegovu; poèni uzimati našljedstvo,
i zavojšti na nj. **25** Danas poèinjem zadavati strah i trepet
od tebe narodima pod cijelijem nebom; koji god èuju za te,
drktaæe i prepadaæe se od tebe. **26** I poslah poslanike iz
pustinje Kedamota k Sionu caru Esevonskom s mirnijem rijeèima
govoreæi: **27** Da prijeđem preko tvoje zemlje; upravo æu putem
iæi, neæu svrtati ni nadesno ni nalijevo. **28** Hranu da mi daješ
za novce da jedem, i vodu za novce da mi daješ da pijem, samo
da prođem pješice, **29** Kao što mi uèiniše sinovi Isavovi koji
žive u Siru, i Moavci, koji žive u Aru, dokle ne prijeđem preko
Jordana u zemlju koju nam daje Gospod Bog naš. **30** Ali ne htje
Sion car Esevonski pustiti da prođemo kroz njegovu zemlju, jer
Gospod Bog tvoj uèini te otvrdnu duh njegov i srce njegovo
posta uporno, da bi ga predao u tvoje ruke, kao što se vidi
danas. **31** I reèe mi Gospod: gledaj, poèeh predavati tebi Siona i
zemlju njegovu; poèni uzimati zemlju njegovu da je naslijediš. **32**
I izide pred nas Sion i sav narod njegov na boj u Jasu. **33** I dade

nam ga Gospod Bog naš, i ubismo ga sa sinovima njegovijem
i svijem narodom njegovijem. **34** I uzesmo tada sve gradove
njegove, i pobismo ljude po svijem tijem gradovima, i žene i
djecu, ne ostavismo živa nijednoga. **35** Samo stoku zaplijenismo
za se i plijen što bješe po gradovima koje uzesmo. **36** Od Aroira
koji je na potoku Arnonu, i od grada koji je u dolini, pa do Galada
ne bješe grada koji bi nam odolio: sve to dade nam Gospod
Bog naš. **37** Samo k zemlji sinova Amonovih nisi pristupio niti
ka kojemu kraju na potoku Javoku, ni ka gradovima u gori niti
kojemu mjestu što je zabranio Gospod Bog naš.

3 Potom obrativši se idosmo k Vasanu. I izide pred nas Og car
Vasanski i sav narod njegov na boj u Edrajin. **2** I Gospod mi
reèe: ne boj ga se, jer ga dadoh u tvoje ruke sa svijem narodom
njegovijem i sa zemljom njegovom, da uèiniš s njim onako kako
si uèinio sa Sionom carom Amorejskim, koji sjeðaše u Esevonu.
3 Tako nam dade Gospod Bog naš u ruke i Oga cara Vasanskoga
sa svijem narodom njegovijem, i razbismo ga i ne ostavismo
mu ni jednoga živa. **4** I uzesmo tada sve gradove njegove;
ne bi grada kojega ne uzesmo, šezdeset gradova, sav kraj
Argovski, carstvo Oga u Vasanu. **5** Svi ti gradovi bjehu utvrđeni
zidom visokim, vratima i prijevornicama, osim drugih mjesta
bez zidova vrlo mnogo. **6** I raskopasmo ih kao što uèinismo
Sionu caru Esevonskom, pobivši po svijem mjestima i ljude i
žene i djecu. **7** A svu stoku i plijen po gradovima zaplijenismo
za se. **8** Tako uzesmo onda zemlju iz ruku dvojice careva
Amorejskih, koja je s ovu stranu Jordana od potoka Arnona
do gore Ermona, **9** Sidonci zovu Ermon Sirion, a Amoreji ga
zovu Senir,) **10** Sva mjesta u ravni i sav Galad i sav Vasan
do Salhe i Edrajina, gradove carstva Oga u Vasanu. **11** Jer

samo Og car Vasanski bješe ostao od divova. Gle, odar njegov,
odar gvozden, nije li u Ravi sinova Amonovijeh? devet je lakata
dug, a širok èetiri lakta, lakta èovjeèija. **12** Tako naslijedismo tu
zemlju onda; od Aroira, koji je na potoku Arnonu, i polovinu gore
Galada s gradovima njezinijem dadoh sinovima Ruvimovijem i
Gadovijem. **13** I ostatak Galada i sav Vasan, carstvo Ogovo,
dadoh polovini plemena Manasijina; sav kraj Argovski po svemu
Vasanu zvaše se zemlja divovska. **14** Jair sin Manasijin uze sav
kraj Argovski do međe Gesurske i Mahatske; i prozva Vasansku
svojim imenom: sela Jairova do današnjega dana. **15** A Mahiru
dadoh Galad. **16** A Ruvimovu plemenu i Gadovu plemenu dadoh
od Galada do potoka Arnona, kako zahvata potok s međama,
pa do potoka Javoka, gdje je međa sinova Amonovijeh, **17** I
polje i Jordan s međama od Hinerota do mora uz polje, do mora
slanoga, ispod Fazge prema istoku. **18** I zapovjedih vam onda i
rekoh: Gospod Bog vaš dao vam je ovu zemlju u našljedstvo;
naoružani hajdete pred braæom svojom, sinovima Izrailjevijem,
ko je god za vojsku. **19** A žene vaše i djeca vaša i stoka vaša
znam da imate mnogo stoke) neka ostanu u gradovima vašim,
koje vam dadoh, **20** Dokle ne smiri Gospod i braæu vašu kao
vas, da i oni naslijede zemlju, koju æe im Gospod Bog vaš dati s
onu stranu Jordana; onda se vratite svaki na svoje našljedstvo,
koje vam dadoh. **21** A Isusu onda zapovjedih govoreæi: oèi
tvoje vide sve što je uèinio Gospod Bog vaš s ona dva cara;
onako æe Gospod uèiniti sa svijem carstvima u koja doðeš. **22**
Nemojte ih se bojati, jer æe se Gospod Bog vaš biti za vas. **23** I
molih se Gospodu onda govoreæi: **24** Gospode Bože! ti si poèeo
pokazivati sluzi svojemu velièinu svoju i krjepku ruku svoju, jer
koji je Bog na nebu ili na zemlji koji bi tvorio djela kakva su tvoja

i u koga bi sila bila kakva je tvoja? **25** Daj mi da priđem i vidim
zemlju dobru koja je preko Jordana i goru dobru, Livan. **26** Ali
Gospod bješe gnjevan na me s vas, i ne usliši me, nego mi
reèe: dosta; ne govori mi više za to. **27** Popni se na vrh ove
gore, i podigavši oèi svoje na zapad i na sjever i na jug i na
istok, vidi oèima svojima, jer neæeš prijeæi preko Jordana. **28**
Nego podaj zapovijesti Isusu, i utvrdi ga i ukrijepi ga; jer æe on
prijeæi pred narodom tijem, i on æe im razdijeliti u našljedstvo
zemlju koju vidiš. **29** I ostasmo u ovoj dolini prema Vet-Fegoru.

4 A sada, Izrailju, èuj uredbe i zakone, koje vas uèim da tvorite,
da biste poživjeli i ušli u zemlju koju vam daje Gospod Bog otaca
vaših i da biste je naslijedili. **2** Ništa ne dodajte k rijeèi koju vam
ja zapovijedam, niti oduzmite od nje, da biste saèuvali zapovijesti
Gospoda Boga svojega koje vam ja zapovijedam. **3** Oèi su
vaše vidjele šta uèini Gospod s Velfegora; jer svakoga èovjeka
koji pođe za Velfegorom istrijebi Gospod Bog tvoj između tebe.
4 A vi koji se držaste Gospoda Boga svojega, vi ste svi živi
danas. **5** Gle, uèio sam vas uredbama i zakonima, kao što
mi zapovjedi Gospod Bog moj, da biste tako tvorili u zemlji u
koju idete da je naslijedite. **6** Držite dakle i izvršujte ih, jer je
to mudrost vaša i razum vaš pred narodima, koji æe kad èuju
sve ove uredbe reæi: samo je ovaj veliki narod narod mudar i
razuman. **7** Jer koji je veliki narod kojemu je Bog blizu kao što je
Gospod Bog naš kad ga god zazovemo? **8** I koji je narod veliki
koji ima uredbe i zakone pravedne kao što je sav ovaj zakon
koji iznosim danas pred vas? **9** Samo pazi na se i dobro èuvaj
dušu svoju, da ne zaboraviš onijeh stvari koje su vidjele oèi
tvoje, i da ne izidu iz srca tvojega dokle si god živ; nego da ih
obznaniš sinovima svojim i sinovima sinova svojih. **10** Onaj dan

kad stajaste pred Gospodom Bogom svojim kod Horiva, kad mi
Gospod reèe: saberi mi narod da im kažem rijeèi svoje, kojima
æe se nauèiti da me se boje dok su živi na zemlji, i da uèe tome
i sinove svoje; **11** Kad pristupiste i stajaste pod gorom, a gora
ognjem goraše do samoga neba i bješe na njoj tama i oblak i
mrak; **12** I progovori Gospod k vama isred ognja; glas od rijeèi
èuste, ali osim glasa lika ne vidjeste; **13** I objavi vam zavjet svoj,
koji vam zapovjedi da držite, deset rijeèi, koje napisa na dvije
ploèe kamene. **14** I meni zapovjedi onda Gospod da vas uèim
uredbama i zakonima da ih tvorite u zemlji u koju idete da je
naslijedite. **15** Zato èuvajte dobro duše svoje; jer ne vidjeste
nikakoga lika u onaj dan kad vam govori Gospod na Horivu isred
ognja, **16** Da se ne biste pokvarili i naèinili sebi lik rezan ili kaku
god sliku od èovjeka ili od žene, **17** Sliku od kakoga živinèeta
koje je na zemlji, ili sliku od kake ptice krilate koja leti ispod neba;
18 Sliku od èega što puže po zemlji, ili sliku od kake ribe koja je
u vodi pod zemljom; **19** I da ne bi podigavši oèi svoje k nebu i
vidjevši sunce i mjesec i zvijezde, svu vojsku nebesku, prevario
se i klanjao im se i služio im; jer ih Gospod Bog tvoj dade svijem
narodima pod cijelijem nebom; **20** A vas uze Gospod i izvede
vas iz peæi gvozdene, iz Misira, da mu budete narod našljedni,
kao što se vidi danas. **21** Ali se Gospod razgnjevi na me za vaše
rijeèi, i zakle se da neæu prijeæi preko Jordana ni uæi u dobru
zemlju, koju ti Gospod Bog tvoj daje u našljedstvo. **22** I ja æu
umrijeti u ovoj zemlji i neæu prijeæi preko Jordana; a vi æete
prijeæi i naslijediti onu dobru zemlju. **23** Pazite da ne zaboravite
zavjeta Gospoda Boga svojega, koji uèini s vama, i da ne gradite
sebi lika rezanoga, slike od koje god tvari, kao što ti je zabranio
Gospod Bog tvoj. **24** Jer je Gospod Bog tvoj oganj koji spaljuje i

Bog koji revnuje. **25** Kad izrodiš sinove i unuke, i ostarite u onoj
zemlji, ako se pokvarite i naèinite sliku rezanu od kake tvari i
uèinite što nije ugodno Gospodu Bogu vašemu, dražeæi ga, **26**
Svjedoèim vam danas nebom i zemljom da æe vas brzo nestati
sa zemlje u koju idete preko Jordana da je naslijedite, neæete
biti dugo u njoj, nego æete se istrijebiti. **27** Ili æe vas rasijati
Gospod među narode, i malo æe vas ostati među narodima u
koje vas odvede Gospod; **28** I služiæete ondje bogovima koje su
naèinile ruke èovjeèije, od drveta i od kamena, koji ne vide ni
èuju, niti jedu ni mirišu. **29** Ali ako i ondje potražiš Gospoda Boga
svojega, naæi æeš ga, ako ga potražiš svijem srcem svojim i
svom dušom svojom. **30** Kad budeš u nevolji i sve te to snađe,
ako se u pošljednje vrijeme obratiš ka Gospodu Bogu svojemu, i
poslušaš glas njegov, **31** Gospod je Bog tvoj milostiv Bog, neæe
te ostaviti ni istrijebiti, jer neæe zaboraviti zavjeta s ocima tvojim,
za koji im se zakleo. **32** Jer zapitaj sada za stara vremena, koja
su bila prije tebe, od onoga dana kad stvori Bog èovjeka na
zemlji, i od jednoga kraja neba do drugoga, je li kad bila ovaka
stvar velika, i je li se kad èulo što tako? **33** Je li kad èuo koji
narod glas Božji gdje govori isred ognja, kao što si ti èuo i ostao
živ? **34** Ili, je li Bog pokušao da dođe te uzme sebi narod iz
drugoga naroda kušanjem, znacima i èudesima i ratom i rukom
krjepkom i mišicom podignutom i strahotama velikim, kao što je
uèinio sve to za vas Gospod Bog naš u Misiru na vaše oèi? **35**
Tebi je to pokazano da poznaš da je Gospod Bog, i da nema
drugoga osim njega. **36** Dao ti je da èuješ glas njegov s neba da
bi te nauèio, i pokazao ti je na zemlji oganj svoj veliki, i rijeèi
njegove èuo si isred ognja. **37** I što mu mili bijahu oci tvoji,
zato izabra sjeme njihovo nakon njih, i izvede te sam velikom

silom svojom iz Misira, **38** Da otjera ispred tebe narode veæe i
jaèe od tebe, i da tebe uvede u njihovu zemlju i dade ti je u
našljedstvo, kao što se vidi danas. **39** Znaj dakle i pamti u srcu
svojem da je Gospod Bog, gore na nebu i dolje na zemlji, nema
drugoga. **40** I drži uredbe njegove i zapovijesti njegove, koje ti
ja danas zapovijedam, da bi dobro bilo tebi i sinovima tvojim
nakon tebe, da bi ti se produljili dani na zemlji koju ti Gospod
Bog tvoj daje zasvagda. **41** Tada odijeli Mojsije tri grada s ovu
stranu Jordana prema istoku, **42** Da bi utjecao u njih krvnik koji
ubije bližnjega svojega nehotice ne mrzivši prije na nj, i kad
uteèe u koji od tijeh gradova, da bi ostao živ: **43** Vosor u pustinji,
na ravnici u zemlji plemena Ruvimova, i Ramot u Galadu u
plemenu Gadovu, Golan u Vasanskoj u plemenu Manasijinu. **44**
Ovo je zakon koji postavi Mojsije sinovima Izrailjevijem. **45** Ovo
su svjedoèanstva i uredbe i zakoni, koje kaza Mojsije sinovima
Izrailjevijem kad izidoše iz Misira, **46** S ovu stranu Jordana
u dolini prema Vet-Fegoru u zemlji Siona cara Amorejskoga,
koji življaše u Esevonu, kojega ubi Mojsije i sinovi Izrailjevi kad
izidoše iz Misira, **47** I osvojiše zemlju njegovu i zemlju Oga cara
Vasanskoga, dva cara Amorejska, koja je s ovu stranu Jordana
prema istoku, **48** Od Aroira, koji je na potoku Arnonu, do gore
Siona, a to je Ermon, **49** I sve polje s ovu stranu Jordana prema
istoku do mora uz ravnicu pod Azdot-Fazgom.

5 I Mojsije sazva sav narod Izrailjev, i reèe im: èuj Izrailju uredbe
i zakone, koje æu danas kazati da èujete, da ih nauèite i držite
ih i tvorite. **2** Gospod Bog naš uèini s nama zavjet na Horivu. **3**
Nije s ocima našim uèinio taj zavjet, nego s nama, koji smo
danas tu svi živi. **4** Licem k licu govorio vam je Gospod na ovoj
gori isred ognja; **5** Ja tada stajah između Gospoda i vas, da

vam javim rijeèi Gospodnje, jer vas bješe strah od ognja i ne
izidoste na goru; i reèe: **6** Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam
te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga. **7** Nemoj imati
bogova drugih do mene. **8** Ne gradi sebi lika rezanoga, niti
kakve slike od tvari koje su gore na nebu ili koje su dolje na
zemlji ili koje su u vodi ispod zemlje. **9** Nemoj im se klanjati
niti im služiti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji na
sinovima pohodim bezakonja otaca njihovijeh do treæega i do
èetvrtoga koljena, onijeh koji mrze na me, **10** A èinim milost na
tisuæama onijeh koji me ljube i èuvaju zapovijesti moje. **11** Ne
uzimaj uzalud imena Gospoda Boga svojega, jer neæe pred
Gospodom biti prav ko uzme ime njegovo uzalud. **12** Drži dan
od odmora i svetkuj ga, kao što ti je zapovjedio Gospod Bog
tvoj. **13** Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. **14** A sedmi
je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu; nemoj raditi nikakoga
posla ni ti ni sin tvoj ni kæi tvoja ni sluga tvoj ni sluškinja tvoja, ni
vo tvoj ni magarac tvoj, niti koje živinèe tvoje, ni došljak koji je
kod tebe, da bi se odmorio sluga tvoj i sluškinja tvoja kao i ti.
15 I pamti da si bio rob u zemlji Misirskoj, i Gospod Bog tvoj
izvede te odande rukom krjepkom i mišicom podignutom. Zato ti
je Gospod Bog tvoj zapovjedio da svetkuješ dan od odmora.
16 Poštuj oca svojega i mater svoju, kao što ti je zapovjedio
Gospod Bog tvoj, da bi se produljili dani tvoji i da bi ti dobro
bilo na zemlji, koju ti daje Gospod Bog tvoj. **17** Ne ubij. **18** Ne
èini preljube. **19** Ne kradi. **20** Ne svjedoèi lažno na bližnjega
svojega. **21** Ne poželi žene bližnjega svojega, ne poželi kuæe
bližnjega svojega, ni njive njegove, ni sluge njegova, ni sluškinje
njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je
bližnjega tvojega. **22** Te rijeèi izgovori Gospod svemu zboru

vašemu na gori isred ognja, oblaka i mraka, glasom velikim, i
ništa više, nego ih napisa na dvije ploèe kamene koje mi dade.
23 A vi kad èuste glas isred tame, jer gora ognjem goraše,
pristupiste k meni, svi glavari od plemena vaših i starješine vaše,
24 I rekoste: gle, pokaza nam Gospod Bog naš slavu i velièinu
svoju, i èusmo glas njegov isred ognja; danas vidjesmo gdje
Bog govori s èovjekom, i èovjek osta živ. **25** Pa sada zašto da
pomremo? jer æe nas spaliti onaj oganj veliki; ako jošte èujemo
glas Gospoda Boga svojega, pomrijeæemo. **26** Jer koje je tijelo
èulo glas Boga živoga gdje govori isred ognja, kao mi, i ostalo
živo? **27** Idi ti, i saslušaj sve što æe kazati Gospod Bog naš,
pa onda ti kaži nama što ti god reèe Gospod Bog naš, a mi
æemo slušati i tvoriti. **28** I Gospod èu glas od rijeèi vaših kad vi
govoraste, i reèe mi Gospod: èuh glas od rijeèi toga naroda, koje
rekoše tebi; što rekoše dobro rekoše. **29** O, kad bi im bilo srce
svagda tako da me se boje i drže sve zapovijesti moje svagda,
da bi dobro bilo njima i sinovima njihovijem dovijeka. **30** Idi, reci
im: vratite se u šatore svoje. **31** A ti stani ovdje kod mene, i
kazaæu ti sve zapovijesti i uredbe i zakone, koje æeš ih nauèiti
da tvore u zemlji koju im dajem u našljedstvo. **32** Gledajte dakle
da èinite kako vam je zapovjedio Gospod Bog vaš, ne svræite ni
nadesno ni nalijevo. **33** Cijelijem putem, koji vam je zapovjedio
Gospod Bog vaš, idite, da biste živi bili i da bi vam dobro bilo, i
da bi vam se produljili dani u zemlji koju æete naslijediti.

6 A ovo su zapovijesti i uredbe i zakoni, koje Gospod Bog vaš
zapovjedi da vas uèim da ih tvorite u zemlji u koju idete da je
naslijedite, **2** Da bi se bojao Gospoda Boga svojega držeæi sve
uredbe njegove i zapovijesti njegove, koje ti ja zapovijedam, ti i
sin tvoj i unuk tvoj svega vijeka svojega, da bi ti se produljili dani

tvoji. **3** Èuj dakle, Izrailju, i gledaj da tako èiniš, da bi ti dobro
bilo i da biste se umnožili veoma u zemlji u kojoj teèe mlijeko i
med, kao što ti je rekao Gospod Bog otaca tvojih. **4** Èuj, Izrailju:
Gospod je Bog naš jedini Gospod. **5** Zato ljubi Gospoda Boga
svojega iz svega srca svojega i iz sve duše svoje i iz sve snage
svoje. **6** I neka ove rijeèi koje ti ja zapovijedam danas budu u
srcu tvom. **7** I èesto ih napominji sinovima svojim, i govori o
njima kad sjediš u kuæi svojoj i kad ideš putem, kad liježeš i
kad ustaješ. **8** I veži ih sebi na ruku za znak, i neka ti budu
kao poèeonik među oèima. **9** I napiši ih na dovratnicima od
kuæe svoje i na vratima svojim. **10** A kad te uvede Gospod Bog
tvoj u zemlju za koju se zakleo ocima tvojim, Avramu, Isaku i
Jakovu, da æe ti je dati, u gradove velike i dobre, kojih nijesi
zidao, **11** I kuæe pune svakoga dobra, kojih nijesi punio, i na
studence iskopane, kojih nijesi kopao, u vinograde i u maslinike,
kojih nijesi sadio, i staneš jesti i nasitiš se, **12** Èuvaj se da
ne zaboraviš Gospoda, koji te je izveo iz zemlje Misirske, iz
kuæe ropske. **13** Gospoda Boga svojega boj se, i njemu služi,
i njegovim se imenom kuni. **14** Ne idite za drugim bogovima
između bogova drugih naroda, koji su oko vas. **15** Jer je Bog
revnitelj, Gospod Bog tvoj, usred tebe, pa da se ne bi razgnjevio
Gospod Bog tvoj na te i istrijebio te sa zemlje. **16** Nemojte
kušati Gospoda Boga svojega kao što ga kušaste u Masi. **17**
Držite dobro zapovijesti Gospoda Boga svojega i svjedoèanstva
njegova i uredbe njegove, koje ti je zapovjedio, **18** I èini što je
pravo i dobro pred Gospodom, da bi ti bilo dobro i da bi ušao u
dobru zemlju, za koju se zakleo Gospod ocima tvojim, i da bi je
naslijedio, **19** Da bi otjerao sve neprijatelje tvoje ispred tebe,
kao što ti je rekao Gospod. **20** Pa kad te zapita poslije sin tvoj

govoreæi: kakva su to svjedoèanstva i uredbe i zakoni, što vam
je zapovjedio Gospod Bog naš? **21** Onda kaži sinu svojemu:
bijasmo robovi Faraonovi u Misiru, i izvede nas Gospod iz Misira
rukom krjepkom, **22** I uèini Gospod znake i èudesa velika i zla u
Misiru na Faraonu i na svemu domu njegovu pred nama, **23** A
nas izvede odande da nas uvede u zemlju za koju se zakleo
ocima našim da æe nam je dati. **24** I zapovjedi nam Gospod da
vršimo sve ove uredbe bojeæi se Gospoda Boga svojega, da bi
nam bilo dobro svagda i da bi nas saèuvao u životu, kao što se
vidi danas. **25** I biæe nam pravda, ako uzdržimo i ustvorimo sve
zapovijesti ove pred Gospodom Bogom svojim, kako nam je
zapovjedio.

7 Kad te Gospod Bog tvoj uvede u zemlju u koju ideš da je
naslijediš, i otjera ispred tebe narode mnoge, Heteje i Gergeseje
i Amoreje i Hananeje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje, sedam
naroda veæih i jaèih od tebe, **2** I preda ih Gospod Bog tvoj
tebi, i ti ih razbiješ, potri ih, ne hvataj s njima vjere, niti se smiluj
na njih; **3** Niti se prijatelji s njima; kæeri svoje ne daji za sina
njihova, niti kæeri njihove uzimaj za sina svojega. **4** Jer bi
otpadila sina tvojega od mene, i služio bi bogovima drugim, te
bi se razgnjevio Gospod na vas i potro vas brzo. **5** Nego ovo
im uèinite: oltare njihove raskopajte, i likove njihove polomite,
lugove njihove isijecite, i rezane bogove njihove ognjem spalite.
6 Jer si ti narod svet Gospodu Bogu svojemu, tebe je izabrao
Gospod Bog tvoj da mu budeš narod osobit mimo sve narode
na zemlji. **7** Ne zato što bi vas bilo više nego drugih naroda
prihvati vas Gospod i izabra vas; jer vas bijaše manje nego
ikojega drugoga naroda; **8** Nego što vas Gospod miluje i što drži
zakletvu kojom se zakleo ocima vašim, zato vas je Gospod izveo

rukom krjepkom i izbavio vas iz kuæe ropske, iz ruke Faraona
cara Misirskoga. **9** I tako znaj da je Gospod Bog tvoj Bog, Bog
vjeran, koji drži zavjet svoj i milost svoju do tisuæu koljena onima
koji ga ljube i drže zapovijesti njegove, **10** I plaæa onima koji
mrze na nj, svakome istrebljujuæi ga, i ne odgađa onome koji
mrzi na nj, plaæa svakome. **11** Zato drži zapovjesti i uredbe i
zakone, koje ti danas ja zapovijedam, da ih tvoriš. **12** I ako ove
zakone uzaslušate i uzdržite i ustvorite, i Gospod æe Bog tvoj
držati tebi zavjet i milost, za koju se zakleo ocima tvojim; **13** I
milovaæe te i blagosloviæe te i umnožiæe te; blagosloviæe plod
utrobe tvoje i plod zemlje tvoje, žito tvoje i vino tvoje i ulje tvoje,
plod goveda tvojih i stada ovaca tvojih u zemlji za koju se zakleo
ocima tvojim da æe ti je dati. **14** Biæeš blagosloven mimo sve
narode: neæe biti u tebe ni muškoga ni ženskoga neplodna,
ni među stokom tvojom. **15** I ukloniæe od tebe Gospod svaku
bolest, i od ljutih zala Misirskih koja znaš neæe nijednoga pustiti
na tebe, nego æe ih pustiti na one sve koji mrze na te. **16** I
istrijebi sve narode koje ti Gospod Bog tvoj preda, neka ih ne
požali oko tvoje, i nemoj služiti bogovima njihovijem, jer bi ti to
bilo zamka. **17** Ako bi rekao u srcu svom: veæi su ovi narodi od
mene, kako ih mogu izagnati? **18** Ne boj ih se; pamti dobro što
je uèinio Gospod Bog tvoj s Faraonom i sa svijem Misircima, **19**
Velika kušanja, koja vidješe oèi tvoje, i znake i èudesa i ruku
krjepku i mišicu podignutu, kojom te izvede Gospod Bog tvoj;
onako æe uèiniti Gospod Bog tvoj sa svijem narodima od kojih
bi se uplašio. **20** I stršljene æe poslati Gospod Bog tvoj na njih
dokle ne izginu koji bi ostali i sakrili se od tebe. **21** Ne plaši se od
njih, jer je Gospod Bog tvoj usred tebe, Bog veliki i strašni. **22**
Gospod æe Bog tvoj malo pomalo potrti te narode ispred tebe;

neæeš ih moæi odjedanput istrijebiti, da se ne bi umnožilo na
tebe zvijerje poljsko. **23** Ali æe ih predati Gospod Bog tvoj tebi, i
zatiraæe ih zatiranjem velikim dokle se ne zatru. **24** I predaæe
careve njihove u tvoje ruke da zatreš ime njihovo pod nebom,
neæe se nijedan održati pred tobom, dokle ih ne potreš. **25**
Rezane bogove njihove spali ognjem, nemoj da se polakomiš
na srebro ili zlato što je na njima i da ga uzmeš, da ti ne bude
zamka, jer je gadno pred Gospodom Bogom tvojim. **26** I nemoj
da uneseš gada u dom svoj, da ne budeš proklet kao i on, nego
se gadi na nj i grozi se od njega, jer je prokleto.

8 Držite i tvorite sve zapovijesti koje vam ja zapovijedam danas,
da biste živi bili i umnožili se, i da biste ušli u zemlju za koju se
Gospod zakleo ocima vašim, i da biste je naslijedili. **2** I opominji
se svega puta kojim te je vodio Gospod Bog tvoj èetrdeset
godina po pustinji, da bi te namuèio i iskušao, da se zna šta ti je
u srcu, hoæeš li držati zapovijesti njegove ili neæeš. **3** I muèio te
je, i glađu te morio; ali te je opet hranio manom, za koju ti nijesi
znao ni oci tvoji, da bi ti pokazao da èovjek ne živi o samom
hljebu nego o svemu što izlazi iz usta Gospodnjih. **4** Odijelo
tvoje ne ovetša na tebi niti noga tvoja oteèe za ovijeh èetrdeset
godina; **5** Zato poznaj u srcu svom da te Gospod Bog tvoj gaji
kao što èovjek gaji svoje dijete. **6** I drži zapovijesti Gospoda
Boga svojega hodeæi putovima njegovijem i bojeæi se njega. **7**
Jer Gospod Bog tvoj uvešæe te sada u dobru zemlju, u zemlju u
kojoj ima dosta potoka i izvora i jezera, što izviru po dolinama i
po brdima; **8** U zemlju izobilnu pšenicom i jeèmom i vinovom
lozom i smokvama i šipcima, zemlju izobilnu maslinom, od koje
biva ulje, i medom; **9** U zemlju, gdje neæeš sirotinjski jesti
hljeba, gdje ti neæe ništa nedostajati; u zemlju, gdje je kamenje

gvožðe i gdje æeš iz brda njezinijeh sjeæi mjed. **10** Ješæeš i biæeš sit, pa blagosiljaj Gospoda Boga svojega za dobru zemlju
koju ti da. **11** I èuvaj se da ne zaboraviš Gospoda Boga svojega
bacivši u nemar zapovijesti njegove i zakone njegove i uredbe
njegove, koje ti ja zapovijedam danas. **12** I kad uzjedeš i nasitiš
se, i dobre kuæe naèiniš i u njima staneš živjeti, **13** I kad se
goveda tvoja i ovce tvoje naplode, i kad ti se namnoži srebro i
zlato, i što god imaš kad ti se namnoži, **14** Nemoj da se ponese
srce tvoje i zaboraviš Gospoda Boga svojega, koji te je izveo iz
zemlje Misirske, iz kuæe ropske; **15** Koji te je vodio preko one
pustinje velike i strašne gdje žive zmije vatrene i skorpije, gdje je
suša a nema vode; koji ti je izveo vodu iz tvrdoga kamena; **16**
Koji te je hranio u pustinji manom, za koju ne znaše oci tvoji, da
bi te namuèio i iskušao te, i najposlije da bi ti dobro uèinio. **17**
Niti govori u srcu svojem: moja snaga, i sila moje ruke dobavila
mi je ovo blago. **18** Nego se opominji Gospoda Boga svojega; jer
ti on daje snagu da dobavljaš blago, da bi potvrdio zavjet svoj,
za koji se zakleo ocima tvojim, kao što se vidi danas. **19** Ako li
zaboraviš Gospoda Boga svojega, i pođeš za drugim bogovima i
njima staneš služiti i klanjati se, svjedoèim vam danas da æete
zacijelo propasti, **20** Propašæete kao narodi koje Gospod potire
ispred vas, jer ne poslušaste glasa Gospoda Boga svojega.

9 Èuj, Izrailju! ti danas prelaziš preko Jordana da uđeš i naslijediš
narode veæe i jaèe od sebe, gradove velike i ograđene do neba;
2 Velik i visok narod, sinove Enakove, koje znaš i za koje si
slušao: ko ce odoljeti sinovima Enakovijem? **3** Znaj dakle danas
da je Gospod Bog tvoj, koji ide pred tobom, oganj koji spaljuje;
on æe ih istrijebiti i on æe ih oboriti pred tobom, i izagnaæeš ih i
istrijebiti brzo, kao što ti je kazao Gospod. **4** Kad ih Gospod

Bog tvoj otjera ispred tebe, nemoj da reèeš u srcu svom: za
pravdu moju uvede me Gospod u ovu zemlju da je naslijedim; jer
Gospod tjera one narode ispred tebe za nevaljalstvo njihovo! **5**
Ne ideš za pravdu svoju ni za èistotu srca svojega da naslijediš
tu zemlju; nego za nevaljalstvo tijeh naroda Gospod Bog tvoj
tjera ih ispred tebe, i da održi rijeè za koju se zakleo ocima
tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu. **6** Znaj dakle da ti Gospod Bog
tvoj ne daje te dobre zemlje za pravdu tvoju da je naslijediš,
jer si tvrdovrat narod. **7** Pamti i ne zaboravi kako si gnjevio
Gospoda Boga svojega u pustinji; od onoga dana kad izidoste
iz zemlje Misirske pa dokle doðoste na ovo mjesto, nepokorni
bijaste Gospodu. **8** I kod Horiva razgnjeviste Gospoda, i od
gnjeva šæaše vas Gospod da istrijebi. **9** Kad izidoh na goru da
primim ploèe kamene, ploèe zavjeta, koji s vama uèini Gospod,
tada stajah na gori èetrdeset dana i èetrdeset noæi hljeba ne
jeduæi ni vode pijuæi. **10** I dade mi Gospod dvije ploèe kamene,
ispisane prstom Gospodnjim, na kojima bijahu rijeèi sve koje
vam izgovori Gospod na gori isred ognja na dan zbora vašega.
11 Poslije èetrdeset dana i èetrdeset noæi dade mi Gospod dvije
ploèe kamene, ploèe zavjetne. **12** I reèe mi Gospod: ustani, siði
brže odavde; jer se pokvari narod tvoj koji si izveo iz Misira,
siðoše brzo s puta koji im zapovjedih, i naèiniše sebi liven lik.
13 Još mi reèe Gospod govoreæi: pogledah ovaj narod, i eto
je narod tvrda vrata. **14** Pusti me da ih istrijebim i ime njihovo
zatrem pod nebom; a od tebe æu uèiniti narod jaèi i veæi nego
što je ovaj. **15** I ja se vratih i siðoh s gore, a gora ognjem
goraše, i dvije ploèe zavjetne bijahu mi u ruku. **16** I pogledah, a
to zgriješiste Gospodu Bogu svojemu salivši sebi tele, i brzo
siðoste s puta koji vam bješe zapovjedio Gospod. **17** Tada uzeh

one dvije ploèe i bacih ih iz ruku svojih, i razbih ih pred vama.
18 Potom padoh i ležah pred Gospodom kao prije, èetrdeset
dana i èetrdeset noæi, hljeba ne jeduæi ni vode pijuæi, radi
svijeh grijeha vaših, kojima se ogriješiste uèinivši što je zlo pred
Gospodom i razgnjevivši ga. **19** Jer se bojah gnjeva i jarosti,
kojom se bješe Gospod razljutio na vas da vas istrijebi; i usliši
me Gospod i tada. **20** Bješe se Gospod i na Arona razgnjevio
veoma da ga šæaše ubiti; ali se molih tada i za Arona. **21** I uzeh
grijeh vaš koji uèiniste, tele, i sažegoh ga ognjem, i razbih ga i
satrh ga u prah, i prosuh prah njegov u potok, koji teèe s one
gore. **22** I u Taveri i u Masi i u Kivrot-Atavi gnjeviste Gospoda. **23**
I kad vas posla Gospod iz Kadis-Varnije govoreæi: idite i uzmite
tu zemlju koju sam vam dao, opet se suprotiste rijeèi Gospoda
Boga svojega, i ne vjerovaste mu i ne poslušaste glasa njegova.
24 Nepokorni bijaste Gospodu otkad vas poznah. **25** Zato padoh i
ležah pred Gospodom èetrdeset dana i èetrdeset noæi, jer bješe
rekao Gospod da æe vas potrti. **26** I molih se Gospodu i rekoh:
Gospode, Gospode! nemoj potrti naroda svojega i našljedstva
svojega, koje si izbavio velièanstvom svojim, koje si izveo iz
Misira krjepkom rukom. **27** Opomeni se sluga svojih Avrama,
Isaka i Jakova, ne gledaj na tvrðu naroda ovoga, na nevaljalstvo
njegovo i na grijehe njegove; **28** Da ne reku koji žive u zemlji
odakle si nas izveo: nije ih mogao Gospod uvesti u zemlju koju
im obeæa, ili mrzio je na njih, zato ih izvede da ih pobije u
pustinji. **29** Jer su tvoj narod i tvoje našljedstvo, koje si izveo
silom svojom velikom i mišicom svojom podignutom.

10 U to vrijeme reèe mi Gospod: isteši dvije ploèe od kamena
kao što bjehu prve, i izidi k meni na goru, i naèini kovèeg od
drveta. **2** I napisaæu na tijem ploèama rijeèi koje su bile na

prvijem ploèama što si razbio, pa æeš ih metnuti u kovèeg. **3**
Tako naèinih kovèeg od drveta sitima, i istesah dvije ploèe od
kamena, kao što bjehu prve, i izidoh na goru s dvjema ploèama
u ruku. **4** I napisa na tijem ploèama što bješe prvo napisao,
deset rijeèi, koje vam izgovori Gospod na gori isred ognja na dan
zbora vašega; i dade mi ih Gospod. **5** I vrativ se siðoh s gore, i
metnuh ploèe u kovèeg koji naèinih, i ostaše ondje, kao što mi
zapovjedi Gospod. **6** A sinovi Izrailjevi poðoše od Virota sinova
Jakanovijeh u Moseru. Ondje umrije Aron i ondje bi pogreben; a
Eleazar sin njegov posta sveštenik na njegovo mjesto. **7** Odande
otidoše u Gadgad, a od Gadgada u Jotvatu, zemlju gdje ima
mnogo potoka. **8** U to vrijeme odvoji Gospod pleme Levijevo da
nose kovèeg zavjeta Gospodnjega, da stoje pred Gospodom i
služe mu i da blagosiljaju u ime njegovo do današnjega dana.
9 Zato nema pleme Levijevo dijela ni našljedstva s braæom
svojom; Gospod je našljedstvo njegovo, kao što mu Gospod
Bog tvoj kaza. **10** A ja stajah na gori kao prije, èetrdeset dana i
èetrdeset noæi; i usliši me Gospod i tada, i ne htje te Gospod
zatrti, **11** Nego mi reèe Gospod: ustani i idi pred narodom ovijem
da uðu u zemlju za koju sam se zakleo ocima njihovijem da æu
im je dati, i da je naslijede. **12** Sada dakle, Izrailju, šta ište od
tebe Gospod Bog tvoj, osim da se bojiš Gospoda Boga svojega,
da hodiš po svijem putovima njegovijem i da ga ljubiš i služiš
Gospodu Bogu svojemu iz svega srca svojega i iz sve duše
svoje, **13** Držeæi zapovijesti Gospodnje i uredbe njegove, koje ti
ja danas zapovijedam, da bi ti bilo dobro? **14** Gle, Gospoda je
Boga tvojega nebo, i nebo nad nebesima, zemlja, i sve što je
na njoj. **15** Ali samo tvoji oci omilješe Gospodu, i izabra sjeme
njihovo nakon njih, vas između svijeh naroda, kao što se vidi

danas. **16** Zato obrežite srce svoje, i nemojte više biti tvrdovrati.
17 Jer je Gospod Bog vaš Bog nad bogovima i gospodar nad
gospodarima, Bog veliki, silni i strašni, koji ne gleda ko je ko niti
prima poklona; **18** Daje pravicu siroti i udovici; i ljubi došljaka
dajuæi mu hljeb i odijelo. **19** Ljubite dakle došljaka, jer ste bili
došljaci u zemlji Misirskoj. **20** Boj se Gospoda Boga svojega,
njemu služi i njega se drži, i njegovijem se imenom kuni. **21** On
je hvala tvoja i on je Bog tvoj, koji tebe radi uèini velike i strašne
stvari, koje vidješe oèi tvoje. **22** Sedamdeset duša bješe otaca
tvojih kad siðoše u Misir; a sada uèini ti Gospod Bog tvoj te vas
ima mnogo kao zvijezda nebeskih.

11 Ljubi dakle Gospoda Boga svojega, i izvršuj jednako što je
zapovjedio da izvršuješ, i uredbe njegove, i zakone njegove i
zapovijesti njegove. **2** I poznajte danas što vaši sinovi ne znaju
niti vidješe, karanje Gospoda Boga svojega, velièanstvo njegovo,
krjepku ruku njegovu i mišicu njegovu podignutu, **3** I znake
njegove i djela njegova, što uèini usred Misira na Faraonu caru
Misirskom i na svoj zemlji njegovoj, **4** I što uèini vojsci Misirskoj,
konjma i kolima njihovijem, kako uèini, te ih voda Crvenoga Mora
potopi kad vas tjerahu, i zatr ih Gospod do današnjega dana, **5** I
što vama uèini u pustinji dokle ne doðoste do ovoga mjesta, **6** I
što uèini Datanu i Avironu sinovima Elijava sina Ruvimova, kako
zemlja otvori usta svoja i proždrije njih i porodice njihove i šatore
njihove i sve blago njihovo što imahu, usred Izrailja. **7** Jer vaše
oèi vidješe sva djela Gospodnja velika, koja uèini. **8** Zato držite
sve zapovijesti koje vam ja danas zapovijedam, da biste se
ukrijepili i naslijedili zemlju, u koju idete da je naslijedite; **9** I da
bi vam se produljili dani u zemlji, za koju se zakle Gospod ocima
vašim da æe je dati njima i sjemenu njihovu, zemlju, u kojoj teèe

mlijeko i med. **10** Jer zemlja u koju ideš da je naslijediš nije
kao zemlja Misirska iz koje ste izišli, gdje si sijao svoje sjeme i
zalijevao na svojima nogama kao vrt od zelja; **11** Nego je zemlja
u koju idete da je naslijedite zemlja u kojoj su brda i doline, i
natapa je dažd nebeski; **12** Zemlja kojom se stara Gospod Bog
tvoj i na koju su jednako obraæene oèi Gospoda Boga tvojega
od poèetka godine do kraja. **13** Zato ako dobro uzaslušate
zapovijesti, koje vam ja zapovijedam danas, ljubeæi Gospoda
Boga svojega i služeæi mu svijem srcem svojim i svom dušom
svojom, **14** Tada æu davati dažd zemlji vašoj na vrijeme, i rani i
pozni, i sabiraæeš žito svoje i vino svoje i ulje svoje; **15** I za
stoku æu tvoju dati travu u polju tvojem; i ješæeš i biæeš sit. **16**
Èuvajte se da se ne prevari srce vaše da se odmetnete i služite
tuðim bogovima i poklanjate im se; **17** Da se ne bi razgnjevio
Gospod na vas i zatvorio nebo da ne bude dažda, i zemlja da ne
da roda svojega, te biste brzo izginuli u dobroj zemlji koju vam
Gospod daje. **18** Nego složite ove rijeèi moje u srce svoje i u
dušu svoju, i vežite ih za znak sebi na ruku, i neka vam budu
kao poèeonik među oèima vašim. **19** I uèite ih sinove svoje
govoreæi o njima kad sjediš u kuæi svojoj i kad ideš putem, i kad
liježeš i kad ustaješ. **20** I napiši ih na dovratnicima doma svojega
i na vratima svojim, **21** Da bi se umnožili dani vaši i dani sinova
vaših po zemlji, za koju se zakleo Gospod ocima vašim da æe
im je dati, kao dani nebu nad zemljom. **22** Jer ako dobro uzdržite
sve ove zapovijesti koje vam ja zapovijedam da tvorite ljubeæi
Gospoda Boga svojega, i hodeæi svijem putovima njegovijem i
njega se držeæi, **23** Tada æe otjerati Gospod sve ove narode
ispred vas, i naslijediæete narode veæe i jaèe nego što ste sami.
24 Svako mjesto na koje stupi stopalo noge vaše vaše æe biti; od

pustinje do Livana, i od rijeke, rijeke Efrata, do mora zapadnoga
biæe meða vaša. **25** Neæe se niko održati pred vama; strah
i trepet vaš pustiæe Gospod Bog vaš na svu zemlju na koju
stupite, kao što vam kaza. **26** Gle, iznosim danas pred vas
blagoslov i prokletstvo: **27** Blagoslov, ako uzaslušate zapovijesti
Gospoda Boga svojega, koje vam ja danas zapovijedam; **28**
A prokletstvo, ako ne uzaslušate zapovijesti Gospoda Boga
svojega nego siðete s puta, koji vam ja danas zapovijedam, te
poðete za drugim bogovima, kojih ne poznajete. **29** I kad te
uvede Gospod Bog tvoj u zemlju u koju ideš da je naslijediš,
tada izreci blagoslov ovaj na gori Garizimu a prokletstvo na gori
Evalu. **30** One su s onu stranu Jordana, iduæi k zapadu, u
zemlji Hananeja koji žive u ravni prema Galgalu kod ravnice
Moreške. **31** Jer æete prijeæi preko Jordana da uðete u zemlju
koju vam daje Gospod Bog vaš da je naslijedite, i naslijediæete
je i nastavaæete u njoj. **32** Gledajte dakle da tvorite sve ove
uredbe i zakone koje ja danas iznosim pred vas.

12 Ovo su uredbe i zakoni koje æete držati i tvoriti u zemlji koju
ti je Gospod Bog otaca tvojih dao da je naslijediš, dokle ste god
živi na zemlji. **2** Raskopajte sasvijem sva mjesta u kojima su
služili bogovima svojim narodi koje æete naslijediti, po visokim
brdima i po humovima i pod svakijem zelenijem drvetom. **3**
Oborite oltare njihove i razbijte likove njihove, i lugove njihove
popalite ognjem, i rezane bogove njihove izlomite, i istrijebite
ime njihovo iz onoga mjesta. **4** Ne èinite tako Gospodu Bogu
svojemu. **5** Nego ga tražite u mjestu koje izbere Gospod Bog
vaš između svijeh plemena vaših sebi za stan da ondje namjesti
ime svoje, i onamo idite. **6** Onamo nosite žrtve svoje paljenice i
druge žrtve svoje i desetke svoje i prinose ruku svojih i zavjete

svoje i dragovoljne prinose svoje i prvine od stoke svoje krupne i
sitne. **7** I jedite ondje pred Gospodom Bogom svojim, i veselite
se vi i porodice vaše svaèim, za što se prihvatite rukom svojom,
èim te blagoslovi Gospod Bog tvoj. **8** Ne èinite kako mi sada
ovdje èinimo, što je kome drago. **9** Jer još nijeste došli do
odmora i našljedstva, koje ti daje Gospod Bog tvoj. **10** Nego
kad prijeđete preko Jordana, i stanete živjeti u zemlji koju vam
daje Gospod Bog vaš da je naslijedite, i smiri vas od svijeh
neprijatelja vaših unaokolo, te stanete živjeti bez straha, **11**
Onda u mjesto koje izbere Gospod Bog vaš da u njemu nastani
ime svoje, donosite sve što vam ja zapovijedam, žrtve svoje
paljenice i druge žrtve svoje, desetke svoje i prinose ruku svojih i
sve što bude najbolje u onome što zavjetujete Gospodu. **12** I
veselite se pred Gospodom Bogom svojim vi i sinovi vaši i kæeri
vaše i sluge vaše i sluškinje vaše, i Levit koji je u mjestu vašem,
jer on nema dijela ni našljedstva s vama. **13** Èuvaj se da ne
prinosiš žrtava svojih paljenica na kom god mjestu, koje ugledaš;
14 Nego na onom mjestu koje izbere Gospod Bog u jednom od
tvojih plemena, ondje prinosi žrtve svoje paljenice, i ondje èini
sve što ti zapovijedam. **15** Ali æeš moæi klati i jesti meso kako ti
duša zaželi u svakom mjestu svojem po blagoslovu Gospoda
Boga svojega, koji ti da; èist i neèist može jesti kao srnu i jelena.
16 Samo krvi ne jedite; prolijte je na zemlju kao vodu. **17** Neæeš
moæi jesti u mjestu svojem desetka od žita svojega ni od vina
svojega ni od ulja svojega, ni prvina od stoke svoje krupne
i sitne, ni onoga što zavjetuješ; ni prinosa dragovoljnijeh, ni
prinosa ruku svojih. **18** Nego to jedi pred Gospodom Bogom
svojim na mjestu koje izbere Gospod Bog tvoj, ti i sin tvoj i kæi
tvoja i sluga tvoj i sluškinja tvoja, i Levit koji je u mjestu tvom;

i veseli se pred Gospodom Bogom svojim svaèim za što se
prihvatiš rukom. **19** Èuvaj se da ne ostaviš Levita dok si god živ
na zemlji. **20** Kad raširi Gospod Bog tvoj međe tvoje, kao što ti
je kazao, ako reèeš: da jedem mesa, kad duša tvoja želi da
jede mesa, jedi mesa po svoj želji duše svoje. **21** Ako bi bilo
daleko od tebe mjesto koje Gospod Bog tvoj izbere da ondje
namjesti ime svoje, zakolji od stoke svoje krupne ili sitne, koju
ti da Gospod, kao što sam ti zapovjedio, i jedi u svom mjestu
po svoj želji duše svoje. **22** Kako se jede srna i jelen, onako
jedi; i èist i neèist neka jede. **23** Samo pazi da ne jedeš krvi;
jer je krv duša, pa ne jedi duše s mesom. **24** Ne jedi je; nego
prolij na zemlju kao vodu. **25** Ne jedi je, da bi dobro bilo tebi i
sinovima tvojim nakon tebe, kad èiniš što je ugodno Gospodu.
26 Ali stvari svoje svete, koje imaš, i što zavjetuješ, uzmi i doði
na mjesto koje izbere Gospod. **27** I prinesi žrtve svoje paljenice,
meso i krv, na oltaru Gospoda Boga svojega; krv pak od drugih
žrtava tvojih neka se prolije na oltar Gospoda Boga tvojega, a
meso jedi. **28** Èuvaj i slušaj sve ove rijeèi koje ti ja zapovijedam,
da bi dobro bilo tebi i sinovima tvojim nakon tebe dovijeka kad
èiniš što je dobro i pravo pred Gospodom Bogom tvojim. **29** Kad
istrijebi Gospod Bog tvoj ispred tebe narode ka kojima ideš da
naslijediš zemlju njihovu, i naslijedivši je kad se nastaniš u zemlji
njihovoj, **30** Èuvaj se da se ne uhvatiš u zamku pošavši za njima
pošto se potru ispred tebe, i da ne potražiš bogova njihovijeh, i
reèeš: kako su ovi narodi služili svojim bogovima, tako æu i ja
èiniti. **31** Ne èini tako Gospodu Bogu svojemu; jer oni èiniše
svojim bogovima sve što je gadno pred Gospodom i na što
on mrzi; jer su i sinove svoje i kæeri svoje sažizali bogovima

svojim. **32** Što vam god ja zapovijedam sve držite i tvorite, niti
što dodajte k tome ni oduzmite od toga.

13 Ako ustane među vama prorok ili koji sne sanja, i kaže ti
znak ili èudo, **2** Pa se zbude taj znak ili èudo koje ti kaže, i on ti
reèe: hajde da idemo za drugim bogovima, kojih ne znaš, i njima
da služimo, **3** Nemoj poslušati što ti kaže taj prorok ili sanjaè, jer
vas kuša Gospod Bog vaš da bi se znalo ljubite li Gospoda Boga
svojega iz svega srca svojega i sve duše svoje. **4** Za Gospodom
Bogom svojim idite, i njega se bojte; njegove zapovijesti èuvajte,
i glas njegov slušajte, i njemu služite i njega se držite. **5** A
onaj prorok ili sanjaè da se pogubi, jer vas je nagovarao da se
odmetnete Gospoda Boga svojega, koji vas izvede iz zemlje
Misirske i iskupi vas iz kuæe ropske, i odvraæao od puta koji ti
je zapovjedio Gospod Bog tvoj da ideš njim; tako istrijebi zlo iz
sebe. **6** Ako bi te podbadao brat tvoj, sin matere tvoje, ili sin tvoj
ili kæi tvoja, ili žena tvoja mila, ili prijatelj tvoj koji ti je kao duša
tvoja, govoreæi ti tajno: hajde da služimo drugim bogovima, kojih
nijesi znao ni ti ni oci tvoji, **7** Između bogova drugih naroda koji
su oko vas, blizu ili daleko od tebe, od jednoga kraja zemlje do
drugoga, **8** Ne pristaj s njim niti ga poslušaj; neka ga ne žali oko
tvoje, i nemoj mu se smilovati niti ga taji, **9** Nego ga ubij: tvoja
ruka nek se prva digne na nj da ga ubiješ, pa onda ruka svega
naroda. **10** Zaspi ga kamenjem da pogine; jer te šæaše odvratiti
od Gospoda Boga tvojega, koji te je izveo iz zemlje Misirske, iz
kuæe ropske; **11** Da sav Izrailj èuje i boji se, i da se više ne
uèini tako zlo među vama. **12** Ako za kakav grad svoj, koji ti
Gospod Bog tvoj da da u njemu živiš, èuješ gdje govore: **13**
Izidoše ljudi nevaljali između tebe i otpadiše sve koji žive u gradu
njihovu, govoreæi: hajde da služimo drugim bogovima, kojih ne

poznajete, **14** Tada istraži i raspitaj, izvidi dobro, pa ako bude
istina i doista se uèinila ona gadna stvar među vama, **15** Pobij
maèem sve koji žive u gradu onom, i zatri i njega i sve što bi u
njemu bilo, i stoku maèem pobij. **16** I sav plijen iz njega skupi
nasred ulice njegove, spali ognjem i onaj grad i sav plijen iz
njega Gospodu Bogu svojemu, da bude gomila dovijeka i da se
više ne sazida. **17** I neka ti od prokletijeh stvari ne prione ništa
za ruku, eda bi se Gospod povratio od žestine gnjeva svojega,
uèinio ti milost i smilovao se na te, i umnožio te, kao što se
zakleo ocima tvojim, **18** Kad slušaš glas Gospoda Boga svojega
držeæi sve zapovijesti njegove, koje ti ja danas zapovijedam, da
bi èinio što je pravo pred Gospodom Bogom tvojim.

14 Vi ste sinovi Gospoda Boga svojega; nemojte se rezati niti
brijati među oèima za mrtvacem. **2** Jer si narod svet Gospodu
Bogu svojemu, i tebe izabra Gospod da si mu narod osobit
između svijeh naroda na zemlji. **3** Ne jedi ništa gadno. **4** Ovo su
životinje koje æete jesti: goveèe, ovcu, kozu, **5** Jelena, srnu,
bivola, divokozu, jednoroga i kozu kamenjaèu; **6** I sve životinje
koje imaju papke rascijepljene na dvoje, i koje preživaju između
životinja, njih jedite. **7** Ali ne jedite onijeh koje samo preživaju ili
koje samo imaju papke rascijepljene na dvoje, kao: kamile, zeca,
pitomoga zeca, jer preživaju a nemaju papaka razdvojenijeh;
da vam je neèisto; **8** Ni svinjèeta, jer ima razdvojene papke
ali ne preživa; da vam je neèisto; mesa od njega ne jedite, i
strva se njegova ne dohvatajte. **9** A između onijeh što su u
vodi, jedite ove: što god ima pera i ljuske, jedite; **10** A što nema
pera i ljusaka, ne jedite; da vam je neèisto. **11** Sve ptice èiste
jedite; **12** A ovijeh ne jedite: orla, ni jastrijeba, ni morskoga orla,
13 Ni sokola, ni eje, ni kraguja po vrstama njihovijem, **14** Ni

gavrana po vrstama njegovijem, **15** Ni æuka, ni sovuljage, ni
liske, ni kopca po vrstama njegovijem, **16** Ni buljine, ni ražnja, ni
labuda, **17** Ni gema, ni svrake, ni gnjurca, **18** Ni rode, ni èaplje
po vrstama njezinijem, ni pupavca, ni ljiljka. **19** I sve bubine
krilate da su vam neèiste; ne jedite ih. **20** I sve ptice èiste jedite.
21 Ništa mrcino ne jedite; došljaku koji je kod tebe podaj neka
jede ili prodaj tuðinu; jer si narod svet Gospodu Bogu svojemu.
Ne kuhaj jareta u mlijeku matere njegove. **22** Desetak daji od
svega roda usjeva svojega, što dođe s njive tvoje, svake godine.
23 I jedi pred Gospodom Bogom svojim na mjestu koje izbere
da ondje nastani ime svoje, desetak od žita svojega, od vina
svojega i od ulja svojega, i prvine od stoke svoje krupne i sitne,
da se uèiš bojati se Gospoda Boga svojega svagda. **24** Ako bi
ti bio put dalek, te ne bi mogao odnijeti zato što je daleko od
tebe mjesto, koje izbere Gospod Bog tvoj da ondje namjesti
ime svoje, kad te Gospod Bog tvoj blagoslovi, **25** Onda uèini
u novac, i uzev novac u ruku svoju otidi u mjesto koje izbere
Gospod Bog tvoj, **26** I za te novce uzmi što zaželi duša tvoja,
goveda, ovaca, vina ili drugog jakog piæa, i što god bi zaželjela
duša tvoja, pa jedi ondje pred Gospodom Bogom svojim, i veseli
se ti i dom tvoj. **27** Ali Levita koji bi bio u mjestu tvom, nemoj
ostaviti, jer nema dijela ni našljedstva s tobom. **28** Svake treæe
godine odvoj sav desetak od dohodaka svojih one godine, i
ostavi ga u svom mjestu. **29** Pa neka dođu Leviti jer nemaju
dijela ni našljedstva s tobom) i došljaci i sirote i udovice što su
u mjestu tvojem, i neka jedu i nasite se, da bi te blagoslovio
Gospod Bog tvoj u svakom poslu ruku tvojih, koji bi radio.

15 Svake sedme godine opraštaj. **2** A opraštanje da biva
ovako: kome je ko dužan što, neka oprosti što bi mogao tražiti od

bližnjega svojega; neka ne traži od bližnjega svojega i od brata
svojega, jer je opraštanje Gospodnje oglašeno. **3** Od tuđina traži,
ali što bi imao u brata svojega, ono neka mu oprosti ruka tvoja, **4**
Da ne bi bilo siromaha među vama, jer æe te obilno blagosloviti
Gospod u zemlji koju ti Gospod Bog tvoj da u našljedstvo da je
tvoja. **5** Samo ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svojega
gledajuæi da èiniš sve ove zapovijesti, koje ti ja zapovijedam
danas, **6** Blagosloviæe te Gospod Bog tvoj, kao što ti je kazao,
te æeš davati u zajam mnogim narodima, a ni od koga neæeš
uzimati u zajam, i vladaæeš mnogim narodima, a oni tobom
neæe vladati. **7** Ako bude u tebe koji siromah između braæe
tvoje u kom mjestu tvom, u zemlji tvojoj, koju ti daje Gospod Bog
tvoj, nemoj da ti se stvrdne srce tvoje i da stisneš ruku svoju
bratu svojemu siromahu. **8** Nego otvori ruku svoju i pozajmi
mu rado koliko mu god treba u potrebi njegovoj. **9** Èuvaj se
da ne bude kakvo nevaljalstvo u srcu tvom, pa da reèeš: blizu
je sedma godina, godina oprosna; i da oko tvoje ne bude zlo
prema bratu tvojemu siromahu, pa da mu ne daš, a on zato da
vapije ka Gospodu na te, i bude ti grijeh. **10** Podaj mu, i neka
ne žali srce tvoje kad mu daš; jer æe za tu stvar blagosloviti
tebe Gospod Bog tvoj u svakom poslu tvom i u svemu za što
se prihvatiš rukom svojom. **11** Jer neæe biti bez siromaha u
zemlji; zato ti zapovijedam i kažem: otvoraj ruku svoju bratu
svojemu, nevoljniku i siromahu svojemu u zemlji svojoj. **12** Ako ti
se proda brat tvoj Jevrejin ili Jevrejka, neka ti služi šest godina,
a sedme godine otpusti ga od sebe slobodna. **13** A kad ga
otpustiš od sebe slobodna, nemoj ga otpustiti prazna. **14** Daruj
ga èim između stoke svoje i s gumna svojega i iz kace svoje;
podaj mu èim te je blagoslovio Gospod Bog tvoj. **15** I opominji

se da si bio rob u zemlji Misirskoj i da te je izbavio Gospod Bog
tvoj; zato ti ja zapovijedam ovo danas. **16** Ako li ti reèe: neæu da
idem od tebe, zato što te ljubi i dom tvoj, jer mu je dobro kod
tebe, **17** Tada uzmi šilo i probuši mu uho na vratima, i biæe
ti sluga dovijeka; i sluškinji svojoj uèini tako. **18** Nemoj da ti
bude teško kad ga otpuštaš od sebe slobodna, jer je dvojinom
onoliko koliko najamnik zaslužio u tebe za šest godina, da bi te
blagoslovio Gospod Bog tvoj u svemu što radiš. **19** Sve prvence
u stoci svojoj krupnoj i sitnoj što bude muško, posveti Gospodu
Bogu svojemu; ne radi na prvencu od krave svoje, i ne strizi
prvenca od ovaca svojih. **20** Pred Gospodom Bogom svojim jedi
ih ti i porodica tvoja svake godine na mjestu koje izbere Gospod.
21 Ako li na njemu bude mana, ako bude hromo ili slijepo, ili
koja god zla mana bude na njemu, ne kolji ga Gospodu Bogu
svojemu. **22** U svom mjestu pojedi ga; i èist i neèist neka jede
kao srnu i jelena. **23** Samo krvi od njega ne jedi; prolij je na
zemlju kao vodu.

16 Drži mjesec Aviv, te slavi pashu Gospodu Bogu svojemu,
jer mjeseca Aviva izveo te je Gospod Bog tvoj iz Misira noæu. **2**
I zakolji pashu Gospodu Bogu svojemu, od krupne i sitne stoke,
na mjestu koje izbere Gospod da ondje nastani ime svoje. **3** Ne
jedi s njom hljeba kiseloga; sedam dana jedi s njom prijesan
hljeb, hljeb nevoljnièki, jer si hiteæi izašao iz zemlje Misirske, pa
da se opominješ dana kad si izašao iz Misira, dok si god živ.
4 I da se ne vidi u tebe kvasac za sedam dana nigdje među
granicama tvojim, i da ne ostane preko noæ ništa do jutra od
mesa koje zakolješ prvi dan uveèe. **5** Ne možeš klati pashe na
svakom mjestu svom koje ti da Gospod Bog tvoj; **6** Nego na
mjestu koje izbere Gospod Bog tvoj da ondje nastani ime svoje,

ondje kolji pashu uveèe o sunèanom zahodu u isto vrijeme kad si
pošao iz Misira. **7** A peci je i jedi na mjestu koje izbere Gospod
Bog tvoj; i sjutradan vrativši se idi u svoje šatore. **8** Šest dana
jedi prijesne hljebove, a sedmi dan da je praznik Gospodnji, tada
ne radi ništa. **9** Sedam nedjelja nabroj; kad stane srp raditi po
ljetini, onda poèni brojiti sedam nedjelja. **10** Tada praznuj praznik
nedjelja Gospodu Bogu svojemu; što možeš prinesi dragovoljno
kako te bude blagoslovio Gospod Bog tvoj. **11** I veseli se pred
Gospodom Bogom svojim ti i sin tvoj i kæi tvoja i sluga tvoj i
sluškinja tvoja, i Levit koji bude u mjestu tvojem, i došljak i sirota
i udovica, što budu kod tebe, na mjestu koje izbere Gospod
Bog tvoj da ondje nastani ime svoje. **12** I opominji se da si bio
rob u Misiru, te èuvaj i tvori uredbe ove. **13** Praznik sjenica
praznuj sedam dana, kad zbereš s gumna svojega i iz kace
svoje. **14** I veseli se na praznik svoj ti i sin tvoj i kæi tvoja i sluga
tvoj i sluškinja tvoja, i Levit i došljak i sirota i udovica, što budu
u mjestu tvojem. **15** Sedam dana praznuj praznik Gospodu
Bogu svojemu na mjestu koje izbere Gospod, kad te blagoslovi
Gospod Bog tvoj u svakoj ljetini tvojoj i u svakom poslu ruku
tvojih; i budi veseo. **16** Tri puta u godini neka dođe svako muško
pred Gospoda Boga tvojega na mjesto koje izbere: na praznik
prijesnijeh hljebova, na praznik nedjelja i na praznik sjenica, ali
niko da ne dođe prazan pred Gospoda; **17** Nego svaki s darom
od onoga što ima, prema blagoslovu Gospoda Boga tvojega
kojim te je darivao. **18** Sudije i upravitelje postavi sebi po svijem
mjestima koja ti da Gospod Bog tvoj po plemenima tvojim, i neka
sude narodu pravo. **19** Ne izvræi pravde i ne gledaj ko je ko; ne
primaj poklona; jer poklon zašljepljuje oèi mudrima i izvræe rijeèi
pravednima. **20** Sasvijem idi za pravdom, da bi bio živ i naslijedio

zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj. **21** Ne sadi luga ni od
kakvijeh drveta kod oltara Gospoda Boga svojega, koji naèiniš;
22 I ne podiži nikakoga lika; na to mrzi Gospod Bog tvoj.

17 Ne prinosi Gospodu Bogu svojemu ni vola ni jagnjeta ni
jareta na kom ima mana ili kako god zlo; jer je gadno pred
Gospodom Bogom tvojim. **2** Ako se nađe kod tebe u kojem
od mjesta tvojih, koja ti da Gospod Bog tvoj, èovjek ili žena da
uèini zlo pred Gospodom Bogom tvojim prestupajuæi zavjet
njegov, **3** I otide te služi drugim bogovima i klanja im se, ili
suncu ili mjesecu ili èemu god iz vojske nebeske, što nijesam
zapovjedio, **4** I tebi se to javi i ti èuješ, onda raspitaj dobro; pa
ako bude istina i doista se uèinila ona gadna stvar u Izrailju, **5**
Izvedi onoga èovjeka ili onu ženu, koji uèiniše ono zlo, na vrata
svoja, èovjeka onoga ili ženu, i zaspi ih kamenjem da poginu. **6**
Na svjedoèanstvo dva ili tri èovjeka da se pogubi onaj koga
valja pogubiti; ali na svjedoèanstvo jednoga èovjeka da se ne
pogubi. **7** Svjedoci neka prvi dignu ruke na nj da ga ubiju; a
potom sav narod; tako izvadi zlo iz sebe. **8** Kad ti bude teško
rasuditi između krvi i krvi, između raspre i raspre, ili između rane
i rane, oko kojih bude parnica u tvojem mjestu, tada ustani i idi u
mjesto koje izbere Gospod Bog tvoj; **9** I otidi k sveštenicima
Levitima ili k sudiji koji onda bude, pa ih upitaj, i oni æe ti kazati
kako valja presuditi. **10** I uèini onako kako ti kažu u mjestu koje
izbere Gospod, i gledaj da uèiniš sasvijem onako kako te nauèe.
11 Po zakonu kojemu te nauèe, i po presudi, koju ti kažu, uèini;
ne otstupi od onoga što ti kažu ni nadesno ni nalijevo. **12** Ako li
bi se ko upro te ne bi htio poslušati sveštenika koji ondje stoji te
služi Gospodu Bogu tvojemu, ili sudije, taki èovjek da se pogubi;
i izvadi zlo iz Izrailja, **13** Da sav narod èuje i boji se, i unapredak

da ne radi uporno. **14** Kad uđeš u zemlju koju ti daje Gospod Bog
tvoj da je naslijediš, i naseliš se u njoj, ako reèeš: da postavim
sebi cara, kao što imaju svi narodi oko mene, **15** Samo onoga
postavi sebi za cara, kojega izbere Gospod Bog tvoj; između
braæe svoje postavi cara sebi; a nemoj postaviti nad sobom
èovjeka tuđina, koji nije brat tvoj. **16** Ali da ne drži mnogo konja,
i da ne vraæa naroda u Misir da bi imao mnogo konja, jer vam je
Gospod kazao: ne vraæajte se više ovijem putem. **17** I da nema
mnogo žena, da se ne bi otpadilo srce njegovo, ni srebra ni zlata
da nema vrlo mnogo. **18** A kad sjede na prijesto carstva svojega,
neka prepiše sebi u knjigu ovaj zakon od sveštenika Levita; **19** I
neka ga drži kod sebe i neka ga èita dok je živ, da se uèi bojati
se Gospoda Boga svojega, držati sve rijeèi ovoga zakona i ove
uredbe, i tvoriti ih; **20** Da se ne bi podiglo srce njegovo iznad
braæe njegove, i da ne bi otstupilo od ove zapovijesti ni nadesno
ni nalijevo, da bi dugo carovao on i sinovi njegovi u Izrailju.

18 Sveštenici Leviti i sve pleme Levijevo da nemaju dijela ni
našljedstva s ostalijem sinovima Izrailjevijem; neka jedu ognjene
žrtve Gospodnje i njegovo našljedstvo. **2** Našljedstva dakle da
nemaju među braæom svojom: Gospod je našljedstvo njihovo,
kao što im je kazao. **3** Ali ovo da pripada sveštenicima od
naroda, od onijeh koji prinesu žrtvu, bilo vola ili jagnje: da se
daje svešteniku pleæe i obje vilice i želudac. **4** Prvine od žita
svojega, od vina svojega i od ulja svojega, i prvine od vune s
ovaca svojih podaj mu. **5** Jer njega izabra Gospod Bog tvoj
između svijeh plemena tvojih da stoji i služi u ime Gospodnje
on i sinovi njegovi dovijeka. **6** I kad dođe koji Levit iz kojega
god mjesta tvojega iz svega Izrailja, gdje nastava, kad dođe po
želji duše svoje u mjesto koje izbere Gospod, **7** Neka služi u

ime Gospoda Boga svojega kao i druga braæa njegova Leviti,
koji ondje stoje pred Gospodom. **8** Neka jedu jednak dio, osim
onoga što bi koji prodao u porodici otaca svojih. **9** Kad uðeš
u zemlju koju ti Gospod Bog tvoj daje, ne uèi se èiniti gadna
djela onijeh naroda. **10** Neka se ne naðe u tebe koji bi vodio
sina svojega ili kæer svoju kroz oganj, ni vraèar, ni koji gata po
zvijezdama, ni koji gata po pticama, ni uroènik, **11** Ni bajaè, ni
koji se dogovara sa zlijem duhovima, ni opsjenar, ni koji pita
mrtve. **12** Jer je gad pred Gospodom ko god tako èini, i za take
gadove tjera te narode Gospod Bog tvoj ispred tebe. **13** Drži
se sasvijem Gospoda Boga svojega. **14** Jer ti narodi koje æeš
naslijediti, slušaju gatare i vraèare; a tebi to ne dopušta Gospod
Bog tvoj. **15** Proroka isred tebe, izmeðu braæe tvoje, kao što
sam ja, podignuæe ti Gospod Bog tvoj; njega slušajte, **16** Po
svemu kako si iskao od Gospoda Boga svojega na Horivu na
dan sabora svojega govoreæi: da više ne èujem glasa Gospoda
Boga svojega i da više ne gledam ognja toga velikoga, da ne
poginem. **17** Zato mi reèe Gospod: dobro rekoše što rekoše. **18**
Proroka æu im podignuti izmeðu braæe njihove, kao što si ti, i
metnuæu rijeèi svoje u usta njegova, i kazivaæe im sve što mu
zapovjedim. **19** A ko god ne bi poslušao rijeèi mojih, koje æe
govoriti u moje ime, od toga æu ja tražiti. **20** Ali prorok koji bi
se usudio govoriti što u moje ime što mu ja ne zapovijedim da
govori, ili koji bi govorio u ime drugih bogova, taki prorok da
se pogubi. **21** Ako li reèeš u srcu svojem: kako æemo poznati
rijeè koje nije Gospod rekao? **22** Što bi prorok rekao u ime
Gospodnje, pa se ne zbude i ne navrši se, to je rijeè koje nije
rekao Gospod; nego je iz oholosti rekao onaj prorok, ne boj ga
se.

19 Kad Gospod Bog tvoj potre narode kojih zemlju daje tebi
Gospod Bog tvoj, i kad ih naslijediš i nastaniš se po gradovima
njihovijem i po kuæama njihovijem, **2** Odvoj tri grada usred
zemlje svoje, koju ti daje Gospod Bog tvoj da je naslijediš, **3**
Naèini put, i razdijeli na troje krajeve zemlje svoje, koju ti da
Gospod Bog tvoj u našljedstvo, pa neka bježi onamo svaki
krvnik. **4** A ovako neka bude s krvnikom koji uteèe onamo, da bi
ostao živ: ko ubije bližnjega svojega nehotice, ne mrzivši prije na
nj, **5** Kao kad bi ko otišao s bližnjim svojim u šumu da sijeèe
drva, pa bi zamahnuo sjekirom u ruci svojoj da posijeèe drvo, a
ona bi spala s držalice i pogodila bi bližnjega njegova tako da
umre, on neka uteèe u koji od tijeh gradova da ostane živ, **6** Da
ne bi osvetnik potjerao krvnika dok mu je srce raspaljeno, i da
ga ne bi stigao na daleku putu i ubio ga, premda nije zaslužio
smrti, jer nije prije mrzio na nj. **7** Zato ti zapovijedam i velim:
tri grada odvoj. **8** A kad raširi Gospod Bog tvoj međe tvoje,
kao što se zakleo ocima tvojim, i da ti svu zemlju koju je rekao
dati ocima tvojim, **9** Ako uzdržiš i ustvoriš sve ove zapovijesti,
koje ti ja danas zapovijedam, da ljubiš Gospoda Boga svojega i
hodiš putovima njegovijem svagda, onda dodaj još tri grada
osim ona tri, **10** Da se ne proljeva krv prava u zemlji tvojoj, koju
ti Gospod Bog tvoj daje u našljedstvo, i da ne bude na tebi krv.
11 Ali ako ko mrzi na bližnjega svojega i vreba ga, i skoèi na nj, i
udari ga tako da umre, a on uteèe u koji od tijeh gradova, **12**
Onda starješine mjesta njegova neka pošlju i uzmu ga odande, i
predadu ga u ruke osvetniku da se pogubi. **13** Neka ga ne žali
oko tvoje, nego skini krv pravu s Izrailja, da bi ti dobro bilo. **14** Ne
pomièi međe bližnjega svojega koju postave stari u našljedstvu
tvojem koje dobiješ u zemlji koju ti Gospod Bog tvoj daje da

je naslijediš. **15** Neka ne ustaje jedan svjedok na èovjeka ni
za kako zlo i ni za kakav grijeh između svijeh grijeha koji se
èine, nego na rijeèima dva ili tri svjedoka da ostaje stvar. **16**
Ako bi ustao lažan svjedok na koga da svjedoèi na njega da se
odmeæe Boga, **17** Onda neka stanu ta dva èovjeka, koji imaju
tu raspru, pred Gospoda, pred sveštenike i pred sudije koje
budu u to vrijeme; **18** I neka dobro ispitaju sudije; ako svjedok
onaj bude lažan svjedok i lažno svjedoèi na brata svojega, **19**
Uèinite mu onako kako je on mislio uèiniti bratu svojemu; i izvadi
zlo iz sebe, **20** Da se ostali èuvši to boje, i unapredak više ne
èine tako zlo usred tebe. **21** Neka ne žali oko tvoje: život za
život, oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nogu za nogu.

20 Kad otideš na vojsku na neprijatelja svojega i vidiš konje i
kola i narod veæi od sebe, nemoj se uplašiti od njih, jer je s
tobom Gospod Bog tvoj, koji te je izveo iz zemlje Misirske. **2** I
kad poðete da se pobijete, neka pristupi sveštenik i progovori
narodu, **3** I neka im reèe: slušaj Izrailju! vi polazite danas u boj
na neprijatelje svoje, neka ne trne srce vaše, ne bojte se i ne
plašite se, niti se prepadajte od njih. **4** Jer Gospod Bog vaš ide s
vama i biæe se za vas s neprijateljima vašim da vas saèuva. **5**
Potom i vojvode neka progovore narodu, i reku: ko je sagradio
novu kuæu a nije poèeo sjedjeti u njoj? neka ide, nek se vrati
kuæi svojoj, da ne bi poginuo u boju, i drugi poèeo sjedjeti u
njoj. **6** I ko je posadio vinograd a još ga nije brao? neka ide, nek
se vrati kuæi svojoj, da ne bi poginuo u boju, i drugi ga brao. **7** I
ko je isprosio djevojku a još je nije odveo? neka ide, nek se vrati
kuæi svojoj, da ne bi poginuo u boju, i drugi je odveo. **8** Još i ovo
neka kažu vojvode narodu i reku: ko je strašiv i trne mu srce?
neka ide, nek se vrati kuæi svojoj, da ne bi trnulo srce braæi

njegovoj kao njemu. **9** I kad vojvode izgovore narodu, onda
neka namjeste glavare od èeta pred narod. **10** Kad dođeš pod
koji grad da ga biješ, prvo ga ponudi mirom. **11** Ako ti odgovori
mirom i otvori ti vrata, sav narod koji se nađe u njemu neka ti
plaæa danak i bude ti pokoran. **12** Ako li ne uèini mira s tobom
nego se stane biti s tobom, tada ga bij. **13** I kad ga Gospod Bog
tvoj preda u ruke tvoje, pobij sve muškinje u njemu maèem.
14 A žene i djecu i stoku i što god bude u gradu, sav plijen u
njemu, otmi, i jedi plijen od neprijatelja svojih, koji ti da Gospod
Bog tvoj. **15** Tako èini sa svijem gradovima, koji su daleko od
tebe i nijesu od gradova ovijeh naroda. **16** A u gradovima ovijeh
naroda, koje ti Gospod Bog tvoj daje u našljedstvo, ne ostavi u
životu nijedne duše žive. **17** Nego ih zatri sasvijem, Heteje i
Amoreje i Hananeje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje, kao što ti je
zapovjedio Gospod Bog tvoj. **18** Da vas ne nauèe èiniti gadna
djela koja èiniše bogovima svojim, i da ne zgriješite Gospodu
Bogu svojemu. **19** Kad opkoliš kakav grad i budeš dugo pod njim
bijuæi ga da bi ga uzeo, ne kvari drveta njegovijeh sjekirom; jer
možeš s njih jesti, zato ih ne sijeci; jer drvo poljsko je li èovjek
da uđe u grad ispred tebe? **20** Nego drveta koja znaš da im se
rod ne jede, njih obaljuj i sijeci i gradi zaklon od grada koji se
bije s tobom, dokle ne padne.

21 Kad se nađe ubijen èovjek u zemlji koju ti daje Gospod Bog
tvoj da je naslijediš, gdje leži u polju, a ne zna se ko ga je ubio,
2 Tada neka izidu starješine tvoje i sudije tvoje, i neka izmjere od
ubijenoga do gradova koji su oko njega. **3** Pa koji grad bude
najbliže ubijenoga, starješine onoga grada neka uzmu junicu iz
goveda, na kojoj se još nije radilo, koja nije vukla u jarmu, **4** I
neka odvedu starješine onoga grada tu junicu u pustu dolinu

gdje se ne kopa ni sije, i neka zakolju junicu ondje u dolini. **5**
Potom neka pristupe sveštenici, sinovi Levijevi; jer njih izabra
Gospod Bog tvoj da mu služe i da blagosiljaju u ime Gospodnje,
i na njihovijem rijeèima da ostaje svaka raspra i svaka šteta; **6** I
sve starješine onoga grada koji budu najbliže ubijenoga neka
operu ruke svoje nad zaklanom junicom u onoj dolini, **7** I tvrdeæi
neka reku: ruke naše nijesu prolile ove krvi niti su oèi naše
vidjele; **8** Milostiv budi narodu svojemu Izrailju, koji si iskupio,
Gospode, i ne meæi prave krvi na narod svoj Izrailja. Tako æe
se oèistiti od one krvi. **9** I ti æeš skinuti pravu krv sa sebe kad
uèiniš što je pravo pred Gospodom. **10** Kad otideš na vojsku
na neprijatelje svoje, i preda ih Gospod Bog tvoj u ruke tvoje i
zarobiš ih mnogo, **11** I ugledaš u roblju lijepu ženu, i omili ti
da bi je htio uzeti za ženu, **12** Odvedi je kuæi svojoj; i neka
obrije glavu svoju i sreže nokte svoje; **13** I neka skine sa sebe
haljine svoje u kojima je zarobljena, i neka sjedi u kuæi tvojoj,
i žali za ocem svojim i za materom svojom cio mjesec dana;
potom lezi s njom, i budi joj muž i ona nek ti bude žena. **14** Ako
ti poslije ne bi bila po volji, pusti je neka ide kuda joj drago, ali
nikako da je ne prodaš za novce ni da njom trguješ, jer si je
osramotio. **15** Ko bi imao dvije žene, jednu milu a drugu nemilu,
pa bi rodile sinove, i mila i nemila, i prvenac bi bio od nemile, **16**
Onda kad dođe vrijeme da podijeli sinovima svojim što ima, ne
može prvencem uèiniti sina od mile preko sina od nemile koji je
prvenac; **17** Nego za prvenca neka prizna sina od nemile i dade
mu dva dijela od svega što ima, jer je on poèetak sile njegove,
njegovo je pravo prvenaèko. **18** Ko bi imao sina samovoljna i
nepokorna, koji ne sluša oca svojega ni matere svoje, i kojega
oni i karaše pa opet ne sluša, **19** Neka ga uzmu otac i mati, i

neka ga dovedu k starješinama grada svojega na vrata mjesta
svojega, **20** I neka kažu starješinama grada svojega: ovaj sin
naš samovoljan je i nepokoran, ne sluša nas, izjelica je i pijanica.
21 Tada svi ljudi onoga mjesta neka ga zaspu kamenjem da
pogine; i tako izvadi zlo iz sebe, da sav Izrailj èuje i boji se. **22**
Ko zgriješi tako da zasluži smrt, te bude osuđen na smrt i objesiš
ga na drvo, **23** Neka ne prenoæi tijelo njegovo na drvetu, nego
ga isti dan pogrebi, jer je proklet pred Bogom ko je obješen; zato
ne skvrni zemlje koju ti Gospod Bog tvoj daje u našljedstvo.

22 Kad vidiš vola ili ovcu brata svojega gdje luta, nemoj proæi
mimo njih, nego ih odvedi bratu svojemu. **2** Ako li ti brat tvoj nije
blizu ili ga ne znaš, odvedi ih svojoj kuæi neka budu kod tebe
dokle ih ne potraži brat tvoj, i tada mu ih vrati. **3** Tako uèini i s
magarcem njegovijem i s haljinom njegovom; i tako uèini sa
svakom stvarju brata svojega izgubljenom, kad je izgubi a ti je
nađeš, nemoj proæi mimo nju. **4** Kad vidiš magarca ili vola brata
svojega gdje je pao na putu, nemoj ih proæi, nego ih podigni
s njim. **5** Žena da ne nosi muškoga odijela niti èovjek da se
oblaèi u ženske haljine, jer je gad pred Gospodom Bogom tvojim
ko god tako èini. **6** Kad naiđeš putem na gnijezdo ptièije, na
drvetu ili na zemlji, sa ptiæima ili sa jajcima, a majka leži na
ptiæima ili na jajcima, nemoj uzeti majke s ptiæima. **7** Nego
pusti majku a ptiæe uzmi, da bi ti dobro bilo i da bi ti se produljili
dani. **8** Kad gradiš novu kuæu, naèini ogradu oko strehe svoje,
da ne bi navukao krvi na dom svoj, kad bi ko pao s njega. **9**
Ne sij u vinogradu svojem drugoga sjemena da ne bi oskvrnio
i rod od sjemena koje posiješ i rod vinogradski. **10** Ne ori na
volu i na magarcu zajedno. **11** Ne oblaèi haljine tkane od vune i
od lana zajedno. **12** Naèini sebi rese na èetiri kraja od haljine

koju oblaèiš. **13** Ko se oženi, pa mu žena omrzne pošto legne s
njom, **14** Pa da priliku da se govori o njoj i prospe rđav glas o
njoj govoreæi: oženih se ovom, ali legavši s njom ne nađoh
u nje djevojaštva; **15** Tada otac djevojèin i mati neka uzmu i
donesu znake djevojaštva njezina pred starješine grada svojega
na vrata, **16** I neka reèe otac djevojèin starješinama: ovu kæer
svoju dadoh ovomu èovjeku za ženu, a on mrzi na nju, **17** I
dade priliku da se govori o njoj rekav: ne nađoh u tvoje kæeri
djevojaštva; a evo znaka djevojaštva kæeri moje. I neka razastru
haljinu pred starješinama gradskim. **18** Tada starješine grada
onoga neka uzmu muža njezina i nakaraju ga, **19** I neka ga
oglobe sto sikala srebra, koje neka dadu ocu djevojèinu zato što
je iznio rđav glas na djevojku Izrailjku, i neka mu bude žena; da
je ne može pustiti dok je živ. **20** Ali ako bude ono istina, da se
nije našlo djevojaštvo u djevojke, **21** Tada neka izvedu djevojku
na vrata oca njezina, i neka je zaspu kamenjem ljudi onoga
mjesta da pogine, zato što uèini sramotu u Izrailju kurvavši se u
domu oca svojega. Tako izvadi zlo iz sebe. **22** Ako se ko uhvati
gdje leži sa ženom udatom, neka se pogube oboje, èovjek koji
je ležao sa ženom i žena. Tako izvadi zlo iz Izrailja. **23** Kad
djevojka bude isprošena za koga, pa je nađe kogod u mjestu i
obleži je, **24** Izvedite ih oboje na vrata onoga mjesta, i zaspite
ih kamenjem da poginu, djevojku što nije vikala u mjestu, a
èovjeka što je osramotio ženu bližnjega svojega. Tako izvadi zlo
iz sebe. **25** Ako li u polju nađe èovjek djevojku isprošenu, i silom
je obleži, tada da se pogubi samo èovjek koji je obleža; **26** A
djevojci ne èini ništa, nije uèinila grijeha koji zaslužuje smrt,
jer kao kad ko skoèi na bližnjega svojega i ubije ga, takva je i
ta stvar; **27** Jer nađe je u polju, i djevojka isprošena vika, ali

ne bi nikoga da je odbrani. **28** Ako ko nađe djevojku koja nije
isprošena i uhvati je i legne s njom, i zateku se, **29** Tada èovjek
onaj koji je legao s njom da da ocu djevojèinu pedeset sikala
srebra, i neka mu ona bude žena zato što je osramoti; da je
ne može pustiti dok je živ. **30** Niko da se ne ženi ženom oca
svojega, ni da otkrije skuta oca svojega.

23 U sabor Gospodnji da ne ulazi ni utuèen ni uškopljen. **2** U
sabor Gospodnji da ne ulazi kopile, ni deseto koljeno njegovo da
ne ulazi u sabor Gospodnji. **3** Ni Amonac ni Moavac da ne ulazi
u sabor Gospodnji, ni deseto koljeno njihovo, da ne ulazi u sabor
Gospodnji dovijeka. **4** Zato što ne izidoše pred vas s hljebom
i vodom na putu kad ste išli iz Misira, i što najmiše za novce
na vas Valama sina Veorova iz Fetore u Mesopotamiji da te
prokune, **5** Premda ne htje Gospod Bog tvoj poslušati Valama,
nego ti Gospod Bog tvoj obrati prokletstvo u blagoslov, jer te
milova Gospod Bog tvoj. **6** Ne traži mira njihova ni dobra njihova
nigda za svoga vijeka. **7** Nemoj se gaditi na Idumejca, jer ti
je brat; nemoj se gaditi na Misirca, jer si bio došljak u zemlji
njegovoj. **8** Sinovi koji se rode od njih u treæem koljenu neka
dolaze u sabor Gospodnji. **9** Kad otideš na vojsku na neprijatelje
svoje, tada se èuvaj od svake zle stvari. **10** Ako se među vama
ko oskvrni od èega što mu se noæu dogodi, neka izide iza okola
i ne ulazi u oko. **11** A pred veèe neka se opere vodom, pa kad
sunce zađe neka uđe u oko. **12** I imaj mjesto iza okola gdje æeš
izlaziti napolje. **13** I imaj lopaticu u opravi svojoj, pa kad izideš
napolje, zakopaj njom, a kad pođeš natrag, zagrni neèist svoju.
14 Jer Gospod Bog tvoj ide usred okola tvojega da te izbavi i da
ti preda neprijatelje tvoje; zato neka je oko tvoj svet, da ne vidi u
tebe nikakve neèistote, da se ne bi odvratio od tebe. **15** Nemoj

izdati sluge gospodaru njegovu, koji uteèe k tebi od gospodara
svojega; **16** Nego neka ostane kod tebe, usred tebe, u mjestu
koje izbere u kojem gradu tvom, gdje mu bude drago; nemoj
ga cvijeliti. **17** Da ne bude kurve između kæeri Izrailjevijeh, ni
adžuvana između sinova Izrailjevih. **18** Ne nosi u dom Gospoda
Boga svojega ni po kakom zavjetu plate kurvine ni cijene od psa,
jer je oboje gad pred Gospodom Bogom tvojim. **19** Ne daji na
dobit bratu svojemu ni novaca ni hrane niti išta što se daje na
dobit. **20** Strancu podaj na dobit, ali bratu svojemu nemoj davati
na dobit, da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u svemu zašto se
prihvatiš rukom svojom u zemlji u koju ideš da je naslijediš. **21**
Kad uèiniš zavjet Gospodu Bogu svojemu, ne oklijevaj ispuniti
ga, jer æe ga tražiti od tebe Gospod Bog tvoj, i biæe na tebi
grijeh. **22** Ako li se ne zavjetuješ, neæe biti na tebi grijeha. **23**
Što ti izide iz usta, ono drži i uèini, kao što zavjetuješ Gospodu
Bogu svojemu dragovoljno, što izreèeš ustima svojim. **24** Kad
uđeš u vinograd bližnjega svojega, možeš jesti grožđa po volji
dok se nasitiš; ali ga ne meæi u sud svoj. **25** Kad uđeš u usjev
bližnjega svojega, možeš trgati klasje rukom svojom; ali da ne
zažnješ srpom u usjev bližnjega svojega.

24 Kad ko uzme ženu i oženi se njom, pa se dogodi da mu
ona ne bude po volji, što on nađe na njojzi štogod ružno, neka
joj napiše knjigu raspusnu i da joj u ruke, pa neka je otpusti iz
svoje kuæe. **2** A ona otišavši iz kuæe njegove, ako otide i uda
se za drugoga, **3** Pa ako ovaj drugi muž omrzne na nju i napiše
joj knjigu raspusnu i da joj u ruku, i otpusti je iz svoje kuæe, ili
ako umre ovaj drugi muž koji se oženi njom, **4** Tada pređašnji
muž koji je otpusti ne može je opet uzeti za ženu, pošto se s
njega ona oskvrnila, jer je gad pred Gospodom. Tako ne daj da

se griješi zemlja koju ti Gospod Bog tvoj daje u našljedstvo. **5**
Ko se skoro bude oženio, neka ne ide na vojsku, i ne nameæi
na nj nikakoga posla; neka bude slobodan u kuæi svojoj godinu
dana i neka se raduje sa ženom svojom koju je doveo. **6** Niko
da ne uzima u zalogu žrvnja gornjega ni donjega, jer bi uzeo
dušu u zalogu. **7** Ko se nađe da je ukrao èovjeka između braæe
svoje, sinova Izrailjevih, i trgovao njim i prodao ga, neka pogine
onaj kradljivac; tako izvadi zlo iz sebe. **8** Èuvaj se bolesti gube, i
pazi dobro i èini sve što vas uèe sveštenici Leviti, kao što sam
im zapovjedio, držite i èinite. **9** Opominji se šta je uèinio Gospod
Bog tvoj Mariji na putu kad izidoste iz Misira. **10** Kad ti je bližnji
tvoj dužan što mu drago, ne idi u kuæu njegovu da mu uzmeš
zalog; **11** Nego stoj napolju, a èovjek koji ti je dužan neka ti
iznese napolje zalog svoj. **12** Ako je siromah, ne spavaj sa
zalogom njegovijem; **13** Nego mu vrati zalog njegov do zahoda
sunèanoga, da bi ležeæi na svojoj haljini blagosiljao te, a to
æe ti se primiti u pravdu pred Gospodom Bogom tvojim. **14**
Nemoj zanijeti najamnika, siromaha i potrebitoga između braæe
svoje, ni došljaka koji je kod tebe u zemlji tvojoj u mjestu tvojem.
15 Podaj mu najam njegov isti dan, i da ga ne zađe sunce u
tebe, jer je siromah i tijem dušu drži, da ne bi zavikao na te ka
Gospodu, i bilo bi ti grijeh. **16** Neka ne ginu ocevi za sinove ni
sinovi za oceve; svaki za svoj grijeh neka gine. **17** Ne izvræi
pravice došljaku ni siroti, i ne uzimaj u zalogu haljine udovici.
18 Nego se opominji da si bio rob u Misiru, i da te je iskupio
odande Gospod Bog tvoj; zato ti zapovijedam da ovo èiniš. **19**
Kad žanješ ljetinu svoju na njivi svojoj, ako zaboraviš koji snop
na njivi, ne vraæaj se da ga uzmeš; neka ga došljaku, siroti i
udovici, da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u svakom poslu

ruku tvojih. **20** Kad treseš masline svoje, ne zagledaj granu po
granu pošto otreseš; neka došljaku, siroti i udovici. **21** Kad bereš
vinograd svoj, ne pabirèi pošto obereš; neka došljaku, siroti i
udovici. **22** I opominji se da si bio rob u zemlji Misirskoj; zato ti ja
zapovijedam da ovo èiniš.

25 Kad je raspra među ljudima, pa dođu na sud da im sude,
tada pravoga neka opravdaju a krivoga neka osude. **2** I ako krivi
zaslužuje boj, tada sudija neka zapovjedi da ga povale i biju pred
njim, na broj prema krivici njegovoj. **3** Do èetrdeset udaraca
neka zapovjedi da mu udare, ne više, da se ne bi poništio brat
tvoj u tvojim oèima, kad bi mu se udarilo više udaraca. **4** Nemoj
zavezati usta volu kad vrše. **5** Kad braæa žive zajedno pa umre
jedan od njih bez djece, onda žena umrloga da se ne uda iz
kuæe za drugoga; brat njegov neka otide k njoj i uzme je za
ženu i uèini joj dužnost djeversku. **6** I prvi sin kojega ona rodi
neka se nazove imenom brata njegova umrloga, da ne pogine
ime njegovo u Izrailju. **7** Ako li onaj èovjek ne bi htio uzeti snahe
svoje, onda snaha njegova neka dođe na vrata pred starješine, i
reèe: neæe djever moj da podigne bratu svojemu sjemena u
Izrailju, neæe da mi uèini dužnosti djeverske. **8** Tada neka ga
dozovu starješine mjesta onoga i razgovore se s njim; pa ako se
on upre i reèe: neæu da je uzmem; **9** Onda neka pristupi k
njemu snaha njegova pred starješinama, i neka mu izuje obuæu
s noge njegove i pljune mu u lice, i progovorivši neka reèe: tako
valja da bude èovjeku koji neæe da zida kuæe brata svojega. **10**
I on neka se zove u Izrailju: dom bosoga. **11** Ako bi se svadili
ljudi, jedan s drugim, pa bi došla žena jednoga da otme muža
svojega iz ruke drugoga koji ga bije, i pruživši ruku svoju uhvatila
bi ga za mošnice, **12** Otsijeci joj ruku; neka ne žali oko tvoje.

13 Nemoj imati u torbi svojoj dvojaku mjeru, veliku i malu. **14**
Nemoj imati u kuæi svojoj dvojaku efu, veliku i malu. **15** Mjera
potpuna i prava neka ti je; efa potpuna i prava neka ti je, da bi ti
se produljili dani tvoji u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj. **16**
Jer je gad pred Gospodom Bogom tvojim ko god èini tako, ko
god èini krivo. **17** Opominji se šta ti je uèinio Amalik na putu kad
iðaste iz Misira, **18** Kako te doèeka na putu i pobi na kraju sve
umorne koji iðahu za tobom, kad si bio sustao i iznemogao, i ne
boja se Boga. **19** Zato kad te Gospod Bog tvoj smiri od svijeh
neprijatelja tvojih unaokolo u zemlji koju ti daje Gospod Bog
tvoj da je naslijediš, tada zatri spomen Amaliku pod nebom; ne
zaboravi.

26 A kad uðeš u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj u
našljedstvo, i naslijediš je i naseliš se u njoj, **2** Uzmi prvina od
svakoga voæa one zemlje, koje æeš prinositi od zemlje svoje
koju ti Gospod Bog tvoj daje, i metnuvši u kotaricu idi na mjesto
koje Gospod Bog tvoj izabere da ondje nastani ime svoje, **3** I
došavši k sveštenику koji bude onda reci mu: priznajem danas
pred Gospodom Bogom tvojim da sam ušao u zemlju za koju
se Gospod Bog zakleo ocima našim da æe nam je dati. **4**
A sveštenik neka uzme kotaricu iz tvoje ruke i metne je pred
oltarom Gospoda Boga tvojega. **5** Tada progovori i reci pred
Gospodom Bogom svojim: otac moj bijaše siromah Sirin i siðe u
Misir s malo èeljadi, i bi ondje došljak, pa posta narod velik i
silan i obilan na broju. **6** Ali Misirci stadoše zlo postupati s nama,
muèiše nas i udaraše na nas teške poslove. **7** I mi zavapismo ka
Gospodu Bogu otaca svojih, i Gospod èu glas naš, i pogleda na
muku našu, na trud naš i na nevolju našu. **8** I izvede nas Gospod
iz Misira rukom krjepkom i mišicom podignutom, i strahotom

velikom i znacima i èudesima. **9** I dovede nas na ovo mjesto, i
dade nam zemlju ovu, zemlju u kojoj teèe mlijeko i med. **10**
Zato sad evo donesoh prvine od roda ove zemlje koju si mi dao,
Gospode. I ostavi ih pred Gospodom Bogom svojim, i pokloni se
pred Gospodom Bogom svojim. **11** I veseli se svakim dobrom
koje ti da Gospod Bog tvoj i domu tvojemu, ti i Levit i došljak
koji je kod tebe. **12** A kad daš sve desetke od dohodaka svojih
treæe godine, koje je godina desetka, i daš Levitu, došljaku,
siroti i udovici da jedu u mjestima tvojim i nasite se, **13** Onda
reci pred Gospodom Bogom svojim: iznesoh iz doma svojega
što je sveto, i dadoh Levitu i došljaku, siroti i udovici sasvijem po
zapovijesti koju si mi zapovjedio; ne prestupih zapovijesti tvojih
niti zaboravih; **14** Ne jedoh od toga u žalosti svojoj, niti uzeh od
toga na potrebu neèistu, niti dadoh od toga na mrtvaca; slušah
Gospoda Boga svojega, uèinih sve kako si mi zapovjedio. **15**
Pogledaj iz svetoga stana svojega s neba, i blagoslovi narod
svoj Izrailja i zemlju koju si nam dao kao što si se zakleo ocima
našim, zemlju u kojoj teèe mlijeko i med. **16** Danas ti Gospod
Bog tvoj zapovijeda da izvršuješ ove uredbe i ove zakone. Pazi
dakle i izvršuj ih od svega srca svojega i od sve duše svoje.
17 Danas si se zarekao Gospodu da æe ti biti Bog i da æeš
iæi putovima njegovijem i držati uredbe njegove, i zapovijesti
njegove i zakone njegove, i da æeš slušati glas njegov. **18** A
Gospod se tebi danas zarekao da æeš mu biti narod osobit, kao
što ti je govorio, da bi držao sve zapovijesti njegove; **19** I da æe
te podignuti nad sve narode, koje je stvorio hvalom, imenom i
slavom, da budeš narod svet Gospodu Bogu svojemu, kao što ti
je govorio.

27 I zapovjedi Mojsije sa starješinama Izrailjevijem narodu
govoreæi: držite sve ove zapovijesti koje vam ja danas
zapovijedam. **2** I kad prijeđeš preko Jordana u zemlju koju ti
daje Gospod Bog tvoj, podigni sebi kamenje veliko i namaži
ga kreèem. **3** I napiši na njemu sve rijeèi ovoga zakona, kad
prijeđeš da uđeš u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj, u zemlju
gdje teèe mlijeko i med, kao što ti je kazao Gospod Bog otaca
tvojih. **4** Kada dakle prijeđeš preko Jordana, podigni to kamenje,
za koje ti zapovijedam danas, na gori Evalu, i namaži ga kreèem.
5 I naèini ondje oltar Gospodu Bogu svojemu, oltar od kamenja,
ali ga nemoj gvožđem tesati. **6** Od cijela kamenja naèini oltar
Gospodu Bogu svojemu, i na njemu prinesi Gospodu Bogu
svojemu žrtve paljenice. **7** Prinesi i zahvalne žrtve, i jedi ih
ondje, i veseli se pred Gospodom Bogom svojim. **8** I napiši na
tom kamenju sve rijeèi ovoga zakona dobro i razgovijetno. **9** I
reèe Mojsije i sveštenici Leviti svemu Izrailju govoreæi: pazi i èuj
Izrailju, danas si postao narod Gospoda Boga svojega. **10** Zato
slušaj glas Gospoda Boga svojega, i tvori zapovijesti njegove i
uredbe njegove, koje ti ja danas zapovijedam. **11** I zapovjedi
Mojsije u onaj dan narodu govoreæi: **12** Ovi neka stanu da
blagosiljaju narod na gori Garizinu, kad prijeđete preko Jordana:
Simeun, Levije, Juda, Isahar, Josif i Venijamin. **13** A ovi neka
stanu da proklinju na gori Evalu: Ruvim, Gad, Asir, Zavulon, Dan
i Neftalim. **14** I neka progovore Leviti glasovito i reku svjema u
Izrailju: **15** Proklet da je èovjek koji bi naèinio lik rezan ili liven,
stvar gadnu pred Gospodom, djelo ruku umjetnièkih, ako bi i
na skrivenu mjestu metnuo. A sav narod odgovarajuæi neka
reèe: amin. **16** Proklet da je koji bi ružio oca svojega ili mater
svoju. A sav narod neka reèe: amin. **17** Proklet da je koji bi

pomakao među bližnjega svojega. A sav narod neka reèe: amin.
18 Proklet da je koji bi zaveo slijepca s puta. A sav narod neka
reèe: amin. **19** Proklet da je koji bi izvrnuo pravicu došljaku, siroti
ili udovici. A sav narod neka reèe: amin. **20** Proklet da je koji bi
obležao ženu oca svojega, te otkrio skut oca svojega. A sav
narod neka reèe: amin. **21** Proklet da je koji bi obležao kakvo
god živinèe. A sav narod neka reèe: amin. **22** Proklet da je koji bi
obležao sestru svoju, kæer oca svojega ili kæer matere svoje. A
sav narod neka reèe: amin. **23** Proklet da je koji bi obležao taštu
svoju. A sav narod neka reèe: amin. **24** Proklet da je koji bi ubio
bližnjega svojega iz potaje. A sav narod neka reèe: amin. **25**
Proklet da je koji bi primio kakav poklon da ubije èovjeka prava.
A sav narod neka reèe: amin. **26** Proklet da je koji ne bi ostao na
rijeèima ovoga zakona, i tvorio ih. A sav narod neka reèe: amin.

28 Ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svojega držeæi i
tvoreæi sve zapovijesti njegove, koje ti ja danas zapovijedam,
uzvisiæe te Gospod Bog tvoj više svijeh naroda na zemlji. **2** I
doæi æe na te svi ovi blagoslovi, i steæi æe ti se, ako uzaslušaš
glas Gospoda Boga svojega. **3** Blagosloven æeš biti u gradu, i
blagosloven æeš biti u polju, **4** Blagosloven æe biti plod utrobe
tvoje, i plod zemlje tvoje i plod stoke tvoje, mlad goveda tvojih i
stada ovaca tvojih. **5** Blagoslovena æe biti kotarica tvoja i naæve
tvoje. **6** Blagosloven æeš biti kad dolaziš i blagosloven æeš biti
kad polaziš. **7** Daæe ti Gospod neprijatelje tvoje koji ustanu na
te da ih biješ; jednijem æe putem doæi na te, a na sedam æe
putova bježati od tebe. **8** Gospod æe poslati blagoslov da bude
s tobom u žitnicama tvojim i u svemu za što se prihvatiš rukom
svojom, i blagosloviæe te u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj.
9 Postaviæe te Gospod da mu budeš narod svet, kao što ti se

zakleo, ako uzdržiš zapovijesti Gospoda Boga svojega i uzideš
putovima njegovijem. **10** I vidjeæe svi narodi na zemlji da se
ime Gospodnje priziva na tebe, i bojaæe se tebe. **11** I uèiniæe
Gospod da si obilan svakim dobrom, plodom utrobe svoje i
plodom stoke svoje i plodom zemlje svoje na zemlji za koju se
zakleo Gospod ocima tvojim da æe ti je dati. **12** Otvoriæe ti
Gospod dobru riznicu svoju, nebo, da da dažd zemlji tvojoj na
vrijeme, i blagosloviæe svako djelo ruku tvojih, te æeš davati u
zajam mnogim narodima, a sam neæeš uzimati u zajam. **13** I
uèiniæe te Gospod Bog tvoj da si glava a ne rep, i biæeš samo
gore a neæeš biti dolje, ako uzaslušaš zapovijesti Gospoda
Boga svojega, koje ti danas ja zapovijedam, da ih držiš i tvoriš,
14 I ne otstupiš ni od jedne rijeèi koju vam danas ja zapovijedam,
ni nadesno ni nalijevo, pristajuæi za drugim bogovima da im
služiš. **15** Ali ako ne uzaslušaš glasa Gospoda Boga svojega da
držiš i tvoriš sve zapovijesti njegove i uredbe njegove, koje ti ja
danas zapovijedam, doæi æe na tebe sve ove kletve i stignuæe
te. **16** Proklet æeš biti u gradu, i proklet æeš biti u polju. **17**
Prokleta æe biti kotarica tvoja i naæve tvoje. **18** Proklet æe biti
plod utrobe tvoje i plod zemlje tvoje, mlad goveda tvojih i stada
ovaca tvojih. **19** Proklet æeš biti kad dolaziš, i proklet æeš biti
kad polaziš. **20** Poslaæe Gospod na tebe kletvu, rasap i pogibao
u svemu za što se prihvatiš rukom svojom i što uzradiš, dokle se
ne zatreš i propadneš na preèac za zla djela svoja kojima si me
odustavio. **21** Uèiniæe Gospod Bog tvoj da se prilijepi za te
pomor, dokle te ne istrijebi sa zemlje u koju ideš da je naslijediš.
22 Udariæe te Gospod suhom bolešæu i vruæicom, i groznicom i
žegom i maèem, i sušom i medljikom, koje æe te goniti dokle
ne propadneš. **23** A nebo nad glavom tvojom biæe od mjedi

a zemlja pod tobom od gvožđa. **24** Uèiniæe Gospod da dažd
zemlji tvojoj bude prah i pepeo, koji æe padati s neba na te,
dokle se ne istrijebiš. **25** Daæe te Gospod Bog tvoj neprijateljima
tvojim da te biju; jednijem æeš putem izaæi na njih, a na sedam
æeš putova bježati od njih, i potucaæeš se po svijem carstvima
na zemlji. **26** I mrtvo tijelo tvoje biæe hrana svijem pticama
nebeskim i zvijerju zemaljskom, niti æe biti ko da ih poplaši. **27**
Udariæe te Gospod prištevima Misirskim i šuljevima i šugom i
krastama, da se neæeš moæi iscijeliti. **28** Udariæe te Gospod
ludilom i šljepotom i bjesnilom. **29** I pipaæeš u podne, kao što
pipa slijepac po mraku, niti æeš imati napretka na putovima
svojim; i èiniæe ti se krivo i otimaæe se od tebe jednako, i neæe
biti nikoga da ti pomože. **30** Oženiæeš se, a drugi æe spavati
sa tvojom ženom; sazidaæeš kuæu, a neæeš sjedjeti u njoj;
posadiæeš vinograd, a neæeš ga brati. **31** Vo tvoj klaæe se na
tvoje oèi, a ti ga neæeš jesti; magarac tvoj oteæe se pred tobom,
i neæe ti se vratiti; ovce tvoje daæe se neprijatelju tvojemu, i
neæe biti nikoga da ti pomože. **32** Sinovi tvoji i kæeri tvoje daæe
se drugomu narodu, a oèi æe tvoje gledati i kapaæe jednako za
njima, a neæe biti snage u ruci tvojoj. **33** Rod zemlje tvoje i svu
muku tvoju izješæe narod, kojega ne znaš, i èiniæe ti krivo i
gaziæe te jednako. **34** I poludjeæeš od onoga što æeš gledati
svojim oèima. **35** Udariæe te Gospod prištem zlim u koljenima
i na golijenima, da se neæeš moæi iscijeliti, od stopala noge
tvoje do tjemena. **36** Odvešæe Gospod tebe i cara tvojega,
kojega postaviš nad sobom, u narod kojega nijesi znao ti ni stari
tvoji, i ondje æeš služiti drugim bogovima, drvetu i kamenu. **37** I
biæeš èudo i prièa i potsmijeh svijem narodima, u koje te odvede
Gospod. **38** Mnogo æeš sjemena iznijeti u polje, a malo æeš

sabrati, jer æe ga izjesti skakavci. **39** Vinograde æeš saditi i
radiæeš ih, a neæeš piti vina niti æeš ih brati, jer æe izjesti crvi.
40 Imaæeš maslina po svijem krajevima svojim, ali se neæeš
uljem namazati, jer æe opasti masline tvoje. **41** Rodiæeš sinove
i kæeri, ali neæe biti tvoji; jer æe otiæi u ropstvo. **42** Sve voæe
tvoje i rod zemlje tvoje izješæe bube. **43** Stranac koji je kod tebe
popeæe se nada te visoko, a ti æeš siæi dolje veoma nisko. **44**
On æe ti davati u zajam, a ti neæeš njemu davati u zajam; on
æe postati glava, a ti æeš postati rep. **45** I doæi æe na te sve
ove kletve i goniæe te i stizaæe te, dokle se ne istrijebiš, jer
nijesi slušao glasa Gospoda Boga svojega i držao zapovijesti
njegove i uredbe njegove, koje ti je zapovjedio. **46** I one æe biti
znak i èudo na tebi i na sjemenu tvojemu dovijeka. **47** Jer nijesi
služio Bogu svojemu radosna i vesela srca u svakom obilju. **48** I
služiæeš neprijatelju svojemu, kojega æe Gospod poslati na
tebe, u gladi i u žeđi, u golotinji i u svakoj oskudici; i metnuæe
ti gvozden jaram na vrat, dokle te ne satre. **49** Podignuæe
Gospod na tebe narod iz daleka, s kraja zemlje, koji æe doletjeti
kao orao, narod, kojemu jezika neæeš razumjeti, **50** Narod
bezdušan, koji neæe mariti za starca niti æe djeteta žaliti. **51** I
izješæe plod stoke tvoje i plod zemlje tvoje, dokle se ne istrijebiš;
i neæe ti ostaviti ništa, ni žita ni vina ni ulja, ni ploda goveda
tvojih ni stada ovaca tvojih, dokle te ne zatre. **52** I stegnuæe te
po svijem mjestima tvojim, dokle ne popadaju zidovi tvoji visoki i
tvrdi, u koje se uzdaš, po svoj zemlji tvojoj; stegnuæe te po
svijem mjestima tvojim, po svoj zemlji tvojoj, koju ti da Gospod
Bog tvoj; **53** Te æeš u tjeskobi i u nevolji kojom æe ti pritužiti
neprijatelji tvoji jesti plod utrobe svoje, meso od sinova svojih
i od kæeri svojih, koje ti da Gospod Bog tvoj. **54** Èovjek koji

je bio mek i vrlo nježan među vama prozliæe se prema bratu
svojemu i prema miloj ženi svojoj i prema ostalijem sinovima,
koji mu ostanu, **55** Te neæe dati nikome između njih mesa od
sinova svojih koje æe jesti, jer neæe imati ništa drugo u nevolji i
tjeskobi, kojom æe ti pritužiti neprijatelj tvoj po svijem mjestima
tvojim. **56** Žena koja je bila meka i vrlo nježna među vama, koja
od mekote i nježnosti nije bila navikla stajati nogom svojom na
zemlju, prozliæe se prema milome mužu svom i prema sinu
svom i prema kæeri svojoj, **57** I posteljici, koja izide između
nogu njezinijeh, i djeci koju rodi; jer æe ih jesti krišom u oskudici
svakoj od nevolje i od tjeskobe, kojom æe ti pritužiti neprijatelj
tvoj po svijem mjestima tvojim. **58** Ako ne uzdržiš i ne ustvoriš
sve rijeèi ovoga zakona, koje su napisane u ovoj knjizi, ne
bojeæi se slavnoga i strašnoga imena Gospoda Boga svojega,
59 Pustiæe Gospod na tebe i na sjeme tvoje zla èudesna, velika
i duga, bolesti ljute i duge. **60** I obratiæe na tebe sve pomore
Misirske, od kojih si se plašio, i prilijepiæe se za tebe. **61** I sve
bolesti i sva zla, koja nijesu zapisana u knjizi ovoga zakona,
pustiæe Gospod na tebe, dokle se ne istrijebiš. **62** I ostaæe
vas malo, a pređe vas bijaše mnogo kao zvijezda nebeskih; jer
nijesi slušao glasa Gospoda Boga svojega. **63** I kao što vam se
Gospod radovao dobro vam èineæi i množeæi vas, tako æe vam
se Gospod radovati zatiruæi vas i istrebljujuæi vas; i nestaæe
vas sa zemlje u koju idete da je naslijedite. **64** I rasijaæe te
Gospod po svima narodima s jednoga kraja zemlje do drugoga, i
ondje æeš služiti drugim bogovima, kojih nijesi znao ti ni oci tvoji,
drvetu i kamenu. **65** Ali u onijem narodima neæeš odahnuti, niti
æe se stopalo noge tvoje odmoriti; nego æe ti Gospod dati ondje
srce plašljivo, oèi išèiljele i dušu iznemoglu. **66** I život æe tvoj biti

kao da visi prema tebi, i plašiæeš se noæu i danju, i neæeš biti
miran životom svojim. **67** Jutrom æeš govoriti: kamo da je veèe!
a veèerom æeš govoriti: kamo da je jutro! od straha kojim æe se
strašiti srce tvoje, i od onoga što æeš gledati oèima svojima. **68** I
vratiæe te Gospod u Misir na laðama, putem za koji ti rekoh:
neæeš ga više vidjeti. I ondje æete se prodavati neprijateljima
svojim da budete robovi i robinje, a neæe biti kupca.

29 Ovo su rijeèi zavjeta koji zapovjedi Gospod Mojsiju da uèini
sa sinovima Izrailjevijem u zemlji Moavskoj, osim zavjeta koji je
uèinio s njima na Horivu. **2** I sazva Mojsije sve sinove Izrailjeve i
reèe im: vidjeli ste sve što uèini Gospod na vaše oèi u zemlji
Misirskoj Faraonu i svijem slugama njegovijem i svoj zemlji
njegovoj, **3** Kušanja velika, koja vidješe oèi tvoje, one znake i
èudesa velika. **4** Ali vam ne dade Gospod srca, da razumijete, ni
oèiju, da vidite, ni ušiju, da èujete do ovoga dana. **5** I vodih
vas èetrdeset godina po pustinji; ne ovetšaše haljine vaše na
vama, niti obuæa tvoja ovetša na nogama tvojima. **6** Hljeba ne
jedoste, ni piste vina i silovita piæa, da biste poznali da sam ja
Gospod Bog vaš. **7** I kad doðoste na ovo mjesto, izide Sion car
Esevonski i Og car Vasanski pred nas u boj; i pobismo ih. **8** I
uzesmo zemlju njihovu, i dadosmo je u našljedstvo plemenu
Ruvimovu i plemenu Gadovu i polovini plemena Manasijina. **9**
Zato držite rijeèi ovoga zavjeta i tvorite ih, da biste napredovali u
svemu što radite. **10** Vi stojite danas svi pred Gospodom Bogom
svojim, glavari od plemena vaših, starješine vaše i upravitelji
vaši, svi ljudi Izrailjci, **11** Djeca vaša, žene vaše, i došljak koji
je u vašem okolu, i onaj koji ti drva sijeèe, i onaj koji ti vodu
nosi. **12** Da pristaneš na zavjet Gospoda Boga svojega i na
kletvu njegovu, koju uèini s tobom danas Gospod Bog tvoj, **13**

Da te danas postavi sebi za narod i da ti on bude Bog, kao što
ti je rekao i kao što se zakleo ocima tvojim, Avramu, Isaku i
Jakovu. **14** I ne s vama samima èinim ovaj zavjet i ovu kletvu; **15**
Nego sa svakim koji danas stoji ovdje s nama pred Gospodom
Bogom našim, i sa svakim koji nije danas ovdje s nama. **16** Jer
vi znate kako smo živjeli u zemlji Misirskoj, i kako smo prošli kroz
narode kroz koje smo prošli. **17** I vidjeli ste gadove njihove i idole
njihove od drveta i od kamena, od srebra i od zlata, koji su kod
njih. **18** Neka ne bude među vama èovjeka ni žene ni porodice
ni plemena, kojemu bi se srce odvratilo danas od Gospoda
Boga našega da ide da služi bogovima onijeh naroda; neka ne
bude među vama korijena na kom bi rastao otrov ili pelen, **19** I
èuvši rijeèi ove kletve da se ne pohvali u srcu svom govoreæi:
biæu miran ako uzidem za onijem što u srcu svom smislim,
dodajuæi pijanstvo žeđi. **20** Neæe Gospod oprostiti takome,
nego æe se onda raspaliti gnjev Gospodnji i revnost njegova na
takoga èovjeka, i pašæe na nj sva kletva koja je napisana u
ovoj knjizi, i istrijebiæe Gospod ime njegovo pod nebom. **21** I
odluèiæe ga Gospod na zlo od svijeh plemena Izrailjevijeh po
svijem kletvama zavjeta napisanoga u knjizi ovoga zakona. **22**
Tada æe govoriti potonji naraštaj, sinovi vaši koji nastanu iza
vas, i došljak koji dođe iz daleke zemlje, kad vide zla u zemlji
ovoj i bolesti, koje æe Gospod pustiti na nju, **23** Zemlju ovu
opaljenu sumporom i solju, gdje se ne sije niti što nièe niti na njoj
raste kaka biljka, kao gdje je propao Sodom i Gomor, Adama i
Sevojim, koje zatr Gospod u gnjevu svojemu i u jarosti svojoj, **24**
Govoriæe svi narodi: zašto uèini ovo Gospod od ove zemlje?
kakva je to žestina velikoga gnjeva? **25** I odgovaraæe se: jer
odustaviše zavjet Gospoda Boga otaca svojih, koji uèini s njima

kad ih izvede iz zemlje Misirske. **26** Jer idoše i služiše drugim
bogovima i poklanjaše im se, bogovima kojih ne znaše i koji im
ništa ne dadoše. **27** Zato se Gospod razgnjevi na tu zemlju, i
pusti na nju sva prokletstva zapisana u ovoj knjizi. **28** I istrijebi
ih Gospod Bog iz zemlje njihove u gnjevu i u jarosti i u ljutini
velikoj, i izbaci ih u drugu zemlju, kao što se vidi danas. **29** Što
je tajno ono je Gospoda Boga našega, a javno je naše i sinova
naših dovijeka, da bismo izvršivali sve rijeèi ovoga zakona.

30 A kad dođe na tebe sve ovo, blagoslov i kletva koju iznesoh
preda te, ako ih se opomeneš u srcu svom, gdje bi god bio među
narodima, u koje te zagna Gospod Bog tvoj, **2** I obratiš se ka
Gospodu Bogu svojemu i poslušaš glas njegov u svemu što ti ja
zapovijedam danas, ti i sinovi tvoji, iz svega srca svojega i iz
sve duše svoje, **3** Tada æe Gospod Bog tvoj povratiti roblje
tvoje i smilovaæe se na tebe, i opet æe te sabrati između svijeh
naroda, po kojima te bude rasijao Gospod Bog tvoj. **4** Ako bi
ko tvoj i na kraj svijeta zagnan bio, otuda æe te opet sabrati
Gospod Bog tvoj i otuda te uzeti. **5** I odvešæe te opet Gospod
Bog tvoj u zemlju koju bijahu naslijedili oci tvoji, i naslijediæeš je,
i uèiniæe ti dobro i umnožiæe te veæma nego oce tvoje. **6** I
obrezaæe Gospod Bog tvoj srce tvoje i srce sjemena tvojega, da
bi ljubio Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega i iz sve
duše svoje, da budeš živ. **7** A sve kletve ove obratiæe Gospod
Bog tvoj na neprijatelje tvoje i na nenavidinike tvoje, koji su
te gonili. **8** A ti kad se obratiš i staneš slušati glas Gospoda
Boga svojega i tvoriti sve zapovijesti njegove, koje ti ja danas
zapovijedam, **9** Daæe ti Gospod Bog tvoj sreæu u svakom djelu
ruku tvojih, u plodu utrobe tvoje, u plodu stoke tvoje, u plodu
zemlje tvoje; jer æe ti se Gospod Bog tvoj opet radovati èineæi

ti dobro, kao što se radovao ocima tvojim, **10** Ako uzaslušaš
glas Gospoda Boga svojega držeæi sve zapovijesti njegove i
uredbe njegove, napisane u knjizi ovoga zakona; kad se obratiš
ka Gospodu Bogu svojemu svijem srcem svojim i svom dušom
svojom. **11** Jer zapovijest ova koju ti ja zapovijedam danas
niti je visoko ni daleko od tebe; **12** Nije na nebu, da reèeš: ko
æe nam se popeti na nebo da nam je skine i kaže nam je, da
bismo je tvorili? **13** Niti je preko mora, da reèeš: ko æe nam
otiæi preko mora, da nam je donese i kaže nam je, da bismo je
tvorili? **14** Nego ti je vrlo blizu ova rijeè, u ustima tvojima i u
srcu tvojem, da bi je tvorio. **15** Gle, iznesoh danas preda te
život i dobro, smrt i zlo. **16** Jer ti zapovijedam danas da ljubiš
Gospoda Boga svojega hodeæi putovima njegovijem i držeæi
zapovijesti njegove i uredbe njegove i zakone njegove, da bi
živ bio i umnožio se, i da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u
zemlji u koju ideš da je naslijediš. **17** Ako li se odvrati srce tvoje i
ne uzaslušaš, nego zastraniš da se klanjaš drugim bogovima i
njima služiš, **18** Javljam vam danas da æete zaista propasti, niti
æete produljiti dana svojih na zemlji, u koju ideš preko Jordana
da je naslijediš. **19** Svjedoèim vam danas nebom i zemljom, da
sam stavio pred vas život i smrt, blagoslov i prokletstvo; zato
izberi život, da budeš živ ti i sjeme tvoje, **20** Ljubeæi Gospoda
Boga svojega, slušajuæi glas njegov i držeæi se njega; jer je on
život tvoj i duljina dana tvojih; da bi nastavao na zemlji, za koju
se zakleo Gospod ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu, da æe
im je dati.

31 Potom dođe Mojsije i kaza ove rijeèi svemu Izrailju, **2** I reèe
im: meni ima danas sto i dvadeset godina, ne mogu više odlaziti
ni dolaziti; a i Gospod mi je rekao: neæeš prijeæi preko toga

Jordana. **3** Gospod æe Bog tvoj iæi pred tobom, i istrijebiæe
one narode ispred tebe, i ti æeš ih naslijediti; Isus æe iæi pred
tobom, kao što je kazao Gospod. **4** I uèiniæe Gospod s njima
kako je uèinio sa Sionom i Ogom carevima Amorejskim i sa
zemljom njihovom, te ih je istrijebio. **5** Zato kad vam ih preda
Gospod uèinite im sasvijem onako kako sam vam zapovjedio. **6**
Budite slobodni i hrabri, i ne bojte se i ne plašite se od njih;
jer Gospod Bog tvoj ide s tobom, neæe otstupiti od tebe, niti
æe te ostaviti. **7** Potom dozva Mojsije Isusa, i reèe mu pred
svijem Izrailjem: budi slobodan i hrabar; jer æeš ti uæi s ovijem
narodom u zemlju za koju se zakleo Gospod ocima njihovijem
da æe im je dati, i ti æeš im je razdijeliti u našljedstvo. **8** Jer
Gospod koji ide pred tobom biæe s tobom, neæe otstupiti od
tebe, niti æe te ostaviti, ne boj se i ne plaši se. **9** I Mojsije napisa
ovaj zakon, i dade ga sveštenicima, sinovima Levijevim, koji
nošahu kovèeg zavjeta Gospodnjega, i svijem starješinama
Izrailjevijem. **10** I zapovjedi im Mojsije govoreæi: svake sedme
godine, u određeno vrijeme godine oprosne, na praznik sjenica,
11 Kad dođe sav Izrailj i stane pred Gospoda Boga svojega na
mjestu koje izbere, èitaj ovaj zakon pred svijem Izrailjem da
èuju, **12** Sabravši narod, ljude i žene i djecu i došljake, koji
budu u mjestima tvojim, da èuju i uèe i da se boje Gospoda
Boga vašega, i drže i tvore sve rijeèi ovoga zakona; **13** I sinovi
njihovi, koji još ne znaju, neka èuju i uèe bojati se Gospoda
Boga vašega, dokle ste god živi na zemlji u koju idete preko
Jordana da je naslijedite. **14** A Gospod reèe Mojsiju: evo, približi
se vrijeme da umreš. Dozovi Isusa i stanite obojica u šatoru od
sastanka, da mu dam zapovijesti. I otide Mojsije i Isus, i stadoše
u šatoru od sastanka. **15** I javi se Gospod u šatoru u stupu od

oblaka, i stajaše stup od oblaka nad vratima od šatora. **16** I reèe
Gospod Mojsiju: evo, ti æeš poèinuti s ocima svojim; a narod
ovaj ustavši èiniæe preljubu za tuðim bogovima one zemlje u
koju ide, i ostaviæe me i pokvariæe zavjet moj, koji uèinih s
njima. **17** I onda æe se raspaliti moj gnjev na njih, i ostaviæu
ih, i sakriæu lice svoje od njih; oni æe se proždrijeti, i snaæi
æe ih zla mnoga i nevolje; i onda æe reæi: da me ne snađoše
ova zla zato što Bog moj nije posred mene? **18** A ja æu onda
sasvijem sakriti lice svoje za sva zla koja uèiniše obrativši se
k drugim bogovima. **19** Zato sad napišite sebi ovu pjesmu, i
nauèi je sinove Izrailjeve; metni im je u usta da mi ta pjesma
bude svjedok na sinove Izrailjeve. **20** Jer æu ga odvesti u zemlju
za koju sam se zakleo ocima njegovijem, u kojoj teèe mlijeko i
med; ondje æe jesti i nasitiæe se i ugojiæe se, pa æe se onda
obratiti k drugim bogovima i njima æe služiti, a za mene neæe
mariti, i pokvariæe zavjet moj. **21** A kad ga snađu zla mnoga
i nevolje, onda æe ta pjesma svjedoèiti na njih; jer se neæe
zaboraviti niti æe je nestati iz usta sjemena njihova. Jer znam
misli njihove i što æe još danas èiniti, prije nego ih uvedem u
zemlju za koju sam se zakleo. **22** I napisa Mojsije tu pjesmu onaj
dan, i nauèi sinove Izrailjeve. **23** I Gospod dade zapovijesti Isusu
sinu Navinu govoreæi: budi slobodan i hrabar, jer æeš ti uvesti
sinove Izrailjeve u zemlju za koju sam im se zakleo, i ja æu biti s
tobom. **24** I kad napisa Mojsije rijeèi ovoga zakona u knjigu, sve
do kraja, **25** Zapovjedi Mojsije Levitima, koji nošahu kovèeg
zavjeta Gospodnjega, govoreæi: **26** Uzmite ovu knjigu zakona, i
metnite je pokraj kovèega zavjeta Gospoda Boga svojega, da
bude ondje svjedok na vas. **27** Jer znam nepokornost tvoju i
tvrdi vrat tvoj. Eto, dokle sam još živ s vama, do danas, bijaste

nepokorni Gospodu; akamoli kad ja umrem? **28** Skupite k meni
sve starješine od plemena svojih i upravitelje svoje da im kažem
da èuju ove rijeèi, i da im zasvjedoèim nebom i zemljom. **29** Jer
znam da æete se po smrti mojoj pokvariti, i zaæi s puta koji vam
zapovjedih; i zato æe vas zadesiti ovo zlo najposlije, kad stanete
èiniti što je zlo pred Gospodom gnjeveæi ga djelom ruku svojih.
30 I izgovori Mojsije da èuje sav zbor Izrailjev rijeèi ove pjesme
do kraja:

32 Slušaj, nebo, govoriæu; i zemlja neka èuje govor usta mojih.
2 Neka se spusti kao dažd nauka moja, i neka padne kao rosa
govor moj, kao sitan dažd na mladu travu i kao krupan dažd na
odraslu travu. **3** Jer æu javljati ime Gospodnje; velièajte Boga
našega. **4** Djelo je te stijene savršeno, jer su svi putovi njegovi
pravda; Bog je vjeran, bez nepravde; pravedan je i istinit. **5** Oni
se pokvariše prema njemu; njihovo nevaljalstvo nije nevaljalstvo
sinova njegovijeh; to je rod zao i pokvaren. **6** Tako li vraæate
Gospodu, narode ludi i bezumni? nije li on otac tvoj, koji te je
zadobio? on te je naèinio i stvorio. **7** Opomeni se negdašnjih
dana, pogledajte godine svakoga vijeka; pitaj oca svojega i
on æe ti javiti, starije svoje i kazaæe ti. **8** Kad višnji razdade
našljedstvo narodima, kad razdijeli sinove Adamove, postavi
međe narodima po broju sinova Izrailjevih. **9** Jer je dio Gospodnji
narod njegov, Jakov je uže našljedstva njegova. **10** Nađe ga
u zemlji pustoj, na mjestu strašnu gdje buèi pustoš; vodi ga
unaokolo, uèi ga i èuva kao zjenicu oka svojega. **11** Kao što
orao izmamljuje orliæe svoje, diže se nad ptiæima svojim, širi
krila svoja, uzima ih i nosi na krilima svojim, **12** Tako ga Gospod
vođaše, i s njim ne bješe tuđega boga; **13** Vođaše ga na visine
zemaljske da jede rod poljski, i davaše mu da sisa med iz stijene

i ulje iz tvrdoga kamena, **14** Maslo od krava i mlijeko od ovaca s
pretilinom od jaganjaca i ovnova Vasanskih i jaraca, sa srcem
zrna pšeniènih; i pio si vino, krv od grožða. **15** Ali se Izrailj ugoji,
pa se stade ritati; utio si, udebljao i zasalio; pa ostavi Boga koji
ga je stvorio, i prezre stijenu spasenja svojega. **16** Na revnost
razdražiše ga tuđim bogovima, gadovima razgnjeviše ga. **17**
Prinosiše žrtve đavolima, ne Bogu, bogovima, kojih nijesu znali,
novim, koji iz bliza doðoše, kojih se nijesu strašili oci vaši. **18**
Stijenu koja te je rodila zaboravio si; zaboravio si Boga stvoritelja
svojega. **19** Kad to vidje Gospod, razgnjevi se na sinove svoje i
na kæeri svoje, **20** I reèe: sakriæu od njih lice svoje, vidjeæu
kakav æe im biti pošljedak, jer su rod pokvaren, sinovi u kojima
nema vjere. **21** Oni me razdražiše na revnost onijem što nije
Bog, razgnjeviše svojim taštinama; i ja æu njih razdražiti na
revnost onijem koji nije narod, narodom ludijem razljutiæu ih. **22**
Jer se oganj razgorio u gnjevu mojem, i gorjeæe do najdubljega
pakla; spaliæe zemlju i rod njezin, i popaliæe temelje brdima.
(Sheol h7585) **23** Zgrnuæu na njih zla, strijele svoje pobacaæu na
njih. **24** Glad æe ih cijediti, vruæice i ljuti pomori proždiraæe ih; i
zube zvjerske poslaæu na njih i jed zmija zemaljskih. **25** Spolja
æe ih ubijati maè, a po klijetima strah, i momka i djevojku, dijete
na sisi i sijeda èovjeka. **26** Rekao bih: rasijaæu ih po svijem
uglovima zemaljskim, uèiniæu da nestane spomena njihova
između ljudi, **27** Da mi nije do mržnje neprijateljeve, da se ne bi
neprijatelji njihovi ponijeli i rekli: ruka se naša uzvisila, a nije
Gospod uèinio sve ovo. **28** Jer su narod koji propada sa svojih
namjera, i nema u njih razuma. **29** Kamo da su pametni, da
razumiju ovo, i gledaju na pošljedak svoj! **30** Kako bi jedan gonio
tisuæu a dvojica tjerala deset tisuæa, da ih nije stijena njihova

prodala i Gospod ih predao? **31** Jer stijena njihova nije kao naša
stijena; neprijatelji naši neka budu sudije. **32** Jer je èokot njihov
od èokota Sodomskoga i iz polja Gomorskoga; grožðe je njihovo
grožðe otrovno, puca su mu gorka. **33** Vino je njihovo otrov
zmajevski, i ljuti jed aspidin. **34** Nije li to sakriveno kod mene,
zapeèaæeno u riznicama mojim? **35** Moja je osveta i plata, u
svoje vrijeme popuznuæe noga njihova, jer je blizu dan propasti
njihove, i ide brzo što æe ih zadesiti. **36** Sudiæe Gospod narodu
svojemu, i žao æe mu biti sluga njegovijeh, kad vidi da je prošla
snaga i da nema ništa ni od uhvaæenoga ni od ostavljenoga. **37**
I reæi æe: gdje su bogovi njihovi? stijena u koju se uzdaše?
38 Koji salo od žrtava njegovijeh jedoše i piše vino od naljeva
njihovijeh. Neka ustanu i pomogu vam, i neka vam budu zaklon.
39 Vidite sada da sam ja, ja sam, i da nema Boga osim mene.
Ja ubijam i oživljujem, ranim i iscjeljujem, i nema nikoga ko
bi izbavio iz moje ruke. **40** Jer podižem k nebu ruku svoju i
kažem: ja sam živ dovijeka. **41** Ako naoštrim sjajni maè svoj i
uzmem u ruku sud, uèiniæu osvetu na neprijateljima svojim i
vratiæu onima koji mrze na me. **42** Opojiæu strijele svoje krvlju, i
maè æe se moj najesti mesa, krvlju isjeèenijeh i zarobljenijeh,
kad poènem osvetu na neprijateljima. **43** Veselite se narodi s
narodom njegovijem, jer æe pokajati krv sluga svojih, i osvetiæe
se neprijateljima svojim, i oèistiæe zemlju svoju i narod svoj.
44 I doðe Mojsije i izgovori sve rijeèi pjesme ove narodu, on i
Isus sin Navin. **45** A kad izgovori Mojsije sve rijeèi ove svemu
Izrailju, **46** Reèe im: privijte srce svoje k svijem rijeèima koje
vam ja danas zasvjedoèavam, i kazujte ih sinovima svojim da
bi držali sve rijeèi ovoga zakona i tvorili ih. **47** Jer nije prazna
rijeè da za nju ne marite, nego je život vaš; i tom æete rijeèju

produljiti dane svoje na zemlji, u koju idete preko Jordana da je
naslijedite. **48** U isti dan reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **49**
Izidi na ovu goru Avarimsku, na goru Navav, koja je u zemlji
Moavskoj prema Jerihonu, i vidi zemlju Hanansku koju dajem
sinovima Izrailjevijem u državu. **50** I umri na gori na koju izideš, i
priberi s k rodu svojemu, kao što je umro Aron brat tvoj na gori
Oru i pribrao se k rodu svojemu. **51** Jer mi zgriješiste među
sinovima Izrailjevijem na vodi od svaðe u Kadisu, u pustinji Sinu,
što me ne proslaviste među sinovima Izrailjevijem. **52** Pred
sobom æeš vidjeti zemlju, ali neæeš u nju uæi, u zemlju koju
dajem sinovima Izrailjevijem.

33 A ovo je blagoslov kojim blagoslovi Mojsije èovjek Božji
sinove Izrailjeve pred smrt svoju. **2** I reèe: Gospod izide sa
Sinaja, i pokaza im se sa Sira; zasja s gore Faranske, i doðe s
mnoštvom tisuæa svetaca, a u desnici mu zakon ognjeni za njih.
3 Doista ljubi narode; svi su sveti njegovi u ruci tvojoj; i oni se
slegoše k nogama tvojim da prime rijeèi tvoje. **4** Mojsije nam
dade zakon, našljedstvo zboru Jakovljevu. **5** Jer bijaše car u
Izrailju, kad se sabirahu knezovi narodni, plemena Izrailjeva. **6**
Da živi Ruvim i ne umre, a ljudi njegovijeh da bude malo! **7** A
za Judu reèe: usliši Gospode glas Judin, i dovedi ga opet k
narodu njegovu; ruke njegove neka vojuju za nj, a ti mu pomaži
protiv neprijatelja njegovijeh. **8** I za Levija reèe: tvoj Tumim i tvoj
Urim neka budu u èovjeka tvojega svetoga, kojega si okušao u
Masi i s kojim si se prepirao na vodi Merivi; **9** Koji reèe ocu
svojemu i materi svojoj: ne gledam na vas; koji ne poznaje
braæe svoje i za sinove svoje ne zna; jer drže rijeèi tvoje, i
zavjet tvoj èuvaju. **10** Oni uèe uredbama tvojim Jakova i zakonu
tvojemu Izrailja, i meæu kad pod nozdrve tvoje i žrtvu što se

sažiže na oltar tvoj. **11** Blagoslovi, Gospode, vojsku njegovu, i
neka ti milo bude djelo ruku njegovijeh; polomi bedre onima koji
ustaju na nj i koji mrze na nj, da ne ustanu. **12** Za Venijamina
reèe: mili Gospodu nastavaæe bez straha s njim; zaklanjaæe
ga svaki dan, i među pleæima njegovijem nastavaæe. **13** I za
Josifa reèe: blagoslovena je zemlja njegova od Gospoda blagom
s neba, rosom, i iz dubine ozdo, **14** I blagom koje dolazi od
sunca, i blagom koje dolazi od mjeseca, **15** I blagom starijeh
brda i blagom vjeènijeh humova, **16** I blagom na zemlji i obiljem
njezinijem, i milošæu onoga koji stoji u kupini. Neka to dođe na
glavu Josifu i na tjeme odvojenome između braæe svoje. **17**
Krasota je njegova kao u prvenca teleta, i rogovi njegovi kao
rogovi u jednoroga; njima æe bosti narode sve do kraja zemlje;
to je mnoštvo tisuæa Jefremovijeh i tisuæe Manasijine. **18** A za
Zavulona reèe: veseli se Zavulone izlaskom svojim, i Isahare
šatorima svojim. **19** Narode æe sazvati na goru, ondje æe
prinijeti žrtve pravedne; jer æe obilje morsko sisati i sakriveno
blago u pijesku. **20** A za Gada reèe: blagosloven je koji širi
Gada; on nastava kao lav, i kida ruku i glavu. **21** Izabra sebi
prvo, jer ondje dobi dio od onoga koji dade zakon; zato æe
iæi s knezovima narodnijem, i izvršivati pravdu Gospodnju i
sudove njegove s Izrailjem. **22** A za Dana reèe: Dan je laviæ,
koji æe iskakati iz Vasana. **23** I za Neftalima reèe: Neftalime, siti
milosti i puni blagoslova Gospodnjega, zapad i jug uzmi. **24** I za
Asira reèe: Asir æe biti blagosloven mimo druge sinove, biæe
mio braæi svojoj, zamakaæe u ulje nogu svoju. **25** Gvožđe i
mjed biæe pod obuæom tvojom; i dokle traju dani tvoji trajaæe
snaga tvoja. **26** Izrailju! niko nije kao Bog, koji ide po nebu tebi
u pomoæ, i u velièanstvu svojem na oblacima. **27** Zaklon je

Bog vjeèni i pod mišicom vjeènom; on æe odagnati ispred tebe
neprijatelje tvoje, i reæi æe: zatri! **28** Da bi nastavao Izrailj sam
bezbrižno, izvor Jakovljev, u zemlji obilnoj žitom i vinom; i nebo
æe njegovo kropiti rosom. **29** Blago tebi, Izrailju! ko je kao ti,
narod kojega je saèuvao Gospod, štit pomoæi tvoje, i maè slave
tvoje? Neprijatelji æe se tvoji poniziti, a ti æeš gaziti visine
njihove.

34 Tada izide Mojsije iz polja Moavskoga na goru Navav, na
vrh Fazge, koja je prema Jerihonu; i pokaza mu Gospod svu
zemlju od Galada do Dana; **2** I svu zemlju Neftalimovu, i zemlju
Jefremovu i Manasijinu, i svu zemlju Judinu do mora zapadnoga,
3 I južnu stranu, i ravnicu, dolinu pod Jerihonom, mjestom gdje
ima mnogo palmovih drveta, do Sigora. **4** I reèe mu Gospod:
ovo je zemlja, za koju sam se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu
govoreæi: sjemenu tvojemu daæu je. Pokazah ti je da je vidiš
oèima svojima, ali u nju neæeš uæi. **5** I umrije ondje Mojsije
sluga Gospodnji u zemlji Moavskoj po rijeèi Gospodnjoj. **6** A
pogrebe ga Gospod u dolini u zemlji Moavskoj prema Vet-
Fegoru; i niko ne dozna za grob njegov do današnjega dana.
7 I bješe Mojsiju sto i dvadeset godina kad umrije, i ne bjehu
potamnjele oèi njegove niti ga snaga izdala. **8** I plakaše sinovi
Izrailjevi za Mojsijem u polju Moavskom trideset dana; i proðoše
plaèni dani žalosti za Mojsijem. **9** A Isus sin Navin bješe pun
duha mudrosti, jer Mojsije bješe metnuo na nj ruke svoje. I
slušaše ga sinovi Izrailjevi, i tvoriše kao što zapovjedi Gospod
preko Mojsija. **10** Ali ne usta više prorok u Izrailju kao Mojsije,
kojega Gospod pozna licem k licu, **11** U svijem znacima i
èudesima, za koja ga posla Gospod da ih uèini u zemlji Misirskoj
na Faraonu i na svijem slugama njegovijem i na svoj zemlji

njegovoj, **12** I u svijem djelima krjepke ruke i u svijem strahotama
velikim, koje uèini Mojsije pred svijem Izrailjem.

Isus Navin

1 A po smrti Mojsija sluge Gospodnjega reèe Gospod Isusu sinu
Navinu, sluzi Mojsijevu, govoreæi: **2** Mojsije sluga moj umrije;
zato sada ustani, priješi preko toga Jordana ti i sav taj narod u
zemlju koju ja dajem sinovima Izrailjevijem. **3** Svako mjesto
na koje stupite stopama svojim dao sam vam, kao što rekoh
Mojsiju. **4** Od pustinje i od ovoga Livana do rijeke velike, rijeke
Efrata, sva zemlja Hetejska do velikoga mora na zapadu, biæe
meða vaša. **5** Niko se neæe održati pred tobom svega vijeka
tvojega; s tobom æu biti kao što sam bio s Mojsijem, neæu
otstupiti od tebe niti æu te ostaviti. **6** Budi slobodan i hrabar, jer
æeš ti predati tome narodu u našljedstvo zemlju za koju sam se
zakleo ocima njihovijem da æu im je dati. **7** Samo budi slobodan
i hrabar da držiš i tvoriš sve po zakonu koji ti je zapovjedio
Mojsije sluga moj, ne otstupaj od njega ni nadesno ni nalijevo,
da bi napredovao kuda god poðeš. **8** Neka se ne rastavlja od
usta tvojih knjiga ovoga zakona, nego razmišljaj o njemu dan i
noæ, da držiš i tvoriš sve kako je u njemu napisano; jer æeš
tada biti sreæan na putovima svojim i tada æeš napredovati.
9 Nijesam li ti zapovjedio: budi slobodan i hrabar? ne boj se
i ne plaši se; jer je s tobom Gospod Bog tvoj kuda god ideš.
10 Tada zapovjedi Isus upraviteljima narodnijem govoreæi: **11**
Proðite kroz oko i zapovjedite narodu govoreæi: spremite sebi
brašnjenice; jer æete do tri dana prijeæi preko Jordana da uðete
i uzmete zemlju koju vam Gospod Bog vaš daje u našljedstvo.
12 A plemenu Ruvimovu i Gadovu i polovini plemena Manasijina
reèe Isus govoreæi: **13** Opomenite se šta vam je zapovjedio
Mojsije sluga Gospodnji rekav: Gospod Bog vaš smiri vas i dade
vam ovu zemlju. **14** Žene vaše, djeca vaša i stoka vaša neka

ostanu u zemlji koju vam dade Mojsije s ovu stranu Jordana; vi
pak prijeđite pod oružjem pred braæom svojom, koji ste god za
vojsku, i pomozite im, **15** Dokle ne smiri Gospod i braæu vašu
kao vas, i naslijede i oni zemlju koju im daje Gospod Bog vaš;
pa se onda vratite na našljedstvo svoje, koje vam je dao Mojsije
sluga Gospodnji s ovu stranu Jordana k istoku, i držite ga. **16**
A oni odgovoriše Isusu govoreæi: što si nam god zapovjedio
èiniæemo, i kuda nas god pošlješ iæi æemo. **17** Slušaæemo te
kako smo slušali Mojsija; samo neka Gospod Bog tvoj bude
s tobom kao što je bio s Mojsijem. **18** Ko bi se protivio tvojoj
zapovijesti i ne bi slušao rijeèi tvojih u svemu što mu zapovjediš,
neka se pogubi; samo budi slobodan i hrabar.

2 A Isus sin Navin posla iz Sitima potajno dvije uhode rekavši
im: idite, vidite zemlju i Jerihon. I oni otidoše, i doðoše u kuæu
jednoj kurvi, kojoj ime bješe Rava, i poèinuše ondje. **2** Ali bi
javljeno caru Jerihonskom i kazano: evo, ljudi doðoše ovamo
noæas između sinova Izrailjevih da uhode zemlju. **3** I posla car
Jerihonski k Ravi i poruèi: izvedi ljude koji su došli k tebi i ušli u
tvoju kuæu, jer su došli da uhode svu zemlju. **4** Ali žena uzevši
ona dva èovjeka sakri ih; pa reèe: jest istina da su ljudi došli k
meni, ali ja ne znah odakle bijahu; **5** I kad se vrata zatvorahu u
sumrak, ljudi izidoše; ne znam kuda otidoše; idite brzo za njima;
stignuæete ih. **6** A ona ih bješe izvela na krov, i sakrila ih pod lan
netrven, koji bijaše razastrla po krovu. **7** I ljudi poðoše za njima
u potjeru put Jordana do broda; i vrata se zatvoriše kad izide
potjera za njima. **8** Oni pak još ne bjehu pospali, a ona doðe k
njima na krov, **9** I reèe im: znam da vam je Gospod dao ovu
zemlju, jer nas popade strah od vas, i prepali su se od vas svi
koji žive u ovoj zemlji. **10** Jer èusmo kako je Gospod osušio pred

vama Crveno More kad izidoste iz Misira, i šta ste uèinili od dva
cara Amorejska koji bijahu preko Jordana, od Siona i Oga, koje
pobiste. **11** I kad to èusmo, rastopi se srce naše, i ni u kome
veæ nema junaštva od straha vašega; jer je Gospod, Bog vaš,
Bog gore na nebu i dolje na zemlji. **12** Nego sada zakunite mi se
Gospodom da æete uèiniti milost domu oca mojega kao što ja
vama uèinih milost, i dajte mi znak istinit, **13** Da æete saèuvati
život mojemu ocu i mojoj materi i mojoj braæi i mojim sestrama i
svjema njihovijem, i da æete izbaviti duše naše od smrti. **14** A
ljudi joj odgovoriše: mi æemo izginuti za vas, ako ne izdate ove
naše stvari; i kad nam Gospod da ovu zemlju, uèiniæemo ti
milost i vjeru. **15** Tada ih ona spusti kroz prozor po konopcu; jer
kuæa njezina bješe na zidu gradskom, i ona na zidu nastavaše.
16 I reèe im: idite u goru da ne naiðe na vas potjera, i ondje
se krijte tri dana dokle se ne vrati potjera, pa onda idite svojim
putem. **17** A ljudi joj rekoše: biæemo prosti od ove tvoje zakletve
kojom si nas zaklela; **18** Evo, kad doðemo u zemlju, veži ovu
vrvcu od skerleta na prozor, kroz koji si nas spustila, i skupi
kod sebe u tu kuæu oca svojega i mater i braæu i sav dom
oca svojega. **19** I ko bi god izašao iz tvoje kuæe, krv njegova
neka bude na njegovu glavu, a mi da nijesmo krivi; a ko god
bude s tobom u kuæi, krv njegova neka dođe na naše glave,
ako ga se ko rukom dotakne. **20** Ali ako izdaš ovu stvar našu,
tada æemo biti prosti od tvoje zakletve, kojom si nas zaklela. **21**
A ona odgovori: kako rekoste tako neka bude. Tada ih pusti, i
otidoše; i ona veza vrvcu od skerleta na prozor. **22** A oni otišavši
doðoše u goru, i ostaše ondje tri dana dokle se ne vrati potjera;
jer ih potjera tražaše po svijem putovima, ali ih ne nađe. **23** I
vratiše se ona dva èovjeka, i sišavši s gore prebrodiše i doðoše

k Isusu sinu Navinu, i pripovjediše mu sve što im se dogodilo. **24**
I rekoše Isusu: zaista dao nam je Gospod u ruke svu tu zemlju, i
svi stanovnici one zemlje uplašili su se od nas.

3 I usta Isus ujutru rano, i kretoše se od Sitima i dođoše do
Jordana on i svi sinovi Izrailjevi, i noæiše ondje a ne prijeđoše. **2**
A poslije tri dana proðoše upravitelji kroz oko, **3** I zapovjediše
narodu govoreæi: kad vidite kovèeg zavjeta Gospoda Boga
svojega i sveštenike Levite gdje ga nose, poðite i vi s mjesta
svojega i idite za njim. **4** Ali neka bude daljina između vas i
njega do dvije tisuæe lakata; bliže do njega ne primièite se, da
biste poznali put kojim æete iæi, jer još nikada nijeste išli tijem
putem. **5** I Isus reèe narodu: osveštajte se, jer æe sjutra uèiniti
Gospod èudesa među vama. **6** Potom reèe Isus sveštenicima
govoreæi: uzmite kovèeg zavjetni, i idite pred narodom. I uzeše
kovèeg zavjetni i poðoše pred narodom. **7** A Gospod reèe Isusu:
danas te poèinjem uzvišavati pred svijem Izrailjem da poznadu
da æu i s tobom biti kao što sam bio s Mojsijem. **8** Zato ti
zapovjedi sveštenicima koji nose kovèeg zavjetni, i reci: kad
doðete na kraj vode Jordana, stanite u Jordanu. **9** I reèe Isus
sinovima Izrailjevim: pristupite ovamo, i èujte rijeèi Gospoda
Boga svojega. **10** Potom reèe Isus: po ovom æete poznati da
je Bog živi posred vas, i da æe doista odagnati ispred vas
Hananeje i Heteje i Jeveje i Ferezeje i Gergeseje i Amoreje i
Jevuseje: **11** Evo, kovèeg zavjeta Gospoda svoj zemlji poæi æe
pred vama preko Jordana. **12** Zato sada izberite dvanaest ljudi
iz plemena Izrailjeva, po jednoga èovjeka iz svakoga plemena.
13 I èim sveštenici noseæi kovèeg zavjeta Gospoda Gospoda
svoj zemlji stanu nogama svojim u vodi Jordanskoj, voda æe se
u Jordanu rastupiti, te æe voda koja teèe ozgo stati u gomilu.

14 I kad se podiže narod iz šatora svojih da prijeđe preko
Jordana, i sveštenici ponesoše kovèeg zavjetni pred narodom,
15 I kad oni što nošahu kovèeg dođoše do Jordana, i sveštenici
noseæi kovèeg okvasiše noge svoje na kraju vode jer je Jordan
pun preko bregova svojih za cijelo vrijeme žetve **16** Ustavi se
voda što tecijaše ozgo, i stade u jednu gomilu vrlo nadaleko,
od grada Adama, koji je kraj Zaretana; a što tecijaše dolje u
more kraj polja, more slano, oteèe sasvijem; i narod prelažaše
prema Jerihonu. **17** A sveštenici koji nošahu kovèeg zavjeta
Gospodnjega stajahu na suhu usred Jordana tvrdo, i sav Izrailj
iđaše po suhu, dokle sav narod ne prijeđe preko Jordana.

4 A kad sav narod prijeđe preko Jordana, reèe Gospod Isusu
govoreæi: **2** Izberite iz naroda dvanaest ljudi, po jednoga èovjeka
iz svakoga plemena, **3** I zapovjedite im i recite: uzmite odavde,
isred Jordana, s mjesta gdje stoje nogama svojim sveštenici,
dvanaest kamena, i odnesite ih sa sobom, i metnite ih ondje
gdje æete noæas noæiti. **4** Tada dozva Isus dvanaest ljudi, koje
bješe odredio između sinova Izrailjevih, po jednoga èovjeka iz
svakoga plemena. **5** I reèe im Isus: idite pred kovèeg Gospoda
Boga svojega usred Jordana, i uzmite svaki po jedan kamen na
rame svoje, prema broju plemena sinova Izrailjevijeh, **6** Da bude
znak među vama. Kad vas poslije zapitaju sinovi vaši govoreæi:
šta æe vam to kamenje? **7** Recite im: jer se voda u Jordanu
rastupi pred kovèegom zavjeta Gospodnjega, kad prelažaše
preko Jordana, rastupi se voda u Jordanu, i ovo je kamenje
spomen sinovima Izrailjevim dovijeka. **8** I uèiniše sinovi Izrailjevi
kako zapovjedi Isus; i uzeše dvanaest kamena isred Jordana,
kako bješe rekao Gospod Isusu, prema broju plemena sinova
Izrailjevih; i odnesoše ih sa sobom na noæište, i metnuše ih

ondje. **9** A i usred Jordana postavi Isus dvanaest kamena na
mjestu gdje stajahu nogama svojim sveštenici noseæi kovèeg
zavjetni, i ondje ostaše do danas. **10** Sveštenici pak koji nošahu
kovèeg stajahu usred Jordana dokle se ne svrši sve što bješe
Gospod zapovjedio Isusu da kaže narodu, sasvijem kako bješe
Mojsije zapovjedio Isusu. I narod pohitje i prijeđe. **11** A kad
prijeđe sav narod, onda prijeđe i kovèeg Gospodnji i sveštenici,
a narod gledaše. **12** Prijeđoše i sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi
i polovina plemena Manasijina pod oružjem pred sinovima
Izrailjevim, kao što im bješe kazao Mojsije. **13** Oko èetrdeset
tisuæa naoružanijeh prijeđoše pred Gospodom preko Jordana
na boj u polje Jerihonsko. **14** Taj dan uzvisi Gospod Isusa pred
svijem Izrailjem; i bojahu ga se, kao što su se bojali Mojsija,
svega vijeka njegova. **15** I reèe Gospod Isusu govoreæi: **16**
Zapovjedi sveštenicima koji nose kovèeg od svedoèanstva neka
izidu iz Jordana. **17** I zapovjedi Isus sveštenicima govoreæi:
izidite iz Jordana. **18** A èim sveštenici koji nošahu kovèeg
zavjeta Gospodnjega izidoše isred Jordana, i stadoše na suho
nogom svojom sveštenici, odmah se povrati voda u Jordanu na
mjesto svoje, i poteèe kao i prije povrh svijeh bregova svojih.
19 A izide narod iz Jordana desetoga dana prvoga mjeseca, i
stadoše u oko u Galgalu, s istoka Jerihonu. **20** A onijeh dvanaest
kamena, što iznesoše iz Jordana, postavi Isus u Galgalu, **21**
I reèe sinovima Izrailjevim govoreæi: kad unapredak zapitaju
sinovi vaši oce svoje govoreæi: šta æe to kamenje? **22** Tada
obavijestite sinove svoje, i recite im: suhim prijeđe Izrailj preko
ovoga Jordana. **23** Jer Gospod Bog vaš osuši Jordan pred vama
dokle prijeđoste, kao što je uèinio Gospod Bog vaš od Crvenoga
Mora osušivši ga pred nama dokle prijeđosmo; **24** Da bi poznali

svi narodi na zemlji da je ruka Gospodnja krjepka, da biste se
svagda bojali Gospoda Boga svojega.

5 A kad èuše svi carevi Amorejski, koji bijahu s ovu stranu
Jordana k zapadu, i svi carevi Hananski, koji bijahu pokraj mora,
da je Gospod osušio Jordan pred sinovima Izrailjevijem dokle
prijeđoše, rastopi se srce u njima i nesta u njima junaštva od
straha sinova Izrailjevijeh. **2** U to vrijeme reèe Gospod Isusu:
naèini oštre nože, i obreži opet sinove Izrailjeve. **3** I naèini Isus
oštre nože, i obreza sinove Izrailjeve na brdašcu Aralotu. **4** A
ovo je uzrok zašto ih Isus obreza: sav narod što izide iz Misira,
sve muškinje, svi ljudi vojnici pomriješe u pustinji na putu, pošto
izidoše iz Misira; **5** Jer bješe obrezan sav narod koji izide, ali
ne obrezaše nikoga u narodu koji se rodi u pustinji na putu,
pošto izidoše iz Misira. **6** Jer èetrdeset godina iđahu sinovi
Izrailjevi po pustinji dokle ne pomrije sav narod, ljudi vojnici,
što izidoše iz Misira, jer ne slušaše glasa Gospodnjega, te im
se zakle Gospod da im neæe dati da vide zemlju, za koju se
zakleo Gospod ocima njihovijem da æe nam je dati, zemlju, gdje
teèe mlijeko i med; **7** I na mjesto njihovo podiže sinove njihove;
njih obreza Isus, jer bijahu neobrezani, jer ih ne obrezaše na
putu. **8** A kad se sav narod obreza, ostaše na svojem mjestu u
okolu dokle ne ozdraviše. **9** Tada reèe Gospod Isusu: danas
skidoh s vas sramotu Misirsku. I prozva se ono mjesto Galgal do
današnjega dana. **10** I sinovi Izrailjevi stojeæi u okolu u Galgalu,
slaviše pashu èetrnaestog dana onoga mjeseca uveèe u polju
Jerihonskom. **11** I sjutradan poslije pashe jedoše od žita one
zemlje hljebove prijesne i zrna pržena, isti dan. **12** I presta mana
sjutradan pošto jedoše žita one zemlje, i veæ više ne imaše
mane sinovi Izrailjevi, nego jedoše od roda zemlje Hananske

one godine. **13** I kad Isus bijaše kod Jerihona, podiže oèi svoje i
pogleda, a to èovjek stoji prema njemu s golijem maèem u ruci. I
pristupi k njemu Isus i reèe mu: jesi li naš ili naših neprijatelja?
14 A on reèe: nijesam; nego sam vojvoda vojske Gospodnje,
sada doðoh. I Isus pade nièice na zemlju, i pokloni se, i reèe
mu: šta zapovijeda gospodar moj sluzi svojemu? **15** A vojvoda
vojske Gospodnje reèe Isusu: izuj obuæu s nogu svojih, jer je
mjesto gdje stojiš sveto. I uèini Isus tako.

6 A Jerihon se zatvori, i èuvaše se od sinova Izrailjevih; niko ne
izlažaše, niti ko ulažaše. **2** A Gospod reèe Isusu: evo, dajem ti u
ruke Jerihon i cara njegova i junake njegove. **3** Zato obidite oko
grada svi vojnici, iduæi oko grada jedanput na dan; tako uèini
šest dana. **4** A sedam sveštenika neka nose sedam truba od
rogova ovnujskih pred kovèegom; a sedmoga dana obidite oko
grada sedam puta, i sveštenici neka trube u trube. **5** Pa kad
otežuæi zatrube u rogove ovnujske, èim èujete glas od trube,
neka povièe sav narod iza glasa; i zidovi æe gradski popadati
na svojem mjestu, a narod neka ulazi, svaki naprema se. **6**
Tada Isus sin Navin dozva sveštenike, i reèe im: uzmite kovèeg
zavjetni, a sedam sveštenika neka nose sedam truba od rogova
ovnujskih pred kovèegom Gospodnjim. **7** A narodu reèe: idite i
obidite oko grada, i vojnici neka idu pred kovèegom Gospodnjim.
8 A kad Isus reèe narodu, sedam sveštenika noseæi sedam
truba od rogova ovnujskih poðoše pred Gospodom, i zatrubiše u
trube, a kovèeg zavjeta Gospodnjega poðe za njima. **9** A vojnici
poðoše pred sveštenicima, koji trubljahu u trube, a ostali poðoše
za kovèegom; iduæi trubljahu u trube. **10** A narodu zapovjedi
Isus govoreæi: ne vièite, i nemojte da vam se èuje glas, i nijedna
rijeè da ne izide iz usta vaših do dana kad vam ja kažem: vièite;

tada æete vikati. **11** Tako obide kovèeg Gospodnji oko grada
jednom; pa se vratiše u oko, i noæiše u okolu. **12** A sjutradan
usta Isus rano, i sveštenici uzeše kovèeg Gospodnji. **13** I sedam
sveštenika noseæi sedam truba od rogova ovnujskih iðahu pred
kovèegom Gospodnjim, i iduæi trubljahu u trube; a vojnici iðahu
pred njima, a ostali iðahu za kovèegom Gospodnjim; iduæi
trubljahu u trube. **14** I obidoše oko grada jednom drugoga dana,
pa se vratiše u oko; tako uèiniše šest dana. **15** A sedmoga dana
ustaše zorom, i obidoše oko grada isto onako sedam puta; samo
toga dana obidoše oko grada sedam puta. **16** A kad bi sedmi
put da zatrube sveštenici u trube, Isus reèe narodu: vièite, jer
vam Gospod dade grad. **17** A grad da bude proklet Gospodu
i što je god u njemu; samo Rava kurva nek ostane u životu i
svi koji budu kod nje u kuæi, jer sakri poslanike koje bijasmo
poslali. **18** Ali se èuvajte od prokletijeh stvari da i sami ne budete
prokleti uzevši što prokleto, i da ne navuèete prokletstvo na oko
Izrailjev i smetete ga. **19** Nego sve srebro i zlato i posuðe od
mjedi i od gvožða neka bude sveto Gospodu, neka uðe u riznicu
Gospodnju. **20** Tada povika narod i zatrubiše trube, i kad narod
èu glas trubni i povika iza glasa, popadaše zidovi na mjestu
svom; i narod uðe u grad, svaki naprema se; i uzeše grad. **21** I
pobiše kao prokleto oštrijem maèem sve što bješe u gradu, i
žene i ljude, i djecu i starce, i volove i ovce i magarce. **22** A onoj
dvojici što uhodiše zemlju reèe Isus: idite u kuæu one žene
kurve, i izvedite nju i sve što je njezino, kao što ste joj se zakleli.
23 I otišavši oni momci što uhodiše zemlju, izvedoše Ravu i oca
joj i mater joj i braæu joj i što god bješe njezino, i sav rod njezin
izvedoše, i ostaviše ih iza okola Izrailjeva. **24** A grad spališe
ognjem i što bješe u njemu; samo srebro i zlato i posuðe od

mjedi i od gvožđa metnuše u riznicu doma Gospodnjega. **25** A
Ravu kurvu i dom oca njezina i sve što bješe njezino ostavi
u životu Isus, i ona osta među Izrailjcima do danas, jer sakri
poslanike koje posla Isus da uhode Jerihon. **26** I u to vrijeme
prokle Isus govoreæi: proklet da je pred Gospodom èovjek koji
bi ustao da gradi ovaj grad Jerihon! na prvencu svom osnovao
ga, i na mjezincu svom postavio mu vrata! **27** I Gospod bijaše s
Isusom, i razglasi se ime njegovo po svoj zemlji.

7 Ali se ogriješiše sinovi Izrailjevi o prokletinju, jer Ahan sin
Harmije sina Zavdije sina Zarina od plemena Judina uze od
prokletijeh stvari; zato se razgnjevi Gospod na sinove Izrailjeve.
2 A Isus posla ljude iz Jerihona u Gaj, koji bijaše blizu Vet-Avena
s istoka Vetilju, i reèe im govoreæi: idite i uhodite zemlju. I ljudi
otidoše i uhodiše Gaj. **3** I vrativši se k Isusu rekoše mu: neka ne
ide sav narod; do dvije tisuæe ljudi ili do tri tisuæe ljudi neka idu,
i osvojiæe Gaj; nemoj truditi svega naroda, jer ih je malo. **4** I
otide ih onamo iz naroda oko tri tisuæe ljudi; ali pobjegoše od
Gajana. **5** I Gajani posjekoše ih do trideset i šest ljudi; i goniše ih
od vrata dori do Sivarima, i pobiše ih na strmeni; i rastopi se srce
u narodu, i posta kao voda. **6** A Isus razdrije haljine svoje i pade
licem na zemlju pred kovèegom Gospodnjim, i leža do veèera, on
i starješine Izrailjeve, i posuše se prahom po glavi. **7** I reèe Isus:
jaoh! Gospode Bože, zašto prevede ovaj narod preko Jordana
da nas predaš u ruke Amorejcima da nas pobiju? o, da šæasmo
ostati preko Jordana! **8** Jaoh! Gospode, šta da kažem, kad je
Izrailj obratio pleæi pred neprijateljima svojim? **9** Èuæe Hananeji
i svi stanovnici te zemlje, i sleæi æe se oko nas, i istrijebiæe ime
naše sa zemlje; i šta æeš uèiniti od velikoga imena svojega?
10 A Gospod reèe Isusu: ustani; što si pao na lice svoje? **11**

Zgriješio je Izrailj, i prestupio zavjet moj koji sam im zapovjedio:
jer uzeše od prokletijeh stvari, i ukradoše, i zatajiše, i metnuše
među svoje stvari. **12** Zato neæe moæi sinovi Izrailjevi stajati
pred neprijateljima svojim; pleæi æe obraæati pred neprijateljima
svojim, jer su pod prokletstvom; neæu više biti s vama, ako ne
istrijebite između sebe prokletinje. **13** Ustani, osveštaj narod, i
reci: osveštajte se za sjutra; jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev:
prokletstvo je usred tebe, Izrailju; neæeš moæi stajati pred
neprijateljima svojim dokle ne uklonite prokletstva između sebe.
14 Pristupiæete ujutru po plemenima svojim; i koje pleme oblièi
Gospod ono æe pristupiti po porodicama svojim, i koju porodicu
oblièi Gospod ona æe pristupiti po domovima svojim; i koji dom
oblièi Gospod, pristupiæe ljudi iz njega jedan po jedan. **15** Pa ko
se nađe u prokletstvu, neka se spali ognjem i on i sve njegovo,
jer prestupi zavjet Gospodnji i uèini bezakonje u Izrailju. **16** I
ustavši Isus ujutru rano reèe te pristupi Izrailj po plemenima
svojim; i oblièi se pleme Judino. **17** Potom reèe te pristupiše
porodice Judine; i oblièi se porodica Zarina; potom reèe te
pristupi porodica Zarina, domaæin jedan po jedan, i oblièi se
Zavdija. **18** I reèe, te pristupi njegov dom, ljudi jedan po jedan, i
oblièi se Ahan sin Harmije sina Zavdije sina Zarina od plemena
Judina. **19** I reèe Isus Ahanu: sine, hajde daj hvalu Gospodu
Bogu Izrailjevu, i priznaj pred njim, i kaži mi šta si uèinio, nemoj
tajiti od mene. **20** A Ahan odgovori Isusu i reèe: istina je, ja
zgriješih Gospodu Bogu Izrailjevu, i uèinih tako i tako: **21** Vidjeh
u plijenu jedan lijep plašt Vavilonski, i dvjesta sikala srebra, i
jednu šipku zlata od pedeset sikala, pa se polakomih i uzeh; i
eno je zakopano u zemlju usred mojega šatora, i srebro ozdo.
22 Tada Isus posla poslanike, koji otrèaše u šator, i gle, bješe

zakopano u šatoru njegovu, i ozdo srebro. **23** I uzeše iz šatora i
donesoše k Isusu i svijem sinovima Izrailjevijem, i metnuše pred
Gospoda. **24** Tada Isus i s njim sav Izrailj uzeše Ahana sina
Zarina, i srebro i plašt i šipku zlata, i sinove njegove i kæeri
njegove, i volove njegove i magarce njegove, i ovce njegove, i
šator i sve što bješe njegovo, i izvedoše u dolinu Ahor. **25** I reèe
Isus: što si nas smeo? Gospod da te smete danas! I zasu ga
kamenjem sav Izrailj, i spališe sve ognjem zasuvši kamenjem.
26 Potom nabacaše na nj veliku gomilu kamenja, koja stoji i
danas. I Gospod se povrati od žestine gnjeva svojega. Otuda se
prozva ono mjesto dolina Ahor do danas.

8 Iza toga reèe Gospod Isusu: ne boj se i ne plaši se; uzmi
sa sobom sav narod što je za boj, pa ustani i idi na Gaj; evo
predadoh ti u ruke cara Gajskoga i narod njegov i grad njegov
i zemlju njegovu. **2** I uèini s Gajem i carem njegovijem kako
si uèinio s Jerihonom i njegovijem carem; ali plijen iz njega i
stoku njegovu razgrabite za se. Namjesti zasjedu iza grada. **3** I
usta Isus i sav narod što bješe za boj, da idu na Gaj; i izabra
Isus trideset tisuæa junaka, i posla ih noæu; **4** I zapovjedi im
govoreæi: gledajte vi koji æete biti u zasjedi iza grada, da ne
budete vrlo daleko od grada, nego budite svi gotovi. **5** A ja i sav
narod što je sa mnom primaknuæemo se ka gradu; pa kad oni
izidu pred nas, mi æemo kao i prije pobjeæi ispred njih. **6** Te æe
oni poæi za nama dokle ih ne odvojimo od grada, jer æe reæi:
bježe ispred nas kao i prije. I mi æemo bježati ispred njih. **7**
Tada vi izidite iz zasjede i istjerajte iz grada što bude ostalo. Jer
æe vam ga dati Gospod Bog vaš u ruke. **8** A kad uzmete grad,
zapalite ga ognjem; po rijeèi Gospodnjoj uèinite. Eto, zapovjedio
sam vam. **9** Tako ih posla Isus, i oni otidoše u zasjedu, i stadoše

između Vetilja i Gaja, sa zapada Gaju; a Isus prenoæi onu noæ
među narodom. **10** A ujutru usta Isus rano i prebroji narod,
pa pođe sa starješinama Izrailjevijem pred narodom na Gaj.
11 I sva vojska što bješe s njim pođe i primakavši se doðoše
prema gradu i stadoše u oko sa sjevera Gaju; a bijaše dolina
između njih i Gaja. **12** I uze oko pet tisuæa ljudi, i namjesti ih
u zasjedu između Vetilja i Gaja, sa zapada gradu Gaju. **13** I
kad se namjesti sav narod, sva vojska, što bijaše sa sjevera
gradu i što bijaše u zasjedi sa zapada gradu, izide Isus onu noæ
usred doline. **14** I kad to vidje car Gajski, ljudi u gradu pohitješe i
uraniše; i izidoše onaj èas u polje pred Izrailja u boj, car i sav
narod njegov. A ne znađaše da ima zasjeda za njim iza grada.
15 Tada Isus i sav Izrailj, kao da ih pobiše, nagoše bježati k
pustinji. **16** A oni sazvaše sav narod što bješe u gradu da ih
tjeraju. I tjeraše Isusa, i odvojiše se od svoga grada. **17** I ne
osta niko u Gaju ni u Vetilju da ne pođe za Izrailjem; i ostaviše
grad otvoren, i tjerahu Izrailja. **18** Tada reèe Gospod Isusu: digni
zastavu što ti je u ruci prema Gaju, jer æu ti ga dati u ruke. I
podiže Isus zastavu što mu bješe u ruci prema gradu. **19** A oni
što bijahu u zasjedi odmah ustaše sa svojega mjesta, i potrèaše
èim on podiže ruku svoju, i uđoše u grad i uzeše ga, i brzo
zapališe grad ognjem. **20** A kad se Gajani obazreše, a to dim od
grada dizaše se do neba, i ne imahu kuda bježati ni tamo ni
amo; a narod koji bježaše u pustinju povrati se na one koji ga
tjerahu. **21** I Isus i sav Izrailj vidjevši da je zasjeda njihova uzela
grad i gdje se diže dim od grada, vratiše se i udariše na Gajane.
22 A oni iz grada izidoše pred njih, te bijahu među Izrailjcima
odovud i odonud, i pobiše ih tako da nijedan ne osta živ niti
uteèe. **23** A cara Gajskoga uhvatiše živa i dovedoše k Isusu.

24 A kad pobiše Izrailjci sve Gajane u polju, u pustinji, kuda ih
goniše, i padoše svi od oštroga maèa, te se istrijebiše, onda se
vratiše svi Izrailjci u Gaj, i isjekoše što još bješe u njemu oštrijem
maèem. **25** A svijeh što izgiboše onaj dan, i ljudi i žena, bješe
dvanaest tisuæa, samijeh Gajana. **26** I Isus ne spusti ruke svoje,
koju bješe podigao sa zastavom, dokle ne pobiše sve stanovnike
Gajske. **27** Samo stoku i plijen iz grada onoga razgrabiše Izrailjci
za se, kao što bješe Gospod zapovjedio Isusu. **28** I Isus spali
Gaj, i obrati ga u gomilu vjeènu, i u pustoš do današnjega dana.
29 A cara Gajskoga objesi na drvo i ostavi do veèera; a o zahodu
sunèanom zapovijedi Isus te skidoše tijelo njegovo s drveta
i baciše pred vrata gradska, i nabacaše na nj veliku gomilu
kamenja, koja stoji i danas. **30** Tada Isus naèini oltar Gospodu
Bogu Izrailjevu na gori Evalu, **31** Kao što bješe zapovjedio
Mojsije sluga Gospodnji sinovima Izrailjevim, kao što piše u
knjizi zakona Mojsijeva, oltar od cijeloga kamenja, preko kojega
nije prevuèeno gvožðe; i prinesoše na njemu žrtve paljenice
Gospodu, i prinesoše žrtve zahvalne. **32** I prepisa ondje na
kamenju zakon Mojsijev, koji je napisao sinovima Izrailjevijem.
33 I sav Izrailj i starješine njegove i upravitelji i sudije njegove
stadoše s obje strane kovèega, prema sveštenicima Levitima,
koji nošahu kovèeg zavjeta Gospodnjega, i stranac i domorodac;
polovina prema gori Garizinu a polovina prema gori Evalu, kao
što bješe zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji da blagoslovi
narod Izrailjev najprije. **34** I potom proèita sve rijeèi zakona,
blagoslov i prokletstvo, sve kako je napisano u knjizi zakona. **35**
Ne bi ni jedne rijeèi od svega što je Mojsije napisao, koje ne
proèita Isus pred svijem zborom Izrailjevim, i ženama i djecom i
strancima koji iðahu među njima.

9 A kad to èuše svi carevi koji bijahu s ovu stranu Jordana po
brdima i po dolinama i po svemu brijegu velikoga mora dori
do Livana, Hetejin i Amorejin, Hananejin, Ferezejin, Jevejin
i Jevusejin, **2** Skupiše se svi da se složno biju s Isusom i
s Izrailjem. **3** A koji življahu u Gavaonu èuvši šta uèini Isus
od Jerihona i od Gaja, **4** Uèiniše i oni prijevaru; jer otidoše i
naèiniše se poslanici, i uzeše stare torbe na svoje magarce i
stare mjehove vinske, poderane i iskrpljene, **5** I obuæu staru i
iskrpljenu na noge svoje, i haljine stare na se; i sav hljeb što
ponesoše na put bješe suh i pljesniv. **6** I otidoše k Isusu u
oko u Galgalu, i rekoše njemu i ljudima Izrailjcima: doðosmo iz
daljne zemlje; hajde uhvatite vjeru s nama. **7** A ljudi Izrailjci
rekoše Jevejima: može biti da sjedite usred nas, pa kako æemo
uhvatiti vjeru s vama? **8** Ali oni rekoše Isusu: mi smo sluge
tvoje. A Isus im reèe: ko ste i otkuda idete? **9** A oni mu rekoše:
iz zemlje vrlo daljne doðoše sluge tvoje u ime Gospoda Boga
tvojega; jer èusmo slavu njegovu i sve što je uèinio u Misiru, **10** I
sve što je uèinio dvojici careva Amorejskih, koji bijahu s onu
stranu Jordana, Sionu caru Esevonskom i Ogu caru Vasanskom
koji bijaše u Astarotu. **11** I rekoše nam starješine naše i svi
stanovnici naše zemlje govoreæi: uzmite brašnjenice na put, i
idite im na susret i recite im: mi smo sluge vaše, hajde uhvatite
vjeru s nama. **12** Ovo je hljeb naš: vruæ smo ponijeli na put
od kuæa svojih kad smo pošli pred vas, a sad eto osušio se i
upljesnivio. **13** A ovo su mjehovi vinski: nalismo nove, i eto su se
veæ poderali; i haljine naše i obuæa naša ovetša od daljnoga
puta. **14** I povjerovaše ljudi po brašnjenici, a ne upitaše Gospoda
šta æe reæi. **15** I Isus uèini s njima mir, i zadade im vjeru da
æe ih ostaviti u životu; i zakleše im se knezovi od zbora. **16** Ali

poslije tri dana kad uhvatiše vjeru s njima, èuše da su im susjedi
i da žive usred njih. **17** Jer poðoše sinovi Izrailjevi i doðoše u
gradove njihove treæi dan; a gradovi im bijahu: Gavaon i Kefira i
Virot i Kirijat-Jarim. **18** I ne pobiše ih sinovi Izrailjevi, jer im se
knezovi od zbora zakleše Gospodom Bogom Izrailjevijem. Ali
sav zbor vikaše na knezove. **19** Tada svi knezovi rekoše svemu
zboru: mi smo im se zakleli Gospodom Bogom Izrailjevijem; zato
sada ne možemo dirati u njih. **20** Uèinimo im to, i ostavimo ih
u životu, da ne doðe gnjev na nas radi zakletve kojom im se
zaklesmo. **21** Još im rekoše knezovi: neka ostanu u životu, pa
neka sijeku drva i nose vodu svemu zboru, kako im knezovi
kazaše. **22** Potom ih dozva Isus i reèe im govoreæi: zašto nas
prevariste i rekoste: vrlo smo daleko od vas, kad eto živite usred
nas? **23** Zato sada da ste prokleti i da ste dovijeka robovi i da
sijeèete drva i nosite vodu za dom Gospoda Boga mojega. **24** A
oni odgovoriše Isusu i rekoše: doista je bilo javljeno slugama
tvojim kako je zapovjedio Gospod Bog tvoj Mojsiju sluzi svojemu
da vam da svu ovu zemlju i da istrijebi sve stanovnike ove zemlje
ispred vas; stoga se vrlo pobojasmo životu svojemu od vas i
uèinismo tako. **25** A sada eto smo ti u ruku; èini što misliš da je
dobro i pravo da s nama uèiniš. **26** I uèini im tako i saèuva ih od
ruku sinova Izrailjevijeh, te ih ne pobiše. **27** I odredi ih Isus u taj
dan da sijeku drva i nose vodu zboru i za oltar Gospodnji do
današnjega dana na mjestu koje izbere.

10 A kad èu Adonisedek car Jerusalimski da je Isus uzeo
Gaj i raskopao ga, kao što je uèinio s Jerihonom i njegovijem
carem, tako da je uèinio i s Gajem i njegovijem carem, i da su
Gavaonjani uèinili mir s Izrailjem i stoje usred njih, **2** Uplaši
se vrlo; jer Gavaon bijaše velik grad kao kakav carski grad, i

bijaše veæi od Gaja, i svi ljudi u njemu bijahu hrabri. **3** Zato
posla Adonisedek car Jerusalimski k Oamu caru Hevronskom i k
Piramu caru Jarmutskom i k Jafiji caru Lahiskom i k Daviru caru
Jeglonskom, i poruèi: **4** Hodite k meni, i pomozite mi da udarimo
na Gavaon, jer uèini mir s Isusom i sa sinovima Izrailjevim.
5 I skupi se i pođe pet careva Amorejskih, car Jerusalimski,
car Hevronski, car Jarmutski, car Lahiski, car Jeglonski, oni
i sva vojska njihova, i stavši u oko pod Gavaonom poèeše
ga biti. **6** Tada Gavaonjani poslaše k Isusu u oko u Galgalu
i rekoše: nemoj dignuti ruku svojih sa sluga svojih; hodi brzo
k nama, izbavi nas i pomozi nam, jer se skupiše na nas svi
carevi Amorejski koji žive u gorama. **7** I izide Isus iz Galgala,
on i s njim sav narod što bješe za boj, svi junaci. **8** I Gospod
reèe Isusu: ne boj ih se; jer ih dadoh tebi u ruke, nijedan ih se
neæe održati pred tobom. **9** I Isus udari na njih iznenada, išavši
cijelu noæ od Galgala, **10** I smete ih Gospod pred Izrailjem, koji
ih ljuto pobi kod Gavaona, pa ih potjera putem kako se ide u
Vetoron, i sjekoše ih do Azike i do Makide. **11** A kad bježahu
ispred Izrailja i bijahu niz vrlet Vetoronsku, baci Gospod na
njih kamenje veliko iz neba dori do Azike, te ginjahu: i više ih
izgibe od kamenja gradnoga nego što ih pobiše sinovi Izrailjevi
maèem. **12** Tada progovori Isus Gospodu onaj dan kad Gospod
predade Amorejca sinovima Izrailjevijem, i reèe pred sinovima
Izrailjevijem: stani sunce nad Gavaonom, i mjeseèe nad dolinom
Elonskom. **13** I stade sunce i ustavi se mjesec, dokle se ne
osveti narod neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi istinitoga?
I stade sunce nasred neba i ne naže k zapadu skoro za cio dan.
14 I ne bi takoga dana ni prije ni poslije, da Gospod posluša glas
èovjeèji, jer Gospod vojeva za Izrailja. **15** I vrati se Isus i sav

Izrailj s njim u oko u Galgal. **16** A onijeh pet careva utekoše i
sakriše se u peæinu kod Makide. **17** I dođe glas Isusu: nađe se
pet careva sakrivenijeh u peæini kod Makide. **18** A Isus reèe:
privalite veliko kamenje na vrata peæini, i namjestite ljude kod
nje da ih èuvaju. **19** A vi ne stojte, nego gonite neprijatelje svoje i
bijte ostatak njihov, ne dajte im da uđu u gradove svoje, jer vam
ih dade u ruke Gospod Bog vaš. **20** A kad Isus i sinovi Izrailjevi
prestaše biti ih u boju vrlo velikom, razbivši ih sasvijem, a koji
ih ostaše živi, utekoše u tvrde gradove, **21** Vrati se sav narod
zdravo u oko k Isusu u Makidu, i niko ne maèe jezikom svojim na
sinove Izrailjeve, ni na jednoga. **22** Tada reèe Isus: otvorite vrata
od one peæine, i izvedite k meni onijeh pet careva iz peæine. **23**
I uèiniše tako, i izvedoše k njemu onijeh pet careva iz peæine:
cara Jerusalimskoga, cara Hevronskoga, cara Jarmutskoga,
cara Lahiskoga, cara Jeglonskoga. **24** A kad izvedoše te careve
k Isusu, sazva Isus sve ljude Izrailjce, i reèe vojvodama od
vojske koje bijahu išle s njim: pristupite i stanite nogama svojim
na vratove ovijem carevima. I oni pristupiše i stadoše im na
vratove nogama svojim. **25** A Isus im reèe: ne bojte se i ne
plašite se; budite slobodni i hrabri, jer æe tako uèiniti Gospod
svijem neprijateljima vašim na koje zavojštite. **26** Potom ih pobi
Isus i pogubi ih, i objesi ih na pet drveta, i ostaše viseæi na
drvetima do veèera. **27** A o zahodu sunèanom zapovjedi Isus te
ih skidoše s drveta i baciše ih u peæinu, u koju se bijahu sakrili, i
metnuše veliko kamenje na vrata peæini, koje osta ondje do
danas. **28** Istoga dana uze Isus i Makidu, i sve u njoj isijeèe
oštrijem maèem, i cara njezina i njih pobi, sve duše koje bjehu u
njoj, ne ostavi nijednoga živa; i uèini s carem Makidskim kao što
uèini s carem Jerihonskim. **29** Potom otide Isus i sav Izrailj s njim

iz Makide u Livnu, i stade biti Livnu. **30** Pa i nju predade Gospod
u ruke Izrailju i cara njezina; i isijeèe sve oštrijem maèem, sve
duše koje bijahu u njoj, ne ostavi u njoj nijednoga živa; i uèini s
carem njezinijem kao što uèini s carem Jerihonskim. **31** Potom
otide Isus i sav Izrailj s njim iz Livne na Lahis, i stade u oko pred
njim, i stade ga biti. **32** I Gospod predade Lahis u ruke Izrailju, i
on ga uze sjutradan, i isijeèe sve oštrijem maèem, sve duše što
bijahu u njemu, isto onako kako uèini s Livnom. **33** Tada dođe
Oram car Gezerski u pomoæ Lahisu; ali pobi Isus njega i narod
njegov da ne osta nijedan živ. **34** Potom pođe Isus i sav Izrailj s
njim iz Lahisa na Jeglon, i stavši u oko prema njemu udariše na
nj; **35** I uzeše ga isti dan, i isjekoše sve oštrijem maèem; sve
duše što bijahu u njemu pobi taj dan isto onako kako uèini s
Lahisom. **36** Potom se podiže Isus i sav Izrailj s njim iz Jeglona
na Hevron, i stadoše ga biti; **37** I uzeše ga i isjekoše oštrijem
maèem, i cara njegova i sve gradove njegove, sve duše što
bijahu u njima; ne ostavi nijednoga živa isto onako kako uèini s
Jeglonom; zatr ga sa svijem dušama što bijahu u njemu. **38**
Potom se obrati Isus i sav Izrailj s njim na Davir, i stade ga biti;
39 I uze ga i cara njegova i sve gradove njegove, i isjekoše
ih oštrijem maèem i zgubiše sve duše što bijahu u njima; ne
ostavi nijednoga živa; kao što uèini s Hevronom, tako uèini s
Davirom i carom njegovijem, i kao što uèini s Livnom i carem
njezinijem. **40** Tako pobi Isus svu zemlju, gore i južnu stranu i
ravnice i doline, i sve careve njihove; ne ostavi nijednoga živa,
nego sve duše žive zgubi, kao što bješe zapovjedio Gospod Bog
Izrailjev. **41** I pobi ih Isus od Kadis-Varnije do Gaze, i svu zemlju
Gosensku do Gavaona. **42** A sve te careve i zemlju njihovu uze

Isus ujedanput; jer Gospod Bog Izrailjev vojevaše za Izrailja. **43**
Potom se vrati Isus i sav Izrailj s njim u oko u Galgal.

11 A kad to èu Javin car Asorski, posla k Jovavu caru
Madonskom i k caru Simronskom i k caru Ahsavskom, **2** I
k carevima koji bijahu na sjeveru u gorama i po ravnicama
na jugu od Hinerota i u dolini i u Nafat-Doru na zapad, **3** Ka
Hananejinu na istoku i zapadu, i Amorejinu i Hetejinu i Ferezejinu
i Jevusejinu u gorama, i k Jevejinu pod Ermonom u zemlji Mispi.
4 I izidoše oni i sva vojska njihova s njima, mnogi narod kao
pijesak na brijegu morskom, i konji i kola mnoga veoma. **5** Svi ti
carevi dogovoriše se i doðoše, i stadoše zajedno u oko na vodi
Meromu, da udare na Izrailja. **6** A Gospod reèe Isusu; ne boj ih
se; jer sjutra u ovo doba ja æu uèiniti te æe svi biti pobijeni pred
Izrailjem; konjma njihovijem ispresijecaj žile, i kola njihova popali
ognjem. **7** I izide Isus i sva vojska s njim na njih na vodu Merom
iznenada, i udariše na njih. **8** I Gospod ih dade u ruke Izrailju, te
ih razbiše i tjeraše ih do Sidona velikoga i do vode Misrefota i do
polja Mispe na istok; i tako ih pobiše da ne ostaviše nijednoga
živa. **9** I uèini im Isus kako mu bješe zapovjedio Gospod: konjma
njihovijem ispresijeca žile, i kola njihova popali ognjem. **10** I
vrativši se Isus u to vrijeme, uze Asor, i ubi cara njegova maèem;
a Asor bješe prije glava svijem tijem carstvima. **11** I pobiše sve
živo što bješe u njemu oštrijem maèem sijekuæi, te ne osta ništa
živo; a Asor spališe ognjem. **12** I sve gradove onijeh careva i
sve careve njihove uze Isus i isijeèe ih oštrijem maèem i pobi
ih, kao što bješe zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji. **13** Ali
nijednoga grada koji osta u opkopima svojim ne popali Izrailj,
osim samoga Asora, koji spali Isus. **14** A sav plijen iz tijeh
gradova i stoku pograbiše za sebe sinovi Izrailjevi; samo ljude

sve isjekoše oštrijem maèem, te ih istrijebiše, ne ostaviše ništa
živa. **15** Kako zapovjedi Gospod Mojsiju sluzi svojemu, tako
Mojsije zapovjedi Isusu, a Isus tako uèini; ništa ne izostavi od
svega što bješe Gospod zapovjedio Mojsiju. **16** I tako uze Isus
svu tu zemlju, gore i sav južni kraj i svu zemlju Gosensku, i
ravnicu i polje, goru Izrailjevu i ravnicu njegovu. **17** Od gore
Alaka, koja se pruža k Siru, do Val-Gada u polju Livanskom, pod
gorom Ermonom; i sve careve njihove zarobi i pobi ih i pogubi.
18 Dugo vremena vojeva Isus na te careve. **19** Ne bi nijednoga
grada koji uèini mir sa sinovima Izrailjevijem, osim Jeveja koji
življahu u Gavaonu; sve ih uzeše ratom. **20** Jer od Gospoda bi,
te otvrdnu srce njihovo da izidu u boj na Izrailja, da bi ih potro i
da im ne bi bilo milosti, nego da bi ih istrijebio, kao što bješe
zapovjedio Gospod Mojsiju. **21** U to vrijeme dođe Isus, te istrijebi
Enakime iz gora, iz Hevrona, iz Davira, iz Anava i iz sve gore
Judine i iz sve gore Izrailjeve, s gradovima njihovijem potr ih
Isus. **22** Nijedan Enakim ne osta u zemlji sinova Izrailjevih; samo
u Gazi, u Gatu i u Azotu ostaše. **23** Tako uze Isus svu zemlju,
kao što bješe kazao Gospod Mojsiju; i dade je u našljedstvo
Izrailju prema dijelovima njihovijem, po plemenima njihovijem. I
zemlja poèinu od rata.

12 A ovo su carevi zemaljski koje pobiše sinovi Izrailjevi i zemlju
njihovu osvojiše s onu stranu Jordana k istoku, od potoka Arnona
do gore Ermona i svu ravnicu k istoku: **2** Sion car Amorejski koji
stajaše u Esevonu i vladaše od Aroira koji je na brijegu potoka
Arnona, i od polovine potoka i polovinom Galada do potoka
Javoka, gdje je međa sinova Amonskih; **3** I od ravnice do mora
Hinerotskoga k istoku, i do mora uz polje, do mora slanoga k
istoku, kako se ide k Vetsimotu, i s juga pod goru Fazgu; **4** I

susjed mu Og car Vasanski, koji bješe ostao od Rafaja i sjeđaše
u Astarotu i u Edrajinu, **5** I vladaše gorom Ermonom i Salhom i
svijem Vasanom do međe Gesurske i Mahatske, i polovinom
Galada do međe Siona cara Esevonskoga. **6** Njih pobi Mojsije
sluga Gospodnji i sinovi Izrailjevi; i tu zemlju dade Mojsije sluga
Gospodnji u našljedstvo plemenu Ruvimovu i plemenu Gadovu
i polovini plemena Manasijina. **7** A ovo su carevi zemaljski
koje pobi Isus sa sinovima Izrailjevijem s onu stranu Jordana
k zapadu, od Val-Gada u polju Livanskom pa do gore Alaka
kako se ide k Siru; i tu zemlju dade Isus plemenima Izrailjevijem
u našljedstvo prema dijelovima njihovijem, **8** Po gorama i po
ravnicama, po poljima i po dolinama, i u pustinji i na južnom
kraju, zemlju Hetejsku, Amorejsku i Hananejsku, Ferezejsku,
Jevejsku i Jevusejsku: **9** Car Jerihonski jedan; car Gajski do
Vetilja jedan; **10** Car Jerusalimski jedan; car Hevronski jedan;
11 Car Jarmutski jedan; car Lahiski jedan; **12** Car Jeglonski
jedan; car Gezerski jedan; **13** Car Davirski jedan; car Gaderski
jedan; **14** Car Oramski jedan; car Aradski jedan; **15** Car od Livne
jedan; car Odolamski jedan; **16** Car Makidski jedan; car Vetiljski
jedan; **17** Car Tafuvski jedan; car Eferski jedan; **18** Car Afeèki
jedan; car Saronski jedan; **19** Car Madonski jedan; car Asorski
jedan; **20** Car Simron-Meronski jedan; car Ahsavski jedan; **21**
Car Tanaški jedan; car Megidski jedan; **22** Car Kedeski jedan;
car Jokneamski kod Karmela jedan; **23** Car Dorski u Nafat-
Doru jedan; car Gojimski u Galgalu jedan; **24** Car Teraski jedan.
Svega trideset i jedan car.

13 A Isus veæ bijaše star i vremenit. I reèe mu Gospod: ti si
star i vremenit, a zemlje je ostalo vrlo mnogo da se osvoji. **2**
Ovo je zemlja što je ostala: sve međe Filistejske i sva Gesurska,

3 Od Siora, koji je pred Misirom, do međe Akaronske na sjever;
to pripada Hananejima; pet kneževina Filistejskih, Gazejska,
Azotska, Askalonska, Getejska i Akaronska, i Aveji; **4** S juga sva
zemlja Hananejska i Meara, što pripada Sidoncima do Afeka,
do međe Amorejske. **5** I zemlja Givlejska i sav Livan k istoku,
od Val-Gada pod gorom Ermonom pa do ulaska Ematskoga;
6 Sve koji žive u toj gori od Livana do vode Misrefota, sve
Sidonce ja æu otjerati ispred sinova Izrailjevih; samo je razdijeli
ždrijebom Izrailju u našljedstvo, kao što sam ti zapovjedio. **7**
Razdijeli dakle tu zemlju u našljedstvo među devet plemena i
polovinu plemena Manasijina. **8** Jer s drugom polovinom pleme
Ruvimovo i Gadovo primiše svoj dio, koji im dade Mojsije s onu
stranu Jordana k istoku, kako im dade Mojsije sluga Gospodnji,
9 Od Aroira koji je na brijegu potoka Arnona i grada nasred
potoka, i svu ravnicu Medevsku do Devona, **10** I sve gradove
Siona cara Amorejskoga, koji careva u Esevonu, do međe
sinova Amonovijeh, **11** I Galad i među Gesursku i Mahatsku
i svu goru Ermonsku i sav Vasan do Salhe; **12** Sve carstvo
Ogovo u Vasanu, koji Og carova u Astarotu i Edrajinu i bješe
ostao od Rafaja; a Mojsije ih pobi i istrijebi. **13** Ali Gesureja i
Mahateja ne izagnaše sinovi Izrailjevi, nego Gesureji i Mahateji
ostaše među Izrailjem do danas. **14** Samo plemenu Levijevu ne
dade našljedstva; žrtve ognjene Gospoda Boga Izrailjeva jesu
našljedstvo njegovo, kao što mu je rekao. **15** A dade Mojsije
plemenu sinova Ruvimovijeh po porodicama njihovijem, **16** I
međe im bjehu od Aroira koji je na brijegu potoka Arnona, i grad
koji je na srijedi potoka, i sva ravan do Medeve, **17** Esevon
sa svijem gradovima svojim u ravni, Devon i Vamot-Val i Vet-
Valmeon, **18** I Jasa i Kadimot i Mifat, **19** I Kirijatajim i Sivma

i Zaret-Sar na gori kod doline, **20** I Vet-Fegor i Azdot-Fazga
i Vet-Jesimot, **21** I svi gradovi u ravni, i sve carstvo Siona
cara Amorejskoga, koji carova u Esevonu, kojega ubi Mojsije s
knezovima Madijamskim, Evijom i Rekemom i Surom i Urom
i Revom, knezovima Sionovijem, koji življahu u onoj zemlji.
22 I Valama sina Veorova vraèa ubiše sinovi Izrailjevi maèem
s drugima pobijenijem. **23** I bjehu međe sinova Ruvimovijeh
Jordan s međama svojim. To je našljedstvo sinova Ruvimovijeh
po porodicama njihovijem, gradovi i sela njihova. **24** I dade
Mojsije plemenu Gadovu, sinovima Gadovijem po porodicama
njihovijem, **25** I bjehu im međe Jazir i svi gradovi Galadski i
polovina zemlje sinova Amonovijeh do Aroira koji je prema Ravi,
26 I od Esevona do Ramot-Mispe i Vetonima, i od Mahanaima
do međe Davirske; **27** I u dolini Vet-Aram i Vet-Nimra i Sokot i
Safon; ostatak carstva Siona cara Esevonskoga, Jordan i međa
njegova do kraja mora Hinerotskoga s onu stranu Jordana na
istok. **28** To je našljedstvo sinova Gadovijeh po porodicama
njihovijem, gradovi i sela njihova. **29** I dade Mojsije polovini
plemena Manasijina, i dobi polovina plemena sinova Manasijinih
po porodicama svojim; **30** Međa im bješe od Mahanaima, sav
Vasan, sve carstvo Oga cara Vasanskoga, i sva sela Jairova,
što su u Vasanu, šezdeset gradova. **31** I polovina Galada, i
Astarot i Edrajin, gradovi carstva Ogova u Vasanu, dopadoše
sinovima Mahira sina Manasijina, polovini sinova Mahirovijeh
po porodicama njihovijem. **32** To je što razdijeli u našljedstvo
Mojsije u polju Moavskom s onu stranu Jordana prema Jerihonu
na istoku. **33** A plemenu Levijevu ne dade Mojsije našljedstva;
Gospod je Bog Izrailjev njihovo našljedstvo, kao što im je rekao.

14 A ovo je što dobiše našljedstvo sinovi Izrailjevi u zemlji
Hananskoj, što razdijeliše u našljedstvo Eleazar sveštenik i
Isus sin Navin i poglavari porodica otaèkih po plemenima
sinova Izrailjevih, **2** Ždrijebom dijeleæi im našljedstvo, kao što
zapovijedi Gospod preko Mojsija, među devet plemena i polovinu
plemena. **3** Jer Mojsije dade našljedstvo dvjema plemenima
i polovini plemena s ovu stranu Jordana, a Levitima ne dade
našljedstva među njima. **4** Jer sinova Josifovijeh bjehu dva
plemena: Manasijino i Jefremovo, i Levitima ne dadoše dijela u
zemlji, osim gradova u kojima æe živjeti i podgrađa njihovijeh
za stoku njihovu i za blago njihovo. **5** Kako bješe zapovjedio
Gospod Mojsiju, tako uèiniše sinovi Izrailjevi i podijeliše zemlju.
6 A sinovi Judini doðoše k Isusu u Galgalu, i reèe mu Halev
sin Jefonijin Kenezej: ti znaš šta je kazao Gospod Mojsiju sluzi
Božijemu za me i za te u Kadis-Varniji. **7** Bilo mi je èetrdeset
godina kad me posla Mojsije sluga Gospodnji iz Kadis-Varnije
da uhodim zemlju, i javih mu stvar, kako mi je bilo u srcu. **8** A
braæa moja što idoše sa mnom uplašiše srce narodu; ali se ja
jednako držah Gospoda Boga svojega. **9** I zakle se Mojsije onaj
dan govoreæi: zaista zemlja po kojoj si hodio nogama svojima,
dopašæe tebi u našljedstvo i sinovima tvojim dovijeka; jer si se
sasvijem držao Gospoda Boga mojega. **10** A sada, eto, saèuva
me Gospod u životu, kao što je rekao; ima veæ èetrdeset i pet
godina kako to reèe Gospod Mojsiju, kad Izrailj iðaše po pustinji;
i sad, eto, ima mi danas osamdeset i pet godina. **11** I danas sam
jošte krjepak, kao što sam bio kad me je Mojsije slao; krjepost
mi je i sad onaka kaka je bila onda za boj i da odlazim i dolazim.
12 Zato daj mi sada ovu goru, za koju je govorio Gospod u
onaj dan; jer si èuo u onaj dan da su ondje Enakimi i gradovi

veliki i tvrdi; da ako bude Gospod sa mnom, te ih istjeram, kao
što je Gospod kazao. **13** I Isus ga blagoslovi, i dade Hevron
Halevu sinu Jefonijinu u našljedstvo. **14** Zato pripade Hevron
Halevu sinu Jefonijinu Kenezeju u našljedstvo do današnjega
dana, jer se jednako držao Gospoda Boga Izrailjeva. **15** A ime
Hevronu bijaše pređe Kirijat-Arva, a Arva bijaše velik èovjek
među Enakimima. I zemlja poèinu od rata.

15 A ovo bješe dio sinova Judinijeh po porodicama njihovijem:
uz među Edomsku, pustinja Sin k jugu na kraju južne strane; **2** I
bješe im južna međa od kraja slanoga mora, od zaliva koji ide
k jugu. **3** A otuda ide na jug na brdo Akravim, prelazi preko
Sina, i pruža se od juga na Kadis-Varniju, i dopire do Esrona,
a otuda ide na Adar i savija se na Karku; **4** Otuda iduæi do
Aselmona izlazi na potok Misirski, i kraj toj međi udara u more.
To vam je južna međa. **5** A međa k istoku slano more do kraja
Jordana; a međa sa sjeverne strane od zaliva morskoga, do
kraja Jordana; **6** Odatle ide ta međa na Vet-Oglu, i pruža se od
sjevera do Vet-Arave; i odatle ide ta međa na kamen Voana sina
Ruvimova; **7** Odatle ide ta međa do Davira od doline Ahora, i
na sjever ide na Galgal, prema brdu Adumimskom na južnoj
strani potoka; potom ide ta međa do vode En-Semesa, i udara
u studenac Rogil; **8** Odatle ide ta međa preko doline sinova
Enomovijeh pokraj Jevuseja s juga, a to je Jerusalim; otuda
ide međa na vrh gore koja je prema dolini Enomu k zapadu
i koja je nakraj doline Rafajske k sjeveru; **9** Potom se savija
međa s vrha te gore k izvoru vode Neftoje i izlazi na gradove
u gori Efronu; a odatle se pruža međa do Vala, a to je Kirijat-
Jarim; **10** Potom ide međa od Vala na zapad ka gori Siru, i ide
pokraj gore Jarima sa sjevera, a to je Hasalon, i spušta se na

Vet-Semes, i dolazi do Tamne; **11** I ide međa pokraj Akarona k
sjeveru, i dopire do Sikrona, i ide preko gore Vala i pruža se do
Javnila, i izlazi ta međa na more. **12** A međa je zapadna pokraj
velikoga mora i njegovijeh međa. To su međe sinova Judinijih
unaokolo po porodicama njihovijem. **13** A Halevu sinu Jefonijinu
dade Isus dio među sinovima Judinijem, kao što mu zapovjedi
Gospod: Kirijat-Arvu; a Arva je bio otac Enakov, i to je Hevron;
14 I odatle izagna Halev tri sina Enakova: Sesaja i Ahimana i
Talmaja sinove Enakove. **15** I odatle otide na Davirane; a Davir
se prije zvaše Kirijat-Sefer. **16** I reèe Halev: ko savlada Kirijat-
Sefer i uzme ga, daæu mu za ženu Ahsu kæer svoju. **17** I uze
ga Gotonilo sin Kenezov, brat Halevov; i dade mu Ahsu kæer
svoju za ženu. **18** I kad polažaše, nagovaraše ga da ište polje u
oca njezina; pa skoèi s magarca. A Halev joj reèe: šta ti je? **19** A
ona reèe: daj mi dar; kad si mi dao suhe zemlje, daj mi i izvora
vodenijeh. I dade joj izvore gornje i izvore donje. **20** Ovo je
našljedstvo plemena sinova Judinijeh po porodicama njihovijem;
21 Ovo su gradovi po krajevima plemena sinova Judinijeh, duž
međe Edomske k jugu: Kavseil i Eder i Jagur, **22** I Kina i Dimona
i Adada, **23** I Kades i Asor i Itnan, **24** Zif i Telem i Valot, **25** I
Asor-Adata i Kiriot; Esron je Asor; **26** Amam i Sama i Molada, **27**
I Asar-Gada i Esemon i Vet-Falet, **28** I Asar-Sual i Vir-Saveja i
Viziotija, **29** Vala i Im i Asem, **30** I Eltolad i Hesil i Orma, **31** I
Siklag i Madmana i Sansana, **32** I Levaot i Sileim i Ajin i Rimon;
svega dvadeset i devet gradova sa selima svojim. **33** U ravni
Estaol i Saraja i Asna, **34** I Zanoja i En-Ganim, Tafuja i Inam, **35**
Jarmut i Odolam, Sohot i Azika. **36** I Sagarim i Aditajim i Gedira
i Gedirotajim; èetrnaest gradova sa selima svojim. **37** Sevan
i Adasa i Magdal-Gad, **38** I Dilan i Mispa i Jokteil, **39** Lahis i

Vaskat i Jeglon, **40** I Havon i Lamas i Hitlis, **41** I Gedirot, Vet-
Dagon, i Nama i Makida; šesnaest gradova sa selima svojim. **42**
Livna i Eter i Asan, **43** I Jefta i Asna i Nesiv, **44** I Keila i Ahziv i
Marisa; devet gradova sa selima svojim. **45** Akaron sa selima i
zaseocima; **46** Od Akarona do mora sve što je pokraj Azota sa
selima svojim; **47** Azot sa selima i zaseocima, Gaza sa selima i
zaseocima do potoka Misirskoga i do velikoga mora s međama.
48 A u gori: Samir i Jatir i Sohot, **49** I Dana i Kirijat-Sana, a to je
Davir, **50** I Anav i Estemon i Anim, **51** I Gosen i Olon i Gilon;
jedanaest gradova sa selima svojim. **52** Arav i Duma i Esan, **53** I
Janum i Vet-Tafuja i Afeka, **54** I Humata i Kirijat-Arva, a to je
Hevron, i Sior; devet gradova sa selima svojim. **55** Maon, Karmel
i Zif i Juta, **56** Jezrael i Jogdeam i Zanoja, **57** Kajin, Gavaja i
Tamna; deset gradova sa selima svojim. **58** Alul, Vet-Sur i Gedor,
59 I Marat i Vet-Anot i Eltekon; šest gradova sa selima svojim. **60**
Kirijat-Val, to je Kirijat-Jarim, i Rava; dva grada sa selima svojim.
61 U pustinji: Vet-Arava, Midin i Sehaha, **62** I Nivsan, i grad soni,
i Engadija; šest gradova sa selima svojim. **63** A Jevuseja koji
življahu u Jerusalimu ne mogoše istjerati sinovi Judini; zato
ostaše Jevuseji sa sinovima Judinijem u Jerusalimu do danas.

16 I dopade dio sinovima Josifovijem od Jordana kod Jerihona,
od vode Jerihonske k istoku, na pustinju koja ide od Jerihona na
goru Vetiljsku, **2** A od Vetilja ide na Luz i dolazi do međe Arhijske
do Atarota, **3** Potom ide na zapad do međe Jafletske pa do
međe donjega Vet-Orona i do Gezera, i izlazi na more. **4** Tako
dobiše našljedstvo sinovi Josifovi, Manasija i Jefrem. **5** A bješe
međa sinovima Jefremovijem po porodicama njihovijem, bješe
međa našljedstva njihova k istoku Atarot-Adar do gornjega Vet-
Orona, **6** I izlazi međa na more kod Mihmete sa sjeverne strane,

pa se obræe međa k istoku do Tanat-Silona, i prolazi s istoka do
Janohe, 7 Potom slazi od Janohe do Atarota i Narata, i došavši
do Jerihona udara u Jordan. 8 Od Tafuje ide međa k istoku
do potoka Kane i izlazi na more. To je našljedstvo plemena
sinova Jefremovijeh po porodicama njihovijem. 9 A gradovi
bijahu odvojeni sinovima Jefremovijem u našljedstvu sinova
Manasijinih, svi gradovi sa selima svojim. 10 A ne izagnaše
Hananejina koji življaše u Gezeru; zato ostaše Hananeji među
sinovima Jefremovijem do danas plaæajuæi danak.

17 I dopade dio plemenu Manasijinu, a on bješe prvenac
Josifov; Mahiru prvencu Manasijinu ocu Galadovu, jer bješe
èovjek junak, zato mu dopade Galad i Vasan; 2 Dobiše dio i
ostali sinovi Manasijini po porodicama svojim, sinovi Avijezerovi,
i sinovi Helekovi, i sinovi Azrilovi, i sinovi Sihemovi, i sinovi
Eferovi, i sinovi Semidini. To su sinovi Manasije sina Josifova;
ljudi po porodicama svojim. 3 A Salpad sin Efera sina Galada
sina Mahira sina Manasijina nije imao sinova nego kæeri; i
ovo su imena kæerima njegovijem: Mala i Nuja, Egla, Melha i
Tersa. 4 I one dođoše pred Eleazara sveštenika i pred Isusa sina
Navina i pred knezove, i rekoše: Gospod je zapovjedio Mojsiju
da nam se dade našljedstvo među braæom našom. I dade
im Isus po zapovijesti Gospodnjoj našljedstvo među braæom
oca njihova. 5 I dopade Manasiji deset dijelova, osim zemlje
Galadske i Vasanske, koje su s onu stranu Jordana. 6 Jer kæeri
Manasijine dobiše našljedstvo među sinovima njegovijem, a
zemlja Galadska dopade drugim sinovima Manasijinim. 7 A međa
Manasijina bješe od Asira k Mihmeti, koja je prema Sihemu,
potom ide ta međa nadesno k stanovnicima En-Tafujskim. 8 A
Manasijina je zemlja Tafujska, ali Tafuja na međi Manasijinoj

pripada sinovima Jefremovijem. **9** Odatle slazi međa na potok
Kanu, s južne strane toga potoka; i gradovi su Jefremovi među
gradovima Manasijinim; a međa je Manasijina sa sjeverne strane
potoka i izlazi na more. **10** S juga je Jefremovo, a sa sjevera
Manasijino, a more im je međa; i s Asirom granièe na sjeveru a
s Isaharom na istoku. **11** Jer je Manasijino u plemenu Isaharovu
i Asirovu: Vet-San sa selima svojim, i Ivleam sa selima svojim, i
Dorani sa selima svojim, i En-Dorani sa selima svojim, i Tanašani
sa selima svojim, i Megiđani sa selima svojim; ta tri kraja.
12 Ali sinovi Manasijini ne mogoše izagnati Hananeja iz tijeh
gradova, nego Hananeji stadoše živjeti u toj zemlji. **13** Ali kad
ojaèaše sinovi Izrailjevi, udariše danak na Hananeje, ali ih ne
izagnaše. **14** A sinovi Josifovi rekoše Isusu govoreæi: zašto
si nam dao u našljedstvo jedan dio i jedno uže, kad je nas
množina i Gospod nas je blagoslovio dovde? **15** A Isus im reèe:
kad vas je množina, idite u šumu, i ondje okrèite sebi u zemlji
Ferezejskoj i Rafajskoj, ako vam je tijesna gora Jefremova. **16**
A sinovi Josifovi rekoše: neæe nam biti dosta ova gora; a svi
Hananeji koji žive u dolini imaju gvozdena kola; i oni koji su u
Vet-Sanu i u selima njegovijem i oni koji su u dolini Jezraelskoj.
17 A Isus reèe domu Josifovu, Jefremu i Manasiji, govoreæi:
velik si narod i silan si, neæeš imati jednoga dijela. **18** Nego
gora neka bude tvoja; ako je šuma, isijeci je, pak æeš imati
međe njezine; jer æeš izagnati Hananeje, ako i imaju gvozdena
kola, ako i jesu jaki.

18 I sabra se sav zbor sinova Izrailjevijeh u Silom i ondje
namjestiše šator od sastanka, pošto pokoriše zemlju. **2** Ali još
bijaše sinova Izrailjevijeh sedam plemena, kojima ne bi dato
našljedstvo. **3** I Isus reèe sinovima Izrailjevijem: dokle æete

oklijevati, te ne idete i uzmete zemlju koju vam je dao Gospod
Bog otaca vaših? **4** Izberite između sebe po tri èovjeka iz
svakoga plemena, pa neka se dignu i proðu zemlju, i neka je
prepišu na našljedstva svoja, pa onda neka doðu k meni. **5** I
neka je razdijele na sedam dijelova; Juda æe ostati u svojim
meðama s juga, i dom æe Josifov ostati u meðama svojim sa
sjevera. **6** A vi prepišite zemlju na sedam dijelova, i donesite
amo k meni, da bacim ždrijeb za plemena vaša ovdje pred
Gospodom Bogom našim. **7** Jer Leviti nemaju dijela među vama,
jer je sveštenstvo Gospodnje njihovo našljedstvo; a Gad i Ruvim
i polovina plemena Manasijina primiše našljedstvo svoje s onu
stranu Jordana na istoku, koje im dade Mojsije sluga Gospodnji.
8 Tada ustaše ljudi i poðoše; a Isus zapovjedi ljudima koji otidoše
da prepišu zemlju govoreæi: idite i proðite zemlju i prepišite
je, pa onda doðite k meni, te æu baciti ždrijeb za vas ovdje
pred Gospodom u Silomu. **9** I otidoše ljudi i proðoše zemlju i
prepisaše je u knjigu selo po selo na sedam dijelova; potom
se vratiše k Isusu u oko u Silom. **10** I Isus baci ždrijeb za njih
u Silomu pred Gospodom, i ondje podijeli Isus zemlju među
sinove Izrailjeve po dijelovima njihovijem. **11** I izide ždrijeb za
pleme sinova Venijaminovijeh po porodicama njihovijem, i doðe
međa dijela njihova među sinove Judine i sinove Josifove. **12** I
bi im međa sa sjevera do Jordana, i ona ide pokraj Jerihona
sa sjevera i pruža se na goru k zapadu, i izlazi u pustinju Vet-
Aven; **13** A odatle ide ta međa do Luza, s južne strane Luzu, a
to je Vetilj, i slazi do Atarot-Adara pokraj gore koja je s juga
Vet-Oronu donjemu. **14** Otuda izlazi međa i savija se pokraj
mora k jugu od gore, koja je prema Vet-Oronu na jug, i izlazi
na Kirijat-Val, a to je Kirijat-Jarim, grad sinova Judinijeh. To je

zapadna strana. **15** A južna strana od kraja Kirijat-Jarima, i izlazi
ta međa k zapadu, pa ide na izvor vode Neftoje, **16** I slazi ta
međa nakraj gore koja je prema dolini sina Enomova a u dolini
Rafajskoj k zapadu, i ide preko doline Enomove pokraj Jevuseja
k jugu, i slazi na izvor Rogil; **17** Potom se obræe od sjevera
i ide na En-Semes, a otuda ide na Galilot, koji je prema gori
Adumimskoj, i slazi na kamen Voana sina Ruvimova; **18** Otuda
ide stranom koja je prema Aravi k sjeveru i slazi u Aravu; **19**
Potom ide pokraj Vet-Ogle k sjeveru i udara u zaliv slanoga mora
sa sjeverne strane do kraja Jordana na jugu. To je južna međa.
20 A Jordan je međa s istoène strane. To je našljedstvo sinova
Venijaminovijeh s međama njihovijem unaokolo po porodicama
njihovijem. **21** A gradovi plemena sinova Venijaminovijeh po
porodicama njihovijem jesu: Jerihon i Vet-Ogla i Emek-Kesis, **22**
I Vet-Arava i Semarajim i Vetilj, **23** I Avin i Fara i Ofra, **24** I Hefar-
Amona i Ofnija i Gava; dvanaest gradova sa selima svojim; **25**
Gavaon i Rama i Virot, **26** I Mispa i Hefira i Mosa, **27** I Rekem i
Jerfail i Tarala, **28** I Sila, Elef i Jevus, a to je Jerusalim, Gavat,
Kirijat; èetrnaest gradova sa selima svojim. To je našljedstvo
sinova Venijaminovijeh po porodicama njihovijem.

19 Potom izide drugi ždrijeb za Simeuna, pleme sinova
Simeunovijeh po porodicama njihovijem, i bi našljedstvo njihovo
usred našljedstva sinova Judinijeh. **2** I dopade im u našljedstvo
Vir-Saveja i Saveja i Molada, **3** I Asar-Sual i Vala i Asem,
4 I Eltolad i Vetul i Orma, **5** I Siklag i Vet-Markavot i Asar-
Susa, **6** I Vet-Levaot i Saruen; trinaest gradova sa selima
svojim; **7** Ajin, Remon i Eter i Asan, èetiri grada sa selima
svojim; **8** I sva sela što bijahu oko tijeh gradova dori do Valat-
Vira, a to je Ramat južni. To je našljedstvo plemena sinova

Simeunovijeh po porodicama njihovijem. **9** Od dijela sinova
Judinijeh dopade našljedstvo sinovima Simeunovijem, jer dio
sinova Judinijeh bijaše velik za njih, zato sinovi Simeunovi
dobiše našljedstvo na njihovu našljedstvu. **10** Potom izide treæi
ždrijeb za sinove Zavulonove po porodicama njihovijem; i međa
našljedstvu njihovu bi do Sarida. **11** A odatle ide međa njihova
pokraj mora na Maralu, i dopire do Davaseta, i ide na potok
koji je prema Jokneamu, **12** Pa se okreæe od Sarida na istok
do međe Kislot-Tavorske, i ide na Davrat i izlazi do Jafe; **13**
Otuda ide opet k istoku do Gita-Efera, a to je Ita-Kasin, i izlazi na
Remon-Metoar, a to je Neja; **14** Otuda se savija međa k sjeveru
na Anaton, i izlazi u dolinu Jeftail, **15** S Katatom i s Nalalom i
Simronom i Idalom i Vitlejemom, dvanaest gradova sa selima
svojim. **16** To je našljedstvo sinova Zavulonovijeh po porodicama
njihovijem, to su gradovi i sela njihova. **17** Za Isahara izide
ždrijeb èetvrti, za sinove Isaharove po porodicama njihovijem;
18 A međa im bi: Jezrael i Kesulot i Sunim, **19** I Aferajim i Seon i
Anaharat, **20** I Ravit i Kision i Aves, **21** I Remet i En-Ganim i En-
Ada i Vet-Fasis, **22** A otuda ide međa na Tavor i na Sahasimu
i Vet-Semes, i udara u Jordan; šesnaest gradova sa selima
svojim. **23** To je našljedstvo plemena sinova Isaharovijeh po
porodicama njihovijem; to su gradovi i sela njihova. **24** Potom
izide ždrijeb peti za pleme sinova Asirovijeh po porodicama
njihovijem. **25** I međa im bi: Helkat i Alija i Veten, i Ahsaf, **26** I
Alameleh i Amad i Misal, i pruža se do Karmela k moru i do
Sihor-Livnata, **27** I odatle se savija k istoku na Vet-Dagon, i
dopire do Zavulona i do doline Jeftaila k sjeveru, i do Vetemeka i
Naila, i ide do Havula nalijevo; **28** I Hevron i Reov i Amon i Kana
dori do Sidona velikoga; **29** Otuda se savija međa na Ramu

i do tvrdoga grada Tira, a otuda se savija na Osu i izlazi na
more pokraj dijela Ahsivskoga; **30** I Ama i Afek i Reov; dvadeset
i dva grada sa selima svojim. **31** To je našljedstvo plemena
sinova Asirovijeh po porodicama njihovijem, to su gradovi i sela
njihova. **32** Za sinove Neftalimove izide ždrijeb šesti, za sinove
Neftalimove po porodicama njihovijem, **33** I međa im bi od
Elafa i od Alona do Sananima, i od Adami-Nekeva i Javnila do
Lakuma, i izlazi na Jordan; **34** Potom se obræe međa na zapad
k Aznot-Tavoru, i ide na Ukok, i dopire do Zavulona s juga i
do Asira sa zapada i do Jude na Jordanu s istoka. **35** A tvrdi
su gradovi: Sidim, Ser i Amat, Rakat i Hinerot, **36** I Adama i
Rama i Asor, **37** I Kedes i Edrej i En-Asor, **38** I Iron Migdalil,
Orem i Vet-Anat i Vet-Semes; devetnaest gradova sa selima
svojim. **39** To je našljedstvo plemena sinova Neftalimovijeh
po porodicama njihovijem, to su gradovi sa selima svojim. **40**
Sedmi ždrijeb izide za pleme sinova Danovijeh po porodicama
njihovijem, **41** I međa našljedstvu njihovu bi Sara i Estaol i
Ir-Semes, **42** I Salavin i Ajalon i Jetla, **43** I Elon i Tamnata i
Akaron, **44** I Eltekon i Giveton i Valat, **45** I Jud i Vani-Varak i
Gat-Rimon, **46** I Me-Jarkon i Rakon s međama svojim prema
Jopi. **47** Ali međe sinova Danovijeh izidoše male za njih; zato
izidoše sinovi Danovi i udariše na Lesem i uzeše ga i pobiše
oštrijem maèem i osvojiše ga, i naseliše se u njemu, i Lesem
prozvaše Dan po imenu Dana oca svojega. **48** To je našljedstvo
plemena sinova Danovijeh po porodicama njihovijem; to su
gradovi i sela njihova. **49** A kad podijeliše zemlju po međama
njezinijem, dadoše sinovi Izrailjevi našljedstvo Isusu sinu Navinu
među sobom. **50** Po zapovijesti Gospodnjoj dadoše mu grad koji
zaiska, Tamnat-Sarah u gori Jefremovoj, a on sagradi grad i

naseli se u njemu. **51** To su našljedstva koja Eleazar sveštenik i
Isus sin Navin i glavari porodica otaèkih u plemenima sinova
Izrailjevijeh podijeliše ždrijebom u Silomu pred Gospodom na
vratima šatora od sastanka, i tako podijeliše zemlju.

20 Potom reèe Gospod Isusu govoreæi: **2** Kaži sinovima
Izrailjevijem i reci: Odredite gradove za utoèišta, za koje sam
vam govorio preko Mojsija, **3** Da onamo uteèe krvnik koji ubije
koga nehotice, ne misleæi, da vam budu utoèišta od osvetnika.
4 Pa kad ko uteèe u koji od tijeh gradova, neka stane pred
vratima gradskim i neka kaže starješinama onoga grada stvar
svoju, pa neka ga prime k sebi, i dadu mu mjesto da sjedi kod
njih. **5** I ako dođe za njim osvetnik, neka mu ne dadu krvnika u
ruke, jer je nehotice ubio bližnjega niti je prije mrzio na nj. **6**
Nego neka sjedi u gradu onom dokle ne stane pred zbor na sud,
do smrti poglavara svešteniècoga koji bude onda, tada neka se
krvnik vrati i ide u svoj grad i svojoj kuæi, u grad iz kojega je
utekao. **7** I odijeliše Kedes u Galileji u gori Neftalimovoj i Sihem
u gori Jefremovoj i Kirijat-Arvu, to je Hevron, u gori Judinoj. **8** A
preko Jordana od Jerihona na istok odrediše Vosor u pustinji, u
ravni, od plemena Ruvimova, i Ramot u Galadu od plemena
Gadova, i Golan u Vasanu od plemena Manasijina. **9** To su
gradovi određeni svijem sinovima Izrailjevijem i došljaku koji se
bavi među njima, da uteèe u njih ko god ubije koga nehotice i da
ne pogine od ruke osvetnikove dokle ne stane pred zbor.

21 Tada doðoše glavari otaèkih porodica Levitskih k Eleazaru
svešteniku i k Isusu sinu Navinu i glavarima porodica otaèkih i
plemenima sinova Izrailjevijeh. **2** I rekoše im u Silomu u zemlji
Hananskoj govoreæi: Gospod je zapovjedio preko Mojsija da nam
se dadu gradovi gdje æemo živjeti i podgrađa njihova za stoku

našu. **3** I dadoše sinovi Izrailjevi Levitima od našljedstva svojega
po zapovijesti Gospodnjoj ove gradove i podgrađa njihova: **4**
Izide ždrijeb za porodice Katove; i dopade sinovima Arona
sveštenika između Levita ždrijebom trinaest gradova od plemena
Judina i od plemena Simeunova i od plemena Venijaminova. **5** A
ostalijem sinovima Katovijem dopade ždrijebom deset gradova
od porodica plemena Jefremova i od plemena Danova i od
polovine plemena Manasijina. **6** A sinovima Girsonovijem dopade
ždrijebom od porodica plemena Isaharova i od plemena Asirova
i od plemena Neftalimova i od polovine plemena Manasijina u
Vasanu trinaest gradova; **7** Sinovima Merarijevim po porodicama
njihovijem od plemena Ruvimova i od plemena Gadova i od
plemena Zavulonova dvanaest gradova. **8** Dadoše dakle sinovi
Izrailjevi Levitima te gradove i podgrađa njihova ždrijebom, kao
što bješe zapovjedio Gospod preko Mojsija. **9** I dadoše od
plemena sinova Judinijeh i od plemena sinova Simeunovijeh
ove gradove koji se kazuju po imenima; **10** I dopade sinovima
Aronovijem od porodica Katovijeh između sinova Levijevih, za
koje pade prvi ždrijeb, **11** Njima dopade: Kirijat-Arva, a Arva je
otac Anakov, a taj je grad Hevron u gori Judinoj, s podgrađem
svojim unaokolo. **12** A polje oko toga grada i sela njegova
dadoše Halevu sinu Jefonijinu u našljedstvo. **13** Dadoše dakle
sinovima Arona sveštenika grad za utoèište krvniku Hevron
s podgrađem, i Livnu s podgrađem. **14** I Jatir s podgrađem,
i Estemoju s podgrađem, **15** I Olon s podgrađem, i Davir s
podgrađem, **16** I Ajin s podgrađem, i Jutu s podgrađem, i Vet-
Semes s podgrađem: devet gradova od ta dva plemena. **17** A
od plemena Venijaminova Gavaon s podgrađem, i Gavaju s
podgrađem, **18** Anatot s podgrađem, i Almon s podgrađem:

èetiri grada. **19** Svega gradova sinova Arona sveštenika trinaest
gradova s podgraðima. **20** A porodicama sinova Katovijeh,
Levitima, što ih još bješe od sinova Katovijeh, dopadoše na njihov
ždrijeb gradovi od plemena Jefremova; **21** Dopade im grad za
utoèište krvniku Sihem s podgraðem u gori Jefremovoj, i Gezer s
podgraðem, **22** I Kivsajim s podgraðem, i Vet-Oron s podgraðem:
èetiri grada; **23** A od plemena Danova: Eltekon s podgraðem,
Giveton s podgraðem, **24** Ajalon s podgraðem, Gat-Rimon s
podgraðem: èetiri grada. **25** A od polovine plemena Manasijina:
Tanah s podgraðem i Gat-Rimon s podgraðem: dva grada.
26 Svega deset gradova s podgraðima dadoše porodicama
sinova Katovijeh ostalijem. **27** A sinovima Girsonovijem između
porodica Levitskih dadoše od polovine plemena Manasijina grad
za utoèište krvniku Golan u Vasanu s podgraðem, i Vesteru s
podgraðem: dva grada; **28** A od plemena Isaharova: Kison s
podgraðem, Davrot s podgraðem. **29** Jarmut s podgraðem, En-
Ganim s podgraðem: èetiri grada; **30** A od plemena Asirova:
Misal s podgraðem, Avdon s podgraðem, **31** Helkat s podgraðem,
i Reov s podgraðem: èetiri grada; **32** A od plemena Neftalimova
grad za utoèište krvniku Kedes u Galileji s podgraðem, i Amot-
Dor s podgraðem, i Kartan s podgraðem: tri grada. **33** Svega
gradova sinova Girsonovijeh po porodicama njihovijem trinaest
gradova s podgraðima. **34** A porodicama sinova Merarijevih,
ostalijem Levitima, dadoše od plemena Zavulonova Jokneam s
podgraðem, Kartu s podgraðem, **35** Dimnu s podgraðem, Nalol s
podgraðem: èetiri grada; **36** A od plemena Ruvimova: Vosor s
podgraðem, i Jazu s podgraðem, **37** Kedimot s podgraðem, i
Mifat s podgraðem: èetiri grada; **38** A od plemena Gadova: grad
za utoèište krvniku Ramot u Galadu s podgraðem, i Mahanajim s

podgrađem. **39** Esevon s podgrađem, Jazir s podgrađem; svega
èetiri grada. **40** Sve ove gradove dadoše sinovima Merarijevim po
porodicama njihovijem, što još bijahu između porodica Levitskih;
i dođe na ždrijeb njihov dvanaest gradova. **41** Svega gradova
Levitskih u našljedstvu sinova Izrailjevijeh bješe èetrdeset i osam
gradova s podgrađima. **42** A svi gradovi imaju svoja podgrađa
unaokolo; tako je u svakoga grada. **43** Tako dade Gospod Izrailju
svu zemlju, za koju se zakle ocima njihovijem da æe im je dati, i
naslijediše je i naseliše se u njoj. **44** I umiri ih Gospod otsvuda
unaokolo, kao što se zakleo ocima njihovijem; i niko se ne
održa pred njima od svijeh neprijatelja njihovijeh; sve neprijatelje
njihove predade im Gospod u ruke. **45** Ništa ne izosta od svega
dobra što bješe obrekao Gospod domu Izrailjevu; sve se zbi.

22 Tada sazva Isus sinove Ruvimove i sinove Gadove i polovinu
plemena Manasijina, **2** I reèe im: vi držaste sve što vam je
zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji, i slušaste glas moj u svemu
što sam vam zapovijedao. **3** Ne ostaviste braæe svoje dugo
vremena, do ovoga dana, i dobro èuvaste zapovijest Gospoda
Boga svojega. **4** A sada Gospod je Bog vaš smirio braæu
vašu, kako im je rekao; sada dakle vratite se i idite u šatore
svoje u zemlju našljedstva svojega, koju vam je dao Mojsije
sluga Gospodnji s onu stranu Jordana. **5** Samo pazite dobro da
vršite zapovijest i zakon, što vam je zapovjedio Mojsije sluga
Gospodnji, da ljubite Gospoda Boga svojega i da hodite svijem
putovima njegovijem, i èuvate zapovijesti njegove i držite ih
se, i da mu služite svijem srcem svojim i svom dušom svojom.
6 I blagoslovi ih Isus, i otpusti ih da idu u svoje šatore. **7** A
polovini plemena Manasijina bješe dao Mojsije našljedstvo u
Vasanu, a drugoj polovini dade Isus s braæom njihovom s

ovu stranu Jordana k zapadu. I otpuštajuæi ih Isus u šatore
njihove blagoslovi ih, **8** I reèe im govoreæi: s velikim blagom
vraæate se u šatore svoje, sa stokom vrlo mnogom; sa srebrom i
zlatom i mjeðu i gvožðem i odijelom vrlo mnogim; podijelite plijen
od neprijatelja svojih s braæom svojom. **9** I vrativši se sinovi
Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina otidoše
od sinova Izrailjevijeh iz Siloma, koji je u zemlji Hananskoj,
iduæi u zemlju Galadsku, u zemlju našljedstva svojega, koju
naslijediše, kako bješe Gospod zapovjedio preko Mojsija. **10** A
kad doðoše na meðu Jordansku u zemlji Hananskoj, naèiniše
sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina
oltar ondje na Jordanu, oltar velik i naoèit. **11** I èuše sinovi
Izrailjevi gdje se govori: gle, sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi
i polovina plemena Manasijina naèiniše oltar prema zemlji
Hananskoj na meði Jordanskoj, pokraj sinova Izrailjevijeh. **12** A
kad èuše sinovi Izrailjevi, skupi se sav zbor sinova Izrailjevijeh u
Silom da idu da se biju s njima. **13** I poslaše sinovi Izrailjevi k
sinovima Ruvimovijem i sinovima Gadovijem i polovini plemena
Manasijina u zemlju Galadsku Finesa sina Eleazara sveštenika,
14 I s njim deset knezova, po jednoga kneza od doma otaèkoga
od svijeh plemena Izrailjevijeh, a svaki ih bješe poglavar u
domu otaca svojih u tisuæama Izrailjevijem. **15** A oni doðoše k
sinovima Ruvimovijem i sinovima Gadovijem i polovini plemena
Manasijina u zemlju Galadsku, i rekoše im govoreæi: **16** Ovako
veli sav zbor Gospodnji: kakav je to grijeh kojim se ogriješiste
Bogu Izrailjevu odvrativši se danas od Gospoda naèinivši oltar
da se odmetnete danas od Gospoda? **17** Malo li nam je grijeha
Fegorova, od kojega se još nijesmo oèistili do danas i s kojega
doðe pogibao na zbor Gospodnji, **18** Te se danas odvraæate

od Gospoda, i odmeæete se danas od Gospoda, da se sjutra
razgnjevi na sav zbor Izrailjev? **19** Ako je zemlja našljedstva
vašega neèista, priješite u zemlju našljedstva Gospodnjega, u
kojoj stoji šator Gospodnji, i uzmite našljedstvo među nama;
samo se ne odmeæite od Gospoda i ne odmeæite se od nas
gradeæi sebi oltar mimo oltar Gospoda Boga našega. **20** Nije
li se Ahan sin Zarin ogriješio o stvari proklete, te dođe gnjev
na sav zbor Izrailjev? i on ne pogibe sam za grijeh svoj. **21** A
sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina
odgovoriše i rekoše poglavarima tisuæa Izrailjevih: **22** Gospod
Bog nad bogovima, Gospod Bog nad bogovima, on zna, i Izrailj
neka zna. Ako smo radi odmetati se i griješiti Gospodu, neka
nas ne saèuva danas. **23** Ako smo naèinili oltar da se odvratimo
od Gospoda ili da prinosimo na njemu žrtve paljenice ili dare ili
da prinosimo na njemu žrtve zahvalne, Gospod neka traži. **24**
Nego to uèinismo bojeæi se ovoga: rekosmo: sjutra æe reæi
sinovi vaši sinovima našim govoreæi: šta vi imate s Gospodom
Bogom Izrailjevim? **25** Među je postavio Gospod između nas
i vas, sinovi Ruvimovi i Gadovi, Jordan; vi nemate dijela u
Gospoda. Te æe sinovi vaši odbiti sinove naše da se ne boje
Gospoda. **26** Zato rekosmo: uèinimo tako, i naèinimo oltar, ne
za žrtvu paljenicu ni za drugu žrtvu, **27** Nego da bude svjedok
među nama i vama, i među natražjem našim nakon nas, da
bismo služili Gospodu pred njim žrtvama svojim paljenicama i
prinosima svojim, i žrtvama svojim zahvalnim, i da ne bi rekli
kadgod sinovi vaši sinovima našim: vi nemate dijela u Gospoda.
28 Jer rekosmo: ako kad reku tako nama ili natražju našemu,
tada æemo im kazati: vidite sliku od oltara Gospodnjega koju
naèiniše oci naši ne za žrtvu paljenicu ni za drugu žrtvu, nego

da je svjedoèanstvo među nama i vama. **29** Ne daj Bože da se
odmeæemo Gospodu i da se danas odvraæamo od Gospoda
naèinivši oltar za žrtvu paljenicu, za dar ili za prinos, mimo
oltar Gospoda Boga našega, koji je pred šatorom njegovijem.
30 A kad èu Fines sveštenik i knezovi od zbora, poglavari od
tisuæa Izrailjevih koji bijahu s njim, rijeèi koje im rekoše sinovi
Ruvimovi i sinovi Gadovi i sinovi Manasijini, bi im po volji. **31**
I reèe Fines sin Eleazara sveštenika sinovima Ruvimovijem i
sinovima Gadovijem i sinovima Manasijinim: danas poznasmo
da je među nama Gospod kad se ne ogriješiste Gospodu tijem
grijehom, i saèuvaste sinove Izrailjeve od ruku Gospodnjih.
32 I Fines sin Eleazara sveštenika i oni knezovi vratiše se od
sinova Ruvimovijeh i od sinova Gadovijeh iz zemlje Galadske u
zemlju Hanansku k sinovima Izrailjevijem, i javiše im stvar. **33** I
bi po volji sinovima Izrailjevijem; i hvališe Boga sinovi Izrailjevi, i
ne govoriše više da idu da se biju s njima da potru zemlju, u
kojoj žive sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi. **34** I prozvaše sinovi
Ruvimovi i sinovi Gadovi onaj oltar Ed govoreæi: svjedok je
među nama da je Gospod Bog.

23 A poslije mnogo vremena, pošto Gospod umiri Izrailja od
svijeh neprijatelja njegovijeh unaokolo, i Isus bi star i vremenit, **2**
Dozva Isus sve sinove Izrailjeve, starješine njihove i poglavare
njihove i sudije i upravitelje njihove, i reèe im: ja sam star i
vremenit; **3** A vi ste vidjeli sve što je uèinio Gospod Bog vaš
svijem ovijem narodima vas radi, jer je Gospod Bog vaš sam
vojevao za vas. **4** Vidite, razdijelio sam vam ždrijebom ove
narode, koji ostaše, u našljedstvo po plemenima vašim od
Jordana, sve narode koje istrijebih do velikoga mora na zapad. **5**
I Gospod Bog vaš razagnaæe ih ispred vas i istrijebiæe ih ispred

vas, i naslijediæete zemlju njihovu, kao što vam je rekao Gospod
Bog vaš. **6** Zato ukrijepite se dobro da držite i tvorite sve što je
napisano u knjizi zakona Mojsijeva, da ne otstupate od njega ni
nadesno ni nalijevo, **7** Da se ne pomješate s tijem narodima što
su ostali među vama, i da ne pominjete imena bogova njihovijeh,
i da se ne kunete njima niti da im služite niti im se klanjate. **8**
Nego se držite Gospoda Boga svojega, kao što ste èinili do
danas. **9** Zato je Gospod odagnao ispred vas narode velike i
jake, i niko se nije održao pred vama do danas. **10** Jedan èovjek
između vas goniæe tisuæu, jer Gospod Bog vaš vojuje za vas,
kao što vam je rekao. **11** Pazite dakle dobro da ljubite Gospoda
Boga svojega. **12** Jer ako se odvratite i pristanete za ostatkom
tijeh naroda što su još ostali među vama, i s njima se oprijateljite
i pomiješate se s njima i oni s vama, **13** Znajte zaista da Gospod
Bog vaš neæe više izgoniti tijeh naroda ispred vas, nego æe
vam oni postati zamka i mreža, i biè bokovima vašim, i trnje
oèima vašim, dokle ne izginete na ovoj dobroj zemlji koju vam
je dao Gospod Bog vaš. **14** I evo, ja idem sada kuda ide sve
na zemlji; poznajte dakle svijem srcem svojim i svom dušom
svojom da nije izostalo ništa od svega dobra što vam je obrekao
Gospod Bog vaš, sve vam se navršilo, nije izostalo ništa. **15** A
kako vam se navršilo svako dobro što vam je obrekao Gospod
Bog vaš, tako æe Gospod pustiti na vas sva zla, dokle vas ne
istrijebi s ove dobre zemlje, koju vam je dao Gospod Bog vaš,
16 Ako prestupite zavjet Gospoda Boga svojega koji vam je
zapovjedio, i otidete da služite drugim bogovima, i stanete im se
klanjati; i raspaliæe se gnjev Gospodnji na vas, i nestaæe vas
brzo s te dobre zemlje, koju vam je dao.

24 Potom sabra Isus sva plemena Izrailjeva u Sihem, i sazva
starješine Izrailjeve i poglavare njegove i sudije njegove i
upravitelje njegove, i stadoše pred Bogom. **2** I reèe Isus svemu
narodu: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: s onu stranu rijeke
živješe negda oci vaši, Tara otac Avramov i otac Nahorov, i
služiše drugim bogovima. **3** Ali uzeh oca vašega Avrama ispreko
rijeke i provedoh ga kroz svu zemlju Hanansku i umnožih sjeme
njegovo davši mu Isaka. **4** A Isaku dadoh Jakova i Isava, i
dadoh Isavu goru Sir da je njegova; a Jakov i sinovi njegovi
sidoše u Misir. **5** I poslah Mojsija i Arona, i muèih Misir, kako
uèinih usred njega, potom vas izvedoh. **6** A kad izvedoh iz
Misira oce vaše, doðoše na more, a Misirci gnaše oce vaše s
kolima i s konjicima do Crvenoga Mora. **7** Tada zavapiše ka
Gospodu, i postavih tamu između vas i Misiraca, i navedoh na
njih more koje ih zatrpa, i oèi vaše vidješe šta uèinih od Misiraca;
potom ostaste u pustinji dugo vremena. **8** Iza toga dovedoh vas
u zemlju Amoreja koji življahu s onu stranu Jordana; i oni se
pobiše s vama, ali ih dadoh vama u ruke, te naslijediste zemlju
njihovu, i istrijebih ih ispred vas. **9** A Valak sin Seforov car
Moavski podiže se da se bije s Izrailjem, i posla te dozva Valama
sina Veorova da vas prokune. **10** Ali ne htjeh poslušati Valama,
te vas on još blagoslovi, i izbavih vas iz ruke njegove. **11** Potom
priđoste preko Jordana, i doðoste pod Jerihon, i biše se s vama
Jerihonjani, Amoreji i Ferezeji i Hananeji i Heteji i Gergeseji i
Jeveji i Jevuseji; i dadoh ih vama u ruke. **12** I poslah pred vama
stršljene, koji ih izagnaše ispred vas, dva cara Amorejska; ne
maèem tvojim ni lukom tvojim. **13** I dadoh vam zemlju, koje ne
radiste, i gradove, kojih ne gradiste, i u njima živite; iz vinograda
i iz maslinika, kojih nijeste sadili, jedete. **14** Zato sada bojte

se Gospoda i služite mu vjerno i istinito; i povrzite bogove,
kojima su služili oci vaši s onu stranu rijeke i u Misiru, pa služite
Gospodu. **15** Ako li vam nije drago služiti Gospodu, izberite sebi
danas kome æete služiti: ili bogove kojima su služili oci vaši s
onu stranu rijeke, ili bogove Amoreja u kojih zemlji živite; a ja i
dom moj služiæemo Gospodu. **16** A narod odgovori i reèe: ne
daj Bože da ostavimo Gospoda da služimo drugim bogovima.
17 Jer Gospod Bog naš, on je izveo nas i oce naše iz zemlje
Misirske, iz doma ropskoga, i on je uèinio pred našim oèima one
znake velike, i èuvao nas cijelijem putem kojim idosmo, i po
svijem narodima kroz koje proðosmo. **18** I Gospod je istjerao
ispred nas sve narode i Amoreje, koji življahu u ovoj zemlji; i mi
æemo služiti Gospodu, jer je Bog naš. **19** A Isus reèe narodu:
ne možete služiti Gospodu, jer je svet Bog, Bog revnitelj, neæe
podnositi vaše nevjere i vaših grijeha. **20** Kad ostavite Gospoda
i stanete služiti tuðim bogovima, okrenuæe se i zlo æe vam
uèiniti, i istrijebiæe vas, pošto vam je dobro èinio. **21** A narod
reèe Isusu: ne, nego æemo Gospodu služiti. **22** A Isus reèe
narodu: sami ste sebi svjedoci da ste izabrali sebi Gospoda
da mu služite. I oni rekoše: svjedoci smo. **23** Povrzite dakle
bogove tuðe što su meðu vama, i privijte srce svoje ka Gospodu
Bogu Izrailjevu. **24** A narod reèe Isusu: Gospodu Bogu svojemu
služiæemo i glas njegov slušaæemo. **25** Tako uèini Isus zavjet
s narodom onaj dan i postavi im uredbe i zakone u Sihemu.
26 I zapisa Isus ove rijeèi u knjigu zakona Božijega; i uzevši
kamen velik podiže ga ondje pod hrastom koji bijaše kod svetinje
Gospodnje. **27** I reèe Isus svemu narodu: evo, kamen ovaj neka
vam bude svjedoèanstvo; jer je èuo sve rijeèi Gospodnje, koje
nam je govorio; i neka vam bude svjedoèanstvo da ne biste

slagali Bogu svojemu. **28** Potom raspusti Isus narod, svakoga
na njegovo našljedstvo. **29** A poslije ovijeh stvari umrije Isus sin
Navin sluga Gospodnji, kad mu bijaše sto i deset godina. **30** I
pogreboše ga u međama našljedstva njegova u Tamnat-Sarahu,
koji je u gori Jefremovoj sa sjevera gori Gasu. **31** I služi Izrailj
Gospodu svega vijeka Isusova i svega vijeka starješina, koje
dugo živješe iza Isusa i koje znahu sva djela Gospodnja, koja
uèini Izrailju. **32** I kosti Josifove, koje donesoše sinovi Izrailjevi iz
Misira, pogreboše u Sihemu, u dijelu polja koje je kupio Jakov
od sinova Emora oca Sihemova za sto novaca; i biše u sinova
Josifovijeh u našljedstvu njihovu. **33** I Eleazar sin Aronov umrije,
i pogreboše ga na brdu Finesa sina njegova, koje mu bješe
dano u gori Jefremovoj.

Sudije

1 A po smrti Isusovoj upitaše sinovi Izrailjevi Gospoda govoreæi:
ko æe između nas iæi prvi na Hananeje da se bije s njima? **2** I
Gospod reèe: Juda neka ide; eto dao sam mu zemlju u ruke. **3**
A Juda reèe Simeunu bratu svojemu: hajde sa mnom na moj dio
da se bijemo s Hananejima; pak æu i ja iæi s tobom na tvoj
dio. I pođe Simeun s njim. **4** I izide Juda; i dade im Gospod
Hananeje i Ferezeje u ruke, i pobiše ih u Vezeku deset tisuæa
ljudi. **5** Jer nađoše Adoni-Vezeka u Vezeku, i udariše na nj, i
pobiše Hananeje i Ferezeje. **6** I pobježe Adoni-Vezek, a oni ga
potjeraše i uhvativši ga otsjekoše mu palce u ruku i u nogu. **7**
Tada reèe Adoni-Vezek: sedamdeset careva otsjeèenijeh palaca
u ruku i u nogu kupiše što bješe pod mojim stolom; kako sam
èinio, tako mi plati Bog. I odvedoše ga u Jerusalim, i ondje
umrije. **8** Jer sinovi Judini udariše na Jerusalim i uzeše ga, i
isjekoše građane oštrijem maèem, a grad sažegoše ognjem. **9**
Potom izidoše sinovi Judini da vojuju na Hananeje, koji življahu u
gori i na jugu i u ravni. **10** I Juda izide na Hananeje koji življahu
u Hevronu, a Hevronu bijaše pređe ime Kirijat-Arva; i pobiše
Sesaja i Ahimana i Talmaja. **11** A odatle otidoše na Davirane, a
Daviru prije bješe ime Kirijat-Sefer. **12** I reèe Halev: ko savlada
Kirijat-Sefer i uzme ga, daæu mu Ahsu kæer svoju za ženu. **13** I
uze ga Gotonilo, sin Kenezov, mlađi brat Halevov; i dade mu
Ahsu kæer svoju za ženu. **14** I kad polažaše, nagovaraše ga da
ište u oca njezina polje; pa skoèi s magarca. A Halev joj reèe:
što ti je? **15** A ona mu reèe: daj mi dar; kad si mi dao suhe
zemlje, daj mi i izvora vodenijeh. I dade joj Halev izvore gornje
i izvore donje. **16** A i sinovi Keneja tasta Mojsijeva izidoše iz
grada palmova sa sinovima Judinijem u pustinju Judinu, koja

je na jugu od Arada. I došavši življahu s narodom. **17** Potom
izide Juda sa Simeunom bratom svojim, i pobiše Hananeje koji
življahu u Sefatu, i raskopaše ga, i prozva se grad Orma. **18**
I Gazu uze Juda s međama njezinijem, i Askalon s međama
njegovijem, i Akaron s međama njegovijem. **19** Jer Gospod
bješe s Judom, te osvoji goru; ali ne izagna onijeh koji življahu u
dolini, jer imahu gvozdena kola. **20** I dadoše Halevu Hevron,
kao što bješe zapovjedio Mojsije, a on izagna odande tri sina
Enakova. **21** A sinovi Venijaminovi ne izagnaše Jevuseja koji
življahu u Jerusalimu; nego Jevuseji ostaše u Jerusalimu sa
sinovima Venijaminovijem do ovoga dana. **22** Izidoše i sinovi
Josifovi na Vetilj, i Gospod bijaše s njima. **23** I uhodiše Vetilj
sinovi Josifovi, a ime gradu bješe prije Luz. **24** I uhode vidješe
èovjeka koji iđaše iz grada i rekoše mu: hajde pokaži nam kuda
æemo uæi u grad, pa æemo ti uèiniti milost. **25** A on im pokaza
kuda æe uæi u grad; i isjekoše u gradu sve oštrijem maèem, a
onoga èovjeka pustiše sa svom porodicom njegovom. **26** I otide
onaj èovjek u zemlju Hetejsku, i ondje sazida grad, i prozva ga
Luz; to mu je ime do danas. **27** A Manasija ne izagna stanovnika
iz Vet-Sana i sela njegovijeh, ni iz Tanaha i sela njegovijeh, ni
stanovnika iz Dora i sela njegovijeh, ni stanovnika iz Ivleama
i sela njegovijeh, ni stanovnika iz Megida i sela njegovijeh; i
Hananeji stadoše življeti u toj zemlji. **28** A kad ojaèa Izrailj,
udari na Hananeje danak, ali ih ne izagna. **29** Ni Jefrem ne
izagna Hananeja koji življahu u Gezeru; nego ostaše Hananeji s
njim u Gezeru. **30** Zavulon ne izagna stanovnika iz Kitrona, ni
stanovnika iz Nalola; nego ostaše Hananeji s njim, i plaæahu
danak. **31** Asir ne izagna stanovnika iz Akona, ni stanovnika iz
Sidona ni iz Alava, ni iz Ahaziva, ni iz Helve, ni iz Afika, ni iz

Reova; **32** Nego Asir življaše među Hananejima, stanovnicima
one zemlje, jer ih ne izagna. **33** Neftalim ne izagna stanovnika iz
Vet-Semesa, ni stanovnika iz Vet-Anata; nego življaše među
Hananejima stanovnicima one zemlje; i stanovnici u Vet-Semesu
i u Vet-Anatu plaæahu im danak. **34** A Amoreji pritješnjavahu
sinove Danove u gori, i ne dadijahu im slaziti u dolinu. **35** I
Amoreji stadoše živjeti u gori Eresu, u Ajalonu i u Salvimu; a kad
osili ruka doma Josifova, plaæaše danak. **36** A međa Amorejima
bješe od gore Akravimske, od stijene pa na više.

2 I dođe anđeo Gospodnji od Galgala u Vokim i reèe: izveo sam
vas iz Misira i doveo vas u zemlju za koju sam se zakleo ocima
vašim; i rekoh: neæu pokvariti zavjeta svojega s vama dovijeka.
2 A vi ne hvatajte vjere sa stanovnicima te zemlje, oltare njihove
raskopajte. Ali ne poslušaste glasa mojega. Šta ste to uèinili? **3**
Zato i ja rekoh: neæu ih odagnati ispred vas, nego æe vam biti
kao trnje, i bogovi njihovi biæe vam zamka. **4** A kad izgovori
anđeo Gospodnji ove rijeèi svijem sinovima Izrailjevijem, narod
podiže glas svoj i plaka. **5** Zato prozvaše ono mjesto Vokim;
i ondje prinesoše žrtve Gospodu. **6** A Isus raspusti narod,
i razidoše se sinovi Izrailjevi svaki na svoje našljedstvo, da
naslijede zemlju. **7** I služi narod Gospodu svega vijeka Isusova i
svega vijeka starješina koje živješe dugo iza Isusa i koje bijahu
vidjele sva velika djela Gospodnja što uèini Izrailju. **8** Ali umrije
Isus sin Navin sluga Gospodnji, kad mu bješe sto i deset godina.
9 I pogreboše ga u međama našljedstva njegova u Tamnat-
Aresu u gori Jefremovoj sa sjevera gori Gasu. **10** I sav onaj
naraštaj pribra se k ocima svojim, i nasta drugi naraštaj iza
njih, koji ne poznavaše Gospoda ni djela koja je uèinio Izrailju.
11 I sinovi Izrailjevi èiniše što je zlo pred Gospodom, i služiše

Valima. **12** I ostaviše Gospoda Boga otaca svojih, koji ih je izveo
iz zemlje Misirske, i pođoše za drugim bogovima između bogova
onijeh naroda koji bijahu oko njih, i klanjaše im se, i razgnjeviše
Gospoda. **13** I ostaviše Gospoda, i služiše Valu i Astarotama. **14**
I razgnjevi se Gospod na Izrailja, i dade ih u ruke ljudima koji ih
plijenjahu, i prodade ih u ruke neprijateljima njihovijem unaokolo,
i ne mogaše se više držati pred neprijateljima svojim. **15** Kuda
god polažahu, ruka Gospodnja bješe protiv njih na zlo, kao što
bješe rekao Gospod i kao što im se bješe zakleo Gospod; i
bijahu u velikoj nevolji. **16** Tada im Gospod podizaše sudije,
koji ih izbavljahu iz ruku onijeh što ih plijenjahu. **17** Ali ni sudija
svojih ne slušaše, nego èiniše preljubu za drugim bogovima,
i klanjaše im se; brzo zađoše s puta kojim idoše oci njihovi
slušajuæi zapovijesti Gospodnje; oni ne èiniše tako. **18** I kad im
Gospod podizaše sudije, bijaše Gospod sa svakim sudijom, i
izbavljaše ih iz ruku neprijatelja njihovijeh svega vijeka sudijina;
jer se sažali Gospodu radi njihova uzdisanja na one koji im krivo
èinjahu i koji ih cvijeljahu. **19** A kad sudija umrije, oni se vraæahu
opet i bivahu gori od otaca svojih iduæi za bogovima drugim i
služeæi im i klanjajuæi im se; ne ostavljahu se djela svojih niti
putova svojih opakih. **20** Zato se raspali gnjev Gospodnji na
Izrailja, i reèe: kad je taj narod prestupio moj zavjet koji sam
zapovjedio ocima njihovijem, i ne poslušaše glasa mojega, **21** Ni
ja neæu više nijednoga goniti ispred njih između naroda koje
ostavi Isus kad umrije, **22** Da njima kušam Izrailja hoæe li se
držati puta Gospodnjega hodeæi po njemu, kao što su se držali
oci njihovi, ili neæe. **23** I Gospod ostavi te narode i ne izagna ih
odmah ne predavši ih u ruke Isusu.

3 A ovo su narodi koje ostavi Gospod da njima kuša Izrailja, sve
one koji ne znahu za ratove Hananske, **2** Da bi barem natražje
sinova Izrailjevijeh znalo i razumjelo što je rat, barem oni koji od
prije nijesu znali: **3** Pet kneževina Filistejskih, i svi Hananeji i
Sidonci i Jeveji, koji življahu na gori Livanu od gore Val-Ermona
do Emata. **4** Ti narodi ostaše da se Izrailj njima kuša, da se
vidi hoæe li slušati zapovijesti Gospodnje, koje je zapovjedio
ocima njihovijem preko Mojsija. **5** I življahu sinovi Izrailjevi usred
Hananeja i Heteja i Amoreja i Ferezeja i Jeveja i Jevuseja. **6** I
ženjahu se kæerima njihovijem i udavahu kæeri svoje za sinove
njihove, i služahu bogovima njihovijem. **7** I èinjahu sinovi Izrailjevi
što je zlo pred Gospodom, i zaboraviše Gospoda Boga svojega
i služahu Valima i lugovima. **8** Zato se razgnjevi Gospod na
Izrailja, i dade ih u ruke Husan-Risatajimu caru Mesopotamskom;
i služiše sinovi Izrailjevi Husan-Risatajimu osam godina. **9** Potom
vapiše sinovi Izrailjevi ka Gospodu, i podiže Gospod izbavitelja
sinovima Izrailjevijem da ih izbavi, Gotonila sina Kenezova,
mlađega brata Halevova, **10** I bijaše na njemu duh Gospodnji, i
suđaše Izrailju; i izide na vojsku, i predade mu Gospod u ruke
Husan-Risatajima cara Mesopotamskoga; i ruka njegova nadjaèa
Husan-Risatajima. **11** I zemlja bi mirna èetrdeset godina. Potom
umrije Gotonilo sin Kenezov. **12** A sinovi Izrailjevi stadoše opet
èiniti što je zlo pred Gospodom; a Gospod ukrijepi Eglona cara
Moavskoga na Izrailja, jer èinjahu što je zlo pred Gospodom.
13 Jer skupi k sebi sinove Amonove i Amalike, i izašavši pobi
Izrailja, i osvojiše grad palmov. **14** I sinovi Izrailjevi služiše
Eglonu caru Moavskom osamnaest godina. **15** Potom vapiše
sinovi Izrailjevi ka Gospodu; i Gospod im podiže izbavitelja Aoda
sina Gire sina Venijaminova, èovjeka koji bijaše ljevak. I poslaše

sinovi Izrailjevi po njemu dar Eglonu caru Moavskom. **16** A Aod
naèini sebi maè s obje strane oštar, od lakta u dužinu; i pripasa
ga pod haljine svoje uz desnu bedricu. **17** I odnese dar Eglonu
caru Moavskom; a Eglon bješe èovjek vrlo debeo. **18** I kad
predade dar, otpusti ljude koji su nosili dar. **19** Pa sam vrativ se
od likova kamenijeh, koji bijahu kod Galgala, reèe: imam, care,
neku tajnu da ti kažem. A on reèe: muèi! I otidoše od njega svi
koji stajahu pred njim. **20** A Aod pristupi k njemu; a on sjeđaše
sam u ljetnoj sobi; pa reèe Aod: rijeè Božiju imam da ti kažem.
Tada on usta s prijestola. **21** A Aod poteže lijevom rukom svojom
i uze maè od desne bedrice, i satjera mu ga u trbuh, **22** I držak
uđe za maèem, i salo se sklopi za maèem, te ne može izvuæi
maèa iz trbuha; i izide neèist. **23** Potom izide Aod iz sobe, i
zatvori vrata za sobom i zaključa. **24** A kad on otide, doðoše
sluge, i pogledaše, a to vrata od sobe zaključana, pa rekoše:
valjada ide napolje u klijeti do ljetne sobe. **25** I veæ im se dosadi
èekati a vrata se od sobe ne otvoraju, te uzeše ključ i otvoriše, a
gle, gospodar im leži na zemlji mrtav. **26** A Aod dokle se oni
zabaviše pobježe i proðe likove kamene, i uteèe u Seirot. **27**
I kad doðe, zatrubi u trubu u gori Jefremovoj; i sidoše s njim
sinovi Izrailjevi s gore, a on naprijed. **28** Pa im reèe: hajdete
za mnom, jer Gospod predade vam u ruke neprijatelje vaše
Moavce. I sidoše za njim, i uzeše Moavcima brodove Jordanske,
i ne dadijahu nikome prijeæi. **29** I tada pobiše Moavce, oko
deset tisuæa ljudi, sve bogate i hrabre, i nijedan ne uteèe. **30**
Tako u taj dan potpadoše Moavci pod ruku Izrailjevu; i zemlja bi
mirna osamdeset godina. **31** A poslije njega nasta Samegar sin
Anatov, i pobi šest stotina Filisteja ostanom volujskim, i izbavi i
on Izrailja.

4 A po smrti Aodovoj opet sinovi Izrailjevi èiniše što je zlo pred
Gospodom. **2** I Gospod ih dade u ruke Javinu caru Hananskom,
koji vladaše u Asoru, a vojsci njegovoj bješe vojvoda Sisara, koji
življaše u Arosetu neznabožaèkom. **3** I sinovi Izrailjevi vapiše
ka Gospodu; jer on imaše devet stotina gvozdenijeh kola, i
veoma pritješnjavaše sinove Izrailjeve dvadeset godina. **4** U to
vrijeme Devora proroèica, žena Lafidotova, suđaše Izrailju. **5** I
Devora stanovaše pod palmom između Rame i Vetilja u gori
Jefremovoj, i dolažahu k njoj sinovi Izrailjevi na sud. **6** A ona
poslavši dozva Varaka sina Avinejemova iz Kedesa Neftalimova,
i reèe mu: nije li zapovjedio Gospod Bog Izrailjev: idi, skupi
narod na goru Tavor, i uzmi sa sobom deset tisuæa ljudi između
sinova Neftalimovijeh i sinova Zavulonovijeh? **7** Jer æu dovesti k
tebi na potok Kison Sisaru vojvodu Javinova i kola njegova i
ljudstvo njegovo, i predaæu ga tebi u ruke. **8** A Varak joj reèe:
ako æeš ti iæi sa mnom, iæi æu; ako li neæeš iæi sa mnom,
neæu iæi. **9** A ona reèe: ja æu iæi s tobom, ali neæeš imati
slave na putu kojim æeš iæi; jer æe ženi u ruku dati Gospod
Sisaru. I ustavši Devora otide s Varakom u Kedes. **10** I Varak
sazvavši sinove Zavulonove i Neftalimove u Kedes, povede za
sobom deset tisuæa ljudi; i Devora iđaše s njim. **11** A Ever
Kenejin bješe se odvojio od Keneja, od sinova Ovava tasta
Mojsijeva, i bješe razapeo svoj šator kod hrastova Zanajimskih,
a to je kod Kedesa. **12** I javiše Sisari da je izašao Varak sin
Avinejemov na goru Tavor. **13** I Sisara skupi sva kola svoja,
devet stotina kola gvozdenijeh, i sav narod koji bijaše s njim
od Aroseta neznabožaèkoga do potoka Kisona. **14** Tada reèe
Devora Varaku: ustani, jer je ovo dan, u koji ti dade Gospod
Sisaru u ruke. Ne ide li Gospod pred tobom? I Varak siđe s gore

Tavora, i deset tisuæa ljudi za njim. **15** I Gospod smete Sisaru i
sva kola njegova i svu vojsku oštrim maèem pred Varakom; i
Sisara siđe s kola svojih i pobježe pješice. **16** A Varak potjera
kola i vojsku do Aroseta neznabožaèkoga; i pade sva vojska
Sisarina od oštroga maèa, ne osta nijedan. **17** A Sisara uteèe
pješice do šatora Jailje žene Evera Kenejina; jer bijaše mir među
Javinom carem Asorskim i domom Evera Kenejina. **18** I izide
Jailja na susret Sisari, i reèe mu: skloni se, gospodaru, skloni
se kod mene; ne boj se. I on se skloni kod nje u šator, i ona
ga pokri pokrivaèem. **19** A on joj reèe: daj mi malo vode da
se napijem, jer sam žedan. A ona otvori mijeh mlijeka i napoji
ga, pa ga pokri. **20** A on joj reèe: stoj na vratima od šatora,
i ako ko dođe i zapita te i reèe: ima li tu ko? reci: nema. **21**
Tada Jailja žena Everova uze kolac od šatora, i uze malj u ruku,
i pristupi k njemu polako, i satjera mu kolac kroz slijepe oèi,
te prođe u zemlju, kad spavaše tvrdo umoran, i umrije. **22** I
gle, Varak tjeraše Sisaru, i Jailja mu izide na susret, i reèe mu:
hodi da ti pokažem èovjeka kojega tražiš. I uđe k njoj, i gle,
Sisara ležaše mrtav, i kolac mu u slijepijem oèima. **23** Tako
pokori Bog u onaj dan Javina cara Hananskoga pred sinovima
Izrailjevijem. **24** I ruka sinova Izrailjevijeh bivaše sve teža Javinu
caru Hananskom, dokle ne istrijebiše Javina cara Hananskoga.

5 I u taj dan pjeva Devora i Varak sin Avinejemov govoreæi:
2 Blagosiljajte Gospoda što uèini osvetu u Izrailju i što narod
dragovoljno prista. **3** Èujte carevi, slušajte knezovi; ja, ja æu
Gospodu pjevati, popijevaæu Gospodu Bogu Izrailjevu. **4**
Gospode! kad si slazio sa Sira, kad si išao iz polja Edomskoga,
zemlja se tresijaše, i nebesa kapahu, oblaci kapahu vodom. **5**
Brda se rastapahu pred Gospodom; taj Sinaj pred Gospodom

Bogom Izrailjevijem. **6** Za vremena Samegara sina Anatova,
za vremena Jailjina nesta putova, i koji iðahu stazama, iðahu
krivijem putovima. **7** Nesta sela u Izrailju, nesta ih, dokle
ne nastah ja, Devora, dokle ne nastah majka Izrailju. **8** On
izabra nove bogove, tada rat bijaše na vratima; viðaše li se
štit ili koplje među èetrdeset tisuæa u Izrailju? **9** Srce se moje
privilo k upraviteljima Izrailjevijem, koji dragovoljno pristaše
između naroda. Blagosiljajte Gospoda. **10** Koji jašete na bijelijem
magaricama, koji sjedite u sudu i koji hodite po putovima,
pripovijedajte. **11** Prestala je praska streljaèka na mjestima
gdje se voda crpe; ondje neka pripovijedaju pravdu Gospodnju,
pravdu k selima njegovijem u Izrailju; tada æe narod Gospodnji
slaziti na vrata. **12** Ustani, ustani, Devoro; ustani, ustani,
zapjevaj pjesmu; ustani, Varaèe, vodi u ropstvo roblje svoje, sine
Avinejemov. **13** Sada æe potlaèeni obladati silnima iz naroda;
Gospod mi dade da vladam silnima. **14** Iz Jefrema izide korijen
njihov na Amalike; za tobom bješe Venijamin s narodom tvojim;
od Mahira izidoše koji postavljaju zakone, a od Zavulona pisari.
15 I knezovi Isaharovi biše s Devorom, Isahar kao i Varak bi
poslan u dolinu s ljudima koje vođaše. U dijelu Ruvimovu bijahu
ljudi visokih misli. **16** Što si sjedio među torovima slušajuæi
kako bleje stada? U dijelu Ruvimovu bijahu ljudi visokih misli.
17 Galad osta s onu stranu Jordana; a Dan što se zabavi kod
laða? Asir zašto sjede na brijegu morskom i u krševima svojim
osta? **18** Zavulon je narod koji dade dušu svoju na smrt, tako
i Neftalim, na visokom polju. **19** Doðoše carevi, biše se; biše
se carevi Hananski u Tanahu na vodi Megidskoj; ali ni mrve
srebra ne dobiše. **20** S neba se vojeva, zvijezde s mjesta svojih
vojevaše na Sisaru. **21** Potok Kison odnese ih, potok Kadimin,

potok Kison; pogazila si, dušo moja, snažno. **22** Tada izotpadaše
konjma kopita od tjeranja junaka njihovijeh. **23** Proklinjite Miroz,
reèe anðeo Gospodnji, proklinjite stanovnike njegove; jer ne
doðoše u pomoæ Gospodu, u pomoæ Gospodu s junacima. **24**
Da je blagoslovena mimo žene Jailja žena Evera Kenejina; mimo
žene u šatorima da je blagoslovena. **25** Zaiska vode, mlijeka mu
dade, u gospodskoj zdjeli donese mu povlaku. **26** Lijevom rukom
maši se za kolac a desnom za malj kovaèki, i udari Sisaru,
razmrska mu glavu; probode i probi mu slijepe oèi. **27** Među noge
njezine savi se, pade, leža; među noge njezine savi se, pade;
gdje se savi, ondje pade mrtav. **28** S prozora gledaše majka
Sisarina, i kroz rešetku vikaše: što se tako dugo ne vraæaju kola
njegova? što se tako polako mièu toèkovi kola njegovijeh? **29**
Najmudrije između dvorkinja njezinijeh odgovarahu joj, a i sama
odgovaraše sebi: **30** Nijesu li našli? ne dijele li plijen? po jednu
djevojku, po dvije djevojke na svakoga. Plijen šaren Sisari, plijen
šaren, vezen; šaren, vezen s obje strane, oko vrata onima koji
zaplijeniše. **31** Tako da izginu svi neprijatelji tvoji, Gospode; a
koji te ljube da budu kao sunce kad izlazi u sili svojoj. I zemlja bi
mirna èetrdeset godina.

6 A sinovi Izrailjevi èiniše što je zlo pred Gospodom, i Gospod
ih dade u ruke Madijanima za sedam godina. **2** I osili ruka
Madijanska nad Izrailjem, te od straha Madijanskoga naèiniše
sebi sinovi Izrailjevi jame koje su po gorama, i peæine i ograde.
3 I kad bi Izrailjci posijali, dolažahu Madijani i Amalici i istoèni
narod, dolažahu na njih. **4** I stavši u oko protiv njih, potirahu
rod zemaljski dori do Gaze, i ne ostavljahu hrane u Izrailju, ni
ovce ni vola ni magarca. **5** Jer se podizahu sa stadima svojim i
sa šatorima svojim, i dolažahu kao skakavci, tako mnogo, i ne

bješe broja njima ni kamilama njihovijem, i dolazeæi u zemlju
pustošahu je. **6** Tada osiromaši Izrailj veoma od Madijana, i
povikaše ka Gospodu sinovi Izrailjevi. **7** A kad povikaše sinovi
Izrailjevi ka Gospodu od Madijana, **8** Gospod posla proroka k
sinovima Izrailjevijem, a on im reèe: ovako veli Gospod Bog
Izrailjev: ja sam vas izveo iz Misira, i izveo sam vas iz doma
ropskoga, **9** I izbavio sam vas iz ruke Misirske i iz ruke svijeh
onijeh koji vas muèahu; i odagnao sam ih ispred vas, i dao sam
vama zemlju njihovu. **10** Pak vam rekoh: ja sam Gospod Bog
vaš, na bojte se bogova Amoreja u kojih zemlji živite. Ali ne
poslušaste glasa mojega. **11** Potom dođe anđeo Gospodnji i
sjede pod hrastom u Ofri koji bijaše Joasa Avijezerita; a sin
njegov Gedeon vrsijaše pšenicu na gumnu, da bi pobjegao s
njom od Madijana. **12** I javi mu se anđeo Gospodnji, i reèe mu:
Gospod je s tobom, hrabri junaèe! **13** A Gedeon mu reèe: o
gospodaru moj! kad je Gospod s nama, zašto nas snađe sve
ovo? i gdje su sva èudesa njegova, koja nam pripovijedaše oci
naši govoreæi: nije li nas Gospod izveo iz Misira? a sada nas je
ostavio Gospod i predao u ruke Madijanima. **14** A Gospod ga
pogleda i reèe mu: idi u toj sili svojoj, i izbaviæeš Izrailja iz ruku
Madijanskih. Ne poslah li te? **15** A on mu reèe: o Gospode, èim
æu izbaviti Izrailja? eto, rod je moj najsiromašniji u plemenu
Manasijinu, a ja sam najmanji u domu oca svojega. **16** Tada mu
reèe Gospod: ja æu biti s tobom, te æeš pobiti Madijance kao
jednoga. **17** A Gedeon mu reèe: ako sam našao milost pred
tobom, daj mi znak da ti govoriš sa mnom. **18** Nemoj otiæi
odavde dokle se ja ne vratim k tebi i donesem dar svoj i stavim
preda te. A on reèe: èekaæu dokle se vratiš. **19** Tada otide
Gedeon, i zgotovi jare i od efe brašna hljebove prijesne, i metnu

meso u kotaricu a juhu u lonac, i donese mu pod hrast, i postavi.
20 A anðeo Božji reèe mu: uzmi to meso i te hljebove prijesne, i
metni na onu stijenu, a juhu prolij. I on uèini tako. **21** Tada anðeo
Gospodnji pruži kraj od štapa koji mu bješe u ruci i dotaèe se
mesa i hljebova prijesnijeh; i podiže se oganj sa stijene i spali
meso i hljebove prijesne. I anðeo Gospodnji otide ispred oèiju
njegovih. **22** A Gedeon vidjeæi da bješe anðeo Gospodnji, reèe:
ah Gospode Bože! zato li vidjeh anðela Gospodnjega licem
k licu? **23** A Gospod mu reèe: budi miran, ne boj se, neæeš
umrijeti. **24** I Gedeon naèini ondje oltar Gospodu, i nazva ga
mir Gospodnji. Stoji i danas u Ofri Avijezeritskoj. **25** I istu noæ
reèe mu Gospod: uzmi junca, koji je oca tvojega, junca drugoga
od sedam godina; i raskopaj oltar Valov koji ima otac tvoj, i
isijeci lug koji je kod njega. **26** I naèini oltar Gospodu Bogu
svojemu navrh ove stijene, na zgodnu mjestu; pa onda uzmi
drugoga junca, i prinesi žrtvu paljenicu na drvima onoga luga
koji isijeèeš. **27** Tada uze Gedeon deset ljudi između sluga
svojih, i uèini kako mu zapovjedi Gospod; ali se bojaše doma
oca svojega i mještana, te ne uèini danju nego uèini noæu. **28** A
kad ujutru ustaše mještani, a to raskopan oltar Valov i lug kod
njega isjeèen; a junac drugi prinesen na žrtvu paljenicu na oltaru
naèinjenom. **29** I rekoše jedan drugomu: ko to uèini? I traživši i
raspitavši rekoše: Gedeon sin Joasov uèini to. **30** Pa rekoše
mještani Joasu: izvedi sina svojega da se pogubi, što raskopa
oltar Valov i što isijeèe lug kod njega. **31** A Joas reèe svjema koji
stajahu oko njega: vi li hoæete da branite Vala? vi li hoæete da
ga izbavite? ko ga brani, poginuæe jutros. Ako je bog, neka sam
raspravi s njim što mu je raskopao oltar. **32** I prozva ga onoga
dana Jeroval govoreæi: neka raspravi s njim Val što mu raskopa

oltar. **33** A svi Madijani i Amalici i istoèni narod bijahu se skupili i
prešavši preko Jordana bijahu stali u oko u dolini Jezraelu, **34** A
duh Gospodnji naoruža Gedeona, i on zatrubi u trubu, i skupi
oko sebe porodicu Avijezerovu. **35** I posla glasnike po svemu
plemenu Manasijinu, i skupiše se oko njega; posla glasnike i u
pleme Asirovo i Zavulonovo i Neftalimovo, te i oni izidoše pred
njih. **36** Tada reèe Gedeon Bogu: ako æeš ti izbaviti mojom
rukom Izrailja, kao što si rekao, **37** Evo, ja æu metnuti runo na
gumnu: ako rosa bude samo na runu a po svoj zemlji suho,
onda æu znati da æeš mojom rukom izbaviti Izrailja, kao što si
rekao. **38** I bi tako; jer kad usta sjutradan, iscijedi runo, i isteèe
rose iz runa puna zdjela. **39** Opet reèe Gedeon Bogu: nemoj se
gnjeviti na me, da progovorim još jednom; da obidem runom još
jednom, neka bude samo runo suho, a po svoj zemlji neka bude
rosa. **40** I Bog uèini tako onu noæ; i bi samo runo suho a po svoj
zemlji bi rosa.

7 I urani Jeroval, to je Gedeon, i sav narod što bijaše s njim, i
stadoše u oko kod izvora Aroda; a vojska Madijanska bješe mu
sa sjevera kraj gore Moreha u dolini. **2** A Gospod reèe Gedeonu:
mnogo je naroda s tobom, zato im neæu dati Madijana u ruke,
da se ne bi hvalio Izrailj suprot meni govoreæi: moja me ruka
izbavi. **3** Nego sada oglasi da èuje narod i reci: ko se boji i koga
je strah, neka se vrati i nek ide odmah ka gori Galadu. I vrati
se iz naroda dvadeset i dvije tisuæe; a deset tisuæa osta. **4**
Opet reèe Gospod Gedeonu: još je mnogo naroda; svedi ih
na vodu, i ondje æu ti ih prebrati; za kojega ti god reèem: taj
neka ide s tobom, neka ide s tobom; a za koga ti god reèem: taj
neka ne ide s tobom, neka ne ide. **5** I svede narod na vodu; a
Gospod reèe Gedeonu: koji stane laptati jezikom vodu, kao što

lapæe pas, metni ga na stranu; tako i svakoga koji klekne na
koljena da pije. **6** I onijeh koji laptaše, rukom svojom k ustima
prinesavši vodu, bješe tri stotine ljudi; a sav ostali narod kleèe
na koljena svoja da piju vode. **7** Tada reèe Gospod Gedeonu:
s tijeh trista ljudi koji laptaše vodu izbaviæu vas i predaæu ti
u ruke Madijane; neka dakle odlazi sav ovaj narod svaki na
svoje mjesto. **8** I narod uze brašnjenice i trube; i Gedeon otpusti
sve ljude Izrailjce da idu svaki u svoj šator, a onijeh trista ljudi
zadrža. A oko Madijanski bijaše niže njega u dolini. **9** I onu noæ
reèe mu Gospod: ustani, siði u oko, jer ti ga dadoh u ruke. **10**
Ako li se bojiš sam siæi, siði u oko sa Furom momkom svojim,
11 I èuæeš šta govore, pa æe ti osiliti ruke i udariæeš na oko. I
siðe on i Fura momak njegov do kraja vojske koja bijaše u okolu.
12 A Madijani i Amalici i sav narod istoèni ležahu po dolini kao
skakavci, tako ih bješe mnogo; i kamilama njihovijem ne bješe
broja; bješe ih mnogo kao pijeska po brijegu morskom. **13** I kad
doðe Gedeon, a to jedan pripovijedaše drugu svojemu san, i
govoraše: gle, usnih, a to peèen hljeb jeèmen kotrljaše se k
okolu Madijanskom i doðe do šatora i stade udarati o njih, te
padahu, i ispremeta ih, i popadaše šatori. **14** A drug mu odgovori
i reèe: to nije drugo nego maè Gedeona sina Joasova èovjeka
Izrailjca; predao mu je u ruke Bog Madijane i sav ovaj oko. **15** I
kad Gedeon èu kako onaj pripovjedi san i kako ga ovaj istumaèi,
pokloni se i vrati se u oko Izrailjski i reèe: ustajte, jer vam dade
Gospod u ruke oko Madijanski. **16** Potom razdijeli trista ljudi u tri
èete, i dade svakome po trubu u ruku i po prazan žban i po luè u
žban. **17** I reèe im: na mene gledajte, pa tako èinite; gle, je
æu doæi na kraj okola, pa šta ja ušèinim, to èinite. **18** Kad ja
zatrubim u trubu i svi koji budu sa mnom, tada i vi zatrubite u

trube oko svega okola, i vièite: maè Gospodnji i Gedeonov. **19** I
doðe Gedeon i sto ljudi što bijahu s njim na kraj okola, u poèetak
srednje straže, istom bijahu promijenili stražu; a oni zatrubiše
u trube i polupaše žbanove koje imahu u rukama. **20** Tako tri
èete zatrubiše u trube i polupaše žbanove, i držahu u lijevoj ruci
luèeve a u desnoj trube trubeæi, i povikaše: maè Gospodnji i
Gedeonov. **21** I stadoše svaki na svom mjestu oko vojske; a sva
se vojska smete i stadoše vikati i bježati. **22** A kad zatrubiše u
trube onijeh tri stotine, Gospod obrati maè svakome na druga
njegova po svemu okolu, te pobježe vojska do Vet-Asete, u
Zererat, do obale Avel-meolske kod Tavata. **23** A Izrailjci iz
plemena Neftalimova i Asirova i iz svega plemena Manasijina
stekoše se i goniše Madijane. **24** I Gedeon posla glasnike po
svoj gori Jefremovoj govoreæi: siðite pred Madijane i uhvatite im
vode do Vetvare duž Jordana. I stekoše se svi ljudi iz plemena
Jefremova i uhvatiše vode do Vetvare duž Jordana. **25** I uhvatiše
dva kneza Madijanska, Oriva i Ziva, i ubiše Oriva na stijeni
Orivovoj, a Ziva ubiše kod tijeska Zivova; i goniše Madijane, i
donesoše glavu Orivovu i Zivovu ka Gedeonu preko Jordana.

8 A ljudi od plemena Jefremova rekoše mu: šta nam to uèini
te nas ne pozva kad poðe u boj na Madijane? I vikahu na
nj žestoko. **2** A on im reèe: pa šta sam uèinio tako kao vi?
nije li pabirèenje Jefremovo bolje nego berba Avijezerova? **3**
Vama je u ruke dao Gospod knezove Madijanske, Oriva i Ziva;
pa što ja mogoh uèiniti tako kao vi? Tada se utiša duh njihov
prema njemu kad tako govori. **4** A kad Gedeon doðe na Jordan,
prijeðe preko njega s trista ljudi koji bjehu s njim, a bjehu umorni
goneæi. **5** Pa reèe ljudima Sokoæanima: dajte nekoliko hljebova
narodu koji ide za mnom, jer su umorni, a ja gonim Zeveja

i Salmana careve Madijanske. **6** A glavari Sokotski rekoše
mu: je li pesnica Zevejeva i Salmanova veæ u tvojoj ruci da
damo hljeba tvojoj vojsci? **7** A Gedeon im reèe: kad mi Bog
preda Zeveja i Salmana u ruku, tada æu pomlatiti tjelesa vaša
trnjem iz ove pustinje i draèom. **8** I otide odande u Fanuil, i
reèe Fanuiljanima isto onako, a oni mu odgovoriše kao što
odgovoriše ljudi u Sokotu. **9** Zato i ljudima Fanuiljanima reèe:
kad se vratim zdravo, razvaliæu tu kulu. **10** A Zevej i Salman
bijahu u Karkoru, i vojska njihova s njima, oko petnaest tisuæa,
što ih god osta od sve vojske istoène; a pobijenijeh bijaše sto i
dvadeset tisuæa ljudi koji mahahu maèem. **11** I otide Gedeon
preko onijeh što žive pod šatorima, s istoka Novi i Jogveji, i udari
na vojsku kad vojska stajaše bezbrižna. **12** A Zevej i Salman
pobjegoše, a on ih potjera, i uhvati dva cara Madijanska, Zeveja
i Salmana, i raspudi svu vojsku. **13** I vrati se Gedeon sin Joasov
iz boja prije sunèanoga roðaja. **14** I uhvati momka iz Sokota,
i ispitiva ga; a on mu popisa knezove Sokotske i starješine,
sedamdeset i sedam ljudi. **15** Pa kad doðe k Sokoæanima, reèe:
evo Zeveja i Salmana, za koje mi se rugaste govoreæi: je li
pesnica Zevejeva i Salmanova veæ u tvojoj ruci, da damo hljeba
umornijem ljudima tvojim? **16** I uzevši starješine onoga mjesta i
trnja iz pustinje i draèe dade na njima ugled Sokoæanima. **17**
I kulu Fanuilsku razvali i pobi ljude tamošnje. **18** Potom reèe
Zeveju i Salmanu: kaki bjehu ljudi koje pobiste na Tavoru? A oni
rekoše: taki kao ti; svaki bješe na oèima kao carski sin. **19** A on
reèe: to bjehu moja braæa, sinovi moje matere. Tako Gospod
bio živ! da ste ih ostavili u životu, ne bih vas pogubio. **20** Tada
reèe Jeteru prvencu svojemu: ustani, pogubi ih. Ali dijete ne
izvuèe maèa svojega, jer se bojaše, jer bješe još dijete. **21** Tada

reèe Zevej i Salman: ustani ti, uloži na nas; jer kakav je èovjek
onaka mu je i snaga. I ustavši Gedeon pogubi Zeveja i Salmana,
i uze mjeseèiæe koji bijahu o vratovima kamila njihovijeh. **22**
Potom rekoše Izrailjci Gedeonu: budi nam gospodar ti i sin tvoj i
sin sina tvojega, jer si nas izbavio iz ruke Madijanske. **23** A
Gedeon im reèe: neæu vam ja biti gospodar, niti æe vam sin
moj biti gospodar; Gospod æe vam biti Gospodar. **24** Još im
reèe Gedeon: jedno æu iskati od vas: da mi date svaki grivnu od
plijena svojega. A grivne imahu zlatne, jer bjehu Ismailjci. **25** I
odgovoriše: daæemo drage volje. I razastrvši haljinu bacaše
na nju grivne, svaki od plijena svojega. **26** I bješe na mjeru
zlatnijeh grivana što iziska tisuæa i sedam stotina sikala zlata,
osim mjeseèiæa i lanèiæa i haljina skerletnijeh, što nošahu
carevi Madijanski, i osim litarova, što bijahu oko vrata kamila
njihovijeh. **27** I Gedeon naèini od toga opleæak, i ostavi ga u
svojem gradu Ofri; i ondje sav Izrailj stade èiniti preljubu za njim,
i bi Gedeonu i domu njegovu zamka. **28** Tako biše pokoreni
Madijani pred sinovima Izrailjevijem, i više ne digoše glave. I
zemlja bi mirna èetrdeset godina za vijeka Gedeonova. **29** I
otišav Jeroval sin Joasov osta u svojoj kuæi. **30** A imaše Gedeon
sedamdeset sinova, koji izidoše od bedara njegovijeh, jer imaše
mnogo žena. **31** A inoèa njegova, koja bijaše u Sihemu, i ona
mu rodi sina, i nadje mu ime Avimeleh. **32** Potom umrije Gedeon
sin Joasov u dobroj starosti, i bi pogreben u grobu Joasa oca
svojega Avijezerita u Ofri. **33** A kad umrije Gedeon, opet sinovi
Izrailjevi èiniše preljubu za Valima, i postaviše sebi Val-Verita
za boga. **34** I ne sjeæaše se sinovi Izrailjevi Gospoda Boga
svojega, koji ih je izbavio iz ruku svijeh neprijatelja njihovijeh

unaokolo, **35** I ne uèiniše milosti domu Jerovala Gedeona prema
svemu dobru što je on uèinio Izrailju.

9 I Avimeleh sin Jerovalov otide u Sihem k braæi matere svoje i
reèe njima i svemu rodu otaèkoga doma matere svoje govoreæi:
2 Kažite svijem Sihemljanima: šta vam je bolje, da su vam
gospodari sedamdeset ljudi, svi sinovi Jerovalovi, ili da vam je
gospodar jedan èovjek? I opominjite se da sam ja kost vaša i
tijelo vaše. **3** Tada rekoše braæa matere njegove za nj svijem
Sihemljanima sve te rijeèi, i srce njihovo privi se k Avimelehu, jer
rekoše: naš je brat. **4** I dadoše mu sedamdeset sikala srebra
iz doma Val-Veritova, za koje najmi Avimeleh ljudi praznova i
skitnica, te iðahu za njim. **5** I doðe u kuæu oca svojega u Ofru,
i pobi braæu svoju, sinove Jerovalove, sedamdeset ljudi, na
jednom kamenu; ali osta Jotam najmlaði sin Jerovalov, jer se
sakri. **6** Tada se skupiše svi Sihemljani i sav dom Milov, i otidoše
i postaviše Avimeleha carem kod hrasta koji stoji u Sihemu.
7 A kad to javiše Jotamu, otide i stade navrh gore Garizina, i
podigavši glas svoj povika i reèe im: èujte me, Sihemljani, tako
vas Bog èuo! **8** Išla drveta da pomažu sebi cara, pa rekoše
maslini: budi nam car. **9** A maslina im reèe: zar ja da ostavim
pretilinu svoju, kojom se èast èini Bogu i ljudima, pa da idem da
tumaram za druga drveta? **10** Potom rekoše drveta smokvi:
hodi ti, budi nam car. **11** A smokva im reèe: zar ja da ostavim
slast svoju i krasni rod svoj, pa da idem da tumaram za druga
drveta? **12** Tada rekoše drveta vinovoj lozi: hodi ti, budi nam
car. **13** A loza im reèe: zar ja da ostavim vino svoje, koje veseli
Boga i ljude, pa da idem da tumaram za druga drveta? **14**
Tada sva drveta rekoše trnu: hodi ti, budi nam car. **15** A trn
odgovori drvetima: ako doista hoæete mene da pomažete sebi

za cara, hodite sklonite se u hlad moj; ako li neæete, neka izide
oganj iz trna i spali kedre Livanske. **16** Tako sada, jeste li pravo
i pošteno radili postavivši Avimeleha carem? i jeste li dobro
uèinili Jerovalu i domu njegovu? i jeste li mu uèinili kako vas je
zadužio? **17** Jer je otac moj vojevao za vas i nije mario za život
svoj, i izbavio vas je iz ruku Madijanskih. **18** A vi danas ustaste
na dom oca mojega, i pobiste sinove njegove, sedamdeset ljudi,
na jednom kamenu, i postaviste carem Avimeleha, sina sluškinje
njegove, nad Sihemljanima zato što je brat vaš. **19** Ako ste pravo
i pošteno radili danas prema Jerovalu i njegovu domu, veselite
se s Avimeleha i on neka se veseli s vas. **20** Ako li nijeste, neka
izide oganj od Avimeleha i spali Sihemljane i dom Milov, i neka
izide oganj od Sihemljana i od doma Milova i spali Avimeleha.
21 Tada pobježe Jotam, i pobjegav dođe u Vir, i ondje osta
bojeæi se Avimeleha brata svojega. **22** I vlada Avimeleh Izrailjem
tri godine. **23** Ali Bog pusti zlu volju među Avimeleha i među
Sihemljane; i Sihemljani iznevjeriše Avimeleha, **24** Da bi se
osvetila nepravda uèinjena na sedamdeset sinova Jerovalovijeh,
i krv njihova da bi došla na Avimeleha brata njihova, koji ih ubi, i
na Sihemljane, koji ukrijepiše ruku njegovu da ubije braæu svoju.
25 I Sihemljani pometaše mu zasjede po vrhovima gorskim,
pa plijenjahu sve koji prolažahu mimo njih onijem putem. I bi
javljeno Avimelehu. **26** Potom dođe Gal sin Evedov sa svojom
braæom, i uljezoše u Sihem, i Sihemljani se pouzdaše u nj.
27 I izašavši u polje braše vinograde svoje i gaziše grožđe, i
veseliše se; i uđoše u kuæu boga svojega, i jedoše i piše, i
psovaše Avimeleha. **28** I Gal sin Evedov reèe: ko je Avimeleh
i šta je Sihem, da mu služimo? Nije li sin Jerovalov? a Zevul
nije li njegov pristav? Služite sinovima Emora oca Sihemova. A

što bismo služili tomu? **29** O kad bi taj narod bio pod mojom
rukom, da smetnem Avimeleha! I reèe Avimelehu: prikupi vojsku
svoju, i izidi. **30** A kad èu Zevul, upravitelj gradski, rijeèi Gala
sina Evedova, razgnjevi se vrlo. **31** I posla tajno poslanike k
Avimelehu i poruèi mu: evo Gal sin Evedov i braæa mu doðoše u
Sihem, i evo pobuniše grad na te. **32** Nego ustani noæu ti i narod
što je s tobom, i zasjedi u polju. **33** A ujutru kad sunce ograne,
digni se i udari na grad; i evo on i narod koji je s njim izaæi æe
preda te, pa uèini s njim što ti može ruka. **34** I Avimeleh usta
noæu i sav narod što bješe s njim; i zasjedoše Sihemu u èetiri
èete. **35** A Gal sin Evedov izide i stade pred vratima gradskim; a
Avimeleh i narod što bješe s njim izide iz zasjede. **36** A Gal
vidjev narod reèe Zevulu: eno narod slazi svrh gore. A Zevul mu
odgovori: od sjena gorskoga èine ti se ljudi. **37** Opet progovori
Gal i reèe: eno narod slazi s visa, i èeta jedna ide putem k
šumi Meonenimskoj. **38** A Zevul mu reèe: gdje su ti sada usta,
kojima si govorio: ko je Avimeleh da mu služimo? Nije li to onaj
narod koji si prezirao? Izidi sada, i bij se s njim. **39** I izide Gal
pred Sihemljanima, i pobi se s Avimelehom. **40** Ali Avimeleh
ga potjera, i on pobježe od njega; i padoše mnogi pobijeni do
samijeh vrata gradskih. **41** I Avimeleh osta u Arumi; a Zevul
istjera Gala i braæu njegovu, te ne mogahu sjedeti u Sihemu. **42**
A sjutradan izide narod u polje, i bi javljeno Avimelehu. **43** A on
uze narod svoj i razdijeli ga u tri èete, i namjesti ih u zasjedu u
polju; i kad vidje gdje narod izlazi iz grada, skoèi na njih i pobi ih.
44 Jer Avimeleh i èeta koja bijaše s njim udariše i stadoše kod
vrata gradskih; a druge dvije èete udariše na sve one koji bijahu
u polju, i pobiše ih. **45** I Avimeleh bijaše grad vas onaj dan, i uze
ga, i pobi narod koji bješe u njemu, i raskopa grad, i posija so po

njemu. **46** A kad to èuše koji bijahu u kuli Sihemskoj, uðoše
u kulu kuæe boga Verita. **47** I bi javljeno Avimelehu da su se
ondje skupili svi koji bijahu u kuli Sihemskoj. **48** Tada Avimeleh
izide na goru Salmon, on i sav narod što bješe s njim; i uzev
Avimeleh sjekiru u ruku otsijeèe granu od drveta i podiže je i
metnu je na rame, i reèe narodu koji bijaše s njim: što vidjeste
da sam ja uèinio, brzo èinite kao ja. **49** I svaki iz naroda otsijeèe
sebi granu, i poðoše za Avimelehom i pometaše grane oko kule,
i zapališe njima grad; i izgiboše svi koji bijahu u kuli Sihemskoj,
oko tisuæu ljudi i žena. **50** Potom otide Avimeleh na Teves, i
stade u oko kod Tevesa, i uze ga. **51** A bijaše tvrda kula usred
grada, i u nju pobjegoše svi ljudi i žene i svi građani, i zatvorivši
se popeše se na krov od kule. **52** A Avimeleh doðe do kule i
udari na nju, i doðe do vrata od kule da je zapali ognjem. **53** Ali
jedna žena baci komad žrvnja na glavu Avimelehu i razbi mu
glavu. **54** A on brže viknu momka koji mu nošaše oružje, i reèe
mu: izvadi maè svoj i ubij me, da ne reku za me: žena ga je
ubila. I probode ga sluga njegov, te umrije. **55** A kad vidješe
Izrailjci gdje pogibe Avimeleh, otidoše svaki u svoje mjesto. **56**
Tako plati Bog Avimelehu za zlo koje je uèinio ocu svojemu
ubivši sedamdeset braæe svoje. **57** I sve zlo ljudi Sihemljana
povrati Bog na njihove glave, i steèe im se kletva Jotama sina
Jerovalova.

10 A poslije Avimeleha usta da izbavi Izrailja Tola sin Fuve
sina Dodova, èovjek plemena Isaharova, koji sjeðaše u Samiru
u gori Jefremovoj. **2** I bi sudija Izrailju dvadeset i tri godine,
pa umrije i bi pogreben u Samiru. **3** Poslije njega usta Jair od
plemena Galadova, i bi sudija Izrailju dvadeset i dvije godine; **4** I
imaše trideset sinova, koji jahahu na tridesetoro magaradi, i

imahu trideset gradova, koji se zovu sela Jairova do danas i jesu
u zemlji Galadovoj. **5** I umrije Jair, i bi pogreben u Kamonu. **6** A
sinovi Izrailjevi opet èiniše što je zlo pred Gospodom, i služiše
Valima i Astarotama, i bogovima Sirskim, i bogovima Sidonskim,
i bogovima Moavskim, i bogovima sinova Amonovijeh i bogovima
Filistejskim; i ostaviše Gospoda i ne služiše mu. **7** Zato se
razgnjevi Gospod na Izrailja, te ih dade u ruke Filistejima i u
ruke sinovima Amonovijem. **8** A oni gaziše i satiraše sinove
Izrailjeve od one godine osamnaest godina, sve sinove Izrailjeve
koji bijahu s onu stranu Jordana, u zemlji Amorejskoj, koja je u
Galadu. **9** I priđoše sinovi Amonovi preko Jordana da se biju i
s Judom i s Venijaminom i s domom Jefremovijem; i bi Izrailj
u velikoj nevolji. **10** Tada vapiše sinovi Izrailjevi ka Gospodu
govoreæi: sagriješismo ti što ostavismo Boga svojega i služismo
Valima. **11** A Gospod reèe sinovima Izrailjevijem: od Misiraca
i od Amoreja i od sinova Amonovijeh i od Filisteja, **12** I od
Sidonjana i od Amalika i od Maonaca, koji vas muèiše, nijesam li
vas izbavljao kad vapijaste k meni? **13** Ali vi ostaviste mene i
služiste drugim bogovima; zato vas više neæu izbavljati. **14** Idite
i vièite one bogove koje ste izabrali, neka vas oni izbave u nevolji
vašoj. **15** A sinovi Izrailjevi rekoše Gospodu: sagriješismo; èini
s nama što ti je drago, samo nas sada izbavi. **16** I pobacaše
između sebe bogove tuđe, i stadoše služiti Gospodu; i sažali mu
se radi muke sinova Izrailjevijeh. **17** A sinovi Amonovi skupiše se
i stadoše u oko u Galadu; skupiše se i sinovi Izrailjevi i stadoše
u oko u Mispi. **18** A narod i knezovi Galadski rekoše jedan
drugomu: ko æe poèeti boj sa sinovima Amonovijem? on neka
bude poglavar svjema koji žive u Galadu.

11 A Jeftaj od Galada bijaše hrabar junak, ali sin jedne kurve,
s kojom Galad rodi Jeftaja. **2** Ali Galadu i žena njegova rodi
sinova, pa kad dorastoše sinovi te žene, otjeraše Jeftaja rekavši
mu: neæeš imati našljedstva u domu oca našega, jer si sin
druge žene. **3** Zato pobježe Jeftaj od braæe svoje, i nastani
se u zemlji Tovu; i stekoše se k njemu ljudi praznovi, i iđahu s
njim. **4** A poslije nekoga vremena zavojštiše sinovi Amonovi na
Izrailja; **5** I kad zavojštiše sinovi Amonovi na Izrailja, otidoše
starješine Galadske da dovedu Jeftaja iz zemlje Tova. **6** I rekoše
Jeftaju: hodi i budi nam vojvoda, da vojujemo sa sinovima
Amonovijem. **7** A Jeftaj reèe starješinama Galadskim: ne mrzite
li vi na me, i ne istjeraste li me iz doma oca mojega? Što
ste dakle došli k meni sada kad ste u nevolji? **8** A starješine
Galadske rekoše Jeftaju: zato smo sada došli opet k tebi da
pođeš s nama i da vojuješ sa sinovima Amonovijem i da nam
budeš poglavar svjema koji živimo u Galadu. **9** A Jeftaj reèe
starješinama Galadskim: kad hoæete da me odvedete natrag da
vojujem sa sinovima Amonovijem, ako mi ih da Gospod, hoæu li
vam biti poglavar? **10** A starješine Galadske rekoše Jeftaju:
Gospod neka bude svjedok među nama, ako ne uèinimo kako
si kazao. **11** Tada otide Jeftaj sa starješinama Galadskim, i
narod ga postavi poglavarem i vojvodom nad sobom; i Jeftaj
izgovori pred Gospodom u Mispi sve rijeèi koje bješe rekao.
12 Potom posla Jeftaj poslanike k caru sinova Amonovijeh, i
poruèi: šta imaš ti sa mnom, te si došao k meni da ratuješ po
mojoj zemlji? **13** A car sinova Amonovijeh reèe poslanicima
Jeftajevim: što je uzeo Izrailj moju zemlju kad dođe iz Misira, od
Arnona do Javoka i do Jordana; sada dakle vrati mi je s mirom.
14 Ali Jeftaj posla opet poslanike k caru sinova Amonovijeh, **15** I

poruèi mu: ovako veli Jeftaj: nije uzeo Izrailj zemlje Moavske ni
zemlje sinova Amonovijeh. **16** Nego izašavši iz Misira prijeđe
Izrailj preko pustinje do Crvenoga Mora i dođe do Kadisa. **17**
I posla Izrailj poslanike k caru Edomskomu i reèe: pusti da
prođem kroz tvoju zemlju. Ali ne posluša car Edomski. Posla
takođe k caru Moavskomu; ali ni on ne htje. I tako staja Izrailj u
Kadisu. **18** Potom iduæi preko pustinje obide zemlju Edomsku i
zemlju Moavsku, i došavši s istoka zemlji Moavskoj stade u oko
s onu stranu Arnona; ali ne prijeđoše preko međe Moavske, jer
Arnon bješe međa Moavska. **19** Nego posla Izrailj poslanike k
Sionu caru Amorejskomu, caru Esevonskomu, i reèe mu Izrailj:
dopusti nam da prođemo kroz tvoju zemlju do svojega mjesta.
20 Ali Sion ne vjerova Izrailju da ga pusti da prijeđe preko međe
njegove, nego Sion skupi sav svoj narod i stadoše u oko u Jasi, i
pobi se s Izrailjem. **21** A Gospod Bog Izrailjev predade Siona i
sav narod njegov u ruke sinovima Izrailjevijem, te ih pobiše; i
zadobi Izrailj svu zemlju Amoreja, koji življahu u onoj zemlji.
22 Zadobiše svu zemlju Amorejsku od Arnona do Javoka, i od
pustinje do Jordana. **23** Tako je dakle Gospod Bog Izrailjev
otjerao Amoreje ispred naroda svojega Izrailja, pa ti li hoæeš da
je zemlja njihova tvoja? **24** Nije li tvoje ono što ti da da je tvoje
Hemos bog tvoj? tako koga god Gospod Bog naš otjera ispred
nas, onoga je zemlja naša. **25** Ili si ti po èem bolji od Valaka sina
Seforova cara Moavskoga? Je li se on kad svađao s Izrailjem?
Je li kad vojevao s nama? **26** Izrailj živi u Esevonu i u selima
njegovijem i u Aroiru i selima njegovijem i po svijem gradovima
duž Arnona tri stotine godina; zašto ne oteste za toliko vremena?
27 I tako nijesam ja tebi skrivio, nego ti meni èiniš zlo ratujuæi na
me. Gospod sudija nek sudi danas između sinova Izrailjevijeh i

sinova Amonovijeh. **28** Ali car sinova Amonovijeh ne posluša
rijeèi koje mu poruèi Jeftaj. **29** I siðe na Jeftaja duh Gospodnji,
te proðe kroz Galad i kroz Manasiju, proðe i Mispu Galadsku, i
od Mispe Galadske doðe do sinova Amonovijeh. **30** I zavjetova
Jeftaj zavjet Gospodu i reèe: ako mi daš sinove Amonove u
ruke, **31** Što god izide na vrata iz kuæe moje na susret meni,
kad se vratim zdrav od sinova Amonovijeh, biæe Gospodnje, i
prinijeæu na žrtvu paljenicu. **32** I tako doðe Jeftaj do sinova
Amonovijeh da se bije s njima; i Gospod mu ih dade u ruke. **33** I
pobi ih od Aroira pa do Minita u dvadeset gradova i do ravnice
vinogradske u boju vrlo velikom; i sinovi Amonovi biše pokoreni
pred sinovima Izrailjevijem. **34** A kad se vraæaše Jeftaj kuæi
svojoj u Mispu, gle, kæi njegova izide mu na susret s bubnjima i
sviralama; ona mu bijaše jedinica, i osim nje ne imaše ni sina
ni kæeri. **35** Pa kad je ugleda, razdrije haljine svoje i reèe: ah
kæeri moja! vele li me obori! ti si od onijeh što me cvijele; jer
sam otvorio usta svoja ka Gospodu, i ne mogu poreæi. **36** A ona
mu reèe: oèe moj, kad si otvorio usta svoja ka Gospodu, uèini
mi, kako je izašlo iz usta tvojih, kad te je Gospod osvetio od
neprijatelja tvojih, sinova Amonovijeh. **37** Još reèe ocu svojemu:
uèini mi ovo: ostavi me do dva mjeseca da otidem da se popnem
na gore da oplaèem svoje djevojaštvo s drugama svojim. **38** A
on joj reèe: idi. I pusti je na dva mjeseca, i ona otide s drugama
svojim i oplakiva djevojaštvo svoje po gorama. **39** A kad proðoše
dva mjeseca, vrati se k ocu svojemu, i on svrši na njoj zavjet
svoj koji bješe zavjetovao. A ona ne pozna èovjeka. I posta
obièaj u Izrailju **40** Da od godine do godine idu kæeri Izrailjeve
da plaèu za kæerju Jeftaja od Galada, èetiri dana u godini.

12 A ljudi od plemena Jefremova skupiše se, i prešavši na
sjever rekoše Jeftaju: zašto si išao u boj na sinove Amonove a
nas nijesi pozvao da idemo s tobom? spaliæemo ognjem dom
tvoj i tebe. **2** A Jeftaj im reèe: imah veliku raspru sa sinovima
Amonovijem ja i moj narod, i pozvah vas, ali me ne izbaviste iz
ruku njegovijeh. **3** Pa videæi da me ne izbaviste, stavih dušu
svoju u ruku svoju, i otidoh na sinove Amonove, i Gospod mi ih
dade u ruke; pa što ste sada došli k meni da se bijete sa mnom?
4 Tada Jeftaj skupi sve ljude od Galada, i udari na Jefrema;
i ljudi od Galada pobiše Jefrema; jer govorahu: bjegunci ste
Jefremovi vi, ljudi od Galada, koji se bavite među Jefremom i
među Manasijom. **5** I Galad uze Jefremu brodove Jordanske.
I kad koji od Jefrema dobježe i reèe: pusti me da priječem,
rekoše mu oni od Galada: jesi li od Jefrema? I kad on reèe:
nijesam, **6** Onda mu rekoše: reci: Šibolet. A on reèe: Sibolet, ne
moguæi dobro izgovoriti. Tada ga uhvatiše i zaklaše na brodu
Jordanskom. I pogibe u ono vrijeme iz plemena Jefremova
èetrdeset i dvije tisuæe. **7** I Jeftaj bi sudija Izrailju šest godina; i
umrije, i bi pogreben u gradu Galadskom. **8** A poslije njega bi
sudija Izrailju Avesan iz Vitlejema. **9** I imaše trideset sinova i
trideset kæeri, koje razuda iz kuæe, a trideset djevojaka dovede
sinovima svojim iz drugih kuæa; i bi sudija Izrailju sedam godina.
10 Potom umrije Avesan, i bi pogreben u Vitlejemu. **11** A poslije
njega bi sudija Izrailju Elon od Zavulona; on bi sudija Izrailju
deset godina. **12** Potom umrije Elon od Zavulona i bi pogreben u
Ajalonu u zemlji Zavulonovoj. **13** Poslije njega bi sudija Izrailju
Avdon sin Elilov Faratonjanin. **14** On imaše èetrdeset sinova
i trideset unuka, koji jahahu sedamdesetoro magaradi. I bi
sudija Izrailju osam godina. **15** Potom umrije Avdon sin Elilov

Faratonjanin, i bi pogreben u Faratonu u zemlji Jefremovoj na
gori Amalièkoj.

13 A sinovi Izrailjevi opet èiniše što je zlo pred Gospodom,
i Gospod ih dade u ruke Filistejima za èetrdeset godina. **2** A
bijaše jedan èovjek od Saraje od plemena sinova Danovijeh, po
imenu Manoje, i žena mu bješe nerotkinja, i ne raðaše. **3** Toj
ženi javi se anðeo Gospodnji i reèe joj: gle, ti si sad nerotkinja, i
nijesi raðala; ali æeš zatrudnjeti i rodiæeš sina. **4** Nego sada
èuvaj se da ne piješ vina ni silovita piæa, i da ne jedeš ništa
neèisto. **5** Jer gle, zatrudnjeæeš, i rodiæeš sina, i britva da ne
prijeðe po njegovoj glavi, jer æe dijete biti nazirej Božji od utrobe
materine, i on æe poèeti izbavljati Izrailja iz ruku Filistejskih. **6** I
žena doðe i reèe mužu svojemu govoreæi: èovjek Božji doðe k
meni, i lice mu bijaše kao lice anðela Božijega, vrlo strašno; ali
ga ne zapitah odakle je, niti mi on kaza svojega imena. **7** Nego
mi reèe: gle, ti æeš zatrudnjeti, i rodiæeš sina; zato sada ne pij
vina ni silovita piæa i ne jedi ništa neèisto; jer æe dijete biti
nazirej Božji od utrobe materine pa do smrti. **8** Tada se Manoje
pomoli Gospodu i reèe: o Gospode! neka opet doðe k nama
èovjek Božji, kojega si slao, da nas nauèi šta æemo èiniti s
djetetom, kad se rodi. **9** I usliši Gospod glas Manojev; i doðe
opet anðeo Gospodnji k ženi kad sjeðaše u polju; a Manoje muž
njezin ne bješe kod nje. **10** Tada žena brže otrèa i javi mužu
svojemu govoreæi mu: evo, javi mi se onaj èovjek, koji mi je prije
dolazio. **11** A Manoje ustavši poðe sa ženom svojom; i kad doðe
k èovjeku, reèe mu: jesi li ti onaj èovjek što je govorio ovoj ženi?
On odgovori: jesam. **12** A Manoje reèe: kad bude što si kazao,
kako æe biti pravilo za dijete i šta æe èiniti s njim? **13** A anðeo
Gospodnji reèe Manoju: žena neka se èuva od svega što sam

joj kazao. **14** Neka ne jede ništa što dolazi s vinove loze, i vina
ni silovita piæa neka ne pije, i ništa neèisto neka ne jede. Što
sam joj zapovjedio sve neka drži. **15** Tada reèe Manoje anðelu
Gospodnjemu: radi bismo te ustaviti da ti zgotovimo jare. **16** A
anðeo Gospodnji odgovori Manoju: da me i ustaviš, neæu jesti
tvojega jela; nego ako hoæeš zgotoviti žrtvu paljenicu, prinesi
je Gospodu. Jer Manoje nije znao da je anðeo Gospodnji. **17**
Opet reèe Manoje anðelu Gospodnjemu: kako ti je ime? da ti
zahvalimo kad se zbude što si rekao. **18** A anðeo Gospodnji
odgovori mu: što pitaš za ime moje? Èudno je. **19** Tada Manoje
uze jare i dar, i prinese Gospodu na stijeni; a anðeo uèini èudo
pred Manojem i ženom njegovom; **20** Jer kad se podiže plamen
s oltara k nebu, anðeo Gospodnji podiže se u plamenu s oltara;
a Manoje i žena njegova videæi to padoše nièice na zemlju; **21** I
anðeo se Gospodnji ne javi više Manoju ni ženi njegovoj. Tada
Manoje razumje da je anðeo Gospodnji. **22** I reèe Manoje ženi
svojoj: zacijelo æemo umrijeti, jer vidjesmo Boga. **23** A žena mu
reèe: kad bi htio Bog da nas ubije, ne bi primio iz naših ruku
žrtve paljenice ni dara, niti bi nam pokazao svega ovoga, niti bi
nam sad objavio takih stvari. **24** I tako ta žena rodi sina, i nadje
mu ime Samson; i dete odraste, i Gospod ga blagoslovi. **25**
I duh Gospodnji poèe hoditi s njim po okolu Danovu, između
Saraje i Estaola.

14 I siðe Samson u Tamnat, i vidje ondje jednu djevojku između
kæeri Filistejskih. **2** I vrativši se kaza ocu svojemu i materi svojoj
govoreæi: vidjeh djevojku u Tamnatu između kæeri Filistejskih;
oženite me njom. **3** A otac i mati rekoše mu: zar nema djevojke
među kæerima tvoje braæe u svem narodu mom, da ideš da
se oženiš između Filisteja neobrezanijeh? A Samson odgovori

ocu svojemu: njom me oženi, jer mi je ona omiljela. **4** A otac
i mati njegova ne znadijahu da je to od Gospoda, i da traži
zadjevicu s Filistejima; jer u ono vrijeme Filisteji vladahu sinovima
Izrailjevijem. **5** I tako side Samson s ocem svojim i s materom
svojom u Tamnat, i kad doðoše do vinograda Tamnatskih, gle,
mlad lav rièuæi sukobi ga. **6** I duh Gospodnji side na nj, te
rastrže lava kao jare nemajuæi ništa u ruci: i ne kaza ocu ni
materi šta je uèinio. **7** I tako došavši govori s djevojkom, i ona
omilje Samsonu. **8** A poslije nekoliko dana iduæi opet da je
odvede, svrne da vidi mrtvoga lava; a gle, u mrtvom lavu roj
pèela i med. **9** I izvadi ga u ruku, i pođe putem jeduæi; i kad
dođe k ocu i materi, dade im te jedoše; ali im ne reèe da je iz
mrtvoga lava izvadio med. **10** I tako dođe otac njegov k onoj
djevojci, i Samson uèini ondje veselje, jer tako èinjahu momci.
11 I kad ga vidješe Filisteji, izabraše trideset druga da budu s
njim. **12** I reèe im Samson: ja æu vam zagonenuti zagonetku, pa
ako mi je odgonenete za sedam dana dok je veselje i pogodite,
daæu vam trideset košulja i tridesetore sveèane haljine. **13** Ako
li ne odgonenete, vi æete dati meni trideset košulja i tridesetore
sveèane haljine. A oni mu rekoše: zagoneni zagonetku svoju,
da èujemo. **14** Tada im reèe: od onoga koji jede izide jelo, i
od ljutoga izide slatko. I ne mogoše odgonenuti zagonetke tri
dana. **15** I sedmi dan rekoše ženi Samsonovoj: nagovori muža
svojega da nam kaže zagonetku, ili æemo spaliti ognjem tebe
i dom oca tvojega. Jeste li nas zato pozvali da nam uzmete
imanje? je li tako? **16** I stade plakati žena Samsonova pred
njim govoreæi: ti mrziš na me, i ti me ne ljubiš; zagonenuo si
zagonetku sinovima naroda mojega, a neæeš meni da je kažeš.
A on joj reèe: gle, ni ocu svojemu ni materi svojoj nijesam je

kazao, a tebi da je kažem? **17** I ona plaka pred njim za sedam
dana dokle trajaše veselje. A sedmi dan kaza joj, jer bješe
navalila na nj; a ona kaza zagonetku sinovima naroda svojega.
18 Tada mu rekoše ljudi grada onoga sedmi dan dok sunce ne
zađe: šta je slađe od meda, i šta je ljuæe od lava? A on im reèe:
da nijeste orali na mojoj junici, ne biste pogodili moje zagonetke.
19 I dođe na nj duh Gospodnji, te siđe u Askalon, i pobi ondje
trideset ljudi, i uze odijelo s njih i dade sveèane haljine onima
koji odgonenuše zagonetku; i rasrdi se vrlo i otide kuæi oca
svojega. **20** A žena Samsonova udade se za druga njegova, s
kojim se bijaše udružio.

15 A poslije nekoliko dana, o pšeniènoj žetvi, dođe Samson da
pohodi ženu svoju donesavši joj jare, i reèe: idem k ženi svojoj u
ložnicu. Ali mu otac njezin ne dade da uđe. **2** Jer reèe otac
njezin: ja mišljah zacijelo da ti nije po volji, pa je dadoh drugu
tvojemu; nego mlađa sestra njezina nije li ljepša od nje? uzmi
nju mjesto one. **3** A Samson im reèe: ja neæu biti kriv Filistejima
kad im uèinim zlo. **4** I otišavši Samson uhvati trista lisica, i uze
luèa, i sveza po dvije za repove, i metnu po jedan luè među dva
repa, **5** Pa zapali luèeve, i pusti u ljetinu Filistejsku, i popali
ljetinu požnjevenu i nepožnjevenu, i vinograde i maslinike. **6**
Tada Filisteji rekoše: ko je to uèinio? I odgovoriše: Samson zet
Tamnaæaninov, jer mu uze ženu i dade je drugu njegovu. Tada
đođoše Filisteji i spališe ognjem nju i oca njezina. **7** A Samson
im reèe: ako ste i uèinili tako, opet æu vam se osvetiti, pa æu se
onda okaniti. **8** I polomi ih ljuto nogama po bedrima: potom otide
i nastani se u peæini od stijene Itama. **9** Tada izidoše Filisteji i
stadoše u oko prema Judi, i raširiše se do Lehije. **10** A ljudi od
Jude rekoše: što ste izašli na nas? I odgovoriše: izašli smo da

svežemo Samsona i da mu uèinimo kako je on nama uèinio.
11 Tada izide tri tisuæe ljudi iz Jude k peæini u stijeni Itamu, i
rekoše Samsonu: ne znaš li da Filisteji vladaju nad nama? zašto
si nam dakle to uèinio? A on im reèe: kako su oni meni uèinili
tako ja uèinih njima. **12** Oni mu rekoše: došli smo da te svežemo
i predamo u ruke Filistejima. A Samson im reèe: zakunite mi se
da neæete vi uložiti na me. **13** Oni mu odgovoriše i rekoše:
neæemo; nego æemo te samo svezati i predati u njihove ruke,
ali te neæemo pogubiti. I svezaše ga u dva nova uža i odvedoše
ga iz stijene. **14** I kad on dođe do Lehije, Filisteji ga sretoše
vièuæi od radosti; a duh Gospodnji siđe na nj, i uža na rukama
njegovima postaše kao konci izgorjeli od vatre, i spadoše sveze
s ruku njegovijeh. **15** I on nađe èeljust magareæu još sirovu, i
pruživ ruku svoju uze je, i pobi njom tisuæu ljudi. **16** Potom
reèe Samson: èeljušæu magareæom jednu gomilu, dvije gomile,
èeljušæu magareæom pobih tisuæu ljudi. **17** A kad izreèe, baci
èeljust iz ruke svoje, i nazva ono mjesto Ramat-Lehija. **18** I
bijaše žedan jako, te zavapi ka Gospodu i reèe: ti si uèinio
rukom sluge svojega ovo izbavljenje veliko; a sada hoæu li
umrijeti od žeđi, ili æu pasti u ruke neobrezanima? **19** Tada
Bog rascijepi stijenu u Lehiji, i proteèe voda iz nje, te se napi, i
povrati mu se duh i oživje. Zato se prozva onaj izvor En-Akore,
koji je u Lehiji do današnjega dana. **20** I bi sudija Izrailju za
vremena Filistejskoga dvadeset godina.

16 Potom otide Samson u Gazu, i ondje vidje jednu ženu
kurvu, i uđe k njoj. **2** I ljudima u Gazi bi kazano: dođe Samson
ovamo. I opkoliše i vrebaše ga cijelu noæ na vratima gradskim; i
stajahu u potaji cijelu noæ govoreæi: dok svane, ubiæemo ga. **3**
Ali Samson spavav do ponoæi usta u ponoæi, i šèepa vrata

gradska s oba dovratka i išèupa ih s prijevornicom zajedno, i
metnu ih na ramena i odnese navrh gore koja je prema Hevronu.
4 Poslije toga zamilova djevojku na potoku Soriku, kojoj bješe
ime Dalida. **5** I doðoše k njoj knezovi Filistejski i rekoše joj:
prevari ga i iskušaj gdje mu stoji velika snaga i kako bismo mu
dosadili da ga svežemo i svladamo; a mi æemo ti dati svaki po
tisuæu i sto srebrnika. **6** I Dalida reèe Samsonu: hajde kaži mi
gdje stoji tvoja velika snaga i èim bi se mogao svezati i svladati.
7 A Samson joj reèe: da me svežu u sedam gužava sirovijeh
neosušenijeh, onda bih izgubio snagu i bio kao i drugi èovjek. **8**
I donesoše joj knezovi Filistejski sedam gužava sirovijeh, još
neosušenijeh, i ona ga sveza njima. **9** A kod nje bijaše zasjeda
u sobi; i ona mu reèe: eto Filisteja na te, Samsone! A on pokida
gužve, kao što se kida konac od kudjelje kad osjeti vatru; i ne
dozna se za snagu njegovu. **10** Potom reèe Dalida Samsonu:
gle, prevario si me, i slagao si mi; nego hajde kaži mi èim bi
se mogao svezati. **11** A on joj reèe: da me dobro svežu novim
užima kojima nije ništa raðeno, tada bih izgubio snagu i bio bih
kao drugi èovjek. **12** I Dalida uze nova uža, i sveza ga njima,
pak mu reèe: eto Filisteja na te, Samsone! A zasjeda bijaše u
sobi. A on raskide s ruku uža kao konac. **13** Tada reèe Dalida
Samsonu: jednako me varaš i lažeš mi; kaži mi èim bi se mogao
svezati? A on joj reèe: da sedam pramena kose na glavi mojoj
priviješ na vratilo. **14** I ona zaglavivši vratilo kocem, reèe: evo
Filisteja na te, Samsone! A on se probudi od sna, i istrže kolac i
osnovu i vratilo. **15** Opet mu ona reèe: kako možeš govoriti:
ljubim te, kad srce tvoje nije kod mene? Veæ si me tri puta
prevario ne hoteæi mi kazati gdje ti je velika snaga. **16** I ona mu
dosađivaše svojim rijeèima svaki dan i navaljivaše na nj, i duša

mu prenemože da umre, **17** Te joj otvori cijelo srce svoje, i reèe
joj: britva nije nikad prešla preko glave moje, jer sam nazirej
Božji od utrobe matere svoje; da se obrijem, ostavila bi me
snaga moja i oslabio bih, i bio bih kao svaki èovjek. **18** A Dalida
videæi da joj je otvorio cijelo srce svoje, posla i pozva knezove
Filistejske poruèivši im: hodite sada, jer mi je otvorio cijelo srce
svoje. Tada doðoše knezovi Filistejski k njoj i donesoše novce u
rukama svojim. **19** A ona ga uspava na krilu svojem, i dozva
èovjeka te mu obrija sedam pramena kose s glave, i ona ga
prva svlada kad ga ostavi snaga njegova. **20** I ona reèe: eto
Filisteja na te, Samsone! A on probudiv se od sna reèe: izaæi
æu kao i prije i oteæu se. Jer ne znadijaše da je Gospod otstupio
od njega. **21** Tada ga uhvatiše Filisteji, i iskopaše mu oèi, i
odvedoše ga u Gazu i okovaše ga u dvoje verige mjedene; i
meljaše u tamnici. **22** A kosa na glavi njegovoj poèe rasti kao što
je bila kad ga obrijaše. **23** I knezovi Filistejski skupiše se da
prinesu veliku žrtvu Dagonu bogu svojemu, i da se provesele; pa
rekoše: predade nam bog naš u ruke naše Samsona neprijatelja
našega. **24** Također i narod vidjevši ga hvaljaše boga svojega
govoreæi: predade nam bog naš u ruke naše neprijatelja našega
i zatiraèa zemlje naše i koji pobi tolike između nas. **25** I kad se
razveseli srce njihovo rekoše: zovite Samsona da nam igra. I
dozvaše Samsona iz tamnice da im igra, i namjestiše ga među
dva stupa. **26** Tada Samson reèe momku koji ga držaše za
ruku: pusti me, da opipam stupove na kojima stoji kuæa, da se
naslonim na njih. **27** A kuæa bijaše puna ljudi i žena i svi knezovi
Filistejski bijahu ondje; i na krovu bijaše oko tri tisuæe ljudi i
žena, koji gledahu kako Samson igra. **28** Tada Samson zavapi
ka Gospodu i reèe: Gospode, Gospode! opomeni me se, molim

te, i ukrijepi me, molim te, samo sada, o Bože! da se osvetim
jedanput Filistejima za oba oka svoja. **29** I zagrli Samson dva
stupa srednja, na kojima stajaše kuæa, i nasloni se na njih, na
jedan desnom a na drugi lijevom rukom svojom. **30** Pa onda
reèe Samson: neka umrem s Filistejima. I naleže jako, i pade
kuæa na knezove i na sav narod koji bješe u njoj; i bi mrtvijeh
koje pobi umiruæi više nego onijeh koje pobi za života svojega.
31 Poslije doðoše braæa njegova i sav dom oca njegova, i uzeše
ga, i vrativši se pogreboše ga između Saraje i Estaola u grobu
Manoja oca njegova. A on bi sudija Izrailju dvadeset godina.

17 A bijaše jedan èovjek iz gore Jefremove po imenu Miha. **2**
On reèe materi svojoj: tisuæa i sto srebrnika, što su ti ukradeni,
za koje si klela i govorila preda mnom, evo, to je srebro u mene,
ja sam ga uzeo. A mati mu reèe: Gospod da te blagoslovi,
sine! **3** A kad vrati tisuæu i sto srebrnika materi svojoj, reèe
mati njegova: to sam srebro posvetila Gospodu iz svoje ruke za
tebe, sine moj, da se naèini od njega lik rezan i liven; zato ti ga
sada dajem natrag. **4** Ali on opet dade srebro materi svojoj, a
mati uze dvjesta srebrnika i dade zlataru, a on naèini od njega
lik rezan i liven, te bijaše u kuæi Mišinoj. **5** I taj Miha imaše
kuæu za bogove, i naèini opleæak i likove, i posveti jednoga
između sinova svojih da mu bude sveštenik. **6** U to vrijeme ne
bješe cara u Izrailju: svaki èinjaše što mu bijaše drago. **7** A
bješe jedan mladiæ iz Vitlejema Judina, od porodice Judine,
koji bješe Levit i ondje boravljaše. **8** On otide iz toga grada,
Vitlejema Judina, da se nastani gdje može; i iduæi svojim putem
dođe u goru Jefremovu do kuæe Mišine. **9** A Miha mu reèe:
otkuda ideš? Odgovori mu Levit: iz Vitlejema Judina, idem da se
nastanim gdje mogu. **10** A Miha mu reèe: ostani kod mene,

i budi mi otac i sveštenik, a ja æu ti dati deset srebrnika na
godinu i dvoje haljine i hranu. I otide Levit k njemu. **11** I Levitu bi
po volji da ostane kod njega, i bi mu taj mladiæ kao da mu je
sin. **12** I Miha posveti Levita da mu je sveštenik taj mladiæ, i
osta u kuæi Mišinoj. **13** Tada reèe Miha: sada znam da æe mi
Gospod uèiniti dobro zato što imam Levita sveštenika.

18 U to vrijeme ne bješe cara u Izrailju, i u to vrijeme pleme
Danovo tražaše sebi našljedstvo gdje bi nastavalo, jer mu do
tada ne bješe dopalo našljedstvo među plemenima Izrailjevijem.
2 Zato poslaše sinovi Danovi iz porodice svoje pet ljudi između
sebe, hrabre ljude od Saraje i Estaola, da uhode zemlju i dobro
razmotre, i rekoše im: idite, razmotrite zemlju. I oni otidoše u
goru Jefremovu u kuæu Mišinu i zanoæiše ondje. **3** I kad bijahu
kod kuæe Mišine, poznaše glas onoga mladiæa Levita, i svrativši
se onamo rekoše mu: ko te dovede ovamo? i šta radiš tu? i šta
æeš tu? **4** A on im reèe: tako i tako uèini mi Miha, i najmi me da
mu budem sveštenik. **5** A oni mu rekoše: upitaj Boga da znamo
hoæe li nam biti sreæan put na koji poðosmo. **6** A sveštenik im
reèe: idite s mirom; po volji je Gospodu put kojim idete. **7** I tako
pošavši onijeh pet ljudi doðoše u Lais, i vidješe tamošnji narod
gdje živi bez straha po obièaju Sidonskom, mirno i bez straha, i
da nema nikoga u zemlji ko bi im èimgod dosaðivao ili otimao
vlast, i da su daleko od Sidonjana niti imaju šta s kim. **8** Pa kad
se vratiše k braæi svojoj u Saraju i Estaol, rekoše im braæa:
što je? **9** A oni rekoše: ustajte da idemo na njih; jer vidjesmo
zemlju, i vrlo je dobra. I vi ne marite? nemojte se lijeniti, nego
pohitajte da uzmete zemlju. **10** Kad doðete, doæi æete k narodu
bezbrižnom i u zemlju prostranu; jer je predade Bog u vaše ruke;
to je mjesto gdje nema nedostataka ni u èem što ima na zemlji.

11 Tada poðoše odande iz Saraje i Estaola šest stotina ljudi od
porodice Danove naoružanijeh. **12** I otišavši stadoše u oko kod
Kirijat-Jarima u Judi; zato se prozva ono mjesto Mahane-Dan
do danas, i jest iza Kirijat-Jarima. **13** A odande pošavši u goru
Jefremovu doðoše u kuæu Mišinu. **14** Tada progovoriše petorica
što bijahu išli da uhode zemlju Laisku, i rekoše braæi svojoj:
znate li da u ovijem kuæama ima opleæak i likova, i lik rezan i lik
liven? Sada dakle gledajte što æete raditi. **15** A oni svrativši se
onamo uðoše u kuæu gdje bješe mladiæ Levit, u kuæu Mišinu, i
upitaše ga za zdravlje. **16** A šest stotina ljudi naoružanijeh od
sinova Danovijeh stadoše pred vratima. **17** A pet ljudi što bjehu
išli da uhode zemlju otišavši uðoše i uzeše lik rezan i opleæak i
likove i lik liven; a sveštenik stajaše na vratima sa šest stotina
ljudi naoružanijeh. **18** I oni što uðoše u kuæu Mišinu kad uzeše
lik rezani, opleæak, likove i lik liveni, sveštenik im reèe: šta
radite? **19** A oni mu rekoše: muèi, metni ruku na usta, pa hajde
s nama, i budi nam otac i sveštenik. Što ti je bolje, biti sveštenik
kuæi jednoga èovjeka ili biti sveštenik plemenu i porodici u
Izrailju? **20** I sveštenik se obradova u srcu, i uze opleæak i likove
i lik rezani, i uðe meðu narod. **21** I okrenuvši se poðoše pustivši
djecu i stoku i zaklade naprijed. **22** A kad bijahu daleko od kuæe
Mišine, onda ljudi koji življahu u kuæama blizu kuæe Mišine
skupiše se i poðoše u potjeru za sinovima Danovijem. **23** I vikaše
za sinovima Danovijem, a oni obazrevši se rekoše Miši: što ti je,
te si skupio tolike ljude? **24** A on reèe: uzeli ste moje bogove
koje sam naèinio, i sveštenika, pa otidoste. Šta još imam? pa još
kažete: što ti je? **25** A sinovi Danovi rekoše mu: nemoj da ti
se èuje glas za nama, da ne bi udarili na vas ljudi gnjevni, te
æeš izgubiti dušu svoju i dušu doma svojega. **26** I sinovi Danovi

otidoše svojim putem, a Miha videæi da su jaèi od njega vrati
se i otide kuæi svojoj. **27** I oni uzevši što bješe naèinio Miha,
i sveštenika, kojega imaše, doðoše u Lais k narodu mirnom
i bezbrižnom; pa ih isjekoše oštrijem maèem, a grad upališe
ognjem. **28** I ne bješe nikoga da ih izbavi; jer bijahu daleko od
Sidona i ne imahu ništa ni s kim; a grad bijaše u dolini koja je
kod Vet-Reova. Poslije sazidaše grad i naseliše se u njemu. **29** I
nazvaše grad Dan po imenu Dana oca svojega, koji se rodi
Izrailju; a prije se grad zvaše Lais. **30** I sinovi Danovi namjestiše
sebi onaj lik rezani; a Jonatan sin Girsona sina Manasijina i
sinovi njegovi bijahu sveštenici plemenu Danovu dokle se god
ne iseli iz zemlje. **31** I namješten im stajaše onaj lik rezani, koji
naèini Miha, za sve vrijeme dokle dom Božji bijaše u Silomu.

19 I u to vrijeme, kad ne bješe cara u Izrailju, bješe jedan Levit
koji življaše kao došljak kraj gore Jefremove, i uze inoèu iz
Vitlejema Judina. **2** A inoèa njegova èinjaše preljubu kod njega,
pa otide od njega kuæi oca svojega u Vitlejem Judin, i osta ondje
èetiri mjeseca. **3** A muž njezin usta i otide za njom da joj lijepo
govori i da je dovede natrag, imajuæi sa sobom momka svojega,
i dva magarca; i ona ga uvede u kuæu oca svojega, i kad ga
vidje otac njezin obradova se dolasku njegovu. **4** I ustavi ga tast
njegov, otac mladièin, i osta kod njega tri dana, i ondje jeðahu i
pijahu i noæivahu. **5** A èetvrti dan kad ustaše rano, usta i on da
ide; ali otac mladièin reèe zetu svojemu: potkrijepi srce svoje
zalogajem hljeba, pa onda idite. **6** I tako sjedoše i jedoše obojica
zajedno i napiše se; pa reèe otac mladièin mužu: hajde ostani
još noæas, i budi veseo. **7** Ali èovjek usta da ide; ali tast njegov
navali na nj, te opet noæi ondje. **8** Potom urani petoga dana
da ide; i reèe mu otac mladièin: potkrijepi srce svoje. I jeduæi

zajedno zabaviše se dokle i dan naže. **9** Tada usta èovjek
da ide, on i inoèa mu i momak; a tast njegov, otac mladièin,
reèe mu: eto, dan je veæ nagao, veèe je, prenoæite ovdje; eto
dockan je, prenoæi ovdje, i budi veseo, pa sjutra uranite na put,
i idi k svojemu šatoru. **10** Ali èovjek ne htje noæiti; nego usta i
poðe; i doðe do Jevusa, a to je Jerusalim, i s njim dva magarca
natovarena i inoèa njegova. **11** A kad bijahu blizu Jevusa, dan
bijaše nagao vrlo, pa reèe sluga gospodaru svojemu: hajde brže
da se svratimo u taj grad Jevus, i tu da noæimo. **12** A gospodar
mu reèe: neæemo svrtati u tuð grad, koji nije sinova Izrailjevijeh,
nego æemo iæi do Gavaje. **13** Još reèe momku svojemu: hajde
brže da stignemo u koje od tijeh mjesta i da noæimo u Gavaji ili u
Rami. **14** I minuše onuda i otidoše; i sunce ih zaðe blizu Gavaje
Venijaminove. **15** I okretoše onamo da otidu i prenoæe u Gavaji;
i kad uðe, sjede na ulici gradskoj; i ne bi nikoga da ih primi u
kuæu da prenoæe. **16** I gle, jedan starac vraæaše se s posla
svojega iz polja uveèe, a bijaše iz gore Jefremove i življaše kao
došljak u Gavaji; a ljudi onoga mjesta bjehu sinovi Venijaminovi.
17 I on podigav oèi svoje ugleda onoga èovjeka putnika na ulici
gradskoj; i reèe mu starac: kuda ideš? i otkuda ideš? **18** A on mu
odgovori: idemo od Vitlejema Judina do na kraj gore Jefremove;
odande sam, pa sam išao do Vitlejema Judina, a sada idem k
domu Gospodnjemu, i nema nikoga da me primi u kuæu. **19** A
imamo i slame i piæe za magarce svoje, i hljeba i vina za se i za
sluškinju tvoju i za momka koji je sa slugom tvojim; imamo svega
dosta. **20** A starac mu reèe: budi miran; što ti god nedostaje,
ja æu se starati za to; samo nemoj noæiti na ulici. **21** I uvede
ga u svoju kuæu, i položi magarcima; potom opraše noge, i
jedoše i piše. **22** A kad se razveseliše, gle, ljudi onoga grada,

bezakonici, opkoliše kuæu, i stadoše lupati u vrata, i rekoše
starcu, gospodaru od kuæe, govoreæi: izvedi toga èovjeka što je
ušao u tvoju kuæu, da ga poznamo. **23** I izašav k njima onaj
èovjek, gospodar od kuæe, reèe im: ne, braæo, ne èinite zla;
kad je èovjek ušao u moju kuæu, ne èinite toga bezumlja. **24**
Evo kæi moja djevojka i inoèa njegova, njih æu vam izvesti, pa
njih osramotite i èinite s njima što vam je volja, samo èovjeku
ovomu ne èinite toga bezumlja. **25** Ali ga ne htješe poslušati
oni ljudi; tada onaj èovjek uze inoèu svoju i izvede je napolje
k njima, i oni je poznaše, i zlostaviše je cijelu noæ do zore, i
pustiše je kad zora zabijelje. **26** I došavši žena u zoru pade kod
vrata od kuæe onoga èovjeka gdje bješe gospodar njezin, i leža
dokle se ne rasvanu. **27** A gospodar njezin usta ujutru, i kad
otvori vrata i izađe da ide svojim putem, a to žena inoèa njegova
ležaše na vratima kuænijem, i ruke joj na pragu. **28** I reèe joj:
ustani da idemo. Ali ne bi odgovora; tada je metnu na magarca, i
ustavši èovjek pođe u mjesto svoje, **29** I došav kuæi svojoj uze
maè, i uze inoèu svoju i isijeèe je s kostima na dvanaest komada
i razasla u sve krajeve Izrailjeve. **30** I ko god vidje govoraše: nije
se uèinilo niti se vidjelo tako što otkad izidoše sinovi Izrailjevi iz
Misira do danas. Promislite o tom i vijeæajte i govorite.

20 Tada izidoše svi sinovi Izrailjevi, i sabra se sav narod
jednodušno, od Dana do Virsaveje i do zemlje Galadove, ka
Gospodu u Mispu. **2** I glavari svega naroda, svijeh plemena
Izrailjevijeh, doðoše na zbor naroda Božijega, èetiri stotine
tisuæa ljudi pješaka koji mahahu maèem. **3** A sinovi Venijaminovi
èuše da su sinovi Izrailjevi otišli u Mispu. Sinovi Izrailjevi rekoše:
kažite kako se dogodilo to zlo. **4** A Levit, muž ubijene žene,
odgovori i reèe: doðoh s inoèom svojom u Gavaju Venijaminovu

da prenoæim. **5** A Gavajani ustaše na me, opkoliše me u kuæi
noæu, i htješe me ubiti; i inoèu moju zlostaviše tako da umrije.
6 Zato uzev inoèu svoju isjekoh je na komade i razaslah je u
sve krajeve našljedstva Izrailjeva; jer uèiniše grdilo i sramotu u
Izrailju. **7** Eto, vi ste svi sinovi Izrailjevi; promislite i vijeæajte. **8**
A sav narod usta jednodušno i reèe: da ne idemo nijedan k
šatoru svojemu, i nijedan da se ne vraæa kuæi svojoj. **9** Nego
ovo da uèinimo Gavaji: da bacimo ždrijeb za nju. **10** Da uzmemo
po deset ljudi od stotine po svijem plemenima Izrailjevijem, i
po stotinu od tisuæe, i po tisuæu od deset tisuæa, da donese
hranu narodu, a on da ide da uèini Gavaji Venijaminovoj kako
je zaslužila grdilom koje je uèinila Izrailju. **11** I skupi se sav
narod Izrailjev na onaj grad složivši se jednodušno. **12** Tada
poslaše plemena Izrailjeva ljude u sve porodice Venijaminove, i
poruèiše im: kakvo se to zlo uèini među vama? **13** Sada dajte te
bezakonike što su u Gavaji, da ih pogubimo i izvadimo zlo iz
Izrailja. Ali ne htješe sinovi Venijaminovi poslušati braæe svoje,
sinova Izrailjevijeh. **14** Nego se skupiše sinovi Venijaminovi
iz svojih mjesta u Gavaju da izidu da se biju sa sinovima
Izrailjevijem. **15** I nabroji se u to vrijeme sinova Venijaminovijeh
iz njihovijeh gradova dvadeset i šest tisuæa ljudi koji mahahu
maèem osim stanovnika Gavajskih, kojih bješe na broj sedam
stotina ljudi odabranijeh. **16** U svem tom narodu bješe sedam
stotina ljudi odabranijeh, koji bjehu ljevaci, i svaki gađaše
kamenom iz praæke u dlaku ne promašujuæi. **17** A ljudi Izrailjaca
nabroji se osim sinova Venijaminovijeh èetiri stotine tisuæa ljudi
koji mahahu maèem, samijeh vojnika. **18** I ustavši otidoše k
domu Boga silnoga, i upitaše Boga i rekoše sinovi Izrailjevi:
ko æe između nas iæi prvi u boj na sinove Venijaminove? A

Gospod reèe: Juda nek ide prvi. **19** Potom ustavši rano sinovi
Izrailjevi stadoše u oko prema Gavaji. **20** I izidoše sinovi Izrailjevi
u boj na sinove Venijaminove, i uvrstaše se sinovi Izrailjevi da
udare na Gavaju. **21** A sinovi Venijaminovi izidoše iz Gavaje,
i povaljaše po zemlji između Izrailjaca u onaj dan dvadeset i
dvije tisuæe ljudi. **22** Ali se narod sinova Izrailjevijeh oslobodi,
te se opet uvrstaše na istom mjestu gdje se bijahu uvrstali
prvoga dana. **23** Jer sinovi Izrailjevi otidoše te plakaše pred
Gospodom do veèera, i upitaše Gospoda govoreæi: hoæemo
li opet izaæi u boj na sinove Venijamina brata svojega? A
Gospod im reèe: izidite na njih. **24** I izidoše sinovi Izrailjevi
na sinove Venijaminove drugi dan. **25** I sinovi Venijaminovi
izidoše pred njih iz Gavaje drugi dan; i povaljaše po zemlji
između sinova Izrailjevijeh opet osamnaest tisuæa ljudi, koji svi
mahahu maèem. **26** Tada svi sinovi Izrailjevi i sav narod izidoše i
doðoše k domu Boga silnoga, i plakaše i stajaše ondje pred
Gospodom, i postiše se onaj dan do veèera, i prinesoše žrtve
paljenice i žrtve zahvalne pred Gospodom. **27** Pa upitaše sinovi
Izrailjevi Gospoda; jer ondje bijaše kovèeg zavjeta Božijega u
ono vrijeme; **28** I Fines sin Eleazara sina Aronova stajaše pred
njim u ono vrijeme. I rekoše: hoæemo li opet izaæi u boj na
sinove Venijamina brata svojega ili æemo se okaniti? A Gospod
im reèe: izidite, jer æu ih sjutra predati vama u ruke. **29** Tada
namjesti Izrailj zasjede oko Gavaje. **30** I sinovi Izrailjevi izidoše
treæi dan na sinove Venijaminove, i uvrstaše se prema Gavaji
kao prvom i drugom. **31** A sinovi Venijaminovi izašavši pred
narod odvojiše se od grada, i stadoše biti i sjeæi narod kao
prvom i drugom po putovima, od kojih jedan ide k domu Boga
silnoga a drugi u Gavaju, i po polju, i ubiše do trideset ljudi iz

Izrailja. **32** I rekoše sinovi Venijaminovi: padaju pred nama kao
prije. A sinovi Izrailjevi rekoše: da bježimo da ih otrgnemo od
grada na putove. **33** Tada svi sinovi Izrailjevi kretoše se sa
svojega mjesta i uvrstaše se u Val-Tamaru; i zasjede Izrailjeve
iskoèiše iz mjesta svojega, iz luka Gavajskih. **34** I dođe na
Gavaju deset tisuæa ljudi izabranijeh iz svega Izrailja, i boj posta
žešæi, a oni ne opaziše da æe ih zlo zadesiti. **35** I Gospod
pobi Venijamina pred Izrailjem, i sinovi Izrailjevi pogubiše onaj
dan od sinova Venijaminovijeh dvadeset i pet tisuæa i sto
ljudi, koji svi maèem mahahu. **36** I sinovi Venijaminovi vidješe
da su nadbijeni: jer sinovi Izrailjevi uzmakoše ispred sinova
Venijaminovijeh uzdajuæi se u zasjede koje bijahu namjestili kod
Gavaje; **37** A oni što bijahu u zasjedi navališe brže u Gavaju, i
ušavši isjekoše sve po gradu oštrijem maèem. **38** A bijahu sinovi
Izrailjevi ugovorili s onima u zasjedi da za znak zapale vatru da
se digne velik dim iz grada. **39** Tako sinovi Izrailjevi stadoše
bježati iz boja, a sinovi Venijaminovi poèeše ubijati, i isjekoše do
trideset ljudi između sinova Izrailjevijeh govoreæi: doista padaju
pred nama kao u pređašnjem boju. **40** Ali kad se plamen i dim
kao stup diže iz grada, obazreše se sinovi Venijaminovi, i gle,
oganj se iz grada dizaše do neba. **41** Tada se vratiše sinovi
Izrailjevi, a sinovi Venijaminovi smetoše se videæi da ih je zlo
zadesilo; **42** I pobjegoše ispred sinova Izrailjevijeh k pustinji; ali
ih vojska gonjaše, i koji iz gradova izlažahu, biše ih među sobom.
43 Tako opkoliše sinove Venijaminove, goniše ih, tlaèiše ih od
Menuje do Gavaje k istoku. **44** I pogibe sinova Venijaminovijeh
osamnaest tisuæa ljudi, samijeh junaka. **45** A onijeh što se
okretoše i pobjegoše u pustinju k stijeni Rimonu, napabirèiše ih
po putovima pet tisuæa ljudi, i tjeraše ih do Gidoma i pobiše

ih dvije tisuæe ljudi. **46** I tako svega pogibe onaj dan sinova
Venijaminovijeh dvadeset i pet tisuæa ljudi koji mahahu maèem,
sve samijeh junaka. **47** I bješe šest stotina ljudi koji se okretoše i
utekoše u pustinju k stijeni Rimonu, i ostaše na stijeni Rimonu
èetiri mjeseca. **48** Potom sinovi Izrailjevi vrativši se k sinovima
Venijaminovijem isjekoše oštrijem maèem i ljude po gradovima
i stoku i što se god nađe; i sve gradove koji ostaše popališe
ognjem.

21 A sinovi Izrailjevi bijahu se zakleli u Mispi rekavši: nijedan
između nas da ne da kæeri svoje za ženu sinu Venijaminovu. **2**
Zato otide narod k domu Božijemu, i ostaše ondje do veèera
pred Bogom, i podigavši glas svoj plakaše vrlo, **3** I rekoše:
zašto se, Gospode Bože Izrailjev, dogodi ovo u Izrailju, danas
da nestane jednoga plemena iz Izrailja? **4** I sjutradan urani
narod, i naèini ondje oltar, i prinesoše žrtve paljenice i žrtve
zahvalne. **5** Tada rekoše sinovi Izrailjevi: ima li ko da nije došao
na zbor iz svijeh plemena Izrailjevijeh ka Gospodu? Jer se
bijahu teško zakleli za onoga ko ne dođe u Mispu ka Gospodu
rekavši: da se pogubi. **6** Jer se sinovima Izrailjevijem sažali za
Venijaminom bratom njihovijem, i rekoše: danas se istrijebi jedno
pleme iz Izrailja. **7** Šta æemo èiniti s onima što su ostali da bi
imali žene, kad se zaklesmo Gospodom da im ne damo kæeri
svojih za žene? **8** Pa rekoše: ima li ko iz plemena Izrailjevijeh
da nije došao u Mispu ka Gospodu? I gle, ne bješe došao na
vojsku, na zbor, niko iz Javisa Galadova. **9** Jer kad se narod
prebroji, gle, ne bješe ondje nijednoga od onijeh koji žive u
Javisu Galadovu. **10** Zato posla zbor onamo dvanaest tisuæa
hrabrijeh ljudi, i zapovjedi im govoreæi: idite i pobijte stanovnike
u Javisu Galadovu oštrijem maèem i žene i djecu. **11** Ovo æete

dakle uèiniti: sve muškinje i sve ženskinje što je poznalo èovjeka
pobijte. **12** I naðoše među stanovnicima Javisa Galadova èetiri
stotine djevojaka, koje ne bjehu poznale èovjeka, i dovedoše ih u
oko u Silom, koji je u zemlji Hananskoj. **13** Tada posla sav zbor,
te govoriše sinovima Venijaminovijem koji bjehu u stijeni Rimonu,
i objaviše im mir. **14** Tako se vratiše sinovi Venijaminovi u to
vrijeme, i dadoše im žene koje ostaviše u životu između žena iz
Javisa Galadova; ali ih ne bješe dosta za njih. **15** A narodu bješe
žao Venijamina što Gospod okrnji plemena Izrailjeva. **16** Pa
rekoše starješine od zbora: šta æemo èiniti s ovima što su ostali
da bi imali žene? jer su izginule žene u plemenu Venijaminovu.
17 Potom rekoše: našljedstvo Venijaminovo pripada onima što su
ostali, da se ne bi zatrlo pleme iz Izrailja. **18** A mi im ne možemo
dati žena između kæeri svojih; jer su se zakleli sinovi Izrailjevi
rekavši: da je proklet ko da ženu sinovima Venijaminovijem. **19**
Potom rekoše: evo, godišnji je praznik Gospodnji u Silomu, koji
je sa sjevera Vetilju, k istoku, na putu koji ide od Vetilja u Sihem,
i s juga Levoni. **20** I zapovjediše sinovima Venijaminovijem
govoreæi: idite, i zasjedite po vinogradima. **21** I pazite: pa kad
izidu kæeri Silomske da igraju, izidite iz vinograda i otmite svaki
sebi ženu između kæeri Silomskih; i idite u zemlju Venijaminovu.
22 A kad doðu oci njihovi ili braæa njihova k nama da se sude,
mi æemo im kazati: smilujte im se nas radi, jer u ovom ratu
nijesmo zarobili žene za svakoga njih; a vi im nijeste dali, i tako
neæete biti krivi. **23** Tada sinovi Venijaminovi uèiniše tako, i
dovedoše žene prema broju svom između igraèica koje oteše, i
otišavši vratiše se na našljedstvo svoje, i sazidaše opet gradove i
naseliše se u njima. **24** I tako razidoše se sinovi Izrailjevi odande
u ono vrijeme svaki u svoje pleme i u porodicu svoju, i otidoše

odande svaki na svoje našljedstvo. **25** U ono vrijeme ne bješe
cara u Izrailju; svaki èinjaše što mu bješe drago.

Ruta

1 A u ono vrijeme kad suđahu sudije bi glad u zemlji; i jedan
èovjek iz Vitlejema Judina otide da živi kao došljak u zemlji
Moavskoj sa ženom svojom i sa dva sina svoja. **2** A ime tomu
èovjeku bješe Elimeleh, a ženi mu ime Nojemina, a imena
dvojice sinova njegovijeh Malon i Heleon; i bijahu Efraæani, iz
Vitlejema Judina; i doðoše u zemlju Moavsku i nastaniše se
ondje. **3** Potom umrije Elimeleh muž Nojeminin i ona osta sa
dva sina svoja. **4** Oni se oženiše Moavkama: jednoj bješe ime
Orfa a drugoj Ruta; i ondje stajahu do deset godina. **5** Potom
umriješe obojica, Malon i Heleon; i žena osta bez dva sina svoja
i bez muža svojega. **6** Tada se ona podiže sa snahama svojima
da se vrati iz zemlje Moavske, jer èu u zemlji Moavskoj da je
Gospod pohodio narod svoj davši im hljeba. **7** I izide iz mjesta
gdje bijaše, i obje snahe njezine s njom; poðoše putem da se
vrate u zemlju Judinu. **8** Tada reèe Nojemina objema snahama
svojima: idite, vratite se svaka u dom matere svoje; Gospod
neka vam uèini milost kao što vi uèiniste umrlima i meni. **9**
Da vam da Gospod da naðete poèinak svaka u domu muža
svojega. I poljubi ih; a one povikavši zaplakaše, **10** I rekoše joj:
ne, nego æemo se s tobom vratiti u tvoj narod. **11** A Nojemina
im reèe: idite natrag, kæeri moje; što biste išle sa mnom? zar
æu još imati sinova u utrobi svojoj da vam budu muževi? **12**
Vratite se, kæeri moje, idite; jer sam ostarjela i nijesam za udaju.
A i da kažem da se nadam i da se još noæas udam, i da rodim
sinove, **13** Zar æete ih vi èekati dok odrastu? zar æete toga
radi stajati neudate? Nemojte, kæeri moje; jer su moji jadi veæi
od vaših, jer se ruka Gospodnja podigla na me. **14** Tada one
podigavši glas svoj plakaše opet; i Orfa poljubi svekrvu svoju; a

Ruta osta kod nje. **15** A ona joj reèe: eto, jetrva se tvoja vratila
narodu svojemu i k bogovima svojim; vrati se i ti za jetrvom
svojom. **16** Ali Ruta reèe: nemoj me nagovarati da te ostavim i
od tebe otidem; jer kuda god ti ideš, idem i ja; i gdje se god ti
nastaniš, nastaniæu se i ja; tvoj je narod moj narod, i tvoj je
Bog moj Bog. **17** Gdje ti umriješ, umrijeæu i ja, i ondje æu biti
pogrebena. To neka mi uèini Gospod i to neka mi doda, smrt
æe me samo rastaviti s tobom. **18** A ona kad vidje da je tvrdo
naumila iæi s njom, presta je odvraæati. **19** Tako idoše obje dok
ne doðoše u Vitlejem; a kad doðoše u Vitlejem, sav grad uzavre
njih radi, i govorahu: je li to Nojemina? **20** A ona im govoraše:
ne zovite me više Nojemina, nego me zovite Mara, jer mi velike
jade zadade svemoguæi. **21** Obilna sam otišla, a praznu me
vrati Gospod. Zašto me zovete Nojemina, kad me Gospod obori
i svemoguæi me ucvijeli. **22** Tako doðe natrag Nojemina i s njom
Ruta Moavka, snaha njezina, vrativši se iz zemlje Moavske; a
doðoše u Vitlejem o poèetku jeèmene žetve.

2 A bijaše jedan èovjek, rod mužu Nojemininu, èovjek bogat od
porodice Elimelehove, kojemu ime bijaše Voz. **2** I Ruta Moavka
reèe Nojemini: da idem u polje da pabirèim klasje za onijem
pred kim nađem milost. A ona joj reèe: idi, kæeri moja. **3** I ona
otide, i došavši stade pabirèiti po njivi za žeteocima: i dogodi se,
te doðe na njivu koja pripadaše Vozu, koji bijaše od porodice
Elimelehove. **4** I gle, doðe Voz iz Vitlejema, i reèe žeteocima:
Gospod da je s vama! I oni mu rekoše: da te blagoslovi Gospod!
5 Tada reèe Voz sluzi svojemu koji bijaše nad žeteocima: èija
je ona mladica? **6** A sluga koji bješe nad žeteocima odgovori
mu: Moavka je mladica koja se vratila s Nojeminom iz zemlje
Moavske. **7** I reèe: da pabirèim, da kupim klasje između snopova

za žeteocima. I došavši bavi se od jutra do sada; samo je malo
bila kod kuæe. **8** Tada Voz reèe Ruti: èuješ, kæeri moja; nemoj
iæi na drugu njivu da pabirèiš, niti odlazi odavde, nego se drži
mojih djevojaka. **9** Pazi na kojoj njivi oni žanju, pa idi za njima;
jer sam zapovjedio momcima svojim da te niko ne dira; a kad
ožedniš, idi k sudovima i pij što moje sluge zahitaju. **10** Tada
ona pade nièice i pokloni se do zemlje, i reèe mu: kako naðoh
milost pred tobom, da me pogledaš, kad sam tuðinka? **11** A
Voz odgovori i reèe joj: èuo sam ja sve što si èinila svekrvi
svojoj po smrti muža svojega, i kako si ostavila oca svojega
i mater svoju i postojbinu svoju, pa si došla k narodu kojega
nijesi znala prije. **12** Gospod da ti plati za djelo tvoje, i da ti plata
bude potpuna od Gospoda Boga Izrailjeva, kad si došla da se
pod krilima njegovijem skloniš. **13** A ona reèe: naðoh milost
pred tobom, gospodaru, jer si me utješio i milostivo progovorio
sluškinji svojoj, ako i nijesam kao jedna od tvojih sluškinja. **14** A
Voz joj reèe: kad bude vrijeme jesti, doði ovamo i jedi hljeba i
umoèi zalogaj svoj u ocat. I ona sjede pokraj žetelaca, i on joj
pruži prženijeh zrna, i ona jede i nasiti se, i preteèe joj. **15** Potom
usta da pabirèi. A Voz zapovjedi momcima svojim govoreæi:
neka pabirèi i među snopovima, nemojte da je zastidite. **16** Nego
još navlaš ispuštajte rukoveti i ostavljajte joj neka kupi, i ne korite
je. **17** I ona pabirèi na njivi do veèera, i ovrše što napabirèi, i
doðe oko efe jeèma. **18** I uzevši otide u grad, i vidje svekrva
njezina šta je napabirèila; a ona izvadi i dade joj i ono što joj je
preteklo pošto se nasitila. **19** I reèe joj svekrva: gdje si pabirèila
danas? i gdje si radila? Da je blagosloven koji te je pogledao!
A ona kaza svekrvi svojoj kod koga je radila govoreæi: ime je
èovjeku kod kojega sam danas radila Voz. **20** A Nojemina reèe

snasi svojoj: Gospod da ga blagoslovi, kad nije ukratio milosti
svoje k živima i k mrtvima. I reèe joj Nojemina: taj je èovjek
nama rod, i jedan od osvetnika naših. **21** A Ruta Moavka reèe:
još mi je rekao: drži se moje èeljadi dokle ne požanju sve moje.
22 A Nojemina reèe Ruti snasi svojoj: dobro je, kæeri moja, da
ideš s njegovijem djevojkama, da te ne bi dirali na drugoj njivi. **23**
I tako se držaše djevojaka Vozovijeh pabirèeæi dokle se ne svrši
žetva jeèmena i žetva pšenièna; i življaše kod svekrve svoje.

3 Potom reèe joj Nojemina svekrva njezina: kæeri moja, ne
treba li da ti potražim poèinka, da bi ti dobro bilo? **2** Evo, nije
li nam rod Voz, kod kojega si bila s djevojkama njegovijem?
evo, on æe ovu noæ vijati jeèam na gumnu. **3** Umij se dakle,
i namaži se, i obuci haljine svoje na se, pa idi na gumno; ali
da ne dozna za te èovjek dokle ne jede i ne napije se. **4** Pa
kad legne, zapamti mjesto gdje legne, pa onda otidi i digni
pokrivaè s nogu njegovijeh, te lezi ondje; a on æe ti kazati šta
æeš raditi. **5** A Ruta joj reèe: što mi god kažeš, uèiniæu. **6** I
otide na gumno i uèini sve što joj zapovjedi svekrva. **7** A Voz
jedavši i pivši i proveselivši se otide te leže kod stoga; a ona
dođe polako, podiže pokrivaè s nogu njegovijeh i leže. **8** A kad
bi oko ponoæi trže se èovjek i obrnu se, a gle, žena ležaše
kod nogu njegovijeh. **9** I on joj reèe: ko si? Odgovori: ja sam
Ruta sluškinja tvoja; raširi krilo svoje na sluškinju svoju, jer si mi
osvetnik. **10** A on reèe: Gospod da te blagoslovi, kæeri moja;
ova potonja milost koju mi pokazuješ veæa je od prve, što nijesi
tražila mladiæa, ni siromašna ni bogata. **11** Zato sada, kæeri
moja, ne boj se; što god reèeš uèiniæu ti; jer zna cijelo mjesto
naroda mojega da si poštena žena. **12** Jest istina, ja sam ti
osvetnik; ali ima jošte bliži od mene. **13** Prenoæi ovdje; pa sjutra

ako te htjedbude uzeti, dobro, neka uzme; ako li ne htjedbude
uzeti, ja æu te uzeti, tako živ bio Gospod! Spavaj do jutra. **14** I
ona spava kod nogu njegovijeh do jutra; potom usta dok još ne
mogaše èovjek èovjeka raspoznati, jer Voz reèe: da se ne dozna
da je žena dolazila na gumno. **15** I reèe: daj ogrtaè koji imaš na
sebi; i drži ga. I ona ga podrža, a on joj izmjeri šest mjerica
jeèma, i naprti joj i ona otide u grad. **16** I dođe svekrvi svojoj,
koja joj reèe: šta bi, kæeri moja? A ona joj kaza sve što joj uèini
onaj èovjek. **17** I reèe: ovijeh šest mjerica jeèma dade mi, jer mi
reèe: nemoj se vratiti prazna k svekrvi svojoj. **18** A ona joj reèe:
poèekaj, kæeri moja, dok doznaš kako æe izaæi; jer onaj èovjek
neæe se smiriti dok ne svrši stvar danas.

4 A Voz izide na vrata gradska, i sjede ondje. I gle, naiđe onaj
osvetnik, za kojega Voz govoraše, i reèe mu Voz: hodi ovamo,
sjedi ovdje. I on dođe i sjede. **2** Potom uze Voz deset ljudi
između starješina gradskih i reèe: posjedajte ovdje. I posjedaše.
3 Tada reèe onomu osvetniku: njivu koja je bila brata našega
Elimeleha prodala je Nojemina, koja se vratila iz zemlje Moavske.
4 Zato rekoh: da javim tebi, i kažem ti: uzmi njivu pred ovima
što sjede ovdje i pred starješinama naroda mojega; ako æeš
otkupiti, otkupi; ako li neæeš otkupiti, kaži mi da znam; jer
osim tebe nema drugoga koji bi otkupio, a poslije tebe idem
ja. A on reèe: ja æu otkupiti. **5** A Voz reèe: u koji dan uzmeš
njivu iz ruke Nojeminine, treba da uzmeš i Rutu Moavku ženu
umrloga, da podigneš ime umrlomu u našljedstvu njegovu. **6**
Tada reèe onaj osvetnik: ne mogu otkupiti, da ne raspem svojega
našljedstva; otkupi ti što bi trebalo da ja otkupim, jer ja ne mogu
otkupiti. **7** A bijaše od starine obièaj u Izrailju o otkupljivanju
i promijenjivanju, da bi svaka stvar bila tvrda, da jedan izuje

obuæu svoju i da drugomu, i to bijaše svedodžba u Izrailju. **8**
Kad dakle onaj osvetnik reèe Vozu: uzmi ti, izu obuæu svoju. **9**
A Voz reèe starješinama i svemu narodu: vi ste svjedoci danas
da sam otkupio iz ruke Nojeminine što je god bilo Elimelehovo
i što je god bilo Heleonovo i Malonovo; **10** I da sam uzeo za
ženu Rutu Moavku ženu Malonovu da podignem ime umrlomu
u našljedstvu njegovu, da ne bi poginulo ime umrlomu među
braæom njegovom i u mjestu njegovu; vi ste svjedoci danas. **11** I
sav narod koji bijaše na vratima gradskim i starješine rekoše:
svjedoci smo; da da Gospod da žena koja dolazi u dom tvoj
bude kao Rahilja i Lija, koje obje sazidaše dom Izrailjev; bogati
se u Efrati, i proslavi ime svoje u Vitlejemu! **12** I od sjemena koje
ti Gospod da od te žene, da postane dom tvoj kao dom Faresa
kojega rodi Tamara Judi. **13** I tako uze Voz Rutu i bi mu žena, i
on leže s njom, i Gospod joj dade te zatrudnje, i rodi sina. **14** I
rekoše žene Nojemini: da je blagosloven Gospod koji te nije
ostavio danas bez osvetnika, da se ime njegovo slavi u Izrailju!
15 On æe ti utješiti dušu i biæe potpora starosti tvojoj, jer ga rodi
snaha tvoja koja te ljubi i koja ti je bolja nego sedam sinova. **16** I
uze Nojemina dijete, i metnu ga na krilo svoje, i bješe mu dadilja.
17 I susjede nadješe mu ime govoreæi: rodi se sin Nojemini, i
prozvaše ga Ovid. On bi otac Jeseja oca Davidova. **18** A ovo je
pleme Faresovo: Fares rodi Esroma; **19** A Esrom rodi Arama; a
Aram rodi Aminadava; **20** A Aminadav rodi Nasona; a Nason
rodi Salmona; **21** A Salmon rodi Voza; a Voz rodi Ovida; **22** A
Ovid rodi Jeseja; a Jesej rodi Davida.

1 Samuelova

1 Bijaše jedan èovjek iz Ramatajim-Sofima, iz gore Jefremove,
kojemu ime bješe Elkana sin Jeroama, sina Eliva, sina Tova,
sina Sufova, Efraæanin. **2** I imaše dvije žene, jednoj bješe ime
Ana a drugoj Fenina; i Fenina imaše djece, a Ana nemaše djece.
3 I iðaše taj èovjek svake godine iz svojega grada da se pokloni i
prinese žrtvu Gospodu nad vojskama u Silom; a ondje bijahu
dva sina Ilijeva, Ofnije i Fines, sveštenici Gospodnji. **4** I jedan
dan kad Elkana prinese žrtvu, dade Fenini ženi svojoj i svijem
sinovima njezinijem i kæerima njezinijem po dio; **5** Ani pak
dade dva dijela, jer ljubljaše Anu, a njoj Gospod bješe zatvorio
matericu. **6** I protivnica je njezina vrlo cvijeljaše prkoseæi joj što
joj Gospod bješe zatvorio matericu. **7** Tako èinjaše Elkana svake
godine, i Ana hođaše u dom Gospodnji, a ona je cvijeljaše, te
plakaše i ne jeđaše. **8** A Elkana muž njezin reèe joj jednom:
Ana, zašto plaèeš? i zašto ne jedeš? i zašto je srce tvoje
neveselo? Nijesam li ti ja bolji nego deset sinova? **9** A Ana
usta, pošto jedoše i piše u Silomu; a Ilije sveštenik sjeđaše
na stolici na pragu doma Gospodnjega. **10** I ona tužna u srcu
pomoli se Gospodu plaèuæi mnogo. **11** I zavjetova se govoreæi:
Gospode nad vojskama! ako pogledaš na muku sluškinje svoje,
i opomeneš me se, i ne zaboraviš sluškinje svoje, nego daš
sluškinji svojoj muško èedo, ja æu ga dati Gospodu dokle je god
živ, i britva neæe prijeæi preko glave njegove. **12** I kad se ona
dugo moljaše pred Gospodom, Ilije motraše na usta njezina. **13**
Ali Ana govoraše u srcu svojem, usta joj se samo micahu a glas
joj se ne èujaše; stoga Ilije pomisli da je pijana. **14** Pa joj reèe
Ilije: dokle æeš biti pijana? otrijezni se od vina svojega. **15** Ali
Ana odgovori i reèe: nijesam pijana, gospodaru, nego sam žena

tužna u srcu; nijesam pila vina ni silovita piæa; nego izlijevam
dušu svoju pred Gospodom. **16** Nemoj jednaèiti sluškinje svoje s
nevaljalom ženom; jer sam od velike tuge i žalosti svoje govorila
dosad. **17** Tada odgovori Ilije i reèe: idi s mirom; a Bog Izrailjev
da ti ispuni molbu, za što si ga molila. **18** A ona reèe: neka nađe
sluškinja tvoja milost pred tobom! Tada otide žena svojim putem,
i jede, i lice joj ne bješe više kao prije. **19** I sjutradan uraniše,
i pokloniše se Gospodu, i vratiše se i dođoše kuæi svojoj u
Ramat. I Elkana pozna Anu ženu svoju, i Gospod se opomenu
nje. **20** I kad bi vrijeme pošto Ana zatrudnje rodi sina, i nadje
mu ime Samuilo, jer, reèe, isprosih ga u Gospoda. **21** Potom
pođe onaj èovjek Elkana sa svijem domom svojim da prinese
Gospodu godišnju žrtvu i zavjet svoj. **22** Ali Ana ne pođe, jer
reèe mužu svojemu: dokle odojim dijete, onda æu ga odvesti da
izide pred Gospoda i ostane ondje dovijeka. **23** I reèe joj Elkana
muž njezin: èini kako ti drago; ostani dokle ga ne odojiš; samo
da hoæe Gospod ispuniti rijeè svoju. I tako žena osta; i dojaše
sina svojega dokle ga ne odoji. **24** A kad ga odoji, odvede ga sa
sobom uzevši tri teleta i efu brašna i mijeh vina, i uvede ga u
dom Gospodnji u Silomu; a dijete bijaše još malo. **25** I zaklaše
tele, i dovedoše dijete k Iliju. **26** I ona reèe: èuj gospodaru, kako
je živa duša tvoja, gospodaru, ja sam ona žena koja je stajala
ovdje kod tebe moleæi se Gospodu. **27** Molih se za ovo dijete, i
ispuni mi Gospod molbu moju, za što sam ga molila. **28** Zato i ja
dajem njega Gospodu, dokle je god živ, da je dat Gospodu. I
pokloniše se ondje Gospodu.

2 I Ana se pomoli i reèe: razveseli se srce moje u Gospodu;
podiže se rog moj u Gospodu; otvoriše se usta moja na
neprijatelje moje, jer sam radosna radi spasenja tvojega. **2**

Nema svetoga kao što je Gospod; jer nema drugoga osim tebe; i
nema stijene kao što je Bog naš. **3** Ne govorite više ponosito,
i neka ne izlaze iz usta vaših rijeèi ohole; jer je Gospod Bog
koji sve zna, i on udešava namjere. **4** Luk junacima slomi se,
i iznemogli opasaše se snagom. **5** Koji bijahu siti, naimaju
se za hljeb; a koji bijahu gladni, nijesu više; i nerotkinja rodi
sedmoro, a koja imaše djece, iznemože. **6** Gospod ubija, i
oživljuje; spušta u grob, i izvlaèi. **(Sheol h7585)** **7** Gospod siromaši,
i bogati; ponižuje, i uzvišuje. **8** Siromaha podiže iz praha, i iz
bunjišta uzvišuje ubogoga da ga posadi s knezovima, i daje im
da naslijede prijesto slave; jer su Gospodnji temelji zemaljski, i
na njima je osnovao vasiljenu. **9** Saèuvaæe noge milijeh svojih,
a bezbožnici æe umuknuti u mraku; jer svojom snagom neæe
èovjek nadjaèati. **10** Koji se suprote Gospodu, satræe se; na njih
æe zagrmjeti s neba; Gospod æe suditi krajevima zemaljskim, i
daæe snagu caru svojemu, i uzvisiæe rog pomazaniku svojemu.
11 Potom otide Elkana u Ramat kuæi svojoj, a dijete služaše
Gospodu pred Ilijem sveštenikom. **12** A sinovi Ilijevi bijahu
nevaljali, i ne znadijahu za Gospoda. **13** Jer u tijeh sveštenika
bješe obièaj prema narodu: kad ko prinošaše žrtvu, dolažaše
momak sveštenikov dok se kuhaše meso s viljuškama trokrakim
u ruci, **14** I zabadaše u sud, ili u kotao, ili u tavu, ili u lonac, i
što se god nabode na viljuške uzimaše sveštenik. Tako èinjahu
svemu Izrailju koji dolažaše u Silom. **15** Tako i prije nego bi
zapalili salo, došao bi momak sveštenikov, te bi rekao èovjeku
koji prinošaše žrtvu: daj meso da ispeèem svešteniku, jer ti
neæu primiti mesa kuhana, nego sirovo. **16** Ako bi mu tada
èovjek odgovorio: neka se prvo zapali salo, pa onda uzmi što
ti god duša želi; on bi rekao: ne, nego daj sada, ako li ne

daš, uzeæu silom. **17** I grijeh onijeh mladiæa bijaše vrlo velik
pred Gospodom, jer ljudi ne marahu za prinos Gospodnji. **18** A
Samuilo služaše pred Gospodom još dijete u opleæku lanenom.
19 A mati mu naèini mali plašt i donese mu, i tako èinjaše svake
godine dolazeæi s mužem svojim da prinese žrtvu godišnju. **20** A
Ilije blagoslovi Elkanu i ženu njegovu govoreæi: Gospod da ti da
poroda od te žene za ovoga kojega je dala Gospodu! I otidoše u
svoje mjesto. **21** I Gospod pohodi Anu, i ona zatrudnje i rodi tri
sina i dvije kæeri. A dijete Samuilo rastijaše pred Gospodom. **22**
A Ilije bijaše vrlo star, i èu sve što èinjahu sinovi njegovi svemu
Izrailju, i kako spavahu sa ženama koje dolažahu gomilama na
vrata šatora od sastanka. **23** I govoraše im: zašto to radite? jer
èujem zle rijeèi o vama od svega naroda. **24** Nemojte, djeco
moja; jer nije dobro što èujem; otpađujete narod Gospodnji. **25**
Kad èovjek zgriješi èovjeku, sudiæe mu sudija; ali kad ko zgriješi
Gospodu, ko æe moliti za nj? Ali ne poslušaše oca svojega,
jer Gospod šæaše da ih ubije. **26** A dijete Samuilo rastijaše
i bijaše mio i Gospodu i ljudima. **27** Tada dođe èovjek Božji
k Iliju, i reèe mu: ovako veli Gospod: ne javih li se domu oca
tvojega, kad bijahu u Misiru u kuæi Faraonovoj? **28** I izabrah ga
između svijeh plemena Izrailjevijeh sebi za sveštenika da prinosi
žrtve na oltaru mojem i da kadi kadom i nosi opleæak preda
mnom, i dadoh domu oca tvojega sve žrtve ognjene sinova
Izrailjevijeh? **29** Zašto gazite žrtvu moju i prinos moj, koje sam
zapovjedio da se prinose u šatoru? i paziš sinove svoje veæma
nego mene, da se gojite prvinama svijeh prinosa Izrailja naroda
mojega? **30** Zato Gospod Bog Izrailjev kaže: rekao sam doista:
dom tvoj i dom oca tvojega služiæe preda mnom dovijeka; ali
kaže Gospod: neæe biti tako, jer one æu poštovati koji mene

poštuju, a koji mene preziru, biæe prezreni. **31** Gle, idu dani,
kad æu odsjeæi tebi ruku i ruku domu oca tvojega, da ne bude
starca u domu tvojem. **32** I vidjeæeš nevolju u šatoru mjesto
svega dobra što je Gospod èinio Izrailju; neæe biti starca u
domu tvojem dovijeka. **33** A koga od tvojih ne istrijebim ispred
oltara svojega, onaj æe ostati da ti èile oèi i da ti se cvijeli duša;
i sav podmladak doma tvojega umiraæe u najboljim godinama.
34 I ovo da ti je znak što æe doæi na oba sina tvoja, na Ofnija i
Finesa: u jedan dan poginuæe obojica. **35** A sebi æu podignuti
sveštenika vjerna, on æe raditi po srcu mojemu i po duši mojoj; i
sazidaæu mu tvrd dom, i on æe hoditi pred pomazanikom mojim
vazda. **36** I ko ostane od doma tvojega, doæi æe da mu se
pokloni za srebrn novac i za komad hljeba, i govoriæe: primi me
u kaku službu sveštenièku da imam komad hljeba.

3 A dijete Samuilo služaše Gospodu pred Ilijem; i rijeè Gospodnja
bješe rijetka u ono vrijeme, i ne javljahu se utvare. **2** Jednom u to
vrijeme Ilije ležaše na svom mjestu; a oèi mu poèinjahu tamnjeti
te ne mogaše vidjeti; **3** I Samuilo ležaše u domu Gospodnjem
gdje bijaše kovèeg Božji, i žišci Gospodnji još ne bjehu pogašeni.
4 I viknu Gospod Samuila, a on reèe: evo me. **5** I pritrèa k Iliju, i
reèe mu: evo me, što si me zvao? A on reèe: nijesam te zvao, idi
lezi. I on otide i leže. **6** A Gospod opet viknu Samuila, i Samuilo
usta, i otide k Iliju, i reèe: evo me, što si me zvao? A on reèe:
nijesam te zvao, sine; idi lezi. **7** A Samuilo još ne poznavaše
Gospoda, i još mu ne bješe javljena rijeè Gospodnja. **8** Tada
opet viknu Gospod Samuila treæi put, i on usta i otide k Iliju, i
reèe: evo me, što si me zvao? Tada razumje Ilije da Gospod
zove dijete. **9** I reèe Ilije Samuilu: idi lezi; a ako te zovne, a ti
reci: govori Gospode, èuje sluga tvoj. I Samuilo otide, i leže

na svoje mjesto. **10** A Gospod dođe i stade; i zovnu kao prije:
Samuilo! Samuilo! A Samuilo reèe: govori, èuje sluga tvoj. **11** I
reèe Gospod Samuilu: evo uèiniæu nešto u Izrailju da æe zujati
oba uha svakome ko èuje. **12** U taj dan æu uèiniti Iliju sve što
sam govorio za kuæu njegovu, od poèetka do kraja. **13** Jer sam
mu javio da æu suditi domu njegovu dovijeka za nevaljalstvo, za
koje je znao da njim navlaèe na se prokletstvo sinovi njegovi, pa
im nije zabranio. **14** Zato se zakleh domu Ilijevu da se neæe
oèistiti nevaljalstvo doma Ilijeva nikakvom žrtvom ni prinosom
dovijeka. **15** I Samuilo spava do jutra, pa otvori vrata doma
Gospodnjega. Ali se bojaše Samuilo kazati Iliju za utvaru. **16** A
Ilije zovnu Samuila i reèe: Samuilo, sine! A on reèe: evo me.
17 A on reèe: kakve su rijeèi što ti je kazao? nemoj zatajiti od
mene; tako ti uèinio Bog i tako ti dodao, ako zatajiš od mene
što god što ti je kazao. **18** I Samuilo mu kaza sve, i ništa ne
zataji od njega. A on reèe: Gospod je, neka èini što mu je volja.
19 A Samuilo rastijaše, i Gospod bijaše s njim, i ne pusti da
padne na zemlju nijedna rijeè njegova. **20** I sav Izrailj od Dana
do Virsaveje pozna da je Samuilo vjeran prorok Gospodnji. **21** I
Gospod se stade opet javljati u Silomu, jer se Gospod javljaše
Samuilu u Silomu rijeèju Gospodnjom.

4 I što reèe Samuilo, zbi se svemu Izrailju. Jer Izrailj izide na
vojsku na Filisteje, i stadoše u oko kod Even-Ezera, a Filisteji
stadoše u oko u Afeku. **2** A Filisteji se uvrstaše prema Izrailju, i
kad se otvori boj, razbiše Filisteji Izrailja, i izgibe ih u boju u polju
oko èetiri tisuæe ljudi. **3** I kad narod dođe u oko, rekoše starješine
Izrailjeve: zašto nas danas razbi Gospod pred Filistejima? da
donesemo iz Siloma kovèeg zavjeta Gospodnjega, da bude
među nama i izbavi nas iz ruku neprijatelja naših. **4** I narod

posla u Silom da donesu odande kovèeg zavjeta Gospoda nad
vojskama, koji sjedi na heruvimima; a bijahu ondje kod kovèega
zavjeta Gospodnjega dva sina Ilijeva, Ofnije i Fines. **5** A kad
doðe kovèeg zavjeta Gospodnjega u oko, povika sav Izrailj od
radosti da zemlja zajeèa. **6** A Filisteji èuvši veselu viku rekoše:
kakva je to vika vesela u okolu Jevrejskom? I razumješe da je
došao kovèeg Gospodnji u oko njihov. **7** I uplašiše se Filisteji
kad rekoše: Bog je došao u oko. I govorahu: teško nama! jer
to nije bivalo prije. **8** Teško nama! ko æe nas izbaviti iz ruku
tijeh silnijeh bogova? to su bogovi što pobiše Misirce u pustinji
svakojakim mukama. **9** Ohrabrite se, i budite ljudi, o Filisteji! da
ne služite Jevrejima kao što su oni vama služili; budite ljudi, i
udrite. **10** I Filisteji udariše, i Izrailjci se opet razbiše i pobjegoše
k šatorima svojim; i boj bješe vrlo velik, jer pade iz Izrailja trideset
tisuæa pješaka. **11** I kovèeg Božji bi otet, i dva sina Ilijeva
Ofnije i Fines pogiboše. **12** A jedan između sinova Venijaminovih
pobježe iz boja, i doðe u Silom isti dan razdrtijeh haljina i glave
posute prahom. **13** I kad doðe, gle, Ilije sjeðaše na stolici ukraj
puta pogledajuæi; jer srce njegovo bijaše u strahu za kovèeg
Božji. I došav onaj èovjek u grad kaza glase, i stade vika svega
grada. **14** A Ilije èuvši viku reèe: kakva je to vreva? I èovjek brže
dotrèa da javi Iliju. **15** A Iliju bijaše devedeset i osam godina, i
oèi mu bijahu potamnjele, te ne mogaše vidjeti. **16** I reèe èovjek
Iliju: ja idem iz boja, utekoh danas iz boja. A on reèe: šta bi,
sine? **17** A glasnik odgovarajuæi reèe: pobježe Izrailj ispred
Filisteja, i izgibe mnogo naroda, i oba sina tvoja pogiboše, Ofnije
i Fines, i kovèeg Božji otet je. **18** A kad spomenu kovèeg Božji,
pade Ilije sa stolice nauznako kod vrata i slomi vrat i umrije, jer
bijaše èovjek star i težak. On bi sudija Izrailju èetrdeset godina.

19 A snaha njegova, žena Finesova, bijaše trudna i na tom doba,
pa èuvši glas da je kovèeg Božji otet i da joj je poginuo svekar i
muž, savi se i porodi, jer joj doðoše bolovi. **20** I kad umiraše,
rekoše joj koje stajahu kod nje: ne boj se, rodila si sina. Ali ona
ne odgovori, niti hajaše za to. **21** Nego djetetu nadje ime Ihavod
govoreæi: otide slava od Izrailja; jer kovèeg Božji bi otet, i svekar
joj i muž pogiboše. **22** Zato reèe: otide slava od Izrailja; jer bi
otet kovèeg Božji.

5 A Filisteji uzeše kovèeg Božji, i odnesoše iz Even-Ezera
u Azot. **2** I uzevši Filisteji kovèeg Božji unesoše ga u dom
Dagonov, i namjestiše ga do Dagona. **3** A sjutradan kad ustaše
Azoæani rano, a to Dagon ležaše nièice na zemlji pred kovèegom
Gospodnjim; i oni uzeše Dagona i metnuše ga opet na njegovo
mjesto. **4** A kad sjutradan rano ustaše, gle, opet Dagon ležaše
nièice na zemlji pred kovèegom Gospodnjim, a glava Dagonu
i obje ruke otsjeèene bijahu na pragu; samo trup od Dagona
bješe ostao. **5** Zato sveštenici Dagonovi i koji god ulaze u dom
Dagonov ne staju na prag Dagonov u Azotu do danas. **6** Tada
oteža ruka Gospodnja Azoæanima, i moraše ih i udaraše ih
šuljevima u Azotu i međama njegovijem. **7** A kad Azoæani
vidješe šta je, rekoše: da ne stoji kod nas kovèeg Boga Izrailjeva;
jer je ruka njegova teška nad nama i nad Dagonom bogom
našim. **8** I poslaše, te sabraše k sebi sve knezove Filistejske,
i rekoše im: što æemo èiniti s kovèegom Boga Izrailjeva? A
oni rekoše: da se prenese u Gat kovèeg Boga Izrailjeva. I
prenesoše kovèeg Boga Izrailjeva. **9** A kad ga prenesoše, bi
ruka Gospodnja na gradu s mukom vrlo velikom, i stade biti
građane od maloga do velikoga, i doðoše na njih tajni šuljevi. **10**
Zato poslaše kovèeg Božji u Akaron; a kad dođe kovèeg Božji

u Akaron, povikaše Akaronjani govoreæi: donesoše k nama
kovèeg Boga Izrailjeva da pomori nas i naš narod. **11** Zato
poslaše, te sabraše sve knezove Filistejske, i rekoše: pošljite
kovèeg Boga Izrailjeva neka se vrati na svoje mjesto, da ne
pomori nas i naroda našega. Jer bijaše smrtan strah po cijelom
gradu, i vrlo teška bijaše ruka Gospodnja ondje. **12** Jer ljudi
koji ostajahu živi bolovahu od šuljeva tako da se vika u gradu
podizaše do neba.

6 I bijaše kovèeg Gospodnji u zemlji Filistejskoj sedam mjeseca.
2 Tada dozvaše Filisteji sveštenike i vraèe, pa im rekoše: šta
æemo èiniti s kovèegom Gospodnjim? nauèite nas kako æemo
ga poslati natrag na njegovo mjesto. **3** A oni rekoše: ako æete
natrag poslati kovèeg Boga Izrailjeva, ne šaljite ga prazna, nego
uza nj podajte prinos za grijeh; tada æete ozdraviti i doznaæete
zašto se ruka njegova nije odmakla od vas. **4** A oni rekoše:
kakav æemo mu dati prinos za grijeh? A oni rekoše: prema
broju kneževina Filistejskih pet zlatnijeh šuljeva i pet zlatnijeh
miševa; jer je zlo jednako na svjema vama i na knezovima
vašim. **5** Naèinite dakle slike od svojih šuljeva i slike od miševa
koji kvare zemlju, i podajte slavu Bogu Izrailjevu. Može biti da
æe ulakšati ruku svoju nad vama i nad bogovima vašim i nad
zemljom vašom. **6** I zašto biste bili uporna srca kao što bijahu
uporna srca Misirci i Faraon? i pošto uèini èudesa na njima, eda
li ih tada ne pustiše, te otidoše? **7** Zato naèinite jedna kola nova,
i uzmite dvije krave dojilice, na kojima još nije bio jaram, pa
upregnite krave u kola, a telad njihovu odvedite od njih kuæi. **8**
Pa uzmite kovèeg Gospodnji i metnite ga na kola; a zaklade
zlatne što æete mu dati za grijeh metnite u kovèežiæ pokraj
njega, i pustite ga neka ide. **9** I gledajte: ako pođe putem k

meði svojoj u Vet-Semes, on nam je uèinio ovo veliko zlo; ako li
ne poðe tako, onda æemo znati da nas se nije dohvatila ruka
njegova, nego nam se dogodilo sluèajno. **10** I uèiniše tako oni
ljudi; i uzevši dvije krave dojilice upregoše ih u kola, a telad
njihovu zatvoriše kod kuæe. **11** I metnuše kovèeg Gospodnji
na kola, i mali kovèežiæ s mišima zlatnijem i sa slikama svojih
šuljeva. **12** I poðoše krave pravo putem u Vet-Semes, i jednako
iðahu istijem putem muèuæi i ne svræuæi ni nadesno ni nalijevo;
a knezovi Filistejski iðahu za njima do meðe Vet-Semeske. **13**
A Vet-Semešani žnjahu pšenicu u dolini, i podigavši oèi svoje
vidješe kovèeg, i obradovaše se vidjevši ga. **14** I doðoše kola na
njivu Isusa Vet-Semešanina, i stadoše ondje. A bijaše ondje
velik kamen; i iscjepaše drva od kola, i prinesoše one krave na
žrtvu paljenicu Gospodu. **15** A Leviti snimivši kovèeg Gospodnji i
kovèežiæ što bješe pokraj njega, u kojem bijahu zakladi zlatni,
metnuše na onaj veliki kamen; a ljudi iz Vet-Semesa gotoviše
žrtve paljenice i prinosiše žrtve Gospodu onaj dan. **16** A to
vidjevši pet knezova Filistejskih vratiše se u Akaron isti dan.
17 A ovo bjehu zlatni šuljevi koje dadoše Filisteji Gospodu za
grijeh: za Azot jedan, za Gazu jedan, za Askalon jedan, za Gat
jedan, za Akaron jedan. **18** I miši zlatni bjehu prema broju svijeh
gradova Filistejskih, u pet kneževina, svijeh zidanijeh gradova i
sela neograđenijeh do velikoga kamena, na koji metnuše kovèeg
Gospodnji, i koji je i danas u polju Isusa Vet-Semešanina. **19**
Ali pobi Gospod neke između Vet-Semešana koji zagledaše u
kovèeg Gospodnji, i pobi iz naroda pedeset tisuæa i sedamdeset
ljudi. I plaka narod što ga Gospod udari velikom pogiblju. **20** I
ljudi iz Vet-Semesa rekoše: ko može ostati pred tijem Gospodom
Bogom svetijem? i ka kome æe otiæi od nas? **21** I poslaše

poslanike k stanovnicima Kirijat-Jarimskim govoreæi: donesoše
natrag Filisteji kovèeg Gospodnji, hodite, odnesite ga k sebi.

7 Tada doðoše ljudi iz Kirijat-Jarima, i uzeše kovèeg Gospodnji,
i odnesoše ga u kuæu Avinadavovu na brdu, a Eleazara sina
njegova posvetiše da èuva kovèeg Gospodnji. **2** A kad kovèeg
osta u Kirijat-Jarimu, proðe mnogo vremena, dvadeset godina,
i plakaše sav dom Izrailjev za Gospodom. **3** A Samuilo reèe
svemu domu Izrailjevu govoreæi: ako se svijem srcem svojim
obraæate ka Gospodu, povrzite tuðe bogove između sebe i
Astarote, i spremite srce svoje za Gospoda, njemu jedinomu
služite, pa æe vas izbaviti iz ruku Filistejskih. **4** I povrgoše
sinovi Izrailjevi Vale i Astarote, i služiše Gospodu jedinomu.
5 Potom reèe Samuilo: skupite svega Izrailja u Mispu, da se
pomolim Gospodu za vas. **6** I skupiše se u Mispu, i crpuæi vodu
proljevaše pred Gospodom, i postiše onaj dan, i ondje rekoše:
sagriješismo Gospodu. I Samuilo suðaše sinovima Izrailjevijem u
Mispi. **7** A Filisteji kad èuše da su se sinovi Izrailjevi skupili u
Mispu, izidoše knezovi Filistejski na Izrailja. A kad to èuše sinovi
Izrailjevi, uplašiše se od Filisteja. **8** I rekoše sinovi Izrailjevi
Samuilu: ne prestaj vapiti za nas ka Gospodu Bogu našemu,
eda bi nas izbavio iz ruku Filistejskih. **9** Tada Samuilo uze jedno
jagnje odojèe, i prinese ga svega Gospodu na žrtvu paljenicu; i
vapi Samuilo ka Gospodu za Izrailja, i usliši ga Gospod. **10** I
kad Samuilo prinošaše žrtvu paljenicu, približiše se Filisteji da
udare na Izrailja; ali zagrmje Gospod grmljavinom velikom u onaj
dan na Filisteje i smete ih, i biše pobijeni pred Izrailjem. **11** A
Izrailjci izidoše iz Mispe, i potjeraše Filisteje, i biše ih do pod Vet-
Har. **12** Tada uze Samuilo kamen, i metnu ga između Mispe
i Sena, i nazva ga Even-Ezer, jer reèe: dovde nam Gospod

pomože. **13** Tako biše pokoreni Filisteji, i više ne dolaziše na
među Izrailjevu. I ruka Gospodnja bješe protiv Filisteja svega
vijeka Samuilova. **14** I povratiše se Izrailju gradovi, koje bjehu
uzeli Filisteji Izrailju, od Akarona do Gata, i međe njihove izbavi
Izrailj iz ruku Filistejskih; i bi mir među Izrailjem i Amorejima.
15 A Samuilo suđaše Izrailju svega vijeka svojega. **16** I iduæi
svake godine obilažaše Vetilj i Galgal i Mispu, i suđaše Izrailju u
svijem tijem mjestima. **17** Potom se vraæaše u Ramu, jer ondje
bijaše kuæa njegova, i suđaše ondje Izrailju, i ondje naèini oltar
Gospodu.

8 A kad Samuilo ostarje, postavi sinove svoje za sudije Izrailju.
2 A ime sinu njegovu prvencu bješe Joilo, a drugomu Avija, i
suđahu u Virsaveji. **3** Ali sinovi njegovi ne hođahu putovima
njegovijem, nego udariše za dobitkom, i primahu poklone i
izvrtahu pravdu. **4** Tada se skupiše sve starješine Izrailjeve i
đođoše k Samuilu u Ramu. **5** I rekoše mu: eto, ti si ostario,
a sinovi tvoji ne hode tvojim putovima: zato postavi nam cara
da nam sudi, kao što je u svijeh naroda. **6** Ali Samuilu ne bi
po volji što rekoše: daj nam cara da nam sudi. I Samuilo se
pomoli Gospodu. **7** A Gospod reèe Samuilu: poslušaj glas
narodni u svemu što ti govore; jer ne odbaciše tebe, nego mene
odbaciše da ne carujem nad njima. **8** Kako èiniše od onoga
dana kad ih izvedoh iz Misira do danas, i ostaviše me i služiše
drugim bogovima, po svijem tijem djelima èine i tebi. **9** Zato
sada poslušaj glas njihov; ali im dobro zasvjedoèi i kaži naèin
kojim æe car carovati nad njima. **10** I kaza Samuilo sve rijeèi
Gospodnje narodu koji iskaše od njega cara; **11** I reèe: ovo æe
biti naèin kojim æe car carovati nad vama: sinove vaše uzimaæe
i metati ih na kola svoja i među konjike svoje, i oni æe trèati

pred kolima njegovijem; **12** I postaviæe ih da su mu tisuænici i
pedesetnici, i da mu oru njive i žnju ljetinu, i da mu grade ratne
sprave i što treba za kola njegova. **13** Uzimaæe i kæeri vaše da
mu grade mirisne masti i da mu budu kuharice i hljebarice. **14** I
njive vaše i vinograde vaše i maslinike vaše najbolje uzimaæe i
razdavati slugama svojim. **15** Uzimaæe desetak od usjeva vaših
i od vinograda vaših, i davaæe dvoranima svojim i slugama
svojim. **16** I sluge vaše i sluškinje vaše i mladiæe vaše najljepše i
magarce vaše uzimaæe, i obrtati na svoje poslove. **17** Stada æe
vaša desetkovati i vi æete mu biti robovi. **18** Pa æete onda vikati
radi cara svojega, kojega izabraste sebi; ali vas Gospod neæe
onda uslišiti. **19** Ali narod ne htje poslušati rijeèi Samuilovijeh, i
rekoše: ne, nego car neka bude nad nama, **20** Da budemo i mi
kao svi narodi; i neka nam sudi car naš i ide pred nama i vodi
naše ratove. **21** A Samuilo èuvši sve rijeèi narodne, kaza ih
Gospodu. **22** A Gospod reèe Samuilu: poslušaj glas njihov, i
postavi im cara. I Samuilo reèe Izrailjcima: idite svaki u svoj
grad.

9 A bješe jedan èovjek od plemena Venijaminova, kojemu ime
bješe Kis, sin Avila, sina Serora, sina Vehorata, sina Afije, sina
jednoga èovjeka od plemena Venijaminova, hrabar junak. **2** On
imaše sina po imenu Saula, koji bješe mlad i lijep da ne bješe
ljepšega od njega među sinovima Izrailjevijem, a glavom bješe
viši od svega naroda. **3** A Kisu ocu Saulovu nesta magarica, pa
reèe Kis Saulu sinu svojemu: uzmi sa sobom jednoga momka,
pa ustani i idi te traži magarice. **4** I on proðe goru Jefremovu,
i proðe zemlju Salisku; ali ne naðoše; pa proðoše i zemlju
Salimsku, i ne bješe ih; pa proðoše i zemlju Venijaminovu, i ne
naðoše. **5** A kad doðoše u zemlju Sufsku, reèe Saul momku

svojemu koji bijaše s njim: hajde da se vratimo, da se ne bi
otac okanio magarica i zabrinuo se za nas. **6** A on mu reèe:
evo, u ovom gradu ima èovjek Božji, kojega veoma poštuju; što
god kaže sve se zbiva; hajdemo k njemu, može biti da æe nas
uputiti kuda bismo išli. **7** A Saul reèe momku svojemu: hajde da
idemo; ali šta æemo odnijeti èovjeku? jer nam je hljeba nestalo
u torbama, a dara nemamo da odnesemo èovjeku Božijemu. Šta
imamo? **8** A momak opet odgovarajuæi reèe Saulu: eto u mene
èetvrt sikla srebra; to da dam èovjeku Božijemu da nas uputi. **9**
A u staro vrijeme ko bi išao da pita Boga govoraše: hajde da
idemo k vidiocu. Jer ko se sada zove prorok u staro se vrijeme
zvaše vidjelac. **10** I Saul reèe momku svojemu: dobro veliš;
hajde da idemo. I poðoše u grad gdje bješe èovjek Božji. **11**
I kad iðahu uz brdo gradsko, sretoše djevojke koje izlažahu
da zahvataju vodu, pa im rekoše: je li tu vidjelac? **12** A one
odgovarajuæi rekoše: jest, eto pred tobom; pohitaj, jer je danas
došao u grad, jer danas narod ima žrtvu na gori. **13** Kako uðete
u grad, naæi æete ga prije nego poðe na goru da jede; jer narod
neæe jesti dokle on ne doðe, jer on treba da blagoslovi žrtvu,
pa onda æe zvanice jesti; zato idite, jer æete ga sada naæi.
14 I otidoše u grad; a kad doðoše usred grada, gle, Samuilo
polazeæi na goru srete ih. **15** A Gospod bješe objavio Samuilu
dan prije nego doðe Saul, rekavši: **16** Sjutra u ovo doba poslaæu
k tebi jednoga èovjeka iz zemlje Venijaminove, njega pomaži da
bude voð narodu mojemu Izrailju, i on æe izbaviti moj narod iz
ruku Filistejskih. Jer pogledah na narod svoj, jer vika njegova
doðe do mene. **17** I kad Samuilo ugleda Saula, reèe mu Gospod:
eto èovjeka za kojega ti rekoh; taj æe vladati mojim narodom.
18 I Saul pristupi k Samuilu na vratima, i reèe: kaži mi, gdje je

kuæa vidioèeva? **19** A Samuilo odgovori Saulu i reèe: ja sam
vidjelac. Hajde preda mnom na goru, i danas æete sa mnom
jesti; a sjutra æu te otpustiti, i što ti je god u srcu, kazaæu ti.
20 A za magarice, kojih ti je nestalo prije tri dana, ne brini se;
jer su se našle. I èije æe biti sve što je najbolje u Izrailju? eda
li ne tvoje i svega doma oca tvojega? **21** A Saul odgovori i
reèe: nijesam li od plemena Venijaminova, najmanjega plemena
Izrailjeva, i dom moj najmanji između svijeh domova plemena
Venijaminova? što mi dakle govoriš tako? **22** A Samuilo uze
Saula i njegova momka, i odvede ih u sobu, i posadi ih u zaèelje
među zvanicama kojih bješe do trideset ljudi. **23** I Samuilo reèe
kuharu: donesi dio koji ti dadoh i za koji ti rekoh: ostavi ga kod
sebe. **24** Tada donese kuhar pleæe i što bješe na njemu; a
Samuilo ga metnu pred Saula, i reèe: evo što je ostalo, uzmi
preda se, te jedi, jer je saèuvano doslije za tebe, kad rekoh:
pozvao sam narod. Tako jede Saul sa Samuilom onaj dan. **25**
Potom siðoše s gore u grad, i Samuilo se razgovara sa Saulom
na krovu. **26** A ujutru uraniše, i kad svitaše, zovnu Samuilo
Saula na krov, i reèe mu: digni se, da te otpustim. I kad se diže
Saul, izidoše obojica, on i Samuilo. **27** I kad doðoše na kraj
grada, reèe Samuilo Saulu: reci momku neka ide naprijed i on
proðe naprijed a ti stani malo da ti javim rijeè Božiju.

10 Tada Samuilo uze uljanicu, i izli mu ulje na glavu, pa
ga cjelova, i reèe mu: eto, nije li te pomazao Gospod nad
našljedstvom svojim da mu budeš voð? **2** Kad otideš danas
od mene, naæi æeš dva èovjeka kod groba Rahiljina u kraju
Venijaminovu u Selsi, koji æe ti reæi: našle su se magarice,
koje si pošao da tražiš, i evo otac tvoj ne mareæi za magarice
zabrinuo se za vas govoreæi: šta æu èiniti poradi sina svojega?

3 I otišavši odande dalje kad doðeš u ravnicu Tavorsku, srešæe
te ondje tri èovjeka iduæi k Bogu u Vetilj, noseæi jedan tri jareta,
a drugi noseæi tri hljeba, a treæi noseæi mješinu vina. **4** Pa æe
te upitati za zdravlje, i daæe ti dva hljeba, koje primi iz ruku
njihovijeh. **5** Potom æeš doæi na hum Božji, gdje je straža
Filistejska, i kad uðeš u grad, srešæe te gomila proroka slazeæi
s gore, a pred njima psaltiri i bubnji i svirale i gusle; i oni æe
prorokovati. **6** I siæi æe na te duh Gospodnji, te æeš prorokovati
s njima, i postaæeš drugi èovjek. **7** I kad ti doðu ti znaci, èini
što ti doðe na ruku, jer je Bog s tobom. **8** Potom æeš otiæi
prije mene u Galgal, i gle, ja æu doæi k tebi da prinesem žrtve
paljenice i da prinesem žrtve zahvalne. Sedam dana èekaj dokle
doðem k tebi i kažem ti šta æeš èiniti. **9** I kad se okrete da ide od
Samuila, Bog mu dade drugo srce; i svi se oni znaci zbiše onaj
dan. **10** I kad doðoše na hum, gle, srete ga gomila proroka, i
doðe na nj duh Božji, i prorokova meðu njima. **11** I kad ga vidješe
svi koji ga poznavahu od preðe gdje prorokuje s prorocima,
rekoše jedan drugome: šta to bi od sina Kisova? eda li je i Saul
meðu prorocima? **12** A jedan odande odgovori i reèe: ko li im je
otac? Otuda posta prièa: eda li je i Saul meðu prorocima? **13**
I prestavši prorokovati doðe na goru. **14** A stric Saulov reèe
njemu i momku njegovu: kuda ste išli? A on odgovori: da tražimo
magarice; i kad vidjesmo da ih nigdje nema, otidosmo k Samuilu.
15 A stric Saulov reèe: kaži mi šta vam je rekao Samuilo? **16** A
Saul reèe stricu svojemu: kazao nam je da su se našle magarice.
Ali mu ne reèe za carstvo što mu je kazao Samuilo. **17** A
Samuilo sazva narod u Mispu ka Gospodu. **18** I reèe sinovima
Izrailjevijem: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: ja izvedoh Izrailja
iz Misira, i izbavih vas iz ruku Misirskih i iz ruku svijeh carstava

koja vas muèahu. **19** A vi danas odbaciste Boga svojega, koji
vas sam izbavlja od svijeh zala vaših i nevolja vaših, i rekoste
mu: postavi cara nad nama. Sada dakle stanite pred Gospodom
po plemenima svojim i po tisuæama svojim. **20** I privede Samuilo
sva plemena Izrailjeva, i pade na pleme Venijaminovo. **21** Potom
privede pleme Venijaminovo po porodicama njegovijem, i pade
na porodicu Matrijevu; potom pade na Saula sina Kisova. I
tražiše ga, ali se ne nađe. **22** Tada opet upitaše Gospoda: hoæe
li još doæi ovamo taj èovjek? A Gospod reèe: eto sakrio se za
prtljagom. **23** Tada otrèaše, i dovedoše ga odande. I stade usred
naroda, i bijaše glavom viši od svega naroda. **24** I reèe Samuilo
svemu narodu: vidite li koga je izabrao Gospod da niko nije
kao on u svemu narodu? I sav narod povika i reèe: da živi car!
25 Tada Samuilo kaza narodu prava carska i napisa u knjigu, i
metnu je pred Gospodom. Potom Samuilo raspusti narod da ide
svak svojoj kuæi. **26** I Saul također otide svojoj kuæi u Gavaju, i
s njim otidoše vojnici, kojima Bog taknu srca. **27** A ljudi nevaljali
rekoše: taj li æe nas izbaviti? I prezirahu ga, niti mu donesoše
dara. Ali se on uèini kao da nije èuo.

11 Tada dođe Nas Amonac, i stade u oko prema Javisu
Galadovu. I svi ljudi iz Javisa rekoše Nasu: uèini vjeru s nama,
pa æemo ti služiti. **2** A Nas Amonac odgovori im: ovako æu
uèiniti vjeru s vama: da vam svakome iskopam desno oko, i tu
sramotu uèinim svemu Izrailju. **3** A starješine Javiske rekoše mu:
ostavi nam sedam dana, da pošljemo poslanike u sve krajeve
Izrailjeve; pa ako ne bude nikoga da nas izbavi, tada æemo
izaæi k tebi. **4** I dođoše poslanici u Gavaju Saulovu, i kazaše
ove rijeèi narodu; tada sav narod podiže glas svoj, i plakahu. **5**
A gle, Saul iđaše za govedima svojim iz polja, i reèe: šta je

narodu te plaèe? I kazaše mu šta su poruèili Javišani. **6** Tada
siðe duh Božji na Saula kad èu te rijeèi, i on se razgnjevi vrlo.
7 Pa uze dva vola, i isijeèe ih na komade, i razasla ih u sve
krajeve Izrailjeve po istijem poslanicima poruèivši: ko ne poðe za
Saulom i za Samuilom, ovako æe biti s govedima njegovijem.
I strah Gospodnji popade narod, te izidoše jednodušno. **8** I
izbroji ih u Vezeku, i bješe sinova Izrailjevijeh trista tisuæa, a
sinova Judinijeh trideset tisuæa. **9** Potom rekoše poslanicima
koji bijahu došli: ovako recite ljudima u Javisu Galadovu: sjutra
æete se izbaviti, kad ogrije sunce. I poslanici se vratiše, i javiše
ovo Javišanima, i oni se obradovaše. **10** I rekoše Javišani
Amoncima: sjutra æemo izaæi k vama, da uèinite od nas što
vam bude drago. **11** I sjutradan razdijeli Saul narod u tri èete, i
uðoše usred okola o jutrenjoj straži, i biše Amonce dokle sunce
ne ogrija, i koji ostaše, raspršaše se da ne ostaše ni dvojica
zajedno. **12** Tada reèe narod Samuilu: koji je ono što reèe: eda li
æe Saul carovati nad nama? dajte ih da ih pogubimo. **13** Ali
Saul reèe: da se ne pogubi danas niko, jer je danas Gospod
uèinio spasenje u Izrailju. **14** Tad Samuilo reèe narodu: hajdete
da idemo u Galgal, da ondje ponovimo carstvo. **15** I sav narod
otide u Galgal, i postaviše ondje Saula carem pred Gospodom u
Galgalu, i ondje prinesoše žrtve zahvalne pred Gospodom. I
proveseli se ondje Saul i sav Izrailj veoma.

12 Tada reèe Samuilo svemu Izrailju: eto, poslušao sam glas
vaš u svemu što mi rekoste, i postavih cara nad vama. **2** I
sada eto, car ide pred vama, a ja sam ostario i osijedio; i sinovi
moji eto su među vama; i ja sam išao pred vama od mladosti
svoje do danas. **3** Evo me; odgovorite mi pred Gospodom i
pred pomazanikom njegovijem. Kome sam uzeo vola ili kome

sam uzeo magarca? kome sam uèinio nasilje? kome sam uèinio
krivo? ili iz èije sam ruke uzeo poklon, da bih stiskao oèi njega
radi? pak æu vam vratiti. **4** A oni rekoše: nijesi nam uèinio sile
niti si kome uèinio krivo, niti si uzeo što iz èije ruke. **5** Jošte im
reèe: svjedok je Gospod na vas, i svjedok je pomazanik njegov
danas, da nijeste našli ništa u mojim rukama. I rekoše: svjedok
je. **6** Tada reèe Samuilo narodu: Gospod je koji je postavio
Mojsija i Arona, i koji je izveo oce vaše iz zemlje Misirske. **7** Sada
dakle stanite da se prem s vama pred Gospodom za sva dobra
što je èinio Gospod vama i vašim ocima. **8** Pošto dođe Jakov
u Misir, vikaše oci vaši ka Gospodu, i Gospod posla Mojsija i
Arona, koji izvedoše oce vaše iz Misira i naseliše ih na ovom
mjestu. **9** Ali zaboraviše Gospoda Boga svojega, te ih dade u
ruke Sisari vojvodi Asorskom, i u ruke Filistejima, i u ruke caru
Moavskomu, koji vojevaše na njih. **10** Ali vikaše ka Gospodu i
rekoše: sagriješismo što ostavismo Gospoda i služismo Valima i
Astarotama; ali sada izbavi nas iz ruku neprijatelja naših, pa
æemo ti služiti. **11** I Gospod posla Jerovala i Vedana i Jeftaja i
Samuila, i ote vas iz ruku neprijatelja vaših unaokolo, te živjeste
bez straha. **12** Ali kad vidjeste Nasa cara Amonskoga gdje
dođe na vas, rekoste mi: ne, nego car neka caruje nad nama,
premda Gospod Bog vaš bješe car vaš. **13** Sada dakle, eto cara
kojega izabraste, kojega iskaste; evo, Gospod je postavio cara
nad vama. **14** Ako se uzbojite Gospoda, i njemu uzaslužite, i
uzaslušate glas njegov i ne usprotivite se zapovijesti Gospodnjoj,
tada æete i vi i car vaš koji caruje nad vama iæi za Gospodom
Bogom svojim. **15** Ako li ne uzaslušate glasa Gospodnjega,
nego se usprotivite zapovijesti Gospodnjoj, tada æe biti ruka
Gospodnja protiv vas kao što je bila protiv otaca vaših. **16**

Ali stanite sada jošte, i vidite ovu stvar veliku koju æe uèiniti
Gospod pred vašim oèima. **17** Nije li danas žetva pšenièna? Ja
æu prizvati Gospoda, i spustiæe gromove i dažd, da razumijete i
vidite koliko je zlo što uèiniste pred Gospodom iskavši sebi cara.
18 Tada Samuilo zavapi ka Gospodu, i Gospod spusti gromove i
dažd u taj dan; i sav se narod poboja vrlo Gospoda i Samuila.
19 I reèe sav narod Samuilu: moli se za sluge svoje Gospodu
Bogu svojemu da ne pomremo; jer dodasmo k svijem grijesima
svojim zlo ištuæi sebi cara. **20** Tada reèe Samuilo narodu: ne
bojte se, vi ste uèinili sve ovo zlo; ali ne otstupajte od Gospoda,
nego služite Gospodu svijem srcem svojim. **21** Ne otstupajte; jer
biste pošli za ništavim stvarima, koje ne pomažu, niti izbavljaju,
jer su ništave. **22** Jer Gospod neæe ostaviti naroda svojega
radi velikoga imena svojega; jer Gospodu bi volja da vas uèini
svojim narodom. **23** A meni ne dao Bog da zgriješim Gospodu
i prestanem moliti se za vas; nego æu vas upuæivati na put
dobar i prav. **24** Samo se Bojte Gospoda i služite mu istinito,
svijem srcem svojim, jer vidite, kakve je velike stvari uèinio za
vas. **25** Ako li zlo ušèinite, propašæete i vi i car vaš.

13 Kad Saul bi car godinu dana a carova dvije godine nad
Izrailjem **2** Izabra sebi Saul tri tisuæe između sinova Izrailjevih; i
bijahu kod Saula dvije tisuæe u Mihmasu i u gori Vetiljskoj, a
jedna tisuæa s Jonatanom u Gavaji Venijaminovoj; a ostali narod
raspusti u šatore njihove. **3** I Jonatan pobi stražu Filistejsku
koja bješe u Gavaji, i èuše za to Filisteji. A Saul zapovjedi, te
trubiše u trube po svoj zemlji govoreæi: neka èuju Jevreji. **4** I
tako èu sav Izrailj gdje rekoše: pobi Saul stražu Filistejsku; i
stoga Izrailj omrznu Filistejima. I sazvan bi narod za Saulom
u Galgal. **5** A Filisteji se skupiše da vojuju na Izrailja, trideset

tisuæa kola i šest tisuæa konjika, i mnoštvo naroda kao pijesak
na brijegu morskom; i izašavši stadoše u oko u Mihmasu, s
istoka od Vet-Avena. **6** I Izrailjci se vidješe u nevolji, jer narod bi
pritiješnjen; te se sakri u peæine i u èeste i u kamenjake i u
rasjeline i u jame. **7** A drugi Jevreji priđoše preko Jordana u
zemlju Gadovu i Galadovu. A Saul još bijaše u Galgalu, i sav
narod što iđaše za njim bijaše u strahu. **8** I poèeka sedam dana
do roka Samuilova. Ali Samuilo ne dođe u Galgal; te se narod
stade razlaziti od njega. **9** Tada reèe Saul: dodajte mi žrtvu
paljenicu i žrtve zahvalne. I prinese žrtvu paljenicu. **10** I kad
prinese žrtvu paljenicu, gle, dođe Samuilo. I Saul izide mu na
susret da ga pozdravi. **11** A Samuilo mu reèe: šta si uèinio? A
Saul odgovori: kad vidjeh gdje se narod razlazi od mene, a ti ne
dođe do roka, i Filisteji se skupili u Mihmasu, **12** Rekoh: sad æe
udariti Filisteji na me u Galgal, a ja se još ne pomolih Gospodu;
te se usudih i prinesoh žrtvu paljenicu. **13** Tada reèe Samuilo
Saulu: ludo si radio što nijesi držao zapovijesti Gospoda Boga
svojega, koju ti je zapovjedio; jer bi sada Gospod utvrdio carstvo
tvoje nad Izrailjem dovijeka. **14** A sada carstvo tvoje neæe se
održati. Gospod je našao sebi èovjeka po srcu svojemu, i njemu
je zapovjedio Gospod da bude voð narodu njegovu, jer nijesi
držao što ti je zapovjedio Gospod. **15** Potom diže se Samuilo i
otide iz Galgala u Gavaju Venijaminovu. I Saul izbroji narod
koji osta kod njega, i bješe ga do šest stotina ljudi. **16** I Saul
i sin mu Jonatan i narod što bješe s njima, stajahu u Gavaji
Venijaminovoj; a Filisteji stajahu u okolu u Mihmasu. **17** I izidoše
tri èete iz okola Filistejskoga da plijene: jedna èeta udari putem k
Ofri u zemlju Sovalsku; **18** A druga èeta udari putem k Vet-
Oronu; a treæa udari putem k meði koja gleda prema dolini

Sevojimskoj u pustinju. **19** A u cijeloj zemlji Izrailjskoj ne bješe
kovaèa, jer Filisteji rekoše: da ne bi gradili Jevreji maèeva ni
kopalja. **20** Zato slažahu svi Izrailjci k Filistejima kad koji šæaše
poklepati raonik ili motiku ili sjekiru ili srp. **21** I bijahu se zatupili
raonici i motike i vile troroge i sjekire, i same ostane trebaše
zaoštriti. **22** Zato kad dođe vrijeme boju, ne nađe se maèa ni
koplja ni u koga u narodu koji bješe sa Saulom i Jonatanom;
samo bijaše u Saula i u Jonatana sina njegova. **23** I straža
Filistejska izide u klanac kod Mihmasa.

14 Jedan dan reèe Jonatan sin Saulov momku svojemu koji mu
nošaše oružje: hajde da idemo k straži Filistejskoj koja je na onoj
strani. A ocu svojemu ne kaza ništa. **2** A Saul stajaše kraj brda
pod šipkom, koji bijaše u Migronu; i naroda bješe s njim oko šest
stotina ljudi. **3** I Ahija sin Ahitova brata Ihavoda sina Finesa sina
Ilija sveštenika Gospodnjega u Silomu nošaše opleæak. I narod
ne znadijaše da je otišao Jonatan. **4** A u klancu kojim šæaše
Jonatan otiæi k straži Filistejskoj, bijahu dvije strmene stijene,
jedna s jedne strane a druga s druge, i jedna se zvaše Voses a
druga Sene. **5** I jedna od njih stajaše sa sjevera prema Mihmasu,
a druga s juga prema Gavaji. **6** I Jonatan reèe momku koji mu
nošaše oružje: hajde da otidemo k straži tijeh neobrezanijeh;
može biti da æe nam uèiniti što Gospod, jer Gospodu ne smeta
izbaviti s množinom ili s malinom. **7** A onaj što mu nošaše oružje
odgovori mu: èini što ti je god u srcu, idi, evo ja æu iæi s tobom
kuda god hoæeš. **8** A Jonatan mu reèe: evo, otiæi æemo k
tijem ljudima, i pokazaæemo im se. **9** Ako nam reku: èekajte
dokle doðemo k vama, tada æemo se ustaviti na svom mjestu, i
neæemo iæi k njima. **10** Ako li reku: hodite k nama, tada æemo
otiæi; jer nam ih Gospod predade u ruke. To æe nam biti znak.

11 I pokazaše se obojica straži Filistejskoj; a Filisteji rekoše: gle,
izlaze Jevreji iz rupa u koje su se sakrili. **12** I stražari rekoše
Jonatanu i momku koji mu nošaše oružje: hodite k nama da vam
kažemo nešto. I Jonatan reèe onomu što mu nošaše oružje:
hajde za mnom, jer ih predade Gospod u ruke Izrailju. **13** Tako
puzaše Jonatan rukama i nogama, a za njim momak što mu
nošaše oružje; i padahu pred Jonatanom, i ubijaše ih za njim
onaj što mu nošaše oružje. **14** I to bi prvi boj, u kom pobi Jonatan
i momak što mu nošaše oružje oko dvadeset ljudi, otprilike na
po rala zemlje. **15** I uðe strah u oko u polju i u sav narod; i
straža i oni koji bjehu izašli da plijene prepadoše se, i zemlja se
uskoleba, jer bješe strah od Boga. **16** A straža Saulova u Gavaji
Venijaminovoj opazi gdje se mnoštvo uzbunilo i uspropadalo. **17**
Tada reèe Saul narodu koji bijaše s njim: pregledajte i vidite ko
je otišao od nas. I kad pregledaše, gle, ne bješe Jonatana i
momka njegova koji mu nošaše oružje. **18** I reèe Saul Ahiji:
donesi kovèeg Božji; jer kovèeg Božji bijaše tada kod sinova
Izrailjevijeh. **19** A dok govoraše Saul svešteniku, zabuna u okolu
Filistejskom bivaše sve veæa, i Saul reèe svešteniku: ostavi. **20**
I Saul i sav narod što bješe s njim skupiše se i doðoše do boja, i
gle, povadili bjehu maèeve jedan na drugoga, i zabuna bješe
vrlo velika. **21** A bijaše s Filistejima Jevreja kao prije, koji iðahu s
njima na vojsku svuda; pa i oni pristaše uz Izrailjce, koji bijahu
sa Saulom i Jonatanom. **22** I svi Izrailjci koji se bijahu sakrili u
gori Jefremovoj kad èuše da bježe Filisteji, naklopiše se i oni za
njima bijuæi ih. **23** I izbavi Gospod Izrailja u onaj dan; i boj otide
dori do Vet-Avena. **24** I Izrailjci se vrlo umoriše onaj dan; a Saul
zakle narod govoreæi: da je proklet koji jede što do veèera, da
se osvetim neprijateljima svojim. I ne okusi narod ništa. **25** I

sav narod one zemlje dođe u šumu, gdje bješe mnogo meda
po zemlji. **26** I kad dođe narod u šumu, vidje med gdje teèe;
ali niko ne prinese ruke k ustima svojim: jer se narod bojaše
zakletve. **27** Ali Jonatan ne èu kad otac njegov zakle narod, te
pruži štap koji mu bješe u ruci, i zamoèi kraj u sat, i primaèe
ruku svoju k ustima svojim, i zasvijetliše mu se oèi. **28** A jedan iz
naroda progovori i reèe: otac je tvoj zakleo narod rekavši: da je
proklet ko bi jeo što danas; stoga susta narod. **29** Tada reèe
Jonatan: smeo je zemlju otac moj; vidite kako mi se zasvijetliše
oèi, èim okusih malo meda. **30** A da je još narod slobodno jeo
danas od plijena neprijatelja svojih, koji nađe! ne bi li polom
Filistejski bio još veæi? **31** I tako pobiše onaj dan Filisteje od
Mihmasa do Ajalona, i narod se vrlo umori. **32** I naklopi se narod
na plijen, i nahvataše ovaca i volova i telaca, i poklaše ih na
zemlji, i stade narod jesti s krvlju. **33** I javiše Saulu govoreæi:
evo narod griješi Gospodu jeduæi s krvlju. A on reèe: nevjeru
uèiniste; dovaljajte sada k meni velik kamen. **34** Zatijem reèe
Saul: razidite se među narod i recite: dovedite svaki k meni vola
svojega i ovcu svoju; i ovdje zakoljite i jedite, i neæete griješiti
Gospodu jeduæi s krvlju. I donese sav narod, svaki svoga vola
svojom rukom one noæi, i ondje klaše. **35** I naèini Saul oltar
Gospodu; to bi prvi oltar koji naèini Gospodu. **36** Potom reèe
Saul: hajdemo za Filistejima noæas, da ih plijenimo do jutra, i da
ih ne ostavimo nijednoga. A oni rekoše: èini što ti je god volja.
Ali sveštenik reèe: da pristupimo ovdje k Bogu. **37** I upita Saul
Boga: hoæu li iæi za Filistejima? hoæeš li ih dati u ruke Izrailju?
Ali ne odgovori mu onaj dan. **38** Zato reèe Saul: pristupite ovamo
svi glavari narodni, i tražite i vidite na kom je grijeh danas. **39** Jer
kako je živ Gospod koji izbavlja Izrailja, ako bude i na Jonatanu

sinu mojem, poginuæe zaista. I ne odgovori mu niko iz svega
naroda. **40** Potom reèe svemu Izrailju: vi budite s jedne strane,
a ja i Jonatan sin moj biæemo s druge strane. A narod reèe
Saulu: èini što ti je drago. **41** Tada reèe Saul Gospodu Bogu
Izrailjevu: pokaži pravoga. I oblièi se Jonatan i Saul, a narod
izide prav. **42** I reèe Saul: bacite ždrijeb za me i za Jonatana sina
mojega. I oblièi se Jonatan. **43** Tada reèe Saul Jonatanu: kaži
mi šta si uèinio? I kaza mu Jonatan i reèe: samo sam okusio
malo meda nakraj štapa koji mi bješe u ruci; evo me; hoæu li
poginuti? **44** A Saul reèe: to neka mi uèini Bog i to neka doda,
poginuæeš, Jonatane! **45** Ali narod reèe Saulu: zar da pogine
Jonatan, koji je uèinio ovo spasenje veliko u Izrailju? Bože
saèuvaj! Tako živ bio Gospod, neæe pasti na zemlju nijedna
dlaka s glave njegove. Jer je s pomoæu Božjom uèinio to danas.
I tako izbavi narod Jonatana, te ne pogibe. **46** Tada se vrati Saul
od Filisteja, a Filisteji otidoše u svoje mjesto. **47** I Saul carujuæi
nad Izrailjem ratovaše na sve neprijatelje svoje, na Moavce i na
sinove Amonove i na Edomce i na careve Sovske i na Filisteje, i
kuda se god obraæaše, nadvlađivaše. **48** Skupi također vojsku i
pobi Amalika; i izbavi Izrailja iz ruku onijeh koji ga plijenjahu. **49**
A Saul imaše sinove: Jonatana i Isuja i Melhisuja; a dvjema
kæerima njegovijem bjehu imena prvenici Merava a mlađoj
Mihala. **50** A ženi Saulovoj bješe ime Ahinoama kæi Ahimasova;
a vojvodi njegovu bješe ime Avenir sin Nira strica Saulova. **51**
Jer Kis otac Saulov i Nir otac Avenirov bijahu sinovi Avilovi. **52** I
bijaše velik rat s Filistejima svega vijeka Saulova; i koga god
viđaše Saul hrabra i junaka, uzimaše ga k sebi.

15 A Samuilo reèe Saulu: Gospod me je poslao da te pomažem
za cara nad narodom njegovijem, nad Izrailjem; slušaj dakle

rijeèi Gospodnje. **2** Ovako veli Gospod nad vojskama: opomenuh
se šta je uèinio Amalik Izrailju, kako mu se opro na putu kad je
išao iz Misira. **3** Zato idi, i pobij Amalika, i zatri kao prokleto sve
što god ima; ne žali ga, nego pobij i ljude i žene i djecu i što je
na sisi i volove i ovce i kamile i magarce. **4** Tada Saul sazva
narod, i izbroji ih u Telaimu, i bješe ih dvjesta tisuæa pješaka i
deset tisuæa ljudi od Jude. **5** I doðe Saul do grada Amalièkoga, i
namjesti zasjedu u potoku. **6** I reèe Saul Kenejima: idite, odvojte
se, uklonite se od Amalika, da vas ne bih potro s njima; jer ste vi
uèinili milost svijem sinovima Izrailjevijem kad su išli iz Misira. I
otidoše Keneji od Amalika. **7** I Saul pobi Amalike od Avile do
Sura, koji je prema Misiru. **8** I uhvati Agaga cara Amalièkoga
živa, a sav narod njegov pobi oštrijem maèem. **9** I Saul i narod
njegov poštedje Agaga i najbolje ovce i najbolje volove i ugojenu
stoku i jaganjce i sve što bijaše dobro, i ne htješe pobiti; nego
što bijaše zlo i bez cijene, ono samo pobiše. **10** Zato doðe rijeè
Gospodnja k Samuilu govoreæi: **11** Kajem se što sam Saula
postavio carem, jer je otstupio od mene, i nije izvršio mojih
rijeèi. I rasrdi se Samuilo vrlo, i vikaše ka Gospodu svu noæ.
12 I ustavši rano Samuilo poðe pred Saula. I javiše Samuilu
govoreæi: Saul doðe u Karmil, i eno podiže sebi spomenik, pa se
vrati odande i otide dalje i siðe u Galgal. **13** Kad Samuilo doðe k
Saulu, reèe mu Saul: blagosloven da si Gospodu! izvršio sam
rijeè Gospodnju. **14** A Samuilo reèe: kakva je to bleka ovaca
u ušima mojim? i rika volova koju èujem? **15** A Saul reèe: od
Amalika dognaše ih; jer narod poštedje najbolje ovce i najbolje
volove da prinese na žrtvu Gospodu Bogu tvojemu; ostalo pak
pobismo kao prokleto. **16** A Samuilo reèe Saulu: stani da ti
kažem što mi je rekao Gospod noæas. Reèe mu: govori. **17** Tada

reèe Samuilo: nijesi li bio mali sam u svojim oèima, pak si postao
glava plemenima Izrailjevijem, i Gospod te pomaza za cara nad
Izrailjem? **18** I Gospod te posla na ovaj put i reèe: idi, pobij
grješne Amalike, i vojuj na njih dokle ih ne istrijebite. **19** Zašto
dakle ne posluša glasa Gospodnjega, nego se naklopi na plijen,
i uèini zlo pred Gospodom? **20** A Saul odgovori Samuilu: ta
poslušao sam glas Gospodnji, i išao sam putem kojim me posla
Gospod, i doveo sam Agaga cara Amalièkoga, a Amalike sam
istrijebio. **21** Nego narod uze od plijena ovce i volove, najbolje
između prokletijeh stvari, da prinese na žrtvu Gospodu Bogu
tvojemu u Galgalu. **22** Ali Samuilo reèe: zar su mile Gospodu
žrtve paljenice i prinosi kao kad se sluša glas njegov? gle,
poslušnost je bolja od žrtve i pokornost od pretiline ovnujske. **23**
Jer je neposlušnost kao grijeh od èaranja, i nepokornost kao
sujevjerstvo i idolopoklonstvo. Odbacio si rijeè Gospodnju, zato
je i on tebe odbacio da ne budeš više car. **24** Tada reèe Saul
Samuilu: zgriješio sam što sam prestupio zapovijest Gospodnju i
tvoje rijeèi; jer pobojah se naroda i poslušah glas njegov. **25**
Nego sada oprosti mi grijeh moj, i vrati se sa mnom da se
poklonim Gospodu. **26** A Samuilo reèe Saulu: neæu se vratiti s
tobom, jer si odbacio rijeè Gospodnju, i zato je tebe Gospod
odbacio da ne budeš više car nad Izrailjem. **27** I Samuilo se
okrete da ide, ali ga Saul uhvati za skut od plašta njegova, te se
odadrije. **28** Tada mu reèe Samuilo: odadro je Gospod carstvo
Izrailjevo od tebe danas, i dao ga bližnjemu tvojemu, koji je bolji
od tebe. **29** I doista junak Izrailjev neæe slagati, niti æe se
raskajati; jer nije èovjek da se kaje. **30** A on reèe: zgriješio sam;
ali mi sad uèini èast pred starješinama naroda mojega i pred
Izrailjem, i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodu Bogu

tvojemu. **31** I vrativši se Samuilo otide za Saulom, i pokloni se
Saul Gospodu. **32** Potom reèe Samuilo: dovedite mi Agaga cara
Amaliècoga. I dođe k njemu Agag veseo, jer govoraše Agag:
zaista, prošla je gorèina smrtna. **33** Ali Samuilo reèe: kako je
tvoj maè uèinio te su žene ostale bez djece, tako æe ostati
bez djece tvoja majka među ženama. I isijeèe Samuilo Agaga
pred Gospodom u Galgalu. **34** Potom otide Samuilo u Ramu, a
Saul otide kuæi svojoj u Gavaju Saulovu. **35** I Samuilo više ne
vidje Saula do svoje smrti, i plakaše Samuilo za Saulom, što se
Gospod pokaja što je postavio Saula carem nad Izrailjem.

16 A Gospod reèe Samuilu: dokle æeš ti plakati za Saulom
kad ga ja odbacih da ne caruje više nad Izrailjem? Napuni rog
svoj ulja, i hodi da te pošljem k Jeseju Vitlejemcu, jer između
njegovijeh sinova izabrah sebi cara. **2** A Samuilo reèe: kako da
idem? jer æe èuti Saul, pa æe me ubiti. A Gospod odgovori:
uzmi sa sobom junicu iz goveda, pa reci: doðoh da prinesem
žrtvu Gospodu. **3** I pozovi Jeseja na žrtvu, a ja æu ti pokazati šta
æeš èiniti, i pomaži mi onoga koga ti kažem. **4** I uèini Samuilo
kako mu kaza Gospod, i dođe u Vitlejem; a starješine gradske
uplašivši se istrèaše preda nj, i rekoše mu: jesi li došao dobro?
5 A on reèe: dobro; došao sam da prinesem žrtvu Gospodu;
osveštajte se i hodite sa mnom na žrtvu. Pa osvešta i Jeseja
i sinove njegove i pozva ih na žrtvu. **6** I kad doðoše vidjevši
Elijava reèe: jamaèno je pred Gospodom pomazanik njegov.
7 Ali Gospod reèe Samuilu: ne gledaj na lice njegovo ni na
visinu rasta njegova, jer sam ga odbacio; jer ne gledam na što
èovjek gleda: èovjek gleda što je na oèima, a Gospod gleda na
srce. **8** I dozva Jesej Avinadava, i reèe mu da ide pred Samuila.
A on reèe: ni toga nije izabrao Gospod. **9** Potom Jesej reèe

Sami da ide. A on reèe: ni toga nije izabrao Gospod. **10** Tako
reèe Jesej te proðoše sedam sinova njegovijeh pred Samuila; a
Samuilo reèe Jeseju: nije Gospod izabrao tijeh. **11** Potom reèe
Samuilo Jeseju: jesu li ti to svi sinovi? A on reèe: ostao je još
najmlađi; eno ga, pase ovce. Tada reèe Samuilo Jeseju: pošlji,
te ga dovedi, jer neæemo sjedati za sto dokle on ne dođe. **12** I
posla, te ga dovede. A bijaše smeđ, lijepijeh oèiju i lijepa stasa.
I Gospod reèe: ustani, pomaži ga, jer je to. **13** Tada Samuilo
uze rog s uljem, i pomaza ga usred braæe njegove; i siđe duh
Gospodnji na Davida i osta na njemu od toga dana. Potom usta
Samuilo i otide u Ramu. **14** A duh Gospodnji otide od Saula,
i uznemiravaše ga zao duh od Gospoda. **15** I rekoše Saulu
sluge njegove: gle, sada te uznemiruje zli duh Božiji. **16** Neka
gospodar naš zapovjedi slugama svojim koje stoje pred tobom,
da potraže èovjeka koji zna udarati u gusle, pa kad te napadne
zli duh Božji, neka udara rukom svojom, i odlakšaæe ti. **17** I reèe
Saul slugama svojim: potražite èovjeka koji zna dobro udarati u
gusle, i dovedite mi ga. **18** A jedan između sluga njegovijeh
odgovori i reèe: evo, ja znam sina Jeseja Vitlejemca, koji umije
dobro udarati u gusle, i hrabar je junak i ubojnik, i pametan je i
lijep, i Gospod je s njim. **19** I Saul posla ljude k Jeseju i poruèi:
pošlji mi Davida sina svojega koji je kod ovaca. **20** A Jesej uze
magarca i hljeba i mješinu vina i jedno jare, i posla Saulu po
Davidu sinu svojemu. **21** I David dođe k Saulu i izide preda nj, i
omilje Saulu veoma, te ga postavi da mu nosi oružje. **22** Potom
posla Saul k Jeseju i poruèi: neka David ostane kod mene, jer je
našao milost preda mnom. **23** I kad bi duh Božji napao Saula,
David uzevši gusle udarao bi rukom svojom, te bi Saul odahnuo
i bilo bi mu bolje, jer bi zli duh otišao od njega.

17 Tada Filisteji skupiše vojsku svoju da vojuju, i skupiše se u
Sokotu Judinu, i stadoše u oko između Sokota i Azike na međi
Damimskoj. **2** A Saul i Izrailjci skupiše se i stadoše u oko u
dolini Ili, i uvrstaše se prema Filistejima. **3** I Filisteji stajahu na
brdu odonuda a Izrailjci stajahu na brdu odovuda, a među njima
bješe dolina. **4** I izide iz okola Filistejskoga jedan zatoènik po
imenu Golijat iz Gata, visok šest lakata i ped. **5** I na glavi mu
bješe kapa od mjedi, i oklop ploèast na njemu od mjedi; i bijaše
oklop težak pet tisuæa sikala. **6** I nogavice od mjedi bjehu mu
na nogu, i štit od mjedi na ramenima. **7** A kopljaèa od koplja mu
bješe kao vratilo, a gvožđa u koplju mu bješe šest stotina sikala; i
koji mu oružje nošaše iđaše pred njim. **8** On stavši vikaše vojsku
Izrailjsku, i govoraše im: što ste izašli uvrstavši se? nijesam li ja
Filistejin a vi sluge Saulove? izberite jednoga između sebe, pa
neka izađe k meni. **9** Ako me nadjaèa i pogubi me, mi æemo
vam biti sluge; ako li ja njega nadjaèam i pogubim ga, onda æete
vi biti nama sluge, i služiæete nam. **10** Još govoraše Filistejin: ja
osramotih danas vojsku Izrailjsku; dajte mi èovjeka da se bijemo.
11 A kad Saul i sav Izrailj èu šta reèe Filistejin, prepadoše se i
uplašiše se vrlo. **12** A bijaše David sin jednoga Efraæanina,
iz Vitlejema Judina, kojemu ime bješe Jesej, koji imaše osam
sinova i bijaše u vrijeme Saulovo star i vremenit među ljudima.
13 I tri najstarija sina Jesejeva otidoše za Saulom na vojsku;
a imena trojici sinova njegovijeh koji otidoše na vojsku bijahu
prvencu Elijav a drugome Avinadav a treæemu Sama. **14** A
David bijaše najmlađi. I ona tri najstarija otidoše za Saulom.
15 A David otide od Saula i vrati se u Vitlejem da pase ovce
oca svojega. **16** A Filistejin izlažaše jutrom i veèerom, i staja
èetrdeset dana. **17** A Jesej reèe Davidu sinu svojemu: uzmi sada

za braæu svoju efu ovoga prženoga žita i ovijeh deset hljebova,
i odnesi brže u oko braæi svojoj. **18** A ovijeh deset mladijeh
siraca odnesi tisuæniku, i vidi braæu svoju kako su, i donesi od
njih znak. **19** A Saul i oni i sav Izrailj bijahu u dolini Ili ratujuæi s
Filistejima. **20** I tako David usta rano i ostavi ovce na èuvaru; pa
uze i otide kako mu zapovjedi Jesej; i dođe na mjesto gdje bješe
oko, i vojska izlažaše da se vrsta za boj, i podizaše ubojnu viku.
21 I stajaše vojska Izrailjska i Filistejska jedna prema drugoj. **22**
Tada ostavi David svoj prtljag kod èuvara, koji èuvaše prtljag,
i otrèa u vojsku, i dođe i zapita braæu svoju za zdravlje. **23**
I dokle govoraše s njima, gle, onaj zatoènik po imenu Golijat
Filistejin iz Gata, izide iz vojske Filistejske i govoraše kao prije, i
David èu. **24** A svi Izrailjci kad vidješe toga èovjeka, uzbjegoše
od njega, i bješe ih strah veoma. **25** I govorahu Izrailjci: vidjeste
li toga èovjeka što izide? Jer izide da sramoti Izrailja. A ko bi
ga pogubio, car bi mu dao silno blago, i kæer svoju dao bi
mu; i oslobodio bi dom oca njegova u Izrailju. **26** Tada reèe
David ljudima koji stajahu oko njega govoreæi: šta æe se uèiniti
èovjeku koji pogubi toga Filistejina i skine sramotu s Izrailja? Jer
ko je taj Filistejin neobrezani da sramoti vojsku Boga živoga? **27**
A narod mu odgovori iste rijeèi govoreæi: to æe se uèiniti onome
ko ga pogubi. **28** A kad èu Elijav brat njegov najstariji kako se
razgovara s tijem ljudima, razljuti se Elijav na Davida, i reèe mu:
što si došao? i na kom si ostavio ono malo ovaca u pustinji?
znam ja obijest tvoju i zloæu srca tvojega; došao si da vidiš boj.
29 A David reèe: šta sam sad uèinio? zapovjeđeno mi je. **30**
Potom okrenu se od njega k drugome i zapita kao prije; i narod
mu odgovori kao prije. **31** I kad se èuše rijeèi koje govoraše
David, javiše ih Saulu, a on ga dozva k sebi. **32** I David reèe

Saulu: neka se niko ne plaši od onoga; sluga æe tvoj izaæi i
biæe se s Filistejinom. **33** A Saul reèe Davidu: ne možeš ti iæi
na Filistejina da se biješ s njim, jer si ti dijete a on je vojnik od
mladosti svoje. **34** A David reèe Saulu: sluga je tvoj pasao ovce
oca svojega; pa kad dođe lav ili medvjed i odnese ovcu iz stada,
35 Ja potrèah za njim, i udarih ga i oteh mu iz èeljusti; i kad bi
skoèio na me, uhvatih ga za grlo, te ga bih i ubih. **36** I lava i
medvjeda ubijao je tvoj sluga, pa æe i taj Filistejin neobrezani
proæi kao oni; jer osramoti vojsku Boga živoga. **37** Još reèe
David: Gospod koji me je saèuvao od lava i medvjeda, on æe
me saèuvati i od ovoga Filistejina. Tada reèe Saul Davidu: idi, i
Gospod neka bude s tobom. **38** I Saul dade Davidu svoje oružje,
i metnu mu na glavu kapu svoju od mjedi i metnu oklop na nj. **39**
I pripasa David maè njegov preko svojega odijela i pođe, ali ne
bješe navikao, pa reèe David Saulu: ne mogu iæi s tijem, jer
nijesam navikao. Pa skide David sa sebe. **40** I uze štap svoj u
ruku, i izabra na potoku pet glatkih kamena i metnu ih u torbu
pastirsku, koju imaše, i uze praæu svoju u ruku, i tako pođe ka
Filistejinu. **41** A i Filistejin iđaše sve bliže k Davidu, a èovjek koji
mu nošaše oružje, iđaše pred njim. **42** A kad Filistejin pogleda i
vidje Davida, potsmjehnu mu se, što bješe mlad i smeđ i lijepa
lica. **43** I reèe Filistejin Davidu: eda li sam pseto, te ideš na me
sa štapom? I proklinjaše Filistejin Davida bogovima svojim. **44** I
reèe Filistejin Davidu: hodi k meni da dam tijelo tvoje pticama
nebeskim i zvijerima zemaljskim. **45** A David reèe Filistejinu: ti
ideš na me s maèem i s kopljem i sa štitom; a ja idem na te u
ime Gospoda nad vojskama, Boga vojske Izrailjeve, kojega si
ružio. **46** Danas æe te Gospod dati meni u ruke, i ubiæu te, i
skinuæu glavu s tebe, i daæu danas tjelesa vojske Filistejske

pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim, i poznaæe sva zemlja
da je Bog u Izrailju. **47** I znaæe sav ovaj zbor da Gospod ne
spasava maèem ni kopljem, jer je rat Gospodnji, zato æe vas
dati nama u ruke. **48** A kad se Filistejin podiže i doðe bliže k
Davidu, David brže istrèa na bojište pred Filistejina. **49** I David
turi ruku svoju u torbu svoju, i izvadi iz nje kamen, i baci ga
iz praæe, i pogodi Filistejina u èelo i uðe mu kamen u èelo,
te pade nièice na zemlju. **50** Tako David praæom i kamenom
nadjaèa Filistejina, i udari Filistejina i ubi ga; a nemaše David
maèa u ruci. **51** I pritrèav David stade na Filistejina, i zgrabi maè
njegov i izvuèe ga iz korica i pogubi ga i otsijeèe mu glavu.
A Filisteji kad vidješe gdje pogibe junak njihov pobjegoše. **52**
A Izrailjci i Judejci ustaše i povikaše i potjeraše Filisteje do
doline i do vrata Akaronskih; i padaše pobijeni Filisteji po putu
Sarajimskom do Gata i do Akarona. **53** Potom se vratiše sinovi
Izrailjevi tjeravši Filisteje, i oplijeniše oko njihov. **54** A David uze
glavu Filistejinovu, i odnese je u Jerusalim, a oružje njegovo
ostavi u svojoj kolibi. **55** A kad Saul vidje Davida gdje ide pred
Filistejina, reèe Aveniru vojvodi: èiji je sin taj mladiæ, Avenire? A
Avenir reèe: kako je živa duša tvoja, care, ne znam. **56** A car
reèe: pitaj èiji je sin taj mladiæ. **57** A kad se vrati David pogubivši
Filistejina, uze ga Avenir i izvede ga pred Saula, a u ruci mu
bješe glava Filistejinova. **58** I Saul reèe mu: èiji si sin, dijete? A
David reèe: ja sam sin sluge tvojega Jeseja Vitlejemca.

18 I kad svrši razgovor sa Saulom, duša Jonatanova prionu za
dušu Davidovu, i Jonatan ga zapazi kao svoju dušu. **2** I uze ga
Saul taj dan, i ne dade mu da se vrati kuæi oca svojega. **3** I
Jonatan uèini vjeru s Davidom, jer ga ljubljaše kao svoju dušu. **4**
I skide Jonatan sa sebe plašt, koji nošaše, i dade ga Davidu, i

odijelo svoje i maè svoj i luk svoj i pojas svoj. **5** I iðaše David na
što ga god Saul pošiljaše, i bijaše sreæan, i postavi ga Saul nad
vojnicima, i omilje svemu narodu, pa i slugama Saulovijem. **6**
A kad se vraæahu, i kad se David vraæaše ubivši Filistejina,
izlaziše žene iz svakoga grada Izrailjeva pjevajuæi i igrajuæi
na susret caru Saulu, s bubnjima i s veseljem i guslama. **7** I
otpijevajuæi žene jedne drugima uza svirke govorahu: Saul
zgubi svoju tisuæu, ali David svojih deset tisuæa. **8** I razgnjevi
se Saul vrlo, i ne biše mu po volji te rijeèi, i reèe: Davidu dadoše
deset tisuæa, a meni dadoše tisuæu; još mu samo carstvo treba.
9 I od toga dana Saul gledaše poprijeko Davida. **10** A sjutradan
napade Saula zli duh Božji, te prorokovaše u kuæi, a David mu
udaraše rukom svojom u gusle kao prije: a Saulu u ruci bješe
koplje. **11** I Saul baci koplje govoreæi: da prikujem Davida za
zid. Ali mu se David izmaèe dva puta. **12** I Saula bješe strah od
Davida, jer Gospod bješe s njim, a od Saula bješe otstupio.
13 Zato ga ukloni Saul od sebe, i postavi ga tisuænikom; i on
odlažaše i dolažaše pred narodom. **14** I David bijaše sreæan u
svemu što èinjaše, jer Gospod bijaše s njim. **15** A Saul videæi da
je veoma sreæan, bojaše ga se. **16** A sav Izrailj i Juda ljubljaše
Davida, jer on odlažaše i dolažaše pred njima. **17** I reèe Saul
Davidu: evo, kæer svoju stariju Meravu daæu ti za ženu, samo
mi budi hrabar i vodi ratove Gospodnje. Jer Saul govoraše:
neæu da se digne moja ruka na nj, nego Filistejska ruka neka
se digne na nj. **18** A David reèe Saulu: ko sam ja i kakav je
život moj ili dom oca mojega u Izrailju, da budem zet carev?
19 A kad doðe vrijeme da Meravu kæer Saulovu dadu Davidu,
dadoše je Adrilu Meolaæaninu za ženu. **20** Ali Davida ljubljaše
Mihala kæi Saulova; a kad to javiše Saulu, bi mu po volji. **21**

I reèe Saul: daæu mu je da mu bude zamka i da se diže na
nj ruka Filistejska. A Davidu reèe Saul: biæeš mi danas zet s
drugom. **22** I zapovjedi Saul slugama svojim: recite Davidu tajno
i govorite: gle, omilio si caru, i sve sluge njegove ljube te; budi
sada zet carev. **23** I sluge Saulove rekoše te rijeèi Davidu, a
David reèe: mislite li da je lako biti zet carev? ta ja sam siromah
i mali èovjek. **24** I Saulu javiše ovo sluge njegove govoreæi:
ovako reèe David. **25** A Saul reèe: ovako recite Davidu: ne
traži car uzdarja, nego sto okrajaka Filistejskih, da se car osveti
svojim neprijateljima. A Saul mišljaše kako bi David pao u ruke
Filistejima. **26** I sluge njegove kazaše Davidu te rijeèi, i Davidu
bi po volji da postane carev zet. I vrijeme se još ne navrši. **27** A
David usta i otide sa svojim ljudima, i pobi dvjesta Filisteja. I
donese David okrajke njihove, i dadoše ih na broj caru da bi
postao carev zet. I Saul mu dade za ženu Mihalu kæer svoju. **28**
I Saul vidje i pozna da je Gospod sa Davidom; i Mihala kæi
Saulova ljubljaše ga. **29** A Saul se još veæma poboja Davida; i
bijaše Saul jednako neprijatelj Davidu. **30** A knezovi Filistejski
udarahu; i kad god udarahu, David bijaše sreæniji od svijeh
sluga Saulovijeh, i ime se njegovo vrlo proslavi.

19 I Saul govori Jonatanu sinu svojemu i svijem slugama
svojim da ubiju Davida; ali Jonatan sin Saulov ljubljaše veoma
Davida. **2** I javi Jonatan Davidu i reèe mu: Saul otac moj traži da
te ubije; nego se èuvaj sjutra, skloni se gdjegod i prikrij se. **3** A
ja æu izaæi i stajaæu pored oca svojega u polju gdje ti budeš,
i govoriæu o tebi s ocem svojim, i što doznam javiæu ti. **4** I
Jonatan progovori za Davida Saulu ocu svojemu, i reèe mu:
da se ne ogriješi car o slugu svojega Davida, jer se on nije
ogriješio o tebe, nego je još vrlo dobro za te što je èinio. **5**

Jer nije mario za život svoj i pobio je Filisteje, i Gospod uèini
spasenje veliko svemu Izrailju; vidio si i radovao si se; pa zašto
bi se ogriješio o krv pravu i ubio Davida ni za što? **6** I posluša
Saul Jonatana, i zakle se Saul: tako živ bio Gospod, neæe
poginuti. **7** Tada Jonatan dozva Davida, i kaza mu Jonatan sve
ovo; i dovede Jonatan Davida k Saulu, i opet bi pred njim kao
preðe. **8** I nasta opet rat, i David izide i pobi se s Filistejima, i
razbi ih veoma, te bježaše od njega. **9** Potom zli duh Gospodnji
napade Saula kad sjeðaše kod kuæe i držaše koplje u ruci, a
David udaraše rukom o gusle. **10** I Saul šæaše Davida kopljem
prikovati za zid, ali se on izmaèe Saulu, te koplje udari u zid, a
David pobježe i izbavi se onu noæ. **11** A Saul posla ljude ka
kuæi Davidovoj da ga èuvaju i ujutru ubiju. A to javi Davidu žena
njegova Mihala govoreæi: ako noæas ne izbaviš duše svoje,
ujutru æeš poginuti. **12** Tada Mihala spusti Davida kroz prozor,
te otide i pobježe i izbavi se. **13** A Mihala uze lik, i metnu ga u
postelju, i metnu mu pod glavu uzglavlje od kostrijeti, i pokri
ga haljinom. **14** I kad Saul posla ljude da uhvate Davida, ona
reèe: bolestan je. **15** A Saul posla opet ljude da vide Davida
govoreæi: donesite mi ga u postelji da ga pogubim. **16** A kad
doðoše poslani, gle, lik u postelji i uzglavlje od kostrijeti pod
glavom mu. **17** I reèe Saul Mihali: što me tako prevari i pusti
neprijatelja mojega da uteèe? A Mihala reèe Saulu: on mi reèe:
pusti me, ili æu te ubiti. **18** Tako David uteèe i izbavi se, i doðe k
Samuilu u Ramu, i pripovjedi mu sve što mu je uèinio Saul. I
otidoše on i Samuilo, i ostaše u Najotu. **19** A Saulu doðe glas i
rekoše mu: eno Davida u Najotu u Rami. **20** Tada posla Saul
ljude da uhvate Davida; i oni vidješe zbor proroka gdje prorokuju
a Samuilo im starješina. I duh Gospodnji doðe na poslanike

Saulove, te i oni prorokovahu. **21** A kad to javiše Saulu, on posla
druge poslanike, ali i oni prorokovahu; te Saul opet posla treæe
poslanike, ali i oni prorokovahu. **22** Tada sam poðe u Ramu, i
kad doðe na veliki studenac koji je u Sokotu, zapita govoreæi:
gdje je Samuilo i David? I rekoše mu: eno ih u Najotu u Rami.
23 I poðe u Najot u Rami; ali i na njega siðe duh Božji, te iduæi
dalje prorokovaše dokle doðe u Najot u Rami. **24** Pa skide i on
haljine svoje sa sebe, i prorokova i on pred Samuilom, i padnuvši
ležaše go vas onaj dan i svu noæ. Stoga se govori: eda li je i
Saul među prorocima?

20 A David pobježe iz Najota u Rami, i doðe i reèe Jonatanu:
šta sam uèinio? kakva je krivica moja? i šta sam zgriješio ocu
tvojemu, te traži dušu moju? **2** A on mu reèe: saèuvaj Bože!
neæeš ti poginuti. Evo otac moj ne èini ništa, ni veliko ni malo, a
da meni ne kaže; a kako bi to tajio od mene otac moj? Neæe to
biti. **3** A David zaklinjuæi se opet reèe: otac tvoj zna dobro da
sam našao ljubav u tebe, pa veli: ne treba da dozna za ovo
Jonatan, da se ne ožalosti. Ali tako živ bio Gospod i tako živa
bila duša tvoja, samo je jedan korak između mene i smrti. **4** A
Jonatan reèe Davidu: šta želi duša tvoja? Ja æu ti uèiniti. **5** I
David reèe Jonatanu: evo sjutra je mladina, kad treba s carem
da jedem, pusti me dakle da se sakrijem u polju do treæega
veèera. **6** Ako zapita za me otac tvoj, ti reci: vrlo mi se molio
David da otrèi u Vitlejem grad svoj, jer je ondje godišnja žrtva
svega roda njegova. **7** Ako reèe: dobro, biæe miran sluga tvoj;
ako li se razgnjevi, znaj da je zlo naumio. **8** Uèini dakle milost
sluzi svojemu, kad si vjeru Gospodnju uhvatio sa slugom svojim;
ako je kaka krivica na meni, ubij me sam, jer zašto bi me vodio
k ocu svojemu? **9** A Jonatan mu reèe: Bože saèuvaj; jer da

doznam da je otac moj naumio zlo da te zadesi, zar ti ne bih
javio? **10** A David reèe Jonatanu: ko æe mi javiti ako ti otac
odgovori što zlo? **11** A Jonatan reèe Davidu: hodi da izidemo
u polje. I izidoše obojica u polje. **12** I Jonatan reèe Davidu:
Gospode Bože Izrailjev! kad iskušam oca svojega sjutra u ovo
doba ili prekosjutra, i bude dobro po Davida, ako ne pošljem k
tebi i ne javim ti, **13** Neka Gospod uèini tako Jonatanu i tako
neka doda. Ako li otac moj bude naumio da ti uèini zlo, ja æu ti
javiti, i opraviæu te, i otiæi æeš s mirom; i Gospod neka bude s
tobom kao što je bio s ocem mojim. **14** A i ti, dokle sam živ,
èiniæeš meni milost Gospodnju da ne poginem; **15** I neæeš
ukratiti milosti svoje domu mojemu dovijeka, ni onda kad Gospod
istrijebi sve neprijatelje Davidove sa zemlje. **16** Tako Jonatan
uèini vjeru s domom Davidovijem govoreæi: Gospod neka traži
iz ruku neprijatelja Davidovijeh. **17** I još zakle Jonatan Davida
ljubavlju svojom k njemu, jer ga ljubljaše kao svoju dušu. **18**
Potom reèe mu Jonatan: sjutra je mladina, i pitaæe se za te, jer
æe tvoje mjesto biti prazno. **19** A ti èekaj do treæega dana, pa
onda otidi brzo i doði na mjesto gdje si se bio sakrio kad se ovo
radilo, i sjedi kod kamena Ezila. **20** A ja æu baciti tri strijele
ukraj toga kamena, kao da gađam biljegu. **21** I evo poslaæu
momka govoreæi mu: idi, nađi strijele. Ako reèem momku: eto
strijele su za tobom ovamo bliže, digni ih; tada doði, dobro je
po te, i neæe ti biti ništa, tako živ bio Gospod! **22** Ako li ovako
reèem momku: eto strijele su pred tobom tamo dalje; onda
idi, jer te Gospod šalje. **23** A za ove rijeèi što rekosmo ja i
ti, evo, Gospod je svjedok između mene i tebe dovijeka. **24**
Potom se David sakri u polju; i dođe mladina, i car sjede za
sto da jede. **25** A kad car sjede na svoje mjesto, po obièaju

na mjesto kod zida, Jonatan usta, a Avenir sjede do Saula, a
mjesto Davidovo bješe prazno. **26** I Saul ne reèe ništa onaj
dan, jer mišljaše: dogodilo mu se štogod, te nije èist, zacijelo
nije èist. **27** A sjutradan, drugi dan mjeseca, opet bješe prazno
mjesto Davidovo, a Saul reèe Jonatanu sinu svojemu: zašto
sin Jesejev ne dođe na objed ni juèe ni danas? **28** A Jonatan
odgovori Saulu: vrlo me je molio David da otide do Vitlejema, **29**
Rekavši: pusti me, jer porodica naša ima žrtvu u gradu, i sam mi
je brat zapovjedio; ako sam dakle našao milost pred tobom, da
otidem i vidim braæu svoju. Zato nije došao na carev objed.
30 Tada se razgnjevi Saul na Jonatana, te mu reèe: nevaljali i
neposlušni sine! zar ja ne znam da si izabrao sina Jesejeva sebi
na sramotu i na sramotu svojoj nevaljaloj majci? **31** Jer dokle je
živ sin Jesejev na zemlji, neæeš se utvrditi ni ti ni carstvo tvoje;
zato pošlji sada i dovedi ga k meni, jer je zaslužio smrt. **32** A
Jonatan odgovori Saulu ocu svojemu i reèe mu: zašto da se
pogubi? šta je uèinio? **33** Tada se Saul baci kopljem na nj da ga
ubije. Tada vidje Jonatan da je otac njegov naumio ubiti Davida.
34 I usta Jonatan od stola gnjevan, i ništa ne jede drugi dan po
mladini; jer se zabrinu za Davida, što ga otac osramoti. **35** A kad
bi ujutru, izide Jonatan u polje u vrijeme kako bješe ugovorio s
Davidom, i s njim jedno momèe. **36** I reèe momku svojemu: trèi
da mi nađeš strijele koje æu pustiti. I momèe otrèa, a on pusti
strijelu preko njega. **37** A kad dođe momak do mjesta kuda bješe
zastrijelio Jonatan, viknu Jonatan za momkom govoreæi: nije li
strijela dalje naprijed? **38** Još viknu Jonatan za momkom: brže,
ne stoj. I momak Jonatanov pokupi strijele, i vrati se gospodaru
svojemu. **39** Ali momak ne znaše ništa, samo Jonatan i David
znahu šta je. **40** I Jonatan dade oružje svoje momku koji bijaše

s njim, i reèe mu: idi, odnesi u grad. **41** I kad momak otide,
David usta s južne strane i pade nièice na zemlju i pokloni
se tri puta, i poljubiše se, i plakaše obojica, a David osobito.
42 I reèe Jonatan Davidu: idi s mirom, kao što smo se zakleli
obojica imenom Gospodnjim rekavši: Gospod da je svjedok
između mene i tebe i između mojega sjemena i tvojega sjemena
dovijeka. I tako David ustavši otide, a Jonatan se vrati u grad.

21 Tada David dođe u Nov k Ahimelehu svešteniku; a Ahimeleh
se uplaši i istrèa pred Davida, i reèe mu: zašto si sam, i nema
nikoga s tobom? **2** A David reèe Ahimelehu svešteniku: car mi
nešto zapovjedi, i reèe mi: niko da ne dozna zašto te šaljem i
šta sam ti zapovjedio. A sluge sam opravio u to i to mjesto.
3 Nego šta imaš pri ruci? daj mi pet hljebova, ili šta imaš. **4**
A sveštenik odgovori Davidu i reèe: nemam pri ruci obiènoga
hljeba; nego ima svetoga hljeba; ali jesu li se momci èuvali od
žena? **5** A David odgovori svešteniku i reèe mu: nije bilo žena
kod nas ni juèe ni onomadne, otkako sam pošao, i sudovi su u
momaka bili sveti. A ako bi put i neèist bio, osvetiæe se danas
sudovima. **6** Tada mu dade sveštenik hljebove svete, jer ne
bješe hljeba osim hljebova postavljenijeh, koji bijahu uzeti ispred
Gospoda da se postave hljebovi topli onaj dan kad se oni uzeše.
7 A ondje bijaše onaj dan jedan od sluga Saulovijeh baveæi se
pred Gospodom, kojemu ime bješe Doik Idumejac, starješina
nad pastirima Saulovijem. **8** I David reèe Ahimelehu: imaš li tu
kako koplje ili maè? jer ni maèa svojega ni oružja ne ponesoh,
jer stvar careva bijaše hitna. **9** A sveštenik reèe: ovdje je maè
Golijata Filistejina, kojega si ubio u dolini Ili, uvijen u platno iza
opleæka; ako hoæeš, uzmi ga, jer drugoga osim njega nema
ovdje. A David reèe: takoga više nema, daj mi ga. **10** Potom se

podiže David, i pobježe onaj dan od Saula, i doðe k Ahisu caru
Gatskom. **11** A Ahisu rekoše sluge njegove: nije li ovo David car
zemaljski? Nijesu li o njemu pjevali igrajuæi i govoreæi: Saul
zgubi svoju tisuæu, a David svojih deset tisuæa? **12** I David
metnu ove rijeèi u srce svoje, i poboja se veoma Ahisa cara
Gatskoga. **13** I pretvori se pred njima i uèini se lud u rukama
njihovijem; i šaraše po vratima, i bacaše pjenu niz bradu svoju.
14 I Ahis reèe slugama svojim: eto, vidite da je èovjek lud; što ste
mi ga doveli? **15** Zar nemam dosta ludijeh, nego mi dovedoste
toga da luduje preda mnom? zar æe taj uæi u kuæu moju?

22 Tada David otide odande i uteèe u peæinu Odolamsku. A
kad to èuše braæa njegova i sav dom oca njegova, doðoše
onamo k njemu. **2** I skupiše se oko njega koji god bijahu u
nevolji i koji bijahu zaduženi i koji god bijahu tužna srca; i on
im posta poglavica; i bješe ih s njim oko èetiri stotine ljudi. **3** I
odande otide David u Mispu Moavsku, i reèe caru Moavskom:
dopusti da se otac moj i mati moja sklone kod vas dokle vidim
šta æe Bog uèiniti sa mnom. **4** I izvede ih pred cara Moavskoga,
i ostaše kod njega za sve vrijeme dokle David bješe u onom
gradu. **5** Ali prorok Gad reèe Davidu: nemoj ostati u tom gradu,
idi i vrati se u zemlju Judinu. I David otide i doðe u šumu Aret. **6**
A Saul èu da se pojavio David i ljudi što bijahu s njim. Tada Saul
sjeðaše u Gavaji pod šumom u Rami, s kopljem u ruci, a sve
sluge njegove stajahu pred njim. **7** I reèe Saul slugama svojim
koje stajahu pred njim: èujte sinovi Venijaminovi; hoæe li vama
svjema sin Jesejev dati njive i vinograde? hoæe li sve vas uèiniti
tisuænicima i stotinicima? **8** Te ste se svi složili na me, i nema
nikoga da mi javi da se moj sin složio sa sinom Jesejevijem,
i nema nikoga među vama da mari za me i da mi javi da je

sin moj podigao slugu mojega na me da mi zasjeda, kao što
se danas vidi. **9** Tada odgovori Doik Idumejac, koji stajaše sa
slugama Saulovijem, i reèe: vidio sam sina Jesejeva gdje dođe u
Nov k Ahimelehu sinu Ahitovovu. **10** On pita za nj Gospoda, i
dade mu brašnjenice: i maè Golijata Filistejina dade mu. **11** Tada
car posla da dovedu Ahimeleha sina Ahitovova sveštenika i sav
dom oca njegova, sveštenike, koji bijahu u Novu. I doðoše svi k
caru. **12** Tada reèe Saul: èuj sada sine Ahitovov. A on odgovori:
evo me, gospodaru. **13** A Saul mu reèe: zašto ste se složili na
me ti i sin Jesejev, te si mu dao hljeba i maè, i pitao si Boga za
nj, da bi ustao na me da mi zasjeda, kao što se vidi danas? **14**
A Ahimeleh odgovori caru i reèe: a ko je između svijeh sluga
tvojih kao David, vjeran, i zet carev i poslušan tebi i poštovan
u kuæi tvojoj? **15** Eda li sam sad prvi put pitao Gospoda za
nj? Saèuvaj Bože! neka car ne bijedi takim èim sluge svojega
niti koga u domu oca mojega; jer nije znao sluga tvoj od svega
toga ništa. **16** Ali car reèe: poginuæeš, Ahimeleše! i ti i sav dom
oca tvojega. **17** Tada car reèe slugama koje stajahu pred njim:
okrenite se i pogubite sveštenike Gospodnje, jer je i njihova
ruka s Davidom, i znajuæi da je pobjegao ne javiše mi. Ali sluge
careve ne htješe podignuti ruke svoje da ulože na sveštenike
Gospodnje. **18** Tada car reèe Doiku: okreni se ti, te uloži na
sveštenike. I okrenuvši se Doik Idumejac uloži na sveštenike, i
pobi ih onaj dan osamdeset i pet, koji nošahu opleæak laneni.
19 I u Novu, gradu svešteniècom, isijeèe oštrijem maèem i
ljude i žene i djecu i koja sisahu, i volove, i magarce i sitnu
stoku oštrijem maèem. **20** Ali uteèe jedan sin Ahimeleha sina
Ahitovova, po imenu Avijatar, i pobježe k Davidu. **21** I Avijatar
javi Davidu da je Saul pobio sveštenike Gospodnje. **22** A David

reèe Avijataru: znao sam onoga dana kad je bio ondje Doik
Idumejac da æe zacijelo kazati Saulu; ja sam kriv za sve duše
doma oca tvojega. **23** Ostani kod mene, ne boj se; jer ko traži
moju dušu, tražiæe i tvoju; kod mene æeš biti saèuvan.

23 Tada javiše Davidu govoreæi: evo Filisteji udariše na Keilu,
i haraju gumna. **2** I upita David Gospoda govoreæi: hoæu li iæi i
udariti na te Filisteje? A Gospod reèe Davidu: idi, i pobiæeš
Filisteje i izbaviti Keilu. **3** A Davidu rekoše ljudi njegovi: evo
nas je strah ovdje u Judinoj zemlji, a šta æe biti kad pođemo u
Keilu na oko Filistejski. **4** Zato David opet upita Gospoda, a
Gospod mu odgovori i reèe: ustani, idi u Keilu, jer æu ja predati
Filisteje u ruke tvoje. **5** Tada otide David sa svojim ljudima u
Keilu, i udari na Filisteje, i otjera im stoku, i pobi ih ljuto; tako
izbavi David stanovnike Keilske. **6** A kad Avijatar sin Ahimelehov
pobježe k Davidu u Keilu, donese sobom opleæak. **7** Potom
javiše Saulu da je David došao u Keilu; i reèe Saul: dao ga je
Bog u moje ruke, jer se zatvorio ušavši u grad, koji ima vrata i
prijevornice. **8** I sazva Saul sav narod na vojsku da ide na Keilu i
opkoli Davida i ljude njegove. **9** Ali David doznavši da mu Saul
zlo kuje, reèe Avijataru svešteniku: uzmi na se opleæak. **10** I
reèe David: Gospode Bože Izrailjev! èuo je sluga tvoj da se Saul
sprema da dođe na Keilu da raskopa grad mene radi. **11** Hoæe
li me Keiljani predati u njegove ruke? hoæe li doæi Saul kao što
je èuo sluga tvoj? Gospode Bože Izrailjev! kaži sluzi svojemu. A
Gospod odgovori: doæi æe. **12** Opet reèe David: Keiljani hoæe
li predati mene i moje ljude u ruke Saulove? A Gospod odgovori:
predaæe. **13** Tada se David podiže sa svojim ljudima, oko šest
stotina ljudi, i otidoše iz Keile, i idoše kuda mogoše. A kad Saulu
javiše da je David pobjegao iz Keile, tada on ne htje iæi. **14** A

David se bavljaše u pustinji po tvrdijem mjestima, i namjesti se
na jednom brdu u pustinji Zifu. A Saul ga tražaše jednako, ali
ga Gospod ne dade u njegove ruke. **15** I David videæi da je
Saul izašao te traži dušu njegovu, osta u pustinji Zifu, u šumi.
16 A Jonatan sin Saulov podiže se i dođe k Davidu u šumu,
i ukrijepi mu ruku u Gospodu; **17** I reèe mu: ne boj se, jer te
neæe stignuti ruka cara Saula oca mojega; nego æeš carovati
nad Izrailjem, a ja æu biti drugi za tobom; i Saul otac moj zna
to. **18** I uèiniše njih dvojica vjeru pred Gospodom; i David osta
u šumi, a Jonatan otide kuæi svojoj. **19** Tada dođoše Zifeji k
Saulu u Gavaju, i rekoše: ne krije li se David kod nas po tvrdijem
mjestima u šumi na brdu Eheli nadesno od Gesimona? **20** Sada
dakle po svoj želji duše svoje, care, izidi, a naše æe biti da ga
predamo u ruke caru. **21** A Saul reèe: Gospod da vas blagoslovi,
što me požaliste. **22** Idite sada i doznajte još bolje i razberite i
promotrite gdje se sakrio i ko ga je ondje vidio; jer mi kažu da je
vrlo lukav. **23** Promotrite i vidite sva mjesta gdje se krije, pa opet
doðite k meni kad dobro doznate, i ja æu poæi s vama; i ako
bude u zemlji, tražiæu ga po svijem tisuæama Judinijem. **24**
Tada ustaše i otidoše u Zif prije Saula; a David i ljudi njegovi
bijahu u pustinji Maonu u ravnici nadesno od Gesimona. **25**
I Saul izide sa svojim ljudima da ga traži; a Davidu javiše, te
on siđe sa stijene i stade u pustinji Maonu. A Saul kad to èu,
otide za Davidom u pustinju Maon. **26** I Saul iđaše jednom
stranom planine, a David sa svojim ljudima drugom stranom
planine; i David hiæaše da uteèe Saulu, jer Saul sa svojim
ljudima opkoljavaše Davida i njegove ljude da ih pohvata. **27** U
tom dođe glasnik Saulu govoreæi: brže hodi; jer Filisteji udariše
na zemlju. **28** Tada se vrati Saul ne tjerajuæi dalje Davida, i otide

pred Filisteje. Otuda se prozva ono mjesto Sela-Amalekot. **29** A
David otišavši odande stade na tvrdijem mjestima Engadskim.

24 I kad se Saul vrati odagnavši Filisteje, rekoše mu govoreæi:
eno Davida u pustinji Engadskoj. **2** Tada uze Saul tri tisuæe
ljudi izabranijeh iz svega Izrailja, i otide da traži Davida i ljude
njegove po vrletima gdje su divokoze. **3** I dođe k torovima
ovèijim ukraj puta gdje bijaše peæina; i Saul uđe u nju rad sebe;
a David i njegovi ljudi sjeđahu u kraju u peæini. **4** I rekoše
Davidu ljudi njegovi: evo dana, za koji ti reèe Gospod: evo ja ti
predajem neprijatelja tvojega u ruke da uèiniš s njim što ti je
volja. I David usta, te polako otsijeèe skut od plašta Saulova. **5**
A poslije zadrhta srce Davidu što otsijeèe skut Saulu. **6** I reèe
svojim ljudima: ne dao Bog da to uèinim gospodaru svojemu,
pomazaniku Gospodnjemu, da podignem ruku svoju na nj. Jer je
pomazanik Gospodnji. **7** I odvrati rijeèima David ljude svoje i
ne dade im da ustanu na Saula. I Saul izašav iz peæine pođe
svojim putem. **8** Potom David usta, i izašav iz peæine stade
vikati za Saulom govoreæi: care gospodine! A Saul se obazre,
a David se savi licem do zemlje i pokloni se. **9** I reèe David
Saulu: zašto slušaš što ti kažu ljudi koji govore: eto David traži
zlo tvoje? **10** Evo, danas vidješe oèi tvoje da te je Gospod bio
predao danas u moje ruke u ovoj peæini, i rekoše mi da te
ubijem: ali te poštedjeh, i rekoh: neæu dignuti ruke svoje na
gospodara svojega, jer je pomazanik Gospodnji. **11** Evo, oèe
moj, evo vidi skut od plašta svojega u mojoj ruci; otsjekoh skut
od plašta tvojega, a tebe ne ubih; poznaj i vidi da nema zla ni
nepravde u ruci mojoj, i da ti nijesam zgriješio; a ti vrebaš dušu
moju da je uzmeš. **12** Gospod neka sudi između mene i tebe, i
neka me osveti od tebe; ali ruka se moja neæe podignuti na te.

13 Kako kaže stara prièa: od bezbožnijeh izlazi bezbožnost; zato
se ruka moja neæe podignuti na te. 14 Za kim je izašao car
Izrailjev? koga goniš? mrtva psa, buhu jednu. 15 Gospod neka
bude sudija, i neka rasudi između mene i tebe; on neka vidi i
raspravi moju parnicu i izbavi me iz ruke tvoje. 16 A kad izgovori
David ove rijeèi Saulu, reèe Saul: je li to tvoj glas, sine Davide? I
podigavši Saul glas svoj zaplaka. 17 I reèe Davidu: praviji si od
mene, jer si mi vratio dobro za zlo koje sam ja tebi uèinio. 18 I
danas si mi pokazao da mi dobro èiniš; jer me Gospod dade tebi
u ruke, a ti me opet ne ubi. 19 I ko bi našavši neprijatelja svojega
pustio ga da ide dobrijem putem? Gospod neka ti vrati dobro za
ovo što si mi uèinio danas. 20 I sada, evo, znam da æeš zacijelo
biti car, i jako æe biti u tvojoj ruci carstvo Izrailjevo. 21 Zato mi
se sada zakuni Gospodom da neæeš istrijebiti sjemena mojega
poslije mene, ni imena mojega zatrti u domu oca mojega. 22 I
zakle se David Saulu; i Saul otide kuæi svojoj, a David i ljudi
njegovi otidoše na tvrdo mjesto.

25 U tom umrije Samuilo i sabra se sav Izrailj, i plakaše za
njim, i pogreboše ga u domu njegovu u Rami. A David usta i
siðe u pustinju Faransku. 2 A bijaše jedan èovjek u Maonu,
a stoka mu bijaše na Karmilu; i bijaše èovjek vrlo bogat, jer
imaše tri tisuæe ovaca i tisuæu koza, i tada strizijaše ovce svoje
na Karmilu. 3 I bješe ime tomu èovjeku Naval, a ženi mu ime
Avigeja; i ona bijaše žena razumna i lijepa, a on bijaše tvrda
srca i opak, a bijaše od roda Halevova. 4 I David èu u pustinji da
Naval striže ovce. 5 I posla David deset momaka, i reèe David
momcima: idite na Karmil, i otidite k Navalu, i pozdravite ga
od mene. 6 I recite mu: zdravo! i mir da ti je, i domu tvojemu
da je mir, i svemu što imaš da je mir! 7 Èuo sam da strižeš

ovce; pastiri su tvoji bivali kod nas, i ne uèinismo im nepravde, i
ništa im nije nestalo dokle god bijahu na Karmilu. **8** Pitaj sluge
svoje, i kazaæe ti. Neka ovi momci nađu milost pred tobom,
jer dođosmo u dobar dan. Daj slugama svojim i Davidu sinu
svojemu što tiođe do ruke. **9** I dođoše momci Davidovi, i
kazaše Navalu u ime Davidovo sve ove rijeèi, i umuèaše. **10** A
Naval odgovori slugama Davidovijem i reèe: ko je David? i ko
je sin Jesejev? Danas ima mnogo sluga koje bježe od svojih
gospodara. **11** Eda li æu uzeti hljeb svoj i vodu svoju i meso što
sam poklao za ljude koji mi strigu ovce, pa dati ljudima kojih ne
znam odakle su? **12** Tada se vratiše momci Davidovi svojim
putem, vratiše se, i došavši kazaše mu sve ove rijeèi. **13** A
David reèe svojim ljudima: pripašite svaki svoj maè. I pripasaše
svaki svoj maè, i David pripasa svoj maè; i pođe za Davidom do
èetiri stotine ljudi, a dvjesta ostaše kod prtljaga. **14** Ali Avigeji
ženi Navalovoj kaza jedan između sluga njegovijeh govoreæi:
evo, David posla iz pustinje poslanike da pozdravi gospodara
našega, a on ih otjera. **15** A ti su nam ljudi bili vrlo dobri, niti nam
uèiniše krivo, niti nam èega nesta dokle god bijasmo kod njih
u polju. **16** Nego nam bijahu zidovi i noæu i danju, dokle god
bijasmo kod njih pasuæi ovce. **17** Zato sada gledaj i promisli šta
æeš èiniti, jer je gotovo zlo gospodaru našemu i svemu domu
njegovu; a on je zao èovjek, da mu se ne može govoriti. **18** Tada
Avigeja brže uze dvjesta hljebova i dvije mješine vina i pet ovaca
zgotovljenijeh i pet mjerica pržena žita, i sto grozdova suhoga
grožđa i dvjesta gruda suhih smokava, i metnu na magarce. **19** I
reèe momcima svojim: hajdete naprijed, a ja æu iæi za vama. A
mužu svojemu Navalu ništa ne reèe. **20** I sjedavši na magarca
iđaše ispod gore, a gle, David i ljudi njegovi slažahu pred nju, i

sukobi se s njima. **21** A David govoraše: ele sam zaludu èuvao
sve što je taj imao u pustinji da mu ništa ne bješe nestalo od
svega što ima; jer mi vrati zlo za dobro. **22** To neka uèini Bog
neprijateljima Davidovijem i to neka doda, ako mu do zore od
svega što ima ostavim i ono što mokri uza zid. **23** A kad Avigeja
ugleda Davida, brže siðe s magarca, i pade pred Davidom na
lice svoje i pokloni se do zemlje; **24** I padnuvši mu k nogama
reèe: na meni, gospodaru, neka bude ta krivica; ali da progovori
sluškinja tvoja tebi, i èuj rijeèi sluškinje svoje. **25** Neka gospodar
moj ne gleda na toga nevaljaloga èovjeka, Navala, jer je kao
ime što mu je; Naval mu je ime, i bezumlje je kod njega. A ja
sluškinja tvoja nijesam vidjela momaka gospodara svojega, koje
si slao. **26** Zato sada, gospodaru, tako živ bio Gospod i tako živa
bila duša tvoja, Gospod ti ne da da ideš na krv i da se osvetiš
svojom rukom. Zato sada neka bude neprijateljima tvojim kao
Navalu i svjema koji traže zla gospodaru mojemu. **27** Evo dar što
je donijela sluškinja gospodaru svojemu, da se da momcima koji
idu za gospodarom mojim. **28** Oprosti sluškinji svojoj krivicu; jer
æe Gospod zacijelo naèiniti tvrdu kuæu gospodaru mojemu; jer
ratove Gospodnje vodi gospodar moj i nije se našlo zlo na tebi
nikad tvoga vijeka. **29** I da ustane èovjek da te goni i traži dušu
tvoju, duša æe gospodara mojega biti vezana u svežnju živijeh
kod Gospoda Boga tvojega, a duše æe neprijatelja tvojih baciti
kao iz praæe. **30** I kad Gospod uèini gospodaru mojemu svako
dobro koje ti je obrekao, i postavi te voðem Izrailju, **31** Neæe ti
biti spoticanja ni sablazni srcu gospodara mojega da je prolio krv
ni za što i da se sam osvetio gospodar moj. I kad uèini Gospod
dobro gospodaru mojemu, opomenuæeš se sluškinje svoje. **32**
Tada reèe David Avigeji: da je blagosloven Gospod Bog Izrailjev,

koji te danas posla meni na susret! **33** I da su blagoslovene
rijeèi tvoje, i ti da si blagoslovena, koja me odvrati danas da ne
idem na krv i osvetim se svojom rukom. **34** Doista, tako živ bio
Gospod Bog Izrailjev, koji mi ne dade da ti uèinim zlo, da mi
nijesi brže izašla na susret, ne bi ostalo Navalu do zore ni ono
što uza zid mokri. **35** I primi David iz ruke njezine što mu bješe
donijela, i reèe joj: idi s mirom kuæi svojoj; eto, poslušah te, i
pogledah na te. **36** Potom se Avigeja vrati k Navalu; a gle, kod
njega gozba u kuæi, kao carska gozba, i srce Navalu bješe
veselo, i bijaše pijan vrlo. Zato mu ona ne reèe ništa do jutra. **37**
A ujutru, kad se Naval otrijezni, kaza mu žena sve ovo; a u
njemu obamrije srce njegovo, i on posta kao kamen. **38** A kad
proðe do deset dana, udari Gospod Navala, te umrije. **39** A kad
David èu da je umro Naval, reèe: da je blagosloven Gospod,
koji osveti sramotu moju od Navala, i zadrža slugu svojega oda
zla, a obrati Gospod Navalu na glavu zloæu njegovu. Potom
posla David i poruèi Avigeji da æe je uzeti za ženu. **40** I sluge
Davidove doðoše k Avigeji na Karmil, i rekoše joj govoreæi:
David nas posla k tebi da te uzme za ženu. **41** A ona usta i
pokloni se licem do zemlje, i reèe: evo sluškinje tvoje, da služi i
da pere noge slugama gospodara svojega. **42** Potom brže usta
Avigeja, i sjede na magarca, i pet djevojaka njezinijeh poðe za
njom, i otide za poslanicima Davidovijem, i posta mu žena. **43** A
David uze i Ahinoamu iz Jezraela, i obje mu bjehu žene. **44**
Jer Saul dade Mihalu kæer svoju, ženu Davidovu, Faltiju sinu
Laisovu iz Galima.

26 Opet doðoše Zifeji k Saulu u Gavaju govoreæi: ne krije li se
David na brdu Eheli prema Gesimonu? **2** A Saul se podiže i siðe
u pustinju Zifsku, i s njim tri tisuæe ljudi izabranijeh iz Izrailja, da

traži Davida u pustinji Zifskoj. **3** I stade Saul u oko na brdu Eheli
prema Gesimonu kraj puta; a David osta u pustinji, i opazi da
Saul ide za njim u pustinju. **4** I posla David uhode, i od njih
dozna zacijelo da je došao Saul. **5** Tada se podiže David i dođe
na mjesto gdje Saul bijaše s vojskom. I David vidje mjesto gdje
spavaše Saul i Avenir sin Nirov vojvoda njegov; a spavaše Saul
među kolima a narod ležaše oko njega. **6** I David progovori i
reèe Ahimelehu Hetejinu i Avisaju sinu Serujinu bratu Joavovu:
ko æe siæi sa mnom k Saulu u oko? A Avisaj odgovori: ja æu
siæi s tobom. **7** I tako David i Avisaj dođoše noæu k narodu; a
gle, Saul ležaše i spavaše između kola, i koplje mu bješe èelo
glave pobodeno u zemlju; Avenir pak i narod ležahu oko njega.
8 Tada reèe Avisaj Davidu: danas ti dade Bog neprijatelja tvojega
u ruke; zato sada da ga probodem kopljem za zemlju jedanput,
neæu više. **9** A David reèe Avisaju: nemoj ga ubiti; jer ko æe
podignuti ruku svoju na pomazanika Gospodnjega i biti prav? **10**
Još reèe David: tako živ bio Gospod, Gospod æe ga ubiti, ili æe
doæi dan njegov da umre, ili æe izaæi u boj i poginuti. **11** Ne
dao mi Bog da dignem ruku svoju na pomazanika Gospodnjega!
Nego uzmi sada koplje što mu je èelo glave i èašu za vodu,
pa da idemo. **12** I David uze koplje i èašu za vodu, što bješe
èelo glave Saulu, i otidoše; i niko ih ne vidje ni osjeti, niti se koji
probudi, nego svi spavahu; jer bješe napao na njih tvrd san od
Gospoda. **13** I David prešav na drugu stranu stade navrh brda
izdaleka; i bješe između njih mnogo mjesta. **14** I stade David
vikati narod i Avenira sina Nirova govoreæi: što se ne odzivaš,
Avenire? A Avenir se odazva i reèe: koji si ti što vièeš cara? **15**
A David reèe Aveniru: nijesi li ti junak? i ko je kao ti u Izrailju?
Zašto nijesi èuvao cara gospodara svojega? Jer je išao jedan iz

naroda da ubije gospodara tvojega. **16** Nijesi dobro radio. Tako
da je živ Gospod, zaslužili ste smrt što nijeste èuvali gospodara
svojega, pomazanika Gospodnjega. Eto, gledaj, gdje je koplje
carevo i èaša za vodu što mu bješe èelo glave? **17** Tada Saul
pozna glas Davidov, i reèe: je li to tvoj glas, sine Davide? A
David reèe: moj je glas, care gospodaru! **18** Još reèe: zašto
gospodar moj goni slugu svojega? jer šta sam uèinio? i kako je
zlo u ruci mojoj? **19** Zato sada care gospodaru moj, poslušaj
rijeèi sluge svojega. Ako te Gospod draži na mene, neka mu
je ugodan prinos tvoj; ako li sinovi èovjeèiji, prokleti su pred
Gospodom, jer me izagnaše danas da se ne držim našljedstva
Gospodnjega, i rekoše: idi, služi tuđim bogovima. **20** Ali sada da
ne padne krv moja na zemlju daleko od oèiju Gospodnjih; jer car
Izrailjev izide da traži buhu jednu, kao kad ko goni jarebicu po
planini. **21** Tada reèe Saul: zgriješio sam; vrati se, sine Davide,
neæu ti otsele èiniti zla, kad ti danas draga bi duša moja; evo,
ludo sam radio i pogriješio sam veoma. **22** A David odgovori i
reèe: evo koplja careva; neka dođe koji od momaka i neka ga
uzme. **23** A Gospod æe platiti svakome po pravdi njegovoj i po
vjeri njegovoj. Jer te bješe predao Gospod danas u ruke moje,
ali ne htjeh dignuti ruke svoje na pomazanika Gospodnjega. **24** I
zato, evo, kako je danas meni draga bila duša tvoja, tako neka
bude draga moja duša pred Gospodom, i neka me izbavi iz
svake nevolje. **25** A Saul reèe Davidu: da si blagosloven, sine
moj Davide! izvršiæeš i nadvladaæeš. Tada David otide svojim
putem, a Saul se vrati u svoje mjesto.

27 Ali David reèe u srcu svojem: poginuæu kadgod od ruke
Saulove; nema bolje za me nego da pobjegnem u zemlju
Filistejsku, te æe me se Saul okaniti i neæe me više tražiti po

krajevima Izrailjevijem; tako æu se izbaviti iz ruku njegovijeh.
2 Tada se podiže David i otide sa šest stotina ljudi koji bijahu
s njim k Ahisu sinu Maohovu caru Gatskom. **3** I osta David
kod Ahisa u Gatu i ljudi njegovi, svaki sa svojom porodicom,
David sa dvije žene svoje, Ahinoamom iz Jezraela i Avigejom iz
Karmila ženom Navalovom. **4** I kad javiše Saulu da je David
utekao u Gat, presta ga tražiti. **5** A David reèe Ahisu: ako sam
našao milost pred tobom, neka mi dadu mjesto u kom gradu ove
zemlje, da sjedim ondje, jer zašto da sjedi sluga tvoj s tobom u
carskom gradu? **6** I dade mu Ahis onoga dana Siklag. Zato
Siklag pripada carevima Judinijem do današnjega dana. **7** I osta
David u zemlji Filistejskoj godinu i èetiri mjeseca. **8** I izlažaše
David sa svojim ljudima, i udaraše na Gesureje i Gerzeje i na
Amalike; jer ti narodi življahu od starine u onoj zemlji od Sura
pa do zemlje Misirske. **9** I pustošaše David onu zemlju ne
ostavljajuæi u životu ni èovjeka ni žene, i otimaše ovce i volove i
magarce i kamile i ruho, i vraæajuæi se dolažaše k Ahisu. **10** I
Ahis pitaše: gdje ste danas udarali? A David govoraše: na južnu
stranu Judinu, i na južnu stranu Jerameilsku, i na južnu stranu
Kenejsku. **11** Ali ne ostavljaše David u životu ni èovjeka ni žene
da dovede u Gat govoreæi: da nas ne tuže govoreæi: tako je
uradio David. I taki mu bijaše obièaj za sve vrijeme dokle bijaše
u zemlji Filistejskoj. **12** I Ahis vjerovaše Davidu, i govoraše: baš
se omrazio s narodom svojim Izrailjem; zato æe mi biti sluga
dovijeka.

28 I u ono vrijeme skupiše Filisteji vojsku svoju da zavojšte
na Izrailja; i reèe Ahis Davidu: znaj da æeš iæi sa mnom na
vojsku ti i tvoji ljudi. **2** A David reèe Ahisu: sad æeš vidjeti šta
æe uèiniti tvoj sluga. A Ahis reèe Davidu: zato æu te postaviti da

si èuvar glave moje svagda. **3** A Samuilo bijaše umro, i plaka
za njim sav Izrailj, i pogreboše ga u Rami, u njegovu gradu.
I Saul bijaše istrijebio iz zemlje gatare i vraèare. **4** I Filisteji
skupivši se doðoše i stadoše u oko kod Sunima; skupi i Saul sve
Izrailjce, i stadoše u oko kod Gelvuje. **5** Saul pak videæi vojsku
Filistejsku uplaši se, i srce mu uzdrhta veoma. **6** I upita Saul
Gospoda, ali mu Gospod ne odgovori ni u snu ni preko Urima, ni
preko proroka. **7** I Saul reèe slugama svojim: tražite mi ženu s
duhom vraèarskim, da otidem k njoj i upitam je. A sluge mu
rekoše: evo u Endoru ima žena u kojoj je duh vraèarski. **8** Tada
se Saul preruši obukav druge haljine, i otide sa dva èovjeka, i
doðe k onoj ženi noæu; i on joj reèe: hajde vraèaj mi duhom
vraèarskim, i dozovi mi onoga koga ti kažem. **9** Ali mu žena
reèe: ta ti znaš šta je uèinio Saul i kako je istrijebio iz zemlje
gatare i vraèare; zašto dakle meæeš zamku duši mojoj da me
ubiješ? **10** A Saul joj se zakle Gospodom govoreæi: tako živ bio
Gospod! neæe ti biti ništa za to. **11** Tada reèe žena: koga da ti
dozovem? A on reèe: Samuila mi dozovi. **12** A kad žena vidje
Samuila, povika iza glasa, i reèe žena Saulu govoreæi: zašto si
me prevario? ta ti si Saul. **13** A car joj reèe: ne boj se; nego šta
si vidjela? A žena reèe Saulu: bogove sam vidjela gdje izlaze iz
zemlje. **14** On joj opet reèe: kakav je? Ona mu reèe: star èovjek
izlazi ogrnut plaštem. Tada razumje Saul da je Samuilo, i savi se
licem do zemlje i pokloni se. **15** A Samuilo reèe Saulu: zašto si
me uznemirio i izazvao? Odgovori Saul: u nevolji sam velikoj,
jer Filisteji zavojštiše na me, a Bog je otstupio od mene, i ne
odgovara mi više ni preko proroka ni u snu, zato pozvah tebe da
mi kažeš šta æu èiniti. **16** A Samuilo reèe: pa što mene pitaš,
kad je Gospod otstupio od tebe i postao ti neprijatelj? **17** Gospod

je uèinio kako je kazao preko mene; jer je Gospod istrgao
carstvo iz tvoje ruke i dao ga bližnjemu tvojemu Davidu; **18** Jer
nijesi poslušao glasa Gospodnjega, niti si izvršio žestokoga
gnjeva njegova na Amaliku; zato ti je danas Gospod to uèinio.
19 I Gospod æe predati i Izrailja s tobom u ruke Filistejima; te
æeš sjutra ti i sinovi tvoji biti kod mene; i oko Izrailjski predaæe
Gospod u ruke Filistejima. **20** A Saul ujedanput pade na zemlju
kolik je dug, jer se vrlo uplaši od rijeèi Samuilovijeh, i ne bješe
snage u njemu, jer ne bješe ništa jeo vas dan i svu noæ. **21**
Tada žena pristupi k Saulu, i videæi ga vrlo uplašena reèe mu:
evo, sluškinja te je tvoja poslušala, i nijesam za život svoj marila
da bih te poslušala što si mi kazao. **22** Nego sada i ti poslušaj
šta æe ti sluškinja tvoja kazati: postaviæu ti malo hljeba, te jedi
da se okrijepiš da se možeš vratiti svojim putem. **23** A on ne htje,
i reèe: neæu jesti. Ali navališe na nj sluge njegove i žena, te ih
posluša, i ustavši sa zemlje sjede na postelju. **24** A žena imaše
kod kuæe tele ugojeno, i brže ga zakla, i uze brašna te umijesi i
ispeèe hljebove prijesne. **25** Potom postavi Saulu i slugama
njegovijem, te jedoše. A poslije ustaše i otidoše iste noæi.

29 A Filisteji skupiše svu vojsku svoju kod Afeka, a Izrailj stade
u oko kod izvora u Jezraelu. **2** I knezovi Filistejski iðahu sa
stotinama i tisuæama; a David i njegovi ljudi iðahu najposlije
s Ahisom. **3** I rekoše knezovi Filistejski: što æe ti Jevreji? A
Ahis reèe knezovima Filistejskim: nije li ovo David sluga cara
Izrailjskoga Saula, koji je kod mene toliko vremena, toliko godina,
i ne naðoh na njemu ništa otkako je dobjegao do ovoga dana? **4**
Ali se rasrdiše na nj knezovi Filistejski, i rekoše mu knezovi
Filistejski: pošlji natrag toga èovjeka, neka se vrati u svoje mjesto
gdje si ga postavio, i neka ne ide s nama u boj, da se ne okrene

na nas u boju; jer èim bi se opet umilio gospodaru svojemu ako
ne glavama ovijeh ljudi? **5** Nije li to David o kojem se pjevalo
igrajuæi i govorilo: zgubi Saul svoju tisuæu, ali David svojih
deset tisuæa? **6** Tada Ahis dozva Davida, i reèe mu: tako bio živ
Gospod, ti si pošten, i milo mi je da hodiš sa mnom u boj; jer ne
nađoh nikakoga zla na tebi otkako si došao k meni do ovoga
dana; ali nijesi po volji knezovima. **7** Nego vrati se i idi s mirom
da ne uèiniš što što ne bi bilo milo knezovima Filistejskim. **8** A
David reèe Ahisu: ali šta sam uèinio? šta li si našao na sluzi
svojem otkako sam kod tebe do ovoga dana, da ne idem da
se bijem s neprijateljima gospodara svojega cara? **9** A Ahis
odgovarajuæi reèe Davidu: znam; doista si mi mio kao anđeo
Božji; ali knezovi Filistejski rekoše: neka ne ide s nama u boj. **10**
Nego ustani sjutra rano sa slugama gospodara svojega koje
su došle s tobom; ustanite rano èim svane, pa idite. **11** I urani
David i ljudi njegovi, i otide rano, i vrati se u zemlju Filistejsku; a
Filisteji otidoše u Jezrael.

30 I treæi dan dođe David sa svojim ljudima u Siklag, a Amalici
bijahu udarili na južnu stranu i na Siklag, i razvalili Siklag i
ognjem ga spalili. **2** I bjehu zarobili ženskinje koje bješe ondje, i
malo i veliko; ali ne bjehu ubili nikoga, nego ih bjehu odveli i
otišli svojim putem. **3** I kad David dođe sa svojim ljudima u grad,
a to grad spaljen ognjem, i žene njihove i sinovi i kæeri njihove
zarobljene. **4** I podiže David i narod koji bijaše s njim glas svoj, i
plakaše dokle veæ ne mogoše plakati. **5** I obje žene Davidove
zarobiše se, Ahinoama iz Jezraela i Avigeja iz Karmila žena
Navalova. **6** I David bješe na muci velikoj, jer narod govoraše
da ga zaspu kamenjem; jer žalostan bješe sav narod, svaki za
sinovima svojim i za kæerima svojim; ali se David ohrabri u

Gospodu Bogu svojem. **7** I reèe David Avijataru svešteniku sinu
Ahimelehovu: uzmi opleæak za me. I uze Avijatar opleæak za
Davida. **8** I upita David Gospoda govoreæi: hoæu li potjerati tu
èetu? hoæu li je stignuti? A Gospod mu reèe: potjeraj, jer æeš
zacijelo stignuti i izbaviæeš. **9** I pođe David sa šest stotina ljudi
što bijahu s njim, i dođoše do potoka Vosora; i ondje ostaše
jedni. **10** A David sa èetiri stotine ljudi potjera dalje, a dvjesta ljudi
osta, koji sustaše te ne mogoše prijeæi preko potoka Vosora. **11**
I nađoše jednoga Misirca u polju, i dovedoše ga k Davidu, i
dadoše mu hljeba da jede i vode da pije, **12** I dadoše mu grudu
smokava i dva grozda suha. I pojedavši oporavi se, jer tri dana i
tri noæi ne bješe ništa jeo niti vode pio. **13** Tada mu reèe David:
èiji si ti? i odakle si? A on reèe: ja sam rodom Misirac, sluga
jednoga Amalika, a gospodar me ostavi, jer se razboljeh prije tri
dana. **14** Udarismo na južnu stranu Heretejsku i na Judinu i na
južnu stranu Halevovu, i Siklag spalismo ognjem. **15** A David
mu reèe: bi li me mogao odvesti k toj èeti? A on reèe: zakuni
mi se Bogom da me neæeš pogubiti ni izdati u ruke mojemu
gospodaru, pa æu te odvesti k toj èeti. **16** I odvede ga; i gle, oni
se bijahu raširili po svoj zemlji onoj jeduæi i pijuæi i veseleæi se
velikim plijenom koji zaplijeniše iz zemlje Filistejske i iz zemlje
Judine. **17** I David ih bi od veèera do veèera drugoga dana,
te niko ne uteèe, osim èetiri stotine mladiæa, koji sjedavši na
kamile pobjegoše. **18** I tako izbavi David sve što bijahu uzeli
Amalici, i obje žene svoje izbavi David. **19** I ništa ne izgubiše, ni
malo ni veliko, ni sinove ni kæeri, ni što od plijena i od svega
što im bijahu uzeli; sve povrati David. **20** Također uze David
i ostale sve ovce i volove, koje goneæi pred svojom stokom
govorahu: ovo je plijen Davidov. **21** I kad se vrati David k onijem

dvjesta ljudi koji bjehu sustali te ne mogoše iæi za Davidom, i
koje ostavi na potoku Vosoru, izidoše na susret Davidu i narodu
koji bijaše s njim. I David pristupivši k narodu pozdravi ih. **22**
Tada progovoriše svi zli i nevaljali ljudi između onijeh koji su
išli s Davidom, i rekoše: što nijesu išli s nama, zato da im ne
damo od plijena koji izbavismo, nego svaki ženu svoju i sinove
svoje neka uzmu, pa nek idu. **23** Ali David reèe: nemojte tako
èiniti, braæo moja, s onijem što nam je dao Gospod koji nas je
saèuvao i dao nam u ruke èetu koja bješe izašla na nas. **24** I
ko æe vas poslušati u tome? jer kakav je dio onome koji ide u
boj taki je i onome koji ostane kod prtljaga; jednako treba da
podijele. **25** Tako bi od toga dana unapredak, i to posta uredba i
zakon u Izrailju do danas. **26** I kad dođe David u Siklag, posla
od plijena starješinama Judinijem, prijateljima svojim, govoreæi:
evo vam dar od plijena neprijatelja Gospodnjih; **27** Onima u
Vetilju, i onima u Ramotu na jugu, i onima u Jatiru, **28** I onima
u Aroiru, i onima u Sifmotu, i onima u Estemoji, **29** I onima u
Rahalu, i onima u gradovima Jerameilskim, i onima u gradovima
Kenejskim, **30** I onima u Ormi, i onima u Hor-Asanu, i onima u
Atahu, **31** I onima u Hevronu i po svijem mjestima u koja je
dolazio David s ljudima svojim.

31 A Filisteji se pobiše s Izrailjcima, i pobjegoše Izrailjci ispred
Filisteja, i padahu mrtvi na gori Gelvuji. **2** I stigoše Filisteji Saula
i sinove njegove; i pogubiše Filisteji Jonatana i Avinadava i
Melhi-Suva, sinove Saulove. **3** I boj posta žešæi oko Saula, i
nađoše ga strijelci, i on se vrlo uplaši od strijelaca. **4** I reèe Saul
momku koji mu nošaše oružje: izvadi maè svoj i probodi me, da
ne dođu ti neobrezani i probodu me i narugaju mi se. Ali ne htje
momak što mu nošaše oružje, jer ga bješe vrlo strah. Tada Saul

uze maè, i baci se na nj. **5** A kad momak koji nošaše oružje vidje
Saula mrtva, baci se i on na svoj maè i umrije s njim. **6** Tako
pogibe Saul i tri sina njegova i momak koji mu nošaše oružje i
svi ljudi njegovi zajedno onoga dana. **7** A Izrailjci koji bijahu
s ovu stranu potoka i s ovu stranu Jordana kad vidješe gdje
Izrailjci pobjegoše i gdje pogibe Saul i njegovi sinovi, ostaviše
gradove i pobjegoše, te dođoše Filisteji i ostaše u njima. **8**
A sjutradan dođoše Filisteji da svlaèe mrtve; i nađoše Saula
i tri sina njegova gdje leže na gori Gelvuji. **9** I otsjekoše mu
glavu, i skidoše oružje s njega, i poslaše u zemlju Filistejsku
na sve strane da se objavi u kuæi njihovijeh lažnijeh bogova i
po narodu. **10** I ostaviše oružje njegovo u kuæi Astarotinoj, a
tijelo njegovo objesiše na zid Vet-sanski. **11** A èuše stanovnici u
Javisu Galadovu šta uèiniše Filisteji od Saula. **12** I podigoše se
svi ljudi hrabri, i išavši svu noæ skidoše tijelo Saulovo i tjelesa
sinova njegovijeh sa zida Vet-sanskoga, pa se vratiše u Javis, i
ondje ih spališe. **13** I uzeše kosti njihove i pogreboše ih pod
drvetom u Javisu, i postiše sedam dana.

2 Samuelova

1 A po smrti Saulovoj, kad se David vrati pobivši Amalike i
osta u Siklagu dva dana, **2** Treæega dana, gle, doðe jedan iz
vojske Saulove razdrtijeh haljina i glave posute prahom; i došav
k Davidu pade na zemlju i pokloni se. **3** I reèe mu David: otkuda
ideš? A on mu reèe: iz okola Izrailjskoga utekoh. **4** A David
mu reèe: šta bi? kaži mi. A on reèe: narod pobježe iz boja; i
mnogo naroda pade i izgibe, pogibe i Saul i sin mu Jonatan.
5 A David reèe momku koji mu donese glas: kako znaš da je
poginuo Saul i sin mu Jonatan? **6** A momak koji mu donese glas
reèe: sluèajno doðoh na goru Gelvuju, a to se Saul naslonio
na koplje svoje, kola i konjici približavahu se k njemu. **7** A on
obazrevši se natrag ugleda me, pa me viknu, a ja mu rekoh: evo
me. **8** A on mi reèe: ko si? A ja mu rekoh: Amalik sam. **9** A on
mi reèe: pristupi k meni i ubij me; jer me obuzeše muke, a još je
sasvijem duša u meni. **10** I pristupih k njemu i ubih ga, jer sam
znao da neæe ostati živ pošto pade; i uzeh vijenac carski koji
mu bješe na glavi i grivnu koja mu bješe na ruci, i evo donesoh
gospodaru svojemu. **11** Tada David zgrabi haljine na sebi i
razdrije ih; tako i svi ljudi koji bijahu s njim. **12** I ridaše i plakaše,
i postiše do veèera za Saulom i za Jonatanom sinom njegovijem
i za narodom Gospodnjim i za domom Izrailjevijem što izgiboše
od maèa. **13** I reèe David momku koji mu donese glas: odakle
si? A on reèe: ja sam sin jednoga došljaka Amalika. **14** Reèe mu
David: kako te nije bilo strah podiæi ruku svoju i ubiti pomazanika
Gospodnjega? **15** I dozva David jednoga između momaka svojih
i reèe: hodi, pogubi ga. A on ga udari, te umrije. **16** I reèe mu
David: krv tvoja na tvoju glavu; jer tvoja usta svjedoèiše na te
govoreæi: ja sam ubio pomazanika Gospodnjega. **17** Tada David

narica ovako za Saulom i za Jonatanom sinom njegovijem, **18** I
izgovori, da bi se uèili sinovi Judini luku, i eto je napisano u knjizi
istinitoga: **19** Diko Izrailjeva! na tvojim visinama pobijeni su;
kako padoše junaci? **20** Ne kazujte u Gatu, i ne razglašujte po
ulicama Askalonskim, da se ne vesele kæeri Filistejske i da ne
igraju kæeri neobrezanijeh. **21** Gore Gelvujske! ne padala rosa
ni dažd na vas, i ne rodilo polje za prinos, jer je tu baèen štit
s junaka, štit Saulov, kao da nije pomazan uljem. **22** Bez krvi
pobijenijeh i bez masti od junaka nije se vraæao luk Jonatanov,
niti je maè Saulov dolazio natrag prazan. **23** Saul i Jonatan, mili
i dragi za života, ni na smrti se ne rastaviše; lakši od orlova
bijahu. **24** Kæeri Izrailjeve! plaèite za Saulom, koji vas je oblaèio
u skerlet lijepo, i kitio vas zlatnijem zakladima po haljinama
vašim. **25** Kako padoše junaci u boju! Jonatan kako pogibe na
tvojim visinama! **26** Žao mi je za tobom, brate Jonatane; bio si
mi mio vrlo; veæa mi je bila ljubav tvoja od ljubavi ženske. **27**
Kako padoše junaci, i propade oružje ubojito!

2 A poslije toga David upita Gospoda govoreæi: hoæu li otiæi u
koji grad Judin? A Gospod mu reèe: otidi. A David reèe: u koji
da otidem? Reèe: Hevron. **2** I David otide onamo sa dvije žene
svoje, Ahinoamom iz Jezraela i Avigejom koja prije bješe žena
Navala iz Karmila. **3** I ljude koji bijahu s njim odvede David, sve s
porodicama njihovijem, i nastaniše se po gradovima Hevronskim.
4 I doðoše ljudi od Jude, i pomazaše ondje Davida za cara
nad domom Judinijem. I javiše Davidu govoreæi: ljudi iz Javisa
Galadova pogreboše Saula. **5** I David posla poslanike k ljudima
u Javisu Galadovu, i reèe im: da ste blagosloveni Gospodu
što uèiniste milost gospodaru svojemu, Saulu, i pogreboste
ga. **6** Zato da uèini Gospod vama milost i vjeru; a ja æu vam

uèiniti dobro, što ste to uèinili. **7** I neka vam se ukrijepe ruke
i budite hrabri; jer Saul gospodar vaš pogibe, a dom Judin
pomaza mene za cara nad sobom. **8** Ali Avenir sin Nirov vojvoda
Saulov uze Isvosteja sina Saulova, i odvede ga u Mahanajim. **9**
I zacari ga nad Galadom i nad Asurom i Jezraelom i Jefremom i
Venijaminom i nad svijem Izrailjem. **10** Èetrdeset godina bješe
Isvosteju sinu Saulovu kad poèe carovati nad Izrailjem; i carova
dvije godine. Samo dom Judin držaše se Davida. **11** A David
carova u Hevronu nad domom Judinijem sedam godina i šest
mjeseca. **12** Potom izide Avenir sin Nirov i sluge Isvosteja
sina Saulova iz Mahanajima u Gavaon. **13** Također i Joav sin
Serujin i sluge Davidove izidoše i sretoše se s njima kod jezera
Gavaonskoga, i stadoše jedni s jedne strane jezera a drugi s
druge strane. **14** Tada reèe Avenir Joavu: neka ustanu momci
i neka se proigraju pred nama. I reèe Joav: neka ustanu. **15**
I ustaše, i izidoše na broj: dvanaest od Venijamina sa strane
Isvosteja sina Saulova, i dvanaest između sluga Davidovijeh. **16**
I uhvatiše jedan drugoga za glavu, i tisnu jedan drugomu maè
svoj u bok, i popadaše zajedno. Otuda se prozva ono mjesto
Halkat-Asurim kod Gavaona. **17** I bi žestok boj onoga dana; i
sluge Davidove razbiše Avenira i Izrailjce. **18** A ondje bijahu
tri sina Serujina: Joav i Avisaj i Asailo. A Asailo bijaše lak na
nogu kao srna u polju; **19** I potjera Asailo Avenira, i ne svrnu ni
nadesno ni nalijevo iza Avenira. **20** I Avenir obazre se natrag i
reèe: jesi li ti, Asailo? A on reèe: ja sam. **21** A Avenir mu reèe:
svrni nadesno ili nalijevo, i uzmi jednoga od tijeh momaka, i skini
odoru s njega. Ali ne htje Asailo svrnuti iza njega. **22** I Avenir
opet reèe Asailu: otstupi od mene; zašto da te sastavim sa
zemljom? i kako bih smeo pogledati u Joava brata tvojega? **23**

Ali on ne htje otstupiti; i Avenir ga udari kopljem pod peto rebro, i
izađe mu koplje na leđa, te on pade ondje i umrije na mjesto. I
ko god dođe na ono mjesto gdje pade i pogibe Asailo, ustavljaše
se. **24** Ali Joav i Avisaj potjeraše Avenira, i sunce zađe kad
dođoše do brda Ame, koja je prema Giji na putu u pustinju
Gavaonsku. **25** I skupiše se sinovi Venijaminovi za Avenirom, te
se naèini èeta, i stadoše na vrh jednoga brda. **26** I Avenir viknu
Joava i reèe: hoæe li maè proždirati dovijeka? ne znaš li da jadi
bivaju napošljetku? zašto veæ ne kažeš narodu da se proðu
braæe svoje? **27** A Joav reèe: tako živ bio Bog, da nijesi kazao,
narod bi još jutros otišao, nijedan ne bi tjerao brata svojega.
28 Tada zatrubi Joav u trubu, i ustavi se sav narod i prestaše
tjerati Izrailja, i ne biše se više. **29** I tako Avenir i ljudi njegovi
idoše preko polja cijelu onu noæ, i prijeđoše preko Jordana, i
prošavši sav Vitron dođoše u Mahanajim. **30** A Joav se vrati od
Avenira, i kad skupi sav narod, ne bješe od sluga Davidovijeh
devetnaest ljudi i Asaila. **31** Ali sluge Davidove pobiše sinova
Venijaminovijeh, ljudi Avenirovijeh, tri stotine i šezdeset ljudi, koji
izgiboše. **32** A Asaila uzeše i pogreboše u grobu oca njegova
koji bijaše u Vitlejemu. I Joav i ljudi njegovi idoše svu noæ, i
osvanuše u Hevronu.

3 I dugo bijaše rat između doma Saulova i doma Davidova; ali
David sve veæma jaèaše a dom Saulov postajaše sve slabiji. **2** I
Davidu se rodiše sinovi u Hevronu: prvenac mu bješe Amnon
od Ahinoame Jezraeljanke; **3** Drugi bješe Hileav od Avigeje
žene Navala Karmilca; treæi Avesalom sin Mahe kæeri Talmaja
cara Gesurskoga; **4** Èetvrti Adonija sin Agitin; i peti Sefatija sin
Avitalin; **5** I šesti Itram od Egle žene Davidove. Ti se rodiše
Davidu u Hevronu. **6** I dok bijaše rat između doma Saulova i

doma Davidova, Avenir branjaše dom Saulov. **7** A Saul imaše
inoèu po imenu Resfu kæer Ajinu; i Isvostej reèe Aveniru: zašto
si spavao kod inoèe oca mojega? **8** I Avenir se razgnjevi na rijeèi
Isvostejeve i reèe: jesam li ja pasja glava, koji sada èinim na
Judi milost domu Saula oca tvojega i braæi njegovoj i prijateljima
njegovijem, i nijesam te pustio u ruke Davidove, te danas tražiš
na meni zlo radi te žene? **9** Tako neka uèini Bog Aveniru, i
tako neka doda, ako ne uèinim Davidu kako mu se Gospod
zakleo, **10** Da se prenese ovo carstvo od doma Saulova, i da se
utvrdi prijesto Davidov nad Izrailjem i nad Judom, od Dana do
Virsaveje. **11** I on ne može više ništa odgovoriti Aveniru, jer ga
se bojaše. **12** I Avenir posla poslanike k Davidu od sebe i poruèi:
èija je zemlja? I poruèi mu: uèini vjeru sa mnom, i evo ruka
æe moja biti s tobom, da obratim k tebi svega Izrailja. **13** A on
odgovori: dobro; ja æu uèiniti vjeru s tobom; ali jedno ištem
od tebe, i to: da ne vidiš lica mojega ako mi prvo ne dovedeš
Mihalu kæer Saulovu, kad doðeš da vidiš lice moje. **14** I posla
David poslanike k Isvosteju sinu Saulovu, i poruèi mu: daj mi
ženu moju Mihalu, koju isprosih za sto okrajaka Filistejskih. **15**
I Isvostej posla te je uze od muža, od Faltila, sina Laisova.
16 A muž njezin poðe s njom, i jednako plakaše za njom do
Vaurima. Tada mu reèe Avenir: idi, vrati se natrag. I on se vrati.
17 Potom Avenir govori starješinama Izrailjskim, i reèe im: preðe
tražiste Davida da bude car nad vama. **18** Eto sada uèinite;
jer je Gospod rekao za Davida govoreæi: preko Davida sluge
svojega izbaviæu narod svoj Izrailja iz ruku Filistejskih i iz ruku
svijeh neprijatelja njihovijeh. **19** Tako govori Avenir i sinovima
Venijaminovijem. Potom otide Avenir i u Hevron da kaže Davidu
sve što za dobro nađe Izrailj i sav dom Venijaminov. **20** I kad

doðe Avenir k Davidu u Hevron i s njim dvadeset ljudi, uèini
David gozbu Aveniru i ljudima koji bijahu s njim. **21** I reèe Avenir
Davidu: da ustanem i idem da skupim k caru gospodaru svojemu
sav narod Izrailjev da uèine vjeru s tobom, pa da caruješ kako ti
duša želi. I David otpusti Avenira da ide s mirom. **22** A gle, sluge
Davidove vraæahu se s Joavom iz boja, i tjerahu sa sobom velik
plijen; a Avenir veæ ne bješe kod Davida u Hevronu, jer ga
otpusti, te otide s mirom. **23** Joav dakle i sva vojska što bješe s
njim doðoše onamo; i javiše Joavu govoreæi: Avenir sin Nirov
dolazio je k caru, i on ga otpusti te otide s mirom. **24** I Joav otide
k caru i reèe: šta uèini? Gle, Avenir je dolazio k tebi; zašto ga
pusti te otide? **25** Poznaješ li Avenira sina Nirova? dolazio je
da te prevari, da vidi kuda hodiš i da dozna sve šta radiš. **26**
Potom otišav Joav od Davida posla ljude za Avenirom da ga
vrate od studenca Sire, a David ne znadijaše za to. **27** I kad
se vrati Avenir u Hevron, odvede ga Joav na stranu pod vrata
kao da govori s njim nasamo; ondje ga udari pod peto rebro, te
umrije za krv Asaila brata njegova. **28** A kad David poslije to èu,
reèe: ja nijesam kriv ni carstvo moje pred Gospodom dovijeka za
krv Avenira sina Nirova. **29** Neka padne na glavu Joavovu i
na sav dom oca njegova; i neka dom Joavov ne bude nikad
bez èovjeka bolna od teèenja ili gubava ili koji ide o štapu ili
koji padne od maèa ili koji nema hljeba. **30** Tako Joav i Avisaj
brat njegov ubiše Avenira što on pogubi Asaila brata njihova
kod Gavaona u boju. **31** I reèe David Joavu i svemu narodu
koji bijaše s njim: razderite haljine svoje i pripašite kostrijet, i
plaèite za Avenirom. I car David iðaše za nosilima. **32** A kad
pogreboše Avenira u Hevronu, car podiže glas svoj i plaka na
grobu Avenirovu; plaka i sav narod. **33** I narièuæi za Avenirom

reèe: umrije li Avenir kako umire bezumnik? **34** Ruke tvoje ne
biše vezane, niti noge tvoje u okov okovane; pao si kao što se
pada od nevaljalijeh ljudi. Tada još veæma plaka za njim sav
narod. **35** I dođe sav narod nudeæi Davida da jede što, dok još
bijaše dan; ali se David zakle i reèe: Bog neka mi uèini tako, i
tako neka doda, ako okusim hljeba ili što drugo dok ne zađe
sunce. **36** I sav narod èu to, i bi im po volji; što god èinjaše car,
bješe po volji svemu narodu. **37** I pozna sav narod i sav Izrailj u
onaj dan da nije bilo od cara što pogibe Avenir sin Nirov. **38** I
car reèe slugama svojim: ne znate li da je vojvoda i to veliki
poginuo danas u Izrailju? **39** Ali ja sam sada još slab, ako i
jesam pomazani car; a ovi ljudi, sinovi Serujini, vrlo su mi silni.
Neka Gospod plati onome koji èini zlo prema zloæi njegovoj.

4 A kad èu sin Saulov da je poginuo Avenir u Hevronu, klonuše
mu ruke, i sav se Izrailj smete. **2** A imaše sin Saulov dvije
vojvode nad èetama; jednom bješe ime Vana, a drugom bješe
ime Rihav, sinovi Rimona Viroæanina, od sinova Venijaminovijeh;
jer se i Virot brojaše Venijaminu; **3** A Viroæani bijahu pobjegli
u Gitajim, gdje ostaše kao došljaci do današnjega dana. **4** I
imaše Jonatan sin Saulov sina hroma na nogu, kojemu bijaše
pet godina kad dođe glas o smrti Saulovoj i Jonatanovoj iz
Jezraela, te ga uze dadilja njegova i pobježe, i kad brzo bježaše,
on pade i ohronu; a ime mu bijaše Mefivostej. **5** I poðoše sinovi
Rimona Viroæanina, Rihav i Vana, i doðoše u podne u kuæu
Isvostejevu; a on poèivaše u podne. **6** I uðoše u kuæu kao da
uzmu pšenice, i probodoše ga pod peto rebro Rihav i Vana, i
pobjegoše. **7** Kad uðoše u kuæu, on ležaše na postelji svojoj u
klijeti gdje spavaše, te ga probodoše i ubiše, i otsjekoše mu
glavu i uzeše je, pa otidoše putem preko polja cijelu onu noæ. **8**

I donesoše glavu Isvostejevu Davidu u Hevron, i rekoše caru:
evo glave Isvosteja sina Saulova, neprijatelja tvojega, koji je
tražio dušu tvoju; i Gospod osveti danas cara gospodara mojega
od Saula i sjemena njegova. **9** Ali David odgovarajuæi Rihavu i
Vani bratu njegovu, sinovima Rimona Viroæanina, reèe im: tako
da je živ Gospod, koji je izbavio dušu moju iz svake nevolje. **10**
Kad onoga koji mi javi govoreæi: gle, pogibe Saul, i mišljaše da
æe mi javiti dobre glase, uhvatih i ubih u Siklagu, i to mu bi od
mene dar za glase njegove, **11** Akamoli ljude bezbožne, koji
ubiše èovjeka prava, u kuæi njegovoj, na postelji njegovoj! neæu
li iskati krvi njegove iz vaših ruku, i vas istrijebiti sa zemlje? **12** I
zapovjedi David momcima svojim, te ih pogubiše, i otsjekoše
im ruke i noge, i objesiše kod jezera Hevronskoga; a glavu
Isvostejevu uzeše i pogreboše u grobu Avenirovu u Hevronu.

5 Tada doðoše sva plemena Izrailjeva k Davidu u Hevron, i
rekoše mu govoreæi: evo, mi smo kost tvoja i tijelo tvoje. **2**
I prije, dok Saul bijaše car nad nama, ti si odvodio i dovodio
Izrailja; i Gospod ti je rekao: ti æeš pasti narod moj Izrailja i ti
æeš biti voð Izrailju. **3** Tako doðoše sve starješine Izrailjeve k
caru u Hevron, i uèini s njima car David vjeru u Hevronu pred
Gospodom; i pomazaše Davida za cara nad Izrailjem. **4** Trideset
godina bijaše Davidu kad se zacari, i carova èetrdeset godina. **5**
U Hevronu carova nad Judom sedam godina i šest mjeseca; a
u Jerusalimu carova trideset i tri godine nad svijem Izrailjem i
Judom. **6** A car otide sa svojim ljudima u Jerusalim na Jevuseje,
koji življahu u onoj zemlji. I oni rekoše Davidu govoreæi: neæeš
uæi ovamo dok ne uzmeš slijepe i hrome, hoteæi kazati: neæe
uæi ovamo David. **7** Ali David uze kulu Sion, to je grad Davidov.
8 Jer reèe David u onaj dan: ko god pobije Jevuseje i doðe do

jaza, i do slijepijeh i hromijeh, na koje mrzi duša Davidova,
biæe vojvoda. Zato se kaže: slijepi i hromi da ne ulaze u ovu
kuæu. **9** I sjede David u kuli, i nazva je gradom Davidovijem: i
pogradi je David unaokolo od Milona i unutra. **10** I David jednako
napredovaše, jer Gospod Bog nad vojskama bješe s njim. **11** I
Hiram car Tirski posla poslanike k Davidu, i kedrovijeh drva i
drvodjelja i kamenara, i sagradiše kuæu Davidu. **12** I razumje
David da ga je Gospod utvrdio za cara nad Izrailjem, i da je
uzvisio carstvo njegovo radi naroda svojega Izrailja. **13** I uze
David još inoèa i žena iz Jerusalima, pošto dođe iz Hevrona; i
rodi se Davidu još sinova i kæeri. **14** I ovo su imena onijeh koji
mu se rodiše u Jerusalimu: Samuja i Sovav i Natan i Solomun,
15 I Jevar i Elisuja i Nafig i Jafija, **16** I Elisama i Elijada i Elifalet.
17 A Filisteji èuvši da su pomazali Davida za cara nad Izrailjem,
izidoše svi Filisteji da traže Davida; a David èuvši to, otide u
kulu. **18** I Filisteji došavši raširiše se po dolini Rafajskoj. **19**
Tada David upita Gospoda govoreæi: hoæu li izaæi na Filisteje?
Hoæeš li ih dati u moje ruke? A Gospod reèe Davidu: izaði;
doista æu dati Filisteje u tvoje ruke. **20** Tada David dođe u Val-
Ferasim, i pobi ih ondje, i reèe: prodrije Gospod neprijatelje moje
preda mnom kao kad voda prodire. Otuda se prozva ono mjesto
Val-Ferasim. **21** I ostaviše ondje lažne bogove svoje; a David i
ljudi njegovi odnesoše ih. **22** I opet nanovo dođoše Filisteji, i
raširiše se u dolini Rafajskoj. **23** I David upita Gospoda, koji
reèe: ne idi pred njih, nego im zaði za leđa, pa udari na njih
prema dudovima. **24** Pa kad èuješ da zašušti po vrhovima od
dudova, onda se kreni, jer æe onda poæi Gospod pred tobom da
pobije vojsku Filistejsku. **25** I David uèini tako kako mu zapovjedi
Gospod, i pobi Filisteje od Gavaje do Gezera.

6 Poslije skupi opet David sve ljude izabrane iz Izrailja, trideset
tisuæa. **2** Pa se podiže David i sav narod što bijaše s njim
i otide iz Vale Judine da prenese otuda kovèeg Božji, kod
kojega se prizivlje ime, ime Gospoda nad vojskama, koji sjedi na
heruvimima. **3** I metnuše kovèeg Božji na nova kola, i povezoše
ga iz kuæe Avinadavove, koja bijaše na brdu; a Uza i Ahijo
sinovi Avinadavovi upravljahu novijem kolima. **4** I odvezoše
kovèeg Božji iz kuæe Avinadavove, koja bijaše na brdu, i Ahijo
iðaše pred kovèegom. **5** A David i sav dom Izrailjev udarahu
pred Gospodom u svakojake sprave od drveta kedrova, u gusle,
u psaltire, u bubnje, u svirale i u kimvale. **6** A kad doðoše do
gumna Nahonova, Uza se maši za kovèeg Božji i prihvati ga, jer
volovi potegoše na stranu. **7** I Gospod se razgnjevi na Uzu, i
udari ga Bog ondje za tu nepažnju, te umrije ondje kod kovèega
Božijega. **8** I ožalosti se David što Gospod ubi Uzu. Zato se
prozva ono mjesto Fares-Uza do danas. **9** I uplaši se David
od Gospoda u onaj dan, i reèe: kako æe doæi k meni kovèeg
Gospodnji? **10** I ne htje David odvesti kovèega Gospodnjega
k sebi u grad Davidov; nego ga skloni David u kuæu Ovid-
Edoma Getejina. **11** I osta kovèeg Gospodnji u kuæi Ovid-Edoma
Getejina tri mjeseca, i blagoslovi Gospod Ovid-Edoma i sav dom
njegov. **12** I javiše caru Davidu govoreæi: Gospod blagoslovi
dom Ovid-Edomov i sve što ima radi kovèega Božijega. Tada
otide David, i prenese kovèeg Božji iz kuæe Ovid-Edomove
u grad Davidov s veseljem. **13** I kad oni koji nošahu kovèeg
Gospodnji postupiše šest koraka, prinese na žrtvu vola i debela
ovna. **14** I David igraše iz sve snage pred Gospodom, i bješe
ogrnut opleækom lanenijem. **15** Tako David i sav dom Izrailjev
nošahu kovèeg Gospodnji podvikujuæi i trubeæi u trube. **16**

A kad kovèeg Gospodnji ulažaše u grad Davidov, Mihala kæi
Saulova gledajuæi s prozora vidje cara Davida gdje skaèe i
igra pred Gospodom, i podrugnu mu se u srcu svojem. **17** A
kad donesoše kovèeg Gospodnji, namjestiše ga na njegovo
mjesto u šatoru koji mu razape David. I prinese David žrtve
paljenice i žrtve zahvalne pred Gospodom. **18** Potom prinesavši
David žrtve paljenice i žrtve zahvalne blagoslovi narod u ime
Gospoda nad vojskama. **19** I razdade među sav narod, među
sve mnoštvo Izrailjevo, i ljudima i ženama, svakome po jedan
hljeb i komad mesa i žban vina. Potom otide narod, svak svojoj
kuæi. **20** I David se vrati da blagoslovi svoj dom; a Mihala
kæi Saulova izide na susret Davidu, i reèe: kako je slavan bio
danas car Izrailjev, kad se danas otkrivao pred sluškinjama sluga
svojih, kao što se otkrivaju nikaki ljudi! **21** A David reèe Mihali:
pred Gospodom, koji me je izabrao preko oca tvojega i preko
svega doma njegova, te mi zapovjedio da budem voð narodu
Gospodnjemu, Izrailju, igrao sam, i igraæu pred Gospodom. **22** I
još æu se veæma poniziti, i još æu manji sebi biti; i opet æu
biti slavan pred sluškinjama, za koje govoriš. **23** I Mihala kæi
Saulova ne ima poroda do smrti svoje.

7 A kad car sjeðaše kod kuæe svoje, i Gospod mu dade mir
svuda unaokolo od svijeh neprijatelja njegovijeh, **2** Reèe car
Natanu proroku: vidi, ja stojim u kuæi od kedrova drveta, a
kovèeg Božji stoji pod zavjesima. **3** A Natan reèe caru: šta
ti je god u srcu, idi, èini, jer je Gospod s tobom. **4** Ali onu
noæ doðe rijeè Gospodnja k Natanu govoreæi: **5** Idi i reci sluzi
mojemu Davidu: ovako veli Gospod: ti li æeš mi naèiniti kuæu
da u njoj nastavam? **6** Kad nijesam nastavao u kuæi otkad
izvedoh sinove Izrailjeve iz Misira do danas, nego sam hodio u

šatoru i u naslonu, **7** Kuda sam god hodio sa svijem sinovima
Izrailjevim, jesam li jednu rijeè rekao kome od sudija Izrailjevijeh,
kojima zapovijedah da pasu narod moj Izrailja, i kazao: zašto mi
ne naèinite kuæe od kedra? **8** Ovako dakle reci Davidu sluzi
mojemu: ovako veli Gospod nad vojskama: ja te uzeh od tora,
od ovaca, da budeš voð narodu mojemu, Izrailju; **9** I bjeh s
tobom kuda si god hodio, i istrijebih sve neprijatelje tvoje ispred
tebe, i stekoh ti ime veliko, kao što je ime velikijeh ljudi koji su na
zemlji. **10** I odrediæu mjesto narodu svojemu Izrailju, i posadiæu
ga, te æe nastavati u svom mjestu, i neæe se više pretresati, niti
æe ih više muèiti nepravednici kao prije, **11** I od onoga dana
kad postavih sudije nad narodom svojim Izrailjem; i smiriæu
te od svijeh neprijatelja tvojih. Jošte ti javlja Gospod da æe ti
Gospod naèiniti kuæu. **12** Kad se navrše dani tvoji, i poèineš
kod otaca svojih, podignuæu sjeme tvoje nakon tebe, koje æe
izaæi iz utrobe tvoje, i utvrdiæu carstvo njegovo. **13** On æe
sazidati dom imenu mojemu, i utvrdiæu prijesto carstva njegova
dovijeka. **14** Ja æu mu biti otac, i on æe mi biti sin; ako uèini što
zlo, karaæu ga prutom ljudskim i udarcima sinova èovjeèijih. **15**
Ali milost moja neæe se ukloniti od njega kao što sam je uklonio
od Saula, kojega uklonih ispred tebe. **16** Nego æe tvrd biti dom
tvoj i carstvo tvoje dovijeka pred tobom, i prijesto æe tvoj stajati
dovijeka. **17** Po svijem ovijem rijeèima i po svoj ovoj utvari kaza
Natan Davidu. **18** Tada doðe car David i stade pred Gospodom, i
reèe: ko sam ja, Gospode, Gospode, i šta je moj dom, te si me
doveo dovde? **19** Pa i to ti se još èini malo, Gospode, Gospode,
nego si govorio i za dom sluge svojega na dugo vremena. Je li
to zakon èovjeèji, Gospode, Gospode! **20** Ali šta æe jošte David
da ti govori? ta ti znaš slugu svojega, Gospode, Gospode! **21**

Radi rijeèi svoje i po srcu svojemu uèinio si sve ove velike stvari
obznanjujuæi ih sluzi svojemu. **22** Zato si velik, Gospode Bože,
nema takoga kakav si ti; i nema Boga osim tebe, po svemu što
èusmo svojim ušima. **23** Jer koji je narod na zemlji kao tvoj
narod Izrailj? kojega je radi Bog išao da ga iskupi da mu bude
narod i da steèe sebi ime i da vam uèini velika i strašna djela u
zemlji tvojoj, pred narodom tvojim, koji si iskupio sebi iz Misira,
od naroda i bogova njihovijeh. **24** Jer si utvrdio sebi narod svoj
Izrailja da ti bude narod dovijeka; a ti si im, Gospode, Bog.
25 I tako, Gospode Bože, rijeè koju si obrekao sluzi svojemu
i domu njegovu, potvrdi zasvagda, i uèini kako si rekao. **26**
Neka se velièa ime tvoje dovijeka, da se govori: Gospod je nad
vojskama Bog nad Izrailjem; i dom sluge tvojega Davida neka
stoji tvrdo pred tobom. **27** Jer si ti, Gospode nad vojskama,
Bože Izrailjev, javio sluzi svojemu govoreæi: dom æu sazidati
tebi. Zato sluga tvoj nađe u srcu svojem da ti se pomoli ovom
molitvom. **28** Tako, Gospode, Gospode, ti si Bog, i rijeèi su tvoje
istina; ti si ovo dobro obrekao sluzi svojemu. **29** Budi dakle
voljan i blagoslovi dom sluge svojega da bude dovijeka pred
tobom; jer si ti, Gospode, rekao, i tvojim æe blagoslovom biti
blagosloven dom sluge tvojega dovijeka.

8 Poslije toga razbi David Filisteje, i pokori ih, i uze David Meteg-
Amu iz ruku Filistejskih. **2** Razbi i Moavce, i izmjeri ih užem
povaljavši ih po zemlji, i izmjeri ih dva uža da se pogube a jedno
uže da se ostave u životu. I Moavci postaše sluge Davidove, i
plaæahu mu danak. **3** David razbi i Adad-Ezera sina Reovova
cara Sovskoga, izašav da raširi vlast svoju do rijeke Efrata. **4** I
zarobi ih David tisuæu i sedam stotina konjanika i dvadeset
tisuæa pješaka, i podreza David žile svijem konjma kolskim,

samo ostavi za sto kola. **5** I bijahu došli Sirci iz Damaska u
pomoæ Adad-Ezeru caru Sovskom, i David pobi dvadeset i
dvije tisuæe Siraca. **6** I namjesti David vojsku u Siriji što je
pod Damaskom, i Sirci postaše sluge Davidove plaæajuæi mu
danak. I Gospod èuvaše Davida kuda god iðaše. **7** I David uze
zlatne štitove koje imahu sluge Adad-Ezerove, i donese ih u
Jerusalim. **8** I iz Vetaha i iz Virotaja gradova Adad-Ezerovijeh
odnese car David silnu mjed. **9** A kad èu Toja car Ematski da je
David pobio svu vojsku Adad-Ezerovu, **10** Posla Toja Jorama
sina svojega k caru Davidu da ga pozdravi i da mu èestita
što je vojevao na Adad-Ezera i ubio ga, jer Toja imaše rat s
Adad-Ezerom; i donese Joram zaklada zlatnijeh i srebrnijeh i
mjedenijeh. **11** Pa i to car David posveti Gospodu sa srebrom i
zlatom što bješe posvetio od svijeh naroda koje pokori, **12** Od
Siraca i od Moavaca i od sinova Amonovijeh i od Filisteja i od
Amalika, i od plijena Adad-Ezera sina Reovova cara Sovskoga.
13 I David steèe ime kad se vrati pobiv Sirce, osamnaest tisuæa,
u slanoj dolini. **14** I namjesti vojsku po Idumeji, po svoj Idumeji
namjesti vojsku, i svi Edomci postaše sluge Davidove. I Gospod
èuvaše Davida kuda god iðaše. **15** Tako carova David nad
svijem Izrailjem, sudeæi i dajuæi pravdu svemu narodu svojemu.
16 I Joav sin Serujin bješe nad vojskom; a Josafat sin Ahiludov
pametar; **17** A Sadok sin Ihitovov i Ahimeleh sin Avijatarov
sveštenici; a Seraja pisar; **18** A Venaja sin Jodajev bješe nad
Heretejima i Feletejima; a sinovi Davidovi knezovi.

9 I reèe David: ima li jošte ko da je ostao od doma Saulova? da
mu uèinim milost radi Jonatana. **2** A bijaše jedan sluga doma
Saulova, po imenu Siva; i dozvaše ga k Davidu. I reèe mu car:
jesi li ti Siva? A on reèe: ja sam, sluga tvoj. **3** A car reèe: ima li

jošte ko od doma Saulova da mu uèinim milost Božiju? A Siva
reèe caru: još ima sin Jonatanov, hrom na nogu. **4** I reèe mu car:
gdje je? A Siva reèe caru: eno ga u domu Mahira sina Amilova u
Lodevaru. **5** Tada posla car David da ga dovedu iz Lodevara iz
doma Mahira sina Amilova. **6** A kad dođe k Davidu Mefivostej sin
Jonatana sina Saulova, pade na lice svoje i pokloni se. A David
reèe: Mefivosteju! A on reèe: evo sluge tvojega. **7** A David mu
reèe: ne boj se; jer æu ti uèiniti milost Jonatana radi oca tvojega,
daæu ti natrag sve njive Saula oca tvojega; a ti æeš svagda jesti
za mojim stolom. **8** A on se pokloni i reèe: ko sam ja sluga tvoj,
te si pogledao na mrtva psa kao što sam ja? **9** I car dozva Sivu
slugu Saulova, i reèe mu: što je god bilo Saulovo i svega doma
njegova, dao sam sinu tvojega gospodara. **10** Radi mu dakle
zemlju ti i sinovi tvoji i sluge tvoje, i donosi da sin gospodara
tvojega ima hljeba da jede; ali Mefivostej sin gospodara tvojega
ješæe svagda za mojim stolom. Siva pak imaše petnaest sinova
i dvadeset sluga. **11** I reèe Siva caru: kako je car gospodar moj
zapovjedio sluzi svojemu, sve æe èiniti sluga tvoj. Ali Mefivostej,
reèe car, ješæe za mojim stolom kao carski sin. **12** A Mefivostej
imaše maloga sina, kojemu ime bješe Miha; a svi koji življahu u
domu Sivinu bijahu sluge Mefivostejeve. **13** A Mefivostej sjeđaše
u Jerusalimu, jer svagda jeđaše za carevijem stolom, a bješe
hrom na obje noge.

10 A poslije toga umrije car sinova Amonovijeh, i zacari se
Anun sin njegov na njegovo mjesto. **2** I reèe David: da uèinim
milost Anunu sinu Nasovu, kao što je otac njegov meni uèinio
milost. I posla David da ga potješi za ocem preko sluga svojih. I
dođoše sluge Davidove u zemlju sinova Amonovijeh. **3** A knezovi
sinova Amonovijeh rekoše Anunu gospodaru svojemu: misliš da

je David zato poslao ljude da te potješe, što je rad uèiniti èast
ocu tvojemu? a nije zato poslao David k tebi sluge svoje da
promotri grad i uhodi, pa poslije da ga raskopa? **4** Tada Anun
uhvati sluge Davidove, i obrija im brade do pola i otsijeèe im
haljine po pole, do zadnjice, i opravi ih natrag. **5** A kad to javiše
Davidu, on posla pred njih, jer ljudi bijahu grdno osramoæeni,
i poruèi im car: sjedite u Jerihonu dokle vam naraste brada,
pa onda dođite natrag. **6** Tada sinovi Amonovi videæi gdje se
omraziše s Davidom, poslaše sinovi Amonovi, te najmiše Siraca
od Vet-Reova i Siraca od Sove dvadeset tisuæa pješaka, i u
cara od Mahe tisuæu ljudi, i od Is-Tova dvanaest tisuæa ljudi.
7 A David kad to èu, posla Joava sa svom hrabrom vojskom
svojom. **8** I izidoše sinovi Amonovi, i uvrstaše se pred vratima, a
Sirci iz Sove i iz Reova i ljudi iz Is-Tova i iz Mahe bijahu za sebe
u polju. **9** I Joav videæi namještenu vojsku prema sebi sprijed i
ozad, uze odabrane iz sve vojske Izrailjske, i namjesti ih prema
Sircima; **10** A ostali narod predade Avisaju bratu svojemu da
ih namjesti prema sinovima Amonovijem. **11** I reèe: ako Sirci
budu jaèi od mene, doði mi u pomoæ; ako li sinovi Amonovi
budu jaèi od tebe, ja æu doæi tebi u pomoæ. **12** Budi hrabar, i
držimo se hrabro za svoj narod i za gradove Boga svojega; a
Gospod neka uèini što mu je po volji. **13** Tada Joav i narod koji
bješe s njim primakoše se da udare na Sirce, ali oni pobjegoše
ispred njega. **14** A sinovi Amonovi videæi gdje pobjegoše Sirci,
pobjegoše i oni ispred Avisaja, i uđoše u svoj grad. I vrati se
Joav od sinova Amonovijeh, i đođe u Jerusalim. **15** Ali Sirci kad
vidješe gdje ih nadbiše Izrailjci, skupiše se opet. **16** I Adarezer
posla, te dovede Sirce ispreko rijeke, koji đođoše u Elam; a
Sovak vojvoda Adarezerov iđaše pred njima. **17** Kad to javiše

Davidu, on skupi sve Izrailjce, i prijeđe preko Jordana i dođe u
Elam; i Sirci se namjestiše protiv Davida i pobiše se s Davidom.
18 Ali pobjegoše Sirci ispred Izrailja, i pobi David Siraca sedam
stotina i èetrdeset tisuæa konjika; i Sovaka vojvodu njihova ubi,
te pogibe ondje. **19** I kad vidješe svi carevi, sluge Adarezerove,
da ih razbi Izrailj, uèiniše mir s Izrailjem, i služahu im, i Sirci ne
smijahu više pomagati sinovima Amonovijem.

11 A kad prođe godina, u vrijeme kad carevi idu na vojsku,
posla David Joava i sluge svoje s njim, i svega Izrailja, te potirahu
sinove Amonove, i opkoliše Ravu; a David osta u Jerusalimu. **2**
I pred veèe usta David s postelje svoje, i hodajuæi po krovu
carskoga dvora ugleda s krova ženu gdje se mije, a žena bijaše
vrlo lijepa na oèi. **3** I David posla da propitaju za ženu i rekoše:
nije li to Vitsaveja kæi Elijamova žena Urije Hetejina? **4** I David
posla poslanike da je dovedu; i kad dođe k njemu, on leže s
njom, a ona se bješe oèistila od neèistote svoje; poslije se vrati
svojoj kuæi. **5** I zatrudnje žena, te posla i javi Davidu govoreæi:
trudna sam. **6** Tada David posla k Joavu i poruèi: pošlji mi Uriju
Hetejina. I posla Joav Uriju k Davidu. **7** I kad Urija dođe k njemu,
zapita ga David kako je Joav i kako je narod i kako ide rat. **8**
Potom reèe David Uriji: idi kuæi svojoj, i operi noge svoje. I Urija
izide iz careva dvora, a za njim iznesoše jelo carsko. **9** Ali Urija
leže na vratima dvora careva sa svijem slugama gospodara
svojega, i ne otide kuæi svojoj. **10** I javiše Davidu govoreæi:
Urija nije otišao kuæi svojoj. A David reèe Uriji: nijesi li došao s
puta? zašto ne ideš kuæi svojoj? **11** A Urija reèe Davidu: kovèeg
i Izrailj i Juda stoje po šatorima, i Joav gospodar moj i sluge
gospodara mojega stoje u polju, pa kako bih ja ušao u kuæu
svoju da jedem i pijem i spavam sa ženom svojom? Tako ti bio

živ i tako bila živa duša tvoja, neæu to uèiniti. **12** Tada reèe
David Uriji: ostani ovdje još danas, pa æu te sjutra otpustiti.
Tako osta Urija u Jerusalimu onaj dan i sjutradan. **13** I pozva ga
David da jede i pije s njim, te ga opije. A uveèe otide, te leže na
postelju svoju sa slugama gospodara svojega, a kuæi svojoj ne
otide. **14** A ujutru napisa David knjigu Joavu, i posla po Uriji. **15**
A u knjizi pisa i reèe: namjestite Uriju gdje je najžešæi boj, pa se
uzmaknite od njega da bi ga ubili da pogine. **16** I Joav opkolivši
grad namjesti Uriju na mjesto gdje je znao da su najhrabriji
ljudi. **17** I izidoše ljudi iz grada i pobiše se s Judom. I pogibe
iz naroda nekoliko sluga Davidovijeh; pogibe i Urija Hetejin.
18 Tada Joav posla k Davidu, i javi mu sve što bi u boju. **19** I
zapovjedi glasniku govoreæi: kad pripovjediš caru sve što je bilo
u boju, **20** Ako se razgnjevi car i reèe ti: zašto ste išli tako blizu
grada da se bijete? zar nijeste znali kako se strijelja s grada? **21**
Ko je ubio Avimeleha sina Jeruvesetova? nije li žena bacila na nj
komad žrvnja sa zida, te pogibe u Tevesu? zašto ste išli blizu
zida? tada reci: poginuo je i sluga tvoj Urija Hetejin. **22** I otide
glasnik, i došavši javi Davidu sve za što ga je poslao Joav. **23** I
reèe glasnik Davidu: bijahu jaèi od nas, i izidoše u polje na nas,
ali ih uzbismo do vrata gradskih. **24** A strijelci stadoše strijeljati
na sluge tvoje sa zida, i pogibe nekoliko sluga carevijeh, tako i
sluga tvoj Urija Hetejin pogibe. **25** Tada reèe David glasniku:
ovako reci Joavu: ne budi zlovoljan za to; jer maè proždire sad
ovoga sad onoga; udri još jaèe na grad i raskopaj ga. Tako ga
ohrabri. **26** A žena Urijina èuvši da je poginuo muž njezin Urija,
plaka za mužem svojim. **27** A kad proðe žalost, posla David i
uze je u kuæu svoju, i ona mu posta žena, i rodi mu sina. Ali ne
bješe po volji Gospodu što uèini David.

12 I posla Gospod Natana k Davidu; i on došav k njemu reèe
mu: u jednom gradu bijahu dva èovjeka, jedan bogat a drugi
siromah. **2** Bogati imaše ovaca i goveda vrlo mnogo; **3** A siromah
nemaše ništa do jednu malu ovèicu, koju bješe kupio, i hranjaše
je, te odraste uza nj i uz djecu njegovu, i jeðaše od njegova
zalogaja, i iz njegove èaše pijaše, i na krilu mu spavaše, i bijaše
mu kao kæi. **4** A doðe putnik k bogatome èovjeku, a njemu bi
žao uzeti iz svojih ovaca ili goveda da zgotovi putniku koji doðe k
njemu; nego uze ovcu onoga siromaha, i zgotovi je èovjeku, koji
doðe k njemu. **5** Tada se David vrlo razgnjevi na onoga èovjeka,
i reèe Natanu: tako živ bio Gospod, zaslužio je smrt onaj koji je
to uèinio. **6** I ovcu neka plati uèetvoro, što je to uèinio i nije mu
žao bilo. **7** Tada reèe Natan Davidu: ti si taj. Ovako veli Gospod
Bog Izrailjev: ja sam te pomazao za cara nad Izrailjem, i ja sam
te izbavio iz ruku Saulovijeh. **8** I dao sam ti dom gospodara
tvojega, i žene gospodara tvojega na krilo tvoje, dao sam ti dom
Izrailjev i Judin; i ako je malo, dodao bih ti to i to. **9** Zašto si
prezreo rijeè Gospodnju èineæi što njemu nije po volji? Uriju
Hetejina ubio si maèem i uzeo si ženu njegovu sebi za ženu,
a njega si ubio maèem sinova Amonovijeh. **10** Zato neæe se
odmaæi maè od doma tvojega dovijeka, što si me prezreo i uzeo
ženu Urije Hetejina da ti bude žena. **11** Ovako veli Gospod: evo,
ja æu podignuti na te zlo iz doma tvojega, i uzeæu žene tvoje na
tvoje oèi, i daæu ih bližnjemu tvojemu, te æe spavati sa ženama
tvojim na vidiku svakomu. **12** Jer ti si uèinio tajno, ali æu ja
ovo uèiniti pred svijem Izrailjem i svakomu na vidiku. **13** Tada
reèe David Natanu: sagriješih Gospodu. A Natan reèe Davidu: i
Gospod je pronio grijeh tvoj; neæeš umrijeti. **14** Ali što si tijem
djelom dao priliku neprijateljima Gospodnjim da hule, zato æe ti

umrijeti sin koji ti se rodio. **15** Potom Natan otide svojoj kuæi. A
Gospod udari dijete koje rodi žena Urijina Davidu, te se razbolje
na smrt. **16** I David se moljaše Bogu za dijete, i pošæaše se
David, i došavši ležaše preko noæ na zemlji. **17** I starješine
doma njegova ustaše oko njega da ga podignu sa zemlje, ali
on ne htje, niti jede što s njima. **18** A kad bi sedmi dan, umrije
dijete; i ne smijahu sluge Davidove javiti mu da je dijete umrlo,
jer govorahu: evo, dok dijete bijaše živo, govorasmo mu, pa
nas ne htje poslušati; a kako æemo mu kazati: umrlo je dijete?
hoæe ga ucvijeliti. **19** A David videæi gdje sluge njegove šapæu
među sobom, dosjeti se da je umrlo dijete; i reèe David slugama
svojim: je li umrlo dijete? A oni rekoše: umrlo je. **20** Tada David
usta sa zemlje, i umi se, i namaza se i preobuèe se; i otide u
dom Gospodnji, i pokloni se. Potom opet dođe kuæi svojoj, i
zaiska da mu donesu da jede; i jede. **21** A sluge njegove rekoše
mu: šta to radiš? dok bijaše dijete živo, postio si i plakao; a kad
umrije dijete, ustao si i jedeš. **22** A on reèe: dok dijete bijaše
živo, postio sam i plakao, jer govorah: ko zna, može se smilovati
Gospod na me da dijete ostane živo. **23** A sada umrlo je; što bih
postio? mogu li ga povratiti? ja æu otiæi k njemu, ali on neæe se
vratiti k meni. **24** Potom David utješi Vitsaveju ženu svoju, i otide
k njoj, i leže s njom. I ona rodi sina, kojemu nadje ime Solomun. I
mio bješe Gospodu. **25** I posla Natana proroka, te mu nadje ime
Jedidija, radi Gospoda. **26** A Joav bijuæi Ravu sinova Amonovih,
uze carski grad. **27** I posla poslanike k Davidu, i reèe: bih Ravu,
i uzeh grad na vodi. **28** Nego sada skupi ostali narod, i stani u
oko prema gradu, i uzmi ga, da ga ne bih ja uzeo i moje se ime
spominjalo na njemu. **29** I David skupiv sav narod otide na Ravu,
i udari na nju, i uze je. **30** I uze caru njihovu s glave krunu, u

kojoj bješe talanat zlata, s dragim kamenjem, i metnuše je na
glavu Davidu, i odnese iz grada plijen vrlo velik. **31** A narod koji
bijaše u njemu izvede i metnu ih pod pile i pod brane gvozdene i
pod sjekire gvozdene, i sagna ih u peæi gdje se opeke peku. I
tako uèini svijem gradovima sinova Amonovijeh. Potom se vrati
David sa svijem narodom u Jerusalim.

13 A potom se dogodi: Avesalom sin Davidov imaše lijepu
sestru po imenu Tamaru, i zamilova je Amnon sin Davidov. **2** I
tužaše Amnon tako da se razbolje radi Tamare sestre svoje; jer
bješe djevojka, te se Amnonu èinjaše teško da joj uèini što. **3** A
imaše Amnon prijatelja, kojemu ime bješe Jonadav sin Same
brata Davidova; i Jonadav bješe vrlo domišljat. **4** I reèe mu: što
se tako sušiš, carev sine, od dana na dan? ne bi li mi kazao? A
Amnon mu reèe: ljubim Tamaru sestru Avesaloma brata svojega.
5 Tada mu reèe Jonadav: lezi u postelju svoju, i uèini se bolestan;
pa kad doðe otac tvoj da te vidi, ti mu reci: neka doðe Tamara
sestra moja da me nahrani, i da zgotovi pred mojim oèima jelo
da gledam, i iz njezine ruke da jedem. **6** I Amnon leže i uèini se
bolestan; i kad doðe car da ga vidi, reèe Amnon caru: neka doðe
Tamara sestra moja i zgotovi preda mnom dva jelca da jedem iz
njezine ruke. **7** Tada David posla k Tamari kuæi, i poruèi joj: idi
u kuæu brata svojega Amnona i zgotovi mu jelo. **8** I Tamara
otide u kuæu brata svojega Amnona, i on ležaše; i uze brašna i
zamijesi i zgotovi jelo pred njim i skuha. **9** Potom uze tavicu i
izruèi preda nj; ali Amnon ne htje jesti, nego reèe: kažite neka
izidu svi koji su kod mene. I izidoše svi. **10** Tada reèe Amnon
Tamari: donesi to jelo u klijet da jedem iz tvoje ruke. I Tamara
uze jelo što bješe zgotovila, i donese Amnonu bratu svojemu u
klijet. **11** A kad mu pruži da jede, on je uhvati i reèe joj: hodi, lezi

sa mnom, sestro moja! **12** A ona mu reèe: ne, brate, nemoj me
osramotiti, jer se tako ne radi u Izrailju, ne èini toga bezumlja. **13**
Kuda bih ja sa sramotom svojom? a ti bi bio kao koji od najgorih
ljudi u Izrailju. Nego govori caru; on me neæe tebi odreæi. **14** Ali
je on ne htje poslušati, nego savladavši je osramoti je i obleža
je. **15** A poslije omrze na nju Amnon veoma, te mržnja kojom
mržaše na nju bješe veæa od ljubavi kojom je prije ljubljaše. I
reèe joj Amnon: ustani, odlazi. **16** A ona mu reèe: to æe biti
veæe zlo od onoga koje si mi uèinio što me tjeraš. Ali je on ne
htje poslušati. **17** Nego viknu momka koji ga služaše, i reèe mu:
vodi ovu od mene napolje, i zakljuèaj vrata za njom. **18** A ona
imaše na sebi šarenu haljinu, jer take haljine nošahu carske
kæeri dok su djevojke. I sluga njegov izvede je napolje, i zakljuèa
za njom vrata. **19** Tada Tamara posu se pepelom po glavi i
razdrije šarenu haljinu koju imaše na sebi, i metnu ruku svoju na
glavu, i otide vièuæi. **20** A brat njezin Avesalom reèe joj: da nije
Amnon brat tvoj bio s tobom? ali, sestro moja, æuti, brat ti je, ne
misli o tom. I tako osta Tamara osamljena u kuæi brata svojega
Avesaloma. **21** I car David èuvši sve ovo razgnjevi se vrlo. **22**
Avesalom pak ne govoraše s Amnonom ni ružno ni lijepo; jer
Avesalom mržaše na Amnona što mu osramoti sestru Tamaru.
23 A poslije dvije godine kad se strizijahu ovce Avesalomove u
Val-Asoru, koji je kod Jefrema, on pozva sve sinove careve. **24** I
dođe Avesalom k caru i reèe mu: evo, sad se strigu ovce sluzi
tvojemu; neka pođe car i sluge njegove sa slugom svojim. **25** Ali
car reèe Avesalomu: nemoj, sine, nemoj da idemo svi, da ti
ne budemo na tegotu. I premda navaljivaše, opet ne htje iæi,
nego ga blagoslovi. **26** A Avesalom reèe: kad ti neæeš, a ono
neka ide s nama Amnon brat moj. A car mu reèe: što da ide s

tobom? **27** Ali navali Avesalom na nj, te pusti s njim Amnona
i sve sinove carske. **28** Tada Avesalom zapovjedi momcima
svojim govoreæi: pazite, kad se srce Amnonu razveseli od vina,
i ja vam reèem: ubijte Amnona; tada ga ubijte; ne bojte se, jer
vam ja zapovijedam, budite slobodni i hrabri. **29** I uèiniše s
Amnonom sluge Avesalomove kako im zapovjedi Avesalom.
Tada ustaše svi sinovi carevi i pojahaše svak svoju mazgu i
pobjegoše. **30** A dokle još bijahu na putu, dođe glas Davidu
da je Avesalom pobio sve sinove careve, da nije ostao od njih
nijedan. **31** Tada ustavši car razdrije haljine svoje, i leže na
zemlju, i sve sluge njegove koje stajahu oko njega razdriješe
haljine svoje. **32** A Jonadav sin Same brata Davidova progovori
i reèe: neka ne govori gospodar moj da su pobili svu djecu,
careve sinove; poginuo je samo Amnon, jer Avesalom bješe tako
naumio od onoga dana kad Amnon osramoti Tamaru sestru
njegovu. **33** Neka dakle car gospodar moj ne misli o tom u srcu
svojem govoreæi: svi sinovi carevi pogiboše; jer je samo Amnon
poginuo. **34** A Avesalom pobježe. A momak na straži podiže oèi
svoje i ugleda, a to mnogi narod ide k njemu pokraj gore. **35** I
Jonadav reèe caru: evo idu sinovi carevi; kao što je kazao sluga
tvoj, tako je bilo. **36** I kad izreèe, a to sinovi carevi dođoše, i
podigavši glas svoj plakaše; a i car i sve sluge njegove plakaše
vrlo. **37** Avesalom pak pobježe i otide k Talmaju sinu Amijudovu
caru Gesurskom. A David plakaše za sinom svojim svaki dan.
38 A kad Avesalom uteèe i dođe u Gesur, osta ondje tri godine.
39 Potom zaželje car David otiæi k Avesalomu, jer se utješi za
Amnonom što pogibe.

14 A Joav sin Serujin opazi da se srce carevo obratilo k
Avesalomu. **2** I posla Joav u Tekuju te dozva otuda ženu lukavu,

pa joj reèe: uèini se kao da si u žalosti, i obuci žalosne haljine, i
nemoj se namazati uljem, nego budi kao žena koja odavna žali
za mrtvijem. **3** I otidi k caru, i govori mu tako i tako. I nauèi je
Joav šta æe govoriti. **4** I kad otide žena Tekujanka k caru da
govori, pade nièice na zemlju i pokloni se, i reèe: pomagaj, care!
5 A car joj reèe: što ti je? A ona reèe: udovica sam, umro mi je
muž. **6** A imaše sluškinja tvoja dva sina, pa se svadiše u polju, a
ne bješe nikoga da ih razvadi, te jedan udari drugoga i ubi ga. **7**
I gle, sav dom usta na sluškinju tvoju govoreæi: daj toga što
je ubio brata svojega da ga pogubimo za dušu brata njegova,
kojega je ubio, i da istrijebimo našljednika; i tako hoæe da ugase
iskru koja mi je ostala, da ne ostave imena mužu mojemu ni
ostatka na zemlji. **8** A car reèe ženi: idi kuæi svojoj, a ja æu
narediti za te. **9** A žena Tekujanka reèe caru: care gospodaru!
neka na me i na dom oca mojega padne krivica, a car i njegov
prijesto neka je prav. **10** A car reèe: ko uzgovori na te, dovedi
ga k meni, i neæe te se više dotaæi. **11** A ona reèe: neka se
opomene car Gospoda Boga svojega, da se ne umnože osvetnici
koji ubijaju, i da ne ubiju sina mojega. A on reèe: tako živ bio
Gospod, nijedna dlaka s tvojega sina neæe pasti na zemlju. **12**
A žena reèe: da kaže sluškinja tvoja nešto caru gospodaru. A
on reèe: govori. **13** A žena reèe: a zašto si namislio taku stvar
narodu Božijemu? jer car kao da je kriv govoreæi tako, jer neæe
car da dozove natrag onoga koga je odagnao. **14** Jer æemo
doista pomrijeti, i jesmo kao voda koja se prospe na zemlju i više
se ne može skupiti; jer mu Bog nije uzeo života, nego je naumio
da odagnani ne ostane odagnan od njega. **15** I tako doðoh da
kažem ovo caru gospodaru svojemu, jer me narod uplaši; zato
reèe sluškinja tvoja: da govorim caru, može biti da æe uèiniti

car što sluškinja njegova kaže. **16** Jer æe car uslišiti i izbaviti
sluškinju svoju iz ruke onoga koji hoæe da istrijebi mene i sina
mojega iz našljedstva Božijega. **17** I sluškinja tvoja reèe: rijeè
cara gospodara mojega biæe mi utjeha, jer je car gospodar moj
kao anðeo Božji, te sluša i dobro i zlo, i Gospod æe Bog tvoj biti
s tobom. **18** A car odgovori i reèe ženi: nemoj tajiti od mene što
æu te pitati. A žena reèe: neka govori car gospodar moj. **19** Tada
car reèe: da nije Joavov posao u svemu tome što èiniš? A žena
odgovori i reèe: tako da je živa duša tvoja, care gospodaru, ne
može se ni nadesno ni nalijevo od svega što kaza car gospodar
moj; jer sluga tvoj Joav zapovijedio mi je i nauèio sluškinju tvoju
sve ovo da govorim. **20** Sluga je tvoj Joav uèinio, te sam ovako
izvila besjedu svoju; ali je gospodar moj mudar kao anðeo Božji,
te zna sve što biva na zemlji. **21** Tada reèe car Joavu: evo, ti si
uèinio to, idi, dovedi natrag dijete Avesaloma. **22** Tada pade
Joav licem na zemlju, i pokloni se i blagoslovi cara, i reèe Joav:
danas vidi sluga tvoj da sam našao milost pred tobom, care
gospodaru, kad je car uèinio što mu sluga njegov reèe. **23** Potom
se podiže Joav i otide u Gesur, i dovede natrag u Jerusalim
Avesaloma. **24** I car reèe: neka ide svojoj kuæi, a lica mojega da
ne vidi. I otide Avesalom svojoj kuæi, i ne vidje lica careva. **25** A
ne bješe èovjeka tako lijepa kao Avesalom u svem Izrailju, da ga
tako hvale; od pete do tjemena ne bješe na njemu mane. **26** I
kad bi strigao glavu a imaše obièaj svake godine striæi je, jer
mu bijaše teško mjerio bi kosu s glave svoje, i bivaše je dvjesta
sikala carskom mjerom. **27** I rodiše se Avesalomu tri sina i jedna
kæi, kojoj bijaše ime Tamara, i ona bijaše lijepa. **28** I Avesalom
osta cijele dvije godine u Jerusalimu, a lica careva ne vidje. **29**
Tada posla Avesalom po Joava da ga pošlje k caru; ali on ne

htje doæi k njemu; i posla opet drugi put, ali on ne htje doæi. **30**
Tada reèe slugama svojim: vidite li njivu Joavovu pored moje?
na njoj je jeèam; idite i upalite je. I upališe sluge Avesalomove
onu njivu. **31** Tada se podiže Joav, i dođe k Avesalomu u kuæu,
i reèe mu: zašto sluge tvoje upališe moju njivu? **32** Avesalom
reèe Joavu: eto slao sam k tebi govoreæi: hodi ovamo da te
pošljem k caru da mu kažeš: zašto sam došao iz Gesura? bolje
bi bilo da sam još ondje. Zato da vidim lice carevo; ako li ima
kaka krivica na meni, neka me pogubi. **33** I otide Joav k caru, i
kaza mu. I dozva Avesaloma; a on došavši k caru pokloni se
licem do zemlje pred carem, i car cjelova Avesaloma.

15 A poslije toga nabavi sebi Avesalom kola i konja i pedeset
ljudi, koji trèahu pred njim. **2** I ustajaše rano Avesalom, i stajaše
kraj puta kod vrata; i ko god imaše parnicu i iđaše caru na sud,
Avesalom ga dozivaše k sebi i govoraše: iz koga si grada?
A kad bi onaj odgovorio: sluga je tvoj iz toga i toga plemena
Izrailjeva, **3** Tada bi mu rekao Avesalom: vidiš, tvoja je stvar
dobra i pravedna, ali te nema ko saslušati kod cara. **4** Još
govoraše Avesalom: kad bih ja bio postavljen da sudim u zemlji!
da svaki k meni dolazi koji ima posla na sudu, ja bih mu dao
pravicu. **5** I kad bi mu ko pristupio da mu se pokloni, on bi
pružio ruku svoju, te bi ga uhvatio i poljubio. **6** Tako èinjaše
Avesalom sa svakim Izrailjcem, koji dolažaše na sud k caru;
i Avesalom primamljivaše srca ljudi Izrailjaca. **7** A kad proođe
èetrdeset godina, reèe Avesalom caru: da otidem u Hevron da
izvršim zavjet koji sam zavjetovao Gospodu. **8** Jer kad sjeđah u
Gesuru u Siriji, uèini zavjet sluga tvoj rekavši: ako me Gospod
odvede natrag u Jerusalim, poslužiæu Gospodu. **9** A car mu
reèe: idi s mirom. I on se podiže i otide u Hevron. **10** I razasla

Avesalom po svijem plemenima Izrailjevim uhode poruèivši: kad
èujete trube da zatrube, recite: zacari se Avesalom u Hevronu.
11 A s Avesalomom otide dvjesta ljudi iz Jerusalima pozvanijeh;
ali otidoše u prostoti svojoj ne znajuæi ništa. **12** A Avesalom
posla i po Ahitofela Gilonjanina, savjetnika Davidova, da dođe iz
grada svojega Gilona, kad prinošaše žrtve. I buna posta jaka, i
narod se sve više stjecaše k Avesalomu. **13** Tada dođe glasnik k
Davidu i reèe: srce Izrailju prista za Avesalomom. **14** A David
reèe svijem slugama svojim koje bijahu s njim u Jerusalimu:
ustajte, da bježimo; inaèe neæemo uteæi od Avesaloma; brže
pohitajte, da ne pohita on i ne stigne nas i obori na nas zlo, i
grada ne okrene pod maè. **15** A sluge careve rekoše caru: što je
god volja caru gospodaru našemu, evo sluga tvojih. **16** I otide
car pješice i sav dom njegov; samo deset žena inoèa ostavi
car da mu èuvaju kuæu. **17** I kad otide car i sav narod pješice,
ustaviše se na jednom mjestu podaleko. **18** A sve sluge njegove
iđahu uza nj, i svi Hereteji i svi Feleteji; i svi Geteji, šest stotina
ljudi, koji bijahu došli pješke iz Gata, iđahu pred carem. **19** I reèe
car Itaju Getejinu: što i ti ideš s nama? Vrati se i ostani kod
cara; jer si stranac i opet æeš otiæi u svoje mjesto. **20** Juèe si
došao, pa zar danas da te kreæem da se potucaš s nama? Ja
æu iæi kuda mogu, a ti se vrati i odvedi natrag braæu svoju.
Neka milost i vjera bude s tobom. **21** A Itaj odgovori caru i reèe:
tako živ da je Gospod i tako da je živ car gospodar moj, gdje
bude car gospodar moj, bilo na smrt ili na život, ondje æe biti i
sluga tvoj. **22** Tada reèe David Itaju: a ti hodi. I tako pođe Itaj
Getejin sa svijem ljudima svojim i svom djecom što bijahu s
njim. **23** I sva zemlja plakaše iza glasa i sav narod prelažaše.
I tako car prijeđe preko potoka Kedrona, i sav narod prijeđe

iduæi k pustinji. **24** A gle i Sadok bijaše ondje i svi Leviti s njim
noseæi kovèeg zavjeta Božijega; i spustiše kovèeg Božji, a
poðe i Avijatar, dokle sav narod izide iz grada. **25** I reèe car
Sadoku: nosi kovèeg Božji natrag u grad; ako naðem milost pred
Gospodom, on æe me dovesti natrag, i daæe mi da opet vidim
njega i dom njegov. **26** Ako li ovako reèe: nijesi mi mio; evo
me, neka uèini sa mnom što mu bude volja. **27** Još reèe car
Sadoku svešteniku: nijesi li ti vidjelac? vrati se u grad s mirom, i
Ahimas sin tvoj i Jonatan sin Avijatarov, dva sina vaša s vama.
28 Vidite, ja æu se zabaviti u polju u pustinji dokle ne doðe
od vas glasnik da mi javi. **29** I tako Sadok i Avijatar odnesoše
kovèeg Božji natrag u Jerusalim, i ostaše ondje. **30** A David
iðaše uz goru Maslinsku, i iduæi plakaše, i pokrivene glave i
bos iðaše; tako i sav narod, koji bješe s njim, svaki pokrivene
glave iðaše, i iduæi plakaše. **31** Tada javiše Davidu i rekoše
mu: Ahitofel je meðu onima koji se pobuniše s Avesalomom.
A David reèe: razbij namjeru Ahitofelovu, Gospode! **32** I kad
David doðe navrh gore, gdje se šæaše pokloniti Bogu, gle, srete
ga Husaj Arhijanin razdrte haljine i glave posute prahom. **33** I
reèe mu David: ako poðeš sa mnom biæeš mi na tegotu. **34** Ali
da se vratiš u grad i reèeš Avesalomu: biæu tvoj sluga, care!
bio sam dugo sluga tvome ocu, a sada æu tako biti tebi sluga;
razbiæeš mi namjeru Ahitofelovu. **35** I sveštenici Sadok i Avijatar
neæe li biti s tobom? Što god èuješ iz kuæe careve, dokaži
Sadoku i Avijataru sveštenicima. **36** Eto, ondje su s njima dva
sina njihova, Ahimas Sadokov i Jonatan Avijatarov, po njima
mi javljajte što god doèujete. **37** I otide u grad Husaj prijatelj
Davidov, i Avesalom doðe u Jerusalim.

16 A kad David prijeđe malo preko vrha, gle, Siva, momak
Mefivostejev, srete ga, sa dva magarca natovarena, na kojima
bješe dvjesta hljebova i sto grozdova suhih i sto gruda smokava
i mijeh vina. **2** I reèe car Sivi: šta æe ti to? A Siva mu reèe:
magarci su za èeljad carevu, da jašu, a hljebovi i voæe da jedu
momci, a vino da pije ko se umori u pustinji. **3** A car mu reèe: a
gdje je sin tvoga gospodara? Reèe Siva caru: eno ga, ostao je u
Jerusalimu, jer reèe: danas æe mi dom Izrailjev vratiti carstvo
oca mojega. **4** Tada reèe car Sivi: evo, tvoje je sve što je bilo
Mefivostejevo. A Siva reèe: klanjam ti se, da nađem milost pred
tobom, care gospodaru! **5** I dođe car David do Vaurima; a gle,
izide odande jedan od roda doma Saulova, po imenu Simej, sin
Girin, i iduæi psovaše. **6** I bacaše se kamenjem na Davida i na
sluge cara Davida, kojemu i s desne i s lijeve strane bijaše sav
narod i svi junaci. **7** A Simej ovako govoraše psujuæi: odlazi,
odlazi, krvopijo i zlikovèe! **8** Obrati Gospod na tebe sve krvi
doma Saulova, na èije si se mjesto zacario, i predade Gospod
carstvo u ruke Avesalomu sinu tvojemu; eto te sada u tvom
zlu, jer si krvopija. **9** Tada reèe caru Avisaj sin Serujin: zašto
da psuje ovaj mrtvi pas cara gospodara mojega? Idem da mu
skinem glavu. **10** Ali car reèe: šta je vama do mene, sinovi
Serujini? neka psuje; jer mu je Gospod rekao: psuj Davida. Pa
ko smije kazati: zašto tako èiniš? **11** Još reèe David Avisaju i
svijem slugama svojim: eto, moj sin, koji je izašao od bedara
mojih, traži dušu moju, a kako neæe ovaj sin Venijaminov?
Ostavite ga neka psuje, jer mu je Gospod zapovjedio. **12** Da ako
Gospod pogleda na nevolju moju, i vrati mi Gospod dobro za
psovku njegovu današnju. **13** I tako David sa svojim ljudima
iđaše svojim putem; a Simej iđaše pokraj gore prema njemu

jednako psujuæi i bacajuæi se kamenjem na nj, i podižuæi prah.
14 I dođe car i sav narod što bijaše s njim, umorni, i odmoriše se
ondje. **15** A Avesalom i sav narod Izrailjev dođoše u Jerusalim, i
Ahitofel s njim. **16** A kad Husaj Arhijanin prijatelj Davidov dođe k
Avesalomu, reèe Husaj Avesalomu: da živi car! da živi car! **17** A
Avesalom reèe Husaju: taka li je ljubav tvoja prema prijatelju
tvojemu? zašto nijesi otišao s prijateljem svojim? **18** A Husaj
reèe Avesalomu: ne; nego koga je izabrao Gospod i ovaj narod i
svi Izrailjci, njegov æu biti i kod njega æu ostati. **19** Svrh toga,
kome bih služio? eda li ne sinu njegovu? kako sam služio ocu
tvojemu, tako æu i tebi. **20** A Avesalom reèe Ahitofelu: svjetuj
šta æemo èiniti. **21** A Ahitofel reèe Avesalomu: lezi s inoèama
oca svojega, koje je ostavio da mu èuvaju kuæu, pa kad èuje
sav Izrailj kako si se omrazio s ocem svojim, osiliæe ruka svjema
koji su s tobom. **22** Tada razapeše Avesalomu šator na krovu, i
Avesalom leže s inoèama oca svojega na vidiku svjemu Izrailju.
23 I svjet koji davaše Ahitofel u ono vrijeme bijaše kao da bi
ko Boga upitao; taki bijaše svaki svjet Ahitofelov i u Davida i u
Avesaloma.

17 Još reèe Ahitofel Avesalomu: da odaberem dvanaest tisuæa
ljudi, pa da idem i tjeram Davida noæas. **2** Pa æu ga stignuti dok
je umoran i iznemoglijeh ruku; i uplašiæu ga, te æe pobjeæi sav
narod što je s njim, pa æu ubiti cara samoga. **3** I obratiæu sav
narod k tebi; jer za onijem koga tražiš stoji da se svi vrate k tebi;
tada æe se sav narod umiriti. **4** I to se uèini dobro Avesalomu i
svijem starješinama Izrailjevijem. **5** Ali reèe Avesalom: dozovite i
Husaja Arhijanina da èujemo što æe i on reæi. **6** A kad dođe
Husaj k Avesalomu, reèe mu Avesalom govoreæi: tako i tako
reèe Ahitofel; hoæemo li èiniti kako on reèe ili neæemo? kaži

ti. **7** A Husaj reèe Avesalomu: nije dobar svjet što je sada
svjetovao Ahitofel. **8** Još reèe Husaj: ti znaš oca svojega i
ljude njegove da su hrabri i da su ljuta srca kao medvjedica
kad joj otmu medvjediæe u polju; svrh toga, tvoj je otac ratnik,
neæe noæiti s narodom. **9** Gle, on se je sada sakrio u kaku
jamu ili na drugo kako mjesto. Pa ako u prvi mah koji od ovijeh
poginu, ko god èuje svaki æe reæi: pobijen je narod koji prista
za Avesalomom. **10** A tada æe najhrabriji, u kojih je srce kao
srce lavovo, klonuti. Jer sav Izrailj zna da je tvoj otac junak i da
su hrabri koji su s njim. **11** Zato ja svjetujem da skupiš k sebi
sve Izrailjce od Dana do Virsaveje da ih bude kao pijeska na
moru, pa ti glavom idi u boj. **12** Tada æemo poæi na nj, gdje
bi se god nalazio, i napašæemo na nj kao što rosa pada na
zemlju, da mu ne ostane nijedan od svijeh ljudi što su s njim. **13**
Ako li uteèe u grad, sav narod Izrailjski neka donese uža pod
onaj grad, pa æemo ga svuæi u potok, da se ni kamen ne nađe
ondje. **14** Tada reèe Avesalom i svi Izrailjci: bolji je svjet Husaja
Arhijanina nego svjet Ahitofelov. Jer Gospod bješe naredio da se
razbije svjet Ahitofelov, koji bješe bolji, da bi Gospod navukao
zlo na Avesaloma. **15** Potom reèe Husaj sveštenicima Sadoku i
Avijataru: tako i tako svjetova Ahitofel Avesaloma i starješine
Izrailjeve, a ja svjetovah tako i tako. **16** Nego brže pošljite, te
javite Davidu i recite: nemoj noæas noæiti u polju u pustinji,
nego prijeđi prijeko, da ne bude proždrt car i sav narod što je s
njim. **17** A Jonatan i Ahimas stajahu kod studenca Rogila, i dođe
jedna sluškinja i kaza im, da bi otišli te javili caru Davidu; jer se
ne smijahu pokazati ni uæi u grad. **18** Ali ih vidje jedan momak,
te kaza Avesalomu; a oni obojica brže otidoše, i dođoše u
Vaurim u kuæu jednoga èovjeka, koji imaše na dvoru studenac,

te se spustiše u nj. **19** I žena uze i razastrije ponjavu povrh
studenca, i povrh nje razasu prekrupu. I tako se ne dozna. **20**
Jer doðoše sluge Avesalomove k onoj ženi u kuæu, i rekoše
joj: gdje je Ahimas i Jonatan? A žena im reèe: otidoše preko
potoka. Tako traživši i ne našavši vratiše se u Jerusalim. **21** A
kad otidoše, oni ižljezoše iz studenca, i otidoše te javiše caru
Davidu, i rekoše mu: ustanite i prijeðite brže preko vode; jer je
tako i tako svjetovao Ahitofel na vas. **22** Tada usta David i sav
narod što bijaše s njim, i prijeðoše preko Jordana prije zore, ne
osta nijedan da ne prijeðe preko Jordana. **23** Ahitofel pak videæi
gdje se ne uèini kako on svjetova, osedla svojega magarca, pa
se podiže i otide kuæi svojoj, u svoj grad, i naredivši za svoju
kuæu objesi se te umrije, i bi pogreben u grobu oca svojega. **24**
A David doðe u Mahanajim; Avesalom pak prijeðe preko Jordana
i sav Izrailj što bješe s njim. **25** I postavi Avesalom Amasu nad
vojskom, na mjesto Joavovo; a Amasa bješe sin nekoga èovjeka
po imenu Itre Izrailjca, koji obleža Avigeju kæer Nasovu, sestru
Seruje matere Joavove. **26** I stade u oko Izrailj s Avesalomom u
zemlji Galadovoj. **27** A kad doðe David u Mahanajim, Sovije sin
Nasov iz Rave sinova Amonovijeh i Mahir sin Amilov iz Lodevara
i Varzelaj od Galada iz Rogelima **28** Donesoše postelje i èaša
i sudova zemljanijeh i pšenice i jeèma i brašna i prekrupe i
boba i leæa i prženijeh zrna, **29** I meda i masla i ovaca i sira
kravljega; donesoše Davidu i narodu što bješe s njim da jedu.
Jer govorahu: narod je gladan i umoran i žedan u toj pustinji.

18 I prebroji David narod što bijaše s njim, i postavi im tisuænike
i stotinike. **2** I predade David treæinu naroda Joavu, i treæinu
Avisaju sinu Serujinu bratu Joavovu, i treæinu Itaju Getejinu. Pa
onda reèe car narodu: i ja æu iæi s vama. **3** Ali narod reèe:

nemoj ti iæi; jer i da pobjegnemo, neæe mariti za to; ili da nas
pola izgine, neæe mariti za to; jer si ti sam kao nas deset tisuæa,
zato je bolje da nam iz grada pomažeš. **4** A car im reèe: što
vam se èini da je dobro uèiniæu. I car stade kod vrata, i sav
narod izlažaše po sto i po tisuæu. **5** I zapovjedi car Joavu i
Avisaju i Itaju, i reèe: èuvajte mi dijete Avesaloma. I sav narod
èu kako car zapovjedi svijem vojvodama za Avesaloma. **6** I
tako izide narod u polje pred Izrailja, i zametnu se boj u šumi
Jefremovoj. **7** Ondje razbiše narod Izrailjev sluge Davidove, i
mnogo izgibe ondje u onaj dan, dvadeset tisuæa. **8** Jer se boj
raširi po svoj zemlji, i više proždrije naroda u onaj dan šuma
nego što proždrije maè. **9** A Avesalom se sukobi sa slugama
Davidovijem, i Avesalom jahaše na mazgi, i mazga naiðe pod
granat veliki hrast, te on zape glavom za hrast i osta viseæi
između neba i zemlje, a mazga ispod njega otrèa. **10** Vidjevši to
jedan èovjek javi Joavu, i reèe: gle, vidjeh Avesaloma gdje visi o
hrastu. **11** A Joav reèe èovjeku koji mu to kaza: gle, vidje, pa
zašto ga ne ubi i ne svali ga na zemlju? Ja bih ti dao deset sikala
srebra i jedan pojas. **12** A èovjek reèe Joavu: da mi je u rukama
izmjereno tisuæu sikala srebra, ne bih digao ruke svoje na sina
careva; jer smo èuli kako je car zapovjedio tebi i Avisaju i Itaju
govoreæi: èuvajte mi svi dijete Avesaloma. **13** Ili da sam uèinio
nevjeru na svoju dušu, ništa se ne može od cara zatajiti, i ti bi
sam ustao na me. **14** A Joav reèe: neæu ja dangubiti s tobom.
Pa uzev tri strijele u ruku, zastrijeli ih u srce Avesalomu, jošte
živu o hrastu. **15** Potom opkoliše Avesaloma deset momaka, koji
nošahu oružje Joavu, i biše ga i ubiše. **16** Tada Joav zatrubi u
trubu, i narod presta goniti Izrailja, jer Joav ustavi narod. **17** I
uzeše Avesaloma i baciše u šumi u veliku jamu, i nabacaše na

nj vrlo veliku gomilu kamenja; a Izrailjci svi pobjegoše svaki k
svome šatoru. **18** Avesalom pak bješe podigao sebi spomenik za
života u dolini carskoj; jer govoraše: nemam sina, da se saèuva
spomen imenu mojemu. I nazva onaj spomenik svojim imenom,
koji se zove mjesto Avesalomovo do današnjega dana. **19** Tada
reèe Ahimas sin Sadokov: da otrèim da odnesem glas caru, da
ga je Gospod izbavio iz ruku neprijatelja njegovijeh. **20** A Joav
mu reèe: nemoj danas biti glasnik, nego æeš javiti drugi dan; a
danas nemoj nositi glasa, jer je sin carev poginuo. **21** Zatijem
reèe Joav Husiju: idi, javi caru što si vidio. I pokloni se Husije
Joavu, i otrèa. **22** A Ahimas sin Sadokov opet reèe Joavu: što
mu drago, da trèim i ja za Husijem. Reèe Joav: što bi trèao, sine,
kad nemaš dobra glasa? **23** Opet reèe: što mu drago, da trèim.
Odgovori mu: a ti trèi. I otrèa Ahimas preèim putem, i preteèe
Husija. **24** A David sjeđaše među dvojim vratima, i stražar izide
na krov od vrata, na zid, i podigavši oèi svoje ugleda, a to jedan
èovjek trèi. **25** Pa povika stražar i javi caru. A car reèe: ako je
jedan, glas nosi. I onaj iđaše sve bliže. **26** Potom ugleda stražar
drugoga èovjeka gdje trèi. I povika stražar k vrataru i reèe: evo
još jedan, trèi sam. A car reèe: i on nosi glas. **27** I reèe stražar:
trk prvoga èini mi se kao da je trk Ahimasa sina Sadokova. Reèe
car: dobar je èovjek, i ide s dobrijem glasom. **28** Tada povika
Ahimas i reèe caru: sretno! I pokloni se caru licem do zemlje, i
reèe: da je blagosloven Gospod Bog tvoj, koji predade ljude koji
podigoše ruke svoje na cara gospodara mojega. **29** A car mu
reèe: je li zdravo dijete Avesalom? Odgovori Ahimas: vidio sam
veliku vrevu, kad Joav posla slugu careva i mene slugu tvojega,
ali ne znam šta bješe. **30** A car mu reèe: ukloni se, i stani tamo.
I on se ukloni, i stade. **31** Tada, gle, dođe Husije i reèe: glas

caru i gospodaru mojemu da te je Gospod izbavio danas iz ruku
svijeh koji ustaše na te. **32** A car reèe Husiju: je li zdravo dijete
Avesalom? A Husije reèe: neka neprijatelji gospodara mojega
cara i koji god ustaju na te zla radi, neka proðu kao to dijete. **33**
Tada se car sneveseli, i pope se u gornju klijet nad vratima,
i stade plakati, a iduæi govoraše: sine moj Avesalome, sine
moj, sine moj Avesalome! kamo da sam ja umro mjesto tebe!
Avesalome sine moj, sine moj!

19 I javiše Joavu: evo car plaèe i tuži za Avesalomom. **2** I
pobjeda onoga dana pretvori se u žalost svemu narodu, jer
narod èu u onaj dan gdje govore: žali car sina svojega. **3** I narod
se u onaj dan krijaše ulazeæi u grad kao što se krije narod
koji se stidi kad pobjegne iz boja. **4** A car pokri lice svoje; i
vikaše iza glasa: sine moj Avesalome! Avesalome sine moj,
sine moj! **5** Tada uðe Joav k caru u kuæu, i reèe: posramio si
danas sve sluge svoje, koje ti danas dušu saèuvaše, i sinovima
tvojim i kæerima tvojim i ženama tvojim i inoèama tvojim. **6** Jer
ljubiš one koji mrze na te, a mrziš na one koji te ljube; jer si
pokazao danas da ne mariš za vojvode i za sluge; i vidim danas
da bi ti milo bilo da je Avesalom živ a mi svi da smo izginuli. **7**
Zato ustani sada, i izidi i progovori lijepo slugama svojim; jer
zaklinjem se Gospodom, ako ne izideš, neæe nijedan ostati kod
tebe ovu noæ, i to æe biti gore po te negoli sva zla koja su te
snalazila od mladosti tvoje do sada. **8** Tada usta car, i sjede na
vratima; i kazaše svemu narodu govoreæi: evo, sjedi car na
vratima. I doðe sav narod pred cara. Ali Izrailjci bjehu pobjegli,
svak u svoj šator. **9** I sav se narod svaðaše među sobom po
svijem plemenima Izrailjevim govoreæi: car nas je izbavio iz
ruku neprijatelja naših, i izbavio nas je iz ruku Filistejskih; a

sada je pobjegao iz zemlje od Avesaloma. **10** Avesalom pak,
kojega pomazasmo za cara nad sobom, pogibe u boju. Sada
dakle zašto oklijevate te ne dovedete natrag cara? **11** Zato car
David posla k Sadoku i Avijataru svještenicima i poruèi: govorite
starješinama Judinijem i recite: zašto vi da budete pošljednji
koji æe cara natrag dovesti u kuæu njegovu? Jer govor svega
Izrailja dođe do cara u kuæu njegovu. **12** Vi ste moja braæa, vi
ste kost moja i tijelo moje. Zašto biste dakle bili pošljednji koji
æe natrag dovesti cara? **13** Recite i Amasi: nijesi li kost moja i
tijelo moje? Bog neka mi uèini tako i tako neka doda, ako mi
ne budeš vojvoda dok si živ na mjesto Joava. **14** I skloni srca
svijeh ljudi od roda Judina kao jednoga èovjeka, te poslaše k
caru govoreæi: vrati se sa svijem slugama svojim. **15** I tako
se car vrati, i dođe do Jordana; a Juda dođe do Galgala da
srete cara i da ga prevede preko Jordana. **16** Pohitje i Simej sin
Girin od Venijamina, koji bijaše iz Vaurima, i siđe s ljudima roda
Judina na susret caru Davidu; **17** I tisuæa ljudi bješe s njim
od roda Venijaminova; također i Siva sluga doma Saulova s
petnaest sinova svojih i dvadeset sluga svojih; i prijeđoše preko
Jordana pred cara. **18** Preturiše i lađu da prevezu èeljad carevu
i da uèine što bi mu bilo ugodno. A Simej sin Girin pade pred
carem, kad šæaše da prijeđe preko Jordana, **19** I reèe caru: ne
primi mi bezakonja, gospodaru moj, i ne pominji pakosti koju je
uèinio sluga tvoj u onaj dan kad je car gospodar moj izašao iz
Jerusalima; neka car ne misli o tom. **20** Jer sluga tvoj vidi da je
zgriješio; i evo došao sam danas prvi iz svega doma Josifova
da sretem cara gospodara svojega. **21** Ali odgovori Avisaj sin
Serujin i reèe: eda li toga radi neæe poginuti Simej što je psovao
pomazanika Gospodnjega? **22** A David reèe: šta je vama do

mene, sinovi Serujini, te ste mi danas protivnici? zar æe danas
poginuti ko u Izrailju? jer zar ne znam da sam danas postao car
nad Izrailjem? **23** I reèe car Simeju: neæeš poginuti. I zakle mu
se car. **24** Tako i Mefivostej sin Saulov doðe caru na susret;
on pak ne opra nogu svojih, niti brade svoje oèešlja, ni opra
haljine svoje od onoga dana kad otide car do dana kad se vrati
s mirom. **25** I srete cara kad se vraæaše u Jerusalim; i reèe
mu car: zašto ne poðe sa mnom, Mefivosteju? **26** A on reèe:
caru gospodaru moj, prevari me sluga moj; jer sluga tvoj reèe:
osedlaæu sebi magarca i uzjahaæu ga i poæi æu s carem; jer je
hrom sluga tvoj. **27** I on opade slugu tvojega kod gospodara
mojega cara; ali je car gospodar moj kao anðeo Božji; zato èini
što ti je drago. **28** Jer sav dom oca mojega bijahu ljudi koji
zaslužiše smrt pred carem gospodarem mojim, a ti posadi slugu
svojega među one koji jedu za stolom tvojim. Pa kakvo imam
još pravo, i kako se mogu još tužiti caru? **29** A car mu reèe:
šta bi mi više govorio? kazao sam: ti i Siva podijelite njivu. **30**
A Mefivostej reèe caru: neka uzme sve, kad se car gospodar
moj vratio na miru u dom svoj. **31** I Varzelaj od Galada doðe
iz Rogelima, i poðe s carem preko Jordana da ga prati preko
Jordana. **32** A bješe Varzelaj vrlo star, bješe mu osamdeset
godina, i hranjaše cara dok bijaše u Mahanajimu, jer bješe vrlo
bogat èovjek. **33** I reèe car Varzelaju: hajde sa mnom; ja æu te
hraniti kod sebe u Jerusalimu. **34** Ali Varzelaj reèe caru: koliko
ima vijeka mojega, da idem s carem u Jerusalim? **35** Ima mi
danas osamdeset godina; mogu li raspoznavati dobro i zlo?
može li sluga tvoj kusom razlikovati što æe jesti i što æe piti?
mogu li jošte slušati glas pjevaèima i pjevaèicama? i zašto bi
sluga tvoj još bio na tegotu caru gospodaru mojemu? **36** Malo

æe proæi sluga tvoj preko Jordana s carem; a zašto bi mi car
tako naplatio? **37** Neka se sluga tvoj vrati, da umrem u svom
gradu kod groba oca svojega i matere svoje. Nego evo, sluga
tvoj Himam neka ide s carem gospodarem mojim, uèini njemu
što ti bude drago. **38** A car reèe: neka ide sa mnom Himam; ja
æu mu uèiniti što bude tebi drago, i što god zaišteš u mene,
sve æu ti uèiniti. **39** I kad prijeðe sav narod preko Jordana i
car prijeðe, cjelova car Varzelaja i blagoslovi ga, i on se vrati u
mjesto svoje. **40** Otuda car otide u Galgal, i Himam otide s njim.
I tako sav narod Judin doprati cara, i polovina naroda Izrailjeva.
41 A gle, svi ljudi Izrailjci doðoše k caru i rekoše mu: zašto te
ukradoše braæa naša, ljudi Judini, i prevedoše preko Jordana
cara i dom njegov i sve ljude Davidove s njim? **42** A svi ljudi od
Jude odgovoriše ljudima od Izrailja: jer je car nama rod; pa što
se srdite toga radi? jesmo li što pojeli caru? je li nas darom
darivao? **43** Tada odgovoriše ljudi od Izrailja ljudima od Jude, i
rekoše: mi imamo deset dijelova u cara, i Davidu smo više nego
vi; zašto dakle ne mariste za nas? nijesmo li mi prvi govorili da
dovedemo natrag cara svojega? Ali besjeda ljudi od Jude bješe
tvrða od besjede ljudi od Izrailja.

20 A ondje se desi nevaljao èovjek, po imenu Seva sin Vihrijev,
od Venijamina. On zatrubi u trubu i reèe: mi nemamo dijela
s Davidom, ni našljedstva sa sinom Jesejevijem; svak u svoj
šator, o Izrailju! **2** Tako svi Izrailjci otstupiše od Davida i otidoše
za Sevom sinom Vihrijevim; ljudi pak od Jude držaše se cara
svojega i otpratiše ga od Jordana do Jerusalima. **3** A kad car
David dođe u kuæu svoju u Jerusalim, uze car deset žena inoèa,
koje bješe ostavio da mu èuvaju kuæu, i metnu ih u zatvor, gdje
ih hranjaše ali ne lijegaše s njima, nego ostaše zatvorene do

smrti svoje i življahu kao udovice. **4** Potom reèe car Amasi:
sazovi mi ljude od Jude do tri dana, i naði se i ti ovdje. **5** I otide
Amasa da sazove narod Judin; ali se zabavi preko roka koji mu
bješe određen. **6** A David reèe Avisaju: sad æe nam Seva sin
Vihrijev èiniti gore nego Avesalom. Nego uzmi sluge gospodara
svojega, i goni ga da ne nađe za se koji tvrd grad i ne umakne
nam iz oèiju. **7** Tako izidoše za njim ljudi Joavovi, i Hereteji i
Feleteji i svi junaci, izidoše iz Jerusalima da gone Sevu sina
Vihrijeva. **8** I kad bijahu kod velikoga kamena u Gavaonu, srete
ih Amasa. A Joav bijaše opasan preko haljine koju imaše na
sebi, i ozgo bijaše pripasao maè uz bedricu u koricama. I kad
pođe, maè mu ispade. **9** Tada reèe Joav Amasi: jesi li zdravo,
brate? I dohvati se Joav desnom rukom svojom brade Amasi da
ga cjeluje. **10** A Amasa ne uzimaše na um maèa, koji bijaše
Joavu u ruci; a on ga udari njim pod peto rebro, i prosu mu
crijeva na zemlju, te od jednoga udarca umrije. Potom Joav i
Avisaj brat njegov otidoše u potjeru za Sevom sinom Vihrijevim.
11 A jedan od momaka Joavovijeh stade kod njega i reèe: ko
ljubi Joava i ko je Davidov, za Joavom! **12** A Amasa se valjaše u
svojoj krvi nasred puta. I videæi onaj èovjek gdje se ustavlja sav
narod odvuèe Amasu s puta u polje i baci haljinu na nj, kad vidje
gdje se ustavlja svaki ko naiđe na nj. **13** I kad bi uklonjen s puta
prođoše svi za Joavom da tjeraju Sevu sina Vihrijeva. **14** I on
prođe kroz sva plemena Izrailjeva do Avela i do Vetmahe sa
svijem Viranima, koji se okupiše te iđahu za njim. **15** I došavši
opkoliše ga u Avel-Vet-Masi, i iskopaše opkop oko grada tako da
stajahu pred zidom; i sav narod što bješe s Joavom navaljivaše
da obori zid. **16** Tada viknu jedna mudra žena iz grada: èujte,
èujte! Kažite Joavu: pristupi ovamo da govorim s tobom. **17** A

kad on pristupi k njoj, reèe žena: jesi li ti Joav? A on reèe: jesam.
A ona reèe: poslušaj rijeèi sluškinje svoje. A on reèe: da èujem.
18 A ona reèe govoreæi: od starine se govori: valja pitati u Avelu.
I tako se izvršivaše. **19** Ja sam jedan od mirnijeh i vjernijeh
gradova u Izrailju, a ti hoæeš da zatreš grad, i to majku u Izrailju.
Zašto hoæeš da proždreš našljedstvo Gospodnje? **20** A Joav
odgovori i reèe: saèuvaj Bože! saèuvaj Bože! neæu da proždrem
ni da raskopam. **21** Nije tako; nego jedan iz gore Jefremove, po
imenu Seva sin Vihrijev, podigao je ruku svoju na cara Davida;
dajte samo njega, pa æu otiæi od grada. A žena reèe Joavu:
evo, glava njegova baciæe ti se preko zida. **22** I žena otide k
svemu narodu s mudrošæu svojom; i otsjekoše glavu Sevi sinu
Vihrijevu, i baciše je Joavu. A on zatrubi u trubu, te se razidoše
od grada svak u svoj šator. A Joav se vrati u Jerusalim k caru.
23 A bijaše Joav nad svom vojskom Izrailjevom; a Venaja sin
Jodajev bijaše nad Heretejima i Feletejima; **24** A Adoram bješe
nad dancima; a Josafat sin Ahiludov bješe pametar; **25** Seja
pisar; a Sadok i Avijatar sveštenici. **26** I Ira Jairanin bješe knez
Davidu.

21 I bi glad za vremena Davidova tri godine zasopce. I David
potraži lice Gospodnje; a Gospod mu reèe: to je sa Saula i
s doma njegova krvnièkoga, što pogubi Gavaonjane. **2** Tada
car sazva Gavaonjane i govori im. A Gavaonjani ne bjehu od
sinova Izrailjevijeh, nego ostatak od Amoreja, kojima se bjehu
zakleli sinovi Izrailjevi, ali Saul gledaše da ih pobije revnujuæi za
sinove Izrailjeve i Judine. **3** I reèe David Gavaonjanima: šta da
vam uèinim i èim da vas namirim, da blagoslovite dostojanje
Gospodnje? **4** A Gavaonjani mu rekoše: ne tražimo ni srebra
ni zlata od Saula ili od doma njegova, niti da se ko pogubi u

Izrailju. A on reèe: šta dakle velite da vam uèinim? **5** Tada
rekoše caru: ko nas je potro i radio da nas istrijebi, da nas ne
bude nigdje u međama Izrailjevijem, **6** Od njegovijeh sinova
neka nam se da sedam ljudi da ih objesimo Gospodu u Gavaji
Saula izbranika Gospodnjega. I reèe car: ja æu dati. **7** Ali car
poštjede Mefivosteja sina Jonatana sina Saulova radi zakletve
Gospodnje, koja bi među njima, među Davidom i Jonatanom
sinom Saulovijem. **8** I uze car dva sina Resfe kæeri Ajine, koje
rodi Saulu, Armonija i Mefivosteja, i pet sinova Mihale kæeri
Saulove, koje rodi Adrilu sinu Varzelaja Meolaæanina. **9** I dade ih
u ruke Gavaonjanima, a oni ih objesiše na gori pred Gospodom;
i sva sedmorica pogiboše zajedno; a biše ubijeni prvijeh dana
žetve, u poèetku jeèmene žetve. **10** A Resfa kæi Ajina uze
vreæu, i prostrije po stijeni u poèetku žetve dokle ne pade na
njih dažd s neba, i ne dadijaše pticama nebeskim da padaju
na njih danju ni zvjerima poljskim noæu. **11** I javiše Davidu
šta uèini Resfa kæi Ajina, inoèa Saulova. **12** I David otide te
uze kosti Saulove i kosti Jonatana sina njegova od građana u
Javisu Galadovu, koji ih bijahu ukrali s ulice Vet-Sanske, gdje ih
objesiše Filisteji kad ubiše Filisteji Saula na Gelvuji. **13** I odnese
odande kosti Saulove i kosti Jonatana sina njegova, pa skupiše
i kosti obješenijeh. **14** I pogreboše ih s kostima Saulovijem i
Jonatana sina njegova u zemlji Venijaminovoj u Sili u grobu
Kisa oca njegova, i uèiniše sve kako zapovjedi car. Tako se
poslije toga umilostivi Gospod zemlji. **15** I nasta opet rat između
Filisteja i Izrailja, i David otide sa slugama svojim, i biše se
s Filistejima tako da David susta. **16** Tada Jesvi-Venov, koji
bješe od sinova Rafajevijeh, i u koplju mu bješe trista sikala
mjedi, i imaše novo oružje, šæaše da ubije Davida. **17** Ali mu

pomože Avisaj sin Serujin, i udari Filistejina i ubi ga. Tada se
zakleše ljudi Davidovi rekavši mu: neæeš više iæi s nama u boj
da ne ugasiš vidjela Izrailjeva. **18** Poslije toga nasta opet rat
s Filistejima u Govu; i tada Sivehaj Husaæanin ubi Safa, koji
bijaše od sinova Rafajevih. **19** I opet nasta drugi rat u Govu
s Filistejima; i tada Elhanan sin Jare-Oregimov Vitlejemac ubi
brata Golijata Getejina, kojemu kopljaèa bješe kao vratilo. **20** I
opet nasta rat u Gatu, gdje bijaše jedan èovjek vrlo visok, koji
imaše po šest prsta na rukama i na nogama, svega dvadeset i
èetiri, i on bijaše također roda Rafajeva. **21** I ružaše Izrailja, te
ga ubi Jonatan sin Same brata Davidova. **22** Ta èetvorica bijahu
sinovi istoga Rafaja iz Gata, i pogiboše od ruke Davidove i od
ruke sluga njegovijeh.

22 I izgovori David Gospodu rijeèi ove pjesme, kad ga izbavi
Gospod iz ruku svijeh neprijatelja njegovijeh i iz ruke Saulove;
2 I reèe: Gospod je moja stijena i grad moj i izbavitelj moj.
3 Bog je stijena moja, u njega æu se uzdati, štit moj i rog
spasenja mojega, zaklon moj i utoèište moje, spasitelj moj,
koji me izbavlja od sile. **4** Prizivljem Gospoda, kojega valja
hvaliti, i opraštam se neprijatelja svojih. **5** Jer obuzeše me
smrtni bolovi, potoci nevaljalijeh ljudi uplašiše me. **6** Bolovi
grobni opkoliše me, stegoše me zamke smrtne. **(Sheol h7585)** **7** U
tjeskobi svojoj prizvah Gospoda, i k Bogu svojemu povikah, on
èu iz dvora svojega glas moj, i vika moja dođe mu do ušiju. **8**
Zatrese se i pokoleba se zemlja, temelji nebesima zadrmaše
se i pomjeriše se, jer se on razgnjevi. **9** Podiže se dim iz
nozdara njegovijeh i iz usta njegovijeh oganj koji proždire, živo
ugljevlje otskakaše od njega. **10** Savi nebesa i siđe; a mrak
bijaše pod nogama njegovijem. **11** I sjede na heruvima i poletje, i

pokaza se na krilima vjetrnijem. **12** Od mraka naèini oko sebe
šator, od mraènijeh voda, oblaka vazdušnijeh. **13** Od sijevanja
pred njim goraše živo ugljevlje. **14** Zagrmje s nebesa Gospod,
i višnji pusti glas svoj. **15** Pusti strijele svoje, i razmetnu ih;
munje, i razasu ih. **16** Pokazaše se dubine morske, i otkriše
se temelji vasiljenoj od prijetnje Gospodnje, od dihanja duha iz
nozdara njegovijeh. **17** Tada pruži s visine ruku i uhvati me,
izvuèe me iz vode velike. **18** Izbavi me od neprijatelja mojega
silnoga i od mojih nenavidnika, kad bijahu jaèi od mene. **19**
Ustaše na me u dan nevolje moje, ali mi Gospod bi potpora. **20** I
izvede me na prostrano mjesto, izbavi me, jer sam mu mio. **21**
Dade mi Gospod po pravdi mojoj, po èistoti ruku mojih dariva
me. **22** Jer se držah putova Gospodnjih, i ne odmetnuh se
Boga svojega. **23** Nego su svi zakoni njegovi preda mnom, i
zapovijesti njegovijeh ne uklanjam od sebe. **24** I bih mu vjeran, i
èuvah se od bezakonja svojega. **25** Dade mi Gospod po pravdi
mojoj, po èistoti mojoj pred oèima njegovima. **26** Sa svetima
postupaš sveto, s èovjekom vjernijem vjerno; **27** S èistijem èisto
postupaš, a s nevaljalijem nasuprot njemu. **28** Jer pomažeš
narodu nevoljnom, a na ponosite spuštaš oèi svoje i ponižavaš
ih. **29** Ti si vidjelo moje, Gospode, i Gospod prosvjetljuje tamu
moju. **30** S tobom razbijam vojsku, s Bogom svojim skaèem
preko zida. **31** Put je Božji vjeran, rijeè Gospodnja èista. On je
štit svjema koji se uzdaju u nj. **32** Jer ko je Bog osim Gospoda? i
ko je stijena osim Boga našega? **33** Bog je krjepost moja i sila
moja, i èini da mi je put bez mane. **34** Daje mi noge kao u jelena,
i na visine moje stavlja me. **35** Uèi ruke moje boju, te lome luk
mjedeni mišice moje. **36** Ti mi daješ štit spasenja svojega, i
milost tvoja èini me velika. **37** Širiš korake moje poda mnom, te

se ne omièu gležnji moji. **38** Tjeram neprijatelje svoje, i potirem
ih, i ne vraæam se dokle ih ne istrijebim. **39** I istrebljujem ih, i
obaram ih da ne mogu ustati, nego padaju pod noge moje. **40**
Jer me ti opasuješ snagom za boj: koji ustanu na me, obaraš ih
poda me. **41** Neprijatelja mojih pleæi ti mi obraæaš, i potirem
nenavidnike svoje. **42** Obziru se, ali nema pomagaèa: vièu ka
Gospodu, ali ih ne sluša. **43** Satirem ih kao prah zemaljski,
kao blato po ulicama gazim ih i razmeæem. **44** Ti me izbavljaš
od bune naroda mojega, èuvaš me da sam glava narodima;
narod kojega ne poznavah služi mi. **45** Tuðini laskaju mi, èujuæi
pokoravaju mi se. **46** Tuðini blijede, dršæu u gradovima svojim.
47 Živ je Gospod, i da je blagoslovena stijena moja. Da se uzvisi
Bog, stijena spasenja mojega. **48** Bog, koji mi daje osvetu, i
pokorava mi narode, **49** Koji me izvodi iz neprijatelja mojih, i
podiže me nad one koji ustaju na me, i od èovjeka žestoka
izbavlja me. **50** Toga radi hvalim te, Gospode, po narodima, i
pojem imenu tvojemu, **51** Koji slavno izbavljaš cara svojega, i
èiniš milost pomazaniku svojemu Davidu i sjemenu njegovu
dovijeka.

23 A ovo su pošljednje rijeèi Davidove: Reèe David sin Jesejev,
reèe èovjek koji bi postavljen visoko, pomazanik Boga Jakovljeva,
i ljubak u pjesmama Izrailjevim: **2** Duh Gospodnji govori preko
mene, i besjeda njegova bi na mojem jeziku. **3** Reèe Bog
Izrailjev, kaza mi stijena Izrailjeva: koji vlada ljudima neka je
pravedan, vladajuæi u strahu Božijem; **4** I biæe kao svjetlost
jutrenja, kad sunce izlazi jutrom bez oblaka, i kao trava koja raste
iz zemlje od svjetlosti iza dažda. **5** Ako i nije taki dom moj pred
Bogom, ipak je uèinio zavjet vjeèan sa mnom, u svemu dobro
uređen i utvrđen. I to je sve spasenje moje i sva želja moja,

ako i ne da da raste. **6** A bezakonici æe svikoliki biti kao trnje
poèupani, koje se ne hvata rukom. **7** Nego ko hoæe da ga se
dohvati, uzme gvožðe ili kopljaèu; i sažiže se ognjem na mjestu.
8 Ovo su imena junaka Davidovijeh: Josev-Vasevet Tahmonac
prvi između trojice; njemu milina bi udariti s kopljem na osam
stotina, i pobi ih ujedanput. **9** Za njim Eleazar sin Dodona sina
Ahohova, između tri junaka koji bijahu s Davidom, i osramotiše
Filisteje skupljene na boj, kad Izrailjci otidoše; **10** On se podiže, i
bi Filisteje dokle mu se ruka ne umori i ukoèi se pri maèu; i
Gospod dade veliko spasenje onaj dan, te se narod vrati za njim
samo da pokupi plijen. **11** A za njim Sama sin Agejev Araranin;
kad se Filisteji skupiše u gomilu, i ondje bješe njiva puna leæa, i
narod pobježe od Filisteja, **12** Stade usred njive, i odbrani je, i
pobi Filisteje, i Bog dade veliko spasenje. **13** I ta tri prva između
trideset siðoše i doðoše o žetvi k Davidu u peæinu Odolamsku,
kad vojska Filistejska stajaše u okolu u dolini Rafajskoj. **14**
A David bijaše onda u gradu, i bješe onda straža Filistejska
u Vitlejemu. **15** A David zaželje, i reèe: ko bi mi donio vode
da pijem iz studenca Vitlejemskoga što je kod vrata! **16** Tada
ona tri junaka prodriješe kroz oko Filistejski, i zahvatiše vode iz
studenca Vitlejemskoga što je kod vrata, i donesoše i dadoše
Davidu; ali on je ne htje piti, nego je proli pred Gospodom; **17** I
reèe: ne daj Bože da bih to uèinio. Nije li to krv ovijeh ljudi, koji
ne mareæi za život svoj idoše. I ne htje piti. To uèiniše ova tri
junaka. **18** I Avisaj brat Joavov sin Serujin bješe prvi između
trojice; on mahnu kopljem svojim na tri stotine, i pobi ih, i proslavi
se među trojicom. **19** Između te trojice bješe najslavniji, i posta
im poglavar; ali one trojice ne stiže. **20** I Venaja sin Jodajev, sin
èovjeka junaka, velik djelima, iz Kavseila; on pogubi dva junaka

Moavska, i sišav ubi lava u jami kad bješe snijeg. **21** On ubi i
jednoga Misirca, znatna èovjeka; imaše Misirac koplje u ruci, a
on izide na nj sa štapom, i istrže Misircu koplje iz ruke, i ubi ga
njegovijem kopljem. **22** To uèini Venaja sin Jodajev, i bi slavan
među ova tri junaka. **23** Bješe najslavniji između tridesetorice, ali
one trojice ne stiže; i David ga postavi nad pratiocima svojim.
24 Asailo brat Joavov bješe među tridesetoricom, a to bjehu:
Elhanan sin Dodonov iz Vitlejema, **25** Sama Aroðanin, Elika
Aroðanin. **26** Helis Falæanin, Ira sin Ikisov Tekojanin, **27** Avijezer
Anatoæanin, Mevunej Husaæanin, **28** Salmon Ahošanin, Maraj
Netofaæanin, **29** Helev sin Vanin Netofaæanin, Itaj sin Rivejev iz
Gavaje sinova Venijaminovih, **30** Venaja Piratonjanin, Idaj iz
doline Gasa. **31** Avi-Alvon Arvaæanin, Azmavet Varumljanin,
32 Elijava Salvonjanin, Jonatan od sinova Jasinovih, **33** Sama
Araranin, Ahijam sin Sararov Araranin, **34** Elifelet, sin Asveja
Mahaæanina, Elijam sin Ahitofela Gilonjanina, **35** Esraj Karmilac,
Farej Arvljanin, **36** Igal sin Natanov iz Sove, Vanija od Gada, **37**
Selek Amonac, Naraj Viroæanin, koji nošaše oružje Joavu sinu
Serujinu, **38** Ira Jetranin, Gariv Jetranin, **39** Urija Hetejin; svega
trideset i sedam.

24 A Gospod se opet razgnjevi na Izrailja, i nadraži Davida na
njih govoreæi: hajde izbroj Izrailja i Judu. **2** I reèe car Joavu,
vojvodi svom: proði po svijem plemenima Izrailjevijem od Dana
do Virsaveje, i izbrojte narod, da znam koliko ima naroda. **3** A
Joav reèe caru: neka doda Gospod Bog tvoj k narodu koliko
ga je sad još sto puta toliko, i da car gospodar moj vidi svojim
oèima; ali zašto car gospodar moj hoæe to? **4** Ali rijeè careva
bi jaèa od Joava i vojvoda; i otide Joav i vojvode od cara da
prebroje narod Izrailjev. **5** I prešavši preko Jordana stadoše u

oko u Aroiru, s desne strane grada, koji je na sredini potoka
Gadova, i kod Jazira. **6** Potom doðoše u Galad, i u donju zemlju
Odsiju, a odatle otidoše u Dan-Jan i u okolinu Sidonsku. **7** Potom
doðoše do grada Tira i u sve gradove Jevejske i Hananejske; i
otidoše na južnu stranu Judinu u Virsaveju. **8** I obišavši svu
zemlju vratiše se u Jerusalim poslije devet mjeseci i dvadeset
dana. **9** I Joav dade caru broj prepisanoga naroda; i bješe od
Izrailja osam stotina tisuæa ljudi za vojsku koji mahahu maèem,
a ljudi od Jude pet stotina tisuæa. **10** Tada Davida taknu u srce,
pošto prebroji narod, i reèe David Gospodu: sagriješih veoma
što to uradih. Ali, Gospode, uzmi bezakonje sluge svojega,
jer veoma ludo radih. **11** A kad David usta ujutru, doðe rijeè
Gospodnja Gadu proroku, koji bijaše Davidu vidjelac, i reèe:
12 Idi i kaži Davidu: ovako veli Gospod: troje ti dajem, izberi
jedno da ti uèinim. **13** I doðe Gad k Davidu, i kaza mu govoreæi:
hoæeš li da bude sedam gladnijeh godina u zemlji tvojoj, ili
da bježiš tri mjeseca od neprijatelja svojih i oni da te gone, ili
da bude tri dana pomor u tvojoj zemlji? Sad promisli i gledaj
šta æu odgovoriti onome koji me je poslao. **14** A David reèe
Gadu: u tjeskobi sam ljutoj; ali neka zapadnemo Gospodu u
ruke, jer je milost njegova velika; a ljudima da ne zapadnem
u ruke. **15** I tako pusti Gospod pomor na Izrailja od jutra do
određenoga vremena, i pomrije naroda od Dana do Virsaveje
sedamdeset tisuæa ljudi. **16** A kad anðeo pruži ruku svoju na
Jerusalim da ga ubija, sažali se Gospodu sa zla, i reèe anðelu
koji ubijaše narod: dosta, spusti ruku. A anðeo Gospodnji bijaše
kod gumna Orne Jevusejina. **17** A David kad vidje anðela gdje
bije narod, progovori i reèe Gospodu: evo, ja sam zgriješio, ja
sam zlo uèinio, a te ovce što su uèinile? neka se ruka tvoja

obrati na mene i na dom oca mojega. **18** Potom opet dođe
Gad k Davidu isti dan, i reèe mu: idi, naèini Gospodu oltar na
gumnu Orne Jevusejina. **19** I otide David po rijeèi Gadovoj, kako
Gospod zapovjedi. **20** Tada Orna obazrevši se ugleda cara i
sluge njegove gdje idu k njemu; i otide Orna i pokloni se caru
licem do zemlje, **21** I reèe: što je došao car gospodar moj sluzi
svojemu? A David reèe: da kupim od tebe to gumno, da naèinim
na njemu oltar Gospodu da bi prestao pomor u narodu. **22**
A Orna reèe Davidu: neka uzme car gospodar moj i prinese
na žrtvu što mu je volja; evo volova za žrtvu paljenicu, i kola i
jarmova volujskih za drva. **23** Sve to davaše caru Orna kao car, i
reèe Orna caru: Gospod Bog tvoj neka te milostivo primi. **24**
A car reèe Orni: ne; nego æu kupiti od tebe po cijeni, niti æu
prinijeti Gospodu Bogu svojemu žrtve paljenice poklonjene. I
tako kupi David gumno i volove za pedeset sikala srebra. **25** I
ondje naèini David oltar Gospodu, i prinese žrtve paljenice i žrtve
zahvalne. I Gospod se umilostivi zemlji, i presta pomor u Izrailju.

1 Kraljevima

1 A car David ostarje i bi vremenit, i koliko ga pokrivahu
haljinama ne mogaše se zagrijati. **2** Tada mu rekoše sluge
njegove: neka potraže caru gospodaru našemu mladu djevojku,
pa ona neka stoji pred carem i dvori ga, i na krilu neka mu spava,
da se zagrijeva car gospodar naš. **3** I potražiše lijepu djevojku
po svijem krajevima Izrailjskim, i nađoše Avisagu Sunamku, te je
dovedoše caru. **4** A ta djevojka bijaše vrlo lijepa, i dvoraše cara i
služaše mu: ali je car ne pozna. **5** A Adonija sin Agitin podiže se
govoreæi: ja æu biti car. I nabavi sebi kola i konjika, i pedeset
ljudi koji trèahu pred njim. **6** I otac ga nigda ne nakara, niti mu
reèe: zašto radiš tako? A on bješe vrlo lijep, i mati ga rodi iza
Avesaloma. **7** I dogovaraše se s Joavom sinom Serujinim i s
Avijatarom sveštenikom, koji pomagahu Adoniji. **8** Ali Sadok
sveštenik i Venaja sin Jodajev i Natan prorok i Semej i Rej i
junaci Davidovi ne pristaše za Adonijom. **9** Tada nakla Adonija
ovaca i volova i ugojene stoke kod kamena Zoeleta, koji je kod
izvora Rogila, i pozva svu braæu svoju, sinove careve, i sve
ljude od Jude, sluge careve; **10** Ali ne pozva Natana proroka,
ni Venaje, ni ostalijeh junaka, ni Solomuna brata svojega. **11**
Tada reèe Natan Vitsaveji materi Solomunovoj govoreæi: jesi li
èula da se zacario Adonija sin Agitin? a gospodar naš David
ne zna. **12** Nego sada hajde, ja æu te svjetovati kako æeš
izbaviti dušu svoju i dušu sina svojega Solomuna. **13** Hajde,
otidi k caru Davidu i reci mu: nijesi li se ti, gospodaru moj care,
zakleo sluškinji svojoj govoreæi: Solomun sin tvoj biæe car
poslije mene, i on æe sjedjeti na prijestolu mojem? Zašto se
dakle zacari Adonija? **14** I gle, dok ti još budeš ondje govoreæi s
carem, ja æu doæi za tobom, i dopuniæu tvoje rijeèi. **15** I tako

uðe Vitsaveja k caru u klijet. A car bijaše vrlo star; i Avisaga
Sunamka dvoraše ga. **16** I savivši se Vitsaveja pokloni se caru;
a car joj reèe: šta æeš? **17** A ona mu reèe: gospodaru moj, ti si
se zakleo Gospodom Bogom svojim sluškinji svojoj: Solomun sin
tvoj biæe car poslije mene, i on æe sjedjeti na prijestolu mojem.
18 A sada evo Adonija se zacari, a ti, gospodaru moj care, i
ne znaš. **19** Naklao je volova i ugojene stoke i ovaca mnogo, i
pozvao sve sinove careve, i Avijatara sveštenika i Joava vojvodu;
a Solomuna sluge tvojega nije pozvao. **20** Sada, care gospodaru
moj, oèi su svega Izrailja uprte u tebe, da im kažeš ko æe sjesti
na prijesto tvoj, gospodaru moj care, poslije tebe. **21** Inaèe kad
gospodar moj car poèine kod otaca svojih, biæemo ja i sin moj
Solomun krivi. **22** I gle, dok ona još govoraše caru, dođe prorok
Natan. **23** I javiše caru govoreæi: evo Natana proroka. I on
stupivši pred cara pokloni se caru licem do zemlje. **24** I reèe
Natan: care, gospodaru moj, jesi li ti kazao: Adonija æe biti car
poslije mene, i on æe sjedjeti na prijestolu mojem? **25** Jer otide
danas i nakla volova i ugojene stoke i ovaca mnogo, i pozva sve
sinove careve i vojvode i Avijatara sveštenika; i eno jedu i piju s
njim i govore: da živi car Adonija. **26** Mene pak, sluge tvojega,
ne pozva, ni Sadoka sveštenika, ni Venaje sina Jodajeva, ni
Solomuna sluge tvojega. **27** Je li to car gospodar moj naredio?
ne kazav sluzi svojemu ko æe sjesti na prijesto gospodara
mojega cara poslije njega. **28** A car David odgovori i reèe:
zovite mi Vitsaveju. I ona dođe pred cara, i stade pred carem.
29 Tada se zakle car govoreæi: tako da je živ Gospod, koji je
izbavio dušu moju od svake nevolje, **30** Kako sam ti se zakleo
Gospodom Bogom Izrailjevim rekavši: Solomun sin tvoj biæe
car poslije mene, i on æe sjedjeti na prijestolu mojem mjesto

mene, tako æu uèiniti danas. **31** Tada Vitsaveja savi se licem do
zemlje i pokloni se caru, pa reèe: da živi gospodar moj car David
dovijeka! **32** Potom reèe car David: zovite mi Sadoka sveštenika
i Natana proroka i Venaju sina Jodajeva. I oni doðoše pred cara.
33 A car im reèe: uzmite sa sobom sluge gospodara svojega, i
posadite Solomuna sina mojega na moju mazgu i odvedite ga
do Giona; **34** I neka ga ondje Sadok sveštenik i Natan prorok
pomažu za cara nad Izrailjem, i zatrubite u trubu i recite: da živi
car Solomun! **35** Potom se vratite za njim, i on neka doðe i sjede
na prijesto moj i caruje mjesto mene; jer sam njega odredio da
bude voð Izrailju i Judi. **36** A Venaja sin Jodajev odgovori caru i
reèe: amin! neka tako reèe Gospod Bog gospodara mojega
cara. **37** Kako je Gospod bio s gospodarem mojim carem tako
neka bude i sa Solomunom, i neka podigne prijesto njegov još
više nego prijesto gospodara mojega cara Davida. **38** I tako
otide Sadok sveštenik i Natan prorok i Venaja sin Jodajev i
Hereteji i Feleteji, i posadiše Solomuna na mazgu cara Davida i
odvedoše ga do Giona. **39** I Sadok sveštenik uze rog s uljem iz
šatora, i pomaza Solomuna. Potom zatrubiše u trubu i sav narod
reèe: da živi car Solomun! **40** I sav narod poðe za njim, i narod
sviraše u svirale i veseljaše se veoma da se zemlja razlijegaše
od vike njihove. **41** I zaèu Adonija i sve zvanice koje bijahu s
njim, pošto jedoše; zaèu i Joav glas trubni, pa reèe: kaka je
to vika i vreva u gradu? **42** I dokle on još govoraše, gle, doðe
Jonatan sin Avijatara sveštenika; i Adonija mu reèe: hodi, jer si
junak i nosiš dobre glase. **43** A Jonatan odgovori i reèe Adoniji:
ta, gospodar naš car David postavi Solomuna carem. **44** Jer car
posla s njim Sadoka sveštenika i Natana proroka i Venaju sina
Jodajeva, i Hereteje i Feleteje, i posadiše ga na carevu mazgu.

45 I pomazaše ga Sadok sveštenik i Natan prorok kod Giona za
cara, i otidoše odande veseleæi se tako da je grad uzavreo; to
je vika koju èuste. **46** I Solomun je veæ sjeo na carski prijesto.
47 I došle su sluge careve, i blagosloviše gospodara našega
cara Davida govoreæi: da Bog proslavi ime Solomunovo još
veæma nego tvoje, i prijesto njegov da podigne još više nego
tvoj. I pokloni se car na postelji svojoj. **48** Još ovako reèe car: da
je blagosloven Gospod Bog Izrailjev, koji dade danas ko æe
sjedjeti na prijestolu mojemu, da vide moje oèi. **49** Tada se
prepadoše, i ustaše sve zvanice Adonijine, i otidoše svak svojim
putem. **50** A Adonija bojeæi se Solomuna usta i otide, i uhvati se
za rogove oltaru. **51** I javiše Solomunu govoreæi: eno, Adonija
se uplašio od cara Solomuna, i eno ga, uhvatio se za rogove
oltaru, i veli: neka mi se zakune car Solomun da neæe ubiti
sluge svojega maèem. **52** A Solomun reèe: ako bude pošten
èovjek, ni dlaka s glave njegove neæe pasti na zemlju; ali ako
se nađe zlo na njemu, poginuæe. **53** I tako posla car Solomun,
te ga dovedoše od oltara; i kad dođe, pokloni se caru Solomunu;
a Solomun mu reèe: idi kuæi svojoj.

2 A kad dođe vrijeme Davidu da umre, zapovjedi Solomunu sinu
svojemu govoreæi: **2** Ja idem kuda ide sve na zemlji; a ti budi
hrabar i budi èovjek. **3** I drži što ti je Gospod Bog tvoj zapovjedio
da držiš, hodeæi putovima njegovim i držeæi uredbe njegove i
zapovijesti njegove i zakone njegove i svjedoèanstva njegova,
kako je napisano u zakonu Mojsijevu, da bi napredovao u svemu
što uzradiš i za èim se god okreneš, **4** Da bi Gospod ispunio
rijeè svoju koju mi je rekao govoreæi: ako uspaze sinovi tvoji
na put svoj hodeæi preda mnom vjerno, svijem srcem svojim i
svom dušom svojom, tada ti neæe nestati èovjeka na prijestolu

Izrailjevu. **5** A ti znaš šta mi je uèinio Joav sin Serujin, šta je
uèinio dvjema vojvodama Izrailjevijem, Aveniru sinu Nirovu i
Amasi sinu Jeterovu, koje ubi prolivši u miru krv kao u ratu, i
okalja krvlju kao u ratu pojas svoj oko sebe, i obuæu svoju na
nogu. **6** Uèini dakle po mudrosti svojoj, i nemoj dati da se sijeda
glava njegova spusti s mirom u grob. **(Sheol h7585)** **7** Sinovima
pak Varzelaja od Galada uèini milost, i neka budu među onima
koji jedu za tvojim stolom, jer su tako došli k meni kad sam
bježao od Avesaloma brata tvojega. **8** I eto, kod tebe je Simej
sin Girin od Venijamina iz Vaurima, koji me je ljuto ružio kad
iðah u Mahanajim; ali mi dođe na susret na Jordan, i zakleh
mu se Gospodom rekavši: neæu te ubiti maèem. **9** Ali mu ti
nemoj oprostiti, jer si mudar èovjek i znaæeš šta æeš mu uèiniti,
da opraviš sijedu glavu njegovu s krvlju u grob. **(Sheol h7585)**
10 Tako poèinu David kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu
Davidovu. **11** A carova David nad Izrailjem èetrdeset godina: u
Hevronu carova sedam godina, a u Jerusalimu carova trideset i
tri godine. **12** I Solomun sjede na prijesto Davida oca svojega, i
carstvo se njegovo utvrdi jako. **13** Tada dođe Adonija sin Agitin k
Vitsaveji materi Solomunovoj; a ona reèe: jesi li dobro došao? A
on reèe: dobro. **14** Potom reèe: imam nešto da ti kažem. A ona
reèe: govori. **15** Tada reèe: ti znaš da je moje bilo carstvo, i da je
u mene bio upro oèi sav Izrailj da ja budem car; ali se carstvo
prenese i dopade bratu mojemu, jer mu ga Gospod dade. **16**
Zato te sada molim za jedno; nemoj me odbiti. A ona mu reèe:
govori. **17** A on reèe: govori caru Solomunu, jer ti on neæe
odbiti, neka mi da za ženu Avisagu Sunamku. **18** A Vitsaveja
reèe: dobro, ja æu govoriti caru za te. **19** I dođe Vitsaveja k
caru Solomunu da mu govori za Adoniju; a car usta i srete je i

pokloniv joj se sjede na svoj prijesto, i zapovjedi te namjestiše
stolicu materi njegovoj, i ona sjede njemu s desne strane. **20**
Tada ona reèe: iskala bih od tebe jednu malu stvar, nemoj me
odbiti. A car joj reèe: išti, majko, neæu te odbiti. **21** Ona reèe:
podaj Avisagu Sunamku Adoniji bratu svojemu za ženu. **22** A
car Solomun odgovori materi svojoj i reèe: zašto išteš Avisagu
Sunamku za Adoniju? išti i carstvo za nj, jer je on brat moj stariji
i ima uza se Avijatara sveštenika i Joava sina Serujina. **23** I
zakle se car Solomun Gospodom govoreæi: tako da mi uèini
Bog i tako da doda, sebi na smrt kaza to Adonija danas. **24** I
zato, tako da je živ Gospod, koji me je utvrdio i posadio me na
prijestolu Davida oca mojega, i koji mi je naèinio kuæu kao što
je rekao, danas æe poginuti Adonija. **25** I posla car Solomun
Venaju sina Jodajeva, koji uloži na nj, te pogibe. **26** A Avijataru
svešteniku reèe car: idi u Anatot na njivu svoju, jer si zaslužio
smrt, ali te neæu danas pogubiti, jer si nosio kovèeg Gospodnji
pred Davidom ocem mojim i podnosio si sve nevolje koje je
podnosio otac moj. **27** Tako Solomun svrgne Avijatara da ne
bude sveštenik Gospodnji, da ispuni rijeè Gospodnju što reèe u
Silomu za dom Ilijev. **28** I ovaj glas dođe do Joava; a Joav bješe
pristao za Adonijom, premda za Avesalomom ne bješe pristao; i
uteèe Joav u šator Gospodnji i uhvati se za rogove oltaru. **29** I
javiše caru Solomunu: Joav uteèe u šator Gospodnji, i eno ga
kod oltara. A Solomun posla Venaju sina Jodajeva govoreæi: idi,
uloži na nj. **30** I ušav Venaja u šator Gospodnji reèe mu: car je
kazao: izidi. A on reèe: neæu; nego ovdje hoæu da umrem. A
Venaja javi caru govoreæi: tako reèe Joav i tako mi odgovori. **31**
A car mu reèe: uèini kako je rekao, uloži na nj, i pogrebi ga,
i skini s mene i s doma oca mojega krv pravu koju je prolio

Joav. **32** I neka Gospod obrati krv njegovu na njegovu glavu, što
uloži na dva èovjeka pravednija i bolja od sebe, i ubi ih maèem
bez znanja oca mojega Davida: Avenira sina Nirova vojvodu
Izrailjeva i Amasu sina Jeterova vojvodu Judina; **33** Neka se
dakle krv njihova vrati na glavu Joavovu i na glavu sjemena
njegova dovijeka; a Davidu i sjemenu njegovu i domu njegovu i
prijestolu njegovu neka bude mir dovijeka od Gospoda. **34** I otide
Venaja sin Jodajev, i uloži na nj i pogubi ga, i bi pogreben kod
kuæe svoje u pustinji. **35** Tada postavi car Venaju sina Jodajeva
na njegovo mjesto nad vojskom, a Sadoka sveštenika postavi
car na mjesto Avijatarovo. **36** Potom posla car i dozva Simeja,
i reèe mu: sagradi sebi kuæu u Jerusalimu, pa tu sjedi, i ne
izlazi odatle nikuda. **37** Jer u koji dan izideš i prijeđeš preko
potoka Kedrona, znaj zacijelo da æeš poginuti, i krv æe tvoja
pasti na tvoju glavu. **38** A Simej reèe caru: dobra je ta rijeè; kako
je rekao gospodar moj car, tako æe uèiniti sluga tvoj. I sjedje
Simej u Jerusalimu dugo vremena. **39** Ali se dogodi poslije tri
godine, te utekoše dvije sluge Simejeve k Ahisu sinu Mašinu
caru Gatskom. I bi javljeno Simeju: eno ti slugu u Gatu. **40** Tada
usta Simej, i osamari svoga magarca, i otide u Gat k Ahisu da
traži sluge svoje. I vrati se Simej, i dovede natrag sluge svoje iz
Gata. **41** I javiše Solomunu da je Simej bio otišao iz Jerusalima
u Gat, i da se vratio. **42** Tada car poslav dozva Simeja, i reèe
mu: nijesam li te zakleo Gospodom i nijesam li ti tvrdo rekao: u
koji dan izideš kuda mu drago, znaj zacijelo da æeš poginuti? I ti
mi reèe: dobra je ta rijeè koju èuh. **43** Zašto dakle nijesi držao
zakletve Gospodnje i zapovijesti koju sam ti zapovjedio? **44**
Potom reèe car Simeju: ti znaš sve zlo za koje zna srce tvoje,
što si uèinio Davidu ocu mojemu; Gospod vraæa tvoje zlo na

tvoju glavu. **45** A car æe Solomun biti blagosloven i prijesto
Davidov utvrđen pred Gospodom dovijeka. **46** I zapovjedi car
Venaji sinu Jodajevu, te izide i uloži na nj, te pogibe. I carstvo se
utvrdi u ruci Solomunovoj.

3 A Solomun se oprijatelji s Faraonom carem Misirskim, i oženi
se kæerju Faraonovom, i dovede je u grad Davidov dokle ne
dovrši svoj dom i dom Gospodnji i zid oko Jerusalima. **2** Ali
narod prinošaše žrtve na visinama; jer još ne bješe sazidan dom
imenu Gospodnjemu do tada. **3** A Solomun ljubljaše Gospoda
hodeæi po uredbama oca svojega Davida, samo što na visinama
prinošaše žrtve i kađaše. **4** Zato otide car u Gavaon da ondje
prinese žrtvu, jer to bijaše velika visina; i Solomun prinese tisuæu
žrtava paljenica na onom oltaru. **5** I javi se Gospod Solomunu u
Gavaonu noæu u snu, i reèe Bog: išti što hoæeš da ti dam. **6** A
Solomun reèe: ti si uèinio veliku milost sluzi svojemu Davidu
ocu mojemu, kao što je hodio pred tobom vjerno i pravedno i s
pravijem srcem prema tebi; i saèuvao si mu ovu veliku milost,
te mu dao sina da sjedi na prijestolu njegovu, kao što se vidi
danas. **7** I tako, Gospode Bože moj, ti si postavio slugu svojega
carem na mjesto Davida oca mojega, a ja sam mlad, niti znam
polaziti ni dolaziti. **8** I tvoj je sluga među narodom tvojim, koji si
izabrao, narodom velikim, koji se ne može izbrojiti ni proraèunati
od množine. **9** Daj dakle sluzi svojemu srce razumno da može
suditi narodu tvojemu i raspoznavati dobro i zlo. Jer ko može
suditi narodu tvojemu tako velikom? **10** I bi milo Gospodu što
Solomun to zaiska. **11** I reèe mu Bog: kad to išteš, a ne išteš
duga života niti išteš blaga niti išteš duša neprijatelja svojih nego
išteš razuma da umiješ suditi; **12** Evo uèinih po tvojim rijeèima;
evo ti dajem srce mudro i razumno da takoga kakav si ti ni prije

tebe nije bilo niti æe poslije tebe nastati taki kakav si ti. **13** A
svrh toga dajem ti i što nijesi iskao, i blago i slavu, da takoga
kakav æeš ti biti neæe biti među carevima svega vijeka tvojega.
14 I ako uzideš mojim putovima držeæi uredbe moje i zapovijesti
moje, kao što je išao David otac tvoj, produljiæu dane tvoje.
15 Tada se probudi Solomun, i gle, ono bješe san. I dođe u
Jerusalim, i stavši pred kovèeg zavjeta Gospodnjega prinese
žrtve paljenice i žrtve zahvalne, i poèasti sve sluge svoje. **16**
Tada dođoše dvije žene kurve k caru, i stadoše pred njim. **17** I
reèe jedna žena: ah, gospodaru; ja i ova žena sjedimo u jednoj
kuæi, i porodih se kod nje u istoj kuæi. **18** A treæi dan poslije
moga porođaja porodi se i ova žena, i bijasmo zajedno i ne
bijaše niko drugi s nama u kuæi, samo nas dvije bijasmo u kuæi.
19 I umrije sin ove žene noæas, jer ona leže na nj. **20** Pa ustavši
u po noæi uze sina mojega iskraj mene, kad sluškinja tvoja
spavaše, i stavi ga sebi u naruèje, a svoga sina mrtvoga stavi
meni u naruèje. **21** A kad ustah ujutru da podojim sina svojega, a
to, mrtav; ali kad razgledah ujutru, a to, ne bješe moj sin, kojega
ja rodih. **22** Tada reèe druga žena: nije tako; nego je moj sin
ovaj živi, a tvoj je sin onaj mrtvi. Ali ona reèe: nije tako, nego je
tvoj sin onaj mrtvi, a moj je sin ovaj živi. Tako govorahu pred
carem. **23** A car reèe: ova kaže: ovaj je živi moj sin, a tvoj je sin
ovaj mrtvi; a ona kaže: nije tako, nego je tvoj sin onaj mrtvi, a
moj je sin ovaj živi. **24** I reèe car: dajte mi maè. I donesoše maè
pred cara. **25** Tada reèe car: rasijecite živo dijete na dvoje, i
podajte polovinu jednoj i polovinu drugoj. **26** Tada žena kojoj sin
bješe živi reèe caru, jer joj se uskoleba utroba za sinom: ah,
gospodaru, podajte njojzi dijete živo, a nemojte ga ubijati. A
ona reèe: neka ne bude ni meni ni tebi, rasijecite ga. **27** Tada

odgovori car i reèe: podajte onoj živo dijete, nemojte ga ubiti,
ona mu je mati. **28** I sav Izrailj èu sud koji izreèe car, i pobojaše
se cara; jer vidješe da je u njemu mudrost Božija da sudi.

4 A car Solomun carovaše nad svijem Izrailjem. **2** A ovo bijahu
knezovi njegovi: Azarija, sin Sadokov, namjesnik; **3** Elioref i
Ahija, sinovi Sisini, pisari; Josafat, sin Ahiludov, pametar; **4**
Venaja, sin Jodajev, vojvoda; a Sadok i Avijatar sveštenici;
5 A Azarija, sin Natanov, bješe nad pristavima; a Zavud, sin
Natanov, prvi vijeænik, prijatelj carev; **6** A Ahisar upravitelj
dvorski; a Adoniram sin Avdin nad carskim poslenicima. **7** I imaše
Solomun dvanaest pristava po svemu Izrailju, koji hranjahu cara
i sav dom njegov; po mjesec dana u godini svaki bijaše dužan
hraniti. **8** A ovo su im imena: sin Urov u gori Jefremovoj; **9**
Sin Dekerov u Makasu i u Salvimu i Vetsemesu i Elonu Vet-
ananskom; **10** Sin Esedov u Aruvotu; pod njim bijaše Sohot
i sva zemlja Eferova; **11** Sin Avinadavov nad svijem krajem
Dorskim; žena mu bješe Tafata kæi Solomunova; **12** Vana sin
Ahiludov nad Tenahom i Megidonom i svijem Vet-Sanom, koji
je do Sartane pod Jezraelom, od Vet-Sana do Avel-Meola,
do preko Jok-Meama; **13** Sin Geverov u Ramotu Galadskom;
imaše sela Jaira sina Manasijina u Galadu i kraj Argovski u
Vasanu, šezdeset velikih gradova sa zidovima i prijevornicama
mjedenijem; **14** Ahinadav sin Idov u Mahanajimu; **15** Ahimas u
Neftalimu; i on bješe oženjen kæerju Solomunovom Vasematom;
16 Vana sin Husajev u Asiru i u Alotu; **17** Josafat sin Farujin
u Isaharu; **18** Simej sin Ilin u Venijaminu; **19** Gever sin Urijev
u zemlji Galadskoj, u zemlji Siona cara Amorejskoga i Oga
cara Vasanskoga; jedan bješe pristav u toj zemlji. **20** Jude i
Izrailja bijaše mnogo kao pijeska pokraj mora; i jeðahu i pijahu i

veseljahu se. **21** A Solomun vladaše svijem carstvima od rijeke
do zemlje Filistejske i do međe Misirske, i donošahu dare i
služahu Solomunu svega vijeka njegova. **22** A hrana Solomunova
bijaše na dan trideset kora bijeloga brašna, i šezdeset kora
drugoga brašna; **23** Deset volova ugojenijeh i dvadeset s paše, i
sto ovaca, osim jelena i srna i divokoza i ugojenijeh ptica. **24**
Jer on vladaše svuda s ovu stranu rijeke od Tapse do Gaze,
nad svijem carevima s ovu stranu rijeke, i bješe miran sa sviju
strana unaokolo. **25** I življahu Juda i Izrailj bez straha, svaki pod
svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana do Virsaveje,
svega vijeka Solomunova. **26** I imaše Solomun èetrdeset tisuæa
konja za jaslima za kola svoja, i dvadeset tisuæa konjika. **27**
I pristavi hranjahu cara Solomuna i sve koji dolažahu za sto
cara Solomuna, svaki svoga mjeseca, i ne dadijahu da se èega
premakne. **28** A jeèam i slamu za konje i za mazge donošahu
na mjesto gdje bijahu, svaki kako mu bijaše određeno. **29** I Bog
dade mudrost Solomunu i razum vrlo velik i srce prostrano kao
pijesak na brijegu morskom. **30** Jer mudrost Solomunova bijaše
veæa od mudrosti svijeh istoènijeh naroda i od sve mudrosti
Misirske. **31** Mudriji bijaše od svakoga èovjeka, i od Etana
Ezraita i od Emana i od Halkola i od Darde, sinova Maolovijeh;
i razglasi se ime njegovo po svijem narodima unaokolo. **32** I
izgovori tri tisuæe prièa, i bijaše pjesama njegovijeh tisuæa i pet.
33 Govorio je i o drveæu, od kedra na Livanu do isopa koji nièe
iz zida; govorio je i o stoci i o pticama i o bubinama i o ribama.
34 I dolažahu iz svijeh naroda da èuju mudrost Solomunovu, od
svijeh careva na zemlji, koji èuše za mudrost njegovu.

5 I Hiram car Tirski posla sluge svoje k Solomunu èuvši da su
ga pomazali za cara na mjesto oca njegova, jer Hiram ljubljaše

Davida svagda. **2** A Solomun posla ka Hiramu i poruèi mu: **3**
Ti znaš da David otac moj nije mogao sagraditi doma imenu
Gospoda Boga svojega od ratova kojima ga opkoliše, dokle ih
Gospod ne položi pod noge njegove. **4** A sada Gospod Bog
moj dao mi je mir otsvuda, nemam nijednoga neprijatelja ni zle
smetnje. **5** Zato, evo, velim da sagradim dom imenu Gospoda
Boga svojega, kao što je rekao Gospod Davidu ocu mojemu
govoreæi: sin tvoj, kojega æu posaditi mjesto tebe na prijesto
tvoj, on æe sagraditi dom imenu mojemu. **6** Zato zapovjedi
sada neka mi nasijeku drva kedrovijeh na Livanu, a sluge æe
moje biti sa slugama tvojim, a platu slugama tvojim daæu ti
kako god reèeš; jer ti znaš da u nas nema ljudi koji umiju sjeæi
drva kao Sidonci. **7** I kad Hiram èu rijeèi Solomunove, obradova
se veoma i reèe: da je blagosloven Gospod danas, koji dade
Davidu mudra sina nad onijem narodom velikim. **8** I posla
Hiram Solomunu, i poruèi: èuo sam èega radi si slao k meni; ja
æu uèiniti svu volju tvoju za drva kedrova i za drva jelova. **9**
Moje æe sluge snijeti s Livana na more, i ja æu ih povezati
u splavove i spustiti morem do mjesta koje mi kažeš, i ondje
æu razvezati, pa ih nosi; a ti æeš uèiniti moju volju i dati hranu
èeljadi mojoj. **10** I tako davaše Hiram Solomunu drva kedrova
i drva jelova, koliko mu bješe volja. **11** A Solomun davaše
Hiramu dvadeset tisuæa kora pšenice za hranu èeljadi njegovoj,
i dvadeset kora ulja cijeđenoga; toliko davaše Solomun Hiramu
svake godine. **12** I Gospod dade mudrost Solomunu kako mu
bješe obrekao, i bješe mir između Hirama i Solomuna, i uhvatiše
vjeru među sobom. **13** I odredi Solomun ljude iz svega Izrailja,
i bi određenijeh trideset tisuæa ljudi. **14** I slaše ih na Livan
po deset tisuæa svakoga mjeseca naizmjence; jedan mjesec

bijahu na Livanu, a dva mjeseca kod kuæa svojih. A Adoniram
bješe nad ovijem poslenicima. **15** I imaše Solomun sedamdeset
tisuæa nosilaca i osamdeset tisuæa tesaèa u planini, **16** Osim
nastojnika Solomunovijeh, koji bijahu nad tijem poslom, tri tisuæe
i trista, koji upravljahu narodom koji poslovaše taj posao. **17** I
zapovjedi car da snose veliko kamenje, skupocjeno kamenje za
temelj domu, tesano kamenje. **18** I tesahu poslenici Solomunovi
i poslenici Hiramovi i Givleji, i pripravljahu drvo i kamenje da se
zida dom.

6 Èetiri stotine i osamdesete godine po izlasku sinova Izrailjevijeh
iz zemlje Misirske, èetvrte godine carovanja Solomunova nad
Izrailjem, mjeseca Zifa, a to je drugi mjesec, poèe zidati dom
Gospodu. **2** A dom što ga zida car Solomun Gospodu bijaše u
dužinu od šezdeset lakata, a u širinu od dvadeset lakata, a u
visinu od trideset lakata. **3** I bijaše trijem pred crkvom dvadeset
lakata dug, prema širini doma, a deset lakata širok pred domom.
4 I naèini prozore na domu iznutra široke a spolja uske. **5** I uza
zid domu naèini hodnike svuda unaokolo uza zid domu oko
crkve i svetinje nad svetinjama, i naèini klijeti svuda unaokolo. **6**
Najdonji hodnik bješe pet lakata širok, a srednji šest lakata širok,
a treæi sedam lakata širok; jer naèini zasjeke na domu spolja
unaokolo, da se grede ne ulažu u zid od doma. **7** A kad zidahu
dom, zidahu od kamena, koji dovožahu sasvijem prigotovljen, te
se ni èekiæ ni sjekira niti kako oruđe gvozdeno ne èu u domu kad
se zidaše. **8** Vrata od srednjega hodnika bijahu na desnoj strani
doma, i izlažaše se na zavojnicu na srednji hodnik, i iz srednjega
na treæi. **9** Tako sazida dom, i dovrši ga, i pokri dom gredama i
daskama kedrovijem. **10** I naèini hodnike oko cijeloga doma
od pet lakata u visinu svaki, i sastavljahu ih s domom grede

kedrove. **11** Tada dođe rijeè Gospodnja Solomunu govoreæi: **12**
To je dom što gradiš; ako uzideš po mojim uredbama, i ustvoriš
moje zakone i uzdržiš sve moje zapovijesti hodeæi po njima,
potvrdiæu ti rijeè svoju, koju sam rekao Davidu ocu tvojemu.
13 I stanovaæu među sinovima Izrailjevijem, i neæu ostaviti
naroda svojega Izrailja. **14** I tako sazida Solomun dom, i dovrši
ga. **15** I obloži zidove domu iznutra daskama kedrovijem, od
poda doma do vrh zidova obloži drvetom iznutra; i pod domu
obloži daskama jelovijem. **16** I naèini pregradu od dvadeset
lakata od jedne strane doma do druge od dasaka kedrovijeh,
od poda do vrh zidova; i to naèini unutra za šator, za svetinju
nad svetinjama. **17** A dom, crkva naprijed, bijaše od èetrdeset
lakata. **18** A po daskama kedrovijem unutra u domu bjehu
izrezane jabuke i cvjetovi razvijeni, sve od kedra tako da se ne
viđaše nigdje kamen. **19** I svetinju nad svetinjama uredi unutra u
domu, da se ondje namjesti kovèeg zavjeta Gospodnjega. **20**
A svetinja nad svetinjama unutra bješe dvadeset lakata duga,
i dvadeset lakata široka, i dvadeset lakata visoka, i obloži je
èistijem zlatom; tako obloži i oltar od kedra. **21** I tako obloži
Solomun dom iznutra èistijem zlatom, i zateže zlatne lance
pred svetinjom nad svetinjama, koju također obloži zlatom. **22**
I sav dom obloži zlatom; tako i sav oltar pred svetinjom nad
svetinjama obloži zlatom. **23** A u svetinji nad svetinjama naèini
dva heruvima od drveta maslinova; deset lakata bješe visok
svaki. **24** A od pet lakata bješe jedno krilo u heruvima, i od
pet lakata drugo krilo u heruvima; deset lakata bješe od kraja
jednoga krila do kraja drugoga krila. **25** Tako i drugi heruvim
bijaše od deset lakata; jedne mjere i jedne naprave bjehu oba
heruvima. **26** Deset lakata bješe visok jedan heruvim, tako i

drugi. **27** I namjesti heruvime usred unutrašnjeg doma, i raširiše
heruvimi krila svoja tako da krilo jednoga ticaše u jedan zid a
krilo drugoga heruvima ticaše u drugi zid, a usred doma ticahu
krila jedno u drugo. **28** I obloži heruvime zlatom. **29** A sve
zidove domu unaokolo iskiti rezanijem heruvimima i palmama i
razvijenijem cvjetovima iznutra i spolja. **30** I pod domu obloži
zlatom iznutra i spolja. **31** I na ulasku u svetinju nad svetinjama
naèini dvokrilna vrata od drveta maslinova, kojima pragovi s
dovratnicima bjehu na pet uglova. **32** I na tijem dvokrilnijem
vratima od drveta maslinova izreza heruvime i palme i razvijene
cvjetove, i obloži ih zlatom, i heruvime i palme obloži zlatom. **33**
Tako i na ulasku u crkvu naèini pragove od drveta maslinova na
èetiri ugla; **34** I vrata dvokrilna od drveta jelova; na dvije se
strane otvoraše jedno krilo, i na dvije strane otvoraše se drugo
krilo. **35** I izreza na njima heruvime i palme i razvijene cvjetove, i
obloži zlatom sve što bješe izrezano. **36** Potom naèini trijem
unutrašnji od tri reda tesanoga kamena i jednoga reda drveta
kedrova strugana. **37** Èetvrte godine mjeseca Zifa bi postavljen
temelj domu Gospodnjemu; **38** A jedanaeste godine mjeseca
Vula, koji je osmi mjesec, svrši se dom sa svijem stvarima svojim
i sa svijem što mu pripada. Tako ga sazida za sedam godina.

7 Potom zida Solomun sebi dom trinaest godina, i svrši ga. **2**
Sazida i dom iz šume Livanske, sto lakata dug i pedeset lakata
širok i trideset lakata visok, na èetiri reda stupova kedrovijeh, s
gredama kedrovijem svrh stupova. **3** I bješe pokriven drvetom
kedrovijem gore na gredama, koje bijahu na èetrdeset i pet
stupova, po petnaest u jednom redu. **4** I prozora bijahu tri reda,
prozor nad prozorom u tri reda. **5** I sva vrata i pragovi bjehu na
èetiri ugla, i prozori, i jedan prozor bješe prema drugom u tri

reda. **6** I naèini trijem od stupova, pedeset lakata dug i trideset
lakata širok; i taj trijem bješe sprijed, i stupovi i grede bijahu
sprijed. **7** I naèini trijem u kojem bješe prijesto, gdje suđaše,
trijem sudski, koji bijaše obložen kedrom od poda do vrha. **8** I u
njegovoj kuæi gdje življaše bijaše drugi trijem iza onoga trijema,
posao bijaše isti. Naèini dom i kæeri Faraonovoj, kojom se oženi
Solomun, kao taj trijem. **9** Sve ovo bješe od skupocjenoga
kamena, tesanoga na mjeru i pilom sjeèenoga, iznutra i spolja
od poda do krova, i spolja do velikoga trijema. **10** I temelj bijaše
od kamenja skupocjenoga, kamenja velikoga, od deset lakata i
od osam lakata. **11** A ozgo bijaše kamenje skupocjeno na mjeru
tesano i daske kedrove. **12** I veliki trijem unaokolo imaše tri
reda kamenja tesanoga i jedan red kedrovijeh brvana, kao trijem
unutrašnji doma Gospodnjega i kao trijem istoga doma. **13** I
posla car Solomun i pozva Hirama iz Tira. **14** A on bijaše sin
jedne udovice od plemena Neftalimova a otac mu bješe iz Tira,
umjetnik mjedarski, vrlo vješt i razuman, te umijaše svašta graditi
od mjedi; on došav k caru Solomunu izradi mu sav posao. **15**
Sali dva stupa od mjedi, jedan stup bješe od osamnaest lakata u
visinu a unaokolo od dvanaest lakata; taki bješe i drugi stup. **16** I
naèini dva oglavlja da se metnu ozgo na stupove, salivena od
mjedi; pet lakata bješe visoko jedno oglavlje i pet lakata bješe
visoko drugo oglavlje. **17** I pletenice isprepletane i vrvce kao
verige naèini na oglavlja, koja bijahu navrh stupova, sedam
na jedno oglavlje i sedam na drugo oglavlje. **18** Tako naèini
na stupove i dva reda šipaka na jednu pletenicu unaokolo da
pokrivaju oglavlje koje bijaše na vrhu; tako naèini i na drugom
oglavlju. **19** I na ta dva oglavlja navrh stupova u trijemu bijahu
naèinjeni ljiljani od èetiri lakta. **20** I na dva oglavlja na dva stupa

bijahu ozgo i prema sredini pod pletenicama šipci, kojih bijaše
dvjesta u dva reda unaokolo na jednom i na drugom oglavlju. **21**
I postavi te stupove u trijemu crkvenom, i postavivši desni stup
nazva ga Jahin, potom postavivši stup lijevi nazva ga Voas.
22 I navrh stupova namjesti izrađeno cvijeæe ljiljanovo. I tako
se svršiše stupovi. **23** I sali more; deset lakata bješe mu od
jednoga kraja do drugoga, okruglo unaokolo, a pet lakata bješe
visoko, a unaokolo mu bješe trideset lakata. **24** I ispod kraja
njegova bijahu ispupèene kao jabuke svuda unaokolo po deset
na jedan lakat, kojima bješe optoèeno more unaokolo, dva
reda jabuka bješe saliveno s njim. **25** I stajaše na dvanaest
volova; tri gledahu na sjever, tri gledahu na zapad, tri gledahu
na jug, a tri gledahu na istok; a more stajaše na njima ozgo, i
zadnja strana svijeh njih bijaše unutra. **26** Debljina mu bijaše s
podlanice, a kraj mu bijaše kao kraj u èaše, kao cvijet ljiljanov, a
primaše dvije tisuæe vata. **27** I naèini deset podnožja od mjedi,
u dužinu od èetiri lakta bješe svako podnožje, a u širinu od èetiri
lakta, a u visinu od tri lakta. **28** A naprava bješe u svakoga
podnožja ovaka: oplata bijaše u njih unaokolo, i oplata bijaše
između uglova. **29** A na oplati među uglovima bijahu lavovi i
volovi i heruvimi; a na uglovima bijaše stupac ozgo, a ispod
lavova i volova bijaše vijenac kovan. **30** I pod svakim podnožjem
bijahu po èetiri toèka od mjedi s ploèama mjedenijem, i na èetiri
ugla bijahu kao ramena, i pod svakom umivaonicom bijahu ta
ramena salivena prema svakom vijencu. **31** Dubina umivaonici
od vrha do dna nad stupcem bijaše s lakta, i u vrhu bijaše
okrugla kao i stupac koji bijaše od podrug lakta, i po vrhu joj
bijaše rezano, a oplata joj bijaše na èetiri ugla, ne okrugla. **32** I
tako po èetiri toèka bijahu pod tom oplatom, i osovine toèkovima

izlažahu na podnožju, i svaki toèak bijaše visok podrug lakta. **33**
I naprava u tijeh toèkova bijaše kao naprava u toèkova kolskih;
osovine njihove, glavèine, naplaci i paoci, sve bješe liveno. **34**
I èetiri ramena bijahu na èetiri ugla u svakoga podnožja, iz
podnožja izlažahu njegova ramena. **35** A ozgo u podnožja bijaše
visine po lakta, koja bješe svuda okrugla, i ozgo na podnožju
bjehu strane njegove i oplate koje izlažahu iz njega. **36** I po
stranama njegovijem i po oplatama njegovijem izreza heruvime,
lavove i palme, jedno do drugoga uz vijence unaokolo. **37** Na
taj naèin naèini deset podnožja; sva bijahu jednako salivena,
jedne mjere i jedne naprave. **38** I naèini deset umivaonica od
mjedi; po èetrdeset vata uzimaše jedna umivaonica, i svaka
umivaonica bijaše od èetiri lakta; po jedna umivaonica stajaše
na svakom podnožju od deset podnožja. **39** I namjesti pet
podnožja na desnoj strani doma, a pet na lijevoj strani doma, a
more namjesti na desnu stranu doma prema istoku s juga. **40**
Tako naèini Hiram umivaonice i lopate i kotliæe; i svrši Hiram
sav posao koji radi caru Solomunu za dom Gospodnji: **41** Dva
stupa i dva oglavlja okrugla navrh dva stupa, i dvije pletenice da
pokrivaju ona dva oglavlja okrugla navrh stupova; **42** I èetiri
stotine šipaka na dvije pletenice; dva reda šipaka na svakoj
pletenici, da pokrivaju dva oglavlja okrugla navrh stupova; **43** I
deset podnožja, i deset umivaonica na njima; **44** I more jedno, i
volova dvanaest pod morem; **45** I lonce i lopate i kotliæe; a svi
sudovi što naèini Hiram caru Solomunu za dom Gospodnji bjehu
od mjedi uglađene. **46** To je car salivao u ravnici Jordanskoj u
zemlji ilovaèi između Sohota i Sartana. **47** I Solomun ne izmjeri
tijeh sudova, jer ih bješe vrlo mnogo, ne tražiše težine mjedi. **48**
Naèini Solomun i sve drugo posuđe za dom Gospodnji: zlatni

oltar, i zlatni sto, na kom stajahu hljebovi postavljeni, **49** I pet
svijetnjaka s desne strane i pet s lijeve strane pred svetinjom od
èistoga zlata, i cvjetove i žiške i usekaèe od zlata, **50** I èaše i
viljuške i kotliæe i kadionice i mašice od èistoga zlata; i èepovi
na vratima unutrašnjega doma, svetinje nad svetinjama, i èepovi
na vratima crkvenijem bijahu od zlata. **51** I tako se svrši sav
posao, koji uradi car Solomun domu Gospodnjemu; i unese
Solomun što bješe posvetio David otac njegov, srebro i zlato i
sudove, i ostavi u riznicu doma Gospodnjega.

8 Tada sabra Solomun starješine Izrailjeve i sve glavare
plemenske, knezove domova otaèkih sinova Izrailjevijeh, k sebi
u Jerusalim da se prenese kovèeg zavjeta Gospodnjega iz grada
Davidova, a to je Sion. **2** I skupiše se k caru Solomunu svi ljudi
Izrailjevi mjeseca Etanima na praznik, a taj je mjesec sedmi.
3 I kad doðoše sve starješine Izrailjeve, podigoše sveštenici
kovèeg; **4** I prenesoše kovèeg Gospodnji i šator od sastanka
i sve sude svete što bjehu u šatoru; prenesoše ih sveštenici
i Leviti. **5** A car Solomun i sav zbor Izrailjev, koji se sabra k
njemu, prinesoše s njim pred kovèegom ovaca i goveda toliko da
se ne mogaše ni izbrojiti ni proraèunati od mnoštva. **6** I unesoše
sveštenici kovèeg zavjeta Gospodnjega na njegovo mjesto, u
unutrašnji dom, u svetinju nad svetinjama, pod krila heruvimima.
7 Jer heruvimima bijahu raširena krila nad mjestom gdje æe
stajati kovèeg, i zaklanjahu heruvimi kovèeg i poluge njegove
ozgo. **8** I povukoše mu poluge tako da se krajevi viðahu u
svetinji na prednjoj strani svetinje nad svetinjama, ali se napolje
ne viðahu; i ondje ostaše do današnjega dana. **9** U kovèegu ne
bješe ništa osim dvije ploèe kamene, koje metnu u nj Mojsije
na Horivu, kad Gospod uèini zavjet sa sinovima Izrailjevijem

pošto izidoše iz zemlje Misirske. **10** A kad sveštenici izidoše
iz svetinje, oblak napuni dom Gospodnji, **11** Te ne mogahu
sveštenici stajati da služe od oblaka; jer se slave Gospodnje
napuni dom Gospodnji. **12** Tada reèe Solomun: Gospod je rekao
da æe nastavati u mraku. **13** Sazidah dom tebi za stan, mjesto,
da u njemu nastavaš dovijeka. **14** I okrenuvši se licem svojim
car blagoslovi sav zbor Izrailjev, a sav zbor Izrailjev stajaše. **15** I
reèe: blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je govorio
svojim ustima Davidu ocu mojemu i ispunio rukom svojom,
govoreæi: **16** Od onoga dana kad izvedoh iz Misira narod svoj
Izrailja ne izabrah nijednoga grada među svijem plemenima
Izrailjevijem da se sazida dom gdje bi bilo ime moje, nego izabrah
Davida da bude nad narodom mojim Izrailjem. **17** I naumi David
otac moj da sazida dom imenu Gospoda Boga Izrailjeva. **18** Ali
Gospod reèe Davidu ocu mojemu: što si naumio sazidati dom
imenu mojemu, dobro si uèinio što si to naumio; **19** Ali neæeš ti
sazidati toga doma, nego sin tvoj, koji æe izaæi iz bedara tvojih,
on æe sazidati dom imenu mojemu. **20** I tako ispuni Gospod
rijeè svoju koju reèe; jer ustah na mjesto oca svojega Davida, i
sjedoh na prijesto Izrailjev, kao što reèe Gospod, i sazidah ovaj
dom imenu Gospoda Boga Izrailjeva. **21** I odredih ovdje mjesto
kovèegu u kom je zavjet Gospodnji što je uèinio s ocima našim
kad ih je izveo iz zemlje Misirske. **22** Potom stade Solomun
pred oltar Gospodnji pred svijem zborom Izrailjevijem, i podiže
ruke svoje k nebu, **23** I reèe: Gospode Bože Izrailjev! nema
Boga takoga kakav si ti gore na nebu ni dolje na zemlji, koji
èuvaš zavjet i milost slugama svojim, koje hode pred tobom
svijem srcem svojim; **24** Koji si ispunio sluzi svojemu Davidu ocu
mojemu što si mu rekao; što si ustima svojim rekao to si rukom

svojom ispunio, kao što se vidi danas. **25** Sada dakle, Gospode
Bože Izrailjev, drži sluzi svojemu Davidu ocu mojemu što si mu
rekao govoreæi: neæe ti nestati èovjeka ispred mene koji bi
sjedio na prijestolu Izrailjevu, samo ako sinovi tvoji ušèuvaju put
svoj hodeæi preda mnom, kao što si ti hodio preda mnom. **26**
Sada dakle, Bože Izrailjev, neka se potvrdi rijeè tvoja koju si
rekao sluzi svojemu Davidu ocu mojemu. **27** Ali hoæe li doista
Bog stanovati na zemlji? Eto, nebo i nebesa nad nebesima ne
mogu te obuhvatiti, akamoli ovaj dom što ga sazidah? **28** Ali
pogledaj na molitvu sluge svojega i na molbu njegovu, Gospode
Bože moj, èuj viku i molitvu, kojim ti se danas moli sluga tvoj;
29 Da budu oèi tvoje otvorene nad domom ovijem dan i noæ,
nad ovijem mjestom, za koje si rekao: tu æe biti ime moje; da
èuješ molitvu kojom æe se moliti sluga tvoj na ovom mjestu. **30**
Èuj molbu sluge svojega i naroda svojega Izrailja, kojom æe
se moliti na ovom mjestu; èuj s mjesta gdje stanuješ, s neba,
èuj, i smiluj se. **31** Kad ko zgriješi bližnjemu svojemu te mu
se da zakletva da se zakune, i zakletva dođe pred tvoj oltar u
ovom domu, **32** Ti èuj s neba, i uèini i sudi slugama svojim,
osuđujuæi krivca i djela njegova obraæajuæi na njegovu glavu,
a pravoga pravdajuæi i plaæajuæi mu po pravdi njegovoj. **33**
Kad razbiju neprijatelji narod tvoj Izrailja zato što ti zgriješe, pa
se obrate k tebi i dadu slavu imenu tvojemu, i pomole ti se i
zamole te u ovom domu, **34** Ti èuj s neba, i oprosti grijeh narodu
svojemu Izrailju, i dovedi ih opet u zemlju koju si dao ocima
njihovijem. **35** Kad se zatvori nebo, te ne bude dažda zato što
zgriješe tebi, pa ti se zamole na ovom mjestu i dadu slavu imenu
tvojemu, i od grijeha se svojega obrate, kad ih namuèiš, **36** Ti
èuj s neba, i oprosti grijeh slugama svojim i narodu svojemu

Izrailju pokazav im put dobri kojim æe hoditi, i pusti dažd na
zemlju svoju, koju si dao narodu svojemu u našljedstvo. **37** Kad
bude glad u zemlji, kad bude pomor, suša, medljika, skakavci,
gusjenice, ili kad ga pritijesni neprijatelj njegov u zemlji njegovoj
vlastitoj, ili kako god zlo, kaka god bolest, **38** Svaku molbu i
svaku molitvu, koja bude od koga god èovjeka ili od svega
tvojega naroda Izrailja, ko pozna muku srca svojega i podigne
ruke svoje u ovom domu, **39** Ti èuj s neba, iz stana svojega, i
smiluj se i uèini i podaj svakome po svijem putovima njegovijem,
koje znaš u srcu njegovu; jer ti sam znaš srca svijeh sinova
èovjeèijih; **40** Da te se boje dokle su god živi na zemlji koju
si dao ocima našim. **41** I stranac, koji nije od tvojega naroda
Izrailja, nego doðe iz daljnje zemlje imena tvojega radi, **42** Jer
æe se èuti za ime tvoje veliko i za ruku tvoju krjepku i mišicu
tvoju podignutu) kad doðe i pomoli se u ovom domu, **43** Ti èuj s
neba, iz stana svojega, i uèini sve za što povièe k tebi onaj
stranac, da bi poznali ime tvoje svi narodi na zemlji i bojali se
tebe kao narod tvoj Izrailj, i da bi znali da je ime tvoje prizvano
nad ovijem domom, koji sazidah. **44** Kad narod tvoj izide na
vojsku na neprijatelja svojega putem kojim ga pošlješ, i pomole
se Gospodu obrativši se ka gradu, koji si izabrao, i k domu, koji
sam sazidao imenu tvojemu, **45** Èuj s neba molbu njihovu, i
podaj im pravicu. **46** Kad ti zgriješe, jer nema èovjeka koji ne
griješi, i razgnjevivši se na njih daš ih neprijateljima njihovijem,
te ih zarobe i odvedu u zemlju neprijateljsku daleko ili blizu, **47**
Ako se dozovu u zemlji u koju budu odvedeni u ropstvo, i obrate
se i stanu ti se moliti u zemlji onijeh koji ih zarobiše, i reku:
sagriješismo i zlo uèinismo, skrivismo, **48** I tako se obrate k tebi
svijem srcem svojim i svom dušom svojom u zemlji neprijatelja

svojih, koji ih zarobe, i pomole ti se okrenuvši se k zemlji svojoj,
koju si dao ocima njihovijem, ka gradu, koji si izabrao, i k domu,
koji sam sazidao imenu tvojemu, **49** Tada èuj s neba, iz stana
svojega, molbu njihovu i molitvu njihovu, i podaj im pravicu, **50** I
oprosti narodu svojemu što ti budu zgriješili, i sve prijestupe
kojima ti budu prestupili, i umilostivi im one koji ih zarobe da se
smiluju na njih. **51** Jer su tvoj narod i tvoje našljedstvo, koje si
izveo iz Misira, isred peæi gvozdene. **52** Neka budu oèi tvoje
otvorene na molbu sluge tvojega i na molbu naroda tvojega
Izrailja, i èuj ih kad te god prizovu. **53** Jer si ih ti odvojio sebi za
našljedstvo od svijeh naroda na zemlji, kao što si rekao preko
Mojsija sluge svojega, kad si izveo oce naše iz Misira, Gospode,
Gospode! **54** A kad Solomun moleæi se Gospodu svrši svu
ovu molbu i molitvu, usta ispred oltara Gospodnjega, gdje bješe
klekao i ruke svoje podigao k nebu; **55** I stojeæi blagoslovi sav
zbor Izrailjev, glasom velikim govoreæi: **56** Blagosloven da je
Gospod koji je smirio narod svoj Izrailja, kao što je govorio; nije
izostala nijedna rijeè od svijeh dobrijeh rijeèi njegovijeh, koje je
govorio preko Mojsija sluge svojega. **57** Da Gospod Bog naš
bude s nama kao što je bio s ocima našim, da nas ne ostavi i
ne napusti. **58** Nego neka prigne srce naše k sebi da bismo
hodili svijem putovima njegovijem i držali zapovijesti njegove
i uredbe njegove i zakone njegove, što je zapovjedio ocima
našim. **59** I neka budu ove rijeèi moje, kojima se molih Gospodu,
blizu Gospoda Boga našega dan i noæ, da bi davao pravicu
sluzi svojemu i narodu svojemu Izrailju u svako doba; **60** Da bi
poznali svi narodi na zemlji da je Gospod sam Bog i da nema
drugoga. **61** I neka srce vaše bude cijelo prema Gospodu Bogu
našem, da hodite po uredbama njegovijem i držite zapovijesti

njegove kao danas. **62** Tada car i sav Izrailj s njim prinesoše
žrtve pred Gospodom. **63** I Solomun prinese na žrtvu zahvalnu,
koju prinese Gospodu, dvadeset i dvije tisuæe volova i sto i
dvadeset tisuæa ovaca. Tako posvetiše dom Gospodnji car i svi
sinovi Izrailjevi. **64** U taj dan posveti car sredinu trijema koji je
pred domom Gospodnjim; jer ondje prinese žrtve paljenice i dare
i pretilinu od žrtava zahvalnijeh; jer mjedeni oltar koji bijaše pred
Gospodom bijaše malen i ne mogahu na nj stati žrtve paljenice i
dari i pretilina od žrtava zahvalnijeh. **65** I u to vrijeme praznova
Solomun praznik i sav Izrailj s njim, sabor velik od ulaska u Emat
do potoka Misirskoga, pred Gospodom Bogom našim, sedam
dana i opet sedam dana, to je èetrnaest dana. **66** A u osmi dan
otpusti narod; i blagosloviše cara i otidoše k šatorima svojim
radujuæi se i veseleæi se u srcu za sve dobro što uèini Gospod
Davidu sluzi svojemu i Izrailju narodu svojemu.

9 A kad Solomun svrši dom Gospodnji i dom carski i sve što
željaše Solomun i rad bijaše naèiniti, **2** Javi se Gospod Solomunu
drugi put, kao što mu se bješe javio u Gavaonu; **3** I reèe mu
Gospod: uslišio sam molbu tvoju i molitvu tvoju, kojom si mi se
molio; posvetio sam taj dom koji si sazidao da tu namjestim ime
svoje dovijeka; i oèi æe moje i srce moje biti ondje vazda. **4** A ti
ako uzideš preda mnom kako je išao David otac tvoj s cijelijem
i pravijem srcem tvoreæi sve što sam ti zapovjedio i držeæi
uredbe moje i zakone moje, **5** Utvrdiæu prijesto carstva tvojega
nad Izrailjem navijek, kao što sam kazao Davidu ocu tvojemu
govoreæi: neæe ti nestati èovjeka na prijestolu Izrailjevu. **6** Ali
ako se vi i sinovi vaši odvratite od mene i ne uzdržite zapovijesti
mojih i uredaba mojih koje sam vam dao, i otidete i stanete služiti
drugim bogovima i klanjati im se, **7** Tada æu istrijebiti Izrailja

sa zemlje, koju sam vam dao, i ovaj dom, koji sam posvetio
imenu svojemu, odbaciæu od sebe, i Izrailj æe postati prièa i
potsmijeh među svijem narodima; **8** A dom ovaj koliko je slavan,
ko god proðe mimo nj, zaèudiæe se i zapištaæe, i reæi æe:
zašto uèini Gospod ovo od ove zemlje i od ovoga doma? **9**
I odgovaraæe se: jer odustaše Gospoda Boga svojega, koji
izvede oce njihove iz zemlje Misirske, i uzeše druge bogove, i
klanjaše im se i služiše im; zato pusti na njih Gospod sve ovo
zlo. **10** A kad proðe dvadeset godina, u koje sazida Solomun ova
dva doma, dom Gospodnji i dom carski, **11** A Hiram car Tirski
dade Solomunu drva kedrovijeh i drva jelovijeh i zlata koliko
mu god volja bješe, tada car Solomun dade Hiramu dvadeset
gradova u zemlji Galilejskoj. **12** I doðe Hiram iz Tira da vidi
gradove koje mu dade Solomun, ali ne biše mu po volji. **13** Pa
reèe: kakvi su to gradovi što si mi ih dao, brate? I nazva ih:
zemlja Kavul; i osta im to ime do danas. **14** A Hiram bješe poslao
caru sto i dvadeset talanata zlata. **15** I tako car Solomun odredi
ljude, te sazida dom Gospodnji i dom svoj i Milon, i zidove oko
Jerusalima, i Asor i Megidon i Gezer. **16** Jer Faraon car Misirski
izide i uze Gezer, i spali ga ognjem, i pobi Hananeje koji življahu
u gradu, i dade ga u præiju kæeri svojoj, ženi Solomunovoj. **17** A
Solomun sazida Gezer i Vet-Oron donji. **18** I Valat i Tadmor
u pustinji u zemlji, **19** I sve gradove u kojima Solomun imaše
žitnice, i gradove u kojima mu bijahu kola, i gradove u kojima mu
bijahu konjici, i što god Solomunu bi volja zidati u Jerusalimu i
na Livanu i u svoj zemlji carstva svojega. **20** I sav narod koji
bješe ostao od Amoreja, Heteja, Ferezeja, Jeveja i Jevuseja, koji
ne bijahu od sinova Izrailjevijeh, **21** Sinove njihove, koji bjehu
ostali iza njih u zemlji, kojih ne mogoše sinovi Izrailjevi istrijebiti,

njih Solomun nagna da plaæaju danak i robuju do današnjega
dana. **22** A od sinova Izrailjevijeh ne uèini nijednoga robom,
nego bijahu vojnici i sluge njegove i knezovi, vojvode njegove, i
zapovjednici nad kolima njegovijem i nad konjicima njegovijem.
23 I bješe glavnijeh nastojnika nad poslom Solomunovijem pet
stotina i pedeset, koji upravljahu narodom koji raðaše posao.
24 A kæi Faraonova preseli se iz grada Davidova u dom svoj,
koji joj sazida. Tada sazida i Milon. **25** I Solomun prinošaše tri
puta na godinu žrtve paljenice i žrtve zahvalne na oltaru koji
naèini Gospodu, i kađaše na oltaru koji bješe pred Gospodom,
kad svrši dom. **26** I lađe naèini car Solomun u Esion-Gaveru,
koji je kod Elota na brijegu Crvenoga Mora u zemlji Edomskoj.
27 I posla Hiram na tijem lađama sluge svoje, lađare vješte
moru, sa slugama Solomunovijem; **28** I dođoše u Ofir, i uzeše
odande zlata èetiri stotine i dvadeset talanata, i donesoše caru
Solomunu.

10 A carica Savska èu glas o Solomunu i o imenu Gospodnjem,
i dođe da ga iskuša zagonetkama. **2** I dođe u Jerusalim sa
silnom pratnjom, s kamilama koje nošahu mirisa i zlata vrlo
mnogo i dragoga kamenja; i došavši k Solomunu govori s njim o
svemu što joj bješe u srcu. **3** I Solomun joj odgovori na sve
rijeèi njezine; ne bješe od cara sakriveno ništa da joj ne bi
odgovorio. **4** A kad carica Savska vidje svu mudrost Solomunovu
i dom koji bješe sazidao, **5** I jela na stolu njegovu i stanove
sluga njegovijeh i dvorbu dvorana njegovijeh i odijelo njihovo, i
peharnike njegove i žrtve njegove paljenice koje prinošaše u
domu Gospodnjem, ona dođe izvan sebe; **6** Pa reèe caru: istina
je što sam èula u svojoj zemlji o stvarima tvojim i o mudrosti
tvojoj. **7** Ali ne htjeh vjerovati što se govoraše dokle ne dođem i

vidim svojim oèima; a gle, ni pola mi nije kazano; tvoja mudrost i
dobrota nadvišuje glas koji sam slušala. **8** Blago ljudima tvojim,
blago slugama tvojim, koji jednako stoje pred tobom i slušaju
mudrost tvoju. **9** Da je blagosloven Gospod Bog tvoj kojemu si
omilio, te te posadi na prijesto Izrailjev; jer Gospod ljubi Izrailja
uvijek, i postavi te carem da sudiš i dijeliš pravicu. **10** Potom
dade caru sto i dvadeset talanata zlata i vrlo mnogo mirisa i
dragoga kamenja: nigda više ne dođe toliko takih mirisa koliko
dade carica Savska caru Solomunu. **11** I lađe Hiramove, koje
donošahu zlato iz Ofira, donesoše iz Ofira vrlo mnogo drveta
almugima i dragoga kamenja. **12** I naèini car od toga drveta
almugima zagradu u domu Gospodnjem i u domu carskom, i
harfe i psaltire za pjevaèe; nigdje se više nije dovezlo takoga
drveta almugima niti se vidjelo do današnjega dana. **13** A car
Solomun dade carici Savskoj što god zaželje i zaiska osim onoga
što joj dade sam po moguæstvu cara Solomuna. Potom ona
otide i vrati se u zemlju svoju sa slugama svojim. **14** A zlata što
dohođaše Solomunu svake godine, bješe šest stotina i šezdeset
i šest talanata, **15** Osim onoga što dohođaše od trgovaca i onijeh
koji prodavahu mirise i od svijeh careva Arapskih i upravitelja
zemaljskih. **16** I car Solomun naèini dvjesta štitova od kovanoga
zlata, šest stotina sikala zlata dajuæi na jedan štit; **17** I tri stotine
malijeh štitova od kovanoga zlata, po tri mine zlata dajuæi na
svaki štitiæ; i ostavi ih car u domu od šume Livanske. **18** I
naèini car velik prijesto od slonove kosti, i obloži ga èistijem
zlatom. **19** Šest basamaka bješe u prijestola, i vrh okrugao
bješe ozad na prijestolu, i ruèice bjehu s obje strane sjedišta,
i dva lava stajahu pokraj tijeh ruèica. **20** I dvanaest lavova
stajahu na šest basamaka otud i odovud. Ne bi taki naèinjen ni

u kojem carstvu. **21** I svi sudovi iz kojih pijaše car Solomun
bijahu zlatni, i svi sudovi u domu od šume Livanske bijahu
od èistoga zlata; od srebra ne bješe ništa; srebro bješe ništa
za vremena Solomunova. **22** Jer car imaše laðe Tarsiske na
moru s laðama Hiramovijem: jedanput u tri godine vraæahu se
laðe Tarsiske donoseæi zlato i srebro, slonove kosti, majmune
i paune. **23** Tako car Solomun bijaše veæi od svijeh careva
zemaljskih bogatstvom i mudrošæu. **24** I iz cijele zemlje tražahu
da vide Solomuna, da èuju mudrost njegovu, koju mu dade
Gospod u srce. **25** I donošahu mu svi dare, sudove srebrne i
sudove zlatne, i haljine i oružje i mirise i konje i mazge, svake
godine. **26** Tako nakupi Solomun kola i konjika, i imaše tisuæu
i èetiri stotine kola i dvanaest tisuæa konjika, koje razredi po
gradovima, gdje mu bijahu kola, i kod sebe u Jerusalimu. **27** I
uèini car, te u Jerusalimu bijaše srebra kao kamenja, i kedrovijeh
drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo. **28** I
dovođahu Solomunu konje iz Misira i svakojaki trg, jer trgovci
carevi uzimahu trg razlièan za cijenu. **29** I dolažahu kola iz
Misira po šest stotina sikala srebra, a konj po sto i pedeset. I
tako svi carevi Hetejski i carevi Sirski dobijahu konje preko njih.

11 Ali car Solomun ljubljaše mnoge žene tuđinke osim kæeri
Faraonove, Moavke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetejke, **2** Od
onijeh naroda za koje bješe rekao Gospod sinovima Izrailjevijem:
ne idite k njima i oni da ne dolaze k vama, jer æe zanijeti srce
vaše za svojim bogovima. Za njih prionu Solomun ljubeæi ih. **3**
Te imaše žena carica sedam stotina, i tri stotine inoèa; i žene
njegove zanesoše srce njegovo. **4** I kad ostarje Solomun, žene
zanesoše srce njegovo za tuđim bogovima; i srce njegovo ne bi
cijelo prema Gospodu Bogu njegovu kao što je bilo srce Davida

oca njegova. **5** I Solomun hoðaše za Astarotom, boginjom
Sidonskom, i za Melhomom, gadom Amonskim. **6** I èinjaše
Solomun što bješe zlo pred Gospodom, i ne hoðaše sasvijem za
Gospodom kao David otac njegov. **7** Tada sagradi Solomun
visinu Hemosu, gadu Moavskom, na gori prema Jerusalimu, i
Molohu gadu Amonskom. **8** Tako uèini svijem ženama tuðinkama,
te kađahu i prinošahu žrtve svojim bogovima. **9** A Gospod se
razgnjevi na Solomuna što se odvrati srce njegovo od Gospoda
Boga Izrailjeva, koji mu se bješe javio dva puta. **10** I bješe mu
zapovjedio da ne ide za drugim bogovima, a on ne održa što mu
Gospod zapovjedi. **11** I reèe Gospod Solomunu: što se to nađe
na tebi, i nijesi držao zavjeta mojega ni uredaba mojih, koje sam
ti zapovjedio, zato æu otrgnuti od tebe carstvo i daæu ga sluzi
tvojemu. **12** Ali za tvojega vijeka neæu to uèiniti radi Davida oca
tvojega; nego æu ga otrgnuti iz ruku sina tvojega, **13** Ali neæu
otrgnuti svega carstva; jedno æu pleme dati sinu tvojemu radi
Davida sluge svojega i radi Jerusalima, koji izabrah. **14** I podiže
Gospod protivnika Solomunu, Adada Idumejca, koji bijaše od
carskoga roda u Idumeji. **15** Jer kad David bijaše u Idumeji i
Joav vojvoda dođe da pokopa pobijene, pobi sve muškinje u
Idumeji. **16** Jer Joav osta ondje šest mjeseca sa svijem Izrailjem
dokle ne pobi sve muškinje u Idumeji. **17** Tada uteèe Adad s
nekoliko Idumejaca sluga oca svojega, i otide u Misir; a Adad
bješe tada dijete. **18** I otišavši iz Madijama doðoše u Faran; i
uzevši sa sobom ljudi iz Farana doðoše u Misir k Faraonu caru
Misirskom, koji mu dade kuæu i odredi mu hranu, a dade mu i
zemlje. **19** I Adad nađe veliku milost u Faraona, te ga oženi
sestrom žene svoje, sestrom carice Tahpenese. **20** I sestra
Tahpenesina rodi mu sina Genuvata, kojega othrani Tahpenesa

u dvoru Faraonovu, i bješe Genuvat u dvoru Faraonovu među
sinovima Faraonovijem. **21** A kad Adad èu u Misiru da je David
poèinuo kod otaca svojih i da je umro Joav vojvoda, reèe Adad
Faraonu: pusti me da idem u svoju zemlju. **22** A Faraon mu
reèe: a šta ti je malo kod mene, te hoæeš da ideš u svoju
zemlju? A on reèe: ništa; ali me pusti. **23** Podiže mu Bog još
jednoga protivnika, Rezona sina Elijadina, koji bješe pobjegao
od gospodara svojega Adadezera cara Sovskoga. **24** I skupiv k
sebi ljude posta starješina od èete kad ih David ubijaše; potom
otišavši u Damask ostaše ondje i obladaše Damaskom. **25** I
bješe protivnik Izrailjev svega vijeka Solomunova, i to osim zla
koje èinjaše Adad; i mržaše na Izrailja carujuæi u Siriji. **26** I
Jerovoam sin Navatov Efraæanin iz Saride, èija mati bješe po
imenu Seruja žena udovica, sluga Solomunov, podiže se na cara.
27 A ovo bi uzrok zašto se podiže na cara: Solomun građaše
Milon i zaziđivaše prolom grada Davida oca svojega; **28** A
Jerovoam bijaše krjepak i hrabar; zato videæi Solomun mladiæa
da nastaje za poslom postavi ga nad svijem dancima doma
Josifova. **29** Pa u to vrijeme kad Jerovoam otide iz Jerusalima,
nađe ga na putu Ahija Silomljanin prorok imajuæi na sebi novu
haljinu, i bijahu njih dvojica sami u polju. **30** I Ahija uze novu
haljinu koja bješe na njemu, i razdrije je na dvanaest komada.
31 I reèe Jerovoamu: uzmi deset komada; jer ovako veli Gospod
Bog Izrailjev: evo istrgnuæu carstvo iz ruke Solomunove, i daæu
tebi deset plemena. **32** Samo æe jedno pleme ostati njemu radi
sluge mojega Davida i radi grada Jerusalima, koji izabrah između
svijeh plemena Izrailjevih. **33** Jer ostaviše mene i pokloniše se
Astaroti boginji Sidonskoj i Hemosu bogu Moavskom i Melhomu
bogu sinova Amonovijeh, i ne hodiše putovima mojim èineæi što

je pravo preda mnom, uredbe moje i zakone moje, kao David
otac njegov. **34** Ali neæu uzeti carstva iz ruku njegovijeh, nego
æu ga ostaviti neka vlada dokle je god živ Davida radi sluge
svojega, kojega izabrah, koji je držao zapovijesti moje i uredbe
moje. **35** Nego æu uzeti carstvo iz ruku sina njegova, i daæu
tebi od njega deset plemena. **36** A sinu æu njegovu dati jedno
pleme da bude vidjelo Davidu sluzi mojemu vazda preda mnom
u gradu Jerusalimu, koji izabrah da u njemu namjestim ime
svoje. **37** Tebe æu dakle uzeti da caruješ nad svijem što ti duša
želi, i biæeš car nad Izrailjem. **38** I ako uzaslušaš sve što ti
zapovjedim, i uzideš mojim putovima i ušèiniš što je pravo preda
mnom, držeæi uredbe moje i zapovijesti moje, kao što je èinio
David sluga moj, biæu s tobom i sazidaæu ti tvrd dom, kao
što sam sazidao Davidu, i daæu ti Izrailja. **39** I muèiæu sjeme
Davidovo za to, ali ne svagda. **40** Zato tražaše Solomun da ubije
Jerovoama; ali se Jerovoam podiže i pobježe u Misir k Sisaku
caru Misirskom, i bi u Misiru dok ne umrije Solomun. **41** A ostala
djela Solomunova i što je god èinio, i mudrost njegova, nije li to
zapisano u knjizi djela Solomunovijeh? **42** A carova Solomun u
Jerusalimu nad svijem Izrailjem èetrdeset godina. **43** I poèinu
Solomun kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu Davida oca
svojega; a Rovoam sin njegov zacari se na njegovo mjesto.

12 Tada otide Rovoam u Sihem: jer se ondje skupi sav Izrailj
da ga zacare. **2** A Jerovoam sin Navatov, koji još bijaše u
Misiru pobjegavši onamo od cara Solomuna, kad èu, on još
osta u Misiru. **3** Ali poslaše i dozvaše ga. Tako Jerovoam i
sav zbor Izrailjev dođoše i rekoše Rovoamu govoreæi: **4** Tvoj
je otac metnuo na nas težak jaram; nego ti sada olakšaj ljutu
službu oca svojega i teški jaram koji je metnuo na nas, pak

æemo ti služiti. **5** A on im reèe: idite, pa do tri dana doðite
opet k meni. I narod otide. **6** Tada car Rovoam uèini vijeæe sa
starcima koji stajaše pred Solomunom ocem njegovijem dok
bijaše živ, i reèe: kako svjetujete da odgovorim narodu? **7** A oni
mu odgovoriše govoreæi: ako danas ugodiš narodu i poslušaš ih
i odgovoriš im lijepijem rijeèima, oni æe ti biti sluge svagda.
8 Ali on ostavi svjet što ga svjetovaše starci, i uèini vijeæe s
mladiæima, koji odrastoše s njim i koji stajahu pred njim. **9** I
reèe im: šta vi svjetujete da odgovorimo narodu, koji mi rekoše
govoreæi: olakšaj jaram koji je metnuo na nas tvoj otac? **10**
Tada mu odgovoriše mladiæi koji odrastoše s njim, i rekoše:
ovako kaži narodu što ti reèe: tvoj je otac metnuo na nas težak
jaram, nego nam ti olakšaj; ovako im reci: moj je mali prst deblji
od bedara oca mojega. **11** Otac je moj metnuo na vas težak
jaram, a ja æu još dometnuti na vaš jaram; otac vas je moj
šibao bièevima, a ja æu vas šibati bodljivijem bièevima. **12** A
treæi dan doðe Jerovoam i sav narod k Rovoamu, kako im
bješe kazao car rekavši: doðite opet k meni do tri dana. **13** I car
odgovori oštro narodu ostavivši svjet što ga svjetovaše starci; **14**
I reèe im kako ga svjetovaše mladiæi govoreæi: moj je otac
metnuo na vas težak jaram, a ja æu još dometnuti na jaram vaš;
otac vas je moj šibao bièevima, a ja æu vas šibati bodljivijem
bièevima. **15** I car ogluši se naroda, jer Gospod bješe tako uredio
da bi potvrdio rijeè svoju što je rekao preko Ahije Silomljanina
Jerovoamu sinu Navatovu. **16** A kad vidje sav Izrailj gdje ih se
car ogluši, odgovori narod caru govoreæi: kakav dio mi imamo s
Davidom? nemamo našljedstva sa sinom Jesejevijem. U šatore
svoje, Izrailju! a ti Davide, sad gledaj svoju kuæu. Tako otide
Izrailj u šatore svoje. **17** Samo nad sinovima Izrailjevijem, koji

življahu po gradovima Judinijem, zacari se Rovoam. **18** I car
Rovoam posla Adorama koji bijaše nad dankom; ali ga sav
Izrailj zasu kamenjem, te pogibe; a car Rovoam brže sjede na
kola, te pobježe u Jerusalim. **19** Tako otpade Izrailj od doma
Davidova do današnjega dana. **20** I kad èu sav Izrailj da se
vratio Jerovoam, poslavši dozvaše ga na skupštinu, i postaviše
ga carem nad svijem Izrailjem. Ne prista za domom Davidovijem
nijedno pleme osim samoga plemena Judina. **21** A Rovoam
došav u Jerusalim sazva sav dom Judin i pleme Venijaminovo,
sto i osamdeset tisuæa odabranijeh vojnika, da zavojšte na dom
Izrailjev da povrate carstvo Rovoamu sinu Solomunovu. **22**
Ali dođe rijeè Božja Semeju, èovjeku Božijemu, govoreæi: **23**
Kaži Rovoamu sinu Solomunovu caru Judinu i svemu domu
Judinu i Venijaminovu i ostalome narodu, i reci: **24** Ovako veli
Gospod: ne idite, i ne bijte se s braæom svojom, sinovima
Izrailjevijem; vratite se svak svojoj kuæi, jer sam ja naredio
tako da bude. I oni poslušaše rijeè Gospodnju i vrativši se
otidoše kako Gospod reèe. **25** Potom sazida Jerovoam Sihem
u gori Jefremovoj i naseli se u njemu; a poslije otide odande
i sazida Fanuil. **26** I reèe Jerovoam u srcu svom: može se
carstvo povratiti domu Davidovu. **27** Ako ovaj narod stane iæi u
Jerusalim da prinosi žrtve u domu Gospodnjem, srce æe se
narodu obratiti ka gospodaru njegovu Rovoamu caru Judinu, te
æe me ubiti, i povratiæe se k Rovoamu caru Judinu. **28** Zato car
smisli, te naèini dva teleta od zlata, pa reèe narodu: ne treba
više da idete u Jerusalim; evo bogova tvojih, Izrailju, koji su te
izveli iz zemlje Misirske. **29** I namjesti jedno u Vetilju a drugo
namjesti u Danu. **30** I to bi na grijeh, jer narod iđaše k jednome
do Dana. **31** I naèini kuæu na visini, i postavi sveštenike od

prostoga naroda koji ne bijahu od sinova Levijevih. **32** I uèini
Jerovoam praznik osmoga mjeseca petnaestoga dana, kao što
je praznik u zemlji Judinoj, i prinese žrtve na oltaru; tako uèini i u
Vetilju prinoseæi žrtve teocima koje naèini; i postavi u Vetilju
sveštenike visinama koje naèini. **33** I petnaestoga dana osmoga
mjeseca, koji bješe smislio u srcu svom, prinošaše žrtve na
oltaru koji naèini u Vetilju, i praznovaše praznik sa sinovima
Izrailjevijem, i pristupi k oltaru da kadi.

13 A gle, èovjek Božji dođe iz zemlje Judine s rijeèju
Gospodnjom u Vetilj, kad Jerovoam stajaše kod oltara da kadi. **2**
I povika put oltara rijeèju Gospodnjom govoreæi: oltare! oltare!
Ovako veli Gospod: evo, rodiæe se sin domu Davidovu po
imenu Josija, koji æe na tebi klati sveštenike visina, koji kade
na tebi, i ljudske æe kosti spaliti na tebi. **3** I uèini znak istoga
dana govoreæi: ovo je znak da je Gospod to rekao: eto, oltar
æe se raspasti, i prosuæe se pepeo što je na njemu. **4** A
kad car Jerovoam èu rijeèi èovjeka Božijega koje vikaše oltaru
Vetiljskom, pruži ruku svoju s oltara govoreæi: držite ga! Ali
usahnu mu ruka koju pruži na nj, i ne mogaše je povratiti k sebi.
5 A oltar se raspade, i prosu se pepeo s oltara po znaku koji
uèini èovjek Božji rijeèju Gospodnjom. **6** Tada car reèe èovjeku
Božijemu: pripadni ka Gospodu Bogu svojemu, i pomoli se za
me da mi se povrati ruka. I èovjek se Božji pomoli Gospodu, i
povrati se caru ruka i posta kao što je bila. **7** I reèe car èovjeku
Božijemu: hodi sa mnom kuæi mojoj, i potkrijepi se, i daæu ti
dar. **8** Ali èovjek Božji reèe caru: da mi daš po kuæe svoje, ne
bih išao s tobom niti bih jeo hljeba ni vode pio u ovom mjestu. **9**
Jer mi je tako zapovjedio svojom rijeèju Gospod govoreæi: ne
jedi hljeba ni pij vode, niti se vraæaj istijem putem kojim otideš.

10 I otide drugim putem, a ne vrati se onijem kojim bješe došao u
Vetilj. **11** A u Vetilju življaše jedan star prorok, kojemu dođe sin
njegov i pripovjedi sve što uèini prorok Božji onaj dan u Vetilju,
i rijeèi koje reèe caru; i pripovjediše sinovi toga proroka ocu
svojemu. **12** A otac im reèe: kojim je putem otišao? I pokazaše
sinovi put kojim otide èovjek Božji koji bješe došao iz zemlje
Judine. **13** A on reèe sinovima svojim: osamarite mi magarca. I
osamariše mu magarca, te usjede na nj. **14** I pođe za èovjekom
Božjim, i nađe ga a on sjedi pod hrastom, pa mu reèe: jesi li ti
èovjek Božji što dođe iz zemlje Judine? On mu odgovori: ja sam.
15 A on mu reèe: hodi sa mnom mojoj kuæi da jedeš hljeba. **16**
Ali on odgovori: ne mogu se vratiti s tobom ni iæi s tobom; niti
æu jesti hljeba ni piti vode s tobom u ovom mjestu. **17** Jer mi je
reèeno rijeèju Gospodnjom: ne jedi hljeba ni pij vode ondje, niti
se vraæaj putem kojim otideš. **18** A on mu reèe: i ja sam prorok
kao ti, i anđeo Gospodnji reèe mi rijeèju Gospodnjom govoreæi:
vrati ga sa sobom u svoju kuæu neka jede hljeba i pije vode. Ali
mu slaga. **19** I vrati se s njim, te jede hljeba u njegovoj kuæi i
pi vode. **20** A kad sjeđahu za stolom, dođe rijeè Gospodnja
proroku koji ga bješe vratio; **21** I povika na èovjeka Božijega
koji bješe došao iz zemlje Judine, i reèe: ovako veli Gospod:
što nijesi poslušao rijeèi Gospodnje, i nijesi držao zapovijesti
koju ti je zapovjedio Gospod Bog tvoj, **22** Nego si se vratio i jeo
hljeba i pio vode na mjestu za koje ti je rekao: ne jedi hljeba
ni pij vode; zato neæe tvoje tijelo doæi u grob tvojih otaca.
23 I pošto se prorok kojega bješe vratio najede hljeba i pošto
se napi, osamari mu magarca. **24** A kad otide, udesi ga lav
na putu i zakla ga. I tijelo njegovo ležaše na putu, i magarac
stajaše kod njega; također i lav stajaše kod tijela. **25** I gle, ljudi

prolazeæi vidješe tijelo gdje leži na putu i lava gdje stoji kod
tijela, i došavši javiše u gradu u kojem življaše stari prorok. **26** A
kad to èu prorok koji ga bješe vratio s puta, reèe: ono je èovjek
Božji, koji ne posluša rijeèi Gospodnje, zato ga dade Gospod
lavu da ga rastrgne i usmrti po rijeèi Gospodnjoj koju mu reèe.
27 I reèe sinovima svojim govoreæi: osamarite mi magarca. I
osamariše. **28** I otišav nađe tijelo gdje leži na putu, i magarca i
lava gdje stoje kod tijela: lav ne bješe izjeo tijela ni magarca
rastrgao. **29** Tada prorok podiže tijelo èovjeka Božijega, i metnuv
ga na magarca odnese ga natrag, i dođe u grad stari prorok
da ga ožali i pogrebe. **30** I metnu tijelo u svoj grob, i plakahu
nad njim govoreæi: jaoh brate! **31** A pošto ga pogrebe, reèe
sinovima svojim govoreæi: kad umrem, pogrebite me u grobu
gdje je pogreben èovjek Božji, pokraj kostiju njegovijeh metnite
kosti moje. **32** Jer æe se zacijelo zbiti što je oglasio po rijeèi
Gospodnjoj za oltar Vetiljski i za sve kuæe visina koje su po
gradovima Samarijskim. **33** Pošto ovo bi, opet se Jerovoam ne
vrati sa svojega zloga puta; nego opet naèini iz prostoga naroda
sveštenike visinama; ko god hoæaše, tome on posveæivaše
ruke i taj postajaše sveštenik visinama. **34** I to bi na grijeh domu
Jerovoamovu da bi se istrijebio i da bi ga nestalo sa zemlje.

14 U to vrijeme razbolje se Avija sin Jerovoamov. **2** I Jerovoam
reèe ženi svojoj: ustani i preobuci se da te ne poznadu da si
žena Jerovoamova; pak idi u Silom. Eto, ondje je Ahija prorok,
koji mi je kazao da æu biti car nad ovijem narodom. **3** I ponesi
deset hljebova i kolaèa i žban meda, pa otidi k njemu; on æe ti
kazati šta æe biti od djeteta. **4** I uèini tako žena Jerovoamova, i
ustavši otide u Silom i uđe u kuæu Ahijinu. Ahija pak ne mogaše
vidjeti, jer mu oèi bijahu potamnjele od starosti. **5** Ali Gospod

reèe Ahiji: eto ide žena Jerovoamova da te pita za sina svojega,
jer je bolestan; ti joj kaži to i to; a ona kad dođe uèiniæe se da
je druga. **6** I Ahija èuvši šuštanje nogu njezinijeh kad uđe na
vrata, reèe: hodi, ženo Jerovoamova; što se èiniš da si druga?
Ja sam poslan k tebi da ti zlo kažem. **7** Idi, reci Jerovoamu:
ovako veli Gospod Bog Izrailjev: što sam te podigao između
naroda i postavio te vođem narodu svojemu Izrailju, **8** I otrgav
carstvo od doma Davidova dadoh tebi, a ti ne bi kao sluga moj
David, koji je držao zapovijesti moje i hodio za mnom svijem
srcem svojim èineæi samo što je pravo preda mnom; **9** Nego si
radio gore od svijeh koji biše prije tebe, i otišao si i naèinio sebi
druge bogove i likove livene da bi me dražio, pa si me bacio za
leđa svoja; **10** Zato, evo, ja æu pustiti zlo na dom Jerovoamov, i
istrijebiæu Jerovoamu i ono što mokri uza zid, i uhvaæenoga i
ostavljenoga u Izrailju, i dom æu Jerovoamov omesti kao što se
mete kao, da ga ne ostane ništa. **11** Ko Jerovoamov pogine u
gradu, izješæe ga psi, a ko pogine u polju, izješæe ga ptice
nebeske; jer Gospod reèe. **12** A ti ustani, idi kuæi svojoj; i kad
stupiš nogama svojim u grad, odmah æe umrijeti dijete. **13** I sav
æe Izrailj plakati za njim, i pogrepšæe ga; jer æe on sam od
doma Jerovoamova doæi u grob, jer se na njemu samom u
domu Jerovoamovu nađe nešto dobra pred Gospodom Bogom
Izrailjevijem. **14** A Gospod æe podignuti sebi cara nad Izrailjem,
koji æe istrijebiti dom Jerovoamov u onaj dan; da, šta? sad veæ.
15 I udariæe Gospod Izrailja da æe se zaljuljati kao što se ljulja
trska u vodi, i išèupaæe Izrailja iz ove dobre zemlje, koju je dao
ocima njihovijem, i razasuæe ih daleko preko rijeke zato što
naèiniše sebi lugove gnjeveæi Gospoda. **16** I napustiæe Izrailja
za grijehe Jerovoamove, kojima je griješio i na grijeh naveo

Izrailja. **17** Tada usta žena Jerovoamova, i otide i dođe u Tersu;
i kad stupi na prag kuæni umrije dijete. **18** I pogreboše ga, i
sav Izrailj plaka za njim po rijeèi Gospodnjoj, koju reèe preko
sluge svojega Ahije proroka. **19** A ostala djela Jerovoamova,
kako je vojevao i kako je carovao, eno zapisana su u dnevniku
careva Izrailjevijeh. **20** A carova Jerovoam dvadeset i dvije
godine; i poèinu kod otaca svojih, a Nadav sin njegov zacari
se na njegovo mjesto. **21** A Rovoam sin Solomunov carovaše
nad Judom; bješe Rovoamu èetrdeset i jedna godina kad poèe
carovati, i carova sedamnaest godina u Jerusalimu gradu, koji
izabra Gospod između svijeh plemena Izrailjevijeh da ondje
namjesti ime svoje. Materi njegovoj bješe ime Nama Amonka. **22**
I Juda èinjaše što je zlo pred Gospodom; i grijesima svojim kojim
griješahu dražiše ga veæma nego oci njihovi svijem što èiniše.
23 Jer i oni naèiniše sebi visine i stupove i lugove na svakom
visokom humu i pod svakim zelenim drvetom. **24** A bijaše i
adžuvana u zemlji, i èinjahu sve gadove naroda koje bješe
istjerao Gospod ispred sinova Izrailjevijeh. **25** A pete godine
carovanja Rovoamova dođe Sisak car Misirski na Jerusalim. **26** I
uze blago iz doma Gospodnjega i blago iz doma careva, sve
to uze; i uze sve štitove zlatne koje naèini Solomun. **27** I na
njihovo mjesto naèini car Rovoam štitove od mjedi, i predade ih
starješinama nad stražarima, koji èuvahu vrata doma careva. **28**
I kad car iđaše u dom Gospodnji, nošahu ih stražari, a poslije ih
opet ostavljahu u riznicu svoju. **29** A ostala djela Rovoamova, i
sve što je èinio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinijeh? **30**
A bijaše rat između Rovoama i Jerovoama jednako. **31** I poèinu
Rovoam kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu

Davidovu. A ime materi njegovoj bješe Nama Amonka. A na
mjesto njegovo zacari se Avijam sin njegov.

15 A osamnaeste godine carovanja Jerovoama sina Navatova
zacari se Avijam nad Judom. **2** I carova tri godine u Jerusalimu.
A materi mu bješe ime Maha kæi Avesalomova. **3** On hođaše
u svijem grijesima oca svojega, koje je èinio pred njim, i ne
bješe srce njegovo cijelo prema Gospodu Bogu njegovu kao
srce Davida oca njegova. **4** Ali radi Davida dade mu Gospod
Bog njegov vidjelo u Jerusalimu podigav sina njegova nakon
njega i utvrdiv Jerusalim; **5** Jer je David èinio što je pravo pred
Gospodom niti je otstupao od èega što mu je zapovjedio svega
vijeka svojega osim stvari s Urijom Hetejinom. **6** A rat bješe
između Rovoama i Jerovoama do njegova vijeka. **7** A ostala djela
Avijamova i sve što je èinio nije li zapisano u dnevniku careva
Judinijeh? A bijaše rat između Avijama i Jerovoama. **8** I Avijam
poèinu kod otaca svojih, i pogreboše ga u gradu Davidovu, a na
njegovo mjesto zacari se Asa sin njegov. **9** Godine dvadesete
carovanja Jerovoamova nad Izrailjem zacari se Asa nad Judom.
10 Èetrdeset i jednu godinu carova u Jerusalimu. A materi mu
bješe ime Maha kæi Avesalomova. **11** I tvoraše Asa što je pravo
pred Gospodom kao David otac mu. **12** Jer istrijebi adžuvane iz
zemlje i ukide sve gadne bogove koje bjehu naèinili oci njegovi.
13 I mater svoju Mahu svrže s vlasti, jer ona naèini idola u lugu;
i Asa izlomi idola i sažeže na potoku Kedronu. **14** Ali visine
ne biše oborene; ali srce Asino bješe cijelo prema Gospodu
svega vijeka njegova. **15** I unese u dom Gospodnji što bješe
posvetio otac njegov i što on posveti, srebro i zlato i sudove.
16 I bješe rat između Ase i Vase cara Izrailjeva svega vijeka
njihova. **17** Jer Vasa car Izrailjev izide na Judu i stade zidati

Ramu da ne da nikome otiæi k Asi caru Judinu ni od njega
doæi. **18** Ali Asa uzev sve srebro i zlato što bješe ostalo u riznici
Gospodnjoj i u riznici doma careva dade ga slugama svojim,
i posla ih car Asa Ven-Adadu sinu Tavrimona sina Esionova,
caru Sirskom, koji stanovaše u Damasku, i poruèi: **19** Vjera
je između mene i tebe, između oca tvojega i oca mojega; evo
šaljem ti dar, srebro i zlato; hajde, pokvari vjeru koju imaš s
Vasom carem Izrailjevim, eda bi otišao od mene. **20** I posluša
Ven-Adad cara Asu, i posla vojvode svoje na gradove Izrailjeve
i pokori Ijon i Dan i Avel-Vetmahu i sav Hinerot i svu zemlju
Neftalimovu. **21** A kad Vasa to èu, presta zidati Ramu, i vrati se
u Tersu. **22** Tada car Asa sazva sav narod Judin, nikoga ne
izuzimajuæi; te odnesoše kamenje iz Rame i drva, èim zidaše
Vasa, i od njega sazida car Asa Gevu Venijaminovu i Mispu. **23**
A ostala sva djela Asina i sva junaštva njegova, i što je god
èinio i koje je gradove sagradio, nije li sve zapisano u dnevniku
careva Judinijeh? Ali u starosti svojoj bolovaše od nogu. **24** I
Asa poèinu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih
u gradu Davida oca svojega. A na njegovo mjesto zacari se
Josafat sin njegov. **25** A Nadav sin Jerovoamov poèe carovati
nad Izrailjem druge godine carovanja Asina nad Judom; i carova
nad Izrailjem dvije godine. **26** I èinjaše što je zlo pred Gospodom
hodeæi putem oca svojega i u grijehu njegovu, kojim navede
na grijeh Izrailja. **27** I diže bunu na nj Vasa sin Ahijin od doma
Isaharova, i ubi ga Vasa kod Givetona, koji bijaše Filistejski,
kad Nadav i sav Izrailj bjehu opkolili Giveton. **28** I tako ga ubi
Vasa treæe godine carovanja Asina nad Judom, i zacari se na
njegovo mjesto. **29** A kad se zacari, pobi sav dom Jerovoamov,
i ne ostavi nijedne duše od roda Jerovoamova dokle sve ne

istrijebi po rijeèi Gospodnjoj, koju reèe preko sluge svojega Ahije
Silomljanina, **30** Za grijehe Jerovoamove, kojima je griješio i
kojima je na grijeh naveo Izrailja, i za draženje kojim je dražio
Gospoda Boga Izrailjeva. **31** A ostala djela Nadavova i sve što je
èinio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh? **32** I
bješe rat između Ase i Vase cara Izrailjeva svega vijeka njihova.
33 Treæe godine carovanja Asina nad Judom zacari se Vasa
sin Ahijin nad svijem Izrailjem u Tersi, i carova dvadeset i èetiri
godine. **34** I èinjaše što je zlo pred Gospodom hodeæi putem
Jerovoamovijem i u grijehu njegovu, kojim navede na grijeh
Izrailja.

16 I dođe rijeè Gospodnja Juju sinu Ananijevu za Vasu
govoreæi: **2** Što te podigoh iz praha i postavih vođem narodu
svojemu Izrailju, a ti ideš putem Jerovoamovijem i navodiš na
grijeh narod moj Izrailja da me gnjevi grijesima svojim, **3** Evo, ja
æu zatrti natražje Vasino i natražje doma njegova, i uèiniæu
s domom tvojim kao s domom Jerovoama sina Navatova. **4**
Ko Vasin pogine u gradu, izješæe ga psi, a ko pogine u polju,
izješæe ga ptice nebeske. **5** A ostala djela Vasina i što je
èinio, i junaštvo njegovo, nije li to zapisano u dnevniku careva
Izrailjevijeh? **6** I poèinu Vasa kod otaca svojih, i bi pogreben u
Tersi; a na njegovo mjesto zacari se Ila sin njegov. **7** I tako preko
proroka Juja sina Ananijeva dođe rijeè Gospodnja protiv Vase i
doma njegova za sve zlo što uèini pred Gospodom gnjeveæi
ga djelima svojih ruku, te bi kao dom Jerovoamov, i zato što
ga pobi. **8** Dvadeset šeste godine carovanja Asina nad Judom
zacari se Ila sin Vasin nad Izrailjem, i carova dvije godine u
Tersi. **9** A sluga njegov Zimrije, starješina nad polovinom kola,
diže bunu na Ilu, kad pijaše u Tersi i opi se u kuæi Arse, koji

upravljaše domom njegovijem u Tersi. **10** I dođe Zimrije i ubi
ga i pogubi ga dvadeset osme godine carovanja Asina nad
Judom, i zacari se na njegovo mjesto. **11** A èim se zacari i
sjede na prijesto svoj, pobi sav dom Vasin, ne ostavi mu ni što
uza zid mokri, i rodbinu njegovu i prijatelje njegove. **12** Tako
Zimrije zatr sav dom Vasin po rijeèi Gospodnjoj koju reèe za
Vasu preko Juja proroka, **13** Za sve grijehe Vasine i za grijehe
Ile sina njegova, kojima griješiše i kojima na grijeh navodiše
Izrailja gnjeveæi Gospoda Boga Izrailjeva taštinama svojim. **14** A
ostala djela Ilina i sve što je èinio, nije li to zapisano u dnevniku
careva Izrailjevijeh? **15** Godine dvadeset sedme carovanja
Asina nad Judom zacari se Zimrije, i carova sedam dana u
Tersi; a narod tada stajaše u okolu kod Givetona, koji bješe
Filistejski. **16** I narod što bješe u okolu kad èu da je Zimrije digao
bunu i cara ubio, isti dan sav Izrailj u okolu postavi carem nad
Izrailjem Amrija vojvodu. **17** I Amrije i sav Izrailj s njim otidoše od
Givetona i opkoliše Tersu. **18** A Zimrije kad vidje gdje osvojiše
grad, otide u dvor carski, i zapali nad sobom dvor carski, te
pogibe, **19** Za grijehe svoje kojima je griješio èineæi što je zlo
pred Gospodom, hodeæi putem Jerovoamovijem i u grijehu
njegovu, kojim je griješio navodeæi na grijeh Izrailja. **20** A ostala
djela Zimrijeva i buna koju podiže, nije li to zapisano u dnevniku
careva Izrailjevijeh? **21** Tada se razdijeli narod Izrailjev na dvoje:
polovina naroda prista za Tivnijom sinom Ginatovijem da ga
uèini carem, a druga polovina prista za Amrijem. **22** Ali narod
koji prista za Amrijem bi jaèi od naroda koji prista za Tivnijom
sinom Ginatovijem. I umrije Tivnija, a carova Amrije. **23** Trideset
prve godine carovanja Asina nad Judom poèe carovati Amrije
nad Izrailjem, i carova dvanaest godina; u Tersi carova šest

godina. **24** I kupi goru Samarijsku od Semera za dva talanta
srebra, i sagradi grad na gori, i nazva grad koji sagradi Samarija
po imenu Semera gospodara od gore. **25** A Amrije èinjaše što je
zlo pred Gospodom, i gore èinjaše od svijeh koji bijahu prije
njega. **26** Jer hođaše svijem putovima Jerovoama sina Navatova
i u grijehu njegovu, kojim je naveo na grijeh Izrailja gnjeveæi
Gospoda Boga Izrailjeva taštinama svojim. **27** A ostala djela
Amrijeva i sve što je èinio, i junaštva koja je èinio, nije li to
zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh? **28** I poèinu Amrije kod
otaca svojih, i bi pogreben u Samariji; a na njegovo se mjesto
zacari Ahav sin njegov. **29** I Ahav sin Amrijev poèe carovati nad
Izrailjem trideset osme godine carovanja Asina nad Judom, i
carova Ahav sin Amrijev nad Izrailjem u Samariji dvadeset i dvije
godine. **30** I èinjaše Ahav sin Amrijev što je zlo pred Gospodom,
više od svijeh koji bijahu prije njega. **31** I malo mu bijaše što
hođaše u grijesima Jerovoama sina Navatova, nego se još oženi
Jezaveljom kæerju Etvala cara Sidonskoga, i otide, te služaše
Valu i klanjaše mu se. **32** I naèini oltar Valu u domu Valovu koji
sazida u Samariji. **33** I naèini Ahav gaj, i uèini Ahav više od
svijeh careva Izrailjevijeh koji biše prije njega, da bi razgnjevio
Gospoda Boga Izrailjeva. **34** Za njegova vremena Hil Vetiljanin
sazida Jerihon. Na Avironu prvencu svojem osnova ga, a na
Seguvu mjezincu svojem metnu mu vrata po rijeèi Gospodnjoj,
koju reèe preko Isusa sina Navina.

17 Tada reèe Ahavu Ilija Tesviæanin, jedan od naseljenika
Galadskih: tako da je živ Gospod Bog Izrailjev, pred kojim stojim,
ovijeh godina neæe biti rose ni dažda dokle ja ne reèem. **2**
Potom dođe njemu rijeè Gospodnja govoreæi: **3** Idi odavde, i
obrati se na istok, i sakrij se kod potoka Horata prema Jordanu.

4 I iz onoga potoka pij, a gavranima sam zapovjedio da te hrane
ondje. **5** I on otide i uèini po rijeèi Gospodnjoj, i otišav stani se
kod potoka Horata, koji je prema Jordanu. **6** I ondje mu gavrani
donošahu hljeba i mesa jutrom i veèerom, a iz potoka pijaše. **7**
Ali poslije godinu dana presahnu potok, jer ne bješe dažda u
zemlji. **8** Tada dođe njemu rijeè Gospodnja govoreæi: **9** Ustani,
idi u Sareptu Sidonsku, i sjedi ondje; evo zapovjedio sam ondje
ženi udovici da te hrani. **10** I ustavši otide u Sareptu; i kad dođe
na vrata gradska, gle, žena udovica kupljaše ondje drva; i on je
dozva i reèe joj: donesi mi malo vode u sudu da se napijem. **11** I
ona pođe da donese; a on je viknu i reèe: donesi mi i hljeba
malo. **12** A ona reèe: tako da je živ Gospod Bog tvoj, nemam
peèena hljeba do grst brašna u zdjeli i malo ulja u krèagu; i
eto kupim drvaca da otidem i zgotovim sebi i sinu svojemu, da
pojedemo, pa onda da umremo. **13** A Ilija joj reèe: ne boj se,
idi, zgotovi kako si rekla; ali umijesi prvo meni jedan kolaèiæ
od toga, i donesi mi, pa poslije gotovi sebi i sinu svojemu. **14**
Jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev: brašno se iz zdjele neæe
potrošiti niti æe ulja u krèagu nestati dokle ne pusti Gospod
dažda na zemlju. **15** I ona otide i uèini kako reèe Ilija; i jede i
ona i on i dom njezin godinu dana; **16** Brašno se iz zdjele ne
potroši niti ulja u krèagu nesta po rijeèi Gospodnjoj, koju reèe
preko Ilije. **17** A poslije toga razbolje se sin ženi domaæici, i
bolest njegova bi vrlo teška, tako da izdahnu. **18** I ona reèe
Iliji: šta je tebi do mene, èovjeèe Božji? Jesi li došao k meni da
spomeneš bezakonje moje i da mi umoriš sina? **19** A on joj reèe:
daj mi sina svojega. I uzev ga iz naruèja njezina odnese ga
u gornju klijet, gdje on sjeđaše, i položi ga na postelju svoju.
20 Tada zavapi ka Gospodu i reèe: Gospode Bože moj, zar

si i ovu udovicu kod koje sam gost tako ucvijelio umorivši joj
sina? **21** I pruživ se nad djetetom tri puta zavapi ka Gospodu
govoreæi: Gospode Bože moj, neka se povrati u dijete duša
njegova. **22** I Gospod usliši glas Ilijin, te se povrati u dijete duša
njegova, i oživje. **23** A Ilija uzev dijete snese ga iz gornje klijeti u
kuæu, i dade ga materi njegovoj, i reèe Ilija: vidi, živ je tvoj sin.
24 A žena reèe Iliji: sada znam da si èovjek Božji i da je rijeè
Gospodnja u tvojim ustima istina.

18 Poslije mnogo vremena, treæe godine, dođe rijeè Gospodnja
Iliji govoreæi: idi, pokaži se Ahavu, i pustiæu dažd na zemlju. **2** I
otide Ilija da se pokaže Ahavu, a bijaše velika glad u Samariji.
3 I Ahav dozva Avdiju, koji bijaše upravitelj dvora njegova; a
Avdija se bojaše Gospoda veoma. **4** Jer kad Jezavelja ubijaše
proroke Gospodnje, uze Avdija sto proroka, i sakri ih, po pedeset
u jednu peæinu, i hrani ih hljebom i vodom. **5** I reèe Ahav Avdiji:
poði po zemlji na izvore i na potoke, eda bismo našli trave da
saèuvamo u životu konje i mazge, da nam ne izgine stoka. **6** I
podijeliše među se zemlju kuda æe iæi; Ahav otide jednijem
putem sam, a Avdija otide drugim putem sam. **7** A kad Avdija
bijaše na putu, gle, srete ga Ilija; i on ga pozna, i pade nièice, i
reèe: jesi li ti, gospodaru moj Ilija? **8** A on mu reèe: ja sam;
idi, kaži gospodaru svojemu: evo Ilije. **9** A on reèe: šta sam
zgriješio, da slugu svojega predaš u ruke Ahavu da me pogubi?
10 Tako da je živ Gospod Bog tvoj, nema naroda ni carstva kuda
nije slao gospodar moj da te traže: i rekoše: nema ga. A on
zakle carstva i narode da te ne mogu da nađu. **11** A ti sada
kažeš: idi, kaži gospodaru svojemu: evo Ilije. **12** A kad ja otidem
od tebe, duh æe te Gospodnji odnijeti, a ja neæu znati kuda;
pa da otidem i prokažem Ahavu, a on da te ne nađe, ubiæe

me; a sluga se tvoj boji Gospoda od mladosti svoje. **13** Nije li
kazano gospodaru mojemu šta sam uèinio kad Jezavelja ubijaše
proroke Gospodnje? kako sakrih stotinu proroka Gospodnjih,
po pedeset u jednu peæinu, i hranih ih hljebom i vodom. **14** A
ti sada kažeš: idi, kaži gospodaru svojemu: evo Ilije. Ubiæe
me. **15** A Ilija reèe: tako da je živ Gospod nad vojskama, pred
kojim stojim, danas æu mu se pokazati. **16** Tada otide Avdija
pred Ahava, i kaza mu; i Ahav otide pred Iliju. **17** A kad vidje
Ahav Iliju, reèe mu Ahav: jesi li ti onaj što nesreæu donosiš na
Izrailja? **18** A on reèe: ne donosim ja nesreæe na Izrailja, nego ti
i dom oca tvojega ostavivši zapovijesti Gospodnje i pristavši za
Valima. **19** Nego sada pošlji i saberi k meni svega Izrailja na
goru Karmilsku, i èetiri stotine i pedeset proroka Valovijeh i èetiri
stotine proroka iz luga, koji jedu za stolom Jezaveljinim. **20** I
posla Ahav k svijem sinovima Izrailjevijem, i sabra one proroke
na goru Karmilsku. **21** Tada pristupi Ilija ka svemu narodu i reèe:
dokle æete hramati na obje strane? Ako je Gospod Bog, idite za
njim; ako li je Val, idite za njim. Ali narod ne odgovori mu ni
rijeèi. **22** A Ilija reèe narodu: ja sam sam ostao prorok Gospodnji;
a proroka Valovijeh ima èetiri stotine i pedeset. **23** Dajte nam
dva junca, i neka oni izberu sebi jednoga, i neka ga isijeku na
komade i metnu na drva, ali ognja da ne podmeæu; a ja æu
prigotoviti drugoga junca, i metnuæu ga na drva, ali ognja neæu
podmetati. **24** Tada prizovite ime svojih bogova, a ja æu prizvati
ime Gospodnje, pa koji se Bog odzove ognjem onaj neka je Bog.
I sav narod odgovori i reèe: dobro reèe. **25** Potom reèe Ilija
prorocima Valovijem: izaberite sebi jednoga junca i prigotovite
ga prvo, jer je vas više; i prizovite ime bogova svojih, ali ognja
ne podmeæite. **26** I uzeše junca, kojega im dade, i prigotoviše, i

stadoše prizivati ime Valovo od jutra do podne govoreæi: Vale,
usliši nas! Ali ni kaka glasa ni koga da odgovori. I skakahu oko
oltara, koji naèiniše. **27** A kad bi u podne, stade im se rugati Ilija
govoreæi: vièite veæma; jer je on bog! valjada se nešto zamislio,
ili je u poslu, ili na putu, ili može biti spava, da se probudi. **28** A
oni stadoše vikati iza glasa, i parati se nožima i šilima po svom
obièaju, dokle ih krv ne obli. **29** A kad proðe podne, stadoše
prorokovati dokle doðe vrijeme da se prinese dar; ali ni kaka
glasa ni koga da odgovori, ni koga da èuje. **30** Tada reèe Ilija
svemu narodu: pristupite k meni. I pristupi k njemu sav narod.
Tada on opravi oltar Gospodnji koji bješe razvaljen. **31** I uze
Ilija dvanaest kamena prema broju plemena sinova Jakova,
kojemu doðe rijeè Gospodnja govoreæi: Izrailj æe ti biti ime. **32**
I naèini od toga kamenja oltar u ime Gospodnje, i oko oltara
iskopa opkop širok da bi se mogle posijati dvije mjere žita. **33** I
namjesti drva, i junca isjeèena na komade metnu na drva. **34** I
reèe: napunite èetiri vijedra vode, i izlijte na žrtvu i na drva. Pa
opet reèe: uèinite još jednom. I uèiniše još jednom. Pa opet
reèe: uèinite i treæom. I uèiniše treæom, **35** Te voda poteèe
oko oltara, i napuni se opkop vode. **36** A kad bi vrijeme da se
prinese žrtva, pristupi Ilija prorok i reèe: Gospode Bože Avramov,
Isakov i Izrailjev, neka danas poznadu da si ti Bog u Izrailju i ja
da sam tvoj sluga, i da sam po tvojoj rijeèi uèinio sve ovo. **37**
Usliši me, Gospode, usliši me, da bi poznao ovaj narod da si
ti Gospode Bog, kad opet obratiš srca njihova. **38** Tada pade
oganj Gospodnji i spali žrtvu paljenicu i drva i kamen i prah, i
vodu u opkopu popi. **39** A narod kad to vidje sav popada nièice,
i rekoše: Gospod je Bog, Gospod je Bog. **40** Tada im reèe Ilija:
pohvatajte te proroke Valove da nijedan ne uteèe. I pohvataše

ih, i Ilija ih odvede na potok Kison, i pokla ih ondje. **41** I reèe Ilija
Ahavu: idi, jedi i pij, jer uji veliki dažd. **42** I otide Ahav da jede i
pije; a Ilija se pope na vrh Karmila, i saže se k zemlji i metnu
lice svoje među koljena svoja. **43** A momku svojemu reèe: idi,
pogledaj put mora. A on otišav pogleda, pa reèe: nema ništa. I
reèe mu: idi opet sedam puta. **44** A kad bi sedmi put, reèe: eno,
mali oblak kao dlan èovjeèji diže se od mora. Tada reèe: idi, reci
Ahavu: preži i idi, da te ne uhvati dažd. **45** Utom se zamraèi
nebo od oblaka i vjetra, i udari velik dažd. A Ahav sjedavši na
kola otide u Jezrael. **46** A ruka Gospodnja dođe nad Iliju, i on
opasavši se otrèa pred Ahavom dokle dođe u Jezrael.

19 A Ahav pripovjedi Jezavelji sve što je uèinio Ilija i kako je
sve proroke isjekao maèem. **2** Tada Jezavelja posla glasnike k
Iliji i poruèi mu: tako da uèine bogovi i tako da dodadu, ako
sjutra u ovo doba ne uèinim od tebe što je od kojega god tijeh. **3**
A on videæi to usta i otide duše svoje radi, i dođe u Virsaveju
Judinu, i ondje ostavi momka svojega. **4** A sam otide u pustinju
dan hoda; i došav sjede pod smreku, i zaželje da umre, i reèe:
dosta je veæ, Gospode, primi dušu moju, jer nijesam bolji od
otaca svojih. **5** Potom leže i zaspa pod smrekom. A gle, anđeo
taknu ga i reèe mu: ustani, jedi. **6** A on pogleda, i gle, èelo glave
mu hljeb na ugljenu peèen i krèag vode. I jede i napi se, pa
leže opet. **7** A anđeo Gospodnji dođe opet drugom, i taknu ga
govoreæi: ustani, jedi, jer ti je put dalek. **8** A on ustavši jede i
napi se; potom okrijepiv se onijem jelom ide èetrdeset dana i
èetrdeset noæi dokle dođe na goru Božiju Horiv. **9** A ondje uđe
u jednu peæinu i zanoæi u njoj; i gle, rijeè Gospodnja dođe mu
govoreæi: šta æeš ti tu, Ilija? **10** A on reèe: revnovah veoma za
Gospoda Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi ostaviše zavjet

tvoj, tvoje oltare razvališe, i proroke tvoje pobiše maèem; a ja
ostah sam, pa traže dušu moju da mi je uzmu. **11** A on reèe:
izidi i stani na gori pred Gospodom. I gle, Gospod prolažaše, a
pred Gospodom velik i jak vjetar, koji brda razvaljivaše i stijene
razlamaše; ali Gospod ne bješe u vjetru; a iza vjetra dođe trus;
ali Gospod ne bješe u trusu; **12** A iza trusa dođe oganj; ali
Gospod ne bješe u ognju. A iza ognja dođe glas tih i tanak. **13**
A kad to èu Ilija, zakloni lice svoje plaštem i izašav stade na
vratima od peæine. I gle, dođe mu glas govoreæi: šta æeš ti tu,
Ilija? **14** A on reèe: revnovah veoma za Gospoda Boga nad
vojskama; jer sinovi Izrailjevi ostaviše zavjet tvoj, tvoje oltare
razvališe, i proroke tvoje pobiše maèem; a ja ostah sam, pa traže
moju dušu da mi je uzmu. **15** Tada mu reèe Gospod: idi, vrati
se svojim putem u pustinju Damaštansku, i kad dođeš pomaži
Azaila za cara nad Sirijom. **16** A Juja sina Nimsijina pomaži za
cara nad Izrailjem, a Jelisija sina Safatova iz Avel-Meole pomaži
za proroka mjesto sebe. **17** Jer ko uteèe od maèa Azailova njega
æe pogubiti Juj; a ko uteèe od maèa Jujeva njega æe pogubiti
Jelisije. **18** Ali sam ostavio u Izrailju sedam tisuæa, koji nijedan
ne saviše koljena pred Valom, niti ga ustima svojim cjelivaše. **19**
I otide odande, i nađe Jelisija sina Safatova gdje ore, a dvanaest
jarmova pred njim, i sam bijaše kod dvanaestoga; i iduæi mimo
nj Ilija baci na nj plašt svoj. **20** A on ostavi volove, i otrèa za
Ilijom i reèe: da cjelujem oca svojega i mater svoju; pa æu iæi
za tobom. A on mu reèe: idi, vrati se, jer šta sam ti uèinio? **21** I
on se vrati od njega, i uze jaram volova i zakla ih, i na drvima od
pluga skuha meso i dade ga narodu, te jedoše; potom ustavši
otide za Ilijom i služaše mu.

20 A Ven-Adad car Sirski skupi vojsku svoju, i imaše sa sobom
trideset i dva cara, i konje i kola; i otišavši opkoli Samariju i
stade je biti. **2** I posla poslanike k Ahavu caru Izrailjevu u grad,
3 I poruèi mu: ovako veli Ven-Adad: srebro tvoje i zlato tvoje
moje je, tako i žene tvoje i tvoji lijepi sinovi moji su. **4** A car
Izrailjev odgovori i reèe: kao što si rekao, gospodaru moj care, ja
sam tvoj i sve što imam. **5** A poslanici opet doðoše i rekoše:
ovako veli Ven-Adad: poslao sam k tebi i poruèio: srebro svoje i
zlato svoje i žene svoje i sinove svoje da mi daš. **6** Zato æu
sjutra u ovo doba poslati sluge svoje k tebi da pregledaju kuæu
tvoju i kuæe sluga tvojih, i što ti je god milo, oni æe uzeti i
odnijeti. **7** Tada dozva car Izrailjev sve starješine zemaljske i
reèe: gledajte i vidite kako ovaj traži zlo; jer posla k meni po
mene i po sinove moje i po srebro moje i po zlato moje, i ja mu
ne branih. **8** A sve starješine i sav narod rekoše mu: ne slušaj
ga i ne pristaj. **9** I reèe poslanicima Ven-Adadovijem: kažite caru
gospodaru mojemu: što si prvo poruèio sluzi svojemu sve æu
uèiniti; ali ovo ne mogu uèiniti. Tako otidoše poslanici i odnesoše
mu taj odgovor. **10** A Ven-Adad posla k njemu i poruèi: tako da
mi uèine bogovi i tako da dodadu! neæe biti dosta praha od
Samarije da svemu narodu koji ide za mnom dopadne po jedna
grst. **11** A car Izrailjev odgovori i reèe: kažite: neka se ne hvali
onaj koji se opasuje kao onaj koji se raspasuje. **12** A kad on to
èu pijuæi s carevima pod šatorima, reèe slugama svojim: dižite
se. I digoše se na grad. **13** Tada gle, pristupi jedan prorok k
Ahavu caru Izrailjevu, i reèe: ovako veli Gospod: vidiš li sve ovo
mnoštvo? evo, ja æu ti ga dati u ruke danas da poznaš da sam
ja Gospod. **14** A Ahav reèe: preko koga? A on reèe: ovako veli
Gospod: preko momaka knezova zemaljskih. Opet reèe: ko æe

zametnuti boj? A on reèe: ti. **15** Tada prebroji momke knezova
zemaljskih, i bješe ih dvjesta i trideset i dva; poslije njih prebroji
sav narod, sve sinove Izrailjeve, i bješe ih sedam tisuæa. **16** I
izidoše u podne; a Ven-Adad pijuæi opi se u šatorima s trideset i
dva cara koji mu doðoše u pomoæ. **17** I izidoše prvo momci
knezova zemaljskih; a Ven-Adad posla, i javiše mu i rekoše:
izidoše ljudi iz Samarije. **18** A on reèe: ako su izašli mira radi,
pohvatajte ih žive; ako su izašli na boj, pohvatajte ih žive. **19** I
izidoše iz grada momci knezova zemaljskih, i vojska za njima.
20 I svaki ubi s kojim se sukobi, te Sirci pobjegoše a Izrailjci ih
potjeraše. I Ven-Adad car Sirski pobježe na konju s konjicima.
21 I car Izrailjev izide i pobi konje i kola, i uèini velik pokolj među
Sircima. **22** Potom doðe prorok k caru Izrailjevu i reèe mu: idi,
budi hrabar; i promisli i vidi šta æeš èiniti, jer æe do godine
opet doæi car Sirski na te. **23** A caru Sirskom rekoše sluge
njegove: njihovi su bogovi gorski bogovi, zato nas nadjaèaše;
nego da se bijemo s njima u polju, zacijelo æemo ih nadjaèati.
24 Uèini dakle ovako: ukloni te careve s mjesta njihovijeh, i
postavi vojvode mjesto njih. **25** Pa skupi vojsku kakva je bila
ona koja ti je izginula, i konje kakvi su bili oni konji, i kola kao
ona kola; pa da se pobijemo s njima u polju; zacijelo æemo ih
nadjaèati. I posluša ih, i uèini tako. **26** A kad proðe godina, Ven-
Adad prebroji Sirce, i poðe u Afek da vojuje na Izrailja. **27** I
sinovi Izrailjevi prebrojiše se, i ponesavši hrane izidoše pred
njih. I stadoše u oko sinovi Izrailjevi prema njima, kao dva mala
stada koza, a Sirci bijahu prekrilili zemlju. **28** Tada doðe èovjek
Božji, i progovori caru Izrailjevu i reèe: ovako veli Gospod: što
Sirci rekoše da je Gospod gorski Bog a nije Bog poljski, zato
æu ti dati u ruke sve ovo mnoštvo veliko da znate da sam ja

Gospod. **29** I stajahu u okolu jedni prema drugima sedam dana;
a sedmoga dana pobiše se, i sinovi Izrailjevi pobiše Siraca sto
tisuæa pješaka u jedan dan. **30** A ostali pobjegoše u grad Afek, i
pade zid na dvadeset i sedam tisuæa ljudi koji bijahu ostali. I
Ven-Adad pobjegav u grad uðe u najtajniju klijet. **31** A sluge
mu rekoše: evo èuli smo da su carevi doma Izrailjeva milostivi
carevi; da vežemo kostrijet oko sebe i da metnemo uzice sebi
oko vratova, pa da izidemo pred cara Izrailjeva, da ako ostavi
u životu dušu tvoju. **32** I vezaše kostrijet oko sebe, i metnuše
uzice sebi oko vratova, i doðoše k caru Izrailjevu i rekoše: sluga
tvoj Ven-Adad veli: ostavi u životu dušu moju. A on reèe: je li
još živ? brat mi je. **33** A ljudi uzeše to za dobar znak, i odmah
da bi ga uhvatili za rijeè rekoše: brat je tvoj Ven-Adad. A on
reèe: idite, dovedite ga. Tada Ven-Adad izide k njemu; a on
ga posadi na svoja kola. **34** Tada mu reèe Ven-Adad: gradove
koje je uzeo otac moj tvome ocu, vratiæu, i naèini sebi ulice u
Damasku kao što je otac moj uèinio u Samariji. A on odgovori: s
tom vjerom otpustiæu te. I uèini vjeru s njim, i otpusti ga. **35**
Tada jedan između sinova proroèkih reèe drugome po rijeèi
Gospodnjoj: bij me. Ali ga onaj ne htje biti. **36** A on mu reèe:
što ne posluša glasa Gospodnjega, zato, evo kad otideš od
mene, lav æe te zaklati. I kad otide od njega, sukobi ga lav i
zakla ga. **37** Opet našav drugoga reèe mu: bij me. A onaj ga izbi
i izrani ga. **38** Tada otide prorok i stade na put kuda æe car
proæi, i nagrdi se pepelom po licu. **39** A kad car prolažaše,
on viknu cara i reèe: tvoj sluga bijaše izašao u boj, a jedan
došavši dovede mi èovjeka i reèe: èuvaj ovoga èovjeka; ako li
ga nestane, biæe tvoja duša za njegovu dušu, ili æeš platiti
talanat srebra. **40** A kad tvoj sluga imaše posla tamo amo, njega

nesta. Tada mu reèe car Izrailjev: to ti je sud, sam si otsudio. **41**
A on brže ubrisa pepeo s lica, i car Izrailjev pozna ga da je jedan
od proroka. **42** A on mu reèe: ovako veli Gospod: što si pustio iz
ruku èovjeka kojega sam ja osudio da se istrijebi, duša æe tvoja
biti za njegovu dušu i narod tvoj za njegov narod. **43** I otide car
Izrailjev kuæi svojoj zlovoljan i ljutit, i dođe u Samariju.

21 A poslije ovijeh stvari dogodi se: Navutej Jezraeljanin imaše
vinograd u Jezraelu do dvora Ahava cara Samarijskoga. **2** I
reèe Ahav Navuteju govoreæi: daj mi svoj vinograd da naèinim
od njega vrt za zelje, jer je blizu do dvora mojega; a ja æu
ti dati za nj bolji vinograd, ili ako voliš, daæu ti u novcu šta
vrijedi. **3** A Navutej reèe Ahavu: saèuvaj Bože da bih ti dao
našljedstvo otaca svojih. **4** Tada Ahav dođe kuæi zlovoljan i ljutit
radi rijeèi koju mu reèe Navutej Jezraeljanin govoreæi: ne dam ti
našljedstva otaca svojih. I leže na postelju svoju, i okrenu lice
svoje na stranu, i ne jede hljeba. **5** Tada dođe k njemu Jezavelja
žena njegova i reèe mu: zašto je duša tvoja zlovoljna te ne jedeš
hljeba? **6** A on joj reèe: jer govorih s Navutejem Jezraeljaninom i
rekoh mu: daj mi vinograd svoj za novce, ili ako voliš, daæu ti
drugi vinograd za taj. A on reèe: ne dam ti svoga vinograda. **7**
Tada mu reèe Jezavelja žena njegova: ti li si car nad Izrailjem?
Ustani, jedi hljeba i budi veseo. Ja æu ti dati vinograd Navuteja
Jezraeljanina. **8** I napisa knjigu na ime Ahavovo, i zapeèati je
peèatom njegovijem i posla knjigu starješinama i glavarima koji
bijahu u gradu njegovu, koji nastavahu s Navutejem. **9** A u knjizi
napisa ovo: oglasite post, i posadite Navuteja među glavare
narodne. **10** I postavite dva nevaljala èovjeka prema njemu, pa
neka zasvjedoèe na nj govoreæi: hulio si na Boga i na cara.
Tada ga izvedite i zaspite kamenjem, da pogine. **11** I uèiniše ljudi

onoga grada, starješine i glavari, koji življahu u gradu njegovu,
kako im zapovjedi Jezavelja, kako bijaše napisano u knjizi koju
im posla. **12** I oglasiše post, i posadiše Navuteja među glavare
narodne. **13** I doðoše dva nevaljala èovjeka, i sjedoše prema
njemu; i svjedoèiše na Navuteja ti nevaljali ljudi pred narodom
govoreæi: Navutej je hulio na Boga i na cara. I izvedoše ga iza
grada, i zasuše ga kamenjem, te pogibe. **14** Potom poslaše k
Jezavelji i poruèiše joj: zasut je kamenjem Navutej, i poginuo
je. **15** A kad Jezavelja èu da je Navutej zasut kamenjem i
poginuo, reèe Ahavu Jezavelja: ustani, uzmi vinograd Navuteja
Jezraeljanina, kojega ti ne htje dati za novce, jer Navutej nije živ
nego je umro. **16** A kad èu Ahav da je umro Navutej, usta i
poðe u vinograd Navuteja Jezraeljanina da ga uzme. **17** Ali doðe
rijeè Gospodnja k Iliji Tesviæaninu govoreæi: **18** Ustani, izidi
na susret Ahavu caru Izrailjevu, koji sjedi u Samariji; eno ga u
vinogradu Navutejevu, kuda je otišao da ga uzme. **19** I reci mu i
kaži: ovako veli Gospod: nijesi li ubio i nijesi li prisvojio? Pa mu
kaži i reci: ovako veli Gospod: kako psi lizaše krv Navutejevu,
tako æe lizati psi i tvoju krv. **20** A Ahav reèe Iliji: naðe li me,
neprijatelju moj? A on reèe: naðoh, jer si se prodao da èiniš
što je zlo pred Gospodom. **21** Evo, pustiæu zlo na te, i uzeæu
natražje tvoje, i istrijebiæu Ahavu i ono što uza zid mokri, i
uhvaæenoga i ostavljenoga u Izrailju. **22** I uèiniæu s domom
tvojim kao s domom Jerovoama sina Navatova i kao s domom
Vase sina Ahijina, što si me gnjevio i što si naveo na grijeh
Izrailja. **23** Takoðe i za Jezavelju reèe Gospod govoreæi: psi æe
izjesti Jezavelju ispod zidova Jezraelskih. **24** Ko Ahavov pogine
u gradu izješæe ga psi, a ko pogine u polju izješæe ga ptice
nebeske. **25** I ne bi takoga kao Ahav, koji se prodade da èini

što je zlo pred Gospodom, jer ga podgovaraše žena njegova
Jezavelja. **26** I poèini vrlo grdna djela iduæi za gadnim bogovima
sasvijem kao što èiniše Amoreji, koje izagna Gospod ispred
sinova Izrailjevijeh. **27** A kad Ahav èu te rijeèi, razdrije haljine
svoje, i priveza kostrijet oko tijela svojega, i pošæaše, i spavaše
u kostrijeti, i hoðaše polagano. **28** I doðe rijeè Gospodnja Iliji
Tesviæaninu govoreæi: **29** Jesi li vidio kako se Ahav ponizio
preda mnom? Zato što se tako ponizio preda mnom, neæu pustiti
onoga zla za njegova života; nego za sina njegova pustiæu ono
zlo na dom njegov.

22 I proðoše tri godine bez rata između Siraca i Izrailjaca. **2**
A treæe godine doðe Josafat car Judin k caru Izrailjevu. **3** I
reèe car Izrailjev slugama svojim: ne znate li da je naš Ramot u
Galadu? a mi ne radimo da ga uzmemo iz ruku cara Sirskoga. **4**
I reèe Josafatu: hoæeš li iæi sa mnom na vojsku na Ramot
Galadski? A Josafat reèe caru Izrailjevu: ja kao ti, narod moj
kao tvoj narod, konji moji kao tvoji konji. **5** Još reèe Josafat
caru Izrailjevu: upitaj danas šta æe Gospod reæi. **6** Tada car
Izrailjev sabra oko èetiri stotine proroka, i reèe im: hoæu li iæi
na vojsku na Ramot Galadski ili æu se okaniti? A oni rekoše: idi,
jer æe ga Gospod dati u ruke caru. **7** A Josafat reèe: ima li tu
još koji prorok Gospodnji da ga pitamo? **8** A car Izrailjev reèe
Josafatu: ima još jedan èovjek, preko kojega bismo mogli upitati
Gospoda; ali ja mrzim na nj, jer mi ne prorièe dobra nego zlo; to
je Miheja sin Jemlin. A Josafat reèe: neka car ne govori tako. **9**
Tada car Izrailjev dozva jednoga dvoranina, i reèe mu: brže
dovedi Miheju sina Jemlina. **10** A car Izrailjev i Josafat car Judin
sjeðahu svaki na svojem prijestolu obuèeni u carske haljine na
poljani kod vrata Samarijskih, i svi proroci prorokovahu pred

njima. **11** I Sedekija sin Hananin naèini sebi gvozdene rogove, i
reèe: ovako veli Gospod: ovijem æeš pobosti Sirce dokle ih
ne istrijebiš. **12** Tako i svi proroci prorokovahu govoreæi: idi
na Ramot Galadski, i biæeš sreæan, jer æe ga Gospod dati
caru u ruke. **13** A poslanik koji otide da dozove Miheju reèe
mu govoreæi: evo, proroci prorièu svi jednijem glasom dobro
caru; neka i tvoja rijeè bude kao rijeè njihova, govori dobro.
14 A Miheja reèe: tako da je živ Gospod, govoriæu ono što
mi Gospod kaže. **15** I kad dođe k caru, reèe mu car: Miheja!
hoæemo li iæi na vojsku na Ramot Galadski ili æemo se okaniti?
A on mu reèe: idi, biæeš sreæan, jer æe ga Gospod dati caru
u ruke. **16** A car mu reèe: koliko æu te puta zaklinjati da mi
ne govoriš nego istinu u ime Gospodnje? **17** Tada reèe: vidjeh
sav narod Izrailjev razasut po planinama kao ovce koje nemaju
pastira; jer reèe Gospod: ovi nemaju gospodara; neka se vrate
svak svojoj kuæi s mirom. **18** Tada reèe car Izrailjev Josafatu:
nijesam li ti rekao da mi neæe prorokovati dobra nego zlo? **19** A
Miheja mu reèe: zato èuj rijeè Gospodnju; vidjeh Gospoda gdje
sjedi na prijestolu svojem, a sva vojska nebeska stajaše mu s
desne i s lijeve strane. **20** I reèe Gospod: ko æe prevariti Ahava
da otide i padne kod Ramota Galadskoga? I jedan reèe ovo
a drugi ono. **21** Tada izide jedan duh i stavši pred Gospoda
reèe: ja æu ga prevariti. A Gospod mu reèe: kako? **22** Odgovori:
izaæi æu i biæu lažljiv duh u ustima svijeh proroka njegovijeh.
A Gospod mu reèe: prevariæeš ga i nadvladaæeš, idi i uèini
tako. **23** Zato sada eto, Gospod je metnuo lažljiv duh u usta
svijem tvojim prorocima, a Gospod je izrekao zlo po te. **24**
Tada pristupi Sedekija sin Hananin, i udari Miheju po obrazu
govoreæi: kuda je otišao duh Gospodnji od mene da govori s

tobom? **25** A Miheja mu reèe: eto, vidjeæeš u onaj dan kad
otideš u najtajniju klijet da se sakriješ. **26** Tada car Izrailjev reèe:
uhvati Miheju i odvedi ga k Amonu zapovjedniku gradskom i k
Joasu sinu carevu; **27** I reci im: ovako veli car: metnite ovoga
u tamnicu, i dajite mu po malo hljeba i po malo vode dokle
se ne vratim u miru. **28** A Miheja reèe: ako se vratiš u miru,
nije Gospod govorio preko mene. Još reèe: èujte, svi narodi!
29 I otide car Izrailjev s Josafatom carem Judinijem na Ramot
Galadski. **30** I reèe car Izrailjev Josafatu: ja æu se preobuæi kad
pođem u boj; a ti obuci svoje odijelo. I preobuèe se car Izrailjev i
otide u boj. **31** A car Sirski zapovjedi vojvodama, kojih bijahu
trideset i dvije nad kolima njegovijem, i reèe: ne udarajte ni na
maloga ni na velikoga, nego na samoga cara Izrailjeva. **32** I kad
vojvode od kola vidješe Josafata, rekoše: zacijelo je car Izrailjev.
I okrenuše se na nj da udare; ali Josafat povika. **33** A vojvode
od kola vidješe da nije car Izrailjev, te otstupiše od njega. **34** A
jedan zastrijeli iz luka nagonom, i ustrijeli cara Izrailjeva gdje
spuèa oklop. A on reèe svojemu vozaèu: savij rukom svojom
i izvezi me iz boja, jer sam ranjen. **35** I boj bi žestok onoga
dana; a car zaosta na kolima svojim prema Sircima, pa umrije
uveèe, i krv iz rane njegove tecijaše u kola. **36** I proðe glasnik
po vojsci o zahodu sunèanom govoreæi: svak u svoj grad, i svak
u svoju zemlju. **37** Tako umrije car, i odnesoše ga u Samariju;
i pogreboše cara u Samariji. **38** A kad prahu kola na jezeru
Samarijskom, lizaše psi krv njegovu, tako i kad prahu oružje
njegovo, po rijeèi koju reèe Gospod. **39** A ostala djela Ahavova i
sve što je uèinio, i za kuæu od slonove kosti koju je sagradio, i
za sve gradove što je sagradio, nije li to zapisano u dnevniku
careva Izrailjevijeh? **40** Tako poèinu Ahav kod otaca svojih, i na

njegovo se mjesto zacari Ohozija sin njegov. **41** A Josafat sin
Asin zacari se nad Judom èetvrte godine carovanja Ahavova
nad Izrailjem; **42** I imaše Josafat trideset i pet godina kad poèe
carovati, i carova dvadeset i pet godina u Jerusalimu. A materi
mu bješe ime Azuva kæi Silejeva. **43** I hoðaše putem Ase oca
svojega sasvijem, i ne otstupi od njega èineæi sve što je pravo
pred Gospodom. Ali visina ne oboriše; narod još prinošaše žrtve
i kađaše na visinama. **44** I uèini mir Josafat s carem Izrailjevijem.
45 A ostala djela Josafatova i junaštva što uèini i kako vojeva,
nije li to zapisano u dnevniku careva Judinijeh? **46** On istrijebi iz
zemlje svoje ostatak adžuvana, koji bijahu ostali za života Ase
oca njegova. **47** U to vrijeme ne bijaše cara u Idumeji, nego
bijaše namjesnik carev. **48** I Josafat naèini laðe Tarsiske da
idu u Ofir po zlato; ali ne otidoše; jer se laðe razbiše u Esion-
Gaveru. **49** Tada reèe Ohozija sin Ahavov Josafatu: neka idu
moje sluge s tvojim slugama na laðama. Ali Josafat ne htje. **50**
I poèinu Josafat kod otaca svojih, i pogreboše ga kod otaca
njegovijeh u gradu Davida oca njegova; a na njegovo se mjesto
zacari Joram sin njegov. **51** Ohozija sin Ahavov zacari se nad
Izrailjem u Samariji sedamnaeste godine carovanja Josafatova
nad Judom; i carova nad Izrailjem dvije godine. **52** I èinjaše što
je zlo pred Gospodom, i hoðaše putem oca svojega i putem
matere svoje i putem Jerovoama sina Navatova, koji navede na
grijeh Izrailja. **53** I služaše Valu i klanjaše mu se, i gnjevljaše
Gospoda Boga Izrailjeva sasvijem kako je èinio otac njegov.

2 Kraljevima

1 A po smrti Ahavovoj odmetnuše se Moavci od Izrailja. **2** A
Ohozija pade kroz rešetku iz gornje sobe svoje u Samariji, i
razbolje se; pa posla poslanike i reèe im: idite, pitajte Velzevula
boga Akaronskoga hoæu li ozdraviti od ove bolesti. **3** Ali
anðeo Gospodnji reèe Iliji Tesviæaninu: ustani, izidi na susret
poslanicima cara Samarijskoga i reci im: eda li nema Boga u
Izrailju, te idete da pitate Velzevula boga u Akaronu? **4** A zato
ovako veli Gospod: neæeš se dignuti sa postelje na koju si
legao, nego æeš umrijeti. Potom otide Ilija. **5** A sluge se vratiše
k Ohoziji, i on im reèe: što ste se vratili? **6** A oni mu rekoše:
srete nas jedan èovjek, i reèe nam: idite, vratite se k caru koji
vas je poslao, i recite mu: ovako veli Gospod: eda li nema Boga
u Izrailju, te šalješ da pitaš Velzevula boga u Akaronu? Zato
neæeš se dignuti s postelje na koju si legao, nego æeš umrijeti.
7 A on im reèe: kakav bješe na oèi taj èovjek koji vas srete i to
vam reèe? **8** A oni mu odgovoriše: bješe sav kosmat i opasan
kožnijem pojasom. A on reèe: to je Ilija Tesviæanin. **9** Tada
posla k njemu pedesetnika s njegovom pedesetoricom; i on otide
k njemu; i gle, on sjeðaše navrh gore; i pedesetnik mu reèe:
èovjeèe Božji, car je zapovjedio, siði. **10** A Ilija odgovarajuæi
reèe pedesetniku: ako sam èovjek Božji, neka siðe oganj s neba
i proždre tebe i tvoju pedesetoricu. I siðe oganj s neba i proždrije
njega i njegovu pedesetoricu. **11** Opet posla k njemu drugog
pedesetnika s njegovom pedesetoricom, koji progovori i reèe
mu: èovjeèe Božji, car je tako zapovjedio, siði brže. **12** A Ilija
odgovori i reèe im: ako sam èovjek Božji, neka siðe oganj s
neba i proždre tebe i tvoju pedesetoricu. I siðe oganj Božji s
neba i proždrije njega i njegovu pedesetoricu. **13** Tada opet

posla treæega pedesetnika s njegovom pedesetoricom. A ovaj
treæi pedesetnik kad dođe, kleèe na koljena svoja pred Ilijom, i
moleæi ga reèe mu: èovjeèe Božji, da ti je draga duša moja i
duša ove pedesetorice, sluga tvojih. **14** Eto, sišao je oganj s
neba i proždro prva dva pedesetnika s njihovom pedesetoricom;
ali sada da ti je draga duša moja. **15** A anđeo Gospodnji reèe
Iliji: idi s njim, i ne boj ga se. I usta Ilija i otide s njim k caru. **16** I
reèe mu: ovako veli Gospod: zato što si slao poslanike da pitaju
Velzevula boga u Akaronu kao da nema Boga u Izrailju da bi
ga pitao, neæeš se dignuti s postelje na koju si legao, nego
æeš umrijeti. **17** I umrije po rijeèi Gospodnjoj, koju reèe Ilija,
a na njegovo se mjesto zacari Joram druge godine carovanja
Jorama sina Josafatova nad Judom, jer on nema sina. **18** A
ostala djela Ohozijina što je èinio, nijesu li zapisana u dnevniku
careva Izrailjevih?

2 A kad Gospod šæaše uzeti Iliju u vihoru na nebo, poðoše Ilija
i Jelisije iz Galgala. **2** I reèe Ilija Jelisiju: ostani ti ovdje, jer mene
Gospod šalje do Vetilja. Ali Jelisije reèe: tako živ bio Gospod i
tako živa bila duša tvoja, neæu te ostaviti. I doðoše u Vetilj.
3 Tada doðoše k Jelisiju sinovi proroèki koji bijahu u Vetilju,
i rekoše mu: znaš li da æe danas Gospod uzeti gospodara
tvojega od tebe? A on reèe: znam, muèite. **4** Opet mu reèe Ilija:
Jelisije, ostani ti tu, jer me Gospod šalje u Jerihon. A on reèe:
tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, neæu te ostaviti.
Tako doðoše u Jerihon. **5** A sinovi proroèki koji bijahu u Jerihonu
pristupiše k Jelisiju, i rekoše mu: znaš li da æe danas uzeti
Gospod od tebe gospodara tvojega? A on reèe: znam, muèite. **6**
Opet mu reèe Ilija: ostani ti tu, jer me Gospod šalje na Jordan. A
on reèe: tako živ bio Gospod i tako bila živa tvoja duša, neæu te

ostaviti. Tako otidoše obojica. **7** I pedeset ljudi između sinova
proroèkih otidoše i stadoše prema njima izdaleka, a oni obojica
ustaviše se kod Jordana. **8** I uze Ilija plašt svoj, i saviv ga udari
njim po vodi, a ona se rastupi tamo i amo, te prijeđoše obojica
suhim. **9** A kad prijeđoše, reèe Ilija Jelisiju: išti šta hoæeš da ti
uèinim, dokle se nijesam uzeo od tebe. A Jelisije reèe: da budu
dva dijela duha tvojega u mene. **10** A on mu reèe: zaiskao si
tešku stvar; ali ako me vidiš kad se uzmem od tebe, biæe ti tako;
ako li ne vidiš, neæe biti. **11** I kad iđahu dalje razgovarajuæi se,
gle, ognjena kola i ognjeni konji rastaviše ih, i Ilija otide u vihoru
na nebo. **12** A Jelisije videæi to vikaše: oèe moj, oèe moj! kola
Izrailjeva i konjici njegovi! I ne vidje ga više; potom uze haljine
svoje i razdrije ih na dva komada. **13** I podiže plašt Ilijin, koji
bješe spao s njega, i vrativ se stade na brijegu Jordanskom. **14** I
uzev plašt Ilijin, koji bješe spao s njega, udari po vodi i reèe:
gdje je Gospod Bog Ilijin? A kad i on udari po vodi, rastupi se
voda tamo i amo, i prijeđe Jelisije. **15** A kad s druge strane
vidješe sinovi proroèki, koji bijahu u Jerihonu, rekoše: poèinu
duh Ilijin na Jelisiju. I sretoše ga i pokloniše mu se do zemlje. **16**
I rekoše mu: evo ima u sluga tvojih pedeset junaka, neka idu i
traže tvojega gospodara, da ga ne bude uzeo duh Gospodnji i
bacio ga na kakvo brdo ili u kakav do. A on reèe: ne šaljite. **17**
Ali oni navaljivahu na nj dokle mu se ne dosadi, te reèe: pošljite.
I poslaše pedeset ljudi koji ga tražiše tri dana, ali ne nađoše. **18**
I vratiše se k njemu, a on bijaše u Jerihonu, pa im reèe: nijesam
li vam govorio da ne idete? **19** Tada građani rekoše Jelisiju: gle,
dobro je živjeti u ovom gradu, kao što gospodar naš vidi; ali je
voda zla i zemlja nerodna. **20** A on im reèe: donesite mi nov
kutao, i metnite u nj soli. I donesoše mu. **21** A on izide na izvor i

baci u nj so, govoreæi: ovako veli Gospod: iscijelih ovu vodu, da
ne bude više od nje smrti ni nerodnosti. **22** I voda posta zdrava
do današnjega dana po rijeèi Jelisijevoj, koju izreèe. **23** Potom
otide odande u Vetilj; i kad iðaše putem, izidoše mala djeca iz
grada i rugahu mu se govoreæi mu: hodi, æelo! hodi, æelo! **24** A
Jelisije obazre se i videæi ih prokle ih imenom Gospodnjim.
Tada izidoše dvije medvjedice iz šume, i rastrgoše èetrdeset i
dvoje djece. **25** Odande otide na goru Karmilsku, a odande se
vrati u Samariju.

3 A Joram sin Ahavov zacari se nad Izrailjem u Samariji
osamnaeste godine carovanja Josafatova nad Judom, i carova
dvanaest godina. **2** I èinjaše što je zlo pred Gospodom, ali
ne kao otac njegov i kao mati njegova, jer obori lik Valov koji
bješe naèinio otac njegov. **3** Ali osta u grijesima Jerovoama
sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja, i ne otstupi
od njih. **4** A Misa car Moavski imaše mnogo stoke, i davaše
caru Izrailjevu sto tisuæa jaganjaca i sto tisuæa ovnova pod
runom. **5** Ali kad umrije Ahav, odmetnu se car Moavski od cara
Izrailjeva. **6** A car Joram izide u to vrijeme iz Samarije i prebroji
svega Izrailja. **7** I otide, te posla k Josafatu caru Judinu i poruèi
mu: car Moavski odmetnu se od mene; hoæeš li iæi sa mnom
na vojsku na Moavce? A on reèe: hoæu, ja kao ti, moj narod
kao tvoj narod, moji konji kao tvoji konji. **8** Iza toga reèe: a
kojim æemo putem iæi? A on reèe: preko pustinje Edomske. **9** I
tako izide car Izrailjev i car Judin i car Edomski, i idoše putem
sedam dana, i ne bijaše vode vojsci ni stoci, koja iðaše za njima.
10 I reèe car Izrailjev: jaoh! dozva Gospod ova tri cara da ih
preda u ruke Moavcima. **11** A Josafat reèe: ima li tu koji prorok
Gospodnji da upitamo Gospoda preko njega? A jedan između

sluga cara Izrailjeva odgovori i reèe: ovdje je Jelisije sin Safatov,
koji je Iliji poljevao vodom ruke. **12** Tada reèe Josafat: u njega je
rijeè Gospodnja. I otidoše k njemu car Izrailjev i Josafat i car
Edomski. **13** A Jelisije reèe caru Izrailjevu: šta je meni do tebe?
idi ka prorocima oca svojega i ka prorocima matere svoje. A car
Izrailjev reèe mu: ne, jer Gospod dozva ova tri cara da ih preda
u ruke Moavcima. **14** A Jelisije reèe: tako da je živ Gospod nad
vojskama, pred kojim stojim, da ne gledam na Josafata cara
Judina, ne bih mario za te niti bih te pogledao. **15** Nego sada
dovedite mi gudaèa. I kad gudaè guðaše, doðe ruka Gospodnja
nada nj; **16** I reèe: ovako veli Gospod: naèinite po ovoj dolini
mnogo jama. **17** Jer ovako veli Gospod: neæete osjetiti vjetra
niti æete vidjeti dažda, ali æe se dolina ova napuniti vode, te
æete piti i vi i ljudi vaši i stoka vaša. **18** Pa i to je malo Gospodu,
nego i Moavce æe vam predati u ruke. **19** I raskopaæete sve
tvrde gradove, i sve izabrane gradove, i posjeæi æete sva dobra
drveta i zaroniti sve izvore vodene, i svaku njivu dobru potræete
kamenjem. **20** A ujutru kad se prinosi dar, gle, doðe voda od
Edomske, i napuni se zemlja vode. **21** A svi Moavci èuvši da
su izišli carevi da udare na njih, sazvaše sve koji se poèinjahu
pasati i starije i stadoše na meði. **22** A ujutru kad ustaše i sunce
ogranu nad onom vodom, ugledaše Moavci prema sebi vodu
gdje se crveni kao krv. **23** I rekoše: krv je; pobili su se carevi,
i jedan drugoga pogubili; sada dakle na plijen, Moavci! **24** A
kad doðoše do okola Izrailjeva, podigoše se Izrailjci i razbiše
Moavce, te pobjegoše ispred njih, a oni uðoše u zemlju Moavsku
bijuæi ih. **25** I gradove njihove raskopaše, i na svaku dobru
njivu bacajuæi svaki po kamen zasuše je, i sve izvore vodene
zaroniše, i sva dobra drveta posjekoše tako da samo ostaviše

kamenje u Kirarasetu. I opkolivši ga praæari stadoše ga biti.
26 A car Moavski kad vidje da æe ga nadvladati vojska, uze
sa sobom sedam stotina ljudi, koji mahahu maèem, da prodru
kroz vojsku cara Edomskoga, ali ne mogoše. **27** Tada uze sina
svojega prvenca koji šæaše biti car na njegovo mjesto, i prinese
ga na žrtvu paljenicu na zidu. Tada se podiže veliki gnjev na
Izrailja, te otidoše odande i vratiše se u svoju zemlju.

4 A jedna između žena sinova proroèkih povika k Jelisiju
govoreæi: sluga tvoj, muž moj, umrije, i ti znaš da se sluga tvoj
bojao Gospoda; pa sada dođe rukodavalac da mi uzme dva sina
u roblje. **2** A Jelisije joj reèe: što æu ti? kaži mi šta imaš u kuæi?
A ona reèe: sluškinja tvoja nema u kuæi ništa do sudiæ ulja. **3** A
on joj reèe: idi, išti u naruè praznijeh sudova u svijeh susjeda
svojih, nemoj malo da išteš. **4** Pa otidi, i zatvori se u kuæu sa
sinovima svojim, pa onda naljevaj u sve sudove, i kad se koji
napuni, kaži neka uklone. **5** I ona otide od njega, i zatvori se u
kuæu sa sinovima svojim; oni joj dodavahu a ona naljevaše. **6** A
kad se sudovi napuniše, ona reèe sinu svojemu: daj još jedan
sud. A on joj reèe: nema više. Tada stade ulje. **7** Potom ona
otide i kaza èovjeku Božijemu; a on joj reèe: idi, prodaj ulje, i
oduži se; a što preteèe, onijem se hrani sa svojim sinovima. **8**
Poslije toga jednom iđaše Jelisije kroz Sunam, a ondje bijaše
bogata žena, koja ga ustavi da jede hljeba; i od tada kad god
prolažaše, uvraæaše se k njoj da jede hljeba. **9** I ona reèe mužu
svojemu: gle, vidim da je svet èovjek Božji ovaj što sve prolazi
ovuda. **10** Da naèinimo malu klijet, i da mu namjestimo postelju i
sto i stolicu i svijetnjak, pa kad dođe k nama, neka se tu skloni.
11 Potom on dođe jednom onamo, i ušav u klijet poèinu ondje.
12 I reèe momku svojemu Gijeziju: zovi Sunamku. I on je dozva; i

ona stade pred njim. **13** I on reèe Gijeziju: kaži joj: eto staraš se
za nas svakojako; šta hoæeš da ti uèinim? imaš li što da govorim
caru ili vojvodi? A ona reèe: ja živim usred svojega naroda. **14** A
on reèe: šta bih joj dakle uèinio? A Gijezije reèe: eto nema sina,
a muž joj je star. **15** A on reèe: zovi je. I on je dozva, i ona stade
na vratima. **16** A on reèe: do godine u ovo doba grliæeš sina. A
ona reèe: nemoj gospodaru moj, èovjeèe Božji, nemoj varati
sluškinje svoje. **17** I zatrudnje žena, i rodi sina druge godine u
isto doba, kao što joj reèe Jelisije. **18** I dijete odraste. I jednom
izide k ocu svojemu k žeteocima; **19** I reèe ocu svojemu: jaoh
glava, jaoh glava! A on reèe momku: nosi ga materi. **20** I on ga
uze i odnese materi njegovoj, i leža na krilu njezinu do podne, pa
umrije. **21** Tada otide ona gore, i namjesti ga u postelju èovjeka
Božijega, i zatvorivši ga izide. **22** Potom viknu muža svojega i
reèe mu: pošlji mi jednoga momka i jednu magaricu da otrèim
do èovjeka Božijega i da se vratim. **23** A on reèe: zašto danas
hoæeš da ideš k njemu? niti je mladina ni subota. A ona reèe:
ne brini se. **24** I ona osamarivši magaricu reèe momku svojemu:
vodi i idi i nemoj zastajati mene radi na putu dokle ti ne kažem.
25 Tako pošavši dođe k èovjeku Božijemu na goru Karmilsku. A
kad je èovjek Božji ugleda gdje ide k njemu, reèe Gijeziju sluzi
svojemu: evo Sunamke. **26** Trèi sad pred nju i reci joj: jesi li
zdravo? je li zdravo muž tvoj? je li zdravo sin tvoj? A ona reèe:
zdravo smo. **27** A kad dođe k èovjeku Božijemu na goru, zagrli
mu noge, a Gijezije pristupi da je otjera; ali èovjek Božji reèe:
ostavi je, jer joj je duša u jadu, a Gospod sakri od mene i ne javi
mi. **28** A ona reèe: jesam li iskala sina od gospodara svojega?
nijesam li kazala: nemoj me varati? **29** A on reèe Gijeziju: opaši
se i uzmi štap moj u ruku, pa idi; ako sretneš koga, nemoj ga

pozdravljati, i ako te ko pozdravi, nemoj mu odgovarati, i metni
moj štap na lice djetetu. **30** A mati djetinja reèe: tako da je živ
Gospod i tako da je živa duša tvoja, neæu te se ostaviti. Tada on
usta i poðe za njom. **31** A Gijezije otide naprijed i metnu štap na
lice djetetu, ali ne bi glasa ni osjeæanja. Tada se vrati preda nj, i
javi mu govoreæi: ne probudi se dijete. **32** I Jelisije uðe u kuæu,
i gle, dijete mrtvo leži na njegovoj postelji. **33** I ušav zatvori se s
djetetom, i pomoli se Gospodu. **34** Potom stade na postelju i
leže na dijete metnuv usta svoja na usta djetetu, i oèi svoje na
oèi njegove, i dlanove svoje na njegove dlanove, i pruži se nad
njim, te se zagrija tijelo djetetu. **35** Potom usta, i prijeðe po kuæi
jednom tamo i jednom amo, potom otide opet i pruži se nad
djetetom. I kihnu dijete sedam puta, i otvori dijete oèi svoje. **36**
Tada dozva Gijezija i reèe mu: zovi Sunamku. I on je dozva, te
doðe k njemu. I on joj reèe: uzmi sina svojega. **37** I ona ušavši
pade k nogama njegovijem, i pokloni mu se do zemlje, i uzevši
sina svojega otide. **38** Potom vrati se Jelisije u Galgal. A bijaše
glad u onoj zemlji, i sinovi proroèki sjeðahu pred njim; a on reèe
momku svojemu: pristavi veliki lonac i skuhaj zelja sinovima
proroèkim. **39** A jedan otide u polje da nabere zelja, i nađe divlju
lozu i nabra s nje divljih tikvica pun plašt, i došavši sasijeèe ih u
lonac gdje bješe zelje, jer ih ne poznavahu. **40** I ususše ljudma da
jedu; a kad stadoše jesti onoga zelja, povikaše govoreæi: smrt je
u loncu, èovjeèe Božji! I ne mogahu jesti. **41** A on reèe: donesite
brašna. I sasu brašno u lonac, i reèe: uspi ljudma, neka jedu. I
ne bi više nikakoga zla u loncu. **42** A doðe neko iz Val-Salise, i
donese èovjeku Božijemu hljeba od prvina, dvadeset hljebova
jeèmenijeh, i novijeh zrna u klasu. A on reèe: postavi narodu,
neka jedu. **43** A sluga mu reèe: kako æu to postaviti pred sto

ljudi? Opet reèe: postavi narodu, neka jedu; jer je tako kazao
Gospod: ješæe, i preteæi æe. **44** A on im postavi, te jedoše; i
preteèe po rijeèi Gospodnjoj.

5 I bješe Neman vojvoda cara Sirskoga èovjek velik u gospodara
svojega i u èasti, jer preko njega saèuva Gospod Siriju; ali taj
veliki junak bješe gubav. **2** A iz Sirije izide èeta i zarobi u zemlji
Izrailjskoj malu djevojku, te ona služaše ženu Nemanovu. **3** I
ona reèe svojoj gospoði: o da bi moj gospodar otišao k proroku
u Samariji! on bi ga oprostio od gube. **4** Tada on otide k svome
gospodaru i javi mu govoreæi: tako i tako kaže djevojka iz zemlje
Izrailjske. **5** A car Sirski reèe mu: hajde idi, a ja æu poslati knjigu
caru Izrailjevu. I on otide, i ponese deset talanata srebra i šest
tisuæa sikala zlata i desetore stajaæe haljine. **6** I odnese knjigu
caru Izrailjevu, koja ovako govoraše: eto, kad ti doðe ova knjiga,
znaj da šaljem k tebi Nemana slugu svojega da ga oprostiš gube.
7 A kad car Izrailjev proèita knjigu, razdrije haljine svoje i reèe:
zar sam ja Bog da mogu ubiti i povratiti život, te šalje k meni da
oprostim èovjeka gube? Pazite i vidite kako traži zadjevice sa
mnom. **8** A kad èu Jelisije èovjek Božji da je car Izrailjev razdro
haljine svoje, posla k caru i poruèi: zašto si razdro haljine svoje?
neka doðe k meni, da pozna da ima prorok u Izrailju. **9** I tako
doðe Neman s konjma i kolima svojim, i stade na vratima doma
Jelisijeva. **10** A Jelisije posla k njemu i poruèi: idi i okupaj se
sedam puta u Jordanu, i ozdraviæe tijelo tvoje, i oèistiæeš se.
11 Tada se rasrdi Neman i poðe govoreæi: gle! ja mišljah, on æe
izaæi k meni, i staæe, i prizvaæe ime Gospoda Boga svojega, i
metnuti ruku svoju na mjesto, i oèistiti gubu. **12** Nijesu li Avana i
Farfar vode u Damasku bolje od svijeh voda Izrailjskih? ne bih li
se mogao u njima okupati i oèistiti? I okrenuvši se otide gnjevan.

13 Ali sluge njegove pristupivši rekoše mu govoreæi: oèe, da ti je
kazao prorok što veliko, ne bi li uèinio? a zašto ne bi kad ti reèe:
okupaj se, pa æeš se oèistiti? **14** I tako siðe, i zaroni u Jordan
sedam puta po rijeèi èovjeka Božijega, i tijelo njegovo posta kao
u maloga djeteta, i oèisti se. **15** Tada se vrati k èovjeku Božijemu
sa pratnjom svojom, i došav stade pred njim, i reèe: evo sad
vidim da nema Boga nigdje na zemlji do u Izrailju. Nego uzmi
dar od sluge svojega. **16** Ali on reèe: tako da je živ Gospod,
pred kojim stojim, neæu uzeti. I on navaljivaše na nj da uzme; ali
on ne htje. **17** Tada reèe Neman: kad neæeš, a ono neka se da
sluzi tvojemu ove zemlje koliko mogu ponijeti dvije mazge. Jer
sluga tvoj neæe više prinositi žrtava paljenica ni drugih žrtava
drugim bogovima, nego Gospodu. **18** A Gospod neka oprosti
ovo sluzi tvojemu: kad gospodar moj uðe u dom Rimonov da se
pokloni ondje, pa se prihvati za moju ruku, da se i ja poklonim u
domu Rimonovu, neka oprosti Gospod sluzi tvojemu kad se tako
poklonim u domu Rimonovu. **19** A on mu reèe: idi s mirom.
I on otide od njega, i prijeðe jedno potrkalište. **20** Tada reèe
Gijezije sluga Jelisija èovjeka Božijega: gle, gospodar moj ne
htje primiti iz ruku toga Nemana Sirca što bješe donio. Ali tako
da je živ Gospod, potrèaæu za njim i uzeæu što od njega. **21** I
Gijezije otrèa za Nemanom. A kad ga vidje Neman gdje trèi za
njim, skoèi s kola svojih i srete ga, pa mu reèe: je li dobro?
22 A on reèe: dobro je. Gospodar moj posla me da ti kažem:
evo, baš sad doðoše k meni dva mladiæa iz gore Jefremove,
proroèki sinovi, daj za njih talanat srebra i dvoje stajaæe haljine.
23 A Neman reèe: uzmi i dva talanta. I natjera ga; i sveza dva
talanta srebra u dva toboca, i dvoje stajaæe haljine, i dade
dvojici momaka svojih, da nose pred njim. **24** A on kad doðe na

brdo, uze iz ruku njihovijeh i ostavi u jednoj kuæi, a ljude otpusti,
te otidoše. **25** Potom došavši stade pred gospodarom svojim. A
Jelisije mu reèe: otkle Gijezije? A on reèe: nije išao sluga tvoj
nikuda. **26** Ali mu on reèe: zar srce moje nije išlo onamo kad se
èovjek vrati s kola svojih preda te? Zar je to bilo vrijeme uzimati
srebro i uzimati haljine, maslinike, vinograde, ovce, goveda,
sluge i sluškinje? **27** Zato guba Nemanova neka prione za te i za
sjeme tvoje dovijeka. I otide od njega gubav, bio kao snijeg.

6 A sinovi proroèki rekoše Jelisiju: gle, mjesto gdje sedimo pred
tobom tijesno nam je. **2** Nego hajde da otidemo na Jordan, pa
da uzmemo ondje svaki po brvno i naèinimo ondje mjesto gdje
æemo boraviti. A on reèe: idite. **3** A jedan reèe: budi voljan,
poði i ti sa slugama svojim. A on reèe: hoæu. **4** I tako pođe s
njima. I došavši na Jordan sjekoše drva. **5** A kad jedan od njih
sijecijaše drvo, pade mu sjekira u vodu; a on povika govoreæi:
avaj gospodaru, još je u naruè uzeta. **6** A èovjek Božji reèe
mu: gdje je pala? A kad mu pokaza mjesto, on otsijeèe drvo i
baci ga onamo, i uèini te sjekira ispliva. **7** A on reèe: uzmi je. I
èovjek pruži ruku, te je uze. **8** A kad car Sirski vojevaše na
Izrailja, vijeæaše sa slugama svojim, i reèe: tu i tu neka stane
vojska moja. **9** A èovjek Božji posla k caru Izrailjevu i poruèi:
èuvaj se da ne ideš onuda, jer su ondje Sirci u zasjedi. **10** I
car Izrailjev posla na ono mjesto, za koje reèe èovjek Božji i
opomenu ga, te se èuvaše. I to ne bi jedanput ni dva puta. **11** I
smuti se srce caru Sirskom zato, i sazvavši sluge svoje reèe im:
hoæete li mi kazati ko od naših dokazuje caru Izrailjevu? **12** A
jedan od sluga njegovijeh reèe mu: niko, care gospodaru moj;
nego Jelisije prorok u Izrailju dokazuje caru Izrailjevu rijeèi koje
govoriš u ložnici svojoj. **13** Tada reèe: idite, vidite gdje je, da

pošljem da ga uhvate. I javiše mu govoreæi: eno ga u Dotanu.
14 I posla onamo konje i kola s velikom vojskom; i oni došavši
noæu opkoliše grad. **15** A ujutru sluga èovjeka Božijega ustavši
izide, a to vojska oko grada i konji i kola. I reèe mu sluga: jaoh
gospodaru, šta æemo sad? **16** A on mu reèe: ne boj se, jer je
više naših nego njihovijeh. **17** I pomoli se Jelisije govoreæi:
Gospode, otvori mu oèi da vidi. I Gospod otvori oèi momku, te
vidje, a to gora puna konja i kola ognjenijeh oko Jelisija. **18** A kad
poðoše Sirci k njemu, pomoli se Jelisije Gospodu i reèe: oslijepi
ovaj narod. I oslijepi ih po rijeèi Jelisijevoj. **19** Tada im reèe
Jelisije: nije ovo put, nije ovo grad; hodite za mnom i odvešæu
vas èovjeku kojega tražite. I odvede ih u Samariju. **20** A kad
doðoše u Samariju, reèe Jelisije: Gospode, otvori im oèi da vide.
I Gospod im otvori oèi, i vidješe, a to bijahu usred Samarije. **21**
A car Izrailjev reèe Jelisiju kad ih ugleda: hoæu li biti, hoæu li
biti, oèe moj? **22** A on reèe: nemoj biti; eda li æeš one pobiti
koje zarobiš maèem svojim i lukom svojim? Iznesi im hljeba i
vode neka jedu i piju, pa onda neka idu gospodaru svojemu. **23** I
ugotovi im gozbu veliku, te jedoše i piše; pa ih otpusti, a oni
otidoše gospodaru svojemu; i od tada ne dolaziše èete Sirske u
zemlju Izrailjevu. **24** A poslije toga Ven-Adad car Sirski skupi svu
vojsku svoju, i izide i opkoli Samariju. **25** I nasta velika glad
u Samariji, jer gle, bješe opkoljena toliko da glava magareæa
bijaše za osamdeset sikala srebra, a èetvrt kava golubinjega
kala za pet sikala srebra. **26** I kad car iðaše po zidovima, jedna
žena povika k njemu govoreæi: pomagaj, care gospodaru! **27** A
on reèe: Gospod ti ne pomaže, kako æu ti ja pomoæi? s gumna
li, ili iz kace? **28** Još joj reèe car: što ti je? A ona reèe: ova žena
reèe mi: daj sina svoga da ga pojedemo danas, a sjutra æemo

pojesti moga sina. **29** I skuhasmo sina mojega i pojedosmo
ga, a sjutradan rekoh joj: daj sina svojega da ga pojedemo. Ali
ona sakri svoga sina. **30** A kad car èu rijeèi ženine, razdrije
haljine svoje; i kad iðaše po zidu, vidje narod gdje kostrijet bijaše
ozdo na tijelu njegovu. **31** Tada reèe car: tako da mi uèini Bog i
tako da doda, ako glava Jelisija sina Safatova ostane danas na
njemu. **32** A Jelisije sjeðaše u svojoj kuæi, i starješine sjeðahu
kod njega. I posla car jednoga od onijeh što stajahu pred njim; a
dok još ne dođe poslani k njemu, on reèe starješinama: vidite li
gdje onaj krvnièki sin posla da mi otsijeèe glavu? Gledajte kad
dođe poslani, zaključajte vrata, i odbijte ga od vrata; eto, i bahat
nogu gospodara njegova za njim. **33** I dok još govoraše s njima,
gle, poslani dođe k njemu, i reèe; gle, ovo je zlo od Gospoda;
èemu æu se još nadati od Gospoda?

7 Tada reèe Jelisije: èujte rijeè Gospodnju: tako veli Gospod:
sjutra æe u ovo doba biti mjera bijeloga brašna za sikal a dvije
mjere jeèma za sikal na vratima Samarijskim. **2** A vojvoda, na
kojega se ruku car naslanjaše, odgovori èovjeku Božijemu i reèe:
da Gospod naèini okna na nebu, bi li moglo to biti? A Jelisije
reèe: eto, ti æeš vidjeti svojim oèima, ali ga neæeš jesti. **3** A
bijahu na vratima èetiri èovjeka gubava, i rekoše jedan drugomu:
što sjedimo ovdje da umremo? **4** Da reèemo: da uđemo u grad,
glad je u gradu, te æemo umrijeti ondje: a da ostanemo ovdje,
opet æemo umrijeti; nego hajde da uskoèimo u oko Sirski: ako
nas ostave u životu, ostaæemo u životu, ako li nas pogube,
poginuæemo. **5** I tako ustavši u sumrak poðoše u oko Sirski, i
doðoše do kraja okola Sirskoga, i gle, ne bješe nikoga. **6** Jer
Gospod uèini te se u okolu Sirskom èu lupa kola i konja i velike
vojske, te rekoše jedan drugomu: eto car je Izrailjev najmio na

nas careve Hetejske i careve Misirske da udare na nas. **7** Te se
podigoše i pobjegoše po mraku ostavivši šatore svoje i konje
svoje i magarce svoje i oko kao što je bio, i pobjegoše radi
duša svojih. **8** Pa kad doðoše gubavci na kraj okola, uðoše
u jedan šator, i najedoše se i napiše se, i pokupiše iz njega
srebro i zlato i haljine, i otidoše te sakriše. Pa se vratiše i uðoše
u drugi šator, pa pokupiše i iz njega, i otidoše te sakriše. **9** Tada
rekoše među sobom: ne radimo dobro; ovaj je dan dan dobrijeh
glasova; a mi šutimo. Ako ušèekamo do zore, stignuæe nas
bezakonje. Zato sada hajde da idemo i javimo domu carevu. **10** I
tako došavši dozvaše vratara gradskoga i kazaše mu govoreæi:
idosmo u oko Sirski, i gle, nema nikoga, ni glasa èovjeèijega;
nego konji povezani i magarci povezani, i šatori kako su bili. **11**
A on dozva ostale vratare, i javiše u dom carev. **12** A car ustavši
po noæi reèe slugama svojim: kazaæu vam sada šta su nam
uèinili Sirci. Znadu da gladujemo, zato otidoše iz okola da se
sakriju u polju govoreæi: kad izidu iz grada, pohvataæemo ih
žive i uæi æemo u grad. **13** A jedan od sluga njegovijeh odgovori
i reèe: da uzmemo pet ostalijeh konja što još ima u gradu; gle, to
je sve što je ostalo od mnoštva konja Izrailjskih; to je sve što nije
izginulo od mnoštva konja Izrailjskih; da pošljemo da vidimo. **14** I
uzeše dva konja kolska, koje posla car za vojskom Sirskom,
govoreæi: idite i vidite. **15** I otidoše za njima do Jordana, i gle, po
svemu putu bijaše puno haljina i sudova, koje pobacaše Sirci u
hitnji. Tada se vratiše poslanici i javiše caru. **16** Tada izide narod
i razgrabi oko Sirski; i bješe mjera bijeloga brašna za sikal, i
dvije mjere jeèma za sikal, po rijeèi Gospodnjoj. **17** I car postavi
na vrata onoga vojvodu, na kojega se ruku naslanjaše, a narod
ga izgazi na vratima, te umrije, po rijeèi èovjeka Božijega, koju

reèe kad car k njemu dođe. **18** Jer kad èovjek Božji reèe caru:
dvije mjere jeèma za sikal i mjera bijeloga brašna za sikal biæe
sjutra u ovo doba na vratima Samarijskim, **19** A onaj vojvoda
odgovori èovjeku Božijemu govoreæi: da Gospod naèini okna na
nebu, bi li moglo biti što kažeš? A Jelisije reèe: ti æeš vidjeti
svojim oèima, ali ga neæeš jesti. **20** I zbi mu se to, jer ga izgazi
narod na vratima, te umrije.

8 I govori Jelisije ženi kojoj sina povrati u život, i reèe: ustani
i idi s domom svojim, i skloni se gdje možeš; jer je Gospod
dozvao glad koja æe doæi i biti na zemlji sedam godina. **2** A
žena usta, i uèini kako reèe èovjek Božji, jer otide s domom
svojim i osta u zemlji Filistejskoj sedam godina. **3** A kad proðe
sedam godina, vrati se žena iz zemlje Filistejske, i otide da
moli cara za kuæu svoju i za njivu svoju. **4** A car govoraše s
Gijezijem, momkom èovjeka Božijega, i reèe: pripovjedi mi sva
velika djela koja je uèinio Jelisije. **5** A kad on pripovjedaše caru
kako je mrtva oživio, gle, žena, kojoj je sina oživio, stade moliti
cara za kuæu svoju i za njivu svoju. A Gijezije reèe: gospodaru
moj, care, ovo je ona žena i ovo je sin njezin, kojega je Jelisije
oživio. **6** Tada car zapita ženu, i ona mu pripovjedi. I car joj dade
jednoga dvoranina i reèe mu: povrati joj sve što je njezino i sve
prihode od njiva od dana kad je ostavila zemlju dori do sada. **7**
Poslije toga dođe Jelisije u Damasak, a car Sirski Ven-Adad
bijaše bolestan, i javiše mu govoreæi: došao je èovjek Božji
ovamo. **8** A car reèe Azailu: uzmi sa sobom dar i idi na susret
èovjeku Božijemu, i preko njega pitaj Gospoda hoæu li ozdraviti
od ove bolesti. **9** Tada otide Azailo na susret njemu ponesavši
dar, svakojakih dobrijeh stvari iz Damaska natovarenijeh na
èetrdeset kamila; i došav stade pred njim i reèe: sin tvoj Ven-

Adad car Sirski posla me k tebi govoreæi: hoæu li ozdraviti od
ove bolesti? **10** A Jelisije mu reèe: idi, reci mu: ozdraviæeš;
ali mi je Gospod pokazao da æe umrijeti. **11** I uprvši oèi u nj
gledaše dugo i zaplaka se èovjek Božji. **12** A Azailo mu reèe: što
plaèe gospodar moj? A on reèe: jer znam kakvo æeš zlo uèiniti
sinovima Izrailjevijem, gradove æeš njihove paliti ognjem, i
mladiæe æeš njihove sjeæi maèem, i djecu æeš njihovu razbijati
i trudne žene njihove rastrzati. **13** A Azailo reèe: a šta je sluga
tvoj, pas, da uèini tako veliku stvar? A Jelisije mu reèe: pokazao
mi je Gospod da æeš ti biti car u Siriji. **14** Tada otišav od Jelisija
dođe ka gospodaru svojemu; a on mu reèe: što ti reèe Jelisije?
A on odgovori: reèe mi da æeš ozdraviti. **15** Ali sjutradan uze
Azailo pokrivaè i zamoèivši ga u vodu prostrije mu po licu, te
umrije. A na njegovo mjesto zacari se Azailo. **16** Pete godine
carovanja Jorama sina Ahavova nad Izrailjem, kad Josafat bješe
car Judin, poèe carovati Joram sin Josafatov car Judin. **17** Imaše
trideset i dvije godine kad poèe carovati, i carova osam godina u
Jerusalimu. **18** I hođaše putem careva Izrailjevijeh, kao što je
èinio dom Ahavov; jer kæi Ahavova bješe mu žena, te on èinjaše
što je zlo pred Gospodom. **19** Ali Gospod ne htje zatrti Jude
radi Davida sluge svojega, kao što mu bješe rekao da æe mu
dati vidjelo između sinova njegovijeh dovijeka. **20** Za njegova
vremena odvrže se Edom da ne bude pod Judom, i postavi cara
nad sobom. **21** Zato otide Joram u Sair i sva kola njegova s
njim; i usta noæu i udari na Edomce, koji ga bijahu opkolili, i na
zapovjednike od kola, i pobježe narod u svoje šatore. **22** Ipak se
odvrgoše Edomci da ne budu pod Judom, do današnjega dana.
U isto vrijeme odmetnu se i Livna. **23** A ostala djela Joramova i
sve što je èinio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinijeh?

24 I Joram poèinu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca
svojih u gradu Davidovu. A na njegovo se mjesto zacari sin
njegov Ohozija. **25** Godine dvanaeste carovanja Jorama sina
Ahavova nad Izrailjem poèe carovati Ohozija sin Joramov, car
Judin. **26** Imaše Ohozija dvadeset i dvije godine kad se zacari, i
carova godinu dana u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Gotolija,
kæi Amrija cara Izrailjeva. **27** On hoðaše putem doma Ahavova,
i èinjaše što je zlo pred Gospodom, kao dom Ahavov, jer bješe
zet domu Ahavovu. **28** Zato poðe s Joramom sinom Ahavovijem
na vojsku na Azaila cara Sirskoga u Ramot Galadski; ali Sirci
razbiše Jorama. **29** I vrati se car Joram da se lijeèi u Jezraelu
od rana koje mu zadaše Sirci u Rami, kad se bijaše s Azailom
carem Sirskim; a Ohozija sin Joramov car Judin otide da vidi
Jorama sina Ahavova u Jezraelu, jer bijaše bolestan.

9 A Jelisije prorok dozva jednoga između sinova proroèkih, i
reèe mu: opaši se i uzmi ovu uljanicu, pa idi u Ramot Galadski.
2 I kad doðeš onamo, vidjeæeš ondje Juja sina Josafata sina
Nimsijina, i ušavši izvedi ga između braæe njegove i odvedi
ga u najtajniju klijet. **3** I uzmi uljanicu i izlij mu na glavu, i reci:
ovako veli Gospod: pomazah te za cara nad Izrailjem. Zatijem
otvori vrata i bježi, i ne zabavljaj se. **4** I otide mladiæ, momak
prorokov, u Ramot Galadski. **5** I kad uðe, gle, sjeðahu vojvode; a
on reèe: vojvodo, imam nešto da ti kažem. A Juj mu reèe: kome
između svijeh nas? A on reèe: tebi, vojvodo. **6** Tada usta, i uðe
u kuæu, a on mu izli na glavu ulje, i reèe mu: ovako veli Gospod
Bog Izrailjev: pomazah te za cara nad narodom Gospodnjim,
Izrailjem. **7** I pobij dom Ahava gospodara svojega, jer hoæu da
pokajem krv sluga svojih proroka, i krv svijeh sluga Gospodnjijeh
od ruke Jezaveljine. **8** I tako æe izginuti sav dom Ahavov,

i istrijebiæu Ahavu i ono što uza zid mokri, i uhvaæenoga i
ostavljenoga u Izrailju. **9** I uèiniæu s domom Ahavovijem kao s
domom Jerovoama sina Navatova i kao s domom Vase sina
Ahijina. **10** I Jezavelju æe izjesti psi u polju Jezraelskom i neæe
biti nikoga da je pogrebe. Potom otvori vrata i pobježe. **11** A Juj
izide k slugama gospodara svojega, i zapitaše ga: je li dobro?
što je došao taj bezumnik k tebi? A on im reèe: znate èovjeka i
besjedu njegovu. **12** A oni rekoše: nije istina; kaži nam. A on im
reèe: tako i tako reèe mi govoreæi: ovako veli Gospod: pomazah
te za cara nad Izrailjem. **13** Tada brže uzeše svak svoju haljinu, i
metnuše poda nj na najvišem basamaku, i zatrubiše u trubu
i rekoše: Juj posta car. **14** Tako se pobuni Juj sin Josafata
sina Nimsijina na Jorama; a Joram èuvaše Ramot Galadski sa
svijem Izrailjem od Azaila cara Sirskoga. **15** A bješe se vratio car
Joram da se lijeèi u Jezraelu od rana koje mu zadaše Sirci,
kad se bijaše s Azailom carem Sirskim. I reèe Juj: ako vam je
volja, neka niko ne izlazi iz grada da otide i javi u Jezrael. **16** I
Juj sjede na kola i otide u Jezrael, jer Joram ležaše ondje; i
Ohozija car Judin bješe došao da vidi Jorama. **17** A stražar
koji stajaše na kuli u Jezraelu, kad ugleda ljudstvo Jujevo gdje
ide, reèe: neko ljudstvo vidim. Tada reèe Joram: uzmi konjika i
pošlji ga pred njih, i neka zapita: je li mir? **18** I otide konjik preda
nj, i reèe: ovako veli car: je li mir? A Juj reèe: šta je tebi do
mira? hajde za mnom. A stražar javi govoreæi: glasnik dođe
do njih, ali se ne vraæa. **19** I posla drugoga konjika, koji kad
dođe k njima reèe: ovako veli car: je li mir? A Juj reèe: šta je
tebi do mira? hajde za mnom. **20** Opet javi stražar govoreæi:
dođe do njih, ali se ne vraæa; a hod kao da je hod Jujev, jer
ide pomamno. **21** Tada reèe Joram: preži. I upregoše u kola

njegova. Tako izide Joram car Izrailjev i Ohozija car Judin,
svaki na svojim kolima, i otidoše na susret Juju, i sretoše ga na
njivi Navuteja Jezraeljanina. **22** I kad Joram ugleda Juja, reèe
mu: je li mir, Juju? A on odgovori: kakav mir? dok je tolikoga
kurvanja Jezavelje matere tvoje i èaranja njezinijeh. **23** Tada
Joram okrete se i pobježe govoreæi Ohoziji: izdaja, Ohozija!
24 Ali Juj zgrabi luk svoj i ustrijeli Jorama među pleæi da mu
strijela proðe kroz srce, te pade u kolima svojim. **25** Tada reèe
Juj Vadekaru vojvodi svom: uzmi ga, i baci ga na njivu Navuteja
Jezraeljanina; jer opomeni se kad ja i ti zajedno jahasmo za
Ahavom ocem njegovijem, kako Gospod izreèe za nj ovo zlo: **26**
Zaista, krv Navutejevu i krv sinova njegovijeh vidjeh sinoæ, reèe
Gospod, i platiæu ti na ovoj njivi, reèe Gospod. Zato uzmi ga
sad i baci na tu njivu po rijeèi Gospodnjoj. **27** A Ohozija car
Judin vidjevši to pobježe k domu u vrtu; ali ga potjera Juj, i reèe:
ubijte i toga na njegovijem kolima. I raniše ga na brdu Guru, koje
je kod Ivleama. I uteèe u Megidon, i ondje umrije. **28** I sluge ga
njegove metnuše na kola i odvezoše u Jerusalim, i pogreboše
ga u grobu njegovu kod otaca njegovijeh u gradu Davidovu.
29 A jedanaeste godine carovanja Jorama sina Ahavova poèe
carovati Ohozija nad Judom. **30** Iza toga Juj doðe u Jezrael.
A Jezavelja kad èu, namaza lice svoje i nakiti glavu svoju, pa
gledaše s prozora. **31** I kad Juj ulažaše na vrata, reèe ona: je li
mir, Zimrije, krvnièe gospodara svojega? **32** A on pogleda na
prozor i reèe: ko je sa mnom? ko? Tada pogledaše u nj dva tri
dvoranina. **33** A on im reèe: bacite je dolje. I baciše je, i pršte krv
njezina po zidu i po konjma, i pogazi je. **34** Potom ušavši jede i
pi, pa reèe: vidite onu prokletnicu, i pogrebite je, jer je carska
kæi. **35** I otidoše da je pogrebu, i ne naðoše od nje ništa do

lubanju i stopala i šake. **36** I doðoše natrag i javiše, a on reèe:
to je rijeè Gospodnja, koju je rekao preko sluge svojega Ilije
Tesviæanina govoreæi: u polju Jezraelskom izješæe psi tijelo
Jezaveljino. **37** Neka bude tijelo Jezaveljino kao gnoj na njivi u
polju Jezraelskom da se ne može kazati: ovo je Jezavelja.

10 A Ahav imaše sedamdeset sinova u Samariji; i Juj
napisa knjigu i posla je u Samariju ka glavarima Jezraelskim,
starješinama i hraniteljima Ahavovijem, i reèe: **2** Kako ova
knjiga dođe k vama, u kojih su sinovi gospodara vašega i kola i
konji i grad tvrdi i oružje, **3** Gledajte koji je najbolji i najvještiji
između sinova gospodara vašega, te ga posadite na prijesto
oca njegova, i bijte se za dom gospodara svoga. **4** Ali se oni
vrlo uplašiše i rekoše: eto, dva cara ne odolješe mu, a kako
æemo mu mi odoljeti? **5** I koji bijaše nad domom, i koji bijaše
nad gradom, i starješine i hranitelji poslaše k Juju govoreæi: mi
smo sluge tvoje, èiniæemo sve što nam kažeš; neæemo nikoga
postavljati carem; èini što ti je volja. **6** I on im napisa drugu
knjigu govoreæi: ako ste moji i slušate mene, uzmite glave svijeh
sinova gospodara svojega i dođite k meni sjutra u ovo doba u
Jezrael. A sinovi carevi, sedamdeset ljudi, bijahu kod najznatnijih
građana, koji ih hranjahu. **7** I kad im dođe ova knjiga, uzeše
sinove careve i poklaše, sedamdeset ljudi, i metnuvši glave
njihove u kotarice poslaše mu u Jezrael. **8** I dođe glasnik, koji
mu javi govoreæi: donesoše glave sinova carevijeh. A on reèe:
složite ih u dvije gomile na vratima, neka stoje do sjutra. **9** A
ujutru izašav stade i reèe svemu narodu: vi nijeste krivi; eto, ja
se podigoh na gospodara svojega i ubih ga; ali ko pobi sve ove?
10 Vidite sada da nije izostala nijedna rijeè Gospodnja koju reèe
Gospod za dom Ahavov, nego je Gospod uèinio što je govorio

preko sluge svojega Ilije. **11** Potom pobi Juj sve koji bijahu ostali
od doma Ahavova u Jezraelu i sve vlastelje njegove i prijatelje
njegove i sveštenike njegove, da ne osta nijedan. **12** Potom se
podiže i pođe da ide u Samariju; i kad bijaše kod kolibe pastirske
na putu, **13** Nađe Juj braæu Ohozije cara Judina, i reèe: ko ste?
Oni rekoše: mi smo braæa Ohozijina i idemo da pozdravimo
sinove careve i sinove carièine. **14** Tada reèe: pohvatajte ih
žive. I pohvataše ih žive i poklaše ih na studencu kod kolibe
pastirske, njih èetrdeset, i ne ostavi nijednoga od njih. **15** Potom
otišav odande nađe Jonadava sina Rihavova, koji ga srete. A on
ga pozdravi i reèe mu: je li srce tvoje pravo kao što je moje
srce prema tvome? A Jonadav odgovori: jest. Ako jest, odgovori
Juj, daj mi ruku. I dade mu ruku; a on ga uze k sebi u kola.
16 I reèe: hajde sa mnom, i vidi moju revnost za Gospoda. I
odvezoše ga na njegovijem kolima. **17** I kad dođe u Samariju,
pobi sve što bješe ostalo od doma Ahavova u Samariji dokle
ga ne istrijebi po rijeèi koju Gospod reèe Iliji. **18** Potom sabra
Juj sav narod i reèe mu: Ahav je malo služio Valu, Juj æe mu
služiti više. **19** Zato dozovite mi sve proroke Valove, sve sluge
njegove i sve sveštenike njegove, nijedan da ne izostane, jer
veliku žrtvu hoæu da prinesem Valu; ko ne dođe, poginuæe. A
Juj èinjaše tako iz prijevare hoteæi pobiti sluge Valove. **20** I reèe
Juj: svetkujte svetkovinu Valu. I oglasiše je. **21** I posla Juj po
svemu Izrailju, te dođoše sve sluge Valove, i ne izosta nijedan
da ne dođe; i uđoše u kuæu Valovu, i napuni se kuæa Valova od
kraja do kraja. **22** Tada reèe onomu koji bijaše nad riznicom:
iznesi haljine svijem slugama Valovijem. I iznese im haljine.
23 Zatijem uđe Juj s Jonadavom sinom Rihavovijem u kuæu
Valovu, i reèe slugama Valovijem: promotrite i vidite da nije tu s

vama koji sluga Gospodnji, nego same sluge Valove. **24** I tako
uðoše da prinesu prinose i žrtve paljenice, a Juj namjesti napolju
osamdeset ljudi, i reèe: ako uteèe koji od ovijeh ljudi koje vam
dajem u ruke, duša æe vaša biti za dušu njegovu. **25** A kad se
svrši žrtva paljenica, zapovjedi Juj vojnicima i vojvodama: uðite,
pobijte ih, da ne izaðe nijedan. I tako ih pobiše oštrijem maèem i
pobacaše ih vojnici i vojvode; potom otidoše u svaki grad gdje
bješe kuæa Valova. **26** I izbaciše likove iz kuæe Valove, i spališe
ih. **27** I izlomiše lik Valov i raskopaše kuæu Valovu, i od nje
naèiniše prohode do današnjega dana. **28** Tako Juj istrijebi Vala
iz Izrailja. **29** Ali ne otstupi Juj od grijehova Jerovoama sina
Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja, od zlatnijeh telaca,
koji bijahu u Vetilju i u Danu. **30** A Gospod reèe Juju: što si dobro
svršio što je pravo preda mnom, i što si uèinio domu Ahavovu
sve što mi je bilo u srcu, zato æe sinovi tvoji sjedjeti na prijestolu
Izrailjevu do èetvrtoga koljena. **31** Ali Juj ne pažaše da hodi po
zakonu Gospoda Boga Izrailjeva svijem srcem svojim, ne otstupi
od grijehova Jerovoamovijeh, kojima navede na grijeh Izrailja.
32 U to vrijeme poèe Gospod krnjiti Izrailja, jer ih pobi Azailo po
svijem međama Izrailjevim. **33** Od Jordana k istoku sunèanom,
svu zemlju Galadsku, Gadovu i Ruvimovu i Manasijinu, od Aroira
na potoku Arnonu, i Galad i Vasan. **34** A ostala djela Jujeva i sve
što je èinio, i sva junaštva njegova, nijesu li zapisana u dnevniku
careva Izrailjevijeh? **35** I poèinu Juj kod otaca svojih, i pogreboše
ga u Samariji; a na njegovo se mjesto zacari Joahaz sin njegov.
36 A carova Juj nad Izrailjem u Samariji dvadeset i osam godina.

11 A Gotolija mati Ohozijina vidjevši da joj pogibe sin usta i
pobi sav rod carski. **2** Ali Josaveja kæi cara Jorama sestra
Ohozijina, uze Joasa sina Ohozijina, i ukrade ga između sinova

carevijeh, koje ubijahu, i s dojkinjom njegovom sakri ga od
Gotolije u ložnicu, te ne pogibe. **3** I bi sakriven s njom u domu
Gospodnjem šest godina, a Gotolija carovaše u zemlji. **4** A
sedme godine posla Jodaj i dozva stotinike i vojvode i vojnike, i
uvede ih k sebi u dom Gospodnji, i uhvati vjeru s njima, i zakle ih
u domu Gospodnjem, i pokaza im sina careva. **5** I zapovjedi
im govoreæi: ovo uèinite: vas treæina, koji dolazite u subotu,
neka èuvaju stražu u dvoru carskom. **6** A treæina neka bude
na vratima Surskim, a treæina na vratima koja su iza vojnika;
i èuvajte dom od sile. **7** A dva dijela vas svijeh koji odlaze u
subotu neka èuvaju stražu u domu Gospodnjem oko cara. **8**
I opkolite cara svaki sa svojim oružjem u ruci, i ko bi navalio
među vrste neka se pogubi, i budite s carem kad stane izlaziti i
ulaziti. **9** I stotinici uèiniše sve kako zapovjedi Jodaj sveštenik;
i uzeše svaki svoje ljude koji dolažahu u subotu s onima koji
odlažahu u subotu, i doðoše k svešteniku Jodaju. **10** I sveštenik
dade stotinicima koplja i štitove cara Davida, što bijahu u domu
Gospodnjem. **11** I vojnici stadoše svaki sa svojim oružjem u ruci
od desne strane doma do lijeve strane doma prema oltaru i
prema domu oko cara. **12** Tada izvede sina careva, i metnu
mu vijenac na glavu, i dade mu svjedoèanstvo, i postaviše ga
carem, i pomazaše ga, i pljeskajuæi rukama govorahu: da živi
car! **13** A kad Gotolija èu viku naroda, koji se stjecaše, doðe k
narodu u dom Gospodnji; **14** I pogleda, i gle, car stajaše kod
stupa po obièaju, i knezovi i trube oko cara, i sav narod iz zemlje
radovaše se, i trube trubljahu. Tada Gotolija razdrije haljine svoje
i povika: buna! buna! **15** A sveštenik Jodaj zapovjedi stotinicima
koji bijahu nad vojskom, i reèe im: izvedite je iz vrsta napolje, i
ko poðe za njom pogubite ga maèem; jer reèe sveštenik: da

ne pogine u domu Gospodnjem. **16** I naèiniše joj mjesto; i kad
doðe na put kojim se ide u dom carski konjskim vratima, ondje
je ubiše. **17** Tada Jodaj uèini zavjet između Gospoda i cara i
naroda da æe biti narod Gospodnji, također i između cara i
naroda. **18** Potom sav narod zemaljski otide u dom Valov, i
raskopaše dom i oltar, i izlomiše likove njegove sasvijem; a
Matana sveštenika Valova ubiše pred oltarima. A sveštenik
opet uredi službu u domu Gospodnjem. **19** I uze stotinike i
vojvode i vojnike i sav narod zemaljski, i izvedoše cara iz doma
Gospodnjega, i uðoše u dom carski putem na vrata vojnièka. I
sjede na carski prijesto. **20** I radovaše se sav narod zemaljski, i
grad se umiri pošto Gotoliju ubiše maèem kod carskoga doma.
21 Joasu bješe sedam godina kad se zacari.

12 Sedme godine Jujeve poèe carovati Joas, i carova èetrdeset
godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Sivija iz Virsaveje. **2** I
èinjaše Joas što je pravo pred Gospodom dokle ga god uèaše
sveštenik Jodaj. **3** Ali visine ne biše oborene; narod još prinošaše
žrtve i kađaše na visinama. **4** I Joas reèe sveštenicima: sav
novac posveæeni, što se donosi u dom Gospodnji, novac onijeh
koji idu u broj, i novac od ucjene svaèije, i sav novac što ko
donosi od svoje volje u dom Gospodnji, **5** Neka sveštenici
uzimaju, svaki od svojega poznanika, i oni neka opravljaju što
je trošno u domu gdje se god nađe da treba opraviti. **6** Ali do
godine dvadeset treæe carovanja Joasova sveštenici još ne
opraviše što bijaše trošno u domu. **7** Tada car Joas dozva Jodaja
sveštenika i ostale sveštenike, i reèe im: zašto ne opravljate
što je trošno u domu? Otsele ne uzimajte novaca od svojih
poznanika, jer treba da vratite da se opravi što je trošno u domu.
8 I sveštenici pristaše da ne uzimaju novaca od naroda i da ne

opravljaju što je trošno u domu. **9** Tada sveštenik Jodaj uze
jedan kovèeg, i proreza rupu na zaklopcu, i metnu ga kod oltara
s desne strane kako se ulazi u dom Gospodnji; i sveštenici koji
èuvahu vrata metaše u nj sve novce koji se donošahu u dom
Gospodnji. **10** A kad viðahu da ima mnogo novaca u kovèegu,
tada dolažaše pisar carev s poglavarom svešteniècim, i izbrojivši
svezivahu novce koji bi se našli u domu Gospodnjem. **11** Potom
davahu gotove novce onima koji upravljahu poslom i starahu se
za dom Gospodnji, a oni ih izdavahu drvodjeljama i poslenicima
koji opravljahu dom Gospodnji, **12** I zidarima i kamenarima, i da
se dobavlja drvo i tesano kamenje, da se opravi što bješe trošno
u domu Gospodnjem, i da se dobavi sve što trebaše da se
opravi dom. **13** Ali novcima koji se donošahu u dom Gospodnji
ne građahu èaša srebrnijeh za dom Gospodnji, ni viljušaka, ni
kotliæa, ni truba, niti kakih sudova zlatnijeh ni srebrnijeh; **14**
Nego ih davahu onima koji bijahu nad poslom da se opravi za
njih dom Gospodnji. **15** I ne tražahu raèuna od ljudi kojima
predavahu novce da izdaju poslenicima, jer vjerno raðahu. **16**
Novci za prijestup i novci za grijehe ne donošahu se u dom
Gospodnji; pripadahu sveštenicima. **17** Tada izide Azailo car
Sirski, i udari na Gat i uze ga; potom se okrete Azailo da ide
na Jerusalim. **18** A Joas car Judin uze sve posveæene stvari,
što Josafat i Joram i Ohozija oci njegovi carevi Judini bijahu
posvetili, i sve što sam bješe posvetio, i sve zlato što se nađe u
riznicama doma Gospodnjega i doma careva, i posla Azailu caru
Sirskom; i tako otide od Jerusalima. **19** A ostala djela Joasova i
sve što je èinio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinijeh?
20 A sluge njegove podigoše se i pobuniše se, i ubiše Joasa u
domu Milonu, kuda se ide u Silu. **21** Joazahar sin Simeatov

i Jozavad sin Somirov, sluge njegove, ubiše ga, te umrije; i
pogreboše ga kod otaca njegovijeh u gradu Davidovu; a na
njegovo mjesto zacari se Amasija sin njegov.

13 Godine dvadeset treæe carovanja Joasa sina Ohozijina nad
Judom zacari se Joahaz sin Jujev nad Izrailjem u Samariji, i
carova sedamnaest godina. **2** I èinjaše što je zlo pred Gospodom,
jer hoðaše za grijesima Jerovoama sina Navatova, kojima
navede na grijeh Izrailja i ne otstupi od njih. **3** Zato se razgnjevi
Gospod na Izrailja i dade ih u ruke Azailu caru Sirskom i u ruke
Ven-Adadu sinu Azailovu za sve ono vrijeme. **4** Ali se Joahaz
pomoli Gospodu, i Gospod ga usliši, jer vidje nevolju Izrailjevu,
kako ih muèi car Sirski. **5** I dade Gospod Izrailju izbavitelja, te se
oprostiše ruke Sirske, i življahu sinovi Izrailjevi u šatorima svojim
kao prije. **6** Ali ne otstupiše od grijehova doma Jerovoamova
kojima na grijeh navede Izrailja, nego hodiše u njima, i sam
lug još stajaše u Samariji. **7** A ne osta Joahazu naroda više
od pedeset konjika i deset kola i deset tisuæa pješaka; nego
ih pobi car Sirski i satr ih, te biše kao prah kad se vrše. **8** A
ostala djela Joahazova i sve što je èinio, i junaštva njegova,
nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh? **9** I poèinu
Joahaz kod otaca svojih, i pogreboše ga u Samariji; a na mjesto
njegovo zacari se Joas sin njegov. **10** Godine trideset sedme
carovanja Joasova nad Judom zacari se Joas sin Joahazov
nad Izrailjem u Samariji, i carova šesnaest godina. **11** I èinjaše
što je zlo pred Gospodom, ne otstupi ni od jednoga grijeha
Jerovoama sina Navatova, koji navede Izrailja na grijeh, nego u
njima hoðaše. **12** A ostala djela Joasova, i sve što je èinio, i
junaštva njegova, kako je vojevao s Amasijom carem Judinijem,
nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh? **13** I poèinu

Joas kod otaca svojih, a Jerovoam sjede na prijesto njegov;
i pogreboše Joasa u Samariji kod careva Izrailjevijeh. **14** A
Jelisije razbolje se od bolesti, od koje i umrije; i Joas car Izrailjev
dođe k njemu, i plaèuæi pred njim govoraše: oèe moj, oèe moj,
kola Izrailjeva i konjici njegovi! **15** A Jelisije mu reèe: uzmi luk
i strijele. I on uze luk i strijele. **16** Tada reèe caru Izrailjevu:
nategni luk rukom svojom. I nateže luk rukom svojom. A Jelisije
metnu ruke svoje caru na ruke. **17** I reèe: otvori prozor s istoka. I
otvori, a Jelisije reèe: pusti strijelu. I on pusti strijelu, a Jelisije
reèe: strijela izbavljenja Gospodnjega, strijela izbavljenja od
Siraca; jer æeš pobiti Sirce u Afeku, i satræeš ih. **18** Još reèe:
uzmi strijele. I uze, a on reèe caru Izrailjevu: udari u zemlju. I
udari tri puta, pa stade. **19** Tada se rasrdi na nj èovjek Božji
i reèe: da si udario pet puta ili šest puta, tada bi pobio Sirce
sasvijem; a sada æeš ih samo tri puta razbiti. **20** Potom umrije
Jelisije, i pogreboše ga. A druge godine udariše èete Moavske
na zemlju. **21** I dogodi se kad pogrebavahu nekoga èovjeka,
ugledaše èetu i baciše èovjeka u grob Jelisijev; i kad èovjek
pade i dotaèe se kostiju Jelisijevih, oživje i usta na noge svoje.
22 A Azailo car Sirski muèaše Izrailja svega vijeka Joahazova.
23 Ali se Gospodu sažali za njima i smilova se na njih i pogleda
na njih zavjeta radi svojega s Avramom, Isakom i Jakovom, i
ne htje ih istrijebiti i ne odvrže ih od sebe do sada. **24** I umrije
Azailo car Sirski, i na njegovo se mjesto zacari Ven-Adad sin
njegov. **25** A Joas sin Joahazov povrati iz ruke Ven-Adada sina
Azailova gradove koje bješe Azailo uzeo ratom Joahazu ocu
njegovu; tri puta ga razbi Joas, i povrati gradove Izrailjeve.

14 Druge godine carovanja Joasa sina Joahazova nad Izrailjem
zacari se Amasija sin Joasov nad Judom. **2** Bijaše mu dvadeset

i pet godina kad poèe carovati, i carova dvadeset i devet godina
u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Joadana, iz Jerusalima. **3**
I èinjaše što je pravo pred Gospodom, ali ne kao David otac
njegov; sasvijem èinjaše onako kako je èinio otac njegov Joas.
4 Jer visine ne biše oborene: narod još prinošaše žrtve i kađaše
na visinama. **5** A kad se utvrdi carstvo u ruci njegovoj, on pobi
sluge svoje koje su ubile cara oca njegova. **6** Ali sinova tijeh
krvnika ne pobi, kao što piše u knjizi zakona Mojsijeva, gdje
je zapovjedio Gospod govoreæi: ocevi da ne ginu za sinove
niti sinovi za oceve, nego svaki za svoj grijeh neka gine. **7** On
pobi deset tisuæa Edomaca u slanoj dolini, i uze Selu ratom, i
prozva je Jokteil, koje osta do danas. **8** Tada posla Amasija
poslanike k Joasu sinu Joahaza sina Jujeva, caru Izrailjevu,
i reèe: doði da se ogledamo. **9** A Joas car Izrailjev posla k
Amasiji caru Judinu i poruèi mu: trn na Livanu posla ka kedru
na Livanu, i poruèi: daj svoju kæer sinu mojemu za ženu; ali
naiðe zvijerje Livansko, i izgazi trn. **10** Pobio si Edomce, pa
se ponese srce tvoje; hvali se, i sjedi kod kuæe svoje; zašto
bi se zapletao u zlo da padneš i ti i Juda s tobom? **11** Ali ne
posluša Amasija; i podiže se Joas car Izrailjev, i ogledaše se,
on i Amasija car Judin, u Vetsemesu Judinu. **12** Ali Judu razbi
Izrailj, te pobjegoše svaki k svojemu šatoru. **13** A Amasiju cara
Judina, sina Joasa sina Ohozijina, uhvati Joas car Izrailjev u
Vetsemesu; potom doðe u Jerusalim i obori zid Jerusalimski
od vrata Jefremovijeh do vrata na uglu, èetiri stotine lakata.
14 I uze sve zlato i srebro i sve posuðe što se naðe u domu
Gospodnjem i u riznicama doma careva, i taoce, pa se vrati u
Samariju. **15** A ostala djela Joasova, što je uèinio, i junaštva
njegova, i kako je vojevao s Amasijom carem Judinijem, nije li to

zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh? **16** I poèinu Joas kod
otaca svojih, i bi pogreben u Samariji kod careva Izrailjevijeh, a
na njegovo se mjesto zacari Jerovoam sin njegov. **17** Amasija
pak sin Joasov car Judin poživje petnaest godina po smrti Joasa
sina Joahazova, cara Izrailjeva. **18** A ostala djela Amasijina
nijesu li zapisana u dnevniku careva Judinijeh? **19** I digoše bunu
na nj u Jerusalimu, te pobježe u Lahis, a oni poslaše za njim u
Lahis i ubiše ga ondje. **20** A odande ga donesoše na konjma, i
bi pogreben u Jerusalimu kod otaca svojih u gradu Davidovu. **21**
Tada sav narod Judin uze Azariju, kome bijaše šesnaest godina,
i zacariše ga na mjesto oca njegova Amasije. **22** On sazida Elat
povrativ ga Judi pošto car poèinu kod otaca svojih. **23** Godine
petnaeste carovanja Amasije sina Joasova nad Judom zacari se
Jerovoam sin Joasov nad Izrailjem u Samariji, i carova èetrdeset
i jednu godinu. **24** I èinjaše što je zlo pred Gospodom i ne otstupi
ni od jednoga grijeha Jerovoama sina Navatova kojima navede
na grijeh Izrailja. **25** On povrati međe Izrailjeve od Emata do
mora uz polje, po rijeèi Gospoda Boga Izrailjeva, koju reèe preko
sluge svojega Jone sina Amatijina, proroka iz Gatefera. **26** Jer
Gospod vidje da je u ljutoj nevolji Izrailj, i da nema ništa ni od
uhvaæenoga ni od ostavljenoga, i da nema nikoga da pomože
Izrailju. **27** I ne bješe rekao Gospod da zatre ime Izrailjevo pod
nebom; zato ih izbavi preko Jerovoama sina Joasova. **28** A
ostala djela Jerovoamova, i sve što je èinio, i junaštva njegova,
kako je vojevao i kako je povratio Damasak i Emat od Jude
Izrailju, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh? **29**
Potom poèinu Jerovoam kod otaca svojih, careva Izrailjevijeh, a
na njegovo se mjesto zacari Zaharija sin njegov.

15 Godine dvadeset sedme carovanja Jerovoamova nad
Izrailjem zacari se Azarija sin Amasijin nad Judom. **2** Bješe mu
šesnaest godina kad se zacari, i carova pedeset i dvije godine
u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Jeholija, iz Jerusalima. **3**
On èinjaše što je pravo pred Gospodom sasvijem kao što je
èinio Amasija otac njegov. **4** Ali visine ne biše oborene: narod
još prinošaše žrtve i kađaše na visinama. **5** A Gospod udari
cara, te bi gubav do smrti svoje; i življaše u odvojenom domu; a
Jotam sin carev upravljaše dvorom i suđaše narodu u zemlji. **6**
A ostala djela Azarijina i sve što je èinio, nije li to zapisano u
dnevniku careva Judinijeh? **7** I poèinu Azarija kod otaca svojih,
i pogreboše ga kod otaca njegovijeh u gradu Davidovu; a na
njegovo se mjesto zacari Jotam sin njegov. **8** Trideset osme
godine carovanja Azarijina nad Judom zacari se Zaharija sin
Jerovoamov nad Izrailjem u Samariji, i carova šest mjeseca. **9** I
èinjaše što je zlo pred Gospodom kao što su èinili oci njegovi; ne
otstupi od grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede
na grijeh Izrailja. **10** I pobuni se na nj Salum sin Javisov, i ubi ga
pred narodom i pogubi ga, i zacari se na njegovo mjesto. **11**
A ostala djela Zaharijina, eno zapisana su u dnevniku careva
Izrailjevijeh. **12** To je rijeè Gospodnja koju reèe Juju govoreæi:
sinovi tvoji do èetvrtoga koljena sjedeæe na prijestolu Izrailjevu.
I zbi se tako. **13** Salum sin Javisov zacari se trideset devete
godine carovanja Ozijina nad Judom, a carova mjesec dana u
Samariji. **14** Jer Menajim sin Gadijev iz Terse podiže se i dođe u
Samariju i ubi Saluma sina Javisova u Samariji, i pogubi ga, i
zacari se na njegovo mjesto. **15** A ostala djela Salumova i buna
koju podiže, eto, to je zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh.
16 Tada Menajim raskopa Tapsu i pobi sve koji bijahu u njoj i u

međama njezinijem od Terse, jer mu ne otvoriše, zato ih pobi
i sve trudne žene njihove raspori. **17** Godine trideset devete
carovanja Azarijina nad Judom zacari se Menajim sin Gadijev
nad Izrailjem, i carova deset godina u Samariji. **18** I èinjaše
što je zlo pred Gospodom, ne otstupi svega vijeka svojega od
grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh
Izrailja. **19** Tada Ful car Asirski udari na zemlju, a Menajim
dade Fulu tisuæu talanata srebra da bi mu pomogao da utvrdi
carstvo u svojoj ruci. **20** A te novce uze Menajim od Izrailja,
od svijeh bogatijeh ljudi, da ih da caru Asirskom, od svakoga
po pedeset sikala. Tako se vrati car Asirski, i ne zabavi se
ondje u zemlji. **21** A ostala djela Menajimova i što je god èinio,
nije li zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh? **22** I poèinu
Menajim kod otaca svojih, a na njegovo se mjesto zacari Fakija
sin njegov. **23** Godine pedesete carovanja Azarijina nad Judom
zacari se Fakija sin Menajimov nad Izrailjem u Samariji, i carova
dvije godine. **24** I èinjaše što je zlo pred Gospodom, ne otstupi
od grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh
Izrailja. **25** I pobuni se na nj Fekaj sin Remalijin, vojvoda njegov,
i ubi ga u Samariji u carskom dvoru, s Argovom i Arijem i s
pedeset ljudi sinova Galadovijeh; i ubivši ga zacari se na njegovo
mjesto. **26** A ostala djela Fakijina i što je god èinio, eno je
zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh. **27** Godine pedeset
druge Azarije cara Judina zacari se Fekaj sin Remalijin nad
Izrailjem u Samariji, i carova dvadeset godina. **28** I èinjaše
što je zlo pred Gospodom, ne otstupi od grijehova Jerovoama
sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja. **29** U vrijeme
Fekaja cara Izrailjeva dođe Teglat-Felasar car Asirski, i uze Ijon
i Avel-Vetmahu i Janoh i Kedes i Asor i Galad i Galileju, svu

zemlju Neftalimovu, i preseli narod odande u Asiriju. **30** Tada se
pobuni Osija sin Ilin na Fekaja sina Remalijina i ubi ga i pogubi
ga, i zacari se na njegovo mjesto dvadesete godine Jotama
sina Ozijina. **31** A ostala djela Fekajeva i sve što je èinio, eno
je zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh. **32** Druge godine
carovanja Fekaja sina Remalijina nad Izrailjem zacari se Jotam
sin Ozijin nad Judom. **33** Bijaše mu dvadeset i pet godina kad
poèe carovati, i carova šesnaest godina u Jerusalimu. Materi mu
bješe ime Jerusa, kæi Sadokova. **34** I èinjaše što je pravo pred
Gospodom, sasvijem èinjaše kako je èinio Ozija otac njegov. **35**
Ali visine ne biše oborene: narod još prinošaše žrtve i kađaše na
visinama. On naèini najviša vrata na domu Gospodnjem. **36**
A ostala djela Jotamova i sve što je èinio, nije li zapisano u
dnevniku careva Judinijeh? **37** U to vrijeme poèe Gospod puštati
na Judu Resina cara Sirskoga i Fekaja sina Remalijina. **38** I
Jotam poèinu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u
gradu Davida oca svojega; a na njegovo se mjesto zacari Ahaz
sin njegov.

16 Godine sedamnaeste Fekaja sina Remalijina zacari se Ahaz
sin Jotamov car Judin. **2** Dvadeset godina bijaše Ahazu kad
poèe carovati, i carova šesnaest godina u Jerusalimu, ali ne
èinjaše što je pravo pred Gospodom Bogom njegovijem kao
David otac njegov. **3** Jer hođaše putem careva Izrailjevijeh, pa i
sina svojega pusti kroz oganj po gadnijem djelima naroda koje
odagna Gospod ispred sinova Izrailjevijeh. **4** I prinošaše žrtve
i kađaše na visinama i po humovima i pod svakim zelenijem
drvetom. **5** Tadaođe Resin car Sirski i Fekaj sin Remalijin car
Izrailjev, đođoše da biju Jerusalim, i opkoliše Ahaza; ali ga ne
mogoše osvojiti. **6** U to vrijeme Resin car Sirski povrati Sircima

Elat, i izagna Judeje iz Elata, i doðoše Sirci u Elat i ostaše ondje
do danas. **7** Ali Ahaz posla poslanike k Teglat-Felasaru caru
Asirskom i poruèi mu: sluga sam tvoj, hodi i izbavi me iz ruku
cara Sirskoga i iz ruku cara Izrailjeva, koji se podigoše na me. **8**
I uze Ahaz zlato i srebro što se nađe u domu Gospodnjem i u
riznicama doma carskoga, i posla na dar caru Asirskom. **9** I
posluša ga car Asirski, i dođe na Damasak i uze ga, i preseli
narod odande u Kir, a Resina pogubi. **10** Tada car Ahaz otide na
susret Teglat-Felasaru caru Asirskom u Damasak; i vidje car
Ahaz oltar koji bijaše u Damasku, pa posla svešteniku Uriji sliku
od toga oltara i od sve naprave njegove. **11** I naèini sveštenik
Urija oltar sasvijem kako posla car Ahaz iz Damaska, onako
naèini Urija sveštenik, dokle se vrati car Ahaz iz Damaska. **12**
Pa kad se car vrati iz Damaska i vidje oltar, pristupi k njemu i
prinese žrtvu na njemu. **13** I zapali žrtvu svoju paljenicu i dar
svoj, i izli naljev svoj, i pokropi oltar krvlju zahvalnijeh žrtava
svojih. **14** A mjedeni oltar što bješe pred Gospodom prenese s
prednje strane doma da ne stoji između njegova oltara i doma
Gospodnjega, i namjesti ga pokraj svoga oltara k sjeveru. **15** I
zapovjedi car Ahaz Uriji svešteniku govoreæi: na velikom oltaru
pali žrtvu paljenicu jutrenju i dar veèernji i žrtvu paljenicu carevu
s darom njezinijem i žrtvu paljenicu svega naroda zemaljskoga
s darovima njihovijem i naljevima njihovijem; i po njemu kropi
svakom krvlju od žrtava paljenica i svakom krvlju od drugih
žrtava. A za oltar mjedeni promisliæu. **16** I uèini sveštenik
Urija sve kako mu zapovjedi car Ahaz. **17** I oplate s podnožja
skide car Ahaz i uze s njih umivaonice, i more skide s volova
mjedenijeh koji bijahu pod njim, i metnu ga na pod kameni. **18** I
strehu subotnu, koju bijahu naèinili u domu, i ulazak carski, koji

bijaše spolja, ukloni također od doma Gospodnjega, bojeæi se
cara Asirskoga. **19** A ostala djela Ahazova što je èinio, nijesu li
zapisana u dnevniku careva Judinijeh? **20** I poèinu Ahaz kod
otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovu; a
na njegovo se mjesto zacari Jezekija sin njegov.

17 Dvanaeste godine carovanja Ahazova nad Judom zacari se
u Samariji nad Izrailjem Osija sin Ilin, i carova devet godina. **2** I
èinjaše što je zlo pred Gospodom, ali ne kao carevi Izrailjevi koji
biše prije njega. **3** Na njega dođe Salmanasar car Asirski, i Osija
mu posta sluga, te mu plaæaše danak. **4** Ali car Asirski opazi da
Osija hoæe da se odmetne, jer Osija posla poslanike k Soju
caru Misirskom i ne posla danka godišnjega caru Asirskom;
zato ga opkoli car Asirski i svezavši baci ga u tamnicu. **5** I car
Asirski prođe svu zemlju i dođe na Samariju, i bi je tri godine.
6 Devete godine Osijine uze car Asirski Samariju i odvede
Izrailja u Asiriju i naseli u Alaju i u Avoru na vodi Gozanu i
u gradovima Midskim. **7** A to bi što sinovi Izrailjevi griješiše
Gospodu Bogu svojemu, koji ih je izveo iz zemlje Misirske ispod
ruke Faraona cara Misirskoga, i bojaše se drugih bogova, **8** I
hodiše po uredbama naroda koje odagna Gospod ispred sinova
Izrailjevijeh, i kako èiniše carevi Izrailjevi; **9** I tajno èiniše sinovi
Izrailjevi što nije pravo pred Gospodom Bogom njihovijem, i
pogradiše visine po svijem gradovima svojim, od kule stražarske
do gradova ozidanijeh. **10** I podigoše likove i lugove na svakom
visokom humu i pod svakim zelenijem drvetom. **11** I kađahu
onuda po svijem visinama kao narodi koje odagna Gospod
ispred njih, i èinjahu zle stvari gnjeveæi Gospoda. **12** I služahu
gadnijem bogovima, za koje im bješe Gospod rekao: ne èinite
to. **13** I Gospod opominjaše Izrailja i Judu preko svijeh proroka

i svijeh vidjelaca govoreæi: vratite se sa zlijeh putova svojih
i držite zapovijesti moje i uredbe moje po svemu zakonu koji
sam zapovjedio ocima vašim i koji sam vam poslao po slugama
svojim prorocima. **14** Ali ne poslušaše; nego bjehu tvrdovrati
kao i oci njihovi, koji ne vjerovaše Gospodu Bogu svojemu. **15**
I odbaciše uredbe njegove i zavjet njegov, koji uèini s ocima
njihovijem, i svjedoèanstva njegova, kojima im svjedoèaše, i
hodiše za ništavilom i postaše ništavi, i za narodima koji bijahu
oko njih, za koje im bješe zapovjedio Gospod da ne èine kao
oni. **16** I ostaviše sve zapovijesti Gospoda Boga svojega, i
naèiniše sebi livene likove, dva teleta, i lugove, i klanjaše se
svoj vojsci nebeskoj, i služiše Valu. **17** I provodiše sinove svoje
i kæeri svoje kroz oganj, i davaše se na vraèanje i gatanje, i
prodaše se da èine zlo pred Gospodom gnjeveæi ga. **18** Zato se
Gospod razgnjevi vrlo na Izrailja, i odbaci ih od sebe, te ne osta
nego samo pleme Judino. **19** Pa ni Juda ne držaše zapovijesti
Gospoda Boga svojega, nego hoðaše po uredbama koje naèiniše
Izrailjci. **20** Zato Gospod povrže sve sjeme Izrailjevo, i muèi ih,
i predade ih u ruke onima koji ih plijene, dokle ih i odbaci od
sebe. **21** Jer se ocijepiše Izrailjci od doma Davidova, i postaviše
carem Jerovoama sina Navatova, a Jerovoam odbi Izrailjce od
Gospoda i navede ih da griješe grijehom velikim. **22** I hodiše
sinovi Izrailjevi u svijem grijesima Jerovoamovijem koje je on
èinio, i ne otstupiše od njih; **23** Dokle Gospod ne odbaci Izrailja
od sebe kao što je govorio preko svijeh sluga svojih proroka, i
tako preseljen bi Izrailj iz zemlje svoje u Asirsku do današnjega
dana. **24** Potom dovede car Asirski ljude iz Vavilona i iz Hute i iz
Ave i iz Emata i iz Sefarvima, i naseli ih u gradovima Samarijskim
mjesto Izrailjaca, i naslijediše Samariju, i življahu po gradovima

njezinijem. **25** A kad poèeše živjeti ondje, ne bojahu se Gospoda,
a Gospod posla na njih lavove, koji ih davljahu. **26** Zato rekoše
caru Asirskom govoreæi: ovi narodi koje si doveo i naselio u
gradovima Samarijskim ne znaju zakona Boga one zemlje; zato
posla na njih lavove, koji ih eto more, jer ne znaju zakona Boga
one zemlje. **27** Tada zapovjedi car Asirski i reèe: odvedite onamo
jednoga od sveštenika koje ste doveli odande, pa neka ide i
sjedi ondje, neka ih uèi zakonu Boga one zemlje. **28** I tako jedan
od sveštenika, koje bijahu odveli iz Samarije, doðe i nastani se u
Vetilju, i uèaše ih kako æe se bojati Gospoda. **29** Ali naèiniše
sebi svaki narod svoje bogove, i pometaše ih u kuæe visina,
koje bijahu naèinili Samarijani, svaki narod u svojim gradovima
u kojima življahu. **30** Jer Vavilonjani naèiniše Sokot-Venotu, a
Huæani naèiniše Nergala, a Emaæani naèiniše Asima; **31** I
Avljani naèiniše Nivaza i Tartaka, a Sefarvimci spaljivahu sinove
svoje ognjem Adramelehu i Anamelehu bogovima Sefarvimskim.
32 Ali se bojahu Gospoda, i postaviše između sebe sveštenike
visinama, koji im služahu u domovima visina; **33** Bojahu se
Gospoda, ali i svojim bogovima služahu po obièaju onijeh naroda
iz kojih ih preseliše. **34** I do današnjega dana rade po starijem
obièajima; ne boje se Gospoda a ne rade ni po svojim uredbama
i obièajima, ni po zakonu i zapovijesti što je zapovjedio Gospod
sinovima Jakova, kojemu nadje ime Izrailj; **35** S kojima uèini
Gospod zavjet i zapovjedi im i reèe: ne bojte se drugih bogova
niti im se klanjajte niti im služite niti im prinosite žrtava; **36** Nego
Gospoda, koji vas je izveo iz zemlje Misirske silom velikom i
mišicom podignutom, njega se bojte i njemu se klanjajte i njemu
prinosite žrtve; **37** I uredbe i pravila i zakon i zapovijesti što
vam je napisao držite izvršujuæi ih vazda, i ne bojte se drugih

bogova. **38** I ne zaboravljajte zavjeta koji je uèinio s vama, i ne
bojte se drugih bogova. **39** Nego Gospoda Boga svojega bojte
se, i on æe vas izbaviti iz ruku svijeh neprijatelja vaših. **40** Ali
ne poslušaše, nego radiše po starom svom obièaju. **41** Tako
ovi narodi bojahu se Gospoda i idolima svojim služahu; i sinovi
njihovi i sinovi sinova njihovijeh èine do današnjega dana onako
kako su èinili oci njihovi.

18 A treæe godine carovanja Osije sina Ilina nad Izrailjem
zacari se Jezekija sin Ahazov nad Judom. **2** Bijaše mu dvadeset i
pet godina kad poèe carovati, i carova dvadeset i devet godina u
Jerusalimu. Materi mu bješe ime Avija, kæi Zaharijina. **3** I èinjaše
što je pravo pred Gospodom sasvijem kao što je èinio David otac
njegov. **4** On obori visine, i izlomi likove i isjeèe lugove, i razbi
zmiju od mjedi, koju bješe naèinio Mojsije, jer joj do tada kađahu
sinovi Izrailjevi; i prozva je Neustan. **5** Uzdaše se u Gospoda
Boga Izrailjeva, i ne bi takoga između svijeh careva Judinijeh
poslije njega ni prije njega. **6** Jer prionu za Gospoda, ne otstupi
od njega, nego drža zapovijesti koje zapovjedi Gospod Mojsiju. **7**
I Gospod bijaše s njim; kuda god iđaše napredovaše; i odmetnu
se od cara Asirskoga, te mu ne bi sluga. **8** On pobi Filisteje do
Gaze i međe njezine, od kule stražarske do grada ozidana. **9**
A èetvrte godine carovanja Jezekijina, a to je sedma godina
carovanja Osije sina Ilina nad Izrailjem, podiže se Salmanasar
car Asirski na Samariju, i opkoli je. **10** I poslije tri godine uze je;
šeste godine carovanja Jezekijina, a devete godine carovanja
Osijina nad Izrailjem, bi uzeta Samarija. **11** I odvede car Asirski
Izrailjce u Asiriju, i naseli ih u Alaju i u Avoru na vodi Gozanu i
po gradovima Midskim. **12** Jer ne slušaše glasa Gospoda Boga
svojega i prestupaše zavjet njegov, sve što im je zapovjedio

Mojsije sluga Gospodnji, ne slušaše niti tvoriše. **13** A èetrnaeste
godine carovanja Jezekijina podiže se Senahirim car Asirski na
sve tvrde gradove Judine, i uze ih. **14** Tada Jezekija car Judin
posla u Lahis k caru Asirskom i poruèi mu: zgriješio sam; vrati
se od mene, što god nametneš na me nosiæu. A car Asirski
nametnu na Jezekiju cara Judina trista talanata srebra i trideset
talanata zlata. **15** I dade car Jezekija sve srebro što se nađe
u domu Gospodnjem i u riznicama carskoga dvora. **16** U to
vrijeme car Jezekija raskopa vrata na crkvi Gospodnjoj i pragove
koje sam bješe okovao, i dade caru Asirskom. **17** Ali car Asirski
posla Tartana i Ravsarisa i Ravsaka iz Lahisa k caru Jezekiji
u Jerusalim s velikom vojskom; i oni se podigoše i dođoše u
Jerusalim; i podigavši se i došavši stadoše kod jaza gornjega
jezera, koji je pokraj puta u polju bjeljarevu. **18** I stadoše vikati
cara. Tada dođe k njima Elijakim sin Helkijin, koji bijaše nad
dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov pametar. **19** I reèe im
Ravsak: kažite caru Jezekiji: ovako kaže veliki car, car Asirski:
kakva je to uzdanica, u koju se uzdaš? **20** Ti veliš, ali su prazne
rijeèi, da imaš svjeta i sile za rat. U što se dakle uzdaš, te si
se odmetnuo od mene? **21** Gle, uzdaš se u Misir, u štap od
trske slomljene, na koji ako se ko nasloni, uæi æe mu u ruku i
probošæe je; taki je Faraon car Misirski svima koji se uzdaju u
nj. **22** Ako li mi reèete: uzdamo se u Gospoda Boga svojega;
nije li to onaj èije je visine i oltare oborio Jezekija i zapovjedio
Judi i Jerusalimu: pred ovijem oltarom klanjajte se u Jerusalimu.
23 Hajde, zateci se mojemu gospodaru caru Asirskom; i daæu ti
dvije tisuæe konja, ako možeš dobaviti koji æe jahati na njima.
24 Kako æeš dakle odbiti i jednoga vojvodu između najmanjih
sluga gospodara mojega? Ali se ti uzdaš u Misir za kola i konjike.

25 Svrh toga, eda li sam ja bez Gospoda došao na ovo mjesto
da ga zatrem? Gospod mi je rekao: idi na tu zemlju, i zatri je. **26**
Tada Elijakim sin Helkijin i Somna i Joah rekoše Ravsaku: govori
slugama svojim Sirski, jer razumijemo, a nemoj nam govoriti
Judejski da sluša narod na zidu. **27** A Ravsak im reèe: eda li
me je gospodar moj poslao ka gospodaru tvojemu ili k tebi da
kažem ove rijeèi? nije li k tijem ljudima, što sjede na zidu, da
jedu svoju neèist i da piju svoju mokraæu s vama? **28** Tada
stade Ravsak i povika iza glasa Judejski, i reèe govoreæi: èujte
rijeè velikoga cara, cara Asirskoga. **29** Ovako kaže car: nemojte
da vas vara Jezekija; jer vas ne može izbaviti iz moje ruke. **30**
Nemojte da vas nagovori Jezekija da se pouzdate u Gospoda,
govoreæi: Gospod æe nas izbaviti, i ovaj se grad neæe dati u
ruke caru Asirskom. **31** Ne slušajte Jezekije; jer ovako kaže car
Asirski: uèinite mir sa mnom, i hodite k meni, pa jedite svaki sa
svoga èokota i svaki sa svoje smokve, i pijte svaki iz svojega
studenca. **32** Dokle ne doðem i odnesem vas u zemlju kao što je
vaša, u zemlju obilnu žitom i vinom, u zemlju obilnu hljebom
i vinogradima, u zemlju obilnu maslinom i uljem i medom, pa
æete živjeti i neæete izginuti. Ne slušajte Jezekije, jer vas vara
govoreæi: Gospod æe nas izbaviti. **33** Je li koji između bogova
drugih naroda izbavio svoju zemlju iz ruke cara Asirskoga? **34**
Gdje su bogovi Ematski i Arfadski? gdje su bogovi Sefarvimski,
Enski i Avski? jesu li izbavili Samariju iz mojih ruku? **35** Koji su
između svijeh bogova ovijeh zemalja izbavili zemlju svoju iz moje
ruke? a Gospod æe izbaviti Jerusalim iz moje ruke? **36** Ali narod
muèaše, i ne odgovoriše mu ni rijeèi, jer car bješe zapovjedio i
rekao: ne odgovarajte mu. **37** Tada Elijakim sin Helkijin, koji

bijaše nad dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov, pametar,
doðoše k Jezekiji razdrvši haljine, i kazaše mu rijeèi Ravsakove.

19 A kad to èu car Jezekija, razdrije haljine svoje i veza oko
sebe kostrijet, pa otide u dom Gospodnji. **2** I posla Elijakima,
koji bijaše nad dvorom, i Somnu pisara i najstarije sveštenike
obuèene u kostrijet k Isaiji proroku sinu Amosovu. **3** I rekoše
mu: ovako veli Jezekija: ovo je dan nevolje i kara i ruga; jer
prispješe djeca do poroðaja, a nema snage da se rode. **4** Da
ako je èuo Gospod Bog tvoj sve što reèe Ravsak, kojega posla
car Asirski gospodar njegov da ruži Boga živoga i da ga vrijeða
rijeèima, koje je èuo Gospod Bog tvoj; pomoli se za ostatak koji
se nalazi. **5** I doðoše k Isaiji sluge cara Jezekije. **6** I reèe im
Isaija: ovako recite gospodaru svojemu: ovako veli Gospod: ne
plaši se od rijeèi koje si èuo, kojima huliše na me sluge cara
Asirskoga. **7** Evo, ja æu pustiti na nj duh, te æe èuti glas i
vratiti se u svoju zemlju, i uèiniæu da pogine od maèa u svojoj
zemlji. **8** I tako vrativši se Ravsak nađe cara Asirskoga gdje
bije Livnu, jer bješe èuo da je otišao od Lahisa. **9** A on èu za
Tiraku cara Huskoga gdje kazaše: evo ide da se bije s tobom.
Zato opet posla poslanike k Jezekiji govoreæi: **10** Ovako recite
Jezekiji caru Judinu: nemoj da te vara Bog tvoj, u kojega se
uzdaš govoreæi: neæe se dati Jerusalim u ruke caru Asirskom.
11 Eto èuo si šta su uèinili carevi Asirski svijem zemljama potrvši
ih sasvijem; a ti li æeš se izbaviti? **12** Jesu li narode koje satrše
oci moji izbavili bogovi njihovi, Gosance, Harance, Resefe i
sinove Edenove, koji bijahu u Telasaru? **13** Gdje je car Ematski i
car Arfadski i car od grada Sefarvima, od Ene i Ave? **14** A kad
Jezekija primi knjigu iz ruku poslanika i proèita je, otide u dom
Gospodnji, i razvi je Jezekija pred Gospodom. **15** I pomoli se

Jezekija Gospodu govoreæi: Gospode Bože Izrailjev, koji sjediš
na heruvimima, ti si sam Bog svijem carstvima na zemlji, ti si
stvorio nebo i zemlju, **16** Prigni, Gospode, uho svoje i èuj; otvori,
Gospode, oèi svoje i vidi; èuj rijeèi Senahirima, koji posla da ruži
Boga živoga. **17** Istina je, Gospode, opustošili su carevi Asirski
one narode i zemlje njihove; **18** I pobacali su bogove njihove u
oganj, jer ne bijahu bogovi, nego djelo ruku èovjeèijih, drvo i
kamen; zato ih potrše. **19** I zato, Gospode Bože naš, izbavi nas
iz ruku njegovijeh, da poznadu sva carstva na zemlji da si ti
Gospode sam Bog. **20** Tada posla Isaija sin Amosov k Jezekiji, i
poruèi mu: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: uslišio sam za što si
mi se molio radi Senahirima cara Asirskoga. **21** Ovo je rijeè koju
izreèe Gospod za nj: ruga ti se i potsmijeva ti se djevojka, kæi
Sionska, za tobom maše glavom kæi Jerusalimska. **22** Koga si
ružio i hulio? i na koga si podigao glas? i podigao u vis oèi svoje?
Na sveca Izrailjeva. **23** Preko poslanika svojih ružio si Gospoda
i rekao si: s mnoštvom kola svojih izidoh na visoke gore, na
strane Livanske, i posjeæi æu visoke kedre njegove i lijepe jele
njegove, i uæi æu u krajnji stan njegov, u šumu njegova Karmila.
24 Ja sam kopao i pio vodu tuðu, i isušio sam stopama svojim
sve potoke gradovima. **25** Nijesi li èuo da ja to odavna èinim i od
iskona da sam tako uredio? sada puštam to, da prevratiš tvrde
gradove u puste gomile. **26** Zato koji u njima žive iznemogoše,
uplašiše se i smetoše se, postaše kao trava poljska, kao zelena
travica, kao trava na krovovima, koja se suši prije nego sazri. **27**
Znam sjeðenje tvoje, i polaženje tvoje i dolaženje tvoje znam, i
kako bjesniš na me. **28** Jer bjesniš na me, i tvoja obijest doðe do
mojih ušiju; zato æu metnuti brnjicu svoju na nozdrve tvoje i
uzdu svoju u gubicu tvoju, pa æu te odvesti natrag putem kojim

si došao. **29** A tebi ovo neka bude znak: ješæete ove godine što
samo od sebe rodi, i druge godine što opet samo od sebe rodi;
a treæe godine sijte i žanjite i sadite vinograde i jedite rod s
njih. **30** Jer ostatak doma Judina, što ostane, opet æe pustiti žile
ozdo i roditi ozgo. **31** Jer æe iz Jerusalima izaæi ostatak, i iz
gore Siona, koji se saèuvaju. Revnost Gospoda nad vojskama
uèiniæe to. **32** Zato ovako veli Gospod za cara Asirskoga: neæe
uæi u ovaj grad niti æe baciti amo strijele, neæe se primaæi ka
njemu sa štitom, niti æe iskopati opkopa oko njega. **33** Vratiæe
se putem kojim je došao, a u grad ovaj neæe uæi, veli Gospod.
34 Jer æu braniti taj grad, i saèuvaæu ga sebe radi i radi Davida
sluge svojega. **35** I istu noæ anðeo Gospodnji izide i pobi u
okolu Asirskom sto i osamdeset i pet tisuæa; i kad ustaše ujutru,
a to sve sami mrtvaci. **36** Te se podiže Senahirim car Asirski, i
otide, i vrativši se osta u Nineviji. **37** I kad se klanjaše u domu
Nisroka boga svojega, Adrameleh i Sarasar sinovi njegovi ubiše
ga maèem, a sami pobjegoše u zemlju Araratsku, i na njegovo
se mjesto zacari Esaradon sin njegov.

20 U to vrijeme razbolje se Jezekija na smrt; i dođe k njemu
prorok Isaija sin Amosov i reèe mu: ovako veli Gospod: naredi za
kuæu svoju, jer æeš umrijeti i neæeš ostati živ. **2** A on se okrete
licem k zidu, i pomoli se Gospodu govoreæi: **3** Oh, Gospode,
opomeni se da sam jednako hodio pred tobom vjerno i s cijelijem
srcem, i tvorio što je tebi ugodno. I plaka Jezekija veoma. **4** I
Isaija još ne bješe otišao do polovine dvora, a dođe mu rijeè
Gospodnja govoreæi: **5** Vrati se i reci Jezekiji, voðu naroda
mojega: ovako veli Gospod Bog Davida oca tvojega: èuo sam
molitvu tvoju, i vidio sam suze tvoje; evo iscijeliæu te, do tri dana
iæi æeš u dom Gospodnji. **6** I dodaæu ti vijeku petnaest godina,

i izbaviæu tebe i ovaj grad iz ruku cara Asirskoga, i braniæu
ovaj grad sebe radi i radi Davida sluge svojega. **7** Potom reèe
Isaija: donesite grudu suhih smokava. I donesavši priviše mu
na otok, i iscijeli se. **8** A Jezekija reèe Isaiji: šta æe biti znak
da æe me Gospod iscijeliti i da æu do tri dana otiæi u dom
Gospodnji? **9** A Isaija reèe: ovo neka ti bude znak od Gospoda
da æe uèiniti Gospod što je rekao: hoæeš li da otide sjen deset
koljenaca naprijed ili da se vrati deset koljenaca natrag? **10** A
Jezekija reèe: lako je da sjen otide naprijed deset koljenaca;
nemoj, nego neka se vrati sjen deset koljenaca natrag. **11** I Isaija
prorok zavapi ka Gospodu, i vrati Gospod sjen po koljencima po
kojima bijaše otišao na sunèaniku Ahazovu natrag za deset
koljenaca. **12** U to vrijeme Verodah-Valadan, sin Valadanov,
car Vavilonski posla knjigu s darom Jezekiji; jer bješe èuo da
je bolestan Jezekija. **13** I Jezekija saslušav poslanike pokaza
im sve riznice svoje, srebro i zlato i mirise, i najbolje ulje, i
kuæu gdje mu bješe oružje, i što se god nalažaše u riznicama
njegovijem, ne osta ništa da im ne pokaza Jezekija u kuæi svojoj
i u svemu gospodstvu svojem. **14** Tada dođe prorok Isaija k
caru Jezekiji i reèe mu: šta su govorili ti ljudi i odakle su došli
k tebi? A Jezekija reèe: iz daljne zemlje došli su, iz Vavilona.
15 A on reèe: šta su vidjeli u tvom dvoru? A Jezekija reèe:
vidjeli su sve što ima u mom dvoru; nije ostalo ništa u riznicama
mojim da im nijesam pokazao. **16** Tada reèe Isaija Jezekiji: èuj
rijeè Gospodnju. **17** Evo doæi æe vrijeme kad æe se odnijeti u
Vavilon sve što ima u kuæi tvojoj, i što su sabirali oci tvoji do
danas, neæe ostati ništa, veli Gospod. **18** I sinove tvoje, koji
æe izaæi od tebe, koje æeš roditi, uzeæe da budu dvorani u
dvoru cara Vavilonskoga. **19** A Jezekija reèe Isaiji: dobra je rijeè

Gospodnja, koju si rekao. Još reèe: je li? za mojega vijeka biæe
mir i vjera? **20** A ostala djela Jezekijina i sva junaštva njegova, i
kako je naèinio jezero, i vodu doveo u grad, nije li zapisano
u dnevniku careva Judinijeh? **21** I poèinu Jezekija kod otaca
svojih, a na njegovo se mjesto zacari Manasija sin njegov.

21 Dvanaest godina bješe Manasiji kad poèe carovati, i carova
pedeset i pet godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Efsiva. **2**
I èinjaše što je zlo pred Gospodom po gadnijem djelima naroda,
koje Gospod odagna ispred sinova Izrailjevijeh; **3** Jer opet naèini
visine, koje bješe potro Jezekija otac njegov, i podiže oltare Valu,
i naèini lug kao što bješe naèinio Ahav car Izrailjev, i klanjaše
se svoj vojsci nebeskoj i služaše joj. **4** I naèini oltare u domu
Gospodnjem, za koji bješe rekao Gospod: u Jerusalimu æu
namjestiti ime svoje; **5** Naèini oltare svoj vojsci nebeskoj u dva
trijema doma Gospodnjega. **6** I sina svojega provede kroz oganj,
i vraèaše i gataše, i uredi one što se dogovaraju s duhovima
i vraèare; i èinjaše vrlo mnogo što je zlo pred Gospodom,
gnjeveæi ga. **7** I postavi rezan lik šumski koji naèini u domu, za
koji bješe rekao Gospod Davidu i Solomunu sinu njegovu: u
ovom domu i u Jerusalimu, koji izabrah između svijeh plemena
Izrailjevijeh, namjestiæu ime svoje dovijeka; **8** I neæu više dati
da se makne noga sinovima Izrailjevijem iz zemlje koju dadoh
ocima njihovijem, ako samo uzdrže i ustvore sve što sam im
zapovjedio, i sav zakon koji im je zapovjedio moj sluga Mojsije.
9 Ali ne poslušaše, jer ih zavede Manasija, te èiniše gore nego
narodi koje istrijebi Gospod ispred sinova Izrailjevijeh. **10** A
Gospod govoraše preko sluga svojih proroka govoreæi: **11** Što
uèini Manasija car Judin ta gadna djela èineæi gore od svega
što su èinili Amoreji koji prije njega biše, i navede na grijeh i

Judu gadnijem bogovima svojim; **12** Zato ovako veli Gospod
Bog Izrailjev: evo, ja æu pustiti zlo na Jerusalim i na Judu,
da æe svakome ko èuje zujati oba uha. **13** Jer æu zategnuti
nad Jerusalimom uže Samarijsko i mjerila doma Ahavova, i
zbrisaæu Jerusalim, kao što se briše zdjela, izbriše se pa se
izvrne. **14** I ostaviæu ostatak našljedstva svojega, i daæu ih u
ruke neprijateljima njihovijem da budu plijen i grabež svijem
neprijateljima svojim. **15** Jer èiniše što je zlo preda mnom, i
gnjeviše me od dana kad izidoše oci njihovi iz Misira do danas.
16 Još i pravu krv veoma mnogu proli Manasija tako da napuni
Jerusalim od kraja do kraja, osim grijeha svojega kojim navede
Judu na grijeh da èini što je zlo pred Gospodom. **17** A ostala
djela Manasijina i sve što je èinio, i grijeh, kojim je griješio, nije li
to zapisano u dnevniku careva Judinijeh? **18** I poèinu Manasija
kod otaca svojih, i bi pogreben u vrtu kod doma svojega, u
vrtu Ozinu; a na njegovo mjesto zacari se Amon sin njegov. **19**
Dvadeset i dvije godine imaše Amon kad poèe carovati, i carova
dvije godine u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Mesulemeta, kæi
Arusova, iz Joteve. **20** On èinjaše što je zlo pred Gospodom,
kao što je èinio Manasija otac njegov. **21** I hođaše svijem putem
kojim je hodio otac njegov, i služaše gadnijem bogovima, kojima
je služio otac njegov, i klanjaše im se. **22** I ostavi Gospoda Boga
otaca svojih, i ne hodi putem Gospodnjim. **23** A sluge Amonove
pobuniše se na nj, i ubiše cara u dvoru njegovu. **24** A narod
zemaljski pobi sve koji se bijahu pobunili na cara Amona; i zacari
narod zemaljski na njegovo mjesto Josiju sina njegova. **25** A
ostala djela Amonova, što je èinio, nijesu li zapisana u dnevniku
careva Judinijeh? **26** I pogreboše ga u njegovu grobu u vrtu
Ozinu; i Josija sin njegov bi car na njegovo mjesto.

22 Osam godina bijaše Josiji kad poèe carovati, i carova trideset
i jednu godinu u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Jedida, kæi
Adajeva, iz Voskata. **2** On èinjaše što je pravo pred Gospodom,
i hođaše svijem putem Davida oca svojega i ne otstupaše ni
nadesno ni nalijevo. **3** A osamnaeste godine carovanja Josijina
posla car Safana sina Azalije sina Mesulamova, pisara, u dom
Gospodnji, govoreæi: **4** Idi ka Helkiji poglavaru svešteniècom,
neka izbroji novce donesene u dom Gospodnji, što su nakupili
od naroda vratari. **5** I neka ih da poslenicima koji nadgledaju
dom Gospodnji, pa neka daju poslenicima koji rade oko doma
Gospodnjega da se opravi što je trošno u domu, **6** Drvodjeljama
i kamenarima i zidarima, i da se kupuje drvo i kamen tesani da
se opravi dom. **7** Ali da im se ne traže raèuni od novaca koji
im se dadu, jer æe vjerno raditi. **8** Tada reèe Helkija poglavar
sveštenièki Safanu pisaru: naðoh zakonik u domu Gospodnjem.
I Helkija dade knjigu Safanu, i on je proèita. **9** A Safan pisar
otide k caru, i javi caru govoreæi: pokupiše sluge tvoje novce
što se naðoše u domu, predaše ih poslenicima koji nadgledaju
dom Gospodnji. **10** I kaza Safan pisar caru govoreæi: knjigu mi
dade Helkija sveštenik. I proèita je Safan caru. **11** A kad car èu
rijeèi u zakoniku, razdrije haljine svoje. **12** I zapovjedi car Helkiji
svešteniku i Ahikamu sinu Safanovu i Ahvoru sinu Mihejinu i
Safanu pisaru i Asaji sluzi carevu, govoreæi: **13** Idite, upitajte
Gospoda za me i za narod i za svega Judu radi rijeèi ove knjige
što se nađe; jer je velik gnjev Gospodnji koji se raspalio na nas
zato što oci naši ne slušaše rijeèi ove knjige da èine sve onako
kako nam je napisano. **14** I tako otide Helkija sveštenik i Ahikam
i Ahvor i Safan i Asaja k proroèici Oldi ženi Saluma sina Tekuja
sina Arasa riznièara; a ona stajaše u Jerusalimu u drugom kraju;

i govoriše s njom. **15** A ona im reèe: ovako veli Gospod Bog
Izrailjev: kažite èovjeku koji vas je poslao k meni: **16** Ovako veli
Gospod: evo pustiæu zlo na to mjesto i na stanovnike njegove,
sve što govori knjiga koju je proèitao car Judin, **17** Zato što
me ostaviše, i kadiše drugim bogovima da bi me gnjevili svijem
djelima ruku svojih; zato se gnjev moj raspalio na to mjesto, i
neæe se ugasiti. **18** A caru Judinu, koji vas je poslao da upitate
Gospoda, ovako mu kažite: ovako veli Gospod Bog Izrailjev za
rijeèi koje si èuo: **19** Što je umeknulo srce tvoje, i ponizio si se
pred Gospodom kad si èuo šta sam govorio za to mjesto i za
stanovnike njegove da æe biti pustoš i prokletinja, i što si razdro
haljine svoje i plakao preda mnom, zato i ja usliših tebe, veli
Gospod. **20** Zato, evo, ja æu te pribrati k ocima tvojim i na miru
æeš biti pribran u grob svoj, i neæeš oèima svojim vidjeti zla
koje æu pustiti na to mjesto. I kazaše to caru.

23 Tada posla car, te se skupiše k njemu sve starješine Judine
i Jerusalimske. **2** I otide car u dom Gospodnji i s njim svi ljudi
iz zemlje Judine i svi Jerusalimljani i sveštenici i proroci i sav
narod, malo i veliko, i proèita im sve rijeèi knjige zavjetne, koja
se nađe u domu Gospodnjem. **3** I car stojeæi kod stupa uèini
zavjet pred Gospodom da æe oni iæi za Gospodom i držati
zapovijesti njegove i svjedoèanstva njegova i uredbe njegove
svijem srcem i svom dušom, vršeæi rijeèi toga zavjeta napisane
u toj knjizi. I sav narod prista na zavjet. **4** Tada zapovjedi car
Helkiji poglavaru svešteniècom i sveštenicima drugoga reda
i onima koji èuvahu vrata, da iznesu iz crkve Gospodnje sve
stvari koje bijahu naèinjene Valu i gaju i svoj vojsci nebeskoj; i
spali ih iza Jerusalima u polju Kedronskom, i odnese pepeo od
njih u Vetilj. **5** I svrže sveštenike idolske koje bijahu postavili

carevi Judini da kade po visinama u gradovima Judinijem i
oko Jerusalima; tako i one koji kađahu Valu, suncu i mjesecu
i zvijezdama i svoj vojsci nebeskoj. **6** I iznese gaj iz doma
Gospodnjega iza Jerusalima na potok Kedron, i spali ga na
potoku Kedronu i satr u prah, i prosu prah na grobove sinova
narodnijeh. **7** I pokvari kuæe kurvarske koje bijahu u domu
Gospodnjem, u kojima žene tkahu zastiraèe za gaj. **8** I dovedavši
sve sveštenike iz gradova Judinijeh oskvrni visine gdje kađahu
sveštenici od Geve do Virsaveje, i pokvari visine na vratima, i
koja bijaše na ulasku na vratima Isusa zapovjednika gradskoga
nalijevo od vrata gradskih. **9** Ali sveštenici onijeh visina ne
pristupahu k oltaru Gospodnjemu u Jerusalimu, nego jeđahu
prijesne hljebove među braæom svojom. **10** Oskvrni i Tofet, koji
bijaše u dolini sinova Enomovijeh, da ne bi niko više vodio sina
svojega ni kæeri svoje kroz oganj Molohu. **11** I ukloni konje koje
bijahu postavili carevi Judini suncu od ulaska u dom Gospodnji
do kuæe Natan-Meleha dvoranina, koja bijaše u Farurimu; a kola
sunèana sažeže ognjem. **12** I oltare na krovu sobe Ahazove,
koje bijahu naèinili carevi Judini, i oltare koje bijaše naèinio
Manasija u oba trijema doma Gospodnjega, pokvari car, i uzevši
ih odande baci prah od njih u potok Kedron. **13** I visine prema
Jerusalimu s desne strane na gori Maslinskoj, koje bijaše naèinio
Solomun car Izrailjev Astaroti gadu Sidonskom i Hemosu gadu
Moavskom i Melhomu gadu sinova Amonovijeh, oskvrni car. **14**
I izlomi likove i isijeèe gajeve, i mjesta njihova napuni kostiju
ljudskih. **15** I oltar, koji bješe u Vetilju, visinu, koju bješe naèinio
Jerovoam sin Navatov, koji navede na grijeh Izrailja, i oltar i
visinu pokvari, i spalivši visinu satr je u prah, i spali gaj. **16** I
obazrevši se Josija vidje grobove koji bijahu ondje na gori, i

posla te izvadiše kosti iz grobova, i sažeže ih na oltaru i oskvrni
ga, po rijeèi Gospodnjoj, koju reèe èovjek Božji, koji naprijed
kaza te stvari. **17** I reèe: kakav je ono spomenik što vidim?
Rekoše mu građani: ono je grob èovjeka Božijega koji dođe iz
Jude i naprijed kaza to što si uèinio na oltaru u Vetilju. **18** A on
reèe: ostavite ga, niko da mu ne kreæe kosti. Tako se saèuvaše
kosti njegove s kostima onoga proroka koji dođe iz Samarije. **19**
I sve domove visina po gradovima Samarijskim koje naèiniše
carevi Izrailjevi gnjeveæi Gospoda, pokvari Josija; i uèini s njima
sve onako kako uèini u Vetilju. **20** I pokla sve sveštenike visina,
koji bijahu onuda, na oltarima, i sažeže kosti ljudske na njima;
potom se vrati u Jerusalim. **21** Tada zapovjedi car svemu narodu
govoreæi: praznujte pashu Gospodu Bogu svojemu, kao što
piše u knjizi zavjetnoj. **22** Jer ne bi praznovana ovako pasha
od vremena sudija koje sudiše Izrailju i za sve vrijeme careva
Izrailjevijeh i careva Judinijeh. **23** Kao što bi osamnaeste godine
cara Josije praznovana pasha Gospodu u Jerusalimu. **24** I one
što se dogovaraju s duhovima i vraèare, i likove i gadne bogove
i sve gadove koji se viđahu u zemlji Judinoj i u Jerusalimu
istrijebi Josija da izvrši rijeèi zakona napisane u knjizi koju nađe
Helkija sveštenik u domu Gospodnjem. **25** Ni prije njega ne
bješe takvoga cara, koji bi se obratio ka Gospodu svijem srcem
svojim i svom dušom svojom i svom snagom svojom, sasvijem
po zakonu Mojsijevu, niti poslije njega nasta taki kao on. **26** Ali
se Gospod ne povrati od žestine velikoga gnjeva svojega, kojom
se bješe raspalio gnjev njegov na Judu za sve draženje kojim ga
bješe dražio Manasija. **27** I reèe Gospod: i Judu æu odbaciti
od sebe kao što sam odbacio Izrailja, i grad æu ovaj odbaciti,
koji sam izabrao, Jerusalim, i dom, za koji rekoh: tu æe biti ime

moje. **28** A ostala djela Josijina i sve što je èinio, nije li zapisano
u dnevniku careva Judinijeh? **29** U njegovo vrijeme izide Faraon
Nehaon car Misirski na cara Asirskoga k rijeci Efratu, i car Josija
izide preda nj, a on kako ga vidje ubi ga u Megidonu. **30** I mrtva
metnuše ga sluge njegove na kola, i odvezoše ga iz Megidona u
Jerusalim, i pogreboše ga u grobu njegovu; i narod zemaljski
uze Joahaza sina Josijina, i pomazaše ga i zacariše ga na
mjesto oca njegova. **31** Dvadeset i tri godine bješe Joahazu
kad poèe carovati, i carova tri mjeseca u Jerusalimu. Materi mu
bješe ime Amutala, kæi Jeremijina, iz Livne. **32** On èinjaše što
je zlo pred Gospodom sasvijem kako su èinili oci njegovi. **33**
I sveza ga Faraon Nehaon u Rivli u zemlji Ematskoj da više
ne caruje u Jerusalimu, i oglobi zemlju sto talanata srebra i
talanat zlata. **34** A carem postavi Faraon Nehaon Elijakima sina
Josijina na mjesto Josije oca njegova, i predje mu ime Joakim; a
Joahaza uze i otide u Misir, a on umrije ondje. **35** A ono srebro
i zlato dade Joakim Faraonu razrezavši na zemlju da bi dao
novce po zapovijesti Faraonovoj, od svakoga uzimajuæi kako
bješe cijenjen, srebro i zlato po narodu u zemlji, da da Faraonu
Nehaonu. **36** Dvadeset i pet godina bijaše Joakimu kad poèe
carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu. Materi mu
bješe ime Zevuda, kæi Fedajeva, iz Rume. **37** A on èinjaše što
je zlo pred Gospodom sasvijem kako su èinili oci njegovi.

24 Za njegova vremena dođe Navuhodonosor car Vavilonski; i
Joakim mu bi sluga tri godine; potom odusta i odmetnu se od
njega. **2** I Gospod posla na nj èete Haldejske i èete Sirske i
èete Moavske i èete sinova Amonovijeh; posla ih na Judu da
ga potru, po rijeèi Gospodnjoj koju govori preko sluga svojih
proroka. **3** Po zapovijesti Gospodnjoj zbi se to Judi da bi ga

odbacio od sebe za grijehe Manasijine po svemu što bješe
uèinio; **4** I za krv pravu koju bješe prolio napunivši Jerusalim krvi
prave; zato Gospod ne htje oprostiti. **5** A ostala djela Joakimova
i sve što je uèinio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinijeh?
6 I poèinu Joakim kod otaca svojih; a na njegovo se mjesto
zacari Joahin. **7** A car Misirski ne izide više iz zemlje svoje, jer
car Vavilonski uze od rijeke Misirske do rijeke Efrata sve što
bješe cara Misirskoga. **8** Osamnaest godina bijaše Joahinu kad
se zacari, i carova tri mjeseca u Jerusalimu. Materi mu bješe ime
Neusta, kæi Elnatanova, iz Jerusalima. **9** I on èinjaše zlo pred
Gospodom sasvijem kako je èinio otac njegov. **10** U to vrijeme
doðoše sluge Navuhodonosora cara Vavilonskoga na Jerusalim,
i grad bi opkoljen. **11** Doðe i Navuhodonosor car Vavilonski
na grad kad ga sluge njegove opkoliše. **12** Tada Joahin car
Judin izide k caru Vavilonskom s materom svojom i sa slugama
svojim i s knezovima svojim i s dvoranima svojim; a car ga
Vavilonski zarobi osme godine svojega carovanja. **13** I odnese
sve blago doma Gospodnjega i blago doma carskoga, i polupa
sve sudove zlatne, koje bješe naèinio Solomun car Izrailjev za
crkvu Gospodnju, kao što bješe rekao Gospod. **14** I preseli sav
Jerusalim, sve knezove i sve junake, deset tisuæa robova, i sve
drvodjelje i sve kovaèe, ne osta ništa osim siromašnoga naroda
po zemlji. **15** Odvede i Joahina u Vavilon i mater carevu i žene
careve i dvorane njegove, i glavare zemaljske odvede u ropstvo
iz Jerusalima u Vavilon. **16** I sve junake, na broj sedam tisuæa, i
drvodjelje i kovaèe, tisuæu, sve što bijahu za vojsku odvede car
Vavilonski u Vavilon u ropstvo. **17** I postavi carem car Vavilonski
na mjesto Joahinovo Mataniju strica njegova, i predje mu ime
Sedekija. **18** Dvadeset i jedna godina bješe Sedekiji kad poèe

carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu. Materi mu
bješe ime Amutala, kæi Jeremijina, iz Livne. **19** On èinjaše što je
zlo pred Gospodom sasvijem kako je èinio Joakim. **20** Jer od
gnjeva Gospodnjega zbi se to Jerusalimu i Judi, da ih odbaci od
sebe. A Sedekija se odmetnu od cara Vavilonskoga.

25 I tako devete godine njegova carovanja, desetoga mjeseca
desetoga dana dođe Navuhodonosor car Vavilonski sa svom
vojskom svojom na Jerusalim, i stadoše u oko pod njim, i naèiniše
opkope oko njega. **2** I grad bi opkoljen do jedanaeste godine
carovanja Sedekijina. **3** I devetoga dana mjeseca èetvrtoga
posta velika glad u gradu, te narod zemaljski nemaše hljeba.
4 Tada grad bi provaljen, a vojnici svi pobjegoše noæu na
vrata između dva zida uz vrt carev; a Haldeji bijahu svuda
oko grada; i car otide putem k pustinji. **5** Ali vojska Haldejska
potjera cara, i stigoše ga u polju Jerihonskom, a sva vojska
što bijaše s njim razbježe se od njega. **6** I uhvatiše cara, i
odvedoše ga k caru Vavilonskom u Rivlu, i ondje mu sudiše. **7**
I sinove Sedekijine poklaše na njegove oèi, pa onda Sedekiji
iskopaše oèi, i svezaše ga u dva lanca mjedena, i odvedoše
ga u Vavilon. **8** A sedmoga dana petoga mjeseca godine
devetnaeste carovanja Navuhodonosora cara Vavilonskoga
dođe u Jerusalim Nevuzardan zapovjednik stražarski, sluga
cara Vavilonskoga. **9** I popali dom Gospodnji i dom carski i sve
domove u Jerusalimu; sve velike kuæe popali ognjem. **10** I
zidove Jerusalimske unaokolo razvali sva vojska Haldejska, koja
bijaše sa zapovjednikom stražarskim. **11** A ostatak naroda što
osta u gradu, i prebjege što prebjegoše k caru Vavilonskom, i
ostali prosti narod odvede Nevuzardan zapovjednik stražarski.
12 Samo od siromaha u zemlji ostavi zapovjednik stražarski koji

æe biti vinogradari i ratari. **13** I stupove mjedene što bijahu u
domu Gospodnjem, i podnožja, i more mjedeno koje bijaše u
domu Gospodnjem, izlomiše Haldejci, i mjed od njih odnesoše u
Vavilon. **14** I lonce i lopate i viljuške i kadionice i sve sudove
mjedene kojima služahu, uzeše, **15** I kliješta i kotliæe, što
god bješe zlatno i što god bješe srebrno, uze zapovjednik
stražarski, **16** Dva stupa, jedno more i podnožja, što naèini
Solomun za dom Gospodnji; ne bješe mjere mjedi od svijeh tijeh
sudova; **17** Osamnaest lakata bijaše visok jedan stup, i ozgo na
njemu bijaše oglavlje mjedeno, i oglavlje bijaše visoko tri lakta, i
pletenice i šipci oko oglavlja, sve od mjedi; taki bijaše i drugi
stup s pletenicom. **18** Uze zapovjednik stražarski i Seraju prvoga
sveštenika i Sofoniju drugoga sveštenika, i tri vratara. **19** A iz
grada uze jednoga dvoranina, koji bijaše nad vojnicima, i pet
ljudi koji stajahu pred carem, koji se naðoše u gradu, i prvoga
pisara vojnièkoga, koji popisivaše narod po zemlji u vojsku, i
šezdeset ljudi iz naroda zemaljskoga, koji se naðoše u gradu.
20 Uze ih Nevuzardan zapovjednik stražarski, i odvede k caru
Vavilonskom u Rivlu. **21** A car ih Vavilonski pobi i pogubi u Rivli u
zemlji Ematskoj. Tako bi preseljen Juda iz zemlje svoje. **22** A nad
narodom koji osta u zemlji Judinoj, koji ostavi Navuhodonosor
car Vavilonski, nad njim postavi Godoliju sina Ahikama sina
Safanova. **23** A kad èuše sve vojvode i ljudi njihovi da je car
Vavilonski postavio Godoliju, doðoše ka Godoliji u Mispu, na
ime: Ismailo sin Netanijin, i Joanan sin Karijajev, i Seraja sin
Tanumetov iz Netofata, i Jazanija sin Mahatov, oni i ljudi njihovi.
24 I Godolija se zakle njima i ljudima njihovijem i reèe: ne bojte
se službe Haldejima; sjedite u zemlji i služite caru Vavilonskom, i
biæe vam dobro. **25** Ali sedmoga mjeseca doðe Ismailo sin

Netanije sina Elisamova, roda carskoga, i deset ljudi s njim,
i ubiše Godoliju, te pogibe; tako i Judeje i Haldeje koji bijahu
s njim u Mispi. **26** Tada se podiže sav narod, malo i veliko, i
vojvode, te otidoše u Misir, jer se pobojaše Haldeja. **27** A trideset
sedme godine otkako se zarobi Joahin car Judin, dvanaestoga
mjeseca, dvadeset sedmoga dana Evil-Merodah car Vavilonski
iste godine zacariv se izvadi iz tamnice Joahina cara Judina. **28**
I lijepo govori s njim, i namjesti mu prijesto više prijestola drugih
careva koji bijahu kod njega u Vavilonu. **29** I promijeni mu haljine
tamnièke, i on jeđaše svagda s njim svega vijeka svojega. **30** I
hrana mu se jednako davaše od cara svaki dan svega vijeka
njegova do smrti njegove.

1 Dnevnika

1 Adam, Sit, Enos, **2** Kajinan, Maleleilo, Jared, **3** Enoh, Matusal,
Lameh, **4** Noje, Sim, Ham i Jafet. **5** Sinovi Jafetovi: Gomer
i Magog i Madaj i Javan i Tovel i Mosoh i Tiras. **6** A sinovi
Gomerovi: Ashenas i Rafat i Togarma. **7** A sinovi Javanovi:
Elisa i Tarsis, Kitim i Dodanim. **8** Sinovi Hamovi: Hus i Misraim,
Fut i Hanan. **9** A sinovi Husovi: Sava i Avila i Savata i Regma
i Savataka. A sinovi Regmini: Sava i Dedan. **10** I Hus rodi
Nevroda. On prvi bi silan na zemlji. **11** A Misraim rodi Ludeje i
Anameje i Leaveje i Naftuheje, **12** I Patruseje i Hasluheje, od
kojih izidoše Filisteji i Kaftoreji. **13** A Hanan rodi Sidona prvenca
svojega, i Heta, **14** I Jevuseje i Amoreje i Gergeseje, **15** I Jeveje
i Arukeje i Aseneje, **16** I Arvadeje i Samareje i Amateje. **17**
Sinovi Simovi: Elam i Asur i Arfaksad i Lud i Aram i Uz i Ul i
Geter i Meseh. **18** A Arfaksad rodi Salu, a Sala rodi Evera. **19** A
Everu se rodiše dva sina; jednome beše ime Faleg, jer se u
njegovo vrijeme razdijeli zemlja; a ime bratu njegovu Jektan.
20 A Jektan rodi Almodada i Salefa i Asarmota i Jaraha, **21** I
Adorama i Uzala i Diklu, **22** I Evala i Avimaila i Savu, **23** I Ofira i
Evilu i Jovava: ti svi bjehu sinovi Jektanovi. **24** Sim, Arfaksad,
Sala, **25** Ever, Faleg, Ragav, **26** Seruh, Nahor, Tara, **27** Avram,
to je Avraam. **28** Sinovi Avramovi: Isak i Ismailo. **29** Ovo je
pleme njihovo: prvenac Ismailov Navajot, pa Kidar i Avdeilo
i Mivsam. **30** Misma i Duma, Masa, Adad i Tema, **31** Jetur,
Nafis i Kedma; to su sinovi Ismailovi. **32** A sinovi Heture inoèe
Avramove: ona rodi Zemrana i Joksana i Madana i Madijana i
Jesvoka i Suja. A sinovi Joksanovi: Sava i Dedan. **33** A sinovi
Madijanovi: Gefa i Efer i Enoh i Avida i Eldaga. Ti svi bjehu
sinovi Heturini. **34** Tako Avram rodi Isaka; a sinovi Isakovi bjehu

Isav i Izrailj. **35** Sinovi Isavovi: Elifas, Raguilo i Jeus i Jeglom i
Korej. **36** Sinovi Elifasovi: Teman i Omar, Sofar i Gotom, Kenez i
Tamna i Amalik. **37** Sinovi Raguilovi: Nahat, Zara i Soma i Moza.
38 A sinovi Sirovi: Lotan i Soval i Sevegon i Ana i Dison i Eser i
Disan. **39** A sinovi Lotanovi: Horije i Emam; a sestra Lotanova
Tamna. **40** Sinovi Sovalovi: Elan i Manahat i Eval, Sefija i Onam.
A sinovi Sevegonovi: Aja i Ana. **41** Sinovi Anini: Dison, i sinovi
Disonovi Amram i Asvan i Itran i Haran. **42** Sinovi Eserovi: Valan
i Zavan i Jakan. Sinovi Disanovi: Uz i Aran. **43** A ovo su carevi
koji carovaše u zemlji Edomskoj prije nego se zacari car nad
sinovima Izrailjevijem: Valak sin Veorov, a gradu mu bješe ime
Denava. **44** A kad umrije Valak, zacari se na njegovo mjesto
Jovav sin Zarin od Vosore. **45** A kad umrije Jovav, zacari se
na njegovo mjesto Asom od zemlje Temanovske. **46** A kad
umrije Asom, zacari se na njegovo mjesto Adad sin Varadov,
koji isijeèe Madijance u polju Moavskom; a gradu mu bješe ime
Getem. **47** A kad umrije Adad, zacari se na njegovo mjesto
Samada iz Masekasa. **48** A kad umrije Samada, zacari se na
njegovo mjesto Saul iz Rovota na rijeci. **49** A kad umrije Saul,
zacari se na njegovo mjesto Valenon sin Ahovorov. **50** A kad
umrije Valenon, zacari se na njegovo mjesto Adad; a grad mu se
zvaše Fogor, a ženi mu bješe ime Meteveila kæi Matraide kæeri
Mezovove. **51** A kad umrije Adad, nastaše knezovi u Edomskoj:
knez Tamna, knez Alva, knez Jetet, **52** Knez Olivema, knez Ila,
knez Finon, **53** Knez Kenez, knez Teman, knez Mivsar, **54** Knez
Magedilo, knez Iram. To bjehu knezovi Edomski.

2 Ovo su sinovi Izrailjevi: Ruvim, Simeun, Levije i Juda, Isahar i
Zavulon, **2** Dan, Josif i Venijamin, Neftalim, Gad i Asir. **3** Sinovi
Judini: Ir i Avnan i Sila; ta mu tri rodi kæi Suvina Hananejka;

ali Ir prvenac Judin bješe nevaljao pred Gospodom, te ga ubi.
4 A Tamara snaha njegova rodi mu Faresa i Zaru. Svega pet
bješe sinova Judinijeh. **5** Sinovi Faresovi: Esron i Amul. **6**
A sinovi Zarini: Zimrije i Etan i Eman i Halkol i Dara; svega
pet. **7** I sinovi Harmijini: Ahan, koji smuti Izrailja ogriješiv se o
stvari proklete. **8** A sinovi Etanovi: Azarija. **9** A sinovi Esronovi,
što mu se rodiše: Jerameilo i Aram i Halev. **10** A Aram rodi
Aminadava, a Aminadav rodi Nasona, kneza sinova Judinijeh;
11 A Nason rodi Salmona; a Salmon rodi Voza; **12** A Voz rodi
Ovida; a Ovid rodi Jeseja; **13** A Jesej rodi prvenca svojega
Elijava, i Avinadava drugoga i Samu treæega, **14** Natanaila
èetvrtoga, Radaja petoga, **15** Osema šestoga, Davida sedmoga,
16 I sestre im Seruju i Avigeju. A sinovi Serujini bjehu Avisaj i
Joav i Asailo, trojica. **17** A Avigeja rodi Amasu; a otac Amasin
bješe Jeter Ismailjac. **18** A Halev sin Esronov rodi s Azuvom
ženom svojom i s Jeriotom sinove, i sinovi mu bjehu Jeser i
Sovav i Ardon. **19** A kad umrije Azuva, Halev se oženi Efratom,
koja mu rodi Ora; **20** A Or rodi Uriju, a Urija rodi Veseleila. **21**
Potom otide Esron ka kæeri Mahira oca Galadova, i oženi se
njom kad mu bijaše šezdeset godina, i ona mu rodi Seguva.
22 A Seguv rodi Jaira, koji imaše dvadeset i tri grada u zemlji
Galadskoj. **23** Jer uze Gesurejima i Sircima sela Jairova i Kenat
sa selima njegovijem, šezdeset gradova. To sve uzeše sinovi
Mahira oca Galadova. **24** I kad umrije Esron u Halev-Efrati, žena
Esronova Avija rodi mu Ashora oca Tekojanima. **25** A sinovi
Jerameila prvenca Esronova bjehu: prvenac Aram, pa Vuna
i Oren i Osem i Ahija. **26** Imaše i drugu ženu Jerameilo, po
imenu Ataru, ona je mati Onamova. **27** A sinovi Arama prvenca
Jerameilova bjehu: Mas i Jamin i Eker. **28** I sinovi Onamovi

bjehu: Samaj i Jadaj; a sinovi Samajevi: Nadav i Avisur. **29** I ime
ženi Avisurovoj bješe Avihaila, koja mu rodi Avana i Molida. **30** A
sinovi Nadavovi: Seled i Apaim; ali Seled umrije bez djece. **31** A
sinovi Apailovi: Jesej; a sinovi Jesejevi: Sisan, i kæi Sisanova
Alaja. **32** A sinovi Jadaja brata Samajeva: Jeter i Jonatan; ali
Jeter umrije bez djece. **33** A sinovi Jonatanovi: Falet i Zaza. Ti
bijahu sinovi Jerameilovi. **34** A Sisan ne imaše sinova nego
kæeri; i imaše Sisan slugu Misirca po imenu Jaraju. **35** Zato
Sisan dade kæer svoju Jaraji sluzi svojemu za ženu; a ona mu
rodi Ataja. **36** A Ataj rodi Natana; a Natan rodi Zavada; **37** A
Zavad rodi Eflala; a Eflal rodi Ovida; **38** A Ovid rodi Juja; a Juj
rodi Azariju; **39** A Azarija rodi Helisa; a Helis rodi Eleasu; **40** A
Eleasa rodi Sisamaja; a Sisamaj rodi Saluma; **41** A Salum rodi
Jekamiju; a Jekamija rodi Elisama. **42** A sinovi Haleva brata
Jerameilova bjehu: Misa prvenac njegov, otac Zifejima; pa sinovi
Marise oca Hevronova. **43** A sinovi Hevronovi: Korej i Tafuja
i Rekem i Sema. **44** A Sema rodi Rama oca Jorkoamova; a
Rekem rodi Samaja. **45** A sin Samajev bješe Maon, a taj Maon
bi otac Vet-Suru. **46** I Gefa inoèa Halevova rodi Harana i Mosu i
Gazesa. **47** A sinovi Jadajevi: Regem i Jotam i Gisan i Felet i
Gefa i Sagaf. **48** Maha inoèa Halevova rodi Severa i Tirhanu.
49 Rodi i Sagafa oca Madmancima i Sevu oca Mahvincima i
Gavajanima; a kæi Halevova bijaše Ahsa. **50** Ovo bijahu sinovi
Haleva sina Ora prvenca Efratina; Soval otac Kirijat-Jarimu,
51 Salma otac Vitlejemu, Aref otac Vet-Gaderu. **52** A imaše
sinove Soval otac Kirijat-Jarimu: Aroja i Asi-Amenuhota. **53** A
porodice Kirijat-jarimske bjehu: Jetrani i Fuæani i Sumaæani
i Misrajani. Od njih izidoše Saraæani i Estaoljani. **54** Sinovi
Salmini: Vitlejemci i Netofaæani, Ataroæani od doma Joavova, i

Zorani, polovina Manahaæana, **55** I porodice pisarske u Javisu,
Tiraæani, Simeaæani, Suhaæani; to su Keneji, koji se narodiše
od Emata, oca doma Rihavova.

3 A ovo su sinovi Davidovi koji mu se rodiše u Hevronu: prvenac
Amnon od Ahinoame Jezraeljanke, drugi Danilo od Avigeje
Karmilke, **2** Treæi Avesalom, sin Mahe kæeri Talmaja cara
Gesurskoga, èetvrti Adonija, sin Agitin, **3** Peti Sefatija od Avitale,
šesti Itram od Egle žene njegove. **4** Šest mu se rodi u Hevronu,
gdje carova sedam godina i šest mjeseca, a trideset i tri carova
u Jerusalimu. **5** A ovi mu se rodiše u Jerusalimu: Samaja i
Sovav i Natan i Solomun, èetiri, od Vitsaveje kæeri Amilove.
6 I Jevar i Elisama i Elifalet, **7** I Noga i Nefeg i Jafija, **8** I
Elisama i Elijada i Elifelet, devet, **9** Sve sinovi Davidovi osim
sinova inoèa njegovijeh i osim Tamare sestre njihove. **10** A sin
Solomunov bijaše Rovoam, a njegov sin Avija, a njegov sin
Asa, a njegov sin Josafat, **11** A njegov sin Joram, a njegov sin
Ohozija, a njegov sin Joas, **12** A njegov sin Amasija, a njegov
sin Azarija, a njegov sin Jotam, **13** A njegov sin Ahaz, a njegov
sin Jezekija, a njegov sin Manasija, **14** A njegov sin Amon, a
njegov sin Josija. **15** A sinovi Josijini: prvenac Joanan, drugi
Joakim, treæi Sedekija, èetvrti Salum. **16** A sinovi Joakimovi:
Jehonija sin mu, i njegov sin Sedekija. **17** A sinovi Jehonije
sužnja: Salatilo sin mu. **18** A njegovi sinovi Malhiram i Fedaja
i Senasar, Jekamija, Osama i Nedavija. **19** A sinovi Fedajini:
Zorovavelj i Simej; a sinovi Zorovaveljevi: Mesulam i Ananija
i sestra im Selometa. **20** A sinovi Mesulamovi: Asuva i Oilo i
Varahija i Asadija i Jusavesed, pet. **21** A sinovi Ananijini: Felatija
i Jesaja, sinovi Refajini, sinovi Arnanovi, sinovi Ovadijini, sinovi
Sehanijini. **22** A sinovi Sehanijini: Semaja, i sinovi Semajini:

Hatus i Igeal i Varija i Nearija i Safat, šest. **23** A sinovi Nearijini:
Elioinaj i Jezekija i Azrikam, tri. **24** A sinovi Elioinajevi: Odaja i
Eliasiv i Felaja i Akuv i Joanan i Dalaja i Anan, sedam.

4 Sinovi Judini bjehu: Fares, Esron i Harmija i Or i Soval. **2** A
Reaja sin Sovalov rodi Jata, a Jat rodi Ahumaja i Lada. To su
porodice Saratske. **3** A ovo su od oca Itama: Jezrael i Jesma i
Jedvas, a sestri njihovoj bješe ime Aselelfonija. **4** I Fanuilo bješe
otac Gedoru, i Eser otac Husin. To bijahu sinovi Ora prvenca
Efrate oca Vitlejemcima. **5** A Ashor otac Tekujanima imaše dvije
žene, Elu i Naru. **6** I Nara mu rodi Ahuzama i Efera i Temana i
Ahastara. To su sinovi Narini. **7** A sinovi Elini: Sered, Jesoar
i Etnan. **8** A Kos rodi Anuva i Sovivu i porodice Aharila sina
Arumova. **9** A Javis bješe slavniji od svoje braæe, i mati mu
nadje ime Javis govoreæi: rodih ga s bolom. **10** I Javis prizva
Boga Izrailjeva govoreæi: o da bi me blagoslovio i raširio meðe
moje, i ruka tvoja da bi bila sa mnom, i da bi me saèuvao oda
zla da me ne ucvijeli! I uèini Bog za što ga moli. **11** A Heluv brat
Sujin rodi Mehira. On bi otac Estonov. **12** A Eston rodi Vet-Rafu i
Feseju i Tehinu oca gradu Nasu. To su ljudi Rihavovi. **13** A sinovi
Kenezovi bjehu Gotonilo i Seraja. A sinovi Gotonilovi: Atat. **14** A
Meonotaj rodi Ofru; a Seraja rodi Joava, oca onijeh što žive u
dolini drvodjeljskoj, jer bijahu drvodjelje. **15** A sinovi Haleva sina
Jefonijina bijahu Ir, Ila i Nam. A sin Ilin bješe Kenez. **16** A sinovi
Jeleleilovi: Zif i Zifa, Tirija i Asareilo. **17** A sinovi Ezrini: Jeter i
Mered i Efer i Jalon; a žena Meredova rodi Marijama i Samaja i
Jesvu, oca Estemoji. **18** A žena njegova Judija rodi Jereda oca
Gedoru, i Evera oca Sohotu, i Jekutila oca Zanoji. A to bijahu
sinovi Vitije kæeri Faraonove, kojom se oženi Mered. **19** A sinovi
žene Odijine sestre Nama oca Keili bijahu Garmija i Estemoja

Mahaæanin. **20** A sinovi Simonovi: Amnon i Rina i Ven-Anan
i Tilon. A sinovi Jesejevi: Zohet i Ven-Zohet. **21** A sinovi Sile
sina Judina: Ir otac Lihu, i Lada otac Marisi, i porodice doma
platnarskoga, doma Asvejina. **22** I Jokim i Hasivljani, i Joas i
Saraf, koji vladahu u Moavskoj, i Jasuvi-Lehem. Ali to su stare
stvari. **23** To bijahu lonèari i življahu u sadovima i zabranima, i
bijahu ondje kod cara za njegove poslove. **24** Sinovi Simeunovi:
Nemuilo i Jamin, Jariv, Zera, Saul; **25** A njegov sin Salum, a
njegov sin Mivsam, a njegov sin Misma. **26** A sinovi Mismini:
Amuilo sin mu, i njegov sin Zahur, i njegov sin Simej. **27** A Simej
imaše šesnaest sinova i šest kæeri; a braæa njegova nemahu
mnogo sinova, i sve porodice njihove ne bješe tako mnogo
kao sinova Judinijeh. **28** A življahu u Virsaveji i Moladi i Asar-
Sualu, **29** I u Vali i u Asemu i u Toladu, **30** I u Vetuilu i u Ormi i u
Siklagu, **31** I u Vet-Marhavotu i u Asar-Susimu i u Vet-Vireju i u
Saraimu. To bjehu gradovi njihovi do cara Davida. **32** A sela
njihova bijahu Itam i Ajin, Rimon i Tohen i Asan, pet gradova,
33 I sva sela njihova što bijahu oko tijeh gradova do Vala. To
bijahu stanovi njihovi po rodu njihovu. **34** A Mesovav i Jamlih i
Josa sin Amasijin, **35** I Joilo i Juj sin Josivije sina Seraje sina
Asilova, **36** I Elioinaj i Jakova i Jesohaja i Asaja i Adilo i Jesimilo
i Venaja, **37** I Zisa sin Sifija sina Alona sina Jedaje sina Simrija
sina Semajina; **38** Ti imenovani bijahu knezovi u porodicama
svojim, i domovi otaca njihovijeh umnožiše se veoma. **39** I zato
otidoše u Gedor do istoène strane doline da traže pašu stoci
svojoj. **40** I naðoše pašu obilatu i dobru i zemlju prostranu i
mirnu i rodnu, jer prije ondje življahu koji bijahu od Hama. **41** Ti
dakle zapisani po imenu došavši za Jezekije cara Judina razbiše
šatore njihove i stanovnike koji se naðoše ondje, i pobiše ih kao

proklete da ne osta nijedan do danas, i naseliše se mjesto njih,
jer ondje bijaše paše za stoku njihovu. **42** A između njih, sinova
Simeunovijeh, izide na goru Sir pet stotina ljudi, a poglavice im
bijahu Felatija i Nearija i Refaja i Ozilo, sinovi Jesejevi. **43** I
pobiše ostatak što bijahu utekli između Amalika, i naseliše se
ondje do današnjega dana.

5 A sinovi Ruvima prvenca Izrailjeva, jer on bijaše prvenac, ali
kad oskrvni postelju oca svojega, dano bi njegovo prvenaštvo
sinovima Josifa sina Izrailjeva, ali ne tako da se broji prvenac, **2**
Jer Juda bi najsilniji među braæom svojom i od njega je voð, ali
prvenaštvo dobi Josif; **3** Sinovi Ruvima prvenca Izrailjeva bijahu:
Anoh i Faluj, Esron i Harmija, **4** Sinovi Joilovi: Semaja sin mu,
a njegov sin Gog, a njegov sin Simej, **5** A njegov sin Miha, a
njegov sin Reaja, a njegov sin Val, **6** A njegov sin Veira, kojega
odvede Telgat-Felnasar car Asirski; on bijaše knez plemena
Ruvimova. **7** A braæi njegovoj po porodicama njihovijem kad se
izbrojiše po koljenima svojim, bješe knez Jeilo i Zaharija, **8** I
Vela sin Azaza sina Seme sina Joilova; on življaše u Aroiru i do
Nevona i Valmeona. **9** Potom življaše k istoku dori do pustinje
od rijeke Efrata, jer im se stoka umnoži u zemlji Galadskoj. **10**
I za vremena Saulova vojevaše na Agarene, koji izgiboše od
ruke njihove; i tako se naseliše u šatorima njihovijem po svemu
istoènom kraju zemlje Galadske. **11** A sinovi Gadovi življahu
prema njima u zemlji Vasanskoj do Salhe. **12** Joilo im bijaše
poglavar, a Safan drugi, pa Janaj i Safat u Vasanu. **13** A braæa
njihova po domovima otaèkim bijahu: Mihailo i Mesulam i Seva i
Joraj i Jahan i Zije i Ever, sedmorica. **14** Ti bijahu sinovi Avihaila
sina Urija sina Jaroje sina Galada sina Mihaila sina Jesisaja sina
Jadona sina Vuzova. **15** Ahije sin Avdila sina Gunijeva bijaše

poglavar u domu otaca njihovijeh. **16** I življahu u Galadu, u
Vasanu i u selima njegovijem i u svijem podgrađima Saronskim
do međa njegovijeh. **17** Svi ovi biše izbrojeni za vremena Jotama
cara Judina i za vremena Jerovoama cara Izrailjeva. **18** Sinova
Ruvimovijeh i Gadovijeh i polovine plemena Manasijina, hrabrijeh
ljudi, što nošahu štit i maè, i zatezahu luk, i vještijeh boju, bijaše
èetrdeset i èetiri tisuæe i sedam stotina i šezdeset, koji iðahu
na vojsku; **19** I vojevaše na Agarene, na Jetureje i Nafiseje i
Nodaveje, **20** I doðe im pomoæ suprot njih, i Agareni im biše
dani u ruke i sve što imahu; jer zavapiše k Bogu u boju, i usliši
ih, jer se pouzdaše u nj. **21** I zaplijeniše stoku njihovu, pedeset
tisuæa kamila i dvjesta i pedeset tisuæa ovaca i dvije tisuæe
magaraca i sto tisuæa duša ljudskih. **22** A ranjenijeh mnogo
pade; jer taj boj bi od Boga; i nastavaše na mjestu njihovu do
seobe svoje. **23** A sinovi polovine plemena Manasijina življahu u
toj zemlji od Vasana do Val-Ermona i Senira, do gore Ermona;
bijahu se umnožili. **24** A ovo bijahu poglavari u domu otaca
njihovijeh: Efer i Jesej i Elilo i Azrilo i Jeremija i Odavija i Jadilo,
ljudi hrabri i na glasu, poglavari u domu otaca svojih. **25** Ali
kad zgriješiše Bogu otaca svojih i èiniše preljubu za bogovima
naroda one zemlje, koje Bog istrijebi ispred njih, **26** Podiže
Bog Izrailjev duh Fula cara Asirskoga i duh Telgat-Felnasara
cara Asirskoga, i preseliše pleme Ruvimovo i pleme Gadovo i
polovinu plemena Manasijina, i odvedoše ih u Alu i u Avor i u
Aru, i na rijeku Gozan, gdje ostaše do danas.

6 Sinovi Levijevi bijahu: Girson, Kat i Merarije. **2** A sinovi Katovi:
Amram, Isar i Hevron i Ozilo. **3** A sinovi Amramovi: Aron i
Mojsije, i kæi Marija. A sinovi Aronovi: Nadav i Avijud i Eleazar i
Itamar. **4** Eleazar rodi Finesa; a Fines rodi Avisuju; **5** A Avisuja

rodi Vukija; a Vukije rodi Oziju; **6** A Ozija rodi Zeraju; a Zeraja
rodi Merajota; **7** A Merajot rodi Amariju; a Amarija rodi Ahitova;
8 A Ahitov rodi Sadoka; a Sadok rodi Ahimasa; **9** A Ahimas rodi
Azariju; a Azarija rodi Joanana; **10** A Joanan rodi Azariju, koji bi
sveštenik u domu što sazida Solomun u Jerusalimu; **11** A Azarija
rodi Amariju; a Amarija rodi Ahitova; **12** A Ahitov rodi Sadoka;
a Sadok rodi Saluma; **13** A Salum rodi Helkiju; a Helkija rodi
Azariju; **14** A Azarija rodi Seraju; a Seraja rodi Josedeka. **15** A
Josedek otide kad Gospod preseli Judeje i Jerusalim rukom
Navuhodonosorovom. **16** Sinovi Levijevi bijahu: Girson, Kat i
Merarije. **17** A ovo su imena sinovima Girsonovijem: Lovenije i
Simej. **18** A sinovi Katovi bjehu: Amram i Isar i Hevron i Ozilo.
19 Sinovi Merarijevi: Molija i Musija. I ovo su porodice Levitske
po ocima svojim: **20** Girsonova: Lovenije sin mu, a njegov sin
Jat, a njegov sin Zima, **21** A njegov sin Joah, a njegov sin
Ido, a njegov sin Zera, a njegov sin Jetraj. **22** Sinovi Katovi:
Aminadav sin mu, a njegov sin Korej, a njegov sin Asir. **23**
A njegov sin Elkana, a njegov sin Evijasaf, a njegov sin Asir,
24 A njegov sin Tahat, a njegov sin Urilo, a njegov sin Ozija,
a njegov sin Saul. **25** A sinovi Elkanini: Amasaj i Ahimot, **26**
Elkana; sinovi Elkanini: Sufija sin mu, a njegov sin Mahat; **27** A
njegov sin Elijav, a njegov sin Jeroam, a njegov sin Elkana.
28 A sinovi Samuilovi: Vasnija prvenac, pa Avija. **29** Sinovi
Merarijevi: Molija, a njegov sin Lovenije, a njegov sin Simej, a
njegov sin Uza, **30** A njegov sin Simaja, a njegov sin Agija, a
njegov sin Asaja. **31** A ovo su koje postavi David da pjevaju u
domu Gospodnjem, kad se namjesti kovèeg, **32** Koji služahu
pred šatorom od sastanka pjevajuæi, dok ne sazida Solomun
dom Gospodnji u Jerusalimu, i stajahu po redu svom u službi

svojoj; **33** Ovi su što stajahu i sinovi njihovi: od sinova Katovijeh
Eman pjevaè, sin Joila sina Samuila, **34** Sina Elkane, sina
Jeroama, sina Elila, sina Toje, **35** Sina Sufa, sina Elkane, sina
Mata, sina Amasaja, **36** Sina Elkane, sina Joila, sina Azarije,
sina Sofonije, **37** Sina Tahate, sina Asira, sina Aviasafa, sina
Koreja, **38** Sina Isara, sina Kata, sina Levija, sina Izrailjeva. **39** I
brat mu Asaf, koji mu stajaše s desne strane; a Asaf bijaše sin
Varahije, sina Simeje, **40** Sina Mihaila, sina Vasije, sina Malhije,
41 Sina Etnija, sina Zera, sina Adaje, **42** Sina Etana, sina Zime,
sina Simeja, **43** Sina Jata, sina Girsona, sina Levijeva. **44** A
sinovi Merarijevi, braæa njihova, stajahu s lijeve strane: Etan sin
Kisije, sina Avdija, sina Maluha, **45** Sina Asavije, sina Amasije,
sina Helkije, **46** Sina Amsije, sina Vanije, sina Samira, **47** Sina
Molije, sina Musije, sina Merarija, sina Levijeva. **48** A braæa
njihova, ostali Leviti, biše određeni na svu službu u šatoru doma
Božijega. **49** A Aron i sinovi njegovi paljahu na oltaru za žrtve
paljenice i na oltaru kadionom, vršeæi sve poslove u svetinji
nad svetinjama, i èineæi oèišæenje za Izrailja po svemu kako
je zapovjedio Mojsije sluga Božji. **50** A ovo su sinovi Aronovi:
Eleazar sin mu, a njegov sin Fines, a njegov sin Avisuja, **51** A
njegov sin Vukije, a njegov sin Ozije, a njegov sin Zeraja, **52** A
njegov sin Merajot, a njegov sin Amarija, a njegov sin Ahitov,
53 A njegov sin Sadok, a njegov sin Ahimas. **54** A ovo su im
stanovi po gradovima njihovijem u međama njihovijem: sinovima
Aronovijem od porodice Katove dopade ždrijebom, **55** I dadoše
im Hevron u zemlji Judinoj, i podgrađa njegova oko njega; **56** A
polje gradsko i sela njegova dadoše Halevu sinu Jefonijinu; **57**
Dadoše dakle sinovima Aronovijem gradove Judine: Hevron
utoèište, i Livnu i podgrađa njezina, i Jatir i Estemoju i podgrađa

njezina, **58** I Ilon i podgrađa njegova, Devir i podgrađa njegova,
59 I Asan i podgrađa njegova, i Vet-Semes i podgrađa njegova;
60 A od plemena Venijaminova: Gavaju i podgrađa njezina,
i Alemet i podgrađa njegova, i Anatot i podgrađa njegova;
svega gradova njihovijeh trinaest po porodicama njihovijem. **61** I
ostalijem sinovima Katovijem od porodice toga plemena daše
ždrijebom od polovine plemena, od polovine Manasijine deset
gradova. **62** A sinovima Girsonovijem po porodicama njihovijem
trinaest gradova od plemena Isaharova i od plemena Asirova i
od plemena Neftalimova i od plemena Manasijina u Vasanu. **63**
Sinovima Merarijevim po porodicama njihovijem daše ždrijebom
od plemena Ruvimova i od plemena Gadova i od plemena
Zavulonova dvanaest gradova. **64** Tako daše sinovi Izrailjevi
Levitima te gradove i podgrađa njihova. **65** I daše ždrijebom od
plemena sinova Judinijeh i od plemena sinova Simeunovijeh i od
plemena sinova Venijaminovijeh te gradove, koje imenovaše
poimence. **66** I onima koji bijahu od roda sinova Katovijeh a
gradovi njihovi i međe njihove bijahu u plemenu Jefremovu,
67 Njima daše grad za utoèište Sihem i podgrađa njegova u
gori Jefremovoj, i Gezer i podgrađa njegova, **68** I Jokmeam i
podgrađa njegova, i Vet-Oron i podgrađa njegova, **69** I Ejalon i
podgrađa njegova, i Gat-Rimon i podgrađa njegova, **70** I od
polovine plemena Manasijina Anir i podgrađa njegova, i Vileam i
podgrađa njegova, porodicama sinova Katovijeh ostalijem. **71**
A sinovima Girsonovijem daše od porodice polovine plemena
Manasijina Golan u Vasanu i podgrađa njegova, i Astarot i
podgrađa njegova; **72** A od plemena Isaharova Kedes i podgrađa
njegova, Davrat i podgrađa njegova, **73** I Ramot i podgrađa
njegova, i Anim i podgrađa njegova; **74** A od plemena Asirova

Masal i podgrađa njegova, i Avdon i podgrađa njegova, **75** I
Hukok i podgrađa njegova, i Reov i podgrađa njegova; **76** A
od plemena Neftalimova Kedes u Galileji i podgrađa njegova, i
Amon i podgrađa njegova, i Kirijatajim i podgrađa njegova. **77**
Sinovima Merarijevim ostalijem daše od plemena Zavulonova
Rimon i podgrađa njegova, Tavor i podgrađa njegova; **78** A
preko Jordana prema Jerihonu na istoènoj strani Jordana, od
plemena Ruvimova Vosor u pustinji i podgrađa njegova, i Jasu i
podgrađa njezina, **79** I Kedimot i podgrađa njegova, i Mifat i
podgrađa njegova; **80** A od plemena Gadova Ramot u Galadu i
podgrađa njegova, i Mahanajim i podgrađa njegova, **81** I Esevon
i podgrađa njegova, i Jazir i podgrađa njegova.

7 A sinovi Isaharovi bijahu: Tola i Fuja i Jasuv i Simron,
èetvorica. **2** A sinovi Tolini: Ozije i Refaja i Jerilo i Jamaj i
Jefsam i Samuilo, poglavari otaèkih domova svojih od Tole,
hrabri ljudi u porodicama svojim; bješe ih za vremena Davidova
na broj dvadeset i dvije tisuæe i šest stotina. **3** A sinovi Ozijevi:
Izraja, i sinovi Izrajini: Mihailo i Ovadija i Joilo i Jesija, skupa pet
poglavara. **4** I s njima u porodicama njihovijem po domovima
otaca njihovijeh bješe vojnika trideset i šest tisuæa, jer imahu
mnogo žena i sinova. **5** I braæe njihove po svijem domovima
Isaharovijem, hrabrijeh ljudi, bijaše osamdeset i sedam tisuæa,
svega izbrojenijeh. **6** Sinovi Venijaminovi: Vela i Veher i Jediailo,
trojica. **7** A sinovi Velini: Esvon i Ozije i Ozilo i Jerimot i Irije, pet
poglavara domova otaèkih, hrabri ljudi; na broj ih bješe dvadeset
i dvije tisuæe i trideset i èetiri. **8** A sinovi Veherovi: Zemira i Joas
i Elijezer i Elioinaj i Amrije i Jerimot i Avija i Anatot i Alamet,
svi sinovi Veherovi. **9** I izbrojenijeh po porodicama svojim, po
poglavarima otaèkoga doma svojega, bješe ih dvadeset tisuæa

i dvjesta hrabrijeh ljudi. **10** A sinovi Jediailovi: Valan, i sinovi
Valanovi: Jeus i Venijamin i Ehud i Hanana i Zitan i Tarsis
i Ahisar. **11** Svijeh ovijeh sinova Jediailovih po poglavarima
porodica otaèkih, hrabrijeh ljudi, bješe sedamdeset tisuæa i
dvjesta, koji iðahu na vojsku. **12** I Sufeji i Upeji bijahu sinovi
Irovi, i Useji sinovi Ahirovi. **13** Sinovi Neftalimovi: Jasilo i Gunije i
Jeser i Salum, sinovi Valini. **14** Sinovi Manasijini: Azrilo, kojega
mu žena rodi; inoèa njegova Sirka rodi Mahira, oca Galadova;
15 A Mahir se oženi od Upeja i Sufeja, a ime sestri njihovoj
bješe Maha; a ime drugomu bješe Salpad; a Salpad imaše
kæeri. **16** A Maha žena Mahirova rodi sina, kojemu nadje ime
Fares, a bratu mu nadje ime Seres, a njegovi sinovi bjehu Ulam
i Rakem. **17** I sinovi Ulamovi: Vedan. To su sinovi Galada sina
Mahira sina Manasijina. **18** A sestra njegova Amoleketa rodi
Isuda i Avijezera i Malu. **19** A sinovi Semidini bejahu Ahijan i
Sihem i Lihija i Anijam. **20** A sinovi Jefremovi: Sutala, a njegov
sin Vered, a njegov sin Tahat, a njegov sin Eleada, a njegov
sin Tahat, **21** A njegov sin Zavad, a njegov sin Sutala i Eser
i Elead. A njih ubiše ljudi iz Gata, roðeni u zemlji, jer sidoše
da im uzmu stoku. **22** Zato tužaše Jefrem otac njihov dugo
vremena, i doðoše braæa njegova da ga tješe. **23** Potom leže
sa ženom svojom, a ona zatrudnje i rodi sina, i on mu nadje
ime Verija, jer nesreæa zadesi dom njegov. **24** I kæi mu bješe
Sera, koja sazida Vetoron donji i gornji i Uzen-Seru. **25** I sin
mu bješe Refa i Resef, a njegov sin bješe Tela, a njegov sin
Tahan, **26** A njegov sin Ladan, a njegov sin Amijud, a njegov sin
Elisama, **27** A njegov sin Non, a njegov sin Isus. **28** A dostojanje
njihovo i naselje bješe Vetilj i sela njegova, i s istoka Naran,
a sa zapada Gezer i sela njegova, i Sihem i sela njegova do

Gaze i sela njezinijeh. **29** I pokraj sinova Manasijinih Vet-San i
sela njegova, Tanah i sela njegova, Megidon i sela njegova,
Dor i sela njegova; tu nastavahu sinovi Josifa sina Izrailjeva.
30 Sinovi Asirovi bijahu Jemna i Jesva i Jesvaj i Verija, i Sera
sestra njihova. **31** A sinovi Verijini: Ever i Malhilo; ovaj je otac
Virzavitov. **32** A Ever rodi Jaflita i Somira i Hotama i Suju sestru
njihovu. **33** A sinovi Jaflitovi bijahu: Fasah i Vimal i Asvat; to
bijahu sinovi Jaflitovi. **34** A sinovi Somirovi: Ahije i Roga, Jehuva
i Aram. **35** A sinovi Elema brata njegova: Sofa i Jemna i Selis i
Amal. **36** Sinovi Sofini: Suja i Arnefer i Sogal i Verije i Jemra, **37**
I Vosor i Od i Sama i Silisa i Itran i Veira. **38** A sinovi Jeterovi:
Jefonija i Fispa i Ara. **39** I sinovi Ulini: Arah i Anilo i Risija. **40** Svi
ovi bijahu sinovi Asirovi, poglavari domova otaèkih, izabrani,
hrabri ljudi, poglavari među knezovima. Bješe ih za vojsku na
broj dvadeset i šest tisuæa ljudi.

8 A Venijamin rodi Velu prvenca svojega, Asvila drugoga, i Aru
treæega, **2** Noja èetvrtoga, i Rafu petoga. **3** A sinovi Velini
bijahu: Adar i Gira i Avijud, **4** I Avisuja i Naman i Ahoja, **5** I
Gira i Sefuvan i Uram. **6** A ovi bijahu sinovi Ehudovi, bijahu
poglavari domova otaèkih onima koji življahu u Gavaji, te ih
preseliše u Manahat: **7** Naman i Ahija i Gira, on ih preseli; i
rodi Uzu i Ahijuda. **8** A Sarajim, pošto ih posla, rodi sinove u
zemlji Moavskoj s Usimom i Varom ženama svojim. **9** Rodi s
Odesom ženom svojom Jovava i Siviju i Misu i Malhama, **10** I
Jeusa i Sahiju i Mirmu; ti bijahu sinovi njegovi, poglavari domova
otaèkih. **11** A s Usimom rodi Avitova i Elfala. **12** I sinovi Elfalovi
bjehu: Ever i Misam i Samed; on sazida Onon i Lod i sela
njegova; **13** I Verija i Sema, koji bijahu poglavari domova otaèkih
onima koji življahu u Ejalonu; oni istjeraše stanovnike Gatske; **14**

A Ahijo, Sasak i Jeremot, **15** I Zevadija i Arad i Ader, **16** I Mihailo
i Jespa i Joha bjehu sinovi Verijini; **17** A Zavadija i Mesulam i
Ezekije i Ever, **18** I Ismeraj i Jezlija i Jovav bjehu sinovi Elfalovi;
19 A Jakim i Zihrije i Zavdije, **20** I Elinaj i Ziltaj i Elilo, **21** I Adaja i
Veraja i Simrat bjehu sinovi Semini; **22** A Jesvan i Ever i Elilo,
23 I Avdon i Zihrije i Anan, **24** I Ananija i Elam i Antonija, **25** I
Jefedija i Fanuilo bjehu sinovi Sasakovi; **26** A Samseraj i Searija
i Gotolija, **27** I Jaresija i Ilija i Zihrije bjehu sinovi Jeroamovi.
28 To bjehu poglavari domova otaèkih po porodicama svojim,
i nastavahu u Jerusalimu. **29** A u Gavaonu nastavaše otac
Gavaonu; a ženi mu bješe ime Maha. **30** A sin prvenac njegov
bješe Avdon, pa Sur i Kis i Val i Nadav, **31** I Gedor i Ahijo i
Zaher, **32** I Miklot, koji rodi Simeju. I oni življahu prema braæi
svojoj u Jerusalimu s braæom svojom. **33** A Nir rodi Kisa; a Kis
rodi Saula; a Saul rodi Jonatana i Malhisuja i Avinadava i Esvala.
34 A sin Jonatanov bješe Merival; a Merival rodi Mihu; **35** A
Mišini sinovi bjehu: Fiton i Meleh i Tareja i Ahaz. **36** A Ahaz rodi
Joadu; a Joada rodi Alemeta i Azmaveta i Zimrija. A Zimrije rodi
Mosu; **37** A Mosa rodi Vineju; a njegov sin bješe Rafa, a njegov
sin Eleasa, a njegov sin Asilo. **38** A Asilo imaše šest sinova,
kojima su imena: Azrikam, Voheruj i Ismailo i Searija, i Ovadija i
Anan. Ti svi bjehu sinovi Asilovi. **39** A sinovi Iseka brata njegova:
Ulam prvenac mu, Jeus drugi, i Elifelet treæi. **40** I bijahu sinovi
Ulamovi junaci, koji natezahu luk, i imahu mnogo sinova i unuka,
sto i pedeset. Svi ti bjehu od sinova Venijaminovijeh.

9 I tako sav Izrailj bi izbrojen, i eto zapisani su u knjizi o carevima
Izrailjevijem i Judinijem; i biše preseljeni u Vavilon za bezakonje
svoje. **2** A koji prije nastavahu na dostojanju svojem po gradovima
svojim, Izrailjci, sveštenici, Leviti i Netineji, **3** Nastavahu u

Jerusalimu i od sinova Judinijeh i sinova Venijaminovijeh i od
sinova Jefremovijeh i Manasijinih: **4** Gutaj sin Amijuda sina
Amrija, sina Imrija, sina Venija, od sinova Faresa sina Judina;
5 I od sinova Silonovijeh: Asaja prvenac i sinovi njegovi; **6**
A od sinova Zerinijeh Jeuilo i braæe njegove šest stotina i
devedeset; **7** A od sinova Venijaminovijeh Saluj sin Mesulama
sina Oduje, sina Asenujina, **8** I Jevnija sin Jeroamov, i Ila sin
Ozija sina Mahrijeva, i Mesulam sin Sefatije sina Raguila, sina
Ivnijina; **9** I braæe njihove po porodicama svojim devet stotina
pedeset i šest; svi bjehu ljudi poglavari od porodica po domovima
otaca svojih. **10** A od sveštenika: Jedaja i Jojariv i Jahin, **11** I
Azarija sin Helkije sina Mesulama, sina Sadoka, sina Merajota,
sina Ahitovova, starješina u domu Gospodnjem, **12** I Adaja
sin Jeroama sina Pashora, sina Malhijina, i Masaj sin Adila
sina Jazire, sina Mesulama, sina Mesilemita, sina Imirova; **13** I
braæe njihove, poglavara otaèkih domova svojih, tisuæa i sedam
stotina i šezdeset ljudi vrijednijeh na poslu u službi u domu
Gospodnjem. **14** A od Levita Semaja sin Asuva, sina Azrikama,
sina Asavijina, između sinova Merarijevih; **15** I Vakvakar i Eres i
Galal i Matanija, sin Mihe sina Zihrija, sina Asafova; **16** I Ovadija
sin Semaje sina Galala, sina Jedutunova, i Varahija sin Ase
sina Elkanina, koji stanovaše u selima Netofatskim. **17** I vratari:
Salum i Akuv i Talmon i Ahiman, i braæa njihova; a Salum bješe
poglavar. **18** On do sada bijaše na vratima carskim k istoku; to
bijahu vratari po èetama sinova Levijevih. **19** A Salum sin Koreja
sina Evijasafa, sina Korejeva, i braæa njegova od doma oca
njegova, sinovi Korejevi, u poslu službenom èuvahu pragove
kod šatora, kao što oci njihovi u okolu Gospodnjem èuvahu
ulazak; **20** A nad njima bješe starješina Fines sin Eleazarov, i

Gospod bijaše s njim. **21** Zaharija sin Meselemijin bijaše vratar
na vratima šatora od sastanka. **22** Svijeh ovijeh izabranijeh za
vratare na pragovima bijaše dvjesta i dvanaest; biše popisani po
selima svojim; David i Samuilo vidjelac postaviše ih radi vjernosti
njihove, **23** Da oni i sinovi njihovi èuvaju stražu na vratima
doma Gospodnjega, doma od šatora. **24** Na èetiri strane bijahu
vratari: na istoku, na zapadu, na jugu i na sjeveru. **25** I braæa
njihova po selima svojim dolažahu svakih sedam dana za svoje
vrijeme da su s njima. **26** Jer u službi bijahu svagda èetiri prva
vratara, Levita, i bijahu postavljeni nad klijetima i nad riznicama
doma Božijega; **27** I oko doma Božijega noæivahu, jer na njima
bijaše straža i dužni bijahu otvorati svako jutro. **28** I neki od njih
bijahu nad posuđem službenijem, jer ga na broj unošahu i na
broj iznošahu. **29** A neki od njih bijahu postavljeni nad drugim
stvarima i nad svijem stvarima posveæenijem, nad brašnom i
vinom i uljem i kadom i mirisima. **30** A neki sinovi sveštenièki
gotovljahu mast od tijeh mirisa. **31** A Matatija između Levita,
prvenac Salumov od porodice Korejeve, bijaše nad stvarima koje
se peku u tavi. **32** A između sinova Katovijeh, braæe njihove,
bijahu neki nad hljebom postavljenijem, gotoveæi ga svake
subote. **33** Između njih bijahu i pjevaèi poglavari domova otaèkih
među Levitima, koji stanovahu po klijetima bez drugoga posla,
jer dan i noæ bijahu u svom poslu. **34** To su poglavari domova
otaèkih među Levitima, po porodicama svojim, poglavari, i
življahu u Jerusalimu. **35** A u Gavaonu stanovaše Jehilo otac
Gavaonu; a ime ženi njegovoj bješe Maha; **36** A sin mu prvenac
bješe Avdon, pa Sur i Kis i Val i Nir i Nadav, **37** I Gedor, i Ahijo i
Zaharija i Miklot; **38** A Miklot rodi Simeama; i oni nastavahu
prema braæi svojoj u Jerusalimu s braæom svojom. **39** A Nir

rodi Kisa; a Kis rodi Saula; a Saul rodi Jonatana i Malhisuja i
Avinadava i Esvala. **40** A sin Jonatanov bješe Merival; a Merival
rodi Mihu. **41** A sinovi Mišini bjehu: Fiton i Meleh i Tareja. **42**
A Ahaz rodi Jaru; a Jara rodi Alemeta i Azmaveta i Zimrija; a
Zimrije rodi Mosu; **43** A Mosa rodi Vineju; a njegov sin bješe
Refaja, a njegov sin Eleasa, a njegov sin Asilo. **44** Asilo pak
imaše šest sinova, kojima su imena: Azrikam, Voheruj i Ismailo i
Searija i Ovadija i Anan. To su sinovi Asilovi.

10 A Filisteji se pobiše s Izrailjem, i pobjegoše Izrailjci ispred
Filisteja, i padahu mrtvi na gori Gelvuji. **2** I stigoše Filisteji Saula
i sinove njegove, i pogubiše Filisteji Jonatana i Avinadava i
Malhisuja, sinove Saulove. **3** I boj posta žešæi oko Saula, i
naðoše ga strijelci, i on se uplaši od strijelaca. **4** I reèe Saul
momku koji mu nošaše oružje: izvadi maè svoj, i probodi me da
ne doðu ti neobrezani i narugaju mi se. Ali ne htje momak koji
mu nošaše oružje, jer ga bješe vrlo strah. Tada Saul uze maè i
baci se na nj. **5** A kad momak koji mu nošaše oružje vidje gdje
umrije Saul, baci se i on na svoj maè, i umrije. **6** Tako pogibe
Saul; i tri sina njegova i sva èeljad njegova pogiboše zajedno.
7 A kad svi Izrailjci koji bijahu u dolini vidješe gdje pobjegoše
Izrailjci i gdje pogibe Saul i sinovi njegovi, ostaviše gradove svoje
i pobjegoše, te doðoše Filisteji i ostaše u njima. **8** A sjutradan
doðoše Filisteji da svlaèe mrtve, i naðoše Saula i sinove njegove
gdje leže na gori Gelvuji. **9** I svukavši ga uzeše glavu njegovu i
oružje njegovo, i poslaše u zemlju Filistejsku na sve strane da se
objavi kod lažnijeh bogova njihovijeh i po narodu. **10** I ostaviše
oružje njegovo u kuæi bogova svojih, a glavu mu objesiše u
kuæi Dagonovoj. **11** A kad èuše svi u Javisu Galadskom sve
što uèiniše Filisteji od Saula, **12** Podigoše se svi junaci i uzeše

tijelo Saulovo i tjelesa sinova njegovijeh, i donesoše ih u Javis, i
pogreboše kosti njihove pod hrastom u Javisu, i postiše sedam
dana. **13** I tako pogibe Saul za bezakonje svoje, koje uèini
Gospodu što ne sluša rijeèi Gospodnje i što traži da pita duh
vraèarski, **14** A ne pita Gospoda; zato ga ubi, i prenese carstvo
na Davida sina Jesejeva.

11 I sabraše se svi Izrailjci k Davidu u Hevron, i rekoše: evo,
mi smo kost tvoja i tijelo tvoje. **2** I pređe dok Saul bijaše car ti si
odvodio i dovodio Izrailja; i Gospod Bog tvoj rekao ti je: ti æeš
pasti narod moj Izrailja; i ti æeš biti voð narodu mojemu Izrailju.
3 Tako doðoše sve starješine Izrailjeve k caru u Hevron, i uèini
s njima David vjeru u Hevronu pred Gospodom, i pomazaše
Davida za cara nad Izrailjem kao što bješe rekao Gospod preko
Samuila. **4** Potom otide David sa svijem Izrailjem na Jerusalim,
a to je Jevus, jer ondje bijahu Jevuseji, koji življahu u onoj
zemlji. **5** I rekoše Jevušani Davidu: neæeš uæi ovamo. Ali
David uze kulu Sion, to je grad Davidov. **6** Jer David reèe: ko
prvi nadbije Jevuseje, biæe knez i vojvoda. I Joav sin Serujin
izide prvi, i posta knez. **7** Poslije sjeðaše David u tom gradu,
zato ga prozvaše grad Davidov. **8** I sazida grad unaokolo, od
Milona unaokolo; a Joav opravi ostatak grada. **9** I David jednako
napredovaše i siljaše se, jer Gospod nad vojskama bješe s njim.
10 A ovo su poglavice među junacima Davidovijem, koji junaèki
radiše uza nj za carstvo njegovo sa svijem Izrailjem da bude
car nad Izrailjem po rijeèi Gospodnjoj; **11** I ovo je broj junaka
Davidovijeh: Jasoveam sin Ahmonijev, prvi između trideset;
on mahnu kopljem svojim na tri stotine, i pobi ih ujedanput.
12 A za njim Eleazar sin Dodov Ahošanin, on bijaše jedan od
tri junaka. **13** On bijaše s Davidom u Fas-Damimu, kad se

Filisteji skupiše na boj; i ondje bijaše njiva puna jeèma, i narod
pobježe od Filisteja, **14** A oni stadoše usred njive, i odbraniše je
pobivši Filisteje; i Gospod dade izbavljenje veliko. **15** I ta tri prva
između trideset sidoše ka stijeni k Davidu u peæinu Odolamsku,
kad vojska Filistejska stajaše u okolu u dolini Rafajskoj. **16** A
David bijaše onda u gradu, a straža Filistejska bijaše tada u
Vitlejemu. **17** I David zaželje i reèe: ko bi mi donio vode da
pijem iz studenca Vitlejemskoga što je kod vrata? **18** Tada ta
trojica prodriješe kroz oko Filistejski, i zahvatiše vode iz studenca
Vitlejemskoga koji je kod vrata, i donesoše i dadoše Davidu; a
David ne htje piti, nego je izli Gospodu. **19** I reèe: ne dao mi Bog
moj da to uèinim! eda li æu piti krv tijeh ljudi koji ne mariše za
život svoj? jer je donesoše ne mareæi za život svoj. I ne htje je
piti. To uèiniše ta tri junaka. **20** I Avisaj brat Joavov bješe prvi
između trojice. I on mahnu kopljem svojim na tri stotine, i pobi ih,
i proslavi se među trojicom; **21** Među trojicom bješe slavniji od
druge dvojice i bješe im poglavica; ali one trojice ne stiže. **22**
Venaja sin Jodajev, sin èovjeka junaka iz Kavseila, koji uèini
velika djela, on pogubi dva junaka Moavska, i sišav ubi lava u
jami kad bješe snijeg. **23** On ubi i nekoga Misirca visoka pet
lakata. Imaše Misirac u ruci koplje kao vratilo, a on izide na nj
sa štapom, i istrže Misircu koplje iz ruke, i ubi ga njegovijem
kopljem. **24** To uèini Venaja sin Jodajev, i bi slavan među ova tri
junaka. **25** Bješe najslavniji između tridesetorice, ali one trojice
ne stiže. I David ga postavi nad pratiocima svojim. **26** Junaci
između vojnika bijahu: Asailo brat Joavov, Elhanan sin Dodov iz
Vitlejema, **27** Samot Ararin, Helis Felonjanin, **28** Ira sin Ikisov
iz Tekoje, Avijezer iz Anatota, **29** Sivehaj iz Husata, Ilaj iz Ahoha,
30 Maraj iz Netofata, Heled sin Vanin iz Netofata, **31** Itaj sin

Rivajev iz Gavaje sinova Venijaminovih, Venaja iz Faratona, **32**
Uraj od potoka Gaskih, Avilo iz Arvata, **33** Azmavet iz Varuma,
Elijava iz Salvona, **34** Sinovi Asima Gizonjanina, Jonatan sin
Sagijin Araranin, **35** Ahijam sin Saharov Araranin, Elifal sin
Urov, **36** Efer iz Mehirata, Ahija iz Felona, **37** Esro Karmilac,
Naraj sin Esvajev, **38** Joilo brat Natanov, Mivar sin Agirijev,
39 Selek Amonac, Naraj Viroæanin, koji nošaše oružje Joavu
sinu Serujinu, **40** Ira Jetranin, Gariv Jetranin, **41** Urija Hetejin,
Zavad sin Alajev, **42** Adina sin Sizin od sinova Ruvimovijeh,
poglavar sinova Ruvimovijeh, i trideset s njim, **43** Anan sin
Mašin, i Josafat iz Mitne, **44** Ozija iz Asterota, Sama i Jehilo
sinovi Hotana Aroiranina, **45** Jediailo sin Simrijev i Joha brat mu
iz Tise, **46** Elilo Mavljanin, i Jerivaj i Josavija sinovi Elnamovi, i
Jetema Moavac, **47** Elilo i Ovid i Jasilo iz Mesovaje.

12 A ovo su koji doðoše k Davidu u Siklag dok se još krijaše
od Saula sina Kisova, i bijahu među junacima pomažuæi u
ratu, **2** Naoružani lukom, iz desne ruke i iz lijeve gađahu
kamenjem i iz luka strijelama, između braæe Saulove, od
plemena Venijaminova: **3** Poglavar Ahijezer i Joas sinovi Semaje
iz Gavaje, Jezilo i Felet sinovi Azmavetovi, i Veraha i Juj iz
Anatota, **4** I Ismaja Gavaonjanin, junak među tridesetoricom i
nad tridesetoricom, i Jeremija i Jazilo i Joanan i Jozavad od
Gedirota, **5** Eluzaj i Jerimot i Valija i Semarija i Sefatija od Arufa,
6 Elkana i Jesija i Azareilo i Joezer i Jasoveam Korijani, **7** I Joila
i Zevadija sinovi Jeroamovi iz Gedora. **8** I od plemena Gadova
prebjegoše k Davidu u grad u pustinju hrabri junaci, vješti boju,
naoružani štitom i kopljem, kojima lice bijaše kao lice lavovsko,
i bijahu brzi kao srne po gorama: **9** Eser prvi, Ovadija drugi,
Elijav treæi, **10** Mismana èetvrti, Jeremija peti, **11** Ataj šesti,

Elilo sedmi, **12** Joanan osmi, Elzaval deveti, **13** Jeremija deseti,
Mohvanaj jedanaesti. **14** To bijahu između sinova Gadovijeh
poglavari u vojsci, najmanji nad stotinom a najveæi nad tisuæom.
15 Oni prijeðoše preko Jordana prvoga mjeseca kad se razli
preko svijeh bregova svojih, i otjeraše sve iz dolina na istok i na
zapad. **16** A doðoše i od sinova Venijaminovijeh i Judinijeh k
Davidu u grad. **17** I izide im David na susret, i govoreæi reèe im:
ako mira radi idete k meni, da mi pomožete, srce æe se moje
združiti s vama; ako li ste došli da me izdate neprijateljima mojim,
nepravde nema na meni, neka vidi Gospod otaca naših i neka
sudi. **18** Tada duh doðe na Amasaja poglavara među vojvodama,
te reèe: tvoji smo, Davide, i s tobom æemo biti, sine Jesejev;
mir, mir tebi i pomagaèima tvojim, jer ti pomaže Bog tvoj. Tako
ih primi David, i postavi ih među poglavare nad èetama. **19**
I od sinova Manasijinih neki prebjegoše Davidu kad iðaše s
Filistejima na Saula u boj, ali im ne pomogoše; jer knezovi
Filistejski dogovorivši se vratiše ga govoreæi: na pogibao našu
prebjegnuæe gospodaru svojemu Saulu. **20** Kad se vraæaše
u Siklag, prebjegoše k njemu iz plemena Manasijina: Adna i
Jozavad i Jediailo i Mihailo i Jozavad i Eliuj i Saltaj, tisuænici u
plemenu Manasijinu. **21** I oni pomagahu Davidu protivu èeti, jer
hrabri junaci bjehu svi, te postaše vojvode u njegovoj vojsci. **22**
Jer svaki dan dolažahu k Davidu u pomoæ, dokle posta velika
vojska kao vojska Božija. **23** A ovo je broj ljudi naoružanijeh
za vojsku koji doðoše k Davidu u Hevron da prenesu carstvo
Saulovo na nj po rijeèi Gospodnjoj: **24** Sinova Judinijeh koji
nošahu štit i koplje šest tisuæa i osam stotina naoružanijeh
za vojsku; **25** Sinova Simeunovijeh hrabrijeh vojnika sedam
tisuæa i sto; **26** Sinova Levijevih èetiri tisuæe i šest stotina; **27** I

Jodaj poglavar između sinova Aronovijeh i s njim tri tisuæe i
sedam stotina; **28** I Sadok mladiæ, hrabar junak, i od doma
oca njegova dvadeset i dva kneza; **29** I sinova Venijaminovih,
braæe Saulove, tri tisuæe; jer ih se mnogi još držahu doma
Saulova; **30** I sinova Jefremovijeh dvadeset tisuæa i osam
stotina hrabrijeh junaka, ljudi na glasu u porodicama otaca svojih;
31 A od polovine plemena Manasijina osamnaest tisuæa, koji
biše imenovani poimence da dođu da postave Davida carem; **32**
I sinova Isaharovijeh, koji dobro razumijevahu vremena da bi
znali šta æe èiniti Izrailj, knezova njihovijeh dvjesta, i sva braæa
njihova slušahu ih; **33** Sinova Zavulonovijeh, koji iđahu na vojsku
i naoružani bijahu za boj svakojakim oružjem, pedeset tisuæa,
koji se postavljahu u vrste pouzdana srca; **34** A od plemena
Neftalimova tisuæa poglavara i s njima trideset i sedam tisuæa
sa štitovima i kopljima; **35** A od plemena Danova dvadeset i
osam tisuæa i šest stotina naoružanijeh za boj; **36** A od plemena
Asirova èetrdeset tisuæa vojnika vještijeh postaviti se za boj;
37 A onijeh ispreko Jordana, od plemena Ruvimova i Gadova
i od polovine plemena Manasijina, sto i dvadeset tisuæa sa
svakojakim oružjem ubojitijem. **38** Svi ovi vojnici u vojnièkom
redu dođoše cijela srca u Hevron da postave Davida carem nad
svijem Izrailjem. A i ostali svi Izrailjci bijahu složni da carem
postave Davida. **39** I bijahu ondje s Davidom tri dana jeduæi i
pijuæi, jer im braæa bijahu pripravila. **40** A i oni koji bijahu blizu
njih, dori do Isahara i Zavulona i Neftalima, donošahu hljeba na
magarcima i na kamilama i na mazgama i na volovima, jela,
brašna, smokava i suhoga grožđa i vina i ulja, volova, ovaca
izobila; jer bijaše radost u Izrailju.

13 I David uèini vijeæe s tisuænicima i sa stotinicima i sa svijem
vojvodama, **2** I reèe David svemu zboru Izrailjevu: ako vam je
po volji, i ako je od Gospoda Boga našega, da pošaljemo na sve
strane k braæi svojoj ostaloj po svijem krajevima Izrailjevijem, i k
sveštenicima i Levitima po gradovima i podgrađima njihovijem,
da se skupe k nama, **3** Pa da donesemo k sebi kovèeg Boga
svojega, jer ga ne tražismo za vremena Saulova. **4** A sav zbor
reèe da se tako uèini, jer to bi po volji svemu narodu. **5** I tako
David sabra sav narod Izrailjev od Sihora Misirskoga dori do
Emata, da donesu kovèeg Božji iz Kirijat-Jarima. **6** I otide David
sa svijem Izrailjem u Valu, u Kirijat-Jarim Judin, da prenesu
odande kovèeg Boga Gospoda, koji sjedi na heruvimima, èije se
ime prizivlje. **7** I povezoše kovèeg Božji na novijem kolima iz
kuæe Avinadavove; a Uza i Ahijo upravljahu kolima. **8** A David i
sav narod Izrailjev igrahu pred Bogom iz sve snage pjevajuæi i
udarajuæi u gusle i u psaltire i u bubnje i u kimvale i trubeæi u
trube. **9** A kad doðoše do gumna Hidonova, Uza se maši rukom
da prihvati kovèeg, jer volovi potegoše na stranu. **10** I Gospod
se razgnjevi na Uzu, i udari ga što se maši rukom za kovèeg, te
umrije ondje pred Bogom. **11** I ožalosti se David što Gospod ubi
Uzu: zato se prozva ono mjesto Fares-Uza do danas. **12** I uplaši
se David od Boga u onaj dan, i reèe: kako æu donijeti k sebi
kovèeg Božji? **13** I ne prenese David kovèega k sebi u grad
Davidov, nego ga skloni u kuæu Ovid-Edoma Getejina. **14** I
osta kovèeg Božji kod porodice Ovid-Edomove u kuæi njegovoj
tri mjeseca. I Gospod blagoslovi dom Ovid-Edomov i sve što
imaše.

14 A Hiram car Tirski posla poslanike k Davidu i drva kedrovijeh
i zidara i drvodjelja da mu sagrade kuæu. **2** I razumje David

da ga je Gospod utvrdio za cara nad Izrailjem i da se carstvo
njegovo podiže visoko radi naroda njegova Izrailja. **3** I David uze
jošte žena u Jerusalimu i izrodi još sinova i kæeri. **4** I ovo su
imena onijeh koji mu se rodiše u Jerusalimu: Samuja i Sovav,
Natan i Solomun, **5** I Jevar i Elisuja i Elfalet, **6** I Noga i Nefeg i
Jafija, **7** I Elisama i Velijada i Elifalet. **8** A Filisteji èuvši da je
David pomazan za cara nad svijem Izrailjem, izidoše svi Filisteji
da traže Davida; a David èuvši to izide pred njih. **9** I Filisteji
došavši raširiše se po dolini Rafajskoj. **10** Tada David upita
Gospoda govoreæi: hoæu li izaæi na Filisteje? i hoæeš li ih
dati u moje ruke? A Gospod mu reèe: izaði, i daæu ih u tvoje
ruke. **11** Tada otidoše u Val-Ferasim, i pobi ih ondje David, i
reèe David: prodrije Bog neprijatelje moje mojom rukom, kao što
voda prodire. Otuda se prozva mjesto Val-Ferasim. **12** I ostaviše
ondje bogove svoje; a David zapovjedi, te ih spališe ognjem. **13**
A Filisteji opet po drugi put raširiše se po onom dolu. **14** I David
opet upita Boga, a Bog mu reèe: ne idi za njima, nego se vrati
od njih, pa udari na njih prema dudovima. **15** I kad èuješ da
zašušti po vrhovima od dudova, tada izidi u boj; jer æe poæi
Bog pred tobom da pobije vojsku Filistejsku. **16** I uèini David
kako mu zapovjedi Bog, i pobiše vojsku Filistejsku od Gavaona
do Gezera. **17** I razglasi se ime Davidovo po svijem zemljama; i
Gospod zadade strah od njega svijem narodima.

15 I naèini sebi David kuæe u gradu Davidovu, i spremi mjesto
za kovèeg Božji, i razape mu šator. **2** Tada reèe David: ne valja
da nosi kovèeg Božji niko osim Levita, jer je njih izabrao Gospod
da nose kovèeg Božji i da mu služe dovijeka. **3** I skupi David
sve sinove Izrailjeve u Jerusalim da prenesu kovèeg Gospodnji
na mjesto njegovo, koje mu bješe spremio. **4** Skupi David i

sinove Aronove i Levite, **5** Od sinova Katovijeh: Urila poglavara i
braæe njegove sto i dvadeset; **6** Od sinova Merarijevih: Asaju
poglavara i braæe njegove dvjesta i dvadeset; **7** Od sinova
Girsonovijeh: Joila poglavara i braæe njegove sto i trideset; **8** Od
sinova Elisafanovih: Semaju poglavara i braæe njegove dvjesta;
9 Od sinova Hevronovijeh: Elila poglavara i braæe njegove
osamdeset; **10** Od sinova Ozilovijeh: Aminadava poglavara i
braæe njegove sto i dvanaest. **11** Tada dozva David Sadoka i
Avijatara sveštenike, i Levite Urila i Asaju i Joila i Samaju i Elila i
Aminadava, **12** I reèe im: vi ste poglavari porodica otaèkih među
Levitima; osveštajte sebe i braæu svoju, da donesete kovèeg
Gospoda Boga Izrailjeva na mjesto koje sam mu spremio. **13** Jer
što pređe ne uèiniste toga, Gospod Bog naš prodrije nas; jer ga
ne tražismo kako treba. **14** I osveštaše se sveštenici i Leviti da
prenesu kovèeg Gospoda Boga Izrailjeva. **15** I nosiše sinovi
Levitski kovèeg Božji kao što je zapovjedio Mojsije po rijeèi
Gospodnjoj na ramenima svojim i polugama. **16** I reèe David
poglavarima Levitskim da postave između braæe svoje pjevaèe
sa spravama muzièkim, sa psaltirima i guslama i kimvalima, da
pjevaju u glas veselo. **17** I postaviše Leviti Emana sina Joilova, i
od braæe njegove Asafa sina Varahijina, i od sinova Merarijevih,
braæe njihove, Etana sina Kisajina; **18** I s njima braæu njihovu
drugoga reda: Zahariju i Vena i Jazila i Semiramota i Jehila i
Unija i Elijava i Venaju i Masiju i Matatiju i Elifela i Mikneju i
Ovid-Edoma i Jeila, vratare. **19** I pjevaèi Eman i Asaf i Etan
udarahu u kimvale mjedene; **20** A Zaharija i Ozilo i Semiramot i
Jehilo i Unije i Elijav i Masija i Venaja u psaltire visoko, **21** A
Matatija i Elifel i Mikneja i Ovid-Edom i Jeilo i Azazija u gusle
nisko. **22** A Henanija poglavar među Levitima koji nošahu kovèeg

uređivaše kako æe se nositi, jer bješe vješt. **23** A Varahija i
Elkana bjehu vratari kod kovèega. **24** A Sevanija i Josafat i
Natanailo i Amasaj i Zaharija i Venaja i Elijezer, sveštenici,
trubljahu u trube pred kovèegom Božjim; a Ovid-Edom i Jehija
bjehu vratari kod kovèega. **25** I tako David i starješine Izrailjeve i
tisuænici iðahu prateæi kovèeg zavjeta Gospodnjega iz kuæe
Ovid-Edomove s veseljem. **26** I kad Bog pomože Levitima koji
nošahu kovèeg zavjeta Gospodnjega prinesoše sedam volova i
sedam ovnova. **27** I David bijaše ogrnut plaštem od tankoga
platna, tako i svi Leviti koji nošahu kovèeg i pjevaèi, i Henanija
koji upravljaše nosiocima među pjevaèima. I David imaše na
sebi opleæak lanen. **28** I tako sav narod Izrailjev praæaše
kovèeg zavjeta Gospodnjega klikujuæi i trubeæi u trube i u
rogove i udarajuæi u kimvale i u psaltire i u gusle. **29** A kad
kovèeg zavjeta Gospodnjega ulažaše u grad Davidov, Mihala
kæi Saulova gledajuæi s prozora vidje cara Davida gdje skaèe i
igra, i podrugnu mu se u srcu svom.

16 I kad donesoše kovèeg Božji, namjestiše ga usred šatora,
koji mu razape David; i prinesoše žrtve paljenice i žrtve zahvalne
pred Bogom. **2** Potom prinesavši David žrtve paljenice i žrtve
zahvalne, blagoslovi narod u ime Gospodnje. **3** I razdade svijem
Izrailjcima, i ljudima i ženama, svakom po jedan hljeb i komad
mesa i vrè vina. **4** Potom postavi pred kovèegom Gospodnjim
sluge između Levita da pominju i slave i hvale Gospoda Boga
Izrailjeva: **5** Asafa poglavara, a drugoga za njim Zahariju, i
Jeila i Semiramota i Jehila i Matatiju i Elijava i Venaju i Ovid-
Edoma; i Jeilo udaraše u psaltire i gusle, a Asaf u kimvale,
6 A Venaja i Jazilo sveštenici bijahu jednako s trubama pred
kovèegom zavjeta Gospodnjega. **7** U taj dan naredi David prvi

put da hvale Gospoda Asaf i braæa njegova: **8** Hvalite Gospoda;
glasite ime njegovo; javljajte po narodima djela njegova. **9**
Pjevajte mu, slavite ga, kazujte sva èudesa njegova. **10** Hvalite
se svetijem imenom njegovijem; neka se veseli srce onijeh
koji traže Gospoda. **11** Tražite Gospoda i silu njegovu; tražite
lice njegovo bez prestanka. **12** Pamtite èudesa njegova, koja
je uèinio, znake njegove i sudove usta njegovijeh. **13** Sjeme
Izrailjevo sluge su njegove, sinovi Jakovljevi izbrani njegovi. **14**
On je Gospod Bog naš, po svoj su zemlji sudovi njegovi. **15**
Pamtite uvijek zavjet njegov, rijeè koju je dao na tisuæu koljena.
16 Što je zavjetovao Avramu i za što se kleo Isaku, **17** To je
postavio Jakovu za zakon i Izrailju za zavjet vjeèni, **18** Govoreæi:
tebi æu dati zemlju Hanansku u našljedni dio. **19** Tada vas
još bijaše malo na broj, bijaše vas malo, i bijaste došljaci. **20**
Iðahu od naroda do naroda, i iz jednoga carstva k drugomu
plemenu. **21** Ne dade nikomu da im naudi, i karaše za njih
careve: **22** Ne dirajte u pomazanike moje, i prorocima mojim ne
èinite zla. **23** Pjevaj Gospodu, sva zemljo! javljajte od dana na
dan spasenje njegovo. **24** Kazujte po narodima slavu njegovu,
po svijem plemenima èudesa njegova. **25** Jer je velik Gospod i
valja ga hvaliti veoma; strašniji je od svijeh bogova. **26** Jer su svi
bogovi u naroda ništa; a Gospod je nebesa stvorio. **27** Slava je i
velièanstvo pred njim, sila i radost u stanu njegovu. **28** Dajte
Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i èast. **29**
Dajte Gospodu slavu prema imenu njegovu, nosite dare i idite
preda nj, poklonite se Gospodu u svetoj krasoti. **30** Strepi pred
njim, sva zemljo; zato je vasiljena tvrda i neæe se pomjestiti.
31 Nek se vesele nebesa i zemlja se raduje; i neka govore po
narodima: Gospod caruje. **32** Neka pljeska more i što je u njemu;

neka skaèe polje i sve što je na njemu. **33** Tada neka se raduju
drveta šumska pred Gospodom, jer ide da sudi zemlji. **34** Hvalite
Gospoda, jer je dobar, jer je dovijeka milost njegova. **35** I recite:
spasi nas, Bože spasenja našega, i skupi nas i izbavi nas od
naroda da slavimo sveto ime tvoje, da se hvalimo tvojom slavom.
36 Blagosloven Gospod Bog Izrailjev od vijeka i do vijeka. Tada
sav narod reèe: amin; i hvališe Gospoda. **37** I ostavi ondje pred
kovèegom zavjeta Gospodnjega Asafa i braæu njegovu da služe
pred kovèegom bez prestanka kao što treba od dana na dan, **38**
I Ovid-Edoma i braæu njegovu, šezdeset i osam, Ovid-Edoma
sina Jedutunova i Osu, da budu vratari; **39** A Sadoka sveštenika
i braæu njegovu sveštenike pred šatorom Gospodnjim na visini
u Gavaonu, **40** Da prinose žrtve paljenice Gospodu na oltaru za
žrtve paljenice bez prestanka jutrom i veèerom, i da èine sve što
je napisano u zakonu Gospodnjem što je zapovjedio Izrailju, **41** I
s njima Emana i Jedutuna i druge izabrane, koji biše poimence
imenovani da hvale Gospoda, jer je dovijeka milost njegova, **42**
S njima Emana i Jedutuna, da trube u trube i udaraju u kimvale i
u druge sprave muzièke Bogu; a sinove Jedutunove da budu
vratari. **43** Potom se razide sav narod, svak svojoj kuæi, a David
se vrati da blagoslovi dom svoj.

17 A kad David sjeðaše kod kuæe svoje, reèe David Natanu
proroku: gle, ja stojim u kuæi od kedrova drveta, a kovèeg
zavjeta Gospodnjega pod zavjesima. **2** A Natan reèe Davidu: što
ti je god u srcu, èini, jer je Bog s tobom. **3** Ali onu noæ doðe rijeè
Božija Natanu govoreæi: **4** Idi i reci Davidu sluzi mojemu: ovako
veli Gospod: ti mi neæeš sazidati kuæe da u njoj nastavam. **5**
Kad nijesam nastavao u kuæi otkad izvedoh Izrailja do danas,
nego sam išao od šatora do šatora i od naslona do naslona, **6**

Kuda sam god hodio sa svijem Izrailjem, jesam li jednu rijeè
rekao kome između sudija Izrailjevijeh kojima zapovijedah da
pasu narod moj, i kazao: zašto mi ne naèinite kuæu od kedra? **7**
Ovako dakle reci sluzi mojemu Davidu: ovako veli Gospod nad
vojskama: ja te uzeh od tora, od ovaca, da budeš voð narodu
mojemu Izrailju. **8** I bjeh s tobom kuda si god išao, i istrijebih sve
neprijatelje tvoje ispred tebe, i stekoh ti ime kao što je ime velikih
ljudi na zemlji. **9** I odrediæu mjesto narodu svojemu Izrailju, i
posadiæu ga, te æe nastavati u svom mjestu, i neæe se više
pretresati; niti æe im više dosaðivati nepravednici kao prije, **10** I
od onoga dana kad sam postavio sudije nad narodom svojim
Izrailjem; i pokorih sve neprijatelje tvoje; nego ti javljam da æe ti
Gospod sazidati kuæu. **11** I kad se navrše dani tvoji da otideš k
ocima svojim, podignuæu sjeme tvoje nakon tebe, koje æe biti
između sinova tvojih, i utvrdiæu carstvo njegovo. **12** On æe mi
sazidati dom, i utvrdiæu prijesto njegov dovijeka. **13** Ja æu mu
biti otac, i on æe mi biti sin; a milosti svoje neæu ukloniti od
njega kao što sam uklonio od onoga koji bješe prije tebe. **14**
Nego æu ga utvrditi u domu svom i u carstvu svom dovijeka, i
prijesto æe njegov stajati dovijeka. **15** Po svijem ovijem rijeèima
i po svoj ovoj utvari kaza Natan Davidu. **16** Tada doðe car David
i stade pred Gospodom, i reèe: ko sam ja, Gospode Bože, i šta
je dom moj, te si me doveo dovde? **17** I to ti se èini malo, Bože,
nego si govorio i za dom sluge svojega na dugo vremena, i
postarao si mi se za tu slavu zakonom èovjeèijim, Gospode
Bože. **18** Šta æe još David da ti govori o èasti sluge tvojega,
kad ti znaš slugu svojega? **19** Gospode, sluge svojega radi i po
srcu svojemu èiniš svu ovu veliku stvar, obznanjujuæi sve ove
velike stvari. **20** Gospode, nema takoga kakav si ti, i nema Boga

osim tebe, po svemu što èusmo svojim ušima. **21** Jer koji je
narod na zemlji kao tvoj narod Izrailj? radi kojega je Bog išao
da ga iskupi da mu bude narod, i da steèe sebi ime velikim i
strašnim djelima izgoneæi narode ispred naroda svojega, koji
si iskupio iz Misira. **22** Jer si uèinio narod svoj Izrailja svojim
narodom dovijeka; a ti si im, Gospode, Bog. **23** I tako, Gospode,
rijeè koju si obrekao sluzi svojemu i domu njegovu neka bude
tvrda dovijeka, i uèini kako si rekao. **24** Neka bude tvrda, da se
velièa ime tvoje dovijeka i da se govori: Gospod nad vojskama,
Bog Izrailjev jest Bog nad Izrailjem, i dom Davida sluge tvojega
neka stoji tvrdo pred tobom. **25** Jer si ti, Bože moj, javio sluzi
svojemu da æeš mu sazidati dom, zato se sluga tvoj usudi da ti
se pomoli. **26** Tako Gospode, ti si Bog, i obrekao si sluzi svojemu
to dobro. **27** Budi dakle voljan i blagoslovi dom sluge svojega
da bude dovijeka pred tobom; jer kad ti, Gospode, blagosloviš,
biæe blagosloven dovijeka.

18 A poslije toga pobi David Filisteje i pokori ih, i uze Gat i sela
njegova iz ruku Filistejskih. **2** Pobi i Moavce, i postaše Moavci
sluge Davidove i plaæahu mu danak. **3** Razbi David i Adar-
Ezera cara Sovskoga u Ematu izašav da raširi vlast svoju do
rijeke Efrata. **4** I uze mu David tisuæu kola i sedam tisuæa
konjika i dvadeset tisuæa pješaka, i podreza David žile svijem
konjma kolskim, samo ostavi za sto kola. **5** A bijahu došli Sirci iz
Damaska u pomoæ Adar-Ezeru caru Sovskomu, i David pobi
dvadeset i dvije tisuæe Siraca. **6** I namjesti David vojsku u Siriji
što je pod Damaskom, i Sirci postaše sluge Davidove plaæajuæi
mu danak. I Gospod èuvaše Davida kuda god iðaše. **7** I David
uze zlatne štitove koje imahu sluge Adar-Ezerove, i donese ih
u Jerusalim. **8** I iz Tivata i iz Huna gradova Adar-Ezerovijeh

odnese David silnu mjed, od koje Solomun naèini more mjedeno
i stupove i posuðe mjedeno. **9** A kad èu Toja car Ematski da je
David pobio svu vojsku Adar-Ezera cara Sovskoga, **10** Posla
Adorama sina svojega k caru Davidu da ga pozdravi i da mu
èestita što je vojevao na Adar-Ezera i ubio ga, jer Toja imaše
rat s Adar-Ezerom, i svakojakih zaklada zlatnijeh i srebrnijeh i
mjedenijeh. **11** Pa i to car David posveti Gospodu sa srebrom
i zlatom što bješe uzeo od svijeh naroda, od Edomaca i od
Moavaca i od sinova Amonovijeh i od Filisteja i od Amalika. **12** I
Avisaj sin Serujin pobi osamnaest tisuæa Idumejaca u slanoj
dolini. **13** I namjesti vojsku po Idumeji, i svi Idumejci postaše
sluge Davidove. I Gospod èuvaše Davida kuda god iðaše. **14**
Tako carova David nad svijem Izrailjem sudeæi i dajuæi pravdu
svemu narodu svojemu. **15** I Joav sin Serujin bješe nad vojskom,
a Josafat sin Ahiludov pametar, **16** A Sadok sin Ahitovov i
Avimeleh sin Avijatarov sveštenici, a Susa pisar, **17** A Venaja sin
Jodajev bješe nad Heretejima i Feletejima, a sinovi Davidovi prvi
do cara.

19 A poslije toga umrije Nas car sinova Amonovijeh, i zacari se
sin njegov na njegovo mjesto. **2** I reèe David: da uèinim milost
Anunu sinu Nasovu, jer je otac njegov uèinio meni milost. I
posla David poslanike da ga potješe za ocem. I doðoše sluge
Davidove u zemlju sinova Amonovijeh k Anunu da ga potješe. **3**
A knezovi sinova Amonovijeh rekoše Anunu gospodaru svojemu:
misliš da je David zato poslao ljude da te potješe što je rad
uèiniti èast ocu tvojemu? a nijesu zato došle sluge njegove k tebi
da promotre i uhode i obore zemlju? **4** Tada Anun uhvati sluge
Davidove, i obrija ih i otsijeèe im haljine po pole do zadnjice, i
opravi ih natrag. **5** A kad neki otidoše, te javiše Davidu za te

ljude, on posla pred njih, jer ljudi bijahu grdno osramoæeni, i
poruèi im car: sjedite u Jerihonu dok vam naraste brada, pa onda
doðite natrag. **6** A kad vidješe sinovi Amonovi gdje se omraziše
s Davidom, onda Anun i sinovi Amonovi poslaše tisuæu talanata
srebra da najme kola i konjika iz Mesopotamije i iz Sirije Mahe i
iz Sove. **7** I najmiše trideset i dvije tisuæe kola i cara od Mahe s
narodom njegovijem, koji doðoše i stadoše u oko prema Medevi.
A i sinovi Amonovi skupiše se iz gradova svojih i doðoše na boj.
8 A David kad to èu, posla Joava sa svom hrabrom vojskom. **9** I
izidoše sinovi Amonovi i uvrstaše se pred vratima gradskim;
a carevi koji doðoše bijahu za se u polju. **10** I Joav vidjeæi
namještenu vojsku prema sebi sprijed i sastrag, uze odabrane iz
sve vojske Izrailjske, i namjesti ih prema Sircima. **11** A ostali
narod predade Avisaju bratu svojemu; i namjestiše ih prema
sinovima Amonovijem. **12** I reèe: ako Sirci budu jaèi od mene,
doði mi u pomoæ; ako li sinovi Amonovi budu jaèi od tebe, ja
æu tebi doæi u pomoæ. **13** Budi junak i držimo se junaèki za
svoj narod i za gradove Boga svojega; a Gospod neka uèini što
mu je drago. **14** Tada Joav i narod koji bijaše s njim primakoše
se da udare na Sirce; ali oni pobjegoše ispred njih. **15** A sinovi
Amonovi kad vidješe gdje pobjegoše Sirci, pobjegoše i oni ispred
Avisaja brata njegova i uðoše u svoj grad. Potom se Joav vrati
u Jerusalim. **16** Ali Sirci kad vidješe gdje ih nadbiše Izrailjci,
poslaše poslanike te dovedoše Sirce ispreko rijeke; a Sofak
vojvoda Adar-Ezerov iðaše pred njima. **17** Kad to javiše Davidu,
on skupi sve Izrailjce, i prijeðe preko Jordana, i doðe k njima, i
namjesti vojsku prema njima; a kad namjesti David vojsku prema
njima, pobiše se s njim. **18** Ali pobjegoše Sirci ispred Izrailja, i
pobi David Siraca sedam tisuæa kola i èetrdeset tisuæa pješaka,

i Sofaka vojvodu pogubi. **19** I kad vidješe sluge Adar-Ezerove da
ih razbi Izrailj, uèiniše mir s Davidom i služahu mu; i ne htješe
više Sirci pomagati sinovima Amonovijem.

20 A kad proðe godina, u vrijeme kad carevi idu na vojsku,
Joav izvede vojsku, te potiraše zemlju sinova Amonovijeh, i
došavši opkoli Ravu; a David bješe ostao u Jerusalimu. I Joav
osvoji Ravu i raskopa je. **2** I David uze caru njihovu s glave
krunu, i nađe da poteže talanat zlata, i drago kamenje bješe u
njoj; i metnuše je na glavu Davidu, i odnese iz grada plijen vrlo
velik. **3** A narod što bijaše u njemu izvede i isijeèe ih pilama
i gvozdenijem branama i sjekirama. I tako uèini David svijem
gradovima sinova Amonovijeh. Potom se vrati David sa svijem
narodom u Jerusalim. **4** A poslije toga nasta rat u Gezeru s
Filistejima; tada Sivehaj Husaæanin ubi Sifaja koji bijaše roda
divovskoga, i biše pokoreni. **5** Nasta opet rat s Filistejima, u kom
Elhanan sin Jairov ubi Lamiju brata Golijata Getejina, kojemu
kopljaèa bijaše kao vratilo. **6** I opet nasta rat u Gatu, gdje bijaše
jedan èovjek vrlo visok, koji imaše po šest prsta, skupa dvadeset
i èetiri; i on bijaše roda divovskoga. **7** I ružaše Izrailja, te ga ubi
Jonatan sin Samaje brata Davidova. **8** Ti bijahu sinovi istoga diva
iz Gata, i pogiboše od ruke Davidove i od ruke sluga njegovijeh.

21 Ali usta sotona na Izrailja i navrati Davida da izbroji Izrailja.
2 I reèe David Joavu i knezovima narodnijem: idite, izbrojte
sinove Izrailjeve od Virsaveje dori do Dana, pa mi javite da
znam koliko ih ima. **3** Ali Joav reèe: neka doda Gospod narodu
svojemu koliko ga je sada još sto puta toliko; nijesu li, care
gospodaru moj, svi sluge gospodaru mojemu? zašto traži to
gospodar moj? zašto da bude na grijeh Izrailju? **4** Ali rijeè
careva nadjaèa Joava. I tako otide Joav i obide svega Izrailja, pa

se vrati u Jerusalim. **5** I dade Joav broj prepisanoga naroda
Davidu; i bijaše svega naroda Izrailjeva tisuæa tisuæa i sto
tisuæa ljudi koji mahahu maèem, a naroda Judina èetiri stotine i
sedamdeset tisuæa ljudi koji mahahu maèem. **6** A plemena
Levijeva i Venijaminova ne izbroji s njima, jer mrska bješe Joavu
zapovijest careva. **7** A ne bješe mila Bogu ta stvar; zato udari
Izrailja. **8** I David reèe Bogu: sagriješih veoma što to uradih; ali
uzmi bezakonje sluge svojega, jer veoma ludo radih. **9** A Gospod
reèe Gadu vidiocu Davidovu govoreæi: **10** Idi kaži Davidu i reci:
ovako veli Gospod: troje ti dajem, izberi jedno da ti uèinim. **11** I
doðe Gad k Davidu i reèe mu: tako veli Gospod, biraj: **12** Ili
glad za tri godine, ili tri mjeseca da bježiš od neprijatelja svojih i
maè neprijatelja tvojih da te stiže, ili tri dana maè Gospodnji i
pomor da bude u zemlji i anðeo Gospodnji da ubija po svijem
krajevima Izrailjevijem. Sada dakle gledaj što æu odgovoriti
onomu koji me je poslao. **13** A David reèe Gadu: u tjeskobi sam
ljutoj; ali neka zapadnem Gospodu u ruke, jer je veoma velika
milost njegova; a ljudima da ne zapadnem u ruke. **14** I tako pusti
Gospod pomor na Izrailja, te pade Izrailja sedamdeset tisuæa
ljudi. **15** I posla Gospod anðela u Jerusalim da ga ubija; i kad
ubijaše, pogleda Gospod i sažali mu se sa zla; i reèe anðelu koji
ubijaše: dosta, spusti ruku svoju. A anðeo Gospodnji stajaše
kod gumna Ornana Jevusejina, **16** A David podiže oèi svoje i
vidje anðela Gospodnjega gdje stoji između zemlje i neba a u
ruci mu go maè, kojim bješe zamahnuo na Jerusalim; i pade
David i starješine nièice, obuèeni u kostrijet. **17** I reèe David
Bogu: nijesam li ja zapovjedio da se izbroji narod? ja sam dakle
zgriješio i zlo uèinio; a te ovce šta su uèinile? Gospode Bože
moj, neka se ruka tvoja obrati na me i na dom oca mojega; ali ne

na taj narod da ga potre. **18** Tada anðeo Gospodnji reèe Gadu
da kaže Davidu da izide gore i naèini oltar Gospodu na gumnu
Ornana Jevusejina. **19** I izide David po rijeèi Gadovoj, koju mu
reèe u ime Gospodnje. **20** A Ornan okrenuv se ugleda anðela,
i sakri se sa èetiri sina svoja. Jer Ornan vrsijaše pšenicu. **21**
Utom dođe David do Ornana; i pogledav Ornan kad vidje Davida
izide iz gumna i pokloni se Davidu licem do zemlje. **22** Tada
reèe David Ornanu: daj mi to gumno da naèinim na njemu oltar
Gospodu; za novce koliko vrijedi daj mi ga, da bi prestao pomor
u narodu. **23** A Ornan reèe Davidu: uzmi i neka èini gospodar
moj car što mu je drago; evo dajem i volove za žrtve paljenice, i
kola za drva, i pšenicu za dar; sve to dajem. **24** A car David reèe
Ornanu: ne, nego æu kupiti za novce šta vrijedi, jer neæu da
prinesem Gospodu što je tvoje ni da prinesem žrtve paljenice
poklonjene. **25** I dade David Ornanu za ono mjesto na mjeru
šest stotina sikala zlata. **26** I ondje naèini David oltar Gospodu, i
prinese žrtve paljenice i žrtve zahvalne; i prizva Gospoda, i usliši
ga spustivši oganj s neba na oltar žrtve paljenice. **27** I zapovjedi
Gospod anðelu, te vrati maè svoj u korice. **28** U ono vrijeme
vidjev David da ga Gospod usliši na gumnu Ornana Jevusejina
prinošaše žrtve ondje. **29** A šator Gospodnji, koji naèini Mojsije u
pustinji, i oltar za žrtve paljenice bijaše u to vrijeme na visini u
Gavaonu. **30** I David ne može iæi k njemu da traži Boga, jer se
uplaši od maèa anðela Gospodnjega.

22 I reèe David: ovo je kuæa Gospoda Boga i ovo je oltar
za žrtvu paljenicu Izrailju. **2** I zapovjedi David da se skupe
inostranci koji bijahu u zemlji Izrailjevoj, i odredi kamenare da
tešu kamen da se gradi dom Božji. **3** I gvožđa mnogo za kline
na krila vratima i na sastavke pripravi David, i mjedi mnogo bez

mjere, **4** I drva kedrovijeh bez broja; jer dovožahu Sidonci i Tirci
mnogo drva kedrovijeh Davidu. **5** Jer David govoraše: Solomun
je sin moj dijete mlado, a dom koji treba zidati Gospodu treba da
bude vrlo velik za slavu i diku po svijem zemljama; zato æu mu
pripraviti što treba. I pripravi David mnoštvo prije smrti svoje. **6**
Potom dozva sina svojega Solomuna i zapovjedi mu da sazida
dom Gospodu Bogu Izrailjevu. **7** I reèe David Solomunu: sine!
bio sam naumio da sazidam dom imenu Gospoda Boga svojega.
8 Ali mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: mnogo si krvi prolio i
velike si ratove vodio; neæeš ti sazidati doma imenu mojemu, jer
si mnogo krvi prolio na zemlju preda mnom. **9** Evo, rodiæe ti se
sin, on æe biti miran èovjek i smiriæu ga od svijeh neprijatelja
njegovijeh unaokolo; zato æe mu biti ime Solomun; i mir i pokoj
daæu Izrailju za njegova vremena. **10** On æe sazidati dom
imenu mojemu, i on æe mi biti sin, a ja njemu otac, i utvrdiæu
prijesto carstva njegova nad Izrailjem dovijeka. **11** Zato, sine,
Gospod æe biti s tobom, i biæeš sreæan, te æeš sazidati dom
Gospoda Boga svojega kao što je govorio za te. **12** Samo da ti
da Gospod razum i mudrost kad te postavi nad Izrailjem da držiš
zakon Gospoda Boga svojega. **13** Tada æeš biti sreæan, ako
uzdržiš i ustvoriš uredbe i zakone koje je zapovjedio Gospod
preko Mojsija Izrailju. Budi slobodan i hrabar, ne boj se i ne plaši
se. **14** I evo, u nevolji svojoj pripravio sam za dom Gospodnji sto
tisuæa talanata zlata i tisuæu tisuæa talanata srebra; a mjedi i
gvožða bez mjere, jer ga ima mnogo, također i drva i kamena
pripravio sam; a ti dodaj još. **15** A imaš i poslenika mnogo,
kamenara i zidara i drvodjelja, i svakojakih ljudi vještijeh svakom
poslu. **16** Ima zlata, srebra, i mjedi i gvožða bez mjere; nastani
dakle i radi, i Gospod æe biti s tobom. **17** Potom zapovjedi

David svijem knezovima Izrailjevijem da pomažu Solomunu
sinu njegovu: **18** Nije li s vama Gospod Bog vaš, koji vam
je dao mir otsvuda? jer je dao u ruke moje stanovnike ove
zemlje, i zemlja je pokorena Gospodu i narodu njegovu. **19** Sada
dakle upravite srce svoje i dušu svoju da tražite Gospoda Boga
svojega; nastanite i zidajte svetinju Gospodu Bogu da unesete
kovèeg zavjeta Gospodnjega i sveto posuđe Božije u dom koji
æe se sazidati imenu Gospodnjemu.

23 I tako David star i sit života postavi Solomuna sina svojega
carem nad Izrailjem. **2** I sabra sve knezove Izrailjeve i sveštenike
i Levite. **3** I biše izbrojeni Leviti od trideset godina i više, i bješe
ih na broj s glave na glavu trideset i osam tisuæa ljudi. **4** Između
njih bijaše dvadeset i èetiri tisuæe određenijeh na posao u domu
Gospodnjem, a šest tisuæa upravitelja i sudija; **5** A èetiri tisuæe
vratara i èetiri tisuæe koji hvaljahu Gospoda uz oruđa koja naèini
za hvalu. **6** I razdijeli ih David u redove po sinovima Levijevim,
Girsonu, Katu i Merariju. **7** Od Girsona bijahu: Ladan i Simej; **8**
Sinovi Ladanovi: poglavar Jehilo i Zetam i Joilo, trojica; **9** Sinovi
Simejevi: Selomit i Azilo i Haran, trojica. To su poglavari otaèkih
porodica Ladanovijeh. **10** A sinovi Simejevi: Jat, Zina i Jeus i
Verija, ta su èetvorica sinovi Simejevi. **11** A Jat bijaše poglavar, a
Ziza drugi; a Jeus i Verija nemahu mnogo djece, zato se brojahu
u jedan dom otaèki. **12** Sinovi Katovi: Amram, Isar, Hevron i
Ozilo, èetvorica. **13** Sinovi Amramovi: Aron i Mojsije. Ali Aron
bi odvojen da osveæuje svetinju nad svetinjama, on i sinovi
njegovi dovijeka, da kade pred Gospodom, da mu služe i da
blagosiljaju u ime njegovo dovijeka. **14** A sinovi Mojsija èovjeka
Božijega broje se u pleme Levijevo. **15** Sinovi Mojsijevi: Girsom
i Elijezer. **16** Sinovi Girsomovi: Sevuilo poglavar. **17** A sinovi

Elijezerovi: Reavija poglavar. A nemaše Elijezer više sinova,
nego se sinovi Reavijini umnožiše veoma. **18** Sinovi Isarovi:
Selomit poglavar. **19** Sinovi Hevronovi: Jerija prvi, Amarija drugi,
Jazilo treæi, i Jekameam èetvrti. **20** Sinovi Ozilovi: Miha prvi i
Jesija drugi. **21** Sinovi Merarijevi: Malije i Musije. Sinovi Malijevi:
Eleazar i Kis. **22** A Eleazar umrije i ne imaše sinova nego samo
kæeri, i njima se oženiše sinovi Kisovi, braæa njihova. **23** Sinovi
Musijevi: Malije i Eder i Jeremot, trojica. **24** To su sinovi Levijevi
po otaèkim domovima svojim, poglavari domova otaèkih, koji
biše izbrojeni po broju imena s glave na glavu, koji raðahu
posao za službu u domu Gospodnjem, od dvadeset godina i
više. **25** Jer David reèe: mir dade Gospod Bog Izrailjev narodu
svojemu, i nastavaæe u Jerusalimu dovijeka. **26** I Leviti neæe
više nositi šatora i posuđa njegova za službu njegovu. **27** Jer
po pošljednjoj naredbi Davidovoj biše izbrojeni sinovi Levijevi
od dvadeset godina i više; **28** Jer određeni bijahu da pomažu
sinovima Aronovijem u službi u domu Gospodnjem u trijemovima
i u klijetima, i da èiste sve svete stvari i da rade oko službe
u domu Gospodnjem, **29** I oko hljebova postavljenijeh, i oko
bijeloga brašna za dar i oko kolaèa prijesnijeh i oko tavica, i oko
svega što se prži, i oko svake mjere, **30** I da stoje jutrom i hvale i
slave Gospoda, i tako veèerom, **31** I kad se god prinose žrtve
paljenice Gospodu, u subote, i na mladine i praznike, u broju po
redu svom svagda pred Gospodom, **32** I da rade što treba raditi
u šatoru od sastanka i u svetinji, i za sinove Aronove, braæu
svoju, u službi u domu Gospodnjem.

24 A među sinovima Aronovijem ovi su redovi: sinovi Aronovi
bjehu Nadav i Avijud, Eleazar i Itamar. **2** Ali Nadav i Avijud
umriješe prije oca svojega i nemahu djece; zato biše sveštenici

Eleazar i Itamar. **3** I razdijeli ih David: Sadoka, koji bijaše
od sinova Eleazarovijeh, i Ahimeleha, koji bijaše od sinova
Itamarovijeh, po redu njihovu u službi njihovoj. **4** I nađe se
sinova Eleazarovijeh više poglavica nego sinova Itamarovijeh,
kad ih razdijeliše: od sinova Eleazarovijeh bijaše poglavica po
domovima otaèkim šesnaest, a od sinova Itamarovijeh osam po
domovima otaèkim. **5** I biše razdijeljeni ždrijebom i jedan i drugi;
jer poglavari u svetinji i poglavari pred Bogom bijahu i od sinova
Eleazarovijeh i od sinova Itamarovijeh. **6** I popisa ih Semaja sin
Natanailov pisar od plemena Levijeva pred carem i knezovima i
Sadokom sveštenikom i Ahimelehom sinom Avijatarovijem i pred
poglavarima porodica otaèkih među sveštenicima i Levitima,
jedan dom otaèki uzevši za Eleazara a jedan za Itamara. **7**
I pade prvi ždrijeb na Jojariva, drugi na Jedaju, **8** Treæi na
Harima, èetvrti na Seorima, **9** Peti na Malhiju, šesti na Mejamina,
10 Sedmi na Akosa, osmi na Aviju, **11** Deveti na Isuja, deseti
na Sehaniju, **12** Jedanaesti na Elijasiva, dvanaesti na Jakima,
13 Trinaesti na Ufu, èetrnaesti na Jesevava, **14** Petnaesti na
Vilgu, šesnaesti na Imira, **15** Sedamnaesti na Ezira, osamnaesti
na Afisisa, **16** Devetnaesti na Petaju, dvadeseti na Jezekila,
17 Dvadeset prvi na Jahina, dvadeset drugi na Gamula, **18**
Dvadeset treæi na Delaju, dvadeset èetvrti na Maziju. **19** To je
red njihov za službu njihovu, kojim idu u dom Gospodnji na posao
svoj po naredbi Arona oca svojega, kako mu bješe zapovjedio
Gospod Bog Izrailjev. **20** A od ostalijeh sinova Levijevih bijaše
od sinova Amramovijeh Suvailo; od sinova Suvailovijeh Jedaja,
21 Od Reavije, od sinova Reavijinih poglavar Jesija; **22** Od
sinova Isarovijeh Selomot, od sinova Selomotovijeh Jat; **23**
A od sinova Jerijinih Amarija drugi, Jazilo treæi, Jekameam

èetvrti; **24** Od sinova Uzilovijeh Miha; od sinova Mišinijeh Samir;
25 Brat Mišin Jesija; od sinova Jesijinih Zaharija. **26** Sinovi
Merarijevi: Malije i Musije; od sinova Jazijinih Veno. **27** Sinovi
Merarijevi od Jazije: Veno i Soam i Zahur i Ivrije; **28** Od Malija
Eleazar, koji nemaše sinova; **29** Od Kisa, od sinova Kisovijeh:
Jerameilo; **30** I od sinova Musijevih Malije i Eder i Jerimot. To
bijahu sinovi Levitski po domovima otaca svojih. **31** I oni bacaše
ždrijeb prema braæi svojoj, sinovima Aronovijem, pred Davidom
i Sadokom i Ahimelehom i poglavarima domova otaèkih među
sveštenicima i Levitima, od domova otaèkih svaki poglavar
prema bratu svojemu mlađemu.

25 I odvoji David s vojvodama za službu sinove Asafove i
Emanove i Jedutunove, koji æe prorokovati uz gusle i psaltire
i kimvale; i biše između njih izbrojeni ljudi za posao u svojoj
službi: **2** Od sinova Asafovijeh: Zahur i Josif i Netanija i Asarila,
sinovi Asafovi, pod rukom Asafa, koji prorokovaše po naredbi
carevoj; **3** Od Jedutuna: šest sinova Jedutunovijeh: Gedalija
i Sorije i Jesaija, Asavija i Matatija i Simej pod rukom oca
svojega Jedutuna, koji prorokovaše uz gusle hvaleæi i slaveæi
Gospoda; **4** Od Emana: sinovi Emanovi: Vukija, Matanija, Ozilo,
Sevuilo i Jerimot, Ananija i Ananije, Elijata, Gidaltija i Romamti-
Ezer, Josvekasa, Malotije, Otir i Maziot. **5** Ti svi bijahu sinovi
Emana vidioca careva u rijeèima Božijim da se uzvišuje rog;
jer Bog dade Emanu èetrnaest sinova i tri kæeri. **6** Svi oni
bijahu pod rukom oca svojega pjevajuæi u domu Gospodnjem
uz kimvale i psaltire i gusle za službu u domu Božijem, kako car
naređivaše Asafu i Jedutunu i Emanu. **7** I bješe ih na broj s
braæom njihovom obuèenom pjesmama Gospodnjim, dvjesta i
osamdeset i osam, samijeh vještaka. **8** I baciše ždrijeb za službu

svoju, mali kao veliki, uèitelj kao uèenik; **9** I pade prvi ždrijeb
za Asafa na Josifa, drugi na Gedaliju s braæom i sinovima
njegovijem, njih dvanaest; **10** Treæi na Zahura, sinove njegove
i braæu njegovu, njih dvanaest; **11** Èetvrti na Iserija, sinove
njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; **12** Peti na Netaniju,
sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; **13** Šesti na
Vukiju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; **14** Sedmi
na Jesarilu, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; **15**
Osmi na Jesaiju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest;
16 Deveti na Mataniju, sinove njegove i braæu njegovu, njih
dvanaest; **17** Deseti na Simeja, sinove njegove i braæu njegovu,
njih dvanaest; **18** Jedanaesti na Azareila, sinove njegove i
braæu njegovu, njih dvanaest; **19** Dvanaesti na Asaviju, sinove
njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; **20** Trinaesti na Savuila,
sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; **21** Èetrnaesti na
Matatiju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; **22**
Petnaesti na Jeremota, sinove njegove i braæu njegovu, njih
dvanaest; **23** Šesnaesti na Ananiju, sinove njegove i braæu
njegovu, njih dvanaest; **24** Sedamnaesti na Josvekasu, sinove
njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; **25** Osamnaesti na
Ananija, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; **26**
Devetnaesti na Malotija, sinove njegove i braæu njegovu, njih
dvanaest; **27** Dvadeseti na Elijatu, sinove njegove i braæu
njegovu, njih dvanaest; **28** Dvadeset prvi na Otira, sinove
njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; **29** Dvadeset drugi na
Gidaltiju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; **30**
Dvadeset treæi na Maziota, sinove njegove i braæu njegovu,
njih dvanaest; **31** Dvadeset èetvrti na Romamti-Ezera, sinove
njegove i braæu njegovu, njih dvanaest.

26 A redovi vratarski bijahu: od sinova Korejevih bijaše
Meselemija sin Korejev između sinova Asafovijeh; **2** A sinovi
Meselemijini: Zaharija prvenac, Jediailo drugi, Zevadija treæi,
Jatnilo èetvrti, **3** Elam peti, Joanan šesti, Elioinaj sedmi; **4** I
Ovid-Edomovi sinovi: Semaja prvenac, Jozavad drugi, Joah
treæi i Sahar èetvrti i Natanailo peti, **5** Amilo šesti, Isahar sedmi,
Feultaj osmi; jer ga blagoslovi Bog. **6** I Semaji sinu njegovu
rodiše se sinovi, koji starješovahu u domu oca svojega, jer bijahu
dobri junaci. **7** Sinovi Semajini: Gotnije i Rafailo i Ovid i Elzavad
braæa njegova, hrabri ljudi, Eliuj i Semahija. **8** Svi ovi bijahu od
sinova Ovid-Edomovijeh, i oni i sinovi njihovi i braæa njihova,
svi hrabri ljudi, krjepki za službu, bijaše ih šezdeset i dva od
Ovid-Edoma. **9** A Meselemijinih sinova i braæe, hrabrijeh ljudi,
bijaše osamnaest. **10** A Osini sinovi, od sinova Merarijevih:
Simrije poglavar, premda ne bješe prvenac, ali ga otac postavi
poglavarem; **11** Helkija drugi, Tevalija treæi, Zaharija èetvrti;
svijeh sinova i braæe Osine bijaše trinaest. **12** Od njih bijahu
redovi vratarski po poglavarima da èuvaju stražu naizmjence s
braæom svojom služeæi u domu Gospodnjem. **13** Jer metaše
ždrijeb za maloga kao i za velikoga po domovima svojih otaca,
za svaka vrata. **14** I pade ždrijeb na istok Selimiji; a Zahariji
sinu njegovu, mudromu savjetniku, kad baciše ždrijeb, pade
mu ždrijeb na sjever; **15** A Ovid-Edomu na jug, a sinovima
njegovijem na riznicu; **16** Sufimu i Osi na zapad s vratima
Salehetskim na putu koji ide gore; straža bješe prema straži: **17**
S istoka šest Levita; sa sjevera èetiri na dan; s juga na dan
èetiri; a kod riznice po dva; **18** Na Parvaru sa zapada èetiri na
putu, dva kod Parvara. **19** To su redovi vratarski među sinovima
Korejevim i sinovima Merarijevim. **20** I ovi još bijahu Leviti:

Ahija nad blagom doma Božijega, nad blagom od posveæenijeh
stvari. **21** Od sinova Ladanovijeh između sinova Girsonovijeh
od Ladana, između glavara domova otaèkih od Ladana sina
Girsonova bijaše Jehilo, **22** Sinovi Jehilovi: Zetam i Joilo brat
mu bijahu nad blagom doma Gospodnjega; **23** Od sinova
Amramovijeh, Isarovijeh, Hevronovijeh, Ozilovijeh, **24** Bijaše
Sevuilo sin Girsona sina Mojsijeva starješina nad blagom. **25** A
braæa njegova od Elijezera: Reavija sin mu, a njegov sin Jesaija,
a njegov sin Joram, a njegov sin Zihrije, a njegov sin Selomit;
26 Ovaj Selomit i braæa njegova bijahu nad svijem blagom od
posveæenijeh stvari, koje posveti car David i poglavari domova
otaèkih i tisuænici i stotinici i vojvode; **27** Od ratova i od plijena
posvetiše da se opravi dom Gospodnji; **28** I što god bješe
posvetio Samuilo vidjelac i Saul sin Kisov i Avenir sin Nirov i
Joav sin Serujin; ko god posveæivaše, davaše u ruke Selomitu
i braæi njegovoj. **29** Od sinova Isarovijeh: Henanija i sinovi
njegovi bijahu nad spoljašnjim poslovima u Izrailju, upravitelji i
sudije. **30** Od sinova Hevronovijeh Asavija i braæa njegova,
tisuæa i sedam stotina hrabrijeh ljudi, bijahu nad Izrailjem s ovu
stranu Jordana na istoku za svaki posao Gospodnji i za službu
carsku. **31** Između sinova Hevronovijeh bijaše Jerija poglavar
sinovima Hevronovijem po porodicama njihovijem i domovima
otaèkim. Èetrdesete godine carovanja Davidova potražiše ih i
nađoše među njima hrabrijeh junaka u Jaziru Galadskom. **32**
I braæe njegove, hrabrijeh ljudi, bijaše dvije tisuæe i sedam
stotina glavara u domovima otaèkim; i postavi ih car David
nad sinovima Ruvimovijem i Gadovijem i polovinom plemena
Manasijina za sve poslove Božije i carske.

27 A sinovi Izrailjevi po svom broju, glavari domova otaèkih,
tisuænici i stotinici i upravitelji njihovi, služahu caru u svakom
poslu u redovima, koji dolažahu i odlažahu od mjeseca do
mjeseca, svakoga mjeseca u godini; a u svakom redu bijaše ih
dvadeset i èetiri tisuæe. **2** Nad prvijem redom prvoga mjeseca
bijaše Jasoveam sin Zavdilov, i u njegovu redu bijaše dvadeset
i èetiri tisuæe. **3** Od sinova Faresovijeh bijaše poglavar nad
svijem starješinama u vojsci prvoga mjeseca. **4** A nad redom
drugoga mjeseca bijaše Dodaj Ahošanin, i vojvoda u njegovu
redu bješe Miklot; i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe.
5 Treæi vojvoda treæega mjeseca bješe Venaja sin Jodaja
sveštenika, poglavar; i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri
tisuæe. **6** Ovaj Venaja bješe junak među tridesetoricom i nad
tridesetoricom; i nad redom njegovijem bješe Amizavad sin
mu. **7** Èetvrti, èetvrtoga mjeseca Asailo brat Joavov, i za njim
Zevadija sin mu; i u redu njegovu bješe dvadeset i èetiri tisuæe.
8 Peti, petoga mjeseca, poglavar Samut Jezrajanin, i u njegovu
redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. **9** Šesti, šestoga mjeseca,
Ira sin Ikisov Tekojanin, i u njegovu redu bješe dvadeset i
èetiri tisuæe. **10** Sedmi, sedmoga mjeseca, Helis Felonjanin od
sinova Jefremovijeh, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri
tisuæe. **11** Osmi, osmoga mjeseca, Sivehaj Husaæanin od
sinova Zarinijeh, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe.
12 Deveti, devetoga mjeseca, Avijezer Anatoæanin od sinova
Venijaminovih, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe.
13 Deseti, desetoga mjeseca, Maraj Netofaæanin od sinova
Zarinijeh, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. **14**
Jedanaesti, jedanaestoga mjeseca, Venaja Faratonjanin od
sinova Jefremovijeh, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri

tisuæe. **15** Dvanaesti, dvanaestoga mjeseca, Heldaj Netofaæanin
od Gotonila, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. **16** A
nad plemenima Izrailjevijem bijahu: nad plemenom Ruvimovijem
knez Elijezer sin Zihrijev; nad Simeunovijem Sefatija sin Mašin;
17 Nad Levijevim Asavija sin Kemuilov; nad Aronovijem Sadok; **18**
Nad Judinijem Eliuj od braæe Davidove; nad Isaharovijem Amrije
sin Mihailov; **19** Nad Zavulonovijem Ismaja sin Ovadijin; nad
Neftalimovim Jerimot sin Azrilov; **20** Nad sinovima Jefremovijem
Isus sin Azazijev; nad polovinom plemena Manasijina Joilo
sin Fedajin; **21** Nad drugom polovinom plemena Manasijina u
Galadu Ido sin Zaharijin; nad Venijaminovim Jasilo sin Avenirov;
22 Nad Danovijem Azareilo sin Jeroamov. To bijahu knezovi
plemena Izrailjevijeh. **23** A ne izbroji David onijeh koji imahu
manje od dvadeset godina, jer Gospod bješe rekao da æe
umnožiti sinove Izrailjeve kao zvijezde nebeske. **24** Joav sin
Serujin poèe brojiti, ali ne dovrši; jer dođe gnjev Božji za to
na Izrailja; zato taj broj ne dođe u knjigu o caru Davidu. **25**
Nad blagom carevijem bijaše Azmavet sin Adilov, a nad blagom
po zemlji, po gradovima i po selima i po kulama Jonatan sin
Ozijin. **26** A nad ratarima, koji raðahu zemlju, bijaše Ezrije sin
Heluvov; **27** A nad vinogradarima Simej Ramaæanin; a nad
rodom vinogradskim i nad pivnicama Zavdije Sifmejin; **28** A
nad maslinama i smokvama po poljima Val-Anan Gederanin; a
nad uljem Joas; **29** Nad govedima što pasijahu u Saronu Sitraj
Saronjanin, a nad govedima po dolinama Safat Adlajev; **30** Nad
kamilama Ovil Ismailjac; nad magarcima Jedaja Meronoæanin;
31 A nad ovcama Jaziz Agarejin. Svi ovi bijahu nastojnici nad
blagom cara Davida. **32** A Jonatan stric Davidov bijaše savjetnik,
mudar èovjek i književnik; on i Jehilo sin Ahmonijev bijahu sa

sinovima carevijem. **33** I Ahitofel bijaše savjetnik carev, i Husaj
Arhijanin prijatelj carev. **34** A poslije Ahitofela bijaše Jodaj sin
Venajin i Avijatar, a vojvoda carev bješe Joav.

28 I David sabra u Jerusalim sve poglavare Izrailjeve, poglavare
plemenske i poglavare od redova koji služahu caru, i tisuænike i
stotinike, i koji bijahu nad svijem blagom i stokom carevom, i
sinove svoje i dvorane i junake i sve ljude hrabre, **2** I ustavši car
David na noge reèe: èujte me, braæo moja i narode moj! ja bijah
naumio da sazidam dom gdje bi poèivao kovèeg Gospodnji i da
bude podnožje nogama Boga našega, i pripravih što treba za
zidanje. **3** Ali mi Bog reèe: neæeš sazidati doma imenu mojemu,
jer si ratnik i krv si proljevao. **4** Ali Gospod Bog Izrailjev izabra
me iz svega doma oca mojega da budem car nad Izrailjem
dovijeka; jer Judu izabra za voða, i iz doma Judina dom oca
mojega; i između sinova oca mojega bi mu volja da mene postavi
carem nad svijem Izrailjem. **5** A tako između svijeh sinova
mojih jer mnogo sinova dade mi Gospod) izabra Solomuna sina
mojega da sjedi na prijestolu carstva Gospodnjega nad Izrailjem.
6 I reèe mi: Solomun sin tvoj sazidaæe moj dom i trijemove
moje; jer njega izabrah sebi za sina, i ja æu mu biti otac. **7** I
utvrdiæu carstvo njegovo dovijeka, ako bude postojan da izvršuje
zapovijesti moje i zakone moje kao danas. **8** Sada dakle pred
svijem Izrailjem, zborom Gospodnjim, i da èuje Bog naš, kažem
vam: držite i tražite sve zapovijesti Gospoda Boga svojega, da
biste držali ovu dobru zemlju i ostavili je u našljedstvo sinovima
svojim nakon sebe dovijeka. **9** A ti, Solomune sine, znaj Boga
oca svojega, i služi mu cijelim srcem i dušom dragovoljnom; jer
sva srca ispituje Gospod i svaku pomisao zna; ako ga ustražiš,
naæi æeš ga; ako li ga ostaviš, odbaciæe te zasvagda. **10** Vidi

sada da te je Gospod izabrao da sazidaš dom za svetinju; budi
hrabar i radi. **11** Tada predade David Solomunu sinu svojemu
sliku od trijema i od kuæa njegovijeh, i od riznica i od soba i od
klijeti unutrašnjih, i od mjesta za zaklopac oèišæenja, **12** I sliku
od svega što bješe smislio za trijemove doma Gospodnjega i
za sve klijeti unaokolo i za riznicu doma Božijega i za riznicu
od svetijeh stvari, **13** I za redove svešteniške i Levitske i za
svaki posao u službi u domu Gospodnjem i za sve posuđe u
domu Gospodnjem; **14** Zlato pod mjeru za sudove zlatne za
svaku službu, i srebro za sve sudove srebrne pod mjeru, za sve
sudove za svaku službu; **15** Pod mjeru za svijetnjake zlatne i
žiške zlatne, po težini svakoga svijetnjaka i žižaka njegovijeh,
i za svijetnjake srebrne po težini svakoga svijetnjaka i žižaka
njegovijeh, prema potrebi svakoga svijetnjaka; **16** I zlata pod
mjeru za stolove na kojima æe stajati hljebovi postavljeni, za
svaki sto; i srebra za stolove srebrne; **17** I za viljuške i za kotliæe
i za zdjele zlata èistoga, i za zlatne èaše pod mjeru, za svaku
èašu, i za srebrne èaše srebra pod mjeru za svaku; **18** I za oltar
kadioni èistoga zlata pod mjeru; i sliku od kola zlatnijeh heruvima,
koji æe raširivši krila zaklanjati kovèeg zavjeta Gospodnjega.
19 To mi je sve došlo pisano rukom Gospodnjom da bih znao
sve kako što treba uraditi. **20** I tako reèe David Solomunu sinu
svojemu: budi slobodan i hrabar, i radi, ne boj se i ne plaši se,
jer æe Gospod Bog, Bog moj, biti s tobom, neæe te ostaviti niti
æe otstupiti od tebe, dokle ne svršiš sav posao za službu u
domu Gospodnjem. **21** A evo redovi svešteniški i Levitski za
svaku službu u domu Božijem; i imaš uza se za svaki posao ljudi
dragovoljnijeh i vještijeh svakom poslu, i poglavare i sav narod
za svaku zapovijest svoju.

29 Potom reèe car David svemu zboru: jednoga Solomuna sina
mojega izabrao je Gospod, mlado dijete, a ovo je velik posao; jer
neæe biti èovjeku taj dvor nego Gospodu Bogu. **2** Ja koliko
mogoh pripravih za dom Boga svojega zlata za stvari zlatne,
srebra za srebrne, mjedi za mjedene, gvožða za gvozdene,
i drva za drvene, kamenja onihova, i kamenja za ukivanje, i
kamenja za nakit i za vez, i svakojakoga dragoga kamenja, i
kamena mramora izobila. **3** I još iz ljubavi k domu Boga svojega,
što imam svoga zlata i srebra, osim svega što sam pripravio
za dom sveti, dajem i to na dom Boga svojega: **4** Tri tisuæe
talanata zlata Ofirskoga, i sedam tisuæa talanata èistoga srebra,
da se oblože zidovi domovima. **5** Zlato za zlatne stvari, a srebro
za srebrne i za svako djelo ruku umjetnièkih. A bi li jošte ko htio
dragovoljno što danas priložiti Gospodu? **6** Tada dragovoljno
priložiše knezovi domova otaèkih i knezovi plemena Izrailjevijeh i
tisuænici i stotinici i knezovi nad poslovima carskim. **7** I dadoše
za službu u domu Božijem zlata pet tisuæa talanata i deset
tisuæa zlatica, i srebra deset tisuæa talanata, i mjedi osamnaest
tisuæa talanata, i gvožða sto tisuæa talanata. **8** I kamenja u
koga god bijaše svi dadoše u riznicu doma Gospodnjega u
ruke Jehila od sinova Girsonovijeh. **9** I radovaše se narod što
dragovoljno prilagahu, jer prilagahu cijelijem srcem Gospodu;
i car se David radovaše veoma. **10** Potom David blagoslovi
Gospoda pred svijem zborom, i reèe David: blagosloven si
Gospode Bože Izrailja oca našega od vijeka do vijeka. **11** Tvoje
je, Gospode, velièanstvo i sila i slava i vjeènost i èast, i sve što
je na nebu i na zemlji; tvoje je, Gospode, carstvo, i ti si uzvišen
svrh svega poglavar; **12** Bogatstvo i slava od tebe je, i ti vladaš
svijem, i u tvojoj je ruci moæ i sila, i u tvojoj je ruci uzvisiti i

ukrijepiti sve. **13** Sada dakle, Bože naš, hvalimo te i slavimo
ime tvoje slavno. **14** Jer ko sam ja i šta je moj narod da bi smo
mogli ovoliko prinijeti tebi dragovoljno? jer je od tebe sve, i iz
tvojih ruku primivši dasmo ti. **15** Jer smo došljaci pred tobom i
gosti kao svi oci naši; dani su naši na zemlji kao sjen i nema
stajanja. **16** Gospode Bože naš, sve ovo blago što ti pripravismo
za građenje doma imenu tvojemu svetome, iz tvoje je ruke, i
sve je tvoje. **17** Ali znam, Bože moj, da ti ispituješ srca i što je
pravo hoæeš; ja pravijem srcem dragovoljno prinesoh sve ovo, i
s radošæu vidjeh narod tvoj koji je ovdje kako ti dragovoljno
prinosi. **18** Gospode Bože Avrama, Isaka i Izrailja, otaca naših,
saèuvaj dovijeka ovu volju i pomisao srdaènu naroda svojega,
i upravljaj srce njihovo k sebi. **19** I Solomunu sinu mojemu
podaj srce pravo da bi držao zapovijesti tvoje, svjedoèanstva
tvoja i uredbe tvoje, i da bi otvorio sve i da bi sazidao dvor
ovaj za koji sam pripravio. **20** Potom reèe David svemu zboru:
blagoslovite sada Gospoda Boga svojega. I sav zbor blagoslovi
Gospoda Boga otaca svojih, i savivši se pokloniše se Gospodu
i caru. **21** I prinesoše Gospodu žrtve, i prinesoše Gospodu
žrtve paljenice sjutradan: tisuæu volova, tisuæu ovnova, tisuæu
jaganjaca s naljevima njihovijem, i drugih žrtava mnogo za sav
narod. **22** I jedoše i piše pred Gospodom onaj dan veseleæi se
veoma. I postaviše drugom Solomuna sina Davidova carem, i
pomazaše ga Gospodu za voða a Sadoka za sveštenika. **23**
I tako sjede Solomun na prijesto Gospodnji da caruje mjesto
Davida oca svojega, i bijaše sreæan, i slušaše ga sav Izrailj. **24** I
svi knezovi i junaci i svi sinovi cara Davida dadoše ruke da æe
biti pokorni caru Solomunu. **25** I Gospod uzvisi veoma Solomuna
pred svijem Izrailjem i dade mu slavu carsku kakve nijedan

car prije njega nije imao u Izrailju. **26** Tako David sin Jesejev
carova nad svijem Izrailjem. **27** A vremena za koje carova nad
Izrailjem bijaše èetrdeset godina: a u Hevronu carova sedam
godina, a u Jerusalimu carova trideset i tri godine. **28** I umrije u
dobroj starosti, sit života, bogatstva i slave; i zacari se Solomun
sin njegov na njegovo mjesto. **29** A djela cara Davida prva i
pošljednja eno su zapisana u knjizi Samuila vidioca i u knjizi
Natana proroka i u knjizi Gada vidioca, **30** Sa svijem carovanjem
njegovijem i silom njegovom i s vremenima koja proðoše preko
njega i Izrailja i svijeh carevina zemaljskih.

2 Dnevnika

1 I Solomun sin Davidov utvrdi se u carstvu svom, i Gospod Bog
njegov bješe s njim, i uzvisi ga veoma. **2** I Solomun reèe svemu
Izrailju, tisuænicima i stotinicima i sudijama i svijem knezovima
svega Izrailja, glavarima domova otaèkih, **3** Te otidoše, Solomun
i sav zbor s njim, na visinu koja bijaše u Gavaonu; jer ondje bijaše
šator od sastanka Božijega, koji naèini Mojsije sluga Gospodnji u
pustinji. **4** A kovèeg Božji bješe prenio David iz Kirijat-Jarima na
mjesto koje mu spremi David; jer mu razape šator u Jerusalimu.
5 I oltar mjedeni koji naèini Veseleilo, sin Urija sina Orova, bijaše
ondje pred šatorom Gospodnjim. I potraži ga Solomun i sav zbor.
6 I prinese Solomun ondje pred Gospodom na oltaru mjedenom,
koji bijaše pred šatorom od sastanka, prinese na njemu tisuæu
žrtava paljenica. **7** Onu noæ javi se Bog Solomunu i reèe mu: išti
šta hoæeš da ti dam. **8** A Solomun reèe Bogu: ti si uèinio veliku
milost Davidu ocu mojemu i postavio si mene carem na njegovo
mjesto. **9** Neka dakle, Gospode Bože, bude tvrda rijeè tvoja,
koju si rekao Davidu ocu mojemu, jer si me postavio carem nad
narodom kojega ima mnogo kao praha na zemlji. **10** Zato daj mi
mudrost i znanje da polazim pred narodom ovijem i dolazim, jer
ko može suditi narodu tvojemu tako velikomu? **11** Tada reèe
Bog Solomunu: što ti je to u srcu, a ne išteš bogatstva, blaga ni
slave, ni duša nenavidnika svojih, niti išteš duga života, nego
išteš mudrosti i znanja da možeš suditi narodu mojemu, nad
kojim te postavih carem, **12** Mudrost i znanje daje ti se; a daæu
ti i bogatstva i slave, kakove nijesu imali carevi prije tebe niti æe
poslije tebe imati. **13** I vrati se Solomun s visine koja bijaše u
Gavaonu ispred šatora od sastanka u Jerusalim, i carovaše nad
Izrailjem. **14** I nakupi Solomun kola i konjika, i imaše tisuæu i

èetiri stotine kola i dvanaest tisuæa konjika, koje namjesti po
gradovima gdje mu bijahu kola i kod sebe u Jerusalimu. **15** I
uèini car te bijaše u Jerusalimu srebra i zlata kao kamena, a
kedrovijeh drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako
mnogo. **16** I dovođahu Solomunu konje iz Misira i svakojaki trg,
jer trgovci carevi uzimahu svakojaki trg za cijenu. **17** I odlažahu,
te dogonjahu iz Misira kola po šest stotina sikala srebra, a konje
po sto pedeset; i tako svi carevi Hetejski i carevi Sirski preko njih
dobivahu.

2 I naumi Solomun da zida dom imenu Gospodnjemu i dom
carski sebi. **2** I odbroji Solomun sedamdeset tisuæa nosilaca i
osamdeset tisuæa koji æe tesati u gori, i tri tisuæe i šest stotina
nastojnika nad njima. **3** I posla Solomun ka Hiramu caru Tirskom
i poruèi mu: kako si èinio Davidu ocu mojemu i slao mu drva
kedrovijeh da zida sebi kuæu gdje æe sjedjeti, uèini tako i meni.
4 Evo rad sam zidati dom imenu Gospoda Boga svojega da
mu ga posvetim da se kadi pred njim kadom mirisnijem i da se
postavljaju hljebovi vazda i da se prinose žrtve paljenice jutrom i
veèerom, i u subote i na mladine i na praznike Gospoda Boga
našega, što treba da biva u Izrailju dovijeka. **5** A dom koji æu
zidati biæe velik, jer je Bog naš veæi od svijeh bogova. **6** A ko bi
mogao njemu sazidati dom kad ga nebo i nebesa nad nebesima
ne mogu obuhvatiti? i ko sam ja da mu sazidam dom? nego
samo da se kadi pred njim. **7** Tako sada pošlji mi èovjeka vješta,
koji umije raditi od zlata i od srebra i od mjedi i od gvožđa i
od skerleta i od crvca i od porfire, i koji zna rezati, da radi s
umjetnicima koje imam kod sebe u Judeji i u Jerusalimu, koje je
dobavio David otac moj. **8** I pošlji mi drva kedrovijeh i jelovijeh i
almugima s Livana, jer znam da sluge tvoje umiju sjeæi drva

Livanska; a evo sluge æe moje biti s tvojim slugama, **9** Da mi
priprave mnogo drva, jer dom što æu zidati biæe velik i divan.
10 A evo, poslenicima koji æe sjeæi drvo, slugama tvojim, daæu
pšenice ovršene dvadeset tisuæa kora, i dvadeset tisuæa kora
jeèma, i vina dvadeset tisuæa vata, i ulja dvadeset tisuæa vata.
11 I odgovori Hiram car Tirski u knjizi koju posla Solomunu: što
Gospod ljubi svoj narod zato te postavi carem nad njim. **12** I
govoraše Hiram: blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji
je stvorio nebo i zemlju, što je dao caru Davidu sina mudra,
pametna i razumna, koji æe sazidati dom Gospodu i carski dom
sebi. **13** Šaljem ti dakle èovjeka vješta i razumna, Hirama Aviva,
14 Sina jedne žene između kæeri Danovijeh, kojemu je otac bio
Tirac; on umije raditi od zlata i od srebra, od mjedi, od gvožđa,
od kamena i od drveta, od skerleta, od porfire i od tankoga
platna i od crvca, i rezati svašta, i izmisliti svašta vješto što mu
se da, neka radi s tvojim umjetnicima i s umjetnicima gospodara
mojega Davida oca tvojega. **15** Neka dakle pšenicu i jeèam,
ulje i vino, što je rekao gospodar moj, pošlje slugama svojim.
16 A mi æemo nasjeæi drva na Livanu koliko ti god treba, i
spustiæemo ih u splavovima morem u Jopu, a ti ih odande vozi
u Jerusalim. **17** Tada Solomun izbroji sve inostrance koji bijahu u
zemlji Izrailjevoj poslije brojenja kad ih izbroji David otac njegov,
i nađe ih se sto i pedeset i tri tisuæe i šest stotina; **18** I odredi
od njih sedamdeset tisuæa koji æe nositi, i osamdeset tisuæa
koji æe tesati u planini, a tri tisuæe i šest stotina nastojnika da
nastoje da radi narod.

3 I poèe Solomun zidati dom Gospodnji u Jerusalimu na brdu
Moriji, koje bi pokazano Davidu ocu njegovu na mjestu koje
bješe pripravio David, na gumnu Ornana Jevusejina. **2** A poèe

zidati drugoga dana drugoga mjeseca èetvrte godine carovanja
svojega. **3** A ovako zasnova Solomun da zida dom Božji: u
dužinu šezdeset lakata po staroj mjeri, a u širinu dvadeset
lakata. **4** A trijem koji bijaše pred dužinom uz širinu doma
imaše dvadeset lakata, a u visinu sto i dvadeset; i obloži ga
iznutra èistijem zlatom. **5** A dom veliki obloži drvetom jelovijem,
potom ga obloži èistijem zlatom, i ozgo naèini palme i lance. **6**
I obloži dom kamenjem dragim da je nakiæen, a zlato bijaše
Parvajimsko. **7** Obloži zlatom dom, grede, pragove i zidove i
vrata, i izreza heruvime po zidovima. **8** I naèini dom za svetinju
nad svetinjama, dug uz širinu doma dvadeset lakata i širok
dvadeset lakata, i obloži ga èistijem zlatom, kojega otide do šest
stotina talanata. **9** A na kline dade pedeset sikala zlata; i klijeti
obloži zlatom. **10** I naèini u domu svetinje nad svetinjama dva
heruvima, naprave umjetnièke, i obloži ih zlatom. **11** I krila tijeh
heruvima imahu u dužinu dvadeset lakata: jedno krilo bijaše od
pet lakata, i ticaše u zid od doma, i drugo krilo bijaše od pet
lakata, i ticaše u krilo drugoga heruvima; **12** Tako i drugoga
heruvima krilo bijaše od pet lakata, i ticaše u zid od doma, i
drugo mu krilo bijaše od pet lakata i sastavljaše se s krilom
drugoga heruvima. **13** Krila tijem heruvimima bijahu raširena
na dvadeset lakata, a oni stajahu na nogama svojim, licem
okrenutim u dom. **14** I naèini zavjes od porfire, od skerleta, od
crvca i od tankoga platna, i po njemu naèini heruvime. **15** I
naèini pred domom dva stupa, u visinu od trideset i pet lakata, i
oglavlja ozgo na svakom od pet lakata. **16** I naèini lance kao u
svetinji, i metnu ih na vrh stupova, i naèini sto šipaka, i metnu ih
među lance. **17** I postavi stupove pred crkvom, jedan s desne
strane a drugi s lijeve, i desni nazva Jahin a lijevi Voas.

4 I naèini oltar od mjedi, dvadeset lakata dug i dvadeset lakata
širok, a deset lakata visok. **2** I sali more, deset lakata bješe
mu od jednoga kraja do drugoga, okruglo unaokolo, pet lakata
visoko; a unaokolo mu bješe trideset lakata. **3** A pod njim
bijahu likovi volovski, koji stajahu svuda unaokolo, po deset na
jednom laktu, te okružavahu more: dva reda bijaše tijeh volova,
salivenijeh s morem. **4** I stajaše more na dvanaest volova, tri
gledahu na sjever, a tri gledahu na zapad, a tri gledahu na jug,
a tri gledahu na istok, a more stajaše ozgo na njima, i zadnja
strana svijeh njih bijaše unutra. **5** Debljina mu bijaše s podlanice,
a kraj mu bijaše kao kraj u èaše, kao cvijet ljiljanov, a primaše tri
tisuæe vata. **6** I naèini deset umivaonica, i metnu ih pet s desne
strane, a pet s lijeve, da se u njima pere, što god trebaše za
žrtvu paljenicu, u njima prahu; a more bijaše za sveštenike da se
u njemu umivaju. **7** I naèini deset svijetnjaka od zlata, oblika
kaki im trebaše, i namjesti ih u crkvi, pet s desne strane a pet s
lijeve. **8** I naèini deset stolova, i namjesti ih u crkvi, pet s desne
strane a pet s lijeve; i naèini stotinu èaša od zlata. **9** I naèini
trijem sveštenièki i veliki trijem, i vrata na trijemu, i okova vrata u
mjed. **10** A more metnu na desnu stranu k istoku s juga. **11** Još
naèini Hiram lonce i lopate i kotliæe, i svrši Hiram posao, koji
radi caru Solomunu za dom Božiji: **12** Dva stupa, i dva oglavlja
okrugla navrh stupova, i pletenice dvije da pokrivaju dva oglavlja
navrh stupova; **13** I èetiri stotine šipaka na dvije pletenice, dva
reda šipaka na svakoj pletenici, da pokrivaju dva oglavlja navrh
stupova; **14** I naèini podnožja, i umivaonice naèini na podnožja;
15 Jedno more, i dvanaest volova pod njim; **16** I lonce i lopate i
viljuške, i sve sprave za njih naèini Hiram Aviv caru Solomunu
za dom Gospodnji od uglađene mjedi. **17** To je car saljevao u

ravni Jordanskoj u zemlji ilovaèi između Sohota i Saridate. **18** I
naèini Solomun svega ovoga posuđa vrlo mnogo, da se nije
tražila mjera mjedi. **19** Naèini Solomun i sve druge sprave za
dom Božji, i oltar od zlata i stolove na kojima stajahu hljebovi
postavljeni; **20** I svijetnjake sa žišcima njihovijem od èistoga
zlata da gore pred svetinjom nad svetinjama po obièaju; **21** I
cvijetove i žiške i usekaèe od zlata; a to zlato bijaše veoma
dobro; **22** I noževe i kotliæe i kadionice i kliješta od èistoga zlata;
i vrata od doma, vrata unutrašnja od svetinje nad svetinjama, i
vrata od doma na koja se ulažaše u crkvu, bijahu od zlata.

5 I tako se svrši sav posao što uradi Solomun za dom Gospodnji;
i unese Solomun što bješe posvetio David otac njegov, i srebro i
zlato i sudove, i ostavi u riznicu doma Božijega. **2** Tada sabra
Solomun starješine Izrailjeve i sve glavare plemenske, knezove
domova otaèkih sinova Izrailjevijeh u Jerusalim da prenesu
kovèeg zavjeta Gospodnjega iz grada Davidova, koje je Sion. **3** I
skupiše se k caru svi ljudi Izrailjevi na praznik koji biva sedmoga
mjeseca. **4** I kad doðoše sve starješine Izrailjeve, uzeše Leviti
kovèeg. **5** I prenesoše kovèeg i šator od sastanka i sve sudove
svete što bjehu u šatoru, prenesoše sveštenici i Leviti. **6** A car
Solomun i sav zbor Izrailjski koji se sabra k njemu prinesoše
pred kovèegom na žrtvu ovaca i goveda toliko da se ne mogaše
od mnoštva ni izbrojiti ni proraèunati. **7** I unesoše sveštenici
kovèeg zavjeta Gospodnjega na mjesto njegovo, u unutrašnji
dom, u svetinju nad svetinjama, pod krila heruvimima. **8** Jer
heruvimima bijahu raširena krila nad mjestom gdje æe stajati
kovèeg i zaklanjahu heruvimi kovèeg i poluge njegove ozgo. **9** I
povukoše mu poluge tako da im se krajevi viðahu od kovèega na
prednjoj strani svetinje nad svetinjama, ali se napolje ne viðahu,

i ostaše ondje do danas. **10** U kovèegu ne bješe ništa osim dvije
ploèe koje metnu Mojsije na Horivu kad Gospod uèini zavjet sa
sinovima Izrailjevijem pošto izidoše iz Misira. **11** A kad sveštenici
izidoše iz svetinje, jer sveštenici koji se nađoše osveštaše se
ne pazeæi na red, **12** I Leviti pjevaèi svi, koji bijahu uz Asafa
i Emana i Jedutuna, i sinovi njihovi i braæa njihova, obuèeni
u tanko platno, stajahu s kimvalima i psaltirima i s guslama s
istoène strane oltaru, i s njima sto i dvadeset sveštenika, koji
trubljahu u trube, **13** I kad oni koji trubljahu u trube i koji pjevahu,
složno jednijem glasom hvaljahu i slavljahu Gospoda, i kad
podizahu glas uz trube i kimvale i gusle, hvaleæi Gospoda da je
dobar, da je dovijeka milost njegova, tada se napuni oblaka
dom Gospodnji, **14** Te ne mogahu sveštenici stajati da služe od
oblaka, jer se slave Gospodnje napuni dom Božji.

6 Tada reèe Solomun: Gospod je rekao da æe nastavati
u mraku. **2** A ja sazidah dom tebi za stan i mjesto da u
njemu nastavaš dovijeka. **3** I okrenuvši se licem svojim car
blagoslovi sav zbor Izrailjev, a sav zbor Izrailjev stajaše. **4** I
reèe: blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je govorio
svojim ustima Davidu ocu mojemu i ispunio rukom svojom,
govoreæi: **5** Od onoga dana kad izvedoh narod svoj iz zemlje
Misirske, ne izabrah grada među svijem plemenima Izrailjevijem
da se sazida dom gdje bi bilo ime moje, niti izabrah èovjeka koji
bi bio voð narodu mojemu Izrailju, **6** Nego izabrah Jerusalim
da u njemu bude ime moje, i izabrah Davida da bude nad
narodom mojim Izrailjem. **7** I naumi David otac moj da sazida
dom imenu Gospoda Boga Izrailjeva. **8** Ali Gospod reèe Davidu
ocu mojemu: što si naumio sazidati dom imenu mojemu, dobro si
uèinio što si to naumio. **9** Ali neæeš ti sazidati toga doma, nego

sin tvoj koji æe izaæi iz bedara tvojih, on æe sazidati dom imenu
mojemu. **10** I tako ispuni Gospod rijeè svoju koju je rekao, jer
ustah na mjesto oca svojega Davida i sjedoh na prijesto Izrailjev,
kao što je rekao Gospod, i sazidah ovaj dom imenu Gospoda
Boga Izrailjeva. **11** I namjestih ovdje kovèeg, u kom je zavjet
Gospodnji što je uèinio sa sinovima Izrailjevijem. **12** Potom stade
Solomun pred oltar Gospodnji pred svijem zborom Izrailjevijem, i
podiže ruke svoje. **13** A bješe naèinio Solomun podnožje od
mjedi i metnuo ga nasred trijema, pet lakata dugo i pet lakata
široko, a tri lakta visoko; pa stade na nj, i kleèe na koljena pred
svijem zborom Izrailjevijem, i podiže ruke svoje k nebu. **14** I
reèe: Gospode Bože Izrailjev! nema Boga takoga kakav si ti ni
na nebu ni na zemlji, koji èuvaš zavjet i milost slugama svojim,
koje hode pred tobom svijem srcem svojim; **15** Koji si ispunio
sluzi svojemu Davidu ocu mojemu što si mu rekao; što si ustima
svojim rekao to si rukom svojom ispunio, kao što se vidi danas.
16 Sada dakle, Gospode Bože Izrailjev, drži Davidu ocu mojemu
što si mu rekao govoreæi: neæe ti nestati èovjeka ispred mene
koji bi sjedio na prijestolu Izrailjevu, samo ako ušèuvaju sinovi
tvoji put svoj hodeæi po zakonu mojemu, kao što si ti hodio
preda mnom. **17** Sada dakle, Gospode Bože Izrailjev, neka se
potvrdi rijeè tvoja koju si rekao sluzi svojemu Davidu. **18** Ali
hoæe li doista Bog stanovati s èovjekom na zemlji? Eto, nebo, i
nebesa nad nebesima ne mogu te obuhvatiti, akamoli ovaj dom
što ga sazidah. **19** Ali pogledaj na molitvu sluge svojega i na
molbu njegovu, Gospode Bože moj, èuj viku i molitvu kojom ti
se danas moli sluga tvoj. **20** Da budu oèi tvoje otvorene nad
domom ovijem danju i noæu, nad ovijem mjestom, gdje si rekao
da æeš namjestiti ime svoje, da èuješ molitvu kojom æe se

moliti sluga tvoj na ovom mjestu. **21** Èuj molbe sluge svojega i
naroda svojega Izrailja, kojima æe se moliti na ovom mjestu,
èuj s mjesta gdje stanuješ, s neba, èuj i smiluj se. **22** Kad ko
zgriješi bližnjemu svojemu, te mu se da zakletva, da se zakune, i
zakletva dođe pred tvoj oltar u ovom domu, **23** Ti èuj s neba, i
uèini, i sudi slugama svojim plaæajuæi krivcu i djela njegova
obraæajuæi na njegovu glavu, a pravoga pravdajuæi i plaæajuæi
mu po pravdi njegovoj. **24** I kad se razbije pred neprijateljem
narod tvoj Izrailj zato što ti zgriješe, pa se obrate i dadu slavu
imenu tvojemu i pomole ti se i zamole te u ovom domu, **25** Ti èuj
s neba, i oprosti grijeh narodu svojemu Izrailju, i dovedi ih opet u
zemlju, koju si dao njima i ocima njihovijem. **26** Kad se zatvori
nebo, te ne bude dažda zato što zgriješe tebi, pa ti se zamole na
ovom mjestu i dadu slavu imenu tvojemu i od grijeha se svojega
obrate, kad ih namuèiš, **27** Ti èuj s neba, i oprosti grijeh slugama
svojim i narodu svojemu Izrailju pokazav im put dobri kojim æe
hoditi, i pusti dažd na zemlju svoju koju si dao narodu svojemu u
našljedstvo. **28** Kad bude glad u zemlji, kad bude pomor, suša ili
medljika, skakavci ili gusjenice kad budu, ili ga stegne neprijatelj
njegov u zemlji njegovoj vlastitoj, ili kako god zlo i kaka god
bolest, **29** Svaku molbu i svaku molitvu, koja bude od koga god
èovjeka ili od svega naroda tvojega Izrailja, ko pozna muku
svoju i bol svoj i podigne ruke svoje u ovom domu, **30** Ti èuj s
neba, iz stana svojega, i oprosti i podaj svakome po putovima
njegovijem, što znaš u srcu njegovu, jer ti sam znaš srca sinova
èovjeèijih; **31** Da te se boje hodeæi putovima tvojim dokle su
god živi na zemlji, koju si dao ocima našim. **32** I inostranac
koji nije od naroda tvojega Izrailja, nego dođe iz daleke zemlje
imena radi tvojega velikoga i ruke tvoje krjepke i mišice tvoje

podignute, kad dođe i pomoli se u ovom domu, **33** Ti èuj s neba,
iz stana svojega, i uèini sve za što povièe k tebi onaj stranac, da
bi poznali svi narodi na zemlji ime tvoje i bojali se tebe kao narod
tvoj Izrailj, i da bi znali da je ime tvoje prizvano nad ovaj dom,
koji sazidah. **34** Kad narod tvoj izide na vojsku na neprijatelje
svoje putem kojim ga pošlješ, i pomole ti se okrenuvši se ka
gradu ovomu, koji si izabrao, i k ovomu domu, koji sam sazidao
imenu tvojemu, **35** Èuj s neba molbu njihovu i molitvu njihovu, i
dobavi im pravicu. **36** Kad ti zgriješe, jer nema èovjeka koji ne
griješi, i razgnjevivši se na njih daš ih neprijateljima, te ih zarobe
i odvedu u zemlju daljnu ili koja je blizu, **37** Ako se dozovu u
zemlji u koju budu odvedeni u ropstvo, i obrate se i stanu ti se
moliti u zemlji ropstva svojega, i reku: sagriješismo i zlo uèinismo
i skrivismo; **38** I tako se obrate k tebi svijem srcem svojim i svom
dušom svojom u zemlji ropstva svojega, u koju budu odvedeni
u ropstvo, i pomole ti se okrenuvši se k zemlji svojoj, koju si
dao ocima njihovijem, i ka gradu, koji si izabrao, i k domu,
koji sam sazidao imenu tvojemu, **39** Tada èuj s neba, iz stana
svojega, molbu njihovu i molitvu njihovu, i dobavi im pravicu, i
oprosti narodu svojemu što ti budu zgriješili. **40** Tako, Bože moj,
neka budu oèi tvoje otvorene i uši tvoje prignute na molbu u
ovom mjestu. **41** I tako, stani, Gospode Bože, na poèivalištu
svojem, ti i kovèeg sile tvoje; sveštenici tvoji, Gospode Bože,
neka se obuku u spasenje, i sveci tvoji neka se raduju dobru.
42 Gospode Bože, nemoj odvratiti lica svojega od pomazanika
svojega; opominji se milosti obeæane Davidu sluzi tvojemu.

7 A kad svrši Solomun molitvu, siđe oganj s neba i spali žrtvu
paljenicu i druge žrtve, i slave Gospodnje napuni se dom, **2**
Te ne mogahu sveštenici uæi u dom Gospodnji, jer se slave

Gospodnje napuni dom Gospodnji. **3** A svi sinovi Izrailjevi videæi
gdje siðe oganj i slava Gospodnja na dom saviše se licem k
zemlji do poda i pokloniše se i hvališe Gospoda, jer je dobar, jer
je dovijeka milost njegova. **4** I car i sav narod prinesoše žrtve
pred Gospodom. **5** I prinese car Solomun na žrtvu dvadeset
i dvije tisuæe volova i sto i dvadeset tisuæa ovaca, i tako
posvetiše dom Božji car i sav narod. **6** A sveštenici stajahu na
službi svojoj, i Leviti sa spravama za pjesme Gospodnje što ih
bješe naèinio car David da hvale Gospoda, jer je dovijeka milost
njegova, pjesmom Davidovom koju im dade; a drugi sveštenici
trubljahu u trube prema njima, a svi sinovi Izrailjevi stajahu. **7** I
posveti Solomun sredinu trijema koji je pred domom Gospodnjim,
jer ondje prinese žrtve paljenice i pretilinu od žrtava zahvalnijeh,
jer na mjedenom oltaru koji naèini Solomun, ne mogoše stati
žrtve paljenice i dari i pretilina njihova. **8** U to vrijeme svetkova
Solomun svetkovinu sedam dana i sav Izrailj s njim, sabor
veoma velik od Emata do potoka Misirskoga. **9** I u osmi dan
praznovaše praznik, jer posveæivanje oltara svetkovaše sedam
dana, i svetkovinu sedam dana. **10** A dvadeset treæega dana
sedmoga mjeseca otpusti narod k šatorima njihovijem, i bijahu
radosni i veseli radi dobra što uèini Gospod Davidu i Solomunu i
Izrailju narodu svojemu. **11** I svrši Solomun dom Gospodnji i
dom carski, i bi sreæan u svemu što bješe naumio da naèini u
domu Gospodnjem i u domu svom. **12** Potom javi se Gospod
Solomunu noæu i reèe mu: uslišio sam molbu tvoju i izabrao
sam to mjesto da mi bude dom za žrtve. **13** Ako zatvorim nebo
da ne bude dažda, ili ako zapovjedim skakavcima da popasu
zemlju, ili ako pustim pomor na narod svoj, **14** I ponizi se narod
moj, na koji je prizvano ime moje, i pomole se, i potraže lice

moje, i povrate se od zlijeh putova svojih, i ja æu tada uslišiti s
neba i oprostiæu im grijeh njihov, i iscijeliæu zemlju njihovu.
15 I oèi æe moje biti otvorene i uši moje prignute k molitvi s
toga mjesta. **16** Jer sada izabrah i posvetih dom taj da bude
ime moje tu dovijeka; i biæe tu oèi moje i srce moje vazda.
17 A ti ako uzideš preda mnom kako je išao David otac tvoj,
tvoreæi sve što sam ti zapovjedio i držeæi uredbe moje i zakone
moje, **18** Utvrdiæu prijesto carstva tvojega kako sam obeæao
Davidu ocu tvojemu govoreæi: neæe ti nestati èovjeka koji bi
vladao u Izrailju. **19** Ali ako se odvratite, i ostavite uredbe moje i
zapovjesti moje, koje sam vam dao, i otidete i stanete služiti
drugim bogovima i klanjati im se, **20** Tada æu ih istrijebiti iz
zemlje svoje koju sam im dao, i ovaj dom koji sam posvetio
imenu svojemu odbaciæu od sebe, i uèiniæu od njega prièu i
potsmijeh među svijem narodima. **21** I dom ovaj koliko je slavan,
ko god prođe mimo nj, zaèudiæe mu se i reæi æe: zašto uèini
ovo Gospod od ove zemlje i od ovoga doma? **22** I odgovoriæe
se: jer odustaviše Gospoda Boga otaca svojih, koji ih izvede iz
zemlje Misirske, i uzeše druge bogove i klanjaše im se i služiše
im, zato pusti na njih sve ovo zlo.

8 A kad prođe dvadeset godina, u koje sazida Solomun dom
Gospodnji i dom svoj, **2** Pogradi Solomun gradove, koje mu
dade Hiram, i naseli onuda sinove Izrailjeve. **3** Potom otide
Solomun na Emat Sovski, i osvoji ga. **4** I sazida Tadmor u
pustinji i sve gradove za žitnice sazida u Ematu. **5** Sazida i Vet-
Oron gornji i Vet-Oron donji, tvrde gradove, sa zidovima, vratima
i prijevornicama, **6** I Valat i sve gradove u kojima Solomun imaše
žitnice, i gradove u kojima mu bijahu kola, i gradove u kojima
bijahu konjici, i što god Solomunu bi volja zidati u Jerusalimu i

na Livanu i u svoj zemlji carstva svojega. **7** I sav narod što bješe
ostao od Heteja i od Amoreja i od Ferezeja i od Jeveja i od
Jevuseja, koji ne bijahu od Izrailja, **8** Od sinova njihovijeh koji
bjehu ostali iza njih u zemlji, kojih ne potrše sinovi Izrailjevi, njih
nagna Solomun da plaæaju danak do današnjega dana. **9** A od
sinova Izrailjevijeh, kojih ne uèini Solomun robovima za svoj
posao, nego bijahu vojnici i poglavari nad vojvodama njegovijem,
i zapovjednici nad kolima i konjicima njegovijem, **10** Od njih
bijaše glavnijeh nastojnika, koje imaše car Solomun, dvjesta i
pedeset, koji upravljahu narodom. **11** I kæer faraonovu preseli
Solomun iz grada Davidova u dom koji joj sazida, jer reèe: neæe
sjedjeti žena moja u domu Davida cara Izrailjeva, jer je svet što
je došao u nj kovèeg Gospodnji. **12** Tada prinošaše Solomun
žrtve paljenice Gospodu na oltaru Gospodnjem koji naèini pred
trijemom, **13** Što trebaše od dana na dan prinositi po zapovijesti
Mojsijevoj, u subote i na mladine i na praznike, tri puta u godini,
na praznik prijesnijeh hljebova i na praznik sedmica i na praznik
sjenica. **14** I postavi po naredbi Davida oca svojega redove
sveštenièke prema službi njihovoj, i Levitske prema dužnosti
njihovoj, da hvale Boga i služe pred svještenicima kako treba
svaki dan, i vratare po redovima njihovijem nad svakim vratima;
jer taka bijaše zapovijest Davida èovjeka Božijega. **15** I ne
otstupiše od zapovijesti careve za svještenike i Levite ni u èem,
ni za riznice. **16** Tako se svrši sve djelo Solomunovo od onoga
dana kad bi osnovan dom Gospodnji pa dokle ga ne dovrši, i
gotov bi dom Gospodnji. **17** Tada otide Solomun u Esion-Gaver i
u Elot na brijegu morskom u zemlji Edomskoj. **18** A Hiram posla
mu po svojim slugama laðe i sluge vješte moru, i otidoše sa

slugama Solomunovijem u Ofir i uzeše odande èetiri stotine i
pedeset talanata zlata i donesoše caru Solomunu.

9 A carica Savska èu glas o Solomunu, pa dođe u Jerusalim da
iskuša Solomuna zagonetkama sa silnom pratnjom i s kamilama
koje nošahu mirisa i zlata vrlo mnogo i dragog kamenja; i došavši
k Solomunu govori s njim o svemu što joj bješe u srcu. **2** I
Solomun joj odgovori na sve rijeèi njezine; ne bješe od cara
sakriveno ništa da joj ne bi odgovorio. **3** A kad carica Savska
vidje mudrost Solomunovu i dom koji bješe sazidao, **4** I jela
na stolu njegovu, i stanove sluga njegovijeh i dvorbu dvorana
njegovijeh i odijelo njihovo, i peharnike njegove i njihovo odijelo,
i njegove žrtve paljenice koje prinošaše u domu Gospodnjem,
ona dođe izvan sebe, **5** Pa reèe caru: istina je što sam èula u
svojoj zemlji o stvarima tvojim i o mudrosti tvojoj. **6** Ali ne htjeh
vjerovati što govorahu dokle ne dođem i vidim svojim oèima; a
gle, ni pola mi nije kazano o velikoj mudrosti tvojoj; nadvisio
si glas koji sam slušala. **7** Blago ljudima tvojim i blago svijem
slugama tvojim, koje jednako stoje pred tobom i slušaju mudrost
tvoju. **8** Da je blagosloven Gospod Bog tvoj, kojemu si omilio,
te te posadi na prijesto svoj da caruješ mjesto Gospoda Boga
svojega; jer Bog tvoj ljubi Izrailja da bi ga utvrdio dovijeka, zato
im postavi tebe carem da sudiš i dijeliš pravicu. **9** Potom dade
caru sto i dvadeset talanata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragoga
kamenja; nigda više ne bi takvih mirisa kakve dade carica Savska
caru Solomunu. **10** I sluge Hiramove i sluge Solomunove koje
donesoše zlata iz Ofira, dovezoše drveta almugima i dragoga
kamenja. **11** I naèini car od toga drveta almugima put u dom
Gospodnji i u dom carev, i gusle i psaltire za pjevaèe; nigda se
prije nijesu vidjele take stvari u zemlji Judinoj. **12** A car Solomun

dade carici Savskoj što god zaželje i zaiska osim uzdarja za ono
što bješe donijela caru. Potom ona otide i vrati se u zemlju svoju
sa slugama svojim. **13** A zlata što dohođaše Solomunu svake
godine bješe šest stotina i šezdeset i šest talanata, **14** Osim
onoga što donošahu trgovci i oni koji prodavahu mirise; i svi
carevi arapski i glavari zemaljski donošahu Solomunu zlato i
srebro. **15** I naèini car Solomun dvjesta štitova od kovanoga
zlata, šest stotina sikala kovanoga zlata dajuæi na jedan štit,
16 I tri stotine malijeh štitova od kovanoga zlata, dajuæi trista
sikala zlata na jedan štitiæ. I ostavi ih car u domu od šume
Livanske. **17** I naèini car velik prijesto od slonove kosti, i obloži
ga èistijem zlatom. **18** A bijaše šest basamaka u prijestola, i
podnožje od zlata sastavljeno s prijestolom, i ruèice s obje strane
sjedišta, i dva lava stajahu pokraj ruèica. **19** I dvanaest lavova
stajaše na šest basamaka otud i odovud. Ne bi taki naèinjen ni u
kojem carstvu. **20** I svi sudovi iz kojih pijaše car Solomun bijahu
zlatni, i svi sudovi u domu od šume Livanske bijahu od èistoga
zlata; od srebra ne bješe ništa; srebro bješe ništa za vremena
Solomunova. **21** Jer careve laðe hođahu u Tarsis sa slugama
Hiramovijem: jedanput u tri godine vraæahu se laðe Tarsiske
donoseæi zlato i srebro, slonove kosti i majmune i paune. **22**
Tako car Solomun bijaše veæi od svijeh careva zemaljskih
bogatstvom i mudrošæu. **23** I svi carevi zemaljski tražahu da
vide Solomuna da èuju mudrost njegovu, koju mu dade Gospod
u srce. **24** I donošahu mu svi dare, sudove srebrne i sudove
zlatne, i haljine i oružje i mirise, konje i mazge svake godine, **25**
Tako da imaše Solomun èetiri tisuæe staja za konje i kola, i
dvanaest tisuæa konjika, koje namjesti po gradovima gdje mu
bijahu kola i kod sebe u Jerusalimu. **26** I vladaše nad svijem

carevima od rijeke do zemlje Filistejske i do međe Misirske. **27** I
uèini car, te u Jerusalimu bješe srebra kao kamena, a kedrovijeh
drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo. **28** I
dovođahu Solomunu konje iz Misira i iz svijeh zemalja. **29** A
ostala djela Solomunova prva i pošljednja nijesu li zapisana u
knjizi Natana proroka i u proroèanstvu Ahije Silomljanina i u
utvari Ida vidioca o Jerovoamu sinu Navatovu? **30** A carova
Solomun u Jerusalimu nad svijem Izrailjem èetrdeset godina.
31 I poèinu Solomun kod otaca svojih, i pogreboše ga u gradu
Davida oca njegova; a na njegovo mjesto zacari se Rovoam sin
njegov.

10 Tada otide Rovoam u Sihem, jer se ondje skupi sav Izrailj
da ga zacare. **2** A kad èu Jerovoam sin Navatov, koji bijaše u
Misiru pobjegav onamo od cara Solomuna, vrati se Jerovoam iz
Misira. **3** Jer poslaše, te ga dozvaše; i dođe Jerovoam i sav
Izrailj i rekoše Rovoamu govoreæi: **4** Tvoj je otac metnuo na nas
težak jaram; nego ti sada olakšaj ljutu službu oca svojega i teški
jaram koji je metnuo na nas, pa æemo ti služiti. **5** A on im reèe:
do tri dana dođite opet k meni. I narod otide. **6** Tada car Rovoam
uèini vijeæe sa starcima koji stajaše pred Solomunom ocem
njegovijem dok bijaše živ, i reèe: kako svjetujete da odgovorim
narodu? **7** A oni mu odgovoriše govoreæi: ako se udobriš narodu
i ugodiš im i odgovoriš im lijepim rijeèima, oni æe ti biti sluge
svagda. **8** Ali on ostavi svjet, što ga svjetovaše starci, i uèini
vijeæe s mladiæima koji odrastoše s njim i koji stajahu pred
njim; **9** I reèe im: šta vi svjetujete da odgovorimo narodu koji mi
rekoše govoreæi: olakšaj jaram koji je metnuo na nas tvoj otac.
10 Tada mu odgovoriše mladiæi koji odrastoše s njim, i rekoše:
ovako kaži narodu što ti reèe: otac je tvoj metnuo na nas težak

jaram, nego nam ti olakšaj; ovako im reci: moj mali prst deblji je
od bedara oca mojega. **11** Otac je moj metnuo na vas težak
jaram, a ja æu još dometnuti na vaš jaram; otac vas je moj šibao
bièevima, a ja æu vas šibati bodljivijem bièevima. **12** A treæi dan
dođe Jerovoam i sav narod k Rovoamu kako im bješe kazao
car rekav: dođite opet k meni do tri dana. **13** I car im odgovori
oštro, jer ostavi car Rovoam svjet staraèki, **14** I odgovori im
kako ga svjetovaše mladiæi, govoreæi: moj je otac metnuo na
vas težak jaram, a ja æu još dometnuti na nj; otac vas je moj
šibao bièevima, a ja æu bodljivijem bièevima. **15** I car se ogluši
naroda, jer Bog bješe tako uredio da bi potvrdio Gospod rijeè
svoju što je rekao preko Ahije Silomljanina Jerovoamu sinu
Navatovu. **16** A kad vidje sav Izrailj da ih se car ogluši, odgovori
narod caru govoreæi: kakav dio mi imamo s Davidom? nemamo
našljedstva sa sinom Jesejevijem. Svak u svoj šator, Izrailju!
A ti, Davide, sad gledaj svoju kuæu. Tako otide sav Izrailj u
šatore svoje. **17** Samo nad sinovima Izrailjevijem koji življahu po
gradovima Judinijem zacari se Rovoam. **18** I car Rovoam posla
Adorama koji bijaše nad dankom, ali ga sinovi Izrailjevi zasuše
kamenjem, te pogibe. Tada car Rovoam brže sjede na kola, te
pobježe u Jerusalim. **19** Tako otpade Izrailj od doma Davidova
do današnjega dana.

11 A kad dođe Rovoam u Jerusalim, sazva dom Judin i
Venijaminov, sto i osamdeset tisuæa odabranijeh vojnika, da
zavojšte na Izrailja da povrate carstvo Rovoamu. **2** Ali dođe rijeè
Gospodnja Semaji èovjeku Božijemu govoreæi: **3** Kaži Rovoamu
sinu Solomunovu caru Judinu i svijem sinovima Izrailjevijem od
Jude i Venijamina, i reci: **4** Ovako veli Gospod: ne idite i ne bijte
se s braæom svojom, vratite se svak svojoj kuæi, jer sam ja

naredio tako da bude. I oni poslušaše rijeè Gospodnju i vratiše
se i ne idoše na Jerovoama. **5** I Rovoam sjede u Jerusalimu, i
sazida tvrde gradove u zemlji Judinoj; **6** Sazida Vitlejem i Itam i
Tekuju, **7** I Vet-Sur i Sohot i Odolam, **8** I Gat i Marisu i Zif, **9** I
Adoraim i Lahis i Aziku, **10** I Saraju i Ejalon i Hevron, koji su u
zemlji Judinoj i Venijaminovoj tvrdi gradovi. **11** A kad utvrdi te
gradove, namjesti u njima zapovjednike, i staje za žito i za ulje i
za vino, **12** I u svakom gradu štitova i kopalja, i utvrdi ih jako.
Tako njegov bijaše Juda i Venijamin. **13** I sveštenici i Leviti, koji
bijahu po svemu Izrailju, sabraše se k njemu iz svijeh krajeva
svojih. **14** Jer ostaviše Leviti podgrađa svoja i dostojanja svoja, i
otidoše u Judejsku i u Jerusalim, jer ih otjera Jerovoam i sinovi
njegovi da ne vrše službe sveštenièke Gospodu. **15** I postavi
sebi sveštenike za visine i za ðavole i za teoce, koje naèini. **16** A
za njima iz svijeh plemena Izrailjevijeh koji upraviše srce svoje da
traže Gospoda Boga Izrailjeva, doðoše u Jerusalim da prinesu
žrtvu Gospodu Bogu otaca svojih. **17** I tako utvrdiše carstvo
Judino, i ukrijepiše Rovoama sina Solomunova za tri godine, jer
za te tri godine hoðahu putem Davidovijem i Solomunovijem. **18**
A Rovoam se oženi Maeletom kæerju Jerimota sina Davidova
i Avihailom kæerju Esijava sina Jesejeva, **19** Koja mu rodi
sinove: Jeusa i Samariju i Zama. **20** A poslije nje oženi se
Mahom kæerju Avesalomovom, koja mu rodi Aviju i Ataja i Zivu
i Selomita. **21** A ljubljaše Rovoam Mahu kæer Avesalomovu
veæma od svijeh žena svojih i inoèa svojih; jer imaše osamnaest
žena i šezdeset inoèa, i rodi dvadeset i osam sinova i šezdeset
kæeri. **22** I Rovoam postavi Aviju sina Mašina poglavarom i
knezom nad braæom njegovom, jer ga šæaše postaviti carem.
23 I mudro radeæi rasturi sve sinove svoje po svijem krajevima

Judinijem i Venijaminovijem, po svijem tvrdijem gradovima, i
dade im hrane izobila, i dovede im mnogo žena.

12 A kad Rovoam utvrdi carstvo i kad osili, ostavi zakon
Gospodnji i sav Izrailj s njim. **2** A pete godine carovanja
Rovoamova dođe Sisak car Misirski na Jerusalim, jer zgriješiše
Gospodu, **3** S tisuæu i dvije stotine kola i sa šezdeset tisuæa
konjika, i ne bješe broja narodu koji dođe s njim iz Misira,
Luvejima, Suhejima i Husejima. **4** I uze tvrde gradove Judine i
dođe do Jerusalima. **5** Tada dođe Semaja prorok k Rovoamu
i knezovima Judinijem, koji se bijahu skupili u Jerusalim od
Sisaka, i reèe im: ovako veli Gospod: vi ostaviste mene, zato i ja
ostavljam vas u ruke Sisaku. **6** Tada se poniziše knezovi Izrailjevi
i car i rekoše: pravedan je Gospod. **7** A kad ih vidje Gospod gdje
se poniziše, dođe rijeè Gospodnja Semaji govoreæi: poniziše se,
neæu ih potrti, nego æu im sada dati izbavljenje, i neæe se izliti
jarost moja na Jerusalim preko Sisaka. **8** Nego æe mu biti sluge
da poznadu šta je meni služiti, šta li služiti carstvima zemaljskim.
9 I tako dođe Sisak car Misirski u Jerusalim i uze blago doma
Gospodnjega i blago doma careva, sve to uze; uze i štitove
zlatne, koje bješe naèinio Solomun; **10** I na njihovo mjesto naèini
car Rovoam štitove od mjedi, i predade ih starješinama nad
stražarima koji èuvahu vrata doma careva. **11** I kad iđaše car u
dom Gospodnji dolažahu stražari i nošahu ih, a poslije ih opet
ostavljahu u riznicu stražarsku. **12** Što se dakle ponizi, odvrati se
od njega gnjev Gospodnji, i ne zatr ga sasvijem; jer još u Judi
bješe dobra. **13** I utvrdi se car Rovoam u Jerusalimu, i carova;
jer bijaše Rovoamu èetrdeset i jedna godina kad se zacari,
i sedamnaest godina carova u Jerusalimu gradu, koji izabra
Gospod između svijeh plemena Izrailjevijeh da ondje namjesti

ime svoje. A materi njegovoj bješe ime Nama, Amonka. **14** Ali
on èinjaše zlo, jer ne upravi srca svojega da traži Gospoda.
15 Ali djela Rovoamova prva i pošljednja nijesu li zapisana u
knjizi proroka Semaje i vidioca Ida, gdje se kazuju koljena a
i ratovi koji bijahu jednako među Rovoamom i Jerovoamom?
16 I poèinu Rovoam kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu
Davidovu; a na njegovo se mjesto zacari Avija sin njegov.

13 Godine osamnaeste carovanja Jerovoamova zacari se Avija
nad Judom. **2** Tri godine carova u Jerusalimu. Materi mu bješe
ime Mihaja, kæi Urilova iz Gavaje. A bijaše rat između Avije
i Jerovoama. **3** I Avija izide na boj s hrabrom vojskom, èetiri
stotine tisuæa izabranijeh vojnika; a Jerovoam uvrsta prema
njemu vojsku, osam stotina tisuæa izabranijeh hrabrijeh vojnika.
4 I sta Avija navrh brda Semarajima u gori Jefremovoj, i reèe:
èujte me, Jerovoame i sav Izrailju! **5** Ne trebaše li vam znati da
je Gospod Bog Izrailjev predao Davidu carstvo nad Izrailjem
dovijeka, njemu i sinovima njegovijem zavjetom osoljenijem? **6**
Ali usta Jerovoam sin Navatov, sluga Solomuna sina Davidova, i
odvrže se od gospodara svojega. **7** I skupiše se k njemu ljudi
praznovi i nevaljalci, i odapriješe se Rovoamu sinu Solomunovu,
koji bijaše dijete i strašljiva srca, te im se ne odaprije. **8** Pa vi sad
velite da se oprete carstvu Gospodnjemu, koje je u ruku sinova
Davidovijeh, jer vas je mnogo i imate kod sebe zlatne teoce, koje
vam je naèinio Jerovoam da su vam bogovi. **9** Nijeste li otjerali
sveštenike Gospodnje sinove Aronove i Levite? i naèinili sebi
sveštenike kao narodi po drugim zemljama? ko god dođe da mu
se posvete ruke s teletom i sa sedam ovnova, postaje sveštenik
onima koji nijesu bogovi. **10** Ali s nama je Gospod Bog, niti smo
ga ostavili, a sveštenici koji služe Gospodu jesu sinovi Aronovi, i

Leviti rade svoj posao; **11** I pale Gospodu žrtve paljenice svako
jutro i svako veèe, i kade mirisima, i hljebovi postavljeni stoje na
èistom stolu, i pale se svako veèe žišci na zlatnom svijetnjaku; jer
držimo što je Gospod Bog naš naredio, a vi ga ostaviste. **12** Zato
evo s nama je naprijed Bog i sveštenici njegovi i trube glasne da
trube protivu vas. Sinovi Izrailjevi, ne vojujte na Gospoda Boga
otaca svojih, jer neæete biti sreæni. **13** Ali Jerovoam zavede
zasjedu da im zaðu za leða, i tako Judejcima bijahu sprijed jedni
a s leða zasjeda. **14** I kad se obazreše Judejci, a to boj i sprijed i
sastrag, te povikaše ka Gospodu a sveštenici zatrubiše u trube.
15 I narod Judin opet povika, i kad vikaše narod Judin, razbi Bog
Jerovoama i svega Izrailja pred Avijom i Judom. **16** I pobjegoše
sinovi Izrailjevi od Jude, i dade ih Bog njima u ruke. **17** I pobi
ih ljuto Avija i narod njegov, i pade od Izrailja pobijenijeh pet
stotina tisuæa odabranijeh ljudi. **18** Tako biše pokoreni sinovi
Izrailjevi u to vrijeme, a sinovi Judini osiliše, jer se pouzdaše u
Gospoda Boga otaca svojih. **19** I Avija potjera Jerovoama, i uze
mu gradove Vetilj i sela njegova, i Jesanu i sela njezina, i Efron i
sela njegova. **20** I Jerovoam se više ne oporavi za života Avijina;
i udari ga Gospod, te umrije. **21** A Avija utvrdi se, i uze èetrnaest
žena, i rodi dvadeset i dva sina i šesnaest kæeri. **22** A ostala
djela Avijina i putovi njegovi i besjede njegove zapisane su u
knjizi proroka Ida.

14 A kad poèinu Avija kod otaca svojih i pogreboše ga u gradu
Davidovu, zacari se na njegovo mjesto Asa sin njegov. Za
njegova vremena poèinu zemlja deset godina. **2** I èinjaše Asa
što je dobro i pravo pred Gospodom Bogom njegovijem. **3** Jer
obori oltare tuðe i visine, i izlomi likove njihove i isijeèe lugove
njihove. **4** I zapovjedi sinovima Judinijem da traže Gospoda

Boga otaca svojih i da izvršuju zakon i zapovijest njegovu. **5**
Obori po svijem gradovima Judinijem visine i sunèane likove, i
poèinu carstvo za njegova vremena. **6** I sazida tvrde gradove u
zemlji Judinoj, jer zemlja bijaše u miru, niti bješe rata s njim
onijeh godina, jer mu Gospod dade mir. **7** I reèe Judi: da
sazidamo ove gradove i da ih opašemo zidom i kulama i vratima
i prijevornicama, dok je zemlja naša; jer tražismo Gospoda Boga
svojega, tražismo ga i dade nam mir otsvuda. I tako zidaše,
i biše sreæni. **8** I imaše Asa vojske trista tisuæa od Jude sa
štitovima i kopljima, a od Venijamina dvjesta i osamdeset tisuæa
sa štitovima i lukovima. Svi bijahu hrabri vojnici. **9** I izide na njih
Zara Etiopljanin s tisuæu tisuæa vojske i s trista kola, i dođe do
Marise. **10** I Asa izide preda nj; i uvrstaše se vojske u dolini
Sefati kod Marise. **11** I zavapi Asa ka Gospodu Bogu svojemu
govoreæi: Gospode, tebi je ništa pomoæi množini ili nejakomu;
pomozi nam, Gospode Bože naš, jer se u te uzdamo, i u tvoje
ime doðosmo na ovo mnoštvo. Gospode, ti si Bog naš, ne daj da
može što na te èovjek. **12** I razbi Gospod Etiopljane pred Asom i
pred Judom, i pobjegoše Etiopljani. **13** I tjera ih Asa i narod
koji bijaše s njim dori do Gerara. I popadaše Etiopljani da ih
nijedan ne osta živ, jer se satrše pred Gospodom i pred vojskom
njegovom; i oni odnesoše plijen velik veoma. **14** I pobiše sve
gradove oko Gerara, jer dođe na njih strah Gospodnji, i oplijeniše
sve one gradove, jer bijaše u njima mnogo plijena. **15** Pobiše i
po stanovima pastirskim ljude, i odvedoše mnogo ovaca i kamila;
i vratiše se u Jerusalim.

15 Tada duh Božji dođe na Azariju sina Odidova; **2** Te otide
pred Asu i reèe mu: èujte me, Aso i sve pleme Judino i
Venijaminovo; Gospod je s vama, jer ste vi s njim; i ako ga

ustražite, naæi æete ga; ako li ga ostavite, i on æe vas ostaviti.
3 Dugo je Izrailj bez pravoga Boga i bez sveštenika uèitelja, i bez
zakona. **4** A da su se u nevolji svojoj obratili ka Gospodu Bogu
Izrailjevu i tražili ga, našli bi ga. **5** Ali u ovo vrijeme ne može
se na miru odlaziti ni dolaziti; jer je nemir velik među svijem
stanovnicima zemaljskim; **6** I potiru narodi jedan drugi, i gradovi
jedan drugi, jer ih Bog smete svakojakim nevoljama. **7** Zato vi
budite hrabri i nemojte da vam klonu ruke, jer ima plata za vaš
trud. **8** A kad èu Asa te rijeèi i proroštvo proroka Odida, ohrabri
se, i istrijebi gadne bogove iz sve zemlje Judine i Venijaminove
i iz gradova koje bješe uzeo u gori Jefremovoj, i ponovi oltar
Gospodnji koji bijaše pred trijemom Gospodnjim. **9** Potom sazva
sve pleme Judino i Venijaminovo i došljake koji bijahu kod njih
od Jefrema i Manasije i Simeuna, jer ih mnogo prebježe k njemu
iz naroda Izrailjeva kad vidješe da je Gospod Bog njegov s
njim. **10** I skupiše se u Jerusalim treæega mjeseca petnaeste
godine carovanja Asina. **11** I u onaj dan prinesoše Gospodu
žrtve od plijena koji dognaše, sedam stotina volova i sedam
tisuæa ovaca. **12** I uhvatiše vjeru da traže Gospoda Boga otaca
svojih svijem srcem svojim i svom dušom svojom; **13** A ko god
ne bi tražio Gospoda Boga Izrailjeva, da se pogubi, bio mali ili
veliki, èovjek ili žena. **14** I zakleše se Gospodu glasom velikim i
uz klikovanje i uz trube i rogove. **15** I radovaše se sav narod
Judin radi te zakletve, jer iz svega srca svojega zakleše se, i od
sve volje svoje tražiše ga i naðoše ga; i Gospod im dade mir
otsvuda. **16** Jošte i Mahu mater svoju svrže Asa s vlasti, jer
bješe naèinila u lugu idola; i Asa obali idola njezina i izlomi ga
i sažeže na potoku Kedronu. **17** Ali visine ne biše oborene u
Izrailju, ali srce Asino bješe pravo svega vijeka njegova. **18** I

unese u dom Božji što bješe posvetio otac njegov i što bješe
sam posvetio, srebro i zlato i sudove. **19** I ne bi rata do trideset
pete godine carovanja Asina.

16 Godine trideset šeste carovanja Asina izide Vasa car Izrailjev
na Judu, i stade zidati Ramu da ne da nikomu otiæi k Asi caru
Judinu ni od njega doæi. **2** Tada uze Asa srebro i zlato iz riznica
doma Gospodnjega i doma careva, i posla Ven-Adadu caru
Sirskomu, koji življaše u Damasku, i poruèi: **3** Vjera je između
mene i tebe, između oca mojega i oca tvojega, evo šaljem ti
srebra i zlata, hajde, pokvari vjeru koju imaš s Vasom carem
Izrailjevijem, eda bi otišao od mene. **4** I posluša Ven-Adad cara
Asu, i posla vojvode svoje na gradove Izrailjeve, i osvojiše Ijon i
Dan i Avel-Majim i sve gradove Neftalimove u kojima bijahu
žitnice. **5** A kad Vasa to èu, presta zidati Ramu i ostavi djelo
svoje. **6** Tada car Asa uze sav narod Judin, te odnesoše kamenje
iz Rame i drvo, èim zidaše Vasa, i od njega sazida Gavaju i
Mispu. **7** A u to vrijeme dođe Ananije vidjelac k Asi caru Judinu i
reèe mu: što si se pouzdao u cara Sirskoga a nijesi se pouzdao
u Gospoda Boga svojega, zato se vojska cara Sirskoga izmaèe
iz tvojih ruku. **8** Nijesu li Etiopljani i Luveji imali velike vojske s
vrlo mnogo kola i konjika? pa kad si se pouzdao u Gospoda,
dade ti ih u ruke. **9** Jer oèi Gospodnje gledaju po svoj zemlji da
bi pokazivao silu svoju prema onima kojima je srce cijelo prema
njemu. Ludo si u tom radio; zato æe otsele biti ratovi na te. **10**
Tada se Asa razgnjevi na proroka, i vrže ga u tamnicu, jer se
rasrdi na nj za to; i potlaèi Asa neke iz naroda u to vrijeme. **11**
Ali gle, djela Asina, prva i pošljednja, eno zapisana su u knjizi o
carevima Judinijem i Izrailjevijem. **12** I razbolje se Asa trideset
devete godine carovanja svojega od nogu, i bolest njegova bi

vrlo teška, ali ni u bolesti svojoj ne traži Gospoda nego ljekare.
13 I tako poèinu Asa kod otaca svojih, i umrije èetrdeset prve
godine carovanja svojega. **14** I pogreboše ga u grobu njegovu,
koji iskopa sebi u gradu Davidovu, i metnuše ga na postelju koju
bješe napunio mirisavijeh stvari i masti zgotovljenijeh vještinom
apotekarskom, i spališe mu ih vrlo mnogo.

17 Tada se zacari Josafat sin njegov na njegovo mjesto, i
ukrijepi se na Izrailja. **2** I ponamješta vojsku po svijem tvrdijem
gradovima Judinijem, i ponamješta straže po zemlji Judinoj i po
gradovima Jefremovijem, koje zadobi Asa otac njegov. **3** I bijaše
Gospod s Josafatom, jer hođaše prvijem putovima Davida oca
svojega i ne tražaše Vala. **4** Nego Boga oca svojega tražaše i
po zapovijestima njegovijem hođaše, i ne èinjaše kao sinovi
Izrailjevi. **5** Zato utvrdi Gospod carstvo u ruci njegovoj, i sav
narod Judin davaše dare Josafatu, te imaše veliko blago i slavu.
6 I srce se njegovo oslobodi na putovima Gospodnjim, te još
obori visine i lugove u Judeji. **7** I treæe godine svoga carovanja
posla knezove svoje Ven-Aila i Ovadiju i Zahariju i Natanaila
i Miheju da uèe po gradovima Judinijem; **8** I s njima Levite:
Semaju i Nataniju i Zevadiju i Asaila i Semiramota i Jonatana i
Adoniju i Toviju i Tov-Adoniju, Levite, i s njima Elisamu i Jorama
sveštenike. **9** I uèahu po Judeji imajuæi pri sebi knjigu zakona
Gospodnjega, i prohođahu sve gradove Judine uèeæi narod.
10 I dođe strah Gospodnji na sva carstva po zemljama oko
Jude, te ne vojevaše na Josafata. **11** I sami Filisteji donošahu
Josafatu dare i danak u novcu; i Arapi dogonjahu mu stoku,
po sedam tisuæa i sedam stotina ovnova i po sedam tisuæa i
sedam stotina jaraca. **12** Tako napredovaše Josafat i podiže
se veoma; i sazida u Judeji kule i gradove za žitnice. **13** I

imaše mnogo dobra po gradovima Judinijem, i vojnika, hrabrijeh
junaka u Jerusalimu. **14** A ovo je broj njihov po domovima otaca
njihovijeh; od Jude tisuænici: Adna vojvoda, s kojim bijaše tri
stotine tisuæa hrabrijeh junaka. **15** A za njim Joanan vojvoda, s
kojim bijaše dvjesta i osamdeset tisuæa; **16** A za njim Amasija
sin Zihrijev, koji se dragovoljno dade Gospodu, i s njim bijaše
dvjesta tisuæa hrabrijeh junaka. **17** A od Venijamina: hrabri
junak Elijada, s kojim bijaše dvjesta tisuæa naoružanijeh lukom i
štitom; **18** A za njim Jozavad, s kojim bijaše sto i osamdeset
tisuæa naoružanijeh za boj. **19** Ovi služahu caru osim onijeh koje
ponamješta car po tvrdijem gradovima u svoj zemlji Judinoj.

18 I Josafat imajuæi veliko blago i slavu oprijatelji se s Ahavom.
2 I poslije nekoliko godina otide k Ahavu u Samariju; i nakla
mu Ahav mnogo ovaca i volova i narodu koji bijaše s njim, i
nagovaraše ga da pođe na Ramot Galadski. **3** I reèe Ahav
car Izrailjev Josafatu caru Judinu: hoæeš li iæi sa mnom na
Ramot Galadski? A on reèe: ja kao ti, narod moj kao tvoj narod;
hoæemo s tobom na vojsku. **4** Još reèe Josafat caru Izrailjevu:
pitaj danas šta æe Gospod reæi. **5** Tada sazva car Izrailjev
proroke svoje, èetiri stotine ljudi, i reèe im: hoæemo li iæi na
vojsku na Ramot Galadski, ili æu se okaniti? A oni rekoše: idi,
jer æe ga Gospod dati u ruke caru. **6** A Josafat reèe: ima li tu
još koji prorok Gospodnji da ga pitamo? **7** A car reèe Josafatu:
ima još jedan èovjek preko kojega bismo mogli upitati Gospoda;
ali ja mrzim na nj, jer mi ne prorièe dobra nego svagda zlo;
to je Miheja sin Jemlin. A Josafat reèe: neka car ne govori
tako. **8** Tada car Izrailjev dozva jednoga dvoranina, i reèe mu:
brže dovedi Miheju sina Jemlina. **9** A car Izrailjev i Josafat
car Judin sjeđahu svaki na svom prijestolu obuèeni u carske

haljine, sjeðahu na poljani kod vrata Samarijskih, i svi proroci
prorokovahu pred njima. **10** I Sedekija sin Hananin naèini sebi
gvozdene rogove, i reèe: ovako veli Gospod: ovijem æeš biti
Sirce dokle ih ne istrijebiš. **11** Tako i svi proroci prorokovahu
govoreæi: idi na Ramot Galadski, i biæeš sreæan, jer æe ga
Gospod predati caru u ruke. **12** A poslanik koji otide da dozove
Miheju reèe mu govoreæi: evo proroci prorièu svi jednijem
glasom dobro caru; neka i tvoja rijeè bude kao njihova, i govori
dobro. **13** A Miheja reèe: tako da je živ Gospod, govoriæu ono
što reèe Bog moj. **14** I kad doðe k caru, reèe mu car: Miheja!
hoæemo li iæi na vojsku na Ramot Galadski, ili æu se okaniti? A
on reèe: idite, biæete sreæni, i daæe vam se u ruke. **15** A car
mu reèe: koliko æu te puta zaklinjati da mi ne govoriš nego istinu
u ime Gospodnje? **16** Tada reèe: vidio sam sav narod Izrailjev
razasut po planinama kao ovce koje nemaju pastira, jer reèe
Gospod: ovi nemaju gospodara, neka se vrate svak svojoj kuæi
s mirom. **17** Tada reèe car Izrailjev Josafatu: nijesam li ti rekao
da mi neæe prorokovati dobra nego zlo? **18** A Miheja reèe: zato
èujte rijeè Gospodnju: vidjeh Gospoda gdje sjedi na prijestolu
svom, a sva vojska nebeska stajaše mu s desne i s lijeve strane;
19 I Gospod reèe: ko æe prevariti Ahava cara Izrailjeva da otide
i padne kod Ramota Galadskoga? Još reèe: jedan reèe ovo
a drugi ono. **20** Tada izide jedan duh, i stavši pred Gospoda
reèe: ja æu ga prevariti. A Gospod mu reèe: kako? **21** Odgovori:
iziæi æu, i biæu lažljiv duh u ustima svijeh proroka njegovijeh. A
Gospod mu reèe: prevariæeš ga i nadvladaæeš, idi i uèini tako.
22 Zato sada eto, Gospod je metnuo lažljiv duh u usta tijem
prorocima tvojim; a Gospod je izrekao zlo po te. **23** Tada pristupi
Sedekija sin Hananin, i udari Miheju po obrazu govoreæi: kojim

je putem otišao duh Gospodnji od mene da govori s tobom? **24** A
Miheja mu reèe: eto, vidjeæeš u onaj dan kad otideš u najtajniju
klijet da se sakriješ. **25** Tada car Izrailjev reèe: uhvatite Miheju, i
odvedite ga k Amonu zapovjedniku gradskom i k Joasu sinu
carevu. **26** I recite im: ovako veli car: metnite ovoga u tamnicu, a
dajite mu po malo hljeba i po malo vode dokle se ne vratim u
miru. **27** A Miheja reèe: ako se vratiš u miru, nije Gospod govorio
preko mene. Još reèe: èujte svi narodi. **28** I otide car Izrailjev
s Josafatom carem Judinijem na Ramot Galadski. **29** I reèe
car Izrailjev Josafatu: ja æu se preobuæi kad poðem u boj, a ti
obuci svoje odijelo. I preobuèe se car Izrailjev, i otidoše u boj.
30 A car Sirski zapovjedi vojvodama od kola svojih govoreæi:
ne udarajte ni na maloga ni na velikoga nego na samoga cara
Izrailjeva. **31** A kad vojvode od kola vidješe Josafata, rekoše: to
je car Izrailjev. I okrenuše se na nj da udare. Ali Josafat povika, i
Gospod mu pomože, i odvrati ih Bog od njega. **32** Jer vidjevši
vojvode od kola da nije car Izrailjev, otstupiše od njega. **33** A
jedan zastrijeli iz luka nagonom i ustrijeli cara Izrailjeva gdje
spuèa oklop. A on reèe svojemu vozaèu: savij rukom svojom i
izvezi me iz boja, jer sam ranjen. **34** I boj bi žestok onoga dana,
a car Izrailjev zaosta na kolima svojim prema Sircima do veèera,
i umrije o sunèanom zahodu.

19 A kad se Josafat car Judin vraæaše s mirom kuæi svojoj
u Jerusalim, **2** Izide preda nj Juj sin Ananijev, vidjelac, i reèe
Josafatu: bezbožniku li pomažeš, i one koji mrze na Gospoda
ljubiš? zato se podigao na te gnjev Gospodnji. **3** Ali se našlo
dobra na tebi što si istrijebio lugove iz zemlje i što si upravio srce
svoje da tražiš Boga. **4** Potom Josafat sjeðaše u Jerusalimu, i
opet proðe po narodu od Virsaveje do gore Jefremove, i povrati

ih ka Gospodu Bogu otaca njihovijeh. **5** I postavi sudije u zemlji
po svijem tvrdijem gradovima Judinijem, u svakom gradu. **6**
I reèe sudijama: gledajte šta æete raditi, jer neæete suditi
za èovjeka nego za Gospoda, koji je s vama kad sudite. **7**
Zato neka bude strah Gospodnji u vama; pazite i radite, jer u
Gospoda Boga našega nema nepravde, niti gleda ko je ko,
niti prima poklona. **8** Također i u Jerusalimu postavi Josafat
od Levita i sveštenika i glavara domova otaèkih u Izrailju za
sudove Gospodnje i za raspre; jer dolažahu opet u Jerusalim.
9 I zapovjedi im govoreæi: tako radite u strahu Gospodnjem,
vjerno i cijela srca. **10** I u svakoj parnici koja dođe k vama od
braæe vaše što sjede po gradovima svojim, da rasudite između
krvi i krvi, između zakona i zapovijesti, između uredaba i sudova,
obavijestite ih da ne bi griješili Gospodu, da ne bi došao gnjev
njegov na vas i na braæu vašu; tako èinite, te neæete zgriješiti.
11 I evo, Amarija poglavar sveštenièki biæe nad vama u svijem
poslovima Gospodnjim, a Zavdija sin Ismailov voð doma Judina
u svijem poslovima carskim; također Leviti upravitelji biæe uz
vas. Budite slobodni, i radite, i Gospod æe biti s dobrijem.

20 A poslije toga sinovi Moavovi i sinovi Amonovi i s njima
koji žive među sinovima Amonovijem, dođoše da vojuju na
Josafata. **2** I dođoše te javiše Josafatu govoreæi: ide na te
veliko mnoštvo ispreko mora, iz Sirije; i eno ih u Asason-Tamaru,
a to je En-Gad. **3** A Josafat se uplaši, i obrati lice svoje da traži
Gospoda, i oglasi post po svoj zemlji Judinoj. **4** I skupiše se svi
sinovi Judini da traže Gospoda, i iz svijeh gradova Judinijeh
dođoše da traže Gospoda. **5** Tada stade Josafat u zboru Judinu
i Jerusalimskom u domu Gospodnjem pred trijemom novijem,
6 I reèe: Gospode Bože otaca naših! nijesi li ti Bog na nebu i

vladaš svijem carstvima narodnijem? nije li u tvojoj ruci moæ i
sila da ti niko ne može odoljeti? **7** Nijesi li ti, Bože naš, odagnao
stanovnike ove zemlje ispred naroda svojega Izrailja, i dao je
navijek sjemenu Avrama prijatelja svojega? **8** Te se naseliše u
njoj, i sagradiše ti u njoj svetinju za ime tvoje govoreæi: **9** Kad
nas zadesi kako zlo, maè osvetni ili pomor ili glad, staæemo
pred ovijem domom i pred tobom, jer je ime tvoje u ovom domu,
i vapiæemo tebi u nevolji svojoj, usliši i izbavi. **10** A sad evo,
sinovi Amonovi i Moavovi i oni iz gore Sira, kroz koje nijesi dao
sinovima Izrailjevijem proæi kad iðahu iz zemlje Misirske, nego
ih obidoše i ne istrijebiše; **11** A evo, oni nam vraæaju došavši da
nas istjeraju iz našljedstva tvojega, koje si nam predao. **12** Bože
naš, zar im neæeš suditi? jer u nama nema snage da se opremo
tome mnoštvu velikom, koje ide na nas, niti mi znamo što bismo
èinili, nego su oèi naše uprte u te. **13** A svi sinovi Judini stajahu
pred Gospodom i djeca njihova, žene njihove i sinovi njihovi. **14**
Tada siðe duh Gospodnji usred zbora na Jazila sina Zaharije
sina Venaje sina Jeila sina Matanijina, Levita između sinova
Asafovijeh, **15** I reèe: slušajte, svi sinovi Judini i Jerusalimljani,
i ti care Josafate, ovako vam veli Gospod: ne bojte se i ne
plašite se toga mnoštva velikoga, jer nije vaš rat nego Božji.
16 Sjutra izidite na njih; oni æe poæi uz brdo Zis, i naæi æete
ih nakraj potoka prema pustinji Jeruilu. **17** Ne treba vi da se
bijete u ovom boju; postavite se, stojte pa gledajte kako æe vas
izbaviti Gospod, Judo i Jerusalime! ne bojte se i ne plašite se,
sjutra izidite pred njih, i Gospod æe biti s vama. **18** Tada se
Josafat savi licem k zemlji, i svi Judejci i Jerusalimljani padoše
pred Gospodom, i pokloniše se Gospodu. **19** A Leviti od sinova
Katovijeh i sinova Korejevijeh ustaše, te hvališe Gospoda Boga

Izrailjeva glasom veoma visokim. **20** A ujutru ustavši rano izidoše
u pustinju Tekujsku; a kad izlažahu, stade Josafat i reèe: èujte
me, Judejci i Jerusalimljani: vjerujte Gospodu Bogu svojemu
i biæete jaki, vjerujte prorocima njegovijem i biæete sreæni.
21 I tako dogovoriv se s narodom postavi pjevaèe Gospodnje
da hvale svetu krasotu iduæi pred vojskom i govoreæi: hvalite
Gospoda, jer je dovijeka milost njegova. **22** A kad poèeše
pjesmu i hvalu, obrati Gospod zasjedu na sinove Amonove i
sinove Moavove i na one iz gore Sira, koji izidoše na Judu, te se
razbiše. **23** Jer sinovi Amonovi i sinovi Moavovi ustaše na one iz
gore Sira da ih pobiju i potru; i kad pobiše one iz gore Sira,
udariše jedni na druge, te se potrše. **24** A kad Juda doðe do
stražare prema pustinji, i pogleda na mnoštvo, a to mrtva tjelesa
leže po zemlji, i nijedan ne bješe ostao živ. **25** Zato doðe Josafat
sa narodom svojim da pokupe plijen; i naðoše kod njih mnogo
blaga i dragocjenijeh nakita na mrtvacima, i naplijeniše da veæ
ne mogoše nositi; tri dana kupiše plijen, jer ga bješe mnogo.
26 A èetvrti dan skupiše se u dolini blagoslovnoj, jer ondje
blagosloviše Gospoda; zato se prozva mjesto dolina blagoslovna
do danas. **27** Potom okrenuše svi Judejci i Jerusalimljani i
Josafat pred njima da se vrate u Jerusalim s veseljem, jer ih
oveseli Gospod neprijateljima njihovijem. **28** I doðoše u Jerusalim
sa psaltirima i guslama i trubama u dom Gospodnji. **29** I strah
Božji doðe na sva carstva zemaljska kad èuše da je Gospod
vojevao na neprijatelje Izrailjeve. **30** I tako se smiri carstvo
Josafatovo, jer mu Bog njegov dade mir otsvuda. **31** I carovaše
Josafat nad Judom; trideset i pet godina bijaše mu kad poèe
carovati; i carova dvadeset i pet godina u Jerusalimu. Materi mu
bješe ime Azuva, kæi Silejeva. **32** I hoðaše putem oca svojega

Ase, niti zaðe s njega, èineæi što je pravo pred Gospodom. **33**
Ali visine ne biše oborene, jer još ne bješe narod upravio srca
svojega k Bogu otaca svojih. **34** A ostala djela Josafatova prva i
pošljednja, eno zapisana su u knjizi Juja sina Ananijeva, koja je
stavljena u knjigu o carevima Izrailjevijem. **35** Potom združi se
Josafat car Judin s Ohozijom carem Izrailjevijem, koji èinjaše
bezakonja. **36** A združi se s njim zato da naèine laðe da idu
u Tarsis; i naèiniše laðe u Esion-Gaveru. **37** Tada prorokova
Elijezer sin Dodavin iz Marise za Josafata govoreæi: što si se
združio s Ohozijom, zato Gospod razmetnu djela tvoja. I razbiše
se laðe i ne mogoše iæi u Tarsis.

21 Potom poèinu Josafat kod otaca svojih, i bi pogreben kod
otaca svojih u gradu Davidovu; a na njegovo se mjesto zacari
Joram sin njegov. **2** A braæa mu, sinovi Josafatovi, bijahu:
Azarija i Jehilo i Zaharija i Azarija i Mihailo i Sefatija; ti svi bijahu
sinovi Josafata cara Izrailjeva. **3** I otac im dade velike darove,
srebra i zlata i zaklada s tvrdijem gradovima u zemlji Judinoj;
carstvo pak dade Joramu, jer bješe prvenac. **4** A Joram stupiv na
carstvo oca svojega i utvrdiv se, pobi svu braæu svoju maèem i
neke knezove Izrailjeve. **5** Imaše Joram trideset i dvije godine
kad se zacari, i carova osam godina u Jerusalimu. **6** I hođaše
putem careva Izrailjevijeh, kao što èinjaše dom Ahavov, jer se
oženi kæerju Ahavovom; i èinjaše što je zlo pred Gospodom. **7**
Ali Gospod ne htje zatrti doma Davidova radi zavjeta koji uèini
s Davidom i što mu bješe rekao da æe dati vidjelo njemu i
sinovima njegovijem uvijek. **8** Za njegova vremena odvrže se
Edom da ne bude pod Judom, i postaviše sebi cara. **9** Zato
otide Joram s vojvodama svojim i sa svijem kolima svojim; i usta
noæu, te pobi Edomce koji ga bijahu opkolili, i zapovjednike

od kola. **10** Ipak se odvrgoše Edomci da ne budu pod Judom
do danas. U isto vrijeme odvrže se i Livna da ne bude pod
njim, jer ostavi Gospoda Boga otaca svojih. **11** Još i visine
naèini po brdima Judinijem, i navede na preljubu Jerusalimljane i
prelasti Judu. **12** Tada mu dođe knjiga od Ilije proroka, gdje
mu govoraše: ovako veli Gospod Bog Davida oca tvojega: što
nijesi hodio putovima Josafata oca svojega i putovima Ase cara
Judina, **13** Nego si hodio putem careva Izrailjevijeh i naveo
si na preljubu Judu i Jerusalimljane, kao što je dom Ahavov
naveo na preljubu Izrailja, i još si pobio braæu svoju, dom oca
svojega, bolje od sebe, **14** Evo, Gospod æe udariti velikim zlom
narod tvoj i sinove tvoje i žene tvoje i sve što imaš. **15** I ti æeš
bolovati teško, od bolesti u crijevima, da æe ti crijeva izaæi od
bolesti, koja æe trajati dvije godine. **16** I tako podiže Gospod
na Jorama duh Filistejima i Arapima koji žive od Etiopljana. **17**
I oni došavši na zemlju Judinu prodriješe u nju, i odnesoše
sve blago što se nađe u domu carevu, i sinove njegove i žene
njegove, da mu ne osta nijedan sin osim Joahaza najmlađega
sina njegova. **18** I poslije svega toga udari ga Gospod bolešæu u
crijevima, kojoj ne bješe lijeka. **19** I dan po dan prolažaše, i kad
se navršiše dvije godine, izidoše mu crijeva s bolešæu i umrije
od teških bolova, i narod mu ne pali mirisa kao što je èinio ocima
njegovijem. **20** Imaše trideset i dvije godine kad poèe carovati, i
carova osam godina u Jerusalimu, i preminu da niko ne zažali za
njim; i pogreboše ga u gradu Davidovu, ali ne u grobu carskom.

22 A Jerusalimljani zacariše na njegovo mjesto Ohoziju
najmlađega sina njegova, jer starije sve pobi èeta koja dođe
s Arapima u oko; i tako Ohozija sin Joramov posta car Judin.
2 Imaše Ohozija èetrdeset i dvije godine kad poèe carovati, i

carova godinu dana u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Gotolija,
kæi Amrijeva. **3** I on hoðaše putovima doma Ahavova, jer
ga mati nagovaraše na zla djela. **4** I èinjaše što je zlo pred
Gospodom kao dom Ahavov; jer mu oni bijahu savjetnici po
smrti oca njegova na pogibao njegovu. **5** I po njihovu svjetu
hodeæi izide s Joramom sinom Ahavovijem carem Izrailjevijem
na vojsku na Azaila cara Sirskoga u Ramot Galadski; i ondje
Sirci raniše Jorama. **6** A on se vrati da se lijeèi u Jezraelu od
rana koje mu zadaše u Rami, kad se bijaše s Azailom carem
Sirskim. A Azarija sin Joramov car Judin dođe u Jezrael da
vidi Jorama sina Ahavova, jer bijaše bolestan. **7** Ali bijaše od
Boga na propast Ohoziji što dođe k Joramu; jer došav otide s
Joramom na Juja sina Nimsijina, kojega Gospod pomaza da
istrijebi dom Ahavov. **8** Jer kad Juj izvršivaše osvetu na domu
Ahavovu, nađe knezove Judine i sinove braæe Ohozijine, koji
služahu Ohoziji, i pogubi ih. **9** Potom potraži Ohoziju, i uhvatiše
ga kad se krijaše u Samariji, i dovedavši ga k Juju pogubiše
ga, i pogreboše ga; jer rekoše: sin je Josafata koji je tražio
Gospoda svijem srcem svojim. I tako ne bi nikoga od doma
Ohozijina koji bi mogao biti car. **10** Zato Gotolija mati Ohozijina
vidjevši da joj sin pogibe, usta i pobi sve carsko sjeme doma
Judina. **11** Ali Josaveta kæi careva uze Joasa sina Ohozijina i
ukrade ga između sinova carevijeh, koje ubijahu; i sakri ga s
dojkinjom njegovom u ložnicu. I tako Josaveta kæi cara Jorama
žena Jodaja sveštenika sakri ga od Gotolije, jer bijaše sestra
Ohozijina, te ga ne ubi. **12** I bijaše s njima sakriven u domu
Božijem šest godina; a Gotolija carovaše u zemlji.

23 A sedme godine oslobodi se Jodaj, i uze k sebi stotinike
Azariju sina Jeroamova i Ismaila sina Joananova i Azariju sina

Ovidova i Masiju sina Adajeva i Elisafata sina Zihrijeva, i uhvati
vjeru s njima, **2** Te prolazeæi zemlju Judinu sabraše Levite iz
svijeh gradova Judinijeh i glavare porodica otaèkih u Izrailju, i
doðoše u Jerusalim. **3** I sav zbor uèini vjeru u domu Božijem s
carem; i Jodaj im reèe: evo, sin æe carev carovati, kao što je
rekao Gospod za sinove Davidove. **4** Ovo uèinite: treæina vas
koji dolazite u subotu izmeðu sveštenika i Levita neka budu
vratari na pragu; **5** A druga treæina neka bude u carskom
dvoru; a ostala treæina na vratima od temelja, a sav narod
u trijemovima doma Gospodnjega. **6** Niko da ne ulazi u dom
Gospodnji osim sveštenika i onijeh Levita koji služe; oni neka
ulaze, jer su posveæeni, a sav narod neka èini što je Gospod
zapovjedio da èini. **7** I Leviti neka opkole cara svaki s oružjem
svojim u ruci; i ko bi god ušao u dom, da se pogubi; i budite
uz cara kad stane ulaziti i izlaziti. **8** I uèiniše Leviti i sav narod
Judin sve što zapovjedi sveštenik Jodaj; i uzeše svaki svoje
ljude koji dolažahu u subotu i koji odlažahu u subotu; jer Jodaj
sveštenik ne otpusti redova. **9** I dade Jodaj sveštenik stotinicima
koplja i štitove i štitiæe cara Davida što bijahu u domu Božijem.
10 I postavi sav narod sve s oružjem u ruku, od desne strane
doma do lijeve prema oltaru i prema domu, oko cara. **11** Tada
izvedoše sina careva, i metnuše mu na glavu vijenac, i daše mu
svjedoèanstvo, i zacariše ga, i Jodaj i sinovi njegovi pomazaše
ga i rekoše: da živi car! **12** A kad Gotolija èu viku naroda koji
se stjecaše i hvaljaše cara, doðe k narodu u dom Gospodnji.
13 I pogleda, i gle, car stajaše kod svojega stupa na ulasku,
a knezovi i trube oko cara, i sav narod zemaljski radovaše
se i trube trubljahu i pjevaèi pjevahu uz oruða muzièka i oni
koji poèinjahu u pjevanju. Tada razdrije Gotolija haljine svoje i

povika: buna! buna! **14** A Jodaj sveštenik zapovjedi da izidu
stotinici koji bijahu nad vojskom, i reèe im: izvedite je iz vrsta
napolje, i ko pođe za njom neka se pogubi maèem; jer reèe
sveštenik: nemojte je ubiti u domu Gospodnjem. **15** I naèiniše
joj mjesto, te otide kako se ide vratima konjskim u dom carev,
i ondje je pogubiše. **16** Tada Jodaj uèini vjeru među sobom i
svijem narodom i carem da æe biti narod Gospodnji. **17** Potom
sav narod otide u dom Valov, i raskopaše ga, i oltare njegove
i likove njegove izlomiše, a Matana sveštenika Valova ubiše
pred oltarima. **18** I Jodaj uredi opet službu u domu Gospodnjem
među sveštenicima i Levitima, koje David bješe odredio domu
Gospodnjemu, da bi prinosili žrtve paljenice Gospodu, kao što
piše u zakonu Mojsijevu, s veseljem i pjesmama po naredbi
Davidovoj. **19** Postavi i vratare na vratima doma Gospodnjega
da ne bi ulazio neèist oda šta mu drago. **20** I uze stotinike i
znatnije ljude i koji upravljahu narodom, sav narod zemaljski, i
izvede cara iz doma Gospodnjega i uđoše visokim vratima u
dom carski, i posadiše cara na carski prijesto. **21** I radovaše se
sav narod zemaljski, i grad se umiri, kad Gotoliju ubiše maèem.

24 Bijaše Joasu sedam godina kad se zacari, i carova èetrdeset
godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Sivija iz Virsaveje. **2**
I èinjaše Joas što je pravo pred Gospodom dokle god bijaše
živ Jodaj sveštenik. **3** I Jodaj ga oženi dvjema ženama, te rodi
sinove i kæeri. **4** Potom Joas naumi da opravi dom Gospodnji. **5**
I sazva sveštenike i Levite, pa im reèe: pođite po gradovima
Judinijem i kupite od svega Izrailja novaca da se opravlja dom
Boga vašega od godine do godine, i vi pohitajte s tijem. Ali ne
hitješe Leviti. **6** Zato car dozva Jodaja poglavara i reèe mu:
zašto ne nastojiš da Leviti donose iz Judeje i Jerusalima priloge

koje je naredio Mojsije sluga Gospodnji zboru Izrailjevu na šator
od sastanka? **7** Jer bezbožna Gotolija i sinovi njezini oplijeniše
dom Gospodnji i sve stvari posveæene domu Gospodnjemu
obratiše na Vale. **8** I tako zapovjedi car te naèiniše kovèeg, i
metnuše ga na vrata doma Gospodnjega spolja. **9** I oglasiše
po Judeji i po Jerusalimu da donose Gospodu prilog koji je
naredio Mojsije sluga Božji Izrailju u pustinji. **10** I obradovaše
se knezovi i sav narod, i donoseæi metahu u kovèeg dokle
se ne svrši. **11** I kad donošahu Leviti kovèeg po zapovijesti
carevoj, vidjevši da ima mnogo novaca, dolažaše pisar carev i
poslanik poglavara svešteniècoga, te izruèivahu kovèeg, potom
ga opet odnošahu i ostavljahu na njegovo mjesto; i tako èinjahu
svaki dan, i nakupiše mnogo novaca. **12** I davaše ga car Jodaj
nastojnicima nad poslom oko doma Gospodnjega, a oni naimahu
kamenare i drvodjelje da se obnovi dom Gospodnji, i kovaèe koji
rade od gvožđa i od mjedi, da se opravi dom Gospodnji. **13** I
poslovahu poslenici, i opravljanje napredovaše pod njihovijem
rukama, te povratiše domu Božijemu oblièje njegovo, i utvrdiše
ga. **14** A kad svršiše, donesoše pred cara i Jodaja novce što
pretekoše; i od toga naèini sudove za dom Gospodnji, sudove
za službu i za žrtve, i kadionice, i druge sudove zlatne i srebrne.
I tako prinošahu žrtve paljenice u domu Gospodnjem jednako
svega vijeka Jodajeva. **15** Potom ostarjevši Jodaj sit života
umrije; sto i trideset godina bješe mu kad umrije. **16** I pogreboše
ga u gradu Davidovu kod careva; jer èinjaše dobro Izrailju i Bogu
i domu njegovu. **17** A kad umrije Jodaj, đođoše knezovi Judini
i pokloniše se caru; tada ih posluša car, **18** Te ostaviše dom
Gospoda Boga otaca svojih, i stadoše služiti lugovima i idolima; i
podiže se gnjev Gospodnji na Judu i na Jerusalim za taj grijeh

njihov. **19** I slaše im proroke da ih vrate ka Gospodu, i oni im
svedoèahu, ali ih ne poslušaše. **20** I dođe duh Gospodnji na
Zahariju sina Jodaja sveštenika, te stade više naroda i reèe
im: ovako veli Bog: zašto prestupate zapovijesti Gospodnje?
neæete biti sreæni; što ostaviste Gospoda, zato i on vas ostavi.
21 A oni se pobuniše na nj, i zasuše ga kamenjem po zapovijesti
carevoj u trijemu doma Gospodnjega. **22** I ne opomenu se Joas
milosti koju mu uèini Jodaj otac njegov, nego ubi sina njegova;
a on umiruæi reèe: Gospod neka vidi i traži. **23** A kad proođe
godina, podiže se na nj vojska Sirska i uđe u zemlju Judejsku i
u Jerusalim, i pobiše po narodu sve knezove narodne, i sav
plijen od njih poslaše caru u Damasak. **24** Ako i mala bješe
vojska Sirska koja dođe, ipak Gospod dade u ruke njihove vrlo
veliku vojsku, jer bjehu ostavili Gospoda Boga otaca svojih. I
tako na Joasu izvršiše sud. **25** A kad otidoše od njega ostavivši
ga u teškoj bolesti, pobuniše se na nj sluge njegove za krv
sinova Jodaja sveštenika, i ubiše ga na postelji njegovoj, te
pogibe; i pogreboše ga u gradu Davidovu, ali ga ne pogreboše u
grobovima carskim. **26** A ovo su što se pobuniše na nj: Zavad sin
Simeate Amonke i Jozavad sin Simrite Moavke. **27** A o sinovima
njegovijem i o velikoj porezi što bi pod njim, i o građenju doma
Božijega, eto zapisano je u knjizi o carevima. A zacari se na
njegovo mjesto Amasija sin njegov.

25 Bijaše Amasiji dvadeset i pet godina kad poèe carovati, i
carova dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Materi mu bješe
ime Joadana iz Jerusalima. **2** On èinjaše što je pravo pred
Gospodom, ali ne cijelijem srcem. **3** I kad se utvrdi u carstvu,
pobi sluge svoje koji ubiše cara oca njegova. **4** Ali sinova
njihovijeh ne pogubi, nego uèini kako piše u zakonu, u knjizi

Mojsijevoj, gdje je zapovjedio Gospod govoreæi: ocevi da ne
ginu za sinove, ni sinovi za oceve, nego svaki za svoj grijeh
neka gine. **5** Iza toga skupi Amasija narod Judin, i postavi po
domovima otaèkim tisuænike i stotinike po svoj zemlji Judinoj i
Venijaminovoj, i izbroji ih od dvadeset godina i više, i nađe ih
trista tisuæa vojnika izabranijeh, koji nošahu koplje i štit. **6** I
jošte najmi između Izrailjaca sto tisuæa hrabrijeh ljudi za sto
talanata srebra. **7** Ali dođe mu èovjek Božji i reèe: care, da ne
ide s tobom vojska Izrailjska, jer Gospod nije s Izrailjcima niti sa
sinovima Jefremovijem. **8** Nego idi ti, i budi hrabar u boju; inaèe
æe te oboriti Bog pred neprijateljem, jer Bog može i pomoæi i
oboriti. **9** Tada reèe Amasija èovjeku Božijemu: a šta æe biti
od sto talanata što sam dao vojsci Izrailjevoj? A èovjek Božji
reèe: ima Gospod da ti da više od toga. **10** I tako odvoji Amasija
vojsku što mu bješe došla od Jefrema da otidu u svoje mjesto;
a oni se vrlo rasrdiše na Judu, i vratiše se u svoje mjesto s
velikim gnjevom. **11** A Amasija oslobodivši se povede narod svoj
i otide u slanu dolinu, i pobi deset tisuæa sinova Sirovijeh; **12** I
deset tisuæa živijeh zarobiše Judejci, i odvedoše na vrh stijene, i
pobacaše ih sa vrh stijene da se svi raspadoše. **13** A vojnici koje
Amasija posla natrag da ne idu s njim u boj, navališe na gradove
Judine od Samarije do Vet-Orona, i pobiše po njima tri tisuæe,
i zaplijeniše velik plijen. **14** A kad se vrati Amasija razbivši
Idumeje, donese bogove sinova Sirovijeh, i postavi ih sebi za
bogove, i klanjaše im se i kađaše im. **15** Tada se razgnjevi
Gospod na Amasiju, i posla k njemu proroka, koji mu reèe: zašto
tražiš bogove toga naroda, koji ne izbaviše svojega naroda iz
tvoje ruke? **16** I kad govoraše caru, on mu reèe: jesi li postavljen
caru za savjetnika? prestani; zašto da pogineš? I tako presta

prorok, ali reèe: znam da te je Bog naumio istrijebiti kad to radiš
a ne slušaš svjeta mojega. **17** Tada smisli Amasija car Judin, i
posla k Joasu sinu Joahaza sina Jujeva, caru Izrailjevu, i poruèi:
hodi da se ogledamo. **18** A Joas car Izrailjev posla k Amasiji
caru Judinu i poruèi mu: trn na Livanu posla ka kedru na Livanu,
i poruèi: daj svoju kæer sinu mojemu za ženu. Ali naiðe zvijerje
Livansko i izgazi trn. **19** Veliš, pobio si Edomce, pa se ponese
srce tvoje, i tražiš slave; sjedi kod kuæe svoje; zašto bi se
zapletao u zlo da padneš i ti i Juda s tobom? **20** Ali ne posluša
Amasija, jer od Gospoda to bi da ih da u ruke neprijatelju, što
tražiše bogove Edomske. **21** I otide Joas car Izrailjev, i ogledaše
se, on i Amasija car Judin, u Vet-Semesu Judinu. **22** Ali Judu
razbi Izrailj, te pobjegoše svaki ka svojemu šatoru. **23** A Amasiju
cara Judina sina Joasa sina Joahazova uhvati Joas car Izrailjev
u Vet-Semesu, i odvede ga u Jerusalim; i obori zid Jerusalimski
od vrata Jefremovijeh do vrata na uglu, èetiri stotine lakata. **24** I
uze sve zlato i srebro i sve posuðe što se naðe u domu Božijem
u Ovid-Edoma i u riznici doma carskoga, i taoce, pa se vrati u
Samariju. **25** I poživje Amasija sin Joasov car Judin po smrti
Joasa sina Joahaza cara Izrailjeva petnaest godina. **26** A ostala
djela Amasijina prva i pošljednja, eto nijesu li zapisana u knjizi o
carevima Judinijem i Izrailjevijem? **27** I pošto Amasija otstupi od
Gospoda, digoše bunu na nj u Jerusalimu, a on pobježe u Lahis.
Ali poslaše za njim u Lahis, i ubiše ga ondje. **28** I donesoše ga
na konjma i pogreboše ga kod otaca njegovijeh u gradu Judinu.

26 Tada sav narod Judin uze Oziju, kome bijaše šesnaest
godina, i zacariše ga na mjesto oca njegova Amasije. **2** On
sazida Elot povrativ ga Judi pošto car poèinu kod otaca svojih. **3**
Oziji bijaše šesnaest godina kad se zacari, i carova pedeset

i dvije godine u Jerusalimu. Materi mu bijaše ime Jeholija iz
Jerusalima. **4** On èinjaše što je pravo pred Gospodom sasvijem
kako je èinio Amasija otac njegov. **5** I tražaše Boga dokle živ
bijaše Zaharija koji razumijevaše utvare Božije; i dokle god
tražaše Gospoda, davaše mu sreæu Bog. **6** Jer izašav vojevaše
s Filistejima, i obori zidove Gatu i zidove Javni i zidove Azotu; i
sazida gradove u zemlji Azotskoj i po Filistejima. **7** I Bog mu
pomože protiv Filisteja i protiv Arapa, koji življahu u Gurvalu, i
protiv Maonaca. **8** I Amonci davahu dare Oziji, i raznese se
ime njegovo do Misira, jer osili veoma. **9** I sazida Ozija kule u
Jerusalimu na vratima na uglu, i na vratima u dolu, i na uglu, i
utvrdi ih. **10** Sazida i u pustinji kule, i iskopa mnogo studenaca,
jer imaše mnogo stoke i u dolinama i u ravnicama, i ratara i
vinogradara po brdima i na Karmilu, jer mu mila bješe poljska
radnja. **11** I imaše Ozija ubojitu vojsku, koja iðaše u rat u èetama
brojem, kako ih izbroji Jeilo pisar i Masija upravitelj, pod upravom
Ananije vojvode careva. **12** Svega na broj bijaše glavara domova
otaèkih hrabrijeh junaka dvije tisuæe i šest stotina, **13** A pod
njihovom rukom vojske tri stotine i sedam tisuæa i pet stotina
hrabrijeh vojnika, da pomažu caru protiv neprijatelja. **14** I naèini
Ozija svoj vojsci štitove i koplja i šljemove i oklope i lukove i
kamenje za praæe. **15** I naèini u Jerusalimu bojne sprave vrlo
vješto izmišljene da stoje na kulama i na uglovima da meæu
strijele i veliko kamenje; i raznese se ime njegovo daleko, jer mu
se divno pomagaše dokle osili. **16** Ali kad osili, ponese se srce
njegovo, te se pokvari, i sagriješi Gospodu Bogu svojemu, jer
uðe u crkvu Gospodnju da kadi na oltaru kadionom; **17** A za njim
uðe Azarija sveštenik i s njim osamdeset sveštenika Gospodnjih
hrabrijeh ljudi; **18** I opriješe se caru Oziji govoreæi: nije tvoje,

Ozija, kaditi Gospodu, nego sveštenika sinova Aronovijeh koji
su posveæeni da kade; izidi iz svetinje, jer si zgriješio, i neæe
ti biti na èast pred Gospodom Bogom. **19** Tada se razgnjevi
Ozija držeæi u ruci kadionicu da kadi; i kad se gnjevljaše na
sveštenike, izide mu guba na èelu pred svijem sveštenicima
u domu Gospodnjem kod oltara kadionoga. **20** I pogleda ga
Azarija poglavar sveštenièki i svi sveštenici, a on gubav na
èelu; i brže ga izvedoše napolje, a i sam pohitje da izide, jer ga
Gospod udari. **21** I osta car Ozija gubav do smrti svoje, i sjeđaše
u odvojenom domu gubav, jer bi odluèen od doma Gospodnjega;
a Jotam sin njegov upravljaše domom carevijem i suđaše narodu
u zemlji. **22** A ostala djela Ozijina prva i pošljednja napisao je
prorok Isaija sin Amosov. **23** I poèinu Ozija kod otaca svojih, i
pogreboše ga kod otaca njegovijeh u grobnom polju carskom,
jer rekoše: gubav je. I zacari se na njegovo mjesto Jotam sin
njegov.

27 Dvadeset i pet godina bijaše Jotamu kad poèe carovati,
i carova šesnaest godina u Jerusalimu; materi mu bješe ime
Jerusa, kæi Sadokova. **2** On èinjaše što je pravo pred Gospodom
sasvijem kako je èinio Ozija otac njegov, samo što ne uđe u crkvu
Gospodnju; ali narod još bijaše pokvaren. **3** On naèini visoka
vrata na domu Gospodnjem, i na zidu Ofilu mnogo nazida. **4** Još
sazida i gradove u gori Judinoj, i u šumama pogradi dvorove i
kule. **5** I vojeva s carem sinova Amonovijeh i svlada ih; i dadoše
mu sinovi Amonovi one godine sto talanata srebra i deset tisuæa
kora pšenice i jeèma deset tisuæa. Toliko mu dadoše sinovi
Amonovi i druge i treæe godine. **6** I tako osili Jotam, jer upravi
putove svoje pred Gospodom Bogom svojim. **7** A ostala djela
Jotamova i svi ratovi njegovi i putovi njegovi, eno su zapisani

u knjizi o carevima Izrailjevijem i Judinijem. 8 Dvadeset i pet
godina bješe mu kad poèe carovati, i carova šesnaest godina u
Jerusalimu. 9 I poèinu Jotam kod otaca svojih, i pogreboše ga u
gradu Davidovu; a na njegovo se mjesto zacari Ahaz sin njegov.

28 Dvadeset godina bijaše Ahazu kad poèe carovati, i carova
šesnaest godina u Jerusalimu; ali ne èinjaše što je pravo pred
Gospodom kao David otac njegov. 2 Jer hoðaše putovima
careva Izrailjevijeh, i još sali likove Valima. 3 I sam kađaše
u dolini sina Enomova, i sažizaše sinove svoje ognjem po
gadnijem djelima onijeh naroda koje odagna Gospod ispred
sinova Izrailjevijeh. 4 I prinošaše žrtve i kađaše na visinama i po
brdima i pod svakim zelenijem drvetom. 5 Zato ga dade Gospod
Bog njegov u ruke caru Sirskomu, te ga razbiše i zarobiše mu
veliko mnoštvo, i odvedoše ih u Damasak. Još bi dat u ruke i
caru Izrailjevu, te ga razbi ljuto. 6 Jer Fekaj sin Remalijin pobi
sto i dvadeset tisuæa Judejaca u jedan dan, sve hrabrijeh ljudi,
jer ostaviše Gospoda Boga otaca svojih. 7 I Zihrije junak od
Jefrema ubi Masiju sina careva i Azrikama upravitelja dvorskoga
i Elkanu drugoga do cara. 8 I zarobiše sinovi Izrailjevi braæi
svojoj dvjesta tisuæa žena i sinova i kæeri; i zaplijeniše velik
plijen od njih, i odnesoše plijen u Samariju. 9 A ondje bijaše
prorok Gospodnji po imenu Odid, i izide pred vojsku koja iđaše u
Samariju, i reèe im: gle, Gospod Bog otaca vaših razgnjevi se na
Judejce, zato ih dade u vaše ruke, te ih pobiste ljuto da do neba
doprije. 10 I još mislite podvræi sinove Judine i Jerusalimske da
vam budu robovi i robinje; a nijeste li i vi sami skrivili Gospodu
Bogu svojemu? 11 Zato poslušajte me sada, i vratite natrag to
roblje što zarobiste braæi svojoj, jer se raspalio gnjev Gospodnji
na vas. 12 Tada ustaše poglavari sinova Jefremovijeh: Azarija

sin Joananov, Varahija sin Mesilemotov i Jezekija sin Salumov i
Amasa sin Adlajev na one što se vraæahu s vojske, **13** I rekoše
im: neæete dovesti ovamo toga roblja, jer bi nam bilo na grijeh
pred Gospodom što vi mislite domeæuæi na grijehe naše i na
krivice naše, jer je velika krivica na nama i gnjev se raspalio na
Izrailja. **14** I ostaviše vojnici roblje i plijen svoj pred knezovima
i svijem zborom. **15** I ustaše ljudi imenovani i uzeše roblje, i
sve gole između njih odješe iz plijena; a kad ih odješe i obuše,
nahraniše ih i napojiše i namazaše, i odvedoše na magarcima
sve iznemogle, i dovedoše ih u Jerihon grad gdje ima mnogo
palama, k braæi njihovoj, pa se vratiše u Samariju. **16** U to
vrijeme posla car Ahaz k carevima Asirskim da mu pomogu. **17**
Jer još i Idumejci dođoše i razbiše Judu i odvedoše roblje; **18** I
Filisteji udariše na gradove po ravni i na južnom kraju Judinu,
i uzeše Vet-Semes, i Ejalon i Gedirot i Sohot i sela njegova i
Tamnu i sela njezina i Gimzon i sela njegova, i naseliše se u
njima. **19** Jer Gospod obaraše Judu s Ahaza cara Izrailjeva,
jer odvuèe Judu da grdno griješi Gospodu. **20** I dođe k njemu
Telgat-Felnasar car Asirski, i ojadi ga a ne utvrdi. **21** Jer Ahaz
uze dio iz doma Gospodnjega i iz doma carskoga i od knezova,
i dade caru Asirskom, ali mu ne pomože. **22** I kad bijaše u
nevolji, on još veæma griješaše Gospodu; taki bijaše car Ahaz.
23 I prinošaše žrtve bogovima Damaštanskim, koji ga razbiše, i
govoraše: kad bogovi careva Sirskih njima pomažu, prinosiæu
njima žrtve da bi mi pomagali; ali mu oni biše na to da padne
on i sav Izrailj. **24** A Ahaz pokupi sudove doma Božijega, i
izlomi sudove doma Božijega, i zatvori vrata doma Gospodnjega
i naèini sebi oltare po svijem uglovima u Jerusalimu. **25** I u
svakom gradu Judinu naèini visine da kadi bogovima tuđim; i

gnjevi Gospoda Boga otaca svojih. **26** A ostala djela njegova
i svi putovi njegovi prvi i pošljednji, eto zapisani su u knjizi o
carevima Judinijem i Izrailjevijem. **27** I poèinu Ahaz kod otaca
svojih i pogreboše ga u gradu Jerusalimu; ali ga ne metnuše u
grob careva Izrailjevijeh. I zacari se na njegovo mjesto Jezekija
sin njegov.

29 Jezekiji bješe dvadeset i pet godina kad poèe carovati, i
carova dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Materi mu bješe
ime Avija, kæi Zaharijina. **2** I èinjaše što je pravo pred Gospodom
sasvijem kako je èinio David otac njegov. **3** Prve godine svojega
carovanja, prvoga mjeseca, otvori vrata na domu Gospodnjem, i
opravi ih. **4** I sazva sveštenike i Levite, i sabra ih na istoènu
ulicu, **5** I reèe im: èujte me, Leviti, osveštajte se sada i osvetite
dom Gospoda Boga otaca svojih, i iznesite neèistotu iz svetinje.
6 Jer sagriješiše oci naši i èiniše što je zlo pred Gospodom
Bogom našim, i ostaviše ga; i odvratiše lice svoje od šatora
Gospodnjega i okrenuše mu leđa; **7** I zatvoriše vrata od trijema, i
pogasiše žiške, i kadom ne kadiše, niti žrtava paljenica prinosiše
u svetinji Bogu Izrailjevu. **8** Zato se razgnjevi Gospod na Judu
i na Jerusalim, te ih dade da se potucaju, i da budu èudo i
potsmijeh, kako vidite svojim oèima. **9** Jer eto padoše oci naši
od maèa, i sinovi naši i kæeri naše i žene naše zarobiše se zato.
10 Sada dakle naumio sam zadati vjeru Gospodu Bogu Izrailjevu,
da bi se odvratila od nas žestina gnjeva njegova. **11** Sinovi moji,
ne oklijevajte više, jer je vas izabrao Gospod da stojite pred
njim i služite mu, i da mu budete sluge i da mu kadite. **12** Tada
ustaše Leviti Mat sin Amasajev i Joilo sin Azarijin od sinova
Katovijeh; a od sinova Merarijevih Kis sin Avdijev i Azarija sin
Jaleleilov; i od sinova Girsonovijeh Joah sin Zimin i Eden sin

Joahov; **13** I od sinova Elisafanovijeh Simrije i Jeilo, i od sinova
Asafovijeh Zaharija i Matanija; **14** I od sinova Amonovijeh Jeilo i
Simej, i od sinova Jedutunovijeh Semaja i Ozilo; **15** I skupiše
braæu svoju, i osveštavši se doðoše, kako bješe zapovjedio
car po rijeèi Gospodnjoj, da oèiste dom Gospodnji. **16** I ušavši
sveštenici u dom Gospodnji da ga oèiste, iznosiše svu neèistotu
što naðoše u crkvi Gospodnjoj u trijem doma Gospodnjega; a
Leviti kupiše i iznosiše napolje na potok Kedron. **17** A poèeše
osveæivati prvoga dana prvoga mjeseca; a osmoga dana toga
mjeseca uðoše u trijem Gospodnji, i osveæivaše dom Gospodnji
osam dana, i šesnaestoga dana prvoga mjeseca svršiše. **18**
Potom doðoše k caru Jezekiji i rekoše: oèistismo sav dom
Gospodnji i oltar za žrtve paljenice i sve sudove njegove i sto
za postavljanje i sve sudove njegove, **19** I sve sudove koje
bješe bacio car Ahaz dokle carovaše griješeæi, i spremismo i
osvetismo, i eno ih pred oltarom Gospodnjim. **20** Potom car
Jezekija usta rano, i sazva upravitelje gradske, i otide u dom
Gospodnji. **21** I dovede sedam junaca i sedam ovnova i sedam
jaganjaca i sedam jaraca za grijeh, za carstvo i za svetinju i
za Judu; i reèe sinovima Aronovijem sveštenicima da prinesu
na oltaru Gospodnjem. **22** Tada zaklaše goveda, i sveštenici
uzevši krv njihovu pokropiše oltar; zaklaše i ovnove, i krvlju
njihovom pokropiše oltar; i zaklaše jaganjce i krvlju njihovom
pokropiše oltar. **23** Potom dovedoše jarce za grijeh pred cara
i pred zbor, i oni metnuše ruke svoje na njih. **24** I zaklaše ih
sveštenici, i oèistiše krvlju njihovom oltar na oèišæenje svemu
Izrailju, jer car zapovjedi da se za sav narod Izrailjev prinese
žrtva paljenica i žrtva za grijeh. **25** I postavi Levite u domu
Gospodnjem s kimvalima i psaltirima i guslama, kako bješe

zapovjedio David i Gad vidjelac carev i Natan prorok; jer od
Gospoda bješe zapovijest preko proroka njegovijeh. **26** I tako
stajahu Leviti sa spravama Davidovijem a sveštenici s trubama.
27 Tada zapovjedi Jezekija da prinesu žrtvu paljenicu na oltaru. I
kad se poèe žrtva paljenica, poèe se pjesma Gospodnja uz
trube i sprave Davida cara Izrailjeva. **28** I sav se zbor klanjaše, i
pjevaèi pjevahu i trubaèi trubljahu, i to sve dokle se ne svrši
žrtva paljenica. **29** A kad svršiše žrtvu, car i svi koji bijahu s njim
padoše i pokloniše se. **30** Potom reèe car i knezovi Levitima da
hvale Gospoda rijeèima Davidovijem i Asafa vidioca; i hvališe s
velikim veseljem, i savivši se pokloniše se. **31** Tada Jezekija
progovori i reèe: sada posvetiste ruke svoje Gospodu, pristupite
i donesite prinose i žrtve zahvalne u dom Gospodnji. I donese
sav zbor prinose i žrtve zahvalne, i ko god bješe voljna srca
žrtve paljenice. **32** I na broj bješe žrtava paljenica što donese
zbor, sedamdeset volova, sto ovnova, dvjesta jaganjaca, sve
za žrtvu paljenicu Gospodu; **33** A drugih stvari posveæenijeh
bješe šest stotina volova i tri tisuæe ovaca. **34** Ali malo bijaše
sveštenika, te ne mogahu drijeti svijeh žrtava paljenica; zato im
pomagahu braæa njihova Leviti, dokle se ne svrši posao i dokle
se ne osveštaše drugi sveštenici; jer Leviti bijahu radiji osveštati
se nego sveštenici. **35** I bijaše vrlo mnogo žrtava paljenica s
pretilinom od žrtava zahvalnijeh i naljeva na žrtve paljenice.
Tako bi povraæena služba u domu Gospodnjem. **36** I radovaše
se Jezekija i sav narod, što Bog upravi narod, jer ovo bi naglo.

30 Potom posla Jezekija k svemu Izrailju i Judi, i napisa knjige
sinovima Jefremovijem i Manasijinim da dođu u dom Gospodnji
u Jerusalim da proslave pashu Gospodu Bogu Izrailjevu. **2** Jer
car i knezovi njegovi i sav zbor svijeæaše u Jerusalimu da slave

pashu drugoga mjeseca. **3** Jer je ne mogaše slaviti u to vrijeme,
jer ne bijaše dosta sveštenika posveæenijeh i narod se ne bješe
skupio u Jerusalim. **4** I to bi po volji caru i svemu zboru. **5** I
odrediše da oglase po svemu Izrailju od Virsaveje do Dana da
doðu u Jerusalim da proslave pashu Gospodu Bogu Izrailjevu,
jer je odavna ne bjehu slavili kako je napisano. **6** I tako otidoše
glasnici s knjigama od cara i od knezova po svemu Izrailju i Judi,
i po zapovijesti carevoj govorahu: sinovi Izrailjevi, obratite se ka
Gospodu Bogu Avramovu, Isakovu i Izrailjevu, pa æe se i on
obratiti k ostatku koji ste ostali od ruku careva Asirskih. **7** Ne
budite kao oci vaši i kao braæa vaša što griješiše Gospodu Bogu
otaca svojih, te ih dade da budu èudo, kako vidite. **8** Ne budite
dakle tvrdovrati kao oci vaši, dajte ruke Gospodu i hodite u
svetinju njegovu koju je osvetio navijek, i služite Gospodu Bogu
svojemu, pa æe se odvratiti od vas žestina gnjeva njegova. **9** Jer
ako se obratite ka Gospodu, braæa æe vaša i sinovi vaši steæi
milost u onijeh koji ih zarobiše, te æe se vratiti u ovu zemlju; jer
je Gospod Bog vaš milostiv i žalostiv, i neæe odvratiti lica od
vas, ako se obratite k njemu. **10** A kad ti glasnici iðahu od grada
do grada po zemlji Jefremovoj i Manasijinoj dori do Zavulona,
potsmijevahu im se i rugahu im se. **11** Ali neki od Asira i od
Manasije i od Zavulona pokorivši se doðoše u Jerusalim. **12**
I nad Judu doðe ruka Gospodnja, te im dade jedno srce da
uèine što bješe zapovjedio car i knezovi po rijeèi Gospodnjoj.
13 I skupi se u Jerusalim mnoštvo naroda da praznuju praznik
prijesnijeh hljebova drugog mjeseca, i bi sabor veoma velik. **14**
Tada se podigoše, i oboriše oltare što bijahu u Jerusalimu, i sve
oltare kadione oboriše i baciše u potok Kison. **15** Potom zaklaše
pashu èetrnaestoga dana drugoga mjeseca; a sveštenici i Leviti

postidjevši se osveštaše se, i unesoše žrtve paljenice u dom
Gospodnji. **16** I stadoše svojim redom kako treba po zakonu
Mojsija sluge Božijega; i sveštenici kropiše krvlju primajuæi iz
ruke Levitima. **17** I jer ih mnogo bijaše u zboru koji se ne bjehu
osveštali; zato Leviti klahu pashu za svakoga koji ne bješe èist
da bi ih posvetili Gospodu. **18** Jer mnoštvo naroda, mnogi od
Jefrema i od Manasije i od Isahara i od Zavulona ne oèistiše se,
nego jedoše pashu ne kako je napisano. Ali se za njih pomoli
Jezekija govoreæi: Gospod blagi neka oèisti svakoga, **19** Ko je
upravio srce svoje da traži Boga Gospoda, Boga otaca svojih,
ako i ne bi bio èist prema svetom oèišæenju. **20** I usliši Gospod
Jezekiju, i saèuva narod. **21** I tako sinovi Izrailjevi koji bjehu
u Jerusalimu praznovaše praznik prijesnijeh hljebova sedam
dana u velikom veselju, i hvaljahu Gospoda svaki dan Leviti i
sveštenici uz oruđa za slavu Gospodnju. **22** I Jezekija govori
ljubazno sa svijem Levitima koji vješti bijahu službi Gospodnjoj;
i jedoše o prazniku sedam dana prinoseæi žrtve zahvalne i
slaveæi Gospoda Boga otaca svojih. **23** I sav zbor dogovori se
da praznuje još sedam dana; i praznovaše još sedam dana u
veselju. **24** Jer Jezekija car Judin dade zboru tisuæu junaca i
sedam tisuæa ovaca; a knezovi dadoše zboru tisuæu junaca
i deset tisuæa ovaca; i osvešta se mnogo sveštenika. **25** I
tako se proveseli sav zbor Judin i sveštenici i Leviti, i sav zbor
što bješe došao od Izrailja, i došljaci što bjehu došli iz zemlje
Izrailjeve i koji življahu u zemlji Judinoj. **26** I bi veselje veliko
u Jerusalimu; jer od vremena Solomuna sina Davidova cara
Izrailjeva ne bi tako u Jerusalimu. **27** Potom ustaše sveštenici
i Leviti i blagosloviše narod; i uslišen bi glas njihov, i molitva
njihova dođe u stan svetinje Gospodnje na nebo.

31 A kad se sve ovo svrši, svi sinovi Izrailjevi što se nađoše
ondje, zađoše po gradovima Judinijem, i izlomiše likove i
isjekoše lugove, i oboriše visine i oltare po svoj zemlji Judinoj i
Venijaminovoj i po zemlji Jefremovoj i Manasijinoj, dokle sve
ne svršiše; potom se vratiše svi sinovi Izrailjevi svak na svoje
našljedstvo, u svoje gradove. **2** A Jezekija opet uredi redove
sveštenièke i Levitske po redovima njihovijem, svakoga po službi
njegovoj, sveštenike i Levite, za žrtve paljenice i zahvalne, da
služe, i da slave i hvale Gospoda na vratima okola njegova. **3** I
odredi dio carski od blaga svojega za žrtve paljenice, što se
prinose jutrom i veèerom i za žrtve paljenice što se prinose u
subote i na mladine i na praznike, kako je napisano u zakonu
Gospodnjem. **4** I zapovjedi narodu, Jerusalimljanima, da daju dio
sveštenicima i Levitima, da se jaèe drže zakona Gospodnjega. **5**
A èim se to razglasi, stadoše donositi sinovi Izrailjevi silu prvina
od žita i od vina i od ulja i od meda i svakoga roda zemaljskoga; i
desetka od svega donosiše vrlo mnogo. **6** I sinovi Izrailjevi i Judini
koji življahu po gradovima Judinijem, donosiše i oni desetak
od goveda i ovaca, i desetak od svetijeh stvari posveæenijeh
Gospodu Bogu njihovu, i metaše u gomile. **7** Treæega mjeseca
poèeše metati u gomile, a sedmoga mjeseca svršiše. **8** I dođe
Jezekija s knezovima, i vidjevši gomile blagosloviše Gospoda i
narod njegov Izrailja. **9** I Jezekija zapita sveštenike i Levite za
gomile. **10** A Azarija poglavar sveštenièki od doma Sadokova
reèe mu: otkad poèeše donositi ove priloge u dom Gospodnji,
jedemo i siti smo i pretjeèe mnogo, jer je Gospod blagoslovio
svoj narod, te je preteklo ovo mnoštvo. **11** Tada zapovjedi
Jezekija da se naèine klijeti u domu Gospodnjem; i naèiniše; **12**
I ondje ostavljahu vjerno priloge i desetke i stvari posveæene; i

nad tijem bješe poglavar Honanija Levit i Simej brat mu, drugi
do njega. **13** A Jehilo i Azazija i Nahat i Asailo i Jerimot i
Jozavad i Elilo i Ismahija i Mat i Venaja bijahu nastojnici pod
rukom Honanije i brata mu Simeja po naredbi cara Jezekije
i Azarije starješine u domu Božijem. **14** A Korej sin Jemne
Levita, vratar na istoku, bijaše nad onijem što se dragovoljno
prinošaše Bogu, da bi razdjeljivao prinos Gospodnji i stvari
svete nad svetijem. **15** A pod njim bješe Eden i Minijamin i
Isus i Semaja i Amarija i Sehanija po gradovima svešteniècki m,
ljudi pouzdani, da razdaju braæi svojoj dijelove, velikomu i
malomu, **16** Osim muškinja u rodu njihovu od tri godine i više,
svakomu koji ulažaše u dom Gospodnji na posao svakidašnji po
dužnosti njihovoj u službi njihovoj po redu njihovu, **17** I onima
koji biše izbrojeni u rodu svešteniècko m po domovima otaca
njihovijeh, i Levitima od dvadeset godina i više po službi njihovoj
po redovima njihovijem, **18** I porodici njihovoj, svoj djeci njihovoj,
ženama njihovijem, sinovima njihovijem i kæerima njihovijem,
svemu mnoštvu; jer se vjerno posvetiše svetinji; **19** I sinovima
Aronovijem sveštenicima u podgrađima gradova njihovijeh, po
svijem gradovima, ljudi imenovani davahu dijelove svakome
muškarcu između sveštenika i svakomu roda Levitskoga. **20** I
tako uèini Jezekija u svoj zemlji Judinoj; i èinjaše što je dobro
i pravo i istinito pred Gospodom Bogom njegovijem. **21** I u
svakom poslu koji poèe za službu doma Božijega i u zakonu i
u zapovijesti tražeæi Boga svojega, truđaše se svijem srcem
svojim, i sreæan bijaše.

32 Poslije tijeh stvari i pošto se one utvrdiše, dođe Senahirim
car Asirski, i uđe u zemlju Judinu, i opkoli tvrde gradove, i
mišljaše ih osvojiti. **2** A kad vidje Jezekija gdje dođe Senahirim

i gdje se okrenu da udari na Jerusalim, **3** Uèini vijeæe s
knezovima svojim i s junacima svojim da zaroni izvore vodene,
koji bijahu iza grada, i pomogoše mu. **4** Jer se sabra mnoštvo
naroda, te zaroniše sve izvore i potok koji teèe posred zemlje
govoreæi: zašto kad dođu carevi Asirski da nađu toliko vode? **5**
I ohrabri se, te ozida vas zid oboreni, i podiže kule, i spolja ozida
još jedan zid; i utvrdi Milon u gradu Davidovu, i naèini mnogo
oružja i štitova. **6** I postavi vojvode nad narodom, i sabra ih k
sebi na ulicu kod vrata gradskih, i govori im ljubazno i reèe: **7**
Budite slobodni i hrabri, ne bojte se i ne plašite se cara Asirskoga
ni svega mnoštva što je s njim, jer je s nama veæi nego s njim.
8 S njim je mišica tjelesna a s nama je Gospod Bog naš da nam
pomože i da bije naše bojeve. I narod se osloni na rijeèi Jezekije
cara Judina. **9** Potom Senahirim car Asirski dok bješe na Lahisu
sa svom silom svojom, posla sluge svoje u Jerusalim k Jezekiji
caru Judinu i ka svemu narodu Judinu koji bijaše u Jerusalimu, i
poruèi: **10** Ovako veli Senahirim car Asirski: u što se uzdate, te
stojite u Jerusalimu zatvoreni? **11** Ne nagovara li vas Jezekija da
vas pomori glađu i žeđu govoreæi: Gospod Bog naš izbaviæe
nas iz ruku cara Asirskoga? **12** Nije li taj Jezekija oborio visine
njegove i oltare njegove, i zapovjedio Judi i Jerusalimljanima
govoreæi: klanjajte se samo pred jednijem oltarom i na njemu
kadite? **13** Eda li ne znate šta sam uèinio ja i moji stari od
svijeh naroda na zemlji? jesu li bogovi naroda zemaljskih mogli
izbaviti zemlju svoju iz mojih ruku? **14** Koji je između svijeh
bogova onijeh naroda koje zatrše oci moji, mogao izbaviti svoj
narod iz mojih ruku, da bi mogao vaš bog vas izbaviti iz moje
ruke? **15** Nemojte dakle da vas vara Jezekija i da vas tako
nagovara, i ne vjerujte mu; jer nijedan bog nijednoga naroda ili

carstva nije mogao izbaviti naroda svojega iz mojih ruku ni iz
ruku mojih otaca, akamoli æe vaši bogovi izbaviti vas iz mojih
ruku? **16** I još više govoriše sluge njegove na Gospoda Boga i
na Jezekiju slugu njegova. **17** A i knjigu napisa ružeæi Gospoda
Boga Izrailjeva i govoreæi na nj rijeèima: kao što bogovi naroda
zemaljskih nijesu izbavili svojega naroda iz mojih ruku, tako
neæe ni Bog Jezekijin izbaviti naroda svojega iz mojih ruku. **18**
I vikahu iza glasa Judejski narodu Jerusalimskom koji bijaše
na zidu da ih uplaše i smetu da bi uzeli grad. **19** I govorahu o
Bogu Jerusalimskom kao o bogovima naroda zemaljskih, koji su
djelo ruku èovjeèijih. **20** Tada se pomoli toga radi car Jezekija i
prorok Isaija sin Amosov, i vapiše k nebu. **21** I posla Gospod
anðela, koji pobi sve junake i vojvode i knezove u vojsci cara
Asirskoga, te se vrati sa sramotom u svoju zemlju. I kad uðe
u kuæu svojega boga, ubiše ga ondje maèem koji izidoše od
bedara njegovijeh. **22** Tako saèuva Gospod Jezekiju i narod
Jerusalimski od ruku Senahirima cara Asirskoga i od ruku svijeh
drugih, i èuva ih na sve strane. **23** I mnogi donošahu dare
Gospodu u Jerusalim i zaklade Jezekiji caru Judinu; i od tada se
uzvisi pred svijem narodima. **24** U to vrijeme razbolje se Jezekija
na smrt, i pomoli se Gospodu, koji mu progovori i uèini mu èudo.
25 Ali Jezekija ne postupi prema dobru koje mu se uèini, jer se
ponese srce njegovo; zato se podiže na nj gnjev i na Judu i na
Jerusalim. **26** Ali se ponizi Jezekija zato što se bješe ponijelo
srce njegovo, i on i Jerusalimljani, te ne doðe na njih gnjev
Gospodnji za života Jezekijina. **27** A imaše Jezekija vrlo veliko
blago i slavu; i naèini sebi riznice za srebro i zlato i za drago
kamenje i za mirise i za štitove i za svakojake zaklade, **28** I staje
za dohode od žita i od vina i od ulja, i staje za svakojaku stoku, i

torove za ovce. **29** I gradove sazida sebi, i imaše mnogo stoke, i
ovaca i goveda, jer mu Bog dade veoma veliko blago. **30** Isti
Jezekija zagati gornji izvor vode Giona, i pravo je svede dolje
na zapadnu stranu grada Davidova; i bijaše sreæan Jezekija u
svakom poslu svom. **31** Samo kad doðoše poslanici knezova
Vavilonskih, koji poslaše k njemu da raspitaju za èudo koje bi u
zemlji, ostavi ga Bog da bi ga iskušao da bi se znalo sve što mu
je u srcu. **32** A ostala djela Jezekijina i milosti njegove, eto, to
je zapisano u utvari proroka Isaije sina Amosova i u knjizi o
carevima Judinijem i Izrailjevijem. **33** I poèinu Jezekija kod otaca
svojih, i pogreboše ga više grobova sinova Davidovijeh; i uèiniše
mu na smrti èast svi Judejci i Jerusalimljani. A na njegovo se
mjesto zacari Manasija sin njegov.

33 Dvanaest godina bješe Manasiji kad poèe carovati, i carova
pedeset i pet godina u Jerusalimu. **2** A èinjaše što je zlo pred
Gospodom po gadnijem djelima onijeh naroda koje odagna
Gospod ispred sinova Izrailjevijeh. **3** Jer opet pogradi visine,
koje bješe raskopao Jezekija otac njegov, i podiže oltare Valima,
i naèini lugove, i klanjaše se svoj vojsci nebeskoj i služaše
joj. **4** Naèini oltare i u domu Gospodnjem, za koji bješe rekao
Gospod: u Jerusalimu æe biti ime moje dovijeka. **5** Naèini
oltare svoj vojsci nebeskoj u dva trijema doma Gospodnjega.
6 I provodi sinove svoje kroz oganj u dolini sina Enomova, i
gledaše na vremena i gataše i vraèaše, i uredi one što se
dogovaraju s duhovima i vraèare, i èinjaše vrlo mnogo što je zlo
pred Gospodom gnjeveæi ga. **7** I postavi lik rezan koji naèini
u domu Božijem, za koji bješe rekao Bog Davidu i Solomunu
sinu njegovu: u ovom domu i u Jerusalimu, koji izabrah između
svijeh plemena Izrailjevijeh, namjestiæu ime svoje dovijeka.

8 I neæu više krenuti noge sinovima Izrailjevijem iz zemlje
koju sam odredio ocima vašim, ako samo uzdrže i ustvore sve
što sam im zapovjedio preko Mojsija, sav zakon i uredbe i
sudove. **9** Ali Manasija zavede Judu i Jerusalim, te èiniše gore
nego narodi koje istrijebi Gospod ispred sinova Izrailjevijeh. **10**
I Gospod govoraše Manasiji i narodu njegovu, ali ne htješe
slušati. **11** Zato dovede Gospod na njih glavare od vojske cara
Asirskoga, i uhvatiše Manasiju u trnju, i svezavši ga u dvoje
verige mjedene odvedoše ga u Vavilon. **12** I kad bijaše u nevolji,
moljaše se Gospodu Bogu svojemu, i ponizi se veoma pred
Bogom otaca svojih. **13** I moleæi se umoli mu se, te usliši
molitvu njegovu i povrati ga u Jerusalim na carstvo njegovo.
Tada pozna Manasija da je Gospod Bog. **14** A poslije toga ozida
zid iza grada Davidova sa zapada Gionu, od samoga potoka
pa do ribljih vrata i oko Ofila, i izvede ga vrlo visoko; i postavi
vojvode po svijem tvrdijem gradovima Judinijem. **15** I iznese iz
doma Gospodnjega bogove tuðe i lik i sve oltare koje bješe
naèinio na gori doma Gospodnjega i u Jerusalimu, i baci iza
grada. **16** Pa opravi oltar Gospodnji i prinese na njemu žrtve
zahvalne i u slavu, i zapovjedi Judejcima da služe Gospodu
Bogu Izrailjevu. **17** Ali narod još prinošaše žrtve na visinama, ali
samo Gospodu Bogu svojemu. **18** A ostala djela Manasijina i
molitva njegova Bogu njegovu i rijeèi koje mu govoriše vidioci
u ime Gospoda Boga Izrailjeva, to je sve u knjizi o carevima
Izrailjevijem. **19** A molitva njegova i kako se umolio, i svi grijesi
njegovi i prijestupi, i mjesta gdje je pogradio visine i podigao
lugove i likove rezane prije nego se ponizi, to je sve zapisano u
knjigama proroèkim. **20** I poèinu Manasija kod otaca svojih, i
pogreboše ga u domu njegovu. A na njegovo se mjesto zacari

Amon sin njegov. **21** Dvadeset i dvije godine imaše Amon kad
poèe carovati, i carova dvije godine u Jerusalimu. **22** I èinjaše
što je zlo pred Gospodom kao što je èinio Manasija otac mu; jer
svijem likovima rezanijem, koje naèini Manasija otac njegov,
prinošaše Amon žrtve i služaše im. **23** Ali se ne ponizi pred
Gospodom, kao što se ponizi Manasija otac njegov; nego isti
Amon još više griješaše. **24** I pobuniše se na nj sluge njegove, i
ubiše ga u kuæi njegovoj. **25** Tada pobi narod zemaljski sve koji
se bijahu pobunili na cara Amona, i zacari narod zemaljski Josiju
sina njegova na njegovo mjesto.

34 Osam godina bijaše Josiji kad poèe carovati, i carova
trideset i jednu godinu u Jerusalimu. **2** On èinjaše što je pravo
pred Gospodom i hođaše putovima Davida oca svojega i ne
otstupaše ni nadesno ni nalijevo. **3** Jer osme godine carovanja
svojega, dok još bješe dijete, poèe tražiti Boga Davida oca
svojega; a dvanaeste godine poèe èistiti Judeju i Jerusalim od
visina i od lugova i od likova rezanijeh i livenijeh. **4** Jer pred
njim raskopaše oltare Valima, i likove sunèane koji bijahu na
njima isijeèe, i gajeve, i likove rezane i livene izlomi i satr, i
razasu po grobovima onijeh koji im prinosiše žrtve; **5** A kosti
svešteniške sažeže na oltarima njihovijem; i oèisti Judeju i
Jerusalim; **6** Tako i gradove Manasijine i Jefremove i Simeunove
i do Neftalima, i pustoši njihove unaokolo. **7** I tako obori oltare i
gajeve, i likove izlomi i satr, i sve likove sunèane isijeèe po svoj
zemlji Izrailjevoj; potom se vrati u Jerusalim. **8** A osamnaeste
godine carovanja svojega, pošto oèisti zemlju i dom, posla
Safana sina Azalijina i Masiju zapovjednika gradskoga i Joaha
sina Joahazova, pametara, da se opravi dom Gospoda Boga
njegova. **9** I oni otidoše ka Helkiji poglavaru svešteniškom, i

predaše novce donesene u dom Božji, koje skupiše Leviti vratari
od sinova Manasijinih i Jefremovijeh i od svega ostatka Izrailjeva,
i od svega Jude i Venijamina, pa se vratiše u Jerusalim; **10**
I dadoše nastojnicima nad poslom, koji bijahu nad domom
Gospodnjim, a oni ih davahu poslenicima koji raðahu u domu
Gospodnjem opravljajuæi što je trošno i utvrðujuæi dom; **11**
Davahu drvodjeljama i kamenarima da se kupuje kamenje tesano
i drvo za grede i da se pobrvnaju kuæe koje bijahu razvalili
carevi Judini. **12** A ti ljudi raðahu vjerno posao; i nad njima bijahu
postavljeni Jat i Ovadija Leviti od sinova Merarijevih, i Zaharija i
Mesulam od sinova Katovijeh da nastoje oko posla; i ti Leviti svi
umijahu udarati u sprave muzièke. **13** I bijahu nad nosiocima
i nad svijem poslenicima u svakoj službi, i pisari i upravitelji i
vratari bijahu Leviti. **14** I kad iznošahu novce donesene u dom
Gospodnji, nađe Helkija sveštenik knjigu zakona Gospodnjega
danoga preko Mojsija. **15** I kaza Helkija Safanu pisaru i reèe:
nađoh zakonik u domu Gospodnjem. I dade Helkija knjigu
Safanu. **16** A Safan odnese knjigu caru i javi mu govoreæi: sluge
tvoje rade sve što im je zapovjeđeno. **17** Jer pokupivši novce
što se nađoše u domu Gospodnjem, dadoše ih nastojnicima i
poslenicima. **18** I još kaza Safan pisar caru govoreæi: knjigu mi
dade Helkija sveštenik. I proèita je Safan caru. **19** A kad car èu
šta govori zakon, razdrije haljine svoje. **20** I zapovjedi car Helkiji
i Ahikamu sinu Safanovu i Avdonu sinu Mihejinu i Safanu pisaru
i Asaji sluzi carevu, govoreæi: **21** Idite upitajte Gospoda za me i
za ostatak u Izrailju i Judi radi rijeèi ove knjige što se nađe, jer je
velik gnjev Gospodnji koji se izlio na nas zato što oci naši ne
držaše rijeèi Gospodnje da èine sve onako kako je napisano u
ovoj knjizi. **22** I tako otide Helkija i ljudi carevi k Oldi proroèici,

ženi Saluma sina Tekuja sina Asre riznièara, a ona sjeđaše u
Jerusalimu u drugom kraju, i govoriše s njom o tom. **23** A ona im
reèe: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: kažite èovjeku koji vas je
poslao k meni: **24** Ovako veli Gospod: evo pustiæu zlo na to
mjesto i na stanovnike njegove, sve kletve napisane u knjizi, koju
su proèitali caru Judinu. **25** Zato što me ostaviše i kadiše drugim
bogovima da bi me gnjevili svijem djelima ruku svojih, zato æe
se izliti gnjev moj na to mjesto i neæe se ugasiti. **26** A caru
Judinu koji vas je poslao da upitate Gospoda, ovako mu recite:
ovako veli Gospod Bog Izrailjev za rijeèi koje si èuo: **27** Što je
odmeknulo srce tvoje i ponizio si se pred Bogom kad si èuo što
je rekao za to mjesto i za stanovnike njegove, i ponizivši se
preda mnom razdro si haljine svoje i plakao preda mnom, zato i
ja usliših tebe, veli Gospod. **28** Evo, ja æu te pribrati k ocima
tvojim, i na miru æeš biti pribran u grob svoj, i neæeš vidjeti
svojim oèima zla koje æu pustiti na to mjesto i na stanovnike
njegove. I kazaše to caru. **29** Tada posla car te skupi sve
starješine Judine i Jerusalimske. **30** I otide car u dom Gospodnji i
svi ljudi iz zemlje Judine i Jerusalimljani, i sveštenici i Leviti i vas
narod, malo i veliko, i proèita im sve rijeèi knjige zavjetne, koja
se nađe u domu Gospodnjem. **31** I car stojeæi na svom mjestu
zadade vjeru pred Gospodom da æe iæi za Gospodom i držati
zapovijesti njegove i svjedoèanstva njegova i uredbe njegove
svijem srcem i svom dušom svojom vršeæi rijeèi toga zavjeta
napisane u toj knjizi. **32** I kaza, te pristaše svi koji se nađoše u
Jerusalimu i u plemenu Venijaminovu; i èinjahu Jerusalimljani po
zavjetu Boga Boga otaca svojih. **33** I ukide Josija sve gadove po
svijem krajevima sinova Izrailjevih, i uèini, te svi koji bijahu u

Izrailju služahu Gospodu Bogu svojemu. Svega vijeka njegova
ne otstupiše od Gospoda Boga otaca svojih.

35 I praznova Josija u Jerusalimu pashu Gospodu; i klaše
pashu èetrnaestoga dana prvoga mjeseca. **2** I postavi sveštenike
u službe njihove, i utvrdi ih da služe u domu Gospodnjem. **3** I
reèe Levitima, koji uèahu vas narod Izrailjev i bijahu posveæeni
Gospodu: namjestite sveti kovèeg u domu koji je sazidao
Solomun sin Davidov car Izrailjev, ne treba više da ga nosite
na ramenima; sada služite Gospodu Bogu svojemu i narodu
njegovu Izrailju. **4** I pripravite se po domovima otaca svojih po
redovima svojim kako je naredio David car Izrailjev i Solomun sin
njegov. **5** I stojte u svetinji po redovima domova otaèkih braæe
svoje, sinova narodnijeh, i po redovima domova otaèkih među
Levitima. **6** I tako zakoljite pashu, i osveštajte se i pripravite
braæu svoju da bi èinili kako je rekao Gospod preko Mojsija. **7** I
Josija dade narodu od stoke jaganjaca i jariæa, sve za pashu,
svjema koji bijahu ondje, na broj dvije tisuæe i šest stotina, i tri
tisuæe goveda, sve od careva blaga. **8** I knezovi njegovi dadoše
dragovoljno narodu, sveštenicima i Levitima: Helkija i Zaharija
i Jehilo starješine u domu Božijem dadoše sveštenicima za
pashu dvije tisuæe i šest stotina jaganjaca i jariæa i tri stotine
goveda. **9** A Honanija i Semaja i Natanailo braæa njegova, i
Asavija i Jeilo i Jozavad, poglavari Levitski dadoše Levitima
za pashu pet tisuæa jaganjaca i jariæa, i pet stotina goveda.
10 I kad bi spremljeno za službu, stadoše sveštenici na svoje
mjesto i Leviti u redovima svojim po zapovijesti carevoj. **11** I
klahu pashu, i sveštenici kropljahu krvlju primajuæi iz njihovijeh
ruku, a Leviti derahu. **12** I odvojiše žrtvu paljenicu da dadu
narodu po redovima domova otaèkih da se prinese Gospodu,

kako je napisano u knjizi Mojsijevoj. Tako uèiniše i s govedima.
13 I pekoše pashu na ognju po obièaju; a druge posveæene
stvari kuhaše u loncima i u kotlovima i u tavama, i razdavaše
brzo svemu narodu. **14** Potom gotoviše sebi i sveštenicima;
jer sveštenici sinovi Aronovi imahu posla oko žrtava paljenica
i pretilina do noæi; zato Leviti gotoviše i sebi i sveštenicima
sinovima Aronovijem. **15** I pjevaèi sinovi Asafovi stajahu na
svom mjestu po zapovijesti Davidovoj i Asafovoj i Emanovoj i
Jedutuna vidioca careva; i vratari na svakim vratima; ne micahu
se od službe svoje, nego braæa njihova, ostali Leviti, gotoviše
im. **16** Tako bi uređena sva služba Gospodnja u onaj dan da se
proslavi pasha i prinesu žrtve paljenice na oltaru Gospodnjem
po zapovijesti cara Josije. **17** I praznovaše sinovi Izrailjevi koji se
nađoše ondje pashu u to vrijeme i praznik prijesnijeh hljebova
sedam dana. **18** I ne bi pasha praznovana kao ova u Izrailju od
vremena Samuila proroka, niti koji careva Izrailjevijeh praznova
pashu kao što je praznova Josija sa sveštenicima i Levitima i sa
svijem Judom i Izrailjem što ga se nađe, i s Jerusalimljanima. **19**
Osamnaeste godine carovanja Josijina praznovana bi ta pasha.
20 Poslije svega toga, kad Josija uredi dom, dođe Nehaon car
Misirski da bije Harkemis na Efratu, i Josija izide preda nj. **21**
A on posla k njemu poslanike i poruèi: šta ja imam s tobom,
care Judin? ne idem ja danas na tebe, nego na dom koji vojuje
na mene, i Bog mi je zapovjedio da pohitam. Proði se Boga
koji je sa mnom, da te ne ubije. **22** Ali se Josija ne odvrati od
njega, nego se preobuèe da se bije s njim, i ne posluša rijeèi
Nehaonovijeh iz usta Božjih, nego dođe da se pobije u polju
Megidonskom. **23** I strijelci ustrijeliše cara Josiju, i car reèe
slugama svojim: izvezite me odavde, jer sam ljuto ranjen. **24** I

skidoše ga sluge njegove s kola, i metnuše na druga kola koja
imaše, i odvezoše ga u Jerusalim; i umrije, i bi pogreben u
groblju otaca svojih. I sav Juda i Jerusalim plaka za Josijom. **25**
I prorok Jeremija narica za Josijom. I svi pjevaèi i pjevaèice
spominjaše u tužbalicama svojim Josiju do današnjega dana, i
uvedoše ih u obièaj u Izrailju, i eto napisane su u plaèu. **26** A
ostala djela Josijina i milostinje njegove, kako piše u zakonu
Gospodnjem, **27** Djela njegova prva i pošljednja, eto zapisana
su u knjizi o carevima Izrailjevijem i Judinijem.

36 Tada uze narod zemaljski Joahaza sina Josijina, i zacariše
ga na mjesto oca njegova u Jerusalimu. **2** Dvadeset i tri
godine imaše Joahaz kad poèe carovati, i carova tri mjeseca u
Jerusalimu. **3** Jer ga svrže car Misirski u Jerusalimu i oglobi
zemlju sto talanata srebra i talanat zlata. **4** I postavi car Misirski
Elijakima brata njegova carem nad Judom i Jerusalimom, i
predje mu ime Joakim; a Joahaza brata njegova uze Nehaon
i odvede ga u Misir. **5** Dvadeset i pet godina bijaše Joakimu
kad poèe carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu;
i èinjaše zlo pred Gospodom Bogom svojim. **6** I dođe na
nj Navuhodonosor car Vavilonski, i sveza ga u dvoje verige
mjedene i odvede ga u Vavilon. **7** I sudove doma Gospodnjega
odnese Navuhodonosor u Vavilon, i metnu ih u crkvu svoju u
Vavilonu. **8** A ostala djela Joakimova i gadovi koje je èinio, i
što se na njemu nađe, eto, to je zapisano u knjizi o carevima
Izrailjevijem i Judinijem; i zacari se na njegovo mjesto Joahin
sin njegov. **9** Bijaše Joahinu osam godina kad poèe carovati,
i carova tri mjeseca i deset dana u Jerusalimu; i èinjaše što
je zlo pred Gospodom. **10** I kad prođe ona godina, posla car
Navuhodonosor, te ga odnesoše u Vavilon sa zakladima doma

Gospodnjega, a carem postavi Sedekiju brata njegova nad
Judom i Jerusalimom. **11** Dvadeset i jedna godina bijaše Sedekiji
kad poèe carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu. **12** I
èinjaše zlo pred Gospodom Bogom svojim, i ne pokori se pred
Jeremijom prorokom, koji mu govoraše iz usta Gospodnjih; **13**
Nego se još odvrže od cara Navuhodonosora, koji ga bješe
zakleo Bogom; i otvrdnu vratom svojim i uprije se srcem svojim
da se ne obrati ka Gospodu Bogu Izrailjevu. **14** I svi glavari
između sveštenika i narod griješiše veoma mnogo po svijem
gadnijem djelima drugih naroda, skvrneæi dom Gospodnji, koji
bješe osvetio u Jerusalimu. **15** I Gospod Bog otaca njihovijeh
slaše k njima zarana jednako glasnike svoje, jer mu bješe žao
naroda njegova i stana njegova. **16** A oni se rugahu glasnicima
Božjim, i ne marahu za rijeèi njegove, i smijahu se prorocima
njegovijem, dokle se ne raspali gnjev Gospodnji na narod njegov,
te ne bi lijeka. **17** I dovede na njih cara Haldejskoga, koji pobi
mladiæe njihove maèem u domu svetinje njihove, i ne požali ni
mladiæa ni djevojke, ni starca ni nemoæna. Sve mu dade u
ruke. **18** I sve sudove doma Božijega, velike i male, i blago doma
Gospodnjega i blago carevo i knezova njegovijeh, sve odnese u
Vavilon. **19** I upališe dom Božji, i razvališe zid Jerusalimski, i sve
dvorove u njemu popališe ognjem, i iskvariše sve dragocjene
zaklade njegove. **20** I što ih osta od maèa, odnese ih u Vavilon i
biše robovi njemu i sinovima njegovijem, dokle ne nasta carstvo
Persijsko, **21** Da se ispuni rijeè Gospodnja koju reèe ustima
Jeremijinijem, dokle se zemlja ne izdovolji subotama svojim, jer
poèivaše za sve vrijeme dokle bješe pusta, dokle se ne navrši
sedamdeset godina. **22** Ali prve godine Kira cara Persijskoga,
da bi se ispunila rijeè Gospodnja koju reèe na usta Jeremijina,

podiže Gospod duh Kira cara Persijskoga, te oglasi po svemu
carstvu svojemu i raspisa govoreæi: **23** Ovako veli Kir car
Persijski: sva carstva zemaljska dao mi je Gospod Bog nebeski,
i on mi je zapovjedio da mu sazidam dom u Jerusalimu u Judeji.
Ko je između vas od svega naroda njegova? Gospod Bog njegov
neka bude s njim, pa nek ide.

Ezra

1 Prve godine Kira cara Persijskoga, da bi se ispunila rijeè
Gospodnja, koju reèe na usta Jeremijina, podiže Gospod duh
Kira cara Persijskoga, te oglasi po svemu carstvu svojemu i
raspisa govoreæi: **2** Ovako veli Kir car Persijski: sva carstva
zemaljska dao mi je Gospod Bog nebeski, i on mi je zapovjedio
da mu sazidam dom u Jerusalimu u Judeji. **3** Ko je između vas
od svega naroda njegova? Bog nebeski neka bude s njim, pa
nek ide u Jerusalim u Judeji, i neka zida dom Gospoda Boga
Izrailjeva, Boga koji je u Jerusalimu. **4** A ko bi ostao u kojem god
mjestu gdje se bavi, neka ga ljudi onoga mjesta potpomognu
srebrom i zlatom i imanjem i stokom osim dragovoljnoga priloga
na dom Božji u Jerusalimu. **5** Tada ustaše glavari porodica
otaèkih od Jude i Venijamina, i sveštenici i Leviti i svi kojima Bog
podiže duh da idu da zidaju dom Gospodnji u Jerusalimu. **6** I
potpomogoše ih svi koji bijahu oko njih sudovima srebrnijem
i zlatnijem, imanjem i stokom i stvarima skupocjenijem osim
svega što dragovoljno priložiše. **7** I car Kir izdade sudove doma
Gospodnjega koje bijaše odnio iz Jerusalima car Navuhodonosor
i metnuo u dom svojih bogova; **8** A izdade ih Kir car Persijski
preko Mitridata riznièara, koji ih izbroji Sasavasaru knezu
Judejskom. **9** A ovo im je broj: zdjela zlatnijeh trideset, zdjela
srebrnijeh tisuæa, noževa dvadeset i devet, **10** Èaša zlatnijeh
trideset, drugih èaša srebrnijeh èetiri stotine i deset, drugih
sudova tisuæa; **11** Svega sudova zlatnijeh i srebrnijeh pet tisuæa
i èetiri stotine; sve to ponese Sasavasar kad se vrati iz Vavilona
u Jerusalim.

2 A ovo su ljudi one zemlje što poðoše iz ropstva od onijeh
koji biše preseljeni, koje preseli Navuhodonosor car Vavilonski

u Vavilon, i vratiše se u Jerusalim i u Judeju, svaki u svoj
grad: **2** Koji doðoše sa Zorovaveljem, s Isusom, Nemijom,
Serajom, Relajom, Mardohejem, Vilsanom, Misparom, Vigvajem,
Reumom i Vanom; na broj bješe ljudi naroda Izrailjeva: **3** Sinova
Farosovijeh dvije tisuæe, sto i sedamdeset i dva; **4** Sinova
Sefatijinih trista i sedamdeset i dva; **5** Sinova Arahovijeh sedam
stotina i sedamdeset i pet; **6** Sinova Fat-Moavovijeh, od sinova
Isusovijeh i Joavovijeh, dvije tisuæe osam stotina i dvanaest; **7**
Sinova Elamovijeh tisuæa i dvjesta i pedeset i èetiri; **8** Sinova
Zatujevih devet stotina i èetrdeset i pet; **9** Sinova Zahajevih
sedam stotina i šezdeset; **10** Sinova Vanijevih šest stotina i
èetrdeset i dva; **11** Sinova Vivajevih šest stotina i dvadeset i tri;
12 Sinova Azgadovijeh tisuæa i dvjesta i dvadeset i dva; **13**
Sinova Adonikamovih šest stotina i šezdeset i šest; **14** Sinova
Vigvajevih dvije tisuæe i pedeset i šest; **15** Sinova Adinovijeh
èetiri stotine i pedeset i èetiri; **16** Sinova Atirovijeh od Jezekije
devedeset i osam; **17** Sinova Visajevih trista i dvadeset i tri; **18**
Sinova Jorinijeh sto i dvanaest; **19** Sinova Asumovijeh dvjesta i
dvadeset i tri; **20** Sinova Givarovijeh devedeset i pet; **21** Sinova
Vitlejemskih sto i dvadeset i tri; **22** Ljudi iz Netofata pedeset
i šest; **23** Ljudi iz Anatota sto i dvadeset i osam; **24** Sinova
Azmavetskih èetrdeset i dva; **25** Sinova Kirijat-arimskih, Hefirskih
i Virotskih sedam stotina i èetrdeset i tri; **26** Sinova Ramskih i
Gavajskih šest stotina i dvadeset i jedan; **27** Ljudi iz Mihmasa
sto i dvadeset i dva; **28** Ljudi iz Vetilja i Gaja dvjesta i dvadeset i
tri; **29** Sinova Nevonskih pedeset i dva; **30** Sinova Magvisovih
sto i pedeset i šest; **31** Sinova Elama drugoga tisuæa i dvjesta
i pedeset i èetiri; **32** Sinova Harimovijeh trista i dvadeset; **33**
Sinova Lodskih, Adidskih i Ononskih sedam stotina i dvadeset i

pet; **34** Sinova Jerihonskih trista i èetrdeset i pet; **35** Sinova
Senajskih tri tisuæe i šest stotina i trideset. **36** Sveštenika: sinova
Jedajinih od doma Isusova devet stotina i sedamdeset i tri; **37**
Sinova Imirovijeh tisuæa i pedeset i dva; **38** Sinova Pashorovijeh
tisuæa i dvjesta i èetrdeset i sedam; **39** Sinova Harimovijeh
tisuæa i sedamnaest; **40** Levita: sinova Isusovih i Kadmilovih
između sinova Odujinih sedamdeset i èetiri; **41** Pjevaèa: sinova
Asafovijeh sto i dvadeset i osam; **42** Sinova vratarskih: sinova
Salumovijeh, sinova Atirovijeh, sinova Talmonovijeh, sinova
Akuvovijeh, sinova Atitinih, sinova Sovajevih, svega sto i trideset
i devet; **43** Netineja: sinova Sišinijeh, sinova Asufinijeh, sinova
Tavaotovijeh, **44** Sinova Kirosovijeh, sinova Sijajinih, sinova
Fadonovih, **45** Sinova Levaninih, sinova Agavinih, sinova
Akuvovih, **46** Sinova Agavovijeh, sinova Samlajevih, sinova
Ananovijeh, **47** Sinova Gidilovijeh, sinova Garovijeh, sinova
Reajinih, **48** Sinova Resinovijeh, sinova Nekodinijeh, sinova
Gazamovijeh, **49** Sinova Uzinijeh, sinova Fasejinih, sinova
Visajevih, **50** Sinova Aseninih, sinova Meunimovijeh, sinova
Nefusimovijeh, **51** Sinova Vakvukovijeh, sinova Akufinijeh, sinova
Arurovijeh, **52** Sinova Vaslutovijeh, sinova Meidinijeh, sinova
Arsinijeh, **53** Sinova Varkosovijeh, sinova Sisarinijeh, sinova
Taminijeh, **54** Sinova Nesijinih, sinova Atifinijeh, **55** Sinova
sluga Solomunovijeh: sinova Sotajevih, sinova Soferetovijeh,
sinova Ferudinijeh, **56** Sinova Jalinijeh, sinova Darkonovijeh,
sinova Gidilovijeh, **57** Sinova Sefatijinijeh, sinova Atilovijeh,
sinova Fohereta od Sevajima, sinova Amijevijeh, **58** Svega
Netineja i sinova sluga Solomunovijeh trista i devedeset i dva.
59 I ovi poðoše iz Tel-Melaha i Tel-Arise, Heruv, Adan i Imir,
ali ne mogoše pokazati otaèkoga doma svojega i sjemena

svojega, eda li su od Izrailja, **60** I sinovi Delajini, sinovi Tovijini,
sinovi Nekodini, njih šest stotina i pedeset i dva; **61** I od sinova
svešteniècki: sinovi Avajini, sinovi Akosovi, sinovi Varzelaja,
koji se oženi jednom između kæeri Varzelaja Galaðanina, te
se prozva njihovijem imenom. **62** Oni tražiše po knjigama da
bi pokazali rod svoj, ali se ne naðoše, zato biše odluèeni od
sveštenstva. **63** I zaprijeti im Tirsata da ne jedu od svetinje nad
svetinjama dokle ne nastane sveštenik s Urimom i Tumimom. **64**
Svega zbora skupa bješe èetrdeset i dvije tisuæe i tri stotine i
šezdeset, **65** Osim sluga njihovijeh i sluškinja njihovijeh, kojih
bijaše sedam tisuæa i tri stotine i trideset i sedam, a među njima
bijaše dvjesta pjevaèa i pjevaèica. **66** Imahu sedam stotina i
trideset i šest konja, dvjesta i èetrdeset i pet masaka, **67** Èetiri
stotine i trideset i pet kamila, šest tisuæa i sedam stotina i
dvadeset magaraca. **68** I neki između domova otaèkih došavši k
domu Gospodnjemu u Jerusalimu priložiše dragovoljno da se
gradi dom Božji na svom mjestu. **69** Po moguæstvu svojemu
dadoše u riznicu za posao: zlata šezdeset i jednu tisuæu drama,
srebra pet tisuæa mina, i haljina svešteniècki stotinu. **70** I tako
se naseliše sveštenici i Leviti i neki iz naroda i pjevaèi i vratari i
Netineji u gradovima svojim, i sav Izrailj u svojim gradovima.

3 A kad doðe sedmi mjesec i sinovi Izrailjevi bijahu u svojim
gradovima, sabra se narod jednodušno u Jerusalim. **2** Tada usta
Isus sin Josedekov s braæom svojom sveštenicima i Zorovavelj
sin Salatilov s braæom svojom, i zgradiše oltar Boga Izrailjeva
da prinose na njemu žrtve paljenice kako piše u zakonu Mojsija
èovjeka Božijega. **3** I podigoše oltar na mjestu njegovu, ako
i bijahu u strahu od naroda zemaljskih; i prinosiše na njemu
žrtve paljenice Gospodu, žrtve paljenice jutrom i veèerom; **4** I

praznovaše praznik sjenica, kako je pisano, prinoseæi žrtve
paljenice svaki dan na broj kako je uređeno za svaki dan. **5** A
potom prinosiše žrtvu paljenicu svagdašnju, i na mladine i na sve
praznike Gospodnje osveæene i od svakoga koji dragovoljno
prinošaše prinos Gospodu. **6** Od prvoga dana mjeseca sedmoga
poèeše prinositi žrtve paljenice Gospodu, a dom Gospodnji još
ne bješe osnovan. **7** I dadoše novce kamenarima i drvodjeljama,
i hranu i piæe i ulje Sidonjanima i Tircima da dovoze drva
kedrova s Livana u more Jopsko, kako im bješe dopustio Kir car
Persijski. **8** I druge godine po povratku njihovu k domu Božijemu
u Jerusalim, drugoga mjeseca poèeše Zorovavelj sin Salatilov i
Isus sin Josedekov i ostala braæa njihova, sveštenici i Leviti, i svi
koji doðoše iz ropstva u Jerusalim, i postaviše Levite od dvadeset
godina i više da nastoje nad poslom oko doma Gospodnjega. **9** I
bi postavljen Isus i sinovi njegovi i braæa njegova, i Kadmilo i
sinovi njegovi, sinovi Judini, zajedno da nastoje nad poslenicima
u domu Božijem, i sinovi Inadadovi i njihovi sinovi i braæa
njihova Leviti. **10** I kad zidari polagahu temelj crkvi Gospodnjoj,
postaviše sveštenike obuèene s trubama i Levite sinove Asafove
s kimvalima da hvale Gospoda po uredbi Davida cara Izrailjeva.
11 I pjevahu naizmjence hvaleæi i slaveæi Gospoda: jer je
dovijeka milost njegova nad Izrailjem. I sav narod podvikivaše
iza glasa hvaleæi Gospoda što se osnivaše dom Gospodnji. **12**
A mnogi od sveštenika i Levita i glavara domova otaèkih, starci
koji bijahu vidjeli preðašnji dom, plakahu iza glasa gledajuæi
ovaj dom koji se osnivaše, a mnogi opet podvikivahu od radosti,
13 Te narod ne mogaše razaznati vike radosne od vike plaène u
narodu, jer narod podvikivaše iza glasa, i vika se èujaše daleko.

4 A kad èuše neprijatelji Judini i Venijaminovi da oni koji se
vratiše iz ropstva zidaju crkvu Gospodu Bogu Izrailjevu, **2**
Doðoše k Zorovavelju i ka glavarima domova otaèkih, i rekoše
im: da i mi zidamo s vama, jer æemo kao i vi tražiti Boga
vašega, i njemu prinosimo žrtve od vremena Esaradona cara
Asirskoga, koji nas je doveo ovamo. **3** A Zorovavelj i Isus i
ostali glavari domova otaèkih u Izrailju rekoše im: ne možete
vi s nama zidati doma Bogu našemu, nego æemo mi sami
zidati Gospodu Bogu Izrailjevu, kako nam je zapovjedio Kir car
Persijski. **4** Tada narod zemaljski dosaðivaše narodu Judinu i
smetaše ih u zidanju; **5** I naimahu savjetnike suprot njima da
rasipaju namjeru njihovu svega vremena Kira cara Persijskoga
do vlade Darija cara Persijskoga. **6** A kad se zacari Asvir,
u poèetku njegova carovanja napisaše tužbu na stanovnike
Judejske i Jerusalimske. **7** I za vremena Artakserksova pisa
Vislam, Mitredat, Taveilo i ostali drugovi njegovi Artakserksu
caru Persijskom; a knjiga bješe pisana Sirskim pismom i Sirskim
jezikom. **8** Reum starješina u vijeæu i Simsaj pisar napisaše
jednu knjigu protiv Jerusalima caru Artakserksu ovako: **9**
Reum starješina u vijeæu i Simsaj pisar i ostali drugovi njihovi,
Dinjani, Afarsašani, Tarfaljani, Afaršani, Arhevljani, Vavilonjani,
Susanašani, Deavljani, Elamljani, **10** I ostali narodi koje preseli
veliki i slavni Asenafar i naseli po gradovima Samarijskim, i
ostali s ove strane rijeke, tada i tada. **11** Ovo je prijepis od knjige
koju mu poslaše: Caru Artakserksu. Sluge tvoje, ljudi s ove
strane rijeke, tada i tada. **12** Da je na znanje caru da Judejci koji
poðoše od tebe k nama, doðoše u Jerusalim, i grad odmetnièki i
opaki zidaju, zidove opravljaju i iz temelja podižu. **13** Nego da je
na znanje caru: ako se ovaj grad sazida i zidovi oprave, oni

neæe davati danka ni poreze ni carine, te æe biti šteta riznici
carskoj. **14** Što dakle platu od dvora primamo, te nam ne prilièi
da gledamo štetu carevu, toga radi šaljemo i javljamo caru, **15**
Da se potraži u knjizi dnevnika otaca tvojih, pa æeš naæi u knjizi
dnevnika i doznati da je ovaj grad odmetnièki i da je na štetu
carevima i zemljama i da su se u njemu dizale bune od davnina,
te zato bi raskopan ovaj grad. **16** Dajemo na znanje caru: ako
se ovaj grad sazida i zidovi se njegovi oprave, onda ovaj dio
preko rijeke neæe više biti tvoj. **17** Tada car posla odgovor
Reumu starješini u vijeæu i Simsaju pisaru i ostalijem drugovima
njihovijem koji seðahu u Samariji i ostalijem s onu stranu rijeke:
Pozdravlje, tada i tada. **18** Knjiga koju nam poslaste razgovijetno
bi proèitana preda mnom. **19** I zapovjedih te potražiše i naðoše
da je taj grad od davnina ustajao na careve i da su u njemu
bivali odmeti i bune, **20** I da su silni carevi bivali u Jerusalimu,
koji vladahu svijem što je preko rijeke, i davahu im se danci i
poreze i carine. **21** Zato naredite da se zabrani onijem ljudima
da se onaj grad ne zida dokle ja ne zapovjedim. **22** I pazite da
ne pogriješite u tom. Jer zašto bi zlo raslo na štetu carevima?
23 A kad se prijepis od knjige cara Artakserksa proèita pred
Reumom i Simsajem pisarem i pred drugovima njihovijem, oni
brže otidoše u Jerusalim k Judejcima, te im zabraniše oružanom
silom. **24** Tada stade posao oko doma Božijega u Jerusalimu, i
staja do druge godine carovanja Darija cara Persijskoga.

5 Tada Agej prorok i Zaharija sin Idov prorok prorokovahu
Judejcima koji bijahu u Judeji i u Jerusalimu u ime Boga
Izrailjeva. **2** I usta Zorovavelj sin Salatilov i Isus sin Josedekov,
i poèeše opet zidati dom Božji u Jerusalimu, i bjehu s njima
proroci Božji pomažuæi im. **3** U to vrijeme dođe k njima Tatnaj

upravitelj s ovu stranu rijeke, i Setar-Vosnaj i drugovi njihovi, i
rekoše im ovako: ko vam je dao vlast da zidate tu kuæu i da
opravljate te zidove? **4** Tada im odgovorismo imenujuæi ljude
koji građahu tu građevinu. **5** Ali bješe oko Božije na starješinama
Judejskim, te im ne zabraniše dokle ne otide stvar do Darija i
donesu odgovor o tom. **6** A ovo je prijepis od knjige koju posla
caru Dariju Tatnaj upravitelj s ove strane rijeke i Setar-Vosnaj s
drugovima svojim Afarsašanima koji bijahu s ove strane rijeke. **7**
Poslaše mu knjigu, a u njojzi bješe napisano ovako: Dariju caru
svako dobro. **8** Da je na znanje caru da doðosmo u Judejsku
zemlju k domu Boga velikoga, koji zidaju od velikoga kamena, i
drvlje meæu u zidove, i posao se brzo radi i napreduje u rukama
njihovijem. **9** I zapitasmo tamošnje starješine rekavši im: ko vam
je dao vlast da zidate taj dom i da opravljate te zidove? **10** Pa ih i
za imena njihova zapitasmo da bismo ti javili, i zapisasmo imena
onijeh koji su glavari među njima. **11** A oni nam odgovoriše
ovako govoreæi: mi smo sluge Boga nebeskoga i zemaljskoga, i
zidamo dom koji je bio sazidan prije mnogo vremena, koji je zidao
i podigao velik car Izrailjev. **12** Ali kad oci naši razgnjeviše Boga
nebeskoga, dade ih u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom
Haldejcu, koji raskopa ovaj dom a narod preseli u Vavilon. **13** Ali
prve godine Kira cara Vavilonskoga, car Kir zapovjedi da se
sazida ovaj dom Božji. **14** Još i sudove doma Božijega zlatne i
srebrne koje Navuhodonosor bješe uzeo iz crkve Jerusalimske i
odnio u crkvu Vavilonsku, iznese ih car Kir iz crkve Vavilonske, i
biše dani po imenu Sasavasaru, kojega postavi upraviteljem, **15**
I reèe mu: uzmi ove sudove pa idi i odnesi ih u crkvu koja je u
Jerusalimu, i dom Božji neka se sazida na svojem mjestu. **16**
Onda taj Sasavasar doðe i postavi temelj domu Božijemu u

Jerusalimu; i od toga vremena dosad zida se i još nije dovršen.
17 Ako je dakle ugodno caru, neka se potraži u riznici carskoj u
Vavilonu je li car Kir zapovjedio da se sazida ovaj dom Božji u
Jerusalimu, i volju svoju o tom neka nam car pošlje.

6 Tada car Darije zapovjedi te tražiše u knjižnici gdje se
ostavljaše blago u Vavilonu. 2 I nađoše u Ahmeti u dvoru
carskom u zemlji Midskoj knjigu u kojoj bješe zapisan ovaj
spomen: 3 Prve godine cara Kira zapovjedi car Kir: dom
Božji u Jerusalimu da se sazida da bude mjesto gdje æe se
prinositi žrtve, i temelji da mu se izidaju, da bude visok šezdeset
lakata i širok šezdeset lakata. 4 Tri reda da budu od kamenja
velikoga i jedan red od drveta novoga, a trošak da se daje
iz carskoga doma. 5 I sudovi doma Božijega zlatni i srebrni
što Navuhodonosor bješe uzeo iz crkve Jerusalimske i donio
u Vavilon, da se vrate i opet odnesu u crkvu Jerusalimsku na
svoje mjesto i da se ostave u domu Božijem. 6 Zato Tatnaju
upravitelju s one strane rijeke, Setar-Vosnaju s drugovima svojim
Afarsašanima, koji ste s one strane rijeke, uklonite se odatle.
7 Ostavite neka se gradi taj dom Božji, upravitelj Judejski i
starješine njihove neka zidaju taj dom Božji na mjestu njegovu.
8 Još zapovijedam šta æete èiniti starješinama Judejskim da
bi se sazidao taj dom Božji; od blaga carskoga, od dohodaka
s one strane rijeke, da se daje bez oklijevanja trošak onijem
ljudima da se ne ustavljaju. 9 I što treba, bilo junaca ili ovnova i
jaganjaca za žrtve paljenice Bogu nebeskomu, ili pšenice, soli,
vina i ulja, kako reku sveštenici Jerusalimski, da im se daje
svaki dan bez odgađanja, 10 Da prinose mirisne žrtve Bogu
nebeskomu i da se mole za život carev i sinova njegovijeh. 11
Još zapovijedam: ko bi uèinio drukèije, iz njegove kuæe da se

uzme brvno i pobode, i on na njemu da se pogubi, i njegova
kuæa da bude bunište za to. **12** I Bog koji je ondje nastanio
ime svoje, da obori svakoga cara i svaki narod koji bi digao
ruku da promijeni ovo i raskopa taj dom Božji u Jerusalimu. Ja
Darije zapovijedam ovo, odmah da se izvrši. **13** Tada Tatnaj
upravitelj s ove strane rijeke, Setar-Vosnaj i drugovi njihovi
uèiniše odmah kako zapovjedi Darije. **14** I starješine Judejske
zidaše i napredovaše po proroštvu Ageja proroka i Zaharije
sina Idova, zidaše i dovršiše po zapovijesti Boga Izrailjeva i
po zapovijesti Kira i Darija i Artakserksa cara Persijskoga. **15** I
svrši se taj dom do treæega dana mjeseca Adara šeste godine
carovanja cara Darija. **16** I sinovi Izrailjevi, sveštenici i Leviti i
ostali između onijeh koji se vratiše iz ropstva posvetiše taj dom
Božji radujuæi se. **17** I prinesoše na posveæenje toga doma
Božijega sto junaca, dvjesta ovnova, èetiri stotine jaganjaca i
dvanaest jaraca na žrtvu za grijeh za svega Izrailja prema broju
plemena Izrailjevijeh. **18** I postaviše sveštenike po redovima
njihovijem i Levite po redovima njihovijem da služe Bogu u
Jerusalimu kako je napisano u knjizi Mojsijevoj. **19** Potom
slaviše koji se vratiše iz ropstva pashu èetrnaestoga dana
prvoga mjeseca. **20** Jer se oèistiše i sveštenici i Leviti, te bijahu
svi èisti, i klaše pashu za sve koji se vratiše iz ropstva i za
braæu svoju sveštenike i za sebe same. **21** I jedoše sinovi
Izrailjevi koji se vratiše iz ropstva i svi koji se od neèistote naroda
zemaljskih odvojiše k njima da traže Gospoda Boga Izrailjeva. **22**
I praznovaše praznik prijesnijeh hljebova sedam dana veseleæi
se; jer ih razveseli Gospod i obrati srce cara Asirskoga k njima
da ukrijepi ruke njihove u poslu oko doma Boga, Boga Izrailjeva.

7 A poslije ovijeh stvari za carovanja Artakserksa cara
Persijskoga Jezdra, sin Seraje sina Azarije, sina Helkije, **2**
Sina Saluma, sina Sadoka, sina Ahitova, **3** Sina Amarije, sina
Azarije, sina Merajota, **4** Sina Zeraje, sina Ozije, sina Vukija, **5**
Sina Avisuje, sina Finesa, sina Eleazara, sina Arona poglavara
svešteniècoga, **6** Taj Jezdra vrati se iz Vavilonske, a bijaše
književnik vješt zakonu Mojsijevu, koji dade Gospod Bog Izrailjev,
i car mu dade sve što zaiska, jer ruka Gospoda Boga njegova
bijaše nad njim, **7** I vratiše se u Jerusalim neki sinovi Izrailjevi
i sveštenici i Leviti i pjevaèi i vratari i Netineji sedme godine
cara Artakserksa. **8** A dođe u Jerusalim petoga mjeseca sedme
godine toga cara. **9** Jer prvoga dana prvoga mjeseca pođe iz
Vavilonske, a prvoga dana petoga mjeseca dođe u Jerusalim, jer
dobra ruka Boga njegova bješe nad njim. **10** Jer Jezdra bješe
upravio srce svoje da istražuje zakon Gospodnji i da ga izvršuje i
da uèi Izrailja uredbama i zakonima. **11** A ovo je prijepis od knjige
koju dade car Artakserkso Jezdri svešteniku književniku vještomu
stvarima što je zapovjedio Gospod i uredbama njegovijem u
Izrailju: **12** Artakserkso car nad carevima Jezdri svešteniku,
književniku vještomu u zakonu Boga nebeskoga, svako dobro;
tada i tada. **13** Ja zapovijedam: ko god u mom carstvu od naroda
Izrailjeva i od sveštenika njegovijeh i Levita hoæe od svoje volje
da ide s tobom u Jerusalim, nek ide. **14** Jer se šalješ od cara i
od sedam savjetnika njegovijeh da nadgledaš Judeju i Jerusalim
po zakonu Boga svojega koji ti je u ruku, **15** I da odneseš srebro
i zlato što car i savjetnici njegovi dragovoljno prinose Bogu
Izrailjevu, kojemu je stan u Jerusalimu, **16** I sve srebro i zlato što
nakupiš u svoj zemlji Vavilonskoj s dragovoljnijem prilozima koje
narod i sveštenici dragovoljno prilože na dom Boga svojega u

Jerusalimu. **17** Pa odmah za te novce kupi junaca i ovnova i
jaganjaca s darovima njihovijem i naljevima njihovijem, i prinesi
ih na oltaru doma Boga vašega u Jerusalimu. **18** I što se tebi i
braæi tvojoj svidi uèiniti s ostalijem srebrom i zlatom, uèinite
po volji Boga svojega. **19** I sudove koji su ti dati za službu u
domu Boga tvojega, ostavi pred Bogom u Jerusalimu. **20** I što
bi još trebalo domu Boga tvojega, te bi valjalo dati, podaj iz
carske riznice. **21** I još zapovijedam ja car Artakserkso svijem
riznièarima s one strane rijeke, da što god zaište od vas Jezdra
sveštenik, književnik vješti zakonu Boga nebeskoga, odmah
da se uèini, **22** Do sto talanata srebra i do sto kora pšenice
i do sto vata vina i do sto vata ulja, a soli bez mjere, **23** Što
god zapovjedi Bog nebeski, odmah da se uèini za dom Boga
nebeskoga, da ne dođe gnjev na carstvo, na cara i na sinove
njegove. **24** I još vam javljamo da se ni od jednoga između
sveštenika i Levita i pjevaèa i vratara i Netineja i drugih sluga
toga doma Božijega ne smije uzimati danak ni poreza ni carina.
25 A ti, Jezdra, po mudrosti Boga svojega koja ti je data postavi
upravitelje i sudije da sude svemu narodu što je s one strane
rijeke između svijeh koji znadu zakon Boga tvojega, i ko ne zna,
uèite ga. **26** A ko ne bi izvršivao zakona Boga tvojega i zakona
careva, odmah da mu se sudi, bilo da se pogubi ili da se progna
ili da se oglobi ili da se baci u tamnicu. **27** Blagosloven da je
Gospod Bog otaca naših, koji dade to caru u srce da ukrasi dom
Gospodnji u Jerusalimu, **28** I dade mi, te nađoh milost pred
carem i savjetnicima njegovijem i pred svijem silnijem knezovima
carevijem. I ja se oslobodih, jer ruka Gospoda Boga mojega
bješe nada mnom, i skupih glavare iz Izrailja da idu sa mnom.

8 A ovo su glavari domova otaèkih i pleme onijeh što poðoše
sa mnom iz Vavilona za vlade cara Artakserksa: **2** Od sinova
Finesovijeh Girsom; od sinova Itamarovijeh Danilo; od sinova
Davidovijeh Hatus; **3** Od sinova Sehanije, koji bješe od sinova
Farosovijeh, Zaharija i s njim na broj muškinja sto i pedeset; **4**
Od sinova Fat-Moavovijeh Elioinaj sin Zerajin i s njim muškinja
dvjesta; **5** Od sinova Sehanijinih sin Jasilov i s njim muškinja tri
stotine; **6** I od sinova Adinovijeh Eved sin Jonatanov i s njim
muškinja pedeset; **7** I od sinova Elamovijeh Isaija sin Atalijin i s
njim muškinja sedamdeset; **8** I od sinova Sefatijinih Zevadija sin
Mihailov i s njim muškinja osamdeset; **9** Od sinova Joavovijeh
Ovadija sin Jehilov i s njim muškinja dvjesta i osamdeset; **10**
I od sinova Selomitovijeh sin Josifijin i s njim muškinja sto
i šezdeset; **11** I od sinova Vivajevih Zaharija sin Vivajev i s
njim muškinja dvadeset i osam; **12** I od sinova Azgadovijeh
Joanan sin Akatanov i s njim muškinja sto i deset; **13** I od sinova
Adonikamovijeh pošljednjih po imenu Elifelet, Jeilo i Semaja i
s njima muškinja šezdeset; **14** I od sinova Vigvajevijeh Gutaj
i Zavud, i s njima muškinja sedamdeset. **15** I sabrah ih kod
rijeke koja teèe u Avu, i ondje stajasmo u okolu tri dana; poslije
pregledah narod i sveštenike, ali ne naðoh ondje nijednoga
od sinova Levijevih. **16** Zato poslah Elijezera, Arila, Semaju
i Elnatana i Jariva i Elnatana i Natana i Zahariju i Mesulama
glavare, i Jojariva i Elnatana uèitelje, **17** I opravih ih k Idu
poglavaru u mjestu Kasifiji, i nauèih ih šta æe govoriti Idu i braæi
njegovoj Netinejima u mjestu Kasifiji da bi nam doveli sluge za
dom Boga našega. **18** I dovedoše nam, jer dobra ruka Božija
bješe nad nama, èovjeka razumna izmeðu sinova Malija sina
Levija sina Izrailjeva, Sereviju sa sinovima njegovijem i braæom

njegovom, njih osamnaest; **19** I Asaviju i s njim Isaiju od sinova
Merarijevih, s braæom njegovom i njihovijem sinovima, njih
dvadeset, **20** I od Netineja, koje odredi David i knezovi da služe
Levitima, dvjesta i dvadeset Netineja, koji svi biše imenovani
poimence. **21** Tada oglasih ondje na rijeci Avi post, da bismo
se ponizili pred Bogom svojim i izmolili u njega sreæan put
sebi i djeci svojoj i svemu blagu svojemu. **22** Jer me bijaše
stid iskati od cara vojske i konjika da nas brane od neprijatelja
putem, jer bijasmo rekli caru govoreæi: ruka je Boga našega
na dobro nad svima koji ga traže, i jaèina je njegova i gnjev
na sve koji ga ostavljaju. **23** Tako postismo i molismo Boga
svojega za to, i umolismo ga. **24** Tada odvojih između glavara
sveštenièkih dvanaest, Sereviju, Asaviju i s njima desetoricu
braæe njihove. **25** I izmjerih im srebro i zlato i sudove, priloge
domu Boga našega što priloži car i savjetnici njegovi i knezovi
njegovi i sav narod Izrailjev koji se nađe; **26** Izmjerih im u ruke
šest stotina i pedeset talanata srebra, i sudova srebrnijeh sto
talanata, i sto talanata zlata, **27** I dvadeset èaša zlatnijeh od
tisuæu drama, i dva suda od mjedi dobre i skupocjene kao
zlato. **28** I rekoh im: vi ste sveti Gospodu i ovi su sudovi sveti, i
ovo srebro i zlato dragovoljan je prilog Gospodu Bogu otaca
vaših. **29** Pazite i èuvajte dokle ne izmjerite pred glavarima
sveštenièkim i Levitima i glavarima otaèkih domova Izrailjevijeh
u Jerusalimu u klijetima doma Gospodnjega. **30** I tako primiše
sveštenici i Leviti izmjereno srebro i zlato i sudove da odnesu u
Jerusalim u dom Boga našega. **31** I poðosmo od rijeke Ave
dvanaestoga dana prvoga mjeseca da idemo u Jerusalim, i ruka
Boga našega bijaše nad nama i izbavi nas iz ruku neprijateljskih
i zasjedaèkih na putu. **32** I doðosmo u Jerusalim i stajasmo

ondje tri dana. **33** A èetvrti dan izmjeri se srebro i zlato i sudovi
u domu Boga našega u ruke Merimotu sinu Urijinu svešteniku, s
kojim bijaše Eleazar sin Finesov, i s njima Jozavad sin Isusov i
Noadija sin Venujev, Leviti. **34** Sve na broj i na mjeru, i mjera bi
zapisana od svega u isto vrijeme. **35** I koji biše u ropstvu pa se
vratiše iz ropstva prinesoše na žrtvu paljenicu Bogu Izrailjevu
dvanaest junaca za svega Izrailja, devedeset i šest ovnova,
sedamdeset i sedam jaganjaca, dvanaest jaraca za grijeh, sve
to na žrtvu paljenicu Gospodu. **36** I predaše zapovijesti careve
namjesnicima carevijem i knezovima s ove strane rijeke, i oni
potpomogoše narod i dom Božji.

9 A kad se to svrši, pristupiše k meni knezovi govoreæi: narod
Izrailjev i sveštenici i Leviti nijesu se odvojili od naroda zemaljskih
radi gadova njihovijeh, od Hananeja, Heteja, Ferezeja, Jevuseja,
Amonaca, Moavaca, Misiraca i Amoreja. **2** Jer uzeše kæeri
njihove sebi i sinovima svojim, te se pomiješa sveto sjeme
s narodima zemaljskim; i ruka sveštenièka i glavarska bješe
prva u tom prijestupu. **3** I kad èuh to, razdrijeh haljinu svoju i
plašt svoj, i skuboh kosu s glave svoje i bradu svoju, i sjedoh
tužan. **4** I skupiše se k meni svi koji se bojahu rijeèi Boga
Izrailjeva za prijestup onijeh koji dođoše iz ropstva, a ja sjeđah
tužan do veèernje žrtve. **5** A o veèernjoj žrtvi ustah od jada
svojega u razdrtoj haljini i plaštu, i klekavši na koljena svoja
raširih ruke svoje ka Gospodu Bogu svojemu, **6** I rekoh: Bože
moj! stidim se i sramim se podignuti oèi svoje k tebi, Bože
moj; jer bezakonja naša namnožiše se svrh glave i krivice naše
narastoše do neba. **7** Od vremena otaca svojih do danas pod
krivicom smo velikom, i za bezakonja svoja bismo predani mi i
carevi naši i sveštenici naši u ruke carevima zemaljskim pod

maè, u ropstvo, u grabež i u sramotu, kao što se vidi danas. **8**
A sada zaèas dođe nam milost od Gospoda Boga našega, te
nam ostavi ostatak i dade nam klin u svetom mjestu svom da bi
prosvijetlio oèi naše Bog naš i dao nam da malo odahnemo
u ropstvu svojem. **9** Jer roblje smo, ali u ropstvu našem nije
nas ostavio Bog naš, nego nam dade te nađosmo milost pred
carevima Persijskim davši nam da odahnemo da podignemo
dom Boga svojega i opravimo pustoline njegove, i davši nam
ogradu u Judeji u Jerusalimu. **10** Sada dakle šta da kažemo,
Bože naš, poslije toga? jer ostavismo zapovijesti tvoje, **11** Koje
si zapovjedio preko sluga svojih proroka govoreæi: zemlja u koju
idete da je naslijedite zemlja je neèista od neèistote naroda
zemaljskih, s gadova njihovijeh, kojima je napuniše od kraja do
kraja u neèistoti svojoj. **12** I zato kæeri svojih ne dajite za sinove
njihove, i kæeri njihovijeh ne uzimajte za sinove svoje, i ne
tražite mira njihova ni dobra njihova dovijeka da biste se okrijepili
i jeli dobra one zemlje i ostavili je u našljedstvo sinovima svojim
dovijeka. **13** I poslije svega što dođe na nas za zla djela naša i
za veliku krivicu našu, jer si nas, Bože naš, pokarao manje nego
što grijesi naši zaslužuju, i dao si nam ostatak ovaki, **14** Eda li
æemo opet prestupati zapovijesti tvoje i prijateljiti se s ovijem
gadnijem narodima? Ne bi li se razgnjevio na nas dokle nas
ne bi potro da nijedan ne ostane i ne izbavi se? **15** Gospode
Bože Izrailjev! ti si pravedan, jer ostasmo ostatak, kao što se vidi
danas. Evo mi smo pred tobom s krivicom svojom, premda se
ne može stajati pred tobom za to.

10 A kad se moljaše Jezdra i ispovijedaše grijehe plaèuæi i
ležeæi pred domom Božjim, skupi se k njemu iz Izrailja veliko
mnoštvo ljudi i žena i djece; i narod plakaše veoma. **2** Tada

progovori Sehanija sin Jehilov od sinova Elamovijeh i reèe
Jezdri: mi smo sagriješili Bogu svojemu što uzesmo žene tuðinke
iz naroda zemaljskih; ali još ima nadanja Izrailju za to. **3** Da
uèinimo sada zavjet Bogu svojemu, da otpustimo sve žene i
porod njihov po volji Gospodnjoj i onijeh koji se boje zapovijesti
Boga našega, i po zakonu neka bude. **4** Ustani, jer je ovo tvoj
posao; a mi æemo biti uza te, budi slobodan i radi. **5** Tada usta
Jezdra, i zakle glavare sveštenièke i Levite i svega Izrailja da
uèine tako. I zakleše se. **6** Potom usta Jezdra ispred doma
Božijega, i otide u klijet Joanana sina Eliasivova; i ušavši ne jede
hljeba niti vode pi, jer tužaše radi prijestupa onijeh koji biše u
ropstvu. **7** Potom oglasiše po Judeji i Jerusalimu svijem koji
se vratiše iz ropstva, da se skupe u Jerusalim, **8** A ko ne bi
došao za tri dana po dogovoru knezovskom i starješinskom, da
se sve imanje njegovo razaspe a sam da se odluèi od zbora
onijeh koji se vratiše iz ropstva. **9** Tako se skupiše svi ljudi od
Jude i Venijamina u Jerusalim za tri dana, mjeseca devetoga. I
sjeðaše sav narod na ulici pred domom Božjim dršæuæi radi te
stvari i od dažda. **10** Tada ustavši Jezdra sveštenik reèe im:
vi sagriješiste što se oženiste tuðinkama, te umnožiste krivicu
Izrailjevu. **11** Zato sada ispovjedite se Gospodu Bogu otaca
svojih, i uèinite volju njegovu, i odvojte se od naroda zemaljskih i
žena tuðinaka. **12** I sav zbor odgovori i reèe iza glasa: kako
nam kaza uèiniæemo. **13** Ali naroda ima mnogo i ide dažd,
ne može se stajati napolju, a taj posao nije za jedan dan ni
za dva, jer nas ima mnogo koji sagriješismo u tom. **14** Da se
odrede knezovi naši iz svega zbora, pa koji su god u gradovima
našim oženjeni tuðinkama neka dolaze u određeno vrijeme i
s njima starješine svakoga grada i sudije dokle ne odvratimo

od sebe žestoki gnjev Boga svojega za tu stvar. **15** I određen
bi na to Jonatan sin Asailov i Jazija sin Tekujev; a Mesulam i
Savetaj Leviti pomagaše im. **16** I uèiniše tako koji se vratiše
iz ropstva. I odvojiše se Jezdra sveštenik i glavari domova
otaèkih po domovima otaca svojih, svi poimence, i sjedoše
prvoga dana desetoga mjeseca da izviđaju stvar. **17** I do prvoga
dana prvoga mjeseca svršiše sa svima onima koji se bijahu
oženili tuđinkama. **18** A nađoše se između sinova sveštenièkih
oženjeni tuđinkama: između sinova Isusa sina Josedekova i
braæe njegove: Masija i Elijezer i Jariv i Gedalija; **19** I dadoše
ruke da æe pustiti žene svoje; i koji bijahu zgriješili prinesoše po
jednoga ovna za krivicu svoju; **20** I od sinova Imirovijeh Ananije
i Zevadija; **21** I od sinova Harimovijeh Masija i Ilija i Semaja
i Jehilo i Ozija, **22** I od sinova Pashorovijeh Elioinaj, Masija,
Ismailo, Natanailo, Jozavad i Elasa, **23** I od Levita Jozavad i
Simej i Kelaja, to je Kelita, i Petaja i Juda i Elijezer; **24** I od
pjevaèa Elijasiv; i od vratara Salum i Telem i Urija; **25** A od
Izrailja, od sinova Farosovijeh Ramija i Jezija i Malhije i Mijamin i
Eleazar i Malhija i Venaja; **26** I od sinova Elamovijeh: Matanija,
Zaharija i Jehilo i Avdija i Jeremot i Ilija; **27** I od sinova Zatovijeh
Elioinaj, Elijasiv, Matanija i Jerimot i Zavad i Aziza; **28** I od sinova
Vivajevijeh Joanan, Ananija, Zavaj, Atlaj, **29** I od sinova Vanijevih
Mesulam, Maluh i Adaja, Jasuv i Seal i Ramot; **30** I od sinova
Fat-Moavovijeh Adna i Helal, Venaja, Masija, Matanija, Vezeleilo
i Vinuj i Manasija; **31** I od sinova Harimovijeh Elijezer, Jesija,
Malhija, Semaja, Simeun, **32** Venijamin, Maluh, Semarija; **33** Od
sinova Asumovijeh Matenaj, Matata, Zavad, Elifelet, Jeremaj,
Manasija, Simej; **34** Od sinova Vanijevih Madaja, Amram i
Uilo. **35** Venaja, Vedeja, Heluj, **36** Vanija, Merimot, Elijasiv, **37**

Matanija, Matenaj i Jasav, **38** I Vanije, Vinuj, Simej, **39** I Selemija
i Natan i Adaja, **40** Mahnadevaj, Sasaj, Saraj, **41** Azareilo i
Selemija, Semarija, **42** Salum, Amarija, Josif; **43** Od sinova
Nevovijeh: Jesilo, Matanija, Zavad, Zevina, Jadav, Joilo i Venaja.
44 Svi se ovi bijahu oženili tuđinkama i neke između njih bijahu i
djecu izrodile.

Nehemija

1 Rijeèi Nemije sina Ahalijina. Mjeseca Hisleva godine dvadesete
kad bijah u Susanu gradu, **2** Doðe Ananije jedan od braæe moje
s nekima iz Judeje; i zapitah ih za Judejce, za ostatak što bješe
ostao od ropstva, i za Jerusalim. **3** A oni mi rekoše: ostatak što
osta od ropstva ondje u zemlji, u velikoj je nevolji i sramoti, i zid
je Jerusalimski razvaljen i vrata su mu ognjem popaljena. **4** A
kad èuh te rijeèi, sjedoh i plakah, i tužih nekoliko dana, i postih i
molih se pred Bogom nebeskim, **5** I rekoh: oh Gospode Bože
nebeski, Bože veliki i strašni, koji èuvaš zavjet i milost onima koji
te ljube i drže tvoje zapovijesti. **6** Neka bude uho tvoje prignuto i
oèi tvoje otvorene da èuješ molitvu sluge svojega kojom se sada
molim pred tobom dan i noæ za sinove Izrailjeve, sluge tvoje, i
ispovijedam grijehe sinova Izrailjevijeh kojima ti zgriješismo. **7**
Skrivismo ti i ne držasmo zapovijesti ni uredaba ni zakona koje
si zapovjedio preko Mojsija sluge svojega. **8** Ali se opomeni
rijeèi koju si zapovjedio Mojsiju sluzi svojemu govoreæi: vi æete
zgriješiti i ja æu vas rasijati među narode; **9** Ali ako se obratite
k meni i stanete držati zapovijesti moje i tvoriti ih, ako budete
zagnani i na kraj svijeta, sabraæu vas odande i odvešæu vas na
mjesto koje sam izabrao da ondje nastanim ime svoje. **10** A ovo
su sluge tvoje i narod tvoj, koji si iskupio silom svojom velikom i
rukom svojom krjepkom. **11** Oh Gospode! neka bude uho tvoje
prignuto k molitvi sluge tvojega i k molitvi sluga tvojih, koji su radi
bojati se imena tvojega, i daj danas sreæu sluzi svojemu i uèini
da nađe milost pred ovijem èovjekom. A ja bijah peharnik carev.

2 A mjeseca Nisana godine dvadesete Artakserksa cara bijaše
vino pred njim, i ja uzev vino dadoh ga caru. A pređe ne bijah
neveseo pred njim. **2** I reèe mi car: što si lica nevesela, kad

nijesi bolestan? nije drugo nego tuga u srcu. A ja se uplaših
vrlo. **3** I rekoh caru: da je živ car dovijeka! kako ne bih bio lica
nevesela, kad je grad gdje su grobovi mojih otaca opustio i
vrata mu ognjem spaljena? **4** A car mi reèe: šta hoæeš? Tada
se pomolih Bogu nebeskomu, **5** I rekoh caru: ako je ugodno
caru i ako ti je mio sluga tvoj, pošlji me u Judeju u grad gdje
su grobovi otaca mojih da ga sagradim. **6** A car mi reèe, a
žena njegova sjeđaše do njega: koliko ti vremena treba na put, i
kad æeš se vratiti? I bi ugodno caru, i pusti me kad mu kazah
vrijeme. **7** Potom rekoh caru: ako je ugodno caru, da mi se da
knjiga na knezove preko rijeke da me prate dokle ne doðem
u Judeju, **8** I knjiga na Asafa èuvara šume careve da mi da
drva za brvna na vrata od dvora uz dom Božji i za zid gradski i
za kuæu u koju æu uæi. I dade mi car, jer dobra ruka Boga
mojega bješe nada mnom. **9** I tako doðoh ka knezovima preko
rijeke, i dadoh im knjige careve. A car posla sa mnom vojvode
i konjike. **10** A kad to èu Sanavalat Oronjanin i Tovija sluga
Amonac, bi im vrlo mrsko što doðe èovjek da se postara za
dobro sinovima Izrailjevijem. **11** Potom doðoh u Jerusalim, i bih
ondje tri dana. **12** Pa ustah noæu s nekoliko ljudi, a nikomu ne
kazah što mi je Bog moj dao u srce da uèinim u Jerusalimu; i ne
imah kljuseta sa sobom osim onoga na kom jahah. **13** I izidoh
noæu na vrata od doline, na izvor zmajevski, i na vrata gnojna, i
razgledah zidove Jerusalimske kako bjehu razvaljeni i kako mu
vrata bjehu ognjem popaljena. **14** Otuda proðoh na izvorska
vrata i na carsko jezero, a ondje ne bješe mjesta da kljuse poda
mnom priječe. **15** Zato jahah uz potok po noæi i razgledah
zid, pa se vratih na vrata od doline, i tako doðoh natrag. **16**
Ali poglavari ne znadijahu kuda sam išao ni šta sam radio, jer

do tada ne bijah ništa rekao ni Judejcima ni sveštenicima ni
knezovima ni poglavarima ni drugima koji upravljahu poslom. **17**
Zato im rekoh: vidite u kakvom smo zlu, Jerusalim pust i vrata
mu popaljena ognjem; dajte da zidamo zidove Jerusalimske, da
više ne budemo rug. **18** I kazah im kako je dobra ruka Boga
mojega nada mnom i rijeèi careve koje mi je rekao. Tada rekoše:
ustanimo i zidajmo. I ukrijepiše im se ruke na dobro. **19** A kad to
èu Sanavalat Oronjanin i Tovija sluga Amonac i Gisem Arapin,
potsmijevaše nam se i rugaše nam se govoreæi: šta to radite?
da se neæete odmetnuti caru? **20** A ja im odgovorih i rekoh:
Bog nebeski daæe nam sreæu, a mi sluge njegove ustasmo i
zidamo; ali vi nemate dijela ni prava ni spomena u Jerusalimu.

3 I usta Elijasiv poglavar sveštenièki i braæa njegova sveštenici
i zidaše vrata ovèija, i osvetiše ih i metnuše im krila, i osvetiše
ih do kule Meje, do kule Ananeilove. **2** A do njega zidaše
Jerihonjani, a do njih zida Zahur sin Imrijev; **3** A vrata riblja
zidaše sinovi Asenajini, oni ih pobrvnaše i metnuše krila i brave i
prijevornice. **4** A do njih opravlja Merimot sin Urije sina Akosova;
a do njih opravlja Mesulam sin Varahije sina Mesizaveilova; a do
njih opravlja Sadok sin Vanin. **5** A do njih opravljaše Tekojani, ali
poglavice njihove ne saviše vrata svojega na službu Gospodu
svojemu. **6** A stara vrata opravlja Jodaj sin Fasejin i Mesulam sin
Vesodijin, oni ih pobrvnaše i metnuše krila i brave i prijevornice.
7 A do njih opravljaše Melatija Gavaonjanin i Jadon Meronjanin,
ljudi iz Gavaona i iz Mispe do stolice kneza s ove strane rijeke.
8 Do njih opravlja Uzilo sin Arahijin zlatar; a do njega opravlja
Ananija sin apotekarski. I ostaviše Jerusalim do širokoga zida.
9 A do njih opravlja Refaja sin Orov poglavar nad polovinom
kraja Jerusalimskoga. **10** A do njih opravlja Jedaja sin Arumafov

prema svojoj kuæi, a do njega opravlja Hatus sin Asavnijin. **11**
Toliko opravlja Malhija sin Harimov i Asuv sin Fat-Moavov i kulu
kod peæi. **12** A do njega opravlja Salum sin Loisov, poglavar
nad polovinom kraja Jerusalimskoga sa kæerima svojim. **13**
Vrata dolinska opravlja Anun sa stanovnicima Zanojskim; oni ih
sagradiše i metnuše krila i brave i prijevornice, i tisuæu lakata
zida do gnojnijeh vrata. **14** A gnojna vrata opravlja Malhija sin
Rihavov poglavar nad krajem Vet-Keremskim, on ih sagradi i
metnu krila i brave i prijevornice. **15** A vrata izvorska opravlja
Salum sin Hol-Ozin, poglavar nad krajem u Mispi, on ih sagradi
i pokri i metnu im krila i brave i prijevornice; i zid kod banje
Siloamske od vrta careva do basamaka koji slaze iz grada
Davidova. **16** Za njim opravlja Nemija sin Azvukov poglavar nad
polovinom kraja Vet-Surskoga do prema grobovima Davidovijem
i do jezera naèinjenoga i do kuæe junaèke. **17** Za njim opravljaše
Leviti, Reum sin Vanijev, a do njega opravlja Asavija poglavar
nad polovinom kraja Keilskoga sa svojim krajem. **18** Za njim
opravljaše braæa njihova, Vavaj sin Inadadov poglavar nad
polovinom kraja Keilskoga. **19** A do njega opravlja Eser sin Isusov
poglavar od Mispe toliko prema mjestu kuda se ide k riznici na
uglu. **20** Za njim razgorjevši se Varuh sin Zavajev opravlja toliko
od ugla do vrata od kuæe Elijasiva poglavara svešteniècoga.
21 Za njim opravlja Merimot sin Urije sina Akosova toliko od
vrata kuæe Elijasivove do kraja kuæe Elijasivove. **22** A za njim
opravljaše sveštenici koji življahu u ravnici. **23** Za njima opravlja
Venijamin i Asuv prema svojim kuæama; a za njima opravlja
Azarija sin Masije sina Ananijina uz svoju kuæu. **24** Za njim
opravlja Vinuj sin Inadadov toliko od kuæe Azarijine do savitka i
do ugla. **25** Falal sin Uzajev opravlja prema savitku i prema kuli

koja se izdiže iz gornjega doma careva kod trijema tamnièkoga;
za njim Fedaja sin Farosov; **26** I Netineji koji življahu u Ofilu, do
prema vratima vodenijem na istok i kuli visokoj; **27** Za njima
opravljaše Tekojani toliko prema velikoj kuli visokoj do zida
Ofilskoga; **28** Od vrata konjskih opravljaše sveštenici svaki
prema svojoj kuæi; **29** Za njima opravlja Sadok sin Imirov prema
svojoj kuæi; a za njim opravlja Semaja sin Sehanijin èuvar vrata
istoènijeh; **30** Za njim opravlja Ananija sin Selemijin i Anun
šesti sin Salafov, toliko; za njima opravlja Mesulam sin Varahijin
prema svojoj klijeti; **31** Za njim opravlja Malhija sin zlatarev
do kuæe Netinejske i trgovaèke prema vratima Mifkadskim do
uzbrdice na uglu; **32** A između uzbrdice na uglu i ovèjih vrata
opravljaše zlatari i trgovci.

4 A kad èu Sanavalat da zidamo zid, razgnjevi se i rasrdi se
vrlo, i rugaše se Jevrejima, **2** I govoraše pred braæom svojom i
vojnicima Samarijskim: šta rade ti nemoæni Judejci? hoæemo li
ih ostaviti? hoæe li prinositi žrtve? hoæe li sada svršiti? eda
li æe u život povratiti iz praha kamenje spaljeno? **3** A Tovija
Amonac koji bijaše uza nj reèe: neka zidaju; da lisica dođe,
provaliæe kameni zid njihov. **4** Èuj, Bože naš, kako nas preziru;
obrati rug njihov na njihovu glavu, i daj da budu grabež u zemlji
gdje bi robovali. **5** I ne pokrivaj bezakonja njihova, i grijeh njihov
da se ne izbriše pred tobom, jer te dražiše za one koji zidaju. **6** I
tako zidasmo zid, i sav se zid sastavi do polovine, i narod imaše
volju da radi. **7** A kad èu Sanavalat i Tovija i Arapi i Amonci i
Azoæani da se opravlja zid Jerusalimski i da se poèelo zatvorati
što je provaljeno, razgnjeviše se vrlo; **8** I složiše se svi zajedno
da dođu i da udare na Jerusalim i da smetu. **9** A mi se molismo
Bogu svojemu i postavljasmo stražu prema njima dan i noæ od

straha njihova. **10** A Judejci rekoše: klonula je snaga nosiocima,
a praha ima mnogo, ne možemo zidati zida. **11** A naši neprijatelji
rekoše: da ne doznadu i ne opaze dokle ne doðemo usred njih,
pa æemo ih pobiti i prekinuti posao. **12** Ali doðoše Judejci koji
kod njih življahu, i kazaše nam deset puta: èuvajte sva mjesta
kuda se ide k nama. **13** Tada namjestih narod u nizima iza zida
i na strmenima, postavih narod po porodicama s maèevima i
kopljima i lukovima. **14** I razgledavši ustah i rekoh starješinama i
glavarima i ostalom narodu: ne bojte ih se. Pomenite Gospoda
velikoga i strašnoga, i bijte se za braæu svoju, za sinove svoje
i kæeri svoje, za žene svoje i kuæe svoje. **15** A kad èuše
neprijatelji naši da smo doznali, razbi Gospod njihovu namjeru, i
mi se vratismo svi k zidu, svaki na svoj posao. **16** I od tada
polovina mojih momaka poslovaše, a druga polovina držaše
koplja i štitove i lukove i oklope, i knezovi stajahu iza svega
doma Judina. **17** I koji zidahu i koji nošahu teret i koji tovarahu,
svaki jednom rukom raðaše a u drugoj držaše koplje. **18** A koji
zidahu, svaki imahu maè pripasan uz bedricu, i tako zidahu. A
trubaè stajaše kod mene. **19** Jer rekoh starješinama i glavarima i
ostalom narodu: posao je velik i dug, i mi smo se rasuli po zidu
daleko jedan od drugoga. **20** Gdje èujete trubu da trubi, onamo
trèite k nama; Bog naš vojevaæe za nas. **21** Tako raðasmo
posao, i polovina ih držaše koplja od zore pa dokle zvijezde ne
izidu. **22** U to vrijeme još rekoh narodu: svaki s momkom svojim
neka noæuje u Jerusalimu da bi nam noæu stražili a danju radili.
23 A ja i moja braæa i momci moji i stražari što idu za mnom
neæemo svlaèiti sa sebe haljina; u svakoga da je maè i voda.

5 I stade velika vika ljudi i žena na braæu njihovu Judejce. **2** Jer
neki govorahu: nas i sinova naših i kæeri naših ima mnogo; da

dobavimo žita da jedemo i ostanemo živi. **3** Drugi opet govorahu:
da založimo polja svoja i vinograde i kuæe da dobijemo žita
u ovoj gladi. **4** Još drugi govorahu: da uzajmimo novaca na
polja svoja i vinograde za danak carski. **5** A tijelo je naše kao
tijelo braæe naše, sinovi naši kao njihovi sinovi, i eto treba da
damo sinove svoje i kæeri svoje u roblje, i neke kæeri naše veæ
su robinje, a mi ne možemo ništa, jer polja naša i vinograde
naše drže drugi. **6** Zato se rasrdih vrlo kad èuh viku njihovu i te
rijeèi. **7** I smislih u srcu svom i ukorih knezove i poglavare, i
rekoh im: vi meæete bremena svaki na brata svojega. I sazvah
veliki zbor njih radi. **8** I rekoh im: mi otkupismo koliko mogosmo
braæu svoju Judejce što bjehu prodani narodima; a vi li æete
prodavati braæu svoju ili æe se prodavati nama? A oni umukoše
i ne naðoše što bi odgovorili. **9** I rekoh: nije dobro što radite. Ne
treba li vam hoditi u strahu Boga našega da nam se ne rugaju
narodi, neprijatelji naši? **10** I ja i braæa moja i momci moji davali
smo im novaca i žita; ali oprostimo im taj dug. **11** Hajde vratite
im danas polja njihova i vinograde i maslinike i kuæe i što im na
stotinu uzimate od novca i žita i vina i ulja. **12** A oni odgovoriše:
vratiæemo i neæemo iskati od njih; uèiniæemo kako veliš. Tada
sazvah sveštenike, i zakleh ih da æe tako uèiniti. **13** I istresoh
njedra svoja i rekoh: ovako da istrese Bog svakoga iz kuæe
njegove i iz truda njegova ko god ne ispuni ove rijeèi, i ovako
da se istrese i bude prazan. I sav zbor reèe: amin. I hvališe
Gospoda, i uèini narod po toj rijeèi. **14** I otkad mi car zapovjedi
da im budem upravitelj u zemlji Judinoj, od godine dvadesete do
trideset druge godine cara Artakserksa, dvanaest godina, ja i
braæa moja ne jedosmo hrane upraviteljske. **15** A preðašnji
upravitelji koji bijahu prije mene bijahu teški narodu uzimajuæi od

njega hljeba i vina osim èetrdeset sikala srebra, i sluge njihove
zapovijedahu po narodu; ali ja tako ne èinih bojeæi se Boga. **16**
Nego i oko građenja zida radih, i ne kupismo njive; i svi momci
moji bijahu skupa ondje na poslu. **17** I Judejaca i poglavara sto i
pedeset ljudi i koji dolažahu k nama iz okolnijeh naroda bijahu
za mojim stolom. **18** I gotovljaše se svaki dan po jedno goveèe,
šest ovaca izabranijeh, i ptice gotovljahu mi se, i svakih deset
dana davaše se svakojakoga vina izobila. I opet ne iskah hrane
upraviteljske; jer služba bješe teška narodu. **19** Pomeni me,
Bože moj, na dobro za sve što sam èinio ovomu narodu.

6 A kad èu Sanavalat i Tovija i Gisem Arapin i ostali naši
neprijatelji da sam sazidao zid i da nije ostalo u njemu ništa
provaljeno, a do tada još ne bijah namjestio krila na vrata, **2**
Posla Sanavalat i Gisem k meni i poruèi: hodi da se sastanemo
u kom selu u polju Ononskom. A oni mišljahu zlo po me. **3** I
poslah k njima glasnike i poruèih: u poslu sam velikom, zato ne
mogu doæi. Jer bi stao posao kad bih ga ostavio da doðem k
vama. **4** I slaše tako k meni èetiri puta; i ja im onako odgovorih.
5 Tada Sanavalat posla k meni tako peti put slugu svojega s
knjigom otvorenom u ruci. **6** A u njoj pisaše: èuje se po narodima
i Gasmuj kaže da se ti i Judejci mislite odmetnuti, zato zidaš zid,
i hoæeš da im budeš car, kako se govori, **7** I da si postavio
proroke da razglašuju za tebe u Jerusalimu i govore: car je u
Judeji. A to æe doæi do cara; nego hodi da se dogovorimo. **8**
Tada poslah k njemu i poruèih: nije tako kako ti kažeš; nego
si sam izmislio. **9** Jer oni svi šæahu nas uplašiti govoreæi:
klonuæe ruke njihove od posla i neæe se svršiti. Zato, Bože,
ukrijepi ruke moje. **10** Jošte otidoh u kuæu Semaji sinu Dalaje
sina Metaveilova, koji se bješe zatvorio, i reèe mi: da otidemo

zajedno u dom Božji usred crkve i da zaključamo vrata crkvi, jer
æe doæi da te ubiju, doæi æe noæu da te ubiju. **11** A ja rekoh:
zar æe èovjek kakav sam ja bježati? ili ko bi ovaki kakav sam ja
ušao u crkvu da ostane u životu? neæu iæi. **12** I razumjeh da ga
nije Bog poslao, nego to proroštvo kaza za me, jer ga Tovija i
Sanavalat potkupiše. **13** Zato bješe potkupljen da me uplaši da
onako uèinim i zgriješim da bih se osramotio da me mogu ružiti.
14 Pomeni, Bože moj, Toviju i Sanavalata po ovijem djelima
njihovijem, i Noadiju proroèicu i druge proroke koji me šæahu
uplašiti. **15** I tako dovrši se zid dvadeset petoga dana mjeseca
Elula za pedeset i dva dana. **16** I kad èuše svi neprijatelji naši
i vidješe svi narodi koji bijahu oko nas, uplašiše se vrlo, jer
poznaše da je Bog naš uèinio to djelo. **17** I u one dane mnogi
glavari Judejski slahu knjige Toviji, i od Tovije njima dolažahu
knjige. **18** Jer mnogi Judejci bijahu mu se zakleli; jer bješe zet
Sehaniji sinu Arahovu, i Joanan sin njegov bješe oženjen kæerju
Mesulama sina Varahijina. **19** I govorahu preda mnom dobro o
njemu, i rijeèi moje dokazivahu mu; i Tovija slaše knjige da me
uplaši.

7 A kad se sazida zid i namjestih vrata, i postavljeni biše vratari
i pjevaèi i Leviti, **2** Zapovjedih Ananiju bratu svojemu i Ananiji
zapovjedniku od grada Jerusalimskoga, jer bješe vjeran èovjek i
bojaše se Boga više nego mnogi, **3** I rekoh im: da se ne otvoraju
vrata Jerusalimska dokle sunce ne ogrije, i kad oni što stoje
ondje zatvore vrata, ogledajte, i da se postave stražari između
stanovnika Jerusalimskih, svaki na svoju stražu i svaki prema
svojoj kuæi. **4** A grad bijaše širok i velik, ali naroda bješe malo u
njemu i kuæe ne bjehu pograđene. **5** I Bog moj dade mi u srce,
te sabrah glavare i starješine i narod da se izbroje po plemenima.

I naðoh knjigu, u kojoj bijaše prijepis onijeh koji se vratiše prvi
put; i naðoh u njoj zapisano: **6** Ovo su ljudi iz ovoga kraja što
se vratiše iz ropstva između onijeh koji biše preseljeni, koje
preseli Navuhodonosor car Vavilonski, pa se vratiše u Jerusalim
i u Judeju, svaki u svoj grad, **7** Koji doðoše sa Zorovaveljem,
Isusom, Nemijom, Azarijom, Ramijom, Namanijem, Mardohejem,
Vilsanom, Misperetom, Vigvajem, Neumom, Vanom; na broj
bješe ljudi naroda Izrailjeva: **8** Sinova Farosovijeh dvije tisuæe i
sto i sedamdeset i dva; **9** Sinova Sefatijinih trista i sedamdeset i
dva; **10** Sinova Arahovijeh šest stotina i pedeset i dva; **11** Sinova
Fat-Moavovijeh, od sinova Isusovijeh i Joavovijeh dvije tisuæe i
osam stotina i osamnaest; **12** Sinova Elamovijeh tisuæa i dvjesta
i pedeset i èetiri; **13** Sinova Zatujevih osam stotina i èetrdeset i
pet; **14** Sinova Zahajevih sedam stotina i šezdeset; **15** Sinova
Vinujevih šest stotina i èetrdeset i osam; **16** Sinova Vivajevih
šest stotina i dvadeset i osam; **17** Sinova Azgadovijeh dvije
tisuæe i tri stotine i dvadeset i dva; **18** Sinova Adonikamovijeh
šest stotina i šezdeset i sedam; **19** Sinova Vigvajevijeh dvije
tisuæe i šezdeset i sedam; **20** Sinova Adinovijeh šest stotina
i pedeset i pet; **21** Sinova Atirovijeh od Jezekije devedeset
i osam; **22** Sinova Asumovijeh trista i dvadeset i osam; **23**
Sinova Visajevijeh trista i dvadeset i èetiri; **24** Sinova Arifovijeh
sto i dvanaest; **25** Sinova Gavaonskih devedeset i pet; **26**
Ljudi iz Vitlejema i Netofata sto i osamdeset i osam; **27** Ljudi
iz Anatota sto i dvadeset i osam; **28** Ljudi iz Vet-Asmaveta
èetrdeset i dva; **29** Ljudi iz Kirijat-Jarima, Hefire i Virota sedam
stotina i èetrdeset i tri; **30** Ljudi iz Rame i Gavaje šest stotina i
dvadeset i jedan; **31** Ljudi iz Mihmasa sto i dvadeset i dva; **32**
Ljudi iz Vetilja i Gaja sto i dvadeset i tri; **33** Ljudi iz drugoga

Nevona pedeset i dva; **34** Sinova Elama drugoga tisuæa i
dvjesta i pedeset; **35** Sinova Harimovijeh trista i dvadeset; **36**
Sinova Jerihonskih trista i èetrdeset i pet; **37** Sinova Lodskih,
Adidskih i Ononskih sedam stotina i dvadeset i jedan; **38** Sinova
Senajskih tri tisuæe i devet stotina i trideset; **39** Sveštenika:
sinova Jedajinih od doma Isusova devet stotina i sedamdeset
i tri; **40** Sinova Imirovijeh tisuæa i pedeset i dva; **41** Sinova
Pashorovijeh tisuæa i dvjesta i èetrdeset i sedam; **42** Sinova
Harimovijeh tisuæa i sedamnaest; **43** Levita: sinova Isusovijeh i
Kadmilovijeh između sinova Odavijinih sedamdeset i èetiri; **44**
Pjevaèa: sinova Asafovijeh sto i èetrdeset i osam; **45** Vratara:
sinova Salumovijeh, sinova Atirovijeh, sinova Talmonovijeh,
sinova Akuvovijeh, sinova Atitinijeh, sinova Sovajevijeh sto i
trideset i osam; **46** Netineja: sinova Sišinijeh, sinova Asufinijeh,
sinova Tavaotovijeh, **47** Sinova Kirosovijeh, sinova Sijajinih,
sinova Fadanovijeh, **48** Sinova Levaninih, sinova Agavinih,
sinova Salmajevih, **49** Sinova Ananovijeh, sinova Gidilovijeh,
sinova Garovijeh, **50** Sinova Reajinih, sinova Resinovijeh, sinova
Nekodinijeh, **51** Sinova Gazamovijeh, sinova Uzinijeh, sinova
Fasejinih, **52** Sinova Visajevih, sinova Meunimovijeh, sinova
Nafusesimovijeh, **53** Sinova Vakvukovijeh, sinova Akufinijeh,
sinova Arurovijeh, **54** Sinova Vaslitovijeh, sinova Meidinijeh,
sinova Arsinijeh, **55** Sinova Varkosovijeh, sinova Sisarinijeh,
sinova Taminijeh, **56** Sinova Nesijinih, sinova Atifinih; **57** Sinova
sluga Solomunovijeh: sinova Sotajevih, sinova Soferetovih,
sinova Feridinijeh, **58** Sinova Jalinijeh, sinova Darkonovijeh,
sinova Gidilovijeh, **59** Sinova Sefatijinih, sinova Atilovijeh, sinova
Fohereta od Sevajima, sinova Amonovijeh, **60** Svega Netineja
i sinova sluga Solomunovijeh, trista i devedeset i dva. **61** I

ovi doðoše iz Tel-Meleha i Tel-Arise, Heruv, Adon i Imir, ali ne
mogoše pokazati otaèkoga doma svojega i sjemena svojega,
eda li su od Izrailja, **62** I sinovi Delajini, sinovi Tovijini, sinovi
Nekodini, njih šest stotina i èetrdeset i dva, **63** I od sveštenika:
sinovi Avajini, sinovi Akosovi, sinovi Varzelaja, koji se oženi
između kæeri Varzelaja Galaðanina, te se prozva njihovijem
imenom. **64** Oni tražiše po knjigama da bi pokazali rod svoj, ali
se ne nađe, zato biše odluèeni od sveštenstva. **65** I zaprijeti
im Tirsata da ne jedu od svetinje nad svetinjama dokle ne
nastane sveštenik s Urimom i Tumimom. **66** Svega zbora skupa
bješe èetrdeset i dvije tisuæe i tri stotine i šezdeset, **67** Osim
sluga njihovijeh i sluškinja njihovijeh, kojih bješe sedam tisuæa
i tri stotine i trideset i sedam; i među njima bješe pjevaèa i
pjevaèica dvjesta i èetrdeset i pet; **68** Imahu sedam stotina i
trideset i šest konja, dvije stotine i èetrdeset i pet masaka, **69**
Èetiri stotine i trideset i pet kamila, šest tisuæa i sedam stotina
i dvadeset magaraca. **70** Tada neki između glavara domova
otaèkih priložiše na posao. Tirsata dade u riznicu tisuæu drama
zlata, pedeset èaša, pet stotina i trideset haljina svešteniècki h. **71**
A glavari domova otaèkih dadoše u riznicu za posao dvadeset
tisuæa drama zlata, i srebra dvije tisuæe i dvjesta mina. **72** A što
dade ostali narod bješe dvadeset tisuæa drama zlata, i dvije
tisuæe mina srebra, i šezdeset i sedam haljina svešteniècki h. **73** I
tako se naseliše sveštenici i Leviti i vratari i pjevaèi i ljudi iz
naroda i Netineji i sav Izrailj u svojim gradovima; i kad dođe
sedmi mjesec, sinovi Izrailjevi bijahu u svojim gradovima.

8 Tada se skupi sav narod jednodušno na ulicu koja je pred
vratima vodenijem, i rekoše Jezdri književniku da donese knjigu
zakona Mojsijeva koji dade Gospod Izrailju. **2** I donese Jezdra

sveštenik zakon pred zbor, u kom bjehu ljudi i žene i svi koji
mogahu razumjeti, prvoga dana sedmoga mjeseca. **3** I èita
je na ulici koja je pred vratima vodenijem od jutra do podne
pred ljudima i ženama i onijem koji mogahu razumjeti, i uši
svemu narodu bijahu obraæene ka knjizi zakonskoj. **4** A Jezdra
književnik stajaše na mjestu povisoku, koje bjehu naèinili od
drveta za to; i do njega stajaše Matatija i Sema i Anaja i Urija
i Helkija i Masija s desne strane, a s lijeve Fedaja i Misailo i
Malhija i Asum i Asvadana, Zaharija i Mesulam. **5** I otvori Jezdra
knjigu na vidiku svemu narodu, jer bijaše više svega naroda, i
kad je otvori, usta sav narod. **6** I Jezdra blagoslovi Gospoda
Boga velikoga, a sav narod odgovori: amin, amin, podigavši ruke
svoje, pa se saviše i pokloniše se Gospodu licem do zemlje. **7**
A Isus i Vanije i Serevija, Jamin, Akuv, Savetaj, Odija, Masija,
Kelita, Azarija, Jozavad, Anan, Felaja i drugi Leviti pouèavahu
narod zakonu, i narod stajaše na mjestu. **8** I èitahu knjigu, zakon
Božji, razgovijetno, i razlagahu smisao, te se razumijevaše što
se èitaše. **9** Potom Nemija, koji je Tirsata, i sveštenik Jezdra
književnik i Leviti koji pouèavahu narod, rekoše svemu narodu:
ovaj je dan svet Gospodu Bogu vašemu; ne tužite ni plaèite.
Jer plakaše sav narod slušajuæi što govori zakon. **10** I reèe
im: idite i jedite pretilo i pijte slatko i šaljite dijelove onima koji
nemaju ništa zgotovljeno, jer je ovaj dan svet Gospodu našemu.
Zato ne budite žalosni, jer je radost Gospodnja vaša sila. **11** I
Leviti utišaše narod govoreæi: muèite, jer je ovaj dan svet, i
ne budite žalosni. **12** I otide sav narod da jede i pije i da šalje
dijelove, i veseliše se veoma što razumješe rijeèi koje im se
kazaše. **13** A sjutradan skupiše se glavari domova otaèkih iz
svega naroda, sveštenici i Leviti, k Jezdri književniku da uèe što

zakon govori. **14** I nađoše napisano u zakonu da je Gospod
zapovjedio preko Mojsija da sinovi Izrailjevi borave u sjenicama
na praznik sedmoga mjeseca. **15** I objaviše i proglasiše po
svijem gradovima svojim i u Jerusalimu govoreæi: idite u goru, i
donesite granja maslinova i granja od divlje masline i granja
mirtova i palmova i granja od šumnatijeh drveta, da naèinite
sjenice, kako je napisano. **16** I narod izide i donese i naèini
sjenice svaki na svom krovu i u svom trijemu i u trijemovima
doma Božijega i na ulici kod vrata vodenijeh i na ulici kod vrata
Jefremovijeh. **17** I tako naèini sjenice sav zbor, što se bješe
vratio iz ropstva, i boravljahu pod sjenicama. A od vremena
Isusa sina Navina do toga dana ne èiniše tako sinovi Izrailjevi. I
bi veselje veoma veliko. **18** I èitaše se knjiga zakona Božijega
svaki dan, od prvoga dana do pošljednjega; i praznovaše praznik
sedam dana, a osmi dan bi sabor, kako je uređeno.

9 Potom dvadeset èetvrtoga dana toga mjeseca skupiše se
sinovi Izrailjevi posteæi i u kostrijeti i posuvši se zemljom. **2**
I odvoji se sjeme Izrailjevo od svijeh tuđinaca, i stadoše te
ispovijedahu grijehe svoje i bezakonja otaca svojih. **3** I stajahu na
svom mjestu, te im se èitaše zakon Gospoda Boga njihova èetvrt
dana, a drugu èetvrt ispovijedahu se i poklanjahu se Gospodu
Bogu svojemu. **4** A Isus i Vanije, Kadmilo, Sevanija, Vunije,
Serevija, Vanije i Hananije popevši se na mjesto podignuto za
Levite vapijahu glasom velikim ka Gospodu Bogu svojemu. **5** I
rekoše Leviti Isus i Kadmilo, Vanije, Asavnija, Serevija, Odija,
Sevanija i Petaja: ustanite, blagosiljajte Gospoda Boga svojega
od vijeka do vijeka; i da se blagosilja ime tvoje slavno i uzvišeno
svrh svakoga blagoslova i hvale. **6** Ti si sam Gospod; ti si
stvorio nebo, nebesa nad nebesima i svu vojsku njihovu, zemlju

i sve što je na njoj, mora i sve što je u njima, i ti oživljavaš
sve to, i vojska nebeska tebi se klanja. **7** Ti si Gospod Bog,
koji si izabrao Avrama i izveo iz Ura Haldejskoga i nadio mu
ime Avraam; **8** I našao si srce njegovo vjerno pred sobom, i
uèinio si s njim zavjet da æeš dati zemlju Hanansku, Hetejsku,
Amorejsku, Ferezejsku i Jevusejsku i Gergesejsku, da æeš dati
sjemenu njegovu, i ispunio si rijeèi svoje, jer si pravedan. **9** Jer
si pogledao na muku otaca naših u Misiru, i viku njihovu èuo si
na Moru Crvenom; **10** I uèinio si znake i èudesa na Faraonu i na
svijem slugama njegovijem i na svem narodu zemlje njegove,
jer si znao da su obijesno postupali s njima; i stekao si sebi
ime, kao što se vidi danas. **11** I more si razdvojio pred njima, te
prijeðoše posred mora suhim, i bacio si u dubine one koji ih
gnahu kao kamen u vodu. **12** I u stupu od oblaka vodio si ih
danju a noæu u stupu ognjenom svijetleæi im putem kojim æe
iæi. **13** I sišao si na goru Sinajsku i govorio s njima s neba, i dao
im sudove prave i zakone istinite, uredbe i zapovijesti dobre. **14** I
obznanio si im subotu svoju svetu, i dao im zapovijesti i uredbe i
zakon preko Mojsija sluge svojega. **15** I hljeb s neba dao si im u
gladi njihovoj, i vodu iz kamena izveo si im u žeđi njihovoj, i
rekao si im da idu i naslijede zemlju za koju si podigao ruku
svoju da æeš im je dati. **16** Ali oni i oci naši uzobijestiše se i
otvrdnuše vratom svojim i ne slušaše zapovijesti tvojih. **17** Ne
htješe slušati, i ne opominjaše se èudesa tvojih koja si im èinio,
nego otvrdnuše vratom svojim, i u odmetu svom postavljaše sebi
voða da se vrate u ropstvo svoje. Ali ti, Bože, koji opraštaš, koji
si žalostiv i milostiv, koji dugo trpiš i velike si milosti, nijesi ih
ostavio. **18** I onda kad naèiniše sebi tele liveno i rekoše: ovo je
tvoj Bog koji te je izveo iz Misira, i huliše veoma, **19** Ni onda ih

radi velike milosti svoje nijesi ostavio u pustinji; stup od oblaka
nije otstupao od njih danju vodeæi ih putem, niti stup ognjeni
noæu svijetleæi im putem kojim æe iæi. **20** I dao si im dobri
svoj duh da ih urazumljuje, i mane svoje nijesi ustegao od usta
njihovijeh, i vode si im dao u žeđi njihovoj. **21** I èetrdeset godina
hranio si ih u pustinji, ništa im nije nedostajalo: odijelo im ne
ovetša i noge im ne otekoše. **22** I dao si im carstva i narode, i
podijelio si ih po krajevima, jer naslijediše zemlju Sionovu, zemlju
cara Esevonskoga, i zemlju cara Vasanskoga; **23** I umnožio
si sinove njihove kao zvijezde nebeske, i uveo si ih u zemlju
za koju si rekao ocima njihovijem da æe uæi u nju i naslijediti
je. **24** I uđoše sinovi njihovi i naslijediše zemlju, i pokorio si im
Hananeje stanovnike zemaljske i predao ih u njihove ruke, i
careve njihove i narode zemaljske, da èine od njih što im je volja.
25 I tako uzeše tvrde gradove i zemlju rodnu, i naslijediše kuæe
pune svakoga dobra, studence iskopane, vinograde, maslinike i
voæke mnoge, i jedoše i nasitiše se i ugojiše se, i blagovahu
po velikoj tvojoj dobroti. **26** Ali te razgnjeviše i odmetnuše se
tebe: baciše zakon tvoj za leđa i proroke tvoje pobiše, koji im
svjedoèahu da bi ih obratili k tebi, i huliše veoma. **27** Zato si
ih davao u ruke neprijateljima njihovijem koji ih muèiše. A kad
u nevolji svojoj vikaše k tebi, ti si ih uslišio s neba i po velikoj
milosti svojoj davao si im izbavitelje, koji ih izbavljaše iz ruku
neprijatelja njihovijeh. **28** Ali èim otpoèinuše, opet èiniše zlo
pred tobom, zato si ih ostavljao u ruku neprijatelja njihovijeh da
vladaju njima; a kad se obraæaše i vikaše k tebi, ti si ih uslišio s
neba i izbavljao ih po milosti svojoj mnogo puta. **29** I opominjao
si ih da bi ih obratio k zakonu svojemu, ali oni bijahu obijesni i ne
slušaše zapovijesti tvojih i griješiše o tvoje zakone, koje ko vrši

živ æe biti kroz njih; i izmièuæi ramena svoja otvrdnuše vratom
svojim i ne slušaše. **30** I trpio si ih mnogo godina opominjuæi ih
duhom svojim preko proroka svojih; ali ne slušaše; tada si ih
dao u ruke narodima zemaljskim. **31** Ali radi milosti svoje velike
nijesi dao da sasvijem propadnu niti si ih ostavio, jer si Bog
milostiv i žalostiv. **32** Sada dakle, Bože naš, Bože veliki, silni i
strašni, koji èuvaš zavjet i milost, nemoj da je malo pred tobom
što nas snađe sva ova muka, careve naše, knezove i sveštenike
naše i proroke naše i oce naše i sav narod tvoj od vremena
careva Asirskih do danas. **33** Ti si pravedan u svemu što nas
je snašlo, jer si ti pravo uèinio a mi smo bezbožno radili. **34** I
carevi naši, knezovi naši i oci naši ne izvršivaše zakona tvojega
niti mariše za zapovijesti tvoje i svjedoèanstva tvoja, kojima si
im svjedoèio. **35** Jer u carstvu svom i u velikom dobru tvom
koje si im èinio, i u zemlji prostranoj i rodnoj koju si im dao, ne
služiše tebi niti se povratiše od zlijeh djela svojih. **36** Evo, mi
smo danas robovi; i još u zemlji, koju si dao ocima našim da
jedu rod njezin i dobra njezina, evo mi smo robovi u njoj. **37** I
ona rod svoj obilati rađa carevima koje si postavio nad nama za
grijehe naše, i koji gospodare nad našim tjelesima i nad stokom
našom po svojoj volji, te smo u velikoj tjeskobi. **38** A radi svega
toga èinimo tvrd zavjet i pišemo, a knezovi naši, Leviti naši,
sveštenici naši peèate.

10 A koji zapeèatiše bjehu ovi: Nemija Tirsata, sin Ahalijin,
i Sedekija, **2** Seraja, Azarija, Jeremija, **3** Pashor, Amarija,
Malhija, **4** Hatus, Sevanija, Maluh, **5** Harim, Merimot, Ovadija, **6**
Danilo, Gineton, Varuh, **7** Mesulam, Avija, Mijamin, **8** Mazija,
Vilgaj, Semaja; to bjehu sveštenici; **9** A Leviti: Isus sin Azanijin,
Vinuj između sinova Inadadovijeh, Kadmilo, **10** I braæa njihova:

Sevanija, Odija, Kelita, Felaja, Anan, **11** Miha, Reov, Asavija, **12**
Zahur, Serevija, Sevnija, **13** Odija, Vanije, Veninuj; **14** Glavari
narodni: Faros, Fat-Moav, Elam, Zatuj, Vanije, **15** Vunije, Azgad,
Vivaj, **16** Adonija, Vigvaj, Adin, **17** Atir, Jezekija, Azur, **18** Odija,
Asum, Visaj, **19** Arif, Anatot, Nevaj, **20** Magfija, Mesulam, Ezir,
21 Mesizaveilo, Sadok, Jadva, **22** Felatija, Anan, Anaja, **23** Osija,
Ananija, Asuv, **24** Lois, Fileja, Sovik, **25** Reum, Asavna, Masija,
26 Ahija, Anan, Ganan, **27** Maluh, Harim, Vana. **28** I ostali narod,
sveštenici, Leviti, vratari, pjevaèi, Netineji i svi koji se odvojiše
od naroda zemaljskih k zakonu Božijemu, žene njihove, sinovi
njihovi i kæeri njihove, svi koji znahu i razumijevahu, **29** Pristaše
s braæom svojom, glavarima svojim, i doðoše te se zakleše
i kletvom zavezaše da hodimo po zakonu Božijemu, koji je
dat preko Mojsija sluge Božijega, i da držimo i izvršujemo sve
zapovijesti Gospoda Boga svojega i zakone njegove i uredbe
njegove. **30** I da ne dajemo kæeri svojih narodima zemaljskim,
niti kæeri njihovijeh da uzimamo za sinove svoje. **31** I od naroda
zemaljskih koji donesu trg ili kaku god hranu u subotu na prodaju,
da ne uzimamo u subotu ni u drugi sveti dan, i da ostavljamo
sedme godine da poèiva zemlja i opraštamo svaki dug. **32** I
postavismo sebi uredbu da dajemo svake godine treæinu sikla
na službu u domu Boga svojega: **33** Na hljebove postavljene,
na dar svagdašnji i žrtvu paljenicu svagdašnju za subote, za
mladine i za praznike, i na svetinju i na žrtve za grijeh da se
oèišæa Izrailj, i na svako djelo u domu Boga našega. **34** I
bacasmo ždrijeb za sveštenike i Levite i narod radi nošenja drva
da se donosi u dom Boga našega po domovima otaca naših na
vrijeme od godine do godine, da gori na oltaru Gospoda Boga
našega, kako piše u zakonu; **35** I da donosimo prvine od zemlje

svoje i prvine od svakoga roda od svakoga drveta od godine
do godine u dom Gospodnji; **36** I prvence od sinova svojih i
stoke svoje, kako piše u zakonu, i prvence od goveda svojih i od
ovaca svojih da donosimo u dom Boga svojega sveštenicima
koji služe u domu Boga našega; **37** I prvine tijesta svojega i
prinose svoje i rod od svijeh drveta, vino i ulje da donosimo
sveštenicima u klijeti doma Boga svojega, i Levitima desetak od
zemlje svoje, i Leviti da uzimaju desetak po svijem mjestima
gdje uzradimo; **38** I da bude sveštenik sin Aronov s Levitima kad
Leviti uzimaju desetak, i da Leviti donose desetak od desetka
u dom Boga našega, u klijeti, u spreme njegove. **39** Jer u te
klijeti dužni su sinovi Izrailjevi i Leviti donositi prinos od žita, od
vina i ulja, gdje su sveti sudovi, i sveštenici koji služe, i vratari i
pjevaèi, da ne ostavljamo doma Boga svojega.

11 I naseliše se knezovi narodni u Jerusalimu, a ostali narod
meta ždrijeb da uzmu jednoga od deset da sjedi u Jerusalimu
svetom gradu, a ostalijeh devet dijelova po drugim gradovima. **2**
I blagoslovi narod sve ljude koji sami od svoje volje pristaše
da sjede u Jerusalimu. **3** Ovo su glavari zemaljski koji se
naseliše u Jerusalimu, a po ostalijem gradovima Judejskim
nastaniše se svaki na svojem našljedstvu po gradovima svojim
Izrailjci, sveštenici i Leviti, Netineji i sinovi sluga Solomunovijeh:
4 U Jerusalimu dakle naseliše se neki od sinova Judinijeh
i Venijaminovijeh: od sinova Judinijeh: Ataja sin Ozije, sina
Zaharije, sina Amarije, sina Sefatije, sina Maleleilova, od sinova
Faresovijeh; **5** I Masija sin Varuha sina Holoze sina Azaje,
sina Adaje, sina Jojariva, sina Zaharije, sina Silonijeva; **6**
Svega sinova Faresovijeh što se naseliše u Jerusalimu, èetiri
stotine i šezdeset i osam hrabrijeh ljudi; **7** A između sinova

Venijaminovijeh: Saluj sin Mesulama, sina Joada, sina Fedaje,
sina Kolaje, sina Masije, sina Itila, sina Isaijina, **8** I za njim
Gavaj, Salaj, devet stotina i dvadeset i osam; **9** A Joilo sin
Zihrijev bješe nad njima, a Juda sin Senujin bješe drugi nad
gradom; **10** Od sveštenika: Jedaja sin Jojarivov, Jahin, **11** Seraja
sin Helkije, sina Mesulama, sina Sadoka, sina Merajota, sina
Ahitovova, starješina u domu Božijem, **12** A braæe njihove
što služahu u domu osam stotina i dvadeset i dva; i Adaja sin
Jeroama, sina Felalije, sina Amsija, sina Zaharije, sina Pashora,
sina Malhijina, **13** I braæe njegove glavara u domovima otaèkim
dvjesta i èetrdeset i dva; i Amasaj sin Azareila, sina Azaja, sina
Mesilemota, sina Imirova, **14** I braæe njihove hrabrijeh ljudi sto i
dvadeset i osam, a nad njima bješe Zavdilo sin Gedolimov; **15** I
od Levita: Semaja sin Asuva sina Azrikama, sina Asavije, sina
Vunijeva; **16** I Savetaj, i Jozavad bijahu nad poslom spoljašnjim
za dom Božji između glavara Levitskih, **17** A Matanija sin Mihe
sina Zavdija sina Asafova bijaše poglavar koji poèinjaše hvale u
molitvi, i Vakvukija drugi između braæe svoje, i Avda sin Salije
sina Galala sina Jedutunova; **18** Svega Levita u svetom gradu
bješe dvije stotine i osamdeset i èetiri; **19** A od vratara: Akuv,
Talmon, i braæe njihove što èuvahu stražu na vratima, sto i
sedamdeset i dva; **20** A ostatak naroda Izrailjeva, sveštenika
i Levita bješe po svijem gradovima Judinijem, svak na svom
našljedstvu. **21** A Netineji naseliše se u Ofilu, i Siha i Gispa
bjehu nad Netinejima. **22** A nad Levitima u Jerusalimu bješe
Ozije sin Vanija, sina Asavije, sina Matanije, sina Mišina. Između
sinova Asafovijeh pjevaèi bijahu u službi za dom Božji. **23**
Jer bješe careva zapovijest za njih i bješe određena plata
pjevaèima za svaki dan. **24** I Petaja sin Mesizaveilov od sinova

Zare sina Judina bješe mjesto cara za svaki posao s narodom.
25 A po selima i poljima njihovijem neki od sinova Judinijeh
nastaniše se u Kirijat-Arvi i zaseocima njezinijem, i u Divonu i
zaseocima njegovijem, i u Jekavseilu i selima njegovijem, **26**
I u Jesuji i Moladi i Vet-Feletu, **27** I u Asar-Sualu i Virsaveji i
zaseocima njezinijem, **28** I u Siklagu i u Mekoni i zaseocima
njezinijem, **29** I u En-Rimonu i u Sareji i u Jarmutu, **30** U Zanoji,
u Odolamu i selima njihovijem, u Lahisu s poljem njegovijem, u
Azici i zaseocima njezinijem. I tako se naseliše od Virsaveje
do doline Enoma. **31** A sinovi Venijaminovi naseliše se od
Gavaje u Mihmasu i Aji i Vetilju i zaseocima njegovijem, **32** U
Anatotu, u Novu, u Ananiji, **33** U Asoru, u Rami, u Gitajimu,
34 U Adidu, u Sevojimu, u Nevalatu, **35** U Lodu, u Ononu, i
u dolini drvodjeljskoj. **36** A Leviti podijeliše se među Judom i
Venijaminom.

12 A ovo su sveštenici i Leviti koji doðoše sa Zorovaveljem
sinom Salatilovijem i Isusom: Seraja, Jeremija, Jezdra, **2** Amarija,
Maluh, Hatus, **3** Sehanija, Reum, Lerimot, **4** Ido, Gineto, Avija, **5**
Mijamin, Madija, Vilga, **6** Semaja, Jojariv, Jedaja, **7** Saluj, Amok,
Helkija, Jedaja. To bjehu glavari između sveštenika i braæe
svoje za vremena Isusova. **8** A Leviti: Isus, Vinuj, Kadmilo,
Serevija, Juda i Matanija, koji s braæom svojom bješe nad
pjevanjem. **9** A Vakvukija i Unije braæa njihova bijahu prema
njima u redovima svojim. **10** A Isus rodi Joakima, a Joakim
rodi Elijasiva, a Elijasiv rodi Jojadu; **11** A Jojada rodi Jonatana,
a Jonatan rodi Jadvu. **12** A za vremena Joakimova bjehu
sveštenici, glavari domova otaèkih: od doma Serajina Meraja,
od Jeremijina Ananija, **13** Od Jezdrina Mesulam, od Amarijina
Joanan, **14** Od Melihujeva Jonatan, od Sevanijina Josif, **15** Od

Harimova Adna, od Merajotova Elkaj, **16** Od Idova Zaharija,
od Ginetova Mesulam, **17** Od Avijina Zihrije, od Minijaminova i
Moadijina Filtaj, **18** Od Vilžina Samuja, od Semajina Jonatan,
19 Od Jojarivova Matenaj, od Jedajina Ozije, **20** Od Salajeva
Kalaj, od Amokova Ever, **21** Od Helkijina Asavija, od Jedajina
Natanailo. **22** A Leviti, glavari domova otaèkih, za vremena
Elijasiva, Jojade, Joanana i Jadve biše popisani sa sveštenicima
do carovanja Darija cara Persijskoga; **23** Sinovi Levijevi, glavari
domova otaèkih, biše popisani u knjizi dnevnika do vremena
Joanana sina Elijasivova; **24** I glavari Levitski bjehu: Asavija,
Serevija i Isus sin Kadmilov i braæa njihova prema njima da
hvale i slave Boga po zapovijesti Davida èovjeka Božijega, red
prema redu; **25** Matanija i Vakvukija, Ovadija, Mesulam, Talmon,
Akuv, bijahu vratari koji èuvahu stražu kod riznica na vratima.
26 Ti bijahu za vremena Joakima sina Isusa sina Josedekova
i za vremena Nemije kneza i sveštenika Jezdre književnika.
27 A kad se osveæivaše zid Jerusalimski, tražiše Levite po
svijem mjestima njihovijem da ih dovedu u Jerusalim da se
svrši posveæenje s veseljem, hvalom i pjesmama uz kimvale,
psaltire i gusle. **28** I skupiše se sinovi pjevaèki i iz ravnica
oko Jerusalima i iz sela Netofatskih, **29** I iz Vet-Gilgala i iz
polja Gevskih i Azmavetskih, jer pjevaèi bijahu naselili sela oko
Jerusalima. **30** I oèistiše se sveštenici i Leviti, i oèistiše narod
i vrata i zid. **31** Iza toga zapovjedih knezovima Judejskim da
izađu na zid, i postavih dva velika zbora pjevaèka, i jedan od njih
iđaše nadesno s gornje strane zida k vratima gnojnijem. **32** A za
njima iđaše Osaja i polovina knezova Judinijeh, **33** I Azarija,
Jezdra i Mesulam, **34** Juda i Venijamin i Semaja i Jeremija, **35** I
od sinova sveštenièkih s trubama Zaharija sin Jonatana, sina

Semaje, sina Matanije, sina Zahura, sina Asafova, **36** I braæa
njegova Semaja i Azareilo, Milalaj, Gilalaj, Maj, Natanilo i Juda
i Ananije sa spravama muzièkim Davida èovjeka Božijega, a
Jezdra književnik pred njima; **37** Potom k vratima kod studenca,
koja bijahu prema njima, iðahu uz basamake grada Davidova
kuda se ide na zid, iznad doma Davidova pa do vrata vodenijeh k
istoku. **38** A drugi zbor pjevaèki iðaše prema onima, i ja za njim,
i polovica naroda po zidu iznad kule peæske do širokoga zida,
39 I iznad vrata Jefremovijeh k vratima starijem i k vratima ribljim
i ka kuli Ananeilovoj i kuli Meji, pa do vrata ovèijih; i stadoše
kod vrata tamnièkih. **40** Potom stadoše oba zbora pjevaèka u
domu Božijem, i ja i polovica glavara sa mnom, **41** I sveštenici
Elijakim, Masija, Minijamin, Mihaja, Elioinaj, Zaharija, Ananija s
trubama, **42** I Masija i Semaja i Eleazar i Ozije i Joanan i Malhija
i Elam i Eser. I pjevaèi pjevahu glasno s Jezrajom naèelnikom
svojim. **43** I prinesoše velike žrtve taj dan, i veseliše se; jer ih
Bog razveseli veseljem velikim; i žene i djeca veseliše se, i
veselje Jerusalimsko èujaše se daleko. **44** I postavljeni biše taj
dan ljudi nad klijetima u kojima se ostavljahu prinosi, prvine i
desetak, da sabiraju u njih s njiva gradskih zakonite dijelove
za sveštenike i za Levite, jer se Juda radovaše sveštenicima i
Levitima što stajahu na poslu, **45** I izvršivahu što im je Bog njihov
zapovjedio da izvršuju i što trebaše izvršivati za oèišæenje, kao i
pjevaèi i vratari po zapovijesti Davida i Solomuna sina njegova.
46 Jer otprije, za vremena Davidova i Asafova biše postavljeni
glavari pjevaèki i pjesme u hvalu i slavu Bogu. **47** I zato sav
Izrailj za vremena Zorovaveljeva i za vremena Nemijina davaše
dijelove pjevaèima i vratarima, svakidašnji obrok, i Levitima što

bješe njima posveæeno, a Leviti sinovima Aronovijem što njima
bješe posveæeno.

13 U to vrijeme èita se knjiga Mojsijeva narodu, i u njoj se
nađe napisano da ne ulazi Amonac ni Moavac u sabor Božji
dovijeka; **2** Jer ne sretoše sinova Izrailjevijeh s hljebom i vodom,
nego najmiše na njih Valama da ih prokune, ali Bog naš obrati
onu kletvu u blagoslov. **3** A kad èuše taj zakon, odluèiše od
Izrailja sve tuđince. **4** A prije toga Elijasiv sveštenik, koji bješe
nad klijetima doma Boga našega, oprijatelji se s Tovijom, **5** I
naèini mu veliku klijet, gdje se prije ostavljahu dari i kad i sudovi
i desetak od žita, vina i ulja, određeni Levitima i pjevaèima
i vratarima, i prinosi za sveštenike. **6** A kad to sve bivaše,
ne bjeh u Jerusalimu, jer trideset druge godine Artakserksa
cara Vavilonskoga vratih se k caru, i poslije nekoliko godina
izmolih se opet u cara. **7** I kad dođoh u Jerusalim, vidjeh zlo
što uèini Elijasiv radi Tovije naèinivši mu klijet u trijemu doma
Božijega. **8** I bi mi vrlo mrsko, te izbacih sve pokuæstvo Tovijino
napolje iz klijeti. **9** I zapovjedih, te oèistiše klijeti; i unesoh u
njih opet posuđe doma Božijega, dare i kad. **10** Potom doznah
da se Levitima nijesu davali dijelovi, te su se razbjegli svaki
na svoju njivu i Leviti i pjevaèi, koji rađahu posao. **11** I ukorih
starješine i rekoh: zašto je ostavljen dom Božji? I sabrah ih opet
i postavih na njihovo mjesto. **12** I svi Judejci donosiše desetke
od žita i vina i ulja u spreme. **13** I postavih nastojnike nad
spremama, Selemiju sveštenika i Sadoka književnika, i između
Levita Fedaju, i uz njih Anana sina Zahura sina Matanijina, jer
se za vjerne držahu; i bijaše im posao dijeliti braæi svojoj. **14**
Pomeni me, Bože moj, za to, i nemoj izbrisati dobara mojih koja
uèinih domu Boga svojega i službi njegovoj. **15** U to vrijeme

vidjeh u Judeji gdje gaze u kacama u subotu i nose snopove
natovarivši na magarce, i vino, grožđe i smokve i svakojake
tovare, i nose u Jerusalim u subotu, i prekorih ih onaj dan kad
prodavahu žitak. **16** I Tirci koji življahu u Jerusalimu donošahu
ribu i svakojaki trg i prodavahu u subotu sinovima Judinijem
u Jerusalimu. **17** Zato prekorih glavare Judejske i rekoh im:
kako je to zlo što èinite te skvrnite subotu? **18** Nijesu li tako
èinili oci vaši, te Bog naš pusti na nas i na ovaj grad sve ovo
zlo? I vi još umnožavate gnjev na Izrailja skvrneæi subotu. **19** I
kad dođe sjen na vrata Jerusalimska uoèi subote, zapovjedih te
zatvoriše vrata, i zapovjedih da ih ne otvoraju do poslije subote; i
postavih nekoliko svojih momaka na vratima da se ne unosi
nikakav tovar u subotu. **20** I prenoæiše trgovci i koji prodavahu
svakojaki trg iza Jerusalima jednom i drugom. **21** I opomenuh ih
i rekoh im: zašto noæujete oko zida? Ako još jednom to uèinite,
uložiæu na vas. Od tada ne dolaziše u subotu. **22** A Levitima
zapovjedih da se oèiste i da dođu i èuvaju vrata da bude svet
dan subotni. I za ovo pomeni me, Bože moj, i oprosti mi po
velikoj milosti svojoj. **23** Još vidjeh u to vrijeme Judejce koji se
bijahu oženili Azoæankama, Amonkama i Moavkama. **24** I sinovi
njihovi govorahu pola Azotski, i ne umijahu govoriti Judejski
nego jezikom i jednoga i drugoga naroda. **25** Zato ih karah i
psovah, i neke između njih bih i èupah, i zakleh ih Bogom da
ne daju kæeri svojih sinovima njihovijem niti da uzimaju kæeri
njihovijeh za sinove svoje ili za sebe. **26** Nije li tijem zgriješio
Solomun car Izrailjev, ako i ne bješe u mnogim narodima cara
njemu ravna i mio bješe Bogu svojemu i Bog ga bješe postavio
carem nad svijem Izrailjem? pa opet ga navratiše na grijeh žene
tuđinke. **27** A vama li æemo dopustiti da èinite to sve veliko zlo i

griješite Bogu našemu uzimajuæi žene tuðinke? **28** I od sinova
Jojade sina Elijasiva poglavara svešteniècoga jedan bješe zet
Sanavalatu Oronjaninu, kojega otjerah od sebe. **29** Pomeni
ih, Bože moj, što oskvrniše sveštenstvo i zavjet svešteniècki i
Levitski. **30** I tako ih oèistih od svijeh tuðinaca, i opet postavih
redove svešteniècke i Levitske, svakoga na posao njegov, **31** I da
se donose drva za žrtve na rokove, i prvine. Pomeni me, Bože
moj, na dobro.

Jestira

1 U vrijeme Asvirovo, a taj Asvir carovaše od Indije do Etiopije u
sto i dvadeset i sedam zemalja, **2** U to vrijeme, kad sjeđaše car
Asvir na prijestolu carstva svojega u Susanu carskom gradu, **3**
Treæe godine carovanja svojega uèini gozbu svijem knezovima
svojim i slugama svojim, te bijaše kod njega sila Persijska
i Midska, vlastelji i upravitelji zemaljski; **4** I on pokazivaše
bogatstvo i slavu carstva svojega i diku i krasotu velièine svoje
mnogo dana, sto i osamdeset dana. **5** I poslije tih dana uèini car
svemu narodu što ga bijaše u Susanu carskom gradu od maloga
do velikoga gozbu za sedam dana u trijemu u vrtu od carskoga
dvora. **6** Zavjesi bijeli, zeleni i ljubièasti bijahu obješeni vrvcama
bijelijem, lanenijem i skerletnijem o bioèuzima srebrnijem na
stupovima mramornijem; odri bijahu zlatni i srebrni po podu
od zelenoga, bijeloga, žutoga i crvenoga mramora. **7** A piæe
davahu u sudovima zlatnijem, i to u sudovima drugim i drugim, a
vina carskoga bješe izobila, kako može biti u cara. **8** I piæem
niko ne navaljivaše po naredbi, jer car bješe zapovjedio svijem
pristavima doma svojega da èine kako ko hoæe. **9** I carica
Astina uèini gozbu ženama u carskom dvoru cara Asvira. **10**
Sedmi dan kad se car razveseli od vina reèe Meumanu, Visati,
Arvoni, Vikti, Avakti, Zetaru i Harkasu, sedmorici dvorana koji
dvorahu pred carem Asvirom, **11** Da dovedu caricu Astinu pred
cara pod carskim vijencem, da pokaže narodima i knezovima
ljepotu njezinu, jer bijaše lijepa. **12** Ali carica Astina ne htje
doæi na rijeè carevu, koju joj poruèi po dvoranima; zato se car
vrlo razgnjevi i gnjev se njegov raspali u njemu. **13** I reèe car
mudarcima koji razumijevahu vremena jer tako car iznošaše
stvari pred sve koji razumijevahu zakon i pravdu, **14** A najbliži do

njega bijahu Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena i
Memukan, sedam knezova Persijskih i Midskih, koji gledahu
lice carevo i sjeđahu na prvijem mjestima u carstvu): **15** Što
treba po zakonu èiniti s caricom Astinom što nije uèinila što je
zapovjedio car Asvir preko dvorana? **16** Tada reèe Memukan
pred carem i knezovima: nije samo caru skrivila carica Astina
nego i svijem knezovima i svijem narodima po svijem zemljama
cara Asvira. **17** Jer æe se djelo carièino raziæi među sve žene,
pa æe prezirati muževe svoje govoreæi: car Asvir zapovjedi da
dovedu preda nj caricu Astinu, a ona ne dođe. **18** I od danas æe
kneginje Persijske i Midske koje èuju šta je uèinila carica tako
govoriti svijem knezovima carevijem; te æe biti mnogo prkosa
i svađe. **19** Ako je ugodno caru, da izide carska zapovijest
od njega i da se upiše među zakone Persijske i Midske da je
nepromjenito, da Astina ne izlazi više pred cara Asvira i da
æe car dati njezino carstvo drugoj boljoj od nje. **20** I kad se
zapovijest careva koju uèini èuje po carstvu njegovu svemu
kolikome, sve æe žene poštovati svoje muževe od velikoga
do maloga. **21** I ovo bi po volji caru i knezovima, i uèini car
kako reèe Memukan. **22** I razasla knjige po svijem zemljama
carskim, u svaku zemlju njezinijem pismom i svakomu narodu
njegovijem jezikom, da bi svaki muž bio gospodar u svojoj kuæi;
i bi proglašeno jezikom svakoga naroda.

2 Poslije toga, kad se utiša gnjev cara Asvira, on se opomenu
Astine i što je uèinila i što je naređeno za nju. **2** I rekoše
momci carevi, sluge njegove: da potraže caru mladijeh djevojaka
lijepijeh; **3** I neka odredi car pristave po svijem zemljama carstva
svojega da skupe sve djevojke mlade i lijepe u Susan grad
carski u ženski dvor pod ruku Igaja dvoranina careva, èuvara

ženskoga, i neka im se daju potrebe za ljepotu. **4** Pa koja
djevojka bude po volji caru, neka bude carica na Astinino mjesto.
I to bi po volji caru, i uèini tako. **5** Bijaše u Susanu carskom
gradu Judejac po imenu Mardohej, sin Jaira sina Simeja sina
Kisova, od plemena Venijaminova, **6** Koji bi odveden u ropstvo
iz Jerusalima s robljem koje bi odvedeno u ropstvo s Jehonijom
carem Judinijem, kojega zarobi Navuhodonosor car Vavilonski.
7 On odgajaše Adasu, a to je Jestira, kæi strica njegova, jer ne
imaše oca ni matere; a djevojka bijaše lijepa stasa i krasna lica, i
po smrti oca joj i matere uze je Mardohej za kæer. **8** I kad se
razglasi rijeè careva i zapovijest, i mnogo se djevojaka skupi u
Susan grad carski pod ruku Igajevu, bi i Jestira dovedena u
dvor carev pod ruku Igaja èuvara ženskoga. **9** I djevojka mu
omilje i nađe milost u njega, te joj odmah dade potrebe za
ljepotu i dio njezin, i sedam pristalijeh djevojaka iz carskoga
doma, i namjesti je s njezinijem djevojkama na najljepše mjesto
u ženskom domu. **10** Jestira ne kaza naroda svojega ni roda
svojega, jer joj Mardohej bješe zabranio da ne kazuje. **11** A
Mardohej hodaše svaki dan ispred trijema od ženskoga doma
da bi doznao kako je Jestira i što æe biti od nje. **12** A kad bi
došao red na koju djevojku da uđe k caru Asviru, pošto bi joj se
èinilo po ženskom zakonu dvanaest mjeseca jer toliko vremena
trebaše da se uljepšavaju, šest mjeseca uljem od smirne a šest
mjeseca mirisima i drugim stvarima za ljepotu žensku **13** Tada bi
djevojka išla k caru, i što bi god rekla dalo bi joj se da s tijem
ide iz ženske kuæe u dom carev. **14** Uveèe bi ušla, a ujutru bi
se vratila u drugu kuæu žensku pod ruku Sazgaza dvoranina
careva, èuvara inoèkoga; više ne bi išla k caru, veæ ako bi je
htio car, te bi bila pozvana po imenu. **15** I tako kad dođe red na

Jestiru kæer Avihaila strica Mardohejeva, koju bješe uzeo za
kæer, da uðe k caru, ona ne zaiska ništa nego što reèe Igaj
dvoranin carev, èuvar ženski; i Jestira nalažaše milost u svakoga
ko je viðaše. **16** Tako bi Jestira odvedena k caru Asviru u carski
dvor njegov desetoga mjeseca, koje je mjesec Tevet, sedme
godine carovanja njegova. **17** I caru omilje Jestira mimo sve
druge žene, i pridobi milost i ljubav njegovu mimo sve djevojke,
te joj metnu carski vijenac na glavu i uèini je caricom na mjesto
Astinino. **18** I uèini car veliku gozbu svijem knezovima svojim
i slugama svojim radi Jestire, i pokloni zemljama olakšice i
razdade darove kako car može. **19** A kad se drugom skupljahu
djevojke, Mardohej sjeðaše na vratima carevijem. **20** A Jestira
ne kaza svojega roda ni naroda, kao što joj bješe zapovjedio
Mardohej, i Jestira èinjaše što joj Mardohej govoraše, kao kad
se odgajaše kod njega. **21** U te dane, kad Mardohej sjeðaše
na vratima carevijem, rasrdiše se Vihtan i Teres dva dvoranina
careva izmeðu onijeh koji stražahu na pragu, i gledahu da dignu
ruke na cara Asvira. **22** A to dozna Mardohej i javi carici Jestiri,
a Jestira kaza caru u ime Mardohejevo. **23** I kad se stvar izvidje
i nađe, biše obješena ona obojica na drvo, i to se zapisa u knjigu
dnevnika pred carem.

3 Poslije toga podiže car Asvir Amana sina Amedatina, Agageja,
i uzvisi ga, i namjesti mu prijesto više svijeh knezova što bijahu
kod njega. **2** I sve sluge careve što bijahu na vratima carevijem
klanjahu se i padahu pred Amanom, jer tako bješe car zapovjedio
za nj. Ali Mardohej ne klanjaše se niti padaše. **3** I sluge careve
što bijahu na vratima carevijem govorahu Mardoheju: zašto
prestupaš zapovijest carevu? **4** I pošto mu od dana na dan
govoriše a on ne posluša, javiše Amanu da vide hoæe li ostati

rijeèi Mardohejeve, jer im bješe kazao da je Judejac. **5** A kad
vidje Aman da se Mardohej ne klanja niti pada pred njim, napuni
se gnjeva Aman. **6** Ali mišljaše da nije vrijedno da digne ruku
na Mardoheja samoga, jer mu kazaše kojega naroda bješe
Mardohej, nego gledaše da istrijebi sve Judejce što bijahu po
svemu carstvu Asvirovu, narod Mardohejev. **7** Prvoga mjeseca,
a to je mjesec Nisan, godine dvanaeste carovanja Asvirova,
bacaše Fur, to jest ždrijeb, pred Amanom, od dana do dana i od
mjeseca do mjeseca, do dvanaestoga mjeseca, a to je mjesec
Adar. **8** I Aman reèe caru Asviru: ima narod rasijan i rasut po
narodima po svijem zemljama carstva tvojega, kojega su zakoni
drukèiji od zakona svijeh naroda, i ne izvršuje zakona carevijeh,
pa nije probitaèno caru da ih ostavi. **9** Ako je caru ugodno, da
se piše da se istrijebe; i ja æu izmjeriti deset tisuæa talanata
srebra u ruke pristavima da donesu u carevu riznicu. **10** Tada
car snimi prsten s ruke svoje i dade ga Amanu sinu Amedatinu
Agageju neprijatelju Judejskom. **11** I reèe Amanu: to srebro
neka tebi, a od naroda èini što ti je drago. **12** Zato dozvaše
pisare careve prvoga mjeseca trinaestoga dana, i napisa se
sve kako zapovjedi Aman, namjesnicima carevijem i vojvodama
u svakoj zemlji i knezovima svakoga naroda, svakoj zemlji
pismom njezinijem i svakomu narodu jezikom njegovijem, u ime
cara Asvira napisa se i prstenom carevijem zapeèati se. **13**
I razaslaše se knjige po glasnicima u sve zemlje careve da
potru, pobiju i istrijebe sve Judejce, staro i mlado, djecu i žene
u jedan dan, trinaestoga dana dvanaestoga mjeseca, koje je
mjesec Adar, i da razgrabe imanje njihovo. **14** U knjigama se
govoraše da se oglasi zapovijest po svijem zemljama i da se
objavi svijem narodima da budu gotovi za onaj dan. **15** Glasnici

otidoše brzo po zapovijesti carevoj, i zapovijest bi oglašena u
Susanu carskom gradu. A car i Aman sjeđahu i pijahu, a grad se
Susan smete.

4 A Mardohej doznav sve šta bi, razdrije haljine svoje i obuèe
se u kostrijet i posu se pepelom i poðe po gradu vièuæi iza glasa
gorko. **2** I doðe do pred vrata careva, jer ne bješe slobodno
uæi na vrata careva u kostrijeti. **3** I u svijem zemljama, u koje
god mjesto doðe rijeè careva i zapovijest njegova, bi velika
žalost među Jevrejima i post i plaè i jauk, i mnogi u kostrijeti i
pepelu ležahu. **4** I doðoše djevojke Jestirine i dvorani njezini, i
javiše joj: i carica se ožalosti veoma, i posla haljine da preobuku
Mardoheja i da skinu s njega kostrijet; ali on ne primi. **5** Tada
dozva Jestira Ataha dvoranina careva, kojega joj bješe dao da joj
služi, i zapovjedi mu za Mardoheja da razbere šta mu je i zašto.
6 I otide Atah k Mardoheju na ulicu gradsku koja bijaše pred
vratima carevijem. **7** I Mardohej mu kaza sve što mu se dogodilo
i za srebro što je obrekao Aman dati u carevu riznicu za Judejce
da ih istrijebi; **8** I prijepis od zapovijesti koja bi proglašena u
Susanu da se istrijebe, dade mu da je pokaže Jestiri i javi, i da
joj naruèi da otide k caru i da ga umilostivi i da ga moli za svoj
narod. **9** I vrativši se Atah kaza Jestiri rijeèi Mardohejeve. **10** A
Jestira reèe Atahu i zapovjedi mu da kaže Mardoheju: **11** Znaju
sve sluge careve i narod po zemljama carevijem da ko bi god,
èovjek ili žena, ušao k caru unutra u dvor ne buduæi pozvan,
jedan je zakon za nj, da se pogubi, osim kome bi car pružio
zlatnu palicu, taj ostaje živ; a ja nijesam zvana da uðem k caru,
ovo je trideset dana. **12** I kazane biše Mardoheju rijeèi Jestirine.
13 A Mardohej opet poruèi Jestiri: nemoj misliti da æeš se mimo
sve Judejce izbaviti u domu carevu. **14** Jer ako ti uzmuèiš sada,

doæi æe pomoæ i izbavljenje Judejcima s druge strane, a ti i
dom oca tvojega poginuæete; i ko zna nijesi li za ovako vrijeme
došla do carstva. **15** Tada reèe Jestira da odgovore Mardoheju:
16 Idi, skupi sve Judejce što se nalaze u Susanu, i postite za
me, i ne jedite ni pijte za tri dana ni danju ni noæu; i ja æu sa
svojim djevojkama postiti također, pa æu onda otiæi k caru, ako i
nije po zakonu, i ako poginem, neka poginem. **17** Tada otide
Mardohej i uèini sve kako mu zapovjedi Jestira.

5 A treæi dan obuèe se Jestira u carsko odijelo, i stade u
trijemu unutrašnjega dvora carskoga prema stanu carevu; a car
sjeđaše na carskom prijestolu svom u dvoru carskom prema
vratima od dvora. **2** I kad car ugleda caricu Jestiru gdje stoji u
trijemu, ona nađe milost pred njim, te car pruži prema Jestiri
zlatnu palicu koja mu bješe u ruci, i Jestira pristupi i dotaèe
se kraja od palice. **3** I reèe joj car: što ti je, carice Jestiro? i
šta želiš? ako je i do polovine carstva, daæe ti se. **4** A Jestira
reèe: ako je ugodno caru, neka dođe car s Amanom danas na
objed koji sam mu zgotovila. **5** A car reèe: zovite brže Amana
da uèini što reèe Jestira. I dođe car s Amanom na objed koji
zgotovi Jestira. **6** Potom car napiv se vina reèe Jestiri: šta želiš?
daæe ti se; i šta moliš? ako je i do polovine carstva, biæe. **7**
A Jestira odgovarajuæi reèe: želim i molim: **8** Ako sam našla
milost pred carem, i ako je ugodno caru da mi da što želim i
uèini što molim, neka opet dođe car s Amanom na objed koji
æu im zgotoviti, i sjutra æu uèiniti po rijeèi carevoj. **9** I tako
otide Aman onaj dan veseo i dobre volje. Ali kad vidje Aman
Mardoheja na vratima carevijem a on ne usta niti se maèe pred
njim, napuni se Aman gnjeva na Mardoheja. **10** Ali se uzdrža
Aman dokle dođe kuæi svojoj; potom posla i sazva prijatelje

svoje i Seresu ženu svoju. **11** I pripovjedi im Aman o slavi
bogatstva svojega i o mnoštvu sinova svojih i o svemu èim ga je
podigao car i kako ga je uzvisio svrh knezova i sluga carskih. **12**
I doda Aman: pa i carica Jestira nikoga osim mene ne pozva s
carem na objed, koji bješe zgotovila, pa i sjutra sam pozvan k
njoj s carem. **13** Ali sve to nije mi ni na što dokle god gledam
onoga Mardoheja Judejca gdje sjedi na vratima carevijem. **14**
Tada mu reèe Seresa žena njegova i svi prijatelji njegovi: neka
naèine vješala visoka pedeset lakata, i ujutru reci caru da se na
njima objesi Mardohej, pa idi s carem veseo na objed. I to bi po
volji Amanu i pripravi vješala.

6 Onu noæ ne mogaše car spavati, i zapovjedi te mu donesoše
knjigu od znamenitijeh događaja, dnevnike, te je èitaše caru. **2**
I nađe se zapisano kako je Mardohej prokazao za Vihtana i
Teresa, dva dvoranina, koji èuvahu stražu na pragu, da gledaju
da dignu ruke na cara Asvira. **3** Tada reèe car: kaka je èast
i kako je dobro uèinjeno Mardoheju za to? A momci carevi,
sluge njegove, rekoše: nije mu uèinjeno ništa. **4** A car reèe:
ko je u trijemu? A Aman bješe došao u spoljašnji trijem dvora
careva da kaže caru da se objesi Mardohej na vješala koja mu je
pripravio. **5** A momci carevi rekoše mu: gle, Aman stoji u trijemu.
A car reèe: neka dođe. **6** I Aman dođe, a car mu reèe: šta treba
uèiniti èovjeku kojega car hoæe da proslavi? A Aman reèe u
sebi: koga bi car htio proslaviti ako ne mene? **7** I reèe Aman
caru: koga car hoæe da proslavi, **8** Treba donijeti carsko odijelo
koje car nosi, i dovesti konja na kom car jaše, i metnuti mu na
glavu vijenac carski; **9** I odijelo i konja treba dati kome između
najveæih knezova carevijeh da obuku èovjeka onoga kojega
car hoæe da proslavi, pa da ga provedu na konju po ulicama

gradskim i vièu pred njim: ovako biva èovjeku koga car hoæe da
proslavi. **10** Tada reèe car Amanu: brže uzmi odijelo i konja kao
što reèe, i uèini tako Mardoheju, Judejcu koji sjedi na vratima
carevijem; nemoj izostaviti ništa što si rekao. **11** I uze Aman
odijelo i konja, i obuèe Mardoheja i provede ga na konju po
ulicama gradskim vièuæi pred njim: ovako biva èovjeku koga car
hoæe da proslavi. **12** Potom se vrati Mardohej na vrata careva,
a Aman brže otide kuæi svojoj žalostan i pokrivene glave. **13** I
pripovjedi Aman Seresi ženi svojoj i svijem prijateljima svojim
sve što mu se dogodi. Tada mu rekoše mudarci njegovi i Seresa
žena njegova: kad je od Judejskoga sjemena Mardohej pred
kojim si poèeo padati, neæeš mu odoljeti, nego æeš pasti pred
njim. **14** I dok oni još govorahu s njim, doðoše dvorani carevi i
brže odvedoše Amana na objed koji zgotovi Jestira.

7 I tako doðe car i Aman na objed carici Jestiri. **2** I reèe car
Jestiri opet drugi dan napivši se vina: šta želiš, carice Jestiro?
daæe ti se; i šta moliš? ako je i do polovine carstva, biæe. **3**
Tada odgovori carica Jestira i reèe: ako sam našla milost pred
tobom, care, i ako je caru ugodno, neka mi se pokloni život moj
na moju želju i narod moj na moju molbu. **4** Jer smo prodani
ja i moj narod da nas potru, pobiju i istrijebe. Da smo prodani
da budemo sluge i sluškinje, muèala bih, premda neprijatelj ne
bi mogao naknaditi štete caru. **5** A car Asvir progovori i reèe
carici Jestiri: ko je taj? i gdje je taj koji se usudio tako èiniti? **6** A
Jestira reèe: protivnik i neprijatelj ovaj je zlikovac Aman. A Aman
se uplaši od cara i od carice. **7** Tada car gnjevan usta od vina i
otide u vrt kod dvora, a Aman osta da moli za život svoj caricu
Jestiru, jer vidje da je car naumio zlo po nj. **8** Potom se car vrati
iz vrta dvorskoga u kuæu gdje bješe pio vino; a Aman bješe

pao na odar gdje sjeðaše Jestira. I car reèe: eda li æe i caricu
osramotiti kod mene u kuæi? Èim ta rijeè izide iz usta carevijeh,
pokriše lice Amanu. 9 I Arvona, jedan od dvorana carevijeh,
reèe: evo i vješala što je naèinio Aman za Mardoheja koji je
govorio dobro po cara stoje kod kuæe Amanove, visoka pedeset
lakata. I reèe car: objesite ga na njih. 10 I tako objesiše Amana
na vješala koja bješe pripravio Mardoheju. I gnjev carev utiša
se.

8 Istoga dana dade car Asvir carici Jestiri kuæu Amana
neprijatelja Judejskoga. A Mardohej izide pred cara, jer Jestira
kaza šta joj je on; 2 I car snimiv prsten svoj, koji bješe uzeo
od Amana, dade ga Mardoheju; a Jestira postavi Mardoheja
nad kuæom Amanovom. 3 Potom Jestira opet govori caru i
padnuvši pred noge njegove i plaèuæi moljaše ga da ukloni
zloæu Amana Agageja i misao njegovu koju bješe smislio na
Judejce. 4 Tada car pruži zlatnu palicu prema Jestiri, i Jestira
usta i stade pred carem, 5 I reèe: ako je ugodno caru i ako
sam našla milost pred njim, i ako je pravo pred carem i ako
sam mu mila, neka se piše da se poreku knjige u kojima je
misao Amana sina Amedatina, Agageja, koje je raspisao da
se istrijebe Judejci što su po svijem zemljama carevijem. 6
Jer kako bih mogla gledati zlo koje bi zadesilo moj narod? i
kako bih mogla gledati da se potre rod moj? 7 A car Asvir reèe
carici Jestiri i Mardoheju Judejcu: eto, dao sam kuæu Amanovu
Jestiri a njega su objesili na vješala zato što šæaše dignuti ruku
svoju na Judejce. 8 Vi dakle pišite za Judejce kako vam je
drago u ime carevo i zapeèatite prstenom carevijem; jer što
se piše u ime carevo i zapeèati prstenom carevijem ne može
se poreæi. 9 I dozvaše pisare careve u isto vrijeme, treæega

mjeseca, koje je mjesec Sivan, dvadeset treæega dana, i pisa
se sve, kako zapovjedi Mardohej, Judejcima i namjesnicima i
knezovima i upraviteljima po zemljama, od Indije do Etiopije, sto
i dvadeset i sedam zemalja, u svaku zemlju njezinijem pismom
i svakom narodu njegovijem jezikom, i Judejcima njihovijem
pismom i njihovijem jezikom. **10** A napisa u ime cara Asvira i
zapeèati prstenom carevijem, i razasla knjige po glasnicima
koji jahahu na brzijem konjma i na mladijem mazgama: **11**
Da je car dopustio Judejcima što su u kome god gradu da se
skupe i brane život svoj, da potru i pobiju i istrijebe svaku vojsku
kojega mu drago naroda i zemlje, koji bi udarili na njih, i djecu
njihovu i žene njihove, a imanje njihovo da razgrabe. **12** U isti
dan po svijem zemljama cara Asvira, trinaestoga dana mjeseca
dvanaestoga, koje je mjesec Adar. **13** U knjigama se govoraše
da se oglasi zapovijest po svijem zemljama i da se objavi svijem
narodima da Judejci budu gotovi za onaj dan da se osvete
svojim neprijateljima. **14** Glasnici koji jahahu na brzijem konjma i
mazgama otidoše brzo i hitno po zapovijesti carevoj; i zapovijest
bi oglašena u Susanu carskom gradu. **15** A Mardohej otide od
cara u carskom odijelu ljubièastom i bijelom i pod zlatnijem
vijencem velikim i u plaštu od tankoga platna i skerleta, i grad
Susan radovaše se i veseljaše se. **16** Judejcima dođe svjetlost i
veselje i radost i slava. **17** I u svakoj zemlji i u svakom gradu,
gdje god dođe zapovijest careva i naredba njegova, bješe radost
i veselje među Judejcima, gozba i blagi dani, i mnogi iz naroda
zemaljskih postajahu Judejci, jer ih popade strah od Jevreja.

9 I tako dvanaestoga mjeseca, a to je mjesec Adar, trinaestoga
dana, kad dođe da se izvrši rijeè careva i zapovijest njegova,
istoga dana kad se neprijatelji Judejski nadahu da æe obladati

njima, preokrenu se, te Judejci obladaše svojim nenavidnicima.
2 Skupiše se Judejci u svojim gradovima po svijem zemljama
cara Asvira da dignu ruke na one koji im tražahu zlo; i niko ne
mogaše stajati pred njima; jer strah od njih popade sve narode.
3 I svi knezovi zemaljski, namjesnici i upravitelji i koji opravljahu
poslove careve, podupirahu Judejce, jer ih popade strah od
Mardoheja. **4** Jer velik bijaše Mardohej u domu carevu, i slava
njegova prolažaše sve zemlje, jer taj èovjek Mardohej bivaše
sve veæi. **5** I tako pobiše Judejci sve neprijatelje svoje maèem i
potrše i istrijebiše, i uèiniše što htješe od nenavidnika svojih. **6** I
u Susanu carskom gradu ubiše Judejci i istrijebiše pet stotina
ljudi. **7** I Farsandatu i Dalfona i Aspatu, **8** I Poratu i Adaliju i
Aridatu, **9** I Farmastu i Arisaja i Aridaja i Vajezatu, **10** Deset
sinova Amana sina Amedatina neprijatelja Judejskoga pobiše, ali
na plijen ne digoše ruke svoje. **11** U onaj dan kad javiše caru broj
pobijenijeh u Susanu carskom gradu, **12** Reèe car Jestiri carici:
u Susanu carskom gradu pobiše i potrše Judejci pet stotina ljudi i
deset sinova Amanovijeh, a šta su uèinili po ostalijem zemljama
carevijem? Šta želiš? daæe ti se; i šta još moliš? biæe. **13** A
Jestira reèe: ako je ugodno caru, da se dopusti Judejcima u
Susanu i sjutra da uèine po današnjoj naredbi i deset sinova
Amanovijeh da objese na vješala. **14** I zapovjedi car da bude
tako. I oglašena bi zapovijest u Susanu, i objesiše deset sinova
Amanovijeh. **15** I Judejci koji bijahu u Susanu skupivši se i
èetrnaestoga dana mjeseca Adara pobiše u Susanu tri stotine
ljudi, ali na plijen ne digoše ruke svoje. **16** A ostali Judejci koji
bijahu po zemljama carevijem skupiše se da brane život svoj i
da se smire od neprijatelja svojih; i pobiše sedamdeset i pet
tisuæa nenavidnika svojih; ali na plijen ne digoše ruke svoje. **17**

To bi trinaestoga dana mjeseca Adara; a èetrnaestoga poèinuše,
i praznovaše taj dan gosteæi se i veseleæi se. **18** A Judejci koji
bijahu u Susanu skupiše se trinaestoga i èetrnaestoga dana
istoga mjeseca, a poèinuše petnaestoga, i praznovaše taj dan
gosteæi se i veseleæi se. **19** Zato Judejci seljani, koji žive po
mjestima neograđenijem, praznuju èetrnaesti dan mjeseca Adara
veseleæi se i gosteæi se i blagujuæi, i šaljuæi dijelove jedan
drugom. **20** Jer Mardohej napisa ovo, i razasla knjige svijem
Judejcima koji bijahu po svijem zemljama cara Asvira, blizu i
daleko, **21** Nareðujuæi im da praznuju dan èetrnaesti mjeseca
Adara i petnaesti dan istoga mjeseca svake godine; **22** Prema
danima u koje se smiriše Judejci od neprijatelja svojih i prema
mjesecu kad im se pretvori žalost u radost i tuga u veselje, da
te dane praznuju gosteæi se i veseleæi se i šaljuæi dijelove
jedan drugom, i siromasima darove. **23** I primiše svi Judejci
da èine što su poèeli i što im pisa Mardohej. **24** Jer Aman sin
Amedatin Agagej neprijatelj svijeh Judejaca namisli za Judejce
da ih istrijebi, i baci Fur, to jest ždrijeb, da ih potre i istrijebi. **25**
Ali kad Jestira izide pred cara, on zapovjedi knjigom, te se zla
misao njegova koju smisli na Judejce obrati na njegovu glavu, i
objesiše njega i sinove njegove na vješala. **26** Zato prozvaše te
dane Furim od imena Fur; i radi svijeh rijeèi te knjige i radi onoga
što vidješe, tako i radi onoga što im se dogodi, **27** Postaviše
Judejci i primiše na se i na sjeme svoje i na sve koji se udruže
s njima da je nepromjenito da slave ta dva dana kao što je
napisano za njih i na vrijeme koje je za njih određeno, svake
godine, **28** I da se ti dani spominju i slave u svakom naraštaju,
u svakoj porodici, u svakoj zemlji i u svakom gradu; i ti dani
Furim da ne prestanu među Judejcima i spomen njihov da ne

pogine u sjemenu njihovu. **29** I pisa carica Jestira kæi Avihailova
i Mardohej Judejac svakom tvrðom potvrðujuæi knjigu za Furim
drugi put. **30** I Mardohej razasla knjigu svijem Judejcima u sto i
dvadeset i sedam zemalja cara Asvira s rijeèima ljubaznijem i
istinijem, **31** Da tvrdo drže dane Furim na vrijeme kao što im
je postavio Mardohej Judejac i carica Jestira i kao što sami
postaviše sebi i sjemenu svojemu za spomen postu njihovu i
vikanju njihovu. **32** Tako zapovijest Jestirina potvrdi uredbu za
Furim, i bi zapisano u knjigu.

10 Potom car Asvir udari danak na zemlju i na ostrva morska.
2 A sva djela vlasti njegove i sile, i pripovijest o velièini
Mardohejevoj kako ga je car uèinio velikim, to je napisano u
knjizi dnevnika careva Midskih i Persijskih. **3** Jer Mardohej
Judejac bješe drugi do cara Asvira i velik u Judejaca i mio
mnoštvu braæe svoje starajuæi se za dobro svojemu narodu i
govoreæi za sreæu svega sjemena svojega.

Jov

1 Bijaše èovjek u zemlji Uzu po imenu Jov; i taj èovjek bijaše
dobar i pravedan, i bojaše se Boga, i uklanjaše se oda zla. **2** I
rodi mu se sedam sinova i tri kæeri. **3** I imaše stoke sedam
tisuæa ovaca i tri tisuæe kamila i pet stotina jarmova volova i
pet stotina magarica, i èeljadi veoma mnogo; i bijaše taj èovjek
najveæi od svijeh ljudi na istoku. **4** I sinovi njegovi sastajahu se i
davahu gozbe kod kuæe, svaki svoga dana, i slahu te pozivahu
tri sestre svoje da jedu i piju s njima. **5** I kad bi se obredili
gozbom, pošiljaše Jov i osveæivaše ih, i ustajuæi rano prinošaše
žrtve paljenice prema broju svijeh njih; jer govoraše Jov: može
biti da su se ogriješili sinovi moji i pohulili na Boga u srcu svom.
Tako èinjaše Jov svaki put. **6** A jedan dan dođoše sinovi Božji
da stanu pred Gospodom, a među njih dođe i Sotona. **7** I
Gospod reèe Sotoni: otkuda ideš? A Sotona odgovori Gospodu i
reèe: prohodih zemlju i obilazih. **8** I reèe Gospod Sotoni: jesi li
vidio slugu mojega Jova? nema onakoga èovjeka na zemlji,
dobra i pravedna, koji se boji Boga i uklanja se oda zla. **9**
A Sotona odgovori Gospodu i reèe: eda li se uzalud Jov boji
Boga? **10** Nijesi li ga ti ogradio i kuæu njegovu i sve što ima
svuda unaokolo? djelo ruku njegovijeh blagoslovio si, i stoka se
njegova umnožila na zemlji. **11** Ali pruži ruku svoju i dotakni se
svega što ima, psovaæe te u oèi. **12** A Gospod reèe Sotoni:
evo, sve što ima neka je u tvojoj ruci; samo na njega ne diži
ruke svoje. I otide Sotona od Gospoda. **13** A jedan dan kad
sinovi njegovi i kæeri njegove jeđahu i pijahu vino u kuæi brata
svojega najstarijega, **14** Dođe glasnik Jovu i reèe: volovi orahu i
magarice pasijahu pokraj njih, **15** A Saveji udariše i oteše ih, i
pobiše momke oštrijem maèem; i samo ja jedan utekoh da ti

javim. **16** Dok ovaj još govoraše, dođe drugi i reèe: oganj Božji
spade s neba i spali ovce i momke, i proždrije ih; i samo ja jedan
utekoh da ti javim. **17** Dokle ovaj još govoraše, dođe drugi i
reèe: Haldejci u tri èete udariše na kamile i oteše ih, i pobiše
momke oštrijem maèem; i samo ja jedan utekoh da ti javim. **18**
Dokle ovaj još govoraše, dođe drugi i reèe: sinovi tvoji i kæeri
tvoje jeđahu i pijahu vino u kuæi brata svojega najstarijega; **19** A
to vjetar velik dođe ispreko pustinje i udari u èetiri ugla od kuæe,
te pade na djecu i pogiboše; i samo ja jedan utekoh da ti javim.
20 Tada usta Jov i razdrije plašt svoj, i ostriže glavu, i pade na
zemlju i pokloni se, **21** I reèe: go sam izašao iz utrobe matere
svoje, go æu se i vratiti onamo. Gospod dade, Gospod uze, da
je blagosloveno ime Gospodnje. **22** Uza sve to ne sagriješi Jov,
niti reèe bezumlja za Boga.

2 Opet jedan dan dođoše sinovi Božji da stanu pred Gospodom,
a dođe i Sotona među njih da stane pred Gospodom. **2** I Gospod
reèe Sotoni: otkuda ideš? A Sotona odgovori Gospodu i reèe:
prohodih zemlju i obilazih. **3** I reèe Gospod Sotoni: jesi li vidio
slugu mojega Jova? nema onakoga èovjeka na zemlji, dobra i
pravedna, koji se boji Boga i uklanja se oda zla, i još se drži
dobrote svoje, premda si me nagovorio, te ga upropastih ni za
što. **4** A Sotona odgovori Gospodu i reèe: koža za kožu, i sve
što èovjek ima daæe za dušu svoju. **5** Nego pruži ruku svoju i
dotakni se kostiju njegovijeh i mesa njegova, psovaæe te u oèi.
6 A Gospod reèe Sotoni: evo ti ga u ruke; ali mu dušu èuvaj. **7** I
Sotona otide od Gospoda, i udari Jova zlijem prištem od pete do
tjemena, **8** Te on uze crijep pa se strugaše, i sjeđaše u pepelu. **9**
I reèe mu žena: hoæeš li se još držati dobrote svoje? blagoslovi
Boga, pa umri. **10** A on joj reèe: govoriš kao luda žena; dobro

smo primali od Boga, a zla zar neæemo primati? Uza sve to ne
sagriješi Jov usnama svojim. **11** A tri prijatelja Jovova èuše za
sve zlo koje ga zadesi, i doðoše svaki iz svojega mjesta, Elifas
Temanac i Vildad Sušanin i Sofar Namaæanin, dogovorivši se da
doðu da ga požale i potješe. **12** I podigavši oèi svoje izdaleka ne
poznaše ga; tada podigoše glas svoj i stadoše plakati i razdriješe
svaki svoj plašt i posuše se prahom po glavi bacajuæi ga u nebo.
13 I sjeðahu kod njega na zemlji sedam dana i sedam noæi, i
nijedan mu ne progovori rijeèi, jer viðahu da je bol vrlo velik.

3 Potom otvori usta svoja Jov i stade kleti dan svoj. **2** I
progovoriv Jov reèe: **3** Ne bilo dana u koji se rodih, i noæi u
kojoj rekoše: rodi se djetiæ! **4** Bio taj dan tama, ne gledao ga
Bog ozgo, i ne osvjetljavala ga svjetlost! **5** Mrak ga zaprznio i
sjen smrtni, oblak ga obastirao, bio strašan kao najgori dani! **6**
Noæ onu osvojila tama, ne radovala se među danima godišnjim,
ne brojila se u mjesece! **7** Gle, noæ ona bila pusta, pjevanja
ne bilo u njoj! **8** Kleli je koji kunu dane, koji su gotovi probuditi
krokodila! **9** Potamnjele zvijezde u sumraèje njezino, èekala
vidjelo i ne doèekala ga, i ne vidjela zori trepavica; **10** Što mi nije
zatvorila vrata od utrobe i nije sakrila muku od mojih oèiju. **11**
Zašto ne umrijeh u utrobi? ne izdahnuh izlazeæi iz utrobe? **12**
Zašto me prihvatiše koljena? zašto sise, da sem? **13** Jer bih
sada ležao i poèivao; spavao bih, i bio bih miran, **14** S carevima
i savjetnicima zemaljskim, koji zidaše sebi pustoline, **15** Ili s
knezovima, koji imaše zlata, i kuæe svoje puniše srebra. **16**
Ili zašto ne bih kao nedonošèe sakriveno, kao dijete koje ne
ugleda vidjela? **17** Ondje bezbožnici prestaju dosaðivati, i ondje
poèivaju iznemogli, **18** I sužnji se odmaraju i ne èuju glasa
nastojnikova. **19** Mali i veliki ondje je, i rob slobodan od svoga

gospodara. **20** Zašto se daje vidjelo nevoljniku i život onima koji
su tužna srca, **21** Koji èekaju smrt a nje nema, i traže je veæma
nego zakopano blago, **22** Koji igraju od radosti i vesele se kad
nađu grob? **23** Èovjeku, kojemu je put sakriven i kojega je Bog
zatvorio otsvuda? **24** Jer prije jela mojega dolazi uzdah moj, i
kao voda razljeva se jauk moj. **25** Jer èega se bojah dođe na
mene, i èega se strašah zadesi me. **26** Ne poèivah niti imah
mira niti se odmarah, i opet dođe strahota.

4 Tada odgovori Elifas Temanac i reèe: **2** Ako ti progovorimo,
da ti neæe biti dosadno? ali ko bi se mogao uzdržati da ne
govori? **3** Gle, uèio si mnoge, i ruke iznemogle krijepio si; **4**
Rijeèi su tvoje podizale onoga koji padaše, i utvrđivao si koljena
koja klecahu. **5** A sada kad dođe na tebe, klonuo si; kad se tebe
dotaèe, smeo si se. **6** Nije li pobožnost tvoja bila uzdanje tvoje?
i dobrota putova tvojih nadanje tvoje? **7** Opomeni se, ko je prav
poginuo, i gdje su pravedni istrijebljeni? **8** Kako sam ja vidio,
koji oru muku i siju nevolju, to i žanju. **9** Od dihanja Božijega
ginu, i od daha nozdara njegovijeh nestaje ih. **10** Rika lavu, i
glas ljutom lavu i zubi laviæima satiru se. **11** Lav gine nemajuæi
lova, i laviæi rasipaju se. **12** Još dođe tajno do mene rijeè, i
uho moje doèu je malo. **13** U mislima o noænijem utvarama,
kad tvrd san pada na ljude, **14** Strah poduze me i drhat, od
kojega ustreptaše sve kosti moje, **15** I duh prođe ispred mene, i
dlake na tijelu mojem nakostriješiše se. **16** Stade, ali mu ne
poznah lica; prilika bijaše pred oèima mojima, i muèeæi èuh
glas: **17** Eda li je èovjek pravedniji od Boga? eda li je èovjek
èistiji od tvorca svojega? **18** Gle, slugama svojim ne vjeruje, i u
anđela svojih nalazi nedostataka; **19** Akamoli u onijeh koji stoje
u kuæama zemljanijem, kojima je temelj na prahu i satiru se

brže nego moljac. **20** Od jutra do veèera satru se, i nestane ih
navijek da niko i ne opazi. **21** Slava njihova ne prolazi li s njima?
Umiru, ali ne u mudrosti.

5 Zovi; hoæe li ti se ko odazvati? i komu æeš se između svetijeh
obratiti? **2** Doista bezumnoga ubija gnjev, i ludoga usmræuje
srdnja. **3** Ja vidjeh bezumnika gdje se ukorijenio; ali odmah
prokleh stan njegov. **4** Sinovi su njegovi daleko od spasenja i
satiru se na vratima a nema ko da izbavi. **5** Ljetinu njegovu
jede gladni i ispred trnja kupi je, i lupež ždere blago njihovo. **6**
Jer muka ne izlazi iz praha niti nevolja iz zemlje nièe. **7** Nego
se èovjek raða na nevolju, kao što iskre iz ugljevlja uzlijeæu u
vis. **8** Ali ja bih Boga tražio, i pred Boga bih iznio stvar svoju, **9**
Koji èini stvari velike i neispitljive, divne, kojima nema broja;
10 Koji spušta dažd na zemlju i šalje vodu na polja; **11** Koji
podiže ponižene, i žalosne uzvišuje k spasenju; **12** Koji rasipa
misli lukavijeh da ruke njihove ne svrše ništa; **13** Koji hvata
mudre u njihovu lukavstvu, i namjeru opakih obara; **14** Danju
nailaze na mrak, i u podne pipaju kao po noæi. **15** On izbavlja
ubogoga od maèa, od usta njihovijeh i od ruke silnoga. **16**
Tako ima nadanja siromahu, a zloæa zatiskuje usta svoja. **17**
Gle, blago èovjeku koga Bog kara; i zato ne odbacuj karanja
svemoguæega. **18** Jer on zadaje rane, i zavija; on udara, i ruke
njegove iscjeljuju. **19** Iz šest nevolja izbaviæe te; ni u sedmoj
neæe te se zlo dotaæi. **20** U gladi izbaviæe te od smrti i u ratu
od maèa. **21** Kad jezik šiba, biæeš sakriven, niti æeš se bojati
pustoši kad dođe. **22** Smijaæeš se pustoši i gladi, niti æeš se
bojati zvijerja zemaljskoga. **23** Jer æeš s kamenjem poljskim biti
u vjeri, i zvijerje æe poljsko biti u miru s tobom. **24** I vidjeæeš da
je mir u šatoru tvom, kuæiæeš kuæu svoju i neæeš se prevariti.

25 Vidjeæeš kako æe ti se umnožiti sjeme tvoje, i porod æe tvoj
biti kao trava na zemlji. **26** Star æeš otiæi u grob kao što se žito
snosi u stog u svoje vrijeme. **27** Eto, razgledasmo to, tako je;
poslušaj i razumij.

6 A Jov odgovori i reèe: **2** O da bi se dobro izmjerili jadi moji, i
zajedno se nevolja moja metnula na mjerila! **3** Pretegla bi pijesak
morski; zato mi i rijeèi nedostaje. **4** Jer su strijele svemoguæega
u meni, otrov njihov ispija mi duh, strahote Božije udaraju na me.
5 Rièe li divlji magarac kod trave? muèe li vo kod piæe svoje? **6**
Jede li se bljutavo bez soli? ima li slasti u biocu od jajca? **7**
Èega se duša moja nije htjela dotaknuti, to mi je jelo u nevolji. **8**
O da bi mi se ispunila molba, i da bi mi Bog dao što èekam! **9** I
da bi Bog htio satrti me, da bi mahnuo rukom svojom, i istrijebio
me! **10** Jer mi je još utjeha, ako i gorim od bola niti me žali,
što nijesam tajio rijeèi svetoga. **11** Kaka je sila moja da bih
pretrpio? kakav li je kraj moj da bih produljio život svoj? **12** Je li
sila moja kamena sila? je li tijelo moje od mjedi? **13** Ima li još
pomoæi u mene? i nije li daleko od mene što bi me pridržalo?
14 Nesretnomu treba milost prijatelja njegova, ali je on ostavio
strah svemoguæega. **15** Braæa moja iznevjeriše kao potok,
kao bujni potoci proðoše, **16** Koji su mutni od leda, u kojima se
sakriva snijeg; **17** Kad se otkrave, oteku; kad se zagriju, nestane
ih s mjesta njihovijeh. **18** Tamo amo svræu od putova svojih, idu
u ništa i gube se. **19** Putnici iz Teme pogledahu, koji iðahu u
Sevu uzdahu se u njih; **20** Ali se postidješe što se pouzdaše u
njih, došavši do njih osramotiše se. **21** Tako i vi postaste ništa;
vidjeste pogibao moju, i strah vas je. **22** Eda li sam vam rekao:
dajte mi, ili od blaga svojega poklonite mi; **23** Ili izbavite me iz
ruke neprijateljeve, i iz ruke nasilnièke iskupite me? **24** Pouèite

me, i ja æu muèati; i u èemu sam pogriješio, obavijestite me. **25**
Kako su jake rijeèi istinite! Ali šta æe ukor vaš? **26** Mislite li da
æe rijeèi ukoriti, i da je govor èovjeka bez nadanja vjetar? **27** I
na sirotu napadate, i kopate jamu prijatelju svojemu. **28** Zato
sada pogledajte me, i vidite lažem li pred vama. **29** Pregledajte;
da ne bude nepravde; pregledajte, ja sam prav u tom. **30** Ima li
nepravde na jeziku mojem? ne razbira li grlo moje zla?

7 Nije li èovjek na vojsci na zemlji? a dani njegovi nijesu li kao
dani nadnièarski? **2** Kao što sluga uzdiše za sjenom i kao što
nadnièar èeka da svrši, **3** Tako su meni dati u našljedstvo mjeseci
zaludni i noæi muène određene mi. **4** Kad legnem, govorim: kad
æu ustati? i kad æe proæi noæ? i sitim se prevræuæi se do
svanuæa. **5** Tijelo je moje obuèeno u crve i u grude zemljane,
koža moja puca i rašèinja se. **6** Dani moji brži biše od èunka, i
prođoše bez nadanja. **7** Opomeni se da je moj život vjetar, da
oko moje neæe više vidjeti dobra, **8** Niti æe me vidjeti oko koje
me je viđalo; i tvoje oèi kad pogledaju na me, mene neæe biti.
9 Kao što se oblak razilazi i nestaje ga, tako ko siđe u grob,
neæe izaæi, **(Sheol h7585)** **10** Neæe se više vratiti kuæi svojoj,
niti æe ga više poznati mjesto njegovo. **11** Zato ja neæu braniti
ustima svojim, govoriæu u tuzi duha svojega, naricati u jadu
duše svoje. **12** Eda li sam more ili kit, te si namjestio stražu oko
mene? **13** Kad reèem: potješiæe me odar moj, postelja æe mi
moja oblakšati tužnjavu, **14** Tada me strašiš snima i prepadaš
me utvarama, **15** Te duša moja voli biti udavljena, voli smrt nego
kosti moje. **16** Dodijalo mi je; neæu dovijeka živjeti; proði me se;
jer su dani moji taština. **17** Šta je èovjek da ga mnogo cijeniš i
da mariš za nj? **18** Da ga pohodiš svako jutro, i svaki èas kušaš
ga? **19** Kad æeš se odvratiti od mene i pustiti me da progutam

pljuvanku svoju? **20** Zgriješio sam; šta æu ti èiniti, o èuvaru
ljudski? zašto si me metnuo sebi za biljegu, te sam sebi na
tegobu? **21** Zašto mi ne oprostiš grijeh moj i ne ukloniš moje
bezakonje? jer æu sad leæi u prah, i kad me potražiš, mene
neæe biti.

8 Tada odgovori Vildad Sušanin i reèe: **2** Dokle æeš tako
govoriti? i rijeèi usta tvojih dokle æe biti kao silan vjetar? **3** Eda li
Bog krivo sudi? ili svemoguæi izvræe pravdu? **4** Što su sinovi
tvoji zgriješili njemu, zato ih je dao bezakonju njihovu. **5** A ti da
potražiš Boga i pomoliš se svemoguæemu, **6** Ako si èist i prav,
zaista æe se prenuti za te i èestit æe uèiniti pravedan stan tvoj;
7 I poèetak æe tvoj biti malen, a pošljedak æe ti biti vrlo velik.
8 Jer pitaj preðašnji naraštaj, i nastani da razbereš od otaca
njihovijeh; **9** Jer smo mi juèerašnji, i ne znamo ništa, jer su naši
dani na zemlji sjen. **10** Neæe li te oni nauèiti? neæe li ti kazati i
iz srca svojega iznijeti rijeèi? **11** Nièe li sita bez vlage? raste li
rogoz bez vode? **12** Dok se još zeleni, dok se ne pokosi, suši se
prije svake trave. **13** Take su staze svijeh koji zaboravljaju Boga,
i nadanje licemjerovo propada. **14** Njegovo se nadanje podlama
i uzdanje je njegovo kuæa paukova; **15** Nasloni se na kuæu
svoju, ali ona ne stoji tvrdo; uhvati se za nju, ali se ona ne može
održati. **16** Zeleni se na suncu, i uvrh vrta njegova pružaju se
ogranci njegovi; **17** Žile njegove zapleæu se kod izvora, i na
mjestu kamenitu širi se; **18** Ali kad se išèupa iz mjesta svojega,
ono ga se odrièe: nijesam te vidjelo. **19** Eto, to je radost od
njegova puta; a iz praha nièe drugi. **20** Gle, Bog ne odbacuje
dobroga, ali ne prihvata za ruku zlikovca. **21** Još æe napuniti
usta tvoja smijeha i usne tvoje popijevanja. **22** Nenavidnici tvoji
obuæi æe se u sramotu, i šatora bezbožnièkoga neæe biti.

9 A Jov odgovori i reèe: **2** Zaista, znam da je tako; jer kako bi
mogao èovjek biti prav pred Bogom? **3** Ako bi se htio preti s
njim, ne bi mu mogao odgovoriti od tisuæe na jednu. **4** Mudar je
srcem i jak snagom; ko se je opro njemu i bio sreæan? **5** On
premješta gore, da niko i ne opazi; prevraæa ih u gnjevu svom;
6 On kreæe zemlju s mjesta njezina da joj se stupovi drmaju; **7**
On kad zaprijeti suncu, ne izlazi; on zapeèaæava zvijezde; **8** On
razapinje nebo sam, i gazi po valima morskim; **9** On je naèinio
zvijezde kola i štape i vlašiæe i druge jugu u dnu; **10** On èini
stvari velike i neispitljive i divne, kojima nema broja. **11** Gle, ide
mimo mene, a ja ne vidim; proðe, a ja ga ne opazim. **12** Gle, kad
uhvati, ko æe ga nagnati da vrati? ko æe mu kazati: šta radiš? **13**
Bog ne usteže gnjeva svojega, padaju poda nj oholi pomoænici.
14 A kako bih mu ja odgovarao i birao rijeèi protiv njega? **15** Da
sam i prav, neæu mu se odgovoriti, valja da se molim sudiji
svojemu. **16** Da ga zovem i da mi se odzove, još ne mogu
vjerovati da je èuo glas moj. **17** Jer me je vihorom satro i zadao
mi mnogo rana ni za što. **18** Ne da mi da odahnem, nego me siti
grèinama. **19** Ako je na silu, gle, on je najsilniji; ako na sud, ko
æe mi svjedoèiti? **20** Da se pravdam, moja æe me usta osuditi;
da sam dobar, pokazaæe da sam nevaljao. **21** Ako sam dobar,
neæu znati za to; omrzao mi je život moj. **22** Svejedno je; zato
rekoh: i dobroga i bezbožnoga on potire. **23** Kad bi još ubio biè
najedanput! ali se smije iskušavanju pravijeh. **24** Zemlja se daje
u ruke bezbožniku; lice sudija njezinijeh zaklanja; ako ne on, da
ko? **25** Ali dani moji biše brži od glasnika; pobjegoše, ne vidješe
dobra. **26** Proðoše kao brze laðe, kao orao kad leti na hranu. **27**
Ako reèem: zaboraviæu tužnjavu svoju, ostaviæu gnjev svoj i
okrijepiæu se; **28** Strah me je od svijeh muka mojih, znam da

me neæeš opravdati. **29** Biæu kriv; zašto bih se muèio uzalud?
30 Da se izmijem vodom šnježanicom, i da oèistim sapunom
ruke svoje, **31** Tada æeš me zamoèiti u jamu da se gade na me
moje haljine. **32** Jer nije èovjek kao ja da mu odgovaram, da
idem s njim na sud; **33** Niti ima među nama kmeta da bi stavio
ruku svoju među nas dvojicu. **34** Neka odmakne od mene prut
svoj, i strah njegov neka me ne straši; **35** Tada æu govoriti, i
neæu ga se bojati; jer ovako ne znam za sebe.

10 Dodijao je duši mojoj život moj; pustiæu od sebe tužnjavu
svoju, govoriæu u jadu duše svoje. **2** Reæi æu Bogu: nemoj
me osuditi; kaži mi zašto se preš sa mnom. **3** Je li ti milo da
èiniš silu, da odbacuješ djelo ruku svojih i savjet bezbožnièki
obasjavaš? **4** Jesu li u tebe oèi tjelesne? vidiš li kao što vidi
èovjek? **5** Jesu li dani tvoji kao dani èovjeèji, i godine tvoje
kao vijek ljudski, **6** Te istražuješ moje bezakonje i za grijeh
moj razbiraš? **7** Ti znaš da nijesam kriv, i nema nikoga ko bi
izbavio iz tvoje ruke. **8** Tvoje su me ruke stvorile i naèinile, i ti
me otsvuda potireš. **9** Opomeni se da si me kao od kala naèinio,
i opet æeš me u prah obratiti. **10** Nijesi li me kao mlijeko slio i
kao sir usirio me? **11** Navukao si na me kožu i meso, i kostima
i žilama spleo si me. **12** Životom i milošæu darivao si me; i
staranje tvoje èuvalo je duh moj. **13** I sakrio si to u srcu svojem;
ali znam da je u tebe. **14** Ako sam zgriješio, opazio si me, i nijesi
me oprostio bezakonja mojega. **15** Ako sam skrivio, teško meni!
ako li sam prav, ne mogu podignuti glave, pun sramote i videæi
muku svoju. **16** I ako se podigne, goniš me kao lav, i opet èiniš
èudesa na meni. **17** Ponavljaš svjedoèanstva svoja protiv mene,
i umnožavaš gnjev svoj na me; vojske jedna za drugom izlaze
na me. **18** Zašto si me izvadio iz utrobe? o da umrijeh! da me ni

oko ne vidje! **19** Bio bih kao da nigda nijesam bio; iz utrobe u
grob bio bih odnesen. **20** Nije li malo dana mojih? prestani dakle
i okani me se da se malo oporavim, **21** Prije nego otidem odakle
se neæu vratiti, u zemlju tamnu i u sjen smrtni, **22** U zemlju
tamnu kao mrak i u sjen smrtni, gdje nema promjene i gdje je
vidjelo kao tama.

11 A Sofar Namaæanin odgovori i reèe: **2** Zar na mnoge
rijeèi nema odgovora? ili æe èovjek govorljiv ostati prav? **3**
Hoæe li tvoje laži umuèkati ljude? i kad se ti rugaš, zar te
neæe niko posramiti? **4** Jer si rekao: èista je nauka moja,
i èist sam pred oèima tvojim. **5** Ali kad bi Bog progovorio i
usne svoje otvorio na te, **6** I pokazao ti tajne mudrosti, jer ih
je dvojinom više, poznao bi da te Bog kara manje nego što
zaslužuje tvoje bezakonje. **7** Možeš li ti tajne Božije dokuèiti, ili
dokuèiti savršenstvo svemoguæega? **8** To su visine nebeske,
šta æeš uèiniti? dublje je od pakla, kako æeš poznati? **(Sheol
h7585)** **9** Duže od zemlje, šire od mora. **10** Da prevrati, ili zatvori
ili sabere, ko æe mu braniti? **11** Jer zna ništavilo ljudsko, i
videæi nevaljalstvo zar neæe paziti? **12** Èovjek bezuman postaje
razuman, premda se èovjek raða kao divlje magare. **13** Da ti
upraviš srce svoje i podigneš ruke svoje k njemu, **14** Ako je
bezakonje u ruci tvojoj, da ga ukloniš, i ne daš da nepravda bude
u šatorima tvojim, **15** Tada æeš podignuti lice svoje bez mane i
stajaæeš tvrdo i neæeš se bojati; **16** Zaboraviæeš muku, kao
vode koja proteèe opominjaæeš je se; **17** Nastaæe ti vrijeme
vedrije nego podne, sinuæeš, biæeš kao jutro; **18** Uzdaæeš
se imajuæi nadanje, zakopaæeš se, i mirno æeš spavati. **19**
Ležaæeš, i niko te neæe plašiti, i mnogi æe ti se moliti. **20** Ali

oèi æe bezbožnicima išèiljeti, i utoèišta im neæe biti, i nadanje
æe im biti izdisanje.

12 A Jov odgovori i reèe: **2** Da, vi ste ljudi, i s vama æe umrijeti
mudrost. **3** I ja imam srce kao i vi, niti sam gori od vas; i u koga
nema toga? **4** Na potsmijeh sam prijatelju svom, koji kad zove
Boga odzove mu se; na potsmijeh je pravedni i dobri. **5** Baèen je
luè po mišljenju sreænoga onaj koji hoæe da popuzne. **6** Mirne
su kolibe lupeške, i bez straha su koji gnjeve Boga, njima Bog
daje sve u ruke. **7** Zapitaj stoku, nauèiæe te; ili ptice nebeske,
kazaæe ti. **8** Ili se razgovori sa zemljom, nauèiæe te, i ribe æe
ti morske pripovjediti. **9** Ko ne zna od svega toga da je ruka
Gospodnja to uèinila? **10** Kojemu je u ruci duša svega živoga i
duh svakoga tijela èovjeèijega. **11** Ne raspoznaje li uho rijeèi kao
što grlo kuša jelo? **12** U staraca je mudrost, i u dugom vijeku
razum. **13** U njega je mudrost i sila, u njega je savjet i razum. **14**
Gle, on razgradi, i ne može se opet sagraditi; zatvori èovjeka, i
ne može se otvoriti. **15** Gle, ustavi vode, i presahnu; pusti ih,
i isprevræu zemlju. **16** U njega je jaèina i mudrost, njegov je
koji je prevaren i koji vara. **17** On dovodi savjetnike u ludilo, i
sudije obezumljuje. **18** On razdrešuje pojas carevima, i opasuje
bedra njihova. **19** On dovodi knezove u ludilo, i obara jake. **20**
On uzima besjedu rjeèitima, i starcima uzima razum. **21** On
sipa sramotu na knezove, i raspasuje junake. **22** On otkriva
duboke stvari ispod tame, i izvodi na vidjelo sjen smrtni. **23**
On umnožava narode i zatire ih, rasipa narode i sabira. **24** On
oduzima srce glavarima naroda zemaljskih, i zavodi ih u pustinju
gdje nema puta, **25** Da pipaju po mraku bez vidjela, i èini da
tumaraju kao pijani.

13 Eto, sve je to vidjelo oko moje, èulo uho moje, i razumjelo.
2 Što vi znate, znam i ja, nijesam gori od vas. **3** Ipak bih govorio
sa svemoguæim, i rad sam s Bogom pravdati se. **4** Jer vi
izmišljate laži, svi ste zaludni ljekari. **5** O da biste sasvijem
muèali! bili biste mudri. **6** Èujte moj odgovor, i slušajte razloge
usta mojih. **7** Treba li da govorite za Boga nepravdu ili prijevaru
da govorite za nj? **8** Treba li da mu gledate ko je? treba li da se
prepirete za Boga? **9** Hoæe li biti dobro kad vas stane ispitivati?
hoæete li ga prevariti kao što se vara èovjek? **10** Zaista æe vas
karati, ako tajno uzgledate ko je. **11** Velièanstvo njegovo neæe li
vas uplašiti? i strah njegov neæe li vas popasti? **12** Spomeni
su vaši kao pepeo, i vaše visine kao gomile blata. **13** Muèite i
pustite me da ja govorim, pa neka me snađe šta mu drago. **14**
Zašto bih kidao meso svoje svojim zubima i dušu svoju metao u
svoje ruke? **15** Gle, da me i ubije, opet æu se uzdati u nj, ali
æu braniti putove svoje pred njim. **16** I on æe mi biti spasenje,
jer licemjer neæe izaæi preda nj. **17** Slušajte dobro besjedu
moju, i neka vam uđe u uši što æu iskazati. **18** Evo, spremio
sam parbu svoju, znam da æu biti prav. **19** Ko æe se preti sa
mnom? da sad umuknem, izdahnuo bih. **20** Samo dvoje nemoj
mi uèiniti, pa se neæu kriti od lica tvojega. **21** Ukloni ruku svoju
od mene, i strah tvoj da me ne straši. **22** Potom zovi me, i ja
æu odgovarati; ili ja da govorim, a ti mi odgovaraj. **23** Koliko je
bezakonja i grijeha mojih? pokaži mi prijestup moj i grijeh moj.
24 Zašto sakrivaš lice svoje i držiš me za neprijatelja svojega?
25 Hoæeš li skršiti list koji nosi vjetar, ili æeš goniti suhu slamku,
26 Kad mi pišeš grèine i daješ mi u našljedstvo grijehe mladosti
moje, **27** I meæeš noge moje u klade, i paziš na sve staze moje

i ideš za mnom ustopce? **28** A on se raspada kao trulina, kao
haljina koju jede moljac.

14 Èovjek rođen od žene kratka je vijeka i pun nemira. **2** Kao
cvijet nièe, i otsijeca se, i bježi kao sjen, i ne ostaje. **3** I na
takoga otvoraš oko svoje, i mene vodiš na sud sa sobom! **4** Ko
æe èisto izvaditi iz neèista? Niko. **5** Izmjereni su dani njegovi,
broj mjeseca njegovijeh u tebe je; postavio si mu među, preko
koje ne može prijeæi. **6** Odvrati se od njega da poèine dokle ne
navrši kao nadnièar dan svoj. **7** Jer za drvo ima nadanja, ako se
posijeèe, da æe se još omladiti i da neæe biti bez izdanaka; **8**
Ako i ostari u zemlji korijen njegov i u prahu izumre panj njegov,
9 Èim osjeti vodu, opet napupi i pusti grane kao prisad. **10** A
èovjek umire iznemogao; i kad izdahne èovjek, gdje je? **11** Kao
kad voda oteèe iz jezera i rijeka opadne i usahne, **12** Tako
èovjek kad legne, ne ustaje više; dokle je nebesa neæe se
probuditi niti æe se prenuti oda sna svojega. **13** O da me hoæeš
u grobu sakriti i skloniti me dokle ne utoli gnjev tvoj, i da mi
daš rok kad æeš me se opomenuti! **(Sheol h7585)** **14** Kad umre
èovjek, hoæe li oživjeti? Sve dane vremena koje mi je određeno
èekaæu dokle mi dođe promjena. **15** Zazvaæeš, i ja æu ti se
odazvati; djelo ruku svojih poželjeæeš. **16** A sada brojiš korake
moje, i ništa ne ostavljaš za grijeh moj. **17** Zapeèaæeni su u
tobocu moji prijestupi, i zavezuješ bezakonja moja. **18** Zaista,
kao što gora padne i raspadne se, i kao što se stijena odvali s
mjesta svojega, **19** I kao što voda spira kamenje i povodanj
odnosi prah zemaljski, tako nadanje èovjeèije obraæaš u ništa.
20 Nadvlađuješ ga jednako, te odlazi, mijenjaš mu lice i otpuštaš
ga. **21** Ako sinovi njegovi budu u èasti, on ne zna; ako li u

sramoti, on se ne brine. **22** Samo tijelo njegovo dok je živ boluje,
i duša njegova u njemu tuži.

15 A Elifas Temanac odgovori i reèe: **2** Hoæe li mudar èovjek
kazivati prazne misli i puniti trbuh svoj vjetrom istoènijem, **3**
Prepiruæi se govorom koji ne pomaže i rijeèima koje nijesu ni
na što? **4** A ti uništavaš strah Božji i ukidaš molitve k Bogu. **5**
Jer bezakonje tvoje pokazuju usta tvoja, ako i jesi izabrao jezik
lukav. **6** Osuđuju te usta tvoja, a ne ja; i usne tvoje svjedoèe na
te. **7** Jesi li se ti prvi èovjek rodio? ili si prije humova sazdan?
8 Jesi li tajnu Božiju èuo i pokupio u sebe mudrost? **9** Šta ti
znaš što mi ne bismo znali? šta ti razumiješ što ne bi bilo u
nas? **10** I sijedijeh i starijeh ljudi ima među nama, starijih od oca
tvojega. **11** Male li su ti utjehe Božije? ili imaš što sakriveno u
sebi? **12** Što te je zanijelo srce tvoje? i što sijevaju oèi tvoje, **13**
Te obraæaš protiv Boga duh svoj i puštaš iz usta svojih take
rijeèi? **14** Šta je èovjek, da bi bio èist, i rođeni od žene, da bi
bio prav? **15** Gle, ne vjeruje svecima svojim, i nebesa nijesu
èista pred oèima njegovijem; **16** Akamoli gadni i smrdljivi èovjek,
koji pije nepravdu kao vodu? **17** Ja æu ti kazati, poslušaj me,
i pripovjediæu ti što sam vidio, **18** Što mudarci kazaše i ne
zatajiše, što primiše od otaca svojih, **19** Kojima samijem dana bi
zemlja, i tuđin ne prođe kroz nju. **20** Bezbožnik se muèi svega
vijeka svojega, i nasilniku je malo godina ostavljeno. **21** Strah
mu zuji u ušima, u mirno doba napada pustošnik na nj. **22** Ne
vjeruje da æe se vratiti iz tame, otsvuda priviđa maè. **23** Tumara
za hljebom govoreæi: gdje je? Zna da je za nj spremljen dan
tamni. **24** Tuga i nevolja straše ga, i navaljuju na nj kao car
gotov na boj. **25** Jer je zamahnuo na Boga rukom svojom, i
svemoguæemu se opro. **26** Trèi ispravljena vrata na nj s mnogim

visokim štitovima svojim. **27** Jer je pokrio lice svoje pretilinom,
i navaljao salo na bokove svoje. **28** I sjedio je u gradovima
raskopanijem i u kuæama pustijem, obraæenijem u gomilu
kamenja. **29** Neæe se obratiti niti æe ostati blago njegovo, i
neæe se raširiti po zemlji dobro njegovo. **30** Neæe izaæi iz
mraka, ogranke njegove osušiæe plamen, odnijeæe ga duh usta
njegovijeh. **31** Neka se ne uzda u taštinu prevareni, jer æe mu
taština biti plata. **32** Prije svojega vremena svršiæe se, i grana
njegova neæe zelenjeti. **33** Otkinuæe se kao s loze nezreo
grozd njegov i pupci æe se njegovi kao s masline pobacati. **34**
Jer æe opustjeti zbor licemjerski, i oganj æe spaliti šatore onijeh
koji primaju poklone. **35** Zaèinju nevolju i raðaju muku, i trbuh
njihov sastavlja prijevaru.

16 A Jov odgovori i reèe: **2** Slušao sam mnogo takih stvari; svi
ste dosadni tješioci. **3** Hoæe li biti kraj praznijem rijeèima? ili šta
te tjera da tako odgovaraš? **4** I ja bih mogao govoriti kao vi, da
ste na mom mjestu, gomilati na vas rijeèi i mahati glavom na vas,
5 Mogao bih vas hrabriti ustima svojim, i micanje usana mojih
olakšalo bi bol vaš. **6** Ako govorim, neæe odahnuti bol moj; ako
li prestanem, hoæe li otiæi od mene? **7** A sada me je umorio;
opustošio si sav zbor moj. **8** Navukao si na me mrštine za
svjedoèanstvo; i moja mrša podiže se na me, i svjedoèi mi u oèi.
9 Gnjev njegov rastrže me, nenavidi me, škrguæe zubima na me,
postavši mi neprijatelj sijeva oèima svojima na me. **10** Razvaljuju
na me usta svoja, sramotno me biju po obrazima, skupljaju se na
me. **11** Predao me je Bog nepravedniku, i u ruke bezbožnicima
bacio me. **12** Bijah miran i zatr me, i uhvativši me za vrat smrska
me i metnu me sebi za biljegu. **13** Opkoliše me njegovi strijelci,
cijepa mi bubrege nemilice, prosipa na zemlju žuè moju. **14**

Zadaje mi rane na rane, i udara na me kao junak. **15** Sašio sam
kostrijet po koži svojoj, i uvaljao sam u prah slavu svoju. **16** Lice
je moje podbulo od plaèa, na vjeđama je mojim smrtni sjen; **17**
Premda nema nepravde u rukama mojim, i molitva je moja èista.
18 Zemljo, ne krij krvi što sam prolio, i neka nema mjesta vikanju
mojemu. **19** I sada eto na nebu je svjedok moj, svjedok je moj
na visini. **20** Prijatelji se moji podruguju mnom; oko moje roni
suze Bogu. **21** O da bi se èovjek mogao pravdati s Bogom,
kao sin èovjeèiji s prijateljem svojim! **22** Jer godine izbrojene
navršuju se, i polazim putem odakle se neæu vratiti.

17 Duh se moj kvari, dana mojih nestaje; grobovi su moji. **2**
Kod mene su rugaèi, i oko moje provodi noæi u jadu koji mi
zadaju. **3** Daj mi ko æe jamèiti kod tebe; ko je taj koji æe se
rukovati sa mnom? **4** Jer si od njihova srca sakrio razum; zato ih
neæeš uzvisiti. **5** Ko laska prijateljima, njegovijem æe sinovima
oèi posahnuti. **6** Uèinio je od mene prièu narodima, i postao
sam bubnjanje među njima. **7** Potamnjelo je oko moje od jada,
i svi udi moji postaše kao sjen. **8** Zaèudiæe se tome pravi, i
bezazleni æe ustati na licemjere. **9** Ali æe se pravednik držati
svojega puta, i ko je èistijeh ruku veæema æe ojaèati. **10** A vi
vratite se svikoliki i hodite; neæu naæi mudra među vama. **11**
Dani moji proðoše, misli moje pokidaše se, što imah u srcu. **12**
Od noæi naèiniše dan, i svjetlost je blizu mraka. **13** Da bih se
nadao, grob æe mi biti kuæa; u tami æu prostrijeti postelju sebi.
(Sheol h7585) **14** Grobu vièem: ti si otac moj; crvima: ti si mati
moja, ti si sestra moja. **15** I gdje je sada nadanje moje? moje
nadanje ko æe vidjeti? **16** U grob æe siæi, poèinuæe sa mnom
u grobu. **(Sheol h7585)**

18 A Vildad Sušanin odgovori i reèe: **2** Kad æete svršiti
razgovor? Orazumite se, pa æemo onda govoriti. **3** Zašto se
misli da smo kao stoka? zašto smo gadni u vašim oèima? **4** Koji
rastržeš dušu svoju u jarosti svojoj, hoæe li se tebe radi ostaviti
zemlja i stijena se premjestiti sa svojega mjesta? **5** Da, vidjelo
bezbožnijeh ugasiæe se, i iskra ognja njihova neæe sijati. **6**
Vidjelo æe pomrknuti u šatoru njegovu, i žižak æe se njegov
ugasiti u njemu. **7** Silni koraci njegovi stegnuæe se, i oboriæe
ga njegova namjera. **8** Jer æe se uvaliti u zamku nogama svojim
i naiæi æe na mrežu; **9** Uhvatiæe ga zamka za petu i svladaæe
ga lupež. **10** Sakriveno mu je pruglo na zemlji, i klopka na stazi.
11 Otsvuda æe ga strahote strašiti i tjeraæe ga ustopce. **12**
Izgladnjeæe sila njegova, i nevolja æe biti gotova uza nj. **13**
Poješæe žile kože njegove, poješæe žile njegove prvenac smrti.
14 Išèupaæe se iz stana njegova uzdanica njegova, i to æe ga
odvesti k caru strašnom. **15** Nastavaæe se u šatoru njegovu,
koji neæe biti njegov, posuæe se sumporom stan njegov. **16**
Žile æe se njegove posušiti ozdo, i ozgo æe se sasjeæi grane
njegove. **17** Spomen æe njegov poginuti na zemlji, niti æe mu
imena biti po ulicama. **18** Odagnaæe se iz svjetlosti u mrak,
i izbaciæe se iz svijeta. **19** Ni sina ni unuka neæe mu biti u
narodu njegovu, niti kakoga ostatka u stanovima njegovijem. **20**
Èudiæe se danu njegovu koji budu poslije njega, a koji su bili
prije obuzeæe ih strah. **21** Taki su stanovi bezakonikovi, i tako je
mjesto onoga koji ne zna za Boga.

19 A Jov odgovori i reèe: **2** Dokle æete muèiti dušu moju i
satirati me rijeèima? **3** Veæ ste me deset puta naružili; nije vas
stid što tako navaljujete na me? **4** Ali ako sam doista pogriješio,
pogrješka æe moja ostati kod mene. **5** Ako li se još hoæete da

dižete na me i da me korite mojom sramotom, **6** Onda znajte
da me je Bog oborio i mrežu svoju razapeo oko mene. **7** Eto,
vièem na nepravdu, ali se ne slušam; vapijem, ali nema suda. **8**
Zagradio je put moj da ne mogu proæi; na staze moje metnuo
je mrak. **9** Svukao je s mene slavu moju i skinuo vijenac s
glave moje. **10** Porušio me je otsvuda, da me nema; i kao drvo
išèupao je nadanje moje. **11** Raspalio se na me gnjev njegov, i
uzeo me je među neprijatelje svoje. **12** Vojske njegove doðoše
sve zajedno i nasuše sebi put k meni, i stadoše u oko okolo
šatora mojega. **13** Braæu moju udaljio je od mene, i znanci moji
tuðe se od mene. **14** Bližnji moji ostaviše me, i znanci moji
zaboraviše me. **15** Domašnji moji i moje sluškinje gledaju me
kao tuðina; stranac sam u oèima njihovijem. **16** Zovem slugu
svojega, a on se ne odziva, a molim ga ustima svojim. **17** Dah je
moj mrzak ženi mojoj, a preklinjem je sinovima utrobe svoje. **18**
Ni djeca ne haju za me; kad ustanem, ruže me. **19** Mrzak sam
svjema najvjernijim svojim, i koje ljubljah postaše mi protivnici.
20 Za kožu moju kao za meso moje prionuše kosti moje; jedva
osta koža oko zuba mojih. **21** Smilujte se na me, smilujte se na
me, prijatelji moji, jer se ruka Božija dotakla mene. **22** Zašto me
gonite kao Bog, i mesa mojega ne možete da se nasitite? **23** O
kad bi se napisale rijeèi moje! kad bi se stavile u knjigu! **24**
Pisaljkom gvozdenom i olovom na kamenu za vjeèni spomen
kad bi se urezale! **25** Ali znam da je živ moj iskupitelj, i na
pošljedak da æe stati nad prahom. **26** I ako se ova koža moja i
rašèini, opet æu u tijelu svom vidjeti Boga. **27** Ja isti vidjeæu ga,
i oèi moje gledaæe ga, a ne drugi. A bubrega mojih nestaje u
meni. **28** Nego bi trebalo da reèete: zašto ga gonimo? kad je

korijen besjede u meni. **29** Bojte se maèa; jer je maè osveta za
bezakonje; i znajte da ima sud.

20 A Sofar Namaæanin odgovori i reèe: **2** Zato me misli moje
nagone da odgovorim, i zato hitim. **3** Èuo sam ukor koji me
sramoti, ali æe duh iz razuma mojega odgovoriti za me. **4**
Ne znaš li da je tako otkako je vijeka, otkako je postavljen
èovjek na zemlji, **5** Da je slava bezbožnijeh za malo i radost
licemjerova za èas? **6** Da bi mu visina doprla do neba, i glava
se njegova dotakla oblaka, **7** Nestaæe ga zasvagda kao kala
njegova; i koji ga vidješe reæi æe: kuda se djede? **8** Kao san
odletjeæe, i neæe se naæi, i išèeznuæe kao noæna utvara. **9**
Oko koje ga je gledalo neæe više, niti æe ga više vidjeti mjesto
njegovo. **10** Sinovi njegovi umiljavaæe se siromasima i ruke
æe njegove vraæati što je oteo. **11** Kosti æe njegove biti pune
grijeha mladosti njegove, i oni æe ležati s njim u prahu. **12** Ako
mu je i slatka u ustima zloæa i krije je pod jezikom svojim, **13**
Èuva je i ne pušta je, nego je zadržava u grlu svom, **14** Ipak
æe se jelo njegovo pretvoriti u crijevima njegovijem, postaæe u
njemu jed aspidin. **15** Blago što je proždro izbljuvaæe, iz trbuha
njegova istjeraæe ga Bog. **16** Jed æe aspidin sisati, ubiæe ga
jezik gujinji. **17** Neæe vidjeti potoka ni rijeka kojima teèe med i
maslo. **18** Vratiæe muku, a neæe je pojesti; prema blagu biæe
promjena, i neæe se radovati. **19** Jer je tlaèio i ostavljao uboge,
kuæe je otimao i nije zidao. **20** Jer nije nigda osjetio mira u
trbuhu svom, ni što mu je najmilije neæe saèuvati. **21** Ništa mu
neæe ostati od hrane njegove. Zato ne može dobro njegovo
trajati. **22** Kad se ispuni izobilje njegovo, tada æe biti u nevolji;
sve ruke nevoljnijeh udariæe na nj. **23** Kad bi napunio trbuh
svoj, poslaæe na nj Bog jarost gnjeva svojega, i pustiæe je kao

dažd na njega i na jelo njegovo. **24** Kad stane bježati od oružja
gvozdenoga, prostrijeliæe ga luk mjedeni. **25** Strijela puštena
proæi æe kroz tijelo njegovo, i svijetlo gvožðe izaæi æe iz žuèi
njegove; kad poðe, obuzeæe ga strahote. **26** Sve æe tame biti
sakrivene u tajnim mjestima njegovijem; proždrijeæe ga oganj
neraspiren, i ko ostane u šatoru njegovu zlo æe mu biti. **27**
Otkriæe nebesa bezakonje njegovo, i zemlja æe ustati na nj.
28 Otiæi æe ljetina doma njegova, rastoèiæe se u dan gnjeva
njegova. **29** To je dio od Boga èovjeku bezbožnomu i našljedstvo
od Boga za besjedu njegovu.

21 A Jov odgovori i reèe: **2** Slušajte dobro rijeèi moje, i to
æe mi biti od vas utjeha. **3** Potrpite me da ja govorim, a kad
izgovorim, potsmijevajte se. **4** Eda li se ja èovjeku tužim? i kako
ne bi bio žalostan duh moj? **5** Pogledajte na me, i divite se, i
metnite ruku na usta. **6** Ja kad pomislim, strah me je, i groza
poduzima tijelo moje. **7** Zašto bezbožnici žive? stare? i bogate
se? **8** Sjeme njihovo stoji tvrdo pred njima zajedno s njima, i
natražje njihovo pred njihovijem oèima. **9** Kuæe su njihove na
miru bez straha, i prut Božji nije nad njima. **10** Bikovi njihovi
skaèu, i ne promašaju; krave njihove tele se, i ne jalove se.
11 Ispuštaju kao stado djecu svoju, i sinovi njihovi poskakuju.
12 Podvikuju uz bubanj i uz gusle, vesele se uza sviralu. **13**
Provode u dobru dane svoje, i zaèas slaze u grob. **(Sheol h7585)**
14 A Bogu kažu: idi od nas, jer neæemo da znamo za putove
tvoje. **15** Šta je svemoguæi, da mu služimo? i kaka nam je korist,
da mu se molimo? **16** Gle, dobro njihovo nije u njihovoj ruci;
namjera bezbožnièka daleko je od mene. **17** Koliko se puta gasi
žižak bezbožnièki i dolazi im pogibao, dijeli im muke u gnjevu
svom Bog? **18** Bivaju li kao pljeva na vjetru, kao prah koji raznosi

vihor? **19** Èuva li Bog sinovima njihovijem pogibao njihovu,
plaæa im da osjete? **20** Vide li svojim oèima pogibao svoju, i
piju li gnjev svemoguæega? **21** Jer šta je njima stalo do kuæe
njihove nakon njih, kad se broj mjeseca njihovijeh prekrati? **22**
Eda li æe Boga ko uèiti mudrosti, koji sudi visokima? **23** Jedan
umire u potpunoj sili svojoj, u miru i u sreæi. **24** Muzlice su mu
pune mlijeka, i kosti su mu vlažne od moždina. **25** A drugi umire
ojađene duše, koji nije uživao dobra. **26** Obojica leže u prahu, i
crvi ih pokrivaju. **27** Eto, znam vaše misli i sudove, kojima mi
èinite krivo. **28** Jer govorite: gdje je kuæa silnoga, i gdje je šator
u kom nastavaju bezbožnici? **29** Nijeste li nikad pitali putnika?
i što vam kazaše neæete da znate, **30** Da se na dan pogibli
ostavlja zadac, kad se pusti gnjev. **31** Ko æe ga ukoriti u oèi za
život njegov? i ko æe mu vratiti što je uèinio? **32** Ali se iznosi u
groblje i ostaje u gomili. **33** Slatke su mu grude od doline, i vuèe
za sobom sve ljude, a onima koji ga pretekoše nema broja. **34**
Kako me dakle naprazno tješite kad u odgovorima vašim ostaje
prijevara?

22 A Elifas Temanac odgovori i reèe: **2** Može li Bogu biti
èovjek koristan? Sam je sebi koristan èovjek mudar. **3** Je li
svemoguæemu radost, ako si pravedan? ili mu je dobit, ako
hodiš bez mane? **4** Hoæe li te karati i iæi na sud s tobom zato
što te se boji? **5** Nije li zloæa tvoja velika? i nepravdama tvojim
ima li kraja? **6** Jer si uzimao zalog od braæe svoje ni za što, i
svlaèio si haljine s golijeh. **7** Umornoga nijesi napojio vode, i
gladnome nijesi dao hljeba. **8** Zemlja je bila èovjeka silnoga, i
ugledni je sjedio u njoj. **9** Udovice si otpuštao prazne, i mišice
sirotama potirao si. **10** Zato su oko tebe zamke, i straši te strah
iznenada. **11** I mrak je oko tebe da ne vidiš, i povodanj pokriva te.

12 Nije li Bog na visini nebeskoj? pogledaj gore zvijezde, kako su
visoko. **13** Ali ti kažeš: šta zna Bog? eda li æe kroz tamu suditi?
14 Oblaci ga zaklanjaju, te ne vidi; hoda po krugu nebeskom. **15**
Jesi li zapazio stari put kojim su išli nepravednici, **16** Koji se
iskorijeniše prije vremena i voda se razli po temelju njihovu? **17**
Govorahu Bogu: idi od nas. Šta bi im uèinio svemoguæi? **18** A
on im je napunio kuæe dobra. Ali namjera bezbožnièka daleko
je od mene. **19** Vidjeæe pravednici i radovaæe se, i bezazleni
potsmijevaæe im se. **20** Da, još nije uništeno dobro naše, a
ostatak je njihov proždro oganj. **21** Složi se s njim i pomiri se;
tako æe ti biti dobro. **22** Primi iz usta njegovijeh zakon, i složi
rijeèi njegove u srcu svom. **23** Ako se vratiš k svemoguæemu,
opet æeš se nazidati, ako udaljiš od šatora svojih bezakonje, **24**
Tada æeš metati po prahu zlato i Ofirsko zlato po kamenju iz
potoka. **25** I svemoguæi biæe ti zlato i srebro i sila tvoja. **26** Jer
æeš se tada radovati o Gospodu, i podignuæeš k Bogu lice
svoje. **27** Moliæeš mu se, i uslišiæe te, i zavjete svoje izvršiæeš.
28 Što god naumiš, izlaziæe ti; i na putovima tvojim svijetliæe
vidjelo. **29** Kad drugi budu poniženi, reæi æeš: da se podignu; i
Bog æe izbaviti onoga ko je oborenijeh oèiju. **30** Izbaviæe i
onoga koji nije bez krivice; izbaviæe se èistotom ruku tvojih.

23 A Jov odgovori i reèe: **2** Još je tužnjava moja odmet? a
nevolja je moja teža od uzdaha mojih. **3** O kad bih znao kako
bih našao Boga! da otidem do prijestola njegova, **4** Da razložim
pred njim parbu svoju, i usta svoja napunim razloga, **5** Da znam
šta bi mi odgovorio, i razumijem šta bi mi rekao. **6** Bi li se prema
velikoj sili svojoj preo sa mnom? Ne; nego bi mi pomogao. **7**
Ondje bi se pravedan èovjek mogao pravdati s njim, i oslobodio
bih se zasvagda od svoga sudije. **8** Gle, ako pođem naprijed,

nema ga; ako li natrag, ne nahodim ga; **9** Ako nalijevo radi,
ne vidim ga; ako nadesno, zaklonio se, ne mogu ga vidjeti. **10**
Ali on zna put moj; kad me okuša, izaæi æu kao zlato. **11** Po
stopama je njegovijem stupala noga moja; puta njegova držao
sam se, i ne zaðoh. **12** Od zapovijesti usta njegovijeh nijesam
otstupao; èuvao sam rijeèi usta njegovijeh više nego svoj užitak.
13 Ali kad on što naumi, ko æe ga odvratiti? što duša njegova
zaželi, ono èini. **14** I izvršiæe što je naumio za me; i toga ima u
njega mnogo. **15** Zato sam se uplašio od njega; i kad to mislim,
strah me je od njega. **16** Bog je rastopio srce moje, svemoguæi
me je uplašio. **17** Što ne pogiboh prije mraka? i što ne sakri
mrak ispred mene?

24 Zašto svemoguæemu nijesu sakrivena vremena? i koji ga
znaju, ne vide dana njegovijeh? **2** Meðe pomièu bezbožni,
otimaju stado i pasu; **3** Magarca sirotama odgone; u zalogu
uzimaju vola udovici; **4** Siromahe odbijaju s puta; ubogi u zemlji
kriju se svi. **5** Gle, kao divlji magarci u pustinji izlaze na posao
svoj ustajuæi rano na plijen; pustinja je hrana njima i djeci
njihovoj; **6** Žanju njivu i beru vinograd koji nije njihov; **7** Gola
nagone da noæuje bez haljine, koji se nemaju èim pokriti na
zimi, **8** Okisli od pljuska u gori, nemajuæi zaklona, privijaju se k
stijeni. **9** Grabe siroèe od dojke i sa siromaha skidaju zalog. **10**
Gologa ostavljaju da ide bez haljine, i one koji nose snopove da
gladuju. **11** Koji među njihovijem zidovima ulje cijede i grožðe u
kacama gaze, podnose žeđ. **12** Ljudi u gradu uzdišu, i duše
pobijenijeh vièu, a Bog ne ukida toga. **13** Oni se protive svjetlosti,
ne znajuæi za putove njezine i ne staju na stazama njezinijem.
14 Zorom ustajuæi krvnik ubija siromaha i ubogoga; a noæu je
kao lupež. **15** I oko kurvarovo pazi na sumrak govoreæi: da me

oko ne vidi. I sakriva lice. **16** Prokopavaju po mraku kuæe, koje
obdan sebi zabilježe; ne znaju za svjetlost. **17** Jer je zora njima
svjema sjen smrtni; ako ih ko pozna, strah ih je sjena smrtnoga.
18 Brzi su kao povrh vode, proklet je dio njihov na zemlji; neæe
vidjeti puta vinogradskoga. **19** Kao što suša i vruæina grabi
vode šnježne, tako grob grješnike. **(Sheol h7585)** **20** Zaboravlja
ih utroba materina, slatki su crvima, ne spominju se više; kao
drvo skršiæe se nepravednik. **21** Združuje s njim nerotkinju koja
ne rađa, i udovici ne èini dobra. **22** Grabi jake svojom silom;
ostane li koji, ne uzda se u život svoj. **23** Da mu Bog u što æe
se pouzdati; ali oèi njegove paze na njihove pute. **24** Uzvise se
za malo, pa ih nema; padaju i ginu kao svi drugi, i kao vrh od
klasa otsijecaju se. **25** Nije li tako? ko æe me utjerati u laž i
obratiti u ništa rijeèi moje?

25 A Vildad Sušanin odgovori i reèe: **2** Vlast je i strah u njega,
èini mir na visinama svojim. **3** Vojskama njegovijem ima li broja?
i koga ne obasjava vidjelo njegovo? **4** I kako æe èovjek biti
pravedan pred Bogom? i kako æe èist biti roðeni od žene? **5**
Gle, ni mjesec ne bi sjao, ni zvijezde ne bi bile èiste pred njim, **6**
Akamoli èovjek, crv, i sin èovjeèji, moljac.

26 A Jov odgovori i reèe: **2** Kako si pomogao slabome! kako
si izbavio ruku nejaku! **3** Kako si svjetovao onoga koji je bez
mudrosti i pokazao razum izobila! **4** Kome si govorio te rijeèi?
i èiji je duh izašao iz tebe? **5** I mrtve stvari stvorene su pod
vodama i stanovnici njihovi. **6** Otkriven je pakao pred njim,
niti ima pokrivaèa pogibli. **(Sheol h7585)** **7** On je razastro sjever
nad prazninom, i zemlju objesio ni na èem. **8** Zavezuje vode u
oblacima svojim, i ne prodire se oblak pod njima. **9** Drži prijesto
svoj, razapinje oblak svoj nad njim. **10** Među je postavio oko vode

dokle ne bude kraj svjetlosti i mraku. **11** Stupovi nebeski tresu se
i drkæu od prijetnje njegove. **12** Silom je svojom pocijepao more
i razumom svojim razbio bjesnilo njegovo. **13** Duhom je svojim
ukrasio nebesa, i ruka je njegova stvorila prugu zmiju. **14** Gle, to
su dijelovi putova njegovijeh; ali kako je mali dio što èusmo o
njemu? i ko æe razumjeti grom sile njegove?

27 I Jov nastavi besjedu svoju i reèe: **2** Tako da je živ Bog, koji
je odbacio parbu moju, i svemoguæi, koji je ojadio dušu moju, **3**
Dok je duša moja u meni, i duh Božji u nozdrvama mojim, **4**
Neæe usne moje govoriti bezakonja, niti æe jezik moj izricati
prijevare. **5** Ne dao Bog da pristanem da imate pravo; dokle
dišem, neæu otstupiti od svoje dobrote. **6** Držaæu se pravde
svoje, niti æu je ostaviti; neæe me prekoriti srce moje dokle sam
živ. **7** Neprijatelj moj biæe kao bezbožnik, i koji ustaje na me,
kao bezakonik. **8** Jer kako je nadanje licemjeru, kad se lakomi
a Bog æe išèupati dušu njegovu? **9** Hoæe li Bog uslišiti viku
njegovu kad na nj dođe nevolja? **10** Hoæe li se svemoguæemu
radovati? hoæe li prizivati Boga u svako vrijeme? **11** Uèim vas
ruci Božjoj, i kako je u svemoguæega ne tajim. **12** Eto, vi svi
vidite, zašto dakle jednako govorite zaludne stvari? **13** To je dio
èovjeku bezbožnom od Boga, i našljedstvo koje primaju nasilnici
od svemoguæega. **14** Ako mu se množe sinovi, množe se za
maè, i natražje njegovo neæe se nasititi hljeba. **15** Koji ostanu
iza njega, na smrti æe biti pogrebeni, i udovice njihove neæe
plakati. **16** Ako nakupi srebra kao praha, i nabavi haljina kao
blata, **17** Što nabavi, obuæi æe pravednik, i srebro æe dijeliti
bezazleni. **18** Gradi sebi kuæu kao moljac, i kao kolibu koju
naèini èuvar. **19** Bogat æe umrijeti a neæe biti pribran; otvoriæe
oèi a nièega neæe biti. **20** Stignuæe ga strahote kao vode;

noæu æe ga odnijeti oluja. **21** Uzeæe ga vjetar istoèni, i otiæi
æe; vihor æe ga odnijeti s mjesta njegova. **22** To æe Bog pustiti
na nj, i neæe ga žaliti; on æe jednako bježati od ruke njegove.
23 Drugi æe pljeskati rukama za njim, i zviždaæe za njim s
mjesta njegova.

28 Da, srebro ima žice, i zlato ima mjesto gdje se topi. **2**
Gvožðe se vadi iz praha, i iz kamena se topi mjed. **3** Mraku
postavlja među, i sve istražuje èovjek do kraja, i kamenje u tami
i u sjenu smrtnom. **4** Rijeka navre s mjesta svojega da joj niko
ne može pristupiti; ali se odbije i odlazi trudom èovjeèjim. **5** Iz
zemlje izlazi hljeb, i pod njom je drugo, kao oganj. **6** U kamenju
je njezinu mjesto safiru, a ondje je prah zlatni. **7** Te staze ne zna
ptica, niti je vidje oko kragujevo; **8** Ne ugazi je mlado zvijerje,
niti njom proðe lav. **9** Na kremen diže ruku svoju; prevraæa
gore iz dna. **10** Iz stijene izvodi potoke, i svašta dragocjeno
vidi mu oko. **11** Ustavlja rijeke da ne teku, i što je sakriveno
iznosi na vidjelo. **12** Ali mudrost gdje se nalazi? i gdje je mjesto
razumu? **13** Ne zna joj èovjek cijene, niti se nahodi u zemlji
živijeh. **14** Bezdana veli: nije u meni; i more veli: nije kod mene.
15 Ne može se dati èisto zlato za nju, niti se srebro izmjeriti
u promjenu za nju. **16** Ne može se cijeniti zlatom Ofirskim, ni
dragim onihom ni safirom. **17** Ne može se izjednaèiti s njom ni
zlato ni kristal, niti se može promijeniti za zaklade zlatne. **18**
Od korala i bisera nema spomena, jer je vrijednost mudrosti
veæa nego dragom kamenju. **19** Ne može se s njom izjednaèiti
topaz Etiopski, niti se može cijeniti èistijem zlatom. **20** Otkuda
dakle dolazi mudrost? i gdje je mjesto razumu? **21** Sakrivena je
od oèiju svakoga živoga, i od ptica nebeskih zaklonjena. **22**
Pogibao i smrt govore: ušima svojima èusmo slavu njezinu. **23**

Bog zna put njezin, i poznaje mjesto njezino. **24** Jer gleda do
krajeva zemaljskih i vidi sve što je pod svijem nebom. **25** Kad
davaše vjetru težinu, i mjeraše vodu mjerom, **26** Kad postavljaše
zakon daždu i put munji gromovnoj. **27** Još je onda vidje i oglasi
je, uredi je i pretraži je. **28** A èovjeku reèe: gle, strah je Božji
mudrost, i uklanjati se oda zla jest razum.

29 Još nastavi Jov besjedu svoju i reèe: **2** O da bih bio kao
pređašnjih mjeseca, kao onijeh dana kad me Bog èuvaše, **3** Kad
svijetljaše svijeæom svojom nad glavom mojom, i pri vidjelu
njegovu hođah po mraku, **4** Kako bijah za mladosti svoje, kad
tajna Božija bijaše u šatoru mom, **5** Kad još bijaše svemoguæi
sa mnom, i djeca moja oko mene, **6** Kad se trag moj oblivaše
maslom, i stijena mi toèaše ulje potocima, **7** Kad izlažah na vrata
kroz grad, i na ulici namještah sebi stolicu: **8** Mladiæi videæi me
uklanjahu se, a starci ustajahu i stajahu, **9** Knezovi prestajahu
govoriti i metahu ruku na usta svoja, **10** Upravitelji ustezahu glas
svoj i jezik im prianjaše za grlo. **11** Jer koje me uho èujaše,
nazivaše me blaženijem; i koje me oko viđaše, svjedoèaše mi
12 Da izbavljam siromaha koji vièe, i sirotu i koji nema nikoga da
mu pomože; **13** Blagoslov onoga koji propadaše dolažaše na
me, i udovici srce raspijevah; **14** U pravdu se oblaèih i ona mi
bijaše odijelo, kao plašt i kao vijenac bijaše mi sud moj. **15** Oko
bijah slijepcu i noga hromu. **16** Otac bijah ubogima, i razbirah za
raspru za koju ne znah. **17** I razbijah kutnjake nepravedniku, i iz
zuba mu istrzah grabež. **18** Zato govorah: u svojem æu gnijezdu
umrijeti, i biæe mi dana kao pijeska. **19** Korijen moj pružaše se
kraj vode, rosa bivaše po svu noæ na mojim granama. **20** Slava
moja pomlađivaše se u mene, i luk moj u ruci mojoj ponavljaše
se. **21** Slušahu me i èekahu, i muèahu na moj svjet. **22** Poslije

mojih rijeèi niko ne pogovaraše, tako ih natapaše besjeda moja.
23 Jer me èekahu kao dažd, i usta svoja otvorahu kao na pozni
dažd. **24** Kad bih se nasmijao na njih, ne vjerovahu, i sjajnosti
lica mojega ne razgonjahu. **25** Kad bih otišao k njima, sjedah u
zaèelje, i bijah kao car u vojsci, kad tješi žalosne.

30 A sada smiju mi se mlađi od mene, kojima otaca ne bih bio
htio metnuti sa psima stada svojega. **2** A na što bi mi i bila sila
ruku njihovijeh? u njima bješe propala starost. **3** Od siromaštva i
gladi samoæovahu bježeæi na suha, mraèna, pusta i opustošena
mjesta; **4** Koji brahu lobodu po èestama, i smrekovo korijenje
bješe im hrana. **5** Između ljudi bijahu izgonjeni i vikaše se za
njima kao za lupežem. **6** Življahu po strašnijem uvalama, po
jamama u zemlji i u kamenu. **7** Po grmovima rikahu, pod trnjem
se skupljahu. **8** Bijahu ljudi nikakvi i bez imena, manje vrijedni
nego zemlja. **9** I njima sam sada pjesma, i postah im prièa. **10**
Gade se na me, idu daleko od mene i ne ustežu se pljuvati mi
u lice. **11** Jer je Bog odapeo moju tetivu i muke mi zadao te
zbaciše uzdu preda mnom. **12** S desne strane ustaju momci,
potkidaju mi noge, i nasipaju put k meni da me upropaste. **13**
Raskopaše moju stazu, umnožiše mi muke, ne treba niko da im
pomaže. **14** Kao širokim prolomom naviru, i navaljuju preko
razvalina. **15** Strahote navališe na me, i kao vjetar tjeraju dušu
moju, i kao oblak prođe sreæa moja. **16** I sada se duša moja
ražljeva u meni, stigoše me dani muèni. **17** Noæu probada
mi kosti u meni, i žile moje ne odmaraju se. **18** Od teške sile
promijenilo se odijelo moje, i kao ogrlica u košulje moje steže
me. **19** Bacio me je u blato, te sam kao prah i pepeo. **20** Vièem
k tebi, a ti me ne slušaš; stojim pred tobom, a ti ne gledaš na
me. **21** Pretvorio si mi se u ljuta neprijatelja; silom ruke svoje

suprotiš mi se. **22** Podižeš me u vjetar, posađuješ me na nj, i
rastapaš u meni sve dobro. **23** Jer znam da æeš me odvesti na
smrt i u dom određeni svjema živima. **24** Ali neæe pružiti ruke
svoje u grob; kad ih stane potirati, oni neæe vikati. **25** Nijesam li
plakao radi onoga koji bijaše u zlu? nije li duša moja žalosna
bivala radi ubogoga? **26** Kad se dobru nadah, dođe mi zlo; i kad
se nadah svjetlosti, dođe mrak. **27** Utroba je moja uzavrela, i ne
može da se umiri, zadesiše me dani muèni. **28** Hodim crn, ne od
sunca, ustajem i vièem u zboru. **29** Brat postah zmajevima i drug
sovama. **30** Pocrnjela je koža na meni i kosti moje posahnuše
od žege. **31** Gusle se moje pretvoriše u zapijevku, i svirala moja
u plaè.

31 Vjeru uèinih sa oèima svojim, pa kako bih pogledao na
djevojku? **2** Jer kakav je dio od Boga ozgo? i kakvo našljedstvo
od svemoguæega s visine? **3** Nije li pogibao nevaljalome i èudo
onima koji èine bezakonje? **4** Ne vidi li on putove moje, i sve
korake moje ne broji li? **5** Ako hodih s lažju ili ako pohitje noga
moja na prijevaru, **6** Neka me izmjeri na mjerilima pravijem, i
neka Bog pozna dobrotu moju. **7** Ako su koraci moji zašli s puta,
i ako je za oèima mojim pošlo srce moje, i za ruke moje prionulo
štogod, **8** Neka ja sijem a drugi jede, i neka se iskorijene izdanci
moji. **9** Ako se zanijelo srce moje za kojom ženom, i ako sam
vrebao na vratima bližnjega svojega, **10** Neka drugomu melje
žena moja, i neka se drugi nad njom povijaju. **11** Jer je to grdilo
i bezakonje za sudije. **12** Jer bi to bio oganj koji bi proždirao
do uništenja, i svu bi moju ljetinu iskorijenio. **13** Ako nijesam
htio doæi na sud sa slugom svojim ili sa sluškinjom svojom,
kad bi se tužili na mene; **14** Jer šta bih èinio kad bi se Bog
podigao, i kad bi potražio, šta bih mu odgovorio? **15** Koji je mene

stvorio u utrobi, nije li stvorio i njega? nije li nas on isti sazdao
u materici? **16** Ako sam odbio siromasima želju njihovu, i oèi
udovici zamutio, **17** I ako sam zalogaj svoj sam jeo a nije ga jela
i sirota, **18** Jer je od mladosti moje rasla sa mnom kao kod oca, i
od utrobe matere svoje vodao sam je; **19** Ako sam gledao koga
gdje gine nemajuæi haljine, i siromaha gdje se nema èim pokriti,
20 Ako me nijesu blagosiljala bedra njegova što se runom ovaca
mojih utoplio, **21** Ako sam izmahnuo rukom na sirotu, kad vidjeh
na vratima pomoæ svoju, **22** Neka mi ispadne rame iz pleæa, i
ruka moja neka se otkine od zgloba. **23** Jer sam se bojao pogibli
od Boga, kojega velièanstvu ne bih odolio. **24** Ako sam polagao
na zlato nadanje svoje, ili èistome zlatu govorio: uzdanico moja!
25 Ako sam se veselio što mi je imanje veliko i što mnogo steèe
ruka moja, **26** Ako sam gledao na sunce, kad sjaje, i na mjesec,
kad ponosito hodi, **27** I srce se moje potajno prevarilo i ruku
moju poljubila usta moja, **28** I to bi bilo bezakonje za sudije, jer
bih se odrekao Boga ozgo; **29** Ako sam se radovao nesreæi
nenavidnika svojega, i ako sam zaigrao kad ga je zlo zadesilo,
30 Jer ne dadoh jeziku svojemu da griješi tražeæi dušu njegovu
s proklinjanjem; **31** Ako ne govorahu domašnji moji: ko bi nam
dao mesa njegova? ne možemo se ni najesti; **32** Stranac nije
noæivao na polju; vrata svoja otvorao sam putniku; **33** Ako sam
kao što èine ljudi tajio prijestupe svoje i krio svoje bezakonje u
svojim njedrima, **34** Ako sam i mogao plašiti veliko mnoštvo,
ipak od najmanjega u domu bijaše me strah; zato muèah i ne
odlažah od vrata. **35** O da bih imao koga da me sasluša! Gle,
želja je moja da mi svemoguæi odgovori i suparnik moj da mi
napiše knjigu. **36** Nosio bih je na ramenu svom, vezao bih je
sebi kao vijenac, **37** Broj koraka svojih kazao bih mu, kao knez

pristupio bih k njemu. **38** Ako je na me vikala moja zemlja, i
brazde njezine plakale, **39** Ako sam jeo roda njezina bez novaca
i dosađivao duši gospodara njezinijeh, **40** Mjesto pšenice neka
mi rađa trnje, i mjesto jeèma kukolj. Svršiše se rijeèi Jovove.

32 Tada prestaše ona tri èovjeka odgovarati Jovu, jer se èinjaše
da je pravedan. **2** A Elijuj sin Varahilov od Vuza, roda Ramova,
razgnjevi se na Jova što se sam građaše pravedniji od Boga; **3** I
na tri prijatelja njegova razgnjevi se što ne nađoše odgovora i
opet osuđivahu Jova. **4** Jer Elijuj èekaše dokle oni govorahu s
Jovom, jer bijahu stariji od njega. **5** Pa kad vidje Elijuj da nema
odgovora u ustima ona tri èovjeka, raspali se gnjev njegov. **6** I
progovori Elijuj sin Varahilov od Vuza, i reèe: ja sam najmlađi, a
vi ste starci, zato se bojah i ne smijah vam kazati što mislim.
7 Mišljah: neka govori starost, i mnoge godine neka objave
mudrost. **8** Ali je duh u ljudima, i duh svemoguæega urazumljuje
ih. **9** Veliki nijesu svagda mudri, i starci ne znaju svagda šta je
pravo. **10** Zato velim: poslušaj me da kažem i ja kako mislim.
11 Eto, èekao sam da vi izgovorite, slušao sam razloge vaše
dokle izviđaste besjedu. **12** Pazio sam, ali gle, nijedan od vas
ne sapre Jova, ne odgovori na njegove rijeèi. **13** Može biti da
æete reæi: nađosmo mudrost, Bog æe ga oboriti, ne èovjek. **14**
Nije na me upravio besjede, ni ja mu neæu odgovarati vašim
rijeèima. **15** Smeli su se, ne odgovaraju više, nestalo im je rijeèi.
16 Èekao sam, ali ne govore, stadoše, i više ne odgovaraju. **17**
Odgovoriæu i ja za se, kazaæu i ja kako mislim. **18** Jer sam
pun rijeèi, tijesno je duhu u meni. **19** Gle, trbuh je moj kao vino
bez oduške, i raspukao bi se kao nov mijeh. **20** Govoriæu da
odahnem, otvoriæu usne svoje, i odgovoriæu. **21** Neæu gledati

ko je ko, i èovjeku æu govoriti bez laskanja. **22** Jer ne umijem
laskati; odmah bi me uzeo tvorac moj.

33 Èuj dakle, Jove, besjedu moju, i slušaj sve rijeèi moje. **2**
Evo, sad otvoram usta svoja; govori jezik moj u ustima mojim.
3 Po pravom srcu mom biæe rijeèi moje, i misao èistu izreæi
æe usne moje. **4** Duh Božji stvorio me je, i dah svemoguæega
dao mi je život. **5** Ako možeš, odgovori mi, pripravi se i stani
mi nasuprot. **6** Evo, ja æu biti mjesto Boga, kao što si rekao;
od kala sam naèinjen i ja. **7** Eto, strah moj neæe te strašiti, i
ruka moja neæe te tištati. **8** Rekao si dakle preda mnom, i èuo
sam glas tvojih rijeèi: **9** Èist sam, bez grijeha, prav sam i nema
bezakonja na meni. **10** Evo, traži zadjevicu sa mnom, drži me za
svoga neprijatelja. **11** Meæe u klade noge moje, vreba po svijem
stazama mojim. **12** Eto, u tom nijesi pravedan, odgovaram ti; jer
je Bog veæi od èovjeka. **13** Zašto se preš s njim, što za sva
djela svoja ne odgovara? **14** Jedanput govori Bog i dva puta; ali
èovjek ne pazi. **15** U snu, u utvari noænoj, kad tvrd san padne na
ljude, kad spavaju u postelji, **16** Tada otvora uho ljudima i nauku
im zapeèaæava, **17** Da bi odvratio èovjeka od djela njegova, i
zaklonio od njega oholost; **18** Da bi saèuvao dušu njegovu od
jame, i život njegov da ne naiðe na maè. **19** I kara ga bolovima
na postelji njegovoj, i sve kosti njegove teškom bolešæu. **20**
Tako da se životu njegovu gadi hljeb i duši njegovoj jelo najmilije;
21 Nestaje tijela njegova naoèigled, i izmalaju se kosti njegove,
koje se prije nijesu vidjele, **22** I duša se njegova približuje grobu,
i život njegov smrti. **23** Ako ima glasnika, tumaèa, jednoga od
tisuæe, koji bi kazao èovjeku dužnost njegovu, **24** Tada æe se
smilovati na nj, i reæi æe: izbavi ga da ne otide u grob; našao
sam otkup. **25** I pomladiæe se tijelo njegovo kao u djeteta, i

povratiæe se na dane mladosti svoje, **26** Moliæe se Bogu, i
pomilovaæe ga, i gledaæe lice njegovo radujuæi se, i vratiæe
èovjeku po pravdi njegovoj. **27** Gledajuæi ljudi reæi æe: bijah
zgriješio, i što je pravo izvrnuo, ali mi ne pomože. **28** On izbavi
dušu moju da ne otide u jamu, i život moj da gleda svjetlost.
29 Gle, sve ovo èini Bog dva puta i tri puta èovjeku, **30** Da bi
povratio dušu njegovu od jame, da bi ga obasjavala svjetlost
živijeh. **31** Pazi, Jove, slušaj me, muèi, da ja govorim. **32** Ako
imaš što reæi, odgovori mi; govori, jer sam te rad opravdati; **33**
Ako li ne, slušaj ti mene; muèi, i nauèiæu te mudrosti.

34 Još govori Elijuj i reèe: **2** Èujte, mudri, besjedu moju, i
razumni poslušajte me. **3** Jer uho poznaje besjedu kao što grlo
kuša jelo. **4** Razberimo što je pravo, izvidimo među sobom što je
dobro. **5** Jer Jov reèe: pravedan sam, a Bog odbaci moju pravdu.
6 Hoæu li lagati za svoju pravdu? strijela je moja smrtna, a bez
krivice. **7** Koji je èovjek kao Jov da kao vodu pije potsmijeh? **8** I
da se druži s onima koji èine bezakonje, i da hodi s bezbožnijem
ljudima? **9** Jer reèe: ne pomaže èovjeku da ugađa Bogu. **10**
Zato, ljudi razumni, poslušajte me; daleko je od Boga zloæa i
nepravda od svemoguæega. **11** Jer po djelu plaæa èovjeku i
daje svakome da nađe prema putu svojemu. **12** Doista Bog ne
radi zlo i svemoguæi ne izvræe pravde. **13** Ko mu je predao
zemlju? i ko je uredio vasiljenu? **14** Kad bi na nj okrenuo srce
svoje, uzeo bi k sebi duh njegov i dihanje njegovo; **15** Izginulo
bi svako tijelo, i èovjek bi se povratio u prah. **16** Ako si dakle
razuman, èuj ovo: slušaj glas rijeèi mojih. **17** Može li vladati onaj
koji mrzi na pravdu? hoæeš li osuditi onoga koji je najpravedniji?
18 Kaže li se caru: nitkove! i knezovima: bezbožnici? **19** Akamoli
onomu koji ne gleda knezovima ko su, niti u njega vrijedi više

bogati od siromaha, jer su svi djelo ruku njegovijeh. **20** Umiru
zaèas, i u po noæi uskoleba se narod i propadne, i odnese
se jaki bez ruke ljudske. **21** Jer su oèi njegove obraæene na
putove èovjeèije i vidi sve korake njegove. **22** Nema mraka ni
sjena smrtnoga gdje bi se sakrili koji èine bezakonje. **23** Jer
nikome ne odgađa kad dođe da se sudi s Bogom. **24** Satire
jake nedokuèljivo, i postavlja druge na njihovo mjesto. **25** Jer
zna djela njihova, i dok obrati noæ, satru se. **26** Kao bezbožne
razbija ih na vidiku. **27** Jer otstupiše od njega i ne gledaše ni na
koje putove njegove; **28** Te dođe do njega vika siromahova, i èu
viku nevoljnijeh. **29** Kad on umiri, ko æe uznemiriti? i kad on
sakrije lice, ko æe ga vidjeti? i to biva i narodu i èovjeku, **30** Da
ne bi carovao licemjer, da ne bi bilo zamke narodu. **31** Zaista,
treba kazati Bogu: podnosio sam, neæu više griješiti. **32** A što
ne vidim, ti me nauèi; ako sam èinio nepravdu, neæu više. **33**
Eda li æe po tebi plaæati, jer tebi nije po volji, jer ti biraš a ne
on? Ako znaš što, govori. **34** Ljudi æe razumni sa mnom kazati, i
mudar æe èovjek pristati, **35** Da Jov ne govori razumno, i da
rijeèi njegove nijesu mudre. **36** Oèe moj, neka se Jov iskuša
do kraja, što odgovara kao zli ljudi. **37** Jer domeæe na grijeh
svoj bezakonje, pljeska rukama među nama, i mnogo govori na
Boga.

35 Još govori Elijuj i reèe: **2** Misliš li da si pravo rekao: moja je
pravda veæa od Božije? **3** Jer si rekao: šta æe mi pomoæi,
kaka æe mi biti korist, da ne griješim? **4** Ja æu odgovoriti tebi i
drugovima tvojim s tobom. **5** Pogledaj nebo, i vidi; pogledaj
oblake, kako su viši od tebe. **6** Ako griješiš, šta æeš mu uèiniti?
ili ako se umnože bezakonja tvoja, šta æeš mu nauditi? **7** Ako si
pravedan, šta æeš mu dati? ili šta æe primiti iz ruke tvoje? **8**

Èovjeku kakav si može nauditi tvoja zloæa, i sinu èovjeèijemu
pomoæi tvoja pravda. 9 Vapiju od velikoga nasilja kojima se
èini, i vièu na ruku silnijeh; 10 A nijedan ne govori: gdje je
Bog, stvoritelj moj, koji daje pjesmu noæu; 11 Koji èini te smo
razumniji od zvijerja zemaljskoga, i mudriji od ptica nebeskih. 12
Tamo vièu s oholosti zlijeh ljudi, ali ne bivaju uslišeni. 13 Jer Bog
ne sluša taštine, i svemoguæi ne gleda na nju. 14 Akamoli kad
kažeš: ne vidiš to. Pred njim je sud; èekaj ga. 15 A sada èim
te gnjev pohodi, nije ništa, niti je gledao na sve što si uèinio;
16 Zato Jov naprazno otvora usta svoja, i bezumno umnožava
rijeèi.

36 Još govori Elijuj i reèe: 2 Potrpi me malo, i pokazaæu
ti, jer još ima što bih govorio za Boga. 3 Poèeæu izdaleka
besjedu svoju, i pokazaæu da je tvorac moj pravedan. 4 Doista,
neæe biti lažne rijeèi moje, kod tebe je koji pravo misli. 5 Gle,
Bog je silan, ali nikoga ne odbacuje, silan je snagom srèanom.
6 Ne da živjeti bezbožniku, a nevoljnicima èini pravdu. 7 Ne
odvraæa od pravednika oèiju svojih, nego još s carevima na
prijesto posađuje ih navijek, te se uzvišuju. 8 Ako li su okovani u
puta i svezani užima nevoljnièkim, 9 Tada im napominje djela
njihova i bezakonja njihova kako su silna. 10 I otvora im uho
da bi se popravili, i govori im da se vrate od bezakonja. 11
Ako poslušaju i stanu mu služiti, dovršuju dane svoje u dobru i
godine svoje u radosti. 12 Ako li ne poslušaju, ginu od maèa i
umiru s bezumlja. 13 A koji su licemjerna srca, navlaèe gnjev i
ne vièu kad ih poveže; 14 Umire u mladosti duša njihova i život
njihov među kurvama. 15 Izbavlja nevoljnika iz nevolje njegove i
otvora mu uho u muci. 16 Tako bi i tebe izveo iz tjeskobe na
prostrano mjesto, gdje ništa ne dosađuje, i mirni sto tvoj bio bi

pun pretiline. **17** Ali si zaslužio sud bezbožnièki; i sud i pravda
snađe te. **18** Doista, gnjev je na tebi; gledaj da te ne odbaci u
karanju, te te veliki otkup neæe izbaviti. **19** Hoæe li gledati na
tvoje bogatstvo? neæe ni na zlato ni na kaku silu blaga tvojega.
20 Ne uzdiši za noæu u koju narodi odlaze na svoje mjesto. **21**
Èuvaj se da ne pogledaš na taštinu i voliš nju nego nevolju. **22**
Gle, Bog je najviši svojom silom, ko je uèitelj kao on? **23** Ko
mu je odredio put njegov? ili ko æe mu reæi: èiniš nepravo?
24 Opominji se da velièaš djela njegova, koja gledaju ljudi. **25**
Svi ljudi vide ih, svaki ih gleda izdaleka. **26** Gle, Bog je velik,
i ne možemo ga poznati, broj godina njegovijeh ne može se
dokuèiti. **27** Jer on steže kaplje vodene, koje liju dažd iz oblaka
njegovijeh; **28** Kad teku oblaci, kaplju na mnoštvo ljudsko. **29** I
ko bi razumio prostor oblacima i grmljavu u šatoru njegovu? **30**
Kako prostire nad njim svjetlost svoju, i dubine morske pokriva?
31 Tijem sudi narodima, daje hrane izobila. **32** Rukama zaklanja
svjetlost, i naređuje koga da srete, **33** Javljajuæi prema njemu
dobru volju svoju, i prema stoci i prema rodu zemaljskom.

37 I od toga drkæe srce moje, i otskaèe sa svojega mjesta. **2**
Slušajte dobro gromovni glas njegov i govor što izlazi iz usta
njegovijeh. **3** Pod sva nebesa pušta ga, i svjetlost svoju do
krajeva zemaljskih. **4** Za njom rièe grom, grmi glasom velièanstva
svojega, niti što odgađa kad se èuje glas njegov. **5** Divno
Bog grmi glasom svojim, èini stvari velike, da ih ne možemo
razumjeti. **6** Govori snijegu: padni na zemlju; i daždu sitnome i
daždu silnome. **7** Zapeèaæava ruku svakom èovjeku, da pozna
sve poslenike svoje. **8** Tada zvijer ulazi u jamu, i ostaje na svojoj
loži. **9** S juga dolazi oluja, i sa sjevera zima. **10** Od dihanja
Božijega postaje led, i široke vode stiskuju se. **11** I da se natapa

zemlja, natjeruje oblak, i rasipa oblak svjetlošæu svojom. **12** I
on se obræe i tamo i amo po volji njegovoj da èini sve što mu
zapovjedi po vasiljenoj. **13** Èini da se nađe ili za kar ili za zemlju
ili za dobroèinstvo. **14** Èuj to, Jove, stani i gledaj èudesa Božija.
15 Znaš li kako ih Bog uređuje i kako sija svjetlošæu iz oblaka
svojega? **16** Znaš li kako vise oblaci? Znaš li èudesa onoga koji
je savršen u svakom znanju? **17** Kako ti se haljine ugriju kad
umiri zemlju od juga? **18** Jesi li ti s njim razapinjao nebesa, koja
stoje tvrdo kao saliveno ogledalo? **19** Nauèi nas šta æemo mu
reæi; ne možemo od tame govoriti po redu. **20** Hoæe li mu ko
pripovjediti što bih ja govorio? Ako li bi ko govorio, zaista, bio bih
proždrt. **21** Ali sada ne mogu ljudi gledati u svjetlost kad sjaje
na nebu, pošto vjetar prođe i oèisti ga; **22** Sa sjevera dolazi
kao zlato; ali je u Bogu strašnija slava. **23** Svemoguæ je, ne
možemo ga stignuti; velike je sile, ali sudom i velikom pravdom
nikoga ne muèi. **24** Zato ga se boje ljudi: ne može ga vidjeti
nikakav mudarac.

38 Tada odgovori Gospod Jovu iz vihora i reèe: **2** Ko je to
što zamraèuje savjet rijeèima nerazumno? **3** Opaši se sada
kao èovjek; ja æu te pitati, a ti mi kazuj. **4** Gdje si ti bio kad ja
osnivah zemlju? kaži, ako si razuman. **5** Ko joj je odredio mjere?
znaš li? ili ko je rastegao uže preko nje? **6** Na èem su podnožja
njezina uglavljena? ili ko joj je metnuo kamen ugaoni? **7** Kad
pjevahu zajedno zvijezde jutrnje i svi sinovi Božji klikovahu. **8** Ili
ko je zatvorio more vratima kad kao iz utrobe izide? **9** Kad ga
odjeh oblakom i povih tamom; **10** Kad postavih za nj uredbu
svoju i metnuh mu prijevornice i vrata; **11** I rekoh: dovde æeš
dolaziti, a dalje neæeš, i tu æe se ustavljati ponositi valovi tvoji.
12 Jesi li svoga vijeka zapovjedio jutru, pokazao zori mjesto

njezino, **13** Da se uhvati zemlji za krajeve, i da se rastjeraju
s nje bezbožnici, **14** Da se ona promijeni kao blato peèatno,
a oni da stoje kao haljina, **15** Da se oduzme bezbožnicima
svjetlost njihova i ruka podignuta da se slomi? **16** Jesi li dolazio
do dubina morskih? i po dnu propasti jesi li hodio? **17** Jesu li ti
se otvorila vrata smrtna, i vrata sjena smrtnoga jesi li vidio? **18**
Jesi li sagledao širinu zemaljsku? kaži, ako znaš sve to. **19** Koje
je put k stanu svjetlosti? i gdje je mjesto tami, **20** Da bi je uzeo i
odveo do međe njezine, i znao staze k domu njezinu? **21** Znaš
ti; jer si se onda rodio, i broj je dana tvojih velik. **22** Jesi li ulazio
u riznice šnježne? ili riznice gradne jesi li vidio, **23** Koje èuvam
za vrijeme nevolje, za dan boja i rata? **24** Kojim se putem dijeli
svjetlost i ustoka se razilazi po zemlji? **25** Ko je razdijelio jazove
povodnju i put svjetlici gromovnoj? **26** Da bi išao dažd na zemlju
gdje nema nikoga, i na pustinju gdje nema èovjeka, **27** Da napoji
pusta i nerodna mjesta, i uèini da raste trava zelena. **28** Ima li
dažd oca? ili ko je rodio kaplje rosne? **29** Iz èije je utrobe izašao
led, i ko je rodio slanu nebesku, **30** Da se vode skrivaju i postaju
kao kamen i krajevi propasti srastaju? **31** Možeš li svezati miline
vlašiæima? ili svezu štapima razdriješiti? **32** Možeš li izvesti
južne zvijezde na vrijeme? ili kola sa zvijezdama njihovijem
hoæeš li voditi? **33** Znaš li red nebeski? možeš li ti uređivati
vladu njegovu na zemlji? **34** Možeš li dignuti glas svoj do oblaka
da bi te mnoštvo vode pokrilo? **35** Možeš li pustiti munje da idu, i
da ti reku: evo nas? **36** Ko je metnuo èovjeku u srce mudrost? ili
ko je dao duši razum? **37** Ko æe izbrojiti oblake mudrošæu, i
mjehove nebeske ko æe izliti, **38** Da se raskvašen prah zgusne i
grude da se slijepe? **39** Loviš li ti lavu lov? i laviæima trbuh
puniš, **40** Kad leže u peæinama i vrebaju u zaklonu svom? **41**

Ko gotovi gavranu hranu njegovu kad ptiæi njegovi vièu k Bogu i
lutaju nemajuæi šta jesti?

39 Znaš li vrijeme kad se divokoze koze? i jesi li vidio kad
se košute legu? **2** Jesi li izbrojio mjesece, dokle nose? znaš li
vrijeme kad se legu? **3** Kako se savijaju, mlad svoju ispuštaju, i
opraštaju se bolova? **4** Kako jaèa mlad njihova, raste po polju i
otišavši ne vraæa se k njima? **5** Ko je pustio divljega magarca
da je slobodan, i remene divljemu magarcu ko je razdriješio? **6**
Kojemu odredih pustinju za kuæu i za stan slatinu. **7** On se
smije vrevi gradskoj, i ne sluša vike nastojnikove. **8** Što nalazi u
gorama, ono mu je piæa, i traži svaku zelen. **9** Bi li ti jednorog
htio služiti? bi li noæivao za jaslima tvojim? **10** Možeš li vezati
užem jednoroga da ore? hoæe li vlaèiti brazde za tobom? **11**
Hoæeš li se osloniti na nj što mu je snaga velika? i ostaviti na
njemu svoj posao? **12** Hoæeš li se pouzdati u nj da æe ti svesti
ljetinu i na gumno tvoje složiti? **13** Jesi li ti dao paunu lijepa
krila i perje èaplji ili noju? **14** Koji snese na zemlji jajca svoja, i
ostavi da ih prah grije; **15** I ne misli da æe ih noga razbiti i zvijer
poljska zgaziti; **16** Nemilostiv je ptiæima svojim kao da nijesu
njegovi, i da mu trud ne bude uzalud ne boji se. **17** Jer mu Bog
nije dao mudrost niti mu je udijelio razuma. **18** Kad se podigne
u vis, smije se konju i konjiku. **19** Jesi li ti dao konju jaèinu?
jesi li ti okitio vrat njegov rzanjem? **20** Hoæeš li ga poplašiti
kao skakavca? frkanje nozdrva njegovijeh strašno je; **21** Kopa
zemlju, veseo je od sile, ide na susret oružju; **22** Smije se strahu
i ne plaši se niti uzmièe ispred maèa; **23** Kad zvekæe nad njim
tul i sijeva koplje i sulica; **24** Od nemirnoæe i ljutine kopa zemlju,
i ne može da stoji kad truba zatrubi. **25** Kad truba zatrubi, on
vrišti, izdaleka èuje boj, viku vojvoda i pokliè. **26** Eda li po tvome

razumu leti jastrijeb? širi krila svoja na jug? **27** Eda li se na tvoju
zapovijest diže u vis orao, i na visini vije gnijezdo? **28** Na stijeni
stanuje i bavi se, navrh stijene, na tvrdu mjestu. **29** Odatle gleda
hrane, daleko mu vide oèi. **30** I ptiæi njegovi piju krv, i gdje su
mrtva tjelesa ondje je on.

40 I tako odgovarajuæi Gospod Jovu reèe: **2** Ko se prepire s
Bogom, hoæe li ga uèiti? koji kudi Boga, neka odgovori na to. **3**
Tada Jov odgovori Gospodu i reèe: **4** Gle, ja sam malen, šta
bih ti odgovorio? Meæem ruku svoju na usta svoja. **5** Jednom
govorih, ali neæu odgovarati; i drugom, ali neæu više. **6** A
Gospod opet odgovarajuæi Jovu iz vihora reèe: **7** Opaši se
sada kao èovjek; ja æu te pitati, a ti mi kazuj. **8** Hoæeš li ti
uništiti moj sud? hoæeš li mene osuditi da bi sebe opravdao? **9**
Je li u tebe mišica kao u Boga? grmiš li glasom kao on? **10**
Okiti se sada èašæu i velièanstvom, u slavu i krasotu obuci
se. **11** Prospi jarost gnjeva svojega, i pogledaj sve ponosite, i
obori ih. **12** Pogledaj sve ponosite, i ponizi ih, i potri bezbožnike
na mjestu njihovu. **13** Zatrpaj ih sve u prah, i poveži im lice na
skrivenu mjestu. **14** Tada æu te i ja hvaliti da te èuva desnica
tvoja. **15** A gle, slon, kojega sam stvorio s tobom, jede travu kao
vo; **16** Gle, snaga mu je u bedrima njegovijem, i sila mu je u
pupku trbuha njegova; **17** Diže rep svoj kao kedar, žile od jaja
njegovijeh spletene su kao grane; **18** Kosti su mu kao cijevi
mjedene, zglavci kao poluge gvozdene. **19** On je prvo između
djela Božijih, tvorac njegov dao mu je maè. **20** Gore nose mu
piæu, i sve zvijerje poljsko igra se ondje. **21** U hladu liježe, u
gustoj trsci i glibu. **22** Granata drveta zaklanjaju ga sjenom
svojim, i opkoljavaju ga vrbe na potocima. **23** Gle, ustavlja rijeku
da ne teèe, uzda se da æe ispiti Jordan gubicom svojom. **24**

Hoæe li ga ko uhvatiti na oèi njegove? zamku mu provuæi kroz
nos?

41 Hoæeš li udicom izvuæi krokodila ili užem podvezati mu
jezik? **2** Hoæeš li mu provuæi situ kroz nos? ili mu šiljkom
provrtjeti èeljusti? **3** Hoæe li te mnogo moliti, ili æe ti laskati? **4**
Hoæe li uèiniti vjeru s tobom da ga uzmeš da ti bude sluga
dovijeka? **5** Hoæeš li se igrati s njim kao sa pticom, ili æeš ga
vezati djevojkama svojim? **6** Hoæe li se njim èastiti drugovi?
razdijeliti ga među trgovce? **7** Hoæeš li mu napuniti kožu šiljcima
i glavu ostvama? **8** Digni na nj ruku svoju; neæeš više pominjati
boja. **9** Gle, zaludu je nadati mu se; kad ga samo ugleda èovjek,
ne pada li? **10** Nema slobodna koji bi ga probudio; a ko æe stati
preda me? **11** Ko mi je prije dao što, da mu vratim? što je god
pod svijem nebom, moje je. **12** Neæu muèati o udima njegovijem
ni o sili ni o ljepoti stasa njegova. **13** Ko æe mu uzgrnuti gornju
odjeæu? k èeljustima njegovijem ko æe pristupiti? **14** Vrata od
grla njegova ko æe otvoriti? strah je oko zuba njegovijeh. **15**
Krljušti su mu jaki štitovi spojeni tvrdo. **16** Blizu su jedna do
druge da ni vjetar ne ulazi među njih. **17** Jedna je za drugu
prionula, drže se i ne rastavljaju se. **18** Kad kiha kao da munja
sijeva, a oèi su mu kao trepavice u zore. **19** Iz usta mu izlaze
luèevi, i iskre ognjene skaèu. **20** Iz nozdrva mu izlazi dim kao
iz vreloga lonca ili kotla. **21** Dah njegov raspaljuje ugljevlje i
plamen mu izlazi iz usta. **22** U vratu mu stoji sila, i pred njim ide
strah. **23** Udi mesa njegova spojeni su, jednostavno je na njemu,
ne razmièe se. **24** Srce mu je tvrdo kao kamen, tvrdo kao donji
žrvanj. **25** Kad se digne, dršæu junaci, i od straha oèišæaju se
od grijeha svojih. **26** Da ga udari maè, ne može se održati, ni
koplje ni strijela ni oklop. **27** Njemu je gvožðe kao pljeva, a mjed

kao trulo drvo. **28** Neæe ga potjerati strijela, kamenje iz praæe
njemu je kao slamka; **29** Kao slama su mu ubojne sprave, i
smije se baèenom koplju. **30** Pod njim su oštri crepovi, stere
sebi oštre stvari u glibu. **31** Èini, te vri dubina kao lonac, i more
se muti kao u stupi. **32** Za sobom ostavlja svijetlu stazu, rekao
bi da je bezdana osijedjela. **33** Ništa nema na zemlji da bi se
isporedilo s njim, da bi stvoreno bilo da se nièega ne boji. **34** Što
je god visoko prezire, car je nad svijem zvijerjem.

42 Tada Jov odgovori Gospodu i reèe: **2** Znam da sve možeš, i
da se ne može smesti što naumiš. **3** Ko je to što zamraèuje savjet
nerazumno? Zato kažem da nijesam razumijevao; èudesno je to
za me, te ne mogu znati. **4** Slušaj kad uzgovorim, i kad zapitam,
kaži mi. **5** Ušima slušah o tebi, a sada te oko moje vidi. **6** Zato
porièem, i kajem se u prahu i pepelu. **7** A kad Gospod izgovori
one rijeèi Jovu, reèe Gospod Elifasu Temancu: raspalio se gnjev
moj na tebe i na dva prijatelja tvoja što ne govoriste o meni
pravo kao sluga moj Jov. **8** Zato sada uzmite sedam telaca
i sedam ovnova, i idite k sluzi mojemu Jovu i prinesite žrtve
paljenice za se, i sluga moj Jov neka se pomoli za vas, jer æu
doista pogledati na nj da ne uèinim s vama po vašoj ludosti, jer
ne govoriste o meni pravo kao sluga moj Jov. **9** I tako otide
Elifas Temanac i Vildad Sušanin i Sofar Namaæanin, i uèiniše
kako im zapovjedi Gospod. I pogleda Gospod na Jova. **10** I
Gospod povrati što bješe uzeto Jovu pošto se pomoli za prijatelje
svoje; i umnoži Gospod Jovu dvojinom sve što bješe imao. **11** I
doðoše k njemu sva braæa njegova i sve sestre njegove i svi
preðašnji znanci njegovi, i jedoše s njim u njegovoj kuæi i žaleæi
ga tješiše ga za sve zlo što bješe Gospod pustio na nj, i dadoše
mu svaki po novac i po grivnu zlatnu. **12** I Gospod blagoslovi

pošljedak Jovov više nego poèetak, te imaše èetrnaest tisuæa
ovaca i šest tisuæa kamila i tisuæu jarmova volova i tisuæu
magarica. **13** I imaše sedam sinova i tri kæeri. **14** I prvoj nadje
ime Jemima, a drugoj Kesija a treæoj Keren-apuha. **15** I ne
nahoðaše se u svoj zemlji tako lijepijeh djevojaka kao kæeri
Jovove, i otac im dade našljedstvo među braæom njihovom. **16** I
poslije poživje Jov sto i èetrdeset godina, i vidje sinove i unuke
do èetvrtoga koljena. **17** I umrije Jov star i sit života.

Psalmi

1 Blago èovjeku koji ne ide na vijeæe bezbožnièko, i na putu
grješnièkom ne stoji, i u društvu nevaljalijeh ljudi ne sjedi, **2**
Nego mu je omilio zakon Gospodnji i o zakonu njegovu misli dan
i noæ! **3** On je kao drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj
donosi u svoje vrijeme, i kojemu list ne vene: što god radi, u
svemu napreduje. **4** Nijesu taki bezbožnici, nego su kao prah
koji rasipa vjetar. **5** Zato se neæe bezbožnici održati na sudu,
ni grješnici na zboru pravedniècom. **6** Jer Gospod zna put
pravednièki; a put bezbožnièki propašæe.

2 Zašto se bune narodi i plemena pomišljaju zaludne stvari? **2**
Ustaju carevi zemaljski, i knezovi se skupljaju na Gospoda i na
pomazanika njegova. **3** "Raskinimo sveze njihove i zbacimo
sa sebe jaram njihov." **4** Onaj, što živi na nebesima, smije se,
Gospod im se potsmijeva. **5** Pa im govori u gnjevu svojem i
jarošæu svojom zbunjuje ih: **6** "Ja sam pomazao cara svojega
na Sionu, na svetoj gori svojoj." **7** Kazaæu naredbu Gospodnju;
on reèe meni: "ti si sin moj, ja te sad rodih. **8** Išti u mene, i daæu
ti narode u našljedstvo, i krajeve zemaljske tebi u državu. **9**
Udariæeš ih gvozdenom palicom; razbiæeš ih kao lonèarski
sud." **10** Sad, carevi, orazumite se; nauèite se sudije zemaljske!
11 Služite Gospodu sa strahom, i radujte se s trepetom. **12**
Poštujte sina, da se ne razgnjevi, i vi ne izginete na putu svome;
jer æe se gnjev njegov brzo razgorjeti. Blago svjema koji se u nj
uzdaju!

3 Gospode! kako je mnogo neprijatelja mojih! Mnogi ustaju na
me. **2** Mnogi govore za dušu moju: nema mu pomoæi od Boga.
3 Ali ti si, Gospode, štit koji me zaklanja, slava moja; ti podižeš
glavu moju. **4** Glasom svojim vièem ka Gospodu, i èuje me

sa svete gore svoje. **5** Ja liježem, spavam i ustajem, jer me
Gospod èuva. **6** Ne bojim se mnogo tisuæa naroda što sa svijeh
strana navaljuje na me. **7** Ustani, Gospode! pomozi mi, Bože
moj! jer ti udaraš po obrazu sve neprijatelje moje; razbijaš zube
bezbožnicima. **8** Od Gospoda je spasenje; neka bude na narodu
tvom blagoslov tvoj!

4 Kad te zovem, èuj me, Bože, pravdo moja! u tjeskobi daj
mi prostor; smiluj se na me i usliši molitvu moju. **2** Sinovi
èovjeèiji! dokle æe slava moja biti u sramoti? dokle æete ljubiti
ništavilo i tražiti laži? **3** Znajte da Gospod divno èuva svetoga
svojega; Gospod èuje kad ga zovem. **4** Gnjeveæi se ne griješite;
razmislite u srcima svojim na posteljama svojim, i utolite. **5**
Prinesite žrtvu za pravdu, i uzdajte se u Gospoda. **6** Mnogi
govore: ko æe nam pokazati što je dobro? Obrati k nama,
Gospode, svijetlo lice svoje. **7** A meni si dao u srce radost veæu
nego što je oni imaju, kad im rodi pšenica i vino. **8** Ja mirno
liježem i spavam; jer ti, Gospode, sam daješ mi te sam bez
straha.

5 Èuj, Gospode, rijeèi moje, razumij pomisli moje. **2** Slušaj
viku moju, care moj i Bože moj! jer se tebi molim, Gospode! **3**
Ujutru slušaš glas moj, ujutru stojim pred tobom, i èekam. **4**
Jer si ti Bog koji neæe bezakonja; u tebe nema mjesta ko je
zao. **5** Bezbožnici neæe izaæi pred oèi tvoje; ti nenavidiš sve
koji èine bezakonje. **6** Potireš lažljivce; na krvopioce i lukave
mrzi Gospod. **7** A ja po velikoj milosti tvojoj ulazim u dom tvoj, i
klanjam se u svetoj crkvi tvojoj sa strahom tvojim. **8** Gospode!
vodi me u pravdi svojoj; radi neprijatelja mojih poravni preda
mnom put svoj. **9** Jer nema u ustima njihovijem istine; u njima je
nevaljalstvo; grlo im je grob otvoren; na jeziku im je dvolièenje.

10 Bože! ne daj im napretka, neka se razbiju pomisli njihove. Za
mnoga nevaljalstva njihova obori ih, jer se pobuniše na tebe.
11 Pa æe se radovati svi koji se u te uzdaju; dovijeka æe se
veseliti koje ti zaklanjaš; dièiæe se koji ljube ime tvoje. 12 Jer
ti, Gospode, blagosiljaš pravednika, kao štitom zaklanjaš ga
milošæu svojom.

6 Gospode! nemoj me pokarati u jarosti svojoj, niti me u
gnjevu svojem nakazati. 2 Smiluj se na me, Gospode, jer sam
iznemogao; iscijeli me, jer su kosti moje ustreptale, 3 I duša se
moja vrlo uzdrhtala. A ti, Gospode, dokle æeš? 4 Obrati se,
Gospode, izbavi dušu moju, pomozi mi radi milosti svoje. 5 Jer
mrtvi ne spominju tebe; u grobu ko æe te slaviti? (Sheol h7585) 6
Iznemogoh uzdišuæi; svaku noæ kvasim odar svoj, suzama
svojim natapam postelju svoju. 7 Usahnu od žalosti oko moje,
postara se od množine neprijatelja mojih. 8 Idite od mene svi
koji èinite bezakonje, jer Gospod èu plaè moj. 9 Èu Gospod
molbu moju, Gospod molitvu moju primi. 10 Nek se postide i
prepadnu svi neprijatelji moji, neka se povrate i postide odmah.

7 Gospode, Bože moj! u tebe se uzdam, saèuvaj me od svijeh
koji me gone, i izbavi me. 2 Da mi neprijatelj ne išèupa duše
kao lav. Èupa, a nema ko da izbavi. 3 Gospode, Bože moj!
ako sam to uèinio, ako je nepravda u rukama mojima, 4 Ako
sam zlo vratio prijatelju svojemu, ili krivo uèinio onima koji na
me na pravdi napadahu; 5 Neka goni neprijatelj dušu moju, i
neka je stigne, i pogazi na zemlju život moj i slavu moju u prah
obrati. 6 Ustani, Gospode, u gnjevu svojem; digni se na žestinu
neprijatelja mojih; probudi se meni na pomoæ, i otvori sud. 7 I
ljudstvo æe se sleæi oko tebe; iznad njega izaði u visinu. 8
Gospod sudi narodima. Sudi mi, Gospode, po pravdi mojoj, i

po bezazlenosti mojoj neka mi bude. **9** Nek se prekine zloæa
bezbožnika, a pravednika potpomozi, jer ti ispituješ srca i utrobe,
Bože pravedni! **10** Štit je meni u Boga, koji èuva one koji su
prava srca. **11** Bog je pravedan sudija, i Bog je svaki dan gotov
na gnjev. **12** Ako se neæe bezbožnik da obrati, on oštri maè
svoj, nateže luk svoj, i naperuje ga; **13** I zapinje smrtnu strijelu,
èini strijele svoje da pale. **14** Gle, bezbožnik zaèe nepravdu,
trudan bijaše zloèinstvom, i rodi sebi prijevaru. **15** Kopa jamu i
iskopa, i pade u jamu koju je naèinio. **16** Zloba njegova obrati se
na njegovu glavu, i zloèinstvo njegovo pade na tjeme njegovo.
17 Hvalim Gospoda za pravdu njegovu, i pjevam imenu Gospoda
višnjega.

8 Gospode, Gospode naš! kako je velièanstveno ime tvoje po
svoj zemlji! Podigao si slavu svoju više nebesa. **2** U ustima
male djece i koja sisaju èiniš sebi hvalu nasuprot neprijateljima
svojim, da bi uèinio da zamukne neprijatelj i nemirnik. **3** Kad
pogledam nebesa tvoja, djelo prsta tvojih, mjesec i zvijezde,
koje si ti postavio; **4** Šta je èovjek, te ga se opominješ, ili sin
èovjeèji, te ga polaziš? **5** Uèinio si ga malo manjega od anðela,
slavom i èašæu vjenèao si ga; **6** Postavio si ga gospodarom nad
djelima ruku svojih, sve si metnuo pod noge njegove, **7** Ovce i
volove sve, i divlje zvjerinje, **8** Ptice nebeske i ribe morske, što
god ide morskim putovima. **9** Gospode, Gospode naš! kako je
velièanstveno ime tvoje po svoj zemlji!

9 Hvalim te, Gospode, iz svega srca svojega, kazujem sva
èudesa tvoja. **2** Radujem se i veselim se o tebi, pjevam imenu
tvojemu, višnji! **3** Neprijatelji se moji vratiše natrag, spotakoše se
i nesta ih ispred lica tvojega; **4** Jer si svršio sud moj i odbranio
me; sio si na prijesto, sudija pravedni. **5** Rasrdio si se na

narode i ubio bezbožnika, ime si im zatro dovijeka, zasvagda.
6 Neprijatelju nesta maèeva sasvijem; gradove ti si razvalio;
pogibe spomen njihov. **7** Ali Gospod uvijek živi; spremio je za
sud prijesto svoj. **8** On æe suditi vasionome svijetu po pravdi,
usudiæe narodima pravo. **9** Gospod je utoèište ubogome,
utoèište u nevolji. **10** U tebe se uzdaju koji znaju ime tvoje, jer ne
ostavljaš onijeh koji te traže, Gospode! **11** Pojte Gospodu, koji
živi na Sionu; kazujte narodu djela njegova; **12** Jer on osveæuje
krv, pamti je; ne zaboravlja jauka nevoljnijeh. **13** Smiluj se na me,
Gospode; pogledaj kako stradam od neprijatelja svojih, ti, koji
me podižeš od vrata smrtnijeh, **14** Da bih kazivao sve hvale tvoje
na vratima kæeri Sionove, i slavio spasenje tvoje. **15** Popadaše
narodi u jamu, koju su iskopali; u zamku, koju su sami namjestili,
uhvati se noga njihova. **16** Poznaše Gospoda; on je sudio; u
djela ruku svojih zaplete se bezbožnik. **17** Vratiæe se u pakao
bezbožnici, svi narodi koji zaboravljaju Boga; **(Sheol h7585)** **18** Jer
neæe svagda biti zaboravljen ubogi, i nada nevoljnicima neæe
nigda poginuti. **19** Ustani, Gospode, da se ne posili èovjek, i da
prime narodi sud pred tobom. **20** Pusti, Gospode, strah na njih;
neka poznadu narodi da su ljudi.

10 Zašto, Gospode, stojiš daleko, kriješ se kad je nevolja?
2 S oholosti bezbožnikove muèe se ubogi; hvataju se ubogi
prijevarom koju izmišljaju bezbožnici. **3** Jer se bezbožnik dièi
željom duše svoje, grabljivca pohvaljuje. **4** Bezbožnik u obijesti
svojoj ne mari za Gospoda: “on ne vidi.” Nema Boga u mislima
njegovijem. **5** Svagda su putovi njegovi krivi; za sudove tvoje ne
zna; na neprijatelje svoje neæe ni da gleda. **6** U srcu svojem
veli: neæu posrnuti; zlo neæe doæi nigda. **7** Usta su mu puna
nevaljalijeh rijeèi, prijevare i uvrede, pod jezikom je njegovijem

muka i pogibao. **8** Sjedi u zasjedi iza kuæe; u potaji ubija
pravoga; oèi njegove vrebaju ubogoga. **9** Sjedi u potaji kao lav
u peæini; sjedi u zasjedi da uhvati ubogoga; hvata ubogoga
uvukavši u mrežu svoju. **10** Pritaji se, prilegne, i ubogi padaju u
jake nokte njegove. **11** Kaže u srcu svome: “Bog je zaboravio,
okrenuo je lice svoje, neæe vidjeti nigda.” **12** Ustani, Gospode!
digni ruku svoju, ne zaboravi nevoljnijeh. **13** Zašto bezbožnik da
ne mari za Boga govoreæi u srcu svom da ti neæeš vidjeti? **14**
Ti vidiš; jer gledaš uvrede i muke i pišeš ih na ruci. Tebi predaje
sebe ubogi; siroti ti si pomoænik. **15** Satri mišicu bezbožnome i
zlome, da se traži i ne nađe bezbožnost njegova. **16** Gospod je
car svagda, dovijeka, nestaæe neznabožaca sa zemlje njegove.
17 Gospode! ti èuješ želje ništih; utvrdi srce njihovo; otvori uho
svoje, **18** Da daš sud siroti i nevoljniku, da prestanu goniti
èovjeka sa zemlje.

11 U Gospoda se uzdam; zašto govorite duši mojoj: “leti u
goru kao ptica; **2** Jer evo grješnici nategoše luk, zapeše strijelu
svoju za tetivu, da iz mraka strijeljaju prave srcem. **3** Kad su
raskopani temelji, šta æe uèiniti pravednik?” **4** Gospod je u
svetom dvoru svom, prijesto je Gospodnji na nebesima; oèi
njegove gledaju; vjeđe njegove ispituju sinove èovjeèije. **5**
Gospod ispituje pravednoga; a bezbožnoga i kojemu je milo
èiniti zlo nenavidi duša njegova. **6** Pustiæe na bezbožnike dažd
od živoga ugljevlja, ognja i sumpora; i ognjeni vjetar biæe im dio
iz èaše; **7** Jer je Gospod pravedan, ljubi pravdu; lice æe njegovo
vidjeti pravednici.

12 Pomagaj, Gospode; jer nesta svetijeh, jer je malo vjernijeh
među sinovima èovjeèijim. **2** Laž govore jedan drugome, usnama
lažljivijem govore iz srca dvolièna. **3** Istrijebiæe Gospod sva

usta lažljiva, jezik velièavi, **4** Ljude, koji govore: jezikom smo
jaki, usta su naša u nas, ko je gospodar nad nama? **5** Videæi
stradanje nevoljnih i uzdisanje ništih, sad æu ustati, veli Gospod,
i izbaviti onoga kome zlobe. **6** Rijeèi su Gospodnje rijeèi èiste,
srebro u vatri oèišæeno od zemlje, sedam puta pretopljeno. **7** Ti
æeš nas, Gospode, odbraniti, i saèuvati nas od roda ovoga
dovijeka. **8** Bezbožnici idu naokolo; kad se oni podižu, sramote
se sinovi èovjeèiji.

13 Dokle æeš me, Gospode, sasvijem zaboravljati? dokle æeš
odvraæati lice svoje od mene? **2** Dokle æu se domišljati u duši
svojoj, mutiti se u srcu svom dan i noæ? dokle æe se neprijatelj
moj podizati nada mnom? **3** Pogledaj, usliši me, Gospode, Bože
moj! Prosvijetli oèi moje da ne zaspim na smrt. **4** Da ne reèe
neprijatelj moj: nadvladao sam ga; da se ne raduju koji me gone,
ako posrnem. **5** A ja se uzdam u milost tvoju; radovaæe se srce
moje za spasenje tvoje. **6** Pjevaæu Gospodu, koji mi dobro èini.

14 Reèe bezumnik u srcu svojem: nema Boga; nevaljali su,
gadna su djela njihova; nema nikoga dobro da tvori. **2** Gospod
pogleda s neba na sinove èovjeèije, da vidi ima li koji razuman,
traži li koji Boga. **3** Svi su zašli, svi se pokvarili, nema nikoga
dobro da tvori, nema nijednoga. **4** Zar se neæe opametiti koji
èine bezakonje, jedu narod moj kao što jedu hljeb, ne prizivaju
Gospoda? **5** Ondje æe zadrhtati od straha; jer je Gospod u
rodu pravednom. **6** Smijete se onome što ubogi radi; ali Gospod
njega zaklanja. **7** Ko æe poslati sa Siona pomoæ Izrailju? Kad
Gospod povrati zarobljeni narod svoj, onda æe se radovati Jakov
i veseliæe se Izrailj.

15 Gospode! ko može sjedjeti u sjenici tvojoj? ko može
nastavati na svetoj gori tvojoj? **2** Ko hodi bez mane, tvori pravdu,
i govori istinu iz srca svojega; **3** Ko ne opada jezikom svojim, ne
èini drugome zla, i ne ruži bližnjega svojega; **4** Ko ne gleda
onoga koga je Bog odbacio, nego poštuje one koji se boje
Gospoda; ko se kune bližnjemu pa ne porièe; **5** Ko ne daje
srebra svojega na dobit, i ne prima mita na pravoga. Ko ovako
radi, neæe posrnuti dovijeka.

16 Èuvaj me, Bože; jer se u te uzdam. **2** Rekoh Gospodu:
ti si Gospod moj, nemam dobra osim tebe. **3** U svetima koji
su na zemlji i u velikima sva je utjeha moja. **4** Neka drugi
umnožavaju idole svoje, neka trèe k tuðima; ja im neæu ljevati
krvavih naljeva, niti æu metnuti imena njihovijeh u usta svoja. **5**
Gospod je moj dio našljedstva i èaše; ti podižeš dostojanje moje.
6 Uže mi je zahvatilo prekrasna mjesta, i dio mi je moj mio. **7**
Blagosiljam Gospoda, koji me urazumljuje; tomu me i noæu uèi
što je u meni. **8** Svagda vidim pred sobom Gospoda: on mi je s
desne strane da ne posrnem. **9** Toga radi raduje se srce moje, i
veseli se jezik moj, još æe se i tijelo moje smiriti u uzdanju; **10**
Jer neæeš ostaviti duše moje u paklu, niti æeš dati da svetac
tvoj vidi truhlost. **(Sheol h7585)** **11** Pokazaæeš mi put životni: obilje
je radosti pred licem tvojim, utjeha u desnici tvojoj dovijeka.

17 Usliši, Gospode, pravdu, èuj glas moj, primi u uši molitvu
moju ne iz usta lažljivijeh. **2** Od lica tvojega neka izaðe sud moj,
oèi tvoje neka pogledaju na pravicu. **3** Ispitaj srce moje, obidi
noæu; u ognju me okušaj, i neæeš naæi nepravde moje. **4** Usta
se moja ne dohvataju djela ljudskih; radi rijeèi usta tvojih držim
se putova oštrih. **5** Utvrdi stope moje na stazama svojim da
ne zalaze koraci moji. **6** Tebe prizivljem, jer æeš me uslišiti,

Bože! prigni k meni uho svoje, i èuj rijeèi moje. **7** Pokaži divnu
milost svoju, koji izbavljaš one koji se u te uzdaju od onijeh koji
se protive desnici tvojoj. **8** Èuvaj me kao zjenicu oka: sjenom
krila svojih zakloni me **9** Od bezbožnika koji na me napadaju,
od neprijatelja duše moje, koji su me opkolili. **10** Srce svoje
zatvoriše; ustima svojim govore oholo. **11** Izagnavši me opet su
oko mene; oèi su svoje uprli da me obore na zemlju. **12** Oni su
kao lav koji hoæe da rastrže, i kao laviæ koji sjedi u potaji. **13**
Ustani, Gospode, preteci ih, obori ih. Odbrani dušu moju maèem
svojim od bezbožnika, **14** Rukom svojom, Gospode, od ljudi
ovijeh, od ljudi ovoga svijeta, kojima je dio ovaj život, kojima
si trbuh napunio svoga bogatstva, da æe im i sinovi biti siti i
ostatak ostaviti svojoj djeci. **15** A ja æu u pravdi gledati lice
tvoje; kad se probudim, biæu sit od prilike tvoje.

18 Ljubiæu te, Gospode, krjeposti moja, **2** Gospode, grade
moj, zaklone moj, koji se oboriti ne može, izbavitelju moj, Bože
moj, kamena goro, na kojoj se ne bojim zla, štite moj, rože
spasenja mojega, utoèište moje! **3** Prizivljem Gospoda, kojemu
se klanjati valja, i opraštam se neprijatelja svojih. **4** Obuzeše me
smrtne bolesti, i potoci nevaljalijeh ljudi uplašiše me. **5** Opkoliše
me bolesti paklene, stegoše me zamke smrtne. **(Sheol h7585)** **6** U
svojoj tjeskobi prizvah Gospoda, i k Bogu svojemu povikah; on
èu iz dvora svojega glas moj, i vika moja dođe mu do ušiju.
7 Zatrese se i pokoleba se zemlja, zadrmaše se i pomjeriše
iz temelja gore, jer se on razljuti. **8** Podiže se dim od gnjeva
njegova, iz usta njegovijeh oganj, koji proždire, i živo ugljevlje
otskakaše od njega. **9** Savi nebesa i siđe. Mrak bješe pod
nogama njegovijem. **10** Sjede na heruvima i podiže se, i poletje
na krilima vjetrnijem. **11** Od mraka naèini sebi krov, sjenicu oko

sebe, od mraènijeh voda, oblaka vazdušnijeh. **12** Od sijevanja
pred njim kroz oblake njegove udari grad i živo ugljevlje. **13**
Zagrmje na nebesima Gospod, i višnji pusti glas svoj, grad i živo
ugljevlje. **14** Pusti strijele svoje, i razmetnu ih; silu munja, i rasu
ih. **15** I pokazaše se izvori vodeni, i otkriše se temelji vasionoj od
prijetnje tvoje, Gospode, od dihanja duha gnjeva tvojega. **16**
Tada pruži s visine ruku, uhvati me, izvuèe me iz vode velike. **17**
Izbavi me od neprijatelja mojega silnoga i od mojih nenavidnika,
kad bijahu jaèi od mene. **18** Ustaše na me u dan nevolje moje,
ali mi Gospod bi potpora. **19** Izvede me na prostrano mjesto,
i izbavi me, jer sam mu mio. **20** Dade mi Gospod po pravdi
mojoj, i za èistotu ruku mojih dariva me. **21** Jer se držah putova
Gospodnjih, i ne odmetnuh se Boga svojega, **22** Nego su svi
zakoni njegovi preda mnom, i zapovijesti njegovijeh ne uklanjam
od sebe. **23** Bih mu vjeran, i èuvah se od bezakonja svojega. **24**
Dade mi Gospod po pravdi mojoj, po èistoti ruku mojih pred
oèima njegovima. **25** Sa svetima postupaš sveto, s èovjekom
vjernim vjerno, **26** S èistim èisto, a s nevaljalim nasuprot njemu.
27 Jer ti pomažeš ljudima nevoljnim, a oèi ponosite ponižavaš.
28 Ti raspaljuješ vidjelo moje; Gospod moj prosvjetljuje tamu
moju. **29** S tobom razbijam vojsku, i s Bogom svojim skaèem
preko zida. **30** Put je Božji vjeran, rijeè Gospodnja èista. On je
štit svjema koji se u nj uzdaju. **31** Jer ko je Bog osim Gospoda,
i ko je obrana osim Boga našega? **32** Ovaj Bog opasuje me
snagom, i èini mi vjeran put. **33** Daje mi noge kao u jelena, i na
visine stavlja me. **34** Uèi ruke moje boju, i mišice moje èini da
su luk od mjedi. **35** Ti mi daješ štit spasenja svojega; desnica
tvoja drži me, i milost tvoja èini me velika. **36** Ti širiš korak
moj, te se ne spotièu noge moje. **37** Tjeram neprijatelje svoje i

stižem ih, i ne vraæam se dok ih ne istrijebim. **38** Obaram ih, i
ne mogu ustati, padaju pod noge moje. **39** Jer me ti opasuješ
snagom za boj, i koji ustanu na me, obaraš ih preda mnom. **40**
Neprijatelja mojih pleæi ti mi obraæaš, i potirem nenavidnike
svoje. **41** Oni vièu, ali nema pomagaèa, ka Gospodu, ali ih on ne
sluša. **42** Rasipam ih kao prah po vjetru, kao blato po ulicama
gazim ih. **43** Ti me izbavljaš od bune narodne, postavljaš me
da sam glava tuðim plemenima; narod kojega ne poznavah,
služi mi. **44** Po samome èuvenju slušaju me, tuðini pokorni
su mi. **45** Tuðini blijede, dršæu u gradovima svojim. **46** Živ
je Gospod, i da je blagosloven braniè moj! Da se uzvisi Bog
spasenja mojega, **47** Bog, koji mi daje osvetu, i pokorava mi
narode, **48** Koji me izbavlja od neprijatelja, podiže me nad one
koji ustaju na me i od èovjeka žestoka izbavlja me! **49** Toga radi
hvalim te, Gospode, pred narodima, i pojem imenu tvojemu, **50**
Koji slavno izbavljaš cara svojega, i èiniš milost pomazaniku
svojemu Davidu i natražju njegovu dovijeka.

19 Nebesa kazuju slavu Božiju, i djela ruku njegovijeh glasi
svod nebeski. **2** Dan danu dokazuje, i noæ noæi javlja. **3** Nema
jezika, niti ima govora, gdje se ne bi èuo glas njihov. **4** Po svoj
zemlji ide kazivanje njihovo i rijeèi njihove na kraj vasiljene.
Suncu je postavio stan na njima; **5** I ono izlazi kao ženik iz
ložnice svoje, kao junak veselo teèe putem. **6** Izlazak mu je
nakraj neba, i hod mu do kraja njegova; i niko nije sakriven od
toplote njegove. **7** Zakon je Gospodnji svršen, krijepi dušu;
svjedoèanstvo je Gospodnje vjerno, daje mudrost nevještome. **8**
Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srce. Zapovijest je
Gospodnja svijetla, prosvjetljuje oèi. **9** Strah je Gospodnji èist,
ostaje dovijeka. Sudovi su njegovi istini, pravedni svikoliki. **10**

Bolji su od zlata i dragog kamenja, slađi od meda koji teèe
iz sata. **11** I slugu tvojega oni su prosvijetlili; ko ih drži ima
veliku platu. **12** Ko æe znati sve svoje pogrješke? Oèisti me i od
tajnijeh; **13** I od voljnijeh saèuvaj slugu svojega, da ne obladaju
mnome. Tada æu biti svršen i èist od velikoga prijestupa. **14**
Da su ti rijeèi usta mojih ugodne, i pomisao srca mojega pred
tobom, Gospode, krjeposti moja i izbavitelju moj!

20 Da te usliši Gospod u dan žalosti, da te zaštiti ime Boga
Jakovljeva. **2** Da ti pošlje pomoæ iz svetinje, i sa Siona da
te potkrijepi. **3** Da se opomene svijeh prinosa tvojijeh, i žrtva
tvoja paljenica da se nađe pretila. **4** Da ti da Gospod po srcu
tvojemu; što god poèneš, da ti izvrši. **5** Radovaæemo se za
spasenje tvoje, i u ime Boga svojega dignuæemo zastavu. Da
ispuni Gospod sve molbe tvoje. **6** Sad vidim da Gospod èuva
pomazanika svojega; sluša ga sa svetoga neba svojega; jaka je
desnica njegova, koja spasava. **7** Jedni se hvale kolima, drugi
konjma, a mi imenom Gospoda Boga svojega. **8** Oni posræu i
padaju, a mi stojimo i ne kolebamo se. **9** Gospode! pomozi caru,
i usliši nas kad te zovemo.

21 Gospode! s tvoje se sile veseli car; i kako mu je velika radost
što ti pomažeš! **2** Što mu je srce željelo, dao si mu, i molitve
usta njegovijeh nijesi odbio. **3** Jer si ga doèekao blagoslovima
milosnim, metnuo si mu na glavu vijenac od dragoga kamenja. **4**
Molio te je za život i dao si mu da mu se produlje dani dovijeka.
5 Velika je slava njegova tvojom pomoæu; slavu si i krasotu
metnuo na nj. **6** Dao si mu blagoslove dovijeka, razveselio si ga
radošæu lica svojega. **7** Jer se car uzda u Gospoda i u milost
višnjega; i ne koleba se. **8** Naæi æe ruka tvoja sve neprijatelje
tvoje, naæi æe desnica tvoja one koji mrze na tebe. **9** Uèiniæeš

ih kao peæ zažarenu, kad se razgnjeviš; gnjev æe ih Gospodnji
progutati, i oganj æe ih proždrijeti. **10** Rod njihov istrijebiæeš sa
zemlje, i sjeme njihovo između sinova èovjeèijih; **11** Jer podigoše
na tebe zlo, smisliše i ne mogoše izvršiti. **12** Jer æeš ih metnuti
za biljegu, iz lukova svojijeh pustiæeš strijele u lice njihovo. **13**
Podigni se, Gospode, silom svojom; mi æemo pjevati i slaviti
jakost tvoju.

22 Bože, Bože moj! zašto si me ostavio udaljivši se od spasenja
mojega, od rijeèi vike moje? **2** Bože moj! vièem danju, a ti me ne
slušaš, i noæu, ali nemam mira. **3** Sveti, koji živiš u pohvalama
Izrailjevim! **4** U tebe se uzdaše oci naši, uzdaše se, i ti si ih
izbavljao. **5** Tebe prizivaše, i spasavaše se; u tebe se uzdaše, i
ne ostajaše u sramoti. **6** A ja sam crv, a ne èovjek; potsmijeh
ljudima i rug narodu. **7** Koji me vide, svi mi se rugaju, razvaljuju
usta, mašu glavom, **8** I govore: oslonio se na Gospoda, neka
mu pomože, neka ga izbavi, ako ga miluje. **9** Ta, ti si me izvadio
iz utrobe; ti si me umirio na sisi matere moje. **10** Za tobom
pristajem od roðenja, od utrobe matere moje ti si Bog moj. **11** Ne
udaljuj se od mene; jer je nevolja blizu, a nema pomoænika. **12**
Opteèe me mnoštvo telaca; jaki volovi Vasanski opkoliše me; **13**
Razvališe na me usta svoja. Lav je gladan lova i rièe. **14** Kao
voda razlih se; rasuše se sve kosti moje; srce moje posta kao
vosak, rastopilo se u meni. **15** Sasuši se kao crijep krjepost
moja, i jezik moj prionu za grlo, i u prah smrtni meæeš me. **16**
Opkoliše me psi mnogi; èeta zlikovaca ide oko mene, probodoše
ruke moje i noge moje. **17** Mogao bih izbrojiti sve kosti svoje.
Oni gledaju, i od mene naèiniše stvar za gledanje. **18** Dijele
haljine moje među sobom, i za dolamu moju bacaju ždrijeb. **19**
Ali ti, Gospode, ne udaljuj se. Silo moja, pohitaj mi u pomoæ. **20**

Izbavi od maèa dušu moju, od psa jedinicu moju. **21** Saèuvaj me
od usta lavovijeh, i od rogova bivolovih, èuvši, izbavi me. **22**
Kazujem ime tvoje braæi; usred skupštine hvaliæu te. **23** Koji se
bojite Gospoda, hvalite ga. Sve sjeme Jakovljevo! poštuj ga. Boj
ga se, sve sjeme Izrailjevo! **24** Jer se ne ogluši molitve ništega
niti je odbi; ne odvrati od njega lica svojega, nego ga usliši kad
ga zazva. **25** Tebe æu hvaliti na skupštini velikoj; zavjete svoje
svršiæu pred onima koji se njega boje. **26** Neka jedu ubogi i
nasite se, i neka hvale Gospoda koji ga traže; živo da bude srce
vaše dovijeka. **27** Opomenuæe se i obratiæe se ka Gospodu
svi krajevi zemaljski, i pokloniæe se pred njim sva plemena
neznabožaèka. **28** Jer je Gospodnje carstvo; on vlada narodima.
29 Ješæe i pokloniæe se svi pretili na zemlji; pred njim æe pasti
svi koji slaze u prah, koji ne mogu saèuvati duše svoje u životu.
30 Sjeme æe njihovo služiti njemu. Kazivaæe se za Gospoda
rodu potonjemu. **31** Doæi æe, i kazivaæe pravdu njegovu ljudima
njegovijem, koji æe se roditi; jer je on uèinio ovo.

23 Gospod je pastir moj, ništa mi neæe nedostajati. **2** Na
zelenoj paši pase me, vodi me na tihu vodu. **3** Dušu moju
oporavlja, vodi me stazama pravednim imena radi svojega. **4** Da
poðem i dolinom sjena smrtnoga, neæu se bojati zla; jer si ti
sa mnom; štap tvoj i palica tvoja tješi me. **5** Postavio si preda
mnom trpezu na vidiku neprijateljima mojim; namazao si uljem
glavu moju, i èaša je moja preopuna. **6** Da! dobrota i milost tvoja
pratiæe me u sve dane života mojega, i ja æu nastavati u domu
Gospodnjem zadugo.

24 Gospodnja je zemlja i što je god u njoj, vasiljena i sve što
živi na njoj. **2** Jer je on na morima osnova, i posred rijeka utvrdi
je. **3** Ko æe izaæi na goru Gospodnju? i ko æe stati na svetom

mjestu njegovu? **4** U koga su èiste ruke i srce bezazleno, ko
ne izrièe imena njegova uzalud i ne kune se lažno. **5** On æe
dobiti blagoslov od Gospoda, i milost od Boga spasa svojega. **6**
Taki je rod onijeh koji ga traže, i koji su radi stajati pred licem
tvojim, Bože Jakovljev! **7** Vrata! uzvisite vrhove svoje, uzvisite
se vrata vjeèna! Ide car slave. **8** Ko je taj car slave? Gospod
krjepak i silan, Gospod silan u boju. **9** Vrata! uzvisite vrhove
svoje, uzvisite se vrata vjeèna! Ide car slave. **10** Ko je taj car
slave? Gospod nad vojskama; on je car slave.

25 K tebi, Gospode, podižem dušu svoju. **2** Bože moj! u tebe
se uzdam; ne daj da se osramotim, da mi se ne svete neprijatelji
moji. **3** I koji se god u te uzdaju, neæe se osramotiti; osramotiæe
se oni koji se odmeæu od tebe besputno. **4** Pokaži mi, Gospode,
putove svoje, nauèi me hoditi stazama tvojim. **5** Uputi me istini
svojoj, i nauèi me; jer si ti Bog spasenja mojega, tebi se nadam
svaki dan. **6** Opomeni se milosrða svojega, Gospode, i milosti
svoje; jer su otkako je vijeka. **7** Grijehova mladosti moje, i
mojih prijestupa ne pominji; po milosti svojoj pomeni mene, radi
dobrote svoje, Gospode! **8** Dobar je i pravedan Gospod; toga
radi pokazuje grješnicima put. **9** Upuæuje krotke istini, uèi krotke
hoditi putem njegovijem. **10** Svi su putovi Gospodnji milost i
istina onima koji drže zavjet njegov i otkrivenje njegovo. **11** Radi
imena svojega, Gospode, oprosti grijeh moj, jer je velik. **12** Koji
se èovjek boji Gospoda? On æe mu pokazati koji put da izbere.
13 Duša æe njegova u dobru poèivati, i sjeme æe njegovo vladati
zemljom. **14** Tajna je Gospodnja u onijeh koji ga se boje, i zavjet
svoj javlja im. **15** Oèi su mi svagda upravljene ka Gospodu, jer
on izvlaèi iz zamke noge moje. **16** Pogledaj me i smiluj se na
me, jer sam inokosan i nevoljnik. **17** Nek se raširi stisnuto srce

moje, iz tjeskobe moje izvadi me. **18** Vidi jade moje i muku moju,
i oprosti mi sve grijehe moje. **19** Pogledaj neprijatelje moje kako
ih je mnogo i kakvom me pakosnom nenavišæu nenavide. **20**
Saèuvaj dušu moju i izbavi me; ne daj da se osramotim, jer
se u tebe uzdam. **21** Bezazlenost i pravda neka me saèuva,
jer se u tebe uzdam. **22** Izbavi, Bože, Izrailja od svijeh nevolja
njegovijeh.

26 Sudi mi, Gospode, jer u prostoti svojoj hodim i u Gospoda
se uzdam; neæu se pokolebati. **2** Ispitaj me, Gospode, i iskušaj
me; pretopi što je u meni i srce moje. **3** Jer je milost tvoja pred
oèima mojima, i hodim u istini tvojoj. **4** Ne sjedim s bezumnicima,
i s lukavima se ne miješam. **5** Nenavidim društvo bezakonièko, i
s bezbožnicima ne sjedim. **6** Umivam pravdom ruke svoje, i
idem oko žrtvenika tvojega, Gospode, **7** Da razglašujem hvalu
tvoju i kazujem sva èudesa tvoja. **8** Gospode! omilio mi je stan
doma tvojega, i mjesto naselja slave tvoje. **9** Nemoj duše moje
pogubiti, ni života mojega s krvopilcima, **10** Kojima je zloèinstvo
u rukama, i kojima je desnica puna mita. **11** A ja hodim u prostoti
svojoj, izbavi me, i smiluj se na me. **12** Noga moja stoji na
pravom putu; na skupštinama æu blagosiljati Gospoda.

27 Gospod je vidjelo moje i spasenje moje; koga da se bojim?
Gospod je krjepost života mojega; koga da se strašim? **2** Ako
navale na me zlikovci da pojedu tijelo moje, protivnici i neprijatelji
moji, spotaæi æe se i pašæe. **3** Ako protiv mene vojska u oko
stane, neæe se uplašiti srce moje; ako se na me rat digne,
ja se ni onda neæu bojati. **4** Za jedno samo molim Gospoda,
samo to ištem, da živim u domu Gospodnjem sve dane života
svojega, da gledam krasotu Gospodnju i ranim u crkvu njegovu.
5 Jer bi me sakrio u kolibi svojoj u zlo doba; sklonio bi me pod

krovom šatora svojega; na kamenu goru popeo bi me. **6** Tada
bih podigao glavu svoju pred neprijateljima koji bi me opkolili;
prinio bih u njegovu šatoru žrtvu hvale; zapjevao bih i hvalio
Gospoda. **7** Èuj, Gospode, glas moj, tebe prizivljem, smiluj se
na me i usliši me. **8** Srce moje govori pred tobom što si rekao:
“tražite lice moje”; tražim lice tvoje, Gospode! **9** Nemoj odvratiti
od mene lica svojega, nemoj u gnjevu ostaviti sluge svojega;
budi pomoænik moj; nemoj me odbiti, i nemoj me ostaviti, Bože,
spasitelju moj! **10** Jer otac moj i mati moja ostaviše me; ali
Gospod neka me prihvati. **11** Uputi me, Gospode, na put svoj i
vodi me pravom stazom poradi onijeh koji me vrebaju. **12** Nemoj
me dati na volju neprijateljima mojim; jer ustaše na me lažni
svjedoci; ali zloba govori sama protiv sebe. **13** Vjerujem da
æu vidjeti dobrotu Gospodnju na zemlji živijeh. **14** Uzdaj se u
Gospoda, budi slobodan; neka bude srce tvoje krjepko, uzdaj se
u Gospoda.

28 K tebi, Gospode, vièem; grade moj, nemoj mi muèati, da ne
bih, ako uzmuèiš, bio kao oni koji odlaze u grob. **2** Èuj molitveni
glas moj, kad vapijem k tebi, kad dižem ruke svoje k svetoj crkvi
tvojoj. **3** Nemoj me zahvatiti s grješnicima, i s onima koji èine
nepravdu, koji s bližnjima svojima mirno govore, a u srcu im
je zlo. **4** Podaj im, Gospode, po djelima njihovijem, po zlomu
postupanju njihovu; po djelima ruku njihovijeh podaj im, podaj im
što su zaslužili. **5** Jer ne paze na djela Gospodnja, i na djela
ruku njegovijeh. Da ih razori i ne sazida. **6** Da je blagosloven
Gospod, jer usliši glas moljenja mojega! **7** Gospod je krjepost
moja i štit moj; u njega se pouzda srce moje, i on mi pomože.
Zato se veseli srce moje, i pjesmom svojom slavim ga. **8** Gospod
je krjepost naroda svojega, i obrana koja spasava pomazanika

njegova. **9** Spasi narod svoj, blagoslovi dostojanje svoje; spasi
ih i uzdiži ih dovijeka.

29 Dajte Gospodu, sinovi Božiji, dajte Gospodu slavu i èast. **2**
Dajte Gospodu slavu imena njegova. Poklonite se Gospodu
u svetoj krasoti. **3** Glas je Gospodnji nad vodom, Bog slave
grmi, Gospod je nad vodom velikom. **4** Glas je Gospodnji silan,
glas je Gospodnji slavan. **5** Glas Gospodnji lomi kedre, Gospod
lomi kedre Livanske. **6** Kao tele skaèu od njega; Livan i Sirion
kao mlad bivo. **7** Glas Gospodnji sipa plamen ognjeni. **8** Glas
Gospodnji potresa pustinju, potresa Gospod pustinju Kades.
9 Glas Gospodnji oprašta košute bremena, i sa šuma skida
odijelo; i u crkvi njegovoj sve govori o slavi njegovoj. **10** Gospod
je sjedio nad potopom, i sjedjeæe Gospod kao car uvijek. **11**
Gospod æe dati silu narodu svojemu, Gospod æe blagosloviti
narod svoj mirom.

30 Uzvišivaæu te, Gospode, jer si me oteo, i nijesi dao
neprijateljima mojim da mi se svete. **2** Gospode, Bože moj!
zavikah k tebi, i iscijelio si me. **3** Gospode! izveo si iz pakla
dušu moju, i oživio si me da ne siðem u grob. **(Sheol h7585)** **4**
Pojte Gospodu, sveci njegovi, i slavite sveto ime njegovo. **5**
Gnjev je njegov za trenuæe oka, a do života milost njegova,
veèerom dolazi plaè, a jutrom radost. **6** I ja rekoh u dobru svom:
neæu posrnuti dovijeka. **7** Ti šæaše, Gospode, te gora moja
stajaše tvrdo. Ti odvrati lice svoje, i ja se smetoh. **8** Tada tebe,
Gospode, zazivah, i Gospoda molih: **9** “Kakva je korist od krvi
moje, da siðem u grob? hoæe li te prah slaviti ili kazivati istinu
tvoju? **10** Èuj, Gospode, i smiluj se na me; Gospode! budi mi
pomoænik.” **11** I ti promijeni plaè moj na radost, skide s mene

vreæu, i opasa me veseljem. **12** Zato æe ti pjevati slava moja i
neæe umuknuti; Gospode, Bože moj! dovijeka æu te hvaliti.

31 U tebe se, Gospode, uzdam; nemoj me ostaviti pod
sramotom dovijeka, po pravdi svojoj izbavi me. **2** Prigni k meni
uho svoje, pohitaj, pomozi mi. Budi mi kameni grad, tvrda ograda,
gdje bih se spasao. **3** Jer si ti kamena gora moja i ograda moja,
imena svojega radi vodi me i upravljaj mnom. **4** Izvadi me iz
mreže, koju mi tajno zamjestiše; jer si ti krjepost moja. **5** U
tvoju ruku predajem duh svoj; izbavljao si me, Gospode, Bože
istini! **6** Nenavidim one koji poštuju propadljive idole; ja se u
Gospoda uzdam. **7** Radovaæu se i veseliti se o milosti tvojoj, kad
pogledaš na moju muku, poznaš tugu duše moje, **8** Ne daš me
u ruku neprijatelju, postaviš noge moje na prostranom mjestu. **9**
Smiluj se na me, Gospode; jer me je tuga, od jada iznemože
oko moje, duša moja i srce moje. **10** Išèilje u žalosti život moj, i
godine moje u uzdisanju; oslabi od muke krjepost moja, i kosti
moje sasahnuše. **11** Od množine neprijatelja svojih postadoh
potsmijeh i susjedima svojim, i strašilo znancima svojim; koji me
vide na ulici, bježe od mene. **12** Zaboravljen sam kao mrtav,
nema me u srcima; ja sam kao razbijen sud. **13** Jer slušam
grdnju od mnogih, otsvuda strah, kad se dogovaraju na me,
misle išèupati dušu moju. **14** A ja se, Gospode, u tebe uzdam i
velim: ti si Bog moj. **15** U tvojoj su ruci dani moji; otmi me iz ruku
neprijatelja mojijeh, i od onijeh, koji me gone. **16** Pokaži svijetlo
lice svoje sluzi svojemu; spasi me milošæu svojom. **17** Gospode!
nemoj me ostaviti pod sramotom; jer tebe prizivljem. Nek se
posrame bezbožnici, neka zamuknu i padnu u pakao. **(Sheol
h7585)** **18** Neka onijeme usta lažljiva, koja govore na pravednika
obijesno, oholo i s porugom. **19** Kako je mnogo u tebe dobra,

koje èuvaš za one koji te se boje, i koje daješ onima koji se u te
uzdaju pred sinovima èovjeèijim! **20** Sakrivaš ih pod krov lica
svojega od buna ljudskih; sklanjaš ih pod sjen od svadljivijeh
jezika. **21** Da je blagosloven Gospod, što mi pokaza divnu milost
kao da me uvede u tvrd grad! **22** Ja rekoh u smetnji svojoj:
odbaèen sam od oèiju tvojijeh; ali ti èu molitveni glas moj, kad te
prizvah. **23** Ljubite Gospoda svi sveti njegovi; Gospod drži vjeru;
i uvršeno vraæa onima koji postupaju oholo. **24** Budite slobodni,
i neka bude jako srce vaše, svi koji se u Gospoda uzdate.

32 Blago onome, kojemu je oproštena krivica, kojemu je grijeh
pokriven. **2** Blago èovjeku, kojemu Gospod ne prima grijeha i u
èijem duhu nema lukavstva. **3** Kad muèah, posahnuše kosti
moje od uzdisanja mojega po vas dan. **4** Jer dan i noæ tištaše
me ruka tvoja; nesta soka u meni kao na ljetnoj pripeci. **5** Grijeh
svoj kazah tebi, i krivice svoje ne zatajih; rekoh: ispovijedam
Gospodu prijestupe svoje; i ti skide s mene krivicu grijeha
mojega. **6** Zato neka ti se moli svaki svetac, kad se možeš naæi;
i onda potop velike vode neæe ga stignuti. **7** Ti si zaklon moj, ti
me èuvaš od tjeskobe; okružavaš me radostima u izbavljanju. **8**
Urazumiæu te, i pokazaæu ti put kojim da ideš; svjetovaæu te,
oko je moje na tebi. **9** Nemojte biti kao konj, kao mazga bez
razuma, kojima uzdom i žvalama valja obuzdati gubicu, kad
ne idu k tebi. **10** Mnogo muke ima bezbožnik, a koji se uzda
u Gospoda, oko njega je milost. **11** Radujte se o Gospodu, i
pjevajte, pravednici; veselite se svi koji ste prava srca.

33 Veselite se pravednici pred Gospodom; pravednima dolikuje
slaviti. **2** Slavite Gospoda guslama, udarajte mu u psaltir od deset
žica. **3** Pjevajte mu pjesmu novu, složno udarajte podvikujuæi; **4**
Jer je prava rijeè Gospodnja, i svako djelo njegovo istinito. **5**

On ljubi pravdu i sud, dobrote je Gospodnje puna zemlja. **6**
Rijeèju Gospodnjom nebesa se stvoriše, i duhom usta njegovijeh
sva vojska njihova. **7** Kao u gomilu sabra vodu morsku, i
propasti metnu u spreme. **8** Nek se boji Gospoda sva zemlja,
i neka strepi pred njim sve što živi po vasiljenoj; **9** Jer on
reèe, i postade; on zapovjedi, i pokaza se. **10** Gospod razbija
namjere neznabošcima, uništava pomisli narodima. **11** Namjera
je Gospodnja tvrda dovijeka, misli srca njegova od koljena na
koljeno. **12** Blago narodu, kojemu je Bog Gospod, plemenu,
koje je on izabrao sebi za naslijeðe. **13** S neba gleda Gospod,
vidi sve sinove ljudske; **14** S prijestola, na kome sjedi, pogleda
na sve koji žive na zemlji. **15** On je stvorio sva srca njihova,
on i zna sva djela njihova. **16** Neæe pomoæi caru velika (sila)
neæe zaštititi jakoga velika snaga; **17** Nije u konju uzdanje da
æe pomoæi; ako mu je i velika snaga, neæe izbaviti. **18** Gle,
oko je Gospodnje na onima koji ga se boje, i na onima koji
èekaju milost njegovu. **19** On æe dušu njihovu izbaviti od smrti, i
prehraniti ih u gladne godine. **20** Duša se naša uzda u Gospoda;
on je pomoæ naša i štit naš. **21** O njemu se veseli srce naše;
jer se u sveto ime njegovo uzdamo. **22** Da bude milost tvoja,
Gospode, na nama, kao što se uzdamo u tebe.

34 Blagosiljam Gospoda u svako doba, hvala je njegova
svagda u ustima mojima. **2** Gospodom se hvali duša moja; neka
èuju koji stradaju, pa neka se raduju. **3** Velièajte Gospoda sa
mnom, uzvišujmo ime njegovo zajedno. **4** Tražih Gospoda, i èu
me, i svijeh nevolja mojih oprosti me. **5** Koji u njega gledaju
prosvjetljuju se, i lica se njihova neæe postidjeti. **6** Ovaj stradalac
zavika, i Gospod ga èu, i oprosti ga svijeh nevolja njegovijeh. **7**
Anðeli Gospodnji stanom stoje oko onijeh koji se njega boje, i

izbavljaju ih. **8** Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago
èovjeku koji se uzda u nj. **9** Bojte se Gospoda, sveti njegovi; jer
koji se njega boje, njima nema oskudice. **10** Lavovi su ubogi
i gladni, a koji traže Gospoda, ne premièe im se nijednoga
dobra. **11** Hodite, djeco, poslušajte me; nauèiæu vas strahu
Gospodnjemu. **12** Koji èovjek želi života, ljubi dane da bi vidio
dobro? **13** Ustavljaj jezik svoj oda zla, i usta svoja od prijevarne
rijeèi. **14** Kloni se oda zla, i èini dobro, traži mira i idi za njim. **15**
Oèi su Gospodnje obraæene na pravednike, i uši njegove na
jauk njihov. **16** Ali je strašno lice Gospodnje za one koji èine
zlo, da bi istrijebio na zemlji spomen njihov. **17** Vièu pravedni,
i Gospod ih èuje, i izbavlja ih od svijeh nevolja njihovijeh. **18**
Gospod je blizu onijeh koji su skrušena srca, i pomaže onima
koji su smjerna duha. **19** Mnogo nevolje ima pravednik, ali ga
od svijeh izbavlja Gospod. **20** Èuva Gospod sve kosti njegove,
nijedna se od njih neæe slomiti. **21** Bezbožnika ubiæe zlo, i koji
nenavide pravednika prevariæe se. **22** Gospod iskupljuje dušu
sluga svojih, i koji se god u njega uzdaju, neæe se prevariti.

35 Gospode! budi suparnik suparnicima mojim; udri one koji
udaraju na me. **2** Uzmi oružje i štit, i digni se meni u pomoæ.
3 Potegni koplje, i presijeci put onima koji me gone, reci duši
mojoj: ja sam spasenje tvoje. **4** Neka se postide i posrame koji
traže dušu moju; neka se odbiju natrag i postide koji mi zlo
hoæe. **5** Neka budu kao prah pred vjetrom, i anðeo Gospodnji
neka ih progoni. **6** Neka bude put njihov taman i klizav, i anðeo
Gospodnji neka ih tjera. **7** Jer ni za što zastriješe mrežom jamu
za mene, ni za što iskopaše jamu duši mojoj. **8** Neka dođe na
njega pogibao nenadna, i mreža koju je namjestio neka ulovi
njega, neka on u nju padne na pogibao. **9** A duša æe se moja

radovati o Gospodu, i veseliæe se za pomoæ njegovu. **10** Sve
æe kosti moje reæi: Gospode! ko je kao ti, koji izbavljaš stradalca
od onoga koji mu dosađuje, i ništega i ubogoga od onoga koji ga
upropašæuje? **11** Ustaše na me lažni svjedoci; što ne znam,
za ono me pitaju. **12** Plaæaju mi zlo za dobro, i sirotovanje
duši mojoj. **13** Ja se u bolesti njihovoj oblaèih u vreæu, muèih
postom dušu svoju, i molitva se moja vraæaše u prsima mojima.
14 Kao prijatelj, kao brat postupah; bijah sjetan i s oborenom
glavom kao onaj koji za materom žali. **15** A oni se raduju kad se
ja spotaknem, i kupe se, kupe se na me, zadaju rane, ne znam
zašto, èupaju i ne prestaju. **16** S nevaljalijem i podrugljivijem
besposlièarima škrguæu na me zubima svojima. **17** Gospode!
hoæeš li dugo gledati? Otmi dušu moju od napadanja njihova, od
ovijeh lavova jedinicu moju. **18** Priznavaæu te u saboru velikom,
usred mnogoga naroda hvaliæu te: **19** Da mi se ne bi svetili koji
mi zlobe nepravedno, i namigivali oèima koji mrze na me ni
za što. **20** Jer oni ne govore o miru, nego na mirne na zemlji
izmišljaju lažne stvari. **21** Razvaljuju na me usta svoja, i govore:
dobro! dobro! vidi oko naše. **22** Vidiš, Gospode! nemoj muèati;
Gospode! nemoj otstupiti od mene. **23** Probudi se, ustani na sud
moj, Bože moj i Gospode, i na parnicu moju. **24** Sudi mi po
pravdi svojoj, Gospode, Bože moj, da mi se ne svete. **25** Ne daj
da govore u srcu svojem: dobro! to smo htjeli! Ne daj da govore:
proždrijesmo ga. **26** Nek se postide i posrame svi koji se raduju
zlu mojemu, nek se obuku u stid i u sram koji se razmeæu nada
mnom. **27** Neka se raduju i vesele koji mi žele pravdu, i govore
jednako: velik Gospod, koji želi mira sluzi svojemu! **28** I moj æe
jezik kazivati pravdu tvoju, i hvalu tebi svaki dan.

36 Bezakoniku je bezbožna rijeè u srcu; nema straha Božijega
pred oèima njegovijem. **2** Ali laže sebi u oèi, mjesto da prizna
svoje bezakonje i omrzne na nj. **3** Rijeèi su usta njegovijeh
nepravda i lukavstvo, neæe da se opameti da tvori dobro. **4**
Bezakonje smišlja na postelji svojoj, stoji na putu rðavom, zlo mu
nije mrsko. **5** Gospode! do neba je milost tvoja, i istina tvoja do
oblaka. **6** Pravda je tvoja kao gore Božije, sudovi tvoji bezdana
velika; ljude i stoku ti èuvaš, Gospode! **7** Kako je dragocjena
milost tvoja, Bože! sinovi ljudski u sjenu krila tvojih ne boje se. **8**
Hrane se od izobila doma tvojega, i iz potoka sladosti svojih ti ih
napajaš. **9** Jer je u tebe izvor životu, tvojom svjetlošæu vidimo
svjetlost. **10** Raširi milost svoju na one koji te znadu, i pravdu
svoju na dobra srca. **11** Ne daj da stane na mene noga ohola, i
ruka bezbožnièka da me zaljulja. **12** Onamo neka padnu koji
èine bezakonje, neka se stropoštaju i ne mogu ustati.

37 Nemoj se žestiti gledajuæi nevaljale, nemoj zavidjeti onima
koji èine bezakonje. **2** Jer se kao trava brzo kose, i kao zeleno
bilje venu. **3** Uzdaj se u Gospoda i tvori dobro; živi na zemlji i
hrani istinu. **4** Tješi se Gospodom, i uèiniæe ti što ti srce želi. **5**
Predaj Gospodu put svoj, i uzdaj se u njega, on æe uèiniti. **6** I
izvešæe kao vidjelo pravdu tvoju, i pravicu tvoju kao podne. **7**
Osloni se na Gospoda, i èekaj ga. Nemoj se žestiti gledajuæi
koga gdje napreduje na putu svojem, èovjeka, koji radi što
namisli. **8** Utišaj gnjev, i ostavi jarost; nemoj se dražiti da zlo
èiniš. **9** Jer æe se istrijebiti koji èine zlo, a koji èekaju Gospoda
naslijediæe zemlju. **10** Još malo, pa neæe biti bezbožnika;
pogledaæeš na mjesto njegovo, a njega nema. **11** A smjerni æe
naslijediti zemlju, i naslađivaæe se množinom mira. **12** Zlo misli
bezbožnik pravedniku, i škrguæe na nj zubima svojim. **13** Ali mu

se Gospod smije, jer vidi da se primièe dan njegov. **14** Maè
potežu bezbožnici, zapinju luk svoj, da obore ubogoga i ništega i
pokolju one koji idu pravim putem. **15** Maè æe njihov udariti
u njihovo srce, i lukovi njihovi polomiæe se. **16** Bolje je malo
u pravednika nego bogatstvo mnogih bezbožnika. **17** Jer æe
se mišice bezbožnicima potrti, a pravednike utvrđuje Gospod.
18 Zna Gospod dane bezazlenima, i dio njihov traje dovijeka.
19 Neæe se postidjeti u zlo doba, u dane gladne biæe siti. **20**
A bezbožnici ginu, i neprijatelji Gospodnji kao ljepota šumska
prolaze, kao dim prolaze. **21** Bezbožnik uzaima i ne vraæa, a
pravednik poklanja i daje. **22** Jer koje on blagoslovi, oni naslijede
zemlju, a koje on prokune, oni se istrijebe. **23** Gospod utvrđuje
korake svakoga èovjeka i mio mu je put njegov. **24** Kad posrne
da padne, neæe pasti, jer ga Gospod drži za ruku. **25** Bijah mlad
i ostarjeh, i ne vidjeh pravednika ostavljena, ni djece njegove da
prose hljeba. **26** Svaki dan poklanja i daje u zajam, i na natražju
je njegovu blagoslov. **27** Uklanjaj se oda zla, i èini dobro, i živi
dovijeka. **28** Jer Gospod ljubi pravedni sud, i ne ostavlja svetaca
svojijeh; uvijek se oni èuvaju; a pleme æe se bezbožnièko
istrijebiti. **29** Pravednici æe naslijediti zemlju, i živjeæe na njoj
dovijeka. **30** Usta pravednikova govore mudrost, i jezik njegov
kazuje istinu. **31** Zakon je Boga njegova njemu u srcu, stopala
se njegova ne spotièu. **32** Bezbožnik vreba pravednika, i traži da
ga ubije; **33** Ali ga Gospod neæe pustiti u ruke njegove, niti
æe dati da ga okrive kad se stanu suditi. **34** Èekaj Gospoda i
drži se puta njegova, i on æe te postaviti da vladaš zemljom;
vidjeæeš kako æe se istrijebiti bezbožnici. **35** Vidjeh bezbožnika
strašna koji se raširivaše kao granato drvo; **36** Ali proðe, i evo
nema ga; tražim ga i ne nahodim. **37** Hrani èistotu i pazi pravdu,

jer æe u èovjeka mirna ostati natražje. **38** A bezakonika æe
nestati sasvijem; natražje æe se bezbožnièko zatrti. **39** Od
Gospoda je spasenje pravednicima; on je krjepost njihova u
nevolji. **40** Gospod æe im pomoæi, i izbaviæe ih; izbaviæe ih od
bezbožnika, i saèuvaæe ih, jer se u njega uzdaju.

38 Gospode! nemoj me karati u gnjevu svojem, niti me nakazati
u jarosti svojoj. **2** Jer strijele tvoje ustrijeliše me, i ruka me tvoja
tišti. **3** Nema zdrava mjesta na tijelu mojem od gnjeva tvojega;
nema mira u kostima mojim od grijeha mojega. **4** Jer bezakonja
moja izađoše vrh glave moje, kao teško breme otežaše mi. **5**
Usmrdješe se i zagnojiše se rane moje od bezumlja mojega. **6**
Zgrèio sam se i pogurio veoma, vas dan idem sjetan; **7** Jer
sam iznutra pun ognja, i nema zdrava mjesta na tijelu mojem. **8**
Iznemogoh i veoma oslabih, rièem od trzanja srca svojega. **9**
Gospode! pred tobom su sve želje moje, i uzdisanje moje nije od
tebe sakriveno. **10** Srce moje jako kuca, ostavi me snaga moja, i
vid oèiju mojijeh, ni njega mi nema. **11** Drugovi moji i prijatelji
moji videæi rane moje otstupiše, daleko stoje bližnji moji. **12**
Koji traže dušu moju namještaju zamku, i koji su mi zlu radi,
govore o pogibli i po vas dan misle o prijevari. **13** A ja kao gluh
ne èujem i kao nijem koji ne otvora usta svojijeh. **14** Ja sam kao
èovjek koji ne èuje ili nema u ustima svojim pravdanja. **15** Jer
tebe, Gospode, èekam, ti odgovaraj za mene, Gospode, Bože
moj! **16** Jer rekoh: da mi se ne svete, i da se ne razmeæu nada
mnom, kad se spotakne noga moja. **17** Jer sam gotov pasti, i
tuga je moja svagda sa mnom. **18** Priznajem krivicu svoju, i
tužim radi grijeha svojega. **19** Neprijatelji moji žive, jaki su, i
(sila) ih ima što me nenavide na pravdi. **20** Koji mi vraæaju zlo
za dobro, neprijatelji su mi zato što sam pristao za dobrim. **21**

Nemoj me ostaviti, Gospode, Bože moj! nemoj se udaljiti od
mene. 22 Pohitaj u pomoæ meni, Gospode, spasitelju moj!

39 Rekoh: èuvaæu se na putovima svojim da ne zgriješim
jezikom svojim; zauzdavaæu usta svoja, dok je bezbožnik preda
mnom. 2 Bijah nijem i glasa ne pustih; muèah i o dobru. Ali
se tuga moja podiže, 3 Zapali se srce moje u meni, u mislima
mojim razgorje se oganj; progovorih jezikom svojim: 4 Kaži
mi, Gospode, kraj moj, i dokle æe trajati dani moji? da znam
kako sam ništa. 5 Evo s pedi dao si mi dane, i vijek je moj kao
ništa pred tobom. Baš je ništa svaki èovjek živ. 6 Baš hodi
èovjek kao utvara; baš se uzalud kida, sabira, a ne zna kome
æe dopasti. 7 Pa šta da èekam, Gospode? Nad je moj u tebi. 8
Iz svega bezakonja mojega izbavi me, ne daj me bezumnome
na potsmijeh. 9 Nijem sam, neæu otvoriti usta svojijeh; jer si me
ti udario. 10 Olakšaj mi udarac svoj, silna ruka tvoja ubi me.
11 Ako æeš karati èovjeka za prijestupe, rastoèiæe se kao od
moljaca krasota njegova. Baš je ništa svaki èovjek. 12 Slušaj
molitvu moju, Gospode, i èuj jauk moj. Gledajuæi suze moje
nemoj muèati. Jer sam gost u tebe i došljak kao i svi stari moji.
13 Nemoj me više gnjevno gledati, pa æu odahnuti prije nego
otidem i više me ne bude.

40 Dugo èekah Gospoda, i saže se k meni, i èu viku moju. 2
Izvadi me iz jame, koja buèi, i iz gliba, i postavi na kamen noge
moje, i utvrdi stope moje. 3 I metnu u usta moja pjesmu novu,
hvalu Bogu našemu. Vide mnogi, i poèinju se bojati Gospoda,
i uzdati se u njega. 4 Blago onome koji na Gospoda stavlja
nadanje svoje, i ne obraæa se oholima i onijem koji teže na
laž. 5 Mnoga su èudesa tvoja, koja si uèinio, Gospode, Bože
moj, i mnoge su misli tvoje s nama. Nema ti ravna. Htio bih

javljati i kazivati, ali im broja nema. **6** Žrtve i darova neæeš; ti
si mi uši otvorio; žrtve paljenice i koja se za grijeh prinosi ne
tražiš. **7** I po tome rekoh: evo idem, kao što je u knjizi pisano za
mene; **8** Hoæu èiniti volju tvoju, Bože moj, i zakon je tvoj meni u
srcu. **9** Kazujem pravdu na saboru velikom; evo, usta svojih ne
ustavljam; Gospode, ti znaš. **10** Pravde tvoje ne sakrivam u
srcu svom, kazujem vjernost tvoju i spasenje tvoje; i ne tajim
milosti tvoje i istine tvoje od sabora velikog. **11** Gospode, nemoj
zatvoriti srca svojega od mene; milost tvoja i istina tvoja jednako
neka me èuvaju. **12** Jer me opkoliše zla nebrojena; stigoše me
nepravde moje, da ne mogu gledati; ima ih više nego kose
na glavi mojoj, srce me moje ostavi. **13** Gospode, voljan budi
izbaviti me, Gospode, pohitaj mi u pomoæ. **14** Nek se postide i
posrame svi koji traže pogibao duši mojoj! Nek se vrate natrag i
postide koji mi žele zlo! **15** Nek se povrate u smetnji svojoj koji
mi govore: ha! ha! **16** Neka se tješe i vesele tobom svi koji traže
tebe, Gospode, i koji ljube spasenje tvoje, neka jednako govore:
velik Gospod! **17** Ja sam nesreæan i ništ, neka se Gospod
postara za me! Ti si pomoæ moja i izbavitelj moj, Bože moj, ne
èasi.

41 Blago onome koji razumije ništemu! Gospod æe ga izbaviti
u zli dan. **2** Gospod æe ga saèuvati i poživiæe ga; biæe blažen
na zemlji. Neæeš ga dati na volju neprijateljima njegovijem.
3 Gospod æe ga ukrijepiti bolna na odru. Sasvijem mijenjaš
postelju njegovu u bolesti njegovoj. **4** Ja vièem: Gospode!
smiluj se na me, iscijeli dušu moju, sagriješih ti. **5** Neprijatelji
moji govore zlobno za mene: “kad æe umrijeti, i ime njegovo
poginuti?” **6** I ako ko dođe da me vidi, laska; srce njegovo slaže
u sebi nepravdu, i otišavši kazuje. **7** Šapæu o meni među sobom

neprijatelji moji, i misle mi zlo: **8** “Zla stvar dođe na njega, legao
je; neæe više ustati.” **9** I èovjek mira mojega, u kojega se uzdah,
koji jeđaše hljeb moj, podiže na me petu. **10** Ali ti, Gospode,
smiluj se na me, i podigni me; a ja æu im vratiti. **11** Po tome æu
poznati da sam ti mio, ako se ne uzraduje neprijatelj moj nada
mnom. **12** A mene cijela saèuvaj, i daj mi da stojim pred licem
tvojim dovijeka. **13** Blagosloven Bog Izrailjev od vijeka do vijeka.
Amin, amin.

42 Kao što košuta traži potoke, tako duša moja traži tebe,
Bože! **2** Žedna je duša moja Boga, Boga živoga, kad æu doæi i
pokazati se licu Božijemu? **3** Suze su mi hljeb dan i noæ, kad mi
svaki dan govore: gdje je Bog tvoj? **4** Duša se moja proljeva kad
se opominjem kako sam hodio sred mnogoga ljudstva, stupao u
dom Božji, a ljudstvo praznujuæi pjevaše i podvikivaše. **5** Što si
klonula, dušo moja, i što si žalosna? Uzdaj se u Boga; jer æu ga
još slaviti, spasitelja mojega i Boga mojega. **6** Klonula je u meni
duša zato što te pominjem u zemlji Jordanskoj, na Ermonu, na
gori maloj. **7** Bezdana bezdanu dozivlje glasom slapova tvojih;
sve vode tvoje i vali tvoji na mene navališe. **8** Danju je javljao
Gospod milost svoju, a noæu mu je pjesma u mene, molitva
Bogu života mojega. **9** Reæi æu Bogu, gradu svojemu: zašto si
me zaboravio? zašto idem sjetan od pakosti neprijateljeve? **10**
Koji mi pakoste, prebijajuæi kosti moje, rugaju mi se govoreæi
mi svaki dan: gdje ti je Bog? **11** Što si klonula, dušo moja, i što
si žalosna? Uzdaj se u Boga; jer æu ga još slaviti, spasitelja
mojega i Boga mojega.

43 Sudi mi, Bože, i raspravi parbu moju s narodom rđavim!
od èovjeka nepravednoga i lukavoga izbavi me. **2** Jer si ti
Bog krjeposti moje; zašto si me odbacio? Zašto idem sjetan

od pakosti neprijateljeve? **3** Pošlji vidjelo svoje i istinu svoju,
neka me vode, i izvedu na svetu goru tvoju i u dvorove tvoje. **4**
Onda æu pristupiti k žrtveniku Božijemu, k Bogu radosti i veselja
svojega, i uz gusle slaviæu te, Bože, Bože moj! **5** Što si klonula,
dušo moja, i što si žalosna? Uzdaj se u Boga; jer æu ga još
slaviti, spasitelja mojega i Boga mojega.

44 Bože, svojim ušima slušasmo, oci nam naši pripovijedaše
djelo koje si uèinio u njihovo vrijeme, u staro vrijeme. **2** Rukom
svojom izgnao si narode, a njih posadio; iskorijenio si plemena,
a njih namnožio. **3** Jer ne zadobiše zemlje svojim maèem, niti
im mišica njihova pomože, nego tvoja desnica i tvoja mišica,
i svjetlost lica tvojega, jer ti bijahu omiljeli. **4** Bože, care moj,
ti si onaj isti, pošlji pomoæ Jakovu! **5** S tobom æemo izbosti
neprijatelje svoje, i s imenom tvojim izgaziæemo one koji ustaju
na nas. **6** Jer se ne uzdam u luk svoj, niti æe mi maè moj
pomoæi. **7** Nego æeš nas ti izbaviti od neprijatelja našijeh, i
nenavidnike naše posramiæeš. **8** Bogom æemo se hvaliti svaki
dan, i ime tvoje slaviæemo dovijeka. **9** Ali sad si nas povrgao
i posramio, i ne ideš s vojskom našom. **10** Obraæaš nas te
bježimo ispred neprijatelja, i neprijatelji nas naši haraju. **11** Dao
si nas kao ovce da nas jedu, i po narodima rasijao si nas. **12** U
bescjenje si prodao narod svoj, i nijesi mu podigao cijene. **13**
Dao si nas na potsmijeh susjedima našijem, da nam se rugaju i
sramote nas koji žive oko nas. **14** Naèinio si od nas prièu u
naroda, gledajuæi nas mašu glavom tuðinci. **15** Svaki je dan
sramota moja preda mnom, i stid je popao lice moje **16** Od
rijeèi potsmjevaèevih i rugaèevih, i od pogleda neprijateljevih i
osvetljivèevih. **17** Sve ovo snaðe nas; ali ne zaboravismo tebe,
niti prestupismo zavjeta tvojega. **18** Ne otstupi natrag srce naše,

i stope naše ne zaðoše s puta tvojega. **19** Kad si nas bio u
zemlji zmajevskoj, i pokrivao nas sjenom smrtnijem, **20** Onda da
bijasmo zaboravili ime Boga svojega i podigli ruke svoje k Bogu
tuðemu, **21** Ne bi li Bog iznašao to? Jer on zna tajne u srcu.
22 A ubijaju nas za tebe svaki dan; s nama postupaju kao s
ovcama klanicama. **23** Ustani, što spavaš, Gospode! Probudi se,
nemoj odbaciti zasvagda. **24** Zašto kriješ lice svoje? zaboravljaš
nevolju i muku našu? **25** Duša naša pade u prah, tijelo je naše
baèeno na zemlju. **26** Ustani, pomoæi naša, i izbavi nas radi
milosti svoje.

45 Teèe iz srca mojega rijeè dobra; rekoh: djelo je moje za cara;
jezik je moj trska hitroga pisara. **2** Ti si najljepši između sinova
ljudskih, blagodat teèe iz usta tvojih, jer te je blagoslovio Bog
dovijeka. **3** Pripaši, junaèe, uz bedru svoju maè svoj, èast svoju
i krasotu svoju. **4** I tako okiæen pohitaj, sjedi na kola za istinu i
krotku pravdu, i desnica æe tvoja pokazati èudesa. **5** Oštre
su strijele tvoje; narodi æe pasti pod vlast tvoju; prostrijeliæe
srca neprijatelja carevijeh. **6** Prijesto je tvoj, Bože, vjeèan i
nepokolebljiv; skiptar je carstva tvojega skiptar pravice. **7** Ljubiš
pravdu i mrziš na bezakonje; toga radi pomaza te, Bože, Bog
tvoj uljem radosti više nego drugove tvoje. **8** Sve haljine tvoje
mirišu smirnom, alojem i kasijom. Koji žive u dvorima od Minijske
slonove kosti, oni te vesele. **9** Carske kæeri dvore te; s desne ti
strane stoji carica u Ofirskom zlatu. **10** Èuj, kæeri, pogledaj i
obrati k meni uho svoje, zaboravi narod svoj i dom oca svojega.
11 I caru æe omiljeti ljepota tvoja; jer je on Gospod tvoj, i njemu
se pokloni. **12** Kæi Tirova doæi æe s darovima, najbogatiji u
narodu tebe æe moliti. **13** Sva je ukrašena kæi careva iznutra,
haljina joj je zlatom iskiæena. **14** U vezenoj haljini vode je k

caru; za njom vode k tebi djevojke, druge njezine. **15** Vode ih
veselo i radosno, ulaze u dvor carev. **16** Mjesto otaca tvojih
biæe sinovi tvoji, postaviæeš ih knezovima po svoj zemlji. **17**
Uèiniæu da se ne zaboravlja ime tvoje od koljena na koljeno; po
tom æe te slaviti narodi vavijek vijeka.

46 Bog nam je utoèište i (sila) pomoænik, koji se u nevoljama
brzo nalazi. **2** Zato se neæemo bojati, da bi se zemlja pomjestila,
i gore se prevalile u srce morima. **3** Neka buèi i kipi voda
njihova, nek se planine tresu od vala njihovijeh; **4** Potoci vesele
grad Božji, sveti stan višnjega. **5** Bog je usred njega, neæe
se pomjestiti, Bog mu pomaže od zore. **6** Uzbuèaše narodi,
zadrmaše se carstva; ali on pusti glas svoj i zemlja se rastapaše.
7 Gospod nad vojskama s nama je, braniè je naš Bog Jakovljev.
8 Hodite i vidite djela Gospoda, koji uèini èudesa na zemlji,
9 Prekide ratove do kraja zemlje, luk prebi, koplje slomi, i
kola sažeže ognjem. **10** Utolite i poznajte da sam ja Bog; ja
sam uzvišen po narodima, uzvišen na zemlji. **11** Gospod nad
vojskama s nama je, braniè je naš bog Jakovljev.

47 Svi narodi, zaplještite rukama, pokliknite Bogu glasom
radosnijem. **2** Jer je višnji Gospod strašan, car veliki nad svom
zemljom. **3** Pokori nam narode i plemena pod noge naše. **4**
Izbra nam dostojanje naše, krasotu Jakova, koji mu omilje. **5**
Ide Bog uz podvikivanje, Gospod uz glas trubni. **6** Pojte Bogu,
pojte; pojte caru našemu, pojte; **7** Jer je Bog car od sve zemlje,
pojte pjesmu. **8** Bog caruje nad narodima; Bog sjedi na svetom
prijestolu svom. **9** Knezovi narodni sastavljaju se s narodom
Boga Avramova. Jer su štitovi zemaljski Božiji. Da je uzvišen!

48 Velik je Gospod i slavan veoma u gradu Boga našega, na
svetoj gori svojoj. **2** Prekrasna je visina, utjeha svoj zemlji gora

Sion, na sjevernoj strani njezinoj grad cara velikoga. **3** Bog u
dvorima njegovijem zna se da je braniè. **4** Jer, gle, carevi se
zemaljski sabraše, ali proðoše svi. **5** Vidješe i zaèudiše se,
prepadoše se i pobjegoše. **6** Trepet obuze ih ondje, muèiše se
kao porodilja. **7** Vjetrom istoènim razbio si korablje Tarsiske.
8 Što slušamo to i vidimo u gradu Gospoda nad vojskama, u
gradu Boga našega. Bog ga utvrdi dovijeka. **9** Kazujemo, Bože,
milost tvoju usred crkve tvoje. **10** Kao što je ime tvoje, Bože,
tako je i hvala tvoja na krajevima zemaljskim; pravde je puna
desnica tvoja. **11** Nek se veseli gora Sion, nek se raduju kæeri
Judejske sudova radi tvojijeh. **12** Poðite oko Siona i obiðite ga,
izbrojte kule njegove; **13** Pogledajte bedeme njegove, razmotrite
dvorove njegove, da pripovijedate mlađim naraštajima. **14** Jer je
ovaj Bog naš Bog uvijek i dovijeka, on æe biti voð naš dovijeka.

49 Slušajte ovo svi narodi, pazite svi koji živite po vasiljenoj, **2**
Prostaci i gospodo, bogati i siromasi. **3** Usta æe moja kazati
premudrost, i srce moje reæi æe razum. **4** Prignuæu uho svoje
k prièi, uz gusle æu otvoriti zagonetku svoju. **5** Èega da se bojim
u zle dane, kad me zloba mojih neprijatelja opkoli? **6** Koji se
uzdate u silu svoju, i hvalite se velikijem bogatstvom svojim! **7**
Èovjek neæe nikako brata osloboditi, neæe dati Bogu otkupa za
nj. **8** Velik je otkup za dušu, i neæe biti nigda **9** Da ko dovijeka
živi, i ne vidi groba. **10** Svi vide gdje umiru kao i neznalica i
bezumnik što ginu, i ostavljaju drugima imanje svoje. **11** Oni
misle da æe kuæe njihove trajati dovijeka, i stanovi njihovi od
koljena na koljeno; imenima svojim zovu zemlje; **12** Ali èovjek u
èasti neæe dugo ostati, izjednaèiæe se sa stokom, koju kolju.
13 Ovaj im se put èini probitaèan, i koji za njima idu, hvale misli
njihove; **14** Ali æe ih kao ovce zatvoriti u pakao, smrt æe im

biti pastir; i ujutru hodiæe po njima pravednici, i oblik njihov
zbrisaæe pakao rastavivši ih s naseljem. **(Sheol h7585)** **15** Ali æe
Bog dušu moju izbaviti iz ruku paklenih; jer me on prima. **(Sheol**
h7585) **16** Ne boj se kad se ko bogati; kad raste slava doma
njegova. **17** Jer kad umre, neæe ništa ponijeti, niti æe poæi za
njim slava njegova. **18** Jer dušu njegovu blagosiljaju za života
njegova, i slave tebe, što ugađaš sebi. **19** Ali æe on otiæi u stan
otaca svojih, gdje svijeta nigda ne vide. **20** Èovjek u èasti, ako
nije razuman, izjednaèiæe se sa stokom, koju kolju.

50 Bog nad bogovima, Gospod, govori, i doziva zemlju od
istoka sunèanoga do zapada. **2** Sa Siona, koji je vrh krasote,
javlja se Bog. **3** Ide Bog naš, i ne muèi; pred njim je oganj koji
proždire, oko njega je bura velika. **4** Doziva nebo ozgo i zemlju,
da sudi narodu svojemu: **5** "Skupite mi svece moje, koji su uèinili
sa mnom zavjet na žrtvi. **6** I nebesa oglasiše pravdu njegovu, jer
je taj sudija Bog.) **7** Slušaj, narode moj, što æu ti kazati, Izrailju,
što æu ti javiti. Ja sam Bog, Bog tvoj. **8** Neæu te za žrtve tvoje
karati; tvoje žrtve paljenice svagda su preda mnom. **9** Ne treba
mi uzimati teleta iz doma tvojega, ni jariæa iz torova tvojih. **10**
Jer je moje sve gorsko zvijerje, i stoka po planinama na tisuæe.
11 Znam sve ptice po gorama, i krasota poljska preda mnom je.
12 Da ogladnim, ne bih tebi rekao, jer je moja vasiljena i sve što
je u njoj. **13** Zar ja jedem meso volujsko, ili krv jareæu pijem? **14**
Prinesi Bogu hvalu na žrtvu, i izvršuj višnjemu zavjete svoje.
15 Prizovi me u nevolji svojoj, izbaviæu te, i ti me proslavi."
16 A bezbožniku reèe Bog: zašto kazuješ uredbe moje i nosiš
zavjet moj u ustima svojima? **17** A sam mrziš na nauku, i rijeèi
moje bacaš za leđa. **18** Kad vidiš lupeža, pristaješ s njim, i s
preljuboèincima imaš dijel. **19** Usta si svoja pustio da govore zlo,

i jezik tvoj plete prijevare. **20** Sjediš i govoriš na brata svojega,
sina matere svoje opadaš. **21** Ti si to èinio, ja muèah, a ti pomisli
da sam ja kao ti. Oblièiæu te, metnuæu ti pred oèi grijehe tvoje.
22 Razumijte ovo koji zaboravljate Boga! inaèe æu zgrabiti, pa
neæe niko izbaviti. **23** Onaj mene poštuje koji prinosi hvalu na
žrtvu i koji je putem na opazu. Ja æu mu pokazati spasenje
Božije.

51 Smiluj se na me, Bože, po milosti svojoj, i po velikoj dobroti
svojoj oèisti bezakonje moje. **2** Operi me dobro od bezakonja
mojega, i od grijeha mojega oèisti me. **3** Jer ja znam prijestupe
svoje, i grijeh je moj jednako preda mnom. **4** Samome tebi
zgriješih, i na tvoje oèi zlo uèinih, a ti si pravedan u rijeèima
svojim i èist u sudu svojem. **5** Gle, u bezakonju rodih se, i u
grijehu zatrudnje mati moja mnom. **6** Gle, istinu ljubiš u srcu, i
iznutra javljaš mi mudrost. **7** Pokropi me isopom, i oèistiæu se;
umij me, i biæu bjelji od snijega. **8** Daj mi da slušam radost i
veselje, da se prenu kosti koje si potro. **9** Odvrati lice svoje od
grijeha mojih, i sva bezakonja moja oèisti. **10** Uèini mi, Bože,
èisto srce, i duh prav ponovi u meni. **11** Nemoj me odvrgnuti
od lica svojega, i svetoga duha svojega nemoj uzeti od mene.
12 Vrati mi radost spasenja svojega, i duh vladalaèki neka me
potkrijepi. **13** Nauèiæu bezakonike putovima tvojim, i grješnici k
tebi æe se obratiti. **14** Izbavi me od krvi, Bože, Bože, spasitelju
moj, i jezik æe moj glasiti pravdu tvoju. **15** Gospode! otvori usta
moja, i ona æe kazati hvalu tvoju. **16** Jer žrtve neæeš: ja bih je
prinio; za žrtve paljenice ne mariš. **17** Žrtva je Bogu duh skrušen,
srca skrušena i poništena ne odbacuješ, Bože. **18** Po dobroti
svojoj, Gospode, èini dobro Sionu, podigni zidove Jerusalimske.

19 Onda æe ti biti mile žrtve pravde, prinosi i žrtve paljenice;
onda æe metati na žrtvenik tvoj teoce.

52 Što se hvališ nevaljalstvom, silni? Milost je Božija svaki
dan sa mnom. **2** Nepravdu izmišlja jezik tvoj; on je u tebe kao
britva naoštrena, lukavi! **3** Voliš zlo nego dobro, voliš lagati
nego istinu govoriti. **4** Ljubiš svakojake rijeèi od pogibli, i jezik
lukav. **5** Toga radi Bog æe te poraziti sasvijem, izbaciæe te i
išèupaæe te iz stana, i korijen tvoj iz zemlje živijeh. **6** Vidjeæe
pravednici i pobojaæe se, i potsmijevaæe mu se: **7** Gle èovjeka
koji ne držaše u Bogu krjeposti svoje, nego se uzdaše u velièinu
bogatstva svojega i utvrðivaše se zloæom svojom. **8** A ja, kao
maslina zelena u domu Gospodnjem, uzdam se u milost Božiju
bez prestanka i dovijeka. **9** Dovijeka æu hvaliti tebe, jer dobro
èiniš, i uzdaæu se u ime tvoje; jer si dobar k svecima svojim.

53 Reèe bezumnik u srcu svojemu: nema Boga; pronevaljališe
se i zagrdješe u bezakonju, nema nikoga dobro da tvori. **2** Bog s
neba pogleda na sinove èovjeèije da vidi ima li koji razuman, i
traži li koji Boga. **3** Svi zastraniše, svi se pokvariše, nema nikoga
dobro da tvori, nema ni jednoga. **4** Zar neæe da se orazume koji
god èine bezakonje, jedu narod moj kao što jedu hljeb, i ne
prizivaju Boga? **5** Drktaæe od straha gdje straha nema. Jer æe
Bog rasuti kosti onijeh koji ustaju na tebe. Ti æeš ih posramiti,
jer ih Bog odvrže. **6** Ko æe poslati sa Siona spasenje Izrailju?
Kad Bog povrati zarobljeni narod svoj, radovaæe se Jakov,
veseliæe se Izrailj.

54 Bože! imenom svojim pomozi mi, i krjepošæu svojom
odbrani me na sudu. **2** Bože! usliši molitvu moju, èuj rijeèi usta
mojih. **3** Jer tuðini ustaše na me, i silni traže dušu moju; nemaju
Boga pred sobom. **4** Gle, Bog je pomoænik moj, Gospod daje

snagu duši mojoj. **5** Obratiæe zlo na neprijatelje moje, istinom
svojom istrijebiæe ih. **6** Rado æu prinijeti žrtvu, proslaviæu
ime tvoje, Gospode, jer je dobro. **7** Jer me izbavljaš od svake
nevolje, i na neprijatelje moje bez straha gleda oko moje.

55 Usliši, Bože, molitvu moju, i nemoj se sakriti od moljenja
mojega. **2** Pazi, i saslušaj me; cvilim u jadu svom i uzdišem
3 Od vike neprijateljske i od dosade bezbožnièke; jer dižu na
me zlo, i u gnjevu gone me. **4** Srce je moje uzdrktalo u meni, i
strah smrtni popade me; **5** Strah i trepet dođe na me, i groza
poduze me. **6** I rekoh: ko bi mi dao krila golubinja? ja bih odleteo
i poèinuo; **7** Daleko bih pobjegao, i nastanio se u pustinji. **8**
Pohitao bih da uteèem od vihora i od bure. **9** Porazi, Gospode,
i razdijeli jezike njihove, jer vidim nasilje i svađu u gradu; **10**
Danju i noæu to hodi po zidovima njegovijem; zloèinstvo je i
muka posred njega. **11** Usred njega je pogibao, s ulice njegove
ne odlazi prijevara i lukavstvo. **12** Jer ne ruži me neprijatelj moj,
to bih podnio; ne ustaje na me javni nenavidnik, od njega bih se
sakrio. **13** Nego ti koji si mi bio to što ja sam, drug moj i znanac
moj. **14** S kojim mi bješe radost dijeliti tajnu, i u dom Božji hodih
kroz sabor narodni. **15** Neka ih ugrabi smrt, neka živi siđu u
pakao, jer je zloèinstvo u stanu njihovu i u njima. **(Sheol h7585)** **16**
Ja Boga prizivljem, i Gospod æe me spasti. **17** Veèerom i jutrom
i u podne tužim i uzdišem, i èuæe glas moj; **18** Uèiniæe, te æe
duša moja biti mirna od onijeh koji napadaju na me, jer ih mnogo
imam. **19** Da usliši, i ukroti ih Bog, koji živi od vijeka; jer se ne
mijenjaju i ne boje se Boga. **20** Dižu ruke svoje na one koji su
s njima u miru, i raskidaju svoju družbu. **21** Usta su im meka
kao maslo, a na srcu im je rat. Rijeèi su im blaže od ulja, ali
su goli maèevi. **22** Stavi na Gospoda breme svoje, i on æe te

potkrijepiti. Neæe dati dovijeka pravedniku da posrne. **23** Ti æeš
ih, Bože, svaliti u jamu pogibli; krvopije i lukavi neæe sastaviti
polovine dana svojih. A ja se u tebe uzdam.

56 Smiluj se na me, Bože, jer èovjek hoæe da me proguta,
neprijatelj me svaki dan pritješnjuje. **2** Neprijatelji moji svaki dan
traže da me progutaju; jer mnogi napadaju na me oholo. **3** Kad
me je strah, ja se u tebe uzdam. **4** Bogom se hvalim za rijeè
njegovu; u Boga se uzdam, ne bojim se; šta æe mi uèiniti tijelo?
5 Svaki dan izvræu rijeèi moje; što god misle, sve meni o zlu. **6**
Skupljaju se, prikrivaju se, paze za petama mojima; jer traže
dušu moju. **7** Kod ovake zloæe izbavi od njih, u gnjevu obori
narode, Bože. **8** U tebe je izbrojeno moje potucanje, suze se
moje èuvaju u sudu kod tebe, one su u knjizi tvojoj. **9** Neprijatelji
moji ustupaju natrag, kad tebe prizivljem; po tom znam da je Bog
sa mnom. **10** Bogom se hvalim za rijeè njegovu, Gospodom se
hvalim za rijeè njegovu. **11** U Boga se uzdam, ne bojim se; šta
æe mi uèiniti èovjek? **12** Tebi sam se, Bože, zavjetovao; tebe
æu hvaliti; **13** Jer si izbavio dušu moju od smrti, noge moje od
spoticanja, da bih hodio pred licem Božjim, u svjetlosti živijeh.

57 Smiluj se na me, Bože, smiluj se na me; jer se u tebe uzda
duša moja, i pod sjen krila tvojih sklanjam se dok ne proðu
nevolje. **2** Prizivam Boga višnjega, Boga, koji mi dobro èini; **3** Da
pošlje s neba i saèuva me, da posrami onoga koji traži da me
proždre; da pošlje Bog milost svoju i istinu svoju. **4** Duša je moja
među lavovima, ležim među onima koji dišu plamenom. Zubi su
sinova ljudskih koplja i strijele, i njihov jezik maè oštar. **5** Uzvisi
se više nebesa, Bože, po svoj zemlji neka bude slava tvoja! **6**
Metnuše zamku nogama mojima, i stegoše dušu moju, iskopaše
preda mnom jamu, i sami padoše u nju. **7** Utvrdilo se srce moje,

Bože, utvrdilo se srce moje; pjevaæu te i slaviæu. **8** Probudi se,
slavo moja, probudi se, psaltire i gusle; ustaæu rano. **9** Hvaliæu
Gospoda po narodima, pjevaæu ti po plemenima. **10** Jer je
velika do nebesa milost tvoja, i istina tvoja do oblaka. **11** Uzvisi
se više nebesa, Bože, po svoj zemlji neka bude slava tvoja!

58 Govorite li zaista istinu, silni, sudite li pravo, sinovi èovjeèiji?
2 Ta, bezakonja sastavljate u srcu, meæete na mjerila zloèinstva
ruku svojih na zemlji. **3** Od samoga roðenja zastraniše bezakonici,
od utrobe materine tumaraju govoreæi laž. **4** U njima je jed kao
jed zmijinji, kao gluhe aspide, koja zatiskuje uho svoje, **5** Koja
ne èuje glasa bajaèu, vraèaru, vještu u vraèanju. **6** Bože! polomi
im zube u ustima njihovijem; razbij èeljusti lavovima, Gospode!
7 Nek se proliju kao voda, i nestane ih. Kad puste strijele, neka
budu kao slomljene. **8** Kao puž, koji se rašèinja, neka išèile; kao
dijete, koje žena pobaci, neka ne vide sunca. **9** Prije nego kotlovi
vaši osjete toplotu od potpaljena trnja, i sirovo i nagorjelo neka
raznese vihor. **10** Obradovaæe se pravednik kad vidi osvetu,
opraæe noge svoje u krvi bezbožnikovoj. **11** I reæi æe ljudi:
zaista ima ploda pravedniku! zaista je Bog sudija na zemlji!

59 Izbavi me od neprijatelja mojih, Bože moj, i od onijeh,
što ustaju na me, zakloni me. **2** Izbavi me od onijeh koji èine
bezakonje, i od krvopija saèuvaj me. **3** Evo zlo namišljaju duši
mojoj, skupljaju se na me silni, bez krivice moje i bez grijeha
mojega, Gospode. **4** Bez krivice moje stjeèu se i oružaju se;
ustani za mene, i gledaj. **5** Ti, Gospode, Bože nad vojskama,
Bože Izrailjev, probudi se, obiði sve ove narode, nemoj požaliti
odmetnika. **6** Nek se vrate uveèe, laju kao psi, i idu oko grada.
7 Evo ruže jezikom svojim, maè im je u ustima, jer, vele, ko æe
èuti? **8** Ali ti æeš se, Gospode, smijati njima i posramiti sve ove

narode. **9** Oni su jaki, ali ja na tebe pogledam, jer si ti Bog èuvar
moj. **10** Bog, koji me miluje, ide preda mnom, Bog mi daje bez
straha da gledam neprijatelje svoje. **11** Nemoj ih pobiti, da ne bi
zaboravio narod moj; raspi ih silom svojom i obori ih, Gospode,
branièu naš, **12** Za grijeh usta njihovijeh, za rijeèi jezika njihova;
nek se uhvate u oholosti svojoj za kletvu i laž koju su govorili. **13**
Raspi u gnjevu, raspi, da ih nema; i neka poznadu da Bog vlada
nad Jakovom i do krajeva zemaljskih. **14** Nek se vrate uveèe,
laju kao psi, i idu oko grada. **15** Neka tumaraju tražeæi hrane, i
ne nasitivši se neka noæi provode. **16** A ja æu pjevati silu tvoju,
rano ujutru glasiti milost tvoju; jer si mi bio obrana i utoèište u
dan nevolje moje. **17** Silo moja! tebi æu pjevati, jer si ti Bog
èuvar moj, Bog koji me miluje.

60 Bože, rasrdio si se na nas, rasuo si nas, gnjevio si se;
povrati nas. **2** Zatresao si zemlju, i razvalio si je; stegni rasjeline
njezine, jer se njiha. **3** Dao si narodu svojemu da pozna ljutu
nevolju, napojio si nas vina od kojega se zanesosmo. **4** Podigni
zastavu za one koji te se boje, da uteku od luka, **5** Da se
izbave mili tvoji. Pomozi desnicom svojom i usliši me. **6** Bog
reèe u svetinji svojoj: veseliæu se, razdijeliæu Sihem, i dolinu
Sokot razmjeriæu. **7** Moj je Galad, moj je Manasija, Jefrem
je krjepost glave moje, Juda skiptar moj, **8** Moav èaša moja,
iz koje se umivam, na Edoma pružiæu obuæu svoju. Pjevaj
mi, Filistejska zemljo! **9** Ko æe me odvesti u tvrdi grad? Ko
æe me otpratiti do Edoma? **10** Zar neæeš ti, Bože, koji si nas
odbacio, i ne ideš, Bože, s vojskom našom? **11** Daj nam pomoæ
u tjeskobi. A obrana je èovjeèija uzalud. **12** Bogom smo jaki; on
gazi neprijatelje naše.

61 Èuj, Bože, viku moju, slušaj molitvu moju. **2** Od kraja zemlje
vièem k tebi, kad klonu srce moje. Izvedi me na goru, gdje
se ne mogu popeti. **3** Jer si ti utoèište moje, tvrdi zaklon od
neprijatelja. **4** Da živim u stanu tvom dovijeka, i poèinem pod
krovom krila tvojih. **5** Jer ti, Bože, èuješ zavjete moje i daješ mi
dostojanje onijeh koji poštuju ime tvoje. **6** Dodaj dane k danima
carevijem, i godine njegove produlji od koljena na koljeno. **7**
Neka caruje dovijeka pred Bogom; zapovjedi milosti i istini neka
ga èuvaju. **8** Tako æu pjevati imenu tvojemu svagda, izvršujuæi
zavjete svoje svaki dan.

62 Ta, u Boga je mir duši mojoj, od njega je spasenje moje! **2**
Ta, on je grad moj i spasenje moje, utoèište moje, neæu posrnuti
nimalo. **3** Dokle æete napadati na èovjeka? Svi hoæete da
ga oborite kao zid navaljen, kao ogradu isprovaljivanu. **4** Baš
naumiše da ga svrgnu s visine, omilje im laž, ustima blagosiljaju
a u srcu kunu. **5** Da, u Bogu se smiri, dušo moja; jer je u njemu
nad moj. **6** On je grad moj i spasenje moje, utoèište moje, neæu
posrnuti. **7** U Bogu je spasenje moje i slava moja, tvrdi grad i
pristanište meni je u Bogu. **8** Narode! uzdaj se u njega u svako
doba; izlivajte pred njim srce svoje; Bog je naše utoèište. **9** Ta,
sinovi su prostaèki ništa, sinovi su gospodski laž, da se metnu
na mjerila, bili bi lakši nego ništa. **10** Ne uzdajte se u vlast ni u
otimanje, nemojte biti ništavi; kad raste bogatstvo, ne dajte da
vam srce prione za nj. **11** Jednom reèe Bog i više puta èuh, da
je krjepost u Boga. **12** I u tebe je, Gospode, milost; jer ti plaæaš
svakome po djelima njegovijem.

63 Bože! ti si Bog moj, k tebi ranim, žedna je tebe duša moja,
za tobom èezne tijelo moje u zemlji suhoj, žednoj i bezvodnoj.
2 Tako bih te ugledao u svetinji, da bih vidio silu tvoju i slavu

tvoju. 3 Jer je dobrota tvoja bolja od života. Usta bi moja hvalila
tebe; 4 Tako bih te blagosiljao za života svoga, u ime tvoje
podigao bih ruke svoje. 5 Kao salom i uljem nasitila bi se duša
moja, i radosnijem glasom hvalila bi te usta moja. 6 Kad te se
sjeæam na postelji, sve noæne straže razmišljam o tebi. 7 Jer si
ti pomoæ moja, i u sjenu krila tvojih veselim se. 8 Duša se moja
prilijepila za tebe, desnica tvoja drži me. 9 Koji traže pogibao
duši mojoj, oni æe otiæi pod zemlju. 10 Izginuæe od maèa, i
dopašæe lisicama. 11 A car æe se veseliti o Bogu, hvaliæe se
svaki koji se kune njim, kad se zatisnu usta onima koji govore
laž.

64 Èuj, Bože, glas moj u jadu mom; od strašnoga neprijatelja
saèuvaj život moj. 2 Sakrij me od gomile bezakonika, od èete
zloèinaca, 3 Koji naoštriše jezik svoj kao maè, strijeljaju rijeèima,
koje zadaju rane, 4 Da bi iz potaje ubili pravoga. Iznenada
udaraju na nj i ne boje se; 5 Utvrđuju sebe u zlijem namjerama,
dogovaraju se kako æe zamke sakriti, vele: ko æe ih vidjeti?
6 Izmišljaju zloèinstva i govore: svršeno je! šta æe se raditi,
smišljeno je! A što je unutra i srce u èovjeka duboko je. 7 Ali
æe ih Bog poraziti; udariæe ih strijela iznenada. 8 Oboriæe
jedan drugoga jezikom svojim. Ko ih god vidi, bježaæe od njih.
9 Svi æe se ljudi bojati i kazivaæe èudo Božije, i poznaæe u
tome djelo njegovo. 10 A pravednik æe se veseliti o Gospodu i
uzdaæe se u njega, i hvaliæe se svi koji su prava srca.

65 U tebi je uzdanje, Bože, tebi pripada hvala na Sionu, i
tebi se izvršuju zavjeti. 2 Ti slušaš molitvu; k tebi dolazi svako
tijelo. 3 Bezakonja me pritiskuju, ti æeš oèistiti grijehe naše.
4 Blago onome koga izbiraš i primaš, da živi u dvoru tvom!
Nasitiæemo se dobrom doma tvojega, svetinjom crkve tvoje. 5

Divno nam odgovaraš po pravdi svojoj, Bože, spasitelju naš,
uzdanico svijeh krajeva zemaljskih, i naroda preko mora daleko.
6 Koji si postavio gore svojom silom, opasao se jaèinom, **7** Koji
utišavaš huku morsku, huku vala njihovijeh i bunu po narodima!
8 Boje se tvojih èudesa koji žive na krajevima zemaljskim; sve
što se javlja jutrom i veèerom ti budiš da slavi tebe. **9** Nadgledaš
zemlju i zalivaš je, obilno je obogaæavaš; potok je Božji pun
vode, spremaš za njih žito, jer si tako uredio. **10** Brazde njezine
napajaš, ravniš grude njezine, kišnim kapljama razmekšavaš je,
blagosiljaš je da raða. **11** Ti vjenèavaš godinu, kojoj dobro èiniš;
stope su tvoje pune masti. **12** Tiju paše po pustinjama, i humovi
se opasuju radošæu. **13** Luke se osipaju stadima, i polja se
zaodijevaju pšenicom; vesele se i pjevaju.

66 Poklikni Bogu, sva zemljo! **2** Zapjevajte slavu imenu njegovu,
dajte mu hvalu i slavu. **3** Recite Bogu: kako si strašan u djelima
svojim! radi velike sile tvoje laskaju ti neprijatelji tvoji. **4** Sva
zemlja nek se pokloni tebi i poje tebi, neka poje imenu tvojemu.
5 Hodite i vidite djela Boga strašnoga u djelima svojim nad
sinovima ljudskim. **6** On je pretvorio more u suhotu, preko rijeke
prijeðosmo nogama; ondje smo se veselili o njemu; **7** Vlada
silom svojom uvijek, oèi njegove gledaju na narode. Buntovnici,
da se nijeste podigli! **8** Blagosiljajte, narodi, Boga našega, i
glasite hvalu njemu. **9** On je darovao duši našoj život, i nije dao
da poklizne noga naša. **10** Ti si nas okušao, Bože, pretopio si
nas, kao srebro što se pretapa. **11** Uveo si nas u mrežu, metnuo
si breme na leða naša. **12** Dao si nas u jaram èovjeku, uðosmo
u oganj i u vodu; ali si nas izveo na odmor. **13** Uæi æu u dom
tvoj sa žrtvama što se sažižu, izvršiæu ti zavjete svoje, **14** Koje
rekoše usta moja, i kaza jezik moj u tjeskobi mojoj. **15** Žrtve

paljenice pretile æu ti prinijeti s dimom od pretiline ovnujske,
prinijeæu ti teoce s jariæima. **16** Hodite, èujte svi koji se bojite
Boga, ja æu vam kazati šta je uèinio duši mojoj. **17** K njemu
zavikah ustima svojim, i jezikom svojim proslavih ga. **18** Da sam
vidio u srcu svom bezakonje, ne bi me uslišio Gospod. **19** Ali
Bog usliši, primi glas moljenja mojega. **20** Blagosloven Bog, koji
ne odvrže molitve moje i ne ostavi me bez milosti svoje!

67 Bože, budi nam milostiv i blagosiljaj nas, obasjavaj nas
licem svojim, **2** Da bi se znao na zemlji put tvoj, po svima
narodima spasenje tvoje. **3** Da te slave narodi, Bože, da te slave
svi narodi! **4** Da se vesele i raduju plemena; jer sudiš narodima
pravo, i plemenima na zemlji upravljaš. **5** Da te slave narodi,
Bože, da te slave svi narodi! **6** Zemlja dade plod svoj. Da nas
blagosilja Bog, Bog naš! **7** Da nas blagosilja Bog, i da ga se
boje svi krajevi zemaljski!

68 Ustaæe Bog, i rasuæe se neprijatelji njegovi, i pobjeæi æe
od lica njegova koji mrze na nj. **2** Ti æeš ih razagnati kao dim što
se razgoni; kao što se vosak topi od ognja, tako æe bezbožnici
izginuti od lica Božijega. **3** A pravednici æe se veseliti, radovaæe
se pred Bogom, i slaviti u radosti. **4** Pojte Bogu, popijevajte
imenu njegovu; ravnite put onome što ide preko pustinje; Gospod
mu je ime, radujte mu se. **5** Otac je sirotama i sudija udovicama
Bog u svetome stanu svom. **6** Bog samcima daje zadrugu,
sužnje izvodi na mjesta obilna, a nepokorni žive gdje je suša.
7 Bože! kad si išao pred narodom svojim, kad si išao preko
pustinje, **8** Zemlja se tresijaše, i nebo se rastapaše od lica
Božijega, i ovaj Sinaj od lica Boga, Boga Izrailjeva. **9** Blagodatni
si dažd izlivao, Bože, i kad iznemagaše dostojanje tvoje, ti si ga
krijepio. **10** Stado tvoje življaše ondje; po dobroti svojoj, Bože, ti

si gotovio hranu jadnome. **11** Gospod daje rijeè; glasnika veliko
je mnoštvo. **12** Carevi nad vojskama bježe, bježe, a koja sjedi
doma, dijeli plijen. **13** Smirivši se u svojim krajevima, vi ste kao
golubica, kojoj su krila posrebrena a perje joj se zlatni. **14** Kad
je svemoguæi rasipao careve na ovoj zemlji, ona se blistaše
kao snijeg na Selmonu. **15** Gora je Vasanska gora Božija; gora
je Vasanska gora humovita. **16** Zašto gledate zavidljivo, gore
humovite? Evo gora, na kojoj omilje Bogu živjeti, i na kojoj æe
Gospod živjeti dovijeka. **17** Kola Božijih ima (sila) tisuæe tisuæa.
Među njima je Gospod, Sinaj u svetinji. **18** Ti si izašao na visinu,
doveo si roblje, primio darove za ljude, a i za one koji se protive
da ovdje nastavaš, Gospode Bože! **19** Blagosloven Gospod
svaki dan! Ako nas ko pretovara, Bog nam pomaže. **20** Ovaj je
Bog naš Bog spasitelj, u vlasti su Gospodu vrata smrtna. **21**
Gospod satire glavu neprijateljima svojim i vlasato tjeme onoga
koji ostaje u bezakonju svojem. **22** Reèe Gospod: od Vasana
æu dovesti, dovešæu iz dubine morske, **23** Da ti ogrezne noga u
krvi neprijateljskoj i jezik pasa tvojih da je liže. **24** Vidješe kako
ideš, Bože, kako sveto ide Bog moj, car moj. **25** Naprijed iðahu
pjevaèi, za njima sviraèi sred djevojaka s bubnjima: **26** “Na
saboru blagosiljajte Gospoda Boga, koji ste iz izvora Izrailjeva!”
27 Ondje mladi Venijamin, starješina njihov; knezovi Judini,
vladaoci njihovi; knezovi Zavulonovi, knezovi Neftalimovi. **28**
Bog tvoj darovao ti je silu. Utvrdi, Bože, ovo što si uèinio za
nas! **29** U crkvi tvojoj, u Jerusalimu, carevi æe prinositi dare. **30**
Ukroti zvijer u ritu, kod volova s teocima naroda, da bi popadali
pred tobom sa šipkama srebra; raspi narode koji žele bojeve.
31 Doæi æe vlastela iz Misira, Etiopija æe pružiti ruke svoje k
Bogu. **32** Carstva zemaljska, pojte Bogu, popijevajte Gospodu,

33 Koji sjedi na nebesima nebesa iskonskih. Evo grmi glasom
jakim. **34** Dajte slavu Bogu; velièanstvo je njegovo nad Izrailjem
i (sila) njegova na oblacima. **35** Divan si, Bože, u svetinji svojoj!
Bog Izrailjev daje silu i krjepost narodu. Blagosloven Bog!

69 Pomozi mi, Bože, jer dođe voda do duše. **2** Propadam u
dubokom glibu, gdje nema dna; tonem vodi u dubine, i vali me
zatrpavaju. **3** Iznemogoh vièuæi, promuèe mi grlo, pobijelješe
mi oèi pogledajuæi Boga. **4** Onijeh koji mrze na me ni za što
ima više nego kose na glavi mojoj; osiliše koji hoæe da me
pogube, lažljivi neprijatelji moji. Što nijesam otimao, valja da
vratim. **5** Bože! ti znaš je li u meni bezumlje, i krivice moje
nijesu sakrivene od tebe. **6** Nemoj da se postide u meni koji
se uzdaju u tebe, Gospode, Gospode nad vojskama! Nemoj
da se posrame u meni koji traže tebe, Bože Izrailjev! **7** Jer
tebe radi podnosim rug, i sramota popade lice moje. **8** Tuđin
postadoh braæi svojoj, i neznan sinovima matere svoje. **9** Jer
revnost za kuæu tvoju jede me i ruženja onijeh koji tebe ruže
padaju na me. **10** Plaèem, postim se dušom svojom, i to mi
se prima za zlo; **11** Mjesto haljine oblaèim vreæu, i bivam im
prièa. **12** O meni se razgovaraju sjedeæi na vratima, pijuæi
vino pjevaju me. **13** A ja se molim tebi, Gospode; vrijeme je
da se smiluješ, Bože; po velikoj milosti svojoj usliši me, jer je
istinito spasenje tvoje. **14** Izvadi me iz gliba, da ne propadnem;
da se izbavim od nenavidnika i iz duboke vode; **15** Da me ne
uzme voda na maticu, da me ne proždre puèina, i da ne sklopi
jama nada mnom ždrijela svojega. **16** Usliši me, Gospode, jer
je blagost tvoja milosrdna, po velikoj dobroti svojoj pogledaj
me. **17** Nemoj odvratiti lica svojega od sluge svojega; jer me
je tuga; pohitaj, usliši me. **18** Približi se duši mojoj, izbavi je;

nasuprot neprijateljima mojim izbavi me. **19** Ti znaš pod kakvim
sam rugom, stidom i sramotom; pred tobom su svi neprijatelji
moji. **20** Sramota satr srce moje, iznemogoh; èekam hoæe li se
kome sažaliti, ali nema nikoga; hoæe li me ko potješiti, ali ne
nalazim. **21** Daju mi žuè da jedem, i u žeđi mojoj poje me octom.
22 Trpeza njihova neka im bude mreža i zamka, to neka im bude
plata. **23** Neka im potamne oèi njihove, da ne vide, i njihove
bedre raslabi zasvagda. **24** Izlij na njih jarost svoju, i plamen
gnjeva tvojega neka ih obuzme! **25** Stan njihov neka opusti, i u
njihovijem šatorima neka ne bude nikoga da živi. **26** Jer koga si
ti porazio, oni gone, i umnožavaju jade onima koje si ti ranio. **27**
Meæi na njih krivicu za krivicom, da ne dođu do pravde tvoje. **28**
Neka se izbrišu iz knjige živijeh, i s pravednicima nek ne budu
zapisani. **29** A ja sam ništ i bolan; pomoæ tvoja, Bože, nek me
zakloni. **30** Slaviæu ime Božije u pjesmi, velièaæu ga u hvali. **31**
To je Bogu milije od vola, od teleta s rogovima i s papcima. **32**
Vidjeæe ništi i radovaæe se. Koji tražite Boga, oživjeæe srce
vaše. **33** Jer Bog èuje uboge, i sužanja svojih ne ogluša se. **34**
Neka ga hvale nebesa i zemlja, mora i sve što se u njima mièe!
35 Jer æe Bog spasti Sion, sazidaæe gradove Judine; i ljudi æe
se ondje naseliti i naslijediæe ga. **36** I natražje æe se sluga
njegovijeh utvrditi u njemu, i koji ljube ime njegovo nastavaæe
na njemu.

70 Bože, pohitaj da me izbaviš, Gospode, da mi pomožeš!
2 Nek se postide i posrame koji traže dušu moju! Nek ustupe
natrag, i osramote se koji mi zlo žele! **3** Sa stidom nek se vrate
natrag koji mi govore: ha! ha! **4** Nek se tješe i vesele tobom koji
traže tebe, i koji ljube spasenje tvoje, neka jednako govore: velik

je Bog! **5** A ja sam ništ i ubog, Bože, pohitaj k meni! ti si pomoæ
moja i izbavitelj moj, Gospode, ne èasi!

71 U tebe se, Gospode, uzdam, nemoj me ostaviti pod
sramotom vjeènom. **2** Pravdom svojom izbavi me, i oprosti me,
prigni k meni uho svoje i pomozi mi. **3** Budi mi grad gdje bih
svagda dolazio da živim, uredi spasenje moje; jer si ti grad moj
i krjepost moja. **4** Bože moj! uzmi me iz ruke bezbožnikove,
iz ruke bezakonikove i nasilnikove. **5** Jer si ti nadanje moje,
Gospod je Gospod pouzdanje moje od mladosti moje. **6** Tebe
se držim od rođenja, od utrobe matere moje ti si braniè moj;
tobom se hvalim svagda. **7** Èudo sam mnogima, a ti si utoèište
moje jako. **8** Usta su moja puna hvale tvoje, slave tvoje svaki
dan. **9** Nemoj me odbaciti pod starost, kad me izdaje snaga
moja, nemoj me ostaviti. **10** Jer neprijatelji moji misle o meni, i
koji vrebaju dušu moju dogovaraju se, **11** Govoreæi: Bog ga je
ostavio, potjerajte i uhvatite ga, jer ga nema ko izbaviti. **12** Bože!
Ne budi daleko od mene; Bože moj! pohitaj mi u pomoæ. **13** Nek
se postide i poginu protivnici duše moje; neka popadne stid i
sramota na one koji mi traže zla! **14** A ja æu se svagda uzdati, i
ponavljaæu hvale tebi. **15** Usta æe moja kazivati pravdu tvoju,
svaki dan dobroèinstva tvoja, jer im ne znam broja. **16** Uæi æu u
sili Gospoda Gospoda, i slaviæu samo tvoju pravdu. **17** Bože! ti
si me uèio od mladosti, i do danas kazujem èudesa tvoja. **18** Ni u
starosti i kad osijedjeh nemoj me ostaviti, Bože, eda bih kazivao
mišicu tvoju natražju, svoj omladini silu tvoju. **19** Pravda je tvoja,
Bože, do najviše visine; u velikim djelima, koja si uèinio, Bože,
ko je kao ti? **20** Koliko si me puta bacao u velike i ljute nevolje,
pak si me opet ostavio među živima i iz bezdana me zemaljskih
opet izvadio. **21** Mnogo si me puta podizao i ponavljao utjehe.

22 I ja te hvalim uz psaltir, tvoju vjernost, Bože moj; udaram ti u
gusle, sveèe Izrailjev! **23** Raduju se usta moja kad pjevam tebi,
i duša moja, koju si izbavio. **24** I jezik moj svaki dan kazuje
pravdu tvoju; jer su postiđeni i posramljeni koji mi traže zla.

72 Bože, daj caru sud svoj, i pravdu svoju sinu carevu: **2** On
æe suditi narodu tvojemu po pravdi, i nevoljnicima tvojim po
pravici. **3** Rodiæe narodu gore mirom, i humovi pravdom. **4** On
æe suditi nevoljnima u narodu, pomoæi æe sinovima ništega, i
nasilnika æe oboriti, **5** Bojaæe se tebe dok je sunca i mjeseca,
od koljena do koljena. **6** Siæi æe kao dažd na pokošenu livadu,
kao kaplje koje porašaju zemlju. **7** Procvjetaæe u dane njegove
pravednik i svuda mir dokle teèe mjeseca. **8** Vladaæe od mora
do mora, i od rijeke do krajeva zemaljskih. **9** Pred njim æe
popadati divljaci, i neprijatelji njegovi prah æe lizati. **10** Carevi
Tarsiski i ostrvljani donijeæe dare, carevi Šavski i Savski daæe
danak. **11** Klanjaæe mu se svi carevi, svi narodi biæe mu
pokorni. **12** Jer æe izbaviti ubogoga koji cvili i nevoljnoga koji
nema pomoænika. **13** Biæe milostiv ništemu i ubogom, i duše
æe jadnima spasti. **14** Od prijevare i nasilja iskupiæe duše
njihove, i skupa æe biti krv njihova pred oèima njegovima. **15** Oni
æe dobro živjeti, i donijeæe mu zlato iz Šave; i svagda æe se
moliti za njega, i svaki æe ga dan blagosiljati. **16** Biæe pšenice
na zemlji izobila; po vrhovima gorskim lelijaæe se klasje njezino
kao Livanska šuma, i po gradovima cvjetaæe ljudi kao trava na
zemlji. **17** Ime æe njegovo biti uvijek; dokle teèe sunca, ime æe
njegovo rasti. Blagosloviæe se u njemu, svi æe ga narodi zvati
blaženim. **18** Blagosloven Gospod Bog, Bog Izrailjev, koji jedan
èini èudesa! **19** I blagosloveno slavno ime njegovo uvijek! slave

njegove napuniæe se sva zemlja. Amin i amin. **20** Svršiše se
molitve Davida, sina Jesejeva.

73 Ta dobar je Bog Izrailju, onima koji su èista srca. **2** A noge
moje umalo ne zaðoše, umalo ne popuznuše stopala moja, **3** Jer
se rasrdih na bezumnike videæi kako bezbožnici dobro žive. **4**
Jer ne znaju za nevolju do same smrti, i tijelo je njihovo pretilo. **5**
Na poslovima èovjeèijim nema ih, i ne muèe se s drugim ljudima.
6 Toga radi optoèeni su ohološæu kao ogrlicom, i obuèeni u
obijest kao u stajaæe ruho. **7** Od debljine izbuljeno im je oko,
srce puno klape. **8** Potsmijevaju se, pakosno govore o nasilju,
oholo govore. **9** Usta svoja dižu u nebo, i zemlju prolazi jezik
njihov. **10** I zato se onamo navraæaju neki iz naroda njegova, i
piju vodu iz puna izvora. **11** I govore: kako æe razabrati Bog?
zar višnji zna? **12** Pa eto, ovi bezbožnici sreæni na svijetu
umnožavaju bogatstvo. **13** Zar dakle uzalud èistim srce svoje,
i umivam bezazlenošæu ruke svoje, **14** Dopadam rana svaki
dan, i muke svako jutro? **15** Kad bih kazao: govoriæu kao i oni,
iznevjerio bih rod sinova tvojih. **16** I tako stadoh razmišljati da
bih ovo razumio; ali to bješe teško u oèima mojima. **17** Dok
najposlije uðoh u svetinju Božiju, i doznah kraj njihov. **18** Ta na
klizavom mjestu postavio si ih, i bacaš ih u propast! **19** Kako
zaèas propadaju, ginu, nestaje ih od nenadne strahote! **20** Kao
san, kad se èovjek probudi, tako probudivši ih, Gospode, u ništa
obraæaš utvaru njihovu. **21** Kad kipljaše srce moje i rastrzah se
u sebi, **22** Tada bijah neznalica i ne razumijevah; kao živinèe
bijah pred tobom. **23** Ali sam svagda kod tebe, ti me držiš za
desnu ruku. **24** Po svojoj volji vodiš me, i poslije æeš me odvesti
u slavu. **25** Koga imam na nebu? i s tobom nièega neæu na
zemlji. **26** Èezne za tobom tijelo moje i srce moje; Bog je grad

srca mojega i dio moj dovijeka. **27** Jer evo koji otstupiše od
tebe, ginu; ti istrebljavaš svakoga koji èini preljubu ostavljajuæi
tebe. **28** A meni je dobro biti blizu Boga. Na Gospoda polažem
nadanje svoje, i kazivaæu sva èudesa tvoja.

74 Zašto se, Bože, srdiš na nas dugo; dimi se gnjev tvoj na
ovce paše tvoje? **2** Opomeni se sabora svojega, koji si stekao
od starine, iskupio sebi u našljednu državu, gore Siona, na
kojoj si se naselio. **3** Podigni stope svoje na stare razvaline:
sve je razrušio neprijatelj u svetinji. **4** Rièu neprijatelji tvoji na
mjestu sabora tvojih, svoje obièaje postavljaju mjesto naših
obièaja. **5** Vidiš, oni su kao onaj koji podiže sjekiru na spletene
grane u drveta. **6** Sve u njemu što je rezano razbiše sjekirama i
bradvama. **7** Ognjem sažegoše svetinju tvoju; na zemlju obalivši
oskvrniše stan imena tvojega. **8** Rekoše u srcu svojem: potrimo
ih sasvijem. Popališe sva mjesta sabora Božijih na zemlji. **9**
Obièaja svojih ne vidimo, nema više proroka, i nema u nas ko bi
znao dokle æe to trajati. **10** Dokle æe se, Bože, rugati nasilnik?
hoæe li dovijeka protivnik prkositi imenu tvojemu? **11** Zašto
ustavljaš ruku svoju i desnicu svoju? Pruži iz njedara svojih, i
istrijebi ih. **12** Bože, care moj, koji od starine tvoriš spasenje
posred zemlje! **13** Ti si silom svojom raskinuo more, i satro
glave vodenim nakazama. **14** Ti si razmrskao glavu krokodilu,
dao ga onima koji žive u pustinji da ga jedu. **15** Ti si otvorio
izvore i potoke, ti si isušio rijeke koje ne presišu. **16** Tvoj je dan i
tvoja je noæ, ti si postavio zvijezde i sunce. **17** Ti si utvrdio sve
krajeve zemaljske, ljeto i zimu ti si uredio. **18** Opomeni se toga,
neprijatelj se ruga Gospodu, i narod bezumni ne mari za ime
tvoje. **19** Ne daj zvijerima duše grlice svoje, nemoj zaboraviti
stada stradalaca svojih zasvagda. **20** Pogledaj na zavjet; jer su

sve peæine zemaljske pune stanova bezakonja. **21** Nevoljnik
nek se ne vrati sramotan, ništi i ubogi neka hvale ime tvoje. **22**
Ustani, Bože, brani stvar svoju, opomeni se kako ti se bezumnik
ruga svaki dan! **23** Ne zaboravi obijesti neprijatelja svojih, vike,
koju jednako dižu protivnici tvoji!

75 Hvalimo te, Bože, hvalimo; blizu je ime tvoje. Za tebe kazuju
èudesa tvoja. **2** "Kad vidim da je vrijeme, sudiæu pravo. **3** Njiha
se zemlja sa svijema koji žive na njoj, ja utvrđujem stupove
njezine." **4** Kažem hvališama: ne hvalite se, i bezakonicima:
ne dižite roga. **5** Ne dižite u vis roga svojega, ne govorite
tvrdoglavo. **6** Jer uzvišivanje ne dolazi ni od istoka ni od zapada
ni od pustinje; **7** Nego je Bog sudija, jednoga ponižuje a drugoga
uzvišuje. **8** Jer je èaša u ruci Gospodu, vino vri, natoèio je punu,
i razdaje iz nje. I talog æe njezin progutati, ispiæe svi bezbožnici
na zemlji. **9** A ja æu kazivati dovijeka, pjevaæu Bogu Jakovljevu.
10 "Sve æu rogove bezbožnicima polomiti, a rogovi pravednikovi
uzvisiæe se."

76 Zna se u Judeji za Boga, u Izrailja je veliko ime njegovo. **2**
U Salimu je stan njegov i naselje njegovo na Sionu. **3** Ondje
je polomio krilate strijele luku, štit i maè i rat. **4** Ti si svijetao;
divniji od gora hajduèkih. **5** Koji su junaèkog srca postaše
plijen, zaspaše snom svojim, i junaci ne naðoše ruku svojih. **6**
Od prijetnje tvoje, Bože Jakovljev, drijemlju kola i konj. **7** Ti si
strašan, i ko æe se održati pred licem tvojim kad se razgnjeviš?
8 S neba javljaš sud; zemlja se prepada i muèi, **9** Kad Bog ustaje
na sud, da pomože svima koji stradaju na zemlji. **10** I gnjev
ljudski obraæa se u slavu tebi, kad se jednom opašeš gnjevom.
11 Polažite i izvršujte zavjete Gospodu Bogu svojemu; svi koji

ste oko njega, nosite dare strašnome. **12** On ukroæava duh
knezovima, on je strašan carevima zemaljskim.

77 Glas moj ide k Bogu, i ja prizivljem njega; glas moj ide k
Bogu, i on æe me uslišiti. **2** U dan tuge svoje tražih Gospoda;
noæu je ruka moja podignuta, i ne spušta se; duša moja neæe
da se utješi. **3** Pominjem Boga, i uzdišem; razmišljam, i trne
duh moj. **4** Držim oèi svoje da su budne; klonuo sam, i ne
mogu govoriti. **5** Prebrajam stare dane i godine od vijekova. **6**
Opominjem se pjesama svojih noæu; razgovaram se sa srcem
svojim, i ispitujem duh svoj: **7** "Zar æe se dovijeka gnjeviti na
nas Gospod, i neæe više ljubiti? **8** Zar je zasvagda prestala
milost njegova, i rijeè se prekinula od koljena na koljeno? **9** Zar
je zaboravio milostiv biti i u gnjevu zatvorio milosrđe svoje?" **10**
I rekoh: žalosna je za mene ova promjena desnice višnjega.
11 Pamtim djela Gospodnja; pamtim pređašnje èudo tvoje. **12**
Mislio sam o svijem djelima tvojim, razmišljao o radnji tvojoj;
13 Bože! put je tvoj svet; koji je Bog tako velik kao Bog naš?
14 Ti si Bog, koji si èinio èudesa, pokazivao silu svoju među
narodima; **15** Mišicom si odbranio narod svoj, sinove Jakovljeve i
Josifove. **16** Vidješe te vode, Bože, vidješe te vode, i ustreptaše,
i bezdane se zadrmaše. **17** Iz oblaka lijaše voda, oblaci davahu
glas, i strijele tvoje leæahu. **18** Grmljahu gromovi tvoji po nebu;
munje tvoje sijevahu po vasiljenoj, zemlja se tresijaše i njihaše.
19 Po moru bijaše put tvoj, i staze tvoje po velikoj vodi, i trag
tvoj ne poznavaše se. **20** Vodio si narod svoj kao ovce rukom
Mojsijevom i Aronovom.

78 Èuj, narode moj, nauk moj, prigni uho svoje k rijeèima
usta mojih. **2** Otvoram za prièu usta svoja, kazaæu stare
pripovijetke. **3** Što slušasmo i doznasmo, i što nam kazivaše oci

naši, **4** Neæemo zatajiti od djece njihove, naraštaju poznom
javiæemo slavu Gospodnju i silu njegovu i èudesa koja je uèinio.
5 Svjedoèanstvo podiže u Jakovu, i u Izrailju postavi zakon,
koji dade ocima našim da ga predadu djeci svojoj; **6** Da bi
znao potonji naraštaj, djeca koja æe se roditi, pa i oni da bi
kazivali svojoj djeci **7** Da polažu na Boga nadanje svoje, i ne
zaboravljaju djela Božijih, i zapovijesti njegove da drže; **8** I da ne
budu kao oci njihovi, rod nevaljao i uporan, rod koji ne bješe tvrd
srcem svojim, niti vjeran Bogu duhom svojim. **9** Sinovi Jefremovi
naoružani, koji strijeljaju iz luka, vratiše se natrag, kad bijaše
boj. **10** Ne saèuvaše zavjeta Božijega, i po zakonu njegovu ne
htješe hoditi. **11** Zaboraviše djela njegova, i èudesa, koja im je
pokazao, **12** Kako pred ocima njihovijem uèini èudesa u zemlji
Misirskoj, na polju Soanu; **13** Razdvoji more, i provede ih, od
vode naèini zid; **14** I vodi ih danju oblakom, i svu noæ svijetlijem
ognjem; **15** Raskida stijene u pustinji, i poji ih kao iz velike
bezdane; **16** Izvodi potoke iz kamena, i vodi vodu rijekama. **17**
Ali oni još jednako griješiše njemu, i gnjeviše višnjega u pustinji.
18 I kušaše Boga u srcu svom, ištuæi (jela) po volji svojoj, **19** I
vikaše na Boga, i rekoše: “može li Bog zgotoviti trpezu u pustinji?
20 Evo! on udari u kamen, i poteèe voda, i rijeke ustadoše; može
li i hljeba dati? hoæe li i mesa postaviti narodu svojemu?” **21**
Gospod èu i razljuti se, i oganj se razgorje na Jakova, i gnjev se
podiže na Izrailja. **22** Jer ne vjerovaše Bogu i ne uzdaše se u
pomoæ njegovu. **23** Tada zapovjedi oblacima odozgo, i otvori
vrata nebeska, **24** I pusti, te im podaždje mana za jelo, i hljeb
nebeski dade im. **25** Hljeba anðelskoga jeðaše èovjek; posla im
(jela) do sitosti. **26** Pusti nebom ustoku, i navede silom svojom
jug; **27** I kao prahom zasu ih mesom, i kao pijeskom morskim

pticama krilatim; **28** Pobaca ih sred okola njihova, oko šatora
njihovijeh. **29** I najedoše se i dade im što su željeli. **30** Ali ih još i
ne proðe želja, još bješe jelo u ustima njihovijem, **31** Gnjev se
Božji podiže na njih i pomori najjaèe među njima, i mladiæe u
Izrailju pobi. **32** Preko svega toga još griješiše, i ne vjerovaše
èudesima njegovijem. **33** I pusti, te dani njihovi prolaziše uzalud,
i godine njihove u strahu. **34** Kad ih ubijaše, onda pritjecahu k
njemu, i obraæahu se i iskahu Boga; **35** I pominjahu da je Bog
obrana njihova, i višnji izbavitelj njihov. **36** Laskahu mu ustima
svojima, i jezikom svojim lagahu mu. **37** A srce njihovo ne bješe
njemu vjerno, i ne bijahu tvrdi u zavjetu njegovu. **38** Ali on bješe
milostiv, i pokrivaše grijeh, i ne pomori ih, èesto ustavljaše gnjev
svoj, i ne podizaše sve jarosti svoje. **39** Opominjaše se da su
tijelo, vjetar, koji prolazi i ne vraæa se. **40** Koliko ga puta rasrdiše
u pustinji, i uvrijediše u zemlji gdje se ne živi! **41** Sve nanovo
kušaše Boga, i sveca Izrailjeva dražiše. **42** Ne sjeæaše se ruke
njegove i dana, u koji ih izbavi iz nevolje, **43** U koji uèini u Misiru
znake svoje i èudesa svoja na polju Soanu; **44** I provrže u krv
rijeke njihove i potoke njihove, da ne mogoše piti. **45** Posla na
njih bubine da ih kolju, i žabe da ih more. **46** Ljetinu njihovu
dade crvu, i muku njihovu skakavcima. **47** Vinograde njihove
pobi gradom, i smokve njihove slanom. **48** Gradu predade stoku
njihovu, i stada njihova munji. **49** Posla na njih ognjeni gnjev
svoj, jarost, srdnju i mržnju, èetu zlijeh anðela. **50** Ravni stazu
gnjevu svojemu, ne èuva duša njihovijeh od smrti, i život njihov
predade pomoru. **51** Pobi sve prvence u Misiru, prvi porod po
kolibama Hamovijem. **52** I povede narod svoj kao ovce, i vodi
ih kao stado preko pustinje. **53** Vodi ih pouzdano, i oni se ne
bojaše, a neprijatelje njihove zatrpa more. **54** I dovede ih na

mjesto svetinje svoje, na ovu goru, koju zadobi desnica njegova.
55 Odagna ispred lica njihova narode; ždrijebom razdijeli njihovo
dostojanje, i po šatorima njihovijem naseli koljena Izrailjeva.
56 Ali oni kušaše i srdiše Boga višnjega i uredaba njegovijeh
ne saèuvaše. **57** Odustaše i odvrgoše se, kao i oci njihovi,
slagaše kao rðav luk. **58** Uvrijediše ga visinama svojim, i idolima
svojim razdražiše ga. **59** Bog èu i razgnjevi se i rasrdi se na
Izrailja veoma. **60** Ostavi naselje svoje u Silomu, šator, u kojem
življaše s ljudma. **61** I opravi u ropstvo slavu svoju, i krasotu
svoju u ruke neprijateljeve. **62** I predade maèu narod svoj, i
na dostojanje svoje zaplamtje se. **63** Mladiæe njegove jede
oganj, i djevojkama njegovijem ne pjevaše svatovskih pjesama;
64 Sveštenici njegovi padaše od maèa, i udovice njegove ne
plakaše. **65** Najposlije kao iza sna probudi se Gospod, prenu
se kao junak kad se napije vina. **66** I pobi neprijatelje svoje s
leða, vjeènoj sramoti predade ih. **67** I ne htje šatora Josifova, i
koljena Jefremova ne izabra. **68** Nego izabra koljeno Judino,
goru Sion, koja mu omilje. **69** I sagradi svetinju svoju kao gornje
svoje stanove, i kao zemlju utvrdi je dovijeka. **70** I izabra Davida
slugu svojega, i uze ga od torova ovèijih, **71** I od dojilica dovede
ga da pase narod njegov, Jakova, i našljedstvo njegovo, Izrailja.
72 I on ih pase èistijem srcem, i vodi ih mudrijem rukama.

79 Bože! neznabošci doðoše u dostojanje tvoje; oskvrniše
svetu crkvu tvoju, Jerusalim pretvoriše u zidine. **2** Truplje sluga
tvojih dadoše pticama nebeskijem da ih jedu, tijela svetaca
tvojih zvijerima zemaljskim. **3** Proliše krv njihovu kao vodu oko
Jerusalima, i ne bješe ko da pogrebe. **4** Postadosmo potsmijeh
u susjeda svojih, rugaju nam se i sramote nas koji su oko nas. **5**
Dokle æeš se, Gospode, jednako gnjeviti, jarost tvoja gorjeti

kao oganj? **6** Izlij gnjev svoj na narode koji te ne znaju, i na
carstva koja ne prizivlju tvojega imena. **7** Jer izjedoše Jakova, i
naselje njegovo opustiše. **8** Ne pominji pređašnjih bezakonja
naših, veæ pohitaj da nas presreteš milosrđem svojim, jer smo
veoma ološali. **9** Pomozi nam, Bože, spasitelju naš, radi slave
imena svojega, izbavi nas i oèisti od grijeha naših radi imena
svojega. **10** Zašto da govore neznabošci: gdje je Bog njihov?
Neka se pokaže pred oèima našim osveta nad neznabošcima za
prolitu krv sluga tvojih! **11** Neka izađu pred lice tvoje uzdasi
sužanjski, silom mišice svoje saèuvaj namijenjene smrti. **12**
Sedminom vrati u njedra susjedima našim ruženje, kojim te
ružiše, Gospode! **13** A mi narod tvoj i ovce paše tvoje dovijeka
æemo tebe slaviti i od koljena na koljeno kazivati hvalu tvoju.

80 Pastire Izrailjev, èuj! koji vodiš sinove Josifove kao ovce, koji
sjediš na heruvimima, javi se! **2** Pred Jefremom i Venijaminom
i Manasijom probudi krjepost svoju, i hodi da nam pomožeš.
3 Bože! povrati nas, neka zasja lice tvoje da se spasemo! **4**
Gospode, Bože nad vojskama! dokle æeš se gnjeviti kad te
moli narod tvoj? **5** Hraniš ih hljebom suznijem, i pojiš ih suzama
trostrukom mjerom. **6** Uèinio si da se oko nas svađaju susjedi
naši, i neprijatelji se naši smiju među sobom. **7** Bože nad
vojskama! povrati nas, neka zasja lice tvoje da se spasemo! **8** Iz
Misira si prenio èokot, izagnao narode, i posadio ga. **9** Okrèio si
za nj, i on pusti žile, i zauze svu zemlju. **10** Gore se pokriše
njegovijem sjenom, i loze su mu kao kedri Božiji. **11** Pustio je
loze svoje do mora i ogranke svoje do rijeke. **12** Zašto si mu
razvalio ogradu, da ga kida ko god prođe? **13** Gorski vepar
podgriza ga, i poljska zvijer jede ga. **14** Bože nad vojskama!
obrati se, pogledaj s neba i vidi, i obiđi vinograd ovaj, **15** Sad

ovaj, koji je posadila desnica tvoja, i sina, kojega si ukrijepio
sebi! **16** Popaljen je ognjem, isjeèen, od strašnoga pogleda
tvojega propade. **17** Neka bude ruka tvoja nad èovjekom desnice
tvoje, nad sinom èovjeèijim kojega si utvrdio sebi! **18** I neæemo
otstupiti od tebe, oživi nas, i ime tvoje prizivaæemo. **19** Gospode,
Bože nad vojskama! povrati nas, neka zasja lice tvoje, da se
spasemo!

81 Radujte se Bogu, koji nam daje krjepost; poklikujte Bogu
Jakovljevu. **2** Podignite pjesme, dajte bubanj, slatke gusle sa
psaltirom. **3** Trubite o mijeni u trubu, o uštapu radi praznika
našega. **4** Jer je taki zakon u Izrailja, naredba od Boga
Jakovljeva. **5** Za svjedoèanstvo postavi Josifu ovo, kad iðaše na
zemlju Misirsku. Jezik, kojega ne znah, èuh: **6** "Uklonio sam
ramena njegova od bremena, ruke njegove oprostiše se kotarica.
7 U nevolji si me zazvao, i izbavih te, usliših te usred groma, na
vodi Merivi iskušah te. **8** Slušaj, narode moj, i zasvjedoèiæu ti,
Izrailju, o kad bi me poslušao: **9** Da ne bude u tebe tuðega
Boga, i Bogu stranome nemoj se klanjati. **10** Ja sam Gospod,
Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske; otvori usta svoja, i
ja æu ih napuniti. **11** Ali ne posluša narod moj glasa mojega,
Izrailj ne mari za me. **12** I ja ih pustih na volju srca njihova, neka
hode po svojim mislima. **13** O kad bi narod moj slušao mene,
i sinovi Izrailjevi hodili putovima mojim! **14** Brzo bih pokorio
neprijatelje njihove, i na protivnike njihove digao bih ruku svoju;
15 Koji mrze na Gospoda, bili bi im pokorni, i dobri dani njihovi
bili bi dovijeka; **16** Najboljom bi pšenicom hranio njih, i medom
bih iz kamena sitio ih."

82 Bog stade na saboru Božijem, usred bogova izreèe sud: **2**
"Dokle æete suditi nepravo, i bezbožnicima gledati ko je ko? **3**

Sudite ubogome i siroti, onoga koga gone i ništega pravdajte. **4**
Izbavljajte ubogoga i ništega, iz ruke bezbožnièke otimajte. **5** Ne
poznaše, niti razumješe, hode po tami; zadrmaše se zemlji svi
temelji. **6** Rekoh: bogovi ste, i sinovi višnjega svi. **7** Ali æete kao
ljudi pomrijeti, i kao svaki knez pašæete." **8** Ustani, Bože, sudi
zemlji; jer su tvoji po našljedstvu svi narodi.

83 Bože! nemoj zamuknuti, nemoj šutjeti, niti poèivaj, Bože! **2**
Jer evo neprijatelji tvoji uzavreše, i koji te nenavide, podigoše
glavu. **3** Po narod tvoj zlo naumiše, i dogovaraju se na izbrane
tvoje. **4** Rekoše: hodite da ih istrijebimo između naroda da se
više ne spominje ime Izrailjevo. **5** Složno pristaše i suprot tebi
vjeru uhvatiše: **6** Naselja Edomova i Ismailovci, Moav i Agareni,
7 Geval i Amon i Amalik, Filisteji s Tircima; **8** I Asur udruži se s
njima; postadoše mišica sinovima Lotovijem. **9** Uèini im onako
kao Madijamu, kao Sisari, kao Javinu na potoku Kisonu, **10** Koji
su istrijebljeni u Aendoru, nagnojiše sobom zemlju. **11** Uradi
s njima, s knezovima njihovijem, kao s Orivom i Zivom, i sa
svima glavarima njihovijem kao sa Zevejem i Salmanom. **12**
Jer govore: osvojimo naselja Božija. **13** Bože moj! zapovjedi
neka budu kao prah, kao pijesak pred vjetrom. **14** Kao što oganj
sažiže šumu, i kao plamen što zapaljuje gore, **15** Tako ih pognaj
burom svojom i vihorom svojim smeti ih. **16** Pokrij lice njihovo
sramotom, da bi tražili ime tvoje, Gospode! **17** Neka se stide i
srame dovijeka, neka se smetu i izginu! **18** I neka znadu da si ti,
kojemu je ime Gospod, jedini najviši nad svom zemljom.

84 Kako su mili stanovi tvoji, Gospode nad silama! **2** Gine duša
moja želeæi u dvore Gospodnje; srce moje i tijelo moje otima se
k Bogu živome. **3** I ptica nahodi kuæu, i lastavica gnijezdo sebi
gdje leže ptiæe svoje, kod oltara tvojih, Gospode nad silama,

care moj i Bože moj! **4** Blago onima koji žive u domu tvom!
Oni te hvale bez prestanka. **5** Blago onima kojima je (sila) u
tebi, i kojima su u srcu putovi tvoji! **6** Iduæi dolinom plaèevnom,
pretvaraju je u izvore, i dažd je odijeva blagoslovima. **7** Idu zbor
za zborom, javljaju se pred Bogom na Sionu. **8** Gospode, Bože
nad silama! usliši molitvu moju, Bože Jakovljev! **9** Bože, branièu
naš! sagni se i vidi lice pomazanika svojega! **10** Jer je bolje
jedan dan u dvorima tvojim od hiljade. Volim biti na pragu doma
Božijega nego živjeti u šatorima bezbožnièkim. **11** Jer je Gospod
Bog sunce i štit, Gospod daje blagodat i slavu; onima koji hode
u bezazlenosti ne ukraæuje nijednoga dobra. **12** Gospode nad
silama! blago èovjeku, koji se u te uzda!

85 Smilovao si se, Gospode, na zemlju svoju, povratio si roblje
Jakovljevo. **2** Prostio si nepravdu narodu svojemu, pokrio si sve
grijehe njegove. **3** Ustavio si svu jarost svoju, ublažio žestinu
gnjeva svojega. **4** Povrati nas, Bože spasitelju naš, prekini srdnju
svoju na nas. **5** Zar æeš se dovijeka gnjeviti na nas, i protegnuti
gnjev svoj od koljena na koljeno? **6** Zar se neæeš povratiti i
oživiti nas, da bi se narod tvoj radovao o tebi? **7** Pokaži nam,
Gospode, milost svoju, i pomoæ svoju daj nam. **8** Da poslušam
što govori Gospod Bog. On izrièe mir narodu svojemu i svecima
svojim, i onima koji se obraæaju srcem k njemu. **9** Da, blizu je
onijeh koji ga se boje pomoæ njegova, da bi naselio slavu u
zemlji našoj! **10** Milost i istina srešæe se, pravda i mir poljubiæe
se. **11** Istina æe niknuti iz zemlje i pravda æe s neba priniknuti.
12 I Gospod æe dati dobro, i zemlja naša daæe plod svoj. **13**
Pravda æe pred njim iæi, i postaviæe na put stope svoje.

86 Prigni, Gospode! uho svoje i usliši me, jer sam nevoljan i
ništ. **2** Saèuvaj dušu moju, jer sam tvoj poklonik. Spasi slugu

svojega, Bože moj, koji se u te uzda. **3** Smiluj se na me,
Gospode, jer k tebi vièem vas dan. **4** Obeseli dušu sluge
svojega, jer k tebi, Gospode, podižem dušu svoju. **5** Jer si
ti, Gospode, dobar i milosrdan i veoma milostiv svima koji te
prizivlju. **6** Èuj, Gospode, molitvu moju, i slušaj glas moljenja
mojega. **7** U dan tuge svoje prizivljem te, jer æeš me uslišiti. **8**
Nema među bogovima takoga kakav si ti, Gospode, i nema djela
takijeh kakva su tvoja. **9** Svi narodi, koje si stvorio, doæi æe i
pokloniti se pred tobom, Gospode, i slaviti ime tvoje. **10** Jer si ti
velik i tvoriš èudesa; ti si jedan Bog. **11** Pokaži mi, Gospode,
put svoj, i iæi æu u istini tvojoj; uèini neka se mili srcu mojemu
bojati se imena tvojega. **12** Slaviæu te, Gospode Bože moj,
svijem srcem svojim, i poštovaæu ime tvoje dovijeka. **13** Jer je
milost tvoja velika nada mnom, i izvadio si dušu moju iz pakla
najdubljega. **(Sheol h7585)** **14** Bože, oholice ustaše na mene, i
gomila nasilnika traži dušu moju, i nemaju tebe pred sobom. **15**
Ali ti, Gospode, Bože milostivi i blagi, strpljivi i bogati dobrotom i
istinom, **16** Pogledaj na me i smiluj mi se, daj silu svoju sluzi
svojemu, i pomozi sinu sluškinje svoje; **17** Uèini sa mnom èudo
dobrote. Neka vide koji me nenavide, i postide se, što si mi,
Gospode, pomogao i utješio me.

87 Što je sam osnovao na gorama svetijem, **2** Vrata Sionska
ljubi Gospod više svijeh stanova Jakovljevijeh. **3** Slavno kazuju
za tebe, grade Božji! **4** “Među one, koji me znaju, brojiæu Misir i
Vavilon. Gle i Filisteji i Tir s Etiopskom ondje su se rodili.” **5**
O Sionu æe se govoriti: taj se i taj rodio u njemu; sam višnji
utvrđuje ga. **6** Gospod æe u prijepisu naroda zavikati: ovaj se
rodio u njemu. **7** I koji pjevaju i vesele se, svi su izvori moji u
tebi.

88 Gospode Bože, spasitelju moj, danju vièem i noæu pred
tobom. **2** Nek izađe preda te molitva moja, prigni uho svoje k
jauku mojemu; **3** Jer je duša moja puna jada, i život se moj
primaèe paklu. **(Sheol h7585)** **4** Izjednaèih se s onima koji u grob
odlaze, postadoh kao èovjek bez sile, **5** Kao među mrtve baèen,
kao ubijeni, koji leže u grobu, kojih se više ne sjeæaš, i koji su
od ruke tvoje daleko. **6** Metnuo si me u jamu najdonju, u tamu, u
bezdanu. **7** Oteža mi gnjev tvoj, i svima valima svojim udaraš
me. **8** Udaljio si od mene poznanike moje, njima si me omrazio;
zatvoren sam, i ne mogu izaæi. **9** Oko moje usahnu od jada,
vièem te, Gospode, vas dan, pružam k tebi ruke svoje. **10** Eda li
æeš na mrtvima èiniti èudesa? ili æe mrtvi ustati i tebe slaviti?
11 Eda li æe se u grobu pripovijedati milost tvoja, i istina tvoja u
truhljenju? **12** Eda li æe u tami poznati èudesa tvoja, i pravdu
tvoju gdje se sve zaboravlja? **13** Ali ja, Gospode, k tebi vièem, i
jutrom molitva moja sreta te. **14** Zašto, Gospode, odbacuješ
dušu moju, i odvraæaš lice svoje od mene? **15** Muèim se i
izdišem od udaraca, podnosim strahote tvoje, bez nadanja sam.
16 Gnjev tvoj stiže me, strahote tvoje razdiru me. **17** Optjeèu me
svaki dan kao voda, stežu me otsvuda. **18** Udaljio si od mene
druga i prijatelja; poznanici moji sakrili su se u mrak.

89 Milosti æu Gospodnje pjevati uvijek, od koljena na koljeno
javljaæu istinu tvoju ustima svojima. **2** Jer znam da je zavavijek
osnovana milost, i na nebesima da si utvrdio istinu svoju,
rekavši: **3** "Uèinih zavjet s izbranim svojim, zakleh se Davidu,
sluzi svojemu: **4** Dovijeka æu utvrđivati sjeme tvoje i prijesto
tvoj uređivati od koljena do koljena. **5** Nebo kazuje èudesa
tvoja, Gospode, i istinu tvoju sabor svetijeh. **6** Jer ko je nad
oblacima ravan Gospodu? ko æe se izjednaèiti s Gospodom

među sinovima Božijim? **7** Bogu se valja klanjati na saboru
svetijeh, strašniji je od svijeh koji su oko njega. **8** Gospode,
Bože nad vojskama! ko je silan kao ti, Bože? I istina je tvoja oko
tebe. **9** Ti vladaš nad silom morskom; kad podigne vale svoje, ti
ih ukroæavaš. **10** Ti si oborio oholi Misir kao ranjenika, krjepkom
mišicom svojom rasijao si neprijatelje svoje. **11** Tvoje je nebo
i tvoja je zemlja; ti si sazdao vasiljenu i što je god u njoj. **12**
Sjever i jug ti si stvorio, Tavor i Ermon o tvom se imenu raduje.
13 Tvoja je mišica krjepka, silna je ruka tvoja, i visoka desnica
tvoja. **14** Blagost je i pravda podnožje prijestolu tvojemu, milost i
istina ide pred licem tvojim. **15** Blago narodu koji zna trubnu
pokliè! Gospode! u svjetlosti lica tvojega oni hode; **16** Imenom se
tvojim raduju vas dan, i pravdom tvojom uzvišuju se. **17** Jer si ti
krasota sile njihove, i po milosti tvojoj uzvišuje se rog naš. **18** Jer
je od Gospoda obrana naša, i od svetoga Izrailjeva car naš. **19**
Tada si govorio u utvari vjernima svojim, i rekao: “poslah pomoæ
junaku, uzvisih izbranoga svojega iz naroda. **20** Naðoh Davida
slugu svojega, svetim uljem svojim pomazah ga. **21** Ruka æe
moja biti jednako s njim, i mišica moja krijepiæe ga. **22** Neæe ga
neprijatelj nadvladati, i sin bezakonja neæe mu dosaditi. **23**
Potræu pred licem njegovijem neprijatelje njegove, i nenavidnike
njegove poraziæu. **24** Istina je moja i milost moja s njim; i u moje
ime uzvisiæe se rog njegov. **25** Pružiæu na more ruku njegovu, i
na rijeke desnicu njegovu. **26** On æe me zvati: ti si otac moj,
Bog moj i grad spasenja mojega. **27** I ja æu ga uèiniti prvencem,
višim od careva zemaljskih. **28** Dovijeka æu mu hraniti milost
svoju, i zavjet je moj s njim vjeran. **29** Produljiæu sjeme njegovo
dovijeka, i prijesto njegov kao dane nebeske. **30** Ako sinovi
njegovi ostave zakon moj, i ne uzidu u zapovijestima mojim;

31 Ako pogaze uredbe moje, i zapovijesti mojih ne saèuvaju,
32 Onda æu ih pokarati prutom za nepokornost, i ranama za
bezakonje njihovo; **33** Ali milosti svoje neæu uzeti od njega, niti
æu prevrnuti istinom svojom; **34** Neæu pogaziti zavjeta svojega,
i što je izašlo iz usta mojih neæu poreæi. **35** Jednom se zakleh
svetošæu svojom; zar da slažem Davidu? **36** Sjeme æe njegovo
trajati dovijeka, i prijesto njegov kao sunce preda mnom; **37** On
æe stajati uvijek kao mjesec i vjerni svjedok u oblacima." **38** A
sad si odbacio i zanemario, razgnjevio si se na pomazanika
svojega; **39** Zanemario si zavjet sa slugom svojim, bacio si
na zemlju vijenac njegov. **40** Razvalio si sve ograde njegove,
gradove njegove obratio si u zidine. **41** Plijene ga svi koji prolaze
onuda, posta potsmijeh u susjeda svojijeh. **42** Uzvisio si desnicu
neprijatelja njegovijeh, obradovao si sve protivnike njegove. **43**
Zavratio si ostrice maèa njegova, i nijesi ga ukrijepio u boju; **44**
Uzeo si mu svjetlost, i prijesto njegov oborio si na zemlju; **45**
Skratio si dane mladosti njegove i obukao ga u sramotu. **46**
Dokle æeš se, Gospode, jednako odvraæati, dokle æe kao oganj
plamtjeti gnjev tvoj? **47** Opomeni se kakav je vijek moj, kako si ni
na što stvorio sve sinove Adamove? **48** Koji je èovjek živio i nije
smrti vidio, i izbavio dušu svoju iz ruku paklenijeh? **(Sheol h7585)**
49 Gdje su pređašnje milosti tvoje, Gospode? Kleo si se Davidu
istinom svojom. **50** Opomeni se, Gospode, prijekora sluga svojih,
koji nosim u njedrima svojim od svijeh silnijeh naroda, **51** Kojim
kore neprijatelji tvoji, Gospode, kojim kore trag pomazanika
tvojega. **52** Blagosloven Gospod uvijek! Amin, amin.

90 Gospode! ti si nam utoèište od koljena do koljena. **2** Prije
nego se gore rodiše i sazda se zemlja i vasiljena, i od vijeka i
do vijeka ti si Bog. **3** Ti povraæaš èovjeka u truhlež, i govoriš:

vratite se sinovi ljudski! **4** Jer je tisuæa godina pred oèima
tvojima kao dan juèerašnji, kad mine, i kao straža noæna. **5** Ti ih
kao povodnjem odnosiš; oni su kao san, kao trava, koja rano
vene, **6** Ujutru cvjeta i uvene, uveèe se pokosi i sasuši. **7** Jer
nas nestaje od gnjeva tvojega, i od jarosti tvoje u smetnji smo. **8**
Stavio si bezakonja naša preda se, i tajne naše na svjetlost lica
svojega. **9** Svi se dani naši prekraæuju od srdnje tvoje, godine
naše prolaze kao glas. **10** Dana godina naših svega ima do
sedamdeset godina, a u jaèega do osamdeset godina: i sam je
cvijet njihov muka i nevolja; jer teku brzo, i mi odlijeæemo. **11** Ko
zna silu gnjeva tvojega i tvoju jarost, da bi te se kao što treba
bojao? **12** Nauèi nas tako brojiti dane naše, da bismo stekli srce
mudro. **13** Povrati se, Gospode! Dokle æeš? Smiluj se na sluge
svoje. **14** Ujutru nas nasiti dobrote svoje, i radovaæemo se i
veseliti u sve dane svoje. **15** Obraduj nas prema danima, u koje
si nas muèio, i prema godinama, u koje smo gledali nevolju. **16**
Neka se pokaže na slugama tvojim djelo tvoje, i slava tvoja na
sinovima njihovijem. **17** Neka bude dobra volja Gospoda Boga
našega s nama, i djelo ruku naših dovrši nam, i djelo ruku naših
dovrši.

91 Koji živi u zaklonu višnjega, u sjenu svemoguæega poèiva.
2 Govori Gospodu: ti si utoèište moje i braniè moj, Bog moj,
u kojega se uzdam. **3** On æe te izbaviti iz zamke ptièareve, i
od ljutoga pomora; **4** Perjem svojim osjeniæe te, i pod krilima
njegovijem zakloniæeš se; istina je njegova štit i ograda. **5**
Neæeš se bojati strahote noæne, strijele, koja leti danju, **6**
Pomora, koji ide po mraku, bolesti, koja u podne mori. **7** Pašæe
pored tebe tisuæa i deset tisuæa s desne strane tebi, a tebe se
neæe dotaæi. **8** Samo æeš gledati oèima svojima, i vidjeæeš

platu bezbožnicima. **9** Jer si ti, Gospode, pouzdanje moje.
Višnjega si izabrao sebi za utoèište. **10** Neæe te zlo zadesiti, i
udarac neæe dosegnuti do kolibe tvoje. **11** Jer anðelima svojim
zapovijeda za tebe da te èuvaju po svijem putovima tvojim.
12 Na ruke æe te uzeti da gdje ne zapneš za kamen nogom
svojom. **13** Na lava i na aspidu nastupaæeš i gaziæeš laviæa i
zmaja. **14** "Kad me ljubi, izbaviæu ga; zakloniæu ga, kad je
poznao ime moje. **15** Zazvaæe me, i uslišiæu ga; s njim æu biti
u nevolji, izbaviæu ga i proslaviæu ga. **16** Duga života nasitiæu
ga, i pokazaæu mu spasenje svoje."

92 Lijepo je hvaliti Gospoda, i pjevati imenu tvojemu, višnji,
2 Javljati jutrom milost tvoju, i istinu tvoju noæu, **3** Uz deset
žica i uz psaltir, i uz jasne gusle! **4** Jer si me razveselio,
Gospode, djelima svojim, s djela ruku tvojih radujem se. **5**
Kako su velika djela tvoja, Gospode! Veoma su duboke pomisli
tvoje. **6** Bezumnik ne zna, i neznalica ne razumije toga. **7** Kad
bezbožnici nièu kao trava i cvjetaju svi koji èine bezakonje, to
biva zato da bi se istrijebili dovijeka. **8** A ti si, Gospode, visok
uvijek. **9** Jer evo neprijatelji tvoji, Gospode, jer evo neprijatelji
tvoji ginu, i rasipaju se svi koji èine bezakonje; **10** A moj rog ti
uzvišuješ kao rog u jednoroga, ja sam pomazan novijem uljem.
11 I oko moje vidi neprijatelje moje, i o bezakonicima, koji ustaju
na mene, slušaju uši moje. **12** Pravednik se zeleni kao finik,
kao kedar na Livanu uzvišuje se. **13** Koji su zasađeni u domu
Gospodnjem, zelene se u dvorovima Boga našega; **14** Rodni su
i u starosti, jedri i zeleni, **15** Javljajuæi da je pravedan Gospod,
braniè moj, i da nema u njemu nepravde.

93 Gospod caruje. Obukao se u velièanstvo, obukao se Gospod
u silu, i opasao se. Zato je vasiljena tvrda, i neæe se pomjeriti.

2 Prijesto tvoj stoji od iskona; od vijeka ti si. 3 Podižu rijeke,
Gospode, podižu rijeke glas svoj, podižu rijeke vale svoje: 4 Od
hujanja vode mnoge i silne, od vala morskih silniji je na visini
Gospod. 5 Svjedoèanstva su tvoja veoma tvrda; domu tvojemu
pripada svetost, Gospode, na dugo vrijeme.

94 Bože od osvete, Gospode, Bože od osvete, pokaži se! 2
Podigni se, sudijo zemaljski, podaj zaslugu oholima. 3 Dokle
æe se bezbožnici, Gospode, dokle æe se bezbožnici hvaliti?
4 Ruže i oholo govore, velièaju se svi koji èine bezakonje. 5
Gaze narod tvoj, Gospode, i dostojanje tvoje muèe. 6 Udovicu i
došljaka ubijaju, i sirote more. 7 I govore: neæe vidjeti Gospod,
i neæe doznati Bog Jakovljev. 8 Orazumite se, preludi ljudi!
budale! kad æete biti pametni? 9 Koji je stvorio uho, zar ne
èuje? i koji je oko naèinio, zar ne vidi? 10 Zar neæe oblièiti
koji narode urazumljuje, koji uèi èovjeka da zna? 11 Gospod
zna misli ljudima kako su ništave. 12 Blago èovjeku koga ti,
Gospode, urazumljuješ, i zakonom svojim uèiš; 13 Da bi mu dao
mir u zle dane, dok se iskopa jama bezbožniku. 14 Jer neæe
odbaciti Gospod naroda svojega, i dostojanja svojega neæe
ostaviti. 15 Jer æe se sud vratiti na pravdu, i njega æe naæi
svi prava srca. 16 Ko æe ustati za mene suprot zlima? ko æe
stati za mene suprot onima koji èine bezakonje? 17 Kad mi
Gospod ne bi bio pomoænik, brzo bi se duša moja preselila
onamo gdje se muèi. 18 Kad reèem: drkæe mi noga, milost
tvoja, Gospode, prihvata me. 19 Kad se umnože brige u srcu
mom, utjehe tvoje razgovaraju dušu moju. 20 Eda li æe blizu
tebe stati prijesto krvnièki, i onaj koji namišlja nasilje nasuprot
zakonu? 21 Spremaju se na dušu pravednikovu, i krv pravu
okrivljuju. 22 Ali je Gospod moje pristanište, i Bog je moj tvrdo

utoèište moje. **23** On æe im vratiti za bezakonje njihovo, za
njihovu zloæu istrijebiæe ih, istrijebiæe ih Gospod, Bog naš.

95 Hodite, zapjevajmo Gospodu, pokliknimo Bogu, gradu
spasenja svojega! **2** Izađimo pred lice njegovo s hvalom, u
pjesmama pokliknimo mu! **3** Jer je Gospod velik Bog i velik car
nad svijem bogovima. **4** U njegovoj su ruci dubine zemaljske, i
visine gorske njegove su. **5** Njegovo je more i on ga je stvorio,
i suhotu ruke su njegove naèinile. **6** Hodite, poklonimo se,
pripadnimo, kleknimo pred Gospodom tvorcem svojim. **7** Jer je
on Bog naš, i mi narod paše njegove i ovce ruke njegove. Sad
kad biste poslušali glas njegov: **8** "Nemojte da vam odrveni
srce vaše kao u Merivi, kao u dan kušanja u pustinji, **9** Gdje
me kušaše oci vaši, ispitaše i vidješe djelo moje. **10** Èetrdeset
godina srdih se na rod onaj, i rekoh: ovi ljudi tumaraju srcem, i
ne znaju putova mojih; **11** I zato se zakleh u gnjevu svom da
neæe uæi u mir moj."

96 Pjevajte Gospodu pjesmu novu, pjevaj Gospodu, sva zemljo!
2 Pjevajte Gospodu, blagosiljajte ime njegovo, javljajte od dana
na dan spasenje njegovo. **3** Kazujte po narodima slavu njegovu,
po svijem plemenima èudesa njegova. **4** Jer je velik Gospod
i valja ga hvaliti: strašniji je od svijeh bogova. **5** Jer su svi
bogovi u naroda ništa: a Gospod je nebesa stvorio. **6** Slava je
i velièanstvo pred licem njegovijem, (sila) i krasota u svetinji
njegovoj. **7** Dajte Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu
slavu i èast. **8** Dajte Gospodu slavu prema imenu njegovu.
Nosite dare i idite u dvore njegove. **9** Poklonite se Gospodu u
svetoj krasoti. Strepi pred njim, sva zemljo! **10** Recite narodima:
Gospod caruje; zato je vasiljena tvrda i neæe se pomjestiti; on
æe suditi narodima pravo. **11** Nek se vesele nebesa, i zemlja se

raduje; nek pljeska more i što je u njemu; **12** Neka skaèe polje i
sve što je na njemu; tada nek se raduju sva drveta šumska **13**
Pred licem Gospodnjim; jer ide, jer ide da sudi zemlji. Sudiæe
vasiljenoj po pravdi, i narodima po istini svojoj.

97 Gospod caruje: nek se raduje zemlja! nek se vesele
ostrva mnoga. **2** Oblak je i mrak oko njega; blagost i pravda
podnožje prijestolu njegovu. **3** Oganj pred njim ide, i pali naokolo
neprijatelje njegove. **4** Munje njegove sijevaju po vasiljenoj; vidi i
strepi zemlja. **5** Gore kao vosak tope se od lica Gospodnjega,
od lica Gospoda svoj zemlji. **6** Nebesa kazuju pravdu njegovu, i
svi narodi vide slavu njegovu. **7** Nek se stide svi koji se klanjaju
kipovima, koji se hvale idolima svojim. Poklonite mu se svi
bogovi. **8** Èuje i raduje se Sion, i kæeri se Judejske vesele radi
sudova tvojih, Gospode! **9** Jer si ti, Gospode, visok nad svom
zemljom i nadvišuješ sve bogove. **10** Koji ljubite Gospoda, mrzite
na zlo. On èuva duše svetaca svojih; iz ruku bezbožnièkih otima
ih. **11** Svjetlost se prosipa na pravednika, i veselje na one koji su
prava srca. **12** Radujte se pravedni o Gospodu, i slavite sveto
ime njegovo.

98 Pojte Gospodu pjesmu novu, jer uèini èudesa. Pomože
mu desnica njegova i sveta mišica njegova. **2** Javi Gospod
spasenje svoje, pred narodima otkri pravdu svoju. **3** Opomenu
se milosti svoje i vjernosti svoje k domu Izrailjevu. Vidješe svi
krajevi zemaljski spasenje Boga našega. **4** Raduj se Gospodu,
sva zemljo; pjevajte, poklikujte i popijevajte! **5** Udarajte Gospodu
u gusle, u gusle i s glasom psalamskim. **6** U trube i rogove
zatrubite pred carem Gospodom. **7** Neka pljeska more i što
je u njemu, vasiljena i koji u njoj žive; **8** Rijeke neka pljeskaju
rukama; skupa gore nek se raduju **9** Pred licem Gospodnjim;

jer ide da sudi zemlji; sudiæe vasiljenoj pravedno, i narodima
vjerno.

99 Gospod caruje: neka strepe narodi; sjedi na heruvimima:
nek se drma zemlja! **2** Gospod je na Sionu velik, i visok nad
svima narodima. **3** Neka slave veliko i strašno ime tvoje; da
je svet! **4** Neka slave silu cara koji ljubi pravdu. Ti si utvrdio
pravdu; sud i pravdu ti si uredio u Jakovu. **5** Uzvišujte Gospoda
Boga našega, i klanjajte se podnožju njegovu; da je svet! **6**
Mojsije i Aron, sveštenici njegovi, i Samuilo jedan od onijeh koji
prizivlju ime njegovo, prizivahu Boga, i on ih usliši. **7** U stupu od
oblaka govoraše njima; oni èuvaše zapovijesti njegove i uredbu
koju im dade. **8** Gospode, Bože naš, ti si ih uslišio; ti si im bio
Bog blag i plaæao za djela njihova. **9** Uzvišujte Gospoda Boga
našega, i klanjajte se na svetoj gori njegovoj, jer je svet Gospod
Bog naš.

100 Raduj se Gospodu, sva zemljo! **2** Služite Gospodu veselo;
idite pred lice njegovo pjevajuæi! **3** Poznajte Gospod da je Bog.
On nas je stvorio, i mi smo dostojanje njegovo, narod njegov i
ovce paše njegove. **4** Ulazite na vrata njegova sa slavom, u
dvore njegove s hvalom. Slavite ga, i blagosiljajte ime njegovo.
5 Jer je dobar Gospod; milost je njegova uvijek, i istina njegova
od koljena na koljeno.

101 Milost i pravdu pjevam; tebe, Gospode, slavim. **2**
Razmišljam o putu pravom, kad bi god došao k meni, hodim u
bezazlenosti srca svojega u domu svom. **3** Ne stavljam pred oèi
svoje rijeèi nepotrebne, mrzim na djela koja su protiv zakona, ne
pristajem za njima. **4** Srce pokvareno daleko je od mene; zlijeh
ne znam. **5** Ko tajno opada bližnjega svojega, toga izgonim;
ko je ohola oka i naduta srca, toga ne trpim. **6** Oèi su moje

obraæene na vjerne na zemlji, da bi sjedjeli sa mnom. Ko hodi
putem pravijem, taj služi meni. **7** Ne živi u domu mojem koji radi
lukavo; koji govori laž, ne stoji pred oèima mojima. **8** Jutrom
zatirem sve bezbožnike na zemlji, da bih istrijebio iz grada
Gospodnjega sve koji èine bezakonje.

102 Gospode! èuj molitvu moju, i vika moja nek izađe preda
te. **2** Nemoj odvratiti lica svojega od mene; u dan kad sam u
nevolji prigni k meni uho svoje, u dan kad te prizivam, pohitaj,
usliši me. **3** Jer proðoše kao dim dani moji, kosti moje kao
topionica ogorješe. **4** Pokošeno je kao trava i posahlo srce moje,
da zaboravih jesti hljeb svoj. **5** Od uzdisanja mojega prionu kost
moja za meso moje. **6** Postadoh kao gem u pustinji; ja sam
kao sova na zidinama. **7** Ne spavam, i sjedim kao ptica bez
druga na krovu. **8** Svaki dan ruže me neprijatelji moji, i koji su
se pomamili na mene, mnom se uklinju. **9** Jedem pepeo kao
hljeb, i piæe svoje rastvaram suzama **10** Od gnjeva tvojega i
srdnje tvoje; jer podigavši me bacio si me. **11** Dani su moji kao
sjen, koji prolazi, i ja kao trava osuših se. **12** A ti, Gospode,
ostaješ dovijeka, i spomen tvoj od koljena do koljena. **13** Ti æeš
ustati, smilovaæeš se na Sion, jer je vrijeme smilovati se na
nj, jer je došlo vrijeme; **14** Jer slugama tvojim omilje i kamenje
njegovo, i prah njegov žale. **15** Tada æe se neznabošci bojati
imena Gospodnjega, i svi carevi zemaljski slave njegove; **16** Jer
æe Gospod sazidati Sion, i javiti se u slavi svojoj; **17** Pogledaæe
na molitvu onijeh koji nemaju pomoæi, i neæe se oglušiti molbe
njihove. **18** Napisaæe se ovo potonjemu rodu, i narod nanovo
stvoren hvaliæe Gospoda, **19** Što je prinikao sa svete visine
svoje, Gospod pogledao s neba na zemlju, **20** Da èuje uzdisanje
sužnjevo, i odriješi sinove smrtne; **21** Da bi kazivali na Sionu

ime Gospodnje i hvalu njegovu u Jerusalimu, **22** Kad se skupe
narodi i carstva da služe Gospodu. **23** Strošio je na putu krjepost
moju, skratio dane moje. **24** Rekoh: Bože moj! nemoj me uzeti u
polovini dana mojih. Tvoje su godine od koljena do koljena. **25**
Davno si postavio zemlju, i nebesa su djelo ruku tvojih. **26** To
æe proæi, a ti æeš ostati; sve æe to kao haljina ovetšati, kao
haljinu promijeniæeš ih i promijeniæe se. **27** Ali ti si taj isti i
godine tvoje neæe isteæi. **28** Sinovi æe sluga tvojih živjeti, i
sjeme æe se njihovo utvrditi pred licem tvojim.

103 Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i sve što je u meni
sveto ime njegovo. **2** Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i ne
zaboravljaj nijednoga dobra što ti je uèinio. **3** On ti prašta sve
grijehe i iscjeljuje sve bolesti tvoje; **4** Izbavlja od groba život tvoj,
vjenèava te dobrotom i milošæu; **5** Ispunja dobrim želje tvoje,
ponavlja se kao u orla mladost tvoja. **6** Gospod tvori pravdu i
sud svima kojima se krivo èini. **7** Pokaza putove svoje Mojsiju,
sinovima Izrailjevim djela svoja. **8** Milostiv je i dobar Gospod,
spor na gnjev i veoma blag. **9** Ne gnjevi se jednako, niti se
dovijeka srdi. **10** Ne postupa s nama po grijesima našim, niti nam
vraæa po nepravdama našim. **11** Nego koliko je nebo visoko od
zemlje, tolika je milost njegova k onima koji ga se boje. **12** Koliko
je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja naša.
13 Kako otac žali sinove, tako Gospod žali one koji ga se boje.
14 Jer zna građu našu, opominje se da smo prah. **15** Dani su
èovjeèiji kao trava; kao cvijet u polju, tako cvjeta. **16** Dune vjetar
na nj, i nestane ga, niti æe ga više poznati mjesto njegovo. **17**
Ali milost Gospodnja ostaje od vijeka i do vijeka na onima koji
ga se boje, i pravda njegova na sinovima sinova, **18** Koji drže
zavjet njegov, i pamte zapovijesti njegove, da ih izvršuju. **19**

Gospod na nebesima postavi prijesto svoj, i carstvo njegovo
svijem vlada. **20** Blagosiljajte Gospoda anđeli njegovi, koji ste
silni krjepošæu, izvršujete rijeè njegovu slušajuæi glas rijeèi
njegove. **21** Blagosiljajte Gospoda sve vojske njegove, sluge
njegove, koje tvorite volju njegovu. **22** Blagosiljajte Gospoda sva
djela njegova, po svijem mjestima vlade njegove! Blagosiljaj,
dušo moja, Gospoda!

104 Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda! Gospode, Bože moj,
velik si veoma, obukao si se u velièanstvo i krasotu. **2** Obukao si
svjetlost kao haljinu, razapeo nebo kao šator; **3** Vodom si pokrio
dvorove svoje, oblake naèinio si da su ti kola, ideš na krilima
vjetrnijem. **4** Èiniš vjetrove da su ti anđeli, plamen ognjeni da su
ti sluge. **5** Utvrdio si zemlju na temeljima njezinim, da se ne
pomjesti va vijek vijeka. **6** Bezdanom kao haljinom odjenuo si je;
na gorama stoje vode. **7** Od prijetnje tvoje bježe, od gromovnoga
glasa tvojega teku. **8** Izlaze na gore i slaze u doline, na mjesto
koje si im utvrdio. **9** Postavio si među, preko koje ne prelaze, i
ne vraæaju se da pokriju zemlju. **10** Izveo si izvore po dolinama,
između gora teku vode. **11** Napajaju sve zvijeri poljske; divlji
magarci gase žeđu svoju. **12** Na njima ptice nebeske žive; kroz
grane razliježe se glas njihov. **13** Napajaš gore s visina svojih,
plodima djela tvojih siti se zemlja. **14** Daješ te raste trava stoci, i
zelen na korist èovjeku, da bi izvodio hljeb iz zemlje. **15** I vino
veseli srce èovjeku, i lice se svijetli od ulja, i hljeb srce èovjeku
krijepi. **16** Site se drveta Božija, kedri Livanski, koje si posadio.
17 Na njima ptice viju gnijezda; stanak je rodin na jelama. **18**
Gore visoke divokozama, kamen je utoèište zeèevima. **19**
Stvorio si mjesec da pokazuje vremena, sunce poznaje zapad
svoj. **20** Stereš tamu, i biva noæ, po kojoj izlazi sve zvijerje

šumsko; **21** Lavovi rièu za plijenom, i traže od Boga hrane
sebi. **22** Sunce grane, i oni se sakrivaju i liježu u lože svoje. **23**
Izlazi èovjek na posao svoj, i na rad svoj do veèera. **24** Kako je
mnogo djela tvojih, Gospode! Sve si premudro stvorio; puna
je zemlja blaga tvojega. **25** Gle, more veliko i široko, tu gmižu
bez broja, životinja mala i velika; **26** Tu laðe plove, krokodil,
kojega si stvorio da se igra po njemu. **27** Sve tebe èeka, da im
daješ piæu na vrijeme. **28** Daješ im, primaju; otvoriš ruku svoju,
site se dobra. **29** Odvratiš lice svoje, žaloste se; uzmeš im duh,
ginu, i u prah svoj povraæaju se. **30** Pošlješ duh svoj, postaju, i
ponavljaš lice zemlji. **31** Slava Gospodu uvijek; nek se veseli
Gospod za djela svoja! **32** On pogleda na zemlju, i ona se trese;
dotakne se gora, i dime se. **33** Pjevaæu Gospodu za života
svojega; hvaliæu Boga svojega dok sam god. **34** Neka mu bude
mila besjeda moja! veseliæu se o Gospodu. **35** Neka nestane
grješnika sa zemlje, i bezbožnika neka ne bude više! Blagosiljaj,
dušo moja, Gospoda! Aliluja!

105 Hvalite Gospoda; glasite ime njegovo; javljajte po narodima
djela njegova. **2** Pjevajte mu i slavite ga; kazujte sva èudesa
njegova. **3** Hvalite se svetijem imenom njegovijem; nek se
veseli srce onijeh koji traže Gospoda. **4** Tražite Gospoda i silu
njegovu, tražite lice njegovo bez prestanka. **5** Pamtite èudesa
njegova koja je uèinio, znake njegove i sudove usta njegovijeh.
6 Sjeme Avramovo sluge su njegove, sinovi Jakovljevi izbrani
njegovi. **7** On je Gospod Bog naš, po svoj su zemlji sudovi
njegovi. **8** Pamti uvijek zavjet svoj, rijeè, koju je dao na tisuæu
koljena, **9** Što je zavjetovao Avramu, i za što se kleo Isaku. **10**
To je postavio Jakovu za zakon, i Izrailju za zavjet vjeèni, **11**
Govoreæi: tebi æu dati zemlju Hanansku u našljedni dio. **12**

Tada ih još bijaše malo na broj, bijaše ih malo, i bjehu došljaci.
13 Iđahu od naroda do naroda, iz jednoga carstva k drugome
plemenu. **14** Ne dade nikome da im naudi, i karaše za njih
careve: **15** “Ne dirajte u pomazanike moje, i prorocima mojim ne
èinite zla.” **16** I pusti glad na onu zemlju; i potr sav hljeb što je za
hranu. **17** Posla pred njima èovjeka; u roblje prodan bi Josif. **18**
Okovima stegoše noge njegove, gvožđe tištaše dušu njegovu,
19 Dok se steèe rijeè njegova, i rijeè Gospodnja proslavi ga. **20**
Posla car i odriješi ga; gospodar nad narodima, i pusti ga. **21**
Postavi ga gospodarem nad domom svojim, i zapovjednikom
nad svijem što imaše. **22** Da vlada nad knezovima njegovijem
po svojoj volji, i starješine njegove urazumljuje. **23** Tada dođe
Izrailj u Misir, i Jakov se preseli u zemlju Hamovu. **24** I namnoži
Bog narod svoj i uèini ga jaèega od neprijatelja njegovijeh. **25**
Prevrnu se srce njihovo te omrznuše na narod njegov, i èiniše
lukavstvo slugama njegovijem. **26** Posla Mojsija, slugu svojega,
Arona izbranika svojega. **27** Pokazaše među njima èudotvornu
silu njegovu i znake njegove u zemlji Hamovoj. **28** Pusti mrak i
zamraèi, i ne protiviše se rijeèi njegovoj. **29** Pretvori vodu njihovu
u krv, i pomori ribu njihovu. **30** Provre zemlja njihova žabama, i
klijeti careva njihovijeh. **31** Reèe, i dođoše bubine, uši po svijem
krajevima njihovijem. **32** Mjesto dažda posla na njih grad, živi
oganj na zemlju njihovu. **33** I pobi èokote njihove i smokve
njihove, i potr drveta u krajevima njihovijem. **34** Reèe, i dođoše
skakavci i gusjenice nebrojene; **35** I izjedoše svu travu po zemlji
njihovoj, i pojedoše rod u polju njihovu. **36** I pobi sve prvence u
zemlji njihovoj, prvine svakoga truda njihova. **37** Izvede Izrailjce
sa srebrom i zlatom, i ne bješe sustala u plemenima njihovijem.
38 Obradova se Misir izlasku njihovu, jer strah njihov bješe na nj

pao. **39** Razastrije im oblak za pokrivaè, i oganj da svijetli noæu.
40 Moliše, i posla im prepelice, i hljebom ih nebeskim hrani. **41**
Otvori kamen i proteèe voda, rijeke protekoše po suhoj pustinji.
42 Jer se opominjaše svete rijeèi svoje k Avramu, sluzi svojemu.
43 I izvede narod svoj u radosti, izbrane svoje u veselju. **44** I
dade im zemlju naroda i trud tuðinaca u našljedstvo. **45** Da bi
èuvali zapovijesti njegove, i zakone njegove pazili. Aliluja.

106 Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je dovijeka milost
njegova. **2** Ko æe iskazati silu Gospodnju? isprièati svu slavu
njegovu? **3** Blago onima koji drže istinu i tvore pravo svagda! **4**
Opomeni me se, Gospode, po svojoj milosti k narodu svojemu;
pohodi me pomoæu svojom, **5** Da bih vidio u dobru izbrane
tvoje, veselio se u veselju naroda tvojega, hvalio se zajedno s
našljedstvom tvojim. **6** Zgriješismo s ocima svojim, postasmo
krivci, bezakonici. **7** Oci naši u Misiru ne razumješe èudesa
tvojih, ne opominjaše se velikih milosti tvojih, i vikaše kraj mora,
kraj Crvenoga Mora. **8** Ali im on pomože imena svojega radi, da
bi pokazao silu svoju. **9** Zaprijeti Crvenom Moru, i presahnu;
i prevede ih preko bezdane kao preko pustinje; **10** I saèuva
ih od ruke nenavidnikove, i izbavi ih iz ruke neprijateljeve. **11**
Pokri voda neprijatelje njihove, nijedan od njih ne osta. **12**
Tada vjerovaše rijeèima njegovijem, i pjevaše mu hvalu. **13** Ali
brzo zaboraviše djela njegova, i ne poèekaše volje njegove. **14**
Polakomiše se u pustinji, i stadoše kušati Boga u zemlji gdje
se ne živi. **15** On ispuni molbu njihovu, ali posla pogibao na
dušu njihovu. **16** Pozavidješe Mojsiju i Aronu, kojega bješe
Gospod osvetio. **17** Rasjede se zemlja, i proždrije Datana i
zatrpa èetu Avironovu. **18** I spali oganj èetu njihovu, i plamen
sažeže bezbožnike. **19** Naèiniše tele kod Horiva, i klanjahu se

kipu. **20** Mijenjahu slavu svoju na priliku vola, koji jede travu. **21**
Zaboraviše Boga, spasitelja svojega, koji je uèinio velika djela u
Misiru, **22** Divna u zemlji Hamovoj, strašna na Crvenom Moru.
23 I šæaše ih istrijebiti, da Mojsije izbranik njegov ne stade kao u
rasjelini pred njim, i ne odvrati jarost njegovu da ih ne istrijebi.
24 Poslije ne mariše za zemlju željenu, ne vjerovaše rijeèi
njegovoj. **25** Pobuniše se u šatorima svojim, ne slušaše glasa
Gospodnjega. **26** I on podiže ruku svoju na njih, da ih pobije u
pustinji, **27** Da pobije pleme njihovo među narodima, i rasije ih
po zemljama. **28** I pristaše za Velfegorom, i jedoše prineseno na
žrtvu mrtvima. **29** I rasrdiše Boga djelima svojim, i udari u njih
pogibao. **30** I ustade Fines, i umilostivi, i prestade pogibao. **31** I
to mu se primi u pravdu, od koljena do koljena dovijeka. **32** I
razgnjeviše Boga na vodi Merivi, i Mojsije postrada njih radi;
33 Jer dotužiše duhu njegovu, i pogriješi ustima svojima. **34**
Ne istrijebiše naroda, za koje im je Gospod rekao; **35** Nego se
pomiješaše s neznabošcima, i nauèiše djela njihova. **36** Stadoše
služiti idolima njihovijem, i oni im biše zamka. **37** Sinove svoje i
kæeri svoje prinosiše na žrtvu ðavolima. **38** Prolivaše krv pravu,
krv sinova svojih i kæeri svojih, koje prinošahu na žrtvu idolima
Hananskim, i oskvrni se zemlja krvnijem djelima. **39** Oskvrniše
sebe djelima svojim, i èiniše preljubu postupanjem svojim. **40** I
planu gnjev Gospodnji na narod njegov, i omrznu mu dio njegov.
41 I predade ih u ruke neznabožaèke, i nenavidnici njihovi
stadoše gospodariti nad njima. **42** Dosađivaše im neprijatelji
njihovi, i oni biše pokoreni pod vlast njihovu. **43** Mnogo ih je puta
izbavljao, ali ga oni srdiše namjerama svojim, i biše poništeni za
bezakonje svoje. **44** Ali on pogleda na nevolju njihovu, èuvši
tužnjavu njihovu, **45** I opomenu se zavjeta svojega s njima, i

pokaja se po velikoj milosti svojoj; **46** I uèini, te ih stadoše žaliti
svi koji ih bjehu zarobili. **47** Spasi nas, Gospode Bože naš, i
pokupi nas iz neznabožaca, da slavimo sveto ime tvoje, da se
hvalimo tvojom slavom! **48** Blagosloven Gospod Bog Izrailjev od
vijeka i do vijeka! I sav narod neka kaže: amin! Aliluja!

107 Hvalite Gospoda, jer je dobar; jer je dovijeka milost
njegova. **2** Tako neka reku koje je izbavio Gospod, koje je
izbavio iz ruke neprijateljeve, **3** Skupio ih iz zemalja, od istoka i
zapada, od sjevera i mora. **4** Lutaše po pustinji gdje se ne živi,
puta gradu naseljenome ne nahodiše; **5** Bjehu gladni i žedni, i
duša njihova iznemagaše u njima; **6** Ali zavikaše ka Gospodu u
tuzi svojoj; i izbavi ih iz nevolje njihove. **7** I izvede ih na prav
put, koji ide u grad naseljeni. **8** Neka hvale Gospoda za milost
njegovu, i za èudesa njegova radi sinova ljudskih! **9** Jer siti dušu
taštu, i dušu gladnu puni dobra. **10** Sjedješe u tami i u sjenu
smrtnom, okovani u tugu i u gvožđe; **11** Jer ne slušaše rijeèi
Božijih, i ne mariše za volju višnjega. **12** On poništi srce njihovo
stradanjem; spotakoše se, i ne bješe ko da pomože. **13** Ali
zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj, i izbavi ih iz nevolje njihove;
14 Izvede ih iz tame i sjena smrtnoga, i raskide okove njihove.
15 Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za èudesa njegova
radi sinova ljudskih! **16** Jer razbi vrata mjedena, i prijevornice
gvozdene slomi. **17** Bezumnici stradaše za nevaljale putove
svoje, i za nepravde svoje. **18** Svako se jelo gadilo duši njihovoj,
i đođoše do vrata smrtnijeh. **19** Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi
svojoj, i izbavi ih iz nevolje njihove. **20** Posla rijeè svoju i iscijeli
ih, i izbavi ih iz groba njihova. **21** Neka hvale Gospoda za milost
njegovu, i za èudesa njegova radi sinova ljudskih! **22** I neka
prinesu žrtvu za hvalu, i kazuju djela njegova u pjesmama! **23**

Koji plove po moru na korabljima, i rade na velikim vodama, **24**
Oni su vidjeli djela Gospodnja, i èudesa njegova u dubini. **25**
Kaže, i diže se silan vjetar, i ustaju vali na njemu, **26** Dižu se
do nebesa i spuštaju do bezdana: duša se njihova u nevolji
razliva; **27** Posræu i ljuljaju se kao pijani; sve mudrosti njihove
nestaje. **28** Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj, i izvede ih
iz nevolje njihove. **29** On obraæa vjetar u tišinu, i vali njihovi
umuknu. **30** Vesele se kad se stišaju, i vodi ih u pristanište koje
žele. **31** Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za èudesa
njegova radi sinova ljudskih! **32** Neka ga uzvišuju na saboru
narodnom, na skupštini starješinskoj slave ga! **33** On pretvara
rijeke u pustinju, i izvore vodene u suhotu, **34** Rodnu zemlju u
slanu pustaru za nevaljalstvo onijeh koji žive na njoj. **35** On
pretvara pustinju u jezera, i suhu zemlju u izvore vodene, **36** I
naseljava onamo gladne. Oni zidaju gradove za življenje; **37** Siju
polja, sade vinograde i sabiraju ljetinu. **38** Blagosilja ih i množe
se jako, i stoke im ne umaljuje. **39** Prije ih bijaše malo, padahu
od zla i nevolje, što ih stizaše. **40** On sipa sramotu na knezove, i
ostavlja ih da lutaju po pustinji gdje nema putova. **41** On izvlaèi
ubogoga iz nevolje, i plemena množi kao stado. **42** Dobri vide i
raduju se, a svako nevaljalstvo zatiskuje usta svoja. **43** Ko je
mudar, neka zapamti ovo, i neka poznadu milosti Gospodnje.

108 Gotovo je srce moje, Bože; pjevaæu i hvaliæu zajedno
sa slavom svojom. **2** Preni se psaltire i gusle, ustaæu rano. **3**
Slaviæu tebe, Gospode, po narodima, pojaæu tebi po plemenima.
4 Jer je svrh nebesa milost tvoja i do oblaka istina tvoja. **5** Uzvisi
se više nebesa, Bože, i po svoj zemlji neka bude slava tvoja! **6**
Da bi se izbavili mili tvoji, pomozi desnicom svojom, i usliši me.
7 Bog reèe u svetinji svojoj: “veseliæu se, razdijeliæu Sihem,

i dolinu Sokot razmjeriæu. **8** Moj je Galad, moj je Manasija,
Jefrem je krjepost glave moje, Juda skiptar moj. **9** Moav je èaša
iz koje se umivam, Edomu æu pružiti obuæu svoju; nad zemljom
Filistejskom popijevaæu." **10** Ko æe me odvesti u tvrdi grad?
ko æe me otpratiti do Edoma? **11** Zar neæeš ti, Bože, koji si
nas odbacio, i ne ideš, Bože, s vojskama našim? **12** Daj nam
pomoæ u tjeskobi, obrana je èovjeèija uzalud. **13** Bogom smo
jaki; on gazi neprijatelje naše.

109 Bože, slavo moja, nemoj muèati, **2** Jer se usta bezbožnièka
i usta lukava na me otvoriše; govore sa mnom jezikom lažljivijem.
3 Rijeèima zlobnijem sa svijeh strana gone me, i oružaju se
na me ni za što. **4** Za ljubav moju ustaju na mene, a ja se
molim. **5** Vraæaju mi zlo za dobro, i mržnju za ljubav moju. **6**
Postavi nad njim starješinu bezbožnika, i protivnik neka mu
stane s desne strane. **7** Kad se stane suditi, neka izađe kriv, i
molitva njegova neka bude grijeh. **8** Neka budu dani njegovi
kratki, i vlast njegovu neka dobije drugi. **9** Djeca njegova nek
budu sirote, i žena njegova udovica. **10** Djeca njegova nek se
potucaju i prose, i neka traže hljeba izvan svojih pustolina. **11**
Neka mu uzme dužnik sve što ima, i neka razgrabe tuđini muku
njegovu. **12** Nek se ne nađe niko ko bi ga ljubio, ni ko bi se
smilovao na sirote njegove. **13** Natražje njegovo nek se zatre, u
drugom koljenu neka pogine ime njihovo. **14** Bezakonje starijeh
njegovijeh nek se spomene u Gospoda, i grijeh matere njegove
nek se ne izbriše. **15** Neka budu svagda pred Gospodom, i
on neka istrijebi spomen njihov na zemlji; **16** Zato što se nije
sjeæao èiniti milost, nego je gonio èovjeka ništega i ubogoga, i
tužnome u srcu tražio smrt. **17** Ljubio je kletvu, neka ga i stigne;
nije mario za blagoslov, neka i otide od njega. **18** Nek se obuèe

u kletvu kao u haljinu, i ona nek uðe u njega kao voda, i kao ulje
u kosti njegove. **19** Nek mu ona bude kao haljina, u koju se
oblaèi, i kao pojas, kojim se svagda paše. **20** Taka plata nek
bude od Gospoda onima koji me nenavide, i koji govore zlo
na dušu moju. **21** A meni, Gospode, Gospode, uèini što prilièi
imenu tvojemu. Ti si dobar, milošæu svojom izbavi me. **22** Jer
sam nevoljan i ništ, i srce je moje ranjeno u meni. **23** Nestaje me
kao sjena, kad se odmièe; tjeraju me kao skakavce. **24** Koljena
moja iznemogoše od posta, i tijelo moje omrša. **25** Postadoh
potsmijeh njima; videæi me mašu glavom svojom. **26** Pomozi
mi, Gospode, Bože moj, spasi me po milosti svojoj. **27** Neka
poznadu da je ovo tvoja ruka, i ti, Gospode, da si ovo uèinio. **28**
Oni kunu, a ti blagoslovi; ustaju, ali nek se postide, i sluga se
tvoj obraduje. **29** Nek se protivnici moji obuku u sramotu, i kao
haljinom nek se pokriju stidom svojim. **30** Hvaliæu Gospoda
veoma ustima svojima, i usred mnogih slaviæu ga, **31** Jer stoji s
desne strane ubogome, da bi ga spasao od onijeh koji osuđuju
dušu njegovu.

110 Reèe Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne
strane, dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama
tvojima. **2** Skiptar sile daje ti Gospod sa Siona: vladaj sred
neprijatelja svojih. **3** U dan rata tvojega narod je tvoj gotov u
svetoj krasoti. Kao rosa zori iz utrobe, taka je u tebe mladost
tvoja. **4** Gospod se zakleo, i neæe se pokajati: ti si sveštenik
dovijeka po redu Melhisedekovu. **5** Gospod je tebi s desne
strane. Pobiæe u dan gnjeva svojega careve; **6** Sudiæe
narodima, napuniæe zemlju trupova; satræe glavu na zemlji
širokoj. **7** Iz potoka æe na putu piti, i zato æe podignuti glavu.

111 Hvalim te, Gospode, od svega srca na vijeæu
pravedniècom i na saboru. **2** Velika su djela Gospodnja, draga
svima koji ih ljube. **3** Djelo je njegovo slava i krasota, i pravda
njegova traje dovijeka. **4** Èudesa je svoja uèinio da se ne
zaborave; dobar je i milostiv Gospod. **5** Hranu daje onima koji
ga se boje, pamti uvijek zavjet svoj. **6** Silu djela svojih javio je
narodu svojemu davši im našljedstvo naroda. **7** Djela su ruku
njegovijeh istina i pravda; vjerne su sve zapovijesti njegove;
8 Tvrde su za vavijek vijeka, osnovane na istini i pravdi. **9**
Izbavljenje posla narodu svojemu; postavi zavavijek zavjet svoj.
Ime je njegovo sveto, i valja mu se klanjati. **10** Poèetak je
mudrosti strah Gospodnji; dobra su razuma svi koji ih tvore.
Hvala njegova traje dovijeka.

112 Blago èovjeku koji se boji Gospoda, kome su veoma
omiljele zapovijesti njegove. **2** Silno æe biti na zemlji sjeme
njegovo, rod pravednièki biæe blagosloven. **3** Obilje je i bogatstvo
u domu njegovu, i pravda njegova traje dovijeka. **4** U tami sjaje
vidjelo pravednicima od dobroga, milostivoga i pravednoga. **5**
Blago onome koji je milostiv i daje u zajam! On æe dati tvrðu
rijeèima svojim na sudu. **6** Jer neæe posrnuti dovijeka, pravednik
æe se spominjati uvijek. **7** Ne boji se zla glasa; srce je njegovo
stalno, uzda se u Gospoda. **8** Utvrðeno je srce njegovo, neæe
se pobojati, i vidjeæe kako padaju neprijatelji njegovi. **9** Prosipa,
daje ubogima; pravda njegova traje dovijeka, rog se njegov
uzvišuje u slavi. **10** Bezbožnik vidi i jedi se, škrguæe zubima
svojim, i sahne. Želja æe bezbožnicima propasti.

113 Hvalite, sluge Gospodnje, hvalite ime Gospodnje, **2** Da
bude ime Gospodnje blagosloveno otsad i dovijeka. **3** Od istoka
sunèanoga do zapada da se slavi ime Gospodnje. **4** Uzvišen je

nad svima narodima Gospod; svrh nebesa je slava njegova.
5 Ko je kao Gospod, Bog naš, koji sjedi na visini; **6** Koji se
sagiba da vidi što je na nebesima i na zemlji; **7** Koji iz praha
podiže ubogoga, i iz kala uzvišuje ništega; **8** I posađuje ga s
knezovima, s knezovima u narodu njegovu; **9** Od nerotkinje
naseljava kuæu, uèinivši je radosnom majkom sinovima. Aliluja!

114 Kad izađe Izrailj iz Misira, dom Jakovljev iz naroda tuđega,
2 Judeja postade svetinja Božija, Izrailj oblast njegova. **3** More
vidje i pobježe; Jordan se obrati natrag. **4** Gore skakaše kao
ovnovi, brdašca kao jaganjci. **5** Što ti bi, more, te pobježe i tebi,
Jordane, te se obrati natrag? **6** Gore, što skaèete kao ovnovi, i
brdašca, kao jaganjci? **7** Pred licem Gospodnjim drkæi, zemljo,
pred licem Boga Jakovljeva. **8** Koji pretvara kamen u jezero
vodeno, granit u izvor vodeni.

115 Ne nama, Gospode, ne nama, nego imenu svojemu daj
slavu, po milosti svojoj, po istini svojoj. **2** Zašto da govore narodi:
gdje li je Bog njihov? **3** Bog je naš na nebesima, tvori sve što
hoæe. **4** Idoli su njihovi srebro i zlato, djelo ruku èovjeèijih. **5**
Usta imaju, a ne govore; oèi imaju, a ne vide; **6** Uši imaju, a ne
èuju; nozdrve imaju, a ne mirišu; **7** Ruke imaju, a ne hvataju;
noge imaju, a ne hode, i ne puštaju glasa iz grla svojega. **8**
Taki su i oni koji ih grade, i svi koji se uzdaju u njih. **9** Dome
Izrailjev, uzdaj se u Gospoda; on im je pomoæ i štit. **10** Dome
Aronov, uzdaj se u Gospoda; on im je pomoæ i štit. **11** Koji se
bojite Gospoda, uzdajte se u Gospoda; on im je pomoæ i štit. **12**
Gospod nas se opominje, blagosilja nas, blagosilja dom Izrailjev,
blagosilja dom Aronov; **13** Blagosilja one koji se boje Gospoda,
male i velike. **14** Da vam Gospod umnoži blagoslove, vama i
sinovima vašim! **15** Gospod da vas blagoslovi, tvorac neba i

zemlje! **16** Nebo je nebo Gospodnje, a zemlju je dao sinovima
èovjeèijim. **17** Neæe te mrtvi hvaliti, Gospode, niti oni koji siðu
onamo gdje se muèi. **18** Nego æemo mi blagosiljati Gospoda
otsad i dovijeka. Aliluja!

116 Milo mi je što Gospod usliši molitveni glas moj; **2** Što
prignu k meni uho svoje; i zato æu ga u sve dane svoje prizivati.
3 Opkoliše me bolesti smrtne, i jadi pakleni zadesiše me, naiðoh
na tugu i muku; **(Sheol h7585)** **4** Ali prizvah ime Gospodnje:
Gospode! izbavi dušu moju! **5** Dobar je Gospod i pravedan, i Bog
je naš milostiv; **6** Èuva proste Gospod; bijah u nevolji, i pomože
mi. **7** Vrati se, dušo moja, u mir svoj! jer je Gospod dobrotvor
tvoj! **8** Ti si izbavio dušu moju od smrti, oko moje od suza,
nogu moju od spoticanja. **9** Hodiæu pred licem Gospodnjim
po zemlji živijeh. **10** Vjerovah kad govorih: u ljutoj sam nevolji.
11 Rekoh u smetnji svojoj: svaki je èovjek laža. **12** Šta æu
vratiti Gospodu za sva dobra što mi je uèinio? **13** Uzeæu èašu
spasenja, i prizvaæu ime Gospodnje. **14** Izvršiæu obeæanja
svoja Gospodu pred svijem narodom njegovijem. **15** Skupa je
pred Gospodom smrt svetaca njegovijeh. **16** O Gospode! ja
sam sluga tvoj, ja sam sluga tvoj, sin sluškinje tvoje; raskovao
si s mene okove moje. **17** Žrtvu za hvalu prinijeæu tebi, i ime
Gospodnje prizvaæu. **18** Izvršiæu obeæanja svoja Gospodu pred
svijem narodom njegovijem, **19** U dvoru doma Gospodnjega,
usred tebe, Jerusalime. Aliluja!

117 Hvalite Gospoda svi narodi, slavite ga sva plemena; **2**
Jer je velika milost njegova k nama, i istina Gospodnja traje
dovijeka. Aliluja!

118 Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je dovijeka milost
njegova. **2** Neka reèe Izrailj da je dovijeka milost njegova; **3**

Neka reèe dom Aronov da je dovijeka milost njegova; **4** Neka
reku svi koji se boje Gospoda da je dovijeka milost njegova.
5 Iz tjeskobe povikah ka Gospodu i usliši me, izvede me na
prostrano mjesto Gospod. **6** Gospod je sa mnom, ne bojim se;
šta æe mi uèiniti èovjek? **7** Gospod mi je pomoænik: slobodno
æu gledati u neprijatelje svoje. **8** Bolje je uzdati se u Gospoda
negoli se oslanjati na èovjeka; **9** Bolje je uzdati se u Gospoda
negoli se oslanjati na knezove. **10** Svi me narodi opkoliše; ali ih
u ime Gospodnje razbih. **11** Optekoše, opkoliše me; ali ih u ime
Gospodnje razbih. **12** Opkoliše me kao pèele sat, i ugasiše se
kao oganj u trnju: u ime ih Gospodnje razbih. **13** Otisnuo si me
da padnem, ali me Gospod prihvati. **14** Gospod je hvala moja i
pjesma; on mi postade spasitelj. **15** Glas radosti i spasenja èuje
se u kolibama pravednièkim: “desnica Gospodnja daje silu; **16**
Desnica Gospodnja uzvišuje, desnica Gospodnja daje silu.” **17**
Neæu umrijeti, nego æu živ biti, i kazivati djela Gospodnja. **18**
Karajuæi pokara me Gospod; ali me smrti ne dade. **19** Otvorite
mi vrata od pravde, uæi æu na njih, slaviæu Gospoda. **20** “Evo
vrata Gospodnja, na koja ulaze pravednici!” **21** Hvalim te, što
si me uslišio, i postao mi spasitelj. **22** Kamen koji odbaciše
zidari, posta glava od ugla. **23** To bi od Gospoda i divno je u
našim oèima. **24** Evo dan, koji stvori Gospod! Radujmo se i
veselimo se u nj! **25** O Gospode, pomozi! o Gospode, daj da
bude u napredak! **26** Blagosloven koji ide u ime Gospodnje!
Blagosiljamo vas iz doma Gospodnjega. **27** Gospod je Bog
krjepak, i on nas obasja; žrtvu prazniènu, vezanu vrvcama,
vodite k rogovima žrtveniku. **28** Ti si Bog moj, tebe hvalim, Bože
moj, tebe uzvišujem. **29** Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je
milost njegova dovijeka.

119 Blago onima kojima je put èist, koji hode u zakonu
Gospodnjem. **2** Blago onima koji èuvaju otkrivenja njegova,
svijem srcem traže ga; **3** Koji ne èine bezakonja, hode putovima
njegovijem! **4** Ti si dao zapovijesti svoje, da se èuvaju dobro. **5**
Kad bi putovi moji bili upravljeni da èuvam naredbe tvoje! **6**
Onda se ne bih postidio, pazeæi na zapovijesti tvoje; **7** Hvalio
bih te s pravijem srcem, uèeæi se pravednijem zakonima tvojim.
8 Èuvaæu naredbe tvoje, nemoj me ostaviti sasvijem. **9** Kako
æe mladiæ oèistiti put svoj? Vladajuæi se po tvojim rijeèima.
10 Svijem srcem svojim tražim tebe, ne daj mi da zađem od
zapovijesti tvojih. **11** U srce svoje zatvorio sam rijeè tvoju, da ti
ne griješim. **12** Blagosloven si, Gospode! nauèi me naredbama
svojim. **13** Ustima svojim javljam sve sudove usta tvojih. **14** Na
putu otkrivenja tvojih radujem se kao za veliko bogatstvo. **15** O
zapovijestima tvojim razmišljam, i pazim na putove tvoje. **16**
Naredbama tvojim tješim se, ne zaboravljam rijeèi tvoje. **17** Uèini
milost sluzi svojemu, da bih živio i èuvao rijeè tvoju. **18** Otvori
oèi moje, da bih vidio èudesa zakona tvojega; **19** Gost sam na
zemlji, nemoj sakriti od mene zapovijesti svojih. **20** Iznemože
duša moja želeæi bez prestanka poznati sudove tvoje. **21** Ti
si strašan prokletim oholicama, koje zastranjuju od zapovijesti
tvojih. **22** Odvrati od mene rug i sramotu, jer èuvam otkrivenja
tvoja. **23** Sjede knezovi i dogovaraju se na mene; a sluga tvoj
razmišlja o naredbama tvojim. **24** Otkrivenja su tvoja utjeha
moja, savjetnici moji. **25** Duša moja leži u prahu; oživi me po
rijeèi svojoj. **26** Kazujem putove svoje, i èuješ me; nauèi me
naredbama svojim. **27** Urazumi me o putu zapovijesti svojih, i
razmišljaæu o èudesima tvojim. **28** Suze proliva duša moja od
tuge, okrijepi me po rijeèi svojoj. **29** Put lažni ukloni od mene i

zakon svoj daruj mi. **30** Put istini izbrah, zakone tvoje tražim.
31 Prionuh za otkrivenja tvoja, Gospode; nemoj me osramotiti.
32 Putem zapovijesti tvojih trèim, jer si raširio srce moje. **33**
Pokaži mi, Gospode, put naredaba svojih, da ga se držim do
kraja. **34** Urazumi me, i držaæu se zakona tvojega, i èuvati ga
svijem srcem. **35** Postavi me na stazu zapovijesti svojih, jer mi je
ona omiljela. **36** Privij srce moje k otkrivenjima svojim, a ne k
lakomstvu. **37** Odvrati oèi moje da ne gledaju ništavila, putem
svojim oživi me. **38** Ispuni sluzi svojemu rijeè svoju da te se boji.
39 Ukloni rug moj, kojega se plašim; jer su sudovi tvoji blagi. **40**
Mile su mi zapovijesti tvoje, pravdom svojom oživi me. **41** Neka
dođe na me milost tvoja, Gospode, pomoæ tvoja po rijeèi tvojoj.
42 I ja æu odgovoriti onome koji me ruži; jer se uzdam u rijeè
tvoju. **43** Nemoj uzeti nigda od usta mojih rijeèi istine, jer èekam
sudove tvoje. **44** I èuvaæu zakon tvoj svagda, dovijeka i bez
prestanka. **45** Hodiæu slobodno, jer tražim zapovijesti tvoje.
46 Govoriæu o otkrivenjima tvojim pred carevima, i neæu se
stidjeti. **47** Tješiæu se zapovijestima tvojim, koje ljubim. **48** Ruke
svoje pružam k zapovijestima tvojim, koje ljubim, i razmišljam o
naredbama tvojim. **49** Opomeni se rijeèi svoje k sluzi svojemu,
na koju si mi zapovjedio da se oslanjam. **50** U nevolji mojoj
tješi me što me rijeè tvoja oživljava. **51** Oholi mi se rugaju
veoma; ali ja ne otstupam od zakona tvojega. **52** Pamtim sudove
tvoje od iskona, Gospode, i tješim se. **53** Gnjev me obuzima
na bezbožnike, koji ostavljaju zakon tvoj. **54** Naredbe su tvoje
pjesma moja u putnièkom stanu mojem. **55** Noæu pominjem ime
tvoje, Gospode, i èuvam zakon tvoj. **56** To je moje, da èuvam
zapovijesti tvoje. **57** Dio moj ti si, Gospode; naumio sam èuvati
rijeèi tvoje. **58** Molim ti se iz svega srca, smiluj se na me po rijeèi

svojoj. **59** Razmatram putove svoje, i obraæam noge svoje k
otkrivenjima tvojim. **60** Hitim, i ne zatežem se èuvati zapovijesti
tvoje. **61** Mreže bezbožnièke opkoliše me, ali zakona tvojega ne
zaboravljam. **62** U po noæi ustajem da te slavim za pravedne
sudove tvoje. **63** U zajednici sam sa svima koji se tebe boje i koji
èuvaju zapovijesti tvoje. **64** Dobrote je tvoje, Gospode, puna sva
zemlja; naredbama svojim nauèi me. **65** Uèinio si dobro sluzi
svojemu, Gospode, po rijeèi svojoj. **66** Dobroj misli i znanju nauèi
me, jer zapovijestima tvojim vjerujem. **67** Prije stradanja svojega
lutah, a sad èuvam rijeè tvoju. **68** Ti si dobar, i dobro èiniš; nauèi
me naredbama svojim. **69** Oholi pletu na mene laž, ali se ja
svijem srcem držim zapovijesti tvojih. **70** Zadriglo je srce njihovo
kao salo, a ja se tješim zakonom tvojim. **71** Dobro mi je što
stradam, da se nauèim naredbama tvojim. **72** Miliji mi je zakon
usta tvojih nego tisuæe zlata i srebra. **73** Ruke tvoje stvorile su
me i naèinile me; urazumi me, i nauèiæu se zapovijestima tvojim.
74 Koji se tebe boje, vidjeæe me, i radovaæe se što se uzdam u
tvoju rijeè. **75** Znam da su sudovi tvoji, Gospode, pravedni, i
po pravdi me karaš. **76** Neka bude dobrota tvoja utjeha moja,
kao što si rekao sluzi svojemu. **77** Neka dođe k meni milosrđe
tvoje, i oživim; jer je zakon tvoj utjeha moja. **78** Nek se postide
oholi; jer me bez krivice oboriše. Ja razmišljam o zapovijestima
tvojim. **79** Nek se obrate k meni koji se tebe boje, i koji znadu
otkrivenja tvoja. **80** Srce moje neka bude savršeno u naredbama
tvojim, da se ne postidim. **81** Èezne duša moja za spasenjem
tvojim, rijeè tvoju èekam. **82** Èeznu oèi moje za rijeèju tvojom;
govorim: kad æeš me utješiti? **83** Postadoh kao mijeh u dimu,
ali tvojih naredaba ne zaboravih. **84** Koliko æe biti dana sluge
tvojega? Kad æeš suditi onima koji me gone? **85** Oholi iskopaše

mi jamu nasuprot zakonu tvojemu. **86** Sve su zapovijesti tvoje
istina; bez krivice me gone, pomozi mi. **87** Umalo me ne ubiše
na zemlji, ali ja ne ostavljam zapovijesti tvojih. **88** Po milosti
svojoj oživi me, i èuvaæu otkrivenja usta tvojih. **89** Dovijeka je,
Gospode, rijeè tvoja utvrðena na nebesima, **90** Od koljena do
koljena istina tvoja; ti si postavio zemlju, i stoji. **91** Po tvojoj
naredbi sve stoji sad; jer sve služi tebi. **92** Da nije zakon tvoj
bio utjeha moja, poginuo bih u nevolji svojoj. **93** Zapovijesti
tvojih neæu zaboraviti dovijeka, jer me njima oživljavaš. **94** Ja
sam tvoj, pomozi mi, jer tražim zapovijesti tvoje. **95** Bezbožnici
gledaju da me ubiju; a ja razmišljam o tvojim otkrivenjima. **96**
Svemu savršenome vidjeh kraj; ali je zapovijest tvoja veoma
široka. **97** Kako ljubim zakon tvoj! Vas dan mislim o njemu. **98**
Zapovijest tvoja èini me mudrijega od neprijatelja mojih; jer je sa
mnom uvijek. **99** Razumniji postah od svijeh uèitelja svojih; jer
razmišljam o tvojim otkrivenjima. **100** Mudriji sam od staraca; jer
zapovijesti tvoje èuvam. **101** Od svakoga zloga puta zaustavljam
noge svoje, da bih èuvao rijeè tvoju. **102** Od naredaba tvojih ne
otstupam; jer si me ti nauèio. **103** Kako su slatke jeziku mojemu
rijeèi tvoje, slaðe od meda ustima mojima! **104** Od zapovijesti
tvojih postadoh razuman; toga radi mrzim na svaki put lažni. **105**
Rijeè je tvoja žižak nozi mojoj, i vidjelo stazi mojoj. **106** Zakleh
se da æu èuvati naredbe pravde tvoje, i izvršiæu. **107** Poništen
sam veoma, Gospode, oživi me po rijeèi svojoj. **108** Neka ti bude
ugodna, Gospode, dobrovoljna žrtva usta mojih, i sudovima
svojim nauèi me. **109** Duša je moja u ruci mojoj neprestano u
nevolji; ali zakona tvojega ne zaboravljam. **110** Bezbožnici su mi
metnuli zamku; ali od zapovijesti tvojih ne zastranih. **111** Prisvojih
otkrivenja tvoja zavavijek; jer su radost srcu mojemu. **112** Privolio

sam srce svoje da tvori naredbe tvoje navijek, do kraja. **113** Koji
prestupaju zakon, ja na njih mrzim, a zakon tvoj ljubim. **114** Ti
si zaklon moj i štit moj; rijeè tvoju èekam. **115** Idite od mene,
bezakonici! I èuvaæu zapovijesti Boga svojega. **116** Ukrijepi me
po rijeèi svojoj i biæu živ, i nemoj me osramotiti u nadanju mom.
117 Utvrdi me, i spašæu se, i razmišljaæu o naredbama tvojim
bez prestanka. **118** Obaraš sve koji otstupaju od naredaba tvojih;
jer su pomisli njihove laž. **119** Kao gar bacaš sve bezbožnike
na zemlji; toga radi omilješe mi otkrivenja tvoja. **120** Drkæe od
straha tvojega tijelo moje, i sudova tvojih bojim se. **121** Èinim
sud i pravdu, ne daj me onima koji me gone. **122** Odbrani slugu
svojega na dobro njegovo, da mi ne èine sile oholi. **123** Oèi moje
èeznu za spasenjem tvojim i za rijeèju pravde tvoje. **124** Uèini
sluzi svojemu po milosti svojoj, i naredbama svojim nauèi me.
125 Ja sam sluga tvoj; urazumi me, i poznaæu otkrivenja tvoja.
126 Vrijeme je da Gospod radi; oboriše zakon tvoj. **127** Toga radi
ljubim zapovijesti tvoje veæma nego zlato i drago kamenje. **128**
Toga radi zapovijesti tvoje držim da su vjerne, na svaki put lažni
mrzim. **129** Divna su otkrivenja tvoja; zato ih èuva duša moja.
130 Rijeèi tvoje kad se javе, prosvjetljuju i urazumljuju proste.
131 Otvoram usta svoja da odahnem, jer sam žedan zapovijesti
tvojih. **132** Pogledaj me i smiluj se na me, kao što radiš s onima
koji ljube ime tvoje. **133** Tvrdi stope moje u rijeèi svojoj, i ne
daj nikakome bezakonju da oblada mnom. **134** Izbavi me od
nasilja ljudskoga, i èuvaæu zapovijesti tvoje. **135** Svjetlošæu lica
svojega obasjaj slugu svojega, i nauèi me naredbama svojim.
136 Oèi moje liju potoke, zato što ne èuvaju zakona tvojega.
137 Pravedan si, Gospode, i pravi su sudovi tvoji. **138** Javio si
pravdu u otkrivenjima svojim, i istinu cijelu. **139** Revnost moja

jede me, zato što moji neprijatelji zaboraviše rijeèi tvoje. **140**
Rijeè je tvoja veoma èista, i sluga je tvoj veoma ljubi. **141** Ja
sam malen i poništen, ali zapovijesti tvojih ne zaboravljam. **142**
Pravda je tvoja pravda vjeèna, i zakon tvoj istina. **143** Tuga i
nevolja nađe me, zapovijesti su tvoje utjeha moja. **144** Vjeèna je
pravda u otkrivenjima tvojim; urazumi me, i biæu živ. **145** Vièem
iz svega srca: usliši me, Gospode; saèuvaæu naredbe tvoje.
146 Prizivam te, pomozi mi; držaæu se otkrivenja tvojih. **147**
Pretjeèem svanuæe, i vièem; rijeè tvoju èekam. **148** Pretjeèu oèi
moje jutrenju stražu, da bih razmišljao o rijeèi tvojoj. **149** Èuj
glas moj po milosti svojoj, Gospode; po sudu svojemu oživi me.
150 Prikuèuju se koji ljube bezakonje; udaljili su se od zakona
tvojega. **151** Ti si blizu, Gospode, i sve su zapovijesti tvoje istina.
152 Odavna znam za otkrivenja tvoja, da si ih postavio zavavijek.
153 Pogledaj nevolju moju, i izbavi me, jer ne zaboravljam zakona
tvojega. **154** Primi se stvari moje, i odbrani me; po rijeèi svojoj
oživi me. **155** Daleko je od bezbožnika spasenje, jer se ne
drže naredaba tvojih. **156** Milosrđe je tvoje, Gospode, veliko; po
pravome sudu svom oživi me. **157** Mnogo je protivnika mojih i
neprijatelja mojih; ali ja ne otstupam od otkrivenja tvojih. **158**
Vidim odmetnike, i mrsko mi je; jer ne èuvaju rijeèi tvoje. **159**
Gledaj, kako ljubim zapovijesti tvoje, Gospode, po milosti svojoj
oživi me. **160** Osnova je rijeèi tvoje istina, i vjeèan je svaki
sud pravde tvoje. **161** Knezovi me gone ni za što, ali se srce
moje boji rijeèi tvoje. **162** Radujem se rijeèi tvojoj kao onaj koji
zadobije velik plijen. **163** Mrzim na laž i gadim se na nju, ljubim
zakon tvoj. **164** Sedam puta na dan hvalim te za sudove pravde
tvoje. **165** Velik mir imaju oni koji ljube zakon tvoj, i u njih nema
spoticanja. **166** Èekam spasenje tvoje, Gospode, i zapovijesti

tvoje izvršujem. **167** Duša moja èuva otkrivenja tvoja, i ja ih
ljubim veoma. **168** Èuvam zapovijesti tvoje i otkrivenja; jer su svi
putovi moji pred tobom. **169** Neka izađe tužnjava moja preda te,
Gospode! Po rijeèi svojoj urazumi me. **170** Neka dođe moljenje
moje preda te! Po rijeèi svojoj izbavi me. **171** Usta æe moja
pjevati hvalu, kad me nauèiš naredbama svojim. **172** Jezik æe
moj kazivati rijeè tvoju, jer su sve zapovijesti tvoje pravedne. **173**
Neka mi bude ruka tvoja u pomoæi; jer mi omilješe zapovijesti
tvoje; **174** Žedan sam spasenja tvojega, Gospode, i zakon je tvoj
utjeha moja. **175** Neka živi duša moja i tebe hvali, i sudovi tvoji
neka mi pomogu. **176** Zađoh kao ovca izgubljena: traži slugu
svojega; jer zapovijesti tvojih ne zaboravih.

120 Ka Gospodu zavikah u nevolji svojoj, i usliši me. **2**
Gospode! izbavi dušu moju od usta lažljivijeh i od jezika lukavoga.
3 Šta æe ti dati i šta æe ti prinijeti jezik lukavi? **4** On je kao oštre
strijele u jakoga, kao ugljevlje smrekovo. **5** Teško meni kad sam
tuđin kod Meseha, živim kod šatora Kidarskih. **6** Dugo je živjela
duša moja s onima koji mrze na mir. **7** Ja sam miran; ali kad
stanem govoriti, u njih je rat.

121 Podižem oèi svoje ka gorama, odakle mi dolazi pomoæ.
2 Pomoæ je meni od Gospoda, koji je stvorio nebo i zemlju. **3**
Neæe dati da popuzne noga tvoja; ne drijemlje èuvar tvoj. **4**
Gle, ne drijemlje i ne spava èuvar Izrailjev. **5** Gospod je èuvar
tvoj, Gospod je sjen tvoj, on ti je s desne strane. **6** Danju te
neæe sunce ubiti ni mjesec noæu. **7** Gospod æe te saèuvati
od svakoga zla, saèuvaæe dušu tvoju Gospod. **8** Gospod æe
èuvati ulazak tvoj i izlazak tvoj, otsad i dovijeka.

122 Obradovah se kad mi rekoše: hajdemo u dom Gospodnji!
2 Evo, stoje noge naše na vratima tvojim, Jerusalime! **3**

Jerusalim je izidan, kao grad sliven u jednu zgradu. **4** Onamo
idu plemena, plemena Gospodnja, po naredbi Izrailjevoj da slave
ime Gospodnje. **5** Ondje stoje prijestoli sudski, prijestoli doma
Davidova. **6** Ištite mira Jerusalimu; neka bude dobro onima
koji ljube tebe! **7** Neka bude mir oko zidova tvojih, i èestitost u
dvorima tvojim! **8** Radi braæe svoje, i prijatelja svojih govorim:
mir ti! **9** Radi doma Gospoda Boga našega želim ti dobro.

123 K tebi podižem oèi svoje, koji živiš na nebesima! **2** Kao
što su oèi slugama uprte u ruku gospodara njihovijeh, kao oèi
sluškinjine u ruku gospođe njezine, tako su oèi naše u Gospoda
Boga našega, dok se smiluje na nas. **3** Smiluj se na nas,
Gospode, smiluj se na nas, jer smo se dovoljno napitali sramote;
4 Dovoljno se napitala duša naša ruga od ponositijeh, i sramote
od oholijeh.

124 Da nije bio Gospod s nama, neka reèe Izrailj, **2** Da nije bio
Gospod s nama, kad ljudi ustaše na nas, **3** Žive bi nas proždrli,
kad se raspali gnjev njihov na nas; **4** Potopila bi nas voda,
rijeka bi pokrila dušu našu; **5** Pokrila bi dušu našu silna voda. **6**
Blagosloven Gospod, koji nas ne dade zubima njihovijem da
nas rastržu! **7** Duša se naša izbavi kao ptica iz zamke lovaèke;
zamka se raskide, i mi se izbavismo. **8** Pomoæ je naša u imenu
Gospodnjem, koji je stvorio nebo i zemlju.

125 Ko se uzda u Gospoda, on je kao gora Sion, ne pomješta
se, ostaje dovijeka. **2** Oko Jerusalima su gore, i Gospod je
oko naroda svojega otsad i dovijeka. **3** Jer neæe ostati skiptar
bezbožnièki nad dijelom pravedniècim, da ne bi pravednici pružili
ruke svoje na bezakonje. **4** Uèini, Gospode, dobro dobrima i
onima koji su prava srca. **5** A koji svræu na krive pute, otjeraæe
Gospod s onima koji èine bezakonje. Mir Izrailju!

126 Kad vraæaše Gospod roblje Sionsko, bijasmo kao u snu.
2 Tada usta naša bijahu puna radosti, i jezik naš pjevanja. Tada
govorahu po narodima: veliko djelo èini Gospod na njima. **3**
Veliko djelo èini Gospod na nama; razveselismo se. **4** Vraæaj,
Gospode, roblje naše, kao potoke na sasušenu zemlju. **5** Koji su
sa suzama sijali, neka žanju s pjevanjem. **6** Ide i plaèe koji nosi
sjeme da sije; poæi æe s pjesmom noseæi snopove svoje.

127 Ako Gospod neæe graditi doma, uzalud se muèe koji
ga grade; ako neæe Gospod èuvati grada, uzalud ne spava
stražar. **2** Uzalud ranite, dockan liježete, jedete hljeb umorni;
milome svojemu on daje san. **3** Evo našljedstva od Gospoda:
djeca, porod je dar od njega. **4** Što su strijele u ruci jakome, to
su sinovi mladi. **5** Blago èovjeku koji je njima napunio tul svoj!
Neæe se osramotiti kad se stanu razgovarati s neprijateljima na
vratima.

128 Blago svakome, koji se boji Gospoda, koji hodi putovima
njegovijem! **2** Jer æe jesti od trudova ruku svojih. Blago tebi, i
dobro ti je. **3** Žena je tvoja kao rodna loza usred doma tvojega;
sinovi tvoji kao grane maslinove oko stola tvojega. **4** Gle, tako
æe biti blagosloven èovjek koji se boji Gospoda. **5** Blagosloviæe
te Gospod sa Siona, i gledaæeš dobro Jerusalimsko u sve dane
života svojega; **6** Vidjeæeš sinove u sinova svojih. Mir Izrailju!

129 Mnogo mi dosaðivaše od mladosti moje, neka reèe Izrailj,
2 Mnogo mi dosaðivaše od mladosti moje, ali me ne svladaše. **3**
Na leðima mojim oraše oraèi, i vodiše duge brazde svoje. **4**
Gospod je pravedan; isijeèe konopce bezbožnièke. **5** Postidjeæe
se, odbiæe se svi koji nenavide Sion. **6** Biæe kao trava na
krovovima, koja se sasušuje prije nego se poèupa, **7** Od koje
neæe žetelac napuniti ruke svoje, niti naruèja svojega vezilac;

8 I koji prolaze neæe reæi: “Blagoslov Gospodnji na vama!
blagosiljamo vas imenom Gospodnjim.”

130 Iz dubine vièem k tebi, Gospode! 2 Gospode! èuj glas
moj. Neka paze uši tvoje na glas moljenja mojega. 3 Ako æeš na
bezakonje gledati, Gospode: Gospode, ko æe ostati? 4 Ali je u
tebe praštanje, da bi te se bojali. 5 Èekam Gospoda; èeka duša
moja; uzdam se u rijeè njegovu. 6 Duša moja èeka Gospoda
veæma nego straže jutrnje, koje straže jutrom. 7 Neka èeka
Izrailj Gospoda; jer je u Gospoda milost, i velik je u njega otkup.
8 I on æe otkupiti Izrailja od svijeh bezakonja njegovijeh.

131 Gospode! ne nadima se srce moje, niti se uznose oèi
moje; niti idem na veliko, ni na ono što je više od mene. 2
Smjeran sam i krotak dušom svojom, kao dijete kraj matere; kao
dijete duša je moja u meni. 3 Nek se uzda Izrailj u Gospoda
otsad i dovijeka.

132 Opomeni se, Gospode, Davida i sve smjernosti njegove,
2 Kako se kunijaše Gospodu, i zavjetovaše Bogu Jakovljevu:
3 “Neæu uæi u šator doma svojega, niti æu leæi na postelju
odra svojega; 4 Neæu dati sna oèima svojima, ni vjeđama
svojima drijema; 5 Dok ne nađem mjesta Gospodu, stana
Bogu Jakovljevu.” 6 Evo, èusmo da je u Jefremovoj zemlji,
nađosmo ga na poljima Kirijat-Jarimskim. 7 Uđimo u stan njegov,
poklonimo se podnožju nogu njegovijeh. 8 Stani, Gospode, na
poèivalištu svojem, ti i kovèeg sile tvoje. 9 Sveštenici tvoji nek se
obuku u pravdu, i sveci tvoji nek se raduju. 10 Radi Davida sluge
svojega nemoj odvratiti lica od pomazanika svojega. 11 Zakle
se Gospod Davidu u istini, od koje neæe otstupiti; od poroda
tvojega posadiæu na prijestolu tvojemu. 12 Ako sinovi tvoji

ušèuvaju zavjet moj i otkrivenja moja kojima æu ih nauèiti, onda
æe i sinovi njihovi dovijeka sjedjeti na prijestolu svom. **13** Jer je
izabrao Gospod Sion, i omilje mu živjeti na njemu. **14** Ovo je
poèivalište moje uvijek, ovdje æu se naseliti; jer mi je omiljelo. **15**
Hranu æu njegovu blagosloviti, ništa njegove nasitiæu hljeba. **16**
Sveštenike æu njegove obuæi u spasenje, i sveti æe se njegovi
radovati. **17** Tu æu uèiniti da uzraste rog Davidu, postaviæu
vidjelo pomazaniku svojemu. **18** Neprijatelje æu njegove obuæi
u sramotu; a na njemu æe cvjetati vijenac njegov.

133 Kako je lijepo i krasno kad sva braæa žive zajedno! **2** Kao
dobro ulje na glavi, koje se staèe na bradu, bradu Aronovu, koje
se staèe na skut od haljine njegove; **3** Kao rosa na Ermonu, koja
slazi na gore Sionske. Jer je ondje utvrdio Gospod blagoslov i
život dovijeka.

134 Sad blagosiljajte Gospoda, sve sluge Gospodnje, koje
stojite u domu Gospodnjem noæu. **2** Podignite ruke svoje k
svetinji, i blagosiljajte Gospoda. **3** Blagosloviæe te sa Siona
Gospod, koji je stvorio nebo i zemlju.

135 Hvalite ime Gospodnje, hvalite, sluge Gospodnje, **2** Koji
stojite u domu Gospodnjem, u dvorima doma Boga našega. **3**
Hvalite Gospoda, jer je dobar Gospod; pojte imenu njegovu, jer
je slatko. **4** Jer Jakova izabra sebi Gospod, Izrailja za dostojanje
svoje. **5** Jer poznah da je velik Gospod, i Gospod naš svrh svijeh
bogova. **6** Što god hoæe, sve Gospod èini, na nebesima i na
zemlji, u morima i u svima bezdanima. **7** Izvodi oblake od kraja
zemlje, munje èini usred dažda, izvodi vjetar iz staja njegovijeh.
8 On pobi prvence u Misiru od èovjeka do živinèeta. **9** Pokaza
znake i èudesa usred tebe, Misire, na Faraonu i na svijem
slugama njegovijem. **10** Pobi narode velike, i izgubi careve jake:

11 Siona, cara Amorejskoga, i Oga, cara Vasanskoga, i sva
carstva Hananska; **12** I dade zemlju njihovu u dostojanje, u
dostojanje Izrailju, narodu svojemu. **13** Gospode! ime je tvoje
vjeèno; Gospode! spomen je tvoj od koljena do koljena. **14** Jer
æe suditi Gospod narodu svojemu, i na sluge svoje smilovaæe
se. **15** Idoli su neznabožaèki srebro i zlato, djelo ruku èovjeèijih;
16 Usta imaju, a ne govore; oèi imaju, a ne vide; **17** Uši imaju, a
ne èuju; niti ima dihanja u ustima njihovijem. **18** Kakvi su oni
onaki su i oni koji ih grade, i svi koji se uzdaju u njih. **19** Dome
Izrailjev, blagosiljaj Gospoda; dome Aronov, blagosiljaj Gospoda;
20 Dome Levijev, blagosiljaj Gospoda; koji se bojite Gospoda,
blagosiljajte Gospoda. **21** Blagosloven Gospod na Sionu, koji
živi u Jerusalimu! Aliluja!

136 Slavite Gospoda, jer je dobar; jer je dovijeka milost
njegova; **2** Slavite Boga nad bogovima; jer je dovijeka milost
njegova. **3** Slavite gospodara nad gospodarima; jer je dovijeka
milost njegova; **4** Onoga, koji jedan tvori èudesa velika; jer je
dovijeka milost njegova; **5** Koji je stvorio nebesa premudro; jer je
dovijeka milost njegova; **6** Utvrdio zemlju na vodi; jer je dovijeka
milost njegova; **7** Stvorio velika vidjela; jer je dovijeka milost
njegova; **8** Sunce, da upravlja danom; jer je dovijeka milost
njegova; **9** Mjesec i zvijezde, da upravljaju noæu; jer je dovijeka
milost njegova; **10** Koji pobi Misir u prvencima njegovijem; jer je
dovijeka milost njegova; **11** Izvede iz njega Izrailja; jer je dovijeka
milost njegova; **12** Rukom krjepkom i mišicom podignutom; jer je
dovijeka milost njegova; **13** Koji razdvoji Crveno More; jer je
dovijeka milost njegova; **14** I provede Izrailja kroz sred njega; jer
je dovijeka milost njegova; **15** A Faraona i vojsku njegovu vrže u
More Crveno; jer je dovijeka milost njegova; **16** Prevede narod

svoj preko pustinje; jer je dovijeka milost njegova; **17** Pobi careve
velike; jer je dovijeka milost njegova; **18** I izgubi careve znatne;
jer je dovijeka milost njegova; **19** Siona cara Amorejskoga; jer
je dovijeka milost njegova; **20** I Oga cara Vasanskoga; jer je
dovijeka milost njegova; **21** I dade zemlju njihovu u dostojanje;
jer je dovijeka milost njegova; **22** U dostojanje Izrailju, sluzi
svojemu; jer je dovijeka milost njegova; **23** Koji nas se opomenu
u poniženju našem; jer je dovijeka milost njegova; **24** I izbavi
nas od neprijatelja naših; jer je dovijeka milost njegova; **25** Koji
daje hranu svakomu tijelu; jer je dovijeka milost njegova; **26**
Slavite Boga nebeskoga; jer je dovijeka milost njegova.

137 Na vodama Vavilonskim sjeđasmo i plakasmo opominjuæi
se Siona. **2** O vrbama sred njega vješasmo harfe svoje. **3**
Ondje iskahu koji nas zarobiše da pjevamo, i koji nas oboriše da
se veselimo: “pjevajte nam pjesmu Sionsku.” **4** Kako æemo
pjevati pjesmu Gospodnju u zemlji tuðoj? **5** Ako zaboravim
tebe, Jerusalime, neka me zaboravi desnica moja. **6** Neka
prione jezik moj za usta moja, ako tebe ne uspamtim, ako
ne uzdržim Jerusalima svrh veselja svojega. **7** Napomeni,
Gospode, sinovima Edomovijem dan Jerusalimski, kad govoriše:
raskopajte, raskopajte ga do temelja. **8** Kæeri Vavilonska,
krvnico, blago onome ko ti plati za djelo koje si nama uèinila! **9**
Blago onome koji uzme i razbije djecu tvoju o kamen.

138 Slavim te, Gospode, od svega srca svojega, pred
bogovima pjevam tebi. **2** Poklanjam se pred svetom crkvom
tvojom, i slavim ime tvoje, za dobrotu tvoju i za istinu tvoju; jer si
po svakom imenu svom podigao rijeè svoju. **3** U dan, u koji
zazvah, ti si me uslišio, dunuo slobodu u dušu moju. **4** Slaviæe
te, Gospode, svi carevi zemaljski, kad èuju rijeèi usta tvojih; **5** I

pjevaæe putove Gospodnje, jer je velika slava Gospodnja. **6** Jer
je visok Gospod, i vidi niskoga, i visokoga izdaleka poznaje. **7**
Ako poðem u tuzi, ti æeš me oživiti; na zloæu neprijatelja mojih
pružiæeš ruku svoju i zakloniæe me desnica tvoja. **8** Gospod
æe svršiti za mene. Gospode! milost je tvoja dovijeka; djela ruku
svojih ne ostavljaj.

139 Gospode! ti me kušaš i znaš. **2** Ti znaš kad sjedem i
kad ustanem; ti znaš pomisli moje izdaleka; **3** Kad hodim i
kad se odmaram, ti si oko mene, i sve putove moje vidiš. **4**
Još nema rijeèi na jeziku mom, a ti, Gospode, gle, veæ sve
znaš. **5** Sastrag i sprijed ti si me zaklonio, i stavio na me ruku
svoju. **6** Èudno je za me znanje tvoje, visoko, ne mogu da ga
dokuèim. **7** Kuda bih otišao od duha tvojega, i od lica tvojega
kuda bih utekao? **8** Da izaðem na nebo, ti si ondje. Da siðem
u pakao, ondje si. **(Sheol h7585)** **9** Da se dignem na krilima od
zore, i preselim se na kraj mora: **10** I ondje æe me ruka tvoja
voditi, i držati me desnica tvoja. **11** Da reèem: da ako me mrak
sakrije; ali je i noæ kao vidjelo oko mene. **12** Ni mrak neæe
zamraèiti od tebe, i noæ je svijetla kao dan: mrak je kao vidjelo.
13 Jer si ti stvorio što je u meni, sastavio si me u utrobi matere
moje. **14** Hvalim te, što sam divno sazdan. Divna su djela tvoja, i
duša moja to zna dobro. **15** Nijedna se kost moja nije sakrila od
tebe, ako i jesam sazdan tajno, otkan u dubini zemaljskoj. **16**
Zametak moj vidješe oèi tvoje, u knjizi je tvojoj sve to zapisano, i
dani zabilježeni, kad ih još nije bilo nijednoga. **17** Kako su mi
nedokuèljive pomisli tvoje, Bože! Kako im je velik broj! **18** Da
ih brojim, više ih je nego pijeska. Kad se probudim, još sam s
tobom. **19** Da hoæeš, Bože, ubiti bezbožnika! Krvopije, idite od
mene. **20** Oni govore ružno na tebe; uzimaju ime tvoje uzalud

neprijatelji tvoji. **21** Zar da ne mrzim na one, koji na te mrze,
Gospode, i da se ne gadim na one koji ustaju na tebe? **22**
Punom mrzošæu mrzim na njih; neprijatelji su mi. **23** Okušaj me,
Bože, i poznaj srce moje, ispitaj me, i poznaj pomisli moje. **24** I
vidi jesam li na zlu putu, i vodi me na put vjeèni.

140 Izbavi me, Gospode, od èovjeka zloga, saèuvaj me od
nasilnika, **2** Koji pomišljaju zlo u srcu i svaki dan podižu rat; **3**
Oštre jezik svoj kao zmija, jed je aspidin u ustima njihovijem. **4**
Saèuvaj me, Bože, od ruku bezbožnièkih, od nasilnika sahrani
me, koji misle da potkinu noge moje. **5** Oholi mi namjestiše
zamke i prugla, metnuše mi mrežu na put, pređu razapeše mi. **6**
Rekoh Gospodu: ti si Bog moj, usliši, Gospode, glas moljenja
mojega. **7** Gospode, Gospode, krjepki spasitelju moj, zakloni
glavu moju u dan ratni! **8** Ne daj, Gospode, bezbožniku što želi,
ne daj mu da dokuèi što je naumio, da se ne uznose. **9** Otrov
onijeh što su oko mene, pogibao usta njihovijeh neka se obrati
na njih. **10** Neka padne na njih živo ugljevlje; neka ih on baci u
oganj, u propasti, da ne ustanu. **11** Èovjek jezièan neæe se
utvrditi na zemlji, nepravednoga æe zloæa uvaliti u pogibao.
12 Znam da æe Gospod pokazati pravdu nevoljnome i pravicu
ubogima. **13** Da! pravedni æe slaviti ime tvoje, pravi æe ostati
pred licem tvojim.

141 Gospode, vièem k tebi, pohiti k meni, èuj glas moljenja
mojega, kad vièem k tebi. **2** Nek izađe molitva moja kao kad
pred lice tvoje, dizanje ruku mojih kao prinos veèernji. **3** Postavi,
Gospode, stražu kod jezika mojega, èuvaj vrata usta mojih. **4**
Ne daj srcu mojemu da zastrani na zle pomisli, da èini djela
bezbožna s ljudima koji postupaju nepravedno; i da ne okusim
sladosti njihovijeh. **5** Neka me bije pravednik, to je milost; neka

me kara, to je ulje za glavu moju; glava moja neæe odbaciti, ako
æe i više; nego je molitva moja protiv zloæe njihove. **6** Rasuše
se po kamenijem vrletima sudije njihove, i èuše rijeèi moje
kako su blage. **7** Kao kad ko sijeèe i teše, tako se razletješe
kosti naše do èeljusti paklenijeh. **(Sheol h7585)** **8** Ali su k tebi,
Gospode, Gospode, upravljene oèi moje, u tebe se uzdam,
nemoj odbaciti duše moje. **9** Saèuvaj me od zamke, koju mi
metnuše, od lukavstva onijeh, koji èine bezakonje. **10** Pašæe u
mreže svoje bezbožnici, a ja æu jedan proæi.

142 Glasom svojim ka Gospodu vièem, glasom svojim
Gospodu se molim. **2** Izlivam pred njim moljenje svoje, tugu
svoju pred njim kazujem, **3** Kad iznemogne u meni duh moj.
Ti znaš stazu moju. Na putu, kojim hodim, sakriše mi zamku.
4 Pogledam nadesno, i vidim da me niko ne zna; nestade mi
utoèišta, niko ne mari za dušu moju. **5** Vièem k tebi, Gospode;
velim: ti si utoèište moje, dio moj na zemlji živijeh. **6** Èuj tužnjavu
moju; jer se muèim veoma. Izbavi me od onijeh koji me gone, jer
su jaèi od mene. **7** Izvedi iz tamnice dušu moju, da slavim ime
tvoje. Oko mene æe se skupiti pravednici, kad mi uèiniš dobro.

143 Gospode, usliši molitvu moju, primi moljenje moje po istini
svojoj, usliši me po pravdi svojoj. **2** I ne idi na sud sa slugom
svojim, jer se neæe opravdati pred tobom niko živ. **3** Neprijatelj
goni dušu moju, gazi u prah život moj, posađuje me u mrak,
kao davno pomrle. **4** Trne u meni duh moj, nestaje u meni srca
mojega. **5** Pominjem dane stare, prebrajam sve poslove tvoje,
razmišljam o djelima ruku tvojih. **6** Pružam k tebi ruke svoje;
duša je moja kao suha zemlja pred tobom. **7** Pohitaj, usliši me;
Gospode, nestaje duha mojega, nemoj odvratiti lica svojega od
mene; jer æu biti kao oni koji odlaze u grob. **8** Rano mi javi

milost svoju, jer se u tebe uzdam. Pokaži mi put, kojim da idem,
jer k tebi podižem dušu svoju. **9** Izbavi me od neprijatelja mojih,
Gospode, k tebi pritjeèem. **10** Nauèi me tvoriti volju tvoju, jer
si ti Bog moj; duh tvoj blagi neka me vodi po stazi pravoj. **11**
Imena radi svojega, Gospode, oživi me, po pravdi svojoj izvedi iz
muke dušu moju. **12** I po milosti svojoj istrijebi neprijatelje moje, i
pogubi sve koji muèe dušu moju, jer sam tvoj sluga.

144 Blagosloven Gospod, grad moj, koji uèi ruke moje boju,
prste moje ratu, **2** Dobrotvor moj i ograda moja, utoèište moje i
izbavitelj moj, štit moj, onaj, u koga se uzdam, koji mi pokorava
narod moj. **3** Gospode! šta je èovjek, te znaš za nj, i sin
smrtnoga, te ga paziš? **4** Èovjek je kao ništa; dani su njegovi
kao sjen, koji prolazi. **5** Gospode! savij nebesa svoja, i siði;
dotakni se gora, i zadimiæe se. **6** Sijevni munjom, i razagnaj ih;
pusti strijele svoje, i raspi ih. **7** Pruži ruku svoju s visine, izbavi
me i izvadi me iz vode velike, iz ruku tuðinaca, **8** Kojih usta
govore ništave stvari, i kojih je desnica desnica lažna. **9** Bože!
pjesmu novu pjevaæu ti, u psaltir od deset žica udaraæu tebi, **10**
Koji daješ spasenje carevima, i Davida slugu svojega izbavljaš
od ljutoga maèa. **11** Izbavi me i otmi me iz ruke tuðinaca, kojih
usta govore ništave stvari, i kojih je desnica desnica lažna. **12**
Sinovi naši neka budu kao bilje, koje veselo odraste u mladosti;
kæeri naše kao stupovi prekrasno izraðeni u dvoru; **13** Žitnice
naše pune, obilne svakim žitom; ovce naše nek se množe na
tisuæe i na sto tisuæa po stanovima našim. **14** Volovi naši neka
budu tovni; neka ne bude napadanja, ni bježanja, ni tužnjave po
ulicama našim. **15** Blago narodu, u kojega je sve ovako! Blago
narodu, u kojega je Gospod Bog!

145 Uzvišivaæu te, Bože moj, care moj, blagosiljaæu ime
tvoje od vijeka do vijeka. **2** Svaki æu te dan blagosiljati, i hvaliæu
ime tvoje dovijeka i bez prestanka. **3** Velik je Gospod, i valja ga
slaviti, i velièanstvo njegovo ne može se dosegnuti. **4** Od koljena
do koljena hvaliæe djela tvoja, i silu tvoju kazivati. **5** O visokoj
slavi tvojega velièanstva, i o divnim djelima tvojim razmišljam.
6 Pripovijedaæe silu èudesa tvojih, i ja æu velièanstvo tvoje
kazivati. **7** Hvaliæe veliku dobrotu tvoju i pravdu tvoju pjevaæe.
8 Podatljiv je i milosrdan Gospod, dugo trpi i velike je milosti. **9**
Dobar je Gospod prema svima, i žalostiv na sva djela svoja. **10**
Neka te slave, Gospode, sva djela tvoja, i sveci tvoji neka te
blagosiljaju. **11** Neka kazuju slavu carstva tvojega, i silu tvoju
pripovijedaju. **12** Da bi javili sinovima ljudskim silu tvoju, i visoku
slavu carstva tvojega. **13** Carstvo je tvoje carstvo svijeh vijekova,
i vlada tvoja na sva koljena. **14** Gospod prihvata sve koji padaju,
i ispravlja sve pognute. **15** Oèi su svijeh k tebi upravljene, i ti im
daješ hranu na vrijeme; **16** Otvoraš ruku svoju, i sitiš svašta živo
po želji. **17** Pravedan je Gospod u svijem putovima svojim, i
svet u svijem djelima svojim. **18** Gospod je blizu svijeh koji ga
prizivaju, svijeh, koji ga prizivaju u istini. **19** Želju ispunja onima
koji ga se boje, tužnjavu njihovu èuje, i pomaže im. **20** Èuva
Gospod sve koji ga ljube, a bezbožnike sve æe istrijebiti. **21**
Hvalu Gospodu neka govore usta moja, i neka blagosilja svako
tijelo sveto ime njegovo uvijek i bez prestanka.

146 Hvali, dušo moja, Gospoda. **2** Hvaliæu Gospoda za života
svojega, pjevaæu Bogu svojemu dok me je god. **3** Ne uzdajte se
u knezove, u sina èovjeèijega, u kojega nema pomoæi. **4** Iziđe iz
njega duh, i vrati se u zemlju svoju: taj dan propadnu sve pomisli
njegove. **5** Blago onome, kojemu je pomoænik Bog Jakovljev,

kojemu je nadanje u Gospodu, Bogu njegovu, **6** Koji je stvorio
nebo i zemlju, more i sve što je u njima; koji drži vjeru uvijek,
7 Èini sud onima, kojima se èini krivo; daje hranu gladnima.
Gospod driješi svezane, **8** Gospod otvora oèi slijepcima, podiže
oborene, Gospod ljubi pravednike. **9** Gospod èuva došljake,
pomaže siroti i udovici; a put bezbožnièki prevraæa. **10** Gospod
je car dovijeka, Bog tvoj, Sione, od koljena do koljena. Aliluja.

147 Hvalite Gospoda, jer je slatko pjevati Boga našega, jer
blagome prilikuje hvala. **2** Gospod zida Jerusalim, sabira rasijane
sinove Izrailjeve; **3** Iscjeljuje one koji su skrušena srca, i lijeèi
tuge njihove; **4** Izbraja mnoštvo zvijezda, i sve ih zove imenom.
5 Velik je Gospod naš i velika je krjepost njegova, i razumu
njegovu nema mjere. **6** Prihvata smjerne Gospod, a bezbožne
ponižava do zemlje. **7** Redom pjevajte Gospodu hvalu, udarajte
Bogu našemu u gusle. **8** On zastire nebo oblacima, sprema
zemlji dažd, èini te raste na gorama trava; **9** Daje stoci piæu
njezinu, i vraniæima, koji vièu k njemu. **10** Ne mari za silu
konjsku, niti su mu mili kraci èovjeèiji. **11** Mili su Gospodu
oni koji ga se boje, koji se uzdaju u milost njegovu. **12** Slavi,
Jerusalime, Gospoda; hvali Boga svojega, Sione! **13** Jer on
utvrđuje prijevornice vrata tvojih, blagosilja sinove tvoje u tebi.
14 Ograđuje međe tvoje mirom, nasiæava te jedre pšenice. **15**
Šalje govor svoj na zemlju, brzo teèe rijeè njegova. **16** Daje
snijeg kao vunu, sipa inje kao pepeo. **17** Baca grad svoj kao
zalogaje, pred mrazom njegovijem ko æe ostati? **18** Pošlje rijeè
svoju, i sve se raskravi; dune duhom svojim, i poteku vode. **19**
On je javio rijeè svoju Jakovu, naredbe i sudove svoje Izrailju. **20**
Ovo nije uèinio nijednome drugom narodu, i sudova njegovijeh
oni ne znaju. Aliluja!

148 Hvalite Gospoda na nebesima, hvalite ga na visini. **2**
Hvalite ga, svi anðeli njegovi, hvalite ga, sve vojske njegove! **3**
Hvalite ga, sunce i mjeseèe, hvalite ga, sve zvijezde sjajne! **4**
Hvalite ga, nebesa nad nebesima i vodo nad nebesima! **5** Neka
hvale ime Gospodnje, jer on zapovjedi i stvoriše se. **6** Postavi
ih zasvagda i zavavijek, dade naredbu, koja neæe proæi. **7**
Hvalite Gospoda na zemlji, velike ribe i sve bezdane; **8** Oganj i
grad, snijeg i magla, vjetar silni, koji izvršuje rijeè njegovu, **9**
Gore i svi humovi, rodna drveta i svi kedri, **10** Zvijeri i sva stoka,
bubine i ptice krilate, **11** Carevi zemaljski i svi narodi, knezovi i
sve sudije zemaljske, **12** Momci i djevojke, starci i djeca, **13**
Neka hvale ime Gospodnje; jer je samo njegovo ime uzvišeno,
slava njegova na zemlji i na nebu. **14** On je uzvisio rog naroda
svojega, slavu svijeh svetaca svojih, sinova Izrailjevih, naroda,
koji je blizu njega.

149 Pojte Gospodu pjesmu novu; hvala da mu je na saboru
svetijeh. **2** Neka se veseli Izrailj o stvoritelju svom, sinovi
Sionski nek se raduju o caru svom. **3** Neka hvale ime njegovo
poklikujuæi, u bubanj i gusle neka mu udaraju. **4** Jer je mio
Gospodu narod njegov, ukrašava smjerne spasavajuæi ih. **5** Nek
se vesele sveci u slavi, i nek se raduju na posteljama svojim. **6**
Slava je Božija u ustima njihovijem, i maè s obje strane oštar u
ruci njihovoj, **7** Da se osvete narodima, i pokaraju plemena;
8 Da svežu careve njihove u lance, i vlastelu njihovu u okove
gvozdene, **9** I izvrše na njima napisani sud. Ova je èast svima
svecima njegovijem. Aliluja!

150 Hvalite Boga u svetinji njegovoj, hvalite ga na tvrði slave
njegove. **2** Hvalite ga prema sili njegovoj, hvalite ga prema
visokome velièanstvu njegovu. **3** Hvalite ga uz glas trubni, hvalite

ga uz psaltir i gusle. **4** Hvalite ga s bubnjem i veseljem, hvalite
ga uz žice i organ. **5** Hvalite ga uz jasne kimvale, hvalite ga uz
kimvale gromovne. **6** Sve što diše neka hvali Gospoda! Aliluja!

Poslovice

1 Prièe Solomuna sina Davidova, cara Izrailjeva, **2** Da se
poznaje mudrost i nastava, da se razumiju rijeèi razumne, **3**
Da se prima nastava u razumu, u pravdi, u sudu i u svemu što
je pravo, **4** Da se daje ludima razboritost, mladiæima znanje i
pomnjivost. **5** Mudar æe slušati i više æe znati, i razuman æe
steæi mudrost, **6** Da razumije prièe i znaèenje, rijeèi mudrijeh
ljudi i zagonetke njihove. **7** Poèetak je mudrosti strah Gospodnji;
ludi preziru mudrost i nastavu. **8** Slušaj, sine, nastavu oca
svojega, i ne ostavljaj nauke matere svoje. **9** Jer æe biti vijenac
od milina oko glave tvoje, i grivna na grlu tvom. **10** Sine moj, ako
bi te mamili grješnici, ne pristaj; **11** Ako bi rekli: hodi s nama da
vrebamo krv, da zasjedamo pravome ni za što; **12** Proždrijeæemo
ih kao grob žive, i svekolike kao one koji slaze u jamu; **(Sheol
h7585)** **13** Svakojakoga blaga dobiæemo, napuniæemo kuæe
svoje plijena; **14** Bacaæeš ždrijeb svoj s nama; jedan æe nam
tobolac biti svjema; **15** Sine moj, ne idi na put s njima, èuvaj
nogu svoju od staze njihove. **16** Jer nogama svojim trèe na zlo
i hite da proljevaju krv. **17** Jer se uzalud razapinje mreža na
oèi svakoj ptici; **18** A oni vrebaju svoju krv i zasjedaju svojoj
duši. **19** Taki su putovi svijeh lakomijeh na dobitak, koji uzima
dušu svojim gospodarima. **20** Premudrost vièe na polju, na
ulicama pušta glas svoj; **21** U najveæoj vrevi vièe, na vratima, u
gradu govori svoje besjede: **22** Ludi, dokle æete ljubiti ludost? i
potsmjevaèima dokle æe biti mio potsmijeh? i bezumni dokle æe
mrziti na znanje? **23** Obratite se na karanje moje; evo, izasuæu
vam duh svoj, kazaæu vam rijeèi svoje. **24** Što zvah, ali ne
htjeste, pružah ruku svoju, ali niko ne mari, **25** Nego odbaciste
svaki savjet moj, i karanja mojega ne htjeste primiti; **26** Zato æu

se i ja smijati vašoj nevolji, rugaæu se kad dođe èega se bojite;
27 Kad kao pustoš dođe èega se bojite, i pogibao vaša kao oluja
kad dođe, kad navali na vas nevolja i muka. **28** Tada æe me
zvati, ali se neæu odazvati; rano æe tražiti, ali me neæe naæi.
29 Jer mrziše na znanje, i straha Gospodnjega ne izabraše; **30**
Ne pristaše na moj svjet, i preziraše sva karanja moja. **31** Zato
æe jesti plod od putova svojih, i nasitiæe se savjeta svojih.
32 Jer æe lude ubiti mir njihov, i bezumne æe pogubiti sreæa
njihova. **33** Ali ko me sluša, boraviæe bezbrižno, i biæe na miru
ne bojeæi se zla.

2 Sine moj, ako primiš rijeèi moje, i zapovijesti moje sahraniš
kod sebe, **2** Da pazi uho tvoje na mudrost, i prigneš srce svoje k
razumu, **3** Ako prizoveš mudrost, i k razumu podigneš glas svoj,
4 Ako ga ustražiš kao srebro, i kao sakriveno blago ako dobro
ustražiš; **5** Tada æeš razumjeti strah Gospodnji, i poznanje
Božije naæi æeš. **6** Jer Gospod daje mudrost, iz njegovijeh usta
dolazi znanje i razum. **7** Èuva pravima što doista jest, štit je
onima koji hode u bezazlenosti, **8** Da bi se držali staza pravijeh,
a on èuva put svetaca svojih. **9** Tada æeš razumjeti pravdu i
sud i što je pravo, i svaki dobri put. **10** Kad dođe mudrost u
srce tvoje, i znanje omili duši tvojoj, **11** Pomnjivost æe paziti na
te, razum æe te èuvati, **12** Izbavljajuæi te od zla puta, od ljudi
koji govore opake stvari, **13** Koji ostavljaju prave pute da idu
putovima mraènijem, **14** Koji se raduju zlo èineæi, i igraju u
zlijem opaèinama; **15** Kojih su putovi krivi, i sami su opaki na
stazama svojim; **16** Izbavljajuæi te od žene tuđe, od tuđinke,
koja laska svojim rijeèima, **17** Koja ostavlja vođa mladosti svoje,
i zaboravlja zavjet Boga svojega. **18** Jer k smrti vodi dom njezin,
i k mrtvima staze njezine. **19** Ko god uđe k njoj ne vraæa se,

niti izlazi na put životni. **20** Zato hodi putem dobrijeh, i drži se
staza pravedniècki h. **21** Jer æe pravednici nastavati na zemlji, i
bezazleni æe ostati na njoj. **22** A bezbožni æe se istrijebiti sa
zemlje, i bezakonici æe se išèupati iz nje.

3 Sine moj, ne zaboravljaj nauke moje, i zapovijesti moje neka
hrani srce tvoje. **2** Jer æe ti donijeti dug život, dobre godine i mir.
3 Milost i istina neka te ne ostavlja; priveži ih sebi na grlo, upiši
ih na ploèi srca svojega. **4** Te æeš naæi milost i dobru misao
pred Bogom i pred ljudima. **5** Uzdaj se u Gospoda svijem srcem
svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se. **6** Na svijem putovima
svojim imaj ga na umu, i on æe upravljati staze tvoje. **7** Ne misli
sam o sebi da si mudar; boj se Gospoda i uklanjaj se oda zla. **8**
To æe biti zdravlje pupku tvojemu i zaljevanje kostima tvojim. **9**
Poštuj Gospoda imanjem svojim i prvinama od svega dohotka
svojega; **10** I biæe pune žitnice tvoje obilja, i presipaæe se vino
iz kaca tvojih. **11** Sine moj, ne odbacuj nastave Gospodnje, i
nemoj da ti dosadi karanje njegovo. **12** Jer koga ljubi Gospod
onoga kara, i kao otac sina koji mu je mio. **13** Blago èovjeku koji
nađe mudrost, i èovjeku koji dobije razum. **14** Jer je bolje njom
trgovati nego trgovati srebrom, i dobitak na njoj bolji je od zlata.
15 Skuplja je od dragoga kamenja, i što je god najmilijih stvari
tvojih ne mogu se izjednaèiti s njom. **16** Dug život u desnici joj
je, a u ljevici bogatstvo i slava. **17** Puti su njezini mili puti i sve
staze njezine mirne. **18** Drvo je životno onima koji se hvataju za
nju, i ko je god drži sreæan je. **19** Gospod je mudrošæu osnovao
zemlju, utvrdio nebesa razumom. **20** Njegovom mudrošæu
razvališe se bezdane i oblaci kaplju rosom. **21** Sine moj, da
ti to ne odlazi iz oèiju; èuvaj pravu mudrost i razboritost; **22**
I biæe život duši tvojoj i nakit grlu tvojemu. **23** Tada æeš iæi

bez brige putem svojim, i noga tvoja neæe se spotaæi. **24** Kad
liježeš, neæeš se plašiti, i kad poèivaš, sladak æe ti biti san. **25**
Neæeš se plašiti od nagle strahote ni od pogibli bezbožnièke
kad dođe. **26** Jer æe ti Gospod biti uzdanica i èuvaæe ti nogu da
se ne uhvati. **27** Ne odreci dobra onima kojima treba, kad možeš
uèiniti. **28** Ne govori bližnjemu svojemu: idi, i dođi drugi put, i
sjutra æu ti dati, kad imaš. **29** Ne kuj zla bližnjemu svojemu
koji živi s tobom bez brige. **30** Ne svađaj se ni s kim bez
uzroka, ako ti nije uèinio zla. **31** Nemoj zavidjeti nasilniku, ni
izabrati kojega puta njegova. **32** Jer je mrzak Gospodu zlikovac,
a u pravednih je tajna njegova. **33** Prokletstvo je Gospodnje
u kuæi bezbožnikovoj, a stan pravednièki blagosilja. **34** Jer
potsmjevaèima on se potsmijeva, a krotkima daje milost. **35**
Mudri æe naslijediti slavu, a bezumnike æe odnijeti sramota.

4 Slušajte, djeco, nastavu oèinu, i pazite da biste poznali
mudrost. **2** Jer vam dobru nauku dajem, ne ostavljajte zakona
mojega. **3** Kad bijah sin u oca svojega mlad, i jedinac u matere
svoje, **4** On me uèaše i govoraše mi: neka primi srce tvoje
rijeèi moje, drži zapovijesti moje i biæeš živ. **5** Pribavi mudrost,
pribavi razum; ne zaboravljaj i ne otstupaj od rijeèi usta mojih. **6**
Nemoj je ostaviti, i èuvaæe te, ljubi je, i hraniæe te. **7** Mudrost je
glavno; pribavi mudrost, i za sve imanje svoje pribavi razum. **8**
Podiži je i ona æe te uzvisiti, proslaviæe te kad je zagrliš. **9**
Metnuæe ti na glavu vijenac od milina, krasnu krunu daæe ti. **10**
Slušaj, sine moj, i primi rijeèi moje, i umnožiæe ti se godine
životu. **11** Uèim te putu mudrosti, vodim te stazama pravijem. **12**
Kad ushodiš, neæe se stezati koraci tvoji, i ako potrèiš neæeš
se spotaknuti. **13** Drži se nastave i ne puštaj, èuvaj je, jer ti je
život. **14** Ne idi na stazu bezbožnièku i putem nevaljalijeh ljudi

ne stupaj. **15** Ostavi ga, ne hodi po njemu, ukloni se od njega i
mini ga. **16** Jer ne spavaju ako ne uèine zla, i ne dolazi im san
ako koga ne obore. **17** Jer jedu hljeb bezbožnosti i piju vino
nasilja. **18** A put je pravednièki kao svijetlo vidjelo, koje sve
veæma svijetli dok ne bude pravi dan. **19** A put je bezbožnièki
kao mrak, ne znaju na što æe se spotaknuti. **20** Sine moj, slušaj
rijeèi moje, prigni uho svoje besjedi mojoj. **21** Da ti ne odlaze iz
oèiju; èuvaj ih usred srca svojega. **22** Jer su život onima koji
ih nalaze i zdravlje svemu tijelu njihovu. **23** Svrh svega što se
èuva èuvaj srce svoje, jer iz njega izlazi život. **24** Ukloni od usta
svojih opaèinu i od usana svojih nevaljalstvo udalji. **25** Oèi tvoje
neka gledaju upravo i vjeđe tvoje neka se upravljaju pravo pred
tobom. **26** Mjeri stazu nogama svojim, i svi putovi tvoji neka su
poravnjeni. **27** Ne svræi ni nadesno ni nalijevo, odvraæaj nogu
svoju oda zla.

5 Sine moj, slušaj mudrost moju, k razumu mojemu prigni uho
svoje, **2** Da se držiš razboritosti, i usne tvoje da hrane znanje. **3**
Jer s usana tuđe žene kaplje med, i grlo joj je mekše od ulja;
4 Ali joj je pošljedak gorak kao pelen, oštar kao maè s obje
strane oštar. **5** Noge joj slaze k smrti, do pakla dopiru koraci
njezini. **(Sheol h7585)** **6** Da ne bi mjerio puta životnoga, savijaju
se staze njezine da ne znaš. **7** Zato, djeco, poslušajte mene,
i ne otstupajte od rijeèi usta mojih. **8** Neka je daleko od nje
put tvoj, i ne približuj se k vratima kuæe njezine, **9** Da ne bi
dao drugima slave svoje i godina svojih nemilostivome, **10** Da
se ne bi tuđinci nasitili tvojega blaga i trud tvoj da ne bi bio u
tuđoj kuæi, **11** I da ne ridaš na pošljedak, kad se stroši meso
tvoje i tijelo tvoje, **12** I reèeš: kako mrzih na nastavu, i kako srce
moje prezira karanje! **13** I ne poslušah glasa uèitelja svojih,

i ne prignuh uha svojega k onima koji me uèahu! **14** Umalo
ne zapadoh u svako zlo usred zbora i skupštine. **15** Pij vodu
iz svojega studenca i što teèe iz tvojega izvora. **16** Neka se
razlivaju tvoji izvori na polje, i potoci po ulicama. **17** Imaj ih sam
za se, a ne tuðin s tobom. **18** Blagosloven da je izvor tvoj, i
veseli se ženom mladosti svoje; **19** Neka ti je kao košuta mila i
kao srna ljupka; dojke njezine neka te opijaju u svako doba, u
ljubavi njezinoj posræi jednako. **20** A zašto bi, sine, posrtao za
tuðinkom i golio njedra tuðoj, **21** Kad su pred oèima Gospodu
putovi svaèiji, i mjeri sve staze njegove? **22** Bezbožnika æe
uhvatiti njegova bezakonja, i u uža grijeha svojih zaplešæe se;
23 Umrijeæe bez nastave, i od mnoštva ludosti svoje lutaæe.

6 Sine moj, kad se podjemèiš za prijatelja svojega, i daš ruku
svoju tuðincu, **2** Vezao si se rijeèima usta svojih, uhvatio si se
rijeèima usta svojih. **3** Zato uèini tako, sine moj, i oprosti se,
jer si dopao u ruke bližnjemu svojemu; idi, pripadni, i navali na
bližnjega svojega. **4** Ne daj sna oèima svojima, ni vjeðama
svojima drijema. **5** Otmi se kao srna iz ruke lovcu, i kao ptica iz
ruke ptièaru. **6** Idi k mravu, ljenivèe, gledaj putove njegove, i
omudraj. **7** Nema voða ni upravitelja ni gospodara; **8** I opet
pripravlja ljeti sebi hranu, zbira uz žetvu piæu svoju. **9** Dokle
æeš, ljenivèe, ležati? kad æeš ustati od sna svojega? **10** Dok
malo prospavaš, dok malo prodrijemlješ, dok malo sklopiš ruke
da prilegneš, **11** Utom æe doæi siromaštvo tvoje kao putnik i
oskudica tvoja kao oružan èovjek. **12** Èovjek nevaljao i nitkov
hodi sa zlijem ustima; **13** Namiguje oèima, govori nogama,
pokazuje prstima; **14** Svaka mu je opaèina u srcu, kuje zlo
svagda, zameæe svaðu. **15** Zato æe ujedanput doæi pogibao
njegova, èasom æe se satrti i neæe biti lijeka. **16** Na ovo šestoro

mrzi Gospod, i sedmo je gad duši njegovoj: **17** Oèi ponosite,
jezik lažljiv i ruke koje proljevaju krv pravu, **18** Srce koje kuje zle
misli, noge koje brzo trèe na zlo, **19** Lažan svjedok koji govori
laž, i ko zameæe svađu među braæom. **20** Èuvaj, sine moj,
zapovijest oca svojega, i ne ostavljaj nauke matere svoje. **21**
Priveži ih sebi na srce zasvagda, i spuèi ih sebi oko grla. **22**
Kuda god poðeš, vodiæe te; kad zaspiš, èuvaæe te; kad se
probudiš, razgovaraæe te; **23** Jer je zapovijest žižak, i nauka je
vidjelo, i put je životni karanje koje pouèava; **24** Da te èuvaju
od zle žene, od jezika kojim laska žena tuða. **25** Ne zaželi u
srcu svom ljepote njezine, i nemoj da te uhvati vjeđama svojim.
26 Jer sa žene kurve spada èovjek na komad hljeba, i žena
pusta lovi dragocjenu dušu. **27** Hoæe li ko uzeti ognja u njedra
a haljine da mu se ne upale? **28** Hoæe li ko hoditi po živom
ugljevlju a nogu da ne ožeže? **29** Tako biva onome koji ide k ženi
bližnjega svojega; neæe biti bez krivice ko je se god dotakne. **30**
Ne sramote lupeža koji ukrade da nasiti dušu svoju, buduæi
gladan; **31** Nego kad ga uhvate plati samosedmo, da sve imanje
doma svojega. **32** Ali ko uèini preljubu sa ženom, bezuman je,
dušu svoju gubi ko tako èini; **33** Muke i ruga dopada, i sramota
se njegova ne može izbrisati. **34** Jer je ljubavna sumnja žestoka
u muža i ne štedi na dan osvete; **35** Ne mari ni za kakav otkup, i
ne prima ako æeš i mnogo darova davati.

7 Sine, èuvaj rijeèi moje, i zapovijesti moje sahrani kod sebe. **2**
Èuvaj zapovijesti moje i biæeš živ, i nauku moju kao zjenicu oèiju
svojih. **3** Priveži ih sebi na prste, napiši ih na ploèi srca svojega.
4 Reci mudrosti: sestra si mi; i prijateljicom zovi razboritost, **5**
Da bi te èuvala od žene tuðe, od tuðinke, koja laska rijeèima.
6 Jer s prozora doma svojega kroz rešetku gledah, **7** I vidjeh

među ludima, opazih među djecom bezumna mladiæa, **8** Koji
iðaše ulicom pokraj ugla njezina, i koraèaše putem ka kuæi
njezinoj, **9** U sumrak, uveèe, kad se unoæa i smrèe; **10** A gle,
srete ga žena u odijelu kurvinskom i lukava srca, **11** Plaha i
pusta, kojoj noge ne mogu stajati kod kuæe, **12** Sad na polju,
sad na ulici, kod svakoga ugla vrebaše. **13** I uhvati ga, i poljubi
ga, i bezobrazno reèe mu: **14** Imam žrtve zahvalne, danas
izvrših zavjete svoje; **15** Zato ti izidoh na susret da te tražim, i
naðoh te. **16** Nastrla sam odar svoj pokrivaèima vezenijem i
prostirkama Misirskim. **17** Okadila sam postelju svoju smirnom,
alojem i cimetom. **18** Hajde da se opijamo ljubavlju do zore, da
se veselimo milovanjem. **19** Jer mi muž nije kod kuæe, otišao je
na put daljni, **20** Uzeo je sa sobom tobolac novèani, vratiæe se
kuæi u određeni dan. **21** Navrati ga mnogim rijeèima, glatkim
usnama odvuèe ga. **22** Otide za njom odmah kao što vo ide na
klanje i kao bezumnik u puto da bude karan, **23** Dokle mu strijela
ne probije jetru, kao što ptica leti u zamku ne znajuæi da joj je o
život. **24** Zato dakle, djeco, poslušajte me, i pazite na rijeèi usta
mojih. **25** Nemoj da zastranjuje srce tvoje na putove njezine,
nemoj lutati po stazama njezinijem. **26** Jer je mnoge ranila i
oborila, i mnogo je onijeh koje je sve pobila. **27** Kuæa je njezina
put pakleni koji vodi u klijeti smrtne. **(Sheol h7585)**

8 Ne vièe li mudrost? i razum ne pušta li glas svoj? **2** Navrh
visina, na putu, na rasputicama stoji, **3** Kod vrata, na ulasku u
grad, gdje se otvoraju vrata, vièe: **4** Vas vièem, o ljudi, i glas
svoj obraæam k sinovima ljudskim. **5** Nauèite se ludi mudrosti, i
bezumni orazumite se. **6** Slušajte, jer æu govoriti velike stvari,
i usne moje otvorajuæi se kazivaæe što je pravo. **7** Jer usta
moja govore istinu, i mrska je usnama mojim bezbožnost. **8**

Prave su sve rijeèi usta mojih, ništa nema u njima krivo ni
izopaèeno. **9** Sve su obiène razumnomu i prave su onima koji
nalaze znanje. **10** Primite nastavu moju a ne srebro, i znanje
radije nego najbolje zlato. **11** Jer je bolja mudrost od dragoga
kamenja, i što je god najmilijih stvari ne mogu se izjednaèiti s
njom. **12** Ja mudrost boravim s razboritošæu, i razumno znanje
nalazim. **13** Strah je Gospodnji mržnja na zlo; ja mrzim na
ponositost i na oholost i na zli put i na usta opaka. **14** Moj je
savjet i što god jest; ja sam razum i moja je sila. **15** Mnom carevi
caruju, i vladaoci postavljaju pravdu. **16** Mnom vladaju knezovi i
poglavari i sve sudije zemaljske. **17** Ja ljubim one koji mene
ljube, i koji me dobro traže nalaze me. **18** U mene je bogatstvo i
slava, postojano dobro i pravda. **19** Plod je moj bolji od zlata i od
najboljega zlata, i dobitak je moj bolji od najboljega srebra. **20**
Putem pravednijem hodim, posred staza pravice, **21** Da onima
koji me ljube dam ono što jest, i riznice njihove da napunim. **22**
Gospod me je imao u poèetku puta svojega, prije djela svojih,
prije svakoga vremena. **23** Prije vijekova postavljena sam, prije
poèetka, prije postanja zemlje. **24** Kad jošte ne bijaše bezdana,
rodila sam se, kad još ne bijaše izvora obilatijeh vodom. **25** Prije
nego se gore osnovaše, prije humova ja sam se rodila; **26** Još
ne bješe naèinio zemlje ni polja ni poèetka prahu vasiljenskom;
27 Kad je uređivao nebesa, ondje bijah; kad je razmjeravao krug
nad bezdanom. **28** Kad je utvrđivao oblake gore i krijepio izvore
bezdanu; **29** Kad je postavljao moru među i vodama da ne
prestupaju zapovijesti njegove, kad je postavljao temelje zemlji;
30 Tada bijah kod njega hranjenica, bijah mu milina svaki dan,
i veseljah se pred njim svagda; **31** Veseljah se na vasiljenoj
njegovoj, i milina mi je sa sinovima ljudskim. **32** Tako dakle,

sinovi, poslušajte me, jer blago onima koji se drže putova mojih.
33 Slušajte nastavu, i budite mudri, i nemojte je odbaciti. **34**
Blago èovjeku koji me sluša stražeæi na vratima mojim svaki
dan i èuvajuæi pragove vrata mojih. **35** Jer ko mene nalazi,
nalazi život i dobija ljubav od Gospoda. **36** A ko o mene griješi,
èini krivo duši svojoj; svi koji mrze na me, ljube smrt.

9 Premudrost sazida sebi kuæu, i otesa sedam stupova; **2**
Pokla stoku svoju, rastvori vino svoje, i postavi sto svoj. **3** Posla
djevojke svoje, te zove svrh visina gradskih: **4** Ko je lud, neka se
uvrati ovamo. I bezumnima veli: **5** Hodite, jedite hljeba mojega, i
pijte vina koje sam rastvorila. **6** Ostavite ludost i biæete živi,
i idite putem razuma. **7** Ko uèi potsmjevaèa, prima sramotu;
i ko kori bezbožnika, prima rug. **8** Ne karaj potsmjevaèa da
ne omrzne na te; karaj mudra, i ljubiæe te. **9** Kaži mudrome, i
biæe još mudriji; pouèi pravednoga, i znaæe više. **10** Poèetak
je mudrosti strah Gospodnji, i znanje je svetijeh stvari razum.
11 Jer æe se mnom umnožiti dani tvoji i dodaæe ti se godine
životu. **12** Ako budeš mudar, sebi æeš biti mudar; ako li budeš
potsmjevaè, sam æeš tegliti. **13** Žena bezumna plaha je, luda i
ništa ne zna; **14** I sjedi na vratima od kuæe svoje na stolici, na
visinama gradskim, **15** Te vièe one koji prolaze, koji idu pravo
svojim putem: **16** Ko je lud? neka se uvrati ovamo. I bezumnome
govori: **17** Voda je kradena slatka, i hljeb je sakriven ugodan.
18 A on ne zna da su ondje mrtvaci i u dubokom grobu da su
zvanice njezine. **(Sheol h7585)**

10 Mudar je sin radost ocu svojemu, a lud je sin žalost materi
svojoj. **2** Ne pomaže nepravedno blago, nego pravda izbavlja
od smrti. **3** Ne da Gospod da gladuje duša pravednikova, a
imanje bezbožnièko razmeæe. **4** Nemarna ruka osiromašava, a

vrijedna ruka obogaæava. **5** Ko zbira u ljeto, sin je razuman;
ko spava o žetvi, sin je sramotan. **6** Blagoslovi su nad glavom
pravedniku, a usta bezbožnièka pokriva nasilje. **7** Spomen
pravednikov ostaje blagosloven, a ime bezbožnièko truhne. **8** Ko
je mudra srca, prima zapovijesti; a ko je ludijeh usana, pašæe. **9**
Ko hodi bezazleno, hodi pouzdano; a ko je opak na putovima
svojim, poznaæe se. **10** Ko namiguje okom, daje muku; i ko je
ludijeh usana, pašæe. **11** Usta su pravednikova izvor životu, a
usta bezbožnièka pokriva nasilje. **12** Mrzost zameæe svađe,
a ljubav prikriva sve prijestupe. **13** Na usnama razumnoga
nalazi se mudrost, a za leđa je bezumnoga batina. **14** Mudri
sklanjaju znanje, a usta ludoga blizu su pogibli. **15** Bogatstvo
je bogatima tvrd grad, siromaštvo je siromasima pogibao. **16**
Rad je pravednikov na život, dobitak bezbožnikov na grijeh.
17 Ko prima nastavu, na putu je k životu; a ko odbacuje kar,
luta. **18** Ko pokriva mržnju, lažljivih je usana; i ko iznosi sramotu,
bezuman je. **19** U mnogim rijeèima ne biva bez grijeha; ali
ko zadržava usne svoje, razuman je. **20** Jezik je pravednikov
srebro odabrano; srce bezbožnièko ne vrijedi ništa. **21** Usne
pravednikove pasu mnoge, a bezumni umiru s bezumlja. **22**
Blagoslov Gospodnji obogaæava a bez muke. **23** Bezumniku je
šala èiniti zlo, a razuman èovjek drži se mudrosti. **24** Èega se
boji bezbožnik, ono æe ga snaæi; a što pravednici žele, Bog æe
im dati. **25** Kao što prolazi oluja, tako bezbožnika nestaje; a
pravednik je na vjeèitom temelju. **26** Kakav je ocat zubima i dim
oèima, taki je ljenivac onima koji ga šalju. **27** Strah Gospodnji
dodaje dane, a bezbožnicima se godine prekraæuju. **28** Èekanje
pravednijeh radost je, a nadanje bezbožnijeh propada. **29** Put
je Gospodnji krjepost bezazlenomu, a strah onima koji èine

bezakonje. **30** Pravednik se neæe nigda pokolebati, a bezbožnici
neæe nastavati na zemlji. **31** Usta pravednikova iznose mudrost,
a jezik opaki istrijebiæe se. **32** Usne pravednikove znaju što je
milo, a bezbožnièka su usta opaèina.

11 Lažna su mjerila mrska Gospodu, a prava mjera ugodna
mu je. **2** Kad dođe oholost, dođe i sramota; a u smjernijeh je
mudrost. **3** Pravedne vodi bezazlenost njihova, a bezakonike
satire zloæa njihova. **4** Neæe pomoæi bogatstvo u dan gnjeva,
a pravda izbavlja od smrti. **5** Pravda bezazlenoga upravlja put
njegov, a bezbožnik pada od svoje bezbožnosti. **6** Pravedne
izbavlja pravda njihova, a bezakonici hvataju se u svojoj zloæi.
7 Kad umire bezbožnik, propada nadanje, i najjaèe uzdanje
propada. **8** Pravednik se izbavlja iz nevolje, a bezbožnik dolazi
na njegovo mjesto. **9** Licemjer kvari ustima bližnjega svojega;
ali se pravednici izbavljaju znanjem. **10** Dobru pravednijeh
raduje se grad; a kad propadaju bezbožnici, biva pjevanje.
11 Blagoslovima pravednijeh ljudi podiže se grad, a s usta
bezbožnièkih raskopava se. **12** Bezumnik se ruga bližnjemu
svojemu, a razuman èovjek muèi. **13** Opadaè tumarajuæi izdaje
tajnu; a ko je vjerna srca, taji stvar. **14** Gdje nema savjeta,
propada narod, a pomoæ je u mnoštvu savjetnika. **15** Zlo prolazi
ko se jamèi za tuđina; a ko mrzi na jamstvo, bez brige je. **16**
Žena mila dobija èast, a silni dobijaju bogatstvo. **17** Milostiv
èovjek èini dobro duši svojoj, a nemilostiv udi svojemu tijelu.
18 Bezbožni radi posao prijevaran; a ko sije pravdu, pouzdana
mu je plata. **19** Ko se drži pravde, na život mu je; a ko ide za
zlom, na smrt mu je. **20** Mrski su Gospodu koji su opaka srca;
a mili su mu koji su bezazleni na svom putu. **21** Zao èovjek
neæe ostati bez kara ako i druge uzme u pomoæ; a sjeme

pravednijeh izbaviæe se. **22** Žena lijepa a bez razuma zlatna je
brnjica u gubici svinji. **23** Želja je pravednijeh samo dobro, a
oèekivanje bezbožnijeh gnjev. **24** Jedan prosipa, i sve više ima;
a drugi tvrduje suviše, i sve je siromašniji. **25** Podašna ruka biva
bogatija, i ko napaja, sam æe biti napojen. **26** Ko ne da žita,
proklinje ga narod, a ko prodaje, blagoslov mu je nad glavom.
27 Ko traži dobro, dobija ljubav; a ko traži zlo, zadesiæe ga. **28**
Ko se uzda u bogatstvo svoje, propašæe; a pravednici æe se
kao grana zelenjeti. **29** Ko zatire kuæu svoju, naslijediæe vjetar;
i bezumnik æe služiti mudromu. **30** Plod je pravednikov drvo
životno, i mudri obuèava duše. **31** Gle, pravedniku se na zemlji
plaæa, akamoli bezbožniku i grješniku?

12 Ko ljubi nastavu, ljubi znanje; a ko mrzi na ukor, ostaje lud.
2 Dobar èovjek dobija ljubav od Gospoda, a èovjeka zlikovca
osuđuje. **3** Neæe se èovjek utvrditi bezbožnošæu, a korijen
pravednijeh neæe se pomaæi. **4** Vrijedna je žena vijenac mužu
svojemu; a koja ga sramoti, ona mu je kao trulež u kostima.
5 Misli su pravednijeh prave, a savjeti bezbožnijeh prijevara.
6 Rijeèi bezbožnijeh vrebaju krv, a pravedne izbavljaju usta
njihova. **7** Obaraju se bezbožni da ih nema, a dom pravednijeh
ostaje. **8** Prema razumu svom hvali se èovjek; a ko je opaka srca,
prezreæe se. **9** Ko se snebiva, a ima slugu, bolji je od onoga koji
se velièa a hljeba nema. **10** Pravednik se brine za život svojega
živinèeta, a u bezbožnika je srce nemilostivo. **11** Ko radi svoju
zemlju, biæe sit hljeba; a ko ide za besposlicama, bezuman je.
12 Bezbožnik želi obranu oda zla, ali korijen pravednijeh daje
je. **13** Zlome je zamka u grijehu usana njegovijeh, a pravednik
izlazi iz tjeskobe. **14** Od ploda usta svojih siti se èovjek dobra, i
platu za djela svoja prima èovjek. **15** Bezumniku se èini prav

put njegov; ali ko sluša savjet, mudar je. **16** Gnjev bezumnikov
odmah se pozna, ali pametni pokriva sramotu. **17** Ko govori
istinu, javlja što je pravo, a lažni svjedok prijevaru. **18** Ima ko
govori kao da maè probada, a jezik je mudrijeh lijek. **19** Istinita
usta stoje tvrdo dovijeka, a jezik lažljivi za èas. **20** Koji zlo misle,
prijevara im je u srcu, a radost je onima koji svjetuju na mir. **21**
Nikaka nesreæa neæe zadesiti pravednika, a bezbožnici æe se
napuniti zla. **22** Mrske su Gospodu lažljive usne; a koji rade
vjerno, mili su mu. **23** Pametan èovjek pokriva znanje, a srce
bezumnijeh razglašuje bezumlje. **24** Ruka radljiva gospodariæe,
a lijena æe davati danak. **25** Briga u srcu èovjeèijem obara; a
dobra rijeè razveseljava. **26** Pravedniku je bolje nego bližnjemu
njegovu; a bezbožnike zavodi put njihov. **27** Ljenivac neæe peæi
lova svoga, a u vrijedna je èovjeka dobro dragocjeno. **28** Na
putu pravde život je, i kuda ide staza njezina nema smrti.

13 Mudar sin sluša nastavu oca svojega; a potsmjevaè ne
sluša ukora. **2** Od ploda usta svojih svaki æe jesti dobro, a duša
nevaljalijeh ljudi nasilje. **3** Ko èuva usta svoja, èuva svoju dušu;
ko razvaljuje usne, propada. **4** Željna je duša ljenivèeva, ali
nema ništa; a duša vrijednijeh ljudi obogatiæe se. **5** Na lažnu
rijeè mrzi pravednik; a bezbožnik se mrazi i sramoti. **6** Pravda
èuva onoga koji hodi bezazleno; a bezbožnost obara grješnika.
7 Ima ko se gradi bogat a nema ništa, i ko se gradi siromah a
ima veliko blago. **8** Otkup je za život èovjeku bogatstvo njegovo,
a siromah ne sluša prijetnje. **9** Vidjelo pravednièko svijetli se,
a žižak bezbožnièki ugasiæe se. **10** Od oholosti biva samo
svađa, a koji primaju svjet, u njih je mudrost. **11** Blago koje se
taštinom teèe umaljava se, a ko sabira rukom, umnožava. **12**
Dugo nadanje mori srce, i želja je ispunjena drvo životno. **13** Ko

prezire rijeè sam sebi udi; a ko se boji zapovijesti, platiæe mu
se. **14** Nauka je mudroga izvor životni da se saèuva prugala
smrtnijeh. **15** Dobar razum daje ljubav, a put je bezakonièki
hrapav. **16** Svaki pametan èovjek radi s razumom, a bezuman
raznosi bezumlje. **17** Glasnik bezbožan pada u zlo, a vjeran
je poslanik lijek. **18** Siromaštvo i sramota doæi æe na onoga
koji odbacuje nastavu; a ko èuva karanje, proslaviæe se. **19**
Ispunjena je želja slast duši, a bezumnima je mrsko otstupiti
oda zla. **20** Ko hodi s mudrima postaje mudar, a ko se druži s
bezumnicima postaje gori. **21** Grješnike goni zlo, a pravednicima
se vraæa dobro. **22** Dobar èovjek ostavlja našljedstvo sinovima
sinova svojih, a grješnikovo imanje èuva se pravedniku. **23**
Izobila hrane ima na njivi siromaškoj, a ima ko propada sa zle
uprave. **24** Ko žali prut, mrzi na sina svojega; a ko ga ljubi, kara
ga za vremena. **25** Pravednik jede, i sita mu je duša; a trbuh
bezbožnicima nema dosta.

14 Mudra žena zida kuæu svoju, a luda svojim rukama
raskopava. **2** Ko hodi pravo, boji se Gospoda; a ko je opak na
svojim putovima, prezire ga. **3** U ustima je bezbožnikovijem prut
oholosti, a mudre èuvaju usta njihova. **4** Gdje nema volova, èiste
su jasle; a obilata je ljetina od sile volovske. **5** Istinit svjedok ne
laže, a lažan svjedok govori laž. **6** Potsmjevaè traži mudrost,
i ne nahodi je; a razumnomu je znanje lako naæi. **7** Idi od
èovjeka bezumna, jer neæeš èuti pametne rijeèi. **8** Mudrost
je pametnoga da pazi na put svoj, a bezumlje je bezumnijeh
prijevara. **9** Bezumnima je šala grijeh, a među pravednima je
dobra volja. **10** Srce svaèije zna jad duše svoje; i u veselje
njegovo ne miješa se drugi. **11** Dom bezbožnièki raskopaæe se,
a koliba pravednijeh cvjetaæe. **12** Neki se put èini èovjeku prav,

a kraj mu je put k smrti. **13** I od smijeha boli srce, i veselju kraj
biva žalost. **14** Putova svojih nasitiæe se ko je izopaèena srca,
ali ga se kloni èovjek dobar. **15** Lud vjeruje svašta, a pametan
pazi na svoje korake. **16** Mudar se boji i uklanja se od zla, a
bezuman navire i slobodan je. **17** Nagao èovjek èini bezumlje,
a pakostan je èovjek mrzak. **18** Ludi našljeđuje bezumlje, a
razboriti vjenèava se znanjem. **19** Klanjaju se zli pred dobrima i
bezbožni na vratima pravednoga. **20** Ubogi je mrzak i prijatelju
svom, a bogati imaju mnogo prijatelja. **21** Ko prezire bližnjega
svojega griješi; a ko je milostiv ubogima, blago njemu. **22**
Koji smišljaju zlo, ne lutaju li? a milost i vjera biæe onima koji
smišljaju dobro. **23** U svakom trudu ima dobitka, a govor usnama
samo je siromaštvo. **24** Mudrima je vijenac bogatstvo njihovo, a
bezumlje bezumnijeh ostaje bezumlje. **25** Istinit svjedok izbavlja
duše, a lažan govori prijevaru. **26** U strahu je Gospodnjem
jako pouzdanje, i sinovima je utoèište. **27** Strah je Gospodnji
izvor životu da se èovjek saèuva od prugala smrtnijeh. **28** U
množtvu je naroda slava caru; a kad nestaje naroda, propast je
vladaocu. **29** Ko je spor na gnjev, velika je razuma; a ko je nagao
pokazuje ludost. **30** Život je tijelu srce zdravo, a zavist je trulež u
kostima. **31** Ko èini krivo ubogome, sramoti stvoritelja njegova; a
poštuje ga ko je milostiv siromahu. **32** Za zlo svoje povrgnuæe
se bezbožnik, a pravednik nada se i na smrti. **33** Mudrost poèiva
u srcu razumna èovjeka, a što je u bezumnima poznaje se. **34**
Pravda podiže narod, a grijeh je sramota narodima. **35** Mio je
caru razuman sluga, ali na sramotna gnjevi se.

15 Odgovor blag utišava gnjev, a rijeè prijeka podiže srdnju. **2**
Jezik mudrijeh ljudi ukrašava znanje, a usta bezumnijeh prosipaju
bezumlje. **3** Oèi su Gospodnje na svakom mjestu gledajuæi

zle i dobre. **4** Zdrav je jezik drvo životno, a opaèina s njega
kršenje od vjetra. **5** Lud se ruga nastavom oca svojega; a ko
prima ukor, biva pametan. **6** U kuæi pravednikovoj ima mnogo
blaga; a u dohotku je bezbožnikovu rasap. **7** Usne mudrijeh
ljudi siju znanje, a srce bezumnièko ne èini tako. **8** Žrtva je
bezbožnièka gad Gospodu, a molitva pravednijeh ugodna mu
je. **9** Gad je Gospodu put bezbožnikov; a ko ide za pravdom,
njega ljubi. **10** Karanje je zlo onome ko ostavlja put; koji mrzi
na ukor, umrijeæe. **11** Pakao je i pogibao pred Gospodom,
akamoli srca sinova èovjeèijih. **(Sheol h7585)** **12** Potsmjevaè ne
ljubi onoga ko ga kori, niti ide k mudrima. **13** Veselo srce veseli
lice, a žalost u srcu obara duh. **14** Srce razumno traži znanje, a
usta bezumnijeh ljudi naslađuju se bezumljem. **15** Svi su dani
nevoljnikovi zli; a ko je vesela srca, na gozbi je jednako. **16** Bolje
je malo sa strahom Gospodnjim nego veliko blago s nemirom.
17 Bolje je jelo od zelja gdje je ljubav nego od vola ugojena gdje
je mržnja. **18** Èovjek gnjevljiv zameæe raspru; a ko je spor na
gnjev, utišava svađu. **19** Put je lijenoga kao ograda od trnja, a
staza je pravednijeh nasuta. **20** Mudar je sin radost ocu, a èovjek
bezuman prezire mater svoju. **21** Bezumlje je radost bezumniku,
a razuman èovjek hodi pravo. **22** Namjere se rasipaju kad nema
savjeta, a tvrdo stoje gdje je mnogo savjetnika. **23** Raduje se
èovjek odgovorom usta svojih, i rijeè u vrijeme kako je dobra! **24**
Put k životu ide gore razumnome da se saèuva od pakla ozdo.
(Sheol h7585) **25** Gospod raskopava kuæu ponositima, a među
udovici utvrđuje. **26** Mrske su Gospodu misli zle, a besjede
èistijeh mile su. **27** Lakomac zatire svoju kuæu, a ko mrzi na
poklone živ æe biti. **28** Srce pravednikovo premišlja šta æe
govoriti, a usta bezbožnièka rigaju zlo. **29** Daleko je Gospod od

bezbožnijeh, a molitvu pravednijeh èuje. **30** Vid oèinji veseli
srce, dobar glas goji kosti. **31** Uho koje sluša karanje životno
nastavaæe među mudrima. **32** Ko odbacuje nastavu, ne mari
za dušu svoju; a ko sluša karanje, biva razuman. **33** Strah je
Gospodnji nastava k mudrosti, i prije slave ide smjernost.

16 Èovjek sprema srce, ali je od Gospoda što æe jezik govoriti.
2 Èovjeku se svi putovi njegovi èine èisti, ali Gospod ispituje
duhove. **3** Ostavi na Gospoda djela svoja, i biæe tvrde namjere
tvoje. **4** Gospod je stvorio sve sam za se, i bezbožnika za zli
dan. **5** Mrzak je Gospodu ko je god ponosita srca, i neæe
ostati bez kara ako æe i druge uzeti u pomoæ. **6** Milošæu i
istinom oèišæa se bezakonje, i strahom Gospodnjim uklanja se
èovjek oda zla. **7** Kad su èiji putovi mili Gospodu, miri s njim i
neprijatelje njegove. **8** Bolje je malo s pravdom nego mnogo
dohodaka s nepravdom. **9** Srce èovjeèije izmišlja sebi put, ali
Gospod upravlja korake njegove. **10** Proroštvo je na usnama
carevijem, u sudu neæe pogriješiti usta njegova. **11** Mjerila i
potezi pravi od Gospoda su, i sve kamenje u tobocu njegovo je
djelo. **12** Gadno je carevima èiniti nepravdu, jer se pravdom
utvrđuje prijesto. **13** Mile su carevima usne pravedne, i oni ljube
onoga koji govori pravo. **14** Gnjev je carev glasnik smrtni, ali
mudar èovjek ublažiæe ga. **15** U veselu je licu carevu život, i
ljubav je njegova kao oblak s poznijem daždem. **16** Koliko je
bolje teæi mudrost nego zlato! i teæi razum koliko je ljepše nego
srebro! **17** Put je pravednijeh uklanjanje oda zla; èuva dušu svoju
ko pazi na put svoj. **18** Oholost dolazi pred pogibao, i ponosit
duh pred propast. **19** Bolje je biti ponizna duha s krotkima nego
dijeliti plijen s oholima. **20** Ko pazi na rijeè, nalazi dobro, i ko se
uzda u Gospoda, blago njemu. **21** Ko je mudra srca, zove se

razuman, a slast na usnama umnožava nauku. **22** Izvor je životu
razum onima koji ga imaju, a nauka bezumnijeh bezumlje je. **23**
Srce mudroga razumno upravlja ustima njegovijem, i dodaje
nauku usnama njegovijem. **24** Ljubazne su rijeèi sat meda, slast
duši i zdravlje kostima. **25** Neki se put èini èovjeku prav, a kraj
mu je put k smrti. **26** Ko se trudi, sebi se trudi, jer ga nagone
usta njegova. **27** Èovjek nevaljao kopa zlo, i na usnama mu je
kao oganj koji pali. **28** Opak èovjek zameæe svađu, i opadaè
rastavlja glavne prijatelje. **29** Nasilnik mami druga svojega i
zavodi ga na put koji nije dobar; **30** Namiguje oèima, kad misli
naopako; kad mièe usnama, èini zlo. **31** Sijeda je kosa slavna
kruna, nalazi se na putu pravednom. **32** Bolji je spor na gnjev
nego junak, i gospodar od svoga srca bolji je nego onaj koji
uzme grad. **33** Ždrijeb se baca u krilo, ali je od Gospoda sve što
izlazi.

17 Bolji je zalogaj suha hljeba s mirom nego kuæa puna
poklane stoke sa svađom. **2** Razuman sluga biæe gospodar
nad sinom sramotnijem i s braæom æe dijeliti našljedstvo. **3**
Topionica je za srebro i peæ za zlato, a srca iskušava Gospod.
4 Zao èovjek pazi na usne zle, a lažljivac sluša jezik pakostan. **5**
Ko se ruga siromahu, sramoti stvoritelja njegova; ko se raduje
nesreæi, neæe ostati bez kara. **6** Vijenac su starcima unuci,
a slava sinovima oci njihovi. **7** Ne prilièi bezumnom visoka
besjeda, akamoli knezu lažljiva besjeda. **8** Poklon je dragi
kamen onome koji ga prima, kuda se god okrene napreduje. **9**
Ko pokriva prijestup, traži ljubav; a ko ponavlja stvar, rastavlja
glavne prijatelje. **10** Ukor tišti razumnoga veæma nego ludoga
sto udaraca. **11** Zao èovjek traži samo odmet, ali æe se ljut
glasnik poslati na nj. **12** Bolje je da èovjeka srete medvjedica

kojoj su oteti medvjediæi, nego bezumnik u svom bezumlju.
13 Ko vraæa zlo za dobro, neæe se zlo odmaæi od kuæe
njegove. **14** Ko poène svađu, otvori ustavu vodi; zato prije
nego se zametne, proði se raspre. **15** Ko opravda krivoga i ko
osudi pravoga, obojica su gad Gospodu. **16** Na što je blago
bezumnome u ruci kad nema razuma da pribavi mudrost? **17**
U svako doba ljubi prijatelj, i brat postaje u nevolji. **18** Èovjek
bezuman daje ruku i jamèi se za prijatelja svojega. **19** Ko miluje
svađu, miluje grijeh; ko podiže uvis vrata svoja, traži pogibao. **20**
Ko je opaka srca, neæe naæi dobra; i ko dvolièi jezikom, pašæe
u zlo. **21** Ko rodi bezumna, na žalost mu je, niti æe se radovati
otac luda. **22** Srce veselo pomaže kao lijek, a duh žalostan suši
kosti. **23** Bezbožnik prima poklon iz njedara da prevrati putove
pravdi. **24** Razumnomu je na licu mudrost, a oèi bezumniku
vrljaju nakraj zemlje. **25** Žalost je ocu svojemu sin bezuman, i jad
roditeljci svojoj. **26** Nije dobro globiti pravednika, ni da knezovi
biju koga što je radio pravo. **27** Ustože rijeèi svoje èovjek koji
zna, i tiha je duha èovjek razuman. **28** I bezuman kad muèi,
misli se da je mudar, i razuman, kad stiskuje usne svoje.

18 Èovjek samovoljan traži što je njemu milo i miješa se u
svašta. **2** Bezumniku nije mio razum nego da se javlja srce
njegovo. **3** Kad dođe bezbožnik, dođe i rug, i prijekor sa
sramotom. **4** Rijeèi su iz usta èovjeèijih duboka voda, izvor je
mudrosti potok koji se ražljeva. **5** Nije dobro gledati bezbožniku
ko je, da se uèini krivo pravomu na sudu. **6** Usne bezumnikove
pristaju u svađu, i usta njegova dozivlju boj. **7** Bezumniku su
usta njegova pogibao, i usne njegove pruglo duši njegovoj. **8**
Rijeèi su opadaèeve kao izbijenijeh, ali slaze unutra u trbuh. **9** I
ko je nemaran u poslu svom brat je raspikuæi. **10** Tvrda je kula

ime Gospodnje, k njemu æe uteæi pravednik, i biæe u visokom
zaklonu. **11** Bogatstvo je bogatome jak grad i kao visok zid u
njegovoj misli. **12** Pred propast podiže se srce èovjeku, a prije
slave ide smjernost. **13** Ko odgovara prije nego èuje, to mu je
ludost i sramota. **14** Duh èovjeèji snosi bol svoj; a duh oboren
ko æe podignuti? **15** Srce razumna èovjeka dobavlja znanje, i
uho mudrijeh traži znanje. **16** Dar èovjeku širi mjesto i vodi ga
pred vlastelje. **17** Pravedan se èini ko je prvi u svojoj raspri, ali
kad dođe bližnji njegov, ispituje se. **18** Raspre prekida ždrijeb, i
između silnijeh rasuđuje. **19** Uvriđen je brat kao tvrd grad, i
svađa je kao prijevornica na dvoru. **20** Svakomu se trbuh siti
plodom usta njegovijeh, dohotkom od usana svojih siti se. **21**
Smrt je i život u vlasti jeziku, i ko ga miluje, ješæe plod njegov.
22 Ko je našao ženu, našao je dobro i dobio ljubav od Gospoda.
23 Siromah govori moleæi, a bogat odgovara oštro. **24** Ko ima
prijatelja, valja da postupa prijateljski, jer ima prijatelja vjernijih
od brata.

19 Siromah koji hodi u bezazlenosti svojoj bolji je nego opaki
usnama svojim, koji je bezuman. **2** Kad je duša bez znanja,
nije dobro; i ko je brzijeh nogu, spotièe se. **3** Ludost èovjeèija
prevraæa put njegov, a srce se njegovo gnjevi na Gospoda. **4**
Bogatstvo pribavlja mnogo prijatelja, a siromaha ostavlja prijatelj
njegov. **5** Lažan svjedok neæe ostati bez kara, i ko govori laž,
neæe uteæi. **6** Mnogi ugađaju knezu, i svak je prijatelj èovjeku
podatljivu. **7** Na siromaha mrze sva braæa njegova, još više se
prijatelji njegovi udaljuju od njega; vièe za njima, ali ih nema. **8**
Ko pribavlja razum, ljubi dušu svoju; i ko pazi na mudrost, naæi
æe dobro. **9** Svjedok lažan neæe ostati bez kara, i ko govori laž,
poginuæe. **10** Ne dolikuju bezumnom miline, ni sluzi da vlada

knezovima. **11** Razum zadržava èovjeka od gnjeva, i èast mu je
mimoiæi krivicu. **12** Careva je srdnja kao rika mladoga lava, i
ljubav je njegova kao rosa travi. **13** Bezuman je sin muka ocu
svojemu, i svadljivost ženina neprestano prokisivanje. **14** Kuæa i
imanje našljeđuje se od otaca; a od Gospoda je razumna žena.
15 Lijenost navodi tvrd san, i nemarljiva duša gladovaæe. **16**
Ko drži zapovijesti, èuva dušu svoju; a ko ne mari za putove
svoje, poginuæe. **17** Gospodu pozaima ko poklanja siromahu,
i platiæe mu za dobro njegovo. **18** Karaj sina svojega dokle
ima nadanja, i na pogibao njegovu da ne prašta duša tvoja.
19 Velik gnjev pokazuj kad praštaš kar, i kad oprostiš, poslije
veæma pokaraj. **20** Slušaj svjet i primaj nastavu, da poslije
budeš mudar. **21** Mnogo ima misli u srcu èovjeèijem, ali što
Gospod naumi ono æe ostati. **22** Želja èovjeku treba da je da
èini milost, a bolji je siromah nego laža. **23** Strah je Gospodnji
na život; u koga je on, boravi sit, niti ga pohodi zlo. **24** Ljenivac
krije ruku svoju u njedra, ni k ustima svojim ne prinosi je. **25**
Udri potsmjevaèa da ludi omudra, i razumnoga nakaraj da
razumije nauku. **26** Sin sramotan i prijekoran upropašæuje oca i
odgoni mater. **27** Nemoj, sine, slušati nauke koja odvodi od rijeèi
razumnijeh. **28** Nevaljao svjedok potsmijeva se pravdi, i usta
bezbožnièka proždiru nepravdu. **29** Gotovi su potsmjevaèima
sudovi i bezumnicima boj na leđa.

20 Vino je potsmjevaè i silovito piæe nemirnik, i ko god za
njim luta neæe biti mudar. **2** Strah je carev kao rika mladoga
lava; ko ga draži, griješi svojoj duši. **3** Slava je èovjeku da se
okani svađe; a ko je god bezuman, upleæe se. **4** Radi zime
ljenivac ne ore; prosi o žetvi, i ništa ne dobija. **5** Savjet je u
srcu èovjeèijem duboka voda, ali èovjek razuman crpe ga. **6**

Najviše ljudi hvali se svojom dobrotom; ali ko æe naæi èovjeka
istinita? **7** Pravednik jednako hodi u bezazlenosti svojoj; blago
sinovima njegovijem poslije njega! **8** Car sjedeæi na prijestolu
sudskom rasipa oèima svojim svako zlo. **9** Ko može reæi: oèistio
sam srce svoje, èist sam od grijeha svojega? **10** Dvojak poteg i
dvojaka mjera, oboje je mrsko Gospodu. **11** Po djelima svojim
poznaje se i dijete hoæe li biti èisto i hoæe li biti pravo djelo
njegovo. **12** Uho koje èuje, i oko koje vidi, oboje je Gospod
naèinio. **13** Ne ljubi sna, da ne osiromašiš; otvoraj oèi svoje,
i biæeš sit hljeba. **14** Ne valja, ne valja, govori ko kupuje, a
kad otide onda se hvali. **15** Ima zlata i mnogo bisera, ali su
mudre usne najdragocjeniji nakit. **16** Uzmi haljinu onome koji se
podjemèi za tuðina, uzmi zalog od njega za tuðinku. **17** Sladak
je èovjeku hljeb od prijevare, ali mu se poslije napune usta
pijeska. **18** Misli se utvrðuju savjetom; zato razumno ratuj. **19** Ko
otkriva tajnu, postupa nevjerno; zato se ne miješaj s onijem
koji razvaljuje usta. **20** Ko psuje oca svojega ili mater svoju,
njegov æe se žižak ugasiti u crnom mraku. **21** Našljedstvo koje
se iz poèetka brzo dobija, ne biva na pošljetku blagosloveno.
22 Ne govori: vratiæu zlo. Èekaj Gospoda, i saèuvaæe te. **23**
Mrzak je Gospodu dvojak poteg, mjerila lažna nijesu dobra. **24**
Od Gospoda su koraci èovjeèji, a èovjek kako æe razumjeti
put njegov? **25** Zamka je èovjeku da proždre svetinju, i poslije
zavjeta opet da traži. **26** Mudar car rasipa bezbožnike i pušta na
njih kolo. **27** Vidjelo je Gospodnje duša èovjeèija, istražuje sve
što je u srcu. **28** Milost i istina èuvaju cara, i milošæu podupire
svoj prijesto. **29** Slava je mladiæima sila njihova, a starcima èast
sijeda kosa. **30** Modrice od boja i udarci koji prodiru do srca jesu
lijek zlome.

21 Srce je carevo u ruci Gospodu kao potoci vodeni; kuda god
hoæe, savija ga. **2** Svaki se put èovjeku èini prav, ali Gospod
ispituje srca. **3** Da se èini pravda i sud, milije je Gospodu
nego žrtva. **4** Ponosite oèi i naduto srce i oranje bezbožnièko
grijeh je. **5** Misli vrijedna èovjeka donose obilje, a svakoga
nagla siromaštvo. **6** Blago sabrano jezikom lažljivijem taština je
koja prolazi među one koji traže smrt. **7** Grabež bezbožnijeh
odnijeæe ih, jer ne htješe èiniti što je pravo. **8** Èiji je put kriv, on
je tuð; a ko je èist, njegovo je djelo pravo. **9** Bolje je sjedjeti u
uglu od krova nego sa ženom svadljivom u kuæi zajedniècoj.
10 Duša bezbožnikova želi zlo, ni prijatelj njegov ne nalazi
milosti u njega. **11** Kad potsmjevaè biva karan, ludi mudra; i
kad se mudri pouèava, prima znanje. **12** Uèi se pravednik od
kuæe bezbožnikove, kad se bezbožnici obaraju u zlo. **13** Ko
zatiskuje uho svoje od vike ubogoga, vikaæe i sam, ali neæe
biti uslišen. **14** Dar u tajnosti utišava gnjev, i poklon u njedrima
žestoku srdnju. **15** Radost je pravedniku èiniti što je pravo, a
strah onima koji èine bezakonje. **16** Èovjek koji zaðe s puta
mudrosti poèinuæe u zboru mrtvijeh. **17** Ko ljubi veselje, biæe
siromah; ko ljubi vino i ulje, neæe se obogatiti. **18** Otkup za
pravednike biæe bezbožnik i za dobre bezakonik. **19** Bolje je
živjeti u zemlji pustoj nego sa ženom svadljivom i gnjevljivom. **20**
Dragocjeno je blago i ulje u stanu mudroga, a èovjek bezuman
proždire ga. **21** Ko ide za pravdom i milošæu, naæi æe život,
pravdu i slavu. **22** U grad jakih ulazi mudri, i obara silu u koju se
uzdaju. **23** Ko èuva usta svoja i jezik svoj, èuva dušu svoju od
nevolja. **24** Ponositom i obijesnom ime je potsmjevaè, koji sve
radi bijesno i oholo. **25** Ljenivca ubija želja, jer ruke njegove
neæe da rade; **26** Svaki dan želi; a pravednik daje i ne štedi. **27**

Žrtva je bezbožnièka gad, akamoli kad je prinose u grijehu? **28**
Lažni svjedok poginuæe, a èovjek koji sluša, govoriæe svagda.
29 Bezbožnik je bezobrazan, a pravednik udešava svoje pute. **30**
Nema mudrosti ni razuma ni savjeta nasuprot Bogu. **31** Konj se
oprema za dan boja, ali je u Gospoda spasenje.

22 Bolje je ime nego veliko bogatstvo, i milost je bolja nego
srebro i zlato. **2** Bogat i siromah sretaju se; obojicu je Gospod
stvorio. **3** Pametan èovjek vidi zlo i skloni se, a ludi idu dalje i
plaæaju. **4** Smjernosti i strahu Gospodnjemu plata je bogatstvo i
slava i život. **5** Trnje i zamke su na putu opakoga; ko èuva dušu
svoju, biæe daleko od toga. **6** Uèi dijete prema putu kojim æe
iæi, pa neæe otstupiti od njega ni kad ostari. **7** Bogat gospodari
nad siromasima, i ko uzima u zajam biva sluga onomu koji
daje. **8** Ko sije bezakonje žeæe muku, i pruta gnjeva njegova
nestaæe. **9** Blago oko biæe blagosloveno, jer daje hljeba svojega
ubogomu. **10** Otjeraj potsmjevaèa, i otiæi æe raspra i prestaæe
svađa i sramota. **11** Ko ljubi èisto srce, i èije su usne ljubazne,
njemu je car prijatelj. **12** Oèi Gospodnje èuvaju znanje, a poslove
bezakonikove obara. **13** Ljenivac govori: lav je napolju; nasred
ulice poginuo bih. **14** Usta su tuđih žena jama duboka; na koga
se gnjevi Gospod, onamo æe pasti. **15** Bezumlje je privezano
djetetu na srce; prut kojim se kara ukloniæe ga od njega. **16** Ko
èini krivo siromahu da umnoži svoje, i ko daje bogatome, zacijelo
æe osiromašiti. **17** Prigni uho svoje i slušaj rijeèi mudrijeh ljudi, i
srce svoje privij k nauci mojoj. **18** Jer æe ti biti milina ako ih
složiš u srce svoje, ako sve budu poređane na usnama tvojim.
19 Da bi ti uzdanje bilo u Gospoda, kazujem ti ovo danas, a ti
tako èini. **20** Nijesam li ti napisao znamenite stvari za savjete i
znanje, **21** Da bih ti pokazao tvrđu istinitijeh rijeèi da bi mogao

istinitijem rijeèima odgovarati onima koji pošlju k tebi? **22** Ne
otimaj siromahu zato što je siromah, i ne zatiri nevoljnoga na
vratima. **23** Jer æe Gospod braniti njihovu stvar, i oteæe dušu
onima koji njima otimaju. **24** Ne druži se s èovjekom gnjevljivijem
i ne idi sa žestokim, **25** Da se ne bi navikao na putove njegove i
metnuo zamke na dušu svoju. **26** Ne budi od onijeh koji ruku
daju, koji se jamèe za dugove. **27** Ako nemaš èim platiti, zašto da
se odnese postelja ispod tebe? **28** Ne pomièi stare međe, koju
su postavili oci tvoji. **29** Jesi li vidio èovjeka ustaoca na poslu?
Taki æe pred carevima stajati, a neæe stajati pred prostacima.

23 Kad sjedeš da jedeš s gospodinom, pazi dobro što je pred
tobom. **2** Inaèe bi satjerao sebi nož u grlo, ako bi bio lakom. **3**
Ne želi preslaèaka njegovijeh, jer su lažna hrana. **4** Ne muèi se
da se obogatiš, i proði se svoje mudrosti. **5** Hoæeš li baciti oèi
svoje na ono èega brzo nestaje? jer naèini sebi krila i kao orao
odleti u nebo. **6** Ne jedi hljeba u zavidljivca, i ne želi preslaèaka
njegovijeh. **7** Jer kako on tebe cijeni u duši svojoj tako ti jelo
njegovo. Govoriæe ti: jedi i pij; ali srce njegovo nije s tobom.
8 Zalogaj što pojedeš izbljuvaæeš, i izgubiæeš ljubazne rijeèi
svoje. **9** Pred bezumnijem ne govori, jer neæe mariti za mudrost
besjede tvoje. **10** Ne pomièi stare međe, i ne stupaj na njivu
siroèadi. **11** Jer je jak osvetnik njihov; braniæe stvar njihovu od
tebe. **12** Obrati k nauci srce svoje i uši svoje k rijeèima mudrijem.
13 Ne ukraæuj kara djetetu; kad ga biješ prutom, neæe umrijeti.
14 Ti ga bij prutom, i dušu æeš mu izbaviti iz pakla. **(Sheol h7585)**
15 Sine moj, ako bude mudro srce tvoje, veseliæe se srce moje
u meni; **16** I igraæe bubrezi moji kad usne tvoje stanu govoriti
što je pravo. **17** Srce tvoje neka ne zavidi grješnicima, nego budi
u strahu Gospodnjem vazda. **18** Jer ima plata, i nadanje tvoje

neæe se zatrti. **19** Slušaj, sine moj, i budi mudar i upravi putem
srce svoje. **20** Ne budi među pijanicama ni među izjelicama. **21**
Jer pijanica i izjelica osiromašiæe, i spavaè hodiæe u ritama. **22**
Slušaj oca svojega koji te je rodio, i ne preziri matere svoje kad
ostari. **23** Kupuj istinu i ne prodaji je; kupuj mudrost, znanje i
razum. **24** Veoma se raduje otac pravednikov, i roditelj mudroga
veseli se s njega. **25** Neka se dakle veseli otac tvoj i mati tvoja, i
neka se raduje roditeljka tvoja. **26** Sine moj, daj mi srce svoje, i
oèi tvoje neka paze na moje pute. **27** Jer je kurva duboka jama,
a tijesan studenac tuđa žena. **28** Ona i zasjeda kao lupež i
umnožava zloèince među ljudima. **29** Kome: jaoh? kome: kuku?
kome svađa? kome vika? kome rane ni za što? kome crven u
oèima? **30** Koji sjede kod vina, koji idu te traže rastvorena vina.
31 Ne gledaj na vino kad se rumeni, kad u èaši pokazuje lice
svoje i upravo iskaèe. **32** Na pošljedak æe kao zmija ujesti i kao
aspida upeæi. **33** Oèi æe tvoje gledati na tuđe žene, i srce æe
tvoje govoriti opaèine. **34** I biæeš kao onaj koji leži usred mora i
kao onaj koji spava navrh jedra. **35** Reæi æeš: izbiše me, ali me
ne zabolje; tukoše me, ali ne osjetih; kad se probudim, iæi æu
opet da tražim to.

24 Ne zavidi zlijem ljudima niti želi da si s njima. **2** Jer o pogibli
misli srce njihovo i usne njihove govore o muci. **3** Mudrošæu
se zida kuæa i razumom utvrđuje se. **4** I znanjem se pune
klijeti svakoga blaga i dragocjena i mila. **5** Mudar je èovjek jak,
i razuman je èovjek silan snagom. **6** Jer mudrijem savjetom
ratovaæeš, i izbavljenje je u mnoštvu savjetnika. **7** Visoke su
bezumnome mudrosti; neæe otvoriti usta svojih na vratima. **8**
Ko misli zlo èiniti zvaæe se zlikovac. **9** Misao bezumnikova
grijeh je, i potsmjevaè je gad ljudski. **10** Ako kloneš u nevolji,

skratiæe ti se sila. **11** Izbavljaj pohvatane na smrt; i koje hoæe
da pogube, nemoj se ustegnuti od njih. **12** Ako li reèeš: gle,
nijesmo znali za to; neæe li razumjeti onaj koji ispituje srca, i koji
èuva dušu tvoju neæe li doznati i platiti svakome po djelima
njegovijem? **13** Sine moj, jedi med, jer je dobar, i sat, jer je
sladak grlu tvojemu. **14** Tako æe biti poznanje mudrosti duši
tvojoj, kad je nađeš; i biæe plata, i nadanje tvoje neæe se zatrti.
15 Bezbožnièe, ne vrebaj oko stana pravednikova, i ne kvari
mu poèivanja. **16** Jer ako i sedam puta padne pravednik, opet
ustane, a bezbožnici propadaju u zlu. **17** Kad padne neprijatelj
tvoj, nemoj se radovati, i kad propadne, neka ne igra srce tvoje.
18 Jer bi vidio Gospod i ne bi mu bilo milo, i obratio bi gnjev svoj
od njega na tebe. **19** Nemoj se žestiti radi nevaljalaca, nemoj
zavidjeti bezbožnicima. **20** Jer nema plate nevaljalcu, žižak æe
se bezbožnicima ugasiti. **21** Boj se Gospoda, sine moj, i cara, i
ne miješaj se s nemirnicima. **22** Jer æe se ujedanput podignuti
pogibao njihova, a ko zna propast koja ide od obojice? **23** I ovo
je za mudarce: gledati ko je ko na sudu nije dobro. **24** Ko govori
bezbožniku: pravedan si, njega æe proklinjati ljudi i mrziæe
na nj narodi. **25** A koji ga karaju, oni æe biti mili, i doæi æe
na njih blagoslov dobrijeh. **26** Ko govori rijeèi istinite, u usta
ljubi. **27** Uredi svoj posao na polju, i svrši svoje na njivi, potom i
kuæu svoju zidaj. **28** Ne budi svjedok na bližnjega svojega bez
razloga, i ne varaj usnama svojima. **29** Ne govori: kako je on
meni uèinio tako æu ja njemu uèiniti; platiæu ovom èovjeku po
djelu njegovu. **30** Iđah mimo njivu èovjeka lijena i mimo vinograd
èovjeka bezumna; **31** I gle, bješe sve zaraslo u trnje i sve pokrio
èkalj, i ograda im kamena razvaljena. **32** I vidjevši uzeh na
um, i gledah i pouèih se. **33** Dok malo prospavaš, dok malo

prodrijemlješ, dok malo sklopiš ruke da poèineš, **34** U tom æe
doæi siromaštvo tvoje kao putnik, i oskudica tvoja kao oružan
èovjek.

25 I ovo su prièe Solomunove koje sabraše ljudi Jezekije
cara Judina. **2** Slava je Božija skrivati stvar, a slava je carska
istraživati stvar. **3** Visina nebu i dubina zemlji i srce carevima ne
može se dosegnuti. **4** Uzmi od srebra trosku, i izaæi æe livcu
zaklad. **5** Uzmi bezbožnika ispred cara, i utvrdiæe se pravdom
prijesto njegov. **6** Ne velièaj se pred carem i ne staj na mjesto
gdje stoje vlastelji. **7** Jer je bolje da ti se kaže: hodi gore, nego
da te ponize pred knezom da vidiš svojim oèima. **8** Ne idi odmah
da se preš, gledaj šta bi èinio napošljetku ako bi te osramotio
bližnji tvoj. **9** Raspravi stvar svoju s bližnjim svojim, ali tuðe
tajne ne otkrivaj, **10** Da te ne bi psovao ko èuje, i sramota tvoja
da ne bi ostala na tebi. **11** Zlatne jabuke u srebrnijem sudima
jesu zgodne rijeèi. **12** Zlatna je grivna i nakit od najboljega zlata
mudri karaè onome koji sluša. **13** Vjeran je poslanik kao studen
šnježna o žetvi onima koji ga pošlju, i rashlađuje dušu svojim
gospodarima. **14** Ko se hvali darom lažnijem, on je kao oblaci i
vjetar bez dažda. **15** Strpljenjem se ublažava knez, i mek jezik
lomi kosti. **16** Kad naðeš med, jedi koliko ti je dosta, da ne bi
najedavši ga se izbljuvao ga. **17** Rijetko neka ti noga stupa u
kuæu bližnjega tvojega, da ne bi nasitivši se tebe omrzao na te.
18 Ko god govori lažno svjedoèanstvo na bližnjega svojega, on
je kao malj i maè i oštra strijela. **19** Uzdanje je u nevjernika
u nevolji zub slomljen i noga uganuta. **20** Ko pjeva pjesme
žalosnom srcu, on je kao onaj koji svlaèi haljinu na zimi, i kao
ocat na salitru. **21** Ako je gladan nenavidnik tvoj, nahrani ga
hljeba, i ako je žedan, napoj ga vode. **22** Jer æeš živo ugljevlje

zgrnuti na glavu njegovu, i Gospod æe ti platiti. **23** Sjeverni
vjetar nosi dažd, a potajni jezik lice srdito. **24** Bolje je sjedjeti u
uglu od krova nego sa ženom svadljivom u kuæi zajedniècoj. **25**
Dobar je glas iz daljne zemlje kao studena voda žednoj duši. **26**
Pravednik koji pada pred bezbožnikom jest kao izvor nogama
zamuæen i kao studenac pokvaren. **27** Jesti mnogo meda nije
dobro, i istraživati slavu nije slavno. **28** Ko nema vlasti nad
duhom svojim, on je grad razvaljen bez zidova.

26 Kao snijeg u ljeto i dažd o žetvi, tako ne dolikuje bezumnome
èast. **2** Kao vrabac kad prhne i lasta kad odleti, tako kletva
nezaslužena neæe doæi. **3** Biè konju, uzda magarcu, a batina
bezumnicima na leđa. **4** Ne odgovaraj bezumniku po bezumlju
njegovu, da ne budeš i ti kao on. **5** Odgovori bezumniku prema
bezumlju njegovu, da ne misli da je mudar. **6** Ko šalje bezumnika
da mu što svrši, on otsijeca sebi noge i pije nepravdu. **7**
Kako hromi hramlje nogama svojim, taka je besjeda u ustima
bezumnijeh. **8** Kao da baca dragi kamen u gomilu kamenja,
tako radi ko èini èast bezumnome. **9** Kao trn kad dođe u ruku
pijanome, taka je besjeda u ustima bezumnijeh. **10** Mnogo muke
zadaje svjema ko plaæa bezumniku i ko plaæa prestupnicima.
11 Kao što se pas povraæa na svoju bljuvotinu, tako bezumnik
ponavlja svoje bezumlje. **12** Jesi li vidio èovjeka koji misli da je
mudar? više ima nadanja od bezumnoga nego od njega. **13**
Ljenivac govori: ljuti je lav na putu, lav je na ulicama. **14** Kao što
se vrata obræu na èepovima svojim, tako ljenivac na postelji
svojoj. **15** Ljenivac krije ruku svoju u njedra, teško mu je prinijeti
je k ustima. **16** Ljenivac misli da je mudriji od sedmorice koji
odgovaraju razumno. **17** Psa za uši hvata ko se prolazeæi žesti
za tuđu raspru. **18** Kakav je bezumnik koji baca iskre i strijele

smrtne, **19** Taki je svaki koji prevari bližnjega svojega pa onda
veli: šalio sam se. **20** Kad nestane drva, ugasi se oganj; tako kad
nema opadaèa, prestaje raspra. **21** Ugalj je za žeravicu, drva
za oganj, a èovjek svadljivac da raspaljuje svađu. **22** Rijeèi su
opadaèeve kao rijeèi izbijenijeh, ali slaze unutra u trbuh. **23** Kao
srebrna pjena kojom se obloži crijep, take su usne neprijateljske i
zlo srce. **24** Nenavidnik se pretvara ustima svojim, a u srcu slaže
prijevaru. **25** Kad govori umiljatijem glasom, ne vjeruj mu, jer mu
je u srcu sedam gadova. **26** Mržnja se pokriva lukavstvom, ali se
zloæa njezina otkriva na zboru. **27** Ko jamu kopa, u nju æe
pasti; i ko kamen valja, na njega æe se prevaliti. **28** Jezik lažan
mrzi na one koje satire, i usta koja laskaju grade pogibao.

27 Ne hvali se sjutrašnjim danom, jer ne znaš šta æe dan
donijeti. **2** Neka te hvali drugi, a ne tvoja usta, tuđin, a ne
tvoje usne. **3** Težak je kamen, i pijesak je težak; ali je gnjev
bezumnikov teži od obojega. **4** Jarost je nemilostiva, i gnjev je
plah; ali ko æe odoljeti zavisti? **5** Bolji je javni ukor nego tajna
ljubav. **6** Udarci od prijatelja istiniti su, a cjelivi nenavidnikovi
lažni. **7** Duša sita gazi sat, a gladnoj duši slatko je sve što je
gorko. **8** Kaka je ptica koja odleti iz svojega gnijezda, taki je
èovjek koji otide iz svojega mjesta. **9** Ulje i kad veseli srce, tako
je prijatelj sladak svjetom srdaènijem. **10** Ne ostavljaj prijatelja
svojega ni prijatelja oca svojega, i u kuæu brata svojega ne ulazi
u nesreæi svojoj: bolji je susjed blizu nego brat daleko. **11** Sine
moj, budi mudar i obraduj srce moje, da imam šta odgovoriti
onome ko me ruži. **12** Pametan èovjek vidi zlo i skloni se, a ludi
idu dalje i plaæaju. **13** Uzmi haljinu onomu koji se podjamèi
za tuđina, i uzmi zalog od njega za tuđinku. **14** Ko blagosilja
prijatelja svojega na glas rano ustajuæi, primiæe mu se za

kletvu. **15** Neprestano kapanje kad je velik dažd, i žena svadljiva,
jedno su; **16** Ko je ustavlja, ustavlja vjetar, i ona se odaje kao
mirisavo ulje u desnici. **17** Gvožđe se gvožđem oštri, tako èovjek
oštri lice prijatelja svojega. **18** Ko èuva smokvu, ješæe roda
njezina; tako ko èuva gospodara svojega, biæe poštovan. **19**
Kako je u vodi lice prema licu, tako je srce èovjeèije prema
èovjeku. **20** Grob i propast nigda se ne mogu zasititi, tako oèi
èovjeèije nigda nijesu site. **(Sheol h7585)** **21** Srebro u topionici i
zlato u peæi a èovjek u ustima onoga koji ga hvali poznaje se.
22 Da bezumnoga tucaš u stupi tuèkom s prekrupom, ne bi otišlo
od njega bezumlje njegovo. **23** Dobro gledaj stoku svoju i staraj
se za stada svoja. **24** Jer bogatstvo ne traje dovijeka niti kruna
od koljena do koljena. **25** Kad trava naraste i pokaže se zelen,
kupi se trava po planinama. **26** Jaganjci su ti za odijelo, i jariæi
cijena za njivu. **27** I dosta ima mlijeka kozjega tebi za jelo, i za
jelo tvojemu domu i za hranu tvojim djevojkama.

28 Bježe bezbožnici kad ih niko ne goni, a pravednici su kao
laviæi bez straha. **2** Kad se u zemlji zla èine, nastaju joj mnogi
knezovi; ali kad se nađe èovjek razuman i vješt, ostaje dugo. **3**
Èovjek siromah koji èini krivo ubogima jest kao silan dažd iza
kojega nestaje hljeba. **4** Koji ostavljaju zakon, hvale bezbožnike;
a koji drže zakon, protive im se. **5** Zli ljudi ne razumiju što je
pravo; a koji traže Gospoda, razumiju sve. **6** Bolji je siromah koji
hodi u bezazlenosti svojoj nego ko ide krivijem putovima ako
je i bogat. **7** Ko èuva zakon, sin je razuman; a ko se druži s
izjelicama, sramoti oca svojega. **8** Ko umnožava dobro svoje
ujmom i pridavkom, sabira onome koji æe razdavati siromasima.
9 Ko odvraæa uho svoje da ne èuje zakona, i molitva je njegova
mrska. **10** Ko zavodi prave na zao put, pašæe u jamu svoju, a

bezazleni naslijediæe dobro. **11** Bogat èovjek misli da je mudar,
ali razuman siromah ispituje ga. **12** Kad se raduju pravedni,
velika je slava; a kad se podižu bezbožnici, traži se èovjek.
13 Ko krije prijestupe svoje, neæe biti sreæan; a ko priznaje i
ostavlja, dobiæe milost. **14** Blago èovjeku koji se svagda boji; a
ko je tvrdoglav, upada u zlo. **15** Bezbožnik koji vlada narodom
siromašnijem, lav je koji rièe i medvjed gladan. **16** Knez bez
razuma èini mnogo nepravde, a koji mrzi na lakomstvo, živjeæe
dugo. **17** Èovjek koji èini nasilje krvi ljudskoj, bježaæe do groba,
a niko ga neæe zadržati. **18** Ko hodi u bezazlenosti, spašæe se;
a ko je opak na putovima, pašæe u jedan mah. **19** Ko radi svoju
zemlju, biæe sit hljeba; a ko ide za besposlicama, nasitiæe se
sirotinje. **20** Èovjek vjeran obiluje blagoslovima; a ko nagli da
se obogati, neæe biti bez krivice. **21** Nije dobro gledati ko je
ko, jer za zalogaj hljeba èovjek æe uèiniti zlo. **22** Nagli da se
obogati èovjek zavidljiv, a ne zna da æe mu doæi siromaštvo.
23 Ko ukorava èovjeka naæi æe poslije veæu milost nego koji
laska jezikom. **24** Ko krade oca svojega i mater svoju, i govori:
nije grijeh, on je drug krvniku. **25** Oholi zameæe svaðu; a ko
se uzda u Gospoda, izobilovaæe. **26** Ko se uzda u svoje srce,
bezuman je; a ko hodi mudro, izbaviæe se. **27** Ko daje siromahu,
neæe mu nedostajati; a ko odvraæa oèi svoje, biæe mu mnogo
kletava. **28** Kad se podižu bezbožnici, sakriva se èovjek; a kad
ginu, umnožavaju se pravedni.

29 Èovjek koji po karanju ostaje tvrdoglav, ujedanput æe
propasti, da neæe biti lijeka. **2** Kad se umnožavaju pravednici,
veseli se narod; a kad vlada bezbožnik, uzdiše narod. **3** Ko ljubi
mudrost, veseli oca svojega; a ko se druži s kurvama, rasipa
svoje dobro. **4** Car pravdom podiže zemlju; a ko uzima mito,

satire je. **5** Ko laska prijatelju svojemu, razapinje mrežu nogama
njegovijem. **6** U grijehu je zla èovjeka zamka, a pravednik
pjeva i veseli se. **7** Pravednik razumije parbu nevoljnijeh, a
bezbožnik ne mari da zna. **8** Potsmjevaèi raspaljuju grad, a
mudri utišavaju gnjev. **9** Mudar èovjek kad se pre s ludijem, ili se
srdio ili smijao, nema mira. **10** Krvopije mrze na bezazlenoga,
a pravi se brinu za dušu njegovu. **11** Sav gnjev svoj izliva
bezumnik, a mudri ustavlja ga natrag. **12** Koji knez sluša lažne
rijeèi, sve su mu sluge bezbožne. **13** Siromah i koji daje na dobit
sretaju se; obojici Gospod prosvjetljuje oèi. **14** Koji car pravo
sudi siromasima, njegov æe prijesto stajati dovijeka. **15** Prut i
kar daju mudrost, a dijete pusto sramoti mater svoju. **16** Kad se
umnožavaju bezbožnici, umnožavaju se grijesi, a pravednici
æe vidjeti propast njihovu. **17** Karaj sina svojega, i smiriæe te,
i uèiniæe milinu duši tvojoj. **18** Kad nema utvare, rasipa se
narod; a ko drži zakon, blago njemu! **19** Rijeèima se ne popravlja
sluga, jer ako i razumije, opet ne sluša. **20** Jesi li vidio èovjeka
nagla u besjedi svojoj? više ima nadanja od bezumna nego
od njega. **21** Ako ko mazi slugu od malena, on æe najposlije
biti sin. **22** Gnjevljiv èovjek zameæe svaðu, i ko je naprasit,
mnogo griješi. **23** Oholost ponižuje èovjeka, a ko je smjeran
duhom, dobija slavu. **24** Ko dijeli s lupežem, mrzi na svoju dušu,
èuje prokletstvo i ne prokazuje. **25** Strašiv èovjek meæe sebi
zamku; a ko se u Gospoda uzda, biæe u visokom zaklonu. **26**
Mnogi traže lice vladaoèevo, ali je od Gospoda sud svakome. **27**
Pravednima je mrzak nepravednik, a bezbožniku je mrzak ko
pravo hodi.

30 Rijeèi Agura sina Jakejeva; sabrane rijeèi toga èovjeka Itilu,
Itilu i Ukalu. **2** Ja sam luði od svakoga, i razuma èovjeèijega

nema u mene. **3** Niti sam uèio mudrosti niti znam svetijeh stvari.
4 Ko je izašao na nebo i opet sišao? ko je skupio vjetar u pregršti
svoje? ko je svezao vode u plašt svoj? ko je utvrdio sve krajeve
zemlji? kako mu je ime? i kako je ime sinu njegovu? znaš li? **5**
Sve su rijeèi Božije èiste; on je štit onima koji se uzdaju u nj. **6**
Ništa ne dodaji k rijeèima njegovijem, da te ne ukori i ne nađeš
se laža. **7** Za dvoje molim te; nemoj me se oglušiti dok sam živ:
8 Taštinu i rijeè lažnu udalji od mene; siromaštva ni bogatstva ne
daj mi, hrani me hljebom po obroku mom, **9** Da ne bih najedavši
se odrekao se tebe i rekao: ko je Gospod? ili osiromašivši da ne
bih krao i uzalud uzimao ime Boga svojega. **10** Ne opadaj sluge
gospodaru njegovu, da te ne bi kleo i ti bio kriv. **11** Ima rod koji
psuje oca svojega i ne blagosilja matere svoje. **12** Ima rod koji
misli da je èist, a od svoga kala nije opran. **13** Ima rod koji drži
visoko oèi svoje, i vjeđe mu se dižu uvis. **14** Ima rod kojemu su
zubi maèevi i kutnjaci noževi, da proždire siromahe sa zemlje i
uboge između ljudi. **15** Pijavica ima dvije kæeri, koje govore: daj,
daj. Ima troje nesito, i èetvrto nikad ne kaže: dosta: **16** Grob,
materica jalova, zemlja, koja ne biva sita vode, i oganj, koji ne
govori: dosta. **(Sheol h7585)** **17** Oko koje se ruga ocu i neæe da
sluša matere, kljuvaæe ga gavrani s potoka i jesti orliæi. **18**
Troje mi je èudesno, i èetvrtoga ne razumijem: **19** Put orlov u
nebo, put zmijin po stijeni, put lađin posred mora, i put èovjeèiji k
djevojci. **20** Taki je put kurvin: jede, i ubriše usta, pa veli: nijesam
uèinila zla. **21** Od troga se potresa zemlja, i èetvrtoga ne može
podnijeti: **22** Od sluge, kad postane car, od bezumnika, kad
se najede hljeba, **23** Od puštenice, kad se uda, od sluškinje
kad naslijedi gospođu svoju. **24** Èetvoro ima maleno na zemlji,
ali mudrije od mudaraca: **25** Mravi, koji su slab narod, ali opet

pripravljaju u ljeto sebi hranu; **26** Pitomi zeèevi, koji su nejak
narod, ali opet u kamenu grade sebi kuæu; **27** Skakavci, koji
nemaju cara, ali opet idu svi jatom; **28** Pauk, koji rukama radi i u
carskim je dvorima. **29** Troje lijepo koraèa, i èetvrto lijepo hodi:
30 Lav, najjaèi izmeðu zvjerova, koji ne uzmièe ni pred kim, **31**
Konj opasan po bedrima ili jarac, i car na koga niko ne ustaje.
32 Ako si ludovao ponesavši se ili si zlo mislio, metni ruku na
usta. **33** Kad se razbija mlijeko, izlazi maslo; i ko jako nos utire,
izgoni krv; tako ko draži na gnjev, zameæe svaðu.

31 Rijeèi cara Lemuila; sabrane rijeèi, kojima ga je uèila mati
njegova. **2** Šta, sine moj, šta, sine utrobe moje, i šta, sine zavjeta
mojih? **3** Ne daj krjeposti svoje ženama, ni putova svojih onima
što satiru careve. **4** Nije za careve, Lemuilo, nije za careve
da piju vino, ni za knezove da piju silovito piæe, **5** Da ne bi
pijuæi zaboravio uredbe, i izmijenio pravicu kojemu nevoljniku.
6 Podajte silovito piæe onome koji hoæe da propadne, i vino
onima koji su tužna srca; **7** Neka se napije i zaboravi svoje
siromaštvo, i da se više ne sjeæa svoje muke. **8** Otvoraj usta
svoja za nijemoga, za stvar svijeh namijenjenijeh smrti. **9** Otvoraj
usta svoja, sudi pravo, daj pravicu nevoljnome i ubogome. **10** Ko
æe naæi vrsnu ženu? jer vrijedi više nego biser. **11** Oslanja se
na nju srce muža njezina, i dobitka neæe nedostajati. **12** Èini mu
dobro, a ne zlo, svega vijeka svojega. **13** Traži vune i lana, i radi
po volji rukama svojim. **14** Ona je kao laða trgovaèka, iz daleka
donosi hranu svoju. **15** Ustaje dok je još noæ, daje hranu èeljadi
svojoj i posao djevojkama svojim. **16** Misli o njivi, i uzme je, od
rada ruku svojih sadi vinograd. **17** Opasuje snagom bedra svoja
i krijepi mišice svoje. **18** Vidi kako joj je dobra radnja, ne gasi joj
se noæu žižak. **19** Rukama svojima maša se preslice, i prstima

svojima drži vreteno. **20** Ruku svoju otvora siromahu, i pruža
ruke ubogome. **21** Ne boji se snijega za svoju èeljad, jer sva
èeljad njezina ima po dvoje haljine. **22** Pokrivaèe sama sebi
gradi, tako platno i skerlet odijelo joj je. **23** Zna se muž njezin na
vratima kad sjedi sa starješinama zemaljskim. **24** Košulje gradi i
prodaje, i pojase daje trgovcu. **25** Odijelo joj je krjepost i ljepota,
i osmijeva se na vrijeme koje ide. **26** Usta svoja otvora mudro i
na jeziku joj je nauka blaga. **27** Pazi na vladanje èeljadi svoje, i
hljeba u lijenosti ne jede. **28** Sinovi njezini podižu se i blagosiljaju
je; muž njezin također hvali je; **29** Mnoge su žene bile vrsne, ali
ti ih nadvišuješ sve. **30** Ljupkost je prijevarna i ljepota tašta; žena
koja se boji Gospoda, ona zaslužuje pohvalu. **31** Podajte joj od
ploda ruku njezinijeh, i neka je hvale na vratima djela njezina.

Propovednik

1 Rijeèi propovjednika sina Davidova cara u Jerusalimu. **2**
Taština nad taštinama, veli propovjednik, taština nad taštinama,
sve je taština. **3** Kaka je korist èovjeku od svega truda njegova,
kojim se trudi pod suncem? **4** Naraštaj jedan odlazi i drugi
dolazi, a zemlja stoji uvijek. **5** Sunce izlazi i zalazi, i opet hiti na
mjesto svoje odakle izlazi. **6** Vjetar ide na jug i obræe se na
sjever: ide jednako obræuæi se, i u obrtanju svom vraæa se. **7**
Sve rijeke teku u more, i more se ne prepunja; odakle teku rijeke,
onamo se vraæaju da opet teku. **8** Sve je muèno, da èovjek
ne može iskazati; oko se ne može nagledati, niti se uho može
naslušati. **9** Što je bilo to æe biti, što se èinilo to æe se èiniti, i
nema ništa novo pod suncem. **10** Ima li što za što bi ko rekao:
vidi, to je novo? Veæ je bilo za vijekova koji su bili prije nas. **11**
Ne pominje se što je prije bilo; ni ono što æe poslije biti neæe se
pominjati u onijeh koji æe poslije nastati. **12** Ja propovjednik
bijah car nad Izrailjem u Jerusalimu; **13** I upravih srce svoje da
tražim i razberem mudrošæu sve što biva pod nebom; taj muèni
posao dade Bog sinovima ljudskim da se muèe oko njega. **14**
Vidjeh sve što biva pod suncem, i gle, sve je taština i muka duhu.
15 Što je krivo ne može se ispraviti, i nedostaci ne mogu se
izbrojiti. **16** Ja rekoh u srcu svom govoreæi: evo, ja postah velik,
i pretekoh mudrošæu sve koji biše prije mene u Jerusalimu, i
srce moje vidje mnogo mudrosti i znanja. **17** I upravih srce svoje
da poznam mudrost i da poznam bezumlje i ludost; pa doznah
da je i to muka duhu. **18** Jer gdje je mnogo mudrosti, mnogo je
brige, i ko umnožava znanje, umnožava muku.

2 Ja rekoh u srcu svom: daj da te okušam veseljem; uživaj
dobra. Ali gle, i to bješe taština. **2** Smijehu rekoh: luduješ; i

veselju: šta to radiš? **3** Razmišljah u srcu svom da puštam tijelo
svoje na piæe, i srcem svojim upravljajuæi mudro da se držim
ludosti dokle ne vidim šta bi dobro bilo sinovima ljudskim da
èine pod nebom dok su živi. **4** Velika djela uèinih: sazidah sebi
kuæe, nasadih sebi vinograde; **5** Naèinih sebi vrtove i voænjake,
i nasadih u njima svakojakih drveta rodnijeh; **6** Naèinih sebi
jezera vodena da zaljevam iz njih šumu gdje rastu drveta; **7**
Nabavih sebi sluga i sluškinja, i imah sluga roðenijeh u kuæi
mojoj; i imah goveda i ovaca više od svijeh koji biše prije mene
u Jerusalimu; **8** Također nakupih sebi srebra i zlata i zaklada
od careva i zemalja; nabavih sebi pjevaèa i pjevaèica i milina
ljudskih, i sprava muzièkih svakojakih. **9** I tako postah veæi
i silniji od svijeh koji biše prije mene u Jerusalimu; i mudrost
moja osta sa mnom. **10** I što god željahu oèi moje, ne branjah
im niti ukraæivah srcu svojemu kakoga veselja, nego se srce
moje veseljaše sa svakoga truda mojega, i to mi bijaše dio od
svakoga truda mojega. **11** A kad pogledah na sva djela svoja što
uradiše ruke moje, i na trud kojim se trudih da uradim, gle, sve
bješe taština i muka duhu, i nema koristi pod suncem. **12** Tada
se obratih da vidim mudrost i ludost i bezumlje, jer šta bi èinio
èovjek koji bi nastao poslije cara? što je veæ uèinjeno. **13** I
vidjeh da je bolja mudrost od ludosti, kao što je bolja svjetlost od
mraka. **14** Mudri ima oèi u glavi, a bezumni ide po mraku; ali
također doznah da jednako biva svjema. **15** Zato rekoh u srcu
svom: meni æe biti kao bezumniku što biva; šta æe mi dakle
pomoæi što sam mudar? I rekoh u srcu svom: i to je taština. **16**
Jer se neæe spominjati mudarac kao ni bezumnik dovijeka; jer
što sada jest, sve se zaboravlja poslije, i mudarac umire kao
i bezumnik. **17** Zato mi omrze život, jer mi nije milo što biva

pod suncem, jer je sve taština i muka duhu. **18** I omrze mi sav
trud moj oko kojega se trudih pod suncem, jer æu ga ostaviti
èovjeku koji æe nastati nakon mene. **19** I ko zna hoæe li biti
mudar ili lud? i opet æe biti gospodar od svega truda mojega
oko kojega se trudih i mudrovah pod suncem. I to je taština. **20**
Zato doðoh na to da mi srce izgubi nadanje o svakom trudu
oko kojega se trudih pod suncem. **21** Jer ima ljudi koji se trude
mudro i razumno i pravo, pa to ostavljaju u dio drugome koji se
nije trudio oko toga. I to je taština i veliko zlo. **22** Jer šta ima
èovjek od svega truda svoga i od muke srca svoga, koju podnosi
pod suncem? **23** Jer su svi dani njegovi muka a poslovi njegovi
briga; ni noæu se ne odmara srce njegovo. I to je taština. **24**
Nije li dakle dobro èovjeku da jede i pije i da gleda da mu je duši
dobro od truda njegova? Ja vidjeh i to da je iz ruke Božije. **25**
Jer ko je jeo i uživao više nego ja? **26** Jer èovjeku koji mu je po
volji daje mudrost i razum i radost, a grješniku daje muku da
sabira i skuplja da da onome koji je po volji Bogu. I to je taština i
muka duhu.

3 Svemu ima vrijeme, i svakom poslu pod nebom ima vrijeme.
2 Ima vrijeme kad se raða, i vrijeme kad se umire; vrijeme kad
se sadi, i vrijeme kad se èupa posaðeno; **3** Vrijeme kad se ubija,
i vrijeme kad se iscjeljuje; vrijeme kad se razvaljuje, i vrijeme
kad se gradi. **4** Vrijeme plaèu i vrijeme smijehu; vrijeme ridanju i
vrijeme igranju; **5** Vrijeme kad se razmeæe kamenje, i vrijeme
kad se skuplja kamenje; vrijeme kad se grli, i vrijeme kad se
ostavlja grljenje; **6** Vrijeme kad se teèe, i vrijeme kad se gubi;
vrijeme kad se èuva, i vrijeme kad se baca; **7** Vrijeme kad se
dere, i vrijeme kad se sašiva; vrijeme kad se muèi, i vrijeme
kad se govori; **8** Vrijeme kad se ljubi, i vrijeme kad se mrzi;

vrijeme ratu i vrijeme miru. **9** Kaka je korist onome koji radi od
onoga oko èega se trudi? **10** Vidio sam poslove koje je Bog dao
sinovima ljudskim da se muèe oko njih. **11** Sve je uèinio da je
lijepo u svoje vrijeme, i svijet metnuo im je u srce, ali da ne
može èovjek dokuèiti djela koja Bog tvori, ni poèetka ni kraja. **12**
Doznah da nema ništa bolje za njih nego da se vesele i èine
dobro za života svoga. **13** I kad svaki èovjek jede i pije i uživa
dobra od svakoga truda svojega, to je dar Božji. **14** Doznah da
što god tvori Bog ono traje dovijeka, ne može mu se ništa dodati
niti se od toga može što oduzeti; i Bog tvori da bi ga se bojali.
15 Što je bilo to je sada, i što æe biti to je veæ bilo; jer Bog
povraæa što je prošlo. **16** Još vidjeh pod suncem gdje je mjesto
suda bezbožnost i mjesto pravde bezbožnost. **17** I rekoh u srcu
svom: Bog æe suditi pravedniku i bezbožniku; jer ima vrijeme
svemu i svakom poslu. **18** Rekoh u srcu svom za sinove ljudske
da im je Bog pokazao da vide da su kao stoka. **19** Jer što biva
sinovima ljudskim to biva i stoci, jednako im biva; kako gine ona
tako ginu i oni, i svi imaju isti duh; i èovjek ništa nije bolji od
stoke, jer je sve taština. **20** Sve ide na jedno mjesto; sve je od
praha i sve se vraæa u prah. **21** Ko zna da duh sinova ljudskih
ide gore, a duh stoke da ide dolje pod zemlju? **22** Zato vidjeh da
ništa nema bolje èovjeku nego da se veseli onijem što radi, jer
mu je to dio; jer ko æe ga dovesti da vidi što æe biti poslije
njega?

4 Opet vidjeh sve nepravde koje se èine pod suncem, i gle,
suze onijeh kojima se èini nepravda, i nemaju ko bi ih potješio ni
snage da se izbave iz ruku onijeh koji im èine nepravdu; nemaju
nikoga da ih potješi. **2** Zato hvalih mrtve koji veæ pomriješe više
nego žive koji još žive. **3** Ali je bolji i od jednijeh i od drugih onaj

koji još nije postao, koji nije vidio zla što biva pod suncem. **4** Jer
vidjeh svaki trud i svako dobro djelo da od njega biva zavist
èovjeku od bližnjega njegova. I to je taština i muka duhu. **5**
Bezumnik sklapa ruke svoje, i jede svoje tijelo. **6** Bolja je jedna
grst u miru nego obje grsti s trudom i mukom u duhu. **7** Opet
vidjeh taštinu pod suncem: **8** Ima ko je sam, inokosan, nema ni
sina ni brata, i opet nema kraja trudu njegovu, i oèi njegove ne
mogu da se nasite bogatstva; a ne misli: za koga se muèim i
oduzimam svojoj duši dobra? I to je taština i zao posao. **9** Bolje
je dvojici nego jednomu, jer imaju dobru dobit od svoga truda.
10 Jer ako jedan padne, drugi æe podignuti druga svojega; a
teško jednomu! ako padne, nema drugoga da ga podigne. **11**
Jošte ako dvojica spavaju zajedno, grije jedan drugoga; a jedan
kako æe se zgrijati? **12** I ako bi ko nadjaèao jednoga, dvojica
æe mu odoljeti; i trostruka vrvca ne kida se lako. **13** Bolje je
dijete ubogo a mudro nego car star a bezuman, koji se veæ ne
zna pouèiti. **14** Jer jedan izlazi iz tamnice da caruje, a drugi koji
se rodi da caruje osiromaši. **15** Vidjeh sve žive koji hode pod
suncem gdje pristaju za djetetom drugim, koje æe stupiti na
njegovo mjesto. **16** Nema kraja narodu koji bijaše pred njim, a
koji poslije nastanu neæe se radovati njemu. I to je taština i
muka duhu.

5 Èuvaj nogu svoju kad ideš u dom Božji, i pristupi da slušaš;
to je bolje nego što bezumni daju žrtve, jer ne znaju da zlo
èine. **2** Nemoj nagliti ustima svojim, i srce tvoje da ne bude brzo
izgovoriti što pred Bogom, jer je Bog na nebu a ti si na zemlji,
zato neka bude malo rijeèi tvojih. **3** Jer san dolazi od mnogoga
posla, a glas bezumnikov od mnogih rijeèi. **4** Kad uèiniš zavjet
Bogu, ne oklijevaj ispuniti ga, jer mu nijesu mili bezumnici; što

god zavjetuješ, ispuni. **5** Bolje je da ne zavjetuješ negoli da
zavjetuješ pa ne ispuniš. **6** Ne daj ustima svojima da na grijeh
navode tijelo tvoje, i ne govori pred anđelom da je bilo nehotice.
Zašto bi se gnjevio Bog na rijeèi tvoje i potro djelo ruku tvojih?
7 Jer kao što u mnoštvu sanova ima taštine, tako i u mnogim
rijeèima; nego boj se Boga. **8** Ako vidiš gdje se èini nepravda
siromahu i otima sud i pravda u zemlji, ne èudi se tome, jer
viši pazi na visokoga, i ima još viših nad njima. **9** Ali je zemlja
korisnija od svega; i car njivi služi. **10** Ko ljubi novce, neæe se
nasititi novaca; i ko ljubi bogatstvo, neæe imati koristi od njega. I
to je taština. **11** Gdje je mnogo dobra, mnogo je i onijeh koji
ga jedu; pa kaka je korist od toga gospodaru? osim što gleda
svojim oèima. **12** Sladak je san onome koji radi, jeo malo ili
mnogo; a sitost bogatome ne da spavati. **13** Ima ljuto zlo koje
vidjeh pod suncem: bogatstvo koje se èuva na zlo onome èije je.
14 Jer tako bogatstvo propadne zlom nezgodom, te sinu kojega
je rodio ne ostane ništa u ruku. **15** Kao što je izašao iz utrobe
matere svoje nag, tako opet odlazi kako je došao; i ništa ne
uzima od truda svojega da ponese u ruci svojoj. **16** I to je ljuto
zlo što odlazi kako je došao; i kaka mu je korist što se trudio u
vjetar, **17** I svega vijeka svojega jeo u mraku, i mnogo se brinuo
i žalostio i ljutio? **18** Eto, to vidjeh da je dobro i lijepo èovjeku
da jede i pije i uživa dobro od svega truda svojega kojim se
trudi pod nebom za života svojega, koji mu Bog da, jer mu je to
dio. **19** I kad kome Bog da bogatstvo i blago, i da mu da uživa i
uzima svoj dio i da se veseli s truda svojega, to je dar Božji. **20**
Jer se neæe mnogo opominjati dana života svojega, jer mu Bog
daje da mu je srce veselo.

6 Ima zlo koje vidjeh pod suncem i èesto je među ljudima: **2**
Nekome Bog da bogatstvo i blago i slavu, te duša njegova ima
sve što god želi, ali mu ne da Bog da to uživa, nego uživa drugi.
To je taština i ljuto zlo. **3** Da bi ko rodio sto sinova i živio mnogo
godina i dani bi se vijeka njegova veoma namnožili, a duša se
njegova ne bi nasitila dobra, te ni pogreba ne bi imao, kažem da
je bolje nedonošèe od njega. **4** Jer uzalud dođe i u tamu otide i
ime mu je tamom pokriveno; **5** Ni sunca ne vidje, niti što pozna,
a poèiva bolje nego onaj. **6** I da bi živio dvije tisuæe godina, a
dobra ne bi uživao, ne odlaze li svi na jedno mjesto? **7** Sav
je trud èovjeèji za usta njegova, ali se ne može nasititi duša
njegova. **8** Jer šta ima mudri više nego bezumni? šta li siromah,
koji se umije vladati među živima? **9** Bolje je vidjeti oèima negoli
željeti; i to je taština i muka duhu. **10** Što je ko, davno je tijem
nazvan; i zna se da je èovjek i da se ne može suditi s jaèim od
sebe. **11** Kad dakle ima mnogo stvari koje umnožavaju taštinu,
kaka je korist èovjeku? **12** Jer ko zna što je dobro èovjeku u
životu, za malo dana taštega života njegova, koji mu prolaze
kao sjen? ili ko æe kazati èovjeku šta æe biti poslije njega pod
suncem?

7 Bolje je ime nego dobro ulje, i dan smrtni nego dan u koji se
ko rodi. **2** Bolje je iæi u kuæu gdje je žalost nego iæi u kuæu
gdje je gozba, jer je ondje kraj svakoga èovjeka, i ko je živ,
slaže u srce svoje. **3** Bolja je žalost nego smijeh, jer kad je lice
neveselo, srce postaje bolje. **4** Srce je mudrijeh ljudi u kuæi gdje
je žalost, a srce bezumnijeh u kuæi gdje je veselje. **5** Bolje je
slušati karanje mudroga nego da ko sluša pjesmu bezumnijeh. **6**
Jer kao što prašti trnje pod loncem, taki je smijeh bezumnikov; i
to je taština. **7** Nasilje obezumljuje mudroga, i poklon izopaèuje

srce. **8** Bolji je kraj stvari nego poèetak joj; bolji je ko je strpljiva
duha negoli ko je ponosita duha. **9** Ne budi nagao u duhu svom
na gnjev, jer gnjev poèiva u njedrima bezumnijeh. **10** Ne govori:
šta je to, te su preðašnji dani bili bolji od ovijeh? jer ne bi bilo
mudro da za to pitaš. **11** Dobra je mudrost s imanjem, i korisna
je onima koji vide sunce. **12** Jer je mudrost zaklon, i novci su
zaklon; ali je pretežnije znanje mudrosti tijem što daje život
onome ko je ima. **13** Pogledaj djelo Božije; jer ko može ispraviti
što on iskrivi? **14** U dobro vrijeme uživaj dobro, a u zlo vrijeme
gledaj, jer je Bog stvorio jedno prema drugom zato da èovjek
ne zna šta æe biti. **15** Svašta vidjeh za vremena taštine svoje:
pravednika koji propada u pravdi svojoj, i bezbožnika koji dugo
živi u svojoj zloæi. **16** Ne budi suviše pravedan ni suviše mudar;
zašto bi sebe upropastio? **17** Ne budi suviše bezbožan ni lud;
zašto bi umro prije vremena? **18** Dobro je da držiš jedno a drugo
da ne puštaš iz ruke; jer ko se boji Boga izbaviæe se od svega.
19 Mudrost krijepi èovjeka više nego deset knezova koji su u
gradu. **20** Doista nema èovjeka pravedna na zemlji koji tvori
dobro i ne griješi. **21** Ne uzimaj na um svašta što se govori, ako
bi i slugu svojega èuo gdje te psuje; **22** Jer srce tvoje zna da si i
ti više puta psovao druge. **23** Sve to ogledah mudrošæu i rekoh:
biæu mudar; ali mudrost bješe daleko od mene. **24** Što je tako
daleko i vrlo duboko, ko æe naæi? **25** Okretoh se srcem svojim
da poznam i izvidim i iznaðem mudrost i razum, i da poznam
bezbožnost ludosti i ludost bezumlja. **26** I naðoh da je grèa od
smrti žena kojoj je srce mreža i pruglo, kojoj su ruke okovi; ko je
mio Bogu, saèuvaæe se od nje, a grješnika æe uhvatiti ona. **27**
Gle, to naðoh, veli propovjednik, jedno prema drugom, tražeæi
da razumijem. **28** Još traži duša moja, ali ne naðoh. Èovjeka

jednoga u tisuæi naðoh, ali žene među svjema ne naðoh. **29**
Samo, gle, ovo naðoh: da je Bog stvorio èovjeka dobra; a oni
traže svakojake pomisli.

8 Ko je kao mudri? i ko zna šta znaèe stvari? Mudrost
prosvjetljuje èovjeku lice, a tvrdoæa lica njegova mijenja se. **2** Ja
ti kažem: izvršuj zapovijest carevu, i to zakletve Božije radi. **3** Ne
budi brz da otideš ispred njega; ne stoj u zloj stvari, jer æe uèiniti
što god hoæe. **4** Jer gdje je god rijeè careva ondje je vlast, i ko
æe mu reæi: šta radiš? **5** Ko izvršuje zapovijest, neæe znati za
zlo, jer srce mudroga zna vrijeme i naèin. **6** Jer svaèemu ima
vrijeme i naèin; ali mnoga zla snalaze èovjeka, **7** Što ne zna šta
æe biti; jer kad æe što biti, ko æe mu kazati? **8** Èovjek nije
vlastan nad duhom da bi ustavio duh, niti ima vlasti nad danom
smrtnijem, niti ima obrane u toj borbi; ni bezbožnost ne izbavlja
onoga u koga je. **9** Sve ovo vidjeh, i upravih srce svoje na sve
što se radi pod suncem. Katkad vlada èovjek nad èovjekom na
zlo njegovo. **10** I tada vidjeh bezbožnike pogrebene, gdje se
vratiše; a koji dobro èinjahu otidoše sa svetoga mjesta i biše
zaboravljeni u gradu. I to je taština. **11** Što nema odmah osude
za zlo djelo, zato srce sinova ljudskih kipi u njima da èine zlo. **12**
Neka grješnik sto puta èini zlo i odgađa mu se, ja ipak znam da
æe biti dobro onima koji se boje Boga, koji se boje lica njegova.
13 A bezbožniku neæe biti dobro, niti æe mu se produljiti dani,
nego æe biti kao sjen onome koji se ne boji lica Božijega. **14**
Taština je koja biva na zemlji što ima pravednika kojima biva po
djelima bezbožnièkim, a ima bezbožnika kojima biva po djelima
pravedniècim. Rekoh: i to je taština. **15** Zato ja hvalih veselje, jer
nema ništa bolje èovjeku pod suncem nego da jede i pije i da se
veseli; i to mu je od truda njegova za života njegova, koji mu

Bog da pod suncem. **16** Kad upravih srce svoje da poznam
mudrost i vidim šta se radi na zemlji, te ni danju ni noæu ne
dolazi èovjeku san na oèi, **17** Vidjeh na svijem djelima Božijim
da èovjek ne može dokuèiti ono što se radi pod suncem, oko
èega se trudi èovjek tražeæi, ali ne nalazi, i ako i mudarac reèe
da zna, ipak ne može dokuèiti.

9 Doista sve ovo složih u srce svoje da bih rasvijetlio sve to,
kako su pravedni i mudri i djela njihova u ruci Božijoj, a èovjek
ne zna ni ljubavi ni mržnje od svega što je pred njim. **2** Sve biva
svjema jednako: pravedniku biva kao bezbožniku, dobromu i
èistomu kao neèistomu, onome koji prinosi žrtvu kao onome koji
ne prinosi, kako dobromu tako grješniku, onome koji se kune kao
onome koji se boji zakletve. **3** A to je najgore od svega što biva
pod suncem što svjema jednako biva, te je i srce ljudsko puno
zla, i ludost im je u srcu dok su živi, a potom umiru. **4** Jer ko æe
biti izabran? U živijeh svijeh ima nadanja; i psu živu bolje je nego
mrtvu lavu. **5** Jer živi znaju da æe umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa
niti im ima plate, jer im se spomen zaboravio. **6** I ljubavi njihove i
mržnje njihove i zavisti njihove nestalo je, i više nemaju dijela
nigda ni u èemu što biva pod suncem. **7** Hajde, jedi hljeb svoj s
radošæu, i vesela srca pij vino svoje, jer su mila Bogu djela
tvoja. **8** Svagda neka su ti haljine bijele, i ulja na glavi tvojoj da
se ne premièe. **9** Uživaj život sa ženom koju ljubiš svega vijeka
svojega taštega, koji ti je dat pod suncem za sve vrijeme taštine
tvoje, jer ti je to dio u životu i od truda tvojega kojim se trudiš pod
suncem. **10** Sve što ti dođe na ruku da èiniš, èini po moguænosti
svojoj, jer nema rada ni mišljenja ni znanja ni mudrosti u grobu u
koji ideš. **(Sheol h7585)** **11** Opet vidjeh pod suncem da nije do
brzijeh trka, ni rat do hrabrijeh, ni hljeb do mudrijeh, ni bogatstvo

do razumnijeh, ni dobra volja do vještijeh, nego da sve stoji do
vremena i zgode. **12** Jer èovjek ne zna vremena svojega, nego
kao što se ribe hvataju mrežom nesreænom i kao što se ptice
hvataju pruglom, tako se hvataju sinovi èovjeèiji u zao èas, kad
navali na njih iznenada. **13** Vidjeh i ovu mudrost pod suncem,
koja mi se uèini velika: **14** Bijaše malen grad i u njemu malo
ljudi; i dođe na nj velik car, i opkoli ga i naèini oko njega velike
opkope. **15** A nađe se u njemu siromah èovjek mudar, koji izbavi
grad mudrošæu svojom, a niko se ne sjeæaše toga siromaha
èovjeka. **16** Tada ja rekoh: bolja je mudrost nego snaga, ako se i
ne maraše za mudrost onoga siromaha i rijeèi se njegove ne
slušahu. **17** Rijeèi mudrijeh ljudi valja s mirom slušati više nego
viku onoga koji zapovijeda među ludima. **18** Bolja je mudrost
nego oružje ubojito; ali jedan grješnik kvari mnogo dobra.

10 Od mrtvijeh muha usmrdi se i pokvari ulje apotekarsko, tako
od malo ludosti cijena mudrosti i slavi. **2** Srce je mudromu s
desne strane, a ludomu je s lijeve strane. **3** Bezumnik i kad ide
putem, bez razuma je i kazuje svjema da je bezuman. **4** Ako
se podigne na te gnjev onoga koji vlada, ne ostavljaj mjesta
svojega, jer blagost uklanja velike grijehe. **5** Ima zlo koje vidjeh
pod suncem, kao pogrješka koja dolazi od vladaoca: **6** Ludost
se posađuje na najviše mjesto, i bogati sjede na niskom mjestu.
7 Vidjeh sluge na konjma, a knezovi idu pješice kao sluge. **8** Ko
jamu kopa, u nju æe pasti, i ko razvaljuje ogradu, ušešæe ga
zmija. **9** Ko odmièe kamenje, udariæe se o njih; ko cijepa drva,
nije miran od njih. **10** Kad se zatupi gvožđe i oštrice mu se ne
naoštri, tada treba više snage; ali mudrost može bolje opraviti.
11 Ako ujede zmija prije bajanja, ništa neæe pomoæi bajaè.
12 Rijeèi iz usta mudroga ljupke su, a bezumnoga proždiru

usne njegove. **13** Poèetak je rijeèima usta njegovijeh ludost, a
svršetak govoru njegovu zlo bezumlje. **14** Jer ludi mnogo govori,
a èovjek ne zna što æe biti; i ko æe mu kazati što æe poslije
njega biti? **15** Lude mori trud njihov, jer ne znaju ni u grad otiæi.
16 Teško tebi, zemljo, kad ti je car dijete i knezovi tvoji rano jedu!
17 Blago tebi, zemljo, kad ti je car plemenit i knezovi tvoji jedu na
vrijeme da se potkrijepe a ne da se opiju. **18** S lijenosti ugiblje
se krov i s nemarnijeh ruku prokapljuje kuæa. **19** Radi veselja
gotove se gozbe, i vino veseli žive, a novci vrše sve. **20** Ni u misli
svojoj ne psuj cara, ni u klijeti, u kojoj spavaš, ne psuj bogatoga,
jer ptica nebeska odnijeæe glas i što krila ima dokazaæe rijeè.

11 Baci hljeb svoj povrh vode; jer æeš ga naæi poslije mnogo
vremena. **2** Razdijeli sedmorici i osmorici; jer ne znaš kako æe
zlo biti na zemlji. **3** Kad se napune oblaci, prosipaju dažd na
zemlju, i ako padne drvo na jug ili na sjever, gdje padne drvo
ondje æe ostati. **4** Ko pazi na vjetar, neæe sijati, i ko gleda na
oblake, neæe žeti. **5** Kako ne znaš koji je put vjetru ni kako
postaju kosti u utrobi trudne žene, tako ne znaš djela Božijega
i kako tvori sve. **6** Izjutra sij sjeme svoje i uveèe nemoj da ti
poèivaju ruke, jer ne znaš šta æe biti bolje, ovo ili ono, ili æe
oboje biti jednako dobro. **7** Slatka je svjetlost, i dobro je oèima
gledati sunce; **8** Ali da èovjek živi mnogo godina i svagda se
veseli, pa se opomene dana tamnijeh kako æe ih biti mnogo,
sve što je bilo biæe taština. **9** Raduj se, mladiæu, za mladosti
svoje, i neka se veseli srce tvoje dok si mlad, i hodi kuda te srce
tvoje vodi i kuda oèi tvoje gledaju; ali znaj da æe te za sve to
Bog izvesti na sud. **10** Ukloni dakle žalost od srca svojega, i
odrini zlo od tijela svojega, jer je djetinjstvo i mladost taština.

12 Ali opominji se tvorca svojega u mladosti svojoj prije nego
doðu dani zli i prispiju godine, za koje æeš reæi: nijesu mi mile;
2 Prije nego pomrkne sunce i vidjelo i mjesec i zvijezde, i opet
doðu oblaci iza dažda, **3** Kad æe drktati stražari kuæni i pognuti
se junaci, i stati mlinarice, što ih je malo, i potamnjeti koji gledaju
kroz prozore, **4** I kad æe se zatvoriti vrata s ulice, i oslabiti zveka
od mljevenja, i kad æe se ustajati na ptièji glas i prestati sve
pjevaèice, **5** I visokoga mjesta kad æe se bojati i strašiti se na
putu, kad æe badem ucvjetati i skakavac otežati i želja proæi,
jer èovjek ide u kuæu svoju vjeènu, i pokajnice æe hoditi po
ulicama; **6** Prije nego se prekine uže srebrno, èaša se zlatna
razbije i raspe se vijedro na izvoru i slomi se toèak na studencu,
7 I vrati se prah u zemlju, kako je bio, a duh se vrati k Bogu,
koji ga je dao. **8** Taština nad taštinama, veli propovjednik, sve
je taština. **9** A ne samo mudar bijaše propovjednik, nego još i
narod uèaše mudrosti, i motreæi i istražujuæi složi mnogo prièa.
10 Staraše se propovjednik da nađe ugodne rijeèi, i napisa što je
pravo, rijeèi istine. **11** Rijeèi su mudrijeh ljudi kao žalci i kao klini
udareni; rijeèi onijeh koji ih složiše dao je jedan pastir. **12** I tako,
sine moj, èuvaj se onoga što je preko ovoga, jer nema kraja
sastavljanju mnogih knjiga, i mnogo èitanje umor je tijelu. **13**
Glavno je svemu što si èuo: Boga se boj, i zapovijesti njegove
drži, jer to je sve èovjeku. **14** Jer æe svako djelo Bog iznijeti na
sud i svaku tajnu, bila dobra ili zla.

Pesma nad pesmama

1 Solomunova pjesma nad pjesmama. **2** Da me hoæe poljubiti
poljupcem usta svojih! Jer je tvoja ljubav bolja od vina. **3** Mirisom
su tvoja ulja prekrasna; ime ti je ulje razlito; zato te ljube djevojke.
4 Vuci me, za tobom æemo trèati; uvede me car u ložnicu svoju;
radovaæemo se i veseliæemo se tobom, spominjaæemo ljubav
tvoju više nego vino; pravi ljube te. **5** Crna sam, ali lijepa, kæeri
Jerusalimske, kao šatori Kidarski, kao zavjesi Solomunovi. **6** Ne
gledajte me što sam crna, jer me je sunce opalilo; sinovi matere
moje rasrdivši se na me postaviše me da èuvam vinograde, i
ne èuvah svojega vinograda, koji ja imam. **7** Kaži mi ti, kojega
ljubi duša moja, gdje paseš, gdje planduješ? jer zašto bih
lutala među stadima drugova tvojih? **8** Ako ne znaš, najljepša
između žena, poði tragom za stadom, i pasi jariæe svoje pokraj
stanova pastirskih. **9** Ti si mi, draga moja, kao konji u kolima
Faraonovijem. **10** Obrazi su tvoji okiæeni grivnama, i grlo tvoje
nizovima. **11** Naèiniæemo ti zlatne grivne sa šarama srebrnijem.
12 Dok je car za stolom, narad moj pušta svoj miris. **13** Dragi mi
je moj kita smirne, koja među dojkama mojim poèiva. **14** Dragi
mi je moj grozd kiprov iz vinograda Engadskih. **15** Lijepa ti si,
draga moja, lijepa ti si! oèi su ti kao u golubice. **16** Lijep ti si,
dragi moj, i ljubak! i postelja naša zeleni se. **17** Grede su nam u
kuæama kedrove, daske su nam jelove.

2 Ja sam ruža Saronska, ljiljan u dolu. **2** Što je ljiljan među
trnjem, to je draga moja među djevojkama. **3** Što je jabuka među
drvetima šumskim, to je dragi moj među momcima; željeh hlada
njezina, i sjedoh, i rod je njezin sladak grlu mojemu. **4** Uvede
me u kuæu gdje je gozba a zastava mu je ljubav k meni. **5**
Potkrijepite me žbanovima, pridržite me jabukama, jer sam bolna

od ljubavi. **6** Lijeva je ruka njegova meni pod glavom, a desnom
me grli. **7** Zaklinjem vas, kæeri Jerusalimske, srnama i košutama
poljskim, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dok joj ne bude
volja. **8** Glas dragoga mojega; evo ga, ide skaèuæi preko gora,
poskakujuæi preko humova. **9** Dragi je moj kao srna ili kao
jelenèe; evo ga, stoji iza našega zida, gleda kroz prozor, viri kroz
rešetku. **10** Progovori dragi moj i reèe mi: ustani, draga moja,
ljepotice moja, i hodi. **11** Jer gle, zima proðe, minuše daždi,
otidoše. **12** Cvijeæe se vidi po zemlji, doðe vrijeme pjevanju, i
glas grlièin èuje se u našoj zemlji. **13** Smokva je pustila zametke
svoje, i loza vinova ucvala miriše. Ustani, draga moja, ljepotice
moja, i hodi. **14** Golubice moja u rasjelinama kamenijem, u
zaklonu vrletnom! daj da vidim lice tvoje, daj da èujem glas tvoj;
jer je glas tvoj sladak i lice tvoje krasno. **15** Pohvatajte nam
lisice, male lisice, što kvare vinograde, jer naši vinogradi cvatu.
16 Moj je dragi moj, i ja sam njegova, on pase među ljiljanima.
17 Dok zahladi dan i sjenke otidu, vrati se, budi kao srna, dragi
moj, ili kao jelenèe po gorama razdijeljenijem.

3 Na postelji svojoj noæu tražih onoga koga ljubi duša moja,
tražih ga, ali ga ne naðoh. **2** Sada æu ustati, pa idem po gradu,
po trgovima i po ulicama tražiæu onoga koga ljubi duša moja.
Tražih ga, ali ga ne naðoh. **3** Naðoše me stražari, koji obilaze
po gradu. Vidjeste li onoga koga ljubi duša moja? **4** Malo ih
zaminuh, i naðoh onoga koga ljubi duša moja; i uhvatih ga, i
neæu ga pustiti dokle ga ne odvedem u kuæu matere svoje i u
ložnicu roditeljke svoje. **5** Zaklinjem vas, kæeri Jerusalimske,
srnama i košutama poljskim, ne budite ljubavi moje, ne budite je,
dok joj ne bude volja. **6** Ko je ona što ide gore iz pustinje kao
stupovi od dima, potkađena smirnom i tamjanom i svakojakim

praškom apotekarskim? **7** Gle, odar Solomunov, a oko njega
šezdeset junaka između junaka Izrailjevijeh. **8** Svi imaju maèeve,
vješti su boju, u svakoga je maè o bedru radi straha noænoga. **9**
Odar je naèinio sebi car Solomun od drveta Livanskoga; **10**
Stupce mu je naèinio od srebra, uzglavlje od zlata, nebo od
skerleta, a iznutra nastrt ljubavlju za kæeri Jerusalimske. **11**
Izidite, kæeri Sionske, i gledajte cara Solomuna pod vijencem
kojim ga mati njegova okiti na dan svadbe njegove i na dan
veselja srca njegova.

4 Lijepa ti si, draga moja, lijepa ti si, oèi su ti kao u golubice
između vitica tvojih; kosa ti je kao stado koza koje se vide na
gori Galadu; **2** Zubi su ti kao stado ovaca jednakih, kad izlaze iz
kupala, koje se sve blizne a nijedne nema jalove. **3** Usne su ti
kao konac skerleta, a govor ti je ljubak; kao kriška šipka jagodice
su tvoje između vitica tvojih; **4** Vrat ti je kao kula Davidova
sazidana za oružje, gdje vise tisuæama štitovi i svakojako oružje
junaèko; **5** Dvije su ti dojke kao dva laneta blizanca, koji pasu
među ljiljanima. **6** Dok dan zahladi i sjenke otidu, iæi æu ka gori
smirnovoj i ka humu tamjanovu. **7** Sva si lijepa draga moja, i
nema nedostatka na tebi. **8** Hodi sa mnom s Livana, nevjesto,
hodi sa mnom s Livana, da gledaš s vrha Amanskoga, s vrha
Senirskoga i Ermonskoga, iz peæina lavovskih, s gora risovskih.
9 Otela si mi srce, sestro moja nevjesto, otela si mi srce jednijem
okom svojim i jednijem lanèiæem s grla svojega. **10** Lijepa li je
ljubav tvoja, sestro moja nevjesto, bolja je od vina ljubav tvoja, i
miris ulja tvojih od svijeh mirisnijeh stvari. **11** S usana tvojih
kaplje sat, nevjesto, pod jezikom ti je med i mlijeko, i miris je
haljina tvojih kao miris Livanski. **12** Ti si vrt zatvoren, sestro moja
nevjesto, izvor zatvoren, studenac zapeèaæen. **13** Bilje je tvoje

voænjak od šipaka s voæem krasnijem, od kipra i narda. **14** Od
narda i šafrana, od iðirota i cimeta sa svakojakim drvljem za kad,
od smirne i aloja i sa svakim prekrasnim mirisima. **15** Izvore
vrtovima, studenèe vode žive i koja teèe s Livana! **16** Ustani
sjevere, i hodi juže, i duni po vrtu mom da kaplju mirisi njegovi;
neka dođe dragi moj u vrt svoj, i jede krasno voæe svoje.

5 Doðoh u vrt svoj, sestro moja nevjesto, berem smirnu svoju i
mirise svoje, jedem sat svoj i med svoj, pijem vino svoje i mlijeko
svoje; jedite, prijatelji, pijte, i opijte se, mili moji! **2** Ja spavam,
a srce je moje budno; eto glasa dragoga mojega, koji kuca:
otvori mi, sestro moja, draga moja, golubice moja, bezazlena
moja; jer je glava moja puna rose i kosa moja noænijeh kapi. **3**
Svukla sam haljinu svoju, kako æu je obuæi? oprala sam noge
svoje, kako æu ih kaljati? **4** Dragi moj promoli ruku svoju kroz
rupu, a što je u meni ustrepta od njega. **5** Ja ustah da otvorim
dragome svojemu, a s ruku mojih prokapa smirna, i niz prste
moje poteèe smirna na držak od brave. **6** Otvorih dragomu
svome, ali dragoga mojega ne bješe, otide. Bijah izvan sebe kad
on progovori. Tražih ga, ali ga ne naðoh; vikah ga, ali mi se ne
odazva. **7** Naðoše me stražari, koji obilaze po gradu, biše me,
raniše me, uzeše prijevjes moj s mene stražari po zidovima. **8**
Zaklinjem vas, kæeri Jerusalimske, ako naðete dragoga mojega,
šta æete mu kazati? Da sam bolna od ljubavi. **9** Što je tvoj dragi
bolji od drugih dragih, o najljepša među ženama? što je tvoj
dragi bolji od drugih dragih, te nas tako zaklinješ? **10** Dragi je
moj bio i rumen, zastavnik između deset tisuæa; **11** Glava mu je
najbolje zlato, kosa mu je kudrava, crna kao gavran; **12** Oèi su
mu kao u goluba na potocima vodenijem, mlijekom umivene, i
stoje u obilju; **13** Obrazi su mu kao lijehe mirisnoga bilja, kao

cvijeæe mirisno; usne su mu kao ljiljan, s njih kaplje smirna žitka;
14 Na rukama su mu zlatni prsteni, na kojima su ukovani virili;
trbuh mu je kao svijetla slonova kost obložena safirima. **15** Gnjati
su mu kao stupovi od mramora, uglavljeni na zlatnom podnožju;
stas mu je Livan, krasan kao kedri. **16** Usta su mu slatka i sav je
ljubak. Taki je moj dragi, taki je moj mili, kæeri Jerusalimske.

6 Kuda otide dragi tvoj, najljepša među ženama? kuda zamaèe
dragi tvoj, da ga tražimo s tobom? **2** Dragi moj siðe u vrt svoj, k
lijehama mirisnoga bilja, da pase po vrtovima i da bere ljiljane. **3**
Ja sam dragoga svojega, i moj je dragi moj, koji pase među
ljiljanima. **4** Lijepa si, draga moja, kao Tersa, krasna si kao
Jerusalim, strašna kao vojska sa zastavama. **5** Odvrati oèi svoje
od mene, jer me raspaljuju. Kosa ti je kao stado koza koje se
vide na Galadu. **6** Zubi su ti kao stado ovaca kad izlaze iz
kupala, koje se sve blizne a nijedne nema jalove. **7** Jagodice su
tvoje između vitica tvojih kao kriška šipka. **8** Šezdeset ima carica
i osamdeset inoèa, i djevojaka bez broja; **9** Ali je jedna golubica
moja, bezazlena moja, jedinica u matere svoje, izabrana u
roditeljke svoje. Vidješe je djevojke i nazivaše je blaženom; i
carice i inoèe hvališe je. **10** Ko je ona što se vidi kao zora, lijepa
kao mjesec, èista kao sunce, strašna kao vojska sa zastavama?
11 Siðoh u orašje da vidim voæe u dolu, da vidim cvate li vinova
loza, pupe li šipci. **12** Ne doznah ništa, a duša me moja posadi
na kola Aminadavova. **13** Vrati se, vrati se Sulamko, vrati se,
vrati se, da te gledamo. Šta æete gledati na Sulamci? kao èete
vojnièke.

7 Kako su lijepe noge tvoje u obuæi, kæeri kneževska; sastavci
su bedara tvojih kao grivne, djelo ruku umjetnièkih. **2** Pupak ti
je kao èaša okrugla, koja nije nikad bez piæa; trbuh ti je kao

stog pšenice ograđen ljiljanima; **3** Dvije dojke tvoje kao dva
blizanca srnèeta; **4** Vrat ti je kao kula od slonove kosti; oèi su ti
kao jezera u Esevonu na vratima Vatravimskim; nos ti je kao
kula Livanska koja gleda prema Damasku; **5** Glava je tvoja na
tebi kao Karmil, i kosa na glavi tvojoj kao carska porfira u bore
nabrana. **6** Kako si lijepa i kako si ljupka, o ljubavi u milinama! **7**
Uzrast ti je kao palma, i dojke kao grozdovi. **8** Rekoh: popeæu
se na palmu, dohvatiæu grane njezine; i biæe dojke tvoje kao
grozdovi na vinovoj lozi, i miris nosa tvojega kao jabuke; **9** I grlo
tvoje kao dobro vino, koje ide pravo dragomu mojemu i èini da
govore usne onijeh koji spavaju. **10** Ja sam dragoga svojega, i
njega je želja za mnom. **11** Hodi, dragi moj, da idemo u polje, da
noæujemo u selima. **12** Raniæemo u vinograde da vidimo cvate
li vinova loza, zameæe li se grožđe, cvatu li šipci; ondje æu ti
dati ljubav svoju. **13** Mandragore puštaju miris, i na vratima je
našim svakojako krasno voæe, novo i staro, koje za te dohranih,
dragi moj.

8 O da bi mi brat bio, da bi sao sise matere moje! našavši
te na polju poljubila bih te, i ne bih bila prijekorna. **2** Povela
bih te i dovela bih te u kuæu matere svoje; ti bi me uèio, a ja
bih te pojila vinom mirisavijem, sokom od šipaka. **3** Lijeva je
ruka njegova meni pod glavom a desnom me grli. **4** Zaklinjem
vas, kæeri Jerusalimske, ne budite ljubavi moje, ne budite je,
dokle joj ne bude volja. **5** Ko je ona što ide gore iz pustinje
naslanjajuæi se na dragoga svoga? Pod jabukom probudih te,
gdje te rodi mati tvoja, gdje te rodi roditeljka tvoja. **6** Metni me
kao peèat na srce svoje, kao peèat na mišicu svoju. Jer je ljubav
jaka kao smrt, i ljubavna sumnja tvrda kao grob; žar je njezin kao
žar ognjen, plamen Božji. **(Sheol h7585)** **7** Mnoga voda ne može

ugasiti ljubavi, niti je rijeke potopiti. Da ko daje sve imanje doma
svojega za tu ljubav, osramotio bi se. **8** Imamo sestru malenu,
koja još nema dojaka. Šta æemo èiniti sa sestrom svojom kad
bude rijeè o njoj? **9** Ako je zid, sagradiæemo na njemu dvor
od srebra; ako li vrata, utvrdiæemo ih daskama kedrovijem.
10 Ja sam zid i dojke su moje kao kule. Tada postah u oèima
njegovijem kao ona koja nađe mir. **11** Vinograd imaše Solomun
u Valamonu; dade vinograd èuvarima da svaki donosi za rod
njegov po tisuæu srebrnika. **12** Moj vinograd koji ja imam, preda
mnom je. Neka tebi, Solomune, tisuæa, i dvije stotine onima koji
èuvaju rod njegov. **13** Koja nastavaš u vrtovima! drugovi slušaju
glas tvoj, daj mi da ga èujem. **14** Brže, dragi moj! i budi kao srna
ili kao jelenèe na gorama mirisnijem.

Isaija

1 Utvara Isaije sina Amosova, koju vidje za Judu i za Jerusalim
za vremena Ozije, Joatana, Ahaza i Jezekije, careva Judinijeh. **2**
Èujte, nebesa, i slušaj, zemljo; jer Gospod govori: sinove odgojih
i podigoh, a oni se odvrgoše mene. **3** Vo poznaje gospodara
svojega i magarac jasle gospodara svojega, a Izrailj ne poznaje,
narod moj ne razumije. **4** Da grješna naroda! naroda ogrezla u
bezakonju! sjemena zlikovaèkoga, sinova pokvarenijeh! ostaviše
Gospoda, prezreše sveca Izrailjeva, otstupiše natrag. **5** Što biste
još bili bijeni kad se sve više odmeæete? Sva je glava bolesna i
sve srce iznemoglo. **6** Od pete do glave nema ništa zdrava,
nego uboj i modrice i rane gnojave, ni iscijeđene ni zavijene ni
uljem zablažene. **7** Zemlja je vaša pusta, gradovi vaši ognjem
popaljeni; vaše njive jedu tuđini na vaše oèi, i pustoš je kao što
opustošavaju tuđini. **8** I osta kæi Sionska kao koliba u vinogradu,
kao sjenica u gradini od krastavaca, kao grad opkoljen. **9** Da
nam Gospod nad vojskama nije ostavio malo ostatka, bili bismo
kao Sodom, izjednaèili bismo se s Gomorom. **10** Èujte rijeè
Gospodnju, knezovi Sodomski, poslušajte zakon Boga našega,
narode Gomorski! **11** Što æe mi mnoštvo žrtava vaših? veli
Gospod. Sit sam žrtava paljenica od ovnova i pretiline od gojene
stoke, i ne marim za krv junèiju i jagnjeæu i jareæu. **12** Kad
dolazite da se pokažete preda mnom, ko ište to od vas, da gazite
po mom trijemu? **13** Ne prinosite više žrtve zaludne; na kad
gadim se; a o mladinama i subotama i o sazivanju skupštine ne
mogu podnositi bezakonja i svetkovine. **14** Na mladine vaše i na
praznike vaše mrzi duša moja, dosadiše mi, dodija mi podnositi.
15 Zato kad širite ruke svoje, zaklanjam oèi svoje od vas; i kad
množite molitve, ne slušam; ruke su vaše pune krvi. **16** Umijte

se, oèistite se, uklonite zloæu djela svojih ispred oèiju mojih,
prestanite zlo èiniti. **17** Uèite se dobro èiniti, tražite pravdu,
ispravljajte potlaèenoga, dajite pravicu siroti, branite udovicu. **18**
Tada doðite, veli Gospod, pa æemo se suditi: ako grijesi vaši
budu kao skerlet, postaæe bijeli kao snijeg; ako budu crveni
kao crvac, postaæe kao vuna. **19** Ako hoæete slušati, dobra
zemaljska ješæete. **20** Ako li neæete, nego budete nepokorni,
maè æe vas pojesti, jer usta Gospodnja rekoše. **21** Kako posta
kurva vjerni grad? Pun bijaše pravice, pravda nastavaše u
njemu, a sada krvnici. **22** Srebro tvoje posta troska, vino tvoje
pomiješa se s vodom. **23** Knezovi su tvoji odmetnici i drugovi
lupežima; svaki miluje mito i ide za darovima; siroti ne daju
pravice, i parnica udovièka ne dolazi pred njih. **24** Zato govori
Gospod, Gospod nad vojskama, silni Izrailjev: aha! izdovoljiæu
se na protivnicima svojim, i osvetiæu se neprijateljima svojim. **25**
I okrenuæu ruku svoju na te, i sažeæi æu troske tvoje da te
preèistim, i ukloniæu sve olovo tvoje. **26** I postaviæu ti opet
sudije kao prije, i savjetnike kao ispoèetka; tada æeš se zvati
grad pravedni, grad vjerni. **27** Sion æe se otkupiti sudom, i
pravdom oni koji se u nj vrate. **28** A odmetnici i grješnici svi æe
se satrti, i koji ostavljaju Gospoda, izginuæe. **29** Jer æete se
posramiti od gajeva koje željeste, i zastidjeti se od vrtova koje
izabraste. **30** Jer æete biti kao hrast kojemu opada lišæe i kao
vrt u kom nema vode. **31** I biæe junak kao kuèine i djelo njegovo
kao iskra, i oboje æe se zapaliti, i neæe biti nikoga da ugasi.

2 Rijeè koja doðe u utvari Isaiji sinu Amosovu za Judu i za
Jerusalim. **2** Biæe u potonja vremena gora doma Gospodnjega
utvrðena uvrh gora i uzvišena iznad humova, i stjecaæe se k njoj
svi narodi. **3** I iæi æe mnogi narodi govoreæi: hodite da idemo

na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljeva, i uèiæe nas svojim
putovima, i hodiæemo stazama njegovijem; jer æe iz Siona
izaæi zakon, i rijeè Gospodnja iz Jerusalima. **4** I sudiæe među
narodima, i karaæe mnoge narode, te æe raskovati maèeve
svoje na raonike, i koplja svoja na srpove, neæe dizati maèa
narod na narod, niti æe se više uèiti boju. **5** Dome Jakovljev, hodi
da idemo po svjetlosti Gospodnjoj. **6** Ali si ostavio svoj narod,
dom Jakovljev, jer su puni zala istoènijeh i gataju kao Filisteji, i
mili su im sinovi tuðinski. **7** I zemlja je njihova puna srebra i
zlata, i blagu njihovu nema kraja; zemlja je njihova puna konja, i
kolima njihovijem nema kraja. **8** Puna je zemlja njihova i idola;
djelu ruku svojih klanjaju se, što naèiniše prsti njihovi. **9** I klanjaju
se prosti ljudi, i savijaju se glavni ljudi; nemoj im oprostiti. **10** Uði
u stijenu, i sakrij se u prah od straha Gospodnjega i od slave
velièanstva njegova. **11** Ponosite oèi èovjeèije poniziæe se, i
visina ljudska ugnuæe se, a Gospod æe sam biti uzvišen u onaj
dan. **12** Jer æe doæi dan Gospoda nad vojskama na sve ohole i
ponosite i na svakoga koji se podiže, te æe biti poniženi, **13** I na
sve kedre Livanske velike i visoke i na sve hrastove Vasanske,
14 I na sve gore visoke i na sve humove izdignute, **15** I na svaku
kulu visoku i na svaki zid tvrdi, **16** I na sve laðe Tarsiske i na sve
likove mile. **17** Tada æe se ponositost ljudska ugnuti i visina se
ljudska poniziti, i Gospod æe sam biti uzvišen u onaj dan. **18** I
idola æe nestati sasvijem. **19** I ljudi æe iæi u peæine kamene i u
rupe zemaljske od straha Gospodnjega i od slave velièanstva
njegova, kad ustane da potre zemlju. **20** Tada æe baciti èovjek
idole svoje srebrne i idole svoje zlatne, koje naèini sebi da im
se klanja, krticama i slijepijem mišima, **21** Ulazeæi u rasjeline
kamene i u peæine kamene od straha Gospodnjega i od slave

velièanstva njegova, kad ustane da potre zemlju. **22** Proðite se
èovjeka, kojemu je dah u nosu; jer šta vrijedi?

3 Jer gle, Gospod, Gospod nad vojskama uzeæe Jerusalimu i
Judi potporu i pomoæ, svaku potporu u hljebu i svaku potporu u
vodi, **2** Junaka i vojnika, sudiju i proroka, i mudarca i starca, **3**
Pedesetnika i ugledna èovjeka, i savjetnika i vješta umjetnika
i èovjeka rjeèita. **4** I daæu im knezove mladiæe, i djeca æe
im biti gospodari. **5** I èiniæe silu u narodu jedan drugome i
svaki bližnjemu svojemu; dijete æe ustajati na starca i nepošten
èovjek na poštena. **6** I èovjek æe uhvatiti brata svojega iz kuæe
oca svojega govoreæi: imaš haljinu, budi nam knez, ovaj rasap
neka je pod tvojom rukom. **7** A on æe se zakleti u onaj dan
govoreæi: neæu biti ljekar, niti imam kod kuæe hljeba ni haljine,
ne postavljajte me knezom narodu. **8** Jer se obori Jerusalim i
Juda pade, jer se jezik njihov i djela njihova protive Gospodu da
draže oèi slave njegove. **9** Što se vidi na licu njihovu svjedoèi
na njih, razglašuju grijeh svoj kao Sodom, ne taje; teško duši
njihovoj! jer sami sebi èine zlo. **10** Recite pravedniku da æe mu
dobro biti, jer æe jesti plod od djela svojih. **11** Teško bezbožniku!
zlo æe mu biti, jer æe mu se naplatiti ruke njegove. **12** Narodu
mojemu èine silu djeca, i žene su im gospodari. Narode moj! koji
te vode, zavode te, i kvare put hoda tvojega. **13** Ustaje Gospod
na parbu, stoji da sudi narodima. **14** Gospod æe doæi na sud
sa starješinama naroda svojega i s knezovima njegovijem, jer
vi potrste vinograd, grabež od siromaha u vašim je kuæama.
15 Zašto gazite narod moj i lice siromasima satirete? govori
Gospod, Gospod nad vojskama. **16** Još govori Gospod: što se
poniješe kæeri Sionske i idu opružena vrata i namigujuæi oèima,
sitno koraèaju i zvekeæu nogama, **17** Zato æe Gospod uèiniti

da oæelavi tjeme kæerima Sionskim, i otkriæe Gospod golotinju
njihovu. **18** Tada æe Gospod skinuti nakit s obuæe i vezove
i mjeseèiæe, **19** Nizove i lanèiæe i trepetljike, **20** Ukosnike
i podveze i pojase i stakalca mirisna i oboce, **21** Prstene i
poèeonike, **22** Sveèane haljine i ogrtaèe i prijevjese i toboce, **23**
I ogledala i košuljice i oglavlja i pokrivala. **24** I mjesto mirisa
biæe smrad, i mjesto pojasa raspojasina, mjesto pletenica æela,
mjesto širokih skuta pripasana vreæa, i mjesto ljepote ogorjelina.
25 Tvoji æe ljudi pasti od maèa i junaci tvoji u ratu. **26** I tužiæe i
plakaæe vrata njegova, a on æe pust ležati na zemlji.

4 I u ono vrijeme sedam æe žena uhvatiti jednoga èovjeka
govoreæi: svoj æemo hljeb jesti i svoje æemo odijelo nositi,
samo da se zovemo tvojim imenom, skini s nas sramotu. **2**
U ono vrijeme biæe klica Gospodnja na slavu i èast, i plod
zemaljski na krasotu i diku ostatku Izrailjevu. **3** I ko ostane u
Sionu i ko još bude u Jerusalimu, zvaæe se svet, svaki ko bude
zapisan za život u Jerusalimu, **4** Kad Gospod opere neèistotu
kæeri Sionskih i iz Jerusalima oèisti krv njegovu duhom koji
sudi i sažiže. **5** Gospod æe stvoriti nad svakim stanom na gori
Sionskoj i nad zborovima njezinijem oblak danju s dimom i
svjetlost plamena ognjenoga noæu, jer æe nad svom slavom biti
zaklon. **6** I biæe koliba, da sjenom zaklanja danju od vruæine i
da bude utoèište i zaklon od poplave i od dažda.

5 Zapjevaæu sada dragome svojemu pjesmu dragoga svojega
o vinogradu njegovu. Dragi moj ima vinograd na rodnu brdašcu.
2 I ogradi ga, i otrijebi iz njega kamenje, i nasadi ga plemenitom
lozom, i sazida kulu usred njega, i iskopa pivnicu u njemu,
i poèeka da rodi grožðem, a on rodi vinjagom. **3** Pa sada,
stanovnici Jerusalimski i ljudi Judejci, sudite između mene i

vinograda mojega. **4** Što je još trebalo èiniti vinogradu mojemu
što mu ne uèinih? kad èekah da rodi grožðem, zašto rodi
vinjagom? **5** Sada æu vam kazati što æu uèiniti vinogradu
svojemu. Oboriæu mu ogradu, neka opusti; razvaliæu mu zid,
neka se pogazi; **6** Uparložiæu ga, neæe se rezati ni kopati,
nego æe rasti èkalj i trnje, i zapovjediæu oblacima da ne puštaju
više dažda na nj. **7** Da, vinograd je Gospoda nad vojskama dom
Izrailjev, i ljudi su Judejci mili sad njegov; on èeka sud, a gle
nasilja, èeka pravdu, a gle vike. **8** Teško onima koji sastavljaju
kuæu s kuæom, i njivu na njivu nastavljaju, da veæ ne bude
mjesta i vi sami ostanete u zemlji. **9** Od Gospoda nad vojskama
èuh: mnoge kuæe opustjeæe, u velikim i lijepijem neæe biti
nikoga. **10** Jer æe deset rala vinograda dati jedan vat, i gomer
sjemena daæe efu. **11** Teško onima koji rane, te idu na silovito
piæe i ostaju do mraka dok ih vino raspali. **12** I na gozbama su
im gusle i psaltiri i bubnji i svirale i vino; a ne gledaju na djela
Gospodnja i ne vide rada ruku njegovijeh. **13** Zato se narod
moj odvede u ropstvo što ne znaju, i koje poštuje gladuju, i
ljudstvo njegovo gine od žeđi. **14** Zato se raširio grob i razvalio
ždrijelo svoje preveæ, i siæi æe u nj slava njegova i mnoštvo
njegovo i vreva njegova i koji se vesele u njemu. **(Sheol h7585)** **15**
I pognuæe se prost èovjek, i visoki æe se poniziti, i ponosite
oèi oboriæe se; **16** Gospod nad vojskama uzvisiæe se sudom,
i Bog sveti posvetiæe se pravdom. **17** I jaganjci æe pasti po
svom obièaju, i došljaci æe jesti s pustijeh mjesta pretilinu. **18**
Teško onima koji vuku bezakonje uzicama od taštine, i grijeh
kao užem kolskim, **19** Koji govore: neka pohiti, neka brzo dođe
djelo njegovo, da vidimo, i neka se približi i dođe što je naumio
svetac Izrailjev, da poznamo. **20** Teško onima koji zlo zovu

dobro, a dobro zlo, koji prave od mraka svjetlost a od svjetlosti
mrak, koji prave od gorkoga slatko a od slatkoga gorko. **21**
Teško onima koji misle da su mudri, i sami su sebi razumni. **22**
Teško onima koji su jaki piti vino i junaci u miješanju silovita
piæa. **23** Koji pravdaju bezbožnika za poklon, a pravednima
uzimaju pravdu. **24** Zato kao što oganj proždire strnjiku i slame
nestaje u plamenu, tako æe korijen njihov biti kao trulež i cvijet
njihov otiæi æe kao prah, jer odbaciše zakon Gospoda nad
vojskama i prezreše rijeè sveca Izrailjeva. **25** Zato se raspali
gnjev Gospodnji na narod njegov, i mahnuv rukom svojom na nj
udari ga da se gore zadrmaše i mrtva tjelesa njegova biše kao
blato po ulicama. Kod svega toga gnjev se njegov ne odvrati,
nego je ruka njegova još podignuta. **26** I podignuæe zastavu
narodima daljnijem, i zazviždaæe im s kraja zemlje; i gle, oni æe
doæi odmah, brzo. **27** Neæe biti među njima umorna ni sustala,
ni dremljiva ni sanljiva, nikome se neæe raspasati pojas oko
njega, niti æe se kome otkinuti remen na obuæi. **28** Strijele æe
im biti oštre, i svi lukovi njihovi zapeti; kopita u konja njihovijeh
biæe kao kremen i toèkovi njihovi kao vihor. **29** Rika æe im
biti kao u lava, i rikaæe kao laviæi; buèaæe i ugrabiæe plijen i
odnijeti ga, i neæe biti nikoga da otme. **30** Buèaæe nad njim u to
vrijeme kao što more buèi. Tada æe pogledati na zemlju, a to
mrak i strah, i svjetlost æe se pomraèiti nad pogiblju njihovom.

6 Godine koje umrije car Ozija vidjeh Gospoda gdje sjedi na
prijestolu visoku i izdignutu, i skut mu ispunjavaše crkvu. **2**
Serafimi stajahu više njega, svaki ih imaše šest krila: dvjema
zaklanjaše lice svoje i dvjema zaklanjaše noge svoje, a dvjema
leæaše. **3** I vikahu jedan drugome govoreæi: svet, svet, svet
je Gospod nad vojskama; puna je sva zemlja slave njegove.

4 I zadrmaše se pragovi na vratima od glasa kojim vikahu, i
dom se napuni dima. **5** I rekoh: jaoh meni! pogiboh, jer sam
èovjek neèistijeh usana, i živim usred naroda neèistijeh usana,
jer cara Gospoda nad vojskama vidjeh svojim oèima. **6** A jedan
od serafima doletje k meni držeæi u ruci živ ugljen, koji uze s
oltara kliještima, **7** I dotaèe se usta mojih i reèe: evo, ovo se
dotaèe usta tvojih, i bezakonje tvoje uze se, i grijeh tvoj oèisti se.
8 Potom èuh glas Gospodnji gdje reèe: koga æu poslati? i ko æe
nam iæi? A ja rekoh: evo mene, pošlji mene. **9** A on reèe: idi,
i reci tome narodu: slušajte ali neæete razumjeti, gledajte ali
neæete poznati. **10** Uèini da odeblja srce tome narodu i uši da
im otežaju, i oèi im zatvori, da ne vide oèima svojim i ušima
svojim da ne èuju i srcem svojim da ne razumiju i ne obrate se i
ne iscijele. **11** A ja rekoh: dokle Gospode? A on reèe: dokle ne
opuste gradovi da budu bez stanovnika i kuæe da budu bez
ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **12** I dokle Gospod opravi
daleko ljude i bude sama pustoš u zemlji. **13** Ali æe još biti u njoj
desetina, pa æe se i ona zatrti; ali kao hrast ili brijest kojima i
kad zbace lišæe ostaje stablo, tako æe sveto sjeme biti njezino
stablo.

7 U vrijeme Ahaza sina Jotama sina Ozije cara Judina dođe
Resin car Sirski i Fakej sin Remalijin car Izrailjev na Jerusalim
da ga biju, ali ga ne mogoše uzeti. **2** I dođe glas domu Davidovu
i rekoše: Sirija se složi s Jefremom. A srce Ahazovo i srce
naroda njegova ustrepta kao drveæe u šumi od vjetra. **3** Tada
reèe Gospod Isaiji: izidi na susret Ahazu, ti i Sear-jasuv sin tvoj,
nakraj jaza gornjega jezera, na put kod polja bjeljareva. **4** I reci
mu: èuvaj se i budi miran, ne boj se i srce tvoje neka se ne plaši
od dva kraja ovijeh glavanja što se puše, od raspaljenoga gnjeva

Resinova i Sirskoga i sina Remalijina. **5** Što se Sirci i Jefrem i
sin Remalijin dogovoriše na tvoje zlo govoreæi: **6** Hajdemo na
Judejsku da joj dosadimo i da je osvojimo i da postavimo u njoj
carem sina Taveilova; **7** Zato ovako veli Gospod Bog: neæe se
to uèiniti, neæe biti. **8** Jer je glava Siriji Damasak, a Damasku je
glava Resin; i do šezdeset i pet godina satræe se Jefrem tako da
više neæe biti narod. **9** I glava je Jefremu Samarija, a Samariji
je glava sin Remalijin. Ako ne vjerujete, neæete se održati. **10** I
još reèe Gospod Ahazu govoreæi: **11** Išti znak od Gospoda
Boga svojega, išti ozdo iz dubine ili ozgo s visine. **(Sheol h7585)**
12 A Ahaz reèe: neæu iskati, niti æu kušati Gospoda. **13** Tada
reèe Isaija: slušajte sada, dome Davidov; malo li vam je što
dosađujete ljudima, nego dosađujete i Bogu mojemu? **14** Zato
æe vam sam Gospod dati znak: eto djevojka æe zatrudnjeti i
rodiæe sina, i nadjenuæe mu ime Emanuilo. **15** Maslo i med
ješæe, dokle ne nauèi odbaciti zlo a izabrati dobro. **16** Jer prije
nego nauèi dijete odbaciti zlo a izabrati dobro, ostaviæe zemlju,
na koju se gadiš, dva cara njezina. **17** Gospod æe pustiti na te i
na narod tvoj i na dom oca tvojega dane, kakih nije bilo otkad
se Jefrem odvoji od Jude, preko cara Asirskoga. **18** I tada æe
Gospod zazviždati muhama koje su nakraj rijeka Misirskih, i
pèelama koje su u zemlji Asirskoj; **19** I doæi æe i popadaæe sve
u puste doline i u kamene rasjeline i na sve èeste i na svako
drvce. **20** Tada æe Gospod obrijati britvom zakupljenom ispreko
rijeke, carem Asirskim, glavu i dlake po nogama, i bradu svu. **21**
I tada ko saèuva kravicu i dvije ovce, **22** Od mnoštva mlijeka što
æe davati ješæe maslo; jer maslo i med ješæe ko god ostane u
zemlji. **23** I tada æe svako mjesto gdje ima tisuæa èokota za
tisuæu srebrnika zarasti u èkalj i trnje. **24** Sa strijelama i s lukom

iæi æe se onamo, jer æe sva zemlja biti èkalj i trnje. **25** A na sve
gore koje su se kopale motikom, na njih neæe doæi strah od
èkalja i trnja, nego æe biti ispust volovima i gaziæe ih ovce.

8 I reèe mi Gospod: uzmi knjigu veliku i napiši u njoj pismom
èovjeèijim: brz na plijen, hitar na grabež. **2** I uzeh vjerne
svjedoke, Uriju sveštenika i Zahariju sina Jeverehijina. **3** Potom
pristupih k proroèici, i ona zatrudnje i rodi sina. A Gospod mi
reèe: nadjeni mu ime: brz na plijen, hitar na grabež. **4** Jer prije
nego dijete nauèi vikati: oèe moj i majko moja, odnijeæe se
blago Damaštansko i plijen Samarijski pred carem Asirskim.
5 I još mi reèe Gospod govoreæi: **6** Što ovaj narod ne mari
za vodu Siloamsku koja teèe tiho, i raduje se Resinu i sinu
Remalijinu, **7** Zato, evo, Gospod æe navesti na njih vodu iz
rijeke silnu i veliku, cara Asirskoga i svu slavu njegovu, te æe
izaæi iz svijeh potoka svojih, i teæi æe povrh svijeh bregova
svojih, **8** I navaliæe preko Jude, plaviæe i razlivaæe se i doæi
do grla, i krila æe joj se raširiti preko svekolike zemlje tvoje,
Emanuilo! **9** Združujte se, narodi, ali æete se potrti; èujte svi koji
ste u daljnoj zemlji: oružajte se, ali æete se potrti; oružajte se, ali
æete se potrti. **10** Dogovarajte se, dogovor æe vam se razbiti:
recite rijeè, neæe biti od nje ništa, jer je s nama Bog. **11** Jer mi
ovako reèe Gospod uhvativši me za ruku i opomenuvši me da
ne idem putem ovoga naroda, govoreæi: **12** Ne govorite buna,
kad god ovaj narod kaže buna, i ne bojte se èega se on boji,
i ne plašite se. **13** Gospoda nad vojskama svetite; i on neka
vam je strah i bojazan. **14** I biæe vam svetinja, a kamen za
spoticanje i stijena za sablazan objema domovima Izrailjevijem,
zamka i mreža stanovnicima Jerusalimskim. **15** I spotaknuæe se
mnogi i pašæe i satræe se, zaplešæe se i uhvatiæe se. **16** Sveži

svjedoèanstvo, zapeèati zakon mojim uèenicima. **17** Èekaæu
dakle Gospoda, koji je sakrio lice svoje od doma Jakovljeva, i
uzdaæu se u nj. **18** Evo ja i djeca koju mi je dao Gospod jesmo
znak i èudo Izrailju od Gospoda nad vojskama, koji nastava na
gori Sionu. **19** I ako vam reku: pitajte vraèe i gatare, koji šapæu i
mrmljaju; recite: ne treba li narod da pita Boga svojega? ili æe
pitati mrtve mjesto živijeh? **20** Zakon i svjedoèanstvo tražite. Ako
li ko ne govori tako, njemu nema zore. **21** I hodiæe po zemlji
potucajuæi se i gladujuæi; i kad bude gladan, ljutiæe se i psovati
cara svojega i Boga svojega gore. **22** A kad pogleda na zemlju,
a to nevolja i mrak i teška muka, i on zagnan u tamu.

9 Ali neæe se onako zamraèiti pritiješnjena zemlja kao prije
kad se dotaèe zemlje Zavulonove i zemlje Neftalimove, ili kao
poslije kad dosađivaše na putu k moru s one strane Jordana
Galileji neznabožaèkoj. **2** Narod koji hodi u tami vidjeæe vidjelo
veliko, i onima koji sjede u zemlji gdje je smrtni sjen zasvijetliæe
vidjelo. **3** Umnožio si narod, a nijesi mu uvelièao radosti; ali æe
se radovati pred tobom kao što se raduju o žetvi, kao što se
vesele kad dijele plijen. **4** Jer si slomio jaram u kom vucijaše, i
štap kojim ga bijahu po pleæima i palicu nasilnika njegova kao u
dan Madijanski. **5** Jer æe obuæa svakoga ratnika koji se bije u
graji i odijelo u krv uvaljano izgorjeti i biti hrana ognju. **6** Jer nam
se rodi dijete, sin nam se dade, kojemu je vlast na ramenu,
i ime æe mu biti: divni, savjetnik, Bog silni, otac vjeèni, knez
mirni. **7** Bez kraja æe rasti vlast i mir na prijestolu Davidovu i u
carstvu njegovu da se uredi i utvrdi sudom i pravdom otsada
dovijeka. To æe uèiniti revnost Gospoda nad vojskama. **8**
Gospod posla rijeè Jakovu, i ona pade u Izrailju. **9** I znaæe
sav narod, Jefrem i stanovnici Samarijski, koji oholo i ponosita

srca govore: **10** Padoše opeke, ali æemo mi zidati od tesana
kamena; dudovi su posjeèeni, ali æemo mi zamijeniti kedrima.
11 Ali æe Gospod podignuti protivnike Resinove na nj, i skupiæe
neprijatelje njegove, **12** Sirce s istoka i Filisteje sa zapada, te
æe ždrijeti Izrailja na sva usta. Kod svega toga neæe se odvratiti
gnjev njegov, nego æe ruka njegova još biti podignuta. **13** Jer se
narod neæe obratiti k onomu ko ga bije, i neæe tražiti Gospoda
nad vojskama. **14** Zato æe otsjeæi Gospod Izrailju glavu i rep,
granu i situ u jedan dan. **15** Starješina i ugledan èovjek to je
glava, a prorok koji uèi laž to je rep. **16** Jer koji vode taj narod,
oni ga zavode, a koje vode, oni su propali. **17** Zato se Gospod
neæe radovati mladiæima njegovijem, i na sirote njegove i na
udovice njegove neæe se smilovati, jer su svikoliki licemjeri
i zlikovci, i svaka usta govore nevaljalstvo. Kod svega toga
neæe se odvratiti gnjev njegov, nego æe ruka njegova još biti
podignuta. **18** Jer æe se razgorjeti bezbožnost kao oganj, koji
sažeže èkalj i trnje, pa upali gustu šumu, te otide u dim visoko.
19 Od gnjeva Gospoda nad vojskama zamraèiæe se zemlja i
narod æe biti kao hrana ognju, niko neæe požaliti brata svojega.
20 I zgrabiæe s desne strane, pa æe opet biti gladan, i ješæe s
lijeve strane, pa se opet neæe nasititi; svaki æe jesti meso od
mišice svoje, **21** Manasija Jefrema, i Jefrem Manasiju, a obojica
æe se složiti na Judu. Kod svega toga neæe se odvratiti gnjev
njegov, nego æe ruka njegova još biti podignuta.

10 Teško onima koji postavljaju zakone nepravedne i koji pišu
nepravdu, **2** Da odbiju od suda uboge, i da otimaju pravicu
siromasima naroda mojega, da bi im plijen bile udovice i sirote
grabež. **3** A što æete èiniti u dan pohođenja i pogibli koja æe
doæi izdaleka? kome æete pribjeæi za pomoæ? gdje li æete

ostaviti slavu svoju? **4** Da se ne bi unizila među roblje i među
pobijene pala? Kod svega toga neæe se odvratiti gnjev njegov,
nego æe ruka njegova još biti podignuta. **5** Teško Asiru, šibi
gnjeva mojega, ako i jest palica u ruci njegovoj moja jarost. **6** Na
narod licemjerni poslaæu ga, i zapovjediæu mu za narod na koji
se gnjevim, da plijeni i otima, i da ga izgazi kao blato na ulicama.
7 Ali on neæe tako misliti i srce njegovo neæe tako suditi, nego
mu je u srcu da zatre i istrijebi mnoge narode. **8** Jer æe reæi:
knezovi moji nijesu li svi carevi? **9** Nije li Halan kao Harhemis?
nije li Emat kao Arfad? nije li Samarija kao Damasak? **10** Kako
je ruka moja našla carstva lažnijeh bogova, kojih likovi bijahu
jaèi od Jerusalimskih i Samarijskih, **11** Neæu li uèiniti Jerusalimu
i njegovijem lažnijem bogovima onako kako sam uèinio Samariji
i njezinijem lažnijem bogovima? **12** Ali kad svrši Gospod sve
djelo svoje na gori Sionskoj i u Jerusalimu, tada æu obiæi plod
ohologa srca cara Asirskoga i slavu ponositijeh oèiju njegovijeh.
13 Jer reèe: krjepošæu ruke svoje uèinih i mudrošæu svojom,
jer sam razuman; i premjestih međe narodima i blago njihovo
zaplijenih i kao junak oborih stanovnike. **14** I ruka moja nađe kao
gnijezdo bogatstvo u naroda, i kako se kupe jajca ostavljena tako
pokupih svu zemlju, i ne bi nikoga da makne krilom ili da otvori
usta i pisne. **15** Hoæe li se sjekira velièati nad onijem koji njom
sijeèe? hoæe li se pila razmetati nad onijem koji njom radi? kao
da bi prut mahao onijem koji ga digne, kao da bi se hvalio štap
da nije od drveta. **16** Zato æe Gospod, Gospod nad vojskama,
pustiti na pretile njegove mršu, i slavu æe njegovu potpaliti da
gori kao oganj. **17** Jer æe vidjelo Izrailjevo biti oganj, i svetac æe
njegov biti plamen, i upaliæe i sažeæi trnje njegovo i èkalj njegov
u jedan dan. **18** I krasotu šume njegove i njive njegove, od duše

do tijela, uništiæe, i biæe kao bjegunac kad iznemogne. **19** I što
ostane drveta šume njegove, biæe malo, da bi ih dijete moglo
popisati. **20** I u to vrijeme ostatak Izrailjev i koji se izbave u domu
Jakovljevu neæe se više oslanjati na onoga ko ih bije, nego æe
se oslanjati na Gospoda sveca Izrailjeva istinom. **21** Ostatak æe
se obratiti, ostatak Jakovljev, k Bogu silnome. **22** Jer ako bude
naroda tvojega, Izrailju, kao pijeska morskoga, ostatak æe se
njegov obratiti. Pogibao je određena, razliæe se pravda. **23** Jer
æe Gospod, Gospod nad vojskama, izvršiti pogibao određenu u
svoj zemlji. **24** Zato ovako veli Gospod, Gospod nad vojskama:
ne boj se Asirca, narode moj, koji nastavaš na gori Sionu; prutom
æe te udariti i štap svoj podignuæe na te kao u Misiru. **25** Jer
još malo, i gnjev æe prestati; tada æe se jarost moja obratiti
na njihovu pogibao. **26** Jer æe podignuti na nj Gospod nad
vojskama biè, te æe biti kao rasap Madijanski kod kamena Oriva
i kao štap njegov na moru, i podignuæe ga kao u Misiru. **27** I
tada æe se skinuti breme njegovo s ramena tvojega i jaram
njegov s vrata tvojega, i izlomiæe se jaram od pomazanja. **28**
Dođe u Ajat, prođe u Migron, u Mihmasu rasprti prtljag svoj. **29**
Poðoše klancem, u Gavaji zanoæiše, prepade se Rama, Gavaja
Saulova pobježe. **30** Vièi iza glasa, kæeri Galimova; nek se èuje
u Lais, jadni Anatote! **31** Madmina pobježe, stanovnici Gevimski
utekoše. **32** Još jedan dan, pa æe stajati u Novu, mahnuæe
rukom svojom na goru kæeri Sionske, na hum Jerusalimski. **33**
Gle, Gospod, Gospod nad vojskama, okresaæe silom grane; što
je visoko posjeæi æe, i što je uzdignuto sniziæe. **34** I gustu æe
šumu isjeæi sjekirom, i Livan æe pasti od silnoga.

11 Ali æe izaæi šibljika iz stabla Jesejeva, i izdanak iz korijena
njegova izniknuæe. **2** I na njemu æe poèivati duh Gospodnji,

duh mudrosti i razuma, duh savjeta i sile, duh znanja i straha
Gospodnjega. **3** I mirisanje æe mu biti u strahu Gospodnjem, a
neæe suditi po viðenju svojih oèiju, niti æe po èuvenju svojih
ušiju karati. **4** Nego æe po pravdi suditi siromasima i po pravici
karati krotke u zemlji, i udariæe zemlju prutom usta svojih, i
duhom usana svojih ubiæe bezbožnika. **5** I pravda æe mu
biti pojas po bedrima, i istina pojas po bocima. **6** I vuk æe
boraviti s jagnjetom, i ris æe ležati s jaretom, tele i laviæ i
ugojeno živinèe biæe zajedno, i malo dijete vodiæe ih. **7** I krava
i medvjedica zajedno æe pasti, mlad njihova ležaæe zajedno, i
lav æe jesti slamu kao vo. **8** I dijete koje sisa igraæe se nad
rupom aspidinom, i dijete odbijeno od sise zavlaèiæe ruku svoju
u rupu zmije vasilinske. **9** Neæe uditi ni potirati na svoj svetoj
gori mojoj, jer æe zemlja biti puna poznanja Gospodnjega kao
more vode što je puno. **10** I u to æe vrijeme za korijen Jesejev,
koji æe biti zastava narodima, raspitivati narodi, i poèivalište
njegovo biæe slavno. **11** I tada æe Gospod opet podignuti
ruku svoju da zadobije ostatak naroda svojega, što ostane od
Asirske i od Misira i od Patrosa i od Etiopske i od Elama i od
Senara i od Emata i od ostrva morskih. **12** I podignuæe zastavu
narodima i prognane Izrailjeve i rasijane Judine sabraæe s èetiri
kraja zemaljska, **13** I nestaæe zavisti Jefremove, i neprijatelji
Judini istrijebiæe se; Jefrem neæe zavidjeti Judi, a Juda neæe
zlobiti Jefremu. **14** Nego æe složno letjeti na pleæa Filistejima
k zapadu; zajedno æe plijeniti narode istoène; na Edomce i
Moavce dignuæe ruke svoje, i sinovi Amonovi biæe im pokorni.
15 I Gospod æe presušiti zaliv mora Misirskoga, i mahnuæe
rukom svojom svrh rijeke sa silnijem vjetrom svojim, i udariæe je
po sedam krakova da se može prelaziti u obuæi. **16** I biæe put

ostatku naroda njegova, što ostane od Asirske, kao što je bio
Izrailju kad izide iz zemlje Misirske.

12 I reæi æeš u ono vrijeme: hvalim te, Gospode, jer si se bio
razgnjevio na me, pa se odvratio gnjev tvoj, i utješio si me. **2**
Gle, Bog je spasenje moje, uzdaæu se i neæu se bojati, jer mi
je sila i pjesma Gospod Bog, on mi bi spasitelj. **3** S radošæu
æete crpsti vodu iz izvora ovoga spasenja. **4** I tada æete reæi:
hvalite Gospoda, glasite ime njegovo, javljajte po narodima djela
njegova, napominjite da je visoko ime njegovo. **5** Pojte Gospodu,
jer uèini velike stvari, neka se zna po svoj zemlji. **6** Klikuj i pjevaj,
koja sjediš u Sionu, jer je svetac Izrailjev velik posred vas.

13 Breme Vavilonu, koje vidje Isaija sin Amosov. **2** Na gori
visokoj podignite zastavu, vièite im iza glasa, mašite rukom,
neka uðu na vrata kneževska. **3** Ja sam zapovjedio izabranima
svojim i dozvao sam junake svoje da izvrše gnjev moj koji se
raduju s velièine moje. **4** Vika stoji ljudstva na gorama kao da je
velik narod, vika i vreva carstva skupljenijeh naroda; Gospod
nad vojskama pregleda vojsku ubojitu. **5** Dolaze iz daljne zemlje,
s kraja nebesa, Gospod i oruða srdnje njegove, da zatre svu
zemlju. **6** Ridajte, jer je blizu dan Gospodnji; doæi æe kao
pustoš od svemoguæega. **7** Zato æe svaka ruka klonuti, i svako
srce èovjeèije rastopiti se. **8** I oni æe se smesti, muke i bolovi
spopašæe ih, muèiæe se kao porodilja, prepašæe se jedan od
drugoga, lica æe im biti kao plamen. **9** Evo, ide dan Gospodnji
ljuti s gnjevom i jarošæu da obrati zemlju u pustoš, i grješnike
da istrijebi iz nje. **10** Jer zvijezde nebeske i prilike nebeske
neæe pustiti svjetlosti svoje, sunce æe pomrèati o roðaju svom, i
mjesec neæe pustiti svjetlosti svoje. **11** I pohodiæu vasiljenu
za zloæu, i bezbožnike za bezakonje; i ukinuæu razmetanje

oholijeh, i ponos silnijeh oboriæu. **12** Uèiniæu da æe èovjek
više vrijediti nego zlato èisto, više nego zlato Ofirsko. **13** Zato
æu zatresti nebo, i zemlja æe se pokrenuti sa svoga mjesta
od jarosti Gospoda nad vojskama i u dan kad se raspali gnjev
njegov. **14** I biæe kao srna poplašena i kao stado kojega niko ne
sabira; svak æe gledati za svojim narodom, i svak æe bježati
u svoju zemlju. **15** Ko se god nađe, biæe proboden, i koji se
god skupe, poginuæe od maèa. **16** I djecu æe im razmrskati na
njihove oèi, kuæe æe im oplijeniti i žene æe im sramotiti. **17**
Evo, ja æu podignuti na njih Mide, koji neæe mariti za srebro, niti
æe zlata iskati. **18** Nego æe iz lukova djecu ubijati, ni na plod u
utrobi neæe se smilovati, niti æe djece žaliti oko njihovo. **19** I
Vavilon, ures carstvima i dika slavi Haldejskoj, biæe kao Sodom
i Gomor kad ih Bog zatr. **20** Neæe se u njemu živjeti niti æe se
ko naseliti od koljena do koljena, niti æe Arapin razapeti u njemu
šatora, niti æe pastiri poèivati onuda. **21** Nego æe poèivati ondje
divlje zvijeri, i kuæe æe njihove biti pune velikih zmija, i ondje
æe nastavati sove, i aveti æe skakati onuda. **22** I dovikivaæe
se buljine u pustijem kuæama i zmajevi u dvorima veselijem.
A doæi æe njegovo vrijeme, i blizu je, i dani njegovi neæe se
protegnuti.

14 Jer æe se smilovati Gospod na Jakova, i opet æe izabrati
Izrailja, i namjestiæe ih u zemlji njihovoj, i prilijepiæe se k njima
došljaci i pridružiæe se domu Jakovljevu. **2** Jer æe ih uzeti
narodi i odvesti na mjesto njihovo, i naslijediæe ih Izrailjci u zemlji
Gospodnjoj da im budu sluge i sluškinje, i zarobiæe one koji ih
bjehu zarobili, i biæe gospodari svojim nasilnicima. **3** I kad te
smiri Gospod od truda tvojega i muke i od ljutoga ropstva u kom
si robovao, **4** Tada æeš izvoditi ovu prièu o caru Vavilonskom i

reæi æeš: kako nesta nastojnika, nesta danka? **5** Slomi Gospod
štap bezbožnicima, palicu vladaocima, **6** Koja je ljuto bila narode
bez prestanka, i gnjevno vladala nad narodima, i gonila nemilice.
7 Sva zemlja poèiva i mirna je; pjevaju iza glasa. **8** Vesele se s
tebe i jele i kedri Livanski govoreæi: otkako si pao, ne dolazi niko
da nas sijeèe. **9** Pakao dolje uskoleba se tebe radi da te srete
kad doðeš, probudi ti mrtvace i sve knezove zemaljske, diže s
prijestola njihovijeh sve careve narodne. **(Sheol h7585)** **10** Svi æe
progovoriti i reæi tebi: i ti li si iznemogao kao mi? izjednaèio se s
nama? **11** Spusti se u pakao ponos tvoj, zveka psaltira tvojih;
prostrti su poda te moljci, a crvi su ti pokrivaè. **(Sheol h7585)** **12**
Kako pade s neba, zvijezdo danice, kæeri zorina? kako se obori
na zemlju koji si gazio narode? **13** A govorio si u srcu svom:
izaæi æu na nebo, više zvijezda Božijih podignuæu prijesto svoj,
i sješæu na gori zbornoj na strani sjevernoj; **14** Izaæi æu u
visine nad oblake, izjednaèiæu se s višnjim. **15** A ti se u pakao
svrže, u dubinu grobnu. **(Sheol h7585)** **16** Koji te vide pogledaæe
na te, i gledaæe te govoreæi: to li je onaj koji je tresao zemlju,
koji je drmao carstva, **17** Koji je vasiljenu obraæao u pustinju, i
gradove njezine raskopavao? roblje svoje nije otpuštao kuæi?
18 Svi carevi narodni, svikoliki, leže slavno, svaki u svojoj kuæi.
19 A ti se izbaci iz groba svojega, kao gadna grana, kao haljina
pobijenijeh, maèem pobodenijeh, koji slaze u jamu kamenu,
kao pogaženi strv. **20** Neæeš se združiti s njima pogrebom, jer
si zemlju svoju zatro, narod si svoj ubio; neæe se spominjati
sjeme zlikovaèko dok je vijeka. **21** Pripravite pokolj sinovima
njegovijem za bezakonje otaca njihovijeh da se ne podignu i
ne naslijede zemlje i ne napune vasiljene gradovima. **22** Jer
æu ustati na njih, govori Gospod nad vojskama, i zatræu ime

Vavilonu i ostatak, i sina i unuka, govori Gospod. **23** I naèiniæu
od njega stan æukovima i jezera vodena, i omešæu ga metlom
pogibli, govori Gospod nad vojskama. **24** Zakle se Gospod
nad vojskama govoreæi: doista, biæe kako sam smislio, i kako
sam naumio izvršiæe se. **25** Potræu Asirca u zemlji svojoj, na
gorama svojim izgaziæu ga; tada æe se skinuti s njih jaram
njegov, i breme njegovo s pleæa njihovijeh skinuæe se. **26** To je
namišljeno svoj zemlji, i to je ruka podignuta na sve narode. **27**
Jer je Gospod nad vojskama naumio, ko æe razbiti? i njegovu
ruku podignutu ko æe odvratiti? **28** Godine koje umrije car Ahaz
bi objavljeno ovo breme: **29** Nemoj se radovati, zemljo Filistejska
svakolika, što se slomi prut onoga koji te je bio; jer æe iz korijena
zmijinjega niknuti zmija vasilinska, i plod æe mu biti zmaj ognjeni
krilati. **30** I prvenci siromaški nahraniæe se, i ubogi æe poèivati
bez straha; a tvoj æu korijen umoriti glaðu, i ostatak tvoj on
æe pobiti. **31** Ridajte, vrata; vièi, grade; rastopila si se, sva
zemljo Filistejska, jer sa sjevera ide dim i niko se neæe osamiti
u zborovima njegovijem. **32** I šta æe se odgovoriti poslanicima
narodnijem? Da je Gospod osnovao Sion i da æe u nj utjecati
nevoljnici naroda njegova.

15 Breme Moavu. Da, obnoæ se raskopa Ar Moavski i propade;
da, obnoæ se raskopa Kir Moavski i propade. **2** Otide u dom i u
Devon, na visine, da plaèe: Moav æe ridati za Nevonom i za
Medevom, sve æe mu glave biti æelave, svaka brada oskubena.
3 Po ulicama æe njegovijem pripasivati kostrijet, na krovovima
njegovijem i na ulicama njegovijem sve æe ridati suze lijuæi. **4** I
vikaæe Esevon i Eleala, do Jase èuæe im se glas; i vojnici æe
Moavski vikati, duša æe se u svakom uzmuèiti. **5** Srce moje
vapije za Moavom; bjegunci njegovi pobjegoše dori do Sigora

kao junica treæakinja; jer æe se iæi uz brdo Luitsko plaèuæi, i
putem Oronaimskim razlijegaæe æe se jauk. **6** Jer æe nestati
voda Nimrimskih, jer æe posahnuti bilje, nestaæe trave, zeleni
neæe biti. **7** I zato što su ostavljali i što su èuvali odnijeæe se
na potok Arapski. **8** Jer æe vika iæi oko meða Moavskih, do
Eglaima jauk njihov, i do Vir-Elima jauk njihov. **9** Jer æe se voda
Dimonska napuniti krvi; i još æu dometnuti Dimonu, na bjegunce
Moavske i na ostatak zemaljski poslaæu lavove.

16 Šaljite jaganjce gospodaru zemaljskom, od Sele do pustinje,
ka gori kæeri Sionske. **2** Jer æe biti kæeri Moavske na brodovima
Arnonskim kao ptica koja luta, otjerana s gnijezda. **3** Uèini
vijeæe, narode, naèini sjen u podne kao noæ, zakloni izagnane,
nemoj izdati bjegunaca. **4** Neka kod tebe borave izgnani moji,
Moave; budi im zaklon od pustošnika; jer æe nestati nasilnika,
prestaæe pustošenje, istrijebiæe se sa zemlje koji gaze druge. **5**
I utvrdiæe se prijesto milošæu, i na njemu æe sjedjeti jednako u
šatoru Davidovu koji æe suditi i tražiti što je pravo i biti brz da
èini pravdu. **6** Èusmo za oholost Moava vrlo ponositoga, za
ponos njegov i oholost i obijest njegovu; laži njegove neæe biti
tvrde. **7** Zato æe ridati Moavac nad Moavcem, svi æe ridati; nad
temeljima Kir-Aresetskim uzdisaæete, jer su razvaljeni. **8** I polja
Esevonska posušiše se i èokot Sivamski; gospoda narodna
potrše krasne loze njegove, koje dosezahu do Jazira i vijahu se
po pustinji; odvode njegove pružahu se i prelažahu preko mora.
9 Zato æu plakati plaèem Jazirskim za èokotom Sivamskim;
zaljevaæu te suzama svojim, Esevone i Elealo, jer pjesma o
ljetini tvojoj i o žetvi tvojoj pade. **10** I nesta radosti i veselja s
polja rodnoga, u vinogradima se ne pjeva ni podvikuje, vina u
kacama ne gazi gazilac; uèinih kraj pjesmama. **11** Zato utroba

moja jeèi kao gusle za Moavom, i srce moje za Kir-Eresom.
12 I kad se vidi da se umorio Moav na visini svojoj, uæi æe u
svetinju svoju da se pomoli; ali ništa neæe svršiti. **13** Ovo je
rijeè što reèe Gospod za Moava davno. **14** A sada veli Gospod
govoreæi: do tri godine, kao što su godine najamnièke, ološaæe
slava Moavova sa svijem mnoštvom njegovijem, i što ostane
biæe vrlo malo i nejako.

17 Breme Damasku. Gle, Damasak æe se ukinuti da ne bude
više grad, nego æe biti gomila razvalina. **2** Gradovi Aroirski biæe
ostavljeni, biæe za stada, te æe u njima poèivati, i niko ih neæe
plašiti. **3** Nestaæe gradova Jefremovijeh i carstva u Damasku i
ostatku Sirskom, biæe kao slava sinova Izrailjevijeh, veli Gospod
nad vojskama. **4** I u taj æe dan istanèati slava Jakovljeva, i
debelo tijelo njegovo omršaæe. **5** Jer æe biti kao kad žetelac
sabira žito i rukom žanje klasje, i biæe kao kad se kupi klasje u
dolini Rafajskoj. **6** Ali æe se ostaviti u njoj pabirci kao kad se
otrese maslina, pa dvije tri ostanu u vrhu, i èetiri pet na rodnijem
granama, veli Gospod Bog Izrailjev. **7** U to æe vrijeme èovjek
pogledati na tvorca svojega, i oèi njegove gledaæe na sveca
Izrailjeva; **8** A neæe pogledati na oltare, djelo ruku svojih, niti
æe gledati na ono što su naèinili prsti njegovi, ni na lugove
ni na likove sunèane. **9** U to æe vrijeme tvrdi gradovi njegovi
biti kao ostavljen grm i ogranak, jer æe se ostaviti radi sinova
Izrailjevijeh, i biæe pustoš. **10** Jer si zaboravio Boga spasenja
svojega, i nijesi se sjeæao stijene sile svoje; zato sadi krasne
sadove i lozu stranu presaðuj; **11** Danju radi da uzraste što
posadiš, i jutrom gledaj da ti sjeme nikne; ali kad doðe do branja
razgrabiæe se, i ostaæe ti ljuta žalost. **12** Teško mnoštvu velikih
naroda, što buèe kao što buèe mora, i uzavrelijem narodima,

kojih stoji vreva kao silnijeh voda; **13** Vreva stoji naroda kao
velikih voda; ali æe povikati na njih, i oni æe pobjeæi daleko, i
biæe gonjeni kao pljeva po brdima od vjetra i kao prah od vihora.
14 Uveèe eto straha, i prije nego svane nema nikoga. To je dio
onijeh koji nas gaze, i našljedstvo onijeh koji otimlju od nas.

18 Teško zemlji koja sjen èini krilima s one strane rijeka
Etiopskih; **2** Koja šalje poslanike preko mora, u laðama od site
po vodama, govoreæi: idite, brzi glasnici, k narodu rasijanu
i oplijenjenu, k narodu strašnu otkako je dosad, k narodu
razmjerenu i pogaženu, kojemu zemlju raznose rijeke. **3** Svi koji
živite na svijetu i stanujete na zemlji, kad se digne zastava na
gorama, gledajte, i kad zatrubi truba, slušajte. **4** Jer ovako mi reèe
Gospod: umiriæu se i gledaæu iz stana svojega, kao vruæina
koja suši poslije dažda i kao rosan oblak o vruæini žetvenoj. **5**
Jer prije berbe, kad napupe pupci i od cvijeta postane grozd i
stane zreti, okresaæe odvode kosijerom, i uzeæe lozu i otsjeæi.
6 Sve æe se ostaviti pticama gorskim i zvijerima zemaljskim;
i ptice æe ljetovati na njima, a svakojake zvijeri zemaljske
zimovaæe. **7** Tada æe se donijeti dar Gospodu nad vojskama od
naroda rasijanoga i oplijenjenoga, od naroda strašnoga otkako
je dosad, od naroda razmjerenoga i pogaženoga, kojemu zemlju
raznose rijeke, k mjestu imena Gospoda nad vojskama, ka gori
Sionskoj.

19 Breme Misiru. Gle, Gospod sjedeæi na oblaku laku doæi
æe u Misir; i zatrešæe se od njega idoli Misirski, i srce æe se
rastopiti u Misircima. **2** I razdražiæu Misirce jedne na druge,
te æe vojevati brat na brata i prijatelj na prijatelja, grad na
grad, carstvo na carstvo. **3** I nestaæe duha Misiru, i namjeru
njegovu razbiæu; tada æe pitati svoje idole i opsjenare i vraèe i

gatare. **4** I predaæu Misirce u ruke žestokim gospodarima, i ljut
æe car vladati njima, veli Gospod, Gospod nad vojskama. **5** I
nestaæe vode iz mora, i rijeka æe presahnuti i zasušiti se. **6** I
rijeke æe oteæi, opašæe i presahnuti potoci Misirski, trska i
sita posušiæe se. **7** Trava kraj potoka, na ušæu potoka, i svi
usjevi kraj potoka posahnuæe i nestaæe ih i propašæe. **8** I
tužiæe ribari i sjetovaæe svi koji bacaju udicu, i koji razapinju
mrežu po vodama zabrinuæe se. **9** I stidjeæe se koji rade od
tankoga lana, i koji tkaju tanko bijelo platno. **10** I nasipi æe mu
se razvaliti, i koji zagraðuju ribnjake, svi æe biti žalosna srca. **11**
Doista, knezovi su Soanski bezumni, i savjet mudrijeh savjetnika
Faraonovijeh lud je. Kako možete govoriti Faraonu: ja sam sin
mudrijeh, sin starijeh careva? **12** Gdje su? gdje su mudarci tvoji?
Neka ti kažu ako znadu što je naumio za Misir Gospod nad
vojskama. **13** Poludješe knezovi Soanski; prevariše se knezovi
Nofski; prelastiše Misir glave plemena njegovijeh. **14** Gospod
je izlio među njih duh prijevaran, te uèiniše da posræe Misir
u svijem poslovima kao što posræe pijan èovjek bljujuæi. **15**
I neæe biti djela u Misiru što bi uèinila glava ili rep, grana ili
sita. **16** Tada æe biti Misirci kao žene; bojaæe se i drktati od
ruke Gospoda nad vojskama kad zamahne na njih. **17** I zemlja
æe Judina biti strah Misiru; ko je se god opomene, prepašæe
se radi namjere Gospoda nad vojskama što je naumio suprot
njemu. **18** U to æe vrijeme biti pet gradova u zemlji Misirskoj
koji æe govoriti jezikom Hananskim i zaklinjati se Gospodom
nad vojskama; jedan æe se zvati grad Aheres. **19** U to æe
vrijeme biti oltar Gospodnji usred zemlje Misirske, i spomenik
Gospodnji na međi njezinoj; **20** I biæe znak i svjedoèanstvo
Gospodu nad vojskama, u zemlji Misirskoj. Kad stanu vikati ka

Gospodu na nasilnike, on æe im poslati spasitelja i kneza i
izbaviæe ih. **21** I biæe poznat Gospod Misircima, i poznaæe
Misirci Gospoda u to vrijeme, i služiæe mu žrtvama i darima, i
zavjetovaæe zavjete Gospodu, i izvršivaæe. **22** Tako æe Gospod
udariti Misir, i udariv iscijeliæe, jer æe se obratiti ka Gospodu,
umoliæe mu se, i iscijeliæe ih. **23** U to æe vrijeme biti put iz
Misira u Asirsku, i Asirac æe iæi u Misir i Misirac u Asirsku, i
služiæe Gospodu Misirci s Asircima. **24** U to æe vrijeme Izrailj
biti treæi s Misircima i Asircima, i biæe blagoslov posred zemlje.
25 Jer æe ih blagosloviti Gospod nad vojskama govoreæi: da
je blagosloven moj narod Misirski i Asirski, djelo ruku mojih, i
našljedstvo moje, Izrailj.

20 Godine koje dođe Tartan na Azot, kad ga posla Sargon
car Asirski, te bi Azot i uze ga, **2** U to vrijeme reèe Gospod
preko Isaije sina Amosova govoreæi: idi, skini kostrijet sa sebe, i
izuj obuæu s nogu svojih. I uèini tako i iđaše go i bos. **3** Tada
reèe Gospod: kako ide sluga moj Isaija go i bos za znak i èudo
što æe biti do tri godine Misiru i Etiopskoj, **4** Tako æe odvesti
car Asirski u ropstvo Misirce, i Etiopljane u sužanjstvo, djecu i
starce, gole i bose i golijeh zadnjica, na sramotu Misircima. **5** I
prepašæe se i posramiæe se od Etiopske, uzdanice svoje, i od
Misira, ponosa svojega. **6** I reæi æe tada koji žive na ovom
ostrvu: gle, to je uzdanica naša, ka kojoj pritjecasmo za pomoæ
da se saèuvamo od cara Asirskoga; kako æemo se izbaviti?

21 Breme pustinji na moru. Kao vihori koji prolaze na jug, tako
æe doæi iz pustinje, iz zemlje strašne. **2** Ljuta utvara javi mi se.
Nevjernik nevjeru èini, pustošnik pustoši; hodi, Elame; opkoli,
Midijo! svemu uzdisanju uèiniæu kraj. **3** Zato su bedra moja
puna bola; muke me obuzeše kao kad se muèi porodilja; zgurih

se èujuæi, prepadoh se videæi. **4** Srce mi se smete, groza me
poduze; noæ milina mojih pretvori mi se u strah. **5** Postavi sto,
stražar neka straži; jedi, pij; ustajte knezovi, mažite štitove. **6**
Jer ovako mi reèe Gospod: idi, postavi stražara da ti javi što
vidi. **7** I vidje kola, i dva reda konjika; kola s magarcima i kola s
kamilama; i pažaše dobro velikom pažnjom. **8** I povika kao lav:
gospodaru, ja stojim jednako na straži danju, i stojim na straži po
svu noæ. **9** I evo doðoše na kolima ljudi, u dva reda konjici.
Tada povika i reèe: pade, pade Vavilon, i svi rezani likovi bogova
njegovijeh razbiše se o zemlju. **10** Vršaju moj, i pšenice gumna
mojega! što èuh od Gospoda nad vojskama, Boga Izrailjeva,
javih vam. **11** Breme Dumi. Vièe k meni neko sa Sira: stražaru!
šta bi noæas? stražaru! šta bi noæas? **12** Stražar reèe: doæi
æe jutro, ali i noæ; ako æete tražiti, tražite, vratite se, doðite. **13**
Breme Arapskoj. Po šumama u Arapskoj noæivaæete, putnici
Dedanski! **14** Iznesite vode pred žedne, koji živite u zemlji Temi,
sretite s hljebom bjegunca. **15** Jer æe bježati od maèa, od maèa
gologa, od luka zapetoga i od žestokoga boja. **16** Jer ovako mi
reèe Gospod: za godinu, kao što je godina najamnièka, nestaæe
sve slave Kidarske. **17** I što ostane hrabrijeh strijelaca sinova
Kidarskih, biæe malo; jer Gospod Bog Izrailjev reèe.

22 Breme dolini viðenja. Što ti je te si sva izašla na krovove?
2 Grade puni vike i vreve, grade veseli! tvoji pobijeni nijesu
pobijeni maèem niti pogiboše u boju. **3** Glavari tvoji uzmakoše
svikoliki, povezaše ih strijelci; što se god nađe tvojih, svi su
povezani, ako i pobjegoše daleko. **4** Zato rekoh: proðite me se,
da plaèem gorko; ne trudite se da me tješite za pogiblju kæeri
naroda mojega. **5** Jer je ovo dan muke i potiranja i smetnje od
Gospoda, Gospoda nad vojskama, u dolini viðenja; obaliæe

zid, i vika æe biti do gore. **6** I Elam uze tul, s kolima ljudi i s
konjicima, i Kir istaèe štit. **7** I krasne doline tvoje napuniše se
kola, i konjici se namjestiše pred vratima. **8** I odastrije se zastiraè
Judin; i pogledao si u to vrijeme na oružje u kuæi šumskoj. **9** I
vidjeste da je mnogo proloma na gradu Davidovu, i sabraste
vodu u donjem jezeru. **10** I izbrojiste kuæe Jerusalimske, i
razvaliste kuæe da utvrdite zid. **11** I naèiniste jaz među dva
zida za vodu iz staroga jezera; ali ne pogledaste na onoga
koji je to uèinio i ne obazreste se na onoga koji je to odavna
spremio. **12** I zva vas Gospod nad vojskama u onaj dan da
plaèete i ridate i da skubete kose i pripašete kostrijet; **13** A gle,
radost i veselje, ubijaju goveda, kolju ovce, jedu meso i piju vino
govoreæi: jedimo i pijmo, jer æemo sjutra umrijeti. **14** Ali Gospod
nad vojskama javi mi: neæe vam se oprostiti ovo bezakonje
do smrti, veli Gospod, Gospod nad vojskama. **15** Ovako veli
Gospod, Gospod nad vojskama: idi k onomu riznièaru, k Somni,
upravitelju dvorskom, **16** I reci mu: šta æeš ti tu? i ko ti je tu? te
si tu istesao sebi grob? istesao si sebi grob na visoku mjestu i
spremio si sebi stan u kamenu. **17** Evo, èovjeèe, Gospod æe te
baciti daleko i zatrpaæe te. **18** Zavitlaæe te i hititi kao loptu u
zemlju prostranu; ondje æeš umrijeti i ondje æe biti kola slave
tvoje, sramoto domu gospodara svojega; **19** I svræi æu te s
mjesta tvojega, i istjeraæu te iz službe tvoje. **20** I u to vrijeme
pozvaæu slugu svojega Elijakima sina Helkijina; **21** I obuæi æu
mu tvoju haljinu, i tvojim æu ga pojasom opasati, i tvoju æu mu
vlast dati u ruku, i biæe otac Jerusalimljanima i domu Judinu. **22**
I metnuæu mu ključ od doma Davidova na rame: kad on otvori,
neæe niko zatvoriti, i kad on zatvori, neæe niko otvoriti. **23** I kao
klin uglaviæu ga na tvrdu mjestu, i biæe prijesto slave domu

oca svojega; **24** I o njemu æe se vješati sva slava doma oca
njegova, sinova i unuka, svakojaki sudovi, i najmanji, i èaše i
mjehovi. **25** U to vrijeme, veli Gospod nad vojskama, pomjeriæe
se klin uglavljeni na tvrdom mjestu, i izvadiæe se i pašæe, i teža
što je na njemu propašæe; jer Gospod reèe.

23 Breme Tiru. Ridajte lađe Tarsiske, jer je raskopan, da nema
kuæe niti ko dolazi. Iz zemlje Kitimske javi im se. **2** Umuknite
koji živite na ostrvu, koje trgovci Sidonski pomorci puniše. **3**
I dohodi mu bijahu po velikim vodama sjeme Siorsko, žetva
s rijeke, i bješe trg narodima. **4** Stidi se, Sidone, jer govori
more, sila morska veli: ne muèim se porođajem, ne rađam,
ne odgajam momaka, ne podižem djevojaka. **5** Kao što se
ožalostiše kad èuše za Misir, tako æe se ožalostiti kad èuju
za Tir. **6** Idite u Tarsis, ridajte ostrvljani! **7** Je li to vaš veseli
grad, kojega je starina od davnina? njegove æe ga noge zanijeti
daleko u tuđinstvo. **8** Ko je to smislio na Tir, koji razdavaše
vijence, èiji trgovci bjehu knezovi, i prekupci slavni na zemlji? **9**
Gospod je nad vojskama to smislio, da osramoti ponos svake
slave i da poništi sve slavne na zemlji. **10** Prijeđi preko zemlje
svoje kao potok, kæeri Tarsiska; nema više pojasa. **11** Ruku
svoju podiže na more, zadrma carstva; Gospod je zapovjedio za
Hanan da se raskopaju gradovi njegovi. **12** I veli: neæeš se
više veseliti, osramoæena djevojko, kæeri Sidonska. Ustani, idi
u Kitim, ni ondje neæeš imati mira. **13** Eto zemlje Haldejske;
toga naroda nije bilo; Asur je osnova za one koji življahu u
pustinjama, podigoše kule u njoj, pogradiše dvorove; i obrati se u
razvaline. **14** Ridajte lađe Tarsiske, jer je raskopan vaš grad. **15** I
tada æe Tir biti zarobljen sedamdeset godina, za vijek jednoga
cara, a poslije sedamdeset godina pjevaæe se Tiru kao kurvi:

16 Uzmi gusle, idi po gradu, zaboravljena kurvo; dobro udaraj,
pjevaj i popijevaj, eda bi te se opet opomenuli. **17** Jer poslije
sedamdeset godina Gospod æe pohoditi Tir, a on æe se vratiti
na kurvarsku zaslugu svoju, i kurvaæe se sa svijem carstvima
na zemlji. **18** Ali æe trgovina njegova i zasluga njegova biti
posveæena Gospodu, neæe se ostavljati ni èuvati, nego æe
trgovina njegova biti onima koji nastavaju pred Gospodom da
jedu do sitosti i imaju odijelo dobro.

24 Gle, Gospod æe isprazniti zemlju i opustiti je, prevrnuæe je
i rasijaæe stanovnike njezine. **2** I biæe sveštenik kao narod,
gospodar kao sluga, gospoða kao sluškinja, prodavac kao kupac,
koji daje u zajam kao koji uzima u zajam, koji uzima dobit kao
koji daje. **3** Sasvijem æe se isprazniti zemlja, i sasvijem æe se
oplijeniti. Jer Gospod reèe ovu rijeè. **4** Tužiæe zemlja i opasti,
iznemoæi æe vasiljena i opasti; iznemoæi æe glavari naroda
zemaljskoga. **5** Jer se zemlja oskvrni pod stanovnicima svojim,
jer prestupiše zakone, izmijeniše uredbe, raskidoše zavjet vjeèni.
6 Zato æe prokletstvo proždrijeti zemlju, i zatræe se stanovnici
njezini; zato æe izgorjeti stanovnici zemaljski, i malo æe ljudi
ostati. **7** Tužiæe vino, uvenuæe loza vinova, uzdisaæe svi koji
su vesela srca. **8** Prestaæe veselje uz bubnje, nestaæe graje
onijeh koji se vesele, prestaæe veselje uz gusle. **9** Neæe piti
vina uz pjesme, ogrknuæe silovito piæe onima koji ga piju. **10**
Razbiæe se pusti grad, zatvorene æe biti sve kuæe da niko
ne ulazi. **11** Tužnjava æe biti po ulicama radi vina, proæi æe
svako veselje, otiæi æe radost zemaljska. **12** Pustoš æe ostati
u gradu, i vrata æe se razvaliti. **13** Jer æe biti u zemlji i u
narodima kao kad se oberu masline, i kao kad se paljetkuje
poslije berbe. **14** Ovi æe podignuti glas svoj i pjevaæe, radi

velièanstva Gospodnjega podvikivaæe od mora. **15** Zato slavite
Gospoda u dolinama, na ostrvima morskim ime Gospoda Boga
Izrailjeva. **16** S kraja zemlje èusmo pjesme u slavu pravednome;
ali rekoh: ološah! ološah! teško meni! nevjernici nevjeru èine,
baš nevjernici nevjeru èine. **17** Strahota i jama i zamka pred
tobom je, stanovnièe zemaljski! **18** I ko uteèe èuvši za strahotu,
pašæe u jamu; a ko ižljeze iz jame, uhvatiæe se u zamku; jer
æe se ustave na visini otvoriti i zatrešæe se temelji zemlji. **19**
Sva æe se zemlja razbiti, sva æe se zemlja raspasti, sva æe se
zemlja uskolebati. **20** Sva æe se zemlja ljuljati kao pijan èovjek, i
premjestiæe se kao koliba, jer æe joj otežati bezakonje njezino,
te æe pasti i neæe više ustati. **21** I u to æe vrijeme pohoditi
Gospod na visini vojsku visoku i na zemlji sve careve zemaljske.
22 I skupiæe se kao što se skupljaju sužnji u jamu, i biæe
zatvoreni u tamnicu, i poslije mnogo vremena biæe pohođeni. **23**
I posramiæe se mjesec i sunce æe se zastidjeti kad Gospod nad
vojskama stane carovati na gori Sionu i u Jerusalimu, i pred
starješinama svojim proslavi se.

25 Gospode, ti si Bog moj, uzvišivaæu te, slaviæu ime tvoje,
jer si uèinio èudesa; namjere tvoje od starine vjera su i istina. **2**
Jer si od grada naèinio gomilu, i od tvrdoga grada zidine; od
grada dvor za strance, dovijeka se neæe sagraditi. **3** Zato æe te
slaviti narod silan, grad strašnijeh naroda bojaæe te se. **4** Jer
si bio krjepost ubogome, krjepost siromahu u nevolji njegovoj,
utoèište od poplave, zaklon od žege, jer je gnjev nasilnièki kao
poplava koja obaljuje zid. **5** Vrevu inostranaca prekinuo si kao
pripeku na suhu mjestu; kao pripeka sjenom od oblaka, tako se
pjevanje nasilnika prekide. **6** I Gospod æe nad vojskama uèiniti
svijem narodima na ovoj gori gozbu od pretila mesa, gozbu od

èista vina, od pretila mesa s moždanima, od vina bez taloga. **7** I
pokvariæe na ovoj gori zastiraè kojim su zastrti svi narodi, i
pokrivaè kojim su pokriveni svi narodi. **8** Uništiæe smrt zauvijek,
i utræe Gospod Gospod suze sa svakoga lica, i sramotu naroda
svojega ukinuæe sa sve zemlje; jer Gospod reèe. **9** I reæi
æe se u ono vrijeme: gle, ovo je Bog naš, njega èekasmo, i
spašæe nas; ovo je Gospod, njega èekasmo; radovaæemo se i
veseliæemo se za spasenje njegovo. **10** Jer æe ruka Gospodnja
poèinuti na ovoj gori, a Moav æe se izgaziti na svom mjestu kao
što se gazi slama za gnoj. **11** I razmahnuæe rukama svojim
sred njega, kao što razmahuje plivaè da pliva, i oboriæe oholost
njegovu mišicama ruku svojih. **12** I grad i visoke zidove tvoje
sniziæe, oboriæe, baciæe na zemlju u prah.

26 Tada æe se pjevati ova pjesma u zemlji Judinoj: imamo tvrd
grad; zidovi su i opkop spasenje. **2** Otvorite vrata da uðe narod
pravedni, koji drži vjeru. **3** Ko se tebe drži, èuvaš ga jednako u
miru, jer se u tebe uzda. **4** Uzdajte se u Gospoda dovijeka, jer je
Gospod Gospod vjeèna stijena. **5** Jer ponižuje one koji nastavaju
na visini, grad visoki obara, obara ga na zemlju, obraæa ga u
prah. **6** Te ga gazi noga, noge ubogih, stopala nevoljnijeh. **7**
Put je pravedniku prav, ti ravniš stazu pravednome. **8** I na putu
sudova tvojih, Gospode, èekamo te; tvoje ime i tvoj spomen žudi
duša. **9** Dušom svojom žudim tebe noæu, i duhom svojim što je
u meni tražim te jutrom; jer kad su sudovi tvoji na zemlji, uèe se
pravdi koji žive u vasiljenoj. **10** Ako se i pomiluje bezbožnik, ne
uèi se pravdi, u zemlji najpravednijoj èini bezakonje i ne gleda
na velièanstvo Gospodnje. **11** Gospode! ruka je tvoja visoko
podignuta, a oni ne vide; vidjeæe i posramiæe se od revnosti za
narod, i oganj æe proždrijeti neprijatelje tvoje. **12** Gospode! nama

æeš dati mir, jer sva djela naša ti si nam uèinio. **13** Gospode
Bože naš, gospodariše nad nama gospodari drugi osim tebe, ali
samo tobom pominjemo ime tvoje. **14** Pomriješe, neæe oživjeti,
mrtvi buduæi neæe ustati, jer si ih ti pohodio i istrijebio, zatro
svaki spomen njihov. **15** Gospode, umnožio si narod, umnožio si
narod i proslavio si se, ali si ih zagnao na sve krajeve zemaljske.
16 Gospode, u nevolji tražiše te, izlivaše pokornu molitvu kad si
ih karao. **17** Kao trudna žena kad hoæe da se porodi pa se
muèi i vièe od bola, taki bijasmo mi pred tobom, Gospode! **18**
Zatrudnjesmo, muèismo se da rodimo, i kao da rodismo vjetar,
nikako ne pomogosmo zemlji, niti padoše koji žive u vasiljenoj.
19 Oživjeæe mrtvi tvoji, i moje æe mrtvo tijelo ustati. Probudite
se, i pjevajte koji stanujete u prahu; jer je tvoja rosa rosa na
travi, i zemlja æe izmetnuti mrtvace. **20** Hajde narode moj, uði u
klijeti svoje, i zakljuèaj vrata svoja za sobom, prikrij se za èas,
dokle proðe gnjev. **21** Jer, gle, Gospod izlazi iz mjesta svojega
da pohodi stanovnike zemaljske za bezakonje njihovo, i zemlja
æe otkriti krvi svoje niti æe više pokrivati pobijenijeh svojih.

27 Tada æe Gospod pokarati maèem svojim ljutijem i velikim
i jakim levijatana, prugu zmiju, i levijatana, krivuljastu zmiju, i
ubiæe zmaja koji je u moru. **2** Tada pjevajte o vinogradu koji
rađa crvenijem vinom: **3** Ja Gospod èuvam ga, u svako doba
zaljevaæu ga; dan noæ èuvaæu ga da ga ko ne ošteti. **4** Nema
gnjeva u mene; ko æe staviti u boj nasuprot meni èkalj i trnje?
ja æu pogaziti i spaliti sve. **5** Ili neka se uhvati za silu moju
da uèini mir sa mnom; uèiniæe mir sa mnom. **6** Jednom æe
se ukorijeniti Jakov, procvjetaæe i uzrasti Izrailj, i napuniæe
vasiljenu plodom. **7** Je li ga udario onako kako je udario one koji
njega udaraše? je li ga ubio onako kako su ubijeni oni koje je

ubio? **8** S mjerom ga je karao, kad ga je odbacio, kad ga je odnio
silnijem vjetrom svojim istoènijem. **9** Zato æe se tijem oèistiti
bezakonje Jakovljevo i to æe biti sva korist što æe se uzeti grijeh
njegov kad sve kamenje oltarno razmetne kao razdrobljeno
kreèno kamenje i ne bude više gajeva ni sunèanijeh likova, **10**
Jer æe tvrdi grad opustjeti i biæe stan ostavljen i zanemaren kao
pustinja; ondje æe pasti tele i ondje æe lijegati, i poješæe mu
grane. **11** Kad se posuše grane, polomiæe se; žene æe dolaziti i
ložiti ih na oganj. Jer je narod nerazuman; zato ga neæe žaliti
koji ga je stvorio, i koji ga je sazdao neæe se smilovati na nj.
12 U to æe vrijeme Gospod ovijati od obale rijeke do potoka
Misirskoga, a vi, sinovi Izrailjevi, sabraæete se jedan po jedan.
13 I tada æe se zatrubiti u veliku trubu, i koji se bjehu izgubili u
zemlji Asirskoj i koji bijahu zagnani u zemlju Misirsku, doæi æe i
klanjaæe se Gospodu na svetoj gori u Jerusalimu.

28 Teško gizdavome vijencu pijanica Jefremovijeh, uvelom
cvijetu krasnoga nakita njihova, koji su uvrh rodnoga dola, pijani
od vina! **2** Gle, u Gospoda ima neko jak i silan kao pljusak od
grada, kao oluja koja sve lomi, kao poplava silne vode, kad
navali, oboriæe sve na zemlju rukom. **3** Nogama æe se izgaziti
gizdavi vijenac, pijanice Jefremove. **4** I uveli cvijet krasnoga
nakita njihova, što je uvrh rodnoga dola, biæe kao voæe uzrelo
prije ljeta, koje èim ko vidi, uzme u ruku i pojede. **5** U ono æe
vrijeme Gospod nad vojskama biti slavna kruna i dièan vijenac
ostatku naroda svojega, **6** I duh suda onome koji sjedi da sudi, i
sila onima koji uzbijaju boj do vrata. **7** Ali se i oni zanose od
vina, i posræu od silovita piæa; sveštenik i prorok zanose se od
silovita piæa, osvojilo ih je vino, posræu od silovita piæa, zanose
se u prorokovanju, spotièu se u suðenju. **8** Jer su svi stolovi

puni bljuvotine i neèistote, nema mjesta èista. **9** Koga æe uèiti
mudrosti, i koga æe uputiti da razumije nauku? Djecu, kojoj se
ne daje više mlijeko, koja su odbijena od sise? **10** Jer zapovijest
po zapovijest, zapovijest po zapovijest, pravilo po pravilo, pravilo
po pravilo, ovdje malo, ondje malo davaše se. **11** Zato æe
nerazumljivom besjedom i tuðim jezikom govoriti tome narodu;
12 Jer im reèe: ovo je poèinak, ostavite umorna da poèine; ovo
je odmor; ali ne htješe poslušati. **13** I biæe im rijeè Gospodnja,
zapovijest po zapovijest, zapovijest po zapovijest, pravilo po
pravilo, pravilo po pravilo, malo ovdje, malo ondje, da idu i
padaju nauznako i razbiju se, i da se zapletu u zamke i uhvate.
14 Zato slušajte rijeè Gospodnju, ljudi potsmjevaèi, koji vladate
narodom što je u Jerusalimu. **15** Što rekoste: uhvatismo vjeru sa
smræu, i ugovorismo s grobom; kad zaðe biè kao povodanj,
neæe nas dohvatiti, jer od laži naèinismo sebi utoèište, i za
prijevaru zaklonismo se; **(Sheol h7585)** **16** Zato ovako veli Gospod
Gospod: evo, ja meæem u Sionu kamen, kamen izabran, kamen
od ugla, skupocjen, temelj tvrd; ko vjeruje neæe se plašiti. **17** I
izvršiæu sud po pravilu i pravdu po mjerilima; i grad æe potrti
lažno utoèište i voda æe potopiti zaklon. **18** I vjera vaša sa
smræu uništiæe se, i ugovor vaš s grobom neæe ostati, a kad
zaðe biè kao povodanj, potlaèiæe vas. **(Sheol h7585)** **19** Èim zaðe,
odnijeæe vas, jer æe zalaziti svako jutro, danju i noæu, i kad se
èuje vika, biæe sam strah. **20** Jer æe odar biti kratak da se
èovjek ne može pružiti, i pokrivaè uzak da se ne može umotati.
21 Jer æe Gospod ustati kao na gori Ferasimu, razgnjeviæe se
kao u dolu Gavaonskom, da uèini djelo svoje, neobièno djelo
svoje, da svrši posao svoj, neobièan posao svoj. **22** Nemojte se
dakle više potsmijevati da ne postanu jaèi okovi vaši, jer èuh od

Gospoda Gospoda nad vojskama pogibao određenu svoj zemlji.
23 Slušajte, i èujte glas moj, pazite i èujte besjedu moju. 24 Ore li
oraè svaki dan da posije? ili brazdi i povlaèi njivu svoju? 25 Kad
poravni ozgo, ne sije li grahor i kim? i ne meæe li pšenicu na
najbolje mjesto, i jeèam na zgodno mjesto, i krupnik na njegovo
mjesto? 26 I Bog ga njegov uèi i upuæuje kako æe raditi. 27
Jer se grahor ne vrše branom, niti se toèak kolski obræe po
kimu, nego se cijepom mlati grahor i kim prutom. 28 Pšenica se
vrše, ali neæe jednako vrijeæi niti æe je satrti toèkom kolskim ni
zupcima razdrobiti. 29 I to dolazi od Gospoda nad vojskama, koji
je divan u savjetu, velik u mudrosti.

29 Teško Arilu, Arilu, gradu gdje je stajao David. Dodajte
godinu na godinu, neka kolju žrtve praznième. 2 Ali æu pritijesniti
Arila, i biæe žalost i tuga, jer æe mi biti kao Aril. 3 Jer æu te
opkoliti vojskom, i stegnuæu te opkopima i podignuæu suprot
tebi kule. 4 Te æeš oboren govoriti sa zemlje i iz praha æeš
mucati, i glas æe ti biti sa zemlje kao u bajaèa i iz praha æeš
šapæuæi govoriti. 5 A mnoštvo neprijatelja tvojih biæe kao sitan
prah i mnoštvo nasilnika kao pljeva kad se razmeæe; i to æe
biti zaèas, iznenada. 6 Gospod nad vojskama pohodiæe ga
gromom i trusom i hukom velikom, vihorom i burom i plamenom
ognjenijem koji proždire. 7 I mnoštvo svijeh naroda koji vojuju
na Aril i svi koji udaraju na nj i na zidove njegove i koji ga
pritješnjuju, biæe kao utvara noæna u snu. 8 Biæe kao kad
gladan sni da jede, pa kad se probudi a duša mu prazna; ili
kad sni žedan da pije, pa kad se probudi, a on iznemogao i
duša mu žedna; tako æe biti mnoštvo svijeh naroda što vojuju
na goru Sionsku. 9 Stanite i èudite se; vapijte i vièite: pijani
su, ali ne od vina; posræu, ali ne od silovita piæa. 10 Jer je

Gospod izlio na vas duh tvrdoga sna i zatvorio vam oèi, oslijepio
proroke i vidioce, glavare vaše. **11** I svaka utvara biæe vam kao
rijeèi u zapeèaæenoj knjizi, koju dadu èovjeku koji zna èitati
govoreæi: èitaj to; a on reèe: ne mogu, jer je zapeèaæeno. **12** Ili
da dadu knjigu onom koji ne zna èitati govoreæi: èitaj to; a on
reèe: ne znam èitati. **13** Zato reèe Gospod: što se ovaj narod
približuje ustima svojima i usnama svojim poštuje me, a srce
im daleko stoji od mene, i strah kojim me se boje zapovijest je
ljudska kojoj su nauèeni, **14** Zato æu evo još raditi èudesno s
tijem narodom, èudesno i divno, i mudrost mudrijeh njegovijeh
poginuæe i razuma razumnijeh nestaæe. **15** Teško onima koji
duboko sakrivaju od Gospoda namjeru, koji rade u mraku i
govore: ko nas vidi? i ko nas zna? **16** Naopake misli vaše nijesu
li kao kao lonèarski? Govori li djelo za onoga koji ga je naèinio:
nije me naèinio? i lonac govori li za onoga koji ga je naèinio:
ne razumije? **17** Neæe li se doskora i Livan pretvoriti u polje, i
polje se uzimati za šumu? **18** I u taj æe dan gluhi èuti rijeèi u
knjizi, i iz tame i mraka vidjeæe oèi slijepijeh. **19** I krotki æe
se veoma radovati u Gospodu, i ništi izmeðu ljudi veseliæe
se sa sveca Izrailjeva. **20** Jer nasilnika neæe biti, i nestaæe
potsmjevaèa, i istrijebiæe se svi koji gledaju da èine bezakonje,
21 Koji okrivljuju èovjeka za rijeè, i meæu zamku onome koji
kara na vratima, i obaraju pravednoga lažju. **22** Zato Gospod,
koji je otkupio Avrama, ovako govori za dom Jakovljev: neæe se
više Jakov postidjeti, niti æe mu lice poblijedjeti. **23** Jer kad vidi
usred sebe djecu svoju, djelo ruku mojih, tada æe oni svetiti ime
moje, svetiæe sveca Jakovljeva i bojaæe se Boga Izrailjeva. **24** I
koji lutaju duhom orazumiæe se, i vikaèi æe primiti nauku.

30 Teško sinovima odmetnicima, govori Gospod, koji sastavljaju
namjere koje nijesu od mene, zaklanjaju se za zaklon koji nije od
moga duha, da domeæu grijeh na grijeh; **2** Koji slaze u Misir ne
pitajuæi šta æu ja reæi, da se ukrijepe silom Faraonovom i da
se zaklone pod sjenom Misirskim. **3** Jer æe vam sila Faraonova
biti na sramotu, i zaklon pod sjenom Misirskim na porugu. **4**
Jer knezovi njegovi biše u Soanu, i poslanici njegovi doðoše
u Hanes. **5** Ali æe se svi posramiti s naroda, koji im neæe
pomoæi, niti æe im biti na korist ni na dobit, nego na sramotu
i na porugu. **6** Tovar æe biti na stoci južnoj: u zemlju gdje je
nevolja i muka, gdje su lavovi i laviæi, guje i zmajevi ognjeni
krilati, odnijeæe blago svoje magarcima na ramenima i bogatstvo
svoje kamilama na grbama, k narodu koji neæe pomoæi. **7**
Jer æe Misirci uzalud i naprazno pomagati; zato vièem o tom:
jaèina im je da sjede s mirom. **8** Sada idi, napiši ovo pred
njima na dašèicu, napiši u knjigu, da ostane za vremena koja
æe doæi, dovijeka; **9** Jer su narod nepokoran, sinovi lažljivi,
sinovi koji neæe da slušaju zakona Gospodnjega; **10** Koji govore
vidiocima: nemojte viðati, i prorocima: nemojte nam prorokovati
što je pravo, govorite nam mile stvari, prorokujte prijevaru; **11**
Svrnite s puta, otstupite od staze, neka nestane ispred nas sveca
Izrailjeva. **12** Zato ovako veli svetac Izrailjev: kad odbacujete
ovu rijeè, i uzdate se u prijevaru i opaèinu i na nju se oslanjate,
13 Zato æe vam to bezakonje biti kao pukotina u zidu koji hoæe
da padne, koja izdigne zid visoko, te se naglo ujedanput obori.
14 I razbiæe ga kao što se razbija razbijen sud lonèarski, ne
žali se, te se ne nađe ni crijepa kad se razbije da uzmeš oganj
s ognjišta ili da zahvatiš vode iz jame. **15** Jer ovako govori
Gospod Gospod, svetac Izrailjev: ako se povratite i budete mirni,

izbaviæete se, u miru i uzdanju biæe sila vaša; ali vi neæete. **16**
Nego govorite: ne; nego æemo na konjma pobjeæi. Zato æete
bježati. Pojahaæemo brze konje. Zato æe biti brži koji æe vas
tjerati. **17** Bježaæe vas tisuæa kad jedan povièe; kad povièu
petorica, bježaæete svi, dokle ne ostanete kao okresano drvo
navrh gore i kao zastava na humu. **18** A zato èeka Gospod da
se smiluje na vas, i zato æe se uzvisiti da vas pomiluje; jer je
Gospod pravedan Bog; blago svjema koji ga èekaju. **19** Jer
æe narod nastavati u Sionu, u Jerusalimu; neæeš više plakati,
doista æe te pomilovati kad povièeš; èim te èuje, odazvaæe
ti se. **20** Premda æe vam Gospod dati hljeba tužnoga i vode
nevoljnièke; ali ti se više neæe uzimati uèitelji tvoji, nego æe
oèi tvoje gledati uèitelje tvoje, **21** I uši æe tvoje slušati rijeè iza
tebe gdje govori: to je put, idite njim, ako biste svrnuli nadesno
ili nalijevo. **22** I oprzniæete posrebrene likove svoje rezane i
zlatno odijelo likova livenijeh, i baciæete ih kao neèistotu, i reæi
æeš im: odlazite. **23** I daæe dažd sjemenu tvojemu koje posiješ
na njivi, i hljeb od roda zemaljskoga biæe obilat i sit; tada æe
stoka tvoja pasti na paši prostranoj. **24** Volovi i magarci, što
rade zemlju, ješæe èistu zob ovijanu lopatom i rešetom. **25** I
na svakoj gori visokoj i na svakom humu visokom biæe izvori i
potoci, kad bude pokolj veliki, kad popadaju kule. **26** I svjetlost
æe mjeseèna biti kao svjetlost sunèana, a svjetlost æe sunèana
biti sedam puta veæa, kao svjetlost od sedam dana, kad Gospod
zavije ulom narodu svojemu i iscijeli rane koje mu je zadao.
27 Gle, ime Gospodnje ide izdaleka, gnjev njegov gori i vrlo
je težak; usne su mu pune ljutine i jezik mu je kao oganj koji
sažiže. **28** A duh mu je kao potok koji plavi i dopire do grla, da
rasije narode da otidu u ništa, i biæe u èeljustima narodima

uzda koja æe ih goniti da lutaju. **29** Pjevaæete kao noæu uoèi
praznika, i veseliæete se od srca kao onaj koji ide sa sviralom
na goru Gospodnju, k stijeni Izrailjevoj, **30** I Gospod æe pustiti
da se èuje slava glasa njegova, i pokazaæe kako maše rukom
svojom s ljutijem gnjevom i plamenom ognjenijem koji proždire,
s raspom i sa silnijem daždem i s gradom. **31** Jer æe se od
glasa Gospodnjega prepasti Asirac, koji je bio palicom. **32** I kuda
god proðe palica pouzdana, kojom æe Gospod navaliti na nj,
biæe bubnji i gusle, i ratovima žestokim ratovaæe na njih. **33** Jer
je veæ pripravljen Tofet, i samom caru pripravljen je, naèinio je
dubok i širok; mjesta, ognja i drva ima mnogo; dah Gospodnji
kao potok sumporni upaliæe ga.

31 Teško onima koji idu u Misir za pomoæ, koji se oslanjaju
na konje, i uzdaju se u kola što ih je mnogo, i u konjike što ih
je veliko mnoštvo, a ne gledaju na sveca Izrailjeva i ne traže
Gospoda. **2** Ali je i on mudar, i navuæi æe zlo, i neæe poreæi
svoje rijeèi, nego æe ustati na dom nevaljalijeh ljudi i na one
koji pomažu onima koji èine bezakonje. **3** A Misirci su ljudi a
ne Bog, i konji su njihovi tijelo a ne duh; i zato æe Gospod
mahnuti rukom svojom, te æe pasti pomagaè, pašæe i onaj
kome pomaže, i svi æe zajedno poginuti. **4** Jer ovako mi reèe
Gospod: kao što lav i laviæ rièe nad lovom svojim, i ako se i
svièe na nj mnoštvo pastira, on se ne plaši od vike njihove niti se
pokorava na buku njihovu, tako æe Gospod nad vojskama siæi
da vojuje za goru Sionsku i za hum njezin. **5** Kao ptice krilima
Gospod æe nad vojskama zaklanjati Jerusalim, i zaklanjajuæi
izbaviæe, i oblazeæi saèuvaæe. **6** Vratite se k njemu, od kojega
se sasvijem odvrgoste, sinovi Izrailjevi! **7** Jer æe u onaj dan
svaki odbaciti idole svoje srebrne, i zlatne svoje idole, koje vam

ruke vaše naèiniše na grijeh. **8** I Asirac æe pasti od maèa ne
èovjeèijega, i maè ne èovjeèji poješæe ga, i bježaæe ispred
maèa, i mladiæi æe njegovi plaæati danak. **9** I stijena æe
njegova proæi od straha, i knezovi æe se njegovi prepasti od
zastave, veli Gospod, èiji je oganj na Sionu i peæ u Jerusalimu.

32 Evo, car æe carovati pravo i knezovi æe vladati po pravdi.
2 I èovjek æe biti kao zaklon od vjetra, i kao utoèište od poplave,
kao potoci na suhu mjestu, kao sjen od velike stijene u zemlji
sasušenoj. **3** I oèi onijeh koji vide neæe biti zaslijepljene, i uši
onijeh koji èuju slušaæe. **4** I srce nerazumnijeh razumjeæe
mudrost, i jezik mutavijeh govoriæe brzo i razgovijetno. **5**
Nevaljalac se neæe više zvati knez, niti æe se tvrdica nazivati
podašnijem. **6** Jer nevaljalac o nevaljalstvu govori, i srce njegovo
gradi bezakonje, radeæi licemjerno i govoreæi na Boga laž,
da isprazni dušu gladnomu i napoj žednomu da uzme. **7** I
sprave tvrdièine zle su; smišlja lukavštine da zatre ništa rijeèima
lažnijem i kad siromah govori pravo. **8** Ali knez smišlja kneževski,
i ustaje da radi kneževski. **9** Ustanite, žene mirne, slušajte glas
moj; kæeri bezbrižne, èujte rijeèi moje. **10** Za mnogo godina
biæete u smetnji, vi bezbrižne; jer neæe biti berbe, i sabiranje
neæe doæi. **11** Strašite se, vi mirne; drkæite, vi bezbrižne,
svucite se, budite gole, i pripašite oko sebe kostrijet, **12** Bijuæi
se u prsi za lijepijem njivama, za rodnijem èokotima. **13** Trnje i
èkalj niknuæe na zemlji naroda mojega, i po svijem kuæama
veselijem, u gradu veselom. **14** Jer æe se dvorovi ostaviti, vreve
gradske nestaæe; kule i stražare postaæe peæine dovijeka,
radost divljim magarcima i paša stadima, **15** Dokle se ne izlije na
nas duh s visine i pustinja postane njiva a njiva se stane uzimati
za šumu. **16** Tada æe sud stanovati u pustinji, i pravda æe stajati

na njivi. **17** I mir æe biti djelo pravde, što æe pravda uèiniti biæe
pokoj i bezbrižnost dovijeka. **18** I moj æe narod sjedjeti u mirnu
stanu i u šatorima pouzdanijem, na poèivalištima tihim. **19** Ali
æe grad pasti na šumu, i grad æe se vrlo sniziti. **20** Blago vama
koji sijete pokraj svake vode, i puštate volove i magarce.

33 Teško tebi, koji pustošiš a tebe ne pustoše, i koji èiniš
nevjeru a tebi se ne èini nevjera; kad prestaneš pustošiti, biæeš
opustošen, kad prestaneš èiniti nevjeru, èiniæe ti se nevjera. **2**
Gospode, smiluj se na nas, tebe èekamo; budi im mišica svako
jutro, i spasenje naše u nevolji. **3** Narodi pobjegoše od jake
vike, rasijaše se narodi što se ti podiže. **4** I pokupiæe se plijen
vaš kao što se kupe gusjenice, skoèiæe na nj kao što skaèu
skakavci. **5** Uzvišen je Gospod, jer nastava na visini; napuniæe
Sion suda i pravde. **6** I tvrđa vremena tvojega, sila spasenja
tvojega biæe mudrost i znanje; strah Gospodnji biæe blago
tvoje. **7** Eto, junaci njihovi vièu na polju, i poslanici mirni plaèu
gorko: **8** Putovi opustješe, putnici ne putuju; pokvari ugovor,
odbaci gradove, ne mari za èovjeka. **9** Zemlja tuži i èezne, Livan
se stidi i vene, Saron je kao pustinja, Vasan i Karmil ogolješe. **10**
Sada æu ustati, veli Gospod, sada æu se uzvisiti, sada æu se
podignuti. **11** Zatrudnjeæete slamom, rodiæete strnjiku; gnjev
vaš proždrijeæe vas kao oganj. **12** I narodi æe biti kao peæi
kreène, izgorjeæe ognjem kao trnje posjeèeno. **13** Slušajte koji
ste daleko što sam uèinio, i koji ste blizu poznajte moæ moju. **14**
Grješnici u Sionu uplašiæe se, drhat æe spopasti licemjere,
i reæi æe: ko æe nas ostati kod ognja koji proždire? ko æe
nas ostati kod vjeène žege? **15** Ko hodi u pravdi i govori što
je pravo; ko mrzi na dobitak od nasilja; ko otresa ruke svoje
da ne primi poklona; ko zatiskuje uši svoje da ne èuje za krv, i

zažima oèi svoje da ne vidi zla; **16** On æe nastavati na visokim
mjestima; gradovi na stijenama biæe mu utoèište, hljeb æe mu
se davati, vode mu se neæe premicati. **17** Oèi æe ti vidjeti cara
u krasoti njegovoj, gledaæe zemlju daleku. **18** Srce æe tvoje
misliti o strahu govoreæi: gdje je pisar? gdje brojaè? gdje je onaj
što pregleda kule? **19** Neæeš vidjeti žestoka naroda, naroda koji
govori iz dubina da se ne razbira, u koga je jezik mutav da se ne
razumije. **20** Pogledaj na Sion, grad praznika naših; oèi tvoje
neka vide Jerusalim, mirni stan, šator, koji se neæe odnijeti,
kojemu se kolje neæe nigda pomjeriti, i nijedno mu se uže neæe
otkinuti. **21** Nego æe nam ondje Gospod veliki biti mjesto rijeka
i potoka širokih, po kojima neæe iæi laða s veslima, niti æe
velika laða prolaziti onuda. **22** Jer je Gospod naš sudija, Gospod
je koji nam postavlja zakone, Gospod je car naš, on æe nas
spasti. **23** Oslabiše tvoja uža, ne mogu tvrdo držati katarke svoje
ni razapeti jedra; tada æe se razdijeliti velik plijen, hromi æe
razgrabiti plijen. **24** I niko od stanovnika neæe reæi: bolestan
sam. Narodu koji živi u njemu oprostiæe se bezakonje.

34 Pristupite, narodi, da èujete; pazite, narodi; neka èuje zemlja
i što je u njoj, vasiljena i što se god raða u njoj. **2** Jer se
Gospod razgnjevio na sve narode, i razljutio se na svu vojsku
njihovu, zatræe ih, predaæe ih na pokolj. **3** I pobijeni njihovi
baciæe se, i od mrtvaca njihovijeh dizaæe se smrad i gore æe
se rasplinuti od krvi njihove. **4** I sva æe se vojska nebeska
rastopiti, i saviæe se nebesa kao knjiga, i sva vojska njihova
popadaæe kao što pada list s vinove loze i kao što pada sa
smokve. **5** Jer je opojen na nebu maè moj, evo, siæi æe na sud
na Edomce i na narod koji sam prokleo da se zatre. **6** Maè
je Gospodnji pun krvi i tovan od pretiline, od krvi jagnjeæe i

jarèije, od pretiline bubrega ovnujskih; jer Gospod ima žrtvu
u Vosoru i veliko klanje u zemlji Edomskoj. **7** I jednorozi æe
siæi s njima i junci s bikovima; zemlja æe se njihova opiti od
krvi i prah æe njihov utiti od pretiline. **8** Jer æe biti dan osvete
Gospodnje, godina plaæanja, da bi se osvetio Sion. **9** I potoci
æe se njezini pretvoriti u smolu, i prah njezin u sumpor, i zemlja
æe njihova postati smola razgorjela. **10** Neæe se gasiti ni noæu
ni danju, dovijeka æe se dizati dim njezin, od koljena do koljena
ostaæe pusta, niko neæe prelaziti preko nje dovijeka. **11** Nego
æe je naslijediti gem i æuk, sova i gavran naseliæe se u njoj, i
Gospod æe rastegnuti preko nje uže pogibli i mjerila pustoši. **12**
Plemiæe njezine zvaæe da caruju, ali neæe biti nijednoga, i svi
æe knezovi njezini otiæi u ništa. **13** I trnje æe izniknuti u dvorima
njihovijem, kopriva i èkalj u gradovima njihovijem, i biæe stan
zmajevima i naselje sovama. **14** I sretaæe se divlje zvijeri s
buljinama, aveti æe se dovikivati, ondje æe se naseliti vještice i
naæi poèivalište. **15** Ondje æe se gnijezditi æuk i nositi jaja i
leæi ptiæe i sabirati ih pod sjen svoj; ondje æe se sastajati i
jastrebovi jedan s drugim. **16** Tražite u knjizi Gospodnjoj i èitajte,
ništa od ovoga neæe izostati i nijedno neæe biti bez drugoga; jer
što kažem, on je zapovjedio, i duh æe ih njegov sabrati. **17** Jer
im on baci ždrijeb, i ruka njegova razdijeli im zemlju užem, i
njihova æe biti dovijeka, od koljena do koljena nastavaæe u njoj.

35 Radovaæe se tome pustinja i zemlja sasušena, veseliæe se
pustoš i procvjetati kao ruža. **2** Procvjetaæe obilno, i veseliæe
se radujuæi se i popijevajuæi; slava Livanska daæe joj se
i krasota Karmilska i Saronska; ta æe mjesta vidjeti slavu
Gospodnju, krasotu Boga našega. **3** Ukrijepite klonule ruke,
i koljena iznemogla utvrdite. **4** Recite onima kojima se srce

uplašilo: ohrabrite se, ne bojte se; evo Boga vašega; osveta ide,
plata Božija, sam ide, i spašæe vas. **5** Tada æe se otvoriti oèi
slijepima, i uši gluhima otvoriæe se. **6** Tada æe hromac skakati
kao jelen, i jezik nijemoga pjevaæe, jer æe u pustinji provreti
vode i potoci u zemlji sasušenoj. **7** I suho æe mjesto postati
jezero, i zemlja sasušena izvori vodeni, u stanu zmajevskom,
po ložama njihovijem, biæe trava, trska i sita. **8** I ondje æe
biti nasap i put, koji æe se zvati sveti put; neæe iæi po njemu
neèisti, nego æe biti za njih; ko uzide njim, ni lud neæe zaæi. **9**
Neæe ondje biti lava, i ljuta zvijer neæe iæi po njemu, niti æe se
ondje naæi, nego æe hoditi izbavljeni. **10** I koje iskupi Gospod,
vratiæe se i doæi æe u Sion pjevajuæi, i vjeèna æe radost
biti nad glavom njihovom, dobiæe radost i veselje, a žalost i
uzdisanje bježaæe.

36 Èetrnaeste godine carovanja Jezekijina podiže se Senahirim
car Asirski na sve tvrde gradove Judine, i uze ih. **2** I posla car
Asirski Ravsaka iz Lahisa u Jerusalim k caru Jezekiji s velikom
vojskom; i on stade kod jaza gornjega jezera na putu kod polja
bjeljareva. **3** Tada izide k njemu Elijakim sin Helkijin, koji bijaše
nad dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov pametar. **4** I reèe
im Ravsak: kažite Jezekiji: ovako kaže veliki car, car Asirski:
kakva je to uzdanica u koju se uzdaš? **5** Da reèem, ali su prazne
rijeèi, da imaš svjeta i sile za rat. U što se dakle uzdaš, te si se
odmetnuo od mene? **6** Gle, uzdaš se u štap od trske slomljene,
u Misir, na koji ako se ko nasloni, uæi æe mu u ruku i probošæe
je; taki je Faraon car Misirski svjema koji se uzdaju u nj. **7**
Ako li mi reèeš: uzdamo se u Gospoda Boga svojega; nije li
to onaj èije je visine i oltare oborio Jezekija i zapovjedio Judi i
Jerusalimu: pred ovijem oltarom klanjajte se? **8** Hajde zateci

se mojemu gospodaru caru Asirskom, i daæu ti dvije tisuæe
konja, ako možeš dobaviti koji æe jahati. **9** Kako æeš dakle
odbiti i jednoga vojvodu između najmanjih slugu gospodara
mojega? Ali se ti uzdaš u Misir za kola i konjike. **10** Svrh toga,
eda li sam ja bez Gospoda došao na ovo mjesto da ga zatrem?
Gospod mi je rekao: idi na tu zemlju, i zatri je. **11** Tada Elijakim i
Somna i Joah rekoše Ravsaku: govori slugama svojim Sirski,
jer razumijemo, a nemoj nam govoriti Judejski da sluša narod
na zidu. **12** A Ravsak reèe: eda li me je gospodar moj poslao
ka gospodaru tvojemu ili k tebi da kažem ove rijeèi? nije li k
tijem ljudima, što sjede na zidu, da jedu svoju neèist i da piju
svoju mokraæu s vama? **13** Tada stade Ravsak i povika iza
glasa Judejski i reèe: èujte rijeèi velikoga cara Asirskoga. **14**
Ovako kaže car: nemojte da vas vara Jezekija, jer vas ne može
izbaviti. **15** Nemojte da vas nagovori Jezekija da se pouzdate
u Gospoda, govoreæi: Gospod æe nas izbaviti, ovaj se grad
neæe dati u ruke caru Asirskom. **16** Ne slušajte Jezekije; jer
ovako kaže car Asirski: uèinite mir sa mnom i hodite k meni, pa
jedite svaki sa svoga èokota i svaki sa svoje smokve, i pijte
svaki iz svojega studenca, **17** Dokle ne dođem i odnesem vas u
zemlju kao što je vaša, u zemlju obilnu žitom i vinom, u zemlju
obilnu hljebom i vinogradima. **18** Nemojte da vas vara Jezekija
govoreæi: Gospod æe nas izbaviti. Je li koji između bogova
drugih naroda izbavio svoju zemlju iz ruke cara Asirskoga? **19**
Gdje su bogovi Ematski i Arfadski? gdje su bogovi Sefarvimski?
jesu li izbavili Samariju iz mojih ruku? **20** Koji su između svijeh
bogova ovijeh zemalja izbavili zemlju svoju iz moje ruke? a
Gospod æe izbaviti Jerusalim iz moje ruke? **21** Ali oni muèahu, i
ne odgovoriše mu ni rijeèi, jer car bješe zapovjedio i rekao: ne

odgovarajte mu. **22** Tada Elijakim sin Helkijin, koji bijaše nad
dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov, pametar, dođoše k
Jezekiji razdrvši haljine, i kazaše mu rijeèi Ravsakove.

37 A kad to èu car Jezekija, razdrije haljine svoje i veza oko
sebe kostrijet, pa otide u dom Gospodnji. **2** I posla Elijakima,
koji bijaše nad dvorom, i Somnu pisara i najstarije sveštenike
obuèene u kostrijet k Isaiji proroku sinu Amosovu. **3** I rekoše
mu: ovako veli Jezekija: ovo je dan nevolje i kara i ruga, jer
prispješe djeca do porođaja, a nema snage da se rode. **4** Da
ako je èuo Gospod Bog tvoj što reèe Ravsak, kojega posla car
Asirski gospodar njegov da ruži Boga živoga i da ga vrijeđa
rijeèima koje je èuo Gospod Bog tvoj, pomoli se za ostatak koji
se nalazi. **5** I dođoše k Isaiji sluge cara Jezekije. **6** I reèe im
Isaija: ovako recite gospodaru svojemu: ovako veli Gospod: ne
plaši se od rijeèi koje si èuo, kojima huliše na me sluge cara
Asirskoga. **7** Evo, ja æu pustiti na nj duh, te æe èuti glas i vratiti
se u svoju zemlju, i uèiniæu da pogine od maèa u svojoj zemlji.
8 I tako vrativši se Ravsak nađe cara Asirskoga gdje bije Livnu,
jer bješe èuo da je otišao od Lahisa. **9** A on èu za Tiraku cara
Huskoga gdje kazaše: ide da se bije s tobom. I èuvši posla
poslanike k Jezekiji govoreæi: **10** Ovako recite Jezekiji caru
Judinu: nemoj da te vara Bog tvoj, u kojega se uzdaš govoreæi:
neæe se dati Jerusalim u ruke caru Asirskom. **11** Eto, èuo si šta
su uèinili carevi Asirski svijem zemljama potrvši ih sasvijem; a ti
li æeš se izbaviti? **12** Jesu li narode koje satrše oci moji izbavili
bogovi njihovi, Gosance, Harance, Resefe i sinove Edenove koji
bijahu u Telasaru? **13** Gdje je car Ematski i car Arfadski i car od
grada Sefarvima, od Ene i Ave? **14** A kad Jezekija primi knjigu
iz ruku poslanika i proèita je, otide u dom Gospodnji, i razvi

je Jezekija pred Gospodom. **15** I pomoli se Jezekija Gospodu
govoreæi: **16** Gospode nad vojskama, Bože Izrailjev, koji sjediš
na heruvimima, ti si sam Bog svijem carstvima na zemlji, ti si
stvorio nebo i zemlju. **17** Prigni, Gospode, uho svoje i èuj; otvori,
Gospode, oèi svoje i vidi; èuj sve rijeèi Senahirima, koji posla da
ruži Boga živoga. **18** Istina je, opustošili su carevi Asirski sve
one narode i zemlje njihove, **19** I pobacali su bogove njihove u
oganj, jer ne bijahu bogovi, nego djelo ruku èovjeèijih, drvo i
kamen, zato ih potrše. **20** I zato, Gospode Bože naš, izbavi
nas iz ruku njegovijeh, da poznadu sva carstva na zemlji da si
ti sam Gospod. **21** Tada posla Isaija sin Amosov k Jezekiji i
poruèi mu: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: uslišio sam za što si
mi se molio radi Senahirima cara Asirskoga. **22** Ovo je rijeè
koju izreèe Gospod za nj: ruga ti se i potsmijeva ti se djevojka,
kæi Sionska, za tobom maše glavom kæi Jerusalimska. **23**
Koga si ružio i hulio? i na koga si podigao glas? i podigao uvis
oèi svoje? Na sveca Izrailjeva. **24** Preko sluga svojih ružio si
Gospoda i rekao si: s mnoštvom kola svojih izidoh na visoke
gore, na strane Livanske, i posjeæi æu visoke kedre njegove, i
lijepe jele njegove, i doæi æu na najviši kraj njegov, u šumu
njegova Karmila. **25** Ja sam kopao, i pio vodu, i isušio sam
stopama svojim sve potoke gradovima. **26** Nijesi li èuo da ja to
odavna èinim i od iskona da sam tako uredio? sada puštam to,
da prevratiš tvrde gradove u puste gomile. **27** Zato koji u njima
žive iznemogoše, uplašiše se i smetoše se, postaše kao trava
poljska, kao zelena travica, kao trava na krovovima, koja se
suši prije nego sazri. **28** Znam sjeđenje tvoje i polaženje tvoje i
dolaženje tvoje i kako bjesniš na me. **29** Jer bjesniš na me, i
tvoja obijest dođe do mojih ušiju, zato æu metnuti brnjicu svoju

na nozdrve tvoje, i uzdu svoju u gubicu tvoju, pa æu te odvesti
natrag putem kojim si došao. **30** A tebi ovo neka bude znak:
ješæete ove godine što samo od sebe rodi, a druge godine što
opet samo od sebe rodi; a treæe godine sijte i žanjite i sadite
vinograde i jedite rod iz njih. **31** Jer ostatak doma Judina, što
ostane, opet æe pustiti žile ozdo i roditi ozgo. **32** Jer æe iz
Jerusalima izaæi ostatak, i iz gore Siona, koji se saèuvaju.
Revnost Gospoda nad vojskama uèiniæe to. **33** Zato ovako
veli Gospod za cara Asirskoga: neæe uæi u ovaj grad, niti æe
baciti amo strijele, neæe se primaæi k njemu sa štitom, niti æe
iskopati opkopa oko njega. **34** Vratiæe se putem kojim je došao,
a u grad ovaj neæe uæi, veli Gospod. **35** Jer æu braniti taj grad i
saèuvaæu ga sebe radi i radi Davida sluge svojega. **36** Tada
izide anðeo Gospodnji i pobi u okolu Asirskom sto i osamdeset i
pet tisuæa; i kad ustaše ujutru, a to sve sami mrtvaci. **37** Te se
podiže Senahirim car Asirski, i otide, i vrativši se osta u Nineviji.
38 I kad se klanjaše u domu Nisroka boga svojega, Adrameleh i
Sarasar sinovi njegovi ubiše ga maèem, a sami pobjegoše u
zemlju Araratsku, i na njegovo se mjesto zacari Esaradon sin
njegov.

38 U to vrijeme razbolje se Jezekija na smrt; i dođe k njemu
prorok Isaija sin Amosov i reèe mu: ovako veli Gospod: naredi
za kuæu svoju, jer æeš umrijeti i neæeš ostati živ. **2** A Jezekija
se okrete licem k zidu, i pomoli se Gospodu, **3** I reèe: oh,
Gospode, opomeni se da sam jednako hodio pred tobom vjerno
i s cijelijem srcem, i tvorio što je tebi ugodno. I plaka Jezekija
veoma. **4** Tada dođe rijeè Gospodnja Isaiji govoreæi: **5** Idi i
reci Jezekiji: ovako veli Gospod Bog Davida oca tvojega: èuo
sam molitvu tvoju, i vidio sam suze tvoje, evo dodaæu ti vijeku

petnaest godina. **6** I izbaviæu tebe i ovaj grad iz ruku cara
Asirskoga, i braniæu ovaj grad. **7** I ovo neka ti bude znak od
Gospoda da æe uèiniti Gospod što je rekao. **8** Evo ja æu vratiti
sjen po koljencima po kojima je sišao na sunèaniku Ahazovu
natrag za deset koljenaca. I vrati se sunce za deset koljenaca po
koljencima po kojima bijaše sišlo. **9** Ovo napisa Jezekija car
Judin kad se razbolje, i ozdravi od bolesti svoje: **10** Ja rekoh,
kad se presjekoše dani moji: idem k vratima grobnijem, uze mi
se ostatak godina mojih. **(Sheol h7585)** **11** Rekoh: neæu vidjeti
Gospoda Gospoda u zemlji živijeh, neæu više vidjeti èovjeka
među onima koji stanuju na svijetu. **12** Vijek moj proðe i prenese
se od mene kao šator pastirski; presjekoh život svoj kao tkaè,
otsjeæi æe me od osnutka; od jutra do veèera uèiniæeš mi kraj.
13 Mišljah za jutra da æe kao lav potrti sve kosti moje; od jutra
do veèera uèiniæeš mi kraj. **14** Pištah kao ždrao i kao lastavica,
ukah kao golubica, oèi mi išèilješe gledajuæi gore: Gospode, u
nevolji sam, oblakšaj mi. **15** Šta da reèem? On mi kaza, i uèini.
Proživjeæu sve godine svoje po jadu duše svoje. **16** Gospode, o
tom se živi i u tom je svemu život duha mojega, iscijelio si me i
saèuvao u životu. **17** Evo, na mir doðe mi ljut jad; ali tebi bi milo
da izvuèeš dušu moju iz jame pogibli, jer si bacio za leða svoja
sve grijehe moje. **18** Jer neæe grob tebe slaviti, neæe te smrt
hvaliti, i koji siðu u grob ne nadaju se tvojoj istini. **(Sheol h7585)** **19**
Živi, živi, oni æe te slaviti kao ja danas: otac æe sinovima javljati
istinu tvoju. **20** Gospod me spase, zato æemo pjevati pjesme
moje u domu Gospodnjem dok smo god živi. **21** A Isaija bješe
rekao da uzmu grudu suhih smokava i priviju na otok, te æe
ozdraviti. **22** I Jezekija bješe rekao: šta æe biti znak da æu otiæi
u dom Gospodnji?

39 U to vrijeme Merodah Valadan, sin Valadanov, car Vavilonski,
posla knjigu s darom Jezekiji; jer bješe èuo da je bio bolestan i
ozdravio. **2** I Jezekija se obradova tome, i pokaza im sve riznice
svoje, srebro i zlato i mirise, i najbolje ulje, i kuæu gdje mu
bješe oružje, i što se god nalažaše u riznicama njegovijem, ne
osta ništa da im ne pokaza Jezekija u kuæi svojoj i u svemu
gospodstvu svom. **3** Tada dođe prorok Isaija k caru Jezekiji i
reèe mu: šta su govorili ti ljudi i odakle su došli k tebi? A Jezekija
reèe: iz daljne zemlje došli su k meni, iz Vavilona. **4** A on reèe:
šta su vidjeli u tvom dvoru? A Jezekija reèe: vidjeli su sve što ima
u mom dvoru; nije ostalo ništa u riznicama mojim da im nijesam
pokazao. **5** Tada reèe Isaija Jezekiji: èuj rijeè Gospoda nad
vojskama. **6** Evo doæi æe vrijeme kad æe se odnijeti u Vavilon
sve što ima u kuæi tvojoj, i što su sabirali oci tvoji do danas,
neæe ostati ništa, veli Gospod. **7** I sinove tvoje, koji æe izaæi
od tebe, koje æeš roditi, uzeæe da budu dvorani u dvoru cara
Vavilonskoga. **8** A Jezekija reèe Isaiji: dobra je rijeè Gospodnja
koju si rekao. Još reèe: je li? za moga vijeka biæe mir i vjera?

40 Tješite, tješite narod moj, govori Bog vaš. **2** Govorite
Jerusalimu ljubazno, i javljajte mu da se navršio rok njegov,
da mu se bezakonje oprostilo, jer je primio iz ruke Gospodnje
dvojinom za sve grijehe svoje. **3** Glas je nekoga koji vièe:
pripravite u pustinji put Gospodnji, poravnite u pustoši stazu
Bogu našemu. **4** Sve doline neka se povise, i sve gore i bregovi
neka se slegnu, i što je krivo neka bude pravo, i neravna mjesta
neka budu ravna. **5** I javiæe se slava Gospodnja, i svako
æe tijelo vidjeti; jer usta Gospodnja govoriše. **6** Glas govori:
vièi. I reèe: šta da vièem? Da je svako tijelo trava i sve dobro
njegovo kao cvijet poljski. **7** Suši se trava, cvijet opada kad duh

Gospodnji dune na nj; doista je narod trava. **8** Suši se trava,
cvijet opada; ali rijeè Boga našega ostaje dovijeka. **9** Izidi na
visoku goru, Sione, koji javljaš dobre glase; podigni silno glas
svoj, Jerusalime, koji javljaš dobre glase; podigni, ne boj se. Kaži
gradovima Judinijem: evo Boga vašega. **10** Evo, Gospod Bog
ide na jakoga, i mišica æe njegova obladati njim; evo plata je
njegova kod njega i djelo njegovo pred njim. **11** Kao pastir pašæe
stado svoje; u naruèje svoje sabraæe jaganjce, i u njedrima
æe ih nositi, a dojilice æe voditi polako. **12** Ko je izmjerio vodu
grstima svojim i nebesa premjerio peðu? ko je mjerom izmjerio
prah zemaljski, i gore izmjerio na mjerila i bregove na poteg? **13**
Ko je upravljao duh Gospodnji? ili mu bio savjetnik i nauèio ga?
14 S kim se je dogovarao i ko ga je urazumio i nauèio putu suda,
i nauèio ga znanju i pokazao mu put razuma? **15** Gle, narodi
su kao kap iz vijedra, i kao praška na mjerilima broje se; gle,
premješta ostrva kao prašak. **16** Ni Livan ne bi bio dosta za
oganj, i životinje njegove ne bi bile dosta za žrtvu paljenicu. **17**
Svi su narodi kao ništa pred njim, manje negoli ništa i taština
vrijede mu. **18** S kim æete dakle izjednaèiti Boga? i kaku æete
mu priliku naæi? **19** Umjetnik lije lik, i zlatar ga pozlaæuje, i
verižice srebrne lije. **20** A ko je siromah, te nema šta prinijeti,
bira drvo koje ne trune, i traži vješta umjetnika da naèini rezan
lik, koji se ne pomièe. **21** Ne znate li? ne èujete li? ne kazuje li
vam se od iskona? ne razumijete li od temelja zemaljskih? **22**
On sjedi nad krugom zemaljskim, i njezini su mu stanovnici kao
skakavci; on je razastro nebesa kao platno i razapeo ih kao
šator za stan. **23** On obraæa knezove u ništa, sudije zemaljske
èini da su kao taština. **24** Kao da nijesu posađeni ni posijani, i
kao da im se stablo nije ukorijenilo u zemlji, èim dune na njih,

posahnu, i vihor kao pljevu raznese ih. **25** S kim æete me dakle
izjednaèiti da bih bio kao on? veli sveti. **26** Podignite gore oèi
svoje i vidite; ko je to stvorio? ko izvodi vojsku svega toga na
broj i zove svako po imenu, i velike radi sile njegove i jake moæi
ne izostaje nijedno? **27** Zašto govoriš, Jakove, i kažeš, Izrailju:
sakriven je put moj od Gospoda, i stvar moja ne izlazi pred Boga
mojega? **28** Ne znaš li? nijesi li èuo da Bog vjeèni Gospod, koji
je stvorio krajeve zemaljske, ne sustaje niti se utruđuje? razumu
njegovu nema mjere. **29** On daje snagu umornome, i nejakome
umnožava krjepost. **30** Djeca se more i sustaju, i mladiæi padaju;
31 Ali koji se nadaju Gospodu, dobijaju novu snagu, podižu se
na krilima kao orlovi, trèe i ne sustaju, hode i ne more se.

41 Umuknite preda mnom, ostrva; i narodi neka se potkrijepe,
neka pristupe, i tada neka reku: hajdemo da se sudimo. **2** Ko je
podigao pravdu s istoka? ko je dozvao da ide za njim ustopice?
ko joj je pokorio narode i dao joj vlast nad carevima i uèinio te su
kao prah maèu njezinu i kao razvijana pljeva luku njezinu? **3**
Pogna ih, prođe mirno putem, kojim ne bješe hodio nogama
svojim. **4** Ko je uradio i uèinio to? i zove naraštaje od iskona?
Ja, Gospod, prvi i pošljednji, ja isti. **5** Vidješe ostrva i uplašiše
se, krajevi zemaljski zadrktaše, približiše se i đođoše. **6** Jedan
drugom pomagaše, i bratu svojemu govoraše: budi hrabar. **7**
Drvodjelja hrabraše zlatara; koji kleplje hrabraše onoga koji
kuje na nakovnju, govoreæi: dobro je za spajanje. I pritvrđivaše
klincima da se ne pomièe. **8** Ali ti, Izrailju, slugo moj; Jakove,
kojega izabrah, sjeme Avrama prijatelja mojega! **9** Ti, kojega
uzeh s krajeva zemaljskih, i između izbranijeh njezinijeh dozvah
te, i rekoh ti: ti si moj sluga, ja te izabrah, i ne odbacih tebe; **10**
Ne boj se, jer sam ja s tobom; ne plaši se, jer sam ja Bog tvoj;

ukrijepiæu te i pomoæi æu ti, i poduprijeæu te desnicom pravde
svoje. **11** Gle, postidjeæe se i posramiæe svi koji se ljute na
tebe; biæe kao ništa i izginuæe protivnici tvoji. **12** Potražiæeš
suparnike svoje, ali ih neæeš naæi, biæe kao ništa, i koji vojuju
na te, nestaæe ih. **13** Jer ja Gospod Bog tvoj držim te za desnicu,
i kažem ti: ne boj se, ja æu ti pomagati. **14** Ne boj se, crviæu
Jakovljev, narodiæu Izrailjev, ja æu ti pomagati, govori Gospod i
izbavitelj tvoj, svetac Izrailjev. **15** Gle, uèiniæu te da budeš kao
sprava za vršenje nova sa zupcima: vrijeæi æeš gore i satræeš
ih, i brda æeš obratiti u pljevu. **16** Vijaæeš ih, i vjetar æe ih
odnijeti i vihor æe ih rasuti, a ti æeš se veseliti u Gospodu i
hvaliæeš se svecem Izrailjevijem. **17** Siromahe i uboge, koji
traže vode a nje nema, kojima se jezik osušio od žeđi, njih æu
uslišiti ja Gospod, ja Bog Izrailjev neæu ih ostaviti. **18** Otvoriæu
rijeke na visovima, i izvore usred dolina, pustinju æu obratiti u
jezero vodeno, i suhu zemlju u izvore vodene. **19** Posadiæu u
pustinji kedar, sitim, mirtu i maslinu; posadiæu u pustoj zemlji
jelu, brijest i šimšir, **20** Da vide i poznadu i da promisle i razumiju
da je to uradila ruka Gospodnja, i svetac Izrailjev da je to stvorio.
21 Iznesite parbu svoju, veli Gospod, pokažite razloge svoje, veli
car Jakovljev. **22** Neka dođu i neka nam objave šta æe biti;
objavite nam šta je prvo bilo, da promislimo i poznamo šta æe
biti iza toga; ili kažite nam šta æe biti unapredak. **23** Kažite šta
æe biti poslije, i poznaæemo da ste bogovi; ili uèinite što dobro
ili zlo, i diviæemo se i gledati svi. **24** Gle, vi nijeste ništa, i djelo
vaše nije ništa; koji vas izbira, gad je. **25** Podigoh jednoga sa
sjevera, i doæi æe; od istoka sunèanoga prizivaæe ime moje,
stupaæe po glavarima kao po kalu i kao što lonèar gazi blato. **26**
Ko je objavio od iskona, da bismo znali, ili od starina, da bismo

rekli: istina je? Ali nema nikoga da bi objavio, niti ima koga da
naprijed kazao, niti ima koga da bi èuo rijeèi vaše. **27** Ja prvi
Sionu kažem: eto, eto toga. U Jerusalimu æu dati ko æe javljati
dobre glase. **28** Jer pogledam, ali nema nikoga, nema među
njima nijednoga ko bi svjetovao; pitam ih, ali ne odgovaraju ni
rijeèi. **29** Gle, svi su taština, ništa su djela njihova; liveni su likovi
njihovi vjetar i ništavilo.

42 Evo sluge mojega, kojega podupirem, izbranika mojega, koji
je mio duši mojoj; metnuæu duh svoj na njega, sud narodima
javljaæe. **2** Neæe vikati ni podizati, niti æe se èuti glas njegov
po ulicama. **3** Trske stuèene neæe prelomiti, i svještila koje se
puši neæe ugasiti; javljaæe sud po istini. **4** Neæe mu dosaditi,
niti æe se umoriti, dokle ne postavi sud na zemlji, i ostrva æe
èekati nauku njegovu. **5** Ovako govori Bog Gospod, koji je
stvorio nebesa i razapeo ih, koji je rasprostro zemlju i što ona
rađa, koji daje disanje narodu što je na njoj i duh onima što
hode po njoj: **6** Ja Gospod dozvah te u pravdi, i držaæu te za
ruku, i èuvaæu te, i uèiniæu te da budeš zavjet narodu, vidjelo
narodima; **7** Da otvoriš oèi slijepcima, da izvedeš sužnje iz
zatvora i iz tamnice koji sjede u tami. **8** Ja sam Gospod, to
je ime moje, i slave svoje neæu dati drugome ni hvale svoje
likovima rezanijem. **9** Evo, pređašnje dođe, i ja javljam novo,
prije nego nastane kazujem vam. **10** Pjevajte Gospodu pjesmu
novu, hvalu njegovu od kraja zemlje, koji se plavite po moru i
sve što je u njemu, ostrva i koji živite na njima. **11** Pustinja i
gradovi njezini, sela gdje stanuje Kidar, neka podignu glas, neka
pjevaju koji žive po stijenama, neka klikuju savrh gora. **12** Neka
daju slavu Gospodu, i hvalu njegovu neka javljaju po ostrvima.
13 Gospod æe izaæi kao junak, podignuæe revnost svoju kao

vojnik, vikaæe i klikovati, nadvladaæe neprijatelje svoje. **14**
Muèah dugo, èinjah se gluh, ustezah se; ali æu sada vikati kao
žena kad se poraða, i sve æu potrti i istrijebiti. **15** Opustiæu gore
i bregove, i svaku travu na njima osušiæu, i od rijeka æu naèiniti
ostrva, i jezera æu isušiti. **16** I vodiæu slijepce putem kojega
nijesu znali; vodiæu ih stazama kojih nijesu znali; obratiæu pred
njima mrak u svjetlost i što je neravno u ravno. To æu im uèiniti,
i neæu ih ostaviti. **17** Tada æe se vratiti natrag i posramiti se
koji se uzdaju u lik rezani, koji govore likovima livenijem: vi ste
naši bogovi. **18** Èujte, gluhi; progledajte, slijepi, da vidite. **19**
Ko je slijep osim sluge mojega? i ko je gluh kao poslanik moj
kojega šaljem? ko je slijep kao savršeni? ko je slijep kao sluga
Gospodnji? **20** Gledaš mnogo, ali ne vidiš; otvorene su ti uši, ali
ne èuješ. **21** Gospodu bijaše mio radi pravde njegove, uèini
zakon velikim i slavnim. **22** A narod je oplijenjen i potlaèen, svi
su koliki povezani u peæinama i sakriveni u tamnicama; postaše
plijen, a nema nikoga da bi izbavio; postaše grabež, a nema
nikoga da bi rekao: vrati. **23** Ko između vas èuje ovo i pazi i
sluša za poslije? **24** Ko je dao Jakova da se potlaèi i Izrailja
otimaèima? Nije li Gospod, kojemu zgriješismo? Jer ne htješe
hoditi putovima njegovijem niti slušaše zakona njegova. **25** Zato
izli na njih žestoku jarost svoju i silan rat, i zapali ga unaokolo,
ali on ne razumje; zapali ga, ali on ne mari.

43 Ali sada ovako veli Gospod, koji te je stvorio, Jakove, i koji
te je sazdao, Izrailju: ne boj se, jer te otkupih, pozvah te po
imenu tvom; moj si. **2** Kad poðeš preko vode, ja æu biti s tobom,
ili preko rijeka, neæe te potopiti; kad poðeš kroz oganj, neæeš
izgorjeti i neæe te plamen opaliti. **3** Jer sam ja Gospod, Bog tvoj,
svetac Izrailjev, spasitelj tvoj; dadoh u otkup za te Misir, Etiopsku

i Sevu mjesto tebe. **4** Otkako si mi postao drag, proslavio si se i
ja te ljubih; i dadoh ljude za te i narode za dušu tvoju. **5** Ne boj
se, jer sam ja s tobom; od istoka æu dovesti sjeme tvoje, i od
zapada sabraæu te. **6** Kazaæu sjeveru: daj; i jugu: ne brani;
dovedi sinove moje iz daleka i kæeri moje s krajeva zemaljskih,
7 Sve, koji se zovu mojim imenom i koje stvorih na slavu sebi,
sazdah i naèinih. **8** Izvedi narod slijepi koji ima oèi, i gluhi koji
ima uši. **9** Svi narodi neka se skupe, i neka se saberu plemena;
ko je između njih naprijed kazao to ili nam kazao što je bilo
prije? Neka dovedu svjedoke svoje i opravdaju se; ili neka èuju,
i reku: istina je. **10** Vi ste moji svjedoci, veli Gospod, i sluga
moj kojega izabrah, da biste znali i vjerovali mi i razumjeli da
sam ja; prije mene nije bilo Boga niti æe poslije mene biti. **11**
Ja sam, ja sam Gospod, i osim mene nema spasitelja. **12** Ja
objavih, i spasoh, i naprijed kazah, a nikoji tuđ bog među vama, i
vi ste mi svjedoci, veli Gospod, i ja sam Bog. **13** Ja sam od
prije nego dan posta, i niko ne može izbaviti iz moje ruke; kad
radim, ko æe smesti? **14** Ovako govori Gospod izbavitelj vaš,
svetac Izrailjev: vas radi poslaæu u Vavilon i pobacaæu sve
prijevornice, i Haldejce s lađama, kojima se hvale. **15** Ja sam
Gospod svetac vaš, stvoritelj Izrailjev, car vaš. **16** Ovako govori
Gospod koji je naèinio po moru put i po silnijem vodama stazu,
17 Koji izvodi kola i konje, vojsku i silu, da svi popadaju i ne mogu
ustati, da se ugase kao što se gasi svještilo: **18** Ne pominjite
što je prije bilo i ne mislite o starijem stvarima. **19** Evo, ja æu
uèiniti novo, odmah æe nastati; neæete li ga poznati? Još æu
naèiniti u pustinji put, rijeke u suhoj zemlji. **20** Slaviæe me zvijeri
poljske, zmajevi i sove, što sam izveo u pustinji vode, rijeke u
zemlji suhoj, da napojim narod svoj, izbranika svojega. **21** Narod

koji sazdah sebi, pripovjedaæe hvalu moju. **22** A ti, Jakove, ne
priziva me, i bijah ti dosadan, Izrailju. **23** Nijesi mi prinio jagnjeta
na žrtvu paljenicu, i žrtvama svojim nijesi me poèastio; nijesam
te nagonio da mi služiš prinosima, niti sam te trudio da mi kadiš.
24 Nijesi mi kupio za novce kada, niti si me pretilinom žrtava
svojih nasitio, nego si me muèio svojim grijesima, i dosadio si
mi bezakonjem svojim. **25** Ja, ja sam brišem tvoje prijestupe
sebe radi, i grijeha tvojih ne pominjem. **26** Opomeni me, da
se sudimo, kazuj, da se opravdaš. **27** Otac tvoj prvi sagriješi, i
uèitelji tvoji skriviše mi. **28** Zato æu izbaciti iz svetinje knezove, i
daæu Jakova u prokletstvo i Izrailja u sramotu.

44 Ali sada èuj, Jakove, slugo moj, i Izrailju, kojega izabrah. **2**
Ovako veli Gospod, koji te je stvorio i sazdao od utrobe materine,
i koji ti pomaže: ne boj se, slugo moj Jakove, i mili, kojega
izabrah. **3** Jer æu izliti vodu na žednoga i potoke na suhu zemlju,
izliæu duh svoj na sjeme tvoje i blagoslov svoj na tvoje natražje.
4 I procvjetaæe kao u travi, kao vrbe pokraj potoka. **5** Ovaj æe
reæi: ja sam Gospodnji, a onaj æe se zvati po imenu Jakovljevu,
a drugi æe se pisati svojom rukom Gospodnji, i prezivaæe se
imenom Izrailjevijem. **6** Ovako govori Gospod car Izrailjev i
izbavitelj njegov, Gospod nad vojskama: ja sam prvi i ja sam
pošljednji, i osim mene nema Boga. **7** I ko kao ja oglašuje i
objavljuje ovo, ili mi uređuje otkako naselih stari narod? Neka im
javi što æe biti i što æe doæi. **8** Ne bojte se i ne plašite se;
nijesam li ti davno kazao i objavio? vi ste mi svjedoci; ima li Bog
osim mene? Da, nema stijene, ne znam ni jedne. **9** Koji grade
rezane likove, svi su ništa, i mile stvari njihove ne pomažu ništa,
i one su im svjedoci da ne vide i ne razumiju, da bi se posramili.
10 Ko gradi boga i lije lik, nije ni na kaku korist. **11** Gle, svi æe se

drugovi njegovi posramiti, i umjetnici više od drugih ljudi; neka
se skupe svi i stanu, biæe ih strah i posramiæe se svi. **12** Kovaè
kliještima radi na živom ugljevlju, i kuje èekiæem, i radi snagom
svoje ruke, gladuje, te iznemogne, i ne pije vode, te sustane. **13**
Drvodjelja rasteže vrvcu i bilježi crvenilom, teše i zaokružuje, i
naèinja kao lik èovjeèji, kao lijepa èovjeka, da stoji u kuæi. **14**
Sijeèe sebi kedre, i uzima èesvinu i hrast ili što je najèvršæe
među drvljem šumskim; sadi jasen, i od dažda raste. **15** I biva
èovjeku za oganj, i uzme ga, te se grije; upali ga, te peèe hljeb; i
još gradi od njega boga i klanja mu se; gradi od njega lik rezan, i
pada na koljena pred njim. **16** Polovinu loži na oganj, uz polovinu
jede meso ispekavši peèenje, i biva sit, i grije se i govori: aha,
ogrijah se, vidjeh oganj. **17** A od ostatka gradi boga, rezan lik
svoj, pada pred njim na koljena i klanja se, i moli mu se i govori:
izbavi me, jer si ti bog moj. **18** Ne znaju, niti razumiju, jer su
im oèi zaslijepljene da ne vide, i srca, da ne razumiju. **19** Niti
uzimaju na um, nema znanja ni razuma da bi koji rekao: polovinu
ovoga spalih na oganj, i na uglju od njega ispekoh hljeb, ispekoh
meso i jedoh; i od ostatka eda li æu naèiniti gad, i panju drvenom
hoæu li se klanjati? **20** Taki se hrani pepelom, prevareno srce
zavodi ga da ne može izbaviti duše svoje, niti reæi: nije li laž što
mi je u desnici? **21** Pamti to, Jakove i Izrailju, jer si moj sluga; ja
sam te sazdao, sluga si moj, Izrailju, neæu te zaboraviti. **22**
Rasuæu kao oblak prijestupe tvoje, i grijehe tvoje kao maglu;
vrati se k meni, jer sam te izbavio. **23** Pjevajte, nebesa, jer
Gospod uèini, podvikujte, nizine zemaljske, popijevajte, gore,
šume i sva drva u njima, jer izbavi Gospod Jakova i proslavi
se u Izrailju. **24** Ovako govori Gospod, izbavitelj tvoj, koji te je
sazdao od utrobe materine: ja Gospod naèinih sve: razapeh

nebo sam, rasprostrijeh zemlju sam sobom; **25** Uništujem znake
lažljivcima, i vraèe obezumljujem, vraæam natrag mudarce, i
pretvaram mudrost njihovu u ludost; **26** Potvrđujem rijeè sluge
svojega, i navršujem savjet glasnika svojih; govorim Jerusalimu:
naseliæeš se; i gradovima Judinijem: sazidaæete se; i pustoline
njihove podignuæu; **27** Govorim dubini: presahni i isušiæu rijeke
tvoje; **28** Govorim Kiru: pastir si moj; i izvršiæe svu volju moju, i
kazaæe Jerusalimu: sazidaæeš se; i crkvi: osnovaæeš se.

45 Ovako govori Gospod pomazaniku svojemu Kiru, kojega
držim za desnicu, da oborim pred njim narode i careve raspašem,
da se otvoraju vrata pred njim i da ne budu vrata zatvorena:
2 Ja æu iæi pred tobom, i putove neravne poravniæu, vrata
mjedena razbiæu i prijevornice gvozdene slomiæu. **3** I daæu ti
blago tajno i bogatstvo sakriveno, da poznaš da sam ja Gospod
Bog Izrailjev, koji te zovem po imenu. **4** Radi sluge svojega
Jakova i Izrailja izbranika svojega prozvah te imenom tvojim i
prezimenom, premda me ne znaš. **5** Ja sam Gospod, i nema
drugoga, osim mene nema boga; opasah te, premda me ne
znaš, **6** Da bi poznali od istoka sunèanoga i od zapada da nema
drugoga osim mene; ja sam Gospod i nema drugoga, **7** Koji
pravim svjetlost i stvaram mrak, gradim mir i stvaram zlo; ja
Gospod èinim sve to. **8** Rosite, nebesa, ozgo, i oblaci neka
kaplju pravdom, neka se otvori zemlja i neka rodi spasenjem i
zajedno neka uzraste pravda; ja Gospod stvorih to. **9** Teško
onom ko se svađa s tvorcem svojim; crijep s drugim crepovima
neka se svađa; ali hoæe li kao reæi lonèaru svojemu: šta
radiš? za tvoj posao nema ruku. **10** Teško onom ko govori
ocu: što rađaš? i ženi: što se porađaš? **11** Ovako veli Gospod
svetac Izrailjev i tvorac njegov: pitajte me što æe biti; za sinove

moje i za djelo ruku mojih nareðujte mi. **12** Ja sam naèinio
zemlju i èovjeka na njoj stvorio, ja sam razapeo nebesa svojim
rukama, i svoj vojsci njihovoj dao zapovijest. **13** Ja ga podigoh u
pravdi, i sve putove njegove poravniæu; on æe sazidati moj
grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce ni za darove, veli
Gospod nad vojskama. **14** Ovako veli Gospod: trud Misirski i
trgovina Etiopska i Savaca ljudi visoka rasta doæi æe k tebi i
biti tvoja; za tobom æe pristati, u okovima æe iæi, i tebi æe
se klanjati, tebi æe se moliti govoreæi: doista, Bog je u tebi, i
nema drugoga Boga. **15** Da, ti si Bog, koji se kriješ, Bog Izrailjev,
spasitelj. **16** Oni æe se svi postidjeti i posramiti, otiæi æe sa
sramotom svikoliki koji grade likove. **17** A Izrailja æe spasti
Gospod spasenjem vjeènijem, neæete se postidjeti niti æete se
osramotiti dovijeka. **18** Jer ovako veli Gospod, koji je stvorio
nebo, Bog, koji je sazdao zemlju i naèinio je i utvrdio, i nije
je stvorio naprazno, nego je naèinio da se na njoj nastava: ja
sam Gospod, i nema drugoga. **19** Nijesam govorio tajno ni na
mraènu mjestu na zemlji, nijesam rekao sjemenu Jakovljevu:
tražite me uzalud. Ja Gospod govorim pravdu, javljam što je
pravo. **20** Skupite se i doðite, pristupite svi koji ste se izbavili
između naroda. Ništa ne znaju koji nose drvo od svojega lika i
mole se bogu koji ne može pomoæi. **21** Oglasite, i dovedite,
neka vijeæaju zajedno: ko je to od starine kazao? ko je javio još
onda? Nijesam li ja, Gospod? Nema osim mene drugoga Boga,
nema Boga pravednoga i spasitelja drugoga osim mene. **22**
Pogledajte u mene, i spašæete se svi krajevi zemaljski; jer sam
ja Bog, i nema drugoga. **23** Sobom se zakleh; izide iz usta mojih
rijeè pravedna, i neæe se poreæi, da æe mi se pokloniti svako
koljeno, i zaklinjati se svaki jezik, **24** I govoriæe: u Gospodu je

pravda i sila; k njemu æe doæi; ali æe se posramiti svi koji se
gnjeve na nj. **25** U Gospodu æe se opravdati i proslaviti sve
sjeme Izrailjevo.

46 Pade Vil, izvali se Nevo; likovi njihovi metnuše se na
životinju i na stoku; što nosite, teško je, i umoriæe. **2** Izvališe se,
padoše svi, ne mogoše izbaviti tovara, nego i sami otidoše u
ropstvo. **3** Slušajte me, dome Jakovljev i svi koji ste ostali od
doma Izrailjeva, koje nosim od utrobe, koje držim od roðenja. **4** I
do starosti vaše ja æu biti isti, i ja æu vas nositi do sijeda vijeka;
ja sam stvorio i ja æu nositi, ja æu vas nositi i izbaviæu. **5** S kim
æete me izjednaèiti i isporediti? koga æete mi uzeti za priliku
da bi bio kao ja? **6** Prosipaju zlato iz toboca i mjere srebro na
mjerila, plaæaju zlataru da naèini od njega boga, pred kojim
padaju i klanjaju se. **7** Meæu ga na rame i nose ga, i postavljaju
ga na mjesto njegovo, te stoji i ne mièe se s mjesta svojega; ako
ga ko zove, ne odziva se niti ga izbavlja iz nevolje njegove. **8**
Pamtite to, i pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!
9 Pamtite što je bilo od starine; jer sam ja Bog, i nema drugoga
Boga, i niko nije kao ja, **10** Koji od poèetka javljam kraj i izdaleka
što još nije bilo; koji kažem: namjera moja stoji i uèiniæu sve što
mi je volja. **11** Zovem s istoka pticu i iz daljne zemlje èovjeka
koji æe izvršiti što sam naumio. Rekoh i dovešæu to, naumih i
uèiniæu. **12** Slušajte me, koji ste uporna srca, koji ste daleko od
pravde. **13** Približih pravdu svoju, nije daleko, i spasenje moje
neæe odocniti, jer æu u Sionu postaviti spasenje, u Izrailju slavu
svoju.

47 Siði i sjedi u prah, djevojko, kæeri Vavilonska; sjedi na
zemlju, nema prijestola, kæeri Haldejska; jer se neæeš više zvati
nježna i ljupka. **2** Uzmi žrvnje, i melji brašno, otkrij kosu svoju,

izuj se, zagali golijeni, idi preko rijeka. **3** Otkriæe se golotinja
tvoja, i vidjeæe se sramota tvoja; osvetiæu se, i niko mi neæe
smetati. **4** Ime je izbavitelju našemu Gospod nad vojskama,
svetac Izrailjev. **5** Sjedi muèeæi, i uði u tamu, kæeri Haldejska;
jer se neæeš više zvati gospoða carstvima. **6** Razgnjevih se na
narod svoj, oskvrnih našljedstvo svoje i predadoh ga tebi u ruke;
a ti im ne pokaza milosti; na starce si metala preteški jaram
svoj; **7** I govorila si: dovijeka æu biti gospoða; ali nikad nijesi to
uzimala na um, niti si pomišljala šta æe biti na pošljedak. **8**
Sada dakle èuj ovo, koja živiš u slastima i bez brige sjediš i
govoriš u srcu svom: ja sam, i nema druge osim mene, neæu
biti udovica niti æu osirotjeti. **9** To æe ti oboje doæi ujedanput, u
isti dan, da osirotiš i obudoviš, doæi æe ti potpuno, radi mnoštva
èini tvojih i radi velike sile èaranja tvoga. **10** Jer si se pouzdala u
zloæu svoju govoreæi: niko me ne vidi. Mudrost tvoja i znanje
tvoje prevariše te, te si govorila u srcu svom: ja sam, i osim
mene nema druge. **11** Zato æe doæi na te zlo, a neæeš znati
odakle izlazi, i popašæe te nevolja, da je neæeš moæi odbiti, i
doæi æe na te ujedanput pogibao, za koju neæeš znati. **12** Stani
sada s vraèanjem svojim i s mnoštvom èini svojih, oko kojih
si se trudila od mladosti svoje, ne bi li se pomogla, ne bi li se
okrijepila. **13** Umorila si se od mnoštva namjera svojih; neka
stanu sada zvjezdari, koji gledaju zvijezde, koji prorièu svakoga
mjeseca, i neka te saèuvaju od onoga što æe doæi na te. **14**
Gle, oni su kao pljeva, oganj æe ih spaliti, ni sami sebe neæe
izbaviti iz plamena; neæe ostati uglja da se ko ogrije, ni ognja da
bi se posjedjelo kod njega. **15** Taki æe biti oni s kojima si se
trudila i s kojima si trgovala od mladosti svoje, razbjeæi æe se
svaki na svoju stranu; neæe biti nikoga da te izbavi.

48 Èujte ovo, dome Jakovljev, koji se zovete imenom
Izrailjevijem, i iz vode Judine izidoste, koji se kunete imenom
Gospodnjim, i Boga Izrailjeva pominjete, ali ne po istini i po
pravdi. **2** Jer se imenuju po svetom gradu, oslanjaju se na
Boga Izrailjeva, kojemu je ime Gospod nad vojskama. **3** Što je
pređe bivalo, kazivah naprijed odavna, i što iz mojih usta izide i
objavih, uèinih brzo i zbi se. **4** Znao sam da si uporan, i vrat da
ti je gvozdena žila, i èelo da ti je od mjedi. **5** I zato ti odavna
objavih, prije nego se zbi kazah ti, da ne bi rekao: idol moj uèini
to, i lik moj rezani i lik moj liveni zapovjediše tako. **6** Èuo si;
pogledaj sve to; a vi neæete li objavljivati? otsele ti javljam novo
i sakriveno, što nijesi znao; **7** Sada se stvori, i nedavno, i prije
ovoga dana nijesi èuo, da ne reèeš: gle, znao sam. **8** Niti si èuo
ni znao, i prije ti se uši ne otvoriše, jer znadijah da æeš èiniti
nevjeru, i da se zoveš prestupnik od utrobe materine. **9** Imena
svojega radi ustegnuæu gnjev svoj, i radi hvale svoje uzdržaæu
se prema tebi, da te ne istrijebim. **10** Evo, pretopiæu te, ali ne
kao srebro, prebraæu te u peæi nevolje. **11** Sebe radi, sebe radi
uèiniæu, jer kako bi se hulilo na ime moje? i slave svoje neæu
dati drugome. **12** Èuj me, Jakove i Izrailju, kojega ja pozvah: ja
sam prvi, ja sam i pošljednji. **13** I moja je ruka osnovala zemlju, i
moja je desnica izmjerila nebesa peđu; kad ih zovnem, svi dođu.
14 Skupite se svi i èujte: ko je od njih objavio ovo? Gospod ga
miluje, on æe izvršiti volju njegovu na Vavilonu, i mišica æe
njegova biti nasuprot Haldejcima. **15** Ja, ja rekoh, i pozvah ga,
dovešæu ga, i biæe sreæan na svom putu. **16** Pristupite k meni,
èujte ovo: od poèetka nijesam govorio tajno; otkako to bi, bijah
ondje; a sada Gospod Gospod posla me i duh njegov. **17** Ovako
veli Gospod, izbavitelj tvoj, svetac Izrailjev: ja sam Gospod Bog

tvoj koji te uèim da bi napredovao, vodim te putem kojim treba
da ideš. **18** O, da si pazio na zapovjesti moje! mir bi tvoj bio kao
rijeka, i pravda tvoja kao valovi morski; **19** I sjemena bi tvojega
bilo kao pijeska, i poroda utrobe tvoje kao zrna njegovijeh; ime
se njihovo ne bi zatrlo ni istrijebilo ispred mene. **20** Izidite iz
Vavilona, bježite od Haldejaca; glasno pjevajuæi objavljujte,
kazujte, razglašujte do krajeva zemaljskih; recite: izbavi Gospod
slugu svojega Jakova. **21** Neæe ožednjeti kad ih povede preko
pustinje; vodu iz stijene toèiæe im, jer æe rascijepiti kamen i
poteæi æe voda. **22** Nema mira bezbožnicima, veli Gospod.

49 Poslušajte me, ostrva, i pazite, narodi daljni. Gospod me
pozva od utrobe; od utrobe matere moje pomenu ime moje. **2** I
uèinio je usta moja da su kao oštar maè, u sjenu ruke svoje sakri
me; uèinio me je sjajnom strijelom, i u tulu svojem sakri me. **3** I
reèe mi: ti si sluga moj, u Izrailju æu se tobom proslaviti. **4** A ja
rekoh: uzalud se trudih, uzalud i naprazno potroših silu svoju; ali
opet sud je moj u Gospoda i posao moj u Boga mojega. **5** A
sada govori Gospod, koji me je sazdao od utrobe materine da
sam mu sluga, da mu dovedem natrag Jakova; ako se Izrailj i ne
sabere, opet æu se proslaviti pred Gospodom, i Bog æe moj
biti sila moja. **6** I reèe mi: malo je da mi budeš sluga da se
podigne pleme Jakovljevo i da se vrati ostatak Izrailjev, nego te
uèinih vidjelom narodima da budeš moje spasenje do krajeva
zemaljskih. **7** Ovako veli Gospod, izbavitelj Izrailjev, svetac
njegov, onome kojega preziru, na koga se gadi narod, sluzi
onijeh koji gospodare: carevi æe vidjeti i ustati, i knezovi æe se
pokloniti radi Gospoda, koji je vjeran, radi sveca Izrailjeva, koji te
je izabrao. **8** Ovako veli Gospod: u vrijeme milosno usliših te, i
u dan spasenja pomogoh ti; i èuvaæu te i daæu te da budeš

zavjet narodu da utvrdiš zemlju i naslijediš opustjelo našljedstvo;
9 Da kažeš sužnjima: izidite; onima koji su u mraku: pokažite se.
Oni æe pokraj putova pasti, i paša æe im biti po svijem visokim
mjestima. **10** Neæe biti gladni ni žedni, neæe ih biti vruæina
ni sunce; jer kome ih je žao, on æe ih voditi, i pokraj izvora
vodenijeh provodiæe ih. **11** I sve gore svoje obratiæu u putove, i
staze æe moje biti povišene. **12** Gle, ovi æe iz daleka doæi, gle,
i oni od sjevera i od zapada, i oni iz zemlje Sinske. **13** Pjevajte,
nebesa, i veseli se, zemljo, podvikujte, gore, veselo; jer Gospod
utješi svoj narod, i na nevoljnike svoje smilova se. **14** Ali Sion
reèe: ostavi me Gospod, i zaboravi me Gospod. **15** Može li žena
zaboraviti porod svoj da se ne smiluje na èedo utrobe svoje?
A da bi ga i zaboravila, ja neæu zaboraviti tebe. **16** Gle, na
dlanovima sam te izrezao; zidovi su tvoji jednako preda mnom.
17 Pohitjeæe sinovi tvoji, a koji te raskopavaše i pustošiše, otiæi
æe od tebe. **18** Podigni oèi svoje unaokolo, i vidi: svi se oni
skupljaju i idu k tebi. Tako bio ja živ, veli Gospod, svjema njima
kao nakitom zaodjenuæeš se, i uresiæeš se njima kao nevjesta.
19 Jer razvaline tvoje i pustoline i potrvena zemlja tvoja biæe
tada tijesna za stanovnike kad se udalje oni koji te proždiraše.
20 I djeca koju æeš imati, pošto si bila bez djece, reæi æe
da èuješ: tijesno mi je ovo mjesto, pomakni se da se mogu
nastaniti. **21** A ti æeš reæi u srcu svom: ko mi ih rodi, jer bijah
sirota i inokosna, zarobljena i prognana? i ko ih othrani? eto, ja
bijah ostala sama, a gdje oni bijahu? **22** Ovako veli Gospod
Gospod: evo, podignuæu ruku svoju k narodima, i k plemenima
æu podignuti zastavu svoju, i donijeæe sinove tvoje u naruèju,
i kæeri tvoje na ramenima æe se nositi. **23** I carevi æe biti
hranitelji tvoji i carice njihove tvoje dojkinje, i klanjaæe ti se licem

do zemlje, i prah s nogu tvojih lizaæe, i poznaæeš da sam ja
Gospod, i da se neæe osramotiti oni koji mene èekaju. **24** Hoæe
li se junaku uzeti plijen i hoæe li se oteti roblje pravednomu?
25 Jer ovako govori Gospod: i roblje junaku uzeæe se i plijen
jakomu oteæe se, jer æu se ja preti s onima koji se s tobom pru,
i sinove tvoje ja æu izbaviti; **26** I koji ti krivo èine, nahraniæu ih
njihovijem mesom i opiæe se svojom krvlju kao novijem vinom; i
poznaæe svako tijelo da sam ja Gospod spasitelj tvoj i izbavitelj
tvoj, jaki Bog Jakovljev.

50 Ovako veli Gospod: gdje je raspusna knjiga matere vaše
kojom je pustih? ili koji je između rukodavalaca mojih kome vas
prodadoh? Gle, za bezakonja svoja prodadoste se i za vaše
prijestupe bi puštena mati vaša. **2** Zašto kad doðoh ne bi nikoga?
kad zvah, niko se ne odazva? da nije kako god okraèala ruka
moja, te ne može iskupiti? ili nema u mene snage da izbavim?
Gle, prijetnjom svojom isušujem more; obraæam rijeke u pustinju
da se usmrde ribe njihove zato što nestane vode, i mru od žeđi.
3 Oblaèim nebesa u mrak, i kostrijet im dajem za pokrivaè.
4 Gospod Gospod dade mi jezik uèen da umijem progovoriti
zgodnu rijeè umornom; budi svako jutro, budi mi uši, da slušam
kao uèenici. **5** Gospod Gospod otvori mi uši, i ja se ne protivih,
ne otstupih natrag. **6** Leđa svoja podmetah onima koji me bijahu
i obraze svoje onima koji me èupahu; ne zaklonih lica svojega od
ruga ni od zapljuvanja. **7** Jer mi Gospod Gospod pomaže, zato
se ne osramotih, zato stavih èelo svoje kao kremen, i znam da
se neæu postidjeti. **8** Blizu je onaj koji me pravda; ko æe se preti
sa mnom? stanimo zajedno; ko je suparnik moj? neka pristupi k
meni. **9** Gle, Gospod Gospod pomagaæe mi: ko æe me osuditi?
Gle, svi æe oni kao haljina ovetšati, moljac æe ih izjesti. **10** Ko

se među vama boji Gospoda i sluša glas sluge njegova? Ko
hodi po mraku i nema vidjela, neka se uzda u ime Gospodnje i
neka se oslanja na Boga svojega. **11** Gle, svi koji ložite oganj i
opasujete se iskrama, idite u svjetlosti ognja svojega i u iskrama
koje raspaliste. To vam je iz moje ruke, u mukama æete ležati.

51 Poslušajte me koji idete za pravdom, koji tražite Gospoda;
pogledajte stijenu iz koje ste isjeèeni, i duboku jamu iz koje ste
iskopani; **2** Pogledajte Avrama, oca svojega, i Saru, koja vas je
rodila, kako ga inokosna pozvah i blagoslovih ga i umnožih ga.
3 Jer æe Gospod utješiti Sion, utješiæe sve razvaline njegove, i
pustinju njegovu uèiniæe da bude kao Edem i pustoš njegova
kao vrt Gospodnji, radost æe se i veselje nalaziti u njemu,
zahvaljivanje i pjevanje. **4** Poslušaj me, narode moj, i èuj me,
rode moj; jer æe zakon od mene izaæi i sud svoj postaviæu
da bude vidjelo narodima. **5** Blizu je pravda moja, izaæi æe
spasenje moje, i mišice æe moje suditi narodima; mene æe
ostrva èekati i u moju æe se mišicu uzdati. **6** Podignite k nebu
oèi svoje i pogledajte dolje na zemlju; jer æe nebesa išèeznuti
kao dim i zemlja æe kao haljina ovetšati, i koji na njoj žive
pomrijeæe također; a spasenje æe moje ostati dovijeka, i pravde
moje neæe nestati. **7** Poslušajte me koji znate pravdu, narode,
kojemu je u srcu zakon moj. Ne bojte se ruženja ljudskoga i od
huljenja njihova ne plašite se. **8** Jer æe ih moljac izjesti kao
haljinu, i kao vunu izješæe ih crv; a pravda moja ostaje dovijeka
i spasenje moje od koljena na koljeno. **9** Probudi se, probudi
se, obuci se u silu, mišico Gospodnja; probudi se kao u staro
vrijeme, za naraštaja prošlijeh; nijesi li ti isjekla Ravu i ranila
zmaja? **10** Nijesi li ti isušila more, vodu bezdana velikoga, od
dubine morske naèinila put da proðu izbavljeni? **11** Tako oni koje

iskupi Gospod neka se vrate i doðu u Sion pjevajuæi, i veselje
vjeèno neka bude nad glavom njihovom; radost i veselje neka
zadobiju, a žalost i uzdisanje neka bježi. **12** Ja, ja sam utješitelj
vaš; ko si ti da se bojiš èovjeka smrtnoga i sina èovjeèijega,
koji je kao trava? **13** I zaboravio si Boga tvorca svojega, koji je
razapeo nebesa i osnovao zemlju? i jednako se bojiš svaki dan
gnjeva onoga koji te pritješnjuje kad se sprema da zatire? a
gdje je gnjev onoga koji pritješnjuje? **14** Brzo æe se oprostiti
sužanj, neæe umrijeti u jami, niti æe biti bez hljeba. **15** Jer
sam ja Gospod Bog tvoj, koji raskidam more, da valovi njegovi
buèe; Gospod nad vojskama ime mi je. **16** Ja ti metnuh u usta
rijeèi svoje i sjenom ruke svoje zaklonih te, da utvrdim nebesa i
osnujem zemlju, i reèem Sionu: ti si moj narod. **17** Probudi se,
probudi se, ustani, Jerusalime! koji si pio iz ruke Gospodnje
èašu gnjeva njegova, pio si, i talog iz strašne èaše ispio si.
18 Od svijeh sinova koje je rodio nijedan ga nije vodio, i od
svijeh sinova koje je othranio nijedan ga nije prihvatio za ruku.
19 Ovo te dvoje zadesi; ko te požali? Pustoš i rasap, i glad i
maè; ko æe te utješiti? **20** Sinovi tvoji obamrli leže po krajevima
svijeh ulica kao bivo u mreži puni gnjeva Gospodnjega, i karanja
Boga tvojega. **21** Zato èuj ovo, nevoljni, i pijani, ne od vina. **22**
Ovako veli Gospod tvoj, Gospod i Bog tvoj, koji brani svoj narod:
evo uzimam iz tvoje ruke èašu strašnu, talog u èaši gnjeva
svojega; neæeš više piti. **23** Nego æu je dati u ruke onima koji
te muèe, koji govoriše duši tvojoj: sagni se da prijeðemo, i ti si
im podmetao leða svoja da budu kao zemlja i kao ulica onima
koji prelaze.

52 Probudi se, probudi se, obuci se u silu svoju, Sione; obuci
krasne haljine svoje, Jerusalime grade sveti; jer neæe više

uæi u tebe neobrezani i neèisti. **2** Otresi prah sa sebe, ustani,
sjedi, Jerusalime; skini okove s vrata svojega, zarobljena kæeri
Sionska. **3** Jer ovako veli Gospod: zabadava se prodadoste, i
iskupiste se bez novaca. **4** Jer ovako veli Gospod Gospod: u
Misir siðe moj narod prije da ondje žive kao došljaci; ali Asirci im
èiniše silu ni za što. **5** A sada što æu tu? veli Gospod; jer je
narod moj zaboravljen ni za što; koji vladaju njim, cvijele ga, veli
Gospod, i jednako svaki dan huli se na ime moje. **6** Zato æe
poznati narod moj ime moje, zato æe poznati u onaj dan da sam
ja koji govorim: evo me. **7** Kako su krasne na gorama noge
onoga koji nosi dobre glase, koji oglašuje mir, koji javlja dobro,
oglašuje spasenje, govori Sionu: Bog tvoj caruje. **8** Stražari
æe tvoji podignuti glas, podignuæe glas, i svi æe zapjevati, jer
æe oèima vidjeti gdje Gospod vodi natrag Sion. **9** Klikujte i
pjevajte, razvaline Jerusalimske, jer Gospod utješi narod svoj,
izbavi Jerusalim. **10** Zagali Gospod svetu mišicu svoju pred
svijem narodima, da vide svi krajevi zemaljski spasenje Boga
našega. **11** Otstupite, otstupite, izidite odatle, ne dotièite se
nièega neèista; izidite ispred njega, oèistite se vi koji nosite
sude Gospodnje. **12** Jer neæete izaæi u hitnji, niti æete iæi
bježeæi; jer æe Gospod iæi pred vama, i zadnja vojska biæe
vam Bog Izrailjev. **13** Gle, sluga æe moj biti sreæan, podignuæe
se i uzvisiæe se i proslaviæe se. **14** Kako se mnogi zaèudiše
tebi, što bijaše nagrðen u licu mimo svakoga èovjeka, i u stasu
mimo sinove èovjeèije, **15** Tako æe opet udiviti mnoge narode,
carevi æe pred njim zatisnuti usta svoja, jer æe vidjeti što im nije
kazivano i razumjeæe što nijesu slušali.

53 Ko vjerova propovijedanju našemu, i mišica Gospodnja
kome se otkri? **2** Jer iznièe pred njim kao šibljika, i kao korijen iz

suhe zemlje; ne bi oblièja ni ljepote u njega; i vidjesmo ga, i ne
bješe ništa na oèima, èega radi bismo ga poželjeli. **3** Prezren
bješe i odbaèen između ljudi, bolnik i vièan bolestima, i kao
jedan od koga svak zaklanja lice, prezren da ga ni za što ne
uzimasmo. **4** A on bolesti naše nosi i nemoæi naše uze na se,
a mi mišljasmo da je ranjen, da ga Bog bije i muèi. **5** Ali on
bi ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja; kar
bješe na njemu našega mira radi, i ranom njegovom mi se
iscijelismo. **6** Svi mi kao ovce zađosmo, svaki nas se okrenu
svojim putem, i Gospod pusti na nj bezakonje svijeh nas. **7**
Muèen bi i zlostavljen, ali ne otvori usta svojih; kao jagnje na
zaklanje vođen bi i kao ovca nijema pred onijem koji je striže ne
otvori usta svojih. **8** Od tjeskobe i od suda uze se, a rod njegov
ko æe iskazati? jer se istrže iz zemlje živijeh i za prijestupe
naroda mojega bi ranjen. **9** Odrediše mu grob sa zloèincima,
ali na smrti bi s bogatijem, jer ne uèini nepravde, niti se nađe
prijevara u ustima njegovijem. **10** Ali Gospodu bi volja da ga bije,
i dade ga na muke; kad položi dušu svoju u prinos za grijeh,
vidjeæe natražje, produljiæe dane, i što je Gospodu ugodno
napredovaæe njegovom rukom. **11** Vidjeæe trud duše svoje
i nasitiæe se; pravedni sluga moj opravdaæe mnoge svojim
poznanjem, i sam æe nositi bezakonja njihova. **12** Zato æu mu
dati dio za mnoge, i sa silnima æe dijeliti plijen, jer je dao dušu
svoju na smrt, i bi metnut među zloèince, i sam nosi grijehe
mnogih, i za zloèince se moli.

54 Veseli se, nerotkinjo koja ne rađaš, zapjevaj i poklikni
ti, koja ne trpiš muka od porođaja, jer pusta ima više djece
negoli ona koja ima muža, veli Gospod. **2** Raširi mjesto šatora
svojega, i zavjesi stana tvojega neka se razastru, ne brani,

produlji uža svoja, kolje svoje utvrdi. **3** Jer æeš se nadesno i
nalijevo rasprostraniti, i sjeme æe tvoje naslijediti narode, i puste
æe gradove naseliti. **4** Ne boj se, jer se neæeš osramotiti, i
nemoj se stidjeti, jer neæeš biti prijekorna, nego æeš zaboraviti
sramotu mladosti svoje, i prijekora udovišta svojega neæeš se
više sjeæati. **5** Jer ti je muž tvorac tvoj, ime mu je Gospod nad
vojskama, i izbavitelj ti je svetac Izrailjev, Bog svoj zemlji zvaæe
se. **6** Jer kao ženu ostavljenu i u duhu ožalošæenu dozva te
Gospod, i kao mladu ženu puštenu, govori Gospod. **7** Za malo
ostavih te, ali s velikom milošæu pribraæu te. **8** U malom gnjevu
sakrih za èas lice svoje od tebe, ali æu te vjeènom milošæu
pomilovati, veli izbavitelj tvoj Gospod. **9** Jer mi je to kao potop
Nojev: jer kao što se zakleh da potop Nojev neæe više doæi na
zemlju, tako se zakleh da se neæu razgnjeviti na te niti æu te
karati. **10** Ako æe se i gore pomaknuti i humovi se pokolebati,
opet milost moja neæe se odmaknuti od tebe, i zavjet mira
mojega neæe se pokolebati, veli Gospod, koji ti je milostiv. **11**
Nevoljnice, koju vjetar razmeæe, koja si bez utjehe, evo ja æu
namjestiti kamenje tvoje na mramoru porfirnom, i osnovaæu
te na safirima. **12** I naèiniæu ti prozore od kristala, i vrata od
kamena rubina, i sve međe tvoje od dragoga kamenja. **13** A
sinovi æe tvoji svi biti nauèeni od Gospoda, i obilan mir imaæe
sinovi tvoji. **14** Pravdom æeš se utvrditi, daleko æeš biti od
nasilja, te se neæeš bojati, i od strahote, jer ti se neæe približiti.
15 Gle, biæe ih koji æe se sabirati na te, ali neæe biti od mene;
koji se god saberu na te, pašæe. **16** Gle, ja sam stvorio kovaèa
koji raspaljuje ugljevlje i vadi oruđe za svoj posao, ja sam stvorio
i krvnika da ubija. **17** Nikako oružje naèinjeno protiv tebe neæe
biti sreæno, i svaki jezik koji se podigne na te na sudu sapreæeš.

To je našljedstvo sluga Gospodnjih i pravda njihova od mene,
veli Gospod.

55 Oj žedni koji ste god, hodite na vodu, i koji nemate novaca,
hodite, kupujte i jedite; hodite, kupujte bez novaca i bez plate
vina i mlijeka. **2** Zašto trošite novce svoje na ono što nije hrana,
i trud svoj na ono što ne siti? Slušajte me, pa æete jesti što je
dobro, i duša æe se vaša nasladiti pretiline. **3** Prignite uho svoje
i hodite k meni; poslušajte, i živa æe biti duša vaša, i uèiniæu
s vama zavjet vjeèan, milosti Davidove istinite. **4** Evo, dadoh
ga za svjedoka narodima, za voða i zapovjednika narodima. **5**
Evo, zvaæeš narod kojega nijesi znao, i narodi koji te nijesu
znali steæi æe se k tebi, radi Gospoda Boga tvojega i sveca
Izrailjeva, jer te proslavi. **6** Tražite Gospoda, dok se može naæi;
prizivajte ga, dokle je blizu. **7** Neka bezbožnik ostavi svoj put i
nepravednik misli svoje; i neka se vrati ka Gospodu, i smilovaæu
se na nj, i k Bogu našemu, jer prašta mnogo. **8** Jer misli moje
nijesu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, veli Gospod; **9**
Nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putovi moji viši
od vaših putova, i misli moje od vaših misli. **10** Jer kako pada
dažd ili snijeg s neba i ne vraæa se onamo, nego natapa zemlju
i uèini da rađa i da se zeleni, da daje sjemena da se sije i hljeba
da se jede, **11** Tako æe biti rijeè moja kad izide iz mojih usta:
neæe se vratiti k meni prazna, nego æe uèiniti što mi je drago, i
sreæno æe svršiti na što je pošljem. **12** Jer æete s veseljem
izaæi, i u miru æete biti voðeni; gore i bregovi pjevaæe pred
vama od radosti, i sva æe drveta poljska pljeskati rukama. **13**
Mjesto trnja niknuæe jela, mjesto koprive niknuæe mirta; i to æe
biti Gospodu u slavu, za vjeèan znak, kojega neæe nestati.

56 Ovako veli Gospod: pazite na sud, i tvorite pravdu, jer æe
skoro doæi spasenje moje, i pravda æe se moja objaviti. **2**
Blago èovjeku koji tako èini, i sinu èovjeèijemu koji se drži toga
èuvajuæi subotu da je ne oskvrni, èuvajuæi ruku svoju da ne
uèini zla. **3** I neka ne govori tuðin koji pristane uz Gospoda:
Gospod me je odluèio od svoga naroda; i neka ne govori
uškopljenik: gle, ja sam suho drvo. **4** Jer ovako veli Gospod
za uškopljenike: koji drže subote moje i izbiraju što je meni
ugodno, i drže zavjet moj, **5** Njima æu dati u domu svom i među
zidovima svojim mjesto i ime bolje nego sinova i kæeri, ime
vjeèno daæu svakome od njih, koje se neæe zatrti. **6** A tuðine
koji pristanu uz Gospoda da mu služe i da ljube ime Gospodnje,
da mu budu sluge, koji god drže subotu da je ne oskvrne i drže
zavjet moj, **7** Njih æu dovesti na svetu goru svoju i razveseliæu
ih u domu svojem molitvenom; žrtve njihove paljenice i druge
žrtve biæe ugodne na oltaru mom, jer æe se dom moj zvati
dom molitve svijem narodima. **8** Gospod Gospod govori, koji
sabira prognanike Izrailjeve: još æu mu sabrati osim onijeh koji
su sabrani. **9** Sve zvijeri poljske, hodite da jedete, sve zvijeri
šumske. **10** Svi su mu stražari slijepi, ništa ne znaju, svi su psi
nijemi, ne mogu lajati, sanljivi su, leže, mio im je drijemež. **11**
I psi su proždrljivi, koji ne znaju za sitost; i pastiri su koji ne
znaju za razum, svaki se okreæe svojim putem, svaki za svojom
korišæu sa svoga kraja. **12** Hodite, uzeæu vina i napiæemo se
silovita piæa, i sjutra æe biti kao danas, i još mnogo više.

57 Pravednik mre, i niko ne mari; i pobožni se ljudi uzimaju, a
niko se ne sjeæa da se pred zlo uzima pravednik; **2** Dolazi u mir
i poèiva na postelji svojoj ko god hodi pravijem putem. **3** A vi
sinovi vraèarini, rode kurvarski, koji se kurvate, pristupite ovamo.

4 Kim se rugate? na koga razvaljujete usta i plazite jezik? nijeste
li sinovi prestupnièki, sjeme lažno? **5** Koji se upaljujete za
lugovima, pod svakim zelenijem drvetom, koljete sinove svoje u
potocima, pod vrletima kamenijem. **6** Dio ti je među glatkim
kamenjem potoènim; to je, to je tvoj dio; njemu ljevaš naljev svoj,
prinosiš dar; tijem li æu se umiriti? **7** Na gori visokoj i uzvišenoj
meæeš postelju svoju; i onamo izlaziš da prineseš žrtvu. **8** I
iza vrata i iza dovrataka meæeš spomen svoj; otstupivši od
mene otkrivaš se, i izašavši gore širiš odar svoj, ugovaraš s
njima, mila ti je postelja njihova, gdje ugledaš mjesto. **9** Ideš k
caru s uljem, s mnogim mirisima svojim; šalješ poslanike svoje
daleko i ponizuješ se do groba. **(Sheol h7585)** **10** Od daljnoga puta
svoga umorna ne kažeš: zaludu. Nalaziš život ruci svojoj, zato
ne sustaješ. **11** I od koga si se uplašila i koga si se pobojala, te
si slagala i nijesi se mene opominjala niti si marila? što ja muèah
odavna, zato li me se ne bojiš? **12** Ja æu objaviti tvoju pravdu i
tvoja djela; ali ti neæe pomoæi. **13** Kad staneš vikati, neka te
izbave oni koje si sabrala; ali æe ih sve vjetar odnijeti, i uzeæe ih
taština. Ali ko se u me uzda, naslijediæe zemlju i dobiæe svetu
goru moju. **14** I reæi æe se: poravnite, poravnite, pripravite put,
uklonite smetnje s puta naroda mojega. **15** Jer ovako govori
visoki i uzvišeni, koji živi u vjeènosti, kojemu je ime sveti: na visini
i u svetinji stanujem i s onijem ko je skrušena srca i smjerna
duha oživljujuæi duh smjernijeh i oživljujuæi srce skrušenijeh.
16 Jer se neæu jednako preti niti æu se dovijeka gnjeviti, jer
bi išèeznuo preda mnom duh i duše koje sam stvorio. **17** Za
bezakonje lakomosti njegove razgnjevih se, i udarih ga, sakrih
se i razgnjevih se, jer odmetnuvši se otide putem srca svojega.
18 Vidim putove njegove, ali æu ga iscijeliti, vodiæu ga i daæu

opet utjehu njemu i njegovijem koji tuže. **19** Ja stvaram plod
usnama: mir, mir onomu ko je daleko i ko je blizu, veli Gospod, i
iscijeliæu ga. **20** A bezbožnici su kao more uskolebano, koje se
ne može umiriti i voda njegova izmeæe neèistotu i blato. **21**
Nema mira bezbožnicima, veli Bog moj.

58 Vièi iz grla, ne usteži se, podigni glas svoj kao truba, i
objavi narodu mojemu bezakonja njegova i domu Jakovljevu
grijehe njihove, **2** Premda me svaki dan traže i radi su znati
putove moje, kao narod koji tvori pravdu i ne ostavlja suda Boga
svojega; ištu od mene sudove pravedne, žele približiti se k Bogu.
3 Zašto postismo, vele, a ti ne pogleda, muèismo duše svoje, a
ti ne htje znati? Gle, kad postite, èinite svoju volju i izgonite
sve što vam je ko dužan. **4** Eto postite da se prete i svađate i
da bijete pesnicom bezbožno. Nemojte postiti tako kao danas,
da bi se èuo gore glas vaš. **5** Taki li je post koji izabrah da
èovjek muèi dušu svoju jedan dan? da savija glavu svoju kao
sita i da stere poda se kostrijet i pepeo? To li æeš zvati post
i dan ugodan Gospodu? **6** A nije li ovo post što izabrah: da
razvežeš sveze bezbožnosti, da razdriješiš remenje od bremena,
da otpustiš potlaèene, i da izlomite svaki jaram? **7** Nije li da
prelamaš hljeb svoj gladnome, i siromahe prognane da uvedeš u
kuæu? kad vidiš gola, da ga odjeneš, i da se ne kriješ od svoga
tijela? **8** Tada æe sinuti vidjelo tvoje kao zora, i zdravlje æe
tvoje brzo procvasti, i pred tobom æe iæi pravda tvoja, slava
Gospodnja biæe ti zadnja straža. **9** Tada æeš prizivati, i Gospod
æe te èuti: vikaæeš, i reæi æe: evo me. Ako izbaciš između
sebe jaram i prestaneš pružati prst i govoriti zlo; **10** I ako otvoriš
dušu svoju gladnome, i nasitiš dušu nevoljnu; tada æe zasjati u
mraku vidjelo tvoje i tama æe tvoja biti kao podne. **11** Jer æe te

Gospod voditi vazda, i sitiæe dušu tvoju na suši, i kosti tvoje
krijepiæe, i biæeš kao vrt zaliven i kao izvor kojemu voda ne
presiše. **12** I tvoji æe sazidati stare pustoline, i podignuæeš
temelje koji æe stajati od koljena do koljena, i prozvaæeš se: koji
sazida razvaline i opravi putove za naselje. **13** Ako odvratiš nogu
svoju od subote da ne èiniš što je tebi drago na moj sveti dan, i
ako prozoveš subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavnijem, i
budeš ga slavio ne iduæi svojim putovima i ne èineæi što je tebi
drago, ni govoreæi rijeèi, **14** Tada æeš se veseliti u Gospodu, i
izvešæu te na visine zemaljske, i daæu ti da jedeš našljedstvo
Jakova oca svojega; jer usta Gospodnja rekoše.

59 Gle, nije okraèala ruka Gospodnja da ne može spasti, niti
je otežalo uho njegovo da ne može èuti. **2** Nego bezakonja
vaša rastaviše vas s Bogom vašim, i grijesi vaši zakloniše lice
njegovo od vas, da ne èuje. **3** Jer su ruke vaše oskvrnjene krvlju
i prsti vaši bezakonjem; usne vaše govore laž i jezik vaš izrièe
opaèinu. **4** Nema nikoga da vièe za pravdu, niti ima koga da se
pre za istinu; uzdaju se u ništavilo, i govore laž; zaèinju nevolju, i
rađaju muku. **5** Nose jaja aspidina i tkaju pauèinu; ko pojede jaje
njihovo umre, i ako koje razbije, ižljeze guja. **6** Platno njihovo
nije za haljine, niti æe se oni odjesti svojim poslom; posao je
njihov bezakonje i u rukama je njihovijem nasilje. **7** Noge im
trèe na zlo i brze su na proljevanje krvi prave; misli su njihove
bezakonje; na putovima je njihovijem pustoš i rasap. **8** Puta
mirnoga ne znaju, i na putovima njihovijem nema pravde; naèinili
su sebi krive staze; ko god ide po njima, ne zna za mir. **9** Zato je
sud daleko od nas, i pravda ne dolazi do nas; èekamo vidjelo,
a ono, eto mrak; svjetlost, a ono hodimo po tami. **10** Pipamo
kao slijepci zid, kao oni koji nemaju oèiju pipamo; spotièemo se

u podne kao u sumraèje; u obilju smo kao mrtvi. **11** Rièemo
svikoliki kao medvjedi, i jednako uèemo kao golubice; èekamo
sud, a njega nema, spasenje, a ono je daleko od nas. **12** Jer se
prijestupi naši umnožiše pred tobom i grijesi naši svjedoèe na
nas; jer su prijestupi naši kod nas i bezakonja svoja znamo,
13 Da nevjeru uèinismo i slagasmo Gospodu, i otstupismo od
Boga svojega, govorismo o nasilju i odmetu, da sastavljasmo
i iznosismo iz srca rijeèi lažne. **14** Zato sud otstupi natrag, i
pravda stoji daleko; jer istina pade na ulici i pravda ne može da
proðe. **15** I istine je nestalo, i ko se uklanja oda zla, postaje
plijen. To vidje Gospod, i ne bi mu milo što nema suda. **16** I
vidje gdje nema èovjeka, i zaèudi se što nema posrednika; zato
uèini mu spasenje mišica njegova, i pravda njegova poduprije
ga. **17** Jer se obuèe u pravdu kao u oklop, i šljem spasenja
metnu na glavu; odjede se osvetom kao odijelom, i ogrte se
revnošæu kao plaštem. **18** Po djelima, po djelima da vrati gnjev
protivnicima svojim, platu neprijateljima svojim, ostrvima da plati.
19 I bojaæe se imena Gospodnjega sa zapada, i slave njegove s
istoka sunèanoga; jer æe neprijatelj navaliti kao rijeka, a duh
æe Gospodnji podignuti zastavu suprot njemu. **20** I doæi æe
izbavitelj u Sion i k onima od Jakova koji se obraæaju od grijeha,
veli Gospod. **21** A ovo æe biti zavjet moj s njima, veli Gospod:
duh moj, koji je u tebi, i rijeèi moje, koje metnuh u usta tvoja,
neæe otiæi od usta tvojih ni od usta sjemena tvojega, ni od usta
sjemena sjemena tvojega, veli Gospod, otsele i dovijeka.

60 Ustani, svijetli se, jer doðe svjetlost tvoja, i slava Gospodnja
obasja te. **2** Jer, gle, mrak æe pokriti zemlju i tama narode; a
tebe æe obasjati Gospod i slava njegova pokazaæe se nad
tobom. **3** I narodi æe doæi k vidjelu tvojemu i ka svjetlosti

koja æe te obasjati. **4** Podigni oèi svoje unaokolo, i vidi: svi
se skupljaju i idu k tebi, sinovi æe tvoji iz daleka doæi i kæeri
tvoje nosiæe se u naruèju. **5** Tada æeš vidjeti, i obradovaæeš
se, i srce æe ti se udiviti i raširiti, jer æe se k tebi okrenuti
množtvo morsko i sila naroda doæi æe k tebi. **6** Množtvo kamila
prekriliæe te, dromedari iz Madijama i Efe; svi iz Save doæi
æe, zlato i kad donijeæe, i slavu Gospodnju javljaæe. **7** Sva
stada Kidarska skupiæe se k tebi, ovnovi Navajotski biæe ti
na potrebu; prineseni na oltaru mom biæe ugodni, i dom slave
svoje proslaviæu. **8** Ko su ono što lete kao oblaci i kao golubovi
na prozore svoje? **9** Ostrva æe me èekati i prve lađe Tarsiske,
da dovezu sinove tvoje iz daleka, i s njima srebro njihovo i
zlato njihovo, imenu Gospoda Boga tvojega i sveca Izrailjeva,
jer te proslavi. **10** I tuđini æe sazidati zidove tvoje, i carevi
njihovi služiæe ti; jer u gnjevu svom udarih te, a po milosti svojoj
pomilovaæu te. **11** I tvoja æe vrata biti svagda otvorena, neæe
se zatvoriti ni danju ni noæu, da ti se dovede sila naroda, i
carevi njihovi da se dovedu. **12** Jer narod i carstvo, koje ti ne bi
služilo, poginuæe, taki æe se narodi sasvijem zatrti. **13** Slava
Livanska tebi æe doæi, jela, brijest i šimšir, da ukrase mjesto
svetinje moje da bih proslavio mjesto nogu svojih. **14** I sinovi
onijeh koji su te muèili doæi æe k tebi klanjajuæi se, i svi koji te
preziraše padaæe k stopalima nogu tvojih, i zvaæe te gradom
Gospodnjim, Sionom sveca Izrailjeva. **15** Što si bio ostavljen
i mrzak tako da niko nije prolazio kroza te, mjesto toga æu
ti uèiniti vjeènu slavu, i veselje od koljena do koljena. **16** Jer
æeš mlijeko naroda sati, i sise carske dojiæeš, i poznaæeš da
sam ja Gospod spasitelj tvoj i izbavitelj tvoj, silni Jakovljev. **17**
Mjesto mjedi donijeæu zlata, i mjesto gvožđa donijeæu srebra, i

mjedi mjesto drva, i gvožđa mjesto kamenja, i postaviæu ti za
upravitelje mir i za nastojnike pravdu. **18** Neæe se više èuti
nasilje u tvojoj zemlji ni pustošenje i potiranje na međama tvojim;
nego æeš zvati zidove svoje spasenjem i vrata svoja hvalom. **19**
Neæe ti više biti sunce vidjelo danju, niti æe ti sjajni mjesec
svijetliti; nego æe ti Gospod biti vidjelo vjeèno i Bog tvoj biæe ti
slava. **20** Neæe više zalaziti sunce tvoje, niti æe mjesec tvoj
pomrèati; jer æe ti Gospod biti vidjelo vjeèno, i dani žalosti tvoje
svršiæe se. **21** I tvoj æe narod biti sav pravedan, naslijediæe
zemlju navijek; mladica koju sam posadio, djelo ruku mojih biæe
na moju slavu. **22** Od maloga æe postati tisuæa i od nejakoga
silan narod; ja Gospod brzo æu uèiniti to kad bude vrijeme.

61 Duh je Gospoda Boga na meni, jer me Gospod pomaza
da javljam dobre glase krotkima, posla me da zavijem ranjene
u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i sužnjima da æe im
se otvoriti tamnica. **2** Da oglasim godinu milosti Gospodnje i
dan osvete Boga našega, da utješim sve žalosne, **3** Da uèinim
žalosnima u Sionu i dam im nakit mjesto pepela, ulje radosti
mjesto žalosti, odijelo za pohvalu mjesto duha tužnoga, da se
prozovu hrastovi pravde, sad Gospodnji za slavu njegovu. **4** I oni
æe sazidati davnašnje pustoline, podignuæe stare razvaline i
ponoviæe gradove puste, što leže razvaljeni od mnogo naraštaja.
5 I tuđini æe stajati i pasti stada vaša, i inostranci æe biti vaši
oraèi i vinogradari. **6** A vi æete se zvati sveštenici Gospodnji,
sluge Boga našega govoriæe vam se, blago naroda ješæete i
slavom njihovom hvaliæete se. **7** Za dvostruku sramotu vašu,
i što se pjevaše: rug je dio njihov, zato æe u zemlji njihovoj
naslijediti dvojinom i imaæe vjeènu radost. **8** Jer ja Gospod
ljubim pravdu i mrzim na grabež sa žrtvom paljenicom, i daæu

im platu uistinu, i vjeèan zavjet uèiniæu s njima. **9** I sjeme æe se
njihovo znati u narodima i natražje njihovo među plemenima; ko
ih god vidi poznaæe ih da su sjeme koje je blagoslovio Gospod.
10 Veoma æu se radovati u Gospodu, i duša æe se moja veseliti
u Bogu mojem, jer me obuèe u haljine spasenja i plaštem pravde
ogrte me kao kad ženik namjesti nakit i kao kad se nevjesta
uresi uresom svojim. **11** Jer kao što iz zemlje raste bilje i u vrtu
nièe što se posije, tako æe Gospod Bog uèiniti da nikne pravda i
pohvala pred svijem narodima.

62 Siona radi neæu umuknuti, i Jerusalima radi neæu se
umiriti, dokle ne izađe kao svjetlost pravda njegova i spasenje
se njegovo razgori kao svijeæa. **2** Tada æe vidjeti narodi pravdu
tvoju i svi carevi slavu tvoju, i prozvaæeš se novijem imenom,
koje æe usta Gospodnja izreæi. **3** I biæeš krasan vijenac u ruci
Gospodnjoj i carska kruna u ruci Boga svojega. **4** Neæeš se
više zvati ostavljena, niti æe se zemlja tvoja zvati pustoš, nego
æeš se zvati milina moja i zemlja tvoja udata, jer æeš biti mio
Gospodu i zemlja æe tvoja biti udata. **5** Jer kao što se momak
ženi djevojkom, tako æe se sinovi tvoji oženiti tobom; i kako
se raduje ženik nevjesti, tako æe se tebi radovati Bog tvoj. **6**
Na zidovima tvojim, Jerusalime, postavih stražare, koji neæe
umuknuti nigda, ni danju ni noæu. Koji pominjete Gospoda,
nemojte muèati. **7** I ne dajte da se umukne o njemu dokle ne
utvrdi i uèini Jerusalim slavom na zemlji. **8** Zakle se Gospod
desnicom svojom i krjepkom mišicom svojom: neæu više dati
žita tvojega neprijateljima tvojim da jedu, niti æe tuđini piti vina
tvojega, oko kojega si se trudio; **9** Nego koji ga žanju, oni æe ga
jesti i hvaliti Gospoda, i koji ga beru oni æe ga piti u trijemovima
svetinje moje. **10** Prođite, prođite kroz vrata, pripravite put

narodu; poravnite, poravnite put, uklonite kamenje, podignite
zastavu narodima. **11** Evo, Gospod oglasi do krajeva zemaljskih;
recite kæeri Sionskoj: evo, spasitelj tvoj ide; evo, plata je njegova
kod njega i djelo njegovo pred njim. **12** I oni æe se prozvati
narod sveti, iskupljenici Gospodnji; a ti æeš se prozvati: traženi,
grad neostavljeni.

63 Ko je ono što ide iz Edoma, iz Vosora, u crvenijem
haljinama? krasno odjeven, koraèajuæi u velièini sile svoje? Ja
sam, koji govorim pravdu i vrijedan sam spasti. **2** Zašto ti je
crveno odijelo i haljine ti kao u onoga koji gazi u kaci? **3** Gazih
sam u kaci, i niko između naroda ne bješe sa mnom; ali ih izgazih
u gnjevu svom i potlaèih u ljutini svojoj; i krv njihova poprska
mi haljine i iskaljah sve odijelo svoje. **4** Jer je dan od osvete
u srcu mom, i dođe godina da se moji iskupe. **5** Pogledah, a
nikoga ne bješe da pomože, i zaèudih se što nikoga ne bješe da
podupre; ali me desnica moja izbavi i jarost moja poduprije me.
6 I izgazih narode u gnjevu svom, i opojih ih jarošæu svojom, i
prolih na zemlju krv njihovu. **7** Pominjaæu dobrotu Gospodnju,
hvalu Gospodnju za sve što nam je uèinio Gospod, i mnoštvo
dobra što je uèinio domu Izrailjevu po milosti svojoj i po velikoj
dobroti svojoj. **8** Jer reèe: doista su moj narod, sinovi, koji neæe
iznevjeriti. I bi im spasitelj. **9** U svakoj tuzi njihovoj on bješe
tužan, i anđeo, koji je pred njim, spase ih. Ljubavi svoje radi i
milosti svoje radi on ih izbavi, i podiže ih i nosi ih sve vrijeme.
10 Ali se odmetaše i žalostiše sveti duh njegov; zato im posta
neprijatelj, i ratova na njih. **11** Ali se opomenu starijeh vremena,
Mojsija, naroda svojega: gdje je onaj koji ih izvede iz mora s
pastirem stada svojega? gdje je onaj što metnu usred njih sveti
duh svoj? **12** Koji ih vodi slavnom mišicom svojom za desnicu

Mojsijevu? koji razdvoji vodu pred njima, da steèe sebi vjeèno
ime? **13** Koji ih vodi preko bezdana kao konja preko pustinje, da
se ne spotakoše? **14** Duh Gospodnji vodi ih tiho, kao kad stoka
slazi u dolinu; tako si vodio svoj narod da steèeš sebi slavno
ime. **15** Pogledaj s neba, i vidi iz stana svetinje svoje i slave
svoje, gdje je revnost tvoja i sila tvoja, mnoštvo milosrða tvojega
i milosti tvoje? eda li æe se meni ustegnuti? **16** Ti si zaista
otac naš, ako i ne zna Avram za nas, i Izrailj nas ne poznaje; ti
si, Gospode, otac naš, ime ti je otkako je vijeka izbavitelj naš.
17 Zašto si nam dao da zaðemo, Gospode, s putova tvojih?
da nam otvrdne srce da te se ne bojimo? Vrati se radi sluga
svojih, radi plemena našljedstva svojega. **18** Za malo naslijedi
narod svetosti tvoje; neprijatelji naši pogaziše svetinju tvoju. **19**
Postasmo kao oni kojima nijesi nigda vladao niti je prizivano ime
tvoje nad njima.

64 O da bi razdro nebesa i sišao, da se rastope gore od tebe,
2 Kao što se na ognju razgori granje i voda uzavri od ognja, da
ime tvoje poznadu neprijatelji tvoji i da narodi drkæu od tebe.
3 Kad si èinio strahote kojima se ne nadasmo, ti si slazio, i
gore se rastapahu od tebe. **4** Otkako je vijeka ne èu se, niti se
ušima dozna, niti oko vidje Boga osim tebe da bi tako uèinio
onima koji ga èekaju. **5** Sretao si onoga koji se raduje tvoreæi
pravdu; pominju te na putovima tvojim; gle, ti si se razgnjevio što
griješismo; da na njima jednako ostasmo, bismo se spasli. **6**
Ali svi bijasmo kao neèisto što, i sva naša pravda kao neèista
haljina; zato opadosmo svi kao list, i bezakonja naša kao vjetar
odnesoše nas. **7** Nikoga ne bi da priziva ime tvoje, da ustane
da se tebe drži, jer si sakrio lice svoje od nas i rastopio si nas
bezakonjem našim. **8** Ali sada, Gospode, ti si naš otac; mi smo

kao, a ti si naš lonèar, i svi smo djelo ruku tvojih. **9** Gospode, ne
gnjevi se veoma, i ne pominji dovijeka bezakonja; evo, pogledaj;
mi smo svi tvoj narod. **10** Gradovi svetosti tvoje opustješe; Sion
opustje, Jerusalim posta pustoš. **11** Dom naše svetinje i naše
krasote, u kom te slaviše oci naši, izgorje ognjem, i sve što
nam bješe drago potrveno je. **12** Hoæeš li se na to uzdržati,
Gospode, i muèati, i jednako nas muèiti?

65 Potražiše me koji ne pitahu za me; nađoše me koji me
ne tražahu; rekoh narodu koji se ne zove mojim imenom: evo
me, evo me. **2** Vas dan pružah ruke svoje narodu nepokornu,
koji ide za svojim mislima putem koji nije dobar, **3** Narodu, koji
me jednako gnjevi u oèi, koji prinosi žrtve u vrtovima i kadi na
opekama; **4** Koji sjede kod grobova i noæuju u peæinama, jedu
meso svinjeæe i juha im je neèista u sudovima; **5** Koji govore:
odlazi, ne dohvataj me se, jer sam svetiji od tebe. Ti su dim u
nozdrvama mojim, oganj koji gori vas dan. **6** Eto, napisano je
preda mnom: neæu muèati, nego æu platiti, platiæu im u njedra.
7 Za bezakonja vaša i za bezakonja otaca vaših, veli Gospod,
koji kadiše na gorama, i na humovima ružiše me, izmjeriæu
im u njedra platu za djela koja èiniše od poèetka. **8** Ovako
veli Gospod: kao kad ko nađe vina u grozdu, pa reèe: ne kvari
ga, jer je blagoslov u njemu, tako æu uèiniti radi sluga svojih,
neæu ih potrti svijeh, **9** Jer æu izvesti sjeme iz Jakova i iz Jude
našljednika gorama svojim, i naslijediæe ih izbranici moji, i sluge
moje naseliæe se ondje. **10** A Saron æe biti tor za ovce i dolina
Ahorska poèivalište za goveda narodu mojemu koji me traži.
11 A vi, koji ostavljate Gospoda, koji zaboravljate svetu goru
moju, koji postavljate sto Gadu i ljevate naljev Meniju, **12** Vas
æu izbrojiti pod maè, i svi æete pripasti na klanje, jer zvah a vi

se ne odzivaste, govorih a vi ne slušaste, nego èiniste što je zlo
preda mnom i izabraste što meni nije po volji. **13** Zato ovako veli
Gospod Gospod: gle, sluge æe moje jesti, a vi æete gladovati;
gle, sluge æe moje piti, a vi æete biti žedni; gle, sluge æe se
moje veseliti, a vi æete se stidjeti. **14** Gle, sluge æe moje pjevati
od radosti u srcu, a vi æete vikati od žalosti u srcu i ridaæete
od tuge u duhu. **15** I ostaviæete ime svoje izbranima mojim za
uklin; i Gospod æe te Bog ubiti, a sluge æe svoje nazvati drugim
imenom. **16** Ko se uzblagosilja na zemlji, blagosiljaæe se Bogom
istinijem; a ko se uskune na zemlji, kleæe se Bogom istinijem; jer
æe se prve nevolje zaboraviti i sakrivene æe biti od oèiju mojih.
17 Jer, gle, ja æu stvoriti nova nebesa i novu zemlju, i što je prije
bilo neæe se pominjati niti æe na um dolaziti. **18** Nego se radujte
i veselite se dovijeka radi onoga što æu ja stvoriti; jer gle, ja æu
stvoriti Jerusalim da bude veselje i narod njegov da bude radost.
19 I ja æu se veseliti radi Jerusalima, i radovaæu se radi naroda
svojega, i neæe se više èuti u njemu plaè ni jauk. **20** Neæe više
biti ondje maloga djeteta ni starca koji ne bi navršio dana svojih;
jer æe dijete umirati od sto godina, a grješnik od sto godina
biæe proklet. **21** I oni æe graditi kuæe i sjedjeæe u njima; i
sadiæe vinograde i ješæe rod njihov. **22** Neæe oni graditi a drugi
se naseliti, neæe saditi a drugi jesti, jer æe dani narodu mojemu
biti kao dani drvetu, i izbranicima æe mojim ovetšati djela ruku
njihovijeh. **23** Neæe raditi uzalud, niti æe rađati za strah, jer æe
biti sjeme blagoslovenijeh od Gospoda, i natražje æe njihovo
biti s njima. **24** I prije nego povièu, ja æu se odazvati; još æe
govoriti, a ja æu uslišiti. **25** Vuk i jagnje zajedno æe pasti, i lav
æe jesti slamu kao vo; a zmiji æe biti hrana prah; neæe uditi ni
potirati na svoj svetoj gori mojoj, veli Gospod.

66 Ovako veli Gospod: nebo je prijesto moj i zemlja podnožje
nogama mojim: gdje je dom koji biste mi sazidali, i gdje je
mjesto za moje poèivanje? **2** Jer je sve to ruka moja stvorila,
to je postalo sve, veli Gospod; ali na koga æu pogledati? na
nevoljnoga i na onoga ko je skrušena duha i ko drkæe od moje
rijeèi. **3** Ko kolje vola, to je kao da ubije èovjeka; ko kolje ovcu,
to je kao da zakolje psa; ko prinosi dar, to je kao da prinese
krv svinjeæu; ko kadi kadom, to je kao da blagoslovi idola. To
oni izabraše na putovima svojim, i duši se njihovoj mile gadovi
njihovi. **4** Izabraæu i ja prema nevaljalstvu njihovu, i pustiæu na
njih èega se boje; jer zvah a niko se ne odazva, govorih a oni ne
slušaše, nego èiniše što je zlo preda mnom i izabraše što meni
nije po volji. **5** Slušajte rijeè Gospodnju, koji drkæete od njegove
rijeèi: braæa vaša, koja mrze na vas i izgone vas imena mojega
radi, govore: neka se pokaže slava Gospodnja. I pokazaæe se
na vašu radost, a oni æe se posramiti. **6** Vika ide iz grada, glas
iz crkve, glas Gospodnji koji plaæa neprijateljima svojim. **7** Ona
se porodi prije nego osjeti bolove, prije nego joj doðoše muke,
rodi djetiæa. **8** Ko je igda èuo to? ko je vidio tako što? Može li
zemlja roditi u jedan dan? može li se narod roditi ujedanput? a
Sion rodi sinove svoje èim osjeti bolove. **9** Eda li ja, koji otvoram
matericu, ne mogu roditi? veli Gospod; eda li æu ja, koji dajem
da se rađa, biti bez poroda? veli Bog tvoj. **10** Radujte se s
Jerusalimom i veselite se u njemu svi koji ga ljubite; radujte se s
njim svi koji ga žaliste. **11** Jer æete sati sise od utjehe njegove,
i nasitiæete se, saæete i naslađivaæete se u svjetlosti slave
njegove. **12** Jer ovako veli Gospod: gle, ja æu kao rijeku dovesti
k njemu mir i slavu naroda kao potok bujan, pa æete sati; biæete
nošeni na rukama i milovani na koljenima. **13** Kao kad koga mati

njegova tješi tako æu ja vas tješiti, i utješiæete se u Jerusalimu.
14 Vidjeæete i obradovaæe se srce vaše i kosti æe se vaše
pomladiti kao trava, i znaæe se ruka Gospodnja na slugama
njegovijem i gnjev na neprijateljima njegovijem. **15** Jer, gle,
Gospod æe doæi s ognjem, i kola æe mu biti kao vihor, da izlije
gnjev svoj u jarosti i prijetnju u plamenu ognjenom. **16** Jer æe
Gospod suditi ognjem i maèem svojim svakom tijelu, i mnogo
æe biti pobijenijeh od Gospoda. **17** Koji se osveštavaju i koji
se oèišæaju u vrtovima jedan za drugim javno, koji jedu meso
svinjeæe i stvari gadne i miše, svi æe izginuti, veli Gospod.
18 A ja znam djela njihova i misli njihove, i doæi æe vrijeme,
te æu sabrati sve narode i jezike, i doæi æe i vidjeæe slavu
moju. **19** I postaviæu znak na njih, i poslaæu između njih koji
se spasu k narodima u Tarsis, u Ful i u Lud, koji natežu luk, u
Tuval i u Javan i na daljna ostrva, koja ne èuše glasa o meni niti
vidješe slave moje, i javljaæe slavu moju po narodima. **20** I svu
æe braæu vašu iz svijeh naroda dovesti Gospodu na dar na
konjima i na kolima i na nosilima i na mazgama i na kamilama
ka svetoj gori mojoj u Jerusalim, veli Gospod, kao što prinose
sinovi Izrailjevi dar u èistu sudu u dom Gospodnji. **21** I između
njih æu uzeti sveštenike i Levite, veli Gospod. **22** Jer kao što
æe nova nebesa i nova zemlja, što æu ja naèiniti, stajati preda
mnom, veli Gospod, tako æe stajati sjeme vaše i ime vaše. **23** I
od mladine do mladine, i od subote do subote dolaziæe svako
tijelo da se pokloni preda mnom, veli Gospod. **24** I izlaziæe i
gledaæe mrtva tjelesa onijeh ljudi koji se odmetnuše od mene;
jer crv njihov neæe umrijeti i oganj njihov neæe se ugasiti, i
biæe gad svakom tijelu.

Jeremija

1 Rijeèi Jeremije sina Helkijina između sveštenika koji bijahu u
Anatotu u zemlji Venijaminovoj, **2** Kojemu dođe rijeè Gospodnja
u vrijeme Josije sina Amonova, cara Judina, trinaeste godine
carovanja njegova, **3** I u vrijeme Joakima sina Josijina, cara
Judina, do svršetka jedanaeste godine carovanja Sedekije sina
Josijina nad Judom, dok ne bi preseljen Jerusalim, petoga
mjeseca. **4** I dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **5** Prije nego te
sazdah u utrobi, znah te; i prije nego izide iz utrobe, posvetih te;
za proroka narodima postavih te. **6** A ja rekoh: oh, Gospode,
Gospode! evo, ne znam govoriti, jer sam dijete. **7** A Gospod
mi reèe: ne govori: dijete sam; nego idi kuda te god pošljem, i
govori što ti god kažem. **8** Ne boj ih se, jer sam ja s tobom da te
izbavljam, govori Gospod. **9** I pruživši Gospod ruku svoju dotaèe
se usta mojih, i reèe mi Gospod: eto, metnuh rijeèi svoje u tvoja
usta. **10** Vidi, postavljam te danas nad narodima i carstvima
da istrebljuješ i obaraš, i da zatireš i raskopavaš, i da gradiš
i da sadiš. **11** Poslije mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: šta
vidiš, Jeremija? I rekoh: vidim prut bademov. **12** Tada mi reèe
Gospod: dobro si vidio, jer æu nastati oko rijeèi svoje da je
izvršim. **13** Opet mi dođe rijeè Gospodnja drugom govoreæi: šta
vidiš? I rekoh: vidim lonac gdje vri, i prednja mu je strana prema
sjeveru. **14** Tada mi reèe Gospod: sa sjevera æe navaliti zlo
na sve stanovnike ove zemlje. **15** Jer, gle, ja æu sazvati sve
porodice iz sjevernijeh carstava, veli Gospod, te æe doæi, i svaki
æe metnuti svoj prijesto na vratima Jerusalimskim i oko svijeh
zidova njegovijeh i oko svijeh gradova Judinijeh. **16** I izreæi
æu im sud svoj za svu zloæu njihovu što me ostaviše, i kadiše
drugim bogovima, i klanjaše se djelu ruku svojih. **17** Ti dakle

opaši se i ustani i govori im sve što æu ti zapovjediti; ne boj ih
se, da te ne bih satro pred njima. **18** Jer evo ja te postavljam
danas kao tvrd grad i kao stup gvozden i kao zidove mjedene
svoj ovoj zemlji, carevima Judinijem i knezovima njegovijem i
sveštenicima njegovijem i narodu zemaljskom. **19** Oni æe udariti
na te, ali te neæe nadvladati, jer sam ja s tobom, veli Gospod,
da te izbavljam.

2 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Idi i vièi Jerusalimu
da èuje i govori: ovako veli Gospod: opominjem te se po milosti
u mladosti tvojoj i po ljubavi o vjeridbi tvojoj, kad iđaše za mnom
po pustinji, i po zemlji gdje se ne sije. **3** Izrailj bješe svetinja
Gospodu i prvina od rodova njegovijeh; koji je jeđahu svi bijahu
krivi, zlo dolažaše na njih, veli Gospod. **4** Èujte rijeè Gospodnju,
dome Jakovljev i sve porodice doma Izrailjeva. **5** Ovako veli
Gospod: kaku nepravdu nađoše oci vaši u mene, te otstupiše od
mene, i pristaše za ništavilom, i postaše ništavi? **6** I ne rekoše:
gdje je Gospod koji nas je izveo iz zemlje Misirske, koji nas je
vodio po pustinji, po zemlji pustoj i punoj propasti, po zemlji
suhoj i gdje je sjen smrtni, po zemlji preko koje niko nije hodio i
u kojoj niko nije živio? **7** I kad vas dovedoh u zemlju rodnu da
jedete rod njezin i dobra njezina, došavši oskvrniste zemlju moju
i od našljedstva mojega naèiniste gad. **8** Sveštenici ne rekoše:
gdje je Gospod? I koji se bave zakonom ne poznaše me, i pastiri
odustaše me, i proroci prorokovaše Valom i idoše za stvarima
zaludnijem. **9** Zato æu se još preti s vama, veli Gospod, i sa
sinovima sinova vaših preæu se. **10** Jer prođite ostrva Kitimska
i vidite, i pošljite u Kidar, i razgledajte dobro, i vidite je li bilo
tako što: **11** Je li koji narod promijenio bogove, ako i nijesu
bogovi? a moj narod promijeni slavu svoju na stvar zaludnu.

12 Èudite se tome, nebesa, i zgrozite se i upropastite se! veli
Gospod. **13** Jer dva zla uèini moj narod: ostaviše mene, izvor
žive vode, i iskopaše sebi studence, studence isprovaljivane,
koji ne mogu da drže vode. **14** Je li Izrailj rob? je li rob u kuæi
roðen? zašto posta grabež? **15** Rikaše na nj laviæi i dizaše
glas svoj, i obratiše zemlju njegovu u pustoš; gradovi su mu
popaljeni, te nema nikoga da živi u njima. **16** I sinovi Nofski i
Tafneski opasoše ti tjeme. **17** Nijesi li to sam sebi uèinio ostaviv
Gospoda Boga svojega kad te voðaše putem? **18** A sada što æe
ti put Misirski da piješ vode Siorske? što li æe ti put Asirski da
piješ vode iz rijeke? **19** Tvoja æe te zloæa pokarati i tvoje æe te
odmetanje prekoriti. Poznaj dakle i vidi da je zlo i gorko što si
ostavio Gospoda Boga svojega i što nema straha mojega u
tebi, veli Gospod Gospod nad vojskama. **20** Jer davno izlomih
jaram tvoj i raskidoh sveze tvoje, i ti reèe: neæu biti sluga; a na
svaki visoki hum i pod svako zeleno drvo ideš da se kurvaš.
21 Ja te posadih lozu izabranu, sve sjeme istinito; pa kako
mi se promijeni i izmetnu se odvoda od tuðe loze? **22** Da se
izmiješ salitrom i uzmeš mnogo sapuna, opet æe se poznavati
bezakonje tvoje preda mnom, veli Gospod Gospod. **23** Kako
možeš reæi: nijesam se oskvrnio, nijesam išao za Valima?
Pogledaj put svoj po dolu; poznaj šta si uèinila, brza kamilo, koja
ostavljaš znake na svojim putovima. **24** Kao divlja magarica,
koja je navikla na pustinju i po želji duše svoje vuèe u se vjetar,
kad navali, ko æe je vratiti? koji je traže neæe se umoriti, naæi
æe je u mjesecu njezinu. **25** Èuvaj nogu svoju, da nije bosa, i
grlo svoje, da ne žedni. Ali ti veliš: od toga nema ništa; ne, jer
ljubim tuðe, i za njima æu iæi. **26** Kao što se lupež posrami
kad se uhvati, tako æe se posramiti dom Izrailjev, oni, carevi

njihovi, knezovi njihovi, i sveštenici njihovi i proroci njihovi, **27**
Koji govore drvetu: ti si otac moj; i kamenu: ti si me rodio; jer mi
okrenuše leđa a ne lice; a kad su u nevolji govore: ustani i izbavi
nas. **28** A gdje su bogovi tvoji koje si naèinio sebi? neka ustanu,
ako te mogu izbaviti kad si u nevolji, jer imaš, Juda, bogova
koliko gradova. **29** Zašto hoæete da se pravdate sa mnom? vi
ste se svi odmetnuli od mene, veli Gospod. **30** Uzalud bih sinove
vaše, ne primiše nauke; maè vaš proždrije proroke vaše kao
lav koji davi. **31** O rode! vidite rijeè Gospodnju; bijah li pustinja
Izrailju ili mraèna zemlja? zašto govori moj narod: gospodari
smo, neæemo više doæi k tebi? **32** Zaboravlja li djevojka svoj
nakit i nevjesta ures svoj? a narod moj zaboravi me toliko dana
da im nema broja. **33** Zašto govoriš da je dobar tvoj put tražeæi
što ljubiš? pa si i nevaljale žene nauèio svojim putovima. **34** I
jošte na skutovima tvojim nalazi se krv siromaha pravijeh; ne
nalazim kopajuæi, nego je na svjema njima. **35** A ti govoriš:
nijesam kriv, gnjev se je njegov odvratio od mene. Evo ja æu se
preti s tobom što govoriš: nijesam zgriješio. **36** Zašto trèkaš
tako mijenjajuæi svoj put? Posramiæeš se od Misirca kako si
se posramio od Asirca. **37** Otiæi æeš i odatle s rukama nad
glavom svojom, jer Gospod odbacuje uzdanice tvoje, i neæeš
biti sreæan u njima.

3 Govore: ako ko pusti ženu svoju, i ona otišavši od njega
uda se za drugoga, hoæe li se onaj vratiti k njoj? Ne bi li se
sasvijem oskvrnila ona zemlja? A ti si se kurvala s mnogim
milosnicima; ali opet vrati se k meni, veli Gospod. **2** Podigni oèi
svoje k visinama, i pogledaj gdje se nijesi kurvala; na putovima
si sjedjela èekajuæi ih kao Arapin u pustinji, i oskvrnila si zemlju
kurvarstvom svojim i zloæom svojom. **3** Zato se ustaviše daždi, i

ne bi poznoga dažda; ali u tebe bješe èelo žene kurve, i ne
htje se stidjeti. **4** Hoæeš li otsele vikati k meni: oèe moj, ti si
voð mladosti moje? **5** Hoæe li se srditi jednako? hoæe li se
gnjeviti dovijeka? Eto, govoriš, a èiniš zlo koliko god možeš. **6**
Još mi reèe Gospod za vremena cara Josije: jesi li vidio što
uèini odmetnica, Izrailj? kako odlazi na svako visoko brdo i
pod svako zeleno drvo, i kurva se ondje. **7** I pošto uèini sve
to, rekoh: vrati se k meni; ali se ne vrati; i to vidje nevjernica,
sestra njezina, Juda. **8** I svidje mi se za sve to što uèini preljubu
odmetnica Izrailj da je pustim i dam joj knjigu raspusnu; ali se
ne poboja nevjernica sestra joj Juda, nego otide, te se i ona
prokurva. **9** I sramotnijem kurvanjem svojim oskvrni zemlju,
jer èinjaše preljubu s kamenom i s drvetom. **10** I kod svega
toga ne vrati se k meni nevjernica sestra joj Juda svijem srcem
svojim, nego lažno, govori Gospod. **11** Zato mi reèe Gospod:
odmetnica Izrailj opravda se više nego nevjernica Juda. **12** Idi i
vièi ove rijeèi k sjeveru, i reci: vrati se, odmetnice Izrailju, veli
Gospod, i neæu pustiti da padne gnjev moj na vas, jer sam
milostiv, veli Gospod, neæu se gnjeviti dovijeka. **13** Samo poznaj
bezakonje svoje, da si se odmetnula Gospodu Bogu svojemu, ti
si tumarala k tuðima pod svako drvo zeleno, i nijeste slušali
glasa mojega, veli Gospod. **14** Obratite se, sinovi odmetnici, veli
Gospod, jer sam ja muž vaš, i uzeæu vas, jednoga iz grada i
dva iz porodice, i odvešæu vas u Sion. **15** I daæu vam pastire
po srcu svojemu, koji æe vas pasti znanjem i razumom. **16** I kad
se umnožite i narodite u zemlji, onda se, veli Gospod, neæe
više govoriti: kovèeg zavjeta Gospodnjega; niti æe im dolaziti
na um niti æe ga pominjati, niti æe hoditi k njemu, niti æe ga
više opravljati. **17** U to æe se vrijeme Jerusalim zvati prijesto

Gospodnji, i svi æe se narodi sabrati u nj, k imenu Gospodnjemu
u Jerusalimu, i neæe više iæi po misli srca svojega zloga. **18** U
to æe vrijeme dom Judin iæi s domom Izrailjevijem, i doæi æe
zajedno iz zemlje sjeverne u zemlju koju dadoh u našljedstvo
ocima vašim. **19** Ali ja rekoh: kako bih te postavio među sinove i
dao ti zemlju željenu, krasno našljedstvo mnoštva naroda? I
rekoh: ti æeš me zvati: oèe moj; i neæeš se odvratiti od mene.
20 Doista kao što žena iznevjeri druga svojega, tako iznevjeriste
mene, dome Izrailjev, veli Gospod. **21** Glas po visokim mjestima
neka se èuje, plaè, molbe sinova Izrailjevijeh, jer prevratiše put
svoj, zaboraviše Gospoda Boga svojega. **22** Vratite se, sinovi
odmetnici, i iscijeliæu odmete vaše. Evo, mi idemo k tebi, jer
si ti Gospod Bog naš. **23** Doista, zaludu su humovi, mnoštvo
gora; doista, u Gospodu je Bogu našem spasenje Izrailjevo. **24**
Jer ta sramota proždrije trud otaca naših od djetinjstva našega,
ovce njihove i goveda njihova, sinove njihove i kæeri njihove. **25**
Ležimo u sramoti svojoj, i pokriva nas rug naš; jer Gospodu
Bogu svojemu griješismo mi i oci naši od djetinjstva svojega do
danas, i ne slušasmo glasa Gospoda Boga svojega.

4 Ako æeš se vratiti, Izrailju, veli Gospod, k meni se vrati, i
ako ukloniš gadove svoje ispred mene, neæeš se skitati. **2** I
kleæeš se istinito, vjerno i pravo: tako da je živ Gospod. I narodi
æe se blagosiljati njim, i njim æe se hvaliti. **3** Jer ovako veli
Gospod Judejcima i Jerusalimljanima: orite sebi krèevinu, i ne
sijte u trnje. **4** Obrežite se Gospodu, i skinite okrajak sa srca
svojega, Judejci i Jerusalimljani, da ne izide jarost moja kao
oganj i razgori se da ne bude nikoga ko bi ugasio za zla djela
vaša. **5** Objavite u Judeji i oglasite u Jerusalimu i recite: trubite u
trubu po zemlji; vièite, sazovite narod i recite: skupite se, i uðimo

u tvrde gradove. **6** Podignite zastavu prema Sionu, bježite i ne
stajte, jer æu dovesti zlo od sjevera i pogibao veliku. **7** Izlazi
lav iz èeste svoje i koji zatire narode krenuvši se ide s mjesta
svojega da obrati zemlju tvoju u pustoš, gradovi tvoji da se
raskopaju da ne bude nikoga u njima. **8** Zato pripašite kostrijet,
plaèite i ridajte, jer se žestoki gnjev Gospodnji nije odvratio
od nas. **9** I tada æe, veli Gospod, nestati srca caru i srca
knezovima, i sveštenici æe se udiviti i proroci æe se zaèuditi.
10 I rekoh: ah Gospode Gospode! baš si prevario ovaj narod i
Jerusalim govoreæi: imaæete mir, a maè doðe do duše. **11** U to
æe se vrijeme kazati ovome narodu i Jerusalimu: vjetar vruæ s
visokih mjesta u pustinji duva ka kæeri naroda mojega, ne da
provije ni proèisti. **12** Vjetar jaèi od tijeh doæi æe mi; i ja æu im
sada izreæi sud. **13** Gle, kao oblak podiže se, i kola su mu kao
vihor, konji su mu brži od orlova. Teško nama! propadosmo. **14**
Umij srce svoje oda zla, Jerusalime, da bi se izbavio; dokle æe
stajati u tebi misli tvoje ništave? **15** Jer glas javlja od Dana,
i oglašuje zlo od gore Jefremove. **16** Kazujte narodima; evo
oglašujte za Jerusalim da idu stražari iz daljne zemlje, i puštaju
glas svoj na gradove Judine. **17** Kao èuvari poljski staæe oko
njega, jer se odmetnu od mene, veli Gospod. **18** Put tvoj i djela
tvoja to ti uèiniše; to je od zla tvojega da je gorko i da ti dopire do
srca. **19** Jaoh utroba, jaoh utroba! boli me u srcu; srce mi bije;
ne mogu muèati; jer glas trubni èuješ, dušo moja, viku ubojnu.
20 Pogibao na pogibao oglašuje se; jer se pustoši sva zemlja,
najedanput æe se opustošiti moji šatori, zavjesi moji zaèas. **21**
Dokle æu gledati zastavu? slušati glas trubni? **22** Jer je narod
moj bezuman, ne poznaje me, ludi su sinovi i bez razuma, mudri
su da zlo èine, a dobro èiniti ne umiju. **23** Pogledah na zemlju, a

gle bez oblièja je i pusta; i na nebo, a svjetlosti njegove nema.
24 Pogledah na gore, a gle, tresu se i svi humovi drmaju se. **25**
Pogledah, a gle, nema èovjeka, i sve ptice nebeske odletjele. **26**
Pogledah, a gle, Karmil je pustinja i svi gradovi njegovi oboreni
od Gospoda, od žestokoga gnjeva njegova. **27** Jer ovako govori
Gospod: sva æe zemlja opustjeti; ali neæu sasvijem zatrti. **28**
Zato æe tužiti zemlja, i nebo æe gore potamnjeti, jer rekoh,
namislih, i neæu se raskajati, niti æu udariti natrag. **29** Od vike
konjika i strijelaca pobjeæi æe svi gradovi, otiæi æe u guste
šume i na stijene æe se popeti; svi æe gradovi biti ostavljeni i
niko neæe u njima živjeti. **30** A ti, opustošena, šta æeš èiniti?
Ako se i oblaèiš u skerlet, ako se i kitiš nakitom zlatnijem, i
mažeš lice svoje, zaludu se krasiš, preziru te milosnici, traže
dušu tvoju. **31** Jer èujem glas kao porodiljin, cviljenje kao žene
koja se prvi put porađa, glas kæeri Sionske, koja rida, pruža ruke
svoje govoreæi: teško meni! jer mi nestaje duše od ubilaca.

5 Proðite po ulicama Jerusalimskim, i vidite sada i razberite i
potražite po ulicama njegovijem, hoæete li naæi èovjeka, ima
li ko da èini što je pravo i da traži istinu, pa æu oprostiti. **2**
Ako i govore: tako da je živ Gospod! opet se krivo kunu. **3**
Gospode! ne gledaju li oèi tvoje na istinu! Biješ ih, ali ih ne boli;
satireš ih, ali neæe da prime nauke, tvrðe im je lice od kamena,
neæe da se obrate. **4** I ja rekoh: siromasi su, ludo rade, jer
ne znaju puta Gospodnjega, zakona Boga svojega. **5** Idem
k vlastelima, i njima æu govoriti, jer oni znaju put Gospodnji,
zakon Boga svojega; ali i oni izlomiše jaram, pokidaše sveze.
6 Zato æe ih pobiti lav iz šume, vuk æe ih veèernji potrti, ris
æe vrebati kod gradova njihovijeh, ko god izide iz njih biæe
rastrgnut, jer je mnogo grijeha njihovijeh i silni su odmeti njihovi.

7 Kako æu ti oprostiti to? Sinovi tvoji ostaviše mene, i kunu se
onima koji nijesu bogovi. Kako ih nasitih, stadoše èiniti preljubu,
i u kuæu kurvinu stjeèu se gomilom. **8** Jutrom su kad ustaju
kao tovni konji, svaki rže za ženom bližnjega svojega. **9** Zato li
neæu pohoditi? veli Gospod, i duša moja neæe li se osvetiti
takom narodu? **10** Izidite mu na zidove i razvalite, ali nemojte
sasvijem zatrti, skinite mu prijevornice, jer nijesu Gospodnje. **11**
Jer me sasvijem iznevjeri dom Izrailjev i dom Judin, veli Gospod.
12 Udariše u bah Gospodu i rekoše: nije tako, neæe nas zlo
zadesiti, i neæemo vidjeti maèa ni gladi. **13** A ti proroci otiæi æe
u vjetar, i rijeèi nema u njima, njima æe biti tako. **14** Zato ovako
veli Gospod Gospod nad vojskama: kad tako govorite, evo ja æu
uèiniti da rijeèi moje u ustima tvojim budu kao oganj, a ovaj
narod drva, te æe ih spaliti. **15** Gle, ja æu dovesti na vas narod
iz daleka, dome Izrailjev, veli Gospod, narod jak, narod star,
narod kojem jezika neæeš znati niti æeš razumjeti što govori;
16 Kojemu je tul kao grob otvoren, svi su jaki. **17** I pošešæe
ljetinu tvoju i hljeb tvoj, što sinovi tvoji i kæeri tvoje šæahu jesti,
pošešæe ovce tvoje i goveda tvoja, pošešæe vinovu lozu tvoju i
smokve tvoje, i maèem æe zatrti tvrde gradove tvoje u koje se
uzdaš. **18** Ali ni tada, veli Gospod, neæu vas sasvijem zatrti.
19 Jer kad reèete: zašto nam èini Gospod Bog naš sve ovo?
tada im reci: kako ostaviste mene i služiste tuðim bogovima u
zemlji svojoj, tako æete služiti tuðincima u zemlji koja nije vaša.
20 Javite ovo u domu Jakovljevu, i oglasite u Judi, govoreæi:
21 Èujte ovo, ludi i bezumni narode, koji imate oèi a ne vidite,
koji imate uši a ne èujete. **22** Mene li se neæete bojati? veli
Gospod; od mene li neæete drktati? koji postavih pijesak moru
za među vjeènom naredbom, i neæe prijeæi preko nje; ako mu i

ustaju vali, neæe nadjaèati, ako i buèe, neæe je prijeæi. **23** Ali je
u naroda ovoga srce uporno i nepokorno; otstupiše i otidoše.
24 Niti rekoše u srcu svom: bojmo se Gospoda Boga svojega,
koji nam daje dažd rani i pozni na vrijeme, i èuva nam nedjelje
određene za žetvu. **25** Bezakonja vaša odvraæaju to, i grijesi
vaši odbijaju dobro od vas. **26** Jer se nalaze u narodu mom
bezbožnici, koji vrebaju kao ptièari kad se pritaje, meæu zamke
da hvataju ljude. **27** Kao krletka puna ptica tako su kuæe njihove
pune prijevare; zato postaše veliki i obogatiše. **28** Ugojiše se,
sjaju se, mimoilaze zlo, ne èine pravde ni siroèetu, i opet im je
dobro, i ne daju pravice ubogima. **29** Zato li neæu pohoditi?
veli Gospod, i duša moja neæe li se osvetiti takvom narodu?
30 Èudo i strahota biva u zemlji. **31** Proroci prorokuju lažno, i
sveštenici gospoduju preko njih, i narodu je mojemu to milo. A
šta æete raditi na pošljedak?

6 Skupite se iz Jerusalima, sinovi Venijaminovi, i u Tekuji
zatrubite u trubu, i podignite znak ognjen nad Vet-Akeremom, jer
se vidi zlo od sjevera i velika pogibao. **2** Uèinih kæer Sionsku
da je kao lijepa i nježna djevojka. **3** K njoj æe doæi pastiri
sa stadima svojim, razapeæe oko nje šatore, svaki æe opasti
svoje mjesto. **4** Spremite rat na nju, ustanite da udarimo u
podne. Teško nama, jer dan naže, i sjenke veèernje oduljaše. **5**
Ustanite da udarimo obnoæ i razvalimo dvorove njezine. **6** Jer
ovako govori Gospod nad vojskama: sijecite drva, i naèinite
opkope prema Jerusalimu; to je grad koji treba pohoditi; koliki je
god, nasilje je u njemu. **7** Kao što izvor toèi vodu svoju, tako
on toèi zloæu svoju; nasilje i otimanje èuje se u njemu, preda
mnom su jednako bolovi i rane. **8** Popravi se, Jerusalime, da se
ne otrgne duša moja od tebe, da te ne obratim u pustinju, u

zemlju gdje se ne živi. **9** Ovako govori Gospod nad vojskama:
ostatak æe se Izrailjev pabirèiti kao vinova loza. Turaj ruku
svoju kao beraè u kotarice. **10** Kome æu govoriti i svjedoèiti da
èuju? Gle, uho im je neobrezano, te ne mogu èuti; gle, rijeè
je Gospodnja njima potsmijeh, nije im mila. **11** Zato sam pun
gnjeva Gospodnjega; iznemogoh ustežuæi ga; prosuæu ga na
djecu po ulicama i na sabrane mladiæe, i èovjek i žena uhvatiæe
se, i stari i vremeniti. **12** I kuæe æe njihove pripasti drugima, i
njive i žene, kad mahnem rukom svojom na stanovnike ove
zemlje, veli Gospod. **13** Jer od maloga do velikoga svi se dadoše
na lakomstvo, i prorok i sveštenik, svi su varalice. **14** I lijeèe
rane kæeri naroda mojega ovlaš, govoreæi: mir, mir; a mira
nema. **15** Eda li se postidješe što èiniše gad? Niti se postidješe
niti znaju za stid; zato æe popadati među onima koji padaju; kad
ih pohodim, popadaæe, veli Gospod. **16** Gospod reèe ovako:
stanite na putovima i pogledajte, i pitajte za stare staze, koji je
put dobar, pa idite po njemu, i naæi æete mir duši svojoj. A oni
rekoše: neæemo da idemo. **17** I postavih vam stražare govoreæi:
pazite na glas trubni. A oni rekoše: neæemo da pazimo. **18**
Zato èujte, narodi, i poznaj, zbore, što je među njima. **19** Èuj,
zemljo! evo ja æu pustiti zlo na ovaj narod, plod misli njihovijeh,
jer ne paze na moje rijeèi, i odbaciše zakon moj. **20** Što æe mi
tamjan, što dolazi iz Save, i dobri cimet iz daleke zemlje? Žrtve
vaše paljenice nijesu mi ugodne, niti su mi prinosi vaši mili. **21**
Zato ovako govori Gospod: evo ja æu metnuti ovom narodu
smetnje, o koje æe se spotaæi i ocevi i sinovi, susjed i prijatelj
mu, i poginuæe. **22** Ovako govori Gospod: evo narod æe doæi
iz zemlje sjeverne, i velik æe narod ustati od krajeva zemaljskih.
23 Luk i koplje nosiæe, žestoki æe biti i nemilostivi, glas æe im

buèati kao more, i jahaæe na konjma, spremni kao junaci da
se biju s tobom, kæeri Sionska. **24** Kad èujemo glas o njemu,
klonuæe nam ruke, tuga æe nas spopasti i bolovi kao porodilju.
25 Ne izlazite u polje, i putem ne idite, jer je maè neprijateljev
i strah unaokolo. **26** Kæeri naroda mojega, pripaši kostrijet i
valjaj se u pepelu, žali kao za sinom jedincem i ridaj gorko, jer
æe brzo doæi na nas zatiraè. **27** Postavih te da si stražara i
grad narodu mom da doznaješ i izviđaš put njihov. **28** Svi su
odmetnici nad odmetnicima, idu te opadaju, mjed su i gvožđe,
svi su pokvareni. **29** Izgorješe mjehovi, oganj sažeže olovo,
uzalud se pretapa, jer se zla ne mogu odluèiti. **30** Oni æe se
zvati srebro lažno, jer ih Gospod odbaci.

7 Rijeè koja dođe Jeremiji od Gospoda govoreæi: **2** Stani na
vratima doma Gospodnjega, i oglasi ondje ovu rijeè, i reci: èujte
rijeè Gospodnju, svi Judejci, koji ulazite na ova vrata da se
poklonite Gospodu. **3** Ovako govori Gospod nad vojskama,
Bog Izrailjev: popravite svoje putove i djela svoja, pa æu uèiniti
da stanujete na ovom mjestu. **4** Ne uzdajte se u lažne rijeèi
govoreæi: crkva Gospodnja, crkva Gospodnja, crkva Gospodnja
ovo je. **5** Nego doista popravite svoje putove i djela svoja, i
sudite pravo između èovjeka i bližnjega njegova. **6** Inostrancu,
siroti i udovici ne èinite krivo, i krvi prave ne proljevajte na ovom
mjestu, i ne idite za drugim bogovima na svoje zlo. **7** Tada æu
uèiniti da stanujete od vijeka do vijeka na ovom mjestu, u zemlji
koju sam dao ocima vašim. **8** Eto, vi se uzdate u rijeèi lažne,
koje ne pomažu. **9** Kradete, ubijate i èinite preljubu, kunete se
krivo, i kadite Valima, i idete za drugim bogovima, kojih ne znate;
10 Pa onda dohodite i stajete preda mnom u ovom domu, koji se
zove mojim imenom, i govorite: izbavismo se, da èinite sve ove

gadove. **11** Je li ovaj dom, koji se zove mojim imenom, u vašim
oèima peæina hajduèka? Gle, i ja vidim, veli Gospod. **12** Nego
idite sada na moje mjesto, koje je bilo u Silomu, gdje namjestih
ime svoje ispoèetka, i vidite što sam mu uèinio za zloæu naroda
svojega Izrailja. **13** Zato sada, što èinite sva ona djela, veli
Gospod, i što vam govorim zarana jednako, a vi ne slušate, i kad
vas zovem, a vi se ne odzivate, **14** Zato æu uèiniti tomu domu,
koji se zove mojim imenom, u koji se vi uzdate, i ovomu mjestu,
koje dadoh vama i ocima vašim, kao što sam uèinio Silomu. **15** I
odbaciæu vas od lica svojega, kao što sam odbacio svu braæu
vašu, sve sjeme Jefremovo. **16** Ti se dakle ne moli za taj narod,
i ne podiži vike ni molbe za njih, i ne govori mi za njih; jer te
neæu uslišiti. **17** Zar ne vidiš šta èine po gradovima Judinijem i
po ulicama Jerusalimskim? **18** Sinovi kupe drva, a ocevi lože
oganj, i žene mijese tijesto, da peku kolaèe carici nebeskoj, i da
ljevaju naljeve drugim bogovima, da bi mene dražili. **19** Mene li
draže? govori Gospod; eda li ne sebe, na sramotu licu svojemu?
20 Zato ovako govori Gospod Gospod: gle, gnjev moj i jarost
moja izliæe se na ovo mjesto, na ljude i na stoku i na drveta
poljska i na rod zemaljski, i raspaliæe se, i neæe se ugasiti.
21 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: žrtve svoje
paljenice sastavite sa prinosima svojim, i jedite meso. **22** Jer
ne govorih ocima vašim, niti im zapovjedih, kad ih izvedoh iz
zemlje Misirske, za žrtve paljenice ni za prinose. **23** Nego im
ovo zapovjedih govoreæi: slušajte glas moj i biæu vam Bog i vi
æete mi biti narod, i idite svijem putovima koje vam zapovjedih,
da bi vam dobro bilo. **24** Ali ne poslušaše, niti uha svojega
prignuše, nego idoše po savjetima i mislima zloga srca svojega, i
otidoše natrag a ne naprijed. **25** Otkad iziðoše oci vaši iz zemlje

Misiriske do danas, slah k vama sve sluge svoje proroke svaki
dan zarana i bez prestanka. **26** Ali ne poslušaše me, niti uha
svojega prignuše, nego bijahu tvrdovrati i èiniše gore nego oci
njihovi. **27** Govoriæeš im sve ove rijeèi, ali te neæe poslušati;
i zvaæeš ih, ali ti se neæe odazvati. **28** Zato im reci: ovo je
narod koji ne sluša glasa Gospoda Boga svojega, niti prima
nauke; propade vjera i nesta je iz usta njihovijeh. **29** Ostrizi kosu
svoju i baci je, i zaridaj iza glasa na visokim mjestima, jer odbaci
Gospod i ostavi rod, na koji se razgnjevi. **30** Jer sinovi Judini
uèiniše što je zlo preda mnom, govori Gospod, metnuše gadove
svoje u dom koji se zove mojim imenom, da bi ga oskvrnili. **31** I
sagradiše visine Tofetu, koji je u dolini sina Enomova, da sažižu
sinove svoje i kæeri svoje ognjem, što nijesam zapovjedio niti mi
je došlo na um. **32** Zato evo, idu dani, veli Gospod, kad se više
neæe zvati Tofet ni dolina sina Enomova, nego dolina krvna,
i pogrebavaæe se u Tofetu, jer neæe biti mjesta. **33** I mrtva
æe tjelesa naroda ovoga biti hrana pticama nebeskim i zvijerju
zemaljskom, i neæe biti nikoga da ih plaši. **34** I uèiniæu, te æe
iz gradova Judinijeh i s ulica Jerusalimskih nestati glasa radosna
i glasa vesela, glasa ženikova i glasa nevjestina; jer æe zemlja
opustjeti.

8 U to vrijeme, govori Gospod, izvadiæe se iz grobova kosti
careva Judinijeh i kosti knezova njegovijeh i kosti svešteniske i
kosti proroèke, i kosti stanovnika Jerusalimskih; **2** I razmetnuæe
se prema suncu i mjesecu i svoj vojsci nebeskoj, koje ljubiše i
kojima služiše i za kojima idoše i koje tražiše i kojima se klanjaše;
neæe se pokupiti ni pogrepsti, nego æe biti gnoj po zemlji. **3** I
voljeæe smrt nego život sav ostatak što ih ostane od ovoga
roda zloga, što ih ostane po svijem mjestima kuda ih raždenem,

govori Gospod nad vojskama. **4** Još im reci: ovako veli Gospod:
ko padne, ne ustaje li? ko zaðe, ne vraæa li se? **5** Zašto je
zašao taj narod Jerusalimski zasvagda? Drže se prijevare, neæe
da se obrate. **6** Pazio sam i slušao, ne govore pravo, nema
nikoga da se kaje za zlo svoje, da reèe: što uèinih? Svaki je
okrenuo svojim trkom, kao konj kad nagne u boj. **7** I roda pod
nebom zna svoje vrijeme, grlica i ždrao i lasta paze na vrijeme
kad dolaze; a narod moj ne zna suda Gospodnjega. **8** Kako
govorite: mudri smo, i zakon je Gospodnji u nas? Doista, gle, laž
uèini lažljiva pisaljka književnièka. **9** Mudarci se osramotiše,
uplašiše se i uhvatiše se; eto, odbaciše rijeè Gospodnju, pa
kaka im je mudrost? **10** Zato æu dati žene njihove drugima, njive
njihove onima koji æe ih naslijediti, jer od maloga do velikoga svi
se dadoše na lakomstvo, i proroci i sveštenici, svi su varalice. **11**
Jer lijeèe rane kæeri naroda mojega ovlaš govoreæi: mir, mir;
a mira nema. **12** Eda li se postidješe što èiniše gad? Niti se
postidješe niti znaju za stid; zato æe popadati među onima koji
padaju; kad ih pohodim, popadaæe, veli Gospod. **13** Sasvijem
æu ih istrijebiti, govori Gospod, nema grozda na lozi, ni smokve
na drvetu, i lišæe je opalo; i što sam im dao uzeæe im se. **14**
Što stojimo? skupite se i uðimo u tvrde gradove, i ondje muèimo;
jer nas je Gospod Bog naš umuèkao napojivši nas žuèi, jer
zgriješismo Gospodu. **15** Èekasmo mir, ali nema dobra; i vrijeme
da ozdravimo, a gle, strah. **16** Od Dana èu se frkanje konja
njegovijeh, od rzanja pastuha njegovijeh sva se zemlja zatrese,
doðoše i pojedoše zemlju i sve što bješe u njoj, gradove i koji
življahu u njima. **17** Jer, evo, ja æu pustiti na vas zmije, aspide,
od kojih nema bajanja, te æe vas ujedati, govori Gospod. **18**
Okrijepio bih se u žalosti, ali je srce u meni iznemoglo. **19** Eto

vike kæeri naroda mojega iz daljne zemlje: zar Gospod nije
u Sionu? car njegov zar nije u njemu? Zašto me razgnjeviše
svojim likovima rezanijem, tuđim taštinama? **20** Žetva je prošla,
ljeto minulo, a mi se ne izbavismo. **21** Satrven sam što je kæi
naroda mojega satrvena, u žalosti sam, èudo osvoji me. **22**
Nema li balsama u Galadu? nema li ondje ljekara? zašto se
dakle ne iscijeli kæi naroda mojega?

9 O, da bi glava moja bila voda, a oèi moje izvori suzni! da
plaèem danju i noæu za pobijenima kæeri naroda svojega. **2**
O, da mi je u pustinji stanak putnièki! da ostavim narod svoj i
da otidem od njih, jer su svi preljuboèinci, zbor nevjernièki; **3** I
zapinju jezik svoj kao luk da lažu, i osiliše na zemlji, ali ne za
istinu, nego idu iz zla u zlo, niti znaju za me, govori Gospod. **4**
Èuvajte se svaki prijatelja svojega i nijednome bratu ne vjerujte;
jer svaki brat radi da potkine drugoga, i svaki prijatelj ide te
opada. **5** I svaki vara prijatelja svojega i ne govori istine, uèe
jezik svoj da govori laž, muèe se da èine zlo. **6** Stan ti je usred
prijevare; radi prijevare neæe da znaju za me, govori Gospod. **7**
Zato ovako govori Gospod nad vojskama: gle, pretopiæu ih, i
okušaæu ih; jer što bih èinio radi kæeri naroda svojega? **8** Jezik
im je strijela smrtna, govori prijevaru; ustima govore o miru s
prijateljem svojim, a u srcu namještaju zasjedu. **9** Zato li ih neæu
pohoditi? govori Gospod; duša moja neæe li se osvetiti takom
narodu? **10** Za ovijem gorama udariæu u plaè i u ridanje, i za
torovima u pustinji u naricanje; jer izgorješe da niko ne prolazi
niti se èuje glas od stada, i ptice nebeske i stoka pobjegoše i
otidoše. **11** I obratiæu Jerusalim u gomilu, u stan zmajevski; i
gradove Judine obratiæu u pustoš, da neæe niko onuda živjeti.
12 Ko je mudar da bi razumio? i komu govoriše usta Gospodnja,

da bi objavio zašto zemlja propade i izgorje kao pustinja da niko
ne prolazi? **13** Jer Gospod reèe: što ostaviše zakon moj, koji
metnuh pred njih, i ne slušaše glasa mojega i ne hodiše za njim,
14 Nego hodiše za mislima srca svojega i za Valima, èemu ih
nauèiše oci njihovi, **15** Zato ovako veli Gospod nad vojskama,
Bog Izrailjev: evo ja æu nahraniti taj narod pelenom i napojiæu
ih žuèi. **16** I rasijaæu ih među narode, kojih ne poznavaše ni oni
ni oci njihovi; i puštaæu za njima maè dokle ih ne istrijebim. **17**
Ovako veli Gospod nad vojskama: gledajte i zovite narikaèe neka
dođu, i pošljite po vješte neka dođu, **18** I neka brže narièu za
nama, da se rone suze od oèiju naših, i od vjeđa naših da teèe
voda. **19** Jer se glasno ridanje èu od Siona: kako propadosmo!
posramismo se vrlo, jer se rastavljasmo sa zemljom, jer obaraju
stanove naše. **20** Zato, žene, èujte rijeè Gospodnju i neka primi
uho vaše rijeè usta njegovijeh, i uèite kæeri svoje ridati i jedna
drugu naricati. **21** Jer se pope smrt na prozore naše i uđe u
dvorove naše da istrijebi djecu s ulica i mladiæe s putova. **22**
Reci: ovako govori Gospod: i mrtva æe tjelesa ljudska ležati kao
gnoj po njivi i kao rukoveti za žeteocem, kojih niko ne kupi. **23**
Ovako veli Gospod: mudri da se ne hvali mudrošæu svojom, ni
jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali
bogatstvom svojim. **24** Nego ko se hvali, neka se hvali tijem što
razumije i poznaje mene da sam ja Gospod koji èinim milost
i sud i pravdu na zemlji, jer mi je to milo, govori Gospod. **25**
Eto, idu dani, veli Gospod, kad æu pohoditi sve, obrezane i
neobrezane, **26** Misirce i Judejce i Edomce i sinove Amonove i
Moavce i sve koji se s kraja strigu, koji žive u pustinji; jer su svi ti
narodi neobrezani, i sav je dom Izrailjev neobrezana srca.

10 Slušajte rijeè koju vam govori Gospod, dome Izrailjev. **2**
Ovako veli Gospod: ne uèite se putu kojim idu narodi, i od
znaka nebeskih ne plašite se, jer se od njih plaše narodi. **3** Jer
su uredbe u naroda taština, jer sijeku drvo u šumi, djelo ruku
umjetnièkih sjekirom; **4** Srebrom i zlatom ukrašuju ga, klinima
i èekiæima utvrðuju ga da se ne pomièe; **5** Stoje pravo kao
palme, ne govore; treba ih nositi, jer ne mogu iæi; ne boj ih se,
jer ne mogu zla uèiniti, a ne mogu ni dobra uèiniti. **6** Niko nije
kao ti, Gospode; velik si i veliko je ime tvoje u sili. **7** Ko se ne bi
tebe bojao, care nad narodima! jer tebi to pripada; jer među
svijem mudarcima u naroda i u svijem carstvima njihovijem
nema takoga kakav si ti. **8** Nego su svi ludi i bezumni, drvo je
nauka o taštini. **9** Srebro kovano donosi se iz Tarsisa i zlato iz
Ufaza, djelo umjetnièko i ruku zlatarskih, odijelo im je od porfire i
skerleta, sve je djelo umjetnièko. **10** A Gospod je pravi Bog,
Bog živi i car vjeèni, od njegove srdnje trese se zemlja, i gnjeva
njegova ne mogu podnijeti narodi. **11** Ovako im recite: bogova,
koji nijesu naèinili neba ni zemlje, nestaæe sa zemlje i ispod
neba. **12** On je naèinio zemlju silom svojom, utvrdio vasiljenu
mudrošæu svojom, i razumom svojim razastro nebesa; **13** On
kad pusti glas svoj, buèe vode na nebesima, podiže paru s
krajeva zemaljskih, pušta munje s daždem, i izvodi vjetar iz
staja njegovijeh. **14** Svaki èovjek posta bezuman od znanja,
svaki se zlatar osramoti likom rezanijem, jer su laž liveni likovi
njegovi, i nema duha u njima. **15** Taština su, djelo prijevarno;
kad ih pohodim, poginuæe. **16** Nije taki dio Jakovljev, jer je
tvorac svemu, i Izrailj mu je našljedstvo, ime mu je Gospod
nad vojskama. **17** Pokupi iz zemlje trg svoj ti, koja sjediš u
gradu. **18** Jer ovako veli Gospod: gle, ja æu izbaciti kao praæom

stanovnike ove zemlje, i pritijesniæu ih da osjete. **19** Teško meni
od muke moje, reæi æe; ljuta je rana moja; a ja rekoh: to je bol,
treba da ga podnosim. **20** Moj je šator opustošen i sva uža moja
pokidana, sinovi moji otidoše od mene i nema ih, nema više
nikoga da razapne šator moj i digne zavjese moje. **21** Jer pastiri
postaše bezumni i Gospoda ne tražiše; zato ne biše sreæni, i
sve se stado njihovo rasprša. **22** Gle, ide glas i vreva velika
iz sjeverne zemlje da obrati gradove Judine u pustoš, u stan
zmajevski. **23** Znam, Gospode, da put èovjeèji nije u njegovoj
vlasti niti je èovjeku koji hodi u vlasti da upravlja koracima svojim.
24 Karaj me, Gospode, ali s mjerom, ne u gnjevu svom, da me
ne bi zatro. **25** Izlij gnjev svoj na narode koji te ne poznaju, i na
plemena koja ne prizivlju imena tvojega, jer proždriješe Jakova,
proždriješe ga da ga nema, i naselje njegovo opustiše.

11 Rijeè koja dođe Jeremiji od Gospoda govoreæi: **2** Slušajte
rijeèi ovoga zavjeta, i kazujte ljudima Judinijem i stanovnicima
Jerusalimskim. **3** I reci im: ovako veli Gospod Bog Izrailjev:
proklet da je ko ne posluša rijeèi ovoga zavjeta, **4** Koji
zapovjedih ocima vašim kad ih izvedoh iz zemlje Misirske iz
peæi gvozdene govoreæi: slušajte glas moj i tvorite ovo sve
kako vam zapovijedam, pa æete mi biti narod i ja æu vam biti
Bog, **5** Da bih ispunio zakletvu kojom se zakleh ocima vašim
da æu im dati zemlju u kojoj teèe mlijeko i med, kako se vidi
danas. A ja odgovorih i rekoh: amin, Gospode. **6** Potom reèe
mi Gospod: kazuj sve ove rijeèi po gradovima Judinijem i po
ulicama Jerusalimskim govoreæi: slušajte rijeèi ovoga zavjeta, i
izvršujte ih. **7** Jer tvrdo zasvjedoèavah ocima vašim otkad ih
izvedoh iz zemlje Misirske do danas, zarana jednako govoreæi:
slušajte glas moj. **8** Ali ne poslušaše i ne prignuše uha svojega,

nego hodiše svaki za mislima zloga srca svojega; zato pustih na
njih sve rijeèi ovoga zavjeta, koji zapovjedih da vrše a oni ne
vršiše. **9** Tada mi reèe Gospod: buna je među ljudima Judinijem
i stanovnicima Jerusalimskim. **10** Vratili su se na bezakonja
starijeh svojih, koji ne htješe slušati mojih rijeèi, i idu za drugim
bogovima, te im služe; dom Izrailjev i dom Judin pokvariše zavjet
moj, koji uèinih s ocima njihovijem. **11** Zato ovako veli Gospod:
evo, ja æu pustiti na njih zlo, iz kojega neæe moæi izaæi, i
vapiæe k meni, ali ih neæu uslišiti. **12** Tada æe gradovi Judini i
stanovnici Jerusalimski iæi i vapiti k bogovima kojima kade, ali
im neæe pomoæi u nevolji njihovoj. **13** Jer imaš bogova, Judo,
koliko gradova, i koliko ima ulica u Jerusalimu, toliko podigoste
oltara sramotnijeh, oltara, da kadite Valu. **14** Ti se dakle ne
moli za taj narod, i ne podiži vike ni molbe za njih, jer ih neæu
uslišiti kad zavapiju k meni u nevolji svojoj. **15** Što æe mili moj u
domu mom, kad èini grdilo s mnogima, i sveto meso otide od
tebe, i veseliš se kad zlo èiniš? **16** Gospod te nazva maslinom
zelenom, lijepom radi dobroga roda; ali s hukom velikoga vjetra
raspali oganj oko nje, i grane joj se polomiše. **17** Jer Gospod
nad vojskama, koji te je posadio, izreèe zlo po te, za zloæu
doma Izrailjeva i doma Judina, koju èiniše među sobom da bi
me razgnjevili kadeæi Valu. **18** Gospod mi objavi, te znam; ti mi
pokaza djela njihova. **19** A ja bijah kao jagnje i tele koje se vodi
na klanje, jer ne znadijah da se dogovaraju na me: oborimo drvo
s rodom njegovijem, i istrijebimo ga iz zemlje živijeh, da mu se
ime ne spominje više. **20** Ali, Gospode nad vojskama, sudijo
pravedni, koji ispituješ bubrege i srce, daj da vidim osvetu tvoju
na njima, jer tebi kazah parbu svoju. **21** Zato ovako veli Gospod
za Anatoæane, koji traže dušu tvoju govoreæi: ne prorokuj u

ime Gospodnje, da ne pogineš od naših ruku; **22** Zato ovako
veli Gospod nad vojskama: evo, ja æu ih pohoditi; mladiæi æe
njihovi izginuti od maèa, sinovi njihovi i kæeri njihove izginuæe
od gladi. **23** I neæe biti od njih ostatka; jer æu pustiti zlo na
Anatoæane kad ih pohodim.

12 Pravedan si, Gospode, ako bih se pravdao s tobom; ali æu
progovoriti o sudovima tvojim. Zašto je put bezbožnièki sreæan?
zašto žive u miru svi koji èine nevjeru? **2** Ti ih posadi, i oni se
ukorijeniše, rastu i rod raðaju; ti si im blizu usta ali daleko od
bubrega. **3** Ali, Gospode, ti me poznaješ, razgledaš me i okušao
si srce moje kako je prema tebi; odvuci ih kao ovce na klanje, i
pripravi ih za dan kad æe se ubiti. **4** Dokle æe tužiti zemlja, i
trava svega polja sahnuti sa zloæe onijeh koji žive u njoj? nesta
sve stoke i ptica, jer govore: ne vidi kraja našega. **5** Kad si trèao
s pješcima pa te umoriše, kako æeš se utrkivati s konjma? i
kad ti je tako u zemlji mirnoj, u koju se uzdaš, šta æeš èiniti
kad ustane Jordan? **6** Jer i braæa tvoja i dom oca tvojega,
i oni te iznevjeriše, i oni vièu za tobom iza glasa. Ne vjeruj
im, ako bi ti i prijateljski govorili. **7** Ostavih dom svoj, napustih
našljedstvo svoje; što bijaše milo duši mojoj, dadoh ga u ruke
neprijateljima njegovijem. **8** Našljedstvo moje posta mi kao lav u
šumi, pušta glas svoj na mene, zato mi omrznu. **9** Našljedstvo
moje posta mi ptica grabljiva; ptice, sletite se na nju, skupite se
svi zvjerovi poljski, hodite da jedete. **10** Pastiri mnogi pokvariæe
moj vinograd, potlaèiæe dio moj, mili dio moj obratiæe u golu
pustoš. **11** Obratiæe ga u pustoš, opustošen plakaæe preda
mnom; sva æe ta zemlja opustjeti, jer niko ne uzima na um. **12**
Na sva visoka mjesta po pustinji doæi æe zatiraèi; jer æe maè
Gospodnji proždirati od jednoga kraja zemlje do drugoga, neæe

biti mira nijednom tijelu. **13** Sijaæe pšenicu, a trnje æe žeti;
muèiæe se, a koristi neæe imati, i stidjeæe se ljetine svoje, sa
žestokoga gnjeva Gospodnjega. **14** Ovako govori Gospod za
sve zle susjede moje, koji diraju našljedstvo što dadoh narodu
svojemu Izrailju: evo, ja æu ih poèupati iz zemlje njihove, i dom
Judin išèupaæu isred njih. **15** A kad ih išèupam, opet æu se
smilovati na njih, i dovešæu opet svakoga njih na našljedstvo
njegovo i svakoga u zemlju njegovu. **16** I ako dobro nauèe
putove naroda mojega, da se zaklinju mojim imenom: tako da je
živ Gospod! kao što su oni uèili moj narod da se kune Valom,
tada æe se sazidati usred naroda mojega. **17** Ako li ne poslušaju,
tada æu išèupati sasvijem taki narod i zatrti, govori Gospod.

13 Ovako mi reèe Gospod: idi i kupi sebi pojas lanen i opaši
se njim, a ne meæi ga u vodu. **2** Tako kupih pojas po rijeèi
Gospodnjoj, i opasah se njim. **3** Potom dođe mi opet rijeè
Gospodnja govoreæi: **4** Uzmi taj pojas što si kupio, što je oko
tebe, pa se digni i idi na Efrat, i sakrij ga ondje u kaku rasjelinu
kamenu. **5** I otidoh i sakrih ga kod Efrata, kako mi zapovjedi
Gospod. **6** A poslije mnogo vremena reèe mi Gospod: ustani i
idi na Efrat, i uzmi pojas koji ti zapovjedih da sakriješ ondje. **7** I
otidoh na Efrat i otkopah i uzeh pojas s mjesta gdje ga bijah
sakrio; a gle, pojas otruhnuo, i ne bješe ni za što. **8** Tada mi
dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **9** Ovako veli Gospod: tako æu
uèiniti da otruhne ponos Judin i veliki ponos Jerusalimski, **10**
Toga naroda nevaljaloga, što neæe da sluša mojih rijeèi, što hodi
po mislima srca svojega i ide za drugim bogovima služeæi im i
klanjajuæi im se; i biæe kao taj pojas, koji nije ni za što. **11** Jer
kako se pojas pripoji oko èovjeka, tako bijah pripojio oko sebe
sav dom Izrailjev i sav dom Judin, veli Gospod, da bi bili moj

narod na slavu i hvalu i diku; ali ne poslušaše. **12** Zato im reci
ovu rijeè: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: svi se mjehovi pune
vina. A oni æe reæi: zar ne znamo da se svi mjehovi pune vina?
13 Tada im reci: ovako veli Gospod: evo, ja æu napuniti pjanosti
sve stanovnike ove zemlje i careve, koji sjede mjesto Davida
na prijestolu njegovu, i sveštenike i proroke i sve stanovnike
Jerusalimske. **14** I razbiæu ih jednoga o drugoga, i oceve i
sinove, veli Gospod; neæu požaliti ni poštedjeti niti se smilovati,
da ih ne potrem. **15** Slušajte i èujte, nemojte se ponositi, jer
Gospod govori. **16** Dajte slavu Gospodu Bogu svojemu dok nije
spustio mrak, dokle se nijesu spotakle noge vaše po gorama
mraènijem, da èekate svjetlost a on je obrati u sjen smrtni i
pretvori u tamu. **17** Ako li ovo ne poslušate, duša æe moja
plakati tajno radi oholosti vaše i roniti suze, suze æe teæi iz oka
mojega, jer æe se zarobiti stado Gospodnje. **18** Reci caru i carici:
dolje sjedite, jer æe se slavni vijenac vaš skinuti s vaše glave.
19 Gradovi južni zatvoriæe se i neæe biti nikoga da ih otvori,
odvešæe se Juda u ropstvo, sasvijem æe se odvesti u ropstvo.
20 Podignite oèi svoje i vidite one što idu od sjevera. Gdje je
stado što ti je predano, stado slave tvoje? **21** Šta æeš reæi
kad te pohodi? Jer si ih ti nauèio da budu knezovi nad tobom.
Neæe li te spopasti bolovi kao ženu kad se porađa? **22** Ako li
reèeš u srcu svom: zašto me to zadesi? za mnoštvo bezakonja
tvojega uzgrnuæe se skuti tvoji i obuæa ti se skinuti. **23** Može li
Etiopljanin promijeniti kožu svoju ili ris šare svoje? možete li
vi èiniti dobro nauèivši se èiniti zlo? **24** Zato æu ih razmetnuti
kao što razmeæe pljevu vjetar iz pustinje. **25** To je dio tvoj i
obrok tvoj od mene, govori Gospod, zato što si me zaboravio i
pouzdao se u laž. **26** Zato æu ti ja uzgrnuti skute na lice da

se vidi sramota tvoja. 27 Preljube tvoje, rzanje tvoje, sramotna
kurvarstva tvoja po humovima, po poljima, gadove tvoje vidio
sam; teško tebi, Jerusalime! zar se neæeš oèistiti? dokle još?
14 Rijeè Gospodnja koja dođe Jeremiji o suši. 2 Juda tuži,
i vrata su mu žalosna; leže na zemlji u crno zaviti; vika iz
Jerusalima podiže se. 3 Najveæi između njih šalju najmanje
na vodu; došavši na studence ne nalaze vode, vraæaju se
s praznijem sudovima svojim, stide se i srame se i pokrivaju
glavu svoju. 4 Zemlja je ispucala, jer ne bješe dažda na zemlji;
zato se težaci stide i pokrivaju glavu svoju. 5 I košuta u polju
ostavlja mlade svoje, jer nema trave. 6 I divlji magarci stojeæi
na visovima vuku u se vjetar kao zmajevi, oèi im išèilješe, jer
nema trave. 7 Kad bezakonja naša svjedoèe na nas, Gospode,
uèini radi imena svojega; jer je mnogo odmeta naših, tebi
sagriješismo. 8 Nade Izrailjev! spasitelju njegov u nevolji! zašto
si kao tuđin u ovoj zemlji i kao putnik koji se uvrati da prenoæi?
9 Zašto si kao umoran èovjek, kao junak, koji ne može izbaviti?
Ta, ti si usred nas, Gospode, i ime je tvoje prizvano na nas;
nemoj nas ostaviti. 10 Ovako govori Gospod za narod ovaj: milo
im je da se skitaju, ne ustavljaju nogu svojih, zato nijesu mili
Gospodu; sada æe se opomenuti bezakonja njihova i pohodiæe
grijehe njihove. 11 Potom reèe mi Gospod: ne moli se za taj
narod da bi mu bilo dobro. 12 Ako æe i postiti, neæu uslišiti
vike njihove; i ako æe prinijeti žrtve paljenice i dar, neæe mi to
ugoditi, nego maèem i glađu i pomorom pomoriæu ih. 13 Tada
rekoh: oh, Gospode Gospode, evo, proroci im govore: neæete
vidjeti maèa, i neæe biti gladi u vas, nego æu vam dati mir
pouzdan na ovom mjestu. 14 A Gospod mi reèe: laž prorokuju ti
proroci u moje ime, nijesam ih poslao, niti sam im zapovjedio,

niti sam im govorio; lažne utvare i gatanje i ništavilo i prijevaru
srca svojega oni vam prorokuju. **15** Zato ovako veli Gospod
za proroke koji prorokuju u moje ime a ja ih nijesam poslao, i
govore: neæe biti maèa ni gladi u ovoj zemlji: od maèa i gladi
izginuæe ti proroci. **16** A narod ovaj kojemu oni prorokuju biæe
povaljan po ulicama Jerusalimskim od gladi i maèa, i neæe biti
nikoga da ih pogrebe, njih, žene njihove i sinove njihove i kæeri
njihove; tako æu izliti na njih zloæu njihovu. **17** Reci im dakle ovu
rijeè: neka oèi moje liju suze danju i noæu i neka ne prestaju, jer
djevojka kæi mojega naroda satr se veoma, od udarca preljuta.
18 Ako izidem u polje, eto pobijenijeh maèem; ako uðem u grad,
eto iznemoglijeh od gladi; jer i prorok i sveštenik otidoše u zemlju
koje ne znaju. **19** Eda li si sasvijem odbacio Judu? eda li je
omrzao duši tvojoj Sion? Zašto si nas udario tako da nam nema
lijeka? Èekasmo mir ali nema dobra; i vrijeme da ozdravimo, a
gle, strah. **20** Priznajemo, Gospode, zloæu svoju, bezakonje
otaca svojih, zgriješili smo ti. **21** Nemoj nas odvræi radi imena
svojega; nemoj naružiti prijestola slave svoje, opomeni se zavjeta
svojega s nama, nemoj ga ukinuti. **22** Ima li među taštinama u
naroda koji da daje dažd? ili nebesa daju li sitan dažd? Nijesi li ti
to, Gospode Bože naš? Zato tebe èekamo, jer ti èiniš sve to.

15 I reèe mi Gospod: da stane Mojsije i Samuilo preda me, ne
bi se duša moja obratila k tome narodu; otjeraj ih ispred mene,
i neka odlaze. **2** I ako ti reku: kuda æemo iæi? tada im reci:
ovako veli Gospod: ko je za smrt, na smrt; ko je za maè, pod
maè; ko za glad, na glad; ko za ropstvo, u ropstvo. **3** I pustiæu
na njih èetvoro, govori Gospod: maè, da ih ubija, i pse, da ih
razvlaèe, i ptice nebeske i zvijeri zemaljske, da ih jedu i istrijebe.
4 I daæu ih da se potucaju po svijem carstvima zemaljskim radi

Manasije sina Jezekijina cara Judina za ono što je uèinio u
Jerusalimu. **5** Jer ko bi se smilovao na tebe, Jerusalime? ko li
bi te požalio? ko li bi došao da zapita kako ti je? **6** Ti si me
ostavio, govori Gospod, otišao si natrag; zato æu mahnuti rukom
svojom na te i pogubiæu te; dosadi mi žaliti. **7** Zato æu ih izvijati
vijaèom na vratima zemaljskim, uèiniæu ih sirotima, potræu
narod svoj, jer se ne vraæaju s putova svojih. **8** Više æe mi
biti udovica njegovijeh nego pijeska morskoga, dovešæu im
na majke momaèke zatiraèe u podne, i pustiæu iznenada na
njih smetnju i strahotu. **9** Iznemoæi æe koja je rodila sedmoro i
ispustiæe dušu, sunce æe joj zaæi još za dana, sramiæe se i
stidjeæe se, a ostatak æu njihov dati pod maè pred neprijateljima
njihovijem, govori Gospod. **10** Teško meni, majko moja, što si me
rodila da se sa mnom prepire i da se sa mnom svađa sva zemlja;
ne davah u zajam niti mi davaše u zajam, i opet me svi proklinju.
11 Gospod reèe: doista, ostatku æe tvojemu biti dobro, i braniæu
te od neprijatelja, kad budeš u nevolji i u tjeskobi. **12** Eda li æe
gvožđe slomiti gvožđe sjeverno i mjed? **13** Imanje tvoje i blago
tvoje daæu da se razgrabi bez cijene po svijem međama tvojim,
i to za sve grijehe tvoje. **14** I odvešæu te s neprijateljima tvojim u
zemlju koje ne poznaješ, jer se raspalio oganj od gnjeva mojega,
i gorjeæe nad vama. **15** Ti znaš, Gospode, opomeni me se i
pohodi me i osveti me od onijeh koji me gone; nemoj me zgrabiti
dokle se ustežeš od gnjeva; znaj da podnosim rug tebe radi. **16**
Kad se nađoše rijeèi tvoje, pojedoh ih, i rijeè tvoja bi mi radost i
veselje srcu mojemu, jer je ime tvoje prizvano na me, Gospode
Bože nad vojskama. **17** Ne sjedim u vijeæu potsmjevaèkom niti
se s njima veselim; sjedim sam radi ruke tvoje, jer si me napunio
srdnje. **18** Zašto bol moj jednako traje? i zašto je rana moja

smrtna, te neæe da se iscijeli? Hoæeš li mi biti kao varalica, kao
voda nepostojana? **19** Zato ovako veli Gospod: ako se obratiš,
ja æu te opet postaviti da stojiš preda mnom, ako odvojiš što
je dragocjeno od rðavoga, biæeš kao usta moja; oni neka se
obrate k tebi, a ti se ne obraæaj k njima. **20** I uèiniæu da budeš
tome narodu kao jak zid mjeden, i udaraæe na te, ali te neæe
nadvladati; jer sam ja s tobom da te èuvam i izbavljam, govori
Gospod. **21** I izbaviæu te iz ruku zlijeh ljudi, i iskupiæu te iz ruku
nasilnièkih.

16 Potom dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Nemoj se
ženiti, i da nemaš sinova ni kæeri na tom mjestu. **3** Jer ovako
govori Gospod za sinove i kæeri što se rode na tom mjestu i
za matere njihove koje ih rode, i za oce njihove koji ih rode u
toj zemlji: **4** Ljutom æe smræu pomrijeti, neæe biti oplakani
niti æe se pogrepsti, biæe gnoj po zemlji, i od maèa i od gladi
izginuæe, i mrtva æe tjelesa njihova biti hrana pticama nebeskim
i zvijerima zemaljskim. **5** Jer ovako govori Gospod: ne ulazi u
kuæu u kojoj je žalost, i ne idi da plaèeš niti ih žali; jer sam uzeo
mir svoj od toga naroda, govori Gospod, milost i žaljenje. **6**
Pomrijeæe mali i veliki u ovoj zemlji, neæe biti pogrebeni niti æe
se oplakati, niti æe se ko rezati ni glave striæi za njima. **7** Neæe
im se dati hljeba u žalosti da se potješe za mrtvijem, niti æe
ih napojiti iz èaše radi utjehe za ocem ili za materom. **8** Tako
ne ulazi u kuæu u kojoj je žalost da sjedeš s njima da jedeš i
piješ. **9** Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: evo,
ja æu uèiniti da na ovom mjestu pred vašim oèima i za vaših
dana ne bude glasa radosna ni glasa vesela, glasa ženikova ni
glasa nevjestina. **10** A kad kažeš tome narodu sve ove rijeèi,
ako ti reku: zašto izreèe Gospod sve to veliko zlo na nas? i

kako je bezakonje naše ili kaki je grijeh naš, kojim zgriješismo
Gospodu Bogu svojemu? **11** Tada im reci: jer oci vaši ostaviše
mene, govori Gospod, i idoše za drugim bogovima i služiše im i
klanjaše im se, a mene ostaviše i zakona mojega ne držaše; **12**
A vi još gore èinite nego oci vaši, jer eto idete svaki po misli srca
svojega zloga ne slušajuæi mene. **13** Zato æu vas izbaciti iz ove
zemlje u zemlju koje ne poznaste ni vi ni oci vaši, i ondje æete
služiti drugim bogovima dan i noæ dokle vam ne uèinim milost.
14 Zato, evo, idu dani, govori Gospod, kad se neæe više govoriti:
tako da je živ Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje
Misirske; **15** Nego: tako da je živ Gospod koji je izveo sinove
Izrailjeve iz zemlje sjeverne i iz svijeh zemalja u koje ih bješe
razagnao! Jer æu ih opet dovesti u zemlju njihovu koju sam dao
ocima njihovijem. **16** Gle, ja æu poslati mnoge ribare, govori
Gospod, da ih love, i poslije æu poslati mnoge lovce da ih love
po svakoj gori i po svakom humu i po rasjelinama kamenijem.
17 Jer oèi moje paze na sve putove njihove, nijesu sakriveni od
mene, niti je bezakonje njihovo zaklonjeno od mojih oèiju. **18** I
platiæu im prvo dvojinom za bezakonje njihovo i za grijeh njihov,
što oskvrniše zemlju moju strvima gadova svojih, i našljedstvo
moje napuniše gnusobama svojim. **19** Gospode, krjeposti moja
i grade moj i utoèište moje u nevolji, k tebi æe doæi narodi
od krajeva zemaljskih, i reæi æe: doista oci naši imaše laž, i
taštinu i što nimalo ne pomaže. **20** Eda li æe èovjek naèiniti sebi
bogove, koji ipak nijesu bogovi? **21** Zato, evo, ja æu ih nauèiti
sada, pokazaæu im ruku svoju i silu svoju, da poznadu da mi je
ime Gospod.

17 Grijeh je Judin zapisan gvozdenom pisaljkom i vrhom od
dijamanta, urezan je na ploèi srca njihova i na rogovima oltara

vaših, **2** Da se sinovi njihovi sjeæaju oltara njihovijeh i lugova
njihovijeh pod zelenijem drvetima, na visokim humovima. **3**
Goro s poljem, daæu imanje tvoje, sve blago tvoje daæu da se
razgrabi, visine tvoje, za grijeh po svijem međama tvojim. **4** I
ti æeš i koji su s tobom ostaviti našljedstvo svoje, koje sam ti
dao, i uèiniæu da služiš neprijateljima svojim u zemlji koje ne
poznaješ; jer ste raspalili oganj gnjeva mojega, koji æe gorjeti
dovijeka. **5** Ovako veli Gospod: da je proklet èovjek koji se
uzda u èovjeka i koji stavlja tijelo sebi za mišicu, a od Gospoda
otstupa srce njegovo. **6** Jer æe biti kao vrijes u pustinji, koji ne
osjeæa kad dođe dobro, nego stoji u pustinji, na suhim mjestima
u zemlji slanoj i u kojoj se ne živi. **7** Blago èovjeku koji se
uzda u Gospoda i kome je Gospod uzdanica. **8** Jer æe biti
kao drvo usađeno kraj vode i koje niz potok pušta žile svoje,
koje ne osjeæa kad dođe pripeka, nego mu se list zeleni, i
sušne godine ne brine se i ne prestaje rađati rod. **9** Srce je
prijevarno više svega i opako; ko æe ga poznati? **10** Ja Gospod
ispitujem srca i iskušavam bubrege, da bih dao svakome prema
putovima njegovijem i po plodu djela njegovijeh. **11** Kao što
jarebica leži na jajima ali ne izleže, tako ko sabira bogatstvo ali s
nepravdom, u polovini dana svojih ostaviæe ga i najposlije æe
biti lud. **12** Mjesto je svetinje naše prijesto slave, visoko mjesto
od poèetka. **13** Nade Izrailjev, Gospode! svi koji te ostavljaju
neka se posrame; koji otstupaju od mene, neka se zapišu na
zemlji, jer ostaviše izvor vode žive, Gospoda. **14** Iscijeli me,
Gospode, i biæu iscijeljen; izbavi me, i biæu izbavljen, jer si ti
hvala moja. **15** Gle, oni mi govore: gdje je rijeè Gospodnja?
Neka dođe. **16** A ja se ne zatezah iæi za tobom kao pastir,
i dana žalosnoga ne željeh, ti znaš; što je god izašlo iz usta

mojih, pred tobom je. **17** Ne budi mi strah, ti si utoèište moje u
zlu. **18** Neka se posrame koji me gone, a ja ne; neka se oni
uplaše, a ja ne; pusti na njih zli dan, i dvostrukim polomom
polomi ih. **19** Ovako mi reèe Gospod: idi, i stani na vrata sinova
narodnijeh, na koja ulaze carevi Judini i na koja izlaze, i na
svaka vrata Jerusalimska. **20** I reci im: èujte rijeè Gospodnju,
carevi Judini i svi Judejci i svi Jerusalimljani, koji ulazite na ova
vrata. **21** Ovako veli Gospod: èuvajte se da ne nosite bremena
u subotu i ne unosite na vrata Jerusalimska. **22** I ne iznosite
bremena iz kuæa svojih u subotu, i nikakoga posla ne radite,
nego svetite subotu, kao što sam zapovjedio ocima vašim. **23** Ali
ne poslušaše niti prignuše uha svojega, nego otvrdnuše vratom
svojim da ne poslušaju i ne prime nauke. **24** Ako me poslušate,
govori Gospod, da ne nosite bremena na vrata ovoga grada u
subotu, nego svetite subotu ne radeæi u nju nikakoga posla, **25**
Tada æe ulaziti na vrata grada ovoga carevi i knezovi, koji sjede
na prijestolu Davidovu, na kolima i na konjma, oni i knezovi
njihovi, Judejci i Jerusalimljani, i stajaæe ovaj grad dovijeka. **26**
I dolaziæe iz gradova Judinijeh i iz okoline Jerusalimske, i iz
zemlje Venijaminove, i iz ravnice i iz gora i s juga, i donosiæe
žrtve paljenice i prinose s darom i kadom, i žrtve zahvalne
donosiæe u dom Gospodnji. **27** Ako li me ne poslušate da svetite
subotu i ne nosite bremena ulazeæi na vrata Jerusalimska u
subotu, onda æu raspaliti oganj na vratima njegovijem, koji æe
upaliti dvorove Jerusalimske i neæe se ugasiti.

18 Rijeè koja dođe Jeremiji od Gospoda govoreæi: **2** Ustani, i
siđi u kuæu lonèarevu, i ondje æu ti kazati rijeèi svoje. **3** Tada
siđoh u kuæu lonèarevu, i gle, on rađaše posao na svom kolu. **4**
I pokvari se u ruci lonèaru sud koji građaše od kala, pa naèini

iznova od njega drugi sud, kako bijaše volja lonèaru da naèini. **5**
Tada doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **6** Ne mogu li èiniti od
vas kao ovaj lonèar, dome Izrailjev? govori Gospod; gle, što je
kao u ruci lonèarevoj, to ste vi u mojoj ruci, dome Izrailjev. **7**
Kad bih rekao za narod i za carstvo da ga istrijebim i razorim
i zatrem; **8** Ako se obrati narod oda zla, za koje bih rekao, i
meni æe biti žao sa zla, koje mišljah da mu uèinim. **9** A kad
bih rekao za narod i za carstvo da ga sazidam i nasadim; **10**
Ako uèini što je zlo preda mnom ne slušajuæi glasa mojega,
i meni æe biti žao dobra koje rekoh da mu uèinim. **11** Zato
sada reci Judejcima i Jerusalimljanima govoreæi: ovako veli
Gospod: evo spremam na vas zlo, i mislim misli na vas; vratite
se dakle svaki sa svojega puta zloga, i popravite putove svoje i
djela svoja. **12** A oni rekoše: nema ništa od toga, nego æemo
iæi za svojim mislima i èiniæemo svaki po misli srca svojega
zloga. **13** Zato ovako govori Gospod: pitajte po narodima je li ko
èuo tako što? grdilo veliko uèini djevojka Izrailjeva. **14** Ostavlja
li snijeg Livanski sa stijene moja polja? ostavljaju li se vode
studene, koje teku? **15** A narod moj mene zaboravi, kadi taštini, i
spotièu se na svojim putovima, na starijem stazama, da hode
stazama puta neporavnjena, **16** Da bih obratio zemlju njihovu u
pustoš, na vjeènu sramotu, da se èudi ko god proðe preko nje i
maše glavom svojom. **17** Kao ustokom razmetnuæu ih pred
neprijateljem; leða a ne lice pokazaæu im u nevolji njihovoj. **18** A
oni rekoše: hodite da smislimo što Jeremiji, jer neæe nestati
zakona svešteniku ni svjeta mudarcu ni rijeèi proroku; hodite
ubijmo ga jezikom i ne pazimo na rijeèi njegove. **19** Pazi na me,
Gospode, i èuj glas mojih protivnika. **20** Eda li æe se zlo vratiti
za dobro, kad mi kopaju jamu? Opomeni se da sam stajao pred

tobom govoreæi za njihovo dobro, da bih odvratio gnjev tvoj od
njih. **21** Zato predaj sinove njihove gladi i uèini da izginu od
maèa, i žene njihove da budu sirote i udove, i muževi njihovi da
se pogube, mladiæe njihove da pobije maè u boju. **22** Neka
se èuje vika iz kuæa njihovijeh, kad dovedeš na njih vojsku
iznenada; jer iskopaše jamu da me uhvate, i zamke namjestiše
nogama mojim. **23** A ti, Gospode, znaš sve što su naumili meni
da me ubiju, nemoj im oprostiti bezakonja ni grijeha njihova
izbrisati ispred sebe; nego neka popadaju pred tobom, u gnjevu
svom radi suprot njima.

19 Ovako reèe Gospod: idi i kupi krèag zemljan u lonèara s
nekoliko starješina narodnijeh i starješina sveštenièkih. **2** I otidi
u dolinu sina Enomova što je pred vratima istoènijem, i ondje
proglasi rijeèi koje æu ti kazati. **3** I reci: èujte rijeè Gospodnju,
carevi Judini i stanovnici Jerusalimski; ovako veli Gospod nad
vojskama Bog Izrailjev: evo, ja æu pustiti zlo na to mjesto da æe
zujati uši svakome ko ga èuje. **4** Jer me ostaviše i oskvrniše ovo
mjesto kadeæi na njemu drugim bogovima, kojih ne znaše ni oni
ni oci njihovi, ni carevi Judini, i napuniše to mjesto krvi prave. **5** I
pogradiše visine Valu da sažižu sinove svoje ognjem na žrtve
paljenice Valu, èega ne zapovjedih niti o tom govorih, niti mi na
um dođe. **6** Zato, evo, ide vrijeme, veli Gospod, kad se ovo
mjesto neæe više zvati Tofet, ni dolina sina Enomova, nego
krvna dolina. **7** Jer æu uništiti savjet Judin i Jerusalimski na
ovom mjestu, i uèiniæu da padnu od maèa pred neprijateljima
svojim i od ruke onijeh koji traže dušu njihovu, i mrtva æu tjelesa
njihova dati za hranu pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim. **8**
I obratiæu taj grad u pustoš i rug: ko god proođe mimo nj, èudiæe
se i zviždaæe za sve muke njegove. **9** I uèiniæu da jedu meso

od svojih sinova i meso od svojih kæeri, i svaki æe jesti meso
od druga svojega u nevolji i tjeskobi kojom æe im dosađivati
neprijatelji njihovi i koji traže dušu njihovu. **10** Potom razbij krèag
pred ljudima koji æe iæi s tobom. **11** I reci im: ovako veli Gospod
nad vojskama: tako æu razbiti taj narod i taj grad kao što se
razbije sud lonèarski, koji se ne može više opraviti, i u Tofetu æe
se pogrebavati, jer neæe biti mjesta za pogrebavanje. **12** Tako
æu uèiniti tome mjestu, veli Gospod, i stanovnicima njegovijem i
uèiniæu taj grad da bude kao Tofet; **13** I kuæe Jerusalimske i
kuæe careva Judinijeh biæe neèiste kao mjesto Tofet, sve kuæe,
gdje na krovovima kadiše svoj vojsci nebeskoj i ljevaše naljeve
drugim bogovima. **14** Potom se vrati Jeremija iz Tofeta kuda
ga bješe poslao Gospod da prorokuje, i stade u trijemu doma
Gospodnjega, i reèe svemu narodu: **15** Ovako veli Gospod nad
vojskama Bog Izrailjev: evo, ja æu pustiti na taj grad i na sve
gradove njegove sve zlo koje izrekoh za nj, jer otvrdnuše vratom
svojim da ne slušaju rijeèi mojih.

20 A Pashor sin Imirov sveštenik, koji bijaše starješina u domu
Gospodnjem, èu Jeremiju gdje prorokuje te rijeèi. **2** I udari
Pashor proroka Jeremiju, i metnu ga u tamnicu na gornjim
vratima Venijaminovijem uz dom Gospodnji. **3** A sjutradan kad
Pashor izvede Jeremiju iz tamnice, reèe mu Jeremija: Gospod
ti nadje ime ne Pashor nego Magor-Misaviv. **4** Jer ovako veli
Gospod: evo, ja æu pustiti na te strah, na te i na sve prijatelje
tvoje, koji æe pasti od maèa neprijatelja svojih, i oèi æe tvoje
vidjeti, i svega æu Judu dati u ruke caru Vavilonskom, koji æe ih
odvesti u Vavilon, i pobiæe ih maèem. **5** I daæu sve bogatstvo
toga grada i sav trud njegov i sve što ima dragocjeno, i sve
blago careva Judinijeh daæu neprijateljima njihovijem u ruke, i

razgrabiæe i uzeti i odnijeti u Vavilon. **6** I ti, Pashore, i svi koji
žive u tvom domu otiæi æete u ropstvo; i doæi æeš u Vavilon i
ondje æeš umrijeti i ondje æeš biti pogreben ti i svi prijatelji tvoji,
kojima si prorokovao lažno. **7** Nagovarao si me, Gospode, i
dadoh se nagovoriti; bio si jaèi od mene i nadvladao si me; na
potsmijeh sam svaki dan, svak mi se potsmijeva. **8** Jer otkad
govorim, vapijem, radi nasilja i pustošenja vièem, jer mi je rijeè
Gospodnja na porugu i na potsmijeh svaki dan. **9** I rekoh: neæu
ga više pominjati, niti æu više govoriti u ime njegovo; ali bi u srcu
mom kao oganj razgorio, zatvoren u kostima mojim, i umorih
se zadržavajuæi ga, i ne mogoh više. **10** Jer èujem poruge od
mnogih, strah otsvuda: prokažite da prokažemo; svi koji bijahu u
miru sa mnom, vrebaju da posrnem: da ako se prevari, te æemo
ga nadvladati i osvetiæemo mu se. **11** Ali je Gospod sa mnom
kao strašan junak; zato oni koji me gone spotaknuæe se i neæe
nadvladati; posramiæe se vrlo; jer neæe biti sreæni, sramota
vjeèna neæe se zaboraviti. **12** Zato, Gospode nad vojskama,
koji kušaš pravednika, koji vidiš bubrege i srce, daj da vidim
tvoju osvetu na njima, jer tebi kazah parbu svoju. **13** Pjevajte
Gospodu, hvalite Gospoda, jer izbavi dušu siromahu iz ruke
zlikovaèke. **14** Proklet da je dan u koji se rodih! dan, u koji me
rodi mati moja, da nije blagosloven! **15** Proklet da je èovjek koji
javi ocu mojemu i vrlo ga obradova govoreæi: rodi ti se sin. **16** I
taj èovjek da bi bio kao gradovi koje Gospod zatr i ne bi mu žao!
neka sluša viku ujutru i vrisku u podne, **17** Što me ne usmrti u
utrobi materinoj da bi mi mati moja bila grob, i utroba njezina da
bi ostala dovijeka trudna. **18** Zašto izidoh iz utrobe da vidim
muku i žalost i da se svrše u sramoti dani moji?

21 Rijeè koja dođe Jeremiji od Gospoda kad posla k njemu
car Sedekija Pashora sina Melhijina i Sofoniju sina Masijina
sveštenika, i poruèi: **2** Upitaj Gospoda za nas, jer Navuhodonosor
car Vavilonski zavojšti na nas; eda bi nam uèinio Gospod po
svijem èudesima svojim, da otide od nas. **3** A Jeremija im reèe:
ovako recite Sedekiji: **4** Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: evo,
ja æu okrenuti natrag oružje što je u vašim rukama, kojim se
bijete s carem Vavilonskim i s Haldejcima koji su vas opkolili
iza zidova, i skupiæu ih usred toga grada. **5** I ja æu vojevati
na vas rukom podignutom i mišicom krjepkom i gnjevom i
jarošæu i žestinom velikom. **6** I pobiæu stanovnike toga grada, i
ljude i stoku; od pomora velikoga pomrijeæe. **7** A poslije, veli
Gospod, daæu Sedekiju cara Judina i sluge njegove i narod,
one koji ostanu u tom gradu od pomora, od maèa i od gladi, u
ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom i u ruke neprijateljima
njihovijem i u ruke onima koji traže dušu njihovu, te æe ih pobiti
maèem, neæe ih žaliti ni štedjeti niti æe se smilovati. **8** A narodu
tome reci: ovako veli Gospod: evo ja stavljam pred vas put k
životu i put k smrti. **9** Ko ostane u tom gradu, poginuæe od
maèa ili od gladi ili od pomora; a ko izađe i preda se Haldejcima
koji su vas opkolili, ostaæe živ, i duša æe mu biti mjesto plijena.
10 Jer okretoh lice svoje tome gradu na zlo a ne na dobro, govori
Gospod; u ruke caru Vavilonskom biæe predan, i on æe ga
spaliti ognjem. **11** A za dom cara Judina èujte rijeè Gospodnju:
12 Dome Davidov, tako veli Gospod, sudite svako jutro, i kome
se otima izbavljajte ga iz ruku nasilnikovijeh da ne izađe kao
oganj gnjev moj i razgori se da ga niko ne može ugasiti za
zloæu djela vaših. **13** Evo me na tebe, koji sjediš u dolini, kao
stijena u ravnici, govori Gospod, na vas, koji govorite: ko æe

doæi na nas? i ko æe uæi u stanove naše? **14** Jer æu vas
pokarati po plodu djela vaših, veli Gospod, i raspaliæu oganj u
šumi njegovoj, koji æe proždrijeti sve što je oko njega.

22 Ovako govori Gospod: siði u dom cara Judina, i reci ondje
ovu rijeè, **2** I kaži: slušaj rijeè Gospodnju, care Judin, koji sjediš
na prijestolu Davidovu, ti i sluge tvoje i narod tvoj, koji ulazite na
ova vrata. **3** Ovako veli Gospod: èinite sud i pravdu, i kome
se otima izbavljajte ga iz ruku nasilnikovijeh, i ne èinite krivo
inostrancu ni siroti ni udovici, i ne èinite im sile, i krvi prave
ne proljevajte na ovom mjestu. **4** Jer ako doista uzradite ovo,
ulaziæe na vrata ovoga doma carevi, koji sjede mjesto Davida
na prijestolu njegovu, na kolima i na konjma, oni i sluge njihove i
narod njihov. **5** Ako li ne poslušate ovijeh rijeèi, zaklinjem se
sobom, veli Gospod, da æe opustjeti taj dom. **6** Jer ovako veli
Gospod za dom cara Judina: ti si mi Galad i vrh Livanski, ali æu
te obratiti u pustinju, u gradove u kojima se ne živi. **7** I spremiæu
na tebe zatiraèe, svakoga s oružjem, i posjeæi æe tvoje krasne
kedre i pobacati ih u oganj. **8** I mnogi æe narodi prolaziti mimo
taj grad, i govoriæe jedan drugome: zašto uèini ovo Gospod od
toga grada velikoga? **9** I reæi æe: jer ostaviše zavjet Gospoda
Boga svojega i klanjaše se drugim bogovima i služiše im. **10** Ne
plaèite za mrtvijem niti ga žalite; nego plaèite za onijem koji
odlazi, jer se neæe više vratiti niti æe vidjeti svoje postojbine. **11**
Jer ovako govori Gospod o Salumu sinu Josije cara Judina, koji
carovaše mjesto Josije oca svojega, koji otide iz ovoga mjesta:
neæe se više vratiti. **12** Nego æe umrijeti u mjestu kuda ga
odvedoše u ropstvo, i neæe više vidjeti ove zemlje. **13** Teško
onomu koji gradi svoju kuæu ne po pravdi, i klijeti svoje ne
po pravici, koji se služi bližnjim svojim ni za što i plate za trud

njegov ne daje mu; **14** Koji govori: sagradiæu sebi veliku kuæu i
prostrane klijeti; i razvaljuje sebi prozore, i oblaže kedrom i maže
crvenilom. **15** Hoæeš li carovati kad se miješaš s kedrom? Otac
tvoj nije li jeo i pio? kad èinjaše sud i pravdu, tada mu bijaše
dobro. **16** Davaše pravicu siromahu i ubogome, i bijaše mu
dobro; nije li to poznavati me? govori Gospod. **17** Ali oèi tvoje i
srce tvoje idu samo za tvojim dobitkom i da proljevaš krv pravu i
da èiniš nasilje i krivdu. **18** Zato ovako veli Gospod za Joakima
sina Josije cara Judina: neæe naricati za njim: jaoh brate moj! ili:
jaoh sestro! neæe naricati za njim: jaoh gospodaru! ili: jaoh slavo
njegova! **19** Pogrebom magareæim pogrepšæe se, izvuæi æe
se i baciæe se iza vrata Jerusalimskih. **20** Izidi na Livan i vièi, i
na Vasanu pusti glas svoj, i vièi preko brodova, jer se satrše svi
koji te ljube. **21** Govorih ti u sreæi tvojoj, a ti reèe: neæu da
slušam; to je put tvoj od djetinjstva tvojega da ne slušaš glasa
mojega. **22** Sve æe pastire tvoje odnijeti vjetar, i koji te ljubi otiæi
æe u ropstvo; tada æeš se posramiti i postidjeti za svu zloæu
svoju. **23** Ti sjediš na Livanu, gnijezdo viješ na kedrima, kako
æeš biti ljupka, kad ti doðu muke i bolovi kao porodilji! **24** Kako
sam ja živ, veli Gospod, da bi Honija sin Joakima cara Judina
bio prsten peèatni na desnoj ruci mojoj, i odande æu te otrgnuti.
25 I daæu te u ruke onima koji traže dušu tvoju, i u ruke onima
kojih se bojiš, u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom i u ruke
Haldejcima. **26** I baciæu tebe i mater tvoju koja te je rodila u
zemlju tuðu, gdje se nijeste rodili, i ondje æete pomrijeti. **27** A
u zemlju u koju æete željeti da se vratite, neæete se vratiti u
nju. **28** Je li taj èovjek Honija ništav idol izlomljen? je li sud u
kom nema miline? zašto biše istjerani, on i sjeme njegovo, i
baèeni u zemlju, koje ne poznaju? **29** O zemljo, zemljo, zemljo!

èuj rijeè Gospodnju. **30** Ovako veli Gospod: zapišite da æe taj
èovjek biti bez djece i da neæe biti sreæan do svoga vijeka; i
niko neæe biti sreæan od sjemena njegova, koji bi sjedio na
prijestolu Davidovu i još vladao Judom.

23 Teško pastirima koji potiru i razmeæu stado paše moje!
govori Gospod. **2** Zato ovako veli Gospod Bog Izrailjev za pastire
koji pasu narod moj: vi razmetnuste ovce moje i razagnaste ih,
i ne obilaziste ih; evo, ja æu vas obiæi za zloæu djela vaših,
govori Gospod. **3** I ostatak ovaca svojih ja æu skupiti iz svijeh
zemalja, u koje ih razagnah, i vratiæu ih u torove njihove, gdje
æe se naploditi i umnožiti. **4** I postaviæu im pastire, koji æe ih
pasti, da se ne boje više i ne plaše i da ne pogine nijedna, govori
Gospod. **5** Gle, idu dani, govori Gospod, u koje æu podignuti
Davidu klicu pravednu, koja æe carovati i biti sreæna i èiniti sud
i pravdu na zemlji. **6** U njegove dane spašæe se Juda, i Izrailj
æe stanovati u miru, i ovo mu je ime kojim æe se zvati: Gospod
pravda naša. **7** Zato, evo, idu dani, govori Gospod, u koje se
neæe više govoriti: tako da je živ Gospod, koji je izveo sinove
Izrailjeve iz zemlje Misirske; **8** Nego: tako da je živ Gospod,
koji je izveo i doveo sjeme doma Izrailjeva iz sjeverne zemlje i
iz svijeh zemalja, u koje ih bijah razagnao. I oni æe sjedjeti u
svojoj zemlji. **9** Radi proroka puca srce u meni, trepeæu sve
kosti moje, kao pijan sam i kao èovjek kojega je osvojilo vino,
Gospoda radi i njegovijeh radi svetijeh rijeèi. **10** Jer je zemlja
puna preljuboèinaca, i s kletava tuži zemlja, posušiše se paše u
pustinji; trk je njihov zao i moæ njihova neprava. **11** Jer i prorok
i sveštenik skvrne je, nalazim i u domu svom zloæu njihovu,
govori Gospod. **12** Zato æe put njihov biti kao klizavica po tami,
gdje æe popuznuti i pasti; jer æu pustiti na njih zlo godine

pohođenja njihova, govori Gospod. **13** U proroka Samarijskih
vidio sam bezumlje, prorokovahu Valom, prelašæivahu narod
moj Izrailja; **14** Ali u proroka Jerusalimskih vidim strahotu: èine
preljubu i hode u laži, ukrjepljuju ruke zlikovcima da se niko ne
vrati od svoje zloæe; svi su mi kao Sodom, i stanovnici njegovi
kao Gomor. **15** Zato ovako veli Gospod nad vojskama o tijem
prorocima: evo, ja æu ih nahraniti pelenom i napojiæu ih žuèi;
jer od proroka Jerusalimskih izide oskvrnjenje po svoj zemlji. **16**
Ovako veli Gospod nad vojskama: ne slušajte što govore proroci
koji vam prorokuju; varaju vas, govore utvare svojega srca, ne iz
usta Gospodnjih. **17** Jednako govore onima koji ne mare za me:
Gospod je rekao: imaæete mir; i svakome koji ide po misli srca
svojega govore: neæe doæi na vas zlo. **18** Jer ko je stajao u
vijeæu Gospodnjem, i vidio ili èuo rijeè njegovu? ko je pazio
na rijeè njegovu i èuo? **19** Evo, vihor Gospodnji, gnjev, iziæi
æe vihor, koji ne prestaje, pašæe na glavu bezbožnicima. **20**
Neæe se odvratiti gnjev Gospodnji dokle ne uèini i izvrši što je u
srcu naumio; najposlije æete razumjeti to sasvijem. **21** Ne slah
tijeh proroka, a oni trèaše; ne govorih im, a oni prorokovaše. **22**
Da su stajali u mom vijeæu, tada bi kazivali moje rijeèi narodu
mojemu, i odvraæali bi ih s puta njihova zloga i od zloæe djela
njihovijeh. **23** Jesam li ja Bog izbliza, govori Gospod, a nijesam
Bog i izdaleka? **24** Može li se ko sakriti na tajno mjesto da ga
ja ne vidim? govori Gospod; ne ispunjam li ja nebo i zemlju?
govori Gospod. **25** Èujem što govore ti proroci koji u ime moje
prorokuju laž govoreæi: snio sam, snio sam. **26** Dokle æe to
biti u srcu prorocima koji prorokuju laž, i prijevaru srca svojega
prorokuju? **27** Koji misle da æe uèiniti da narod moj zaboravi ime
moje uza sne njihove, koje pripovijedaju jedan drugomu, kao što

zaboraviše oci njihovi ime moje uz Vala. **28** Prorok koji sni, neka
pripovijeda san; a u koga je rijeè moja, neka govori rijeè moju
istinito; šta æe pljeva sa pšenicom? govori Gospod. **29** Nije
li rijeè moja kao oganj, govori Gospod, i kao malj koji razbija
kamen? **30** Zato, evo me na te proroke, govori Gospod, koji
kradu moje rijeèi jedan od drugoga. **31** Evo me na te proroke,
veli Gospod, koji dižu jezik svoj i govore: on veli. **32** Evo me
na one koji prorokuju lažne sne, veli Gospod, i pripovijedajuæi
ih zavode narod moj lažima svojim i hitrinom svojom; a ja ih
nijesam poslao niti sam im zapovjedio; i neæe ništa pomoæi
tome narodu, govori Gospod. **33** Ako te zapita ovaj narod ili
koji prorok ili sveštenik govoreæi: kako je breme Gospodnje?
tada im reci: kako breme? ostaviæu vas, govori Gospod. **34** A
proroka i sveštenika i narod koji reèe: breme Gospodnje, ja æu
pokarati toga èovjeka i dom njegov. **35** Nego ovako govorite
svaki bližnjemu svojemu i svaki bratu svojemu: šta odgovori
Gospod? i: šta reèe Gospod? **36** A bremena Gospodnjega ne
pominjite više, jer æe svakome biti breme rijeè njegova, jer
izvræete rijeèi Boga živoga, Gospoda nad vojskama, Boga
našega. **37** Ovako reci proroku: šta ti odgovori Gospod? i: šta ti
reèe Gospod? **38** Ali kad kažete: breme Gospodnje, zato ovako
veli Gospod: šta govorite tu rijeè: breme Gospodnje, a ja slah k
vama da vam kažu: ne govorite: breme Gospodnje, **39** Zato evo
me, ja æu vas zaboraviti sasvijem i odbaciæu od sebe vas i
grad koji sam dao vama i ocima vašim. **40** I navaliæu na vas
porugu vjeènu i sramotu vjeènu koja se neæe zaboraviti.

24 Pokaza mi Gospod, i gle, dvije kotarice smokava namještene
pred crkvom Gospodnjom, pošto Navuhodonosor car Vavilonski
zarobi Jehoniju sina Joakimova cara Judina, i knezove Judine,

i drvodjelje i kovaèe iz Jerusalima i odvede ih u Vavilon. **2**
U jednoj kotarici bijahu smokve vrlo dobre, kake bijahu rane
smokve, a u drugoj kotarici bijahu vrlo rðave smokve, koje se
ne mogahu jesti, tako bijahu rðave. **3** I reèe mi Gospod: šta
vidiš, Jeremija? A ja rekoh: smokve, jedne dobre smokve, vrlo
dobre, a druge rðave, vrlo rðave, koje se ne mogu jesti, tako
su rðave. **4** I doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **5** Ovako veli
Gospod Bog Izrailjev: kake su te smokve dobre, tako æe mi
biti dobra radi roblje Judino, koje odaslah iz ovoga mjesta u
zemlju Haldejsku. **6** I obratiæu oèi svoje na njih dobra radi, i
dovešæu ih opet u ovu zemlju, i sazidaæu ih i neæu ih razoriti, i
nasadiæu ih i neæu ih poèupati. **7** Jer æu im dati srce da me
poznadu da sam ja Gospod, i biæe mi narod i ja æu im biti Bog,
jer æe se obratiti k meni svijem srcem svojim. **8** A kake su te
rðave smokve da se ne mogu jesti, kako su rðave, takim æu,
veli Gospod, uèiniti Sedekiju cara Judina i knezove njegove
i ostatak Jerusalimljana koji ostaše u ovoj zemlji i koji žive u
zemlji Misirskoj. **9** Uèiniæu da se potucaju po svijem carstvima
zemaljskim na zlo, da budu sramota i prièa i rug i uklin po svijem
mjestima, kuda ih raždenem. **10** I poslaæu na njih maè, glad i
pomor, dokle se ne istrijebe sa zemlje, koju sam dao njima i
ocima njihovijem.

25 Rijeè koja doðe Jeremiji za sav narod Judin èetvrte
godine Joakima sina Josijina cara Judina, a to je prva godina
Navuhodonosora cara Vavilonskoga, **2** Koju reèe Jeremija prorok
svemu narodu Judinu i svijem stanovnicima Jerusalimskim,
govoreæi: **3** Od trinaeste godine Josije sina Amonova cara
Judina do danas, za ove dvadeset i tri godine, dolazi mi rijeè
Gospodnja i govorih vam zarana jednako, ali ne poslušaste.

4 I sla vam Gospod sve sluge svoje proroke zarana jednako,
ali ne poslušaste, niti prignuste uha svojega da biste èuli. **5** I
govorahu: vratite se svaki sa svojega puta zloga i od zloæe djela
svojih, pa æete ostati u zemlji koju dade Gospod vama i ocima
vašim od vijeka do vijeka. **6** I ne idite za drugim bogovima da im
služite i da im se klanjate, i ne gnjevite me djelom ruku svojih, i
neæu vam uèiniti zla. **7** Ali me ne poslušaste, govori Gospod,
nego me gnjeviste djelom ruku svojih na svoje zlo. **8** Zato ovako
veli Gospod nad vojskama: što ne poslušaste mojih rijeèi, **9**
Evo, ja æu poslati po sve narode sjeverne, govori Gospod, i po
Navuhodonosora cara Vavilonskoga slugu svojega, i dovešæu ih
na tu zemlju i na stanovnike njezine, i na sve te narode okolne,
koje æu zatrti, i uèiniæu da budu èudo i potsmijeh i pustoš
vjeèna. **10** I uèiniæu da nestane među njima glasa radosna i
glasa vesela, glasa ženikova i glasa nevjestina, lupe od žrvanja i
svjetlosti od žiška. **11** I sva æe ta zemlja biti pustoš i èudo, i
ti æe narodi služiti caru Vavilonskom sedamdeset godina. **12**
A kad se navrši sedamdeset godina, onda æu pohoditi cara
Vavilonskoga i onaj narod, govori Gospod, za bezakonje njihovo,
i zemlju Haldejsku, i obratiæu je u pustoš vjeènu. **13** I pustiæu
na tu zemlju sve što sam govorio o njoj, sve što je napisano u
ovoj knjizi, što prorokova Jeremija za sve narode. **14** Jer æe
veliki narodi i silni carevi i njih pokoriti; tada æu im platiti po
djelima njihovijem i po onom što su èinili rukama svojim. **15** Jer
ovako mi reèe Gospod Bog Izrailjev: uzmi iz moje ruke èašu
vina, ovoga gnjeva, i napoj iz nje sve narode ka kojima te ja
pošljem, **16** Neka piju i smetu se i polude od oštroga maèa koji
æu ja poslati među njih. **17** I uzeh èašu iz ruke Gospodu, i
napojih sve te narode, ka kojima me posla Gospod: **18** Jerusalim

i gradove Judine i careve njegove i knezove njegove, da budu
pustoš i èudo i potsmijeh i uklin, kao što je danas, **19** Faraona
cara Misirskoga i sluge njegove i knezove njegove i sav narod
njegov, **20** I svu mješavinu, i sve careve zemlje Uza, sve careve
zemlje Filistejske, i Askalon i Gazu i Akaron i ostatak od Azota,
21 Edomce i Moavce i sinove Amonove, **22** I sve careve Tirske
i sve careve Sidonske i careve na ostrvima preko mora, **23**
Dedana i Temu i Vuza, i sve koji se s kraja strigu, **24** I sve
careve Arapske i sve careve od mješavine koji žive u pustinji,
25 I sve careve Zimrijske, i sve careve Elamske, i sve careve
Midske, **26** I sve careve sjeverne, koji su blizu i koji su daleko,
kako jednoga tako drugoga, i sva carstva zemaljska što su po
zemlji; a car Sisaški piæe poslije njih. **27** I reci im: ovako veli
Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: pijte i opijte se, i bljujte i
padajte, da ne ustanete od maèa koji æu pustiti među vas. **28**
Ako li ne bi htjeli uzeti èaše iz ruke tvoje da piju, tada im reci:
ovako veli Gospod nad vojskama: zaista æete piti. **29** Jer evo
poèinjem puštati zlo na grad koji se naziva mojim imenom, a vi li
æete ostati bez kara? neæete ostati bez kara, jer æu dozvati
maè na sve stanovnike zemaljske, govori Gospod nad vojskama.
30 Ti dakle prorokuj im sve ove rijeèi i reci im: Gospod æe s
visine riknuti, i iz stana svetinje svoje pustiæe glas svoj, silno æe
riknuti iz stana svojega, kao oni što gaze grožðe podignuæe
viku na sve stanovnike zemaljske. **31** Proæi æe graja do kraja
zemlje, jer raspru ima Gospod s narodima, sudi se sa svakim
tijelom, bezbožnike æe dati pod maè, govori Gospod. **32** Ovako
veli Gospod nad vojskama: evo, nevolja æe poæi od naroda do
naroda, i velik æe se vihor podignuti od krajeva zemaljskih. **33** I
u onaj æe dan biti od kraja do kraja zemlje pobijeni od Gospoda,

neæe biti oplakani, niti æe se pokupiti i pogrepsti, biæe gnoj po
zemlji. **34** Ridajte, pastiri, i vièite i valjajte se po prahu, glavari
stadu, jer se navršiše vaši dani da budete poklani, i da se
razaspete, i pašæete kao skupocjen sud. **35** I neæe biti utoèišta
pastirima, ni izbavljenja glavarima od stada. **36** Vikaæe pastiri i
ridaæe glavari od stada, jer æe potrti Gospod pašu njihovu. **37** I
razvaliæe se mirni torovi od žestokoga gnjeva Gospodnjega. **38**
Kao laviæ ostavio je šator svoj, jer æe zemlja njihova opustjeti
od žestine nasilnikove i od ljutoga gnjeva njegova.

26 U poèetku carovanja Joakima sina Josijina cara Judina
doðe ova rijeè od Gospoda govoreæi: **2** Ovako govori Gospod:
stani u trijemu doma Gospodnjega, i govori svijem gradovima
Judinijem, koji dolaze da se poklone u domu Gospodnjem, sve
rijeèi koje ti zapovijedam da im kažeš, ne izostavi ni rijeèi, **3** Ne
bi li poslušali i vratili se svaki sa svoga zloga puta, da mi se
sažali sa zla koje im mislim uèiniti za zloæu djela njihovijeh.
4 Reci im dakle: ovako veli Gospod: ako me ne poslušate da
hodite u mom zakonu koji sam stavio pred vas, **5** Da slušate
rijeèi sluga mojih proroka, koje vam šaljem, koje slah zarana
jednako, ali ih ne poslušaste, **6** Uèiniæu s domom ovijem kao sa
Silomom, i grad ovaj daæu u prokletstvo svijem narodima na
zemlji. **7** A sveštenici i proroci i sav narod èuše Jeremiju gdje
govori te rijeèi u domu Gospodnjem. **8** I kad Jeremija izgovori
sve što mu Gospod zapovjedi da kaže svemu narodu, uhvatiše
ga sveštenici i proroci i sav narod govoreæi: poginuæeš. **9** Zašto
prorokova u ime Gospodnje govoreæi: ovaj æe dom biti kao
Silom, i ovaj æe grad opustjeti da neæe u njemu niko živjeti? I
skupi se sav narod na Jeremiju u dom Gospodnji. **10** A knezovi
Judini èuvši to doðoše iz doma carskoga u dom Gospodnji, i

sjedoše pred nova vrata Gospodnja. **11** I rekoše sveštenici i
proroci knezovima i svemu narodu govoreæi: ovaj je èovjek
zaslužio smrt, jer prorokova protiv ovoga grada, kao što èuste
svojim ušima. **12** Tada progovori Jeremija svijem knezovima
i svemu narodu govoreæi: Gospod me posla da prorokujem
protiv ovoga doma i protiv ovoga grada sve što èuste. **13** Zato
popravite putove svoje i djela svoja, i poslušajte rijeè Gospoda
Boga svojega, i sažaliæe se Gospodu sa zla koje je izrekao za
vas. **14** A ja, evo sam u vašim rukama, èinite od mene što mislite
da je dobro i pravo. **15** Ali znajte zacijelo, ako me ubijete, krv
pravu svaliæete na se i na ovaj grad i na stanovnike njegove,
jer doista Gospod me posla k vama da govorim sve ove rijeèi
da èujete. **16** Tada rekoše knezovi i sav narod sveštenicima i
prorocima: nije ovaj èovjek zaslužio smrti, jer nam je govorio
u ime Gospoda Boga našega. **17** I ustaše neki od starješina
zemaljskih, i progovoriše svemu zboru narodnom i rekoše: **18**
Mihej Morašæanin prorokova u vrijeme Jezekije cara Judina
i govori svemu narodu Judinu i reèe: ovako veli Gospod nad
vojskama: Sion æe se preorati kao njiva i grad æe Jerusalim
biti gomila kamenja, i gora ovoga doma visoka šuma. **19** Je li
ga zato ubio Jezekija car Judin i sav Juda? nije li se pobojao
Gospoda i molio se Gospodu? i Gospodu se sažali radi zla
koje bješe izrekao na njih; mi dakle èinimo veliko zlo dušama
svojim. **20** I još bješe jedan koji prorokova u ime Gospodnje,
Urija sin Semajin iz Kirijat-Jarima; on prorokova protiv ovoga
grada i protiv ove zemlje isto onako kao Jeremija. **21** I kad èu
car Joakim i sve vojvode njegove i svi knezovi rijeèi njegove,
traži ga car da ga ubije; a Urija èuvši poboja se i pobježe i
dođe u Misir. **22** A car Joakim posla neke u Misir, Elnatana sina

Ahovorova i druge s njim. **23** I oni izvedoše Uriju iz Misira i
dovedoše k caru Joakimu, i ubi ga maèem, i baci tijelo njegovo u
groblje prostoga naroda. **24** Ali ruka Ahikama sina Safanova bi
uz Jeremiju, te ga ne predaše u ruke narodu da ga pogube.

27 U poèetku carovanja Joakima sina Josijina cara Judina
doðe ova rijeè Jeremiji od Gospoda govoreæi: **2** Ovako mi reèe
Gospod: naèini sebi sveze i jaram, i metni sebi oko vrata. **3**
Potom pošlji ih caru Edomskom i caru Moavskom i caru sinova
Amonovijeh i caru Tirskom i caru Sidonskom, po poslanicima koji
æe doæi u Jerusalim k Sedekiji caru Judinu. **4** I naruèi im neka
reku svojim gospodarima: ovako veli Gospod nad vojskama Bog
Izrailjev: ovako recite svojim gospodarima: **5** Ja sam stvorio
zemlju i ljude i stoku, što je po zemlji, silom svojom velikom i
mišicom svojom podignutom; i dajem je kome mi je drago. **6**
I sada ja dadoh sve te zemlje u ruke Navuhodonosoru caru
Vavilonskom sluzi svojemu, dadoh mu i zvijerje poljsko da mu
služi. **7** I svi æe narodi služiti njemu i sinu njegovu i unuku
njegovu dokle doðe vrijeme i njegovoj zemlji, i veliki narodi
i silni carevi pokore ga. **8** A koji narod ili carstvo ne bi htio
služiti Navuhodonosoru caru Vavilonskom, i ne bi htio saviti
vrata svojega u jaram cara Vavilonskoga, taki æu narod pohoditi
maèem i glaðu i pomorom, govori Gospod, dokle ih ne istrijebim
rukom njegovom. **9** Ne slušajte dakle proroka svojih ni vraèa
svojih ni sanjaèa svojih ni gatara svojih ni bajaèa svojih, koji vam
govore i vele: neæete služiti caru Vavilonskom. **10** Jer vam oni
laž prorokuju, kako bih vas daleko odveo iz zemlje vaše i izagnao
vas da izginete. **11** A narod koji bi savio vrat svoj pod jaram cara
Vavilonskoga i služio mu, ostaviæu ga na zemlji njegovoj, govori
Gospod, da je radi i stanuje u njoj. **12** I Sedekiji caru Judinu rekoh

sve ovo govoreæi: savijte vrat svoj pod jaram cara Vavilonskoga
i služite njemu i narodu njegovu, pa æete ostati živi. **13** Zašto da
poginete ti i narod tvoj od maèa i od gladi i od pomora, kako
reèe Gospod za narod koji ne bi služio caru Vavilonskom? **14** Ne
slušajte dakle što govore proroci koji vam kažu i vele: neæete
služiti caru Vavilonskom, jer vam oni prorokuju laž. **15** Jer ih ja
nijesam poslao, govori Gospod, nego lažno prorokuju u moje
ime, kako bih vas prognao da izginete i vi i proroci koji vam
prorokuju. **16** I sveštenicima i svemu narodu govorih i rekoh:
ovako veli Gospod: ne slušajte što govore vaši proroci koji vam
prorokuju govoreæi: evo, posuđe doma Gospodnjega vratiæe se
iz Vavilona skoro. Jer vam oni prorokuju laž. **17** Ne slušajte
ih; služite caru Vavilonskom, i ostaæete živi; zašto taj grad da
opusti? **18** Ako li su proroci i ako je rijeè Gospodnja u njih,
neka mole Gospoda nad vojskama da sudovi što su ostali u
domu Gospodnjem i u domu cara Judina i u Jerusalimu ne
otidu u Vavilon. **19** Jer ovako veli Gospod nad vojskama za
stupove i za more i za podnožja i za druge sudove što su ostali
u tom gradu, **20** Kojih ne uze Navuhodonosor car Vavilonski
kad odvede u ropstvo Jehoniju sina Joakimova cara Judina iz
Jerusalima u Vavilon, i sve glavare Judine i Jerusalimske; **21** Jer
ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev za sudove što
ostaše u domu Gospodnjem i u domu cara Judina u Jerusalimu:
22 U Vavilon æe se odnijeti i ondje æe biti do dana kad æu ih
pohoditi, veli Gospod, kad æu ih donijeti i vratiti na ovo mjesto.

28 A iste godine, u poèetku carovanja Sedekije cara Judina,
èetvrte godine, petoga mjeseca, reèe mi Ananija sin Azorov,
prorok iz Gavaona, u domu Gospodnjem pred sveštenicima i
svijem narodom govoreæi: **2** Ovako veli Gospod nad vojskama

Bog Izrailjev: slomih jaram cara Vavilonskoga. **3** Do dvije godine
ja æu vratiti na ovo mjesto sve sudove doma Gospodnjega, koje
uze Navuhodonosor car Vavilonski odavde i odnese u Vavilon.
4 I Jehoniju sina Joakimova cara Judina i sve roblje Judino
što otide u Vavilon, ja æu dovesti opet na ovo mjesto, govori
Gospod, jer æu slomiti jaram cara Vavilonskoga. **5** Tada reèe
Jeremija prorok Ananiji proroku pred sveštenicima i pred svijem
narodom, koji stajaše u domu Gospodnjem, **6** Reèe Jeremija
prorok: amin, da Gospod uèini tako, da Gospod ispuni tvoje
rijeèi što si prorokovao da bi vratio sudove doma Gospodnjega i
sve roblje iz Vavilona na ovo mjesto. **7** Ali èuj ovu rijeè koju æu
ja kazati pred tobom i pred svijem narodom: **8** Proroci koji su
bili prije mene i prije tebe od starine, oni prorokovaše mnogim
zemljama i velikim carstvima rat i nevolju i pomor. **9** Prorok koji
prorièe mir, kad se zbude rijeè toga proroka, onda se poznaje
taj prorok da ga je zaista poslao Gospod. **10** Tada Ananija
prorok skide jaram s vrata Jeremiji proroku i slomi ga. **11** I reèe
Ananija pred svijem narodom govoreæi: ovako veli Gospod:
ovako æu slomiti jaram Navuhodonosora cara Vavilonskoga do
dvije godine s vrata svijeh naroda. I otide prorok Jeremija svojim
putem. **12** Ali dođe rijeè Gospodnja Jeremiji, pošto slomi Ananija
prorok jaram s vrata Jeremiji proroku, i reèe: **13** Idi i kaži Ananiji i
reci: ovako veli Gospod: slomio si jaram drveni, ali naèini mjesto
njega gvozden jaram. **14** Jer ovako veli Gospod nad vojskama
Bog Izrailjev: gvozden æu jaram metnuti na vrat svijem tijem
narodima da služe Navuhodonosoru caru Vavilonskom, i služiæe
mu, dao sam mu i zvijerje poljsko. **15** Potom reèe Jeremija
prorok Ananiji proroku: èuj, Ananija; nije te poslao Gospod, a ti
si uèinio da se narod ovaj pouzda u laž. **16** Zato ovako veli

Gospod: evo, ja æu te skinuti sa zemlje, ove godine ti æeš
umrijeti; jer si kazivao odmet od Gospoda. **17** I umrije prorok
Ananija te godine sedmoga mjeseca.

29 A ovo su rijeèi u poslanici koju posla prorok Jeremija iz
Jerusalima k ostatku starješina zarobljenijeh i sveštenicima i
prorocima i svemu narodu što ga preseli Navuhodonosor iz
Jerusalima u Vavilon, **2** Pošto otide iz Jerusalima car Jehonija
i carica i dvorani i knezovi Judini i Jerusalimski, i drvodjelje
i kovaèi, **3** Po Elasi sinu Safanovu i Gemariji sinu Helkijinu,
koje sla Sedekija car Judin u Vavilon k Navuhodonosoru caru
Vavilonskom; i u knjizi govoraše: **4** Ovako veli Gospod nad
vojskama, Bog Izrailjev, svemu roblju koje preselih iz Jerusalima
u Vavilon: **5** Gradite kuæe i sjedite u njima; sadite vrtove i
jedite rod njihov; **6** Ženite se i raðajte sinove i kæeri; i sinove
svoje ženite, i kæeri svoje udajite, neka raðaju sinove i kæeri, i
množite se tu i ne umaljujte se. **7** I tražite dobro gradu, u koji
vas preselih, i molite se za nj Gospodu, jer u dobru njegovu
biæe vama dobro. **8** Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog
Izrailjev: nemojte da vas varaju vaši proroci što su među vama i
vaši vraèi, i ne gledajte na sne svoje što sanjate. **9** Jer vam
oni lažno prorokuju u moje ime, ja ih nijesam poslao, govori
Gospod. **10** Jer ovako veli Gospod: kad se navrši u Vavilonu
sedamdeset godina, pohodiæu vas, i izvršiæu vam dobru rijeè
svoju da æu vas vratiti na ovo mjesto. **11** Jer ja znam misli koje
mislim za vas, govori Gospod, misli dobre a ne zle, da vam
dam pošljedak kakav èekate. **12** Tada æete me prizivati i iæi
æete i moliæete mi se, i uslišiæu vas. **13** I tražiæete me, i naæi
æete me, kad me potražite svijem srcem svojim. **14** I daæu
vam se da me naðete, govori Gospod, i vratiæu roblje vaše,

i sabraæu vas iz svijeh naroda i iz svijeh mjesta u koja sam
vas razagnao, govori Gospod, i dovešæu vas opet na mjesto,
odakle sam vas iselio. **15** Jer rekoste: Gospod nam podiže
proroke u Vavilonu. **16** Jer ovako veli Gospod za cara koji sjedi
na prijestolu Davidovu i za sav narod koji stoji u ovom gradu, za
braæu vašu što ne otidoše s vama u ropstvo. **17** Ovako veli
Gospod nad vojskama: evo, ja æu pustiti na njih maè, glad i
pomor, i uèiniæu ih da budu kao smokve rðave, koje se ne mogu
jesti, kako su rðave. **18** I goniæu ih maèem i glaðu i pomorom, i
uèiniæu da se potucaju po svijem carstvima zemaljskim, da
budu uklin i èudo i potsmijeh i rug u svijeh naroda, u koje ih
proženem. **19** Jer ne poslušaše mojih rijeèi, govori Gospod,
kad slah k njima sluge svoje proroke zarana jednako; ali ne
poslušaste, govori Gospod. **20** Slušajte dakle rijeè Gospodnju vi
svi zarobljeni, koje poslah iz Jerusalima u Vavilon. **21** Ovako veli
Gospod nad vojskama Bog Izrailjev za Ahava sina Kolajina i
za Sedekiju sina Masijina, koji vam prorokuju u moje ime laž:
evo, ja æu ih predati u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom,
da ih pobije na vaše oèi. **22** I od njih æe se uzeti uklin među
sve roblje Judino što je u Vavilonu, te æe govoriti: Gospod da
uèini od tebe kao od Sedekije i kao od Ahava, koje ispeèe
car Vavilonski na ognju. **23** Jer uèiniše grdilo u Izrailju èineæi
preljubu sa ženama bližnjih svojih i govoreæi laž na moje ime,
što im ne zapovjedih; ja znam to, i svjedok sam, govori Gospod.
24 I Semaji iz Nelama reci govoreæi: **25** Ovako veli Gospod
nad vojskama Bog Izrailjev govoreæi: što si u svoje ime poslao
knjige svemu narodu koji je u Jerusalimu, i Sofoniji sinu Masijinu
svešteniku i svijem sveštenicima, govoreæi: **26** Gospod te
postavi sveštenikom na mjesto Jodaja sveštenika da pazite u

domu Gospodnjem na svakoga èovjeka bezumna i koji se gradi
prorok, da ih meæeš u tamnicu i u klade. **27** Zašto dakle ne
ukori Jeremije Anatoæanina, koji se gradi prorok među vama?
28 Jer posla k nama u Vavilon i poruèi: dugo æe trajati; gradite
kuæe i sjedite u njima, i sadite vrtove i jedite rod njihov. **29** I
Sofonija sveštenik proèita tu knjigu pred prorokom Jeremijom.
30 I dođe rijeè Gospodnja Jeremiji govoreæi: **31** Pošlji ka svemu
roblju i poruèi: ovako veli Gospod za Semaju iz Nelama: što
vam prorokuje Semaja, a ja ga ne poslah, i èini da se uzdate u
laž, **32** Zato ovako veli Gospod: evo, ja æu pohoditi Semaju
Nelamljanina i sjeme njegovo, neæe od njega niko ostati u ovom
narodu niti æe vidjeti dobra što æu ja uèiniti narodu svojemu,
govori Gospod, jer kaziva odmet od Gospoda.

30 Rijeè koja dođe Jeremiji od Gospoda govoreæi: **2** Ovako
veli Gospod Bog Izrailjev govoreæi: napiši u knjigu sve rijeèi koje
ti govorih. **3** Jer evo idu dani, govori Gospod, kad æu povratiti
roblje naroda svojega Izrailja i Jude, govori Gospod, i dovešæu
ih natrag u zemlju koju sam dao ocima njihovijem, i držaæe
je. **4** I ovo su rijeèi koje reèe Gospod za Izrailja i Judu. **5** Jer
ovako veli Gospod: èusmo viku od prepadanja, straha, a mira
nema. **6** Pitajte, i vidite, eda li muško rađa? zašto dakle vidim
gdje se svaki èovjek drži rukama svojima za bedra svoja kao
porodilja i u svijeh se promijenila lica i poblijedjela? **7** Jaoh! jer je
velik ovaj dan, nije bilo takoga, i vrijeme je muke Jakovljeve,
ipak æe se izbaviti iz nje. **8** Jer u taj dan, govori Gospod nad
vojskama, slomiæu jaram njegov s vrata tvojega, i sveze tvoje
pokidaæu; i neæe ga više tuđini nagoniti da im služi. **9** Nego æe
služiti Gospodu Bogu svojemu i Davidu caru svojemu, kojega
æu im podignuti. **10** Ti se dakle ne boj, Jakove slugo moj, govori

Gospod, i ne plaši se, Izrailju; jer, evo, ja æu te izbaviti iz daljne
zemlje, i sjeme tvoje iz zemlje ropstva tvojega, i Jakov æe se
vratiti i poèivati, i biæe miran, i niko ga neæe plašiti. **11** Jer sam
ja s tobom, govori Gospod, da te izbavim; i uèiniæu kraj svijem
narodima, među koje sam te rasijao, ali tebi neæu uèiniti kraja,
nego æu te pokarati s mjerom, a neæu te ostaviti sasvijem
bez kara. **12** Jer ovako veli Gospod: smrtan je polom tvoj i
rana tvoja ljuta. **13** Nema nikoga koji bi se primio tvoje stvari
da te lijeèi, nema lijeka koji bi ti pomogao. **14** Svi koji te ljube
zaboraviše te, ne traže te, jer te udarih udarcem neprijateljskim,
karom žestokim, za mnoštvo bezakonja tvojega, za silne grijehe
tvoje. **15** Zašto vièeš radi rane svoje, smrtnoga bola svojega? za
mnoštvo bezakonja tvojega, za silne grijehe tvoje èinim ti to. **16**
Ali svi koji te proždiru, proždrijeæe se, i neprijatelji tvoji svikoliki
otiæi æe u ropstvo, i koji te gaze, biæe pogaženi, i sve koji te
plijene, daæu ih da se oplijene. **17** Jer æu te iscijeliti, i rane
æu ti izlijeèiti, govori Gospod, jer te zvaše otjeranom: Sionom,
kojega niko ne traži. **18** Ovako veli Gospod: evo, ja æu povratiti
iz ropstva šatore Jakovljeve i smilovaæu se na stanove njegove;
i grad æe se sazidati na mjestu svom, i dvor æe stajati na svoj
naèin. **19** I iz njih æe izlaziti hvale i glas ljudi veselijeh, jer æu ih
umnožiti, i neæe se umaljivati, i uzvisiæu ih, i neæe se poniziti.
20 I sinovi æe njegovi biti kao prije, i zbor æe njegov biti utvrđen
preda mnom, i pohodiæu sve koji mu èine silu. **21** I knez æe
njihov biti od njih, i vladalac æe njihov izlaziti isred njih; i daæu
mu da pristupa, i pristupaæe k meni; jer ko je taj koji se usuđuje
pristupiti k meni? govori Gospod. **22** I biæete mi narod, i ja æu
vam biti Bog. **23** Gle, vihor Gospodnji, gnjev, iziæi æe, vihor,
koji ne prestaje, pašæe na glavu bezbožnicima. **24** Neæe se

povratiti žestoki gnjev Gospodnji dokle ne uèini i izvrši što je
naumio u srcu svom; napošljetku æete razumjeti to.

31 U to vrijeme, govori Gospod, ja æu biti Bog svijem
porodicama Izrailjevijem, i oni æe mi biti narod. **2** Ovako veli
Gospod: narod što osta od maèa nađe milost u pustinji, kad iđah
da dam odmor Izrailju. **3** Odavna mi se javljaše Gospod. Ljubim
te ljubavlju vjeènom, zato ti jednako èinim milost. **4** Opet æu
te sazidati, i biæeš sazidana, djevojko Izrailjeva, opet æeš se
veseliti bubnjima svojim, i izlaziæeš sa zborom igraèkim. **5** Opet
æeš saditi vinograde na brdima Samarijskim, sadiæe vinogradari
i ješæe rod. **6** Jer æe doæi dan kad æe vikati èuvari na gori
Jefremovoj: ustanite, da idemo na Sion, ka Gospodu Bogu
svojemu. **7** Jer ovako veli Gospod: pjevajte veselo radi Jakova, i
podvikujte radi glave narodima; javljajte, hvalite i govorite: spasi,
Gospode, narod svoj, ostatak Izrailjev. **8** Evo, ja æu ih dovesti
iz zemlje sjeverne, i sabraæu ih s krajeva zemaljskih, i slijepa
i hroma, i trudnu i porodilju, sve zajedno, zbor veliki vratiæe
se ovamo. **9** Læi æe plaèuæi, i s molitvama æu ih dovesti
natrag; vodiæu ih pokraj potoka pravijem putem, na kom se
neæe spoticati; jer sam otac Izrailju, i Jefrem je prvenac moj. **10**
Èujte, narodi, rijeè Gospodnju, i javljajte po dalekim ostrvima i
recite: koji rasije Izrailja, skupiæe ga, i èuvaæe ga kao pastir
stado svoje. **11** Jer iskupi Gospod Jakova, i izbavi ga iz ruku
jaèega od njega. **12** I doæi æe i pjevaæe na visini Sionskoj,
i steæi æe se k dobru Gospodnjem, k žitu, k vinu i k ulju, k
jaganjcima i teocima; i duša æe im biti kao vrt zaliven, i neæe
više tužiti. **13** Tada æe se veseliti djevojka u kolu, i momci i starci
zajedno, i promijeniæu žalost njihovu na radost, i utješiæu ih, i
razveseliæu ih po žalosti njihovoj. **14** I napitaæu sveštenicima

dušu pretilinom, i narod æe se moj nasititi dobra mojega, govori
Gospod. **15** Ovako veli Gospod: glas u Rami èu se, naricanje i
plaè veliki; Rahilja plaèe za djecom svojom, neæe da se utješi za
djecom svojom, jer ih nema. **16** Ovako veli Gospod: ustavi glas
svoj od plaèa i oèi svoje od suza, jer ima plata djelu tvojemu,
govori Gospod, i oni æe se vratiti iz zemlje neprijateljske. **17** I
imaš nada za pošljedak, govori Gospod, da æe se vratiti sinovi
tvoji na meðe svoje. **18** Èujem doista Jefrema gdje tuži: pokarao
si me, te sam pokaran kao june neuko; obrati me da se obratim,
jer si ti Gospod Bog moj. **19** Jer pošto se obratih, pokajah se; i
pošto se nauèih, udarih se po bedru; jer se posramih i stidim se
što nosim sramotu mladosti svoje. **20** Nije li mi Jefrem mio sin?
nije li dijete predrago? Otkad govorih protiv njega, jednako ga se
opominjem; zato je srce moje ustreptalo njega radi, doista æu
se smilovati na nj, govori Gospod. **21** Podigni znake, nanesi
gomile kamenja, zapamti put kojim si išla; vrati se, djevojko
Izrailjeva, vrati se u gradove svoje. **22** Dokle æeš lutati, kæeri
odmetnice! jer je Gospod uèinio nešto novo na zemlji: žena
æe opkoliti èovjeka. **23** Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog
Izrailjev: još æu ovu rijeè govoriti u zemlji Judinoj i u gradovima
njegovijem kad natrag dovedem roblje njihovo: Gospod da te
blagoslovi, stane pravde, sveta goro! **24** Jer æe se naseliti u
njoj Juda, i svi gradovi njegovi, i ratari i koji idu za stadom. **25**
Jer æu napojiti umornu dušu, i nasititi svaku klonulu dušu. **26**
Utom se probudih i pogledah, i san mi bješe sladak. **27** Evo idu
dani, govori Gospod, kad æu zasijati dom Izrailjev i dom Judin
sjemenom èovjeèijim i sjemenom od stoke. **28** I kao što sam
pazio na njih da ih istrijebljujem i razvaljujem, i kvarim i zatirem i
muèim, tako æu paziti na njih da ih sazidam i posadim, govori

Gospod. **29** U te dane neæe se više govoriti: oci jedoše kiselo
grožðe, a sinovima trnu zubi. **30** Nego æe svaki za svoj grijeh
poginuti; ko god jede kiselo grožðe, tome æe zubi trnuti. **31** Evo,
idu dani, govori Gospod, kad æu uèiniti s domom Izrailjevijem i s
domom Judinijem nov zavjet, **32** Ne kao onaj zavjet koji uèinih s
ocima njihovijem, kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje
Misirske, jer onaj zavjet moj oni pokvariše, a ja im bijah muž,
govori Gospod; **33** Nego ovo je zavjet što æu uèiniti s domom
Izrailjevijem poslije ovijeh dana, govori Gospod: metnuæu zavjet
svoj u njih, i na srcu njihovu napisaæu ga, i biæu im Bog i oni æe
mi biti narod. **34** I neæe više uèiti prijatelj prijatelja ni brat brata
govoreæi: poznajte Gospoda; jer æe me znati svi od maloga do
velikoga, govori Gospod; jer æu im oprostiti bezakonja njihova, i
grijeha njihovijeh neæu više pominjati. **35** Ovako veli Gospod,
koji daje sunce da svijetli danju, i uredbe mjesecu i zvijezdama
da svijetle noæu, koji raskida more i buèe vali njegovi, kojemu
je ime Gospod nad vojskama: **36** Ako tijeh uredaba nestane
ispred mene, govori Gospod, i sjeme æe Izrailjevo prestati biti
narod preda mnom navijek. **37** Ovako veli Gospod: ako se može
izmjeriti nebo gore i izvidjeti temelji zemaljski dolje, tada æu i ja
odbaciti sve sjeme Izrailjevo za sve što su uèinili, veli Gospod.
38 Evo idu dani, govori Gospod, u koje æe se sazidati Gospodu
ovaj grad od kule Ananeilove do vrata na uglu. **39** I još æe dalje
otiæi uže mjeraèko do huma Gariva i obrnuæe se na Goat. **40** I
sva dolina od mrtvijeh tjelesa i pepela, i sva polja dori do potoka
Kedrona, do ugla konjskih vrata k istoku, biæe svetinja Gospodu;
neæe se razvaliti ni potrti dovijeka.

32 Rijeè koja doðe Jeremiji od Gospoda desete godine Sedekije
cara Judina, koje je osamnaesta godina Navuhodonosorova;

2 A tada vojska cara Vavilonskoga bijaše opkolila Jerusalim,
i prorok Jeremija bijaše zatvoren u trijemu od tamnice, koja
bijaše u dvoru cara Judina. **3** Jer ga zatvori Sedekija car Judin
govoreæi: zašto prorokuješ govoreæi: ovako veli Gospod: evo,
ja æu predati taj grad u ruke caru Vavilonskom i uzeæe ga? **4** I
Sedekija car Judin neæe uteæi iz ruku Haldejskih, nego æe
zacijelo biti predan u ruke caru Vavilonskom, i usta æe ovoga
govoriti s ustima onoga, oèi æe se ovoga vidjeti s oèima onoga.
5 I odvešæe Sedekiju u Vavilon, te æe ostati ondje dokle ga ne
pohodim, govori Gospod; ako se bijete s Haldejcima, neæete
biti sreæni. **6** Reèe dakle Jeremija: doðe mi rijeè Gospodnja
govoreæi: **7** Evo, Anameilo sin Saluma strica tvojega ide k
tebi da ti kaže: kupi njivu moju što je u Anatotu, jer ti imaš po
srodstvu pravo da je kupiš. **8** I doðe k meni Anameilo sin strica
mojega po rijeèi Gospodnjoj u trijem od tamnice, i reèe mi: hajde
kupi moju njivu što je u Anatotu u zemlji Venijaminovoj, jer tebi
pripada po našljedstvu i ti imaš pravo otkupiti je; kupi. I razumjeh
da je rijeè Gospodnja. **9** I kupih od Anameila sina strica svojega
tu njivu koja je u Anatotu, i izmjerih mu novce, sedamnaest sikala
srebra. **10** I napisah knjigu, i zapeèatih, i uzeh svjedoke izmjeriv
novce na mjeru. **11** I uzeh knjigu o kupovini zapeèaæenu po
zakonu i uredbama, i otvorenu, **12** I dadoh knjigu o kupovini
Varuhu sinu Nirije sina Masijina pred Anameilom bratuèedom
svojim i pred svjedocima koji se potpisaše na knjizi o kupovini i
pred svijem Judejcima koji sjeðahu u trijemu od tamnice. **13** I
zapovjedih Varuhu pred njima govoreæi: **14** Ovako veli Gospod
nad vojskama Bog Izrailjev: uzmi ovu knjigu, knjigu o kupovini,
zapeèaæenu i ovu knjigu otvorenu, i metni ih u zemljan sud da
ostanu dugo vremena. **15** Jer ovako veli Gospod nad vojskama

Bog Izrailjev: još æe se kupovati kuæe i njive i vinogradi u ovoj
zemlji. **16** I davši knjigu o kupovini Varuhu sinu Nirijinu, pomolih
se Gospodu govoreæi: **17** Ah, Gospode Gospode! eto, ti si
stvorio nebo i zemlju silom svojom velikom i mišicom svojom
podignutom; ništa nije tebi teško. **18** Èiniš milost na tisuæama, i
vraæaš za bezakonje otaèko u njedra sinovima njihovijem nakon
njih; Bože veliki, silni, kojemu je ime Gospod nad vojskama; **19**
Veliki u namjerama i silni u djelima; jer su oèi tvoje otvorene na
sve putove ljudske da daš svakome prema putovima njegovijem
i prema plodu djela njegovijeh; **20** Koji si èinio znake i èudesa
do danas u zemlji Misirskoj i u Izrailju i među svijem ljudima, i
stekao si sebi ime kako je danas; **21** Jer si izveo narod svoj
Izrailja iz zemlje Misirske znacima i èudesima i rukom krjepkom i
mišicom podignutom i strahotom velikom; **22** I dao si im ovu
zemlju, za koju se zakle ocima njihovijem da æeš im je dati,
zemlju gdje teèe mlijeko i med. **23** Ali ušavši u nju i naslijedivši
je ne poslušaše glasa tvojega, i po tvom zakonu ne hodiše,
i što si im god zapovjedio da èine, ne èiniše, zato si uèinio
te ih snađe sve ovo zlo. **24** Evo, opkopi dođoše do grada da
ga uzmu; i od maèa i gladi i pomora grad æe se dati u ruke
Haldejcima koji ga biju; i što si god rekao, zbiva se, eto vidiš.
25 A ti mi veliš, Gospode, Gospode: kupi tu njivu za novce i
uzmi svjedoke, a grad se predaje u ruke Haldejcima. **26** Tada
dođe rijeè Gospodnja Jeremiji govoreæi: **27** Gle, ja sam Gospod
Bog svakoga tijela, eda li je meni što teško? **28** Zato ovako
veli Gospod: evo ja dajem taj grad u ruke Haldejcima i u ruke
Navuhodonosoru caru Vavilonskom da ga uzme. **29** I Haldejci
koji biju taj grad uæi æe u nj, i upaliæe ognjem taj grad i spaliæe
ga i kuæe gdje na krovovima kadiše Valu i ljevaše naljeve

bogovima drugim da bi me razgnjevili. **30** Jer sinovi Izrailjevi i
sinovi Judini èiniše od djetinjstva svojega samo što je zlo preda
mnom, i sinovi Izrailjevi samo me gnjeviše djelima ruku svojih,
govori Gospod. **31** Jer taj grad bješe mi na gnjev i na srdnju
otkad ga sazidaše do danas da bih ga odbacio ispred sebe,
32 Za sve zlo sinova Izrailjevijeh i sinova Judinijeh što èiniše
gnjeveæi me, oni, carevi njihovi, knezovi njihovi, sveštenici
njihovi i proroci njihovi, Judejci i Jerusalimljani. **33** I okrenuše mi
leđa a ne lice; i kad ih uèah zarana jednako, ne poslušaše da bi
primili nauku. **34** Nego metnuše svoje gadove u dom koji se
zove mojim imenom i oskvrniše ga. **35** I sagradiše visine Valu
što su u dolini sina Enomova da vode sinove svoje i kæeri svoje
Molohu, što im ja ne zapovjedih niti mi dođe na um, da bi èinili
taj gad, i tako Judu navodili na grijeh. **36** Ali zato opet ovako veli
Gospod Bog Izrailjev za taj grad za koji velite da æe se dati u
ruke caru Vavilonskom od maèa i gladi i pomora: **37** Evo, ja æu
ih sabrati iz svijeh zemalja u koje ih razagnah u gnjevu svom i u
jarosti svojoj i u velikoj ljutini, i dovešæu ih opet na ovo mjesto i
uèiniti da nastavaju bez straha. **38** I biæe mi narod i ja æu im biti
Bog. **39** I daæu im jedno srce i jedan put da bi me se bojali
vazda na dobro svoje i sinova svojih nakon njih. **40** I uèiniæu
s njima zavjet vjeèan da se neæu odvratiti od njih èineæi im
dobro, i daæu im strah svoj u srce da ne otstupe od mene. **41** I
radovaæu im se èineæi im dobro i zasadiæu ih u ovoj zemlji
tvrdo svijem srcem svojim i svom dušom svojom. **42** Jer ovako
veli Gospod: kao što sam doveo na taj narod sve ovo zlo veliko,
tako æu dovesti na njih sve dobro koje im obrièem. **43** Tada æe
se kupovati njive u ovoj zemlji, za koju vi kažete da je pusta i
da nema u njoj ni živinèeta i da je dana u ruke Haldejcima. **44**

Kupovaæe njive za novce, i pisaæe knjige i peèatiti i uzimati
svjedoke u zemlji Venijaminovoj i po okolini Jerusalimskoj i u
gradovima Judinijem i u gradovima po gorama i u gradovima po
ravnici i u gradovima južnijem, jer æu povratiti roblje njihovo,
govori Gospod.

33 I dođe rijeè Gospodnja Jeremiji drugi put dok još bijaše
zatvoren u trijemu od tamnice, govoreæi: **2** Ovako veli Gospod
koji èini to, Gospod koji udešava i potvrđuje to, kojemu je ime
Gospod: **3** Zovi me, i odazvaæu ti se, i kazaæu ti velike i tajne
stvari, za koje ne znaš. **4** Jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev
za domove ovoga grada i za domove careva Judinijeh koji æe
se razvaliti opkopima i maèem, **5** I za one koji doðoše da se
biju s Haldejcima, ali æe ih napuniti mrtvijem tjelesima ljudi
koje æu pobiti u gnjevu svom i u jarosti svojoj odvrativ lice
svoje od toga grada za svu zloæu njihovu: **6** Evo, ja æu ga
iscijeliti i zdravlje mu dati, iscijeliæu ih i pokazaæu im obilje
mira, postojanoga mira. **7** Jer æu povratiti roblje Judino i roblje
Izrailjevo, i sazidaæu ih kao prije. **8** I oèistiæu ih od svakoga
bezakonja njihova kojim mi sagriješiše, i oprostiæu im sva
bezakonja njihova, kojima mi sagriješiše i kojima se odmetnuše
od mene. **9** I biæe mi milo ime i hvala i slava u svijeh naroda na
zemlji koji æe èuti za sve dobro što æu im uèiniti, i uplašiæe se i
drktaæe radi svega dobra i radi svega mira što æu im ja dati. **10**
Ovako veli Gospod: na ovom mjestu, za koje vi velite da je pusto
i nema u njemu ni èovjeka ni živinèeta, u gradovima Judinijem
i po ulicama Jerusalimskim opustjelim da nema èovjeka ni
stanovnika ni živinèeta, opet æe se èuti **11** Glas radostan i
glas veseo, glas ženikov i glas nevjestin, glas onijeh koji æe
govoriti: slavite Gospoda nad vojskama, jer je dobar Gospod, jer

je dovijeka milost njegova; koji æe prinositi prinose zahvalne u
domu Gospodnjem; jer æu vratiti roblje ove zemlje kao što je bilo
prije, govori Gospod. **12** Ovako veli Gospod nad vojskama: na
ovom mjestu pustom, gdje nema èovjeka ni živinèeta, i u svijem
gradovima njegovijem opet æe biti torovi pastirski da poèivaju
stada. **13** U gradovima po gorama, u gradovima po ravnici i u
gradovima južnijem i u zemlji Venijaminovoj i oko Jerusalima
i po gradovima Judinijem opet æe prolaziti stada ispod ruku
brojaèevijeh, veli Gospod. **14** Evo, idu dani, govori Gospod, kad
æu izvršiti ovu dobru rijeè koju rekoh za dom Izrailjev i za dom
Judin. **15** U te dane i u to vrijeme uèiniæu da proklija Davidu
klica prava, koja æe èiniti sud i pravdu na zemlji. **16** U te dane
spašæe se Juda, i Jerusalim æe stajati bez straha, i zvaæe se:
Gospod pravda naša. **17** Jer ovako veli Gospod: neæe nestati
Davidu èovjeka koji bi sjedio na prijestolu doma Izrailjeva. **18**
Ni sveštenicima Levitima neæe nestati preda mnom èovjeka
koji bi prinosio žrtvu paljenicu i palio dar i klao žrtvu dovijeka.
19 Potom dođe rijeè Gospodnja Jeremiji govoreæi: **20** Ovako
veli Gospod: ako možete ukinuti zavjet moj za dan i zavjet moj
za noæ da ne bude dana ni noæi na vrijeme, **21** Onda æe se
ukinuti i moj zavjet s Davidom slugom mojim, da nema sina
koji bi carovao na prijestolu njegovu, i s Levitima sveštenicima
slugama mojim. **22** Kao što se ne može izbrojiti vojska nebeska
ni izmjeriti pijesak morski, tako æu umnožiti sjeme Davida sluge
svojega i Levita sluga svojih. **23** Opet dođe rijeè Gospodnja
Jeremiji govoreæi: **24** Nijesi li vidio što reèe taj narod govoreæi:
dvije porodice, koje bješe izabrao Gospod, odbaci ih? I ruže moj
narod kao da veæ nije narod pred njima. **25** Ovako veli Gospod:
ako nijesam postavio zavjeta svojega za dan i za noæ i uredbe

nebesima i zemlji, **26** Onda æu i sjeme Jakovljevo i Davida sluge
svojega odbaciti da ne uzimam od sjemena njegova onijeh koji
æe vladati sjemenom Avramovijem, Isakovijem i Jakovljevijem;
jer æu povratiti roblje njihovo i smilovaæu se na njih.

34 Rijeè koja dođe Jeremiji od Gospoda, kad Navuhodonosor
car Vavilonski i sva vojska njegova, i sva carstva zemaljska koja
bijahu pod njegovom vlašæu, i svi narodi vojevahu na Jerusalim
i na sve gradove njegove, i reèe: **2** Ovako veli Gospod Bog
Izrailjev: idi i kaži Sedekiji caru Judinu i reci mu: ovako veli
Gospod: evo, ja æu predati taj grad u ruke caru Vavilonskom, i
on æe ga spaliti ognjem. **3** A ti neæeš uteæi iz njegove ruke,
nego æeš biti uhvaæen i predan u njegove ruke, i oèi æe se
tvoje vidjeti s oèima cara Vavilonskoga i njegova æe usta govoriti
s tvojim ustima, i otiæi æeš u Vavilon. **4** Ali èuj rijeè Gospodnju,
Sedekija care Judin; ovako veli Gospod za te: neæeš poginuti
od maèa. **5** Nego æeš umrijeti na miru, i kao što pališe ocima
tvojima, pređašnjim carevima, koji su bili prije tebe, tako æe
paliti i tebi, i naricaæe za tobom: jaoh gospodaru! jer ja rekoh
ovo, govori Gospod. **6** I kaza Jeremija prorok Sedekiji caru
Judinu sve ove rijeèi u Jerusalimu. **7** A vojska cara Vavilonskoga
udaraše na Jerusalim i na sve ostale gradove Judine, na Lahis i
Aziku, jer ti bjehu ostali tvrdi gradovi između gradova Judinijeh.
8 Rijeè koja dođe Jeremiji od Gospoda kad car Sedekija uèini
zavjet sa svijem narodom koji bješe u Jerusalimu da im proglasi
slobodu, **9** Da svaki otpusti slobodna roba svojega i robinju
svoju, Jevrejina i Jevrejku, da ni u koga ne bude rob Judejac
brat njegov. **10** I poslušaše svi knezovi i sav narod, koji prista na
zavjet, da svaki otpusti slobodna roba svojega i robinju svoju, da
im ne budu više robovi, poslušaše i otpustiše. **11** A poslije opet

staše uzimati robove i robinje, koje bijahu otpustili na volju, i
nagoniše ih da im budu robovi i robinje. **12** I doðe rijeè Gospodnja
Jeremiji od Gospoda govoreæi: **13** Ovako veli Gospod Bog
Izrailjev: ja uèinih zavjet s ocima vašim kad vas izvedoh iz zemlje
Misirske, iz doma ropskoga, govoreæi: **14** Kad se svršuje sedma
godina, otpuštajte svaki brata svojega Jevrejina koji ti se bude
prodao i služio ti šest godina, otpusti ga slobodna od sebe. Ali
ne poslušaše me oci vaši niti prignuše uha svojega. **15** I vi se
bjeste sada obratili i uèinili što je pravo preda mnom proglasivši
slobodu svaki bližnjemu svojemu, uèinivši zavjet preda mnom
u domu koji se zove mojim imenom. **16** Ali udariste natrag i
pogrdiste ime moje uzevši opet svaki roba svojega i robinju
svoju, koje bijaste otpustili slobodne na njihovu volju, i natjeraste
ih da vam budu robovi i robinje. **17** Zato ovako veli Gospod: vi
ne poslušaste mene da proglasite slobodu svaki bratu svojemu i
bližnjemu svojemu; evo, ja proglašujem slobodu suprot vama,
govori Gospod, maèu, pomoru i gladi, i predaæu vas da se
potucate po svijem carstvima zemaljskim. **18** I predaæu ljude
koji prestupiše moj zavjet, koji ne izvršiše rijeèi zavjeta koji
uèiniše preda mnom, rasjekavši tele na dvoje i prošavši između
polovina, **19** Knezove Judine i knezove Jerusalimske, dvorane i
sveštenike i sav narod ove zemlje, koji proðoše između polovina
onoga teleta, **20** Predaæu ih u ruke neprijateljima njihovijem i u
ruke onima koji traže dušu njihovu, i mrtva æe tijela njihova biti
hrana pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim. **21** I Sedekiju
cara Judina i knezove njegove predaæu u ruke neprijateljima
njihovijem i u ruke onima koji traže dušu njihovu, u ruke vojsci
cara Vavilonskoga, koja se vratila od vas. **22** Evo, ja æu im
zapovjediti, veli Gospod, i dovešæu ih opet na ovaj grad, i biæe

ga i uzeæe ga i spaliæe ga ognjem; i gradove Judine obratiæu u
pustoš da niko neæe stanovati u njima.

35 Rijeè koja dođe Jeremiji od Gospoda u vrijeme Joakima
sina Josijina cara Judina, govoreæi: **2** Idi k domu sinova
Rihavovijeh i govori s njima, te ih dovedi u dom Gospodnji,
u koju klijet, i podaj im vina neka piju. **3** Tada uzeh Jazaniju
sina Jeremije sina Hovasijina i braæu njegovu i sve sinove i
sav dom sinova Rihavovijeh. **4** I dovedoh ih u dom Gospodnji,
u klijet sinova Anana sina Igdalijina èovjeka Božijega, koja
je do klijeti knezovske, nad klijeæu Masije sina Salumova,
vratara. **5** I metnuh pred sinove doma Rihavova krèage pune
vina, i èaše, pa im rekoh: pijte vino. **6** A oni rekoše: neæemo
piti vina, jer Jonadav, sin Rihavov, otac naš zabranio nam je
rekavši: ne pijte vina, ni vi ni sinovi vaši dovijeka; **7** I kuæe ne
gradite, ni sjemena sijte, ni vinograda sadite niti ga držite, nego
u šatorima živite svega vijeka svojega, da biste dugo živjeli na
zemlji, gdje ste došljaci. **8** I poslušasmo glas Jonadava sina
Rihavova oca svojega u svemu što nam zapovjedi da ne pijemo
vina svega vijeka svojega, ni mi ni naše žene, ni sinovi naši ni
kæeri naše, **9** Ni da gradimo kuæa da u njima živimo, ni da
imamo vinograda ni njive ni usjeva. **10** Nego živimo u šatorima, i
slušamo i èinimo sve kako nam je zapovjedio Jonadav otac
naš. **11** A kad dođe Navuhodonosor car Vavilonski u ovu zemlju,
rekosmo: hajde da otidemo u Jerusalim ispred vojske Haldejske
i vojske Sirske; i tako ostasmo u Jerusalimu. **12** Tada dođe
rijeè Gospodnja Jeremiji govoreæi: **13** Ovako veli Gospod nad
vojskama Bog Izrailjev: idi reci Judejcima i Jerusalimljanima:
zar neæete da primite nauke da slušate rijeèi moje? govori
Gospod. **14** Izvršuju se rijeèi Jonadava sina Rihavova, koji

zabrani sinovima svojim da ne piju vina, i ne piju vina do danas,
nego slušaju zapovijest oca svojega; a ja vam govorih zarana
jednako, a vi me ne poslušaste. **15** I slah k vama sve sluge svoje
proroke zarana jednako govoreæi: vratite se svaki sa svoga
puta zloga, i popravite djela svoja i ne idite za drugim bogovima
služeæi im, pak æete ostati u zemlji koju sam dao vama i ocima
vašim, ali ne prignuste uha svojega niti me poslušaste. **16** Da,
sinovi Jonadava sina Rihavova izvršuju zapovijest oca svojega
što im je zapovjedio, a taj narod ne sluša mene. **17** Zato ovako
veli Gospod Bog nad vojskama, Bog Izrailjev: evo, ja æu pustiti
na Judu i na sve stanovnike Jerusalimske sve zlo što izrekoh
za njih; jer im govorih a oni ne poslušaše, i zvah ih a oni se
ne odazvaše. **18** A porodici Rihavovoj reèe Jeremija: ovako
veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: što slušate zapovijest
Jonadava oca svojega i držite sve zapovijesti njegove i èinite
sve kako vam je zapovjedio, **19** Zato ovako veli Gospod nad
vojskama Bog Izrailjev: neæe nestati Jonadavu sinu Rihavovu
èovjeka koji bi stajao preda mnom dovijeka.

36 A èetvrte godine Joakima sina Josijina cara Judina doðe
ova rijeè Jeremiji od Gospoda govoreæi: **2** Uzmi knjigu i napiši
u nju sve rijeèi koje sam ti rekao za Izrailja i Judu i za sve
narode, otkada ti poèeh govoriti, od vremena Josijina, do danas;
3 Eda bi èuo dom Judin sve zlo koje im mislim uèiniti i vratio se
svak sa svoga zloga puta, da bih im oprostio bezakonje i grijeh
njihov. **4** Tada Jeremija dozva Varuha sina Nirijina, i napisa
Varuh u knjigu iz usta Jeremijinih sve rijeèi Gospodnje koje mu
govori. **5** Potom zapovjedi Jeremija Varuhu govoreæi: meni nije
slobodno, te ne mogu otiæi u dom Gospodnji. **6** Nego idi ti, i
proèitaj iz knjige koju si napisao iz mojih usta, rijeèi Gospodnje,

narodu u domu Gospodnjem u dan posni, i svijem Judejcima
koji doðu iz gradova svojih proèitaj; **7** Ne bi li moleæi se pripali
ka Gospodu i vratili se svaki sa svojega puta zloga, jer je velik
gnjev i jarost što je Gospod izrekao za taj narod. **8** I uèini Varuh
sin Nirijin sve kako mu zapovjedi prorok Jeremija, i proèita iz
knjige rijeèi Gospodnje u domu Gospodnjem. **9** A pete godine
Joakima sina Josijina cara Judina mjeseca devetoga oglasiše
post pred Gospodom svemu narodu Jerusalimskom i svemu
narodu koji dođe iz gradova Judinijeh u Jerusalim. **10** I proèita
Varuh iz knjige rijeèi Jeremijine u domu Gospodnjem, u klijeti
Gemarije sina Safanova pisara, u gornjem trijemu kod novijeh
vrata doma Gospodnjega pred svijem narodom. **11** A kad èu
Mihej sin Gemarije sina Safanova sve rijeèi Gospodnje iz knjige,
12 On siđe u dom carev u klijet pisarevu, i gle, ondje sjeđahu
svi knezovi, Elisama pisar, i Delaja sin Semajin, i Elnatan sin
Ahvorov, i Gemarija sin Safanov, i Sedekija sin Ananijin, i svi
knezovi. **13** I kaza im Mihej sve rijeèi što èu kad Varuh èitaše
knjigu narodu. **14** Tada svi knezovi poslaše k Varuhu Judija sina
Natanije sina Selemije sina Husijeva, i poruèiše mu: knjigu koju
si èitao narodu uzmi u ruku i doði ovamo. I uze knjigu u ruku
Varuh sin Nirijin, i dođe k njima. **15** I oni mu rekoše: sjedi i èitaj
da èujemo. I Varuh im je proèita. **16** A kad èuše sve one rijeèi,
svi se uplašiše i rekoše Varuhu: kazaæemo caru sve te rijeèi. **17**
I zapitaše Varuha govoreæi: kaži nam kako si napisao sve te
rijeèi iz usta njegovijeh. **18** A Varuh im reèe: iz usta svojih kaziva
mi sve te rijeèi, a ja pisah u knjigu mastilom. **19** Tada rekoše
knezovi Varuhu: idi, sakrij se i ti i Jeremija, da niko ne zna gdje
ste. **20** Potom otidoše k caru u trijem ostavivši knjigu u klijeti
Elisame pisara, i kazaše caru sve te rijeèi. **21** A car posla Judija

da donese knjigu; i donese je iz klijeti Elisame pisara, i stade
èitati Judije pred carem i pred svijem knezovima koji stajahu oko
cara. **22** A car sjeðaše u zimnoj kuæi devetoga mjeseca, i pred
njim bijaše živo ugljevlje. **23** I kad Judije proèita tri èetiri lista,
isijeèe je car nožem pisarskim, i baci u oganj na žeravicu, te
izgorje sva knjiga ognjem na žeravici. **24** Ali se ne uplašiše, niti
razdriješe haljina svojih car niti koji od sluga njegovijeh èuvši
sve one rijeèi. **25** I premda Elnatan i Delaja i Gemarija moljahu
cara da ne pali knjige, on ih ne posluša. **26** Nego zapovjedi
car Jerameilu sinu carevu i Seraji sinu Azrilovu i Selemiji sinu
Avdilovu da uhvate Varuha pisara i Jeremiju proroka; ali ih sakri
Gospod. **27** I dođe rijeè Gospodnja Jeremiji, pošto car sažeže
knjigu i rijeèi koje napisa Varuh iz usta Jeremijinih, govoreæi: **28**
Uzmi opet drugu knjigu, i napiši u nju sve preðašnje rijeèi koje
bijahu u prvoj knjizi, koju sažeže Joakim car Judin. **29** A za
Joakima cara Judina reci: ovako veli Gospod: ti si sažegao onu
knjigu govoreæi: zašto si napisao u njoj i rekao: doæi æe car
Vavilonski i zatrti ovu zemlju i istrijebiti iz nje i ljude i stoku? **30**
Zato ovako veli Gospod za Joakima cara Judina: neæe imati
nikoga ko bi sjedio na prijestolu Davidovu, i mrtvo æe tijelo
njegovo biti baèeno na pripeku obdan i na mraz obnoæ. **31** Jer
æu pohoditi njega i sjeme njegovo i sluge njegove za bezakonje
njihovo, i pustiæu na njih i na stanovnike Jerusalimske i na
Judejce sve zlo, za koje im govorih ali ne poslušaše. **32** I uze
Jeremija drugu knjigu, i dade je Varuhu sinu Nirijinu pisaru, a on
napisa u nju iz usta Jeremijinih sve rijeèi što bijahu u onoj knjizi,
koju sažeže Joakim car Judin ognjem; i još bi dodano k onijem
mnogo onakih rijeèi.

37 Potom carova Sedekija sin Josijin mjesto Honije sina
Joakimova, kojega postavi carem u zemlji Judinoj Navuhodonosor
car Vavilonski. **2** Ali ni on ni sluge njegove ni narod zemaljski ne
slušahu rijeèi Gospodnjih koje govoraše preko Jeremije proroka.
3 I posla car Sedekija Jeuhala sina Selemijina, i Sofoniju sina
Masijina sveštenika k Jeremiji proroku, te mu rekoše: pomoli
se za nas Gospodu Bogu našemu. **4** I Jeremija iðaše među
narod i još ga ne bjehu metnuli u tamnicu. **5** I vojska Faraonova
izide iz Misira, a Haldejci koji bijahu Jerusalim èuvši glas o
njoj otidoše od Jerusalima. **6** A rijeè Gospodnja doðe Jeremiji
proroku govoreæi: **7** Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: ovako
recite caru Judinu, koji vas je poslao k meni da me pitate: evo
vojska Faraonova koja poðe vama u pomoæ, vratiæe se u svoju
zemlju, u Misir. **8** A Haldejci æe opet doæi i opkoliæe taj grad i
uzeæe ga i spaliæe ga ognjem. **9** Ovako veli Gospod: ne varajte
se govoreæi: otiæi æe od nas Haldejci; jer neæe otiæi. **10** I da
pobijete svu vojsku Haldejsku, koja æe se biti s vama, i da ih
ostane nekoliko ranjenika, i oni æe ustati iz svojih šatora i spaliti
taj grad ognjem. **11** A kad otide vojska Haldejska od Jerusalima
radi vojske Faraonove, **12** Izide Jeremija iz Jerusalima da
bi otišao u zemlju Venijaminovu i uklonio se odande među
narod. **13** Ali kad bijaše na vratima Venijaminovijem, ondje bijaše
starješina stražarski po imenu Jereja sin Selemije sina Ananijina,
te uhvati Jeremiju proroka govoreæi: ti bježiš ka Haldejcima. **14**
A Jeremija reèe: nije istina, ne bježim ka Haldejcima. Ali ga ne
htje slušati, nego uhvati Jereja Jeremiju i odvede ka knezovima.
15 A knezovi se razgnjeviše na Jeremiju, i izbiše ga, i metnuše
ga u tamnicu u kuæi Jonatana pisara, jer od nje bijahu naèinili
tamnicu. **16** A kad Jeremija uljeze u jamu, u tamnicu, osta ondje

dugo vremena. **17** Potom posla car Sedekija, te ga izvadi, i upita
ga u svojoj kuæi nasamo, i reèe mu govoreæi: ima li rijeè od
Gospoda? A Jeremija reèe: ima. Još reèe: biæeš predan u ruke
caru Vavilonskomu. **18** Potom reèe Jeremija caru Sedekiji: šta
sam ti skrivio ili slugama tvojim ili tomu narodu, te me metnuste u
tamnicu? **19** I gdje su vaši proroci koji vam prorokuju govoreæi:
neæe doæi car Vavilonski na vas ni na ovu zemlju? **20** Sada
dakle poslušaj, care gospodaru moj, pusti preda se molbu moju,
nemoj me vraæati u kuæu Jonatana pisara, da ne umrem ondje.
21 Tada zapovjedi car Sedekija da zatvore Jeremiju u trijem od
tamnice i da mu daju svaki dan po hljeb s ulice hljebarske, dokle
traje hljeba u gradu. Tako sjeðaše Jeremija u trijemu od tamnice.

38 A Sefatija sin Matanov i Godolija sin Pashorov i Juhal sin
Selemijin i Pashor sin Malhijin èuše rijeèi koje govori Jeremija
svemu narodu rekavši: **2** Ovako veli Gospod: ko ostane u tom
gradu, poginuæe od maèa, od gladi ili od pomora; a ko otide
ka Haldejcima, ostaæe živ, i duša æe mu njegova biti mjesto
plijena, i biæe živ. **3** Ovako veli Gospod: doista æe taj grad
biti predan u ruke vojsci cara Vavilonskoga, i uzeæe ga. **4** I
rekoše knezovi caru: da se pogubi taj èovjek, jer on oslabljava
ruke vojnicima koji ostaše u ovom gradu, i ruke svemu narodu
govoreæi im take rijeèi, jer taj èovjek ne traži dobra ovom narodu
nego zlo. **5** A car Sedekija reèe: eto, u vašim je rukama; jer car
ne može ništa suprot vama. **6** Tada uzeše Jeremiju i baciše
ga u jamu Malhije sina Amelehova, koja bijaše u trijemu od
tamnice, i spustiše Jeremiju o užima; a u jami ne bješe vode,
nego glib, i Jeremija se uvali u glib. **7** Ali kad èu Avdemeleh
Etiopljanin, dvoranin, koji bijaše u dvoru carevu, da su metnuli
Jeremiju u onu jamu, a car sjeðaše na vratima Venijaminovijem,

8 Izide Avdemeleh iz dvora careva i reèe caru govoreæi: **9**
Care gospodaru moj, zlo uèiniše ti ljudi u svemu što uèiniše
Jeremiji proroku bacivši ga u jamu, jer bi i ondje gdje je bio od
gladi umro, jer nema više hljeba u gradu. **10** Zato car zapovjedi
Avdemelehu Etiopljaninu govoreæi: uzmi odavde trideset ljudi
i izvadi Jeremiju proroka iz jame dok nije umro. **11** Tada uze
Avdemeleh ljude, i dođe u dom carev pod riznicu, i uze odande
iznošenijeh haljina i starijeh rita, i spusti ih Jeremiji u jamu o
užima. **12** I reèe Avdemeleh Etiopljanin Jeremiji: podmetni te
stare haljine i rite pod pazuha ispod uža. I uèini Jeremija tako.
13 I izvukoše Jeremiju na užima i izvadiše ga iz jame; i osta
Jeremija u trijemu od tamnice. **14** Potom car Sedekija posla po
Jeremiju proroka, te ga dovedoše preda nj u treæi ulazak koji
bijaše u domu Gospodnjem; i reèe car Jeremiji: zapitaæu te
nešto, nemoj mi zatajiti. **15** A Jeremija reèe Sedekiji: da ti kažem,
neæeš li me pogubiti? a da te svjetujem, neæeš me poslušati.
16 Tada se car Sedekija zakle Jeremiji nasamo govoreæi: tako
da je živ Gospod, koji nam je stvorio ovu dušu, neæu te pogubiti
niti æu te dati u ruke ljudima koji traže dušu tvoju. **17** Tada
Jeremija reèe Sedekiji: ovako veli Gospod Bog nad vojskama,
Bog Izrailjev: ako otideš ka knezovima cara Vavilonskoga, živa
æe ostati duša tvoja, i grad ovaj neæe izgorjeti ognjem, i tako
æeš ostati u životu ti i dom tvoj. **18** Ako li ne otideš ka knezovima
cara Vavilonskoga, ovaj æe grad biti predan u ruke Haldejcima,
koji æe ga spaliti ognjem, i ti neæeš uteæi iz ruku njihovijeh.
19 A car Sedekija reèe Jeremiji: ja se bojim Judejaca koji su
prebjegli ka Haldejcima, da me ne predadu u njihove ruke, te æe
mi se narugati. **20** A Jeremija reèe: neæe te predati; poslušaj
glas Gospodnji, koji ti ja govorim, i dobro æe ti biti i živa æe biti

tvoja duša. **21** Ako li neæeš da izideš, ovo je što mi pokaza
Gospod: **22** Gle, sve žene koje su ostale u domu cara Judina,
odvešæe se ka knezovima cara Vavilonskoga, i one æe reæi:
nagovoriše te i prevariše te prijatelji tvoji; noge ti se uvališe u
glib, a oni se povukoše natrag. **23** Sve žene tvoje i sinovi tvoji
odvešæe se Haldejcima, i ti neæeš uteæi iz ruku njihovijeh;
nego æeš dopasti u ruke caru Vavilonskom, i ovaj æe grad
izgorjeti ognjem. **24** Tada reèe Sedekija Jeremiji: niko da ne
dozna za te rijeèi, da ne pogineš. **25** Ako li knezovi èuvši da sam
govorio s tobom doðu k tebi i reku ti: kaži nam šta si govorio
caru, nemoj tajiti od nas, pa te neæemo pogubiti, i šta je car tebi
govorio? **26** Reci im: ja pripadoh k caru moleæi se da me ne
pošlje natrag u dom Jonatanov da umrem ondje. **27** I doðoše
svi knezovi k Jeremiji i pitaše ga; a on im odgovori sasvijem
kako mu zapovjedi car. I okaniše ga se, jer ne doznaše ništa
od toga. **28** A Jeremija osta u trijemu od tamnice do dana kad
uzeše Jerusalim; i on bijaše ondje kad uzeše Jerusalim.

39 Devete godine Sedekije cara Judina mjeseca desetoga
doðe Navuhodonosor car Vavilonski sa svom vojskom svojom na
Jerusalim i stade ga biti. **2** Jedanaeste godine Sedekijine mjeseca
èetvrtoga, devetoga dana toga mjeseca provališe u grad. **3** I
uðoše svi knezovi cara Vavilonskoga, i stadoše kod srednjih
vrata Nergal-sareser, Samgar-nevon, Sarsehim, starješina nad
dvoranima, Nergal-sareser, starješina nad vraèima, i svi drugi
knezovi cara Vavilonskoga. **4** A kad ih vidje Sedekija car Judin
i svi vojnici, pobjegoše i izidoše noæu iz grada pokraj vrta
carskoga na vrata među dva zida; i iðahu preko polja. **5** A vojska
Haldejska gonjaše ih, i stiže Sedekiju u polju Jerihonskom, i
uhvativši ga dovedoše ga k Navuhodonosoru caru Vavilonskom

u Rivlu u zemlji Ematskoj, te mu sudi. **6** I zakla car Vavilonski
sinove Sedekijine u Rivli na njegove oèi, i sve znatne ljude
od Jude pokla car Vavilonski. **7** Iza toga Sedekiji iskopa oèi,
i sveza ga u dvoje verige mjedene, da ga odvede u Vavilon.
8 A dom carev i domove narodne popališe Haldejci ognjem, i
zidove Jerusalimske raskopaše. **9** A ostatak naroda što osta
u gradu i prebjege koji prebjegoše k njemu, ostatak naroda
što bješe ostao, odvede Nevuzardan zapovjednik stražarski u
Vavilon. **10** Samo najsiromašnije iz naroda, koji ništa nemahu,
ostavi Nevuzardan zapovjednik stražarski u zemlji Judinoj, i dade
im tada vinograde i njive. **11** A Navuhodonosor car Vavilonski
zapovjedi za Jeremiju Nevuzardanu zapovjedniku stražarskom
govoreæi: **12** Uzmi ga i gledaj ga dobro, i ne èini mu zla, nego
mu èini što ti god kaže. **13** I poslaše Nevuzardan zapovjednik
stražarski i Nevusazvan, starješina nad dvoranima, i Nergal-
sareser, starješina nad vraèima, i svi knezovi cara Vavilonskoga,
14 Poslaše, te uzeše Jeremiju iz trijema od tamnice, i predaše
ga Godoliji sinu Ahikama sina Safanova da ga odvede kuæi;
tako osta među narodom. **15** A Jeremiji dođe rijeè Gospodnja
kad bješe zatvoren u trijemu od tamnice govoreæi: **16** Idi i reci
Avdemelehu Etiopljaninu govoreæi: ovako veli Gospod nad
vojskama Bog Izrailjev: evo ja æu uèiniti da se zbudu rijeèi moje
tome gradu na zlo a ne na dobro, i navršiæe se pred tobom u
onaj dan. **17** Ali æu tebe izbaviti u onaj dan, govori Gospod, i
neæeš biti predan u ruke ljudima kojih se bojiš. **18** Jer æu te
doista saèuvati, te neæeš pasti od maèa, i biæe ti duša tvoja
mjesto plijena zato što si se pouzdao u me, govori Gospod.

40 Rijeè koja dođe Jeremiji od Gospoda kad ga Nevuzardan
zapovjednik stražarski pusti iz Rame uzevši ga pošto bješe

okovan u verige među svijem robljem Jerusalimskim i Judinijem,
koje se voðaše u Vavilon. **2** I uzevši zapovjednik stražarski
Jeremiju reèe mu: Gospod Bog tvoj izreèe ovo zlo za ovo
mjesto; **3** I nanese i uèini kako reèe, jer zgriješiste Gospodu i ne
slušaste glasa njegova, zato vas snaðe ovo. **4** Ali sada, evo,
ja te opraštam danas veriga što su ti na ruku; ako ti je volja
poæi sa mnom u Vavilon, hodi, ja æu se brinuti za te; ako li ti
nije volja poæi sa mnom u Vavilon, a ti nemoj; evo, sva ti je
zemlja otvorena, idi kuda god hoæeš i kuda ti je drago. **5** Ili
kad se on još ne vraæa, otidi k njemu, Godoliji sinu Ahikama
sina Safanova, kojega je postavio car Vavilonski nad gradovima
Judinijem, i ostani s njim među narodom, ili idi kuda ti je drago. I
dade mu zapovjednik stražarski brašnjenice i dar, i otpusti ga.
6 I tako doðe Jeremija ka Godoliji sinu Ahikamovu u Mispu, i
osta s njim u narodu, koji još osta u zemlji. **7** A sve vojvode što
bjehu u polju i ljudi njihovi kad èuše da je car Vavilonski postavio
Godoliju sina Ahikamova nad zemljom, i da je na njemu ostavio
ljude i žene i djecu između siromašnoga naroda u zemlji, koji ne
bi odveden u Vavilon, **8** Doðoše u Mispu ka Godoliji Ismailo
sin Netanijin i Joanan i Jonatan sinovi Karijini, i Seraja sin
Tanumetov, i sinovi Jofije Netofaæanina, i Jezanija sin nekoga
Mahaæanina, oni i ljudi njihovi. **9** I zakle se Godolija sin Ahikama
sina Safanova njima i ljudima njihovijem govoreæi: ne bojte se
službe Haldejcima; ostanite u zemlji, i služite caru Vavilonskom, i
dobro æe vam biti. **10** A ja evo æu stajati u Mispi da doèekujem
Haldejce koji æe dolaziti k nama; a vi berite vinograde i voæe i
ulje, i ostavljajte u sudove svoje, i stojte u gradovima svojim
koje držite. **11** Tako i svi Judejci, koji bijahu među Moavcima i
sinovima Amonovijem i Edomcima i po svijem zemljama, èuvši

da je car Vavilonski ostavio ostatak u Judeji i postavio nad njima
Godoliju sina Ahikama sina Safanova, **12** Vratiše se svi Judejci
iz svijeh mjesta kuda bijahu razagnani, i doðoše u zemlju Judinu
ka Godoliji u Mispu, i nabraše vina i voæa vrlo mnogo. **13** A
Joanan sin Karijin i sve vojvode što bjehu u polju doðoše ka
Godoliji u Mispu, **14** I rekoše mu: znaš li da je Valis car sinova
Amonovijeh poslao Ismaila sina Netanijina da te ubije? Ali im ne
povjerova Godolija sin Ahikamov. **15** Tada Joanan sin Karijin
reèe Godoliji nasamo u Mispi govoreæi: idem da ubijem Ismaila
sina Netanijina, niko neæe doznati. Zašto da te ubije i da se
rasiju svi Judejci koji su se skupili oko tebe i da propadne ostatak
Judin? **16** Ali Godolija sin Ahikamov reèe Joananu sinu Karijinu:
nemoj to èiniti, jer nije istina što kažeš za Ismaila.

41 A sedmoga mjeseca doðe Ismailo sin Netanije sina
Elisamina, carskoga roda, i knezovi carevi, deset ljudi s njim,
ka Godoliji sinu Ahikamovu u Mispu, i jedoše ondje u Mispi s
njim. **2** Potom usta Ismailo sin Netanijin i deset ljudi što bijahu
s njim, i ubiše maèem Godoliju sina Ahikama sina Safanova;
tako pogubiše onoga koga bješe postavio car Vavilonski nad
zemljom. **3** I sve Judejce koji bijahu s njim, s Godolijom, u Mispi,
i Haldejce koji se zatekoše ondje, vojnike, pobi Ismailo. **4** A
sjutradan pošto ubi Godoliju, dok još niko ne dozna, **5** Doðoše
ljudi iz Sihema, iz Siloma i iz Samarije, osamdeset ljudi, obrijane
brade i razdrtijeh haljina i isparani po tijelu, i imahu u rukama dar
i kad, da prinesu u dom Gospodnji. **6** Tada Ismailo sin Netanijin
izide im na susret iz Mispe i iðaše plaèuæi, i sretavši se s njima
reèe im: hodite ka Godoliji sinu Ahikamovu. **7** A kad doðoše
usred grada, pokla ih Ismailo sin Netanijin s ljudima koji bijahu
s njim i baci ih u jamu. **8** A među njima se nađe deset ljudi

koji rekoše Ismailu: nemoj nas pogubiti, jer imamo sakriveno
blago u polju, pšenice i jeèma i ulja i meda. I ostavi ih, i ne pobi
ih s braæom njihovom. **9** A jama u koju pobaca Ismailo sva
tjelesa ljudi koje pobi uz Godoliju bijaše ona koju naèini car Asa
bojeæi se Vase cara Izrailjeva; i Ismailo sin Netanijin napuni
je pobijenijeh ljudi. **10** I zarobi Ismailo sav ostatak naroda što
bijaše u Mispi, kæeri careve i sav narod što bješe ostao u Mispi,
nad kojim bješe postavio Nevuzardan zapovjednik stražarski
Godoliju sina Ahikamova; i zarobivši ih Ismailo sin Netanijin poðe
da priječe k sinovima Amonovijem. **11** Ali Joanan sin Karijin
i sve vojvode što bijahu s njim èuše sve zlo što uèini Ismailo
sin Netanijin. **12** Tada uzeše sve svoje ljude i poðoše da udare
na Ismaila sina Netanijina, kojega naðoše kod velike vode u
Gavaonu. **13** I sav narod što bješe s Ismailom kad vidje Joanana
sina Karijina i sve vojvode što bjehu s njim, obradova se, **14** I
sav narod što Ismailo zarobi iz Mispe obrnu se i otide k Joananu
sinu Karijinu. **15** A Ismailo sin Netanijin pobježe s osam ljudi od
Joanana, i otide k sinovima Amonovijem. **16** I tako Joanan sin
Karijin i sve vojvode što bijahu s njim uzeše sav ostatak naroda
što povratiše od Ismaila sina Netanijina, koji ubiv Godoliju sina
Ahikamova bješe ih odveo iz Mispe, vojnike i žene i djecu i
dvorane, i odvedoše ih iz Gavaona; **17** I otišavši stadoše u
gostionici Himamovoj kod Vitlejema, da bi otišli i prešli u Misir,
18 Radi Haldejaca, jer ih se bojahu, što Ismailo sin Netanijin ubi
Godoliju sina Ahikamova, kojega bješe postavio car Vavilonski
nad zemljom.

42 Potom doðoše sve vojvode i Joanan sin Karijin i Jezanija
sin Osajin, i sav narod, malo i veliko, **2** I rekoše Jeremiji proroku:
pusti preda se našu molbu, i pomoli se za nas Gospodu Bogu

svojemu, za sav ovaj ostatak, jer nas je ostalo malo od mnogih,
kao što nas oèi tvoje vide, **3** Da bi nam pokazao Gospod Bog
tvoj put kojim æemo iæi i šta æemo raditi. **4** A Jeremija prorok
reèe im: poslušaæu; evo, pomoliæu se Gospodu Bogu vašemu
po vašim rijeèima, i što vam odgovori Gospod kazaæu vam,
neæu vam zatajiti ni rijeèi. **5** A oni rekoše Jeremiji: Gospod neka
nam je svjedok istinit i vjeran da æemo èiniti sve što ti Gospod
Bog tvoj zapovjedi za nas. **6** Bilo dobro ili zlo, poslušaæemo rijeè
Gospoda Boga svojega ka kojemu te šaljemo, da bi nam dobro
bilo kad poslušamo glas Gospoda Boga svojega. **7** A poslije
deset dana dođe rijeè Gospodnja Jeremiji; **8** Te sazva Joanana
sina Karijina i sve vojvode što bijahu s njim, i sav narod, malo i
veliko, **9** I reèe im: ovako veli Gospod Bog Izrailjev, ka kojemu
me poslaste da iznesem preda nj molbu vašu: **10** Ako ostanete
u ovoj zemlji, sazidaæu vas, i neæu vas razoriti, i nasadiæu vas
i neæu vas istrijebiti; jer mi je žao sa zla koje sam vam uèinio.
11 Ne bojte se cara Vavilonskoga, kojega se bojite; ne bojte ga
se, govori Gospod, jer sam ja s vama da vas saèuvam i da vas
izbavim iz njegove ruke. **12** I uèiniæu vam milost da se smiluje
na vas, i vrati vas u zemlju vašu. **13** Ako li reèete: neæemo
da ostanemo u toj zemlji, ne slušajuæi glasa Gospoda Boga
svojega **14** Govoreæi: ne, nego idemo u zemlju Misirsku, da
ne vidimo rata i glasa trubnoga ne èujemo i ne budemo gladni
hljeba, i ondje æemo se naseliti, **15** Onda èujte rijeè Gospodnju,
koji ste ostali od Jude; ovako veli Gospod nad vojskama Bog
Izrailjev: ako vi okrenete lice svoje da idete u Misir i otidete da se
naselite ondje, **16** Ondje æe vas u zemlji Misirskoj stignuti maè
kojega se bojite, i glad, radi koje se brinete, goniæe vas ondje u
Misiru i ondje æete pomrijeti. **17** I svi ljudi koji su okrenuli lice

svoje da idu u Misir da se ondje nasele, izginuæe od maèa i od
gladi i od pomora, i nijedan ih neæe ostati niti æe koji uteæi
od zla koje æu pustiti na njih. **18** Jer ovako veli Gospod nad
vojskama Bog Izrailjev: kao što se gnjev moj i jarost moja izli na
stanovnike Jerusalimske, tako æe se izliti gnjev moj na vas, ako
otidete u Misir, i biæete uklin i èudo i kletva i rug, i neæete više
vidjeti ovoga mjesta. **19** Gospod vam govori, ostanci Judini! ne
idite u Misir. Znajte da vam ja svjedoèim danas. **20** Jer varaste
duše svoje kad me poslaste ka Gospodu Bogu svojemu rekavši:
pomoli se za nas Gospodu Bogu našemu, i kako reèe Gospod
Bog naš, javi nam i uèiniæemo. **21** A kad vam javih danas,
neæete da poslušate glasa Gospoda Boga svojega niti išta što
mi zapovjedi za vas. **22** Znajte dakle da æete izginuti od maèa i
od gladi i od pomora na mjestu kuda ste radi otiæi da se stanite.

43 A kad izgovori Jeremija svemu narodu sve rijeèi Gospoda
Boga njihova, koje mu Gospod Bog njihov zapovjedi za njih,
sve te rijeèi, **2** Tada Azarija sin Osajin i Joanan sin Karijin i svi
oni ljudi oholi rekoše Jeremiji govoreæi: nije istina što govoriš;
nije te poslao Gospod Bog naš da nam kažeš: ne idite u Misir
da se ondje stanite. **3** Nego Varuh sin Nirijin podgovara te na
nas da nas preda u ruke Haldejcima da nas pogube ili da nas
presele u Vavilon. **4** I tako Joanan sin Karijin i sve vojvode i
sav narod ne poslušaše glasa Gospodnjega da ostanu u zemlji
Judinoj. **5** Nego Joanan sin Karijin i sve vojvode uzeše sav
ostatak Judin koji se bijaše vratio da živi u zemlji Judinoj iz svijeh
naroda u koje bijahu razagnani, **6** Ljude i žene i djecu i kæeri
careve, i sve duše što bijaše ostavio Nevuzardan zapovjednik
stražarski s Godolijom sinom Ahikama sina Safanova, i Jeremiju
proroka i Varuha sina Nirijina, **7** I otidoše u zemlju Misirsku,

jer ne poslušaše glasa Gospodnjega; i doðoše do Tafnesa. **8**
I doðe rijeè Gospodnja Jeremiji u Tafnesu govoreæi: **9** Uzmi
u ruke velikoga kamenja, i pokrij ga kalom u peæi za opeke
što je na vratima doma Faraonova u Tafnesu da vide Judejci;
10 I reci im: ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev:
evo, ja æu poslati i dovesti Navuhodonosora cara Vavilonskoga
slugu svojega, i metnuæu prijesto njegov na ovo kamenje koje
sakrih, i razapeæe carski šator svoj na njemu. **11** Jer æe doæi i
zatrti zemlju Misirsku; ko bude za smrt otiæi æe na smrt, ko
za ropstvo, u ropstvo, ko za maè, pod maè. **12** I raspaliæu
oganj u kuæama bogova Misirskih; i popaliæe ih i odvešæe ih
u ropstvo, i ogrnuæe se zemljom Misirskom kao što se pastir
ogræe plaštem svojim, i otiæi æe odande s mirom. **13** I izlomiæe
stupove u domu sunèanom što je u zemlji Misirskoj, i kuæe
bogova Misirskih popaliæe ognjem.

44 Rijeè koja doðe Jeremiji za sve Judejce koji življahu u zemlji
Misirskoj, koji življahu u Migdolu i u Tafnesu i u Nofu i u zemlji
Patrosu, govoreæi: **2** Ovako veli Gospod nad vojskama Bog
Izrailjev: vi vidjeste sve zlo što navedoh na Jerusalim i na sve
gradove Judine, i evo su danas pusti i nema nikoga da živi u
njima, **3** Za zloæu njihovu koju èiniše da bi me gnjevili hodeæi
da kade i služe drugim bogovima, kojih ne znaše ni oni ni vi ni
oci vaši. **4** I slah k vama sve sluge svoje proroke zarana jednako
govoreæi: ne èinite toga gada, na koji mrzim. **5** Ali ne poslušaše
niti prignuše uha svojega da se vrate od zloæe svoje, da ne
kade drugim bogovima. **6** Zato se izli jarost moja i gnjev moj, i
razgorje se u gradovima Judinijem i po ulicama Jerusalimskim,
te postaše razvaline i pustoš, kao što se vidi danas. **7** A sada
ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Bog Izrailjev: zašto sami

sebi èinite tako veliko zlo da istrijebite iz Jude ljude i žene, djecu
i koja sisaju, da ne ostane u vas ostatka, **8** Gnjeveæi me djelima
ruku svojih, kadeæi drugim bogovima u zemlji Misirskoj, u koju
doðoste da se stanite da biste se istrijebili i postali kletva i rug u
svijeh naroda na zemlji. **9** Jeste li zaboravili zla otaca svojih i
zla careva Judinijeh i zla žena njihovijeh, i svoja zla i zla žena
svojih, koja èiniše u zemlji Judinoj i po ulicama Jerusalimskim?
10 Ne pokoriše se do danas niti se pobojaše, niti hodiše po mom
zakonu i uredbama mojim, koje stavih pred vas i pred oce vaše.
11 Zato ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: evo, ja
æu vam obratiti lice svoje na zlo, da istrijebim sve Judejce. **12**
I uzeæu ostatak Judin, koji okrenu lice svoje da ide u zemlju
Misirsku da se ondje stani, i izginuæe svi; u zemlji æe Misirskoj
pasti i izginuti od maèa i od gladi, malo i veliko, izginuæe od
maèa i od gladi, i biæe uklin i èudo i prokletstvo i rug. **13** I
pohodiæu one koji nastavaju u zemlji Misirskoj, kao što sam
pohodio Jerusalim, maèem, glaðu i pomorom; **14** I nijedan od
ostatka Judina, što otidoše u zemlju Misirsku da se ondje stane,
neæe uteæi niti se izbaviti da se vrate u zemlju Judinu, u koju se
žele vratiti da se nasele; jer se neæe vratiti, osim koji pobjegnu.
15 Tada odgovoriše Jeremiji svi ljudi koji znaðahu da žene njihove
kade drugim bogovima, i sve žene, kojih stajaše ondje velik zbor,
i sav narod što življaše u zemlji Misirskoj, u Patrosu, govoreæi:
16 Što nam kaza u ime Gospodnje, neæemo te poslušati; **17**
Nego æemo èiniti sve što je izašlo iz naših usta kadeæi carici
nebeskoj i ljevajuæi joj naljeve, kao što smo èinili mi i oci naši,
carevi naši i knezovi naši po gradovima Judinijem i po ulicama
Jerusalimskim, jer bijasmo siti hljeba i bijaše nam dobro i zla ne
viðasmo. **18** A otkad prestasmo kaditi carici nebeskoj i ljevati joj

naljeve, ništa nemamo i ginemo od maèa i od gladi. **19** I kad
kadimo carici nebeskoj i ljevamo joj naljeve, eda li joj bez glavara
svojih peèemo kolaèe služeæi joj i ljevamo joj naljeve? **20** Tada
reèe Jeremija svemu narodu, ljudima i ženama, i svemu narodu,
koji mu onako odgovoriše, govoreæi: **21** Eda li se ne opomenu
Gospod kada, kojim kadiste u gradovima Judinijem i po ulicama
Jerusalimskim vi i oci vaši, carevi vaši i knezovi vaši i narod
zemaljski? i ne dođe li mu u srce? **22** I ne može Gospod više
podnositi zloæe djela vaših i gadova koje èiniste, te zemlja vaša
posta pustoš i èudo i prokletstvo, da niko ne živi u njoj, kako se
vidi danas. **23** Zato što kadiste i što griješiste Gospodu i ne
slušaste glasa Gospodnjega, i po zakonu njegovu i uredbama
njegovijem i svjedoèanstvima njegovijem ne hodiste, zato vas
zadesi ovo zlo, kako se vidi danas. **24** Još reèe Jeremija svemu
narodu i svijem ženama: èujte rijeè Gospodnju, svi Judejci, koji
ste u zemlji Misirskoj. **25** Ovako veli Gospod nad vojskama
Bog Izrailjev govoreæi: vi i žene vaše rekoste ustima svojim i
rukama svojim izvršiste govoreæi: izvršivaæemo zavjete svoje
što zavjetovasmo kadeæi carici nebeskoj i ljevajuæi joj naljeve.
Doista ispuniste zavjete svoje i izvršiste. **26** Zato èujte Judejci
rijeè Gospodnju, svi Judejci koji stanujete u zemlji Misirskoj:
evo, ja se zaklinjem velikim imenom svojim, veli Gospod, da se
ime moje neæe više izricati ustima nijednoga Judejca u svoj
zemlji Misirskoj da bi rekao: tako da je živ Gospod Gospod! **27**
Evo, ja æu paziti na njih zla radi, ne dobra radi, i Judejci koji
su u zemlji Misirskoj svi æe ginuti od maèa i od gladi, dokle
ih ne bude nijednoga. **28** A koji uteku od maèa, vratiæe se iz
zemlje Misirske u zemlju Judinu, malo njih, jer sav ostatak Judin,
što otidoše u zemlju Misirsku da se ondje nastane, poznaæe

èija æe se rijeè navršiti, moja ili njihova. **29** A ovo da vam
je znak, govori Gospod, da æu vas pohoditi na tom mjestu
da znate da æe se doista ispuniti rijeèi moje vama na zlo;
30 Ovako veli Gospod: evo, ja æu dati Faraona Vafrija cara
Misirskoga u ruke neprijateljima njegovijem i u ruke onijem koji
traže dušu njegovu, kao što sam dao Sedekiju cara Judina u
ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom, neprijatelju njegovu i
koji tražaše dušu njegovu.

45 Rijeè koju reèe Jeremija prorok Varuhu sinu Nirijinu, kad
pisaše ove rijeèi u knjigu iz usta Jeremijinijeh, èetvrte godine
Joakima sina Josijina, govoreæi: **2** Ovako veli Gospod Bog
Izrailjev za tebe, Varuše: **3** Rekao si: teško meni! jer Gospod
dodade mi žalost na tugu; iznemogoh uzdišuæi, i mira ne
nalazim. **4** Reci mu ovo: ovako veli Gospod: evo, što sam
sagradio ja razgrađujem, i što sam posadio iskorenjavam po
svoj toj zemlji. **5** A ti li æeš tražiti sebi velike stvari? Ne traži; jer
evo, ja æu pustiti zlo na svako tijelo, govori Gospod; ali æu tebi
dati dušu tvoju mjesto plijena u svijem mjestima, kuda otideš.

46 Rijeè Gospodnja koja dođe Jeremiji proroku za narode: **2**
Za Misirce, za vojsku Faraona Nehaona cara Misirskoga, koja
bijaše na reci Efratu kod Harkemisa, i razbi je Navuhodonosor
car Vavilonski èetvrte godine Joakima sina Josijina cara Judina.
3 Pripravite štite i štitiæe, i idite u boj; **4** Prežite konje, i pojašite,
konjici; postavite se sa šljemovima; utrite koplja, oblaèite se u
oklope. **5** Zašto ih vidim gdje se poplašiše, vraæaju se natrag,
junaci njihovi polomiše se i bježe bez obzira? Strah je otsvuda,
govori Gospod. **6** Da ne uteèe laki, niti se izbavi jaki; da se na
sjeveru na brijegu rijeke Efrata spotaknu i padnu. **7** Ko je to što
se diže kao potok, i vode mu se kolebaju kao rijeke? **8** Misir

se diže kao potok i njegove se vode kolebaju kao rijeke; i veli:
idem, pokriæu zemlju, zatræu grad i one koji žive u njemu. **9**
Izlazite, konji, bjesnite, kola; i neka izađu junaci, Husi i Fudi,
koji nose štitove, i Ludeji, koji nose i natežu luk. **10** Jer je ovaj
dan Gospodu Gospodu nad vojskama dan osvete, da se osveti
neprijateljima svojim; maè æe ih proždrijeti i nasitiæe se i opiæe
se krvlju njihovom; jer æe biti žrtva Gospoda Gospoda nad
vojskama u zemlji sjevernoj na rijeci Efratu. **11** Izidi u Galad
i uzmi balsama, djevojko kæeri Misirska; zaludu su ti mnogi
lijekovi, neæeš se izlijeèiti. **12** Narodi èuše sramotu tvoju, i vike
tvoje puna je zemlja, jer se spotièu junak o junaka, te obojica
padaju. **13** Rijeè koju reèe Gospod Jeremiji proroku o dolasku
Navuhodonosora cara Vavilonskoga da potre zemlju Misirsku:
14 Javite u Misiru, i oglasite u Migdolu, oglasite i u Nofu i u
Tafnesu, i recite: stani i pripravi se, jer maè proždrije što je
oko tebe. **15** Zašto se povaljaše junaci tvoji? Ne stoje, jer ih
Gospod obara. **16** Èini, te se mnogi spotièu i padaju jedan na
drugoga, i govore: ustani da se vratimo k narodu svojemu i
na postojbinu svoju ispred maèa nasilnikova. **17** Vièu ondje:
Faraon car Misirski propade, proðe mu rok. **18** Tako da sam
ja živ, govori car, kojemu je ime Gospod nad vojskama; kao
Tavor među gorama i kao Karmil na moru doæi æe. **19** Spremi
što ti treba da se seliš, stanovnice, kæeri Misirska; jer æe Nof
opustjeti i spaliæe se da neæe niko živjeti u njemu. **20** Misir
je lijepa junica; ali pogibao ide, ide sa sjevera. **21** I najamnici
su njegovi usred njega kao teoci ugojeni, ali se i oni obrnuše i
pobjegoše, ne ostaše, jer doðe na njih dan nesreæe njihove,
vrijeme pohođenja njihova. **22** Glas æe njihov iæi kao zmijinji,
jer oni idu s vojskom i doæi æe sa sjekirama na nj kao oni koji

sijeku drva. **23** I oni æe posjeæi šumu njegovu, govori Gospod,
ako joj i nema mjere, jer ih je više nego skakavaca i nema im
broja. **24** Posrami se kæi Misirska, predana je u ruke narodu
sjevernom. **25** Govori Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: evo,
ja æu pohoditi ljudstvo u Noji, i Faraona i Misir i bogove njegove
i careve njegove, Faraona i sve koji se uzdaju u nj. **26** I daæu ih
u ruke onima koji traže dušu njihovu, u ruke Navuhodonosoru
caru Vavilonskom i u ruke slugama njegovijem; a poslije æe biti
naseljen kao prije, govori Gospod. **27** A ti se ne boj, slugo moj
Jakove, i ne plaši se, Izrailju, jer evo ja æu te izbaviti iz daljne
zemlje i sjeme tvoje iz zemlje ropstva njegova; i Jakov æe se
vratiti i poèivaæe, i biæe miran i niko ga neæe plašiti. **28** Ti se
ne boj, slugo moj Jakove, govori Gospod, jer sam ja s tobom; jer
æu uèiniti kraj svijem narodima, u koje te prognah, ali tebi neæu
uèiniti kraja, nego æu te pokarati s mjerom, a neæu te ostaviti
sasvijem bez kara.

47 Rijeè Gospodnja koja dođe Jeremiji proroku za Filisteje
prije nego Faraon osvoji Gazu. **2** Ovako veli Gospod: evo, voda
dolazi sa sjevera, i biæe kao potok koji se razljeva, i potopiæe
zemlju i što je u njoj, grad i one koji žive u njemu; i ljudi æe
vikati, i ridaæe svi stanovnici zemaljski. **3** Od topota kopita jakih
konja njegovijeh, od tutnjave kola njegovijeh, i praske toèkova
njegovijeh, neæe se obazreti ocevi na sinove, jer æe im ruke
klonuti, **4** Od onoga dana koji æe doæi da istrijebi sve Filisteje i
da zatre Tir i Sidon i sve ostale pomoænike, jer æe Gospod
istrijebiti Filisteje, ostatak ostrva Kaftora. **5** Oæelaviæe Gaza,
propašæe Askalon i ostatak doline njihove; dokle æeš se rezati?
6 Jaoh, maèu Gospodnji, kad æeš se smiriti? vrati se u korice

svoje, stani i smiri se. 7 Ali kako bi se smirio? jer mu Gospod
dade zapovijest na Askalon i na primorje; onamo ga odredi.

48 Za Moava ovako govori Gospod nad vojskama Bog Izrailjev:
teško Nevonu! jer æe se opustošiti; Kirijatajim æe se posramiti i
uzeti; Mizgav æe se posramiti i prepasti. 2 Neæe se više hvaliti
Moav Esevonom; jer mu zlo misle: hodite da ga istrijebimo da
nije više narod. I ti, Madmene, opustjeæeš; maè æe te goniti. 3
Èuje se vika iz Oronajima, pustošenje i satiranje veliko. 4 Moav
se satr; stoji vika djece njegove. 5 Jer æe se putem Luitskim
dizati plaè bez prestanka; i kako se slazi u Oronajim, neprijatelji
æe èuti strašnu viku: 6 Bježite, izbavite duše svoje, i budite kao
vrijes u pustinji. 7 Jer što se uzdaš u svoja djela i u blago svoje,
zato æeš se i ti uzeti, i Hamos æe otiæi u ropstvo, sveštenici
njegovi i knezovi njegovi skupa. 8 I doæi æe zatiraè u svaki grad,
neæe se saèuvati ni jedan grad; dolina æe propasti i ravnica æe
se opustošiti, jer Gospod reèe. 9 Podajte krila Moavu, neka brzo
odleti; jer æe gradovi njegovi opustjeti da neæe niko živjeti u
njima. 10 Proklet bio ko nemarno radi djelo Gospodnje, i proklet
ko usteže maè svoj od krvi! 11 Moav je bio u miru od djetinjstva
svojega i poèivao na droždini svojoj, niti se pretakao iz suda u
sud, niti je u ropstvo išao; zato mu osta kus njegov, i miris se
njegov nije promijenio. 12 Zato, evo, idu dani, govori Gospod, da
mu pošljem premetaèe, koji æe ga premetnuti, i sudove njegove
isprazniti i mjehove njegove pokidati. 13 I Moav æe se osramotiti
s Hamosa, kao što se osramotio dom Izrailjev s Vetilja, gada
svojega. 14 Kako govorite: jaki smo i junaci u boju? 15 Moav æe
se opustošiti i gradovi æe njegovi propasti, i najbolji mladiæi
njegovi siæi æe na zaklanje, govori car, kojemu je ime Gospod
nad vojskama. 16 Blizu je pogibao Moavova, i zlo njegovo vrlo

hiti. **17** Žalite ga svi koji ste oko njega, i koji god znate za ime
njegovo, recite: kako se slomi jaki štap, slavna palica? **18** Siđi
sa slave svoje, i sjedi na mjesto zasušeno, kæeri, koja živiš
u Devonu; jer æe zatiraè Moavov doæi na tebe i raskopaæe
gradove tvoje. **19** Stani na putu, i pogledaj, koja živiš u Aroiru,
upitaj onoga koji bježi i onu koja gleda da se izbavi, reci: što bi?
20 Posrami se Moav; jer se razbi; ridajte i vièite; javite u Arnon da
se Moav opustoši. **21** Jer sud dođe na zemlju ravnu, na Olon i
na Jasu i Mifat, **22** I na Devon i na Nevon i na Vet-Devlatajim, **23**
I na Kirijatajim i na Vet-Gamul i na Vet-Meon, **24** I na Keriot i na
Vosoru, i na sve gradove zemlje Moavske, koji su daleko i koji su
blizu. **25** Odbijen je rog Moavu, i mišica se njegova slomi, govori
Gospod. **26** Opojte ga, jer se podigao na Gospoda; neka se valja
Moav u bljuvotini svojoj, i bude i on potsmijeh. **27** Jer nije li tebi
Izrailj bio potsmijeh? je li se zatekao među lupežima, te kad god
govoriš o njemu poskakuješ? **28** Ostavite gradove i naselite se u
stijeni, stanovnici Moavski, i budite kao golubica koja se gnijezdi
u kraju i rasjelini. **29** Èusmo ponos Moavov da je veoma ponosit,
oholost njegovu i ponos, razmetanje njegovo i obijest njegovu.
30 Znam ja, govori Gospod, obijest njegovu; ali neæe biti tako;
laži njegove neæe uèiniti ništa. **31** Zato æu ridati za Moavom,
vikati za svijem Moavom, uzdisaæe se za onima u Kir-Eresu.
32 Više nego za Jazirom plakaæu za tobom, lozo Sivamska;
odvode tvoje priđoše more, dopriješe do mora Jazirskoga;
zatiraè napade na ljetinu tvoju i na berbu tvoju. **33** I radost i
veselje otide s rodnoga polja, iz zemlje Moavske, i uèinih te
nesta u kacama vina; niko neæe gaziti pjevajuæi; pjesma neæe
se više pjevati. **34** Od vike Esevonske, koja doprije do Eleale,
podigoše viku do Jase, od Sigora do Oronajima, kao junica od tri

godine, jer æe i voda Nimrimskih nestati. **35** I uèiniæu, govori
Gospod, da ne bude Moavu èovjeka koji bi prinosio žrtvu na
visini i kadio bogovima svojim. **36** Zato æe srce moje pištati
za Moavom kao svirala, i srce æe moje pištati kao svirala za
ljudima u Kir-Eresu, jer æe mu sva teèevina propasti. **37** Jer æe
sve glave biti æelave i sve brade obrijane, i sve ruke izrezane,
i oko bedara kostrijet. **38** Na svijem krovovima Moavovijem i
po ulicama njegovijem biæe sam plaè, jer æu razbiti Moava
kao sud na kom nema miline, govori Gospod. **39** Ridajte: kako
je satrven! kako Moav obrnu pleæi sramotan? i posta Moav
potsmijeh i strahota svjema koji su oko njega. **40** Jer ovako
govori Gospod: evo, kao orao doletjeæe i raširiæe krila svoja
nad Moavom. **41** Kerijot je pokoren i tvrda se mjesta zauzeše, i
srca æe u junaka Moavovijeh biti u onaj dan kao srce u žene
koja se poraða. **42** I Moav æe se istrijebiti da ne bude narod, jer
se podiže na Gospoda. **43** Strah i jama i zamka oko tebe je,
stanovnièe Moavski, govori Gospod. **44** Ko uteèe od straha,
pašæe u jamu, a ko izljeze iz jame, uhvatiæe se u zamku;
jer æu pustiti na njega, na Moava, godinu pohoðenja njihova,
govori Gospod. **45** U sjenu Esevonskom ustaviše se koji bježahu
od sile; ali æe oganj izaæi iz Esevona i plamen isred Siona, i
opaliæe kraj Moavu i tjeme nemirnicima. **46** Teško tebi, Moave,
propade narod Hamosov, jer sinove tvoje zarobiše, i kæeri
tvoje odvedoše u ropstvo. **47** Ali æu povratiti roblje Moavovo u
pošljednje vrijeme, govori Gospod. Dovde je sud Moavu.

49 Za sinove Amonove: ovako veli Gospod: zar Izrailj nema
sinova? zar nema našljednika? zašto Malhom naslijedi zemlju
Gadovu? i zašto se narod njegov naseli u njegovijem gradovima?
2 Zato evo idu dani, govori Gospod, kad æu uèiniti da se èuje

vika ubojna u Ravi sinova Amonovijeh, i ona da bude gomila
razvalina, i sela njezina popaljena ognjem; i Izrailj æe obladati
onima koji bjehu njim obladali, govori Gospod. **3** Ridaj Esevone,
jer je Gaj opustošen; vièite sela Ravska; pripašite oko sebe
kostrijet, narièite i trèite oko plotova; jer æe Malhom otiæi u
ropstvo, sveštenici njegovi i knezovi njegovi skupa. **4** Što se
hvališ dolinama? Rastopila se dolina tvoja, kæeri odmetnico!
koja se uzdaš u blago svoje: ko bi udario na me? **5** Evo ja æu
pustiti na te strah otsvuda unaokolo, govori Gospod Gospod nad
vojskama, i raspršaæete se svi, i neæe biti nikoga da sakupi
bježan. **6** Ali æu poslije povratiti roblje sinova Amonovijeh,
govori Gospod. **7** Za Edoma, ovako veli Gospod nad vojskama:
zar nema više mudrosti u Temanu? nesta li svjeta razumnima?
išèilje li mudrost njihova? **8** Bježite, obratite pleæi, zavrite se
duboko, stanovnici Dedanski, jer æu pustiti na Isava pogibao
njegovu u vrijeme kad æu ga pohoditi. **9** Da ti doðu beraèi, ne bi
li ti ostavili pabiraka? da doðu lupeži noæu, ne bi li odnijeli koliko
im je dosta? **10** Ali ja ogoluznih Isava, otkrih potaje njegove
da se ne može sakriti; propade sjeme njegovo, braæa njegova
i susjedi njegovi, niko ne osta. **11** Ostavi sirote svoje, ja æu
im život saèuvati, i udovice tvoje neka se uzdaju u me. **12** Jer
ovako veli Gospod: evo, koji ne bi trebalo da piju iz èaše, doista
æe piti; a ti li æeš ostati bez kara? neæeš ostati bez kara, nego
æeš zacijelo piti. **13** Jer sobom se zaklinjem, govori Gospod, da
æe Vosora biti pustoš, rug, èudo i prokletstvo, i svi æe gradovi
njezini biti pustinja vjeèna. **14** Èuh glas od Gospoda, i glasnik bi
poslan k narodima da reèe: skupite se i idite na nju, i dignite se
u boj. **15** Jer gle, uèiniæu te da budeš mali među narodima i
prezren među ljudima. **16** Obijest tvoja i ponositost srca tvojega

prevari tebe, koji živiš u rasjelinama kamenijem i držiš se visokih
humova; da naèiniš sebi gnijezdo visoko kao orao, i odande æu
te svaliti, govori Gospod. **17** I zemlja æe Edomska biti pustinja,
ko proðe mimo nju, svak æe se èuditi i zviždati radi svijeh rana
njezinijeh. **18** Kao kad se zatr Sodom i Gomor i susjedstvo
njihovo, veli Gospod, neæe se naseliti ondje niko niti æe se
baviti ondje sin èovjeèji. **19** Gle, kao lav izaæi æe podižuæi
se više nego Jordan na stan silnoga; ali æu ga brzo otjerati
iz te zemlje, i postaviæu nad njom onoga ko je izabran; jer
ko je kao ja? i ko æe se preti sa mnom? i koji æe mi pastir
odoljeti? **20** Zato èujte namjeru Gospodnju što je naumio za
Edomce i misli njegove što je smislio za stanovnike Temanske:
zaista najmanji iz stada razvlaèiæe ih, zaista æe opustjeti stan
s njima. **21** Od praske padanja njihova zemlja æe se tresti, i
vika æe se njihova èuti na Crvenom Moru. **22** Gle, doæi æe i
doletjeæe kao orao i raširiæe krila svoja nad Vosorom, i biæe
srce u junaka Edomskih kao srce u žene koja se poraða. **23** Za
Damasak. Posrami se Emat i Arfad, jer èu zle glase; rastopiše
se, strah je na moru, ne može se umiriti. **24** Damasak klonu,
obrati se da bježi, drhat ga poduze, tuga i bolovi osvojiše ga kao
porodilju. **25** Kako se ne ostavi slavni grad? grad radosti moje?
26 Zato æe popadati mladiæi njegovi na ulicama njegovijem, i
svi æe vojnici njegovi izginuti u onaj dan, govori Gospod nad
vojskama. **27** I raspaliæu oganj u zidovima Damaštanskim,
i proždrijeæe dvore Ven-Adadove. **28** Za Kidar i za carstva
Asorska, koja razbi Navuhodonosor car Vavilonski, ovako veli
Gospod: ustanite, idite na Kidar, i zatrite sinove istoène. **29**
Uzeæe im šatore i stada, zavjese njihove i sudove njihove i
kamile njihove oteæe, i vikaæe na njih strašno otsvuda. **30**

Bježite, selite se daleko, zavrite se duboko, stanovnici Asorski,
govori Gospod, jer je Navuhodonosor car Vavilonski namjerio
namjeru protiv vas, i smislio misao protiv vas. **31** Ustanite, idite k
narodu mirnome, koji živi bez straha, govori Gospod, koji nema
vrata ni prijevornica, žive sami. **32** I kamile æe njihove biti plijen,
i mnoštvo stoke njihove grabež, i rasijaæu ih u sve vjetrove,
one što se s kraja strigu; i dovešæu pogibao na njih sa svijeh
strana, govori Gospod. **33** I Asor æe biti stan zmajevski, pustinja
dovijeka: niko se neæe ondje naseliti, niti æe se baviti u njemu
sin èovjeèji. **34** Rijeè Gospodnja koja dođe Jeremiji proroku za
Elam, u poèetku carovanja Sedekije cara Judina, govoreæi: **35**
Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, ja æu slomiti luk Elamu,
glavnu silu njegovu; **36** I dovešæu na Elam èetiri vjetra s èetiri
kraja nebesa, i u sve te vjetrove rasijaæu ih, tako da neæe biti
naroda kuda neæe otiæi prognanici Elamski. **37** I uplašiæu
Elamce pred neprijateljima njihovijem, i pred onima koji traže
dušu njihovu; i pustiæu zlo na njih, žestinu gnjeva svojega,
govori Gospod, i pustiæu za njima maè dokle ih ne zatrem. **38** I
namjestiæu prijesto svoj u Elamu, i istrijebiæu odande cara i
knezove, govori Gospod. **39** Ali u pošljednje vrijeme povratiæu
roblje Elamsko, govori Gospod.

50 Rijeè koju reèe Gospod za Vavilon i za zemlju Haldejsku
preko Jeremije proroka. **2** Javite narodima i razglasite, podignite
zastavu, razglasite, ne tajite, recite: uze se Vavilon, posrami se
Vil, razbi se Merodah; posramiše se idoli njegovi, razbiše se
gadni bogovi njegovi. **3** Jer se narod podiže na nj sa sjevera,
koji æe mu zemlju opustiti, da neæe biti nikoga da živi u njoj;
i ljudi i stoka pobjeæi æe i otiæi. **4** U te dane i u to vrijeme,
govori Gospod, doæi æe sinovi Izrailjevi i sinovi Judini zajedno,

iæi æe plaèuæi i tražiæe Gospoda Boga svojega. **5** Pitaæe
za put u Sion, i obrativši se onamo reæi æe: hodite, sjedinimo
se s Gospodom zavjetom vjeènijem, koji se ne zaboravlja. **6**
Narod je moj stado izgubljeno; pastiri njegovi zavedoše ga, te
luta po gorama, ide s brda na humove, zaboravivši stan svoj. **7**
Ko ih nađe, proždiraše ih, i neprijatelji njihovi govoriše: neæemo
biti krivi, jer zgriješiše Gospodu, stanu pravde, Gospodu, nadu
otaca njihovijeh. **8** Bježite iz Vavilona i izidite iz zemlje Haldejske
i budite kao ovnovi pred stadom. **9** Jer, evo, ja æu podignuti
i dovešæu na Vavilon zbor velikih naroda iz zemlje sjeverne,
koji æe se uvrstati da se biju s njim, i uzeæe ga; strijele su im
kao u dobra junaka, ne vraæaju se prazne. **10** I zemlja æe se
Haldejska oplijeniti, svi koji æe je plijeniti nasitiæe se, govori
Gospod. **11** Jer se veseliste, jer se radovaste plijeneæi moje
našljedstvo; jer bješnjeste kao junica na travi i rzaste kao jaki
konji. **12** Mati se vaša osramoti vrlo, roditeljka vaša postidje
se; evo biæe pošljednja među narodima, pustinja, zemlja suha
i pustoš. **13** Od gnjeva Gospodnjega neæe se u njoj živjeti,
nego æe sva opustjeti; ko god proođe mimo Vavilon, èudiæe
se i zviždaæe radi svijeh rana njegovijeh. **14** Postavite se oko
Vavilona svi koji natežete luk, strijeljajte ga, ne žalite strijela;
jer je sagriješio Gospodu. **15** Vièite na nj unaokolo; pruža
ruku; temelji mu padoše, zidovi su mu razvaljeni; jer je osveta
Gospodnja; osvetite mu se; kako je èinio, onako mu uèinite. **16**
Istrijebite iz Vavilona sijaèa i onoga koji maše srpom o žetvi; od
maèa nasilnikova neka se vrati svaki svome narodu, i svaki u
svoju zemlju neka bježi. **17** Izrailj je stado razagnano, lavovi ga
rasplašiše; najprije ga jede car Asirski, a poslije mu kosti izlomi
Navuhodonosor car Vavilonski. **18** Zato ovako veli Gospod nad

vojskama, Bog Izrailjev: evo, ja æu pohoditi cara Vavilonskoga
i zemlju njegovu, kao što sam pohodio cara Asirskoga. **19** I
povratiæu Izrailja u torove njegove, i pašæe po Karmilu i Vasanu;
i po gori Jefremovoj i Galadu sitiæe se duša njegova. **20** U one
dane i u ono vrijeme, govori Gospod, tražiæe se bezakonje
Izrailjevo, ali ga neæe biti; i grijesi Judini, ali se neæe naæi, jer
æu oprostiti onima koje ostavim. **21** Izidi na zemlju Meratajimsku
i na stanovnike Fekodske; zatri i istrijebi iza njih, govori Gospod,
i uèini sve kako ti zapovjedim. **22** Vika je ubojna u zemlji i polom
velik. **23** Kako se slomi i skrši malj cijele zemlje? kako Vavilon
posta èudo među narodima? **24** Ja ti metnuh zamku, Vavilone, i
ti se uhvati ne doznavši, našao si se i uhvatio si se, jer si se
zaratio s Gospodom. **25** Gospod otvori riznicu svoju i izvadi
oružje gnjeva svojega; jer je to djelo Gospoda Gospoda nad
vojskama u zemlji Haldejskoj. **26** Hodite na nju s kraja zemlje,
otvorite žitnice njezine; gazite je kao stogove, i potrite je da ne
ostane od nje ostatka. **27** Pokoljite maèem sve teoce njezine,
neka siðu na zaklanje; teško njima! jer doðe dan njihov, vrijeme
pohoðenja njihova. **28** Èuje se glas onijeh koji bježe i koji utekoše
iz zemlje Vavilonske da jave u Sionu osvetu Gospoda Boga
našega, osvetu dvora njegova. **29** Sazovite na Vavilon mnoštvo;
svi koji natežete luk, stanite u oko prema njemu unaokolo da
ne uteèe nijedan, platite mu po djelima njegovijem; kako je
èinio, onako mu uèinite, jer se je suprot Gospodu uznosio,
suprot svecu Izrailjevu. **30** Zato æe mladiæi njegovi pasti po
ulicama njegovijem, i svi æe vojnici njegovi izginuti u onaj dan,
govori Gospod. **31** Evo mene na tebe, ponositi, govori Gospod
Gospod nad vojskama, jer doðe dan tvoj, vrijeme da te pohodim.
32 Ponositi æe se spotaæi i pasti, i neæe biti nikoga da ga

podigne; i raspaliæu oganj u gradovima njegovijem, i spaliæe
svu okolinu njegovu. **33** Ovako veli Gospod nad vojskama:
sila se èini sinovima Izrailjevim i sinovima Judinijem; koji ih
zarobiše, drže ih, neæe da ih puste. **34** Izbavitelj je njihov silan,
ime mu je Gospod nad vojskama, on æe doista braniti stvar
njihovu da umiri zemlju i smete stanovnike Vavilonske. **35** Maè
na Haldejce, govori Gospod, i na stanovnike Vavilonske i na
knezove njegove i na mudarce njegove. **36** Maè na laže njegove,
i poludjeæe; maè na junake njegove, i prepašæe se. **37** Maè na
konje njegove, i na kola njegova i na svu mješavinu što je usred
njega, i postaæe kao žene; maè na blago njegovo, i razgrabiæe
se. **38** Suša na vode njegove, i usahnuæe, jer je zemlja idolska,
i oko lažnijeh bogova luduju. **39** Zato æe se ondje nastaniti divlje
zvijeri i buljine, i sove æe ondje stanovati; i neæe se naseliti
dovijeka i neæe se u njoj živjeti nigda. **40** Kao kad Gospod zatr
Sodom i Gomor i susjedstvo njihovo, govori Gospod, neæe se
niko ondje naseliti, niti æe se baviti u njoj sin èovjeèji. **41** Evo,
narod æe doæi sa sjevera, velik narod, i carevi silni podignuæe
se od krajeva zemaljskih. **42** Luk i koplje nosiæe, žestoki æe biti,
niti æe žaliti; glas æe im kao more buèati i jahaæe na konjma,
spremni kao junaci za boj, na tebe, kæeri Vavilonska. **43** Car
Vavilonski kad èuje glas o njima, klonuæe mu ruke, tuga æe
ga spopasti i bolovi kao porodilju. **44** Gle, kao lav izaæi æe
podižuæi se više nego Jordan na stan silnoga; ali æu ga brzo
otjerati iz te zemlje, i postaviæu nad njom onoga ko je izabran;
jer ko je kao ja? i ko æe se preti sa mnom? i koji æe mi pastir
odoljeti? **45** Zato èujte namjeru Gospodnju što je naumio za
Vavilon, i misli njegove što je smislio za zemlju Haldejsku; zaista
najmanji iz stada razvlaèiæe ih, zaista æe opustiti stan s njima.

46 Od praske kad se uzme Vavilon potrešæe se zemlja, i vika
æe se èuti po narodima.

51 Ovako govori Gospod: evo, ja æu podignuti na Vavilon i na
one koji žive usred onijeh koji ustaju na me vjetar koji mori. **2**
Poslaæu na Vavilon vijaèe koji æe ga razvijati i zemlju njegovu
isprazniti, jer æe ga opkoliti sa svijeh strana u dan nevolje
njegove. **3** Strijelac neka nateže luk na strijelca i na onoga koji
se ponosi svojim oklopom; i ne žalite mladiæa njegovijeh, potrite
mu svu vojsku, **4** Neka padnu pobijeni u zemlji Haldejskoj i
izbodeni na ulicama njegovijem. **5** Jer nije ostavio Izrailja i Jude
Bog njihov, Gospod nad vojskama, ako i jest zemlja njihova
puna krivice svecu Izrailjevu. **6** Bježite iz Vavilona i izbavite
svaki dušu svoju da se ne istrijebite u bezakonju njegovu, jer je
vrijeme osvete Gospodnje, plaæa mu što je zaslužio. **7** Vavilon
bijaše zlatna èaša u ruci Gospodnjoj, kojom opoji svu zemlju;
vina njegova piše narodi, zato poludješe narodi. **8** Ujedanput
pade Vavilon i razbi se; ridajte za njim; donesite balsama za
rane njegove, ne bi li se iscijelio. **9** Lijeèismo Vavilon, ali se
ne iscijeli; ostavite ga, i da idemo svaki u svoju zemlju; jer do
neba dopire sud njegov i diže se do oblaka. **10** Gospod je iznio
pravdu našu; hodite, da pripovijedamo na Sionu djelo Gospoda
Boga svojega. **11** Èistite strijele, uzmite štitove; Gospod podiže
duh careva Midskih, jer je Vavilonu namislio da ga zatre; jer
je osveta Gospodnja, osveta crkve njegove. **12** Na zidovima
Vavilonskim podignite zastavu, utvrdite stražu, postavite stražare,
namjestite zasjede; jer je Gospod namislio, i uèiniæe što je
rekao za stanovnike Vavilonske. **13** O ti, što stanuješ kraj vode
velike i imaš mnogo blaga! dođe kraj tvoj i svršetak lakomstvu
tvojemu. **14** Gospod nad vojskama zakle se sobom: napuniæu

te ljudima kao skakavcima, i oni æe ti pjevati pjesmu. **15** On je
stvorio zemlju silom svojom, utvrdio vasiljenu mudrošæu svojom,
i razumom svojim razapeo nebesa. **16** Kad pusti glas svoj,
buèe vode na nebesima, podiže paru s krajeva zemaljskih, i
pušta munje s daždem, i izvodi vjetar iz staja njegovijeh. **17**
Svaki èovjek posta bezuman od znanja, svaki se zlatar osramoti
likom rezanijem; jer su laž likovi njegovi liveni i nema duha u
njima. **18** Taština su, djelo prijevarno; kad ih pohodim poginuæe.
19 Nije taki dio Jakovljev; jer je on tvorac svemu i on je dio
našljedstva njegova; ime mu je Gospod nad vojskama. **20** Ti si
mi bio malj, oružje ubojno, i tobom satrh narode i tobom rasuh
carstva. **21** I tobom satrh konja i jahaèa njegova; i tobom satrh
kola i koji sjeðahu na njima. **22** I tobom satrh èovjeka i ženu,
i satrh tobom starca i dijete, i satrh tobom momka i djevojku.
23 I tobom satrh pastira i stado njegovo, i tobom satrh oraèa i
volove njegove ujarmljene, i satrh tobom knezove i vlastelje.
24 I platiæu Vavilonu i svijem stanovnicima Haldejskim za sve
zlo koje uèiniše Sionu, na vaše oèi, govori Gospod. **25** Evo
mene na tebe, goro, koja zatireš, govori Gospod, koja zatireš
svu zemlju, i zamahnuæu rukom svojom na te i svaliæu te sa
stijena, i naèiniæu od tebe goru izgorjelu. **26** I neæe uzeti od
tebe kamena za ugao ni kamena za temelj, jer æeš biti pustoš
vjeèna, govori Gospod. **27** Podignite zastavu u zemlji, zatrubite
u trube među narodima, pripravite narode na nj, sazovite na nj
carstvo Araratsko, Minijsko i Ashanansko; postavite vojvodu
suprot njemu, dovedite konje kao skakavce bodljikaste. **28**
Pripravite narode suprot njemu, careve Midske i vojvode njihove
i sve vlastele njihove i svu zemlju države njihove. **29** I zemlja æe
se zatresti i uzmuèiti, jer æe se misao Gospodnja izvršiti na

Vavilonu da obrati zemlju Vavilonsku u pustinju da niko ne živi
u njoj. **30** Prestaše vojevati junaci Vavilonski, stoje u gradu,
nesta sile njihove, postaše kao žene, izgorješe stanovi njihovi,
prijevornice njihove polomiše se. **31** Glasnik æe sretati glasnika,
i poslanik æe sretati poslanika da jave caru Vavilonskom da
mu je uzet grad sa svijeh krajeva, **32** I da se brodovi uzeše
i jezera izgorješe ognjem i vojnici se prepali. **33** Jer ovako
veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: kæi je Vavilonska
kao gumno; vrijeme je da se nabije, još malo, pa æe doæi
vrijeme da se požnje. **34** Izjede me i potr me Navuhodonosor
car Vavilonski, naèini od mene nepotreban sud, proždrije me
kao zmaj, napuni trbuh svoj milinama mojim, i otjera me. **35**
Nepravda koja se èini meni i mojemu tijelu neka dođe na Vavilon,
reæi æe stanovnica Sionska, i krv moja na stanovnike Haldejske,
govoriæe Jerusalim. **36** Zato ovako veli Gospod: evo, ja æu
raspraviti parbu tvoju i osvetiæu te; i osušiæu more njegovo, i
izvore æu njegove osušiti. **37** I Vavilon æe postati gomila, stan
zmajevski, èudo i potsmijeh, da niko neæe živjeti u njemu. **38**
Rikaæe svi kao lavovi i viti kao laviæi. **39** Kad se ugriju, iznijeæu
im da piju, i opojiæu ih da se razvesele i zaspe vjeènijem snom,
da se ne probude, govori Gospod. **40** Svešæu ih na zaklanje
kao jaganjce, kao ovnove s jarcima. **41** Kako se predobi Sisah
i uze se hvala sve zemlje? kako Vavilon posta èudo među
narodima? **42** More usta na Vavilon, pokri ga mnoštvo vala
njegovijeh. **43** Gradovi njegovi postaše pustoš, zemlja sasušena
i pusta, zemlja gdje niko ne živi, niti prolazi kroz nju sin èovjeèji.
44 I pohodiæu Vila u Vavilonu i izvuæi æu iz usta njegovijeh
što je proždro, i neæe se više stjecati k njemu narodi, i zid æe
Vavilonski pasti. **45** Izidi iz njega, narode moj, i izbavite svaki

svoju dušu od žestokoga gnjeva Gospodnjega. **46** Nemojte da
odmekne srce vaše i da se uplašite od glasa koji æe se èuti u
zemlji; a doæi æe glas jedne godine, a poslije njega drugi glas
druge godine, i nasilje æe biti u zemlji, i gospodar æe ustati
na gospodara. **47** Zato evo idu dani kad æu pohoditi rezane
likove Vavilonske, i sva æe se zemlja njegova posramiti, i svi æe
pobijeni njegovi pasti usred njega. **48** Nebo i zemlja i sve što je
u njima pjevaæe nad Vavilonom, jer æe doæi na nj sa sjevera
zatiraè, govori Gospod. **49** I kao što je Vavilon uèinio da padnu
pobijeni Izrailjevi, tako æe pasti u Vavilonu pobijeni sve zemlje.
50 Koji utekoste od maèa, idite, ne stojte; pominjite Gospoda
izdaleka, i Jerusalim neka vam je u srcu. **51** Posramismo se, što
èusmo rug, stid popade lice naše, što tuđini uðoše u svetinju
doma Gospodnjega. **52** Zato, gle, idu dani, govori Gospod, kad
æu pohoditi rezane likove njegove, i po svoj zemlji njegovoj
jeèaæe ranjenici. **53** Da se Vavilon i na nebo popne, i na visini
da utvrdi silu svoju, doæi æe od mene na nj zatiraèi, govori
Gospod. **54** Èuje se velika vika iz Vavilona, i velik polom iz
zemlje Haldejske. **55** Jer Gospod zatire Vavilon, i ukida u njemu
veliku vrevu; i vali æe njihovi buèati kao velika voda, vika æe
se njihova razlijegati. **56** Jer doðe na nj, na Vavilon, zatiraè,
junaci se njegovi zarobiše, lukovi se njihovi potrše; jer je Gospod
Bog koji plaæa, doista æe platiti. **57** Opojiæu knezove njegove i
mudarce njegove, vojvode njegove i vlastelje njegove i junake
njegove, da æe zaspati vjeènijem snom i neæe se probuditi,
govori car kojemu je ime Gospod nad vojskama. **58** Ovako veli
Gospod nad vojskama: široki zidovi Vavilonski sasvijem æe se
raskopati, i visoka vrata njegova ognjem æe se spaliti, te æe
ljudi biti uzalud radili, i narodi se trudili za oganj. **59** Rijeè što

zapovjedi prorok Jeremija Seraji sinu Nirije sina Masijina, kad
poðe od Sedekije cara Judina u Vavilon èetvrte godine carovanja
njegova; a Seraja bješe glavni posteljnik. **60** A Jeremija napisa u
jednu knjigu sve zlo koje šæaše doæi na Vavilon, sve ove rijeèi
što su napisane za Vavilon. **61** I reèe Jeremija Seraji: kad doðeš
u Vavilon, tada gledaj i proèitaj sve ove rijeèi; **62** I reci: Gospode,
ti si govorio za ovo mjesto da æeš ga zatrti da niko ne živi u
njemu, ni èovjek ni živinèe, nego da je pustoš dovijeka. **63** A kad
proèitaš ovu knjigu, veži kamen za nju, i baci je u Efrat. **64** I reci:
tako æe potonuti Vavilon i neæe se podignuti oda zla koje æu
pustiti na nj, i oni æe iznemoæi. Dovde su rijeèi Jeremijine.

52 Dvadeset i jedna godina bijaše Sedekiji kad poèe carovati, i
carova jedanaest godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime
Amutala kæi Jeremijina, iz Livne. **2** On èinjaše što je zlo pred
Gospodom sasvijem kako je èinio Joakim. **3** Jer od gnjeva
Gospodnjega zbi se Jerusalimu i Judi, te ih odbaci ispred sebe.
A Sedekija se odmetnu od cara Vavilonskoga. **4** I tako devete
godine njegova carovanja, desetoga dana doðe Navuhodonosor
car Vavilonski sa svom vojskom svojom na Jerusalim; i stadoše
u oko pod njim, i naèiniše opkope oko njega. **5** I grad bi opkoljen
do jedanaeste godine carovanja Sedekijina. **6** I devetoga dana
èetvrtoga mjeseca nasta velika glad u gradu, te narod zemaljski
nemaše hljeba. **7** Tada grad bi provaljen, i vojnici svi pobjegoše i
izidoše iz grada noæu na vrata između dva zida uz vrt carev,
a Haldejci bijahu svuda oko grada; i otidoše putem k pustinji.
8 Ali vojska Haldejska potjera cara, i stigoše Sedekiju u polju
Jerihonskom, a sva vojska što bijaše s njim razbježe se od
njega. **9** I uhvatiše cara i odvedoše ga k caru Vavilonskom u
Rivlu u zemlji Ematskoj; i ondje mu sudi. **10** I pokla car Vavilonski

sinove Sedekijine na njegove oèi, i sve knezove Judine pokla u
Rivli. **11** I Sedekiji iskopa oèi, i svezav ga u dvoje verige mjedene
odvede ga car Vavilonski u Vavilon i metnu ga u tamnicu, gdje
osta do smrti svoje. **12** A desetoga dana petoga mjeseca godine
devetnaeste carovanja Navuhodonosora cara Vavilonskoga dođe
u Jerusalim Nevuzardan zapovjednik stražarski, koji služaše
caru Vavilonskom. **13** I popali dom Gospodnji i dom carski i
sve domove u Jerusalimu; sve velike kuæe popali ognjem. **14** I
sve zidove Jerusalimske unaokolo razvali sva vojska Haldejska
što bijaše sa zapovjednikom stražarskim. **15** A narod siromašni
i ostatak naroda što osta u gradu, i prebjege što prebjegoše
k caru Vavilonskom, i ostali prosti narod, odvede Nevuzardan
zapovjednik stražarski. **16** Samo od siromašnoga naroda u zemlji
ostavi Nevuzardan zapovjednik stražarski koji æe biti vinogradari
i ratari. **17** I stupove mjedene što bijahu u domu Gospodnjem,
i podnožja i more mjedeno koje bijaše u domu Gospodnjem,
izlomiše Haldejci, i mjed od njih odnesoše u Vavilon. **18** I lonce
i lopate i viljuške i kotliæe i kadionice i sve sudove mjedene
kojima služahu, uzeše, **19** I umivaonice i kliješta s kotliæima i
loncima i svijetnjacima i kadionicama i èašama, što god bijaše
zlatno i što god bijaše srebrno, uze zapovjednik stražarski. **20**
Dva stupa, jedno more, i dvanaest volova mjedenijeh što bijahu
pod podnožjima, što naèini car Solomun za dom Gospodnji, ne
bješe mjere mjedi od svijeh tijeh sudova. **21** A stupovi bijahu
svaki od osamnaest lakata u visinu, a unaokolo od dvanaest
lakata, a èetiri prsta bješe svaki debeo i šupalj; **22** I ozgo na
njemu bijaše oglavlje mjedeno, i oglavlje bješe visoko pet lakata,
i pletenica i šipci oko oglavlja, sve od mjedi; taki bijaše i drugi
stup sa šipcima. **23** I bijaše devedeset i šest šipaka sa svake

strane; svega šipaka na pletenici unaokolo bijaše sto. **24** Uze
zapovjednik stražarski i Seraju prvoga sveštenika i Sofoniju
drugoga sveštenika, i tri vratara. **25** A iz grada uze jednoga
dvoranina, koji bijaše nad vojnicima, i sedam ljudi koji stajahu
pred carem, koji se nađoše u gradu, i prvoga pisara vojnièkoga,
koji popisivaše narod po zemlji u vojsku, i šezdeset ljudi iz naroda
zemaljskoga, koji se nađoše u gradu. **26** Uze ih Nevuzardan
zapovjednik stražarski i odvede k caru Vavilonskom u Rivlu. **27**
A car ih Vavilonski pobi i pogubi u Rivli u zemlji Ematskoj. Tako
bi preseljen Juda iz zemlje svoje. **28** Ovo je narod što ga preseli
Navuhodonosor: sedme godine tri tisuæe i dvadeset i tri Judejca;
29 Godine osamnaeste Navuhodonosorove preseli iz Jerusalima
osam stotina i trideset i dvije duše; **30** Godine dvadeset treæe
Navuhodonosorove preseli Nevuzardan zapovjednik stražarski
Judejaca sedam stotina i èetrdeset i pet duša; svega èetiri
tisuæe i šest stotina duša. **31** A trideset sedme godine otkako
se zarobi Joahin car Judin, dvanaestoga mjeseca, dvadeset
petoga dana, Evil-Merodah car Vavilonski iste godine zacariv se
izvadi iz tamnice Joahina cara Judina. **32** I lijepo govori s njim, i
namjesti mu prijesto više prijestola drugih careva koji bijahu kod
njega u Vavilonu. **33** I promijeni mu haljine tamnièke, i on jeðaše
svagda s njim svega vijeka svojega. **34** I hrana mu se jednako
davaše od cara Vavilonskoga svaki dan svega vijeka njegova do
smrti njegove.

Tužbalice

1 Kako sjedi sam, posta kao udovica, grad koji bješe pun
naroda! velik među narodima, glava među zemljama potpade
pod danak! **2** Jednako plaèe noæu, i suze su mu na obrazima,
nema nikoga od svijeh koji ga ljubljahu da ga potješi; svi ga
prijatelji njegovi iznevjeriše, postaše mu neprijatelji. **3** Iseli se
Juda od muke i ljutoga ropstva; sjedi među narodima, ne nalazi
mira; svi koji ga goniše stigoše ga u tjesnacu. **4** Putovi Sionski
tuže, jer niko ne ide na praznik; sva su vrata njegova pusta,
sveštenici njegovi uzdišu, djevojke su njegove žalosne, i sam
je jadan. **5** Protivnici njegovi postaše glava, neprijateljima je
njegovijem dobro; jer ga Gospod ucvijeli za mnoštvo bezakonja
njegova; djeca njegova idu u ropstvo pred neprijateljem. **6** I
otide od kæeri Sionske sva slava njezina; knezovi su njezini
kao jeleni koji ne nalaze paše; idu nemoæni pred onijem koji ih
goni. **7** Opominje se Jerusalim u muci svojoj i u jadu svom svijeh
milina što je imao od starine, kad pada narod njegov od ruke
neprijateljeve a nikoga nema da mu pomože; neprijatelji gledaju
ga i smiju se prestanku njegovu. **8** Teško sagriješi Jerusalim,
zato posta kao neèista žena; svi koji su ga poštovali preziru ga,
jer vidješe golotinju njegovu; a on uzdiše, i okreæe se natrag. **9**
Neèistota mu bješe na skutovima; nije mislio na kraj svoj; pao je
za èudo a nema nikoga da ga potješi. Pogledaj, Gospode, muku
moju, jer se neprijatelj ponio. **10** Neprijatelj poseže rukom na sve
drage stvari njegove, i on gleda kako narodi ulaze u svetinju
njegovu, za koje si zapovjedio: da ne dolaze na sabor tvoj. **11**
Sav narod njegov uzdiše tražeæi hljeba, daju dragocjene stvari
svoje za jelo da okrijepe dušu. Pogledaj, Gospode, i vidi kako
sam poništen. **12** Zar vam nije stalo, svi koji prolazite ovuda?

pogledajte i vidite, ima li bola kakav je moj, koji je meni dopao,
kojim me ucvijeli Gospod u dan žestokoga gnjeva svojega. **13**
S visine pusti oganj u kosti moje, koji ih osvoji; razape mrežu
nogama mojima, obori me nauznako, pustoši me, te po vas dan
tužim. **14** Svezan je rukom njegovom jaram od grijeha mojih,
usukani su i doðoše mi na vrat; obori silu moju; predade me
Gospod u ruke, iz kojih se ne mogu podignuti. **15** Polazi Gospod
sve junake moje usred mene, sazva na me sabor da potre
mladiæe moje; kao grožðe u kaci izgazi Gospod djevojku kæer
Judinu. **16** Zato ja plaèem, oèi moje, oèi moje liju suze, jer je
daleko od mene utješitelj, koji bi ukrijepio dušu moju; sinovi moji
propadoše, jer nadvlada neprijatelj. **17** Sion širi ruke svoje, nema
nikoga da ga tješi; Gospod zapovjedi za Jakova, te ga opkoliše
neprijatelji; Jerusalim posta među njima kao neèista žena. **18**
Pravedan je Gospod, jer se suprotih zapovijesti njegovoj; èujte,
svi narodi, i vidite bol moj; djevojke moje i mladiæi moji otidoše u
ropstvo. **19** Zvah prijatelje svoje, oni me prevariše; sveštenici
moji i starješine moje pomriješe u gradu tražeæi hrane da
okrijepe dušu svoju. **20** Pogledaj, Gospode, jer mi je tuga, utroba
mi se uskolebala, srce se moje prevræe u meni, jer se mnogo
suprotih; na polju uèini me sirotom maè, a kod kuæe sama
smrt. **21** Èuju gdje uzdišem, ali nema nikoga da me potješi;
svi neprijatelji moji èuše za nesreæu moju i raduju se što si to
uèinio; dovešæeš dan koji si oglasio, te æe oni biti kao ja. **22**
Neka izađe preda te sva zloæa njihova, i uèini kao što si uèinio
meni za sve grijehe moje; jer je mnogo uzdaha mojih i srce je
moje žalosno.

2 Kako obastrije Gospod oblakom u gnjevu svom kæer Sionsku!
svrže s neba na zemlju slavu Izrailjevu, i ne opomenu se

podnožja nogu svojih u dan gnjeva svojega! **2** Gospod potr
nemilice sve stanove Jakovljeve, razvali u gnjevu svom gradove
kæeri Judine, i na zemlju obori, oskvrni carstvo i knezove
njegove. **3** Odbi u žestokom gnjevu sav rog Izrailju, obrati natrag
desnicu svoju od neprijatelja, i raspali se na Jakova kao oganj
plameni, koji proždire sve oko sebe. **4** Nateže luk svoj kao
neprijatelj, podiže desnicu svoju kao protivnik, i pobi sve što
bješe drago oèima; na šator kæeri Sionske prosu kao oganj
gnjev svoj. **5** Gospod posta kao neprijatelj; potr Izrailja, potr
sve dvore njegove, raskopa sve gradove njegove, i umnoži
kæeri Judinoj žalost i jad. **6** Razvali mu ogradu kao vrtu; potr
mjesto sastancima njegovijem; Gospod vrže u zaborav na Sionu
praznike i subotu, i u žestini gnjeva svojega odbaci cara i
sveštenika. **7** Odbaci Gospod oltar svoj, omrze na svetinju svoju,
predade u ruke neprijateljima zidove dvora Sionskih; stade ih
vika u domu Gospodnjem kao na praznik. **8** Gospod naumi da
raskopa zid kæeri Sionske, rasteže uže, i ne odvrati ruke svoje
da ne zatre, i ojadi opkop i zid, iznemogoše skupa. **9** Utonuše u
zemlju vrata njezina, polomi i potr prijevornice njezine; car njezin i
knezovi njezini među narodima su; zakona nema, i proroci njezini
ne dobijaju utvare od Gospoda. **10** Starješine kæeri Sionske
sjede na zemlji i muèe, posule su prahom glavu i pripasale
kostrijet; oborile su k zemlji glave svoje djevojke Jerusalimske.
11 Išèilješe mi oèi od suza, utroba se moja uskolebala, prosipa
se na zemlju jetra moja od pogibli kæeri naroda mojega, jer
djeca i koja sisaju obamiru na ulicama gradskim. **12** Govore
materama svojim: gdje je žito i vino? obamiru kao ranjenici na
ulicama gradskim, i ispuštaju dušu svoju u naruèju matera svojih.
13 Koga æu ti uzeti za svjedoka? s èim æu te izjednaèiti, kæeri

Jerusalimska? kaku æu ti priliku naæi, da te utješim, djevojko,
kæeri Sionska? jer je nesreæa tvoja velika kao more, ko æe
te iscijeliti? **14** Proroci tvoji prorokovaše ti laž i bezumlje, i ne
otkrivaše bezakonja tvojega da bi odvratili ropstvo tvoje; nego ti
kazivaše utvare lažne i koje æe te prognati. **15** Pljeskaju rukama
nad tobom svi koji prolaze, zvižde i mašu glavom za kæerju
Jerusalimskom: to li je grad, za koji govorahu da je prava ljepota,
radost svoj zemlji? **16** Razvaljuju usta na te svi neprijatelji tvoji,
zvižde i škrguæu zubima govoreæi: proždrijesmo; ovo je doista
dan koji èekasmo; doèekasmo, vidjesmo. **17** Uèini Gospod što
naumi, ispuni rijeè svoju, koju kaza odavna; razori nemilice, i
razveseli tobom neprijatelja, podiže rog protivnicima tvojim. **18**
Vièe srce njihovo ka Gospodu: zide kæeri Sionske, proljevaj
potokom suze dan i noæ, ne daj sebi mira, i zjenica oka tvojega
da ne staje. **19** Ustani, vièi obnoæ; u poèetku straže, proljevaj
srce svoje kao vodu pred Gospodom, podiži k njemu ruke svoje
za dušu djece svoje koja obamiru od gladi na uglovima svojih
ulica. **20** Pogledaj, Gospode, i vidi, kome si ovako uèinio. Eda
li žene jedu porod svoj, djecu koju nose u naruèju? eda li se
ubija u svetinji Gospodnjoj sveštenik i prorok? **21** Leže na zemlji
po ulicama djeca i starci, djevojke moje i mladiæi moji padoše
od maèa, pobio si ih u dan gnjeva svojega i poklao ne žaleæi.
22 Sazvao si kao na praznik strahote moje otsvuda, i u dan
gnjeva Gospodnjega niko ne uteèe niti osta. Koje na ruku nosih i
othranih, njih mi neprijatelj moj pobi.

3 Ja sam èovjek koji vidjeh muku od pruta gnjeva njegova. **2**
Odvede me i opravi me u tamu a ne na vidjelo. **3** Samo se
na me obraæa, obraæa ruku svoju po vas dan. **4** Uèini, te mi
ostarje tijelo i koža, potr kosti moje. **5** Zazida me, i optoèi me

žuèju i mukom. **6** Posadi me u tamu kao umrle odavna. **7** Ogradi
me da ne izađem, i metnu na me teške okove. **8** Kad vièem i
vapijem, odbija molitvu moju. **9** Zagradi putove moje tesanijem
kamenom, i prevrati staze moje. **10** Posta mi kao medvjed u
zasjedi, kao lav u potaji. **11** Pomete putove moje, i razdrije me,
i uništi me. **12** Nateže luk svoj, i metnu me strijeli za biljegu.
13 Ustrijeli me u bubrege strijelama iz tula svojega. **14** Postah
potsmijeh svemu narodu svojemu i pjesma njihova po vas dan.
15 Nasiti me gorèinom, opoji me pelenom. **16** Polomi mi zube
kamenjem, uvali me u pepeo. **17** Udaljio si dušu moju od mira,
zaboravih dobro. **18** I rekoh: propade sila moja i nadanje moje
od Gospoda. **19** Opomeni se muke moje i jada mojega, pelena i
žuèi. **20** Duša se moja opominje bez prestanka, i poništila se u
meni. **21** Ali ovo napominjem srcu svojemu, te se nadam: **22**
Milost je Gospodnja što ne izgibosmo sasvijem, jer milosrđa
njegova nije nestalo. **23** Ponavlja se svako jutro; velika je vjera
tvoja. **24** Gospod je dio moj, govori duša moja; zato æu se u
njega uzdati. **25** Dobar je Gospod onima koji ga èekaju, duši,
koja ga traži. **26** Dobro je mirno èekati spasenje Gospodnje.
27 Dobro je èovjeku nositi jaram za mladosti svoje. **28** Sam
æe sjedjeti i muèati, jer Bog metnu breme na nj. **29** Metnuæe
usta svoja u prah, eda bi bilo nadanja. **30** Podmetnuæe obraz
svoj onome koji ga bije, biæe sit sramote. **31** Jer Gospod ne
odbacuje za svagda. **32** Jer ako i ucvijeli, opet æe se i smilovati
radi mnoštva milosti svoje. **33** Jer ne muèi iz srca svojega ni
cvijeli sinova èovjeèjih. **34** Kad gaze nogama sve sužnje na
zemlji, **35** Kad izvræu pravicu èovjeku pred višnjim, **36** Kad èine
krivo èovjeku u parnici njegovoj, ne vidi li Gospod? **37** Ko je
rekao što i zbilo se, a Gospod da nije zapovjedio? **38** Ne dolaze

li i zla i dobra iz usta višnjega? **39** Zašto se tuži èovjek živ,
èovjek na kar za grijehe svoje? **40** Pretražimo i razgledajmo
pute svoje, i povratimo se ka Gospodu. **41** Podignimo srce
svoje i ruke k Bogu na nebesima. **42** Zgriješismo i nepokorni
bismo; ti ne praštaš. **43** Obastro si se gnjevom, i goniš nas,
ubijaš i ne žališ. **44** Obastro si se oblakom da ne prodre molitva.
45 Naèinio si od nas smetlište i odmet usred tijeh naroda. **46**
Razvaljuju usta svoja na nas svi neprijatelji naši. **47** Strah i jama
zadesi nas, pustošenje i zatiranje. **48** Potoci teku iz oèiju mojih
radi pogibli kæeri naroda mojega. **49** Oèi moje liju suze bez
prestanka, jer nema odmora, **50** Dokle Gospod ne pogleda i ne
vidi s neba. **51** Oko moje muèi mi dušu radi svijeh kæeri grada
mojega. **52** Tjeraju me jednako kao pticu neprijatelji moji ni za
što. **53** Svališe u jamu život moj i nabacaše kamenje na me.
54 Dođe mi voda svrh glave; rekoh: pogiboh! **55** Prizivah ime
tvoje, Gospode, iz jame najdublje. **56** Ti èu glas moj; ne zatiskuj
uha svojega od uzdisanja mojega, od vike moje. **57** Pristupao
si kad te prizivah, i govorio si: ne boj se. **58** Raspravljao si,
Gospode, parbu duše moje, i izbavljao si život moj. **59** Vidiš,
Gospode, nepravdu koja mi se èini; raspravi parbu moju. **60**
Vidiš svu osvetu njihovu, sve što mi misle. **61** Èuješ rug njihov,
Gospode, sve što mi misle, **62** Što govore oni koji ustaju na me i
što namišljaju protiv mene po vas dan. **63** Vidi, kad sjedaju i kad
ustaju, ja sam im pjesma. **64** Plati im, Gospode, po djelima ruku
njihovijeh. **65** Podaj im uporno srce, prokletstvo svoje. **66** Goni ih
gnjevom, i istrijebi ih ispod nebesa Gospodnjih.

4 Kako potamnje zlato, promijeni se èisto zlato? kamenje je
od svetinje razmetnuto po uglovima svijeh ulica. **2** Dragi sinovi
Sionski, cijenjeni kao najèistije zlato, kako se cijene zemljani

sudovi, kao djelo ruku lonèarevijeh! **3** I zvijeri istièu sise svoje i
doje mlad svoju, a kæi naroda mojega posta nemilostiva kao noj
u pustinji. **4** Jezik djetetu koje sisa prionu za grlo od žeđi; djeca
ištu hljeba, a nema nikoga da im lomi. **5** Koji jeđahu poslastice,
ginu na ulicama; koji odrastoše u skerletu, valjaju se po bunjištu.
6 I kar koji dopade kæeri naroda mojega veæi je od propasti koja
dopade Sodomu, koji se zatr u èasu i ruke se ne zabaviše oko
njega. **7** Nazireji njezini bjehu èistiji od snijega, bjelji od mlijeka;
tijelo im bješe crvenije od dragoga kamenja, glatki kao safir.
8 A sada im je lice crnje od uglja, ne poznaju se na ulicama;
koža im se prilijepila za kosti, osušila se kao drvo. **9** Bolje bi
onima koji su pobijeni maèem nego onima koji mru od gladi,
koji izdišu ubijeni od nestašice roda zemaljskoga. **10** Svojim
rukama žene žalostive kuhaše djecu svoju, ona im biše hrana u
pogibli kæeri naroda mojega. **11** Navrši Gospod gnjev svoj, izli
žestoki gnjev svoj, i raspali oganj na Sionu, koji mu proždrije
temelje. **12** Ne bi vjerovali carevi zemaljski i svi stanovnici po
vasiljenoj da æe neprijatelj i protivnik uæi na vrata Jerusalimska.
13 Ali bi za grijehe proroka njegovijeh i za bezakonja sveštenika
njegovijeh, koji proljevahu krv pravednièku usred njega. **14**
Lutahu kao slijepci po ulicama, kaljajuæi se krvlju, koje ne
mogahu da se ne dotièu haljinama svojim. **15** Otstupite, neèisti,
vièu im, otstupite, otstupite, ne dodijevajte se nièega. I odlaze i
skitaju se; i među narodima se govori: neæe se više staniti.
16 Gnjev Gospodnji rasija ih, neæe više pogledati na njih; ne
poštuju sveštenika, nijesu žalostivi na starce. **17** Veæ nam oèi
išèilješe izgledajuæi pomoæ zaludnu; èekasmo narod koji ne
može izbaviti. **18** Vrebaju nam korake, da ne možemo hoditi po
ulicama svojim, približi se kraj naš, navršiše se dani naši, dođe

kraj naš. **19** Koji nas goniše, bijahu lakši od orlova nebeskih,
po gorama nas goniše, u pustinji nam zasjedaše. **20** Disanje
nozdara naših, pomazanik Gospodnji, za kojega govorasmo: da
æemo živjeti pod sjenom njegovijem među narodima, uhvati
se u jame njihove. **21** Raduj se i veseli se, kæeri Edomska,
koja živiš u zemlji Uzu! doæi æe do tebe èaša, opiæeš se, i
otkriæeš se. **22** Svrši se kar za bezakonje tvoje, kæeri Sionska;
neæe te više voditi u ropstvo; pohodiæe tvoje bezakonje, kæeri
Edomska, otkriæe grijehe tvoje.

5 Opomeni se, Gospode, što nas zadesi; pogledaj i vidi sramotu
našu. **2** Našljedstvo naše privali se tuðincima, domovi naši
inostrancima. **3** Postasmo sirote, bez oca, matere naše kao
udovice. **4** Svoju vodu pijemo za novce, svoja drva kupujemo. **5**
Na vratu nam je jaram, i gone nas; umoreni nemamo odmora. **6**
Pružamo ruku k Misircima i Asircima, da se nasitimo hljeba. **7**
Oci naši zgriješiše, i nema ih, a mi nosimo bezakonja njihova. **8**
Robovi nam gospodare, nema nikoga da izbavi iz ruku njihovijeh.
9 Sa strahom za život svoj od maèa u pustinji donosimo sebi
hljeb. **10** Koža nam pocrnje kao peæ od ljute gladi. **11** Sramote
žene na Sionu i djevojke po gradovima Judinijem. **12** Knezove
vješaju svojim rukama, ne poštuju lica staraèkoga. **13** Mladiæe
uzimaju pod žrvnje, i djeca padaju pod drvima. **14** Staraca
nema više na vratima, ni mladiæa na pjevanju. **15** Nesta radosti
srcu našemu, igra naša pretvori se u žalost. **16** Pade vijenac
s glave naše; teško nama, što zgriješismo! **17** Stoga je srce
naše žalosno, stoga oèi naše potamnješe, **18** Sa gore Siona, što
opustje, i lisice idu po njoj. **19** Ti, Gospode, ostaješ dovijeka,
prijesto tvoj od koljena do koljena. **20** Zašto hoæeš da nas
zaboraviš dovijeka, da nas ostaviš zadugo? **21** Obrati nas,

Gospode, k sebi, i obratiæemo se; ponovi dane naše kako bijahu
prije. **22** Jer eda li æeš nas sasvijem odbaciti i gnjeviti se na nas
veoma?

Jezekilj

1 Godine tridesete, mjeseca èetvrtoga, petoga dana, kad bijah
među robljem na rijeci Hevaru, otvoriše se nebesa, i vidjeh
utvare Božje. **2** Petoga dana toga mjeseca, pete godine otkako
se zarobi car Joahin, **3** Dođe rijeè Gospodnja Jezekilju sinu
Vuzijevu, svešteniku, u zemlji Haldejskoj na rijeci Hevaru, i ondje
dođe ruka Gospodnja nada nj. **4** I vidjeh, i gle, silan vjetar
dolažaše od sjevera, i velik oblak i oganj koji se razgorijevaše, i
oko njega svjetlost, a isred ognja kao jaka svjetlost; **5** Isred
njega još kao èetiri životinje, koje na oèi bijahu nalik na èovjeka;
6 I u svake bijahu èetiri lica, i èetiri krila u svake; **7** I noge im
bijahu prave, a u stopalu bijahu im noge kao u teleta; i sijevahu
kao uglađena mjed. **8** I ruke im bijahu èovjeèije pod krilima nad
èetiri strane, i lica im i krila bijahu na èetiri strane. **9** Sastavljena
im bijahu krila jedno s drugim; i ne okretahu se iduæi, nego
svaka iđaše naprema se. **10** I lice bijaše u sve èetiri lice èovjeèije
i lice lavovo s desne strane, a s lijeve strane lice volujsko i
lice orlovo u sve èetiri. **11** I lica im i krila bijahu razdijeljena
ozgo; u svake se dva krila sastavljahu jedno s drugim, a dva
pokrivahu im tijelo. **12** I svaka iđaše pravo naprema se; iđahu
kuda duh iđaše, i ne okretahu se iduæi. **13** I na oèi bijahu te
životinje kao živo ugljevlje, gorahu na oèi kao svijeæe; taj oganj
prolažaše između životinja i svijetljaše se, i iz ognja izlažaše
munja. **14** I životinje trèahu i vraæahu se kao munja. **15** I kad
gledah životinje, gle, toèak jedan bijaše na zemlji uza svaku
životinju prema èetiri lica njihova. **16** Oblièjem i napravom bijahu
toèkovi kao boje hrisolitove, i sva èetiri bijahu jednaka, i oblièjem
i napravom bijahu kao da je jedan toèak u drugom. **17** Kad
iđahu, iđahu sva èetiri svaki na svoju stranu, i iduæi ne skretahu.

18 I naplaci im bijahu visoki strahota; i bijahu naplaci puni oèiju
unaokolo u sva èetiri. **19** I kad iðahu životinje, iðahu i toèkovi
uz njih; i kad se životinje podizahu od zemlje, podizahu se i
toèkovi. **20** Kuda duh iðaše, onamo iðahu, i podizahu se toèkovi
prema njima, jer duh životinjski bješe u toèkovima. **21** Kad one
iðahu, iðahu i oni; i kad one stajahu, stajahu i oni; i kad se one
podizahu od zemlje, podizahu se i toèkovi prema njima, jer duh
životinjski bješe u toèkovima. **22** A nad glavama životinjama
bijaše kao nebo, po viðenju kao kristal, strašno, razastrto ozgo
nad glavama njihovijem. **23** A pod tijem nebom bijahu im krila
pružena, jedno prema drugom, a dva krila svakoj pokrivahu
tijelo. **24** I èujah huku krila njihovijeh kad iðahu kao da bješe
huka velike vode, kao glas svemoguæega i kao graja u okolu; i
kad stajahu, spuštahu krila. **25** I kad stavši spuštahu krila, èujaše
se glas ozgo iz neba, koje bijaše nad glavama njihovijem. **26**
I ozgo na onom nebu što im bijaše nad glavama, bijaše kao
prijesto, po viðenju kao kamen safir, i na prijestolu bijaše po
oblièju kao èovjek. **27** I vidjeh kao jaku svjetlost, i u njoj unutra
kao oganj naokolo, od bedara gore, a od bedara dolje vidjeh kao
oganj i svjetlost oko njega. **28** Kao duga u oblaku kad je kiša,
taka na oèi bijaše svjetlost unaokolo. To bijaše viðenje slave
Božje na oèima; i kad vidjeh, padoh na lice svoje, i èuh glas
nekoga koji govoraše.

2 I reèe mi: sine èovjeèji, ustani na noge da govorim s tobom.
2 I uðe u me duh kad mi progovori, i postavi me na noge, i
slušah onoga koji mi govoraše. **3** I reèe mi: sine èovjeèji, ja te
šaljem k sinovima Izrailjevijem, k narodima odmetnièkim, koji se
odmetnuše mene; oni i oci njihovi biše mi nevjerni do ovoga
dana. **4** K sinovima tvrda obraza i uporna srca šaljem te ja, pa

im reci: tako veli Gospod; **5** I poslušali ili ne poslušali, jer su dom
odmetnièki, neka znaju da je prorok bio među njima. **6** I ti, sine
èovjeèji, ne boj ih se niti se boj njihovijeh rijeèi, što su ti uporni i
kao trnje i živiš među skorpijama; ne boj se njihovijeh rijeèi i ne
plaši se od njih, što su dom odmetnièki. **7** Nego im kaži rijeèi
moje, poslušali ili ne poslušali, jer su odmetnici. **8** Ali ti, sine
èovjeèji, slušaj što æu ti kazati, ne budi nepokoran kao taj dom
nepokorni; otvori usta, i pojedi što æu ti dati. **9** I pogledah, a
to ruka pružena k meni, i gle, u njoj savijena knjiga. **10** I razvi
je preda mnom, i bješe ispisana iznutra i spolja, i bješe u njoj
napisan plaè i naricanje i jaoh.

3 I reèe mi: sine èovjeèji, pojedi što je pred tobom, pojedi ovu
knjigu, pa idi, govori domu Izrailjevu. **2** I otvorih usta, i založi me
onom knjigom. **3** I reèe mi: sine èovjeèji, nahrani trbuh svoj, i
crijeva svoja napuni ovom knjigom koju ti dajem. I pojedoh je,
i bješe mi u ustima slatka kao med. **4** Zatijem reèe mi: sine
èovjeèji, idi k domu Izrailjevu, i govori im moje rijeèi. **5** Jer se ne
šalješ k narodu nepoznata jezika i nerazumljiva govora, nego k
domu Izrailjevu; **6** Ne k mnogim narodima nepoznata jezika i
nerazumljiva govora, kojima rijeèi ne bi razumio; k njima da te
pošljem, poslušali bi te. **7** Ali dom Izrailjev neæe te poslušati, jer
neæe mene da poslušaju; jer je sav dom Izrailjev tvrda obraza i
uporna srca. **8** Evo dadoh tebi obraz tvrd prema njihovu obrazu,
i èelo tvrdo prema njihovu èelu. **9** Kao kamen dijamanat, tvrðe
od stijene dadoh ti èelo; ne boj ih se, niti se plaši od njih, zato
što su dom odmetnièki. **10** Potom reèe mi: sine èovjeèji, sve
rijeèi moje što æu ti govoriti primaj u srce svoje i slušaj ušima
svojim. **11** Idi k roblju, k sinovima naroda svojega, i govori im
i reci im: tako veli Gospod Gospod; poslušali ili ne poslušali.

12 Tada podiže me duh, i èuh za sobom glas gdje se silno
razliježe: blagoslovena slava Gospodnja s mjesta njegova; **13** I
lupu krila onijeh životinja, koja udarahu jedno o drugo, i prasku
toèkova prema njima, glas koji se silno razlijegaše. **14** I duh
me podiže i odnese, i iðah žalostan od srdnje u duhu svom; ali
ruka Gospodnja silna bješe nada mnom. **15** I doðoh k roblju
u Telaviv, koje stanovaše na rijeci Hevaru, i sjedoh gdje oni
sjeðahu, i sjedjeh ondje među njima sedam dana èudeæi se. **16**
A poslije sedam dana doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **17**
Sine èovjeèji, postavih te stražarem domu Izrailjevu, da slušaš
rijeèi iz mojih usta i opominješ ih od mene. **18** Kad reèem
bezbožniku: poginuæeš, a ti ga ne opomeneš i ne progovoriš
mu da bi odvratio bezbožnika od bezbožnoga puta njegova, da
bi ga saèuvao u životu, onaj æe bezbožnik poginuti sa svojega
bezakonja; ali æu krv njegovu iskati iz tvojih ruku. **19** A kad ti
opomeneš bezbožnika, a on se i ne vrati od bezbožnosti svoje i
sa zloga puta svojega, on æe poginuti s bezakonja svojega, a
ti æeš saèuvati dušu svoju. **20** Ako li se pravednik odvrati od
pravde svoje, i stane èiniti bezakonje, i ja mu podmetnem na što
æe se spotaæi, te pogine, a ti ga ne opomenu, on æe poginuti
sa svoga grijeha, i neæe se pomenuti pravedna djela njegova
što je èinio, ali æu krv njegovu iskati iz tvoje ruke. **21** Ako li ti
opomeneš pravednika da ne griješi pravednik, i on prestane
griješiti, on æe živjeti, jer primi opomenu, i ti æeš saèuvati dušu
svoju. **22** I doðe ondje nada me ruka Gospodnja, i reèe mi:
ustani, izidi u polje, i ondje æu govoriti s tobom. **23** I ustavši
otidoh u polje, a gle, slava Gospodnja stajaše ondje kao slava
koju vidjeh na rijeci Hevaru, i padoh na lice svoje. **24** I uðe u me
duh, i postavi me na noge; i progovori sa mnom i reèe mi: idi,

zatvori se u kuæu svoju. **25** Jer, sine èovjeèji, evo, metnuæe na
te uzice, i svezaæe te njima, i neæeš izlaziti među njih. **26** I
ja æu uèiniti da ti se jezik prilijepi za grlo, te æeš onijemjeti, i
neæeš ih karati, jer su dom odmetnièki. **27** Ali kad ti progovorim,
otvoriæu ti usta, i kazaæeš im: ovako veli Gospod Gospod; ko
æe slušati, neka sluša, a ko neæe slušati, neka ne sluša; jer su
dom odmetnièki.

4 A ti, sine èovjeèji, uzmi opeku i metni je preda se, i izreži na
njoj grad Jerusalim. **2** I postavi oko njega opsadu, i naèini kule
prema njemu, i iskopaj oko njega opkop, i postavi vojsku oko
njega, i namjesti ubojne sprave oko njega. **3** Potom uzmi tavicu
gvozdenu, i metni je kao gvozden zid između sebe i grada, i
okreni lice svoje suprot njemu, i on æe se opsjesti, i ti æeš ga
opsjesti. To æe biti znak domu Izrailjevu. **4** Potom lezi na lijevu
stranu svoju, i metni na nju bezakonje doma Izrailjeva; koliko
dana uležiš na njoj, toliko æeš nositi njihovo bezakonje. **5** A ja ti
dajem godine bezakonja njihova brojem dana, trista i devedeset
dana, i toliko æeš nositi bezakonje doma Izrailjeva. **6** A kad
ih navršiš, onda lezi na desnu stranu svoju, i nosi bezakonje
doma Judina èetrdeset dana; po jedan dan dajem ti za godinu.
7 I okreni lice svoje prema opkoljenom Jerusalimu zagalivši
mišicu svoju, i prorokuj protiv njega. **8** I evo vezaæu te uzicama
da se ne prevrneš s jedne strane na drugu dokle ne navršiš
dane opsade svoje. **9** I uzmi pšenice i jeèma i boba i leæa i
prosa i krupnika, i saspi sve u jedan sud, i naèini od toga sebi
hljeba prema broju dana u koje æeš ležati na svojoj strani, tri
stotine i devedeset dana ješæeš ga. **10** I jela tvojega što æeš
jesti neka bude mjerom dvadeset sikala na dan; na rokove jedi
ga. **11** I vodu pij mjerom, po šestinu ina, pij na rokove. **12** A

hljeb prijesan jeèmen jedi, ispekav ga na kalu èovjeèijem na
njihove oèi. **13** I reèe Gospod: tako æe jesti sinovi Izrailjevi hljeb
svoj neèist među narodima u koje æu ih razagnati. **14** Tada
rekoh: ah Gospode Gospode, gle, duša se moja nije oskvrnila,
jer od djetinjstva svojega do sada nijesam jeo mrcinoga ni što bi
zvjerka razdrla, niti je ušlo u usta moja meso neèisto. **15** A on mi
reèe: vidi, dajem ti goveđu balegu mjesto èovjeèijega kala, da
na njoj ispeèeš sebi hljeb. **16** Zatijem reèe mi: sine èovjeèji, evo
ja æu slomiti potporu u hljebu u Jerusalimu, te æe jesti hljeb na
mjeru i u brizi, i vodu æe piti na mjeru i u èudu. **17** Jer æe im
nestati hljeba i vode da æe se èuditi među sobom i sasušiæe se
od bezakonja svojega.

5 Potom, sine èovjeèji, uzmi nož oštar, britvu brijaèku uzmi,
i pusti je po glavi svojoj i po bradi svojoj, pa uzmi mjerila i
razdijeli. **2** Treæinu sažezi ognjem usred grada, kad se navrše
dani opsade, a drugu treæinu uzmi i isijeci maèem oko njega, a
ostalu treæinu razmetni u vjetar, i ja æu izvuæi maè za njima. **3**
Ali uzmi malo, i zaveži u skut svoj. **4** I od toga još uzmi i baci
u oganj i sažezi ognjem; odatle æe izaæi oganj na sav dom
Izrailjev. **5** Ovako veli Gospod Gospod: ovo je Jerusalim koji
postavih usred naroda i optoèih ga zemljama. **6** Ali promijeni
zakone moje na bezakonje veæma nego narodi, i uredbe moje
veæma nego zemlje što su oko njega, jer odbaciše moje zakone,
i ne hodiše po mojim uredbama. **7** Zato ovako veli Gospod
Gospod: što postaste gori od naroda koji su oko vas, ne hodiste
po mojim uredbama i ne izvršivaste mojih zakona, pa ni po
uredbama naroda koji su oko vas ne èiniste, **8** Zato ovako veli
Gospod Gospod: evo i mene na te, i izvršiæu usred tebe sudove
na vidiku narodima; **9** I uèiniæu ti što još nijesam uèinio niti æu

više uèiniti za sve gadove tvoje. **10** Zato oci æe jesti sinove
usred tebe, i sinovi æe jesti oce svoje, i izvršiæu na tebi sudove i
rasijaæu sav ostatak tvoj u sve vjetrove. **11** Zato, tako ja živ bio,
veli Gospod Gospod, što si oskvrnio moju svetinju svakojakim
neèistotama svojim i svakojakim gadovima svojim, zato æu i
ja tebe potrti, i neæe oko moje žaliti, niti æu se smilovati. **12**
Treæina æe tvoja pomrijeti od pomora, i od gladi æe izginuti
usred tebe, a druga æe treæina pasti od maèa oko tebe, a
treæinu æu rasijati u sve vjetrove, i izvuæi æu maè za njima. **13**
I tako æe se izvršiti gnjev moj i namiriæu jarost svoju na njima i
zadovoljiæu se, i oni æe poznati da sam ja Gospod govorio u
revnosti svojoj kad izvršim gnjev svoj na njima. **14** I uèiniæu od
tebe pustoš i rug među narodima koji su oko tebe pred svakim
koji prolazi. **15** I biæeš rug i sramota i nauk i èudo narodima
što su oko tebe kad izvršim sudove na tebi gnjevom, jarošæu i
ljutijem karanjem; ja Gospod rekoh; **16** Kad pustim na vas ljute
strijele gladi, koje æe biti smrtne, koje æu pustiti da vas zatrem,
i kad glad navalim na vas i slomim vam potporu u hljebu, **17** Kad
pustim na vas glad i ljute zvijeri, koje æe ti djecu izjesti; i kad
pomor i krv proðu kroza te, i kad pustim maè na te. Ja Gospod
rekoh.

6 Opet mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
okreni lice svoje prema gorama Izrailjevijem, i prorokuj protiv njih,
3 I reci: gore Izrailjeve, èujte rijeè Gospoda Gospoda, ovako veli
Gospod Gospod gorama i humovima, potocima i dolinama: evo
me, ja æu pustiti na vas maè i oboriæu visine vaše. **4** I vaši æe
se oltari raskopati, i sunèani likovi vaši izlomiæe se, i povaljaæu
pobijene vaše pred gadnijem bogovima vašim. **5** I pobacaæu
mrtva tjelesa sinova Izrailjevijeh pred gadne bogove njihove, i

razmetnuæu kosti vaše oko oltara vaših. **6** Svuda gdje nastavate
gradovi æe se opustošiti i visine æe opustjeti, i oltari æe se vaši
raskopati i opustjeti, i gadni bogovi vaši izlomiæe se i neæe ih
više biti, i sunèani likovi vaši isjeæi æe se, i djela æe se vaša
uništiti. **7** I pobijeni æe padati usred vas, i poznaæete da sam ja
Gospod. **8** Ali æu vas ostaviti nekoliko koji bi utekli od maèa
među narodima kad se rasijete po zemljama. **9** I koji vas uteku,
opomenuæe se mene među narodima, gdje budu u ropstvu,
kako mi dotužaše srcem svojim kurvarskim koje otstupi od mene,
i oèima svojim kurvarskim, kojima idoše za gadnijem bogovima
svojim, i sami æe sebi biti mrski za zla koja èiniše u svijem
gradovima svojim. **10** I poznaæe da sam ja Gospod i da nijesam
govorio uzalud da æu im uèiniti to zlo. **11** Ovako veli Gospod
Gospod: pljesni rukama i lupi nogom, i reci: jaoh! radi svijeh
gadnijeh zala doma Izrailjeva, jer æe pasti od maèa, od gladi i
od pomora. **12** Ko bude daleko, umrijeæe od pomora; a ko bude
blizu, pašæe od maèa; a ko ostane i bude opkoljen, umrijeæe
od gladi; tako æu navršiti gnjev svoj na njima. **13** I poznaæete
da sam ja Gospod kad budu pobijeni njihovi među gadnijem
bogovima njihovijem, oko oltara njihovijeh, na svakom visokom
humu i na svijem vrhovima gorskim i pod svakim zelenijem
drvetom i pod svakim granatijem hrastom, svuda gdje su kadili
ugodnijem mirisima svijem gadnijem bogovima svojim. **14** Jer
æu zamahnuti rukom svojom na njih, i obratiæu zemlju njihovu u
pustoš goru od pustinje Divlate po svijem stanovima njihovijem; i
poznaæe da sam ja Gospod.

7 Potom dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
ovako kaže Gospod Gospod za zemlju Izrailjevu: kraj, dođe kraj
na èetiri strane zemlji. **3** Dođe ti kraj, i pustiæu gnjev svoj na te,

i sudiæu ti po putovima tvojim i obratiæu na te sve gadove tvoje.
4 I oko moje neæe te požaliti, niti æu se smilovati, nego æu
putove tvoje obratiti na te, i gadovi æe tvoji biti usred tebe, i
poznaæete da sam ja Gospod. **5** Ovako veli Gospod Gospod:
zlo, jedno zlo, evo ide. **6** Kraj dođe, kraj dođe, usta na te, evo
dođe. **7** Dođe jutro tebi, stanovnièe zemaljski, dođe vrijeme,
približi se dan, kad æe biti polom a ne jeka gorska. **8** Sada æu
odmah izliti jarost svoju na te, i navršiæu gnjev svoj na tebi, i
sudiæu ti po tvojim putovima, i obratiæu na te sve gadove tvoje.
9 Neæe žaliti oko moje, niti æu se smilovati, daæu ti po putovima
tvojim, i gadovi æe tvoji biti usred tebe, i poznaæete da sam ja
Gospod, koji bije. **10** Evo dana, evo dođe, jutro nasta, procvate
prut, ponositost napupi. **11** Nasilje naraste prut bezakonja, niko
neæe ostati od njih ni od mnoštva njihova ni od buke njihove, niti
æe biti naricanja za njima. **12** Dođe vrijeme, prispje dan; ko
kupuje neka se ne raduje, i ko prodaje neka ne žali, jer æe doæi
gnjev na sve ljudstvo njihovo. **13** Jer ko prodaje, neæe opet
doæi do onoga što proda, ako i ostane živ; jer utvara za sve
mnoštvo njihovo neæe se vratiti natrag, i niko se neæe okrijepiti
bezakonjem svojim da saèuva život svoj. **14** Zatrubiše u trube,
i spremiše sve; ali nema nikoga da izađe u boj, jer se gnjev
moj raspalio na sve ljudstvo njihovo. **15** Napolju maè, a unutra
pomor i glad; ko bude u polju, poginuæe od maèa; a ko bude u
gradu, njega æe glad i pomor proždrijeti. **16** A koji ih uteku,
izbaviæe se i biæe po gorama kao golubovi iz dolina, svi æe
uzdisati, svaki za svoje bezakonje. **17** Sve æe ruke klonuti i sva
æe koljena postati kao voda. **18** I pripasaæe oko sebe kostrijet, i
drhat æe ih popasti, i na svakom æe licu biti stid, i sve æe im
glave biti æelave. **19** Srebro æe svoje pobacati po ulicama, i

zlato æe njihovo biti kao neèistota; srebro njihovo i zlato njihovo
neæe ih moæi izbaviti u dan gnjeva Gospodnjega; neæe nasititi
duše svoje niti æe napuniti trbuha svojega, jer im je bezakonje
njihovo spoticanje. **20** Jer slavni nakit svoj obratiše na oholost, i
naèiniše od njega likove gadova svojih, gnusobe svoje; zato
uèinih da im je neèistota. **21** I daæu ga u ruke inostrancima da
ga razgrabe, i bezbožnicima na zemlji da je plijen, i oskvrniæe
ga. **22** I odvratiæu lice svoje od njih, i oskvrniæe svetinju moju,
i uæi æe u nju lupeži i oskvrniæe je. **23** Naèini verige, jer je
zemlja puna krvnoga suda, i grad je pun nasilja. **24** Zato æu
dovesti najgore između naroda da naslijede kuæe njihove, i
ukinuæu oholost silnijeh, i sveta mjesta njihova oskvrniæe se.
25 Ide pogibao; oni æe tražiti mira, ali ga neæe biti. **26** Nevolja
za nevoljom dolaziæe, i glas za glasom stizaæe; i oni æe tražiti
utvaru od proroka; zakona æe nestati u sveštenika i svjeta u
staraca. **27** Car æe tužiti, i knezovi æe se obuæi u žalost, i ruke
narodu zemaljskom drktaæe; uèiniæu im po putovima njihovijem
i sudiæu im prema sudovima njihovijem; i poznaæe da sam ja
Gospod.

8 A šeste godine, šestoga mjeseca, dana petoga, kad sjeđah u
svojoj kuæi i starješine Judine sjeđahu preda mnom, pade ondje
na me ruka Gospoda Gospoda. **2** I vidjeh, a to oblik na oèi kao
oganj, od bedara mu dolje bješe oganj, a od bedara gore bješe
kao svjetlost, kao jaka svjetlost. **3** I pruži kao ruku, i uhvati me
za kosu na glavi, i podiže me duh među nebo i zemlju, i odnese
me u Jerusalim u utvari Božjoj na vrata unutrašnja koja gledaju
na sjever, gdje stajaše idol od revnosti, koji draži na revnost.
4 I gle, ondje bješe slava Boga Izrailjeva na oèi kao ona što
je vidjeh u polju. **5** I reèe mi: sine èovjeèji, podigni oèi svoje

k sjeveru. I podigoh oèi svoje k sjeveru, i gle, sa sjevera na
vratima oltarskim bijaše onaj idol od revnosti na ulasku. **6** Potom
mi reèe: sine èovjeèji, vidiš li što ti rade? velike gadove koje tu
èini dom Izrailjev da otidem daleko od svetinje svoje? Ali æeš
još vidjeti veæih gadova. **7** I odvede me na vrata od trijema, i
pogledah, a to jedna rupa u zidu. **8** A on mi reèe: sine èovjeèji,
prokopaj ovaj zid. I prokopah zid, a to jedna vrata. **9** Tada mi
reèe: uði i vidi opake gadove koje èine tu. **10** I ušav vidjeh, i
gle, svakojake životinje što gamižu i svakojaki gadni skotovi, i
svi gadni bogovi doma Izrailjeva bijahu napisani po zidu svuda
unaokolo. **11** I pred njima stajaše sedamdeset ljudi između
starješina doma Izrailjeva s Jazanijom sinom Safanovijem, koji
stajaše među njima, svaki s kadionicom svojom u ruci, i podizaše
se gust oblak od kada. **12** Tada mi reèe: vidiš li, sine èovjeèji,
šta èine starješine doma Izrailjeva u mraku svak u svojoj pisanoj
klijeti? jer govore: ne vidi nas Gospod, ostavio je Gospod ovu
zemlju. **13** Potom mi reèe: još æeš vidjeti veæih gadova koje oni
èine. **14** I odvede me na vrata doma Gospodnjega koja su sa
sjevera; i gle, žene sjeðahu i plakahu za Tamuzom. **15** I reèe mi:
jesi li vidio, sine èovjeèji? još æeš vidjeti veæih gadova od tijeh.
16 I odvede me u trijem unutrašnji doma Gospodnjega; i gle,
na ulasku u crkvu Gospodnju između trijema i oltara bješe oko
dvadeset i pet ljudi okrenutijeh leðima k crkvi Gospodnjoj a licem
k istoku, i klanjahu se suncu prema istoku. **17** Tada mi reèe: jesi
li vidio, sine èovjeèji? malo li je domu Judinu što èine te gadove
koje èine ovdje? nego još napuniše zemlju nasilja i okrenuše se
da me draže; i eto drže granu pred nosom svojim. **18** Zato æu i
ja uèiniti u gnjevu, neæe žaliti oko moje, niti æu se smilovati, i
kad stanu vikati iza glasa u moje uši, neæu ih uslišiti.

9 Potom povika iza glasa, te èuh, i reèe: pristupite koji ste
poslani na grad svaki s oružjem svojim smrtnijem u ruci. **2** I
gle, šest ljudi dođe do visokih vrata, koja gledaju na sjever,
svaki sa svojim oružjem smrtnijem u ruci, i među njima bješe
jedan èovjek obuèen u platno s opravom pisarskom uz bedricu; i
došavši stadoše kod oltara mjedenoga. **3** A slava Boga Izrailjeva
podiže se s heruvima, na kojima bijaše, na prag od doma, i
viknu èovjeka obuèenoga u platno koji imaše uz bedricu opravu
pisarsku. **4** I reèe mu Gospod: proði posred grada, posred
Jerusalima, i zabilježi biljegom èela onijem ljudima koji uzdišu
i koji ridaju radi svijeh gadova što se èine usred njega. **5** A
drugima reèe i èuh: proðite za njim po gradu, i pobijte, neka ne
žali oko vaše niti se smilujte; **6** Starce i mladiæe, i djevojke i
djecu i žene pobijte da se istrijebe; ali na kome god bude znak, k
njemu ne pristupajte; i poènite od moje svetinje. I poèeše od
starješina što bjehu pred domom. **7** I reèe im: oskvrnite dom, i
napunite trijemove pobijenijeh; idite. I izašavši stadoše ubijati. **8**
A kad ubijahu i ja ostah, padoh na lice svoje i povikah i rekoh:
jaoh Gospode Gospode, eda li æeš zatrti sav ostatak Izrailjev
izlivši gnjev svoj na Jerusalim? **9** A on mi reèe: bezakonje doma
Izrailjeva i Judina preveliko je, i puna je zemlja krvi, i grad je pun
opaèine; jer rekoše: Gospod je ostavio zemlju, i Gospod ne vidi.
10 Zato ni moje oko neæe žaliti, niti æu se smilovati; put njihov
obratiæu na glavu njihovu. **11** I gle, èovjek, obuèen u platno,
kojemu uz bedricu bijaše oprava pisarska, javi govoreæi: uèinio
sam kako si mi zapovjedio.

10 Potom vidjeh, i gle, na nebu koje bijaše nad glavama
heruvimima pokaza se nad njima kao kamen safir na oèi kao
prijesto. **2** I progovori èovjeku obuèenom u platno, i reèe: uði

među toèkove pod heruvimima, i uzmi pune pregršti žeravice
između heruvima i razaspi na grad. I uðe na moje oèi. **3** A
heruvimi stajahu s desne strane doma kad uðe èovjek, i oblak
napuni unutrašnji trijem. **4** I slava Gospodnja podiže se s
heruvima na prag od doma, i napuni se dom oblaka, a trijem
se napuni svjetlosti slave Gospodnje. **5** I lupa krila u heruvima
èujaše se do spoljašnjega trijema kao glas Boga svemoguæega
kad govori. **6** I kad zapovjedi èovjeku obuèenome u platno
govoreæi: uzmi ognja između toèkova između heruvima; on
uðe i stade kod toèkova. **7** I jedan heruvim pruži ruku svoju
između heruvima k ognju koji bijaše među heruvimima, i uze i
metnu u pregršti obuèenome u platno, i on primi i izide. **8** A
viðaše se u heruvima kao ruka èovjeèija pod krilima. **9** I vidjeh,
i gle, èetiri toèka kod heruvima, po jedan toèak kod jednoga
heruvima, i toèkovi bijahu na oèi kao kamen hrisolit. **10** I na oèi
bijahu sva èetiri toèka jednaka, i kao da je toèak u toèku. **11**
Kad iðahu, iðahu sva èetiri, svaki na svoju stranu, i iduæi ne
skretahu, nego kuda gledaše glava onamo iðahu i iduæi ne
skretahu. **12** A sve im tijelo i leða i ruke i krila i toèkovi, sva èetiri
toèka njihova, bijahu puna oèiju svuda unaokolo. **13** A toèkovi
se zvahu kako èuh: kola. **14** A èetiri lica imaše svaka životinja:
jedno lice heruvimsko, drugo lice èovjeèije i treæe lice lavovo i
èetvrto lice orlovo. **15** I podigoše se heruvimi u vis; to bijahu iste
životinje koje vidjeh na rijeci Hevaru. **16** A kad iðahu heruvimi,
iðahu i toèkovi uz njih, i kad heruvimi mahahu krilima svojim da
se podignu od zemlje, toèkovi se ne odmicahu od njih. **17** Kad
se oni ustavljahu, ustavljahu se i toèkovi; a kad se oni podizahu,
podizahu se i toèkovi; jer bijaše duh životinjski u njima. **18** I slava
Gospodnja otide iznad praga od doma, i stade nad heruvime.

19 I heruvimi mahnuvši krilima podigoše se od zemlje preda
mnom polazeæi, i toèkovi prema njima; i stadoše na istoènijem
vratima doma Gospodnjega, i slava Boga Izrailjeva bijaše ozgo
nad njima. **20** To bijahu iste životinje koje vidjeh pod Bogom
Izrailjevijem na rijeci Hevaru, i poznah da su heruvimi. **21** Svaka
imaše èetiri lica i èetiri krila, i kao ruka èovjeèija bješe im pod
krilima. **22** I lica im bijahu ista koja vidjeh na rijeci Hevaru; oblièja
bijahu ista, isti bijahu; svaki iðaše pravo naprema se.

11 Tada me podiže duh, i odnese me na istoèna vrata doma
Gospodnjega koja gledaju na istok, i gle, na vratima bijaše
dvadeset i pet ljudi, i među njima vidjeh Jazaniju sina Azurova
i Felatiju sina Venajina, poglavare narodne. **2** I reèe mi: sine
èovjeèji, ovi ljudi smišljaju bezakonje, i zlo svjetuju u tom gradu,
3 Govoreæi: nije blizu; da gradimo kuæe; ovaj je grad lonac a mi
meso. **4** Zato prorokuj protiv njih, prorokuj, sine èovjeèji. **5** I
pade na me duh Gospodnji i reèe mi: reci: ovako veli Gospod:
dome Izrailjev, tako govoriste, i znam misli srca vašega. **6** Mnoge
pobiste u tom gradu, i napuniste ulice njihove pobijenijeh. **7**
Zato ovako veli Gospod Gospod: koje pobiste i pobacaste usred
njega, oni su meso, a on je lonac, a vas æu izvesti iz njega. **8**
Bojite se maèa; maè æu pustiti na vas, govori Gospod Gospod.
9 I izvešæu vas iz njega, i daæu vas u ruke tuðincima, i izvršiæu
na vama sudove. **10** Od maèa æete pasti, na meði Izrailjevoj
sudiæu vam, i poznaæete da sam ja Gospod. **11** Ovaj grad
neæe vam biti lonac niti æete vi biti u njemu meso; na meði
Izrailjevoj sudiæu vam. **12** I poznaæete da sam ja Gospod, jer
po uredbama mojim ne hodiste niti zakona mojih izvršivaste,
nego èiniste po zakonima tijeh naroda što su oko vas. **13** A kad
prorokovah, umrije Felatija sin Venajin; tada padoh na lice svoje

i povikah iza glasa i rekoh: jaoh Gospode Gospode! hoæeš
li da istrijebiš ostatak Izrailjev? **14** A glas Gospodnji dođe mi
govoreæi: **15** Sine èovjeèji, braæa su tvoja, braæa tvoja, rodbina
tvoja i dom Izrailjev vaskoliki, kojima govoriše Jerusalimljani:
idite daleko od Gospoda, nama je data zemlja u našljedstvo. **16**
Zato reci: ovako veli Gospod Gospod: ako ih i odagnah daleko
među narode, ako ih i rasijah po zemljama, opet æu im biti
svetinja za malo u zemljama u koje otidoše. **17** Zato reci: ovako
veli Gospod Gospod: sabraæu vas iz naroda i pokupiæu vas
iz zemalja u koje se rasijaste, i daæu vam zemlju Izrailjevu.
18 I kad dođu u nju, izbaciæe iz nje sve gadove njezine i sve
gnusobe njezine. **19** I daæu im jedno srce i nov duh metnuæu u
njih, i izvadiæu iz tijela njihova kameno srce i daæu im srce
mesno, **20** Da bi hodili po mojim uredbama i držali moje zakone i
izvršivali ih; i biæe mi narod, i ja æu im biti Bog. **21** A kojima
srce ide po želji gnusoba njihovijeh i gadova njihovijeh, njihov
æu put obratiti na njihovu glavu, govori Gospod Gospod. **22**
Potom mahnuše heruvimi krilima svojim, i toèkovi otidoše prema
njima, i slava Boga Izrailjeva bješe ozgo nad njima. **23** I podiže
se slava Gospodnja isred grada, i stade na gori koja je s istoka
gradu. **24** A mene duh podiže i odnese u utvari duhom Božjim u
Haldejsku k roblju; i utvara koju vidjeh otide od mene. **25** I kazah
roblju sve rijeèi Gospodnje što mi pokaza.

12 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
usred doma odmetnièkoga sjediš, koji ima oèi da vidi i ne vidi,
ima uši da èuje i ne èuje; jer su dom odmetnièki. **3** Zato ti, sine
èovjeèji, spremi što treba za seobu, i seli se obdan na njihove
oèi; i iseli se iz svojega mjesta na drugo mjesto na njihove oèi,
ne bi li vidjeli, jer su dom odmetnièki. **4** I iznesi stvari svoje kao

kad se ko seli obdan na njihove oèi, a sam izidi uveèe na njihove
oèi kao oni koji se sele. **5** Na njihove oèi prokopaj zid, i iznesi
svoje stvari. **6** Na njihove oèi digni na ramena i iznesi po mraku,
lice svoje pokrij da ne vidiš zemlje, jer te dadoh da budeš znak u
domu Izrailjevu. **7** I uèinih tako kako mi se zapovjedi; stvari
svoje iznesoh obdan kao kad se seli; a uveèe prokopah zid
rukom; i po mraku iznesoh na ramenima noseæi na njihove oèi.
8 A ujutru dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **9** Sine èovjeèji,
reèe li ti dom Izrailjev, dom odmetnièki: što radiš? **10** Reci im:
ovako veli Gospod Gospod: ovo je breme za kneza koji je u
Jerusalimu i za sav dom Izrailjev što je ondje. **11** Reci: ja sam
vam znak, kako ja uèinih tako æe im biti; preseliæe se i otiæi u
ropstvo. **12** I knez koji je među njima noseæi na ramenima po
mraku æe izaæi; oni æe prokopati zid da iznesu; on æe pokriti
lice svoje da ne vidi zemlje oèima. **13** Ali æu mu razapeti mrežu
svoju i uhvatiæe se u zamku moju, i odvešæu ga u Vavilon,
u zemlju Haldejsku, ali je neæe vidjeti, a ondje æe umrijeti.
14 I sve koji su oko njega, pomoænike njegove, i svu vojsku
njegovu rasijaæu u sve vjetrove, i izvuæi æu maè za njima.
15 I poznaæe da sam ja Gospod kad ih rasijem po narodima
i razaspem po zemljama. **16** A ostaviæu ih nekoliko ljudi koji
æe ostati od maèa i od gladi i od pomora da pripovijedaju sve
gadove svoje među narodima u koje otidu; i poznaæe da sam ja
Gospod. **17** Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **18** Sine
èovjeèji, hljeb svoj jedi prezajuæi i vodu svoju pij drkæuæi i
brinuæi se. **19** I reci narodu zemaljskom: ovako veli Gospod
Gospod za stanovnike Jerusalimske, za zemlju Izrailjevu: hljeb
æe svoj jesti u brizi i vodu æe svoju piti prepadajuæi se, jer æe
zemlja opustjeti i ostati bez svega što je u njoj za bezakonje

svijeh koji žive u njoj. **20** I gradovi u kojima žive opustjeæe, i
zemlja æe biti pusta, i poznaæete da sam ja Gospod. **21** Opet
mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **22** Sine èovjeèji, kaka je to
prièa u vas o zemlji Izrailjevoj što govorite: protežu se dani, i
od utvare neæe biti ništa? **23** Zato im reci: ovako veli Gospod
Gospod: ukinuæu tu prièu i neæu je više govoriti u Izrailju; nego
im reci: blizu su dani i rijeè svake utvare. **24** Jer neæe više biti u
domu Izrailjevu zaludne utvare ni gatanja kojim se laska. **25** Jer
æu ja Gospod govoriti, i što reèem zbiæe se; neæe se više
odgađati, nego za vašega vremena, dome odmetnièki, reæi æu
rijeè i izvršiæu je, govori Gospod Gospod. **26** Opet mi dođe
rijeè Gospodnja govoreæi: **27** Sine èovjeèji, gle, dom Izrailjev
govori: utvara koju taj vidi, do nje ima mnogo vremena, i za
daleko vrijeme taj prorokuje. **28** Zato im reci: ovako veli Gospod
Gospod: neæe se više odgađati nijedna moja rijeè; rijeè koju
reèem zbiæe se, govori Gospod Gospod.

13 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
prorokuj protiv proroka Izrailjevijeh koji prorokuju, i reci tijem
koji prorokuju iz svoga srca: èujte rijeè Gospodnju. **3** Ovako
govori Gospod Gospod: teško ludijem prorocima koji idu za
svojim duhom a ništa nijesu vidjeli. **4** Proroci su tvoji, Izrailju, kao
lisice po pustinjama. **5** Ne izlazite na prolome i ne ograđujete
doma Izrailjeva da bi se održao u boju u dan Gospodnji. **6** Vide
taštinu i gatanje lažno, pa govore: Gospod kaže, a Gospod ih
nije poslao, i daju nad da æe se rijeè ispuniti. **7** Ne viđate li taštu
utvaru i ne govorite li lažno gatanje? a opet kažete: Gospod
reèe; a ja ne rekoh. **8** Zato ovako veli Gospod Gospod: zato što
govorite taštinu i vidite laž, zato evo mene na vas, govori Gospod
Gospod. **9** I ruka æe moja biti protiv proroka koji vide taštinu i

gataju laž; neæe ih biti u zboru naroda moga, i u prijepisu doma
Izrailjeva neæe biti zapisani, niti æe doæi u zemlju Izrailjevu;
i poznaæete da sam ja Gospod Gospod. **10** Zato, zato što
prelastiše narod moj govoreæi: mir je, a mira ne bješe; i jedan
ozida zid, a drugi ga namazaše kreèem nevaljalijem; **11** Reci
onijem što mažu nevaljalijem kreèem da æe pasti; doæi æe silan
dažd, i vi, kamenje velikoga grada, pašæete i oluja æe razvaliti.
12 I gle, kad padne zid, neæe li vam se reæi: gdje je kreè kojim
mazaste? **13** Zato ovako veli Gospod Gospod: razvaliæu olujom
u gnjevu svom, i silan æe dažd doæi u gnjevu mom, i kamenje
velikoga grada u jarosti mojoj da potre. **14** I razvaliæu zid koji
namazaste nevaljalijem kreèem, i oboriæu ga na zemlju da æe
mu se otkriti temelj, i pašæe, i vi æete izginuti usred njega, i
poznaæete da sam ja Gospod. **15** I tako æu navršiti gnjev svoj
na zidu i na onima koji ga mažu kreèem nevaljalijem, i reæi
æu vam: nema zida, niti onijeh koji ga mazaše, **16** Proroka
Izrailjevijeh koji prorokuju Jerusalimu i vide mu utvare za mir, a
mira nema, govori Gospod Gospod. **17** A ti, sine èovjeèji, okreni
lice svoje prema kæerima naroda svojega, koje prorokuju iz
svoga srca, i prorokuj protiv njih. **18** I reci: ovako veli Gospod
Gospod: teško onima koje šiju uzglavlja pod sve laktove i grade
pokrivala na glavu svakoga rasta da love duše. Lovite duše
mojega naroda, a svoje li æete duše saèuvati? **19** I skvrnite me
kod naroda mojega za grst jeèma i za zalogaj hljeba ubijajuæi
duše, koje ne bi trebalo da umru, i èuvajuæi u životu duše koje
ne treba da žive, lažuæi narodu mojemu, koji sluša laž. **20** Zato
ovako veli Gospod Gospod: evo mene na vaša uzglavlja, na koja
lovite duše da vam dolijeæu, i poderaæu ih ispod lakata vaših,
i pustiæu duše koje lovite da vam dolijeæu. **21** I poderaæu

pokrivala vaša i izbaviæu svoj narod iz vaših ruku, i neæe više
biti u vašim rukama da vam budu lov, i poznaæete da sam ja
Gospod. **22** Jer žalostiste lažju srce pravedniku, kojega ja ne
ožalostih, i krijepiste ruke bezbožniku da se ne vrati sa svoga
zloga puta da se saèuva u životu. **23** Zato neæete viðati taštine i
neæete više gatati, nego æu izbaviti narod svoj iz vaših ruku, i
poznaæete da sam ja Gospod.

14 Potom doðoše k meni neki od starješina Izrailjevijeh i
sjedoše preda me. **2** I doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **3**
Sine èovjeèji, ovi su ljudi stavili u srca svoja gadne bogove
svoje, i metnuli su preda se o što se spotièu na bezakonje
svoje; traže li me doista? **4** Zato govori im i reci im: ovako veli
Gospod Gospod: ko je god od doma Izrailjeva stavio u srce
svoje gadne bogove svoje i metnuo preda se o što se spotièe na
bezakonje svoje, pa doðe k proroku, ja Gospod odgovoriæu
mu kad doðe za mnoštvo gadnijeh bogova njegovijeh, **5** Da
uhvatim dom Izrailjev za srce njihovo što su se odvratili od mene
svi za gadnijem bogovima svojim. **6** Zato reci domu Izrailjevu:
ovako veli Gospod Gospod: obratite se i otstupite od gadnijeh
bogova svojih, odvratite lice svoje od svijeh gadova svojih. **7**
Jer ko bi god od doma Izrailjeva ili od inostranaca koji žive u
Izrailju otstupio od mene, i stavio u srce svoje gadne bogove
svoje, i metnuo preda se o što æe se spoticati na bezakonje
svoje, pa bi došao k proroku da me upita preko njega, njemu æu
odgovoriti ja sam Gospod sobom. **8** I okrenuæu lice svoje prema
tom èovjeku, i uèiniæu od njega znak i prièu, i istrijebiæu ga iz
naroda svojega, te æete poznati da sam ja Gospod. **9** I ako
bi se prorok prevario, te rekao što, ja Gospod prevarih onoga
proroka, i dignuæu ruku svoju na nj, i istrijebiæu ga iz naroda

svojega Izrailja. **10** I ponijeæe obojica svoje bezakonje: kako je
bezakonje onoga koji pita tako æe biti i prorokovo bezakonje, **11**
Da više dom Izrailjev ne otstupa od mene i da se više ne skvrne
svakojakim prijestupima svojim, nego da mi budu narod, i ja
da im budem Bog, govori Gospod Gospod. **12** Opet mi dođe
rijeè Gospodnja govoreæi: **13** Sine èovjeèji, ako mi koja zemlja
zgriješi uèinivši nevjeru, i ja dignem ruku svoju na nju i slomim
joj potporu u hljebu, i pustim na nju glad i istrijebim u njoj ljude i
stoku, **14** Ako bi u njoj bila ova tri èovjeka: Noje, Danilo i Jov, oni
æe pravdom svojom izbaviti duše svoje, govori Gospod Gospod.
15 Ako pustim ljute zvijeri u zemlju, te pomore ljude, i ona opusti
da niko ne može prolaziti od zvijerja; **16** Ako bi u njoj bila ta tri
èovjeka, tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, neæe izbaviti
sinova ni kæeri, nego æe se sami izbaviti, a zemlja æe opustjeti.
17 Ili ako maè pustim na tu zemlju, i reèem: maèu, proði tu
zemlju, da istrijebim u njoj ljude i stoku; **18** Ako bi ta tri èovjeka
bila u njoj, tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, neæe izbaviti
sinova ni kæeri, nego æe se sami izbaviti. **19** Ili ako pustim
pomor na zemlju i izlijem gnjev svoj na nju da bi krv tekla da
istrijebim u njoj ljude i stoku; **20** Ako bi Noje, Danilo i Jov bili u
njoj, tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, neæe izbaviti sina ni
kæeri, nego æe svoje duše izbaviti pravdom svojom. **21** Jer
ovako veli Gospod Gospod: akamoli kad pustim èetiri ljuta zla
svoja, maè i glad i zle zvijeri i pomor na Jerusalim, da istrijebim
u njemu ljude i stoku. **22** I opet, gle, nekoliko æe ih ostati u
njemu koji æe se izbaviti, sinovi ili kæeri, oni æe izaæi k vama, i
vidjeæete put njihov i djela njihova, i utješiæete se za zlo koje
æu pustiti na Jerusalim, za sve što æu pustiti na nj. **23** I oni æe
vas utješiti kad vidite put njihov i djela njihova; i poznaæete da

nijesam bez uzroka uèinio što sam god uèinio u njemu, govori
Gospod Gospod.

15 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
šta je drvo od loze vinove prema svakom drugom drvetu, ili
loza vinova prema drveæu u šumi? **3** Uzima li se od nje drvo
da se naèini što? uzima li se od nje klin da se objesi o njemu
kakav sud? **4** Gle, meæe se u oganj da izgori; kad joj oba kraja
sažeže oganj, i sredina joj izgori, hoæe li još biti za što? **5** Gle,
dok bijaše cijela, ne mogaše se ništa od nje naèiniti, akamoli
æe biti za što kad je oganj proždrije i izgorje. **6** Zato ovako
veli Gospod Gospod: kakvo je među drvetima šumskim drvo
od vinove loze, koje dadoh ognju da ga jede, take æu uèiniti
stanovnike Jerusalimske. **7** Jer æu im nasuprot okrenuti lice
svoje; kad izidu iz jednoga ognja, drugi æe ih oganj proždrijeti, i
poznaæete da sam ja Gospod, kad okrenem lice svoje nasuprot
njima. **8** I obratiæu zemlju u pustinju, jer uèiniše nevjeru, govori
Gospod Gospod.

16 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
pokaži Jerusalimu gadove njegove, **3** I reci: ovako veli Gospod
Gospod Jerusalimu: postanjem i rodom ti si iz zemlje Hananske;
otac ti bješe Amorejac a mati Hetejka. **4** A o rođenju tvom, kad
si se rodila, nije ti pupak odrezan i nijesi okupana vodom da bi
bila èista, niti si solju natrvena ni pelenama povita. **5** Oko te
ne požali da ti uèini što od toga i da ti se smiluje; nego ti bi
baèena u polje, jer bijaše mrska duša tvoja onoga dana kad
si se rodila. **6** I iduæi mimo tebe i vidjevši te gdje se valjaš u
svojoj krvi, rekoh ti: da si živa u svojoj krvi! i opet ti rekoh: da
si živa u svojoj krvi! **7** I uèinih da rasteš na tisuæe kao trava
u polju; i ti naraste i posta velika i dođe do najveæe ljepote;

dojke ti napupiše, i dlake te probiše; ali ti bijaše gola naga. **8** I
iduæi mimo tebe pogledah te, i gle, godine ti bijahu godine za
ljubljenje; i raširih skut svoj na te, i pokrih golotinju tvoju, i zakleh
ti se i uèinih vjeru s tobom, govori Gospod Gospod, i ti posta
moja. **9** I okupah te vodom, i sprah s tebe krv tvoju, i pomazah te
uljem. **10** I obukoh ti vezenu haljinu, i obuh ti crevlje od jazavca,
i opasah te tankim platnom i zastrijeh te svilom. **11** I nakitih te
nakitom, i metnuh ti narukvice na ruke i grivnu oko vrata. **12**
I grivnu oko èela metnuh ti, i oboce u uši, slavan vijenac na
glavu. **13** I ti bijaše okiæena zlatom i srebrom, i odijelo ti bijaše
od tankoga platna i od svile i vezeno, jeðaše bijelo brašno i
med i ulje, i bijaše vrlo lijepa, i prispje do carstva. **14** I razide se
glas o tebi po narodima radi ljepote tvoje, jer bješe savršena
krasotom mojom, koju metnuh na te, govori Gospod Gospod. **15**
Ali se ti osloni na ljepotu svoju, i prokurva se s glasa svojega, te
si prosipala kurvarstvo svoje svakome koji prolažaše, i bivala si
njegova. **16** I uzevši od haljina svojih naèinila si šarene visine,
i kurvala si se na njima, kako nigda nije bilo niti æe biti. **17** I
uzevši krasni nakit svoj od moga zlata i od moga srebra što ti
dadoh, naèinila si sebi muške likove, i kurvala si se s njima. **18** I
uzevši vezene haljine svoje zaodjela si ih, i ulje moje i kad moj
stavila si pred njih. **19** I hljeb moj, koji ti dadoh, bijelo brašno i
ulje i med, èim te hranjah, postavila si pred njih za miris ugodni.
Tako je bilo, govori Gospod Gospod. **20** I uzimala si sinove svoje
i kæeri svoje koje si rodila, i njih si im prinosila da se spale.
Malo li bješe kurvarstva tvojega, **21** Te si i sinove moje klala i
davala si ih da im se provedu kroz oganj? **22** I uza sve gadove
svoje i kurvarstva svoja nijesi se opominjala dana mladosti svoje
kad si bila gola i naga i valjala se u krvi svojoj. **23** I poslije

sve zloæe svoje, teško, teško tebi! govori Gospod Gospod,)
24 Sagradila si sebi kuæu kurvarsku, i naèinila si sebi visine
na svakoj ulici, **25** Na svakoj rasputici naèinila si sebi visinu, i
nagrdila si svoju ljepotu, i razmetala si noge svoje svakome koji
prolažaše, i umnožila si kurvarstvo svoje. **26** Kurvala si se sa
sinovima Misirskim, susjedima svojim velika tijela, i umnožila si
kurvarstvo svoje da bi me razgnjevila. **27** Zato, gle, digoh ruku
svoju na te i umalih obrok tvoj, i dadoh te na volju nenavidnicima
tvojima, kæerima Filistejskim, koje bješe stid od sramotnoga
puta tvojega. **28** Kurvala si se sa sinovima Asirskim, jer se ne
mogaše nasititi; kurvala si se s njima, i opet se nijesi nasitila.
29 I umnožila si kurvarstvo svoje u zemlji Hananskoj dori do
Haldejske, i ni tako se nijesi nasitila. **30** Kako je iznemoglo srce
tvoje, govori Gospod Gospod, kad èiniš sve što èini najgora
kurva, **31** Kad si gradila kurvarsku kuæu na svakoj rasputici i
èinila visinu na svakoj ulici! A ni kao kurva nijesi, jer nijesi marila
za platu; **32** Nego kao žena preljuboèinica, koja mjesto muža
svoga prima druge. **33** Svijem kurvama daje se plata, a ti si
davala platu svijem milosnicima svojim i darivala si ih da dolaze
k tebi sa svijeh strana da se kurvaju s tobom. **34** I tako je u tebe
naopako prema ženama u tvom kurvarstvu: jer niko ne ide za
tobom da se kurva, i ti daješ platu, a ne daje se tebi plata; to je
naopako. **35** Zato, kurvo, èuj rijeè Gospodnju. **36** Ovako veli
Gospod Gospod: što se otrov tvoj prosu, i što se u kurvanju tvom
otkrivala golotinja tvoja tvojim milosnicima i svijem gadnijem
idolima tvojim, i za krv sinova tvojih, koje si im dala, **37** Zato,
evo, ja æu skupiti sve milosnike tvoje, s kojima si se milovala, i
sve koje si ljubila, i sve na koje si mrzila, skupiæu ih sve oko
tebe, i otkriæu im golotinju tvoju da vide svu golotinju tvoju. **38** I

sudiæu ti kako se sudi onima koje èine preljubu i onima koje krv
proljevaju, i daæu te na smrt gnjevu i revnosti. **39** I predaæu te u
njihove ruke, te æe razoriti tvoju kuæu kurvarsku i raskopati
visine tvoje, i svuæi æe haljine s tebe, i uzeæe ti krasni nakit i
ostaviæe te golu nagu. **40** I dovešæe na te ljudstvo, te æe te
zasuti kamenjem, i izbošæe te maèevima svojim. **41** I popaliæe
kuæe tvoje ognjem, i izvršiæe na tebi sud pred mnogim ženama,
i uèiniæu te æeš se okaniti kurvanja i neæeš više davati plate.
42 I namiriæu gnjev svoj nad tobom, i revnost æe se moja
ukloniti od tebe, i umiriæu se, i neæu se više gnjeviti. **43** Zato
što se nijesi opominjala dana mladosti svoje, nego si me dražila
svijem tijem, zato, evo, i ja æu obratiti put tvoj na tvoju glavu,
govori Gospod Gospod, te neæeš èiniti grdila niti kakvih gadova
svojih. **44** Gle, ko god govori prièe, govoriæe o tebi prièu, i reæi
æe: kaka mati, taka joj kæi. **45** Ti si kæi matere svoje, koja se
odmetnula muža svojega i djece svoje, i sestra si sestara svojih,
koje se odmetnuše muževa svojih i djece svoje, mati vam je
Hetejka a otac Amorejac. **46** A starija ti je sestra Samarija s
kæerima svojim, koja ti sjedi s lijeve strane, a mlađa ti je sestra
koja ti sjedi s desne strane Sodom sa kæerima svojim. **47** A
ti ni njihovijem putem nijesi hodila, niti si èinila po njihovijem
gadovima, kao da ti to bješe malo, nego si bila gora od njih
na svijem putovima svojim. **48** Tako ja živ bio, govori Gospod
Gospod, sestra tvoja Sodom i kæeri njezine nijesu èinile kako
si èinila ti i tvoje kæeri. **49** Evo, ovo bješe bezakonje sestre
tvoje Sodoma: u ponosu, u izobilju hljeba i bezbrižnom miru
bješe ona i kæeri njezine, a ne pomagahu siromahu i ubogome;
50 Nego se ponašahu i èinjahu gadove preda mnom, zato ih
zatrh kad vidjeh. **51** Samarija nije zgriješila ni pola koliko ti, jer si

poèinila gadova svojih više nego one, te si opravdala sestre
svoje svijem gadovima svojim koje si uèinila. **52** I ti dakle, koja si
sudila sestrama svojim, nosi sramotu svoju za grijehe svoje,
kojima si postala grða od njih; one su pravednije od tebe; i ti se
dakle stidi i nosi sramotu, kad si opravdala sestre svoje. **53**
Ako dovedeš natrag njihovo roblje, roblje Sodomsko i kæeri
njezinijeh, i roblje Samarijsko i kæeri njezinijeh, dovešæu i tvoje
roblje iz ropstva među njima, **54** Da nosiš sramotu svoju i da se
stidiš za sve što si èinila, i da im budeš utjeha. **55** Ako se sestre
tvoje, Sodom i kæeri njezine povrate kao što su bile, i ako se
Samarija i kæeri njezine povrate kao što su bile, povratiæeš se i
ti i kæeri tvoje kao što ste bile. **56** Jer usta tvoja ne pominjaše
Sodoma sestre tvoje u vrijeme oholosti tvoje, **57** Prije nego se
otkri zloæa tvoja kao u vrijeme sramote od kæeri Sirskih i od
svijeh što su oko njih, kæeri Filistejskih, koje te sramoæahu
sa svijeh strana. **58** Nosi nevaljalstvo svoje i gadove svoje,
govori Gospod. **59** Jer ovako veli Gospod Gospod: uèiniæu ti
kako si ti uèinila prezrevši zakletvu i prestupivši zavjet. **60** Ali
æu se ja opomenuti zavjeta svojega koji sam uèinio s tobom u
vrijeme mladosti tvoje, i utvrdiæu ti vjeèan zavjet. **61** Tada æeš
se opomenuti putova svojih i postidjeæeš se kad primiš sestre
svoje starije od sebe i mlađe, koje æu ti dati za kæeri, ali ne po
tvom zavjetu. **62** I ja æu utvrditi svoj zavjet s tobom, i poznaæeš
da sam ja Gospod. **63** Da se opomeneš i postidiš i da ne otvoriš
više usta od sramote, kad ti oprostim sve što si uèinila, govori
Gospod Gospod.

17 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
zagoneni zagonetku i kaži prièu o domu Izrailjevu, **3** I reci: ovako
veli Gospod Gospod: orao velik, velikih krila, dugih pera, pun

perja, šaren, dođe na Livan i uze vrh od kedra, **4** Odlomi vrh od
mladijeh grana njegovijeh, i odnese ga u zemlju trgovaèku, u
grad trgovaèki metnu ga. **5** I uze sjeme iz one zemlje, i metnu
ga na njivu, odnese ga gdje ima mnogo vode, i ostavi ga dobro.
6 I iznièe, i posta busat èokot, nizak, kojemu se loze pružahu k
njemu a žile bijahu pod njim; posta èokot, i pusti grane i izbi
odvode. **7** A bijaše drugi orao velik, velikih krila i pernat, i gle,
taj èokot pusti k njemu žile svoje i grane svoje pruži k njemu
da bi ga zaljevao iz brazda svoga sada. **8** Posađen bijaše
u dobroj zemlji kod mnogo vode, da pusti grane i rađa rod i
bude krasna loza. **9** Kaži: ovako veli Gospod Gospod: hoæe
li napredovati? neæe li mu poèupati žile i rod mu oblomiti da
se posuši? Sve æe mu se grane što je pustio posušiti, i bez
velike sile i bez mnogoga naroda išèupaæe ga iz korijena. **10**
Eto, posađen je, hoæe li napredovati? i neæe li se sasvijem
posušiti èim ga se dohvati ustoka? Posušiæe se u brazdi gdje
je posađen. **11** Potom dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **12**
Kaži tome domu odmetnièkom: ne znate li šta je ovo? Reci:
evo, dođe car Vavilonski u Jerusalim, i uze mu cara i knezove, i
odvede ih sa sobom u Vavilon. **13** I uze jednoga od carskoga
sjemena, i uèini s njim vjeru, i zakle ga, i uze silne u zemlji,
14 Da bi carstvo bilo sniženo da se ne bi podiglo, nego da bi
držeæi vjeru s njim stajalo. **15** Ali se odmetnu od njega poslav
poslanike svoje u Misir da mu da konja i mnogo naroda. Hoæe
li biti sreæan? hoæe li uteæi ko tako èini? ko prestupa vjeru
hoæe li uteæi? **16** Tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, u
mjestu onoga cara koji ga je zacario, kojemu je zakletvu prezreo
i kojemu je vjeru prestupio, kod njega æe u Vavilonu umrijeti.
17 Niti æe mu Faraon s velikom vojskom i mnogim narodom

pomoæi u ratu, kad iskopa opkope i pogradi kule da pogubi
mnoge duše. **18** Jer prezre zakletvu prestupajuæi vjeru; i gle,
davši ruku èini sve to; neæe uteæi. **19** Zato ovako veli Gospod
Gospod: tako ja živ bio, obratiæu mu na glavu zakletvu svoju
koju prezre i vjeru svoju koju prestupi. **20** Jer æu razapeti nad
njim mrežu svoju i uhvatiæe se u zamku moju; i odvešæu ga u
Vavilon, i ondje æu se suditi s njim za bezakonje koje mi uèini.
21 I sva bježan njegova sa svom vojskom njegovom pašæe od
maèa, a koji ostanu raspršaæe se u sve vjetrove, i poznaæete
da sam ja Gospod govorio. **22** Ovako veli Gospod Gospod: ali
æu ja uzeti s vrha od toga visokoga kedra, i posadiæu; s vrha
od mladijeh grana njegovijeh odlomiæu granèicu, i posadiæu na
gori visokoj i uzdignutoj. **23** Na visokoj gori Izrailjevoj posadiæu
je, i pustiæe grane, i rodiæe, i postaæe krasan kedar, i pod
njim æe nastavati svakojake ptice, u hladu grana njegovijeh
nastavaæe. **24** I sva æe drveta poljska poznati da ja Gospod
snizih visoko drvo i uzvisih nisko drvo, posuših zeleno drvo i
uèinih da ozeleni suho drvo. Ja Gospod rekoh, i uèiniæu.

18 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Šta hoæete
vi koji govorite prièu o zemlji Izrailjevoj govoreæi: oci jedoše
kiselo grožđe, a sinovima trnu zubi? **3** Tako ja bio živ, govori
Gospod Gospod, neæete više govoriti te prièe u Izrailju. **4**
Gle, sve su duše moje, kako duša oèina tako i duša sinovlja
moja je, koja duša zgriješi ona æe poginuti. **5** Jer ako je ko
pravedan i èini sud i pravdu, **6** Na gorama ne jede i oèiju svojih
ne podiže ka gadnijem bogovima doma Izrailjeva, i ne skvrni
žene bližnjega svojega i ne ide k ženi odvojenoj radi neèistote, **7**
I nikome ne èini nasilja, zalog dužniku svojemu vraæa, ništa
ne otima, hljeb svoj daje gladnome i gologa odijeva, **8** Ne

daje na dobit i ne uzima pridavka, od nepravde usteže ruku
svoju, i pravo sudi između jednoga èovjeka i drugoga, **9** Po
uredbama mojim hodi, i drži zakone moje tvoreæi istinu; taj je
pravedan, doista æe živjeti, govori Gospod Gospod. **10** Ako rodi
sina lupeža, koji bi krv proljevao ili bi èinio tako što, **11** A ne
bi èinio svega onoga, nego bi jeo na gorama, i ženu bližnjega
svojega skvrnio, **12** Siromahu i ubogome nasilje èinio, otimao
što, zaloga ne bi vraæao, i ka gadnijem bogovima podizao bi
oèi svoje èineæi gad, **13** Davao bi na dobit, i uzimao pridavak;
hoæe li taj živjeti? Neæe živjeti; uèinio je sve te gadove, doista
æe poginuti, krv æe njegova na njemu biti. **14** Ali gle, ako rodi
sina koji bi vidio sve grijehe oca svojega što èini, i uzeo bi na
um, te ne bi èinio onako, **15** Ne bi jeo na gorama, niti bi oèiju
svojih podizao ka gadnijem bogovima doma Izrailjeva, žene
bližnjega svojega ne bi skvrnio, **16** I nikome ne bi èinio nasilja,
zaloga ne bi uzimao i ne bi ništa otimao, davao bi hljeb svoj
gladnome i gologa bi odijevao, **17** Od siromaha bi ustezao ruku
svoju, ne bi uzimao dobiti ni pridavka, zakone bi moje izvršivao
i po uredbama mojim hodio; taj neæe poginuti za bezakonje
oca svojega, doista æe živjeti. **18** A otac njegov, što je èinio
nasilje, otimao od brata svojega i èinio što nije dobro u narodu
svom, gle, on æe poginuti za svoje bezakonje. **19** Ali govorite:
zašto da ne nosi sin bezakonja oèina? Jer sin èini sud i pravdu,
sve uredbe moje drži i izvršuje; doista æe živjeti. **20** Koja duša
zgriješi ona æe umrijeti, sin neæe nositi bezakonja oèina niti æe
otac nositi bezakonja sinovljega; na pravedniku æe biti pravda
njegova, a na bezbožniku æe biti bezbožnost njegova. **21** Ako li
bi se bezbožnik obratio od svijeh grijeha svojih koje uèini, i držao
bi sve uredbe moje i tvorio sud i pravdu, doista æe živjeti, neæe

poginuti. **22** Bezakonja njegova što ih je god uèinio neæe mu se
više spominjati, u pravdi svojoj koju èini živjeæe. **23** Eda li je
meni milo da pogine bezbožnik? govori Gospod, a ne da se
odvrati od putova svojih i bude živ? **24** Ali kad bi se pravednik
odvratio od pravde svoje i èinio nepravdu, i radio po svijem
gadovima koje èini bezbožnik, hoæe li on živjeti? pravedna djela
njegova, što je god èinio, neæe se spomenuti; za bezakonje
svoje koje uèini i za grijeh svoj kojim zgriješi poginuæe. **25** Još
govorite: nije prav put Gospodnji. Èujte, dome Izrailjev, moj li put
nije prav? nijesu li vaši putovi nepravi? **26** Kad se pravednik
odvrati od pravde svoje i èini zlo i umre zato, umrijeæe za zlo
svoje koje uèini. **27** A kad se bezbožnik odvrati od bezbožnosti
svoje koju je èinio, i èini sud i pravdu, on æe saèuvati u životu
dušu svoju. **28** Jer uzevši na um vrati se od svijeh bezakonja
svojih koja uèini; doista æe živjeti, i neæe poginuti. **29** Ali dom
Izrailjev veli: put Gospodnji nije prav. Moji li putovi nijesu pravi?
dome Izrailjev, nijesu li vaši putovi nepravi? **30** Zato, dome
Izrailjev, sudiæu vam svakome po putovima njegovijem, govori
Gospod; obratite se i proðite se svijeh grijeha svojih, i neæe
vam bezakonje biti na spoticanje. **31** Odbacite od sebe sva
bezakonja koja èiniste, i naèinite sebi novo srce i nov duh; i
zašto da mrete? dome Izrailjev. **32** Jer mi nije mila smrt onoga
koji mre, govori Gospod Gospod; obratite se dakle i budite živi.

19 A ti narièi za knezovima Izrailjevijem; **2** I reci: šta bješe mati
tvoja? lavica; među lavovima ležaše, mlad svoju među lavovima
hranjaše. **3** I othrani jedno mlade svoje, i posta laviæ, i nauèiv
se loviti žderaše ljude. **4** I èuše narodi za nj; uhvati se u jamu
njihovu, i odvedoše ga u verigama u zemlju Misirsku. **5** A ona
kad vidje gdje se nada ali joj nad propade, uze jedno mlade

svoje, i uèini od njega laviæa. 6 I on iduæi među lavovima posta
laviæ, i nauèi se loviti i žderaše ljude. 7 I pozna dvore njihove, i
pustošaše gradove njihove tako da opustje zemlja i što je u njoj
od rike njegove. 8 I ustaše na nj narodi iz okolnijeh zemalja, i
razapeše mu mrežu svoju, i uhvati se u jamu njihovu. 9 I metnuše
ga u krletku u verigama, i odvedoše ga caru Vavilonskom, i
metnuše ga u grad da mu se više ne èuje glas po gorama
Izrailjevijem. 10 Dok bijaše miran, mati tvoja bijaše kao vinova
loza, posađena kraj vode, rodna i granata bijaše od mnoge
vode. 11 I bijahu na njoj jaki prutovi za palicu vladalaèku, i
rastom svojim uzvisi se iznad gustijeh grana, i bi naoèita visinom
svojom, mnoštvom grana svojih. 12 Ali bi išèupana u gnjevu i na
zemlju baèena, i ustoka osuši rod njezin; polomiše se i posušiše
se jaki prutovi njezini; oganj ih proždrije. 13 A sada je posađena
u pustinji, u zemlji suhoj i bezvodnoj. 14 I izađe oganj iz pruta
grana njezinijeh i proždrije rod njezin da nema na njoj pruta jaka
za palicu vladalaèku. To je naricanje, i biæe naricanje.

20 A sedme godine, petoga mjeseca, dana desetoga, dođoše
neki od starješina Izrailjevijeh da upitaju Gospoda, i sjedoše
preda mnom. 2 I dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: 3 Sine
èovjeèji, kaži starješinama Izrailjevijem i reci im: ovako veli
Gospod Gospod: dođoste li da me pitate? Tako ja živ bio, neæete
me pitati, govori Gospod Gospod. 4 Hoæeš li da im sudiš?
hoæeš li da im sudiš? sine èovjeèji. Pokaži im gadove otaca
njihovijeh. 5 I reci im: ovako veli Gospod Gospod: kojega dana
izabrah Izrailja i podigoh ruku svoju sjemenu doma Jakovljeva,
i pokazah im se u zemlji Misirskoj, i podigoh im ruku svoju
govoreæi: ja sam Gospod Bog vaš; 6 Onoga dana podigoh im
ruku svoju da æu ih odvesti iz zemlje Misirske u zemlju koju sam

pronašao za njih, gdje teèe mlijeko i med, koja je dika svijem
zemljama. **7** I rekoh im: odbacite svaki gadove ispred svojih
oèiju, i nemojte se skvrniti o gadne bogove Misirske, ja sam
Gospod Bog vaš. **8** Ali se odvrgoše od mene, i ne htješe me
poslušati, nijedan ih ne odbaci gadova ispred oèiju svojih, i
gadnijeh bogova Misirskih ne ostaviše; zato rekoh da æu izliti
jarost svoju na njih da izvršim gnjev svoj na njima usred zemlje
Misirske. **9** Ali imena svojega radi, da se ne oskvrni pred onijem
narodima među kojima bijahu, pred kojima im se pokazah, uèinih
da ih izvedem iz zemlje Misirske. **10** I izvedoh ih iz zemlje
Misirske, i dovedoh ih u pustinju. **11** I dadoh im uredbe svoje, i
objavih im zakone svoje, koje ko vrši živ æe biti kroz njih. **12** I
subote svoje dadoh im da su znak između mene i njih da bi znali
da sam ja Gospod koji ih posveæujem. **13** Ali se odvrže od mene
dom Izrailjev u pustinji; ne hodiše po mojim uredbama, i zakone
moje odbaciše, koje ko vrši živi kroz njih, i subote moje grdno
oskvrniše; zato rekoh da æu izliti gnjev svoj na njih u pustinji da
ih istrijebim. **14** Ali uèinih imena svojega radi da se ne oskvrni
pred narodima pred kojima ih izvedoh. **15** I ja im još podigoh
ruku svoju u pustinji da ih neæu odvesti u zemlju koju im dadoh,
gdje teèe mlijeko i med, koja je dika svijem zemljama; **16** Jer
odbaciše moje zakone i po uredbama mojim ne hodiše, i subote
moje oskvrniše, jer srce njihovo iðaše za gadnijem bogovima
njihovijem. **17** Ali ih požali oko moje, te ih ne istrijebih, i ne zatrh
ih u pustinji. **18** Nego rekoh sinovima njihovijem u pustinji: ne
idite po uredbama otaca svojih i ne držite njihovijeh zakona, i ne
skvrnite se gadnijem bogovima njihovijem. **19** Ja sam Gospod
Bog vaš, po mojim uredbama hodite, i moje zakone držite i
izvršujte; **20** I subote moje svetkujte da su znak između mene i

vas, da znate da sam ja Gospod Bog vaš. **21** Ali se odvrgoše od
mene i sinovi, ne hodiše po mojim uredbama, i zakona mojih ne
držaše da ih izvršuju, koje ko vrši živi kroz njih; subote moje
oskvrniše; zato rekoh da æu izliti jarost svoju na njih i navršiti
gnjev svoj na njima u pustinji. **22** Ali povratih ruku svoju i uèinih
imena svojega radi da se ne oskvrni pred narodima pred kojima
ih izvedoh. **23** I ja im još podigoh ruku svoju u pustinji da æu ih
rasijati po narodima i razasuti po zemljama. **24** Jer zakona mojih
ne izvršivaše i uredbe moje odbaciše i subote moje oskvrniše, i
oèi im gledahu za gadnijem bogovima otaca njihovijeh. **25** Zato
im i ja dadoh uredbe ne dobre i zakone kroz koje neæe živjeti.
26 I oskvrnih ih darovima njihovijem što propuštahu kroz oganj
sve što otvori matericu, da ih potrem, da poznadu da sam ja
Gospod. **27** Zato govori domu Izrailjevu, sine èovjeèji, i kaži
im: ovako veli Gospod Gospod: još me i ovijem ružiše oci vaši
èineæi mi bezakonje: **28** Kad ih odvedoh u zemlju, za koju
podigoh ruku svoju da æu im je dati, gdje god vidješe visok hum
i drvo granato, ondje prinosiše svoje žrtve i stavljaše svoje dare,
kojima dražahu, i metaše mirise svoje ugodne, i ondje ljevaše
naljeve svoje. **29** I rekoh im: šta je visina, na koju idete? I opet
se zove visina do danas. **30** Zato reci domu Izrailjevu: ovako
veli Gospod Gospod: ne skvrnite li se na putu otaca svojih? i
za gadovima njihovijem ne kurvate li se? **31** I prinoseæi dare
svoje, provodeæi sinove svoje kroz oganj ne skvrnite li se o
sve gadne bogove svoje do danas, i mene li æete pitati, dome
Izrailjev? Tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, neæete me
pitati. **32** A šta mislite, neæe biti nikako, što govorite: biæemo
kao narodi, kao plemena po zemljama, služeæi drvetu i kamenu.
33 Tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, rukom krjepkom i

mišicom podignutom i izlivenijem gnjevom carovaæu nad vama.
34 I izvešæu vas iz naroda, i sabraæu vas iz zemalja po kojima
ste rasijani, rukom krjepkom i mišicom podignutom i izlivenijem
gnjevom. **35** I odvešæu vas u pustinju tijeh naroda, i ondje æu
se suditi s vama licem k licu. **36** Kako sam se sudio s ocima
vašim u pustinji zemlje Misirske, tako æu se suditi s vama, govori
Gospod Gospod. **37** I propustiæu vas ispod štapa i dovesti vas
u sveze zavjetne. **38** I odluèiæu između vas odmetnike i koji
odustaju mene; izvešæu ih iz zemlje gdje su došljaci, ali neæe
uæi u zemlju Izrailjevu, i poznaæete da sam ja Gospod. **39** Vi
dakle, dome Izrailjev, ovako veli Gospod Gospod: idite, služite
svaki gadnijem bogovima svojim i unapredak, kad neæete da
me slušate; ali imena mojega svetoga ne skvrnite više darovima
svojim i gadnijem bogovima svojim. **40** Jer na mojoj gori svetoj,
na visokoj gori Izrailjevoj, govori Gospod Gospod, ondje æe mi
služiti sav dom Izrailjev, koliko ih god bude u zemlji, ondje æe
mi biti mili i ondje æu iskati prinose vaše i prvine od darova
vaših sa svijem svetijem stvarima vašim. **41** Mili æete mi biti s
ugodnijem mirisom, kad vas izvedem iz naroda i saberem vas
iz zemalja u koje ste rasijani; i biæu posveæen u vama pred
narodima. **42** I poznaæete da sam ja Gospod kad vas dovedem
u zemlju Izrailjevu, u zemlju za koju podigoh ruku svoju da æu je
dati ocima vašim. **43** I ondje æete se opomenuti putova svojih i
svijeh djela svojih, kojima se oskvrniste, i sami æete sebi biti
mrski za sva zla svoja koja èiniste. **44** I poznaæete da sam ja
Gospod kad vam uèinim radi imena svojega; ne po vašim zlijem
putovima niti po opakim djelima vašim, dome Izrailjev, govori
Gospod Gospod. **45** Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **46**
Sine èovjeèji, okreni lice svoje na jug i pokaplji prema jugu, i

prorokuj na šumu u južnom polju. **47** I reci šumi južnoj: èuj rijeè
Gospodnju, ovako veli Gospod Gospod: evo ja æu raspaliti u
tebi oganj koji æe proždrijeti u tebi svako drvo zeleno i svako
drvo suho; plamen razgorjeli neæe se ugasiti, i izgorjeæe od
njega sve od juga do sjevera. **48** I svako æe tijelo vidjeti da
sam ja zapalio; neæe se ugasiti. **49** A ja rekoh: jaoh Gospode
Gospode, oni govore za me: ne govori li taj same prièe?

21 I dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji, okreni
lice svoje prema Jerusalimu, i pokaplji prema svetijem mjestima,
i prorokuj protiv zemlje Izrailjeve. **3** I reci zemlji Izrailjevoj: ovako
veli Gospod: evo me na te; izvuæi æu maè svoj iz korica, i
istrijebiæu iz tebe pravednoga i bezbožnoga. **4** Da istrijebim iz
tebe pravednoga i bezbožnoga, zato æe izaæi maè moj iz korica
svojih na svako tijelo od juga do sjevera. **5** I poznaæe svako
tijelo da sam ja Gospod izvukao maè svoj iz korica njegovijeh,
neæe se više vratiti. **6** A ti, sine èovjeèji, uzdiši kao da su ti
bedra polomljena, i gorko uzdiši pred njima. **7** A kada ti reku:
zašto uzdišeš? ti reci: za glas što ide, od kojega æe se rastopiti
svako srce i klonuti sve ruke i svakoga æe duha nestati, i svaka
æe koljena postati kao voda; evo, ide, i navršiæe se, govori
Gospod Gospod. **8** Potom dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi:
9 Sine èovjeèji, prorokuj i reci: ovako veli Gospod Gospod:
reci: maè, maè je naoštren, i uglađen je. **10** Naoštren je da
kolje, uglađen je da sijeva; hoæemo li se radovati kad prut sina
mojega ne haje ni za kako drvo? **11** Dao ga je da se ugladi da
se uzme u ruku; maè je naoštren i uglađen, da se da u ruku
ubici. **12** Vièi i ridaj, sine èovjeèji; jer on ide na narod moj, na
sve knezove Izrailjeve; pod maè æe biti okrenuti s narodom
mojim, zato udri se po bedru. **13** Kad bješe karanje, šta bi?

eda li ni od pruta koji ne haje neæe biti ništa? govori Gospod
Gospod. **14** Ti dakle, sine èovjeèji, prorokuj i pljeskaj rukama,
jer æe maè doæi i drugom i treæom, maè koji ubija, maè koji
velike ubija, koji prodire u klijeti. **15** Da se rastope srca i umnoži
pogibao, metnuo sam na sva vrata njihova strah od maèa; jaoh!
pripravljen je da sijeva, naoštren da kolje. **16** Stegni se, udri
nadesno, nalijevo, kuda se god obrneš. **17** Jer æu i ja pljeskati
rukama, i namiriæu gnjev svoj. Ja Gospod rekoh. **18** Još mi dođe
rijeè Gospodnja govoreæi: **19** A ti, sine èovjeèji, naèini dva puta,
kuda æe doæi maè cara Vavilonskoga; iz jedne zemlje neka
izlaze oba; i izberi stranu, gdje se poèinje put gradski, izberi. **20**
Naèini put, kojim æe doæi maè na Ravu sinova Amonovijeh, i
u Judeju na tvrdi Jerusalim. **21** Jer æe car Vavilonski stati na
rasputici, gdje poèinju dva puta, te æe vraèati, gladiæe strijele,
pitaæe likove, gledaæe u jetru. **22** Nadesno æe mu vraèanje
pokazati Jerusalim da namjesti ubojne sprave, da otvori usta
na klanje, da podigne glas podvikujuæi, da namjesti ubojne
sprave prema vratima, da naèini opkope, da pogradi kule. **23** I
uèiniæe se vraèanje zaludno zakletima, a to æe napomenuti
bezakonje da se uhvate. **24** Zato ovako veli Gospod Gospod:
što napominjete svoje bezakonje, te se otkriva nevjera vaša i
grijesi se vaši vide u svijem djelima vašim, zato što doðoste na
pamet, biæete pohvatani rukom. **25** A ti, neèisti bezbožnièe,
kneže Izrailjev, kome dođe dan kad bi na kraju bezakonje, **26**
Ovako veli Gospod Gospod: skini tu kapu i svrzi taj vijenac,
neæe ga biti; niskoga æu uzvisiti a visokoga æu poniziti. **27**
Uništiæu, uništiæu, uništiæu ga, i neæe ga biti, dokle ne dođe
onaj kome pripada, i njemu æu ga dati. **28** A ti, sine èovjeèji,
prorokuj i reci: ovako veli Gospod Gospod za sinove Amonove i

za njihovu sramotu; reci dakle: maè, maè je izvuèen, uglađen da
kolje, da zatire, da sijeva, **29** Dokle ti viđaju taštinu, dokle ti
gataju lažv, da te metnu na vratove pobijenijem bezbožnicima,
kojima dođe dan kad bi kraj bezakonju. **30** Ostavi maè u korice;
na mjestu gdje si se rodio, u zemlji gdje si postao, sudiæu ti; **31** I
izliæu na te gnjev svoj, ognjem gnjeva svojega dunuæu na te
i predaæu te u ruke žestokim ljudma, vještim u zatiranju. **32**
Ognju æeš biti hrana, krv æe ti biti posred zemlje, neæeš se
spominjati, jer ja Gospod rekoh.

22 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** A ti, sine èovjeèji,
hoæeš li suditi, hoæeš li suditi gradu krvnièkom? i hoæeš li
mu pokazati sve gadove njegove? **3** Reci: ovako veli Gospod
Gospod: ide vrijeme gradu koji proljeva krv u sebi i gradi gadne
bogove sebi da se skvrni. **4** Skrivio si krvlju koju si prolio, i
oskvrnio si se o gadne bogove svoje koje si naèinio; i uèinio
si te se približiše dani tvoji, i došao si do godina svojih, zato
æu uèiniti od tebe rug među narodima i potsmijeh po svijem
zemljama; **5** Koje su blizu tebe i koje su daleko potsmijevaæe ti
se, gadni imenom, veliki smetnjom! **6** Gle, knezovi Izrailjevi u
tebi dadoše se da proljevaju krv svaki svom silom svojom. **7**
Oca i mater preziru u tebi, èine krivo inostrancu usred tebe,
siroti i udovici èine nasilje u tebi; **8** Svete stvari moje prezireš, i
subote moje skvrniš. **9** U tebi su opadaèi da proljevaju krv, i na
gorama jedu u tebi, grdila èine usred tebe. **10** Golotinju oèinu
otkrivaju u tebi, liježu u tebi sa ženom za neèistote njezine. **11** I
jedan èini gad sa ženom bližnjega svojega; a drugi skvrni snahu
svoju grdilom; a drugi siluje sestru svoju, kæer oca svojega, u
tebi. **12** Mito primaju u tebi da proljevaju krv; ujam i pridavak
uzimaš, i tražiš dobitak od bližnjih svojih prijevarom, a mene

si zaboravio, govori Gospod Gospod. **13** Zato, evo, pljeskam
rukama svojim radi tvojega nepravednoga dobitka, koji dobijaš, i
radi krvi što je u tebi. **14** Hoæe li se održati srce tvoje, ili ruke
tvoje hoæe li biti jake u one dane kad stanem raditi s tobom? Ja
Gospod rekoh, i uèiniæu. **15** Jer æu te rasijati po narodima i
razasuti po zemljama, i istrijebiæu neèistotu tvoju iz tebe. **16** I
biæeš skvrnavan sobom pred narodima, i poznaæeš da sam
ja Gospod. **17** Potom dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **18**
Sine èovjeèji, dom Izrailjev posta mi droždina; svi su mjed i
kositer i gvožđe i olovo u peæi; droždina od srebra postaše. **19**
Zato ovako veli Gospod Gospod: što svi vi postaste droždina,
zato, evo, ja æu vas skupiti u Jerusalim. **20** Kako se skuplja
srebro i mjed i gvožđe i olovo i kositer usred peæi, te se raspali
oganj oko njega da se istopi, tako æu vas skupiti gnjevom
svojim i jarošæu, i složivši rastopiæu vas. **21** Da, skupiæu
vas, i raspaliæu oko vas oganj gnjeva svojega, i istopiæete
se usred njega. **22** Kako se topi srebro u peæi, tako æete se
vi istopiti u njemu, i poznaæete da sam ja Gospod izlio gnjev
svoj na vas. **23** Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **24**
Sine èovjeèji, kaži joj: ti si zemlja koja se nijesi oèistila; neæe
pasti na te dažd u dan gnjeva. **25** Proroci njezini složiše se
u njoj, kao lav su, koji rièe i grabi plijen, žderu duše, otimaju
blago i dragocjene stvari, umnožavaju udovice usred nje. **26**
Sveštenici njezini prestupaju zakon moj i skvrne moje svete
stvari, ne razlikuju sveto od oskvrnjenoga, i neèisto od èistoga
ne raspoznaju, kriju oèi svoje od subota mojih, i bivam oskvrnjen
među njima. **27** Knezovi su njezini usred nje kao vuci, koji grabe
plijen, proljevajuæi krv, gubeæi duše sramotnoga dobitka radi.
28 I proroci njezini mažu je nevaljalijem kreèem, viđaju taštinu i

gataju im laž govoreæi: tako reèe Gospod Gospod; a Gospod ne
reèe. **29** Narod zemaljski vara i otima, i siromahu i ubogome
èini nasilje, i došljaku èini krivo. **30** I tražih među njima koji bi
opravio ogradu i stao na prolomu preda me za tu zemlju, da je
ne zatrem; ali ne nađoh nikoga. **31** Zato æu izliti na njih gnjev
svoj, ognjem jarosti svoje istrijebiæu ih, put njihov obratiæu im
na glavu, govori Gospod Gospod.

23 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
bijahu dvije žene, kæeri jedne matere. **3** One se kurvahu u
Misiru, u mladosti svojoj kurvahu se, ondje im pipaše grudi,
i ondje im zgnjeèiše dojke djevojaèke. **4** A imena im bijahu,
starijoj Ola a sestri joj Oliva; one postaše moje, i rodiše sinove
i kæeri. Imena im bijahu Ola Samariji, a Oliva Jerusalimu. **5**
I Ola kad bijaše moja kurvaše se, i upaljivaše se za svojim
milosnicima, Asircima susjedima, **6** Koji nošahu porfiru, i bijahu
knezovi i vlastelji, sve lijepi mladiæi, vitezovi, koji jahahu na
konjma. **7** I udari u kurvanje s njima, koji svi bijahu najljepši
između sinova Asirskih, i za kojima se god upaljivaše, skvrnjaše
se o sve gadne bogove njihove. **8** A ni s Misircima ne okani se
kurvanja svojega, jer spavahu s njom od mladosti njezine i oni
joj gnjeèiše djevojaèke dojke i s njom se kurvaše. **9** Zato je
dadoh u ruke milosnicima njezinijem, u ruke Asircima, za kojima
se upaljivaše. **10** Oni otkriše golotinju njezinu, uzeše joj sinove i
kæeri, a nju maèem ubiše; i ona izađe na glas među ženama
kad sudove izvršiše na njoj. **11** A sestra njezina Oliva videæi to
upaljivaše se još gore nego ona, i kurvarstvo njezino bijaše gore
od kurvarstva sestre joj. **12** Upaljivaše se za Asircima, knezovima
i vlasteljima, susjedima, krasno odjevenijem, vitezima koji jahahu
na konjma i svi bijahu lijepi mladiæi. **13** I vidjeh gdje se oskvrni, i

gdje obje idu jednijem putem. **14** I ova se još više kurvaše; jer
kad bi vidjela ljude napisane na zidu, likove Haldejske napisane
crvenilom, **15** Opasane pojasima po bedrima, sa šarenijem
kapama na glavi, koji svi bijahu na oèi kao vojvode nalik na
sinove Vavilonske iz zemlje Haldejske, svoje postojbine, **16**
Upaljivaše se za njima èim ih viđaše oèima svojima, i slaše
poslanike k njima u Haldejsku. **17** I Vavilonjani dolažahu k njoj
na postelju ljubavnu, i skvrnjahu je kurvarstvom svojim, i pošto bi
se oskvrnila s njima, odvraæaše se duša njezina od njih. **18** I
kad otkri kurvarstva svoja i otkri golotinju svoju, odvrati se duša
moja od nje kao što se odvrati duša moja od sestre njezine.
19 Jer umnoži kurvarstva svoja opominjuæi se dana mladosti
svoje kad se kurvaše u zemlji Misirskoj, **20** I upaljivaše se za
svojim milosnicima, u kojih je tijelo kao u magarca, i teèenje kao
u konja. **21** I tako si se vratila na nevaljalstvo mladosti svoje
kad ti pipahu grudi u Misiru radi djevojaèkih dojaka tvojih. **22**
Zato, Olivo, ovako veli Gospod Gospod: evo, ja æu podignuti
milosnike tvoje na te, one od kojih se odvratila duša tvoja,
i dovešæu ih na te otsvuda, **23** Vavilonjane i sve Haldejce,
Fekođane i Sojane i Kojane, sve Asirce s njima, lijepe mladiæe,
knezove i vlastelje sve, vitezove i ljude èuvene, koji svi jašu na
konjma. **24** I doæi æe na te s kolima i s kolicima i s toèkovima
i s mnoštvom naroda, i opkoliæe te sa štitovima i štitiæima
i šljemovima; i njima æu dati sud da ti sude svojim sudom.
25 I staviæu revnost svoju tebi nasuprot, te æe raditi s tobom
gnjevno, nos i uši otsjeæi æe ti, i što te ostane pašæe od maèa,
i uzeæe sinove tvoje i kæeri tvoje, i što te ostane proždrijeæe
oganj. **26** I svuæi æe s tebe haljine, i uzeæe krasni nakit tvoj. **27**
Tako æu uèiniti kraj grdilu tvojemu i tvojemu kurvanju u zemlji

Misirskoj, te neæeš podignuti oèiju svojih k njima i neæeš se
više sjeæati Misiraca. **28** Jer ovako veli Gospod Gospod: evo, ja
æu te dati u ruke onima na koje mrziš, u ruke onima od kojih se
odvratila duša tvoja. **29** I oni æe raditi s tobom neprijateljski, i
uzeæe svu muku tvoju, i ostaviæe te golu nagu, te æe se otkriti
golotinja kurvarstva tvoga, i grdilo tvoje i kurvarstvo tvoje. **30** To
æu ti uèiniti što si se kurvala za narodima, što si se oskvrnila o
njihove gadne bogove. **31** Putem sestre svoje išla si, zato æu
dati èašu njezinu tebi u ruku. **32** Ovako veli Gospod Gospod:
èašu sestre svoje ispiæeš duboku i široku, biæeš potsmijeh i
rug, jer èaša mnogo bere. **33** Napuniæeš se pijanstva i žalosti
èašom pustošenja i zatiranja, èašom sestre svoje Samarije. **34** I
ispiæeš je i iscijediti, i razbiæeš je, i dojke æeš svoje pokidati,
jer ja rekoh, govori Gospod Gospod. **35** Zato ovako veli Gospod
Gospod: što si me zaboravila i bacila me za leđa svoja, zato i ti
nosi grdilo svoje i kurvarstva svoja. **36** Potom reèe mi Gospod:
sine èovjeèji, hoæeš li suditi Oli i Olivi? Pokaži im gadove
njihove, **37** Da su èinile preljubu i da je krv na rukama njihovijem
i da su èinile preljubu s gadnijem bogovima svojim i vodile kroz
oganj sinove svoje koje su mi rodile, da ih jedu. **38** Još i ovo mi
èiniše: skvrniše svetinju moju u isti dan, i subote moje przniše.
39 Jer zaklavši sinove svoje gadnijem bogovima svojim dolaziše
u svetinju moju istoga dana da je oskvrne; i gle, tako èiniše
usred doma mojega. **40** I još slaše po ljude da bi došli izdaleka, i
oni, èim poslanik bi poslan k njima, gle, odmah dolaziše, i njih
radi si se kupala, mazala oèi svoje i kitila si se nakitom. **41** I
sjedala si na krasan odar, pred kojim bješe sto postavljen, i na nj
si metala kad moj i ulje moje. **42** I bijaše ondje vika veseloga
mnoštva, i osim ljudi iz gomile dovođahu Saveje iz pustinje, koji

im metahu narukvice na ruke i krasne vijence na glave. **43** I
rekoh za ostarjelu u kurvarstvu: još æe se kurvati. **44** I dolažahu
k njoj kao što idu k ženi kurvi; tako dolažahu k Oli i Olivi, ženama
nevaljalijem. **45** Zato æe im pravedni ljudi suditi kao što se
sudi ženama preljuboèinicama i kao što se sudi onima koje
proljevaju krv; jer su preljuboèinice i krv je na rukama njihovijem.
46 Zato ovako govori Gospod Gospod: dovešæu na njih ljudstvo,
i daæu ih da se zlostave i oplijene. **47** I ljudstvo æe ih zasuti
kamenjem, i isjeæi æe ih maèevima svojim; sinove æe njihove i
kæeri njihove pobiti, i kuæe æe njihove spaliti ognjem. **48** I tako
æu ukinuti nevaljalstvo u zemlji, i nauèiæe se sve žene da ne
rade po vašem nevaljalstvu. **49** I vræi æe vaše nevaljalstvo na
vas, i nosiæete grijehe gadnijeh bogova svojih, i poznaæete da
sam ja Gospod Gospod.

24 Potom godine devete, desetoga mjeseca, desetoga dana,
dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji, zapiši ime
ovoga dana, ovoga istoga dana; u taj dan dođe car Vavilonski na
Jerusalim. **3** I kaži prièu tome domu odmetnièkom, i reci im:
ovako veli Gospod Gospod: pristavi lonac, pristavi, i nalij u nj
vode. **4** Složi u nj dijelove, sve dobre dijelove, stegno i pleæe, i
napuni ga najboljih kostiju. **5** Uzmi najbolje iz stada, i naloži
kosti ispod njega, i uzvari dobro da se i kosti raskuhaju u njemu.
6 Jer ovako veli Gospod Gospod: teško gradu krvnièkom, loncu,
na kom stoji zagorijel, s kojega neæe da siđe zagorijel; povadi
dio po dio; ždrijeb da se ne baci za nj. **7** Jer je krv njegova
usred njega; na go kamen metnu je, ne proli je na zemlju da se
pokrije prahom. **8** Raspalivši gnjev da uèinim osvetu, metnuæu
krv njegovu na go kamen da se ne pokrije. **9** Zato ovako veli
Gospod Gospod: teško gradu krvnièkom! i ja æu naložiti velik

oganj. **10** Nanesi drva, i raspali oganj, neka se stroši meso,
zaèini korijenjem, i kosti neka izgore. **11** Metni ga prazna na
živo ugljevlje da se ugrije i izgori mjed njegova i da se stopi u
njemu neèistota njegova i da nestane zagorijeli njegove. **12**
Lažima dosadio mi je; zato neæe izaæi iz njega mnoga zagorijel
njegova; u oganj æe zagorijel njegova. **13** U neèistoti je tvojoj
grdilo tvoje; jer sam te èistio, ali se ti ne oèisti; neæeš se više
èistiti od neèistote svoje, dokle ne namirim gnjev svoj nad tobom.
14 Ja Gospod govorih; doæi æe, i izvršiæu; neæu odustati niti
æu žaliti niti æu se raskajati, po putovima tvojim i po djelima
tvojim sudiæe ti, govori Gospod Gospod. **15** Opet mi dođe rijeè
Gospodnja govoreæi: **16** Sine èovjeèji, evo ja æu ti uzeti želju
oèiju tvojih zlom, ali ne tuži ni plaèi, niti suza roni. **17** Nemoj
uzdisati, ne žali kako biva za mrtvijem, metni kapu na glavu, i
obuæu svoju obuj na noge, i usta svojih nemoj pokriti i hljeba
nièijega ne jedi. **18** I govorih ujutru narodu, a uveèe mi umrije
žena; i sjutradan uèinih kako mi bješe zapovjeđeno. **19** I reèe
mi narod: hoæeš li nam kazati šta nam je to što radiš? **20**
I odgovorih im: dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **21** Reci
domu Izrailjevu: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja æu oskvrniti
svetinju svoju, velièanstvo sile vaše, želju oèiju vaših i što je milo
duši vašoj; i sinovi æe vaši i kæeri vaše koje ostaviste pasti od
maèa. **22** I èiniæete kako ja èinim: usta neæete pokriti i hljeba
nièijega neæete jesti; **23** I kape æe vam biti na glavama i obuæa
na nogu; neæete tužiti ni plakati, nego æete sa bezakonja svojih
èiljeti i uzdisaæete jedan s drugim. **24** I Jezekilj æe vam biti
znak: èiniæete sve što on èini; kad to dođe, poznaæete da sam
ja Gospod Gospod. **25** A ti, sine èovjeèji, u onaj dan kad im
uzmem silu njihovu, radost slave njihove, želju oèiju njihovijeh i

za èim teži duša njihova, sinove njihove i kæeri njihove, **26** U taj
dan ko uteèe, neæe li doæi k tebi da ti donese glas? **27** U taj
æe se dan otvoriti usta tvoja prema onom ko uteèe, i govoriæeš
i neæeš više biti nijem; i biæeš im znak, i oni æe poznati da sam
ja Gospod.

25 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
okreni lice svoje prema sinovima Amonovijem i prorokuj na njih.
3 I reci sinovima Amonovijem: èujte rijeè Gospoda Gospoda;
ovako veli Gospod Gospod: što si govorio: aha! za svetinju
moju, što se oskvrni, i za zemlju Izrailjevu, što opustje, i za
dom Judin, što otide u ropstvo; **4** Zato, evo, ja æu te dati u
našljedstvo istoènijem narodima, i pogradiæe u tebi dvorove
sebi, i naèiniæe sebi kolibe u tebi; oni æe jesti plodove tvoje
i piti mlijeko tvoje. **5** I od Rave æu naèiniti obor kamilama i
od zemlje sinova Amonovijeh tor ovèji, i poznaæete da sam
ja Gospod. **6** Jer ovako veli Gospod Gospod: što si pljeskao
rukama i lupao nogom i veselio se iz srca što si opustošio svu
zemlju Izrailjevu, **7** Zato, evo, ja æu dignuti ruku svoju na te, i
daæu te narodima da te plijene, i istrijebiæu te između naroda i
zatræu te između zemalja, i iskorijeniæu te, i poznaæeš da sam
ja Gospod. **8** Ovako veli Gospod Gospod: što govori Moav i Sir:
eto, dom je Judin kao svi narodi; **9** Zato, evo, ja æu otvoriti stranu
Moavovu od gradova, od gradova na međi, krasnu zemlju Vet-
jesimotsku, Valmeonsku i Kirijatajimsku, **10** Narodima istoènijem
iza zemlje sinova Amonovijeh, i daæu im je u našljedstvo da
nema spomena sinovima Amonovijem među narodima. **11** I
na Moavcima æu izvršiti svoje sudove, i poznaæe da sam ja
Gospod. **12** Ovako veli Gospod Gospod: što se Edom osveti
domu Judinu i teško skrivi osvetivši im se, **13** Zato ovako veli

Gospod Gospod: dignuæu ruku svoju na Edomsku i istrijebiæu iz
nje i ljude i stoku, i obratiæu je u pustoš, od Temana do Dedana
pašæe od maèa. **14** I osvetiæu se Edomcima rukom naroda
svojega Izrailja, i uèiniæe s Edomcima po gnjevu mojemu i po
jarosti mojoj, i poznaæe moju osvetu, govori Gospod Gospod.
15 Ovako veli Gospod Gospod: što Filisteji radiše iz osvete, i
osvetiše se radujuæi se iz srca i potiruæi iz stare mržnje, **16**
Zato ovako veli Gospod Gospod: evo ja æu dignuti ruku svoju na
Filisteje, i istrijebiæu Hereteje, i potræu ostatak od primorja. **17** I
uèiniæu na njima veliku osvetu karanjem gnjevnijem, i poznaæe
da sam ja Gospod kad izvršim osvetu svoju na njima.

26 A jedanaeste godine prvi dan mjeseca dođe mi rijeè
Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji, što Tir govori za Jerusalim:
ha, ha! razbiše se vrata narodima, obratiše se k meni, napuniæu
se kad opustje; **3** Zato ovako veli Gospod Gospod: evo mene na
te, Tire, i dovešæu mnoge narode na te kao da bih doveo more
s valima njegovijem. **4** I oni æe obaliti zidove Tirske i kule u
njemu raskopati, i omešæu prah njegov i pretvoriæu ga u go
kamen. **5** I postaæe mjesto da se razastiru mreže usred mora,
jer ja govorih, veli Gospod Gospod, i biæe grabež narodima.
6 I kæeri njegove po polju izginuæe od maèa, i poznaæe da
sam ja Gospod. **7** Jer ovako veli Gospod Gospod: evo, ja æu
dovesti na Tir Navuhodonosora cara Vavilonskoga sa sjevera,
cara nad carevima, s konjma i s kolima i s konjicima i s vojskama
i mnogim narodom. **8** Kæeri tvoje po polju pobiæe maèem, i
naèiniæe prema tebi kule, i iskopaæe opkope prema tebi, i
podignuæe prema tebi štitove. **9** I namjestiæe ubojne sprave
prema zidovima tvojim, i razvaliæe kule tvoje oružjem svojim. **10**
Od mnoštva konja njegovijeh pokriæe te prah, od praske konjika

i toèkova i kola zatrešæe se zidovi tvoji, kad stane ulaziti na
tvoja vrata kao što se ulazi u grad isprovaljivan. **11** Kopitama
konja svojih izgaziæe sve ulice tvoje, pobiæe narod tvoj maèem,
i stupovi sile tvoje popadaæe na zemlju. **12** I poplijeniæe blago
tvoje i razgrabiti trg tvoj, i razvaliæe zidove tvoje i lijepe kuæe
tvoje razoriti, i kamenje tvoje i drva tvoja i prah tvoj baciæe u
vodu. **13** I prekinuæu jeku pjesama tvojih, i glas kitara tvojih
neæe se više èuti. **14** I uèiniæu od tebe go kamen, biæeš mjesto
gdje se razastiru mreže, neæeš se više sazidati; jer ja Gospod
govorih, veli Gospod Gospod. **15** Ovako veli Gospod Gospod
Tiru: neæe li se zadrmati ostrva od praske padanja tvojega, kad
zajaoèu ranjenici, kad pokolj bude u tebi? **16** Svi æe knezovi
morski siæi s prijestola svojih i skinuæe sa sebe plašte i svuæi
sa sebe vezene haljine, i obuæi æe se u strah; sjedeæe na
zemlji, i drktaæe svaki èas i èuditi se tebi. **17** I naricaæe za
tobom i govoriæe ti: kako propade, slavni grade! u kom življahu
pomorci, koji bijaše jak na moru, ti i stanovnici tvoji, koji strah
zadavahu svjema koji življahu u tebi. **18** Sad æe se uzdrhtati
ostrva kad padneš, i smešæe se ostrva po moru od propasti
tvoje. **19** Jer ovako veli Gospod Gospod: kad te uèinim pustijem
gradom, kao što su gradovi u kojima se ne živi, kad pustim na te
bezdanu, i velika te voda pokrije, **20** I kad te svalim s onima
koji slaze u jamu k starom narodu, i namjestim te na najdonjim
krajevima zemlje, u pustinji staroj s onima koji slaze u jamu, da
se ne živi u tebi, tada æu opet postaviti slavu u zemlji živijeh. **21**
Uèiniæu da budeš strahota kad te nestane, i tražiæe te i neæeš
se naæi dovijeka, govori Gospod Gospod.

27 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** I ti, sine èovjeèji,
narièi za Tirom, **3** I reci Tiru, koji stoji na ulasku morskom,

koji trguje s narodima na mnogim ostrvima: ovako veli Gospod
Gospod: Tire, ti govoraše: ja sam sasvijem lijep. **4** Međe su
ti u srcu morskom; koji te zidaše, naèiniše te sasvijem lijep.
5 Od jela Senirskih gradiše ti daske, kedre s Livana uzimaše
da ti grade stupove. **6** Od hrastova Vasanskih gradiše ti vesla,
sjedišta ti gradiše od slonove kosti i od šimšira s ostrva Kitejskih.
7 Tanko platno Misirsko izmetano razapinjao si da su ti jedra;
porfirom i skerletom s ostrva Eliskih pokrivao si se. **8** Stanovnici
Sidonski i Arvadski bijahu ti veslari; mudarci tvoji, Tire, što
bijahu u tebi, bijahu ti krmari. **9** Starješine i mudarci Gevalski
opravljahu u tebi što bi ti se pokvarilo; sve laðe morske i laðari
bijahu u tebi trgujuæi s tobom. **10** Persijanci i Ludeji i Puteji
bijahu u vojsci tvojoj tvoji vojnici; štitove i šljemove vješahu u
tebi; oni te ukrašavahu. **11** Sinovi Arvadski s tvojom vojskom
bijahu na zidovima tvojim unaokolo, i Gamadeji bijahu u kulama
tvojim, štitove svoje vješahu na zidovima tvojim unaokolo,
oni ti dovršivahu ljepotu. **12** Tarsis trgovaše s tobom mnogim
svakojakim blagom; sa srebrom, s gvožđem, s kositerom i s
olovom dolažahu na sajme tvoje. **13** Javan, Tuval i Meseh
bijahu tvoji trgovci; s dušama ljudskim i sudima mjedenijem
dolažahu na sajme tvoje. **14** A koji su od doma Togarmina, s
konjma i konjicima i mazgama dolažahu na sajme tvoje. **15**
Sinovi Dedanovi bijahu trgovci tvoji, mnogih ostrva trgovina
bijaše u tvojim rukama; kosti slonove i drvo evenovo donošahu ti
u promjenu. **16** Sirija trgovaše s tobom množtvom djela tvojih,
dolažaše na sajme tvoje sa smaragdom i porfirom i uzvodom i
tankim platnom, i koralom i ahatom. **17** Juda i zemlja Izrailjeva
bijahu tvoji trgovci, dolažahu na sajme tvoje sa pšenicom
Minitskom i Finièkom i medom i uljem i balsamom. **18** Damasak

trgovaše s tobom množtvom djela tvojih, množtvom svakoga
blaga, vinom Helvonskim i bijelom vunom. **19** I Dan i Javan i
Mosel dolažahu na sajme tvoje; uraðeno gvožðe i kasiju i cimet
mijenjahu s tobom. **20** Dedan trgovaše s tobom skupocjenijem
prostirkama za kola. **21** Arapi i svi knezovi Kidarski trgovahu s
tobom; s jaganjcima i ovnovima i jarcima dolažahu na sajme
tvoje. **22** Trgovci Savski i Ramski trgovahu s tobom; dolažahu
na sajme tvoje sa svakojakim mirisima i svakojakim dragim
kamenjem i zlatom. **23** Haran i Kana i Eden, trgovci Savski, Asur
i Hilmad trgovahu s tobom. **24** Ti trgovahu s tobom svakojakim
stvarima, porfirom i uzvodom i kovèezima bogatijeh nakita, koji
se svezivahu užima i bijahu od kedra. **25** Laðe Tarsiske bijahu
prve u tvojoj trgovini, i ti bijaše veoma pun i veoma slavan u srcu
morskom. **26** Veslari tvoji odvezoše te na puèinu; vjetar istoèni
razbi te usred mora. **27** Blago tvoje i sajmi tvoji, trgovina tvoja,
laðari tvoji i krmari tvoji i koji opravljahu kvarne laðe tvoje, i trgovci
tvoji i svi vojnici tvoji i sav narod što bješe u tebi pašæe u srce
moru kad ti propadneš. **28** Od vike tvojih krmara uskolebaæe se
vali morski. **29** I izaæi æe iz laða svojih svi veslari, laðari, svi
krmari morski, i staæe na zemlju. **30** I povikaæe za tobom iza
glasa i zaridati gorko, i posuæe prahom glave svoje i po pepelu
æe se valjati. **31** I za tobom æe se naèiniti æelavi, i pripasaæe
kostrijet, i plakaæe za tobom gorko iz srca, i gorko æe ridati. **32**
I za tobom æe zapijevati u žalosti svojoj i naricaæe za tobom: ko
je bio kao Tir, oboreni usred mora? **33** Kad izlažahu trgovi tvoji iz
mora, sitio si mnoge narode, množtvom svojega bogatstva i
trgovine svoje obogaæavao si careve zemaljske. **34** Kad te razbi
more na dubokoj vodi, trgovina tvoja i sav narod tvoj u tebi pade.
35 Svi ostrvljani prepadoše se od tebe, i carevi njihovi uzdrktaše

se i preblijediše u licu. **36** Trgovci po narodima zazviždaše nad
tobom: postao si strahota, i neæe te biti dovijeka.

28 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
reci knezu Tirskomu: ovako veli Gospod Gospod: što se ponese
srce tvoje, te veliš: ja sam Bog, sjedim na prijestolu Božjem usred
mora; a èovjek si a ne Bog, i izjednaèuješ srce svoje sa srcem
Božjim; **3** Eto mudriji si od Danila, nikaka tajna nije sakrivena od
tebe; **4** Stekao si blago mudrošæu svojom i razumom svojim, i
nasuo si zlata i srebra u riznice svoje; **5** Velièinom mudrosti
svoje u trgovini svojoj umnožio si blago svoje, te se ponese
srce tvoje blagom tvojim; **6** Zato ovako veli Gospod Gospod:
što izjednaèuješ srce svoje sa srcem Božjim, **7** Zato, evo, ja
æu dovesti na tebe inostrance najljuæe između naroda, i oni
æe istrgnuti maèeve svoje na ljepotu mudrosti tvoje, i ubiæe
svjetlost tvoju. **8** Svaliæe te u jamu, i umrijeæeš usred mora
smræu pobijenijeh. **9** Hoæeš li pred krvnikom svojim kazati:
ja sam Bog, kad si èovjek a ne Bog u ruci onoga koji æe te
ubiti? **10** Umrijeæeš smræu neobrezanijeh od ruke tuđinske;
jer ja rekoh, govori Gospod Gospod. **11** Opet mi dođe rijeè
Gospodnja govoreæi: **12** Sine èovjeèji, narièi za carem Tirskim, i
reci mu: ovako veli Gospod Gospod: ti si peèat savršenstva,
pun si mudrosti, i sasvijem si lijep. **13** Bio si u Edemu vrtu
Božjem; pokrivalo te je svako drago kamenje: sarad, topaz,
dijamanat, hrisolit, onih, jaspid, safir, karbunkul, smaragad i
zlato; onaj dan kad si se rodio naèinjeni ti biše bubnji tvoji i
svirale. **14** Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanjaš; i ja te
postavih; ti bješe na svetoj gori Božijoj, hođaše posred kamenja
ognjenoga. **15** Savršen bješe na putovima svojim od dana kad
se rodi dokle se ne nađe bezakonje na tebi. **16** Od mnoštva

trgovine svoje napunio si se iznutra nasilja, i griješio si; zato æu
te baciti kao neèistotu s gore Božje, i zatræu te između kamenja
ognjenoga, heruvime zaklanjaèu! **17** Srce se tvoje ponese
ljepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svjetlošæu svojom;
baciæu te na zemlju, pred careve æu te položiti da te gledaju.
18 Od mnoštva bezakonja svojega, od nepravde u trgovini svojoj
oskvrnio si svetinju svoju; zato æu izvesti oganj ispred tebe, koji
æe te proždrijeti, i obratiæu te u pepeo na zemlji pred svjema
koji te gledaju. **19** Svi koji te poznaju među narodima prepašæe
se od tebe; biæeš strahota, i neæe te biti dovijeka. **20** Opet mi
dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **21** Sine èovjeèji, okreni lice
svoje prema Sidonu, i prorokuj protiv njega, **22** I reci: ovako veli
Gospod Gospod: evo me na tebe, Sidone, i proslaviæu se usred
tebe, i poznaæe se da sam ja Gospod kad izvršim sudove na
njemu i posvetim se u njemu. **23** I poslaæu pomor u nj, i krv
na ulice njegove, i pobijeni æe padati usred njega od maèa,
koji æe navaliti na njih sa svijeh strana, i poznaæe da sam ja
Gospod. **24** I neæe više biti domu Izrailjevu trn koji bode ni
žalac koji zadaje bol više od svijeh susjeda njihovijeh, koji ih
plijene; i poznaæe da sam ja Gospod Gospod. **25** Ovako veli
Gospod Gospod: kad skupim dom Izrailjev iz naroda među koje
su rasijani, i posvetim se u njima pred narodima i nasele se
u svojoj zemlji koju dadoh sluzi svojemu Jakovu, **26** Tada æe
živjeti u njoj bez straha, i gradiæe kuæe, i sadiæe vinograde, i
živjeæe bez straha kad izvršim sudove na svjema koji ih plijeniše
sa svijeh strana, i poznaæe da sam ja Gospod Bog njihov.

29 Godine desete, desetoga mjeseca, dvanaestoga dana, dođe
mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji, okreni lice svoje
prema Faraonu caru Misirskom, i prorokuj protiv njega i protiv

svega Misira. **3** Govori i reci: ovako veli Gospod Gospod: evo me
na te, Faraone care Misirski, zmaju veliki što ležiš usred rijeka
svojih, koji reèe: moja je rijeka; ja sam je naèinio sebi. **4** Zato æu
ti metnuti u èeljusti udicu, i uèiniæu da se ribe u rijekama tvojim
nahvataju na krljušti tvoje; i izvuæi æu te iz rijeka tvojih i sve ribe
iz rijeka tvojih nahvatane na krljušti tvoje. **5** I ostaviæu u pustinji
tebe i sve ribe iz tvojih rijeka, i pašæeš na zemlju i neæeš se
pokupiti ni sabrati, zvijerima zemaljskim i pticama nebeskim
daæu te da te jedu. **6** I svi æe stanovnici Misirski poznati da
sam ja Gospod; jer su štap od trske domu Izrailjevu. **7** Kad te
uhvatiše u ruku, ti se slomi i rasijeèe im sve rame; a kad se
nasloniše na te, ti se prebi i probode im sva bedra. **8** Zato ovako
veli Gospod Gospod: evo, ja æu pustiti na te maè, i istrijebiæu iz
tebe ljude i stoku. **9** I zemlja æe se Misirska opustošiti i biti
pusta, i poznaæe se da sam ja Gospod, jer reèe: moja je rijeka,
i ja sam je naèinio. **10** Zato evo me na tebe i na rijeke tvoje,
i obratiæu zemlju Misirsku u pustoš i samu pustinju, od kule
Sinske do međe Etiopske. **11** Neæe prelaziti preko nje nogom
svojom èovjek, niti æe živinèe nogom svojom prelaziti preko nje,
i neæe se živjeti u njoj èetrdeset godina. **12** I uèiniæu od zemlje
Misirske pustoš među zemljama opustošenim, i gradovi æe
njezini među pustijem gradovima biti pustoš èetrdeset godina,
i rasijaæu Misirce među narode i razasuæu ih po zemljama.
13 Jer ovako veli Gospod Gospod: poslije èetrdeset godina
skupiæu Misirce iz naroda u koje budu rasijani. **14** I povratiæu
roblje Misirsko, i dovešæu ih opet u zemlju Patros, na postojbinu
njihovu, i ondje æe biti malo carstvo. **15** Malo æe biti mimo
ostala carstva, niti æe se više uzdignuti nad narode, jer æu
ih smanjiti da ne vladaju narodima. **16** I neæe više biti domu

Izrailjevu uzdanica da napominje bezakonje kad bi gledali za
njima; i poznaæe da sam ja Gospod Gospod. **17** A dvadeset
sedme godine, prvoga mjeseca, prvoga dana, dođe mi rijeè
Gospodnja govoreæi: **18** Sine èovjeèji, Navuhodonosor car
Vavilonski zadade vojsci svojoj tešku službu protiv Tira; svaka
glava oæelavi i svako se rame odrije, a plate ne bi ni njemu ni
vojsci njegovoj od Tira za službu kojom služiše protiv njega. **19**
Zato ovako veli Gospod Gospod: evo ja dajem Navuhodonosoru
caru Vavilonskom zemlju Misirsku, i on æe odvesti narod i
odnijeti plijen i pograbiti grabež, i to æe biti plata njegovoj vojsci.
20 Za trud kojim se trudio oko toga dadoh mu zemlju Misirsku,
jer se za me trudiše, govori Gospod Gospod. **21** U onaj æu dan
uèiniti da naraste rog domu Izrailjevu, i tebi æu otvoriti usta
među njima, i znaæe da sam ja Gospod.

30 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
prorokuj i reci: ovako veli Gospod Gospod: ridajte: jaoh dana! **3**
Jer je blizu dan, blizu je dan Gospodnji, oblaèan dan, vrijeme
narodima. **4** I maè æe doæi na Misir, i strah æe biti u Etiopskoj,
kad stanu padati pobijeni u Misiru, kad se zarobi mnoštvo
njegovo i raskopaju se temelji njegovi. **5** Etiopljani i Puteji i
Ludeji i sva mješavina i Huveji i sinovi zemalja među kojima je
vjera, pašæe s njima od maèa. **6** Ovako veli Gospod: pašæe koji
podupiru Misir, i ponos sile njegove oboriæe se, od kule Sinske
pašæe u njemu, govori Gospod Gospod. **7** I biæe pusti među
pustijem zemljama, i gradovi æe njegovi biti među pustijem
gradovima. **8** I poznaæe da sam ja Gospod kad zapalim oganj u
Misiru i svi se pomoænici njegovi satru. **9** U onaj æe dan izaæi
poslanici od mene na lađama da uplaše Etiopsku bezbrižnu, i
biæe među njima strah velik kao dana Misirskoga; jer evo, ide.

10 Ovako veli Gospod Gospod: pogubiæu mnoštvo Misirsko
rukom Navuhodonosora cara Vavilonskoga. **11** On i narod njegov
s njim, najljuæi između naroda, biæe dovedeni da zatru zemlju, i
izvuæi æe maèeve svoje na Misir i napuniæe zemlju pobijenijeh.
12 I isušiæu rijeke, i predaæu zemlju u ruke zlijem ljudima; i
opustiæu zemlju i što je u njoj rukom tuđinskom. Ja Gospod
govorih. **13** Ovako veli Gospod Gospod: i gadne æu bogove
potrti, i istrijebiæu likove u Nofu i neæe više biti kneza iz zemlje
Misirske, i pustiæu strah u zemlju Misirsku. **14** I opustošiæu
Patros, i upaliæu Soan, i izvršiæu sud na Novu. **15** I izliæu
gnjev svoj na Sin, grad Misirski, i istrijebiæu ljudstvo u Novu.
16 Kad zapalim oganj u Misiru, ljuto æe se uzmuèiti Sin, i Nov
æe se raspasti, i Nof æe biti u tjeskobi svaki dan. **17** Mladiæi
Avinski i Pi-vesetski pašæe od maèa, a djevojke æe otiæi u
ropstvo. **18** I u Tafnisu æe pomrknuti dan kad polomim ondje
prijevornice Misirske i nestane u njemu ponosa sile njegove;
oblak æe ga pokriti; a kæeri æe njegove otiæi u ropstvo. **19** I
izvršiæu sudove na Misiru, i oni æe poznati da sam ja Gospod.
20 Opet jedanaeste godine, prvoga mjeseca, sedmoga dana,
doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **21** Sine èovjeèji, slomih
mišicu Faraonu caru Misirskom, i eto neæe se zaviti da se lijeèi,
neæe se metnuti zavoj niti æe se zaviti da bi se okrijepila i
mogla držati maè. **22** Zato ovako veli Gospod Gospod: evo me
na Faraona cara Misirskoga, i slomiæu mu mišice, i zdravu i
slomljenu, i izbiæu mu maè iz ruke. **23** I rasijaæu Misirce po
narodima, i razasuæu ih po zemljama. **24** I ukrijepiæu mišicu
caru Vavilonskom, i daæu mu u ruku svoj maè, i polomiæu
mišice Faraonu, i jeèaæe pred njim kao što jeèi èovjek ranjen na
smrt. **25** Da, ukrijepiæu mišice caru Vavilonskom, a Faraonu

æe mišice klonuti, i poznaæe se da sam ja Gospod, kad dam
maè svoj u ruku caru Vavilonskom da njim zamahne na zemlju
Misirsku. **26** I rasijaæu Misirce među narode i razasuæu ih po
zemljama, i poznaæe da sam ja Gospod.

31 A jedanaeste godine, treæega mjeseca, prvoga dana, dođe
mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji, kaži Faraonu
caru Misirskom i narodu njegovu: na što si nalik u velièini
svojoj? **3** Eto, Asirac bješe kedar na Livanu, lijepijeh grana i
debela hlada i visoka rasta, kojemu vrhovi bijahu među gustijem
granama. **4** Voda ga odgoji, bezdana ga uzvisi; ona rijekama
svojim tecijaše oko njegova stabla i puštaše potoke svoje k
svijem drvetima poljskim. **5** Zato rast njegov nadvisi sva drveta
poljska, i umnožiše se grane njegove, i od mnoštva vode raširiše
se odvode njegove kad ih puštaše. **6** Na granama njegovijem
vijahu gnijezda sve ptice nebeske, i pod granama njegovijem sve
zvijeri poljske lezijahu se, i u hladu njegovu sjeđahu svi veliki
narodi. **7** I bijaše lijep velièinom svojom i dužinom grana svojih,
jer mu korijen bijaše kod velike vode. **8** Kedri u vrtu Božijem ne
mogahu ga zakloniti, jele ne mogahu se izjednaèiti s njegovijem
granama, i javori ne bijahu kao ogranci njegovi; nijedno drvo
u vrtu Božijem ne bješe na ljepotu tako kao on. **9** Uèinih ga
lijepa mnoštvom grana da mu zaviđahu sva drveta Edemska što
bijahu u vrtu Božijem. **10** Zato ovako veli Gospod Gospod: što je
visok narastao, i digao vrh svoj među guste grane, i srce se
njegovo ponijelo visinom njegovom, **11** Zato ga dadoh u ruku
najsilnijemu među narodima da èini s njim što hoæe, odvrgoh ga
za bezbožnost njegovu. **12** I tuđinci, najljuæi između naroda,
posjekoše ga i ostaviše ga; grane mu popadaše po gorama i po
svijem dolinama, i ogranci mu se izlomiše po svijem potocima na

zemlji; i svi narodi zemaljski otidoše iz hlada njegova i ostaviše
ga. **13** Na izvaljenom panju njegovu stanuju sve ptice nebeske,
i na granama su njegovijem sve zvijeri poljske, **14** Da se ne
ponosi visinom svojom nijedno drvo kraj vode i ne diže vrha
svojega među guste grane, i od svijeh što se natapaju da se
nijedno ne uzda u se radi svoje velièine; jer su svi predani
na smrt, baèeni u najdonji kraj zemlje među sinove ljudske s
onima koji slaze u jamu. **15** Ovako veli Gospod Gospod: u koji
dan side u grob, uèinih žalost, pokrih bezdanu njega radi, i
ustavih rijeke njezine, i velika voda stade, i rascvijelih za njim
Livan, i sva drveta poljska povenuše za njim. **(Sheol h7585)** **16**
Praskom padanja njegova ustresoh narode, kad ga svalih u grob
s onima koji slaze u jamu; i utješiše se na najdonjoj strani zemlje
sva drveta Edemska, što je najbolje i najljepše na Livanu, sva
što se natapahu. **(Sheol h7585)** **17** I oni sidoše s njim u grob k
onima što su pobijeni maèem, i mišica njegova, i koji sjeđahu
u hladu njegovu među narodima. **(Sheol h7585)** **18** Na koje si
među drvetima Edemskim nalik slavom i velièinom? Ali æeš
biti oboren s drvetima Edemskim u najdonji kraj zemlje, među
neobrezanima æeš ležati s onima koji su pobijeni maèem. To je
Faraon i sav narod njegov, govori Gospod Gospod.

32 Opet dvanaeste godine, dvanaestoga mjeseca, prvoga
dana, dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji, narièi
za Faraonom carem Misirskim, i reci mu: ti si kao laviæ među
narodima i kao zmaj u moru, i prolaziš rijeke svoje i mutiš vodu
nogama svojim i gaziš po rijekama njezinijem. **3** Ovako veli
Gospod Gospod: razapeæu ti mrežu svoju sa zborom mnogih
naroda, i izvuæi æe te u mojoj mreži. **4** I ostaviæu te na zemlji,
i baciæu te u polje, i pustiæu sve ptice nebeske da sjedaju

na te, i nasitiæu tobom zvijeri sa sve zemlje. **5** I razmetnuæu
meso tvoje po gorama i napuniæu doline gomilama od tebe.
6 I zemlju gdje plivaš napojiæu krvlju tvojom do vrh gora, i
potoci æe biti puni tebe. **7** I kad te ugasim, zastrijeæu nebo,
i zvijezde na njemu pomraèiti, sunce æu zakloniti oblakom, i
mjesec neæe svijetliti svjetlošæu svojom. **8** Sva æu svijetla
vidjela na nebu pomraèiti za tobom, i pustiæu tamu na tvoju
zemlju, govori Gospod Gospod. **9** I ustrašiæu srce mnogih
naroda kad objavim propast tvoju među narodima, po zemljama
kojih ne znaš. **10** I udiviæu tobom mnoge narode, i carevi æe se
njihovi zgroziti od tebe, kad mahnem maèem svojim pred njima,
i drktaæe svaki èas svaki za dušu svoju u dan kad padneš.
11 Jer ovako veli Gospod Gospod: maè cara Vavilonskoga
doæi æe na te. **12** Maèevima junaèkim povaljaæu mnoštvo
tvoje, maèevima najljuæih između naroda; oni æe razoriti ponos
Misiru, i sve æe se mnoštvo njegovo potrti. **13** I potræu svu
stoku njegovu pokraj velikih voda, te ih neæe više mutiti noga
èovjeèija niti æe ih papak od kake životinje mutiti. **14** Tada æu
stišati vodu njihovu, i uèiniæu da potoci njihovi teku kao ulje,
govori Gospod Gospod. **15** Kad opustim zemlju Misirsku i ona
bude bez svega što je u njoj, i pobijem sve koji žive u njoj, tada
æe poznati da sam ja Gospod. **16** Ovo je naricanje što æe se
naricati; tako æe naricati kæeri narodne, za Misirom i za svijem
mnoštvom njegovijem naricaæe, govori Gospod Gospod. **17**
Potom dvanaeste godine, petnaesti dan istoga mjeseca, dođe mi
rijeè Gospodnja govoreæi: **18** Sine èovjeèji, narièi za mnoštvom
Misirskim, i svali njih i kæeri jakih naroda u najdonji kraj zemlje
s onima koji slaze u jamu. **19** Od koga si ljepši? siđi i lezi s
neobrezanima. **20** Pašæe posred pobijenijeh maèem, maè je

dat, vucite ga i sve mnoštvo njegovo. **21** Govoriæe mu najhrabriji
junaci isred groba s pomoænicima njegovijem, koji sidoše i leže
neobrezani, pobijeni maèem. **(Sheol h7585)** **22** Ondje je Asirac i
sav zbor njegov, grobovi su mu oko njega, svi su pobijeni, pali
od maèa. **23** Grobovi su mu u dnu jame, a zbor mu je oko
njegova groba; svi su pobijeni, pali od maèa, koji zadavahu
strah zemlji živijeh. **24** Ondje je Elam i sve mnoštvo njegovo
oko njegova groba; svi su pobijeni, pali od maèa, koji sidoše
neobrezani na najdonji kraj zemlje, koji zadavahu strah zemlji
živijeh; i nose sramotu svoju s onima koji slaze u jamu. **25** Među
pobijenima namjestiše postelju njemu i svemu mnoštvu njegovu,
grobovi su mu oko njega, svi su neobrezani pobijeni maèem, koji
zadavahu strah zemlji živijeh; i nose sramotu svoju s onima koji
slaze u jamu, metnuti su među pobijene. **26** Ondje je Meseh,
Tuval i sve mnoštvo njegovo, grobovi su mu oko njega, svi su
neobrezani pobijeni maèem, koji zadavahu strah zemlji živijeh.
27 Ali ne leže među junacima koji padoše između neobrezanijeh,
koji sidoše u grob s oružjem svojim, i metnuše maèeve pod
glave svoje, i bezakonje njihovo leži na kostima njihovijem,
ako i bijahu junaci strašni na zemlji živijeh. **(Sheol h7585)** **28** I ti
æeš se satrti među neobrezanima, i ležaæeš kod pobijenijeh
maèem. **29** Ondje je Edom, carevi njegovi i svi knezovi njegovi,
koji su sa silom svojom metnuti među pobijene maèem; leže
među neobrezanima i s onima koji sidoše u jamu. **30** Ondje
su svi knezovi sjeverni i svi Sidonci, koji sidoše k pobijenima
sa strahom svojim, stideæi se sile svoje; i leže neobrezani s
onima koji su pobijeni maèem, i nose sramotu svoju s onima koji
sidoše u jamu. **31** Njih æe vidjeti Faraon, i utješiæe se za svijem
mnoštvom svojim, Faraon i sva vojska njegova, pobijeni maèem,

govori Gospod Gospod. **32** Jer zadadoh svoj strah zemlji živijeh,
i Faraon æe i sve mnoštvo njegovo ležati među neobrezanima s
onima koji su pobijeni maèem, govori Gospod Gospod.

33 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
govori sinovima naroda svojega, i kaži im: kad pustim na koju
zemlju maè, ako narod one zemlje uzme koga između sebe, i
postave ga sebi za stražara, **3** I on vidjevši maè gdje ide na
zemlju zatrubi u trubu, i opomene narod, **4** Ako se ko èuvši trubu
ne uzme na um, i maè došavši pogubi ga, krv æe njegova biti na
njegovoj glavi. **5** Jer èu glas trubni, i ne uze se na um, krv æe
njegova biti na njemu; da se uze na um, saèuvao bi dušu svoju.
6 Ako li stražar vidjevši maè gdje ide ne zatrubi u trubu i narod
ne bude opomenut, a maè došav pogubi koga između njih, taj
æe poginuti za svoje bezakonje, ali æu krv njegovu iskati iz
ruke stražareve. **7** I tebe, sine èovjeèji, tebe postavih stražarem
domu Izrailjevu; slušaj dakle rijeè iz mojih usta i opominji ih od
mene. **8** Kad reèem bezbožniku: bezbožnièe, poginuæeš; a
ti ne progovoriš i ne opomeneš bezbožnika da se proðe puta
svojega; taj æe bezbožnik poginuti za svoje bezakonje; ali æu
krv njegovu iskati iz tvoje ruke. **9** Ako li ti opomeneš bezbožnika
da se vrati sa svoga puta, a on se ne vrati sa svoga puta,
on æe poginuti za svoje bezakonje, a ti æeš saèuvati dušu
svoju. **10** Zato ti, sine èovjeèji, reci domu Izrailjevu: vi govorite
ovako i kažete: prijestupi naši i grijesi naši na nama su, i s njih
propadamo; kako bismo živjeli? **11** Reci im: tako bio ja živ, govori
Gospod Gospod, nije mi milo da umre bezbožnik, nego da se
vrati bezbožnik sa svoga puta i bude živ; vratite se, vratite se
sa zlijeh putova svojih, jer zašto da mrete, dome Izrailjev? **12**
Zato ti, sine èovjeèji, reci sinovima naroda svojega: pravednoga

neæe izbaviti pravda njegova kad zgriješi, i bezbožnik neæe
propasti sa bezbožnosti svoje kad se vrati od bezbožnosti svoje,
kao što pravednik ne može s nje živjeti kad zgriješi. **13** Kad
reèem pravedniku da æe doista živjeti, a on se pouzda u pravdu
svoju pa uèini nepravdu, od sve pravde njegove ništa se neæe
spomenuti, nego æe poginuti s nepravde svoje koju uèini. **14** A
kad reèem bezbožniku: doista æeš poginuti, a on se obrati od
grijeha svojega i stane èiniti sud i pravdu, **15** I vrati bezbožnik
zalog, i vrati što je oteo, i stane hoditi po uredbama životnijem
ne èineæi bezakonja, doista æe biti živ, neæe umrijeti. **16** Od
svijeh grijeha što je zgriješio ništa mu se neæe spomenuti; èinio
je sud i pravdu, doista æe živ biti. **17** A sinovi naroda tvojega
govore: nije prav put Gospodnji; a njihov put nije prav. **18** Kad se
pravednik odvrati od pravde svoje i uèini nepravdu, poginuæe
s toga. **19** A kad se bezbožnik odvrati od svoje bezbožnosti i
uèini sud i pravdu, on æe živ biti s toga. **20** A vi govorite: nije
prav put Gospodnji. Sudiæu vam, dome Izrailjev, svakome po
putovima njegovijem. **21** A dvanaeste godine robovanja našega,
desetoga mjeseca, petoga dana dođe k meni jedan koji uteèe iz
Jerusalima, i reèe: uze se grad. **22** A ruka Gospodnja dođe nada
me uveèe prije nego dođe onaj što uteèe, i otvori mi usta dokle
onaj dođe k meni ujutru; otvoriše mi se usta, te više ne muèah.
23 I dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **24** Sine èovjeèji, koji
žive u onijem pustolinama u zemlji Izrailjevoj govore i kažu:
Avram bijaše jedan, i naslijedi ovu zemlju; a nas je mnogo; nama
je data ova zemlja u našljedstvo. **25** Zato im reci: ovako veli
Gospod Gospod: jedete s krvlju, i oèi svoje podižete ka gadnijem
bogovima svojim, i krv proljevate, i hoæete da naslijedite zemlju?
26 Opirete se na maè svoj, èinite gadove, i skvrnite svaki ženu

bližnjega svojega, i hoæete da naslijedite zemlju? **27** Ovako
im reci: ovako veli Gospod Gospod: tako ja živ bio, koji su u
pustolinama, pašæe od maèa; i koji je u polju, zvijerima æu ga
dati da ga izjedu; a koji su po gradovima i po peæinama, od
pomora æe pomrijeti. **28** Tako æu sasvijem opustiti tu zemlju, i
nestaæe ponosa sile njezine, i opustjeæe gore Izrailjeve da
neæe niko prolaziti. **29** I oni æe poznati da sam ja Gospod kad
zemlju sasvijem opustim za sve gadove njihove što èiniše. **30** A
o tebi, sine èovjeèji, sinovi naroda tvojega kazuju o tebi uza
zidove i na vratima kuænijem, i govore jedan drugomu, svaki
bratu svojemu, i vele: hodite i èujte kaka rijeè dođe od Gospoda.
31 I dolaze k tebi kao kad se narod skuplja, i narod moj sjeda
pred tobom, i sluša rijeèi tvoje, ali ih ne izvršuje; u ustima su im
ljupke a srce njihovo ide za svojim lakomstvom. **32** I gle, ti si im
kao ljupka pjesma, kao èovjek lijepa glasa i koji dobro svira;
slušaju rijeèi tvoje, ali ih ne izvršuju. **33** Ali kad to dođe, a evo
ide, onda æe poznati da je bio prorok među njima.

34 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
prorokuj protiv pastira Izrailjevijeh, prorokuj i reci tijem pastirima:
ovako veli Gospod Gospod: teško pastirima Izrailjevijem koji pasu
sami sebe! Ne treba li stado da pasu pastiri? **3** Pretilinu jedete i
vunom se odijevate, koljete tovno, stada ne pasete. **4** Slabijeh
ne krijepite, i bolesne ne lijeèite, ranjene ne zavijate, odagnane
ne dovodite natrag, izgubljene ne tražite, nego silom i žestinom
gospodarite nad njima. **5** I raspršaše se nemajuæi pastira, i
raspršavši se postaše hrana svijem zvijerima poljskim. **6** Ovce
moje lutaju po svijem gorama i po svijem visokim humovima; i
po svoj zemlji raspršane su ovce moje, i nema nikoga da pita za
njih, nikoga da ih traži. **7** Zato, pastiri, èujte rijeè Gospodnju; **8**

Tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, što stado moje posta
grabež, i ovce moje postaše hrana svijem zvijerima poljskim
nemajuæi pastira, i pastiri moji ne traže stada mojega, nego
pastiri pasu sami sebe, a stada mojega ne pasu; **9** Zato, pastiri,
èujte rijeè Gospodnju; **10** Ovako veli Gospod Gospod: evo me
na te pastire, i iskaæu stado svoje iz njihovijeh ruku, i neæu im
dati više da pasu stado, i neæe više pastiri pasti sami sebe,
nego æu oteti ovce svoje iz usta njihovijeh i neæe im biti hrana.
11 Jer ovako veli Gospod Gospod: evo me, ja æu tražiti ovce
svoje i gledati ih. **12** Kao što pastir traži stado svoje kad je kod
ovaca svojih raspršanijeh, tako æu tražiti ovce svoje i oteæu ih iz
svijeh mjesta kuda se raspršaše kad bijaše oblaèno i mraèno. **13**
I izvešæu ih iz naroda, i pokupiæu ih iz zemalja, i dovešæu ih u
zemlju njihovu, i pašæu ih na gorama Izrailjevijem pokraj potoka
i po svijem mjestima naseljenijem u zemlji. **14** Na dobroj paši
pašæu ih, i tor æe im biti na visokim gorama Izrailjevijem; ondje
æe ležati u dobrom toru i po obilatoj æe paši pasti na gorama
Izrailjevijem. **15** Ja æu pasti stado svoje, i ja æu ih odmarati,
govori Gospod Gospod. **16** Tražiæu izgubljenu, i dovešæu
natrag odagnanu, i ranjenu æu zaviti i bolesnu okrijepiti; a tovnu
æu i jaku potrti, pašæu ih pravo. **17** A vama, stado moje, ovako
govori Gospod Gospod: evo ja æu suditi između ovce i ovce,
između ovnova i jaraca. **18** Malo li vam je što pasete na dobroj
paši, nego ostatak paše svoje gazite nogama svojim? i što pijete
bistru vodu, nego ostatak mutite nogama svojim? **19** A moje
ovce pasu što vi nogama svojim izgazite, i piju što vi zamutite
nogama svojim. **20** Zato ovako im veli Gospod Gospod: evo me,
ja æu suditi između ovce debele i ovce mršave. **21** Što bocima i
ramenima otiskujete i rozima svojim bodete sve bolesne tako da

ih razagnaste napolje, **22** Zato æu izbaviti stado svoje da ne
bude više grabež, i sudiæu između ovce i ovce. **23** I podignuæu
im jednoga pastira koji æe ih pasti, slugu svojega Davida; on æe
ih pasti i biæe im pastir. **24** A ja Gospod biæu im Bog, i sluga
moj David knez među njima. Ja Gospod rekoh. **25** I uèiniæu s
njima zavjet mirni, istrijebiæu zle zvijeri iz zemlje, i oni æe živjeti
u pustinji bez straha i spavaæe u šumama. **26** I blagosloviæu
njih i što je oko gore moje, i puštaæu dažd na vrijeme; daždi æe
blagoslovni biti. **27** I drveta æe poljska raðati svoj rod, i zemlja
æe raðati svoj rod; i oni æe biti u svojoj zemlji bez straha, i
poznaæe da sam ja Gospod kad polomim palice jarma njihova, i
izbavim ih iz ruku onijeh koji ih zarobiše. **28** I neæe više biti
plijen narodima, i zvijeri zemaljske neæe ih jesti, nego æe živjeti
bez straha i niko ih neæe plašiti. **29** I podignuæu im biljku za
slavu, i neæe više umirati od gladi u zemlji, niti æe podnositi
sramote od naroda. **30** I poznaæe da sam ja Gospod Bog njihov
s njima, i oni, dom Izrailjev, da su moj narod, govori Gospod
Gospod. **31** A vi ste stado moje, ovce paše moje, vi ljudi, a ja
sam Bog vaš, govori Gospod Gospod.

35 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
okreni lice svoje prema gori Siru i prorokuj protiv nje. **3** I reci:
ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, goro Sire! i dignuæu
ruku svoju na te, i opustiæu te sasvijem. **4** Gradove æu tvoje
opustiti, i ti æeš biti pustoš, i poznaæeš da sam ja Gospod. **5**
Što je u tebe vjeèno neprijateljstvo, i rasipaš sinove Izrailjeve
maèem u nevolji njihovoj, kad je kraj bezakonju njihovu, **6** Zato,
tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, krvi æu te predati i krv
æe te goniti, jer ne mrziš na krv, krv æe te goniti. **7** I obratiæu
goru Sir sasvijem u pustoš, da niko neæe dolaziti ni odlaziti. **8**

I napuniæu gore njezine pobijenijeh njezinijeh; na humovima
tvojim i u dolinama tvojim i po svijem potocima tvojim padaæe
pobijeni od maèa. **9** Vjeènu pustinju naèiniæu od tebe i gradovi
se tvoji neæe opraviti, i poznaæete da sam ja Gospod. **10**
Što govoriš: ova dva naroda i ove dvije zemlje moje æe biti, i
naslijediæemo ih, ako i jest Gospod bio ondje, **11** Zato, tako
ja živ bio, govori Gospod Gospod, uèiniæu po gnjevu tvom i
po zavisti tvojoj, s kojom si postupala iz mržnje prema njima, i
biæu poznat među njima kad ti sudim. **12** I poznaæeš da sam ja
Gospod èuo sve tvoje hule koje si govorila na gore Izrailjeve
rekavši: opustješe, nama su dane da ih jedemo. **13** I velièaste
se suprot meni ustima svojim, i množiste na me rijeèi svoje; èuo
sam. **14** Ovako veli Gospod Gospod: kad se sva zemlja stane
veseliti, tebe æu opustiti. **15** Kako si se ti veselila našljedstvu
doma Izrailjeva što opustje, tako æu i tebi uèiniti: opustjeæeš,
goro Sire, i sva zemljo Edomska; i poznaæe se da sam ja
Gospod.

36 Ti, sine èovjeèji, prorokuj gorama Izrailjevijem, i reci: gore
Izrailjeve, èujte rijeè Gospodnju. **2** Ovako veli Gospod Gospod:
što neprijatelj govori za vas: ha ha! vjeène visine postaše naše
našljedstvo; **3** Zato prorokuj i reci: ovako veli Gospod Gospod: što
vas pustoše i proždiru sa svijeh strana, da postanete našljedstvo
ostalijem narodima, i postaste prièa i rug narodima, **4** Zato,
gore Izrailjeve, èujte rijeè Gospoda Gospoda; ovako veli Gospod
gorama Izrailjevijem i humovima, potocima i dolinama, i pustijem
razvalinama i gradovima ostavljenijem, koje postaše grabež
i potsmijeh ostalijem narodima unaokolo, **5** Zato ovako veli
Gospod Gospod: u ognju revnosti svoje govorih protiv ostalijeh
naroda i protiv sve Edomske, što osvojiše moju zemlju radujuæi

se iz svega srca i rugajuæi se iz duše da bi je oplijenili. **6** Zato
prorokuj za zemlju Izrailjevu, i reci gorama i humovima, potocima
i dolinama: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja govorih u revnosti
svojoj i u jarosti svojoj; što podnosite sramotu od naroda, **7** Zato
ovako veli Gospod Gospod: ja podigoh ruku svoju da æe narodi
što su oko vas nositi sramotu svoju. **8** A vi, gore Izrailjeve,
puštaæete grane svoje, i rod svoj nosiæete narodu mojemu
Izrailju, jer æe skoro doæi. **9** Jer evo me kod vas, i gledaæu vas,
i biæete raðene i zasijevane. **10** I umnožiæu u vama ljude, dom
Izrailjev savkoliki, i gradovi æe se naseliti i pustoline sagraditi.
11 Umnožiæu u vama ljude i stoku, i namnožiæe se i naploditi,
i naseliæu vas kako bijaste prije; i uèiniæu vam dobra više
nego prije; i poznaæete da sam ja Gospod. **12** I dovešæu k
vama ljude, narod svoj Izrailja, i naslijediæe vas, i biæete im
našljedstvo, i neæete ih više zatirati. **13** Ovako veli Gospod
Gospod: što vam govore da ste zemlja koja proždire ljude i
zatire svoje narode, **14** Zato neæeš više proždirati ljudi, i naroda
svojih neæeš više zatirati, govori Gospod Gospod. **15** I neæu
dati da se više u tebi èuje sramota od naroda, i ruga od naroda
neæeš više podnositi, i neæeš više zatirati svojih naroda, govori
Gospod Gospod. **16** Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi:
17 Sine èovjeèji, dom Izrailjev živeæi u svojoj zemlji oskvrni je
svojim putem i svojim djelima; put njihov bijaše preda mnom kao
neèistota žene odvojene. **18** Zato izlih gnjev svoj na njih radi
krvi koju proliše na zemlju i radi gadnijeh bogova njihovijeh,
kojima je oskvrniše. **19** I rasijah ih po narodima, i razasuše se
po zemljama; po putovima njihovijem i po djelima njihovijem
sudih im. **20** I kad dođoše među narode, gdje god dođoše
oskvrniše sveto ime moje, a za njih se govoraše da su Gospodnji

narod i da su iz zemlje njegove izašli. **21** Ali mi se sažali radi
svetoga imena mojega, koje oskvrni dom Izrailjev u narodima
u koje dođe. **22** Zato reci domu Izrailjevu: ovako veli Gospod
Gospod: neæu vas radi uèiniti, dome Izrailjev, nego radi svetoga
imena svojega, koje oskvrniste u narodima u koje dođoste; **23**
I posvetiæu ime svoje veliko oskvrnjeno u narodima, koje vi
oskvrniste među njima; i narodi æe poznati da sam ja Gospod,
govori Gospod Gospod, kad se posvetim u vama pred njima. **24**
Jer æu vas uzeti iz naroda, i pokupiæu vas iz svijeh zemalja, i
dovešæu vas u vašu zemlju. **25** I pokropiæu vas vodom èistom,
i biæete èisti; ja æu vas oèistiti od svijeh neèistota vaših i od
svijeh gadnijeh bogova vaših. **26** I daæu vam novo srce, i
nov æu duh metnuti u vas, i izvadiæu kameno srce iz tijela
vašega, i daæu vam srce mesno. **27** I duh svoj metnuæu u vas, i
uèiniæu da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i
izvršujete. **28** I nastavaæete u zemlji koju sam dao ocima vašim,
i biæete mi narod i ja æu vam biti Bog. **29** I oprostiæu vas svijeh
neèistota vaših, i dozvaæu žito i umnožiæu ga, i neæu pustiti
na vas gladi. **30** I umnožiæu rod na drvetima i rod na njivi, te
neæete više podnositi sramote među narodima sa gladi. **31**
I opomenuæete se zlijeh putova svojih i djela svojih koja ne
bjehu dobra, i sami æete sebi biti mrski za bezakonja svoja
i za gadove svoje. **32** Neæu vas radi uèiniti, govori Gospod
Gospod; znajte; posramite se i postidite se putova svojih, dome
Izrailjev. **33** Ovako veli Gospod Gospod: kad vas oèistim od
svijeh bezakonja vaših, naseliæu gradove, i pustoline æe se
opet sagraditi. **34** I pusta æe se zemlja raditi, što je bila pusta
pred svakim koji prolažaše. **35** I reæi æe se: zemlja ova što
bješe pusta posta kao vrt Edemski, i gradovi što bjehu pusti,

razvaljeni i raskopani, utvrdiše se i naseliše se. **36** I narodi koji
ostanu oko vas poznaæe da ja Gospod sagrađujem razvaljeno i
zasađujem opustjelo. Ja Gospod rekoh, i uèiniæu. **37** Ovako veli
Gospod Gospod: još æe me tražiti dom Izrailjev da im uèinim,
da ih umnožim ljudima kao stado. **38** Kao sveto stado, kao stado
u Jerusalimu o praznicima njihovijem, tako æe pusti gradovi biti
puni stada ljudi, i poznaæe da sam ja Gospod.

37 Ruka Gospodnja dođe nada me, i Gospod me izvede u
duhu, i postavi me usred polja, koje bijaše puno kosti. **2** I
provede me pokraj njih unaokolo, i gle, bijaše ih vrlo mnogo u
polju, i gle, bijahu vrlo suhe. **3** I reèe mi: sine èovjeèji, hoæe li
oživjeti ove kosti? A ja rekoh: Gospode Gospode, ti znaš. **4** Tada
mi reèe: prorokuj za te kosti, i kaži im: suhe kosti, èujte rijeè
Gospodnju. **5** Ovako govori Gospod Gospod ovijem kostima: gle,
ja æu metnuti u vas duh, i oživjeæete. **6** I metnuæu na vas žile,
i obložiæu vas mesom, i navuæi æu na vas kožu, i metnuæu u
vas duh, i oživjeæete, i poznaæete da sam ja Gospod. **7** Tada
stadoh prorokovati, kako mi se zapovjedi; a kad prorokovah
nasta glas, i gle potres, i kosti se pribirahu svaka ka svojoj kosti.
8 I pogledah, i gle, po njima izidoše žile i meso, i ozgo se koža
navuèe; ali duha ne bješe u njima. **9** Tada mi reèe: prorokuj
duhu, prorokuj, sine èovjeèji, i reci duhu: ovako veli Gospod
Gospod: od èetiri vjetra doði, duše, i duni na ove pobijene da
ožive. **10** I prorokovah, kako mi se zapovjedi, i uðe u njih duh, i
oživješe, i stadoše na noge, bješe vojska vrlo velika. **11** Tada mi
reèe: sine èovjeèji, ove su kosti sav dom Izrailjev; gle, govore:
posahnuše kosti naše i proðe nadanje naše, propadosmo. **12**
Zato prorokuj, i kaži im: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja æu
otvoriti grobove vaše, i izvešæu vas iz grobova vaših, narode

moj, i dovešæu vas u zemlju Izrailjevu. **13** I poznaæete da sam
ja Gospod, kad otvorim grobove vaše, i izvedem vas iz grobova
vaših, narode moj. **14** I metnuæu duh svoj u vas da oživite, i
naseliæu vas u vašoj zemlji, i poznaæete da ja govorim i èinim,
govori Gospod. **15** Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi:
16 Ti, sine èovjeèji, uzmi jedno drvo, i napiši na njemu: Judi
i sinovima Izrailjevijem, drugovima njegovijem. Pa onda uzmi
drugo drvo, i na njemu napiši: Josifu drvo Jefremovo i svega
doma Izrailjeva, drugova njegovijeh. **17** I sastavi ih jedno s
drugim da budu kao jedno u tvojoj ruci. **18** I kad ti reku sinovi
tvoga naroda govoreæi: hoæeš li nam kazati šta ti je to? **19**
Reci im: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja æu uzeti drvo
Josifovo, što je u Jefremovoj ruci, i plemena Izrailjevijeh, drugova
njegovijeh, i sastaviæu ga s drvetom Judinijem, i naèiniæu od
njih jedno drvo, i biæe jedno u mojoj ruci. **20** I drveta, na kojima
napišeš, neka ti budu u ruci pred njima. **21** I reci im: ovako veli
Gospod Gospod: evo, ja æu uzeti sinove Izrailjeve iz naroda
u koje otidoše, i sabraæu ih otsvuda, i dovešæu ih u zemlju
njihovu. **22** I naèiniæu od njih jedan narod u zemlji, na gorama
Izrailjevijem, i jedan æe car biti car svjema njima, niti æe više biti
dva naroda, niti æe više biti razdijeljeni u dva carstva. **23** I neæe
se više skvrniti gadnijem bogovima svojim ni gnusobama svojim
niti kakijem prijestupima svojim, i izbaviæu ih iz svijeh stanova
njihovijeh u kojima griješiše, i oèistiæu ih, i oni æe mi biti narod i
ja æu im biti Bog. **24** I sluga moj David biæe im car, i svi æe
imati jednoga pastira, i hodiæe po mojim zakonima, i uredbe æe
moje držati i izvršivati. **25** I sjedjeæe u zemlji koju dadoh sluzi
svojemu Jakovu, u kojoj sjedješe oci vaši; u njoj æe sjedjeti
oni i sinovi njihovi i sinovi sinova njihovijeh dovijeka, i David

sluga moj biæe im knez dovijeka. **26** I uèiniæu s njima zavjet
mirni, biæe vjeèan zavjet s njima, i utvrdiæu ih i umnožiæu ih, i
namjestiæu svetinju svoju usred njih navijek. **27** I šator æe moj
biti kod njih, i ja æu im biti Bog i oni æe mi biti narod. **28** I narod
æe poznati da sam ja Gospod koji posveæujem Izrailja, kad
svetinja moja bude usred njih dovijeka.

38 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèji,
okreni lice svoje prema Gogu u zemlji Magogu, knezu i glavi u
Mesehu i Tuvalu, i prorokuj na nj; **3** I reci: ovako veli Gospod
Gospod: evo me na tebe, Gože, kneže i glavo Mesehu i Tuvalu;
4 I vratiæu te natrag, i metnuæu ti žvale u èeljusti, i izvešæu
tebe i svu vojsku tvoju, konje i konjike, sve dobro odjevene,
zbor veliki sa štitovima i štitiæima, sve koji maèem mašu, **5**
S njima Persijance, Etiopljane i Puteje, sve sa štitovima i pod
šljemovima, **6** Gomera i sve èete njegove, dom Togarmin sa
sjevernoga kraja i sve èete njegove, mnoge narode s tobom.
7 Pripravi se i spremi se ti i sve ljudstvo tvoje, što se sabralo
kod tebe, i budi im stražar. **8** Poslije mnogo vremena biæeš
pohođen, i pošljednjih godina doæi æeš u zemlju izbavljenu
od maèa i sabranu iz mnogih naroda, u gore Izrailjeve, koje
bjehu jednako puste, a oni æe izvedeni iz naroda svi živjeti bez
straha. **9** I podignuæeš se, i doæi æeš kao bura, biæeš kao
oblak da pokriješ zemlju ti i sve èete tvoje i mnogi narodi s
tobom. **10** Ovako veli Gospod Gospod: i tada æe ti doæi u srce
stvari, i smišljaæeš zle misli. **11** I reæi æeš: idem na zemlju gdje
su sela, i udariæu na mirni narod koji živi bez straha, koji svi
žive u mjestima bez zidova i nemaju ni prijevornica ni vrata, **12**
Da naplijeniš plijena i nagrabiš grabeža, da posegneš rukom
svojom na pustinje naseljene i na narod sabrani iz naroda, koji

se bavi stokom i imanjem, i živi usred zemlje. **13** Sava i Dedan i
trgovci Tarsiski i svi laviæi njegovi kazaæe ti: jesi li došao da
plijeniš plijen? jesi li skupio ljudstvo svoje da grabiš grabež? da
odneseš srebro i zlato, da uzmeš stoku i trg, da naplijeniš mnogo
plijena? **14** Zato prorokuj, sine èovjeèji, i reci Gogu: ovako veli
Gospod Gospod: u ono vrijeme, kad æe moj narod Izrailj živjeti
bez straha, neæeš li znati? **15** I doæi æeš iz svoga mjesta,
sa sjevernoga kraja, ti i mnogi narodi s tobom, svi jašuæi na
konjma, mnoštvo veliko i vojska velika. **16** I podignuæeš se na
moj narod Izrailja kao oblak da pokriješ zemlju; u pošljednje
vrijeme dovešæu te na zemlju svoju da me poznadu narodi kad
se posvetim u tebi pred njima, Gože! **17** Ovako veli Gospod
Gospod: nijesi li ti onaj o kom govorih u staro vrijeme preko
sluga svojih, proroka Izrailjevijeh, koji prorokovaše u ono vrijeme
godinama da æu te dovesti na njih. **18** A kad dođe Gog na
zemlju Izrailjevu, govori Gospod Gospod, onda æe se podignuti
jarost moja u gnjevu mom. **19** I u revnosti svojoj, u ognju gnjeva
svojega govoriæu: doista, tada æe biti drhat veliki u zemlji
Izrailjevoj. **20** I ribe morske i ptice nebeske i zvijeri poljske i sve
što gamiže po zemlji, i svi ljudi po zemlji zadrhtaæe od mene, i
gore æe se razvaliti i vrleti popadati, i svi æe zidovi popadati
na zemlju. **21** I dozvaæu na nj maè po svijem gorama svojim,
govori Gospod Gospod: maè æe se svakoga obratiti na brata
njegova. **22** I sudiæu mu pomorom i krvlju; i pustiæu na nj i
na èete njegove i na mnoge narode, koji budu s njim, silan
dažd, kamenje od grada, oganj i sumpor. **23** I proslaviæu se i
posvetiæu se i biæu poznat pred mnogim narodima, i poznaæe
da sam ja Gospod.

39 Ti dakle, sine èovjeèji, prorokuj protiv Goga, i reci: ovako
veli Gospod Gospod: evo me na te, Gože, kneže i glavo Mesehu
i Tuvalu. **2** I vratiæu te natrag i vodiæu te, i izvešæu te iz
sjevernijeh krajeva i dovešæu te na gore Izrailjeve. **3** I izbiæu ti
luk tvoj iz lijeve ruke, i prosuæu ti iz desne ruke strijele. **4** Na
gorama æeš Izrailjevijem pasti ti i sve èete tvoje i narodi koji
budu s tobom; pticama, svakojakim pticama krilatijem i zvijerima
poljskim daæu te da te izjedu. **5** Na polju æeš pasti, jer ja
rekoh, govori Gospod Gospod. **6** I pustiæu oganj na Magoga i
na one koji žive na ostrvima bez straha; i poznaæe da sam ja
Gospod. **7** I sveto ime svoje obznaniæu usred naroda svojega
Izrailja, i neæu više dati da se skvrni sveto ime moje, nego
æe poznati narodi da sam ja Gospod, svetac u Izrailju. **8** Evo,
doæi æe, i zbiæe se, govori Gospod Gospod; to je dan za koji
govorih. **9** Tada æe izaæi stanovnici gradova Izrailjevijeh, i
naložiæe na oganj i spaliæe oružje i štitove i štitiæe, lukove i
strijele, sulice i koplja, i ložiæe ih na oganj sedam godina. **10** I
neæe nositi drva iz polja, niti æe sjeæi u šumi, nego æe oružje
ložiti na oganj, i oplijeniæe one koji ih plijeniše, i pootimaæe od
onijeh koji od njih otimaše, govori Gospod Gospod. **11** I u to æu
vrijeme dati Gogu mjesto za grob ondje u Izrailju, dolinu kojom
se ide na istok k moru, i ona æe stisnuti usta putnicima; ondje
æe biti pogreben Gog i sve mnoštvo njegovo i prozvaæe se
dolina mnoštva Gogova. **12** I ukopavaæe ih dom Izrailjev sedam
mjeseca, da bi oèistili zemlju. **13** I ukopavaæe ih sav narod, i
biæe im na slavu u onaj dan kad se proslavim, govori Gospod
Gospod. **14** I odvojiæe ljude koji æe jednako iæi po zemlji i s
onima koji prolaze ukopavati one koji bi ostali po zemlji da je
oèiste; poslije sedam mjeseca tražiæe. **15** I prohodiæe zemlju i

iæi po njoj, i ko vidi kosti ljudske, naèiniæe kod njih znak, dokle
ih ne ukopaju grobari u dolini množtva Gogova. **16** A i gradu
æe biti ime Amona; i tako æe oèistiti zemlju. **17** Ti, dakle, sine
èovjeèji, ovako govori Gospod Gospod, reci pticama, svakojakim
pticama i svijem zvijerima poljskim: skupite se i hodite, saberite
se sa svijeh strana na žrtvu moju, koju koljem za vas, na veliku
žrtvu na gorama Izrailjevijem, i ješæete mesa i piæete krvi; **18**
Ješæete mesa junaèkoga i piæete krvi knezova zemaljskih,
ovnova, jaganjaca i jaraca i telaca, sve ugojene stoke Vasanske.
19 I ješæete pretiline da æete se nasititi, i piæete krvi da æete
se opiti od žrtava mojih što æu vam naklati. **20** I nasitiæete se
za mojim stolom konja i konjika, junaka i svakojakih vojnika,
govori Gospod Gospod. **21** I pustiæu slavu svoju među narode, i
svi æe narodi vidjeti sud moj koji æu uèiniti i moju ruku koju æu
dignuti na njih. **22** I poznaæe dom Izrailjev da sam ja Gospod
Bog njihov, od onoga dana i poslije. **23** I narodi æe poznati da
se za svoje bezakonje zarobi dom Izrailjev, što meni zgriješiše,
te sakrih lice svoje od njih, i dadoh ih u ruke neprijateljima
njihovijem, i svi padoše od maèa. **24** Po neèistoti njihovoj i po
prijestupu njihovu uèinih im i sakrih lice svoje od njih. **25** Toga
radi ovako govori Gospod Gospod: povratiæu roblje Jakovljevo i
smilovaæu se svemu domu Izrailjevu i revnovaæu za sveto ime
svoje, **26** Pošto podnesu sramotu svoju i sve prijestupe svoje,
kojima mi prestupiše dok sjeđahu u svojoj zemlji bez straha i
nikoga ne bješe da ih plaši, **27** Kad ih dovedem natrag iz naroda
i saberem ih iz zemalja neprijatelja njihovijeh, i posvetim se u
njima pred mnogim narodima. **28** I poznaæe da sam ja Gospod
Bog njihov kad odvedavši ih u ropstvo među narode opet ih
saberem u zemlju njihovu ne ostavivši ih nijednoga ondje. **29** I

neæu više kriti lica svojega od njih kad izlijem duh svoj na dom
Izrailjev, govori Gospod Gospod.

40 Dvadeset pete godine robovanja našega, u poèetku godine,
deseti dan mjeseca, èetrnaeste godine otkako se uze grad, isti
dan dođe nada me ruka Gospodnja i odvede me onamo. **2**
Utvarama Božjim odvede me u zemlju Izrailjevu, i postavi me na
goru vrlo visoku, na kojoj bijaše s juga kao sagrađen grad. **3** I
odvede me onamo, i gle, èovjek, koji na oèi bješe kao od mjedi,
s užem lanenijem u ruci i s trskom mjeraèkom, i stajaše na
vratima. **4** I progovori mi taj èovjek: sine èovjeèji, gledaj oèima
svojim i slušaj ušima svojim, i uzmi na um sve što æu ti pokazati,
jer si doveden ovamo da ti pokažem; kaži domu Izrailjevu sve
što vidiš. **5** I gle, bješe zid spolja oko doma, a u ruci onom
èovjeku trska mjeraèka od šest lakata, a lakat bješe s podlanice
duži od obiènoga; i izmjeri građevinu u širinu, i bješe jedna trska,
i u visinu, i bješe jedna trska. **6** Pa dođe na vrata koja bijahu
prema istoku, i izide uz basamake, i izmjeri jedan prag vratima, i
bješe u širinu jedna trska, i drugi prag, i bješe u širinu jedna
trska; **7** I klijeti, i svaka bješe jednu trsku duga i jednu trsku
široka; a između klijeti bješe pet lakata; i prag na vratima kod
trijema na unutrašnjim vratima, i bješe s jedne trske. **8** I izmjeri
trijem na vratima unutrašnjim, i bješe jedna trska. **9** I izmjeri
trijem na vratima, i bješe osam lakata; i dovratnike im, i bjehu
dva lakta; a trijem na vratima bješe iznutra; **10** I klijeti kod vrata
prema istoku bjehu tri amo i tri tamo, jedne mjere sve tri, i jedne
mjere bjehu dovratnici tamo i amo. **11** I izmjeri širinu vratima, i
bješe deset lakata, i trinaest lakata bješe u dužinu vratima. **12** I
pred klijetima bješe mjesta jedan lakat, i za jedan lakat bješe
mjesta s druge strane, i u svakoj klijeti bješe šest lakata otuda i

šest lakata odovuda. **13** Poslije izmjeri vrata od krova jedne
klijeti do krova druge, i bješe u širinu dvadeset i pet lakata,
vrata prema vratima. **14** I naèini dovratnike od šezdeset lakata, i
pred dovratnicima trijem na vratima unaokolo. **15** I od lica vrata
na koja se ulazi do lica trijema na unutrašnjim vratima bijaše
pedeset lakata. **16** I bijahu prozori na klijetima i na dovratnicima
njihovijem suženi unutra oko vrata, tako i na trijemovima, prozori
bijahu iznutra svuda unaokolo, i po dovratnicima palme. **17**
Potom me uvede u spoljašnji trijem, i gle, bijahu klijeti i pod
naèinjen svuda unaokolo u trijemu, trideset klijeti na podu. **18**
A taj pod pokraj vrata prema dužini vrata bijaše niži pod. **19**
Potom izmjeri širinu od lica donjih vrata do lica unutrašnjega
trijema spolja, i bješe sto lakata k istoku i sjeveru. **20** I vrata
koja bjehu k sjeveru na trijemu spoljašnjem izmjeri u dužinu
i u širinu; **21** I bijahu tri klijeti tamo i tri amo, i dovratnici im i
trijemovi bijahu iste mjere kao u prvijeh vrata; pedeset lakata
bijaše u dužinu a u širinu dvadeset i pet lakata; **22** I prozori im i
trijemovi i palme bijahu na mjeru kao na vratima koja gledaju na
istok, i iðaše se k njima uz sedam basamaka, i trijemovi bijahu
pred njima. **23** I vrata od unutrašnjega trijema bijahu prema
vratima sjevernijem i istoènijem, i izmjeri od vrata do vrata, i
bješe sto lakata. **24** Poslije me odvede k jugu, i gle, bjehu vrata
prema jugu; i izmjeri im dovratnike i trijemove, i bješe ista mjera.
25 I bijahu prozori na njima i na trijemovima njihovijem unaokolo
kao oni prozori; pedeset lakata bijaše u dužinu i dvadeset i pet
lakata u širinu. **26** I iðaše se k njima uza sedam basamaka, i
trijemovi bijahu pred njima, i palme jedna otuda a jedna odovuda
po dovratnicima. **27** I vrata od unutrašnjega trijema bijahu prema
jugu; i izmjeri od vrata do vrata k jugu, i bješe sto lakata. **28** Tada

me uvede u unutrašnji trijem južnijem vratima; i izmjeri južna
vrata, i bješe ista mjera. **29** I klijeti njihove i dovratnici i trijemovi
bijahu iste mjere, i prozori na njima i na trijemovima unaokolo;
pedeset lakata bijaše u dužinu i dvadeset i pet lakata u širinu.
30 I trijemovi bijahu unaokolo, dvadeset i pet lakata u dužinu i
pet lakata u širinu. **31** I trijemovi im bijahu prema spoljašnjem
trijemu, i palme po dovratnicima, i uz osam basamaka iđaše se k
njima. **32** Potom me odvede u unutrašnji trijem k istoku, i izmjeri
vrata, i bješe ista mjera; **33** I klijeti im i dovratnici i trijemovi bjehu
iste mjere; i bjehu prozori na njima i na trijemovima njihovijem
unaokolo; u dužinu bješe pedeset lakata a u širinu dvadeset i
pet lakata; **34** I trijemovi im bjehu prema spoljašnjem trijemu, i
palme po dovratnicima i tamo i amo, i uz osam basamaka iđaše
se k njima. **35** Potom odvede me na sjeverna vrata i izmjeri ih,
i bjehu iste mjere. **36** Tako i klijeti im i dovratnici i trijemovi i
prozori unaokolo; u dužinu pedeset lakata a u širinu dvadeset i
pet lakata. **37** I dovratnici im bijahu prema spoljašnjem trijemu, i
palme po dovratnicima i tamo i amo, i uz osam basamaka iđaše
se k njima. **38** I klijeti s vratima bijahu kod dovratnika tijeh vrata,
ondje se prahu žrtve paljenice. **39** A u trijemu od vrata bijahu
dva stola s jedne strane i dva stola s druge strane da se na
njima kolju žrtve paljenice i žrtve za grijeh i za krivicu; **40** I na
strani spolja kako se ulazi na sjeverna vrata bijahu dva stola,
i na drugoj strani u trijemu od istijeh vrata bijahu dva stola;
41 Èetiri stola bjehu s jedne strane i èetiri s druge strane uz
vrata, osam stolova, na kojima se koljaše. **42** A èetiri stola za
žrtvu paljenicu bjehu od tesanoga kamena, u dužinu podrug
lakta, i podrug lakta u širinu a u visinu jedan lakat, i na njima se
ostavljaše oruđe kojim se koljahu žrtve paljenice i druge žrtve.

43 I unutra bijahu kuke s podlanice svuda unaokolo, a na stolove
se metaše meso od žrtava. **44** I spolja pred vratima unutrašnjim
bjehu klijeti za pjevaèe u unutrašnjem trijemu; jedne bjehu uz
vrata sjeverna i gledahu prema jugu a druge bjehu uz istoèna
vrata i gledahu prema sjeveru. **45** Tada mi reèe: ove klijeti što
gledaju na jug jesu za sveštenike koji služe oko doma; **46** A
one klijeti što gledaju na sjever jesu za sveštenike koji služe
kod oltara; to su sinovi Sadokovi, koji između sinova Levijevih
pristupaju ka Gospodu da mu služe. **47** Potom izmjeri trijem, i
bješe u dužinu sto lakata i u širinu sto lakata, èetvrtast; i oltar
bijaše pred domom. **48** Poslije me odvede u trijem od doma, i
izmjeri dovratnike trijemu, i bješe pet lakata otud i pet lakata
odovud; a vrata bjehu široka tri lakta otud i tri lakta odovud; **49**
Dužina trijemu bješe dvadeset lakata a širina jedanaest lakata, i
uz basamake se iđaše k njemu, i stupovi bijahu uz dovratnike,
jedan otud i jedan odovud.

41 Poslije me odvede u crkvu, i izmjeri dovratnike, i bješe šest
lakata u širinu otuda i šest lakata u širinu odovuda, prema širini
šatoru. **2** A vratima širina bješe deset lakata, a strane vratima
bjehu od pet lakata otuda i od pet lakata odovuda; potom izmjeri
joj dužinu, i bješe èetrdeset lakata, i širinu, i bješe dvadeset
lakata. **3** Pa uđe unutra i izmjeri dovratnike, i bjehu od dva lakta;
a vrata bjehu od šest lakata, a širina vratima sedam lakata. **4** I
izmjeri dužinu ondje, i bješe dvadeset lakata, a širina dvadeset
lakata unutra u crkvi; i reèe mi: ovo je svetinja nad svetinjama. **5**
I izmjeri zid domu, i bješe šest lakata, i širina klijeti unaokolo
u domu bješe èetiri lakta. **6** A klijeti bijahu po tri jedna nad
drugom, i bješe ih trideset, i dopirahu do zida koji bijaše u domu
unaokolo za klijeti da ih drži, a ne držaše ih zid od doma. **7** Jer

se raširivaše građevina ozgo unaokolo za klijeti koje bijahu oko
doma ozgo svuda unaokolo, i zato građevina bijaše ozgo šira, i
najniže klijeti bijahu ozgo šire za srednje. **8** I vidjeh uz dom
visinu unaokolo; a pod u klijeti bijaše s cijele trske, šest lakata.
9 Širina zidu uz klijeti spolja bješe pet lakata, a bješe prazno
mjesto klijetima koje bjehu uz dom. **10** I među klijetima bješe
dvadeset lakata širine oko doma. **11** A vrata od klijeti bjehu k
praznom mjestu, jedna prema sjeveru a jedna prema jugu, a
širina onom praznom mjestu pet lakata svuda unaokolo. **12** A
građevina koja bješe pred odijeljenom stranom k zapadu imaše
sedamdeset lakata u širinu, a zid te građevine bješe pet lakata
širok unaokolo, i devedeset lakata dug. **13** Potom izmjeri dom, i
bijaše u dužinu sto lakata; odijeljena strana i građevina i zidovi
joj, sve zajedno u dužinu sto lakata. **14** I širina pred domom
i odijeljenom stranom k istoku imaše sto lakata. **15** I izmjeri
dužinu građevini pred odijeljenom stranom što bijaše iza nje, i
klijeti njezine otuda i odovuda, i bješe sto lakata; i unutrašnji
dom i hodnike od trijema; **16** Pragove i prozore sužene, i klijeti
unaokolo u tri reda, prema pragu, što bješe obloženo drvetom
svuda unaokolo, od zemlje do prozora, i prozori bjehu obloženi;
17 Do vrh vrata i do doma unutrašnjega, i spolja, i sav zid
unaokolo iznutra i spolja na mjeru. **18** I bjehu naèinjeni heruvimi
i palme, jedna palma među dva heruvima, i u svakoga heruvima
bjehu dva lica: **19** Lice èovjeèije prema palmi otuda, i lice lavovo
prema palmi odovuda; tako bješe naèinjeno po svemu domu
unaokolo; **20** Od zemlje do vrh vrata bjehu heruvimi i palme
naèinjene, tako i po zidu u crkvi. **21** U crkve dovratnici bjehu na
èetiri ugla; i svetinji lice bješe onako. **22** Oltar bješe drven, tri
lakta visok, i dva lakta dug, s uglovima, i dužina i strane bjehu

od drveta. I reèe mi: to je sto, koji stoji pred Gospodom. **23**
Dvoja vrata bjehu u crkvi i svetinji; **24** A u vrata bjehu dva krila,
koja se obrtahu, dva krila u jednijeh vrata i dva u drugih. **25** I na
vratima crkvenijem bjehu naèinjeni heruvimi i palme, kao po
zidovima; i grede drvene bijahu pred trijemom spolja. **26** I bijahu
uski prozori i palme otuda i odovuda po stranama trijemu i po
klijetima u domu i po gredama.

42 I izvede me u spoljašnji trijem prema sjeveru, i dovede me
ka klijetima, koje bijahu prema odijeljenoj strani i prema građevini
na sjeveru. **2** S lica bješe u dužinu sto lakata kod sjevernijeh
vrata, a u širinu pedeset lakata. **3** Prema unutrašnjem trijemu od
dvadeset lakata i prema podu spoljašnjega trijema bijahu klijeti
prema klijetima u tri reda. **4** I pred klijetima bijaše hodnik u širinu
od deset lakata, unutra, put k njima od jednoga lakta, i vrata
bjehu prema sjeveru. **5** A najgornje klijeti bjehu tješnje, jer klijeti
donje i srednje u zgradi izlažahu veæma nego one. **6** Jer bijahu
na tri poda, ali nemahu stupova kao u trijemu, i zato se suživaše
iznad donjega i srednjega od zemlje. **7** A ograda koja bijaše
spolja prema klijetima k trijemu spoljašnjem pred klijetima imaše
u dužinu pedeset lakata. **8** Jer dužina klijetima, koje bijahu u
trijemu spoljašnjem, bijaše pedeset lakata. I gle, pred crkvom
bješe sto lakata. **9** A pod tijem klijetima bijaše ulaz s istoka,
kojim se ulažaše u njih iz spoljašnjega trijema. **10** U širini ograde
toga trijema k istoku pred odijeljenom stranom i pred građevinom
bijahu klijeti. **11** A pred njima bijaše put kao kod sjevernijeh
klijeti; jednake dužine i jednake širine bijahu, i izlazi im i vrata
bijahu jednaka. **12** I kaka bijahu vrata u klijeti koje bijahu prema
jugu, taka bijahu vrata gdje se poèinjaše put pred ogradom
pravo k istoku, kad se ide k njima. **13** I reèe mi: sjeverne klijeti

i južne klijeti pred odijeljenom stranom jesu svete klijeti, gdje
sveštenici koji pristupaju ka Gospodu jedu presvete stvari, ondje
æe ostavljati presvete stvari i dar i prinos za grijeh i prinos za
krivicu, jer je sveto mjesto. **14** Kad sveštenici uðu, neæe izlaziti iz
svetinje u spoljašnji trijem, nego æe ondje ostavljati haljine svoje
u kojima služe, jer su svete, i oblaèiæe druge haljine, pa onda
izlaziti k narodu. **15** I izmjerivši dom unutrašnji odvede me na
vrata istoèna i izmjeri svuda unaokolo. **16** Izmjeri istoènu stranu
trskom mjeraèkom, i bješe pet stotina trsaka, trskom mjeraèkom
unaokolo. **17** Izmjeri sjevernu stranu, i bješe pet stotina trsaka,
trskom mjeraèkom unaokolo. **18** Izmjeri južnu stranu, i bješe pet
stotina trsaka, trskom mjeraèkom. **19** I okrenuvši se na zapadnu
stranu, izmjeri, i bješe pet stotina trsaka, trskom mjeraèkom. **20**
Izmjeri sa èetiri strane, i bješe zid unaokolo pet stotina trsaka
dug i pet stotina širok da razdvaja sveto mjesto od svjetskoga.
43 Potom me odvede k vratima koja gledaju na istok. **2** I gle,
slava Boga Izrailjeva dohoðaše od istoka, i glas joj bijaše kao
glas velike vode, i zemlja se sjaše od slave njegove. **3** I utvara
koju vidjeh bijaše kao utvara koju vidjeh kad doðoh da zatrem
grad: bješe utvara kao ona koju vidjeh na rijeci Hevaru; i padoh
na lice svoje. **4** A slava Gospodnja uðe u dom na vrata koja
gledaju na istok. **5** I podiže me duh i odvede me u unutrašnji
trijem; i gle, dom bijaše pun slave Gospodnje. **6** I èuh gdje mi
progovori iz doma, i èovjek stajaše kod mene. **7** I reèe mi: sine
èovjeèji, ovo je mjesto prijestola mojega i mjesto stopa nogu
mojih, gdje æu nastavati usred sinova Izrailjevijeh dovijeka; i
dom Izrailjev neæe više skvrniti svetoga imena mojega, ni oni ni
carevi njihovi kurvarstvom svojim i mrtvijem tjelesima careva
svojih na visinama svojim. **8** Metaše prag svoj do moga praga, i

dovratnike svoje do mojih dovratnika i pregradu između mene i
sebe, te skvrniše sveto ime moje gadovima svojim koje èinjahu;
zato ih satrh u gnjevu svom. **9** Sada neka uklone daleko od
mene kurvarstvo svoje i mrtva tjelesa careva svojih, i nastavaæu
usred njih dovijeka. **10** Ti, sine èovjeèji, pokaži domu Izrailjevu
ovaj dom, neka se postide bezakonja svojega, i neka izmjere
sve. **11** I kad se postide svega što su èinili, pokaži im oblik od
doma i red i izlaske i ulaske, i sve oblike i svu uredbu, i sve
oblike i sve zakone, i opiši im ga da paze na sav oblik njegov i
na sve uredbe, i tako èine. **12** A ovo je zakon za dom: navrh
gore koliko zauzima unaokolo da bude svetinja nad svetinjama.
Eto, to je zakon za dom. **13** A ovo je mjera za oltar na lakte, a
u laktu je jedan obièan lakat i podlanica: podnožje mu lakat
visoko i lakat široko, a oplata na njemu po kraju unaokolo s
pedi; taka je gornja strana oltaru. **14** A od podnožja na zemlji do
nižega pojasa dva lakta, i u širinu jedan lakat; a od manjega
pojasa do veæega pojasa èetiri lakta, i u širinu lakat. **15** A sam
oltar da bude èetiri lakta visok, od oltara gore da bude èetiri
roga. **16** A oltar da bude dvanaest lakata dug i dvanaest lakata
širok, i èetvrtast na èetiri strane. **17** I pojas da je èetrnaest lakata
dug i èetrnaest lakata širok na èetiri strane, a oplata oko njega
od po lakta, i podnožje mu od lakta unaokolo, i basamaci mu
da budu okrenuti na istok. **18** I reèe mi: sine èovjeèji, ovako
veli Gospod Gospod, ovo su naredbe za oltar kad se naèini
da se na njemu prinose žrtve paljenice i da se kropi krvlju.
19 I sveštenicima Levitima koji su od sjemena Sadokova, koji
pristupaju k meni, govori Gospod Gospod, da mi služe, daæeš
junca za žrtvu za grijeh. **20** I uzmi krvi njegove, i pomaži mu
èetiri roga i èetiri ugla od pojasa i oplatu unaokolo, tako æeš ga

oèistiti i uèiniti oèišæenje za nj. **21** Potom uzmi junca za grijeh, i
neka se spali na mjestu određenom u domu izvan svetinje. **22** A
drugi dan prinesi jarca zdrava za grijeh, i neka oèiste njim oltar
kako su oèistili juncem. **23** A kad oèistiš, prinesi junca zdrava i
ovna od stada zdrava. **24** I kad ih prineseš pred Gospodom,
neka sveštenici bace na njih soli i prinesu ih na žrtvu paljenicu
Gospodu. **25** Sedam dana prinosi jarca za grijeh svaki dan;
i junca i ovna iz stada zdrava neka prinose. **26** Sedam dana
neka èine oèišæenje za oltar, i oèiste ga i posvete. **27** A kad se
navrše ti dani, osmoga dana i poslije neka prinose sveštenici na
oltaru žrtve vaše paljenice i žrtve vaše zahvalne, i primiæu vas,
govori Gospod Gospod.

44 I odvede me opet k vratima spoljašnjim od svetinje, koja
gledaju na istok, a ona bjehu zatvorena. **2** I reèe mi Gospod:
ova vrata neka budu zatvorena i da se ne otvoraju, i niko da
ne ulazi na njih, jer je Gospod Bog Izrailjev ušao na njih; zato
neka budu zatvorena. **3** Za kneza su; sam knez neka sjeda
na njima da jede hljeb pred Gospodom; kroz trijem od ovijeh
vrata neka ulazi i istijem putem neka izlazi. **4** I odvede me k
sjevernijem vratima pred dom; i vidjeh, i gle, dom Gospodnji
bješe pun slave Gospodnje, i padoh na lice svoje. **5** I reèe mi
Gospod: sine èovjeèji, pazi srcem svojim i vidi oèima svojim
i slušaj ušima svojim, što æu ti kazati za sve uredbe doma
Gospodnjega i za sve zakone njegove; pazi srcem svojim na sve
ulaze u dom i na sve izlaze iz svetinje. **6** I reci odmetnièkom
domu Izrailjevu: ovako veli Gospod Gospod: dosta je gadova
vaših, dome Izrailjev, **7** Što uvodiste tuđince neobrezana srca i
neobrezana tijela da budu u mojoj svetinji da skvrne dom moj, i
prinosiste moj hljeb, pretilinu i krv, i tako prestupaše moj zavjet

osim svijeh gadova vaših; **8** I ne izvršivaste što treba za moju
svetinju, nego postaviste ljude po svojoj volji da izvršuju što treba
u mojoj svetinji. **9** Ovako veli Gospod Gospod: nijedan tuđin
neobrezana srca i neobrezana tijela da ne dolazi u moju svetinju,
nijedan od svijeh tuđinaca koji su među sinovima Izrailjevijem.
10 A Leviti koji otstupiše od mene kad zađe Izrailj, koji zađoše
od mene za gadnijem bogovima svojim, nosiæe bezakonje
svoje. **11** I biæe sluge u mojoj svetinji u službi na vratima od
doma služeæi domu; oni æe klati žrtve paljenice i druge žrtve
narodu, i stajaæe pred njima služeæi im. **12** Što im služiše pred
gadnijem bogovima njihovijem i biše domu Izrailjevu spoticanje
na bezakonje, zato podigoh ruku svoju na njih, govori Gospod
Gospod, da æe nositi bezakonje svoje, **13** I neæe pristupati k
meni da mi vrše sveštenièku službu, niti kojoj svetinji mojoj, ni
svetinji nad svetinjama neæe pristupati, nego æe nositi sramotu
svoju i gadove svoje, koje èiniše. **14** Nego æu ih postaviti za
èuvare domu na svaku službu njegovu i na sve što biva u njemu.
15 A sveštenici Leviti sinovi Sadokovi, koji izvršivahu što treba
u mojoj svetinji, kad sinovi Izrailjevi zađoše od mene, oni æe
pristupati k meni da mi služe, i stajaæe preda mnom prinoseæi
mi pretilinu i krv, govori Gospod Gospod. **16** Oni neka ulaze u
moju svetinju i oni neka pristupaju k stolu mojemu da mi služe i
neka izvršuju što sam zapovjedio da se izvršuje. **17** I kad ulaze
na vrata unutrašnjega trijema, neka obuku lanene haljine, i ništa
da ne bude na njima vuneno kad služe na vratima unutrašnjega
trijema i u njemu. **18** Na glavama neka im budu kape lanene i
gaæe lanene po bedrima, i da se ne pašu nièim oda šta bi se
znojili. **19** A kad izlaze u trijem spoljašnji, u spoljašnji trijem k
narodu, neka svuku sa sebe haljine u kojima služe, i ostave ih u

klijetima svetijem, pa neka obuku druge haljine, da ne osveæuju
naroda haljinama svojim. **20** I glave svoje da ne briju, a ni kose
da ne ostavljaju, nego neka strigu glave svoje. **21** I vina da ne
pije nijedan sveštenik kad hoæe da uðe u unutrašnji trijem. **22** I
udovicom ni puštenicom da se ne žene, nego djevojkom od
sjemena doma Izrailjeva ili udovicom sveštenièkom neka se
žene. **23** I narod moj neka uèe što je sveto što li nije sveto, i
neka ih uèe raspoznavati neèisto od èistoga. **24** A u raspri neka
stanu da sude, po mojim zakonima neka sude, i zakone moje i
uredbe moje neka drže o svijem praznicima mojim, i subote
moje neka svetkuju. **25** I k mrtvacu da ne idu da se ne oskvrne;
samo za ocem i za materom i za sinom i za kæerju, za bratom i
za sestrom neudatom mogu se oskvrniti. **26** A kad se oèisti,
neka mu se broji sedam dana. **27** I u koji bi dan ušao u svetinju,
u trijem unutrašnji, da služi u svetinji, neka prinese žrtvu za
grijeh svoj, govori Gospod Gospod. **28** A našljedstvo što æe
imati, ja sam njihovo našljedstvo; i vi im ne dajte dostojanja u
Izrailju, ja sam njihovo dostojanje. **29** Dar i žrtvu za grijeh i žrtvu
za krivicu oni æe jesti; i sve zavjetovano u Izrailju njihovo æe
biti. **30** I prvine od svakoga prvoga roda i svi prinosi podizani od
svega između svijeh prinosa vaših biæe sveštenicima; i prvine
od tijesta svojega davaæete svešteniku da bi poèivao blagoslov
na domovima vašim. **31** Sveštenici da ne jedu mrcinoga ni što
zvjerka raskine, bilo ptica ili što od stoke.

45 A kad stanete dijeliti zemlju u našljedstvo, prinesite prinos
Gospodu, svet dio od zemlje, u dužinu dvadeset i pet tisuæa
lakata, i u širinu deset tisuæa, to neka bude sveto po svijem
međama svojim unaokolo. **2** Od toga neka bude za svetinju pet
stotina lakata u dužinu i pet stotina u širinu, èetvrtasto otsvuda, i

pedeset lakata unaokolo za podgrađa. **3** Po toj mjeri izmjeri u
dužinu dvadeset i pet tisuæa i u širinu deset tisuæa, i tu neka
bude svetinja i svetinja nad svetinjama. **4** To neka bude svet dio
od zemlje sveštenicima, koji služe u svetinji, koji pristupaju da
služe Gospodu, i neka im bude mjesto za kuæe i sveto mjesto
za svetinju. **5** A dvadeset i pet tisuæa lakata u dužinu i deset
tisuæa u širinu neka bude Levitima koji služe u domu u državu s
dvadeset klijeti. **6** I gradu podajte dostojanje pet tisuæa lakata u
širinu i dvadeset i pet tisuæa u dužinu prema svetom dijelu; to
neka je za sav dom Izrailjev. **7** A knezu neka bude s obje strane
svetoga dijela i dostojanja gradskoga pred svetijem dijelom i
pred gradskim dostojanjem, sa zapadne strane na zapad i s
istoène strane na istok, a dužina da bude prema svakom od tijeh
dijelova od zapadne međe do istoène međe. **8** Ta zemlja da
mu je dostojanje u Izrailju, da više ne otimaju knezovi moji od
naroda mojega, nego ostalu zemlju da dadu domu Izrailjevu po
plemenima njihovijem. **9** Ovako veli Gospod Gospod: dosta
je, knezovi Izrailjevi; prođite se nasilja i otimanja, i tvorite sud i
pravdu, i skinite teške poslove svoje s mojega naroda, govori
Gospod Gospod. **10** Mjerila da su vam prava, i efa prava, i
vat prav. **11** Efa i vat da su jedne mjere, da vat bere desetinu
homora, i efa desetinu homora; mjera da im je prema homoru.
12 I sikal da je dvadeset gera, a mina da vam je dvadeset sikala,
dvadeset i pet sikala, i petnaest sikala. **13** Ovo je prinos što
æete prinositi: šestina efe od homora pšenice, tako i od jeèma
dajite šestinu efe od homora. **14** A za ulje je uredba ova: vat je
mjera za ulje; desetina vata od jednoga kora, koji je homor od
deset vata, jer je deset vata homor. **15** A od sitne stoke jedno
od dvije stotine s dobrijeh pasišta sinova Izrailjevijeh za dar i

za žrtvu paljenicu i za žrtvu zahvalnu, da se èini oèišæenje za
njih, govori Gospod Gospod. **16** Sav narod zemaljski da daje
ovaj prinos knezu Izrailjevu. **17** A knez je dužan davati žrtve
paljenice s darom i naljevom na praznike i na mladine i u subote,
o svijem svetkovinama doma Izrailjeva; on neka prinosi žrtvu za
grijeh s darom i žrtvu paljenicu i zahvalnu da èini oèišæenje
za dom Izrailjev. **18** Ovako veli Gospod Gospod: prvoga dana
prvoga mjeseca uzmi junca zdrava, i oèisti svetinju njim. **19** I
neka sveštenik uzme krvi od te žrtve za grijeh, i pomaže njom
dovratnike na domu i èetiri ugla od pojasa na oltaru i dovratnike
od vrata na unutrašnjem trijemu. **20** Tako uèini i sedmoga dana
istoga mjeseca za svakoga koji zgriješi iz neznanja i za prostoga;
tako æete oèistiti dom. **21** Prvoga mjeseca èetrnaestoga dana
da vam je pasha, praznik sedam dana, hljebovi prijesni da
se jedu. **22** I taj dan neka prinese knez za se i za sav narod
zemaljski junca na žrtvu za grijeh. **23** A za sedam dana praznika
neka prinosi na žrtvu paljenicu Gospodu po sedam junaca i
sedam ovnova zdravijeh na dan, za onijeh sedam dana, i na
žrtvu za grijeh jarca na dan. **24** I za dar po efu na junca i efu na
ovna neka prinosi, i in ulja na svaku efu. **25** Sedmoga mjeseca
petnaestoga dana na praznik neka prinosi isto tako za sedam
dana i žrtvu za grijeh i žrtvu paljenicu i dar i ulje.

46 Ovako veli Gospod Gospod: vrata unutrašnjega trijema,
koja gledaju na istok, neka su zatvorena u šest dana težatnijeh,
a u subotu neka se otvoraju, i na dan mladine neka se otvoraju.
2 I knez neka dođe kroz trijem od vrata spoljašnjih, i neka stane
kod dovratnika, a sveštenici neka prinesu njegovu žrtvu paljenicu
i žrtvu zahvalnu, i on pokloniv se na pragu neka otide, a vrata da
se ne zatvoraju do veèera. **3** I narod zemaljski neka se poklanja

Gospodu na istijem vratima u subote i na mladine. **4** A žrtva
paljenica, što æe prinositi knez Gospodu subotom, biæe šest
jaganjaca zdravijeh i ovan zdrav; **5** A dar efa na ovna, a na
jaganjce dar koliko mu ruka može, i in ulja na efu; **6** A o mladini
da bude junac zdrav, i šest jaganjaca i ovan, sve zdravo; **7** I dar
da prinese efu na junca i efu na ovna, a na jaganjce koliko mu
može ruka, i ulja in na efu. **8** A knez kad ide, neka ide kroz trijem
od vrata, i istijem putem neka odlazi. **9** A kad narod zemaljski
dohodi pred Gospoda o praznicima, ko uðe na sjeverna vrata da
se pokloni, neka izlazi na južna vrata; a ko uðe na južna vrata,
neka izlazi na sjeverna vrata; neka se ne vraæa na vrata na koja
uðe, nego neka izlazi na ona koja su nasuprot. **10** A knez s
njima neka ulazi kad oni ulaze, i neka izlazi kad oni izlaze. **11** I o
praznicima i o svetkovinama dar neka je efa na junca, i efa na
ovna, a na jaganjce koliko mu ruka dade, a ulja in na efu. **12** A
kad knez prinosi dragovoljnu žrtvu, paljenicu ili zahvalnu, od
svoje volje Gospodu, tada neka mu se otvore vrata koja gledaju
na istok, i neka prinese žrtvu svoju paljenicu i zahvalnu, kako
èini subotom; potom neka izide, i vrata neka se zatvore kad
izide. **13** I prinosi svaki dan Gospodu na žrtvu paljenicu jagnje od
godine zdravo; svako jutro prinosi ga. **14** I dodaj na nj dar svako
jutro šestinu efe i ulja treæinu ina, da se pokropi bijelo brašno; to
je vazdašnji dar Gospodu uredbom vjeènom. **15** I tako neka
prinose jagnje i dar i ulje svako jutro, žrtvu paljenicu svagdašnju.
16 Ovako veli Gospod Gospod: ako knez da dar kome sinu svom
od svojega našljedstva, neka bude sinovima njegovijem, njihovo
je dostojanje. **17** Ako li da dar od svojega našljedstva kome
sluzi svojemu, neka mu bude do godine oprosne, a onda neka
se vrati knezu, jer je njegovo našljedstvo, sinovima njegovijem

neka bude. **18** I knez da ne uzima narodu ništa od našljedstva
tjerajuæi ih s njihova našljedstva; od svojega dostojanja neka
daje sinovima svojim našljedstvo da se ne razgoni moj narod,
niko sa svojega našljedstva. **19** Potom me odvede kroz ulaz koji
je pokraj vrata u svete klijeti sveštenièke koje gledaju na sjever, i
gle, ondje bijaše neko mjesto u dnu prema zapadu. **20** I reèe mi:
ovo je mjesto gdje æe sveštenici variti prinos za krivicu i za
grijeh, gdje æe peæi dar da ne iznose u spoljašnji trijem i narod
posveæuju. **21** Tada me izvede u spoljašnji trijem, i provede me
u èetiri ugla od trijema, i gle, u svakom uglu od trijema bijaše
trijem. **22** U èetiri ugla od trijema bijahu trijemovi s dimnjacima, u
dužinu od èetrdeset lakata, a u širinu od trideset lakata, sva
èetiri na uglovima bijahu jedne mjere. **23** U njima èetirma bješe
zid unaokolo, a pod tijem zidom bijahu ognjišta svuda unaokolo.
24 I reèe mi: ovo su kuhinje, gdje æe žrtve narodne kuhati koji
služe domu.

47 Potom odvede me opet k vratima od doma, i gle, voda
izlažaše ispod praga od doma k istoku, jer lice domu bijaše
prema istoku; i voda tecijaše dolje s desne strane doma, s južne
strane oltara. **2** Potom me izvede vratima sjevernijem, i provede
me okolo spoljašnjim putem k spoljašnjim vratima, putem koji
gleda na istok, i gle, voda tecijaše s desne strane. **3** I kad
èovjek izide na istok s mjerom u ruci, izmjeri tisuæu lakata, i
prevede me preko vode, i voda bijaše do gležanja. **4** Potom opet
izmjeri tisuæu lakata, i prevede me preko vode, a voda bješe
do koljena; opet izmjeri tisuæu lakata, i prevede me, a voda
bješe do pojasa. **5** I opet izmjeri tisuæu lakata, i posta rijeka,
koje ne mogoh prijeæi, jer voda ustade da trebaše plivati, posta
rijeka koja se ne može pregaziti. **6** Tada mi reèe: vidje li, sine

èovjeèji? I odvede me i povrati me na brijeg rijeci. **7** A kad se
vratih, gle, po brijegu rijeci vrlo mnogo drva otud i odovud. **8** I
reèe mi: ova voda teèe u Galileju prvu, i spušta se u polje, i
utjeèe u more, i kad doðe u more, njegova æe voda postati
zdrava. **9** I sve životinje što se mièu kuda god doðu ove rijeke,
biæe žive i biæe veliko mnoštvo riba, jer kad doðe ova voda
onamo, druga æe postati zdrava, i sve æe biti živo gdje ova
rijeka doðe. **10** I ribari æe stajati kraj njega od Engada do En-
Eglaima i razapinjati mreže; i biæe riba svakojakih vrlo mnogo
kao u velikom moru. **11** A bare njegove i glibovi neæe biti zdravi,
nego æe ostati slani. **12** A kraj rijeke po brijegu otud i odovud
rašæe drveta svakojaka rodna, kojima lišæe neæe opadati niti
æe roda na njima nestajati; svakoga æe mjeseca raðati nov rod,
jer joj voda teèe iz svetinje; zato æe rod njihov biti za jelo i lišæe
njihovo za lijek. **13** Ovako veli Gospod Gospod: ovo su meðe u
kojima æete naslijediti zemlju po dvanaest plemena Izrailjevijeh:
Josifu dva dijela. **14** Naslijediæete je kako jedan tako drugi, za
koju podigoh ruku svoju da æu je dati ocima vašim; i pripašæe
vam ta zemlja u našljedstvo. **15** Ovo je dakle meða zemlji: na
sjevernoj strani od velikoga mora na Etlon kako se ide u Sedad,
16 Emat, Virota, Sivrajim, koji je izmeðu meðe Damaštanske i
meðe Ematske, Asaratihon, koji je na meði Avranskoj. **17** Tako
æe biti meðe od mora Asarenan, meða Damaštanska i sjeverna
strana na sjever, i meða Ematska; to je sjeverna strana. **18** A
istoènu stranu izmjerite od Avrana i od Damaska i od Galada i
od zemlje Izrailjeve na Jordanu, od te meðe do mora istoènoga. I
to je istoèna strana. **19** A južna strana prema jugu od Tamara do
vode Merive u Kadisu, duž potoka do velikoga mora. I to je južna
strana prema jugu. **20** A zapadna æe strana biti veliko more, od

te međe do prema ulasku u Emat; to je zapadna strana. **21** I
razdijelite tu zemlju među se po plemenima Izrailjevijem. **22** A
razdijelite je u našljedstvo među se i među inostrance koji se
bave među vama, koji bi izrodili sinove među vama, i oni neka su
vam kao domorodac među sinovima Izrailjevijem, s vama neka
dobiju našljedstvo među plemenima Izrailjevijem. **23** I u kom se
plemenu inostranac bavi, u onom mu podajte našljedstvo, govori
Gospod Gospod.

48 A ovo su imena plemenima. Od kraja prema sjeveru, uz put
Etlonski kako se ide u Emat i Asarenan, na među Damaštansku
na sjever pokraj Emata, od istoène strane do zapadne, Danovo,
jedno. **2** A uz među Danovu, od istoène strane do zapadne,
Asirovo, jedno. **3** A uz među Asirovu, od istoène strane do
zapadne, Neftalimovo, jedno. **4** A uz među Neftalimovu, od
istoène strane do zapadne, Manasijino, jedno. **5** A uz među
Manasijinu, od istoène strane do zapadne, Jefremovo, jedno. **6**
A uz među Jefremovu, od istoène strane do zapadne, Ruvimovo,
jedno. **7** A uz među Ruvimovu, od istoène strane do zapadne,
Judino, jedno. **8** A uz među Judinu, od istoène strane do
zapadne, neka bude prinos što æete prinijeti, dvadeset i pet
tisuæa lakata u širinu, a u dužinu kao koji drugi dio, od istoène
strane do zapadne, i svetinja da bude usred njega. **9** Prinos koji
æete prinijeti Gospodu, neka bude od dvadeset i pet tisuæa
lakata u dužinu i od deset tisuæa u širinu. **10** I taj æe sveti
prinos biti sveštenicima, sa sjevera dvadeset i pet tisuæa lakata
u dužinu, a sa zapada deset tisuæa u širinu, i s istoka deset
tisuæa u širinu, a s juga dvadeset i pet tisuæa u dužinu; i svetinja
Gospodnja da bude usred njega. **11** To æe biti sveštenicima
posveæenijem između sinova Sadokovijeh koji držaše što sam

naredio da se drži i ne zaðoše kao drugi Leviti, kad zaðoše
sinovi Izrailjevi. **12** Njihov æe biti sveti prinos od zemlje, svetinja
nad svetinjama, uz međe Levitske. **13** A Leviti da imaju uz međe
svešteniške dvadeset i pet tisuæa lakata u dužinu, i deset tisuæa
u širinu; sva dužina da bude dvadeset i pet tisuæa, a širina
deset tisuæa. **14** A od toga ništa da ne prodaju ni promjenjuju, ni
da prenose prvina zemaljskih, jer je svetinja Gospodu. **15** A pet
tisuæa lakata što ostaje u širinu prema dvadeset i pet tisuæa
biæe mjesto posveæeno, za grad, za naselje, i za podgrađa, i
grad da bude usred njega. **16** A ovo da mu je mjera: sa sjeverne
strane èetiri tisuæe i pet stotina lakata, i s južne strane èetiri
tisuæe i pet stotina, i s istoène strane èetiri tisuæe i pet stotina, i
sa zapadne strane èetiri tisuæe i pet stotina. **17** I podgrađe æe
biti dvjesta i pedeset lakata sa sjevera, i dvjesta i pedeset s juga,
i dvjesta i pedeset s istoka, i dvjesta i pedeset sa zapada. **18** A
što ostane u dužinu prema svetom prinosu, deset tisuæa lakata
na istok i deset tisuæa na zapad prema svetom prinosu, od toga
dohodak neka bude hrana slugama gradskim. **19** A sluge koje
æe služiti gradu biæe iz svijeh plemena Izrailjevijeh. **20** Sav ovaj
prinos, dvadeset i pet tisuæa lakata uz dvadeset i pet tisuæa,
èetvrtast, prinijeæe u prinos sveti za dostojanje gradu. **21** A što
ostane s obje strane svetom prinosu i dostojanju gradskom,
prema dvadeset i pet tisuæa lakata prinosa do međe istoène, i
sa zapada prema dvadeset i pet tisuæa lakata duž zapadne
međe prema dijelovima, to da je kneževo; tako æe sveti prinos i
svetinja doma biti u srijedi. **22** A od dostojanja Levitskoga i od
dostojanja gradskoga, usred onoga što je kneževo, između međe
Judine i međe Venijaminove, da je kneževo. **23** A ostala plemena
biæe: od istoène strane do zapadne strane, Venijaminovo, jedno;

24 A uz među Venijaminovu, od istoène strane do zapadne,
Simeunovo, jedno; **25** A uz među Simeunovu, od istoène strane
do zapadne, Isaharovo, jedno; **26** A uz među Isaharovu, od
istoène strane do zapadne, Zavulonovo, jedno; **27** A uz među
Zavulonovu, od istoène strane do zapadne, Gadovo, jedno; **28** A
uz među Gadovu s južne strane, na jug, međa je od Tamara do
vode Merive u Kadisu, duž potoka do velikoga mora. **29** To je
zemlja koju æete ždrijebom razdijeliti plemenima Izrailjevijem
u našljedstvo, i to su im dijelovi, govori Gospod Gospod. **30**
A ovo su krajevi gradu: sa sjeverne strane èetiri tisuæe i pet
stotina lakata da bude mjera; **31** A vrata gradska da se nazovu
imenima plemena Izrailjevijeh, troja vrata sa sjevera; jedna vrata
Ruvimova, jedna vrata Judina, jedna vrata Levijeva; **32** I s
istoène strane èetiri tisuæe i pet stotina lakata, i troja vrata:
jedna vrata Josifova, jedna vrata Venijaminova, jedna vrata
Danova; **33** I s južne strane èetiri tisuæe i pet stotina lakata da
bude mjera, i troja vrata: jedna vrata Simeunova, jedna vrata
Isaharova, jedna vrata Zavulonova; **34** Sa zapadne strane èetiri
tisuæe i pet stotina lakata, i troja vrata: jedna vrata Gadova,
jedna vrata Asirova, jedna vrata Neftalimova. **35** Unaokolo æe
biti osamnaest tisuæa lakata, a ime æe gradu od toga dana biti:
Gospod je tu.

Danilo

1 Godine treæe carovanja Joakima cara Judina dođe
Navuhodonosor car Vavilonski na Jerusalim, i opkoli ga. **2** I
Gospod mu dade u ruku Joakima cara Judina i dio sudova doma
Božijega, i odnese ih u zemlju Senar u dom boga svojega, i
metnu sudove u riznicu boga svojega. **3** I reèe car Asfenazu
starješini svojih dvorana da dovede između sinova Izrailjevijeh, i
od carskoga sjemena i od knezova **4** Mladiæa na kojima nema
mane, i koji su lijepa lica i nauèeni svakoj mudrosti i vješti znanju
i razumni i koji mogu stajati u carskom dvoru, pa da ih uèi knjigu
i jezik Haldejski. **5** I odredi im car obrok na dan od jela carskoga
i od vina koje on pijaše, da se hrane tri godine a poslije da
stoje pred carem. **6** A među njima bjehu od sinova Judinijeh
Danilo, Ananija, Misailo i Azarija. **7** A starješina nad dvoranima
predje im imena, i Danilu nadje ime Valtasar, a Ananiji Sedrah, a
Misailu Misah, a Azariji Avdenago. **8** Ali Danilo naumi da se
ne skvrni obrokom jela careva i vinom koje on pijaše, i zamoli
se starješini nad dvoranima da se ne skvrni. **9** I dade Bog
Danilu te nađe milost i ljubav u starješine nad dvoranima. **10**
I reèe starješina nad dvoranima Danilu: bojim se gospodara
svojega cara, koji vam je odredio jelo i piæe; jer kad car vidi lica
vaša lošija nego u ostalih mladiæa, vaših vrsnika, zašto da mi
uèinite da budem glavom kriv caru? **11** A Danilo reèe Amelsaru,
kojega starješina nad dvoranima postavi nad Danilom, Ananijom,
Misailom i Azarijom: **12** Ogledaj sluge svoje za deset dana, neka
nam se daje varivo da jedemo i vode da pijemo. **13** Pa onda
neka nam se vide lica pred tobom i lica mladiæima koji jedu
carsko jelo, pa kako vidiš, onako èini sa slugama svojim. **14** I
posluša ih u tom, i ogleda ih za deset dana. **15** A poslije deset

dana lica im doðoše ljepša i mesnatija nego u svijeh mladiæa
koji jeðahu carsko jelo. **16** I Amelsar uzimaše jelo njihovo i vino
koje njima trebaše piti, i davaše im variva. **17** I dade Bog svoj
èetvorici mladiæa znanje i razum u svakoj knjizi i mudrosti; a
Danilu dade da razumije svaku utvaru i sne. **18** I kad proðe
vrijeme po kom car bješe rekao da ih izvedu, izvede ih starješina
nad dvoranima pred Navuhodonosora. **19** I govori car s njima, i
ne nađe se među svjema njima nijedan kao Danilo, Ananija,
Misailo i Azarija; i stajahu pred carem. **20** I u svemu èemu treba
mudrost i razum, za što ih car zapita, nađe da su deset puta
bolji od svijeh vraèa i zvjezdara što ih bješe u svemu carstvu
njegovu. **21** I osta Danilo do prve godine cara Kira.

2 A druge godine carovanja Navuhodonosorova usni
Navuhodonosor san, i uznemiri mu se duh i san ga proðe. **2**
I reèe car da dozovu vraèe i zvjezdare i gatare i Haldeje da
kažu caru san njegov. I doðoše i staše pred carem. **3** I reèe im
car: usnih san, i uznemiri mi se duh kako bih doznao što sam
snio. **4** A Haldeji rekoše caru Sirski: care, da si živ dovijeka!
pripovjedi san slugama svojim, pa æemo ti kazati što znaèi. **5** A
car odgovori i reèe Haldejima: zaboravio sam; ako mi ne kažete
što sam snio i što znaèi, biæete isjeèeni i kuæe æe vaše biti
buništa. **6** Ako li mi kažete što sam snio i što znaèi, dobiæete od
mene dare i poklone i veliku èast; kažite mi dakle što sam snio i
što znaèi. **7** Odgovoriše opet i rekoše: neka car pripovjedi san
slugama svojim, pa æemo kazati što znaèi. **8** Car odgovori i
reèe: doista vidim da hoæete vremena da dobijete; jer vidite
da sam zaboravio. **9** Ali ako mi ne kažete što sam snio i što
znaèi, jedan vam je sud; jer ste se dogovorili da kažete preda
mnom laž i prijevaru dok se promijeni vrijeme; zato kažite mi

san, pa æu vidjeti da mi možete kazati što znaèi. **10** Odgovoriše
Haldeji caru i rekoše: nema èovjeka na zemlji koji bi mogao
kazati caru to što ište; zato nijedan car ni knez ni vlastelin nije
nigda iskao tako što od vraèa ili zvjezdara ili Haldejca. **11** I
što car ište vrlo je teško; niti ima drugoga koji bi mogao kazati
caru osim bogova, koji ne žive među ljudima. **12** Zato se car
razljuti i razgnjevi vrlo, i zapovjedi da se pogube svi mudarci
Vavilonski. **13** I kad izide zapovijest, te ubijahu mudarce, tražahu
i Danila i drugove njegove da ih ubiju. **14** Tada Danilo odgovori
mudro i razumno Ariohu zapovjedniku stražarskom, koji bijaše
izašao da ubija mudarce Vavilonske; **15** Odgovori i reèe Ariohu
vlastelinu carevu: zašto je tako nagla zapovijest od cara? Tada
Arioh kaza stvar Danilu. **16** A Danilo otide i zamoli cara da mu
ostavi vremena, pak æe kazati caru što san znaèi. **17** Potom
otide Danilo kuæi svojoj, i kaza stvar Ananiji, Misailu i Azariji,
drugovima svojim, **18** Da se mole za milost Bogu nebeskomu
radi te tajne, da ne bi poginuli Danilo i drugovi mu s ostalijem
mudarcima Vavilonskim. **19** I objavi se tajna Danilu u noænoj
utvari; tada Danilo blagoslovi Boga nebeskoga. **20** Progovori
Danilo i reèe: da je blagosloveno ime Gospodnje od vijeka do
vijeka; jer je njegova mudrost i sila; **21** I on mijenja vremena i
èase; smeæe careve, i postavlja careve; daje mudrost mudrima i
razum razumnima. **22** On otkriva što je duboko i sakriveno, zna
što je u mraku, i svjetlost kod njega stanuje. **23** Tebe, Bože
otaca mojih, hvalim i slavim, što si mi dao mudrost i silu, i što
si mi objavio za što te molismo objaviv nam stvar carevu. **24**
Tada otide Danilo k Ariohu, kojega car bješe odredio da pogubi
mudarce Vavilonske; i došav ovako mu reèe: ne gubi mudaraca
Vavilonskih; izvedi me pred cara da kažem caru što san znaèi.

25 Tada Arioh brže izvede Danila pred cara, i ovako mu reèe:
naðoh èovjeka izmeðu roblja Judina, koji æe kazati caru što san
znaèi. **26** A car progovori i reèe Danilu, koji se zvaše Valtasar:
možeš li mi kazati san koji sam snio i što znaèi? **27** Odgovori
Danilo caru i reèe: tajne koje car ište ne mogu kazati caru
mudarci ni zvjezdari ni vraèi ni gatari. **28** Nego ima Bog na nebu
koji otkriva tajne i javlja caru Navuhodonosoru što æe biti do
pošljetka. San tvoj i što ti je vidjela glava na postelji tvojoj ovo je:
29 Tebi, care, doðoše misli na postelji što æe biti poslije, i onaj
koji objavljuje tajne pokaza ti što æe biti. **30** A meni se ova tajna
nije objavila mudrošæu koja bi u mene bila mimo sve žive, nego
zato da se javi caru što san znaèi i da doznaš misli srca svojega.
31 Ti, care, vidje a to lik velik; velik bijaše lik i svjetlost mu silna, i
stajaše prema tebi, i strašan bijaše na oèima. **32** Glava tome liku
bijaše od èistoga zlata, prsi i mišice od srebra, trbuh i bedra
od mjedi, **33** Golijeni mu od gvožða, a stopala koje od gvožða
koje od zemlje. **34** Ti gledaše dokle se odvali kamen bez ruku,
i udari lik u stopala mjedena i zemljana, i satr ih. **35** Tada se
satr i gvožðe i zemlja i mjed i srebro i zlato, i posta kao pljeva
na gumnu u ljeto, te odnese vjetar, i ne nađe mu se mjesto; a
kamen, koji udari lik, posta gora velika i ispuni svu zemlju. **36** To
je san; a sada æemo kazati caru što znaèi. **37** Ti si, care, car
nad carevima, jer ti Bog nebeski dade carstvo, silu i krjepost i
slavu; **38** I gdje god žive sinovi ljudski, zvijeri poljske i ptice
nebeske, dao ti je u ruke, i postavio te gospodarem nad svijem
tijem. Ti si ona glava zlatna. **39** A nakon tebe nastaæe drugo
carstvo, manje od tvojega; a potom treæe carstvo, mjedeno, koje
æe vladati po svoj zemlji. **40** A èetvrto æe carstvo biti tvrdo kao
gvožðe, jer gvožðe satire i troši sve, i kao gvožðe što sve lomi,

tako æe satrti i polomiti. **41** A što si vidio stopala i prste koje od
kala lonèarskoga koje od gvožđa, biæe carstvo razdijeljeno, ali
æe biti u njemu tvrđe od gvožđa, jer si vidio gvožđe pomiješano
s kalom lonèarskim. **42** I što prsti u nogu bijahu koje od gvožđa
koje od kala, carstvo æe biti nešto jako a nešto trošno. **43** A
što si vidio gvožđe pomiješano sa kalom lonèarskim, to æe se
oni pomiješati sjemenom èovjeèijim, ali neæe prionuti jedan za
drugoga kao što se gvožđe ne može smiješati s kalom. **44** A
u vrijeme tijeh careva Bog æe nebeski podignuti carstvo koje
se dovijeka neæe rasuti, i to se carstvo neæe ostaviti drugom
narodu; ono æe satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo æe stajati
dovijeka, **45** Kako si vidio gdje se od gore odvali kamen bez
ruku i satr gvožđe, mjed, kao, srebro i zlato. Bog veliki javi caru
što æe biti poslije; san je istinit, i tumaèenje mu vjerno. **46** Tada
car Navuhodonosor pade na lice svoje, i pokloni se Danilu, i
zapovjedi da mu prinesu prinos i kad. **47** Car progovori Danilu
i reèe: doista, vaš je Bog Bog nad bogovima i gospodar nad
carevima, i koji objavljuje tajne, kad si mogao otkriti ovu tajnu.
48 Tada car uzvisi Danila, i dade mu mnoge velike darove i uèini
ga gospodarem svoj zemlji Vavilonskoj i poglavarem nad svijem
mudarcima Vavilonskim. **49** I Danilo izmoli u cara, te postavi nad
poslovima zemlje Vavilonske Sedraha, Misaha i Avdenaga, a
Danilo osta na dvoru carevu.

3 Car Navuhodonosor naèini zlatan lik, kojemu visina bješe
šezdeset lakata, a širina šest lakata; i namjesti ga u polju Duri
u zemlji Vavilonskoj. **2** I posla car Navuhodonosor da saberu
knezove, upravitelje i vojvode, starješine, riznièare, sudije,
nastojnike i sve vlastelje zemaljske, da dođu da se osveti lik što ga
postavi car Navuhodonosor. **3** Tada se skupiše knezovi, upravitelji

i vojvode, starješine, riznièari, sudije, nastojnici, i svi vlastelji
zemaljski, da se osveti lik što ga postavi car Navuhodonosor; i
stadoše pred likom što ga postavi Navuhodonosor. **4** A glasnik
povika iza glasa: narodi, plemena i jezici, vama se govori. **5** Kad
èujete rog, svirale, kitare, gusle, psaltire, pjevanje i svakojake
svirke, popadajte i poklonite se zlatnomu liku, koji postavi car
Navuhodonosor. **6** A ko ne bi pao i poklonio se, onaj èas biæe
baèen u peæ ognjenu užarenu. **7** Zato svi narodi kako èuše
rog, svirale, kitare, gusle, psaltire i svakojake svirke, popadaše
svi narodi, plemena i jezici, i pokloniše se zlatnome liku koji
postavi car Navuhodonosor. **8** A neki Haldeji taj èas doðoše i
tužiše Jevreje, **9** I progovoriše i rekoše caru Navuhodonosoru:
care, da si živ dovijeka! **10** Ti si, care, zapovjedio, svaki ko
èuje rog, svirale, kitare, gusle, psaltire, i pjevanje i svakojake
svirke, da padne i pokloni se zlatnome liku; **11** A ko ne bi pao i
poklonio se, da se baci u peæ ognjenu užarenu. **12** A imaju
ljudi Jevreji, koje si postavio nad poslovima zemlje Vavilonske,
Sedrah, Misah i Avdenago; ti ljudi, care, ne haju za te, ne poštuju
tvojih bogova, i ne klanjaju se zlatnom liku, koji si postavio. **13**
Tada Navuhodonosor u gnjevu i ljutini zapovjedi da dovedu
Sedraha, Misaha i Avdenaga. I dovedoše te ljude pred cara.
14 Navuhodonosor progovori i reèe im: je li istina, Sedraše,
Misaše i Avdenago, da vi ne služite mojim bogovima i da se ne
klanjate zlatnome liku koji postavih? **15** Jeste li dakle gotovi, kad
èujete rog, svirale, kitare, gusle, psaltire i pjevanje i svakojake
svirke, da padnete i poklonite se liku koji naèinih? ako li se ne
poklonite, onaj èas biæete baèeni u peæ ognjenu užarenu; a
koji je bog što æe vas izbaviti iz mojih ruku? **16** Odgovoriše
Sedrah, Misah i Avdenago, i rekoše caru Navuhodonosoru: nije

nam trijebe da ti odgovorimo na to. **17** Evo, Bog naš, kojemu mi
služimo, može nas izbaviti iz peæi ognjene užarene; i izbaviæe
nas iz tvojih ruku, care. **18** A i da ne bi, znaj, care, da bogovima
tvojim neæemo služiti niti æemo se pokloniti zlatnom liku, koji si
postavio. **19** Tada se Navuhodonosor napuni gnjeva, i lice mu
se promijeni na Sedraha, Misaha i Avdenaga, i odgovarajuæi
zapovjedi da se užari peæ sedam puta veæma nego što bješe
obièaj. **20** I zapovjedi najjaèim ljudima što bijahu u vojsci
njegovoj da svežu Sedraha, Misaha i Avdenaga, i da ih bace u
peæ ognjenu užarenu. **21** Tada svezaše one ljude u plaštima
njihovijem i u obuæi i pod kapama i u svemu odijelu njihovu, i
baciše ih u peæ ognjenu užarenu. **22** Kako zapovijest careva
bješe hitna i peæ vrlo užarena, plamen ognjeni ubi one ljude
koji bacahu Sedraha, Misaha i Avdenaga. **23** A ta tri èovjeka,
Sedrah, Misah i Avdenago, padoše usred peæi ognjene užarene.
24 Tada se prepade car Navuhodonosor, i brže ustav progovori
i reèe svojim dvoranima: ne bacismo li tri èovjeka svezana u
oganj? Odgovoriše i rekoše caru: da, care. **25** Odgovori i reèe:
eno, vidim èetiri èovjeka odriješena gdje hode posred ognja
i nije im ništa, i èetvrti kao da je sin Božji. **26** Tada pristupi
Navuhodonosor na vrata ognjenoj peæi užarenoj, i progovori i
reèe: Sedraše, Misaše i Avdenago, sluge Boga višnjega, izidite i
hodite. Tada Sedrah, Misah i Avdenago izidoše isred ognja. **27** I
sabraše se knezovi i upravitelji i vojvode i vijeænici carevi, i
vidješe te ljude gdje im tijelu oganj ništa ne može, niti im se
kosa na glavi opali, niti im se plašti što promijeniše, niti zadah
od ognja prionu za njih. **28** Progovori Navuhodonosor i reèe:
da je blagosloven Bog Sedrahov, Misahov i Avdenagov, koji
posla anðela svojega i izbavi sluge svoje, koje se u nj pouzdaše

i ne poslušaše zapovijesti careve i dadoše tjelesa svoja da
ne bi služili niti se poklonili drugom bogu osim svojega Boga.
29 Zato zapovijedam da se svaki kojega mu drago naroda i
plemena i jezika, koji bi pohulio na Boga Sedrahova, Misahova
i Avdenagova, da se isijeèe i kuæa da mu bude bunište, jer
nema drugoga boga koji može tako izbaviti. **30** Tada car uzvisi
Sedraha, Misaha i Avdenaga u zemlji Vavilonskoj.

4 Car Navuhodonosor svijem narodima, plemenima i jezicima
što su po svoj zemlji, mir da vam se umnoži. **2** Svidje mi se
da objavim znake i èudesa što mi uèini Bog višnji. **3** Znaci
njegovi kako su veliki! i èudesa njegova kako su silna! carstvo je
njegovo carstvo vjeèno, i vlast njegova od koljena do koljena. **4**
Ja Navuhodonosor bijah miran u kuæi svojoj i cvatijah u dvoru
svom. **5** Usnih san, koji me uplaši, i misli na postelji mojoj i utvare
glave moje uznemiriše me. **6** I zapovjedih da se dovedu preda
me svi mudarci Vavilonski da mi kažu što znaèi san. **7** Tada
doðoše vraèari, zvjezdari, Haldeji i gatari, i pripovjedih im san,
ali mi ne mogoše kazati što znaèi. **8** Najposlije dođe preda me
Danilo, koji se zove Valtasar po imenu boga mojega, i u kom je
duh svetijeh bogova, i pripovjedih mu san: **9** Valtasare, poglavare
vraèarima, znam da je duh svetijeh bogova u tebi i nikaka
tajna nije ti teška; kaži san moj što sam snio i što znaèi. **10** A
utvara glave moje na postelji mojoj bješe: vidjeh, gle, drvo usred
zemlje, i visina mu velika. **11** Drvo bješe veliko i jako, i visina mu
dosezaše do neba, i viđaše se do kraja sve zemlje. **12** Lišæe mu
bješe lijepo i rod obilat, i na njemu bješe hrane svemu; zvijerje
poljsko odmaraše se u hladu njegovu, i na granama njegovijem
stanovahu ptice nebeske, i od njega se hranjaše svako tijelo. **13**
Vidjeh u utvarama glave svoje na postelji svojoj, i gle, stražar i

svetac siðe s neba. **14** Povika jako i reèe ovako: posijecite drvo,
i okrešite mu grane, pokidajte mu lišæe i razmetnite mu rod;
neka pobjegnu zvijeri ispod njega i ptice s grana njegovijeh. **15**
Ali panj sa žilama ostavite mu u zemlji, u okovima gvozdenijem i
mjedenijem u travi poljskoj, neka ga kvasi rosa nebeska i dio
da mu je sa zvijerjem od trave zemaljske. **16** Srce èovjeèije
neka mu se promijeni, i srce životinjsko neka mu se da, i sedam
vremena neka proðe preko njega. **17** To su odredili stražari i
izrekli sveti da bi poznali živi da višnji vlada carstvom ljudskim, i
daje ga kome hoæe, i postavlja nad njim najnižega izmeðu ljudi.
18 Taj san snih ja car Navuhodonosor; a ti, Valtasare, kaži što
znaèi, jer nijedan mudarac u carstvu mom ne može da mi kaže
što znaèi; a ti možeš, jer je u tebi duh svetijeh bogova. **19** Tada
Danilo, koji se zvaše Valtasar, osta u èudu za jedan sahat, i
misli ga uznemiravahu. A car progovori i reèe: Valtasare, san i
znaèenje mu da te ne uznemiruje. A Valtasar odgovori i reèe:
gospodaru moj, san da bude tvojim nenavidnicima, i znaèenje
njegovo neprijateljima tvojim. **20** Drvo što si vidio, veliko i jako,
kojemu visina dosezaše do neba i koje se viðaše po svoj zemlji,
21 Kojemu lišæe bješe lijepo i rod obilan, i na kom bješe hrane
svemu, pod kojim stanovaše zvijerje poljsko i na granama mu
sjeðahu ptice nebeske, **22** To si ti, care, koji si velik i silan, i
velièina je tvoja visoka i doseže do neba i vlast tvoja do krajeva
zemaljskih. **23** A što car vidje stražara i sveca gdje slažaše s
neba i govoraše: posijecite drvo i potrite ga, ali mu panj sa
žilama ostavite u zemlji u okovima gvozdenijem i mjedenijem u
travi poljskoj, da ga kvasi rosa nebeska, i sa zvijerjem poljskim
neka mu je dio dokle sedam vremena proðe preko njega, **24** Ovo
znaèi, care, i ovo je naredba višnjega koja æe se izvršiti na mom

gospodaru caru: **25** Biæeš prognan između ljudi, i sa zvijerima
æeš poljskim živjeti, i hraniæe te travom kao goveda, i rosa æe
te nebeska kvasiti, i sedam æe vremena proæi preko tebe dokle
poznaš da višnji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome hoæe.
26 A što se reèe da se ostavi panj sa žilama od drveta, carstvo
æe ti ostati, kad poznaš da nebesa vladaju. **27** Zato, care, da ti je
ugodan moj svjet, oprosti se grijeha svojih pravdom, i bezakonja
svojih milošæu prema nevoljnima, eda bi ti se produljio mir. **28**
Sve ovo dođe na cara Navuhodonosora. **29** Poslije dvanaest
mjeseca hodaše po carskom dvoru u Vavilonu. **30** I progovori
car i reèe: nije li to Vavilon veliki što ga ja sazidah jakom silom
svojom da je stolica carska i slava velièanstvu mojemu? **31** Te
rijeèi još bjehu u ustima caru, a glas dođe s neba: tebi se govori,
care Navuhodonosore: carstvo se uze od tebe. **32** I biæeš
prognan između ljudi, i živjeæeš sa zvijerjem poljskim, hraniæe
te travom kao goveda, i sedam æe vremena proæi preko tebe
dokle poznaš da višnji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome
hoæe. **33** U taj èas ispuni se ta rijeè na Navuhodonosoru; i bi
prognan između ljudi i jede travu kao goveda, i rosa nebeska
kvasi mu tijelo da mu narastoše dlake kao pera u orla i nokti
kao u ptica. **34** Ali poslije toga vremena ja Navuhodonosor
podigoh oèi svoje k nebu, i um moj vrati mi se, i blagoslovih
višnjega, i hvalih i slavih onoga koji živi dovijeka, èija je vlast
vlast vjeèna i èije je carstvo od koljena do koljena; **35** I svi
stanovnici zemaljski ništa nijesu prema njemu, i radi što hoæe
s vojskom nebeskom i sa stanovnicima zemaljskim, i nema
nikoga da bi mu ruku ustavio i rekao mu: šta radiš? **36** U to
vrijeme um moj vrati mi se, i na slavu carstva mojega vrati mi se
velièanstvo moje i svjetlost moja; i dvorani moji i knezovi moji

potražiše me, i utvrdih se u carstvu svom, i doda mi se više
velièanstva. **37** Sada ja Navuhodonosor hvalim, uzvišujem i
slavim cara nebeskoga, èija su sva djela istina i èiji su putovi
pravedni i koji može oboriti one koji hode ponosito.

5 Car Valtasar uèini veliku gozbu tisuæi knezova svojih, i pijaše
vino pred tisuæom njih. **2** Napiv se vina Valtasar zapovjedi da se
donesu sudovi zlatni i srebrni, koje bješe odnio Navuhodonosor
otac mu iz crkve Jerusalimske, da iz njih piju car i knezovi mu,
i žene njegove i inoèe njegove. **3** I donesoše zlatne sudove
koje bjehu odnijeli iz crkve doma Gospodnjega u Jerusalimu, i
pijahu iz njih car i knezovi njegovi, žene njegove i inoèe njegove;
4 Pijahu vino, i hvaljahu bogove zlatne i srebrne i mjedene i
drvene i kamene. **5** U taj èas izidoše prsti ruke èovjeèije, i
pisahu prema svijetnjaku po okreèenom zidu od carskoga dvora,
i car vidje ruku koja pisaše. **6** Tada se promijeni lice caru, i
misli ga njegove uznemiriše, i pojas se oko njega raspasa i
koljena mu udarahu jedno o drugo. **7** Povika car iza glasa; te
dovedoše zvjezdare, Haldeje i gatare; i progovori car i reèe
mudarcima Vavilonskim: ko proèita ovo pismo i kaže mi što
znaèi, onaj æe se obuæi u skerlet, i nosiæe zlatnu verižicu o
vratu, i biæe treæi gospodar u carstvu. **8** Tada pristupiše svi
mudarci carevi; ali ne mogoše proèitati pisma niti kazati caru što
znaèi. **9** Tada se car Valtasar vrlo uznemiri i lice mu se sasvijem
izmijeni; i knezovi se njegovi prepadoše. **10** Dođe carica radi
toga što se dogodi caru i knezovima njegovijem u kuæu gdje
bješe gozba, i progovori carica i reèe: care, da si živ dovijeka!
da te ne uznemiruju misli tvoje i da ti se lice ne mijenja. **11** Ima
èovjek u tvom carstvu, u kom je duh svetijeh bogova; i u vrijeme
oca tvojega nađe se u njega vidjelo i razum i mudrost, kakova

je u bogova, i car Navuhodonosor otac tvoj, care, postavi ga
glavarem vraèarima, zvjezdarima, Haldejima i gatarima; **12** Jer
velik duh i znanje i razum za kazivanje sanova i pogađanje
zagonetaka i razmršivanje zamršenijeh stvari nađe se u Danila,
kojemu car nadje ime Valtasar; neka sada dozovu Danila, i on
æe kazati što znaèi. **13** Tada Danilo bi doveden pred cara. Car
progovori Danilu i reèe: jesi li ti Danilo između roblja Judina
koje dovede iz Judejske car otac moj? **14** Èuh za tebe da je
duh svetijeh bogova u tebi, i vidjelo i razum i mudrost velika
da se nađe u tebe. **15** A sada su dovedeni preda me mudarci,
zvjezdari, da proèitaju pismo i kažu mi što znaèi; ali ne mogu da
kažu što to znaèi. **16** A za tebe ja èuh da možeš protumaèiti, i
zamršene stvari razmrsiti. Ako dakle možeš proèitati ovo pismo i
kazati mi što znaèi, obuæi æeš se u skerlet, i zlatnu verižicu
nosiæeš o vratu, i biæeš treæi gospodar u carstvu. **17** Tada
odgovori Danilo i reèe pred carem: darovi tvoji neka tebi, i podaj
drugomu poklone svoje; a pismo æu ja proèitati caru i kazati što
znaèi. **18** Care, Bog višnji dade carstvo i velièinu i slavu i èast
Navuhodonosoru ocu tvojemu. **19** I od velièine koju mu dade svi
narodi, plemena i jezici drktahu pred njim i bojahu ga se; ubijaše
koga hoæaše, i ostavljaše u životu koga hoæaše, uzvišivaše
koga hoæaše, i poniživaše koga hoæaše. **20** Ali kada mu se
podiže srce i duh mu se posili u oholosti, bi smetnut s carskoga
prijestola svojega, i uzeše mu slavu. **21** I bi prognan između
ljudi i srce mu posta kao u zvijeri, i stan mu bijaše s divljim
magarcima, hraniše ga travom kao goveda, i rosa nebeska kvasi
mu tijelo, dokle pozna da Bog višnji vlada carstvom ljudskim, i
koga hoæe postavlja nad njim. **22** A ti, Valtasare, sine njegov,
nijesi ponizio srca svojega premda si znao sve ovo. **23** Nego si

se podigao na Gospoda nebeskoga, i sudove doma njegova
donesoše preda te, i piste iz njih vino ti i knezovi tvoji, žene
tvoje i inoèe tvoje, i ti hvali bogove srebrne i zlatne, mjedene,
gvozdene, drvene i kamene, koji ne vide niti èuju niti razumiju,
a ne slavi Boga, u èijoj je ruci duša tvoja i svi putovi tvoji. **24**
Zato od njega bi poslana ruka i ovo pismo bi napisano. **25** A
ovo je pismo napisano: MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN. **26**
A ovo znaèe te rijeèi: MENE, brojio je Bog tvoje carstvo, i do
kraja izbrojio. **27** TEKEL, izmjeren si na mjerila, i našao si se
lak. **28** FERES, razdijeljeno je carstvo tvoje, i dano Midijanima i
Persijanima. **29** Tada zapovjedi Valtasar, te obukoše Danila u
skerlet, i metnuše mu zlatnu verižicu oko vrata, i proglasiše za nj
da je treæi gospodar u carstvu. **30** Istu noæ bi ubijen Valtasar
car Haldejski. **31** A Darije Midijanin preuze carstvo, i bješe mu
oko šezdeset i dvije godine.

6 Svidje se Dariju te postavi nad carstvom sto i pedeset
upravitelja da budu nad svijem carstvom; **2** A nad njima tri
starješine, od kojih jedan bješe Danilo, kojima æe upravitelji
davati raèune da ne bi caru bilo štete. **3** A taj Danilo nadvišivaše
starješine i upravitelje, jer u njemu bješe velik duh i car mišljaše
da ga postavi nad svijem carstvom svojim. **4** Tada starješine
i upravitelji gledahu kako bi našli što da zabave Danilu radi
carstva; ali ne mogahu naæi zabave ni pogrješke, jer bješe
vjeran, i ne nalažaše se u njega pogrješke ni mane. **5** Tada
rekoše oni ljudi: neæemo naæi na toga Danila ništa, ako ne
nađemo što na nj radi zakona Boga njegova. **6** Tada dođoše
starješine i upravitelji k caru, i rekoše mu ovako: Darije care, da
si živ dovijeka. **7** Sve starješine u carstvu, poglavari i upravitelji,
vijeænici i vojvode dogovoriše se da se postavi carska naredba i

oštra zabrana da ko bi se god zamolio za što kome god bogu
ili èovjeku za trideset dana osim tebi, care, da se baci u jamu
lavovsku. **8** Zato, care, postavi tu zabranu i napiši da se ne može
promijeniti, po zakonu Midskom i Persijskom, koji je nepromjenit.
9 I car Darije napisa knjigu i zabranu. **10** A Danilo kad dozna da
je knjiga napisana, otide svojoj kuæi, gdje bijahu otvoreni prozori
u njegovoj sobi prema Jerusalimu, i padaše na koljena svoja
tri puta na dan i moljaše se i hvalu davaše Bogu svojemu kao
što èinjaše prije. **11** Tada se sabraše oni ljudi, i nađoše Danila
gdje se moli i pripada Bogu svojemu. **12** I otidoše te rekoše
caru za carsku zabranu: nijesi li napisao zapovijest, da ko bi se
god zamolio kome god bogu ili èovjeku za trideset dana, osim
tebi, care, da se baci u jamu lavovsku? Car odgovori i reèe:
tako je po zakonu Midskom i Persijskom, koji je nepromjenit.
13 Tada odgovoriše i rekoše caru: Danilo, koji je između roblja
Judina, ne haje za te, care, ni za zabranu koju si napisao, nego
se moli tri puta na dan svojom molitvom. **14** Tada car èuvši to
ožalosti se vrlo, i naumi da izbavi Danila, i truđaše se do zahoda
sunèanoga da ga izbavi. **15** Tada oni ljudi sabraše se kod cara i
rekoše caru: znaj, care, da je zakon u Midijana i Persijana da se
nikakva zabrana i naredba, koju postavi car, ne mijenja. **16** Tada
car reèe te dovedoše Danila i baciše ga u jamu lavovsku; i car
progovori i reèe Danilu: Bog tvoj, kojemu bez prestanka služiš,
neka te izbavi. **17** I donesoše kamen i metnuše jami na vrata, i
car ga zapeèati svojim prstenom i prstenom svojih knezova da
se ništa ne promijeni za Danila. **18** Tada otide car u svoj dvor, i
prenoæi ne jedavši niti dopustivši da mu se donese što èim
bi se razveselio, i ne može zaspati. **19** Potom car usta ujutru
rano i otide brže k jami lavovskoj. **20** I kad dođe k jami, viknu

Danila žalosnijem glasom; i progovori car i reèe Danilu: Danilo,
slugo Boga živoga, Bog tvoj, kojemu služiš bez prestanka, može
li te izbaviti od lavova? **21** Tada Danilo reèe caru: care, da si
živ dovijeka! **22** Bog moj posla anðela svojega i zatvori usta
lavovima, te mi ne naudiše; jer se naðoh èist pred njim, a ni tebi,
care, ne uèinih zla. **23** Tada se car veoma obradova tomu, i
zapovjedi da izvade Danila iz jame. I izvadiše Danila iz jame, i
ne nađe se rane na njemu, jer vjerova Bogu svojemu. **24** Potom
zapovjedi car, te dovedoše ljude koji bijahu optužili Danila, i
baciše u jamu lavovsku njih, djecu njihovu i žene njihove; i još
ne doðoše na dno jami, a lavovi ih zgrabiše i sve im kosti potrše.
25 Tada car Darije pisa svijem narodima i plemenima i jezicima
što življahu u svoj zemlji: mir da vam se umnoži. **26** Od mene je
zapovijest da se u svoj državi carstva mojega svak boji i straši
Boga Danilova, jer je on Bog živi, koji ostaje dovijeka, i carstvo
se njegovo neæe rasuti, i vlast æe njegova biti do kraja; **27** On
izbavlja i spasava, i èini znake i èudesa na nebu i na zemlji, on
je izbavio Danila od sile lavovske. **28** I taj Danilo bijaše sreæan
za carovanja Darijeva i za carovanja Kira Persijanca.

7 Prve godine Valtasara cara Vavilonskoga usni Danilo san i
vidje utvaru glave svoje na postelji; tada napisa san i pripovjedi
ukratko. **2** Danilo progovori i reèe: vidjeh u utvari svojoj noæu, a
to èetiri vjetra nebeska udariše se na velikom moru. **3** I èetiri
velike zvijeri izidoše iz mora, svaka drugaèija. **4** Prva bijaše kao
lav, i imaše krila orlova; gledah dokle joj se krila poskuboše i
podiže se sa zemlje i stade na noge kao èovjek, i srce ljudsko
dade joj se. **5** Potom, gle, druga zvijer bijaše kao medvjed, i
stade s jedne strane, i imaše tri rebra u ustima među zubima
svojim, i govoraše joj se: ustani, jedi mnogo mesa. **6** Potom

vidjeh, i gle, druga, kao ris, imaše na leðima èetiri krila kao
ptica, i èetiri glave imaše zvijer, i dade joj se vlast. **7** Potom
vidjeh u utvarama noænijem, i gle, èetvrta zvijer, koje se trebaše
bojati, strašna i vrlo jaka, i imaše velike zube gvozdene, jeðaše i
satiraše, i gažaše nogama ostatak, i razlikovaše se od svijeh
zvijeri preðašnjih, i imaše deset rogova. **8** Gledah rogove, i gle,
drugi mali rog izraste među onijema, i tri prva roga išèupaše
se pred njim; i gle, oèi kao oèi èovjeèije bjehu na tom rogu, i
usta koja govorahu velike stvari. **9** Gledah dokle se postaviše
prijestoli, i starac sjede, na kom bješe odijelo bijelo kao snijeg, i
kosa na glavi kao èista vuna, prijesto mu bijaše kao plamen
ognjeni, toèkovi mu kao oganj razgorio. **10** Rijeka ognjena
izlažaše i tecijaše ispred njega, tisuæa tisuæa služaše mu, i
deset tisuæa po deset tisuæa stajahu pred njim; sud sjede, i
knjige se otvoriše. **11** Tada gledah radi glasa velikih rijeèi koje
govoraše onaj rog; i gledah dokle ne bi ubijena zvijer i tijelo joj se
rašèini i dade se da izgori ognjem. **12** I ostalijem zvijerima uze se
vlast, jer duljina životu bješe im određena do vremena i do roka.
13 Vidjeh u utvarama noænijem, i gle, kao sin èovjeèji iðaše s
oblacima nebeskim, i doðe do starca i stade pred njim. **14** I dade
mu se vlast i slava i carstvo da mu služe svi narodi i plemena i
jezici; vlast je njegova vlast vjeèna, koja neæe proæi, i carstvo
se njegovo neæe rasuti. **15** Meni Danilu prenemože duh moj u
tijelu mom, i utvare glave moje uznemiriše me. **16** Pristupih k
jednome od onijeh koji stajahu ondje, i zamolih ga za istinu od
svega toga. I progovori mi i kaza mi šta to znaèi: **17** Ove èetiri
velike zvijeri jesu èetiri cara, koji æe nastati na zemlji. **18** Ali
æe sveci višnjega preuzeti carstvo, i držaæe carstvo navijek i
dovijeka. **19** Tada zaželjeh znati istinu o èetvrtoj zvijeri, koja se

razlikovaše od svijeh i bijaše vrlo strašna, i imaše zube gvozdene
i nokte mjedene, i jeđaše i satiraše, a ostatak nogama gažaše,
20 I o deset rogova što joj bjehu na glavi, i o drugom koji izraste i
tri otpadoše pred njim, o rogu koji imaše oèi i usta koja govorahu
velike stvari i bijaše po viđenju veæi od drugih. **21** Gledah, i
taj rog vojevaše sa svecima i nadvlađivaše ih, **22** Dokle dođe
starac, i dade se sud svecima višnjega, i prispje vrijeme da sveci
preuzmu carstvo. **23** Ovako reèe: èetvrta zvijer biæe èetvrto
carstvo na zemlji, koje æe se razlikovati od svijeh carstava, i
izješæe svu zemlju i pogaziti i satrti. **24** I deset rogova jesu deset
careva, koji æe nastati iz toga carstva, a poslije njih nastaæe
drugi, i on æe se razlikovati od pređašnjih, i pokoriæe tri cara.
25 I govoriæe rijeèi na višnjega, i potiraæe svece višnjega, i
pomišljaæe da promijeni vremena i zakone; i daæe mu se u ruke
za vrijeme i za vremena i za po vremena. **26** Potom æe sjesti
sud, i uzeæe mu se vlast, te æe se istrijebiti i zatrti sasvijem. **27**
A carstvo i vlast i velièanstvo carsko pod svijem nebom daæe se
narodu svetaca višnjega; njegovo æe carstvo biti vjeèno carstvo,
i sve æe vlasti njemu služiti i slušati ga. **28** Ovdje je kraj ovoj
rijeèi. A mene Danila vrlo uznemiriše misli moje, i lice mi se sve
promijeni; ali rijeè saèuvah u srcu svom.

8 Treæe godine carovanja Valtasarova pokaza se meni Danilu
utvara poslije one koja mi se pokazala prije. **2** I vidjeh u utvari; a
bjeh u Susanu u gradu koji je u zemlji Elamu, kad vidjeh, i vidjeh
u utvari i bjeh na vodi Ulaju. **3** I podigoh oèi svoje i vidjeh, i
gle, stajaše kraj vode ovan, koji imaše dva roga, a rogovi bjehu
visoki, ali jedan viši od drugoga, i viši naraste poslije. **4** Vidjeh
ovna gdje bode na zapad i na sjever i na jug, i nijedna zvijer ne
mogaše mu odoljeti, i ne bijaše nikoga ko bi izbavio od njega,

nego èinjaše što hoæaše, i osili. **5** A kad ja motrah, gle, iðaše
jarac od zapada povrh sve zemlje a ne doticaše se zemlje; i taj
jarac imaše rog znamenit među oèima svojim. **6** I doðe do ovna
koji imaše dva roga, kojega vidjeh gdje stoji kraj vode, i potrèa
na nj gnjevno silom svojom. **7** I vidjeh ga gdje doðe do ovna, i
razgnjeviv se na nj udari ovna, te mu slomi oba roga i ne bješe
sile u ovnu da mu odoli, nego ga obori na zemlju i pogazi ga, i ne
bješe nikoga da izbavi ovna od njega. **8** I jarac posta vrlo velik; a
kad osili, slomi se veliki rog, i mjesto njega narastoše znamenita
èetiri roga prema èetiri vjetra nebeska. **9** I iz jednoga njih izide
jedan rog malen i naraste vrlo velik prema jugu i istoku i prema
krasnoj zemlji. **10** I naraste dori do vojske nebeske, i obori na
zemlju neke od vojske i od zvijezda, i pogazi ih. **11** I naraste dori
do poglavara toj vojsci, i uze mu svagdašnju žrtvu, i sveti stan
njegov obori. **12** I vojska bi dana u otpad od žrtve svagdašnje, i
obori istinu na zemlju, i što èinjaše napredovaše mu. **13** Tada
èuh jednoga sveca gdje govoraše, i jedan svetac reèe nekome
koji govoraše: dokle æe trajati ta utvara za svagdašnju žrtvu i za
otpad pustošni da se gazi svetinja i vojska? **14** I reèe mi: do
dvije tisuæe i tri stotine dana i noæi; onda æe se svetinja oèistiti.
15 A kad vidjeh ja Danilo ovu utvaru, i zaiskah da razumijem,
gle, stade preda me kao èovjek. **16** I èuh glas èovjeèji nasred
Ulaja, koji povika i reèe: Gavrilo, kaži ovome utvaru. **17** I doðe
gdje ja stajah; i kad doðe uplaših se, i padoh na lice svoje; a
on mi reèe: pazi, sine èovjeèji, jer je ova utvara za pošljednje
vrijeme. **18** A dok mi on govoraše, ja bijah izvan sebe ležeæi
nièice na zemlji; a on me se dotaèe, i ispravi me, te stadoh.
19 I reèe: evo, ja æu ti kazati šta æe biti na kraju gnjeva; jer
æe u određeno vrijeme biti kraj. **20** Ovan što si ga vidio, koji

ima dva roga, to su carevi Midski i Persijski. **21** A runjavi je
jarac car Grèki; i veliki rog što mu bješe među oèima, to je prvi
car. **22** A što se on slomi, i mjesto njega narastoše èetiri, to su
èetiri carstva, koja æe nastati iza toga naroda, ali ne s njegovom
silom. **23** A na pošljedak carovanja njihova, kad bezakonici
navrše mjeru, nastaæe car bestidan i lukav. **24** Sila æe mu biti
jaka, ali ne od njegove jaèine, i èudesno æe pustošiti, i biæe
sreæan i svršivaæe, i gubiæe silne i narod sveti. **25** I lukavstvom
njegovijem napredovaæe prijevara u njegovoj ruci, i podignuæe
se u srcu svom, i u miru æe pogubiti mnoge, i ustaæe na kneza
nad knezovima, ali æe se potrti bez ruke. **26** A reèena utvara o
danu i noæi istina je; zato ti zapeèati utvaru, jer je za mnogo
vremena. **27** Tada ja Danilo zanemogoh, i bolovah neko vrijeme;
poslije ustah i vrših poslove careve; i èudih se utvari, ali niko ne
dozna.

9 Prve godine Darija sina Asvirova od plemena Midskoga, koji
se zacari nad carstvom Haldejskim, **2** Prve godine njegova
carovanja ja Danilo razumjeh iz knjiga broj godina, koje bješe
rekao Gospod Jeremiji proroku da æe se navršiti razvalinama
Jerusalimskim, sedamdeset godina. **3** I okretoh lice svoje ka
Gospodu Bogu tražeæi ga molitvom i molbama s postom i s
kostrijeti i pepelom. **4** I pomolih se Gospodu Bogu svojemu i
ispovijedajuæi se rekoh: o Gospode, Bože veliki i strašni, koji
držiš zavjet i milost onima koji te ljube i drže zapovijesti tvoje;
5 Zgriješismo i zlo èinismo i bismo bezbožni, i odmetnusmo
se i otstupismo od zapovijesti tvojih i od zakona tvojih. **6** I
ne slušasmo sluga tvojih proroka, koji govorahu u tvoje ime
carevima našim, knezovima našim i ocima našim i svemu narodu
zemaljskom. **7** U tebe je, Gospode, pravda a u nas sram na

licu, kako je danas, u Judejaca i u Jerusalimljana i u svijeh
Izrailjaca, koji su blizu i koji su daleko po svijem zemljama kuda
si ih razagnao za grijehe njihove, kojima ti griješiše. **8** Gospode,
u nas je sram na licu, u careva naših, u knezova naših i u otaca
naših, jer ti zgriješismo. **9** U Gospoda je Boga našega milost i
praštanje, jer se odmetnusmo od njega, **10** I ne slušasmo glasa
Gospoda Boga svojega da hodimo po zakonima njegovijem, koje
nam je dao preko sluga svojih proroka. **11** I sav Izrailj prestupi
zakon tvoj, i otstupi da ne sluša glasa tvojega; zato se izli na nas
prokletstvo i zakletva napisana u zakonu Mojsija sluge Božijega,
jer mu zgriješismo. **12** I on potvrdi rijeèi svoje koje je govorio za
nas i za sudije naše, koje su nam sudile, pustivši na nas zlo
veliko, da tako ne bi pod svijem nebom kako bi u Jerusalimu. **13**
Kako je pisano u zakonu Mojsijevu, sve to zlo doðe na nas,
i opet se ne molismo Gospodu Bogu svojemu da bismo se
vratili od bezakonja svojega i pazili na istinu tvoju. **14** I Gospod
nasta oko zla i navede ga na nas; jer je pravedan Gospod Bog
naš u svijem djelima svojim koja èini, jer ne slušasmo glasa
njegova. **15** Ali sada, Gospode Bože naš, koji si izveo narod svoj
iz zemlje Misirske rukom krjepkom, i stekao si sebi ime, kako
je danas, zgriješismo, bezbožni bismo. **16** Gospode, po svoj
pravdi tvojoj neka se odvrati gnjev tvoj i jarost tvoja od grada
tvojega Jerusalima, svete gore tvoje; jer sa grijeha naših i s
bezakonja otaca naših Jerusalim i tvoj narod posta rug u svijeh
koji su oko nas. **17** Sada dakle poslušaj, Bože naš, molitvu
sluge svojega i molbe njegove, i obasjaj licem svojim opustjelu
svetinju svoju, Gospoda radi. **18** Bože moj, prigni uho svoje, i
èuj; otvori oèi svoje, i vidi pustoš našu i grad, na koji je prizvano
ime tvoje, jer ne pravde svoje radi nego radi velike milosti tvoje

padamo pred tobom moleæi se. **19** Gospode, usliši, Gospode,
oprosti, Gospode, pazi i uèini, ne èasi, sebe radi, Bože moj, jer
je tvoje ime prizvano na ovaj grad i na tvoj narod. **20** A dok ja
još govorah i moljah se i ispovijedah grijeh svoj i grijeh naroda
svojega Izrailja, i padah moleæi se pred Gospodom Bogom
svojim za svetu goru Boga svojega, **21** Dok još govorah moleæi
se, onaj èovjek Gavrilo, kojega vidjeh prije u utvari, doletje brzo i
dotaèe me se o veèernjoj žrtvi. **22** I nauèi me i govori sa mnom i
reèe: Danilo, sada izidoh da te urazumim. **23** U poèetku molitve
tvoje izide rijeè, i ja doðoh da ti kažem, jer si mio; zato slušaj
rijeè, i razumij utvaru. **24** Sedamdeset je nedjelja određeno
tvome narodu i tvome gradu svetom da se svrši prijestup i da
nestane grijeha i da se oèisti bezakonje i da se dovede vjeèna
pravda, i da se zapeèati utvara i proroštvo, i da se pomaže
sveti nad svetima. **25** Zato znaj i razumij: otkad izide rijeè da
se Jerusalim opet sazida do pomazanika vojvode biæe sedam
nedjelja, i šezdeset i dvije nedjelje da se opet pograde ulice
i zidovi, i to u teško vrijeme. **26** A poslije te šezdeset i dvije
nedjelje pogubljen æe biti pomazanik i ništa mu neæe ostati;
narod æe vojvodin doæi i razoriti grad i svetinju; i kraj æe mu
biti s potopom, i određeno æe pustošenje biti do svršetka rata.
27 I utvrdiæe zavjet s mnogima za nedjelju dana, a u polovinu
nedjelje ukinuæe žrtvu i prinos; i krilima mrskim, koja pustoše,
do svršetka određenoga izliæe se na pustoš.

10 Treæe godine Kira cara Persijskoga objavi se rijeè Danilu,
koji se zvaše Valtasar; i rijeè bješe istinita i o velikim stvarima; i
razabra rijeè i razumje utvaru. **2** U to vrijeme ja Danilo bjeh
u žalosti tri nedjelje dana. **3** Jela ugodna ne jedoh, ni meso
ni vino ne uðe u moja usta, niti se namazah uljem dok se ne

navršiše tri nedjelje dana. **4** A dvadeset èetvrtoga dana prvoga
mjeseca bijah na brijegu velike rijeke Hidekela. **5** I podigoh oèi
svoje i vidjeh, a to jedan èovjek obuèen u platno, i pojas bješe
oko njega od èistoga zlata iz Ufaza; **6** A tijelo mu bješe kao
hrisolit, i lice mu kao munja a oèi mu kao luèevi zapaljeni, a
ruke i noge kao mjed uglađena, a glas od rijeèi njegovijeh kao
glas mnogoga ljudstva. **7** I ja Danilo sam vidjeh utvaru, a ljudi
što bijahu sa mnom ne vidješe je, ali ih popade strah velik, te
pobjegoše i sakriše se. **8** I ostah sam, i vidjeh tu veliku utvaru, i
ne osta snage u meni, i ljepota mi se nagrdi, i ne imah snage. **9**
I èuh glas od rijeèi njegovijeh, i kad èuh glas od rijeèi njegovijeh,
izvan sebe padoh nièice licem na zemlju. **10** I gle, ruka me se
dotaèe i podiže me na koljena moja i na dlanove moje. **11** I
reèe mi: Danilo, mili èovjeèe! slušaj rijeèi koje æu ti kazati, i
stani pravo, jer sam sada poslan k tebi. I kad mi reèe tu rijeè,
ustah drkæuæi. **12** I reèe mi: ne boj se, Danilo, jer prvoga dana
kad si upravio srce svoje da razumijevaš i da muèiš sebe pred
Bogom svojim, uslišene biše rijeèi tvoje, i ja doðoh tvojih rijeèi
radi. **13** Ali knez carstva Persijskoga staja mi nasuprot dvadeset
i jedan dan; ali, gle, Mihailo jedan od prvijeh knezova dođe
mi u pomoæ; tako ja ostah ondje kod careva Persijskih. **14** I
doðoh da ti kažem šta æe biti tvome narodu poslije; jer æe još
biti utvara za te dane. **15** I kad mi govoraše tako, oborih oèi
svoje na zemlju i zanijemjeh. **16** I gle, kao èovjek dotaèe se
usana mojih, i otvorih usta svoja, i progovorih i rekoh onomu koji
stajaše prema meni: gospodaru moj, od ove utvare navališe moji
bolovi na mene i nema snage u meni. **17** A kako može sluga
mojega gospodara govoriti s gospodarem mojim? Jer od ovoga
èasa u meni nesta snage i ni dihanje ne osta u meni. **18** Tada

onaj što bijaše kao èovjek opet me se dotaèe i ohrabri me. **19** I
reèe: ne boj se, mili èovjeèe; mir da ti je! ohrabri se, ohrabri se. I
dokle mi govoraše, ohrabrih se i rekoh: neka govori gospodar
moj, jer si me ohrabrio. **20** A on reèe: znaš li zašto sam došao k
tebi? a sada æu se vratiti da vojujem na kneza Persijskoga;
potom æu otiæi, i gle, doæi æe knez Grèki. **21** Ali æu ti kazati
što je napisano u knjizi istinitoj. Nema nikoga da junaèki radi sa
mnom u tom osim Mihaila kneza vašega.

11 I ja prve godine Darija Midijanina stadoh da mu pomožem, i
da ga potkrijepim. **2** A sada æu ti kazati istinu. Evo, još æe tri
cara nastati u Persiji; i èetvrti æe biti bogatiji od svijeh, i kad se
ukrijepi bogatstvom svojim, sve æe podignuti na Grèko carstvo.
3 Potom æe nastati silan car, i vladaæe velikom državom i
radiæe što hoæe. **4** A kako nestane, rasuæe se carstvo njegovo
i razdijeliæe se u èetiri vjetra nebeska, ne među natražje njegovo
niti s vlašæu s kojom je on vladao, jer æe se carstvo njegovo
ukinuti i dopasti drugima a ne njima. **5** I car južni osiliæe, i jedan
od knezova njegovijeh, i biæe silniji od njega, i vladaæe, i država
æe njegova biti velika. **6** I poslije nekoliko godina oni æe se
oprijateljiti, i kæi južnoga cara doæi æe k caru sjevernom da
uèini pogodbu; ali ona neæe saèuvati sile mišici, niti æe se on
održati s mišicom svojom, nego æe biti predana i ona i oni koji je
dovedu i sin njezin i onaj koji joj bude pomagao u to vrijeme. **7**
Potom æe od izdanka iz korijena njezina nastati jedan na mjesto
njegovo, koji æe doæi s vojskom svojom i udariti na gradove
cara sjevernoga, i biæe ih i osvojiæe ih. **8** I bogove æe njihove i
knezove njihove sa zakladima njihovijem dragocjenijem zlatnijem
i srebrnijem odnijeti u ropstvo u Misir, i ostaæe nekoliko godina
jaèi od cara sjevernoga. **9** I tako æe car južni doæi u svoje

carstvo, i vratiæe se u svoju zemlju. **10** Ali æe sinovi njegovi
zaratiti, i skupiæe veliku vojsku; i jedan æe doæi iznenada, i
poplaviti i proæi; i vrativši se ratovaæe do grada njegova. **11**
Tada æe se razljutiti car južni, i izaæi æe i ratovaæe s njim, s
carem sjevernijem, i podignuæe veliku vojsku, te æe mu biti
data u ruke vojska. **12** I kad razbije vojsku, ponijeæe se srce
njegovo, i pobiæe tisuæe, ali se neæe ukrijepiti. **13** Jer æe car
sjeverni opet dignuti vojsku veæu od prve; i poslije nekoliko
godina doæi æe s velikom vojskom i s velikim blagom. **14** I
u to æe vrijeme mnogi ustati na cara južnoga; i zlikovci od
tvojega naroda podignuæe se da se potvrdi utvara, i popadaæe.
15 I doæi æe car sjeverni, i naèiniæe opkope, i uzeæe tvrde
gradove, i mišice južnoga cara neæe odoljeti ni izabrani narod
njegov, niti æe biti sile da se opre. **16** I onaj došav na nj èiniæe
što hoæe, i neæe biti nikoga da mu se opre; i ustaviæe se
u krasnoj zemlji, koju æe potrti svojom rukom. **17** Potom æe
okrenuti da dođe sa silom svega carstva svojega, ali æe se
pogoditi s njim, i daæe mu kæer za ženu da bi ga upropastio, ali
se ona neæe držati, niti æe biti s njim. **18** Potom æe se okrenuti
na ostrva, i osvojiæe mnoga; ali æe jedan vojvoda prekinuti
sramotu koju èini, i oboriæe na nj sramotu njegovu. **19** Potom
æe se okrenuti ka gradovima svoje zemlje, i spotaknuæe se i
pašæe, i neæe se više naæi. **20** I na njegovo æe mjesto nastati
koji æe poslati nastojnika u slavi carskoj; ali æe za malo dana
poginuti bez gnjeva i bez boja. **21** A na njegovo æe mjesto
doæi neznatan èovjek, kome nije namijenjena èast carska; ali
æe doæi mirno i osvojiæe carstvo laskanjem. **22** I mišice koje
plave on æe poplaviti i polomiti, pa i kneza s kojim je uèinio
vjeru. **23** Jer udruživši se s njim uèiniæe prijevaru, i došavši

nadvladaæe s malo naroda. **24** I doæi æe mirno u rodna mjesta
u zemlji, i uèiniæe što ni ocevi njegovi ni ocevi otaca njegovijeh
ne uèiniše, razdijeliæe im plijen i grabež i blago, i smišljaæe misli
na gradove, za neko vrijeme. **25** Potom æe podignuti silu svoju i
srce svoje na cara južnoga s velikom vojskom; i car æe južni
doæi u boj s velikom i vrlo silnom vojskom; ali neæe odoljeti, jer
æe mu se èiniti nevjera. **26** I koji jedu hljeb njegov satræe ga;
vojska æe njegova poplaviti, i mnogi æe pasti pobijeni. **27** I srce
æe obojice careva raditi o zlu, i za jednijem æe stolom lagati; ali
se neæe izvršiti; jer æe kraj još biti u određeno vrijeme. **28** I
tako æe se vratiti u svoju zemlju s velikim blagom; i srce æe se
njegovo obratiti na sveti zavjet, i kad izvrši, vratiæe se u svoju
zemlju. **29** U određeno æe vrijeme opet doæi na jug; ali drugi
put neæe biti kao prvi put. **30** Jer æe doæi na nj laðe Kitejske, i
on æe se ojaditi, te æe se vratiti; i razljutiæe se na sveti zavjet, i
izvršiæe; i vrativši se složiæe se s onima koji ostavljaju sveti
zavjet. **31** I vojska æe stajati uza nj, i oskvrniæe svetinju u gradu,
i ukinuti žrtvu svagdašnju i postaviæe gnusobu pustošnu. **32** I
koji su bezbožni prema zavjetu, on æe ih laskanjem otpaditi; ali
narod koji poznaje Boga svojega ohrabriæe se i izvršiæe. **33** I
razumni u narodu nauèiæe mnoge, i padaæe od maèa i ognja,
ropstva i grabeža mnogo vremena. **34** Ali padajuæi dobiæe malu
pomoæ; i mnogi æe pristati s njima dvolièeæi. **35** I od razumnijeh
æe pasti neki da bi se okušali i oèistili i ubijelili do roka, jer æe
još biti rok. **36** I taj æe car èiniti što hoæe, i podignuæe se i
uzvisiæe se iznad svakoga boga, i èudno æe govoriti na Boga
nad bogovima, i biæe sreæan dokle se ne svrši gnjev, jer æe se
izvršiti što je određeno. **37** Neæe mariti ni za bogove svojih
otaca ni za ljubav žensku, niti æe za koga boga mariti, nego æe

se uzvišivati nada sve. **38** I na mjesto Boga najsilnijega slaviæe
boga kojega oci njegovi ne znaše, slaviæe zlatom i srebrom i
dragim kamenjem i zakladima. **39** I uèiniæe da gradovi Boga
najsilnijega budu boga tuðega; koje pozna umnožiæe im slavu
i uèiniæe ih gospodarima nad mnogima i razdijeliæe zemlju
mjesto plate. **40** A u pošljednje vrijeme južni æe se car pobiti s
njim; i car æe sjeverni udariti na nj kao vihor s kolima i konjicima
i s mnogim laðama, i ušavši u zemlje poplaviæe i proæi. **41**
I doæi æe u krasnu zemlju, i mnogi æe propasti, a ove æe
se izbaviti od njegovijeh ruku: Edomska, Moavska i glavni dio
sinova Amonovijeh. **42** I posegnuæe rukom svojom na zemlje, i
zemlja Misirska neæe umaknuti. **43** I osvojiæe blago u zlatu i u
srebru i sve zaklade Misirske; i Livijani i Etiopljani iæi æe za
njim. **44** Ali æe ga glasovi s istoka i sa sjevera smesti, te æe
izaæi s velikim gnjevom da pogubi i zatre mnoge. **45** I razapeæe
šatore dvora svojega među morima na krasnoj svetoj gori; i kad
doðe k svome kraju, niko mu neæe pomoæi.

12 A u to æe se vrijeme podignuti Mihailo veliki knez, koji brani
tvoj narod; i biæe žalosno vrijeme, kakoga nije bilo otkako je
naroda do tada; i u to æe se vrijeme izbaviti tvoj narod, svaki
koji se nađe zapisan u knjizi. **2** I mnogo onijeh koji spavaju u
prahu zemaljskom probudiæe se, jedni na život vjeèni a drugi na
sramotu i prijekor vjeèni. **3** I razumni æe se sjati kao svjetlost
nebeska, i koji mnoge privedoše k pravdi, kao zvijezde vazda i
dovijeka. **4** A ti Danilo zatvori ove rijeèi i zapeèati ovu knjigu do
pošljednjega vremena; mnogi æe pretraživati, i znanje æe se
umnožiti. **5** Tada pogledah ja Danilo, i gle, stajahu druga dvojica,
jedan s ove strane na brijegu rijeke, a drugi s one strane na
brijegu rijeke. **6** I jedan reèe èovjeku obuèenome u platno, koji

stajaše nad vodom u rijeci: kad æe biti kraj tijem èudesima? **7**
I èuh èovjeka obuèenoga u platno, koji stajaše nad vodom u
rijeci, i podiže desnicu svoju i ljevicu svoju k nebu, i zakle se
onijem koji živi uvijek da æe se sve ovo ispuniti po vremenu, po
vremenima i po po vremena, i kad se svrši rasap sile svetoga
naroda. **8** I ja èuh ali ne razumjeh; i rekoh: gospodaru moj,
kakav æe biti kraj tome? **9** A on reèe: idi Danilo, jer su zatvorene
i zapeèaæene ove rijeèi do pošljednjega vremena. **10** Mnogi æe
se oèistiti, ubijeliti i okušati; a bezbožnici æe raditi bezbožno, niti
æe koji bezbožnik razumjeti; ali æe razumni razumjeti. **11** A
od vremena kad se ukine žrtva vazdašnja i postavi gnusoba
pustošna, biæe tisuæa i dvjesta i devedeset dana. **12** Blago
onome koji pretrpi i doèeka tisuæu i tri stotine i trideset i pet
dana. **13** A ti idi ka kraju; i poèivaæeš i ostaæeš na dijelu svom
do svršetka svojih dana.

Osija

1 Rijeè Gospodnja koja doðe Osiji sinu Veirijevu za vremena
Ozije, Joatama, Ahaza i Jezekije careva Judinijeh i za vremena
Jerovoama sina Joasova cara Izrailjeva. **2** Kad Gospod poèe
govoriti Osiji, reèe Gospod Osiji: idi, oženi se kurvom, i rodi
kopilad, jer se zemlja prokurva otstupivši od Gospoda. **3** I otide,
i uze Gomeru kæer Divlaimsku, koja zatrudnje i rodi mu sina. **4**
Tada mu reèe Gospod: nadjeni mu ime Jezrael; jer još malo, pa
æu pohoditi krv Jezraelsku na domu Jujevu i ukinuæu carstvo
doma Izrailjeva. **5** I u to æu vrijeme slomiti luk Izrailjev u dolini
Jezraelskoj. **6** I ona opet zatrudnje i rodi kæer; i Gospod mu
reèe: nadjeni joj ime Loruhama; jer se više neæu smilovati na
dom Izrailjev, nego æu ih ukinuti sasvijem. **7** A na dom Judin
smilovaæu se, i izbaviæu ih Gospodom Bogom njihovijem, a
neæu ih izbaviti lukom ni maèem ni ratom ni konjma ni konjicima.
8 Potom odbivši od sise Loruhamu opet zatrudnje i rodi sina. **9** I
reèe Gospod: nadjeni mu ime Loamija; jer vi nijeste moj narod,
niti æu ja biti vaš. **10** Ali æe ipak broj sinova Izrailjevijeh biti
kao pijesak morski, koji se ne može izmjeriti ni izbrojiti; i mjesto
da im se reèe: nijeste moj narod, reæi æe im se: sinovi Boga
živoga. **11** I sabraæe se sinovi Judini i sinovi Izrailjevi ujedno, i
postaviæe sebi jednoga poglavara i otiæi æe iz zemlje, jer æe
biti velik dan Jezraelski.

2 Recite braæi svojoj: narode moj; i sestrama svojim: pomilovana.
2 Prite se s materom svojom, prite se, jer mi nije žena, niti
sam joj ja muž; neka odbaci kurvarstva svoja od lica svojega, i
preljube svoje od dojaka svojih, **3** Da je ne bih svukao golu
i uèinio je kaka je bila onaj dan kad se rodila, i da je ne bih
postavio da bude kao pustinja i obratio je da bude kao zemlja

zasušena, i umorio je žeđu. **4** I neæu se smilovati na djecu
njezinu, jer su kopilad. **5** Jer se mati njihova kurva, sramoti se
roditeljka njihova; jer govori: iæi æu za milosnicima svojim koji mi
daju hljeb moj i vodu moju, vunu moju i lan moj, ulje moje i piæe
moje. **6** Zato evo ja æu joj zagraditi put trnjem i zazidaæu zidom
da ne nađe staza svojih. **7** I trèaæe za svojim milosnicima, ali
ih neæe stignuti; i tražiæe ih, ali ih neæe naæi; pa æe reæi:
idem da se vratim k prvomu mužu svojemu, jer mi bješe bolje
onda nego sada. **8** Jer ona ne zna da sam joj ja davao žito i
vino i ulje, i umnožavao joj srebro i zlato, od kojega naèiniše
Vala. **9** Zato æu uzeti natrag žito svoje, kad bude vrijeme, i vino
svoje, kad bude vrijeme, i uzeæu vunu svoju i lan svoj, kojim
bi pokrivala golotinju svoju. **10** I otkriæu rugobu njezinu pred
milosnicima njezinijem, i niko je neæe izbaviti iz moje ruke. **11**
I ukinuæu svaku radost njezinu, svetkovine njezine, mladine
njezine i subote njezine i sve praznike njezine. **12** I potræu
èokote njezine i smokve, za koje govori: plata su mi, što mi
dadoše milosnici moji; i obratiæu ih u šumu da ih jede zvijerje
poljsko. **13** I pohodiæu na njoj dane Valimske, u koje im je kadila
i kitila se obocima i grivnama, i išla za svojim milosnicima, i
mene zaboravila, govori Gospod. **14** Ali evo, ja æu je primamiti
i odvešæu je u pustinju, i govoriæu s njom lijepo. **15** I daæu
joj vinograde njezine od toga mjesta, i dolinu Ahor za vrata
nadanju, i ondje æe pjevati kao za mladosti svoje i kao kad je
išla iz Misira. **16** I tada æeš me, govori Gospod, zvati: mužu moj;
a neæeš me više zvati: Vale moj. **17** Jer æu ukloniti iz usta
njezinijeh imena Vala; i neæe im se više pominjati imena. **18**
I tada æu im uèiniti zavjet sa zvijerjem poljskim i sa pticama
nebeskim i s bubinama zemaljskim; i polomiæu luk i maè i

rat da ih nestane u zemlji, i uèiniæu da leže bez straha. **19** I
zaruèiæu te sebi dovijeka, zaruèiæu te sebi pravdom i sudom i
milošæu i milosrðem. **20** I zaruèiæu te sebi vjerom, i poznaæeš
Gospoda. **21** I tada æu se odazvati, govori Gospod, odazvaæu
se nebesima, a ona æe se odazvati zemlji. **22** A zemlja æe se
odazvati žitu i vinu i ulju, a to æe se odazvati Jezraelu. **23** I
posijaæu je sebi na zemlji, i smilovaæu se na Loruhamu, i reæi
æu Loamiji: ti si moj narod, i on æe reæi: Bože moj!

3 Potom reèe mi Gospod: idi opet, ljubi ženu koju ljubi ljubavnik
a ona èini preljubu, kao što Gospod ljubi sinove Izrailjeve a oni
gledaju za tuðim bogovima i ljube žbanove vinske. **2** I kupih je
za petnaest sikala srebra i gomor i po jeèma. **3** I rekoh joj: sjedi
kod mene dugo vremena, i ne kurvaj se, i ne budi drugoga; tako
æu i ja biti tvoj. **4** Jer æe dugo vremena sinovi Izrailjevi sjedjeti
bez cara i bez kneza i bez žrtve i bez stupa i bez opleæka i
likova. **5** Poslije æe se obratiti i tražiæe Gospoda Boga svojega
i Davida cara svojega, i u strahu æe pristupiti ka Gospodu i
blagosti njegovoj u pošljednja vremena.

4 Èujte rijeè Gospodnju, sinovi Izrailjevi, jer Gospod ima parbu
sa stanovnicima zemaljskim; jer nema istine ni milosti ni znanja
za Boga u zemlji; **2** Zaklinju se krivo i lažu i ubijaju i kradu i èine
preljubu, zastraniše, i jedna krv stiže drugu. **3** Zato æe tužiti
zemlja, i što god živi na njoj prenemoæi æe, i zvijeri poljske i
ptice nebeske; i ribe æe morske pomrijeti. **4** Ali niko da se ne
prepire ni da koga kori, jer je narod tvoj kao oni koji se prepiru
sa sveštenikom. **5** Zato æeš pasti danju, i s tobom æe prorok
pasti noæu, i pogubiæu mater tvoju. **6** Izgibe moj narod, jer je
bez znanja; kad si ti odbacio znanje, i ja æu tebe odbaciti da mi
ne vršiš službe sveštenièke; kad si zaboravio Boga svojega,

i ja æu zaboraviti sinove tvoje. **7** Što se više množiše, to mi
više griješiše; slavu njihovu pretvoriæu u sramotu. **8** Od grijeha
naroda mojega hrane se, i lakome se na bezakonje njihovo. **9**
Zato æe biti svešteniku kao narodu; pohodiæu ga za putove
njegove i platiæu mu za djela njegova. **10** I oni æe jesti, a
neæe se nasititi; kurvaæe se, a neæe se množiti; jer prestaše
služiti Gospodu. **11** Kurvarstvo i vino i mast oduzima srce. **12**
Narod moj pita drvo svoje, i palica mu njegova odgovara; jer duh
kurvarski zavodi ih da se kurvaju otstupivši od Boga svojega. **13**
Navrh gora prinose žrtve, i na humovima kade pod hrastovima,
topolama i brijestovima, jer im je sjen dobar; zato se kurvaju
kæeri vaše i snahe vaše èine preljubu. **14** Neæu karati kæeri
vaših kad se kurvaju, ni snaha vaših kad èine preljubu; jer se
oni odvajaju s kurvama i prinose žrtve s nevaljalijem ženama; i
narod nerazumni propašæe. **15** Ako se ti kurvaš, Izrailju, neka
ne griješi Juda; i ne idite u Galgal niti idite u Vetaven, i ne kunite
se: tako da je živ Gospod. **16** Jer je Izrailj uporan kao uporna
junica; sada æe ih pasti Gospod kao jagnje na prostranu mjestu.
17 Jefrem se udružio s lažnijem bogovima; ostavi ga. **18** Piæe se
njihovo prevrnu, jednako se kurvaju; milo im je: dajte. Branièi su
njegovi sramota. **19** Vjetar æe ih stegnuti krilima svojim, i oni æe
se posramiti od žrtava svojih.

5 Èujte, sveštenici, i pazi, dome Izrailjev, i slušaj, dome carev,
jer je vama sud, jer ste zamka u Mispi i mreža razapeta na
Tavoru. **2** Iz potaje klaše one koji zalaze; ali æu ih ja pokarati
sve. **3** Ja poznajem Jefrema i Izrailj nije sakriven od mene;
jer se sada kurvaš, Jefreme, Izrailj se oskvrni. **4** Ne upravljaju
djela svojih da se vrate k Bogu svojemu; jer je duh kurvarski
u njima i ne znaju Gospoda. **5** I ponositost Izrailjeva svjedoèi

mu u oèi; zato æe Izrailj i Jefrem pasti za bezakonje svoje,
pašæe i Juda s njima. **6** læi æe s ovcama svojim i s govedima
svojim da traže Gospoda, ali ga neæe naæi; uklonio se je od
njih. **7** Iznevjeriše Gospoda, jer izrodiše tuðe sinove; zato æe
ih proždrijeti mjesec dana s dostojanjem njihovijem. **8** Trubite
u rog u Gavaji, u trubu u Rami; vièite u Vetavenu: za tobom,
Venijamine! **9** Jefrem æe opustjeti u dan kara; objavih među
plemenima Izrailjevijem što æe zacijelo biti. **10** Knezovi su Judini
kao oni koji premještaju među; izliæu na njih kao vodu jarost
svoju. **11** Jefremu se èini nasilje, satrven je sudom, jer od svoje
volje otide za zapoviješæu. **12** Zato æu ja biti Jefremu kao
moljac i kao crv domu Judinu. **13** I Jefrem vidje bolest svoju i
Juda svoju ranu, i otide Jefrem k Asircu, i Juda posla k caru koji
bi ga branio; ali vas on ne može iscijeliti niti æe vas oprostiti rane
vaše. **14** Jer æu ja biti kao lav Jefremu, kao laviæ domu Judinu;
ja, ja æu zgrabiti, i otiæi æu, odnijeæu i niko neæe izbaviti. **15**
Otiæi æu i vratiæu se na svoje mjesto dokle ne priznadu svoju
krivicu i potraže lice moje; kad budu u nevolji tražiæe me.

6 Hodite da se vratimo ka Gospodu; jer on razdrije, i iscijeliæe
nas, rani, i zaviæe nas. **2** Povratiæe nam život do dva dana,
treæi dan podignuæe nas, i živjeæemo pred njim. **3** Tada æemo
poznati Gospoda i sve æemo ga više poznavati; jer mu je izlazak
uređen kao zora i doæi æe nam kao dažd, kao pozni dažd koji
natapa zemlju. **4** Što da ti uèinim, Jefreme? što da ti uèinim,
Juda? jer je dobrota vaša kao oblak jutarnji i kao rosa koja
u zoru padne, pa je nestane. **5** Zato ih sjekoh preko proroka
i ubijah rijeèima usta svojih, i svjetlost sudova tvojih izide. **6**
Jer je meni milost mila a ne žrtva, i poznavanje Boga veæma
nego žrtva paljenica. **7** Ali oni prestupiše zavjet kao Adam; tu

me iznevjeriše. **8** Galad je grad onijeh koji èine bezakonje, po
njemu su krvavi tragovi. **9** A družina je sveštenièka kao èeta
koja doèekuje ljude, ubijaju na putu u Sihem, èine grdilo. **10** U
domu Izrailjevu vidim strahotu; ondje je kurvanje Jefremovo,
Izrailj se oskvrni. **11** I tebi je, Juda, pripravljena žetva, kad vratim
roblje naroda svojega.

7 Kad lijeèim Izrailja, tada se pokazuje bezakonje Jefremovo i
zloæa Samarijska; jer èine laž, i lupež ulazi, i napolju udara
èeta. **2** I ne govore u srcu svom da ja pamtim svako bezakonje
njihovo; sada stoje oko njih djela njihova, preda mnom su. **3**
Nevaljalstvom svojim vesele cara i lažima svojim knezove. **4** Svi
èine preljubu; kao peæ su koju užari hljebar, koji prestane stražiti
kad zamijesi tijesto pa dokle uskisne. **5** Na dan cara našega
razbolješe se knezovi od mijeha vina, i on pruži ruku svoju
potsmjevaèima. **6** Jer na zasjede svoje upravljaju srce svoje,
koje je kao peæ; hljebar njihov spava cijelu noæ, ujutru gori
kao plamen ognjeni. **7** Svi su kao peæ ugrijani i proždiru svoje
sudije; svi carevi njihovi padaju, nijedan između njih ne vièe k
meni. **8** Jefrem se pomiješao s narodima; Jefrem je pogaèa
neprevrnuta. **9** Inostranci jedu mu silu, a on ne zna; sijede kose
popadaju ga, a on ne zna. **10** I ponositost Izrailjeva svjedoèi mu
u oèi, ali se ne vraæaju ka Gospodu Bogu svojemu niti ga traže
uza sve to. **11** I Jefrem je kao golub, lud, bezuman; zovu Misir,
idu u Asirsku. **12** Kad otidu, razapeæu na njih mrežu svoju,
kao ptice nebeske svuæi æu ih, karaæu ih kako je kazivano u
zboru njihovu. **13** Teško njima, jer zaðoše od mene; pogibao æe
im biti, jer me iznevjeriše; ja ih iskupih, a oni govoriše na me
laž. **14** Niti me prizivaše iz srca svojega, nego ridaše na odrima
svojim; žita i vina radi skupljajuæi se otstupaju od mene. **15**

Kad ih karah, ukrijepih im mišice; ali oni misliše zlo na me. **16** Vraæaju se, ali ne k višnjemu, postaše kao luk lažljiv; knezovi æe njihovi popadati od maèa s obijesti jezika svojega; to æe im biti potsmijeh u zemlji Misirskoj.

8 Trubu na usta, i reci: kao orao ide na dom Gospodnji; jer prestupiše zavjet moj i otpadiše se od zakona mojega. **2** Izrailj æe vikati k meni: Bože moj; poznajemo te. **3** Izrailj je ostavio dobro; neprijatelj æe ga goniti. **4** Postavljaju careve, ali ne od mene; podižu knezove, za koje ja ne znam; od srebra svojega i od zlata svojega grade sebi likove, da se istrijebe. **5** Ostavilo te je tele tvoje, Samarijo; jarost se moja raspalila na njih; dokle se neæe moæi oèistiti? **6** Jer je i ono od Izrailja; naèinio ga je umjetnik, i nije Bog; tele æe Samarijsko otiæi u komade. **7** Jer siju vjetar, pa æe žeti oluju; stabljike neæe imati, klica neæe dati brašna; da bi i dala, proždrijeæe ga tuðinci. **8** Proždrijeæe se Izrailj, biæe među narodima kao sud na kom nema miline. **9** Jer otidoše k Asircu, divljemu magarcu, koji je sam za se; Jefrem naima ljubavnike. **10** A što naimaše među narodima, ja æu ih sabrati; a veæ i okusiše malo radi bremena cara nad knezovima. **11** Što umnoži Jefrem oltare da griješi, biæe mu oltari na grijeh. **12** Napisah mu velike stvari u zakonu svom; ali mu se èine kao nešto tuðe. **13** Za žrtve, koje mi prinose, prinose meso, i jedu ga; Gospod ih ne prima; sada æe se opomenuti bezakonja njihova i pohodiæe grijehe njihove; oni æe se vratiti u Misir. **14** Izrailj zaboravi tvorca svojega, i sagradi dvorove, i Juda umnoži tvrde gradove; ali æu pustiti oganj u gradove ovomu, i spaliæe dvorove onomu.

9 Ne raduj se, Izrailju, veseleæi se kao narodi, što se kurvaš otstupivši od Boga svojega, miluješ platu kurvarsku po svijem

gumnima žitnijem. **2** Gumno i kaca neæe ih hraniti, i mast æe
ih prevariti. **3** Oni neæe nastavati u zemlji Gospodnjoj; nego
æe se vratiti Jefrem u Misir, i oni æe jesti neèistotu u Asirskoj.
4 Neæe prinositi Gospodu vina, niti æe mu biti ugodne žrtve
njihove, nego æe im biti kao hljeb onijeh koji tuže, ko ga god jede
oskvrniæe se, jer im je hljeb za žrtve njihove, neæe uæi u dom
Gospodnji. **5** Šta æete èiniti na dan svetkovine i na dan praznika
Gospodnjega? **6** Jer gle, otiæi æe pustošenja radi; Misir æe
ih pribrati, Memfis æe ih pogrepsti; zaklade njihove od srebra
naslijediæe kopriva, trnje æe im biti u šatorima. **7** Doðoše dani
pohoðenju, doðoše dani plaæanju; poznaæe Izrailj; proroci su
ludi, bezumni su u kojima je duh, za mnoštvo bezakonja tvojega
i veliku mržnju. **8** Stražar je Jefremov s Bogom mojim, prorok je
zamka ptièarska po svijem putovima njegovijem, mržnja je u
domu Boga njegova. **9** Duboko su se pokvarili kao u vrijeme
Gavajsko; opomenuæe se bezakonja njihova, i pohodiæe grijehe
njihove. **10** Naðoh Izrailja kao grožðe u pustinji; vidjeh oce vaše
kao prve smokve na drvetu u poèetku njegovu; oni otidoše k
Velfegoru, i odvojiše se za sramotom, i postaše gadni kako im
bješe milo. **11** Jefremova æe slava odletjeti kao ptica od roðenja
i od utrobe i od zaèetka. **12** Ako li i othrani sinove svoje, ja æu ih
uèiniti da budu bez djece, da ne ostane nijedan; i teško njima
kad otstupim od njih. **13** Jefrem, kad ga gledah, bješe kao Tir,
posaðen na ljupku mjestu; ali æe Jefrem izvesti krvniku sinove
svoje. **14** Podaj im, Gospode; šta æeš im dati? podaj im utrobu
pometljivu i dojke usahle. **15** Sva je zloæa njihova u Galgalu;
zato ondje mrzim na njih; za zloæu djela njihovijeh izagnaæu
ih iz doma svojega; neæu ih više ljubiti: svi su knezovi njihovi
odmetnici. **16** Udaren bi Jefrem; korijen im posahnu, neæe roditi

roda; ako i rode, ubiæu mili porod utrobe njihove. **17** Odbaciæe
ih Bog moj, jer ga ne slušaju, i skitaæe se po narodima.

10 Izrailj je prazna loza vinova, ostavlja rod za se; što više roda
ima, to više umnožava oltare; što mu je bolja zemlja, to više kiti
likove. **2** Srce im je razdijeljeno, zato su krivi; on æe oboriti
oltare njihove, polomiæe likove njihove. **3** Jer sada govore:
nemamo cara; ne bojimo se Gospoda; i šta bi nam uèinio car? **4**
Govore rijeèi kunuæi se lažno kad ugovaraju vjeru, i sud kao
otrov raste u brazdama na njivi mojoj. **5** Za junice Vetavenske
uplašiæe se stanovnici Samarijski; jer æe za njima žaliti narod
njihov, i sveštenici njihovi, koji im se radovahu, jer æe slava
njihova otiæi od njih. **6** I on æe sam biti odveden u Asirsku
na dar caru branièu; Jefrema æe popasti stid, i Izrailj æe se
osramotiti namjerom svojom. **7** Cara æe Samarijskoga nestati
kao pjene povrh vode. **8** I oboriæe se visine Avenske, grijeh
Izrailjev; trnje æe i èkalj rasti po oltarima njihovijem, i govoriæe
gorama: pokrijte nas, i humovima: padnite na nas. **9** Od vremena
Gavajskoga griješio si, Izrailju; ondje ostaše, ne stiže ih u Gavaji
rat na bezakonike. **10** Po svojoj æu ih volji pokarati, i narodi æe
se skupiti na njih da ih zarobe za dvojako bezakonje njihovo. **11**
Jefrem je junica nauèena, koja rado vrše; ali æu joj doæi na lijepi
vrat; upregnuæu Jefrema, Juda æe orati, Jakov æe povlaèiti.
12 Sijte pravdu, žeæete milost; orite krèevinu, jer je vrijeme
da tražite Gospoda, da bi došao i podaždio vam pravdom. **13**
Oraste bezbožnost, žeste bezakonje, jedoste plod od laži; jer si
se pouzdao u svoj put, u mnoštvo svojih junaka. **14** Zato æe
se podignuti vreva među tvojim narodom, i svi æe se gradovi
tvoji raskopati kao što Salman raskopa Vet-Arvel kad bijaše rat,

majka bi razmrskana sa sinovima. **15** Tako æe vam uèiniti Vetilj
za veliku zloæu vašu; zorom æe poginuti car Izrailjev.

11 Kad Izrailj bješe dijete, ljubljah ga, i iz Misira dozvah sina
svojega. **2** Koliko ih zvaše, toliko oni odlaziše od njih; prinosiše
žrtve Valima, kadiše likovima. **3** Ja uèih Jefrema hoditi držeæi ga
za ruke, ali ne poznaše da sam ih ja lijeèio. **4** Vukoh ih uzicama
èovjeèjim, užima ljubavnijem; i bijah im kao oni koji im skidaju
jaram s èeljusti, i davah im hranu. **5** Neæe se vratiti u zemlju
Misirsku, nego æe mu Asirac biti car, jer se ne htješe obratiti. **6** I
maè æe stajati u gradovima njegovijem, i potræe prijevornice
njegove i proždrijeti za namjere njihove. **7** Narod je moj prionuo
za otpad od mene; zovu ga k višnjemu, ali se nijedan ne podiže.
8 Kako da te dam, Jefreme? da te predam, Izrailju? kako da
uèinim od tebe kao od Adame? da te obratim da budeš kao
Sevojim? Ustreptalo je srce moje u meni, uskolebala se utroba
moja od žalosti. **9** Neæu izvršiti ljutoga gnjeva svojega, neæu
opet zatrti Jefrema; jer sam ja Bog a ne èovjek, svetac usred
tebe; neæu doæi na grad. **10** Iæi æe oni za Gospodom; on
æe rikati kao lav; kad rikne, sa strahom æe dotrèati sinovi s
mora; **11** Sa strahom æe dotrèati iz Misira kao ptica, i kao
golub iz zemlje Asirske; i naseliæu ih u kuæama njihovijem,
govori Gospod. **12** Opkolio me je Jefrem lažju i dom Izrailjev
prijevarom; ali Juda još vlada s Bogom i vjeran je sa svetima.

12 Jefrem se hrani vjetrom, i ide za ustokom; svaki dan množi
laž i pogibao; i hvataju vjeru s Asircem i nose ulje u Misir. **2** I s
Judom ima Gospod parbu i pohodiæe Jakova prema putovima
njegovijem, platiæe mu po djelima njegovijem. **3** U utrobi uhvati
za petu brata svojega, i u sili svojoj bori se s Bogom; **4** Bori se s
anðelom, i nadjaèa; plaka, i moli mu se; naðe ga u Vetilju, i ondje

govori s nama. **5** Ali je Gospod Bog nad vojskama, Gospod
mu je spomen. **6** Ti dakle obrati se k Bogu svojemu, èuvaj
milost i pravdu, i uzdaj se vazda u Boga svojega. **7** Trgovac je
Jefrem, u ruci su mu mjerila lažna, milo mu je da èini krivo. **8** I
govori Jefrem: baš se obogatih, stekoh blago, ni u kom trudu
mom neæe mi naæi nepravde koja bi bila grijeh. **9** A ja sam
Gospod Bog tvoj od zemlje Misirske, još æu ti dati da sjediš
u šatorima kao o praznicima. **10** I govoriæu preko proroka, i
umnožiæu utvare, i davaæu prièu preko proroka. **11** Doista je
Galad bezakonje, postaše sama taština; u Galgalu prinose junce
na žrtvu, i oltari su im kao gomile kamenja po brazdama na njivi
mojoj. **12** I Jakov pobježe u zemlju Sirsku, i Izrailj služi za ženu, i
za ženu èuva ovce. **13** I prorokom izvede Gospod Izrailja iz
Misira, i prorokom èuva ga. **14** Jefrem ga ljuto razgnjevi; zato
æe ostaviti na njemu krv njegovu, i vratiæe mu sramotu njegovu
Gospod njegov.

13 Kad Jefrem govoraše, bješe strah; bješe se uzvisio u Izrailju;
ali se ogriješi o Vala, te umrije. **2** I sada jednako griješe i grade
sebi lijuæi od srebra svojega po razumu svojemu likove, koji
su svi djelo umjetnièko, a oni govore za njih: ljudi koji prinose
žrtve neka cjeluju teoce. **3** Zato æe biti kao oblak jutarnji i kao
rosa koja u zoru padne, pa je nestane, kao pljeva, koju odnosi
vjetar s gumna, i kao dim iz dimnjaka. **4** A ja sam Gospod
Bog tvoj od zemlje Misirske, i Boga osim mene nijesi poznao, i
osim mene nema ko bi spasao. **5** Ja te poznah u pustinji, u
zemlji zasušenoj. **6** Imajuæi dobru pašu bijahu siti; ali èim se
nasitiše, ponese se srce njihovo, zato me zaboraviše. **7** Zato æu
im biti kao lav, kao ris vrebaæu ih na putu. **8** Srešæu ih kao
medvjedica kojoj uzmu medvjediæe, i rastrgaæu im sve srce

njihovo i izješæu ih ondje kao lav; zvijerje poljsko raskinuæe ih.
9 Propao si, Izrailju; ali ti je pomoæ u meni. **10** Gdje ti je car?
gdje je? neka te saèuva u svijem gradovima tvojim; gdje li su
sudije tvoje, za koje si govorio: daj mi cara i knezove? **11** Dadoh
ti cara u gnjevu svom, i uzeh ga u jarosti svojoj. **12** Svezano
je bezakonje Jefremovo, ostavljen je grijeh njegov. **13** Bolovi
kao u porodilje spopašæe ga, sin je nerazuman, jer ne bi toliko
vremena ostao u utrobi. **14** Od groba æu ih izbaviti, od smrti æu
ih saèuvati; gdje je, smrti, pomor tvoj? gdje je, grobe, pogibao
tvoja? kajanje æe biti sakriveno od oèiju mojih. **(Sheol h7585)** **15**
Rodan æe biti među braæom svojom; ali æe doæi istoèni vjetar,
vjetar Gospodnji, koji ide od pustinje, i usahnuæe mu izvor, i
studenac æe mu zasušiti; on æe odnijeti blago od svijeh dragih
zaklada. **16** Samarija æe opustjeti, jer se odmetnu od Boga
svojega; oni æe pasti od maèa, djeca æe se njihova razmrskati i
trudne žene njihove rasporiti.

14 Obrati se, Izrailju, ka Gospodu Bogu svojemu, jer si pao
svojega radi bezakonja. **2** Uzmite sa sobom rijeèi, i obratite se
ka Gospodu; recite mu: oprosti sve bezakonje, i primi dobro;
i daæemo žrtve usana svojih. **3** Asirac nas ne može izbaviti,
neæemo jahati na konjma, niti æemo više govoriti djelu ruku
svojih: Bože naš; jer u tebe nalazi milost sirota. **4** Iscijeliæu
otpad njihov, ljubiæu ih drage volje; jer æe se gnjev moj odvratiti
od njega. **5** Biæu kao rosa Izrailju, procvjetaæe kao ljiljan i
pustiæe žile svoje kao drveta Livanska. **6** Raširiæe se grane
njegove, i ljepota æe mu biti kao u masline i miris kao Livanski.
7 Oni æe se vratiti i sjedjeti pod sjenom njegovijem, raðaæe kao
žito i cvjetaæe kao vinova loza; spomen æe mu biti kao vino
Livansko. **8** Jefreme, šta æe mi više idoli? Ja æu ga uslišiti i

gledati; ja æu mu biti kao jela zelena; od mene je tvoj plod. **9** Ko
je mudar, neka razumije ovo; i razuman neka pozna ovo; jer
su pravi putovi Gospodnji, i pravednici æe hoditi po njima, a
prestupnici æe pasti na njima.

Joil

1 Rijeè Gospodnja koja dođe Joilu sinu Fatuilovu. **2** Èujte,
starci; slušajte, svi stanovnici zemaljski; je li ovako što bilo za
vašega vremena ili za vremena vaših otaca? **3** Pripovijedajte to
sinovima svojim, i sinovi vaši svojim sinovima, i njihovi sinovi
potonjemu koljenu. **4** Što osta iza gusjenice izjede skakavac, i
što osta iza skakavca izjede hrušt, i što osta iza hrušta izjede
crv. **5** Otrijeznite se, pijanice, i plaèite; i ridajte svi koji pijete vino,
za novijem vinom, jer se ote iz usta vaših. **6** Jer dođe na zemlju
moju silan narod i nebrojen; zubi su mu kao u lava i kutnjaci
kao u lavice. **7** Potr vinovu lozu moju, i smokve moje pokida,
sasvijem ih oguli i pobaca, te im se grane bijele. **8** Ridaj kao
mladica opasana kostrijeæu za mužem mladosti svoje. **9** Nesta
dara i naljeva iz doma Gospodnjega; tuže sveštenici, sluge
Gospodnje. **10** Opustje polje, tuži zemlja; jer je potrveno žito,
usahlo vino, nestalo ulja. **11** Stidite se ratari, ridajte vinogradari,
pšenice radi i jeèma radi, jer propade žetva na njivi; **12** Loza
posahnu i smokva uvenu; šipak i palma i jabuka i sva drveta
poljska posahnuše, jer nesta radosti između sinova ljudskih. **13**
Opašite se i plaèite sveštenici; ridajte koji služite oltaru, dođite,
noæujte u kostrijeti, sluge Boga mojega; jer se unosi u dom
Boga vašega dar i naljev. **14** Naredite post, oglasite praznik,
skupite starješine, sve stanovnike zemaljske, u dom Gospoda
Boga svojega, i vapijte ka Gospodu: **15** Jaoh dana! jer je blizu
dan Gospodnji, i doæi æe kao pogibao od svemoguæega. **16**
Nije li nestalo hrane ispred oèiju naših, radosti i veselja iz doma
Boga našega? **17** Sjeme istruhnu pod grudama svojim, puste su
žitnice, razvaljene spreme, jer posahnu žito. **18** Kako uzdiše
stoka! kako su se smela goveda! jer nemaju paše; i ovce ginu.

19 K tebi, Gospode, vièem, jer oganj sažeže paše u pustinji, i
plamen popali sva drveta u polju. **20** I zvijerje poljsko pogleda
za tobom, jer usahnuše potoci vodeni i oganj sažeže paše u
pustinji.

2 Trubite u trubu na Sionu, i vièite na svetoj gori mojoj, neka
drkæu svi stanovnici zemaljski, jer ide dan Gospodnji, jer je
blizu, **2** Dan, kada je mrak i tama, dan, kada je oblak i magla;
kako se zora razastire povrh gora, tako ide narod velik i silan,
kakoga nije bilo otkad je vijeka niti æe ga poslije kad biti od
koljena do koljena. **3** Pred njim proždire oganj, a za njim pali
plamen; zemlja je pred njim kao vrt Edemski, a za njim pustinja
pusta, ništa neæe uteæi od njega. **4** Na oèima su kao konji i
trèaæe kao konjici. **5** Skakaæe povrh gora topoæuæi kao kola,
praskajuæi kao plamen ognjeni koji sažiže strnjiku, kao silan
narod spreman za boj. **6** Pred njim æe se prepadati narodi,
svako æe lice pocrnjeti. **7** Oni æe trèati kao junaci, kao vojnici
skakaæe na zid, i svaki æe iæi svojim putem, niti æe otstupati sa
svoje staze. **8** I jedan drugoga neæe tiskati, svaki æe iæi svojim
putem, i na maèeve naviruæi neæe se raniti. **9** Po gradu æe
hoditi, po zidovima æe trèati, u kuæe æe se peti, ulaziæe kroz
prozore kao lupež. **10** Pred njima æe se zemlja tresti, nebesa
æe se pokolebati, sunce æe i mjesec pomrknuti i zvijezde æe
ustegnuti svjetlost svoju. **11** A Gospod æe pustiti glas svoj pred
vojskom svojom, jer æe oko njegov biti vrlo velik, jer æe biti silan
onaj koji æe izvršiti volju njegovu; jer æe dan Gospodnji biti velik
i vrlo strašan, i ko æe ga podnijeti? **12** Zato još govori Gospod:
obratite se k meni svijem srcem svojim i posteæi i plaèuæi i
tužeæi. **13** I razderite srca svoja a ne haljine svoje, i obratite se
ka Gospodu Bogu svojemu, jer je milostiv i žalostiv, spor na

gnjev i obilan milosrđem i kaje se oda zla. **14** Ko zna, neæe li se
povratiti i raskajati se, i ostaviti iza toga blagoslov, dar i naljev za
Gospoda Boga vašega. **15** Trubite u trubu na Sionu, naredite
post, proglasite svetkovinu. **16** Saberite narod, osveštajte sabor,
skupite starce, saberite djecu i koja sisaju; ženik neka izide iz
svoje klijeti i nevjesta iz ložnice svoje. **17** Između trijema i oltara
neka plaèu sveštenici, sluge Gospodnje, i neka reku: prosti,
Gospode, narodu svojemu, i ne daj našljedstva svojega pod
sramotu, da njim obladaju narodi; zašto da reku u narodima:
gdje im je Bog? **18** I Gospod æe revnovati za zemlju svoju
i požaliæe narod svoj. **19** I Gospod æe odgovoriti i reæi æe
svome narodu: evo, ja æu vam poslati žita i vina i ulja, i biæete
ga siti, i neæu vas više dati pod sramotu među narodima. **20**
Jer æu udaljiti od vas sjeverca, i odagnati ga u zemlju suhu i
pustu, prednju èetu njegovu u istoèno more a zadnju u more
zapadno, i podignuæe se smrad njegov, i trulež æe se njegov
podignuti, pošto uèini velike stvari. **21** Ne boj se, zemljo, raduj
se i veseli se, jer æe Gospod uèiniti velike stvari. **22** Ne bojte se,
zvijeri poljske; jer æe se zelenjeti pasišta u pustinji i drveta æe
nositi rod svoj, smokva æe i loza vinova davati silu svoju. **23** I vi,
sinovi Sionski, radujte se i veselite se u Gospodu Bogu svojem,
jer æe vam dati dažd na vrijeme, i spustiæe vam dažd rani i
pozni na vrijeme. **24** I gumna æe se napuniti žita, a kace æe se
preljevati vinom i uljem. **25** I naknadiæu vam godine koje izjede
skakavac, hrušt i crv i gusjenica, velika vojska moja, koju slah na
vas. **26** I ješæete izobila, i biæete siti i hvaliæete ime Gospoda
Boga svojega, koji uèini s vama èudesa, i narod moj neæe se
posramiti dovijeka. **27** I poznaæete da sam ja usred Izrailja, i
da sam ja Gospod Bog vaš, i da nema drugoga, i narod moj

neæe se posramiti dovijeka. **28** I poslije æu izliti duh svoj na
svako tijelo, i proricaæe sinovi vaši i kæeri vaše, starci æe vaši
sanjati sne, mladiæi æe vaši viðati utvare. **29** I na sluge æu i na
sluškinje u one dane izliti duh svoj; **30** I uèiniæu èudesa na
nebu i na zemlji, krv i oganj i pušenje dima. **31** Sunce æe se
pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego dođe veliki i strašni
dan Gospodnji. **32** I svaki koji prizove ime Gospodnje spašæe
se; jer æe na gori Sionu i u Jerusalimu biti spasenje, kao što je
rekao Gospod, i u ostatku koji pozove Gospod.

3 Jer, gle, u one dane i u ono vrijeme, kad vratim roblje
Judino i Jerusalimsko, **2** Sabraæu sve narode, i svešæu ih u
dolinu Josafatovu, i ondje æu se suditi s njima za svoj narod
i za našljedstvo svoje Izrailja, kojega rasijaše među narode
i razdijeliše zemlju moju; **3** I za moj narod bacaše ždrijeb, i
davaše dijete za kurvu, i prodavaše djevojku za vino, te piše. **4** I
šta hoæete vi sa mnom, Tire i Sidone, i svi krajevi Palestinski?
hoæete li da mi platite? i hoæete li da mi vratite? Odmah æu
vam bez oklijevanja platiti platu vašu na vašu glavu. **5** Jer uzeste
srebro moje i zlato moje, i najljepše zaklade moje unesoste u
svoje crkve. **6** I sinove Judine i sinove Jerusalimske prodadoste
sinovima Grèkim da biste ih otjerali daleko od međe njihove. **7**
Evo, ja æu ih dignuti s mjesta kuda ih prodadoste, i platiæu
vam platu vašu na vašu glavu. **8** I prodaæu vaše sinove i vaše
kæeri u ruke sinovima Judinijem, i oni æe ih prodati Savejcima
u narod daljni, jer Gospod reèe. **9** Objavite ovo po narodima,
oglasite rat, podignite junake neka dođu i idu svi vojnici. **10**
Raskujte raonike svoje na maèeve, i srpove svoje na koplja; ko
je slab, neka reèe: junak sam. **11** Skupite se i hodite, svi narodi
unaokolo, i saberite se; tamo svedi, Gospode, junake svoje.

12 Neka se podignu i doðu narodi u dolinu Josafatovu; jer æu
ondje sjesti da sudim svijem narodima unaokolo. **13** Zamahnite
srpom, jer je žetva uzrela; hodite, siðite, jer je tijesak pun, kace
se preljevaju; jer je zloæa njihova velika. **14** Gomile, gomile u
dolini sudskoj; jer je dan Gospodnji blizu u dolini sudskoj. **15**
Sunce æe i mjesec pomrknuti, i zvijezde æe ustegnuti svoju
svjetlost. **16** I Gospod æe riknuti sa Siona, i iz Jerusalima æe
pustiti glas svoj, i zatrešæe se nebo i zemlja; ali æe Gospod biti
utoèište svome narodu i krjepost sinovima Izrailjevijem. **17** I
poznaæete da sam ja Gospod Bog vaš, koji nastavam u Sionu,
u svetoj gori svojoj; i Jerusalim æe biti svet, i tuðinci neæe više
iæi po njemu. **18** I tada æe gore kapati slatkim vinom, i humovi
æe se topiti od mlijeka, i svijem potocima Judinijem teæi æe
voda, i izaæi æe izvor iz doma Gospodnjega i natopiæe dolinu
Sitim. **19** Misir æe opustjeti, i Edomska æe biti pusta pustinja za
nasilje uèinjeno sinovima Judinijem, jer proliše krv pravu u zemlji
njihovoj. **20** A Juda æe stajati dovijeka i Jerusalim od koljena do
koljena. **21** I oèistiæu krv njihovu, koje ne oèistih; i Gospod æe
nastavati u Sionu.

Amos

1 Rijeèi Amosa koji bijaše između pastira iz Tekuje, što vidje za
Izrailja za vremena Ozije cara Judina i za vremena Jerovoama
sina Joasova cara Izrailjeva, dvije godine prije trusa. **2** Reèe
dakle: Gospod æe riknuti sa Siona, i iz Jerusalima æe pustiti
glas svoj, i tužiæe stanovi pastirski i posušiæe se vrh Karmilu.
3 Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Damasak,
neæu mu oprostiti, jer vrhoše Galad gvozdenom branom. **4**
Nego æu pustiti oganj u dom Azailov, te æe proždrijeti dvorove
Venadadove. **5** I polomiæu prijevornice Damasku, i istrijebiæu
stanovnike iz polja Avena, i onoga koji drži palicu iz doma
Edenova, i otiæi æe u ropstvo narod Sirski u Kir, veli Gospod. **6**
Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Gaza, neæu
joj oprostiti, jer ih zarobiše sasvijem i predadoše Edomcima.
7 Nego æu pustiti oganj u zidove Gazi, te æe joj proždrijeti
dvorove. **8** I istrijebiæu stanovnike iz Azota i onoga koji drži
palicu iz Askalona, i okrenuæu ruku svoju na Akaron, i izginuæe
ostatak Filistejski, veli Gospod Gospod. **9** Ovako veli Gospod:
za tri zla i za èetiri što uèini Tir, neæu mu oprostiti, jer sasvijem
dadoše u ropstvo Edomcima i ne sjeæaše se bratske vjere. **10**
Nego æu pustiti oganj u zidove Tiru, te æe proždrijeti dvorove
njegove. **11** Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini
Edom, neæu mu oprostiti, jer goni brata svojega maèem potrvši
u sebi sve žaljenje, i gnjev njegov razdire jednako, i srdnju svoju
drži uvijek. **12** Nego æu pustiti oganj u Teman, i proždrijeæe
dvore u Vosori. **13** Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što
uèiniše sinovi Amonovi, neæu im oprostiti, jer paraše trudne
žene u Galadu da raširе među svoju. **14** Nego æu zapaliti oganj
u zidovima Ravi, te æe joj proždrijeti dvorove s vikom u dan boja

i s burom u dan vihora. **15** I car æe njihov otiæi u ropstvo, on i
knezovi njegovi s njim, veli Gospod.

2 Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Moav, neæu
mu oprostiti, jer sažeže kosti cara Edomskoga u kreè. **2** Nego
æu pustiti oganj na Moava, te æe proždrijeti dvorove u Kariotu, i
Moav æe poginuti s vrevom, s vikom i s glasom trubnijem. **3**
I istrijebiæu sudiju iz njega i sve knezove njegove pobiæu s
njim, veli Gospod. **4** Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što
uèini Juda, neæu mu oprostiti, jer prezreše zakon Gospodnji i
uredaba njegovijeh ne držaše, i prevariše se lažima svojim, za
kojima hodiše oci njihovi. **5** Nego æu pustiti oganj u Judu, te
æe proždrijeti dvore Jerusalimske. **6** Ovako veli Gospod: za tri
zla i za èetiri što uèini Izrailj, neæu mu oprostiti, jer prodavaše
pravednika za novce i ubogoga za jedne opanke. **7** Èeznu
za prahom zemaljskim na glavi siromasima, i prevraæaju put
smjernima; i sin i otac odlaze k jednoj djevojci da skvrne sveto
ime moje. **8** I na haljinama u zalogu uzetijem leže kod svakoga
oltara, i vino oglobljenijeh piju u kuæi bogova svojih. **9** A ja
istrijebih ispred njih Amoreje, koji bijahu visoki kao kedri i jaki
kao hrastovi, i potrh rod njihov ozgo i žile njihove ozdo. **10** I ja
vas izvedoh iz zemlje Misirske, i vodih vas po pustinji èetrdeset
godina da biste naslijedili zemlju Amorejsku. **11** I podizah između
sinova vaših proroke i između mladiæa vaših nazireje. Nije li
tako? sinovi Izrailjevi, govori Gospod. **12** A vi pojiste nazireje
vinom, i prorocima zabranjivaste govoreæi: ne prorokujte. **13**
Evo, ja æu vas pritisnuti na mjestu vašem kao što se pritiskuju
kola puna snoplja. **14** I neæe biti bijega brzomu, i jaki neæe
utvrditi krjeposti svoje, i hrabri neæe spasti duše svoje. **15** I
strijelac neæe se održati, i laki na nogu neæe se izbaviti, niti æe

konjik spasti duše svoje. **16** Nego æe najhrabriji među junacima
go pobjeæi u onaj dan, govori Gospod.

3 Èujte rijeè koju govori Gospod za vas, sinovi Izrailjevi, za sve
pleme koje sam izveo iz zemlje Misirske, govoreæi: **2** Samo
vas poznah između svijeh plemena zemaljskih, zato æu vas
pohoditi za sva bezakonja vaša. **3** Hoæe li dvojica iæi zajedno,
ako se ne sastanu? **4** Hoæe li riknuti lav u šumi, ako nema
lova? hoæe li laviæ pustiti glas svoj iz peæine svoje, ako ne
uhvati što? **5** Hoæe li ptica pasti u mrežu na zemlju, ako nema
zamke? hoæe li se dignuti mreža sa zemlje, ako se ništa ne
uhvati? **6** Hoæe li truba trubiti po gradu, a narod da ne dotrèi
uplašen? hoæe li biti nesreæa u gradu, a Gospod da je ne
uèini? **7** Jer Gospod Gospod ne èini ništa ne otkrivši tajne
svoje slugama svojim prorocima. **8** Kad lav rikne, ko se neæe
bojati? kad Gospod reèe, ko neæe prorokovati? **9** Oglasite po
dvorovima Azotskim i po dvorovima u zemlji Misirskoj, i recite:
skupite se na gore Samarijske i vidite velike nerede u njoj i
nasilje u njoj. **10** Ne znaju èiniti pravo, govori Gospod, sabiraju
blago nasiljem i grabežem u dvorima svojim. **11** Zato ovako veli
Gospod Gospod: neprijatelj je oko zemlje i oboriæe ti silu tvoju,
i oplijeniæe se dvorovi tvoji. **12** Ovako veli Gospod: kao kad
pastir istrgne iz usta lavu dvije golijeni ili kraj od uha, tako æe se
istrgnuti sinovi Izrailjevi koji sjede u Samariji na uglu od odra
i nakraj postelje. **13** Èujte i zasvjedoèite u domu Jakovljevu,
govori Gospod Gospod Bog nad vojskama. **14** Kad pohodim
Izrailja za grijehe njegove, tada æu pohoditi i oltare Vetiljske,
i odbiæe se rogovi oltaru i pašæe na zemlju. **15** I udariæu
kuæu zimnu i ljetnu kuæu, i propašæe kuæe od slonove kosti, i
nestaæe velikih kuæa, govori Gospod.

4 Èujte ovu rijeè, krave Vasanske, koje ste u gori Samarijskoj,
koje krivo èinite ubogima i satirete siromahe, koje govorite
gospodarima svojim: donesite da pijemo. **2** Zakle se Gospod
Gospod svetošæu svojom da æe vam evo doæi dani, te æe
vas izvlaèiti kukama, i ostatak vaš udicama ribarskim. **3** I kroz
prolome æete ižljesti, svaka na prema se, i pobacaæete što bude
u dvorovima, govori Gospod. **4** Idite u Vetilj, i èinite bezakonje, u
Galgalu množite bezakonje svoje, i prinosite svako jutro žrtve
svoje, treæe godine desetke svoje; **5** I palite žrtvu zahvalnu od
hljeba kiseloga, i oglasite žrtve dragovoljne i razglasite, jer vam
je tako milo, sinovi Izrailjevi, govori Gospod Gospod. **6** I zato
vam ja dadoh da su vam èisti zubi po svijem gradovima vašim
i da nema hljeba nigdje po svijem mjestima vašim; ali se ne
obratiste k meni, govori Gospod. **7** A ja vam ustegoh dažd, kad
još tri mjeseca bijahu do žetve, i pustih dažd na jedan grad, a na
drugi grad ne pustih dažda, jedan se kraj nakvasi, a drugi kraj,
na koji ne daždje, posuši se. **8** Tako dva i tri grada iðahu u jedan
grad da piju vode, i ne mogahu se napiti; ipak se ne obratiste k
meni, govori Gospod. **9** Bih vas sušom i medljikom; gusjenice
izjedoše obilje u vrtovima vašim i u vinogradima vašim i na
smokvama vašim i na maslinama vašim; ipak se ne obratiste
k meni, govori Gospod. **10** Poslah u vas pomor kao u Misir,
pobih maèem mladiæe vaše i odvedoh konje vaše, i uèinih te se
podizaše smrad iz okola vašega i u nozdrve vaše; ipak se ne
obratiste k meni, govori Gospod. **11** Zatirah vas kao što Gospod
zatr Sodom i Gomor, i bijaste kao glavnja istrgnuta iz ognja; ipak
se ne obratiste k meni, govori Gospod. **12** Zato æu ti tako uèiniti,
Izrailju; i što æu ti tako uèiniti, pripravi se, Izrailju, da sreteš
Boga svojega. **13** Jer eto onoga koji je sazdao gore i koji je

stvorio vjetar i javlja èovjeku što misli, èini od zore tamu, i hodi
po visinama zemaljskim; ime mu je Gospod Bog nad vojskama.

5 Èujte ovu rijeè, naricanje koje podižem za vama, dome
Izrailjev. **2** Pade, neæe više ustati djevojka Izrailjeva; baèena je
na zemlju svoju, nema nikoga da je podigne. **3** Jer ovako veli
Gospod Gospod: u gradu iz kojega je izlazila tisuæa ostaæe
stotina, a iz kojega je izlazila stotina u njemu æe ostati deset
domu Izrailjevu. **4** Jer ovako veli Gospod domu Izrailjevu: tražite
me, i biæete živi. **5** A ne tražite Vetilja, i ne idite u Galgal, i
ne prolazite u Virsaveju, jer æe Galgal otiæi u ropstvo, a Vetilj
æe se obratiti u ništa. **6** Tražite Gospoda i biæete živi, da ne
obuzme doma Josifova kao oganj i spali i ne bude nikoga da
gasi Vetilj. **7** Koji obraæate sud u pelen, i pravdu na zemlju
obarate, **8** Onoga tražite koji je stvorio zvijezde kola i štape, i
koji pretvara sjen smrtni u jutro a dan u tamnu noæ, koji doziva
vode morske i proljeva ih po zemlji; ime mu je Gospod. **9** Koji
podiže pogibao na jakoga, te pogibao dođe na grad. **10** Mrze
na onoga koji kara na vratima, i gade se na onoga koji govori
pravo. **11** Zato što gazite siromaha i uzimate od njega žito u
danak, sagradiste kuæe od tesana kamena, ali neæete sjedjeti u
njima; nasadiste lijepe vinograde, ali neæete piti vina iz njih. **12**
Jer znam bezakonja vaša, kojih je mnogo, i grijehe vaše, koji su
veliki, koji muèite pravednika, primate poklone i izvræete pravdu
ubogima na vratima. **13** Zato æe pravedni muèati u ovo vrijeme,
jer je zlo vrijeme. **14** Tražite dobro a ne zlo, da biste bili živi; i
tako æe Gospod Bog nad vojskama biti s vama, kako rekoste. **15**
Mrzite na zlo i ljubite dobro, i postavite na vratima sud, ne bi li se
Gospod Bog nad vojskama smilovao na ostatak Josifov. **16** Zato
ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Gospod: biæe tužnjava

po svijem ulicama, i po svijem putovima govoriæe: jaoh! jaoh! i
zvaæe ratare na žalost i na tužnjavu one koji umiju naricati. **17** I
po svijem æe vinogradima biti tužnjava, jer æu proæi posred
tebe, govori Gospod. **18** Teško onima koji žele dan Gospodnji!
što æe vam dan Gospodnji? tada je mrak a ne vidjelo. **19** Kao
da bi ko bježao od lava pa bi ga sreo medvjed; ili kao da bi ko
došao u kuæu i naslonio se rukom na zid, pa bi ga zmija ujela.
20 Nije li dan Gospodnji mrak a ne vidjelo? i tama, bez svjetlosti?
21 Mrzim na vaše praznike, odbacio sam ih, i neæu da mirišem
svetkovina vaših. **22** Ako mi prinesete žrtve paljenice i prinose
svoje, neæu ih primiti, i neæu pogledati na zahvalne žrtve od
ugojene stoke vaše. **23** Ukloni od mene buku pjesama svojih, i
sviranja psaltira tvojih neæu da èujem. **24** Nego sud neka teèe
kao voda i pravda kao silan potok. **25** Jeste li meni prinosili žrtve
i dare u pustinji èetrdeset godina, dome Izrailjev? **26** Nego ste
nosili šator Moloha svojega, i Hijuna, likove svoje, zvijezdu boga
svojega, koje sami sebi naèiniste. **27** Zato æu vas preseliti iza
Damaska, govori Gospod, kojemu je ime Bog nad vojskama.

6 Teško bezbrižnima u Sionu i onima koji su bez straha u gori
Samarijskoj, koji su na glasu između poglavica narodima, ka
kojima dolazi dom Izrailjev. **2** Proðite u Halnu i vidite, i odande
idite u veliki Emat, poslije siðite u Gat Filistejski; je li koje carstvo
bolje od ovijeh? jesu li im meðe prostranije od vaših meða? **3**
Teško vama koji mislite da je daleko zli dan, a primièete stolicu
na kojoj je nasilje; **4** Koji liježete na odrima od slonove kosti i
pružate se na posteljama svojim, i jedete jaganjce iz stada i
teoce ugojene; **5** Koji pjevate uza psaltire, i izmišljate sprave
muzièke kao David; **6** Koji pijete vino velikim èašama, i mažete
se skupocjenijem mirisima, a ne marite za polom Josifov. **7** Zato

æe sada otiæi u ropstvo među prvima koji æe otiæi u ropstvo, i
prestaæe radost onijeh koji se goste. **8** Zakle se Gospod Gospod
sobom, govori Gospod Bog nad vojskama: ja se gadim na ponos
Jakovljev i mrzim na dvorove njegove; zato æu predati grad i
sve što je u njemu. **9** I ako deset ljudi ostane u jednoj kuæi,
umrijeæe. **10** I kad uzme koga stric mu ili koji æe ga spaliti da
iznese kosti njegove iz kuæe, reæi æe onome koji bude u kutu u
kuæi: ima li jošte ko kod tebe? A on æe reæi: nema nikoga. A
on æe reæi: muèi; jer ne pominjaše imena Gospodnjega. **11** Jer
evo, Gospod zapovijeda i udariæe dom veliki da se razvali i mali
dom da popuca. **12** Trèe li konji po stijeni i ore li se volovima?
jer vi pretvoriste sud u žuè, i plod od pravde u pelen. **13** Vi
se radujete onome što nije ništa, i govorite: nijesmo li svojom
snagom dobili rogove? **14** Jer, gle, ja æu podignuti na vas, dome
Izrailjev, govori Gospod Bog nad vojskama, narod, koji æe vas
pritijesniti od ulaska u Emat do potoka u pustinji.

7 Ovo mi pokaza Gospod Gospod: gle, sazdavaše skakavce kad
poèinjaše nicati otava, i gle, bijaše otava po carevoj kosidbi. **2** A
kad pojedoše travu zemaljsku, tada rekoh: Gospode, Gospode,
smiluj se; kako æe se podignuti Jakov? jer je mali. **3** Gospod
se raskaja za to: neæe biti, reèe Gospod. **4** Tada mi pokaza
Gospod Gospod, i gle, Gospod Gospod povika da æe suditi
ognjem; i oganj proždrije veliku bezdanu i proždrije dio zemlje. **5**
A ja rekoh: Gospode, Gospode, prestani; kako æe se podignuti
Jakov? jer je mali. **6** Gospod se raskaja za to: ni to neæe biti,
reèe Gospod Gospod. **7** Tada mi pokaza, i gle, Gospod stajaše
na zidu sazidanu po mjerilima, i u ruci mu bjehu mjerila. **8** I reèe
mi Gospod: što vidiš, Amose? I rekoh: mjerila. A Gospod mi
reèe: evo, ja æu metnuti mjerila posred naroda svojega Izrailja,

neæu ga više prolaziti. **9** Jer æe se razoriti visine Isakove, i
svetinje æe Izrailjeve opustjeti, i ustaæu na dom Jerovoamov s
maèem. **10** Tada Amasija sveštenik Vetiljski posla k Jerovoamu
caru Izrailjevu i poruèi mu: Amos diže bunu na te usred doma
Izrailjeva, zemlja ne može podnijeti svijeh rijeèi njegovijeh. **11**
Jer ovako govori Amos: Jerovoam æe poginuti od maèa, a Izrailj
æe se odvesti iz zemlje svoje u ropstvo. **12** Potom reèe Amasija
Amosu: vidioèe, idi, bježi u zemlju Judinu, i ondje jedi hljeb i
ondje prorokuj; **13** A u Vetilju više ne prorokuj, jer je svetinja
careva i dom je carski. **14** A Amos odgovori i reèe Amasiji: ne
bjeh prorok ni proroèki sin, nego bjeh govedar i brah dudove;
15 A Gospod me uze od stada i reèe mi Gospod: idi, prorokuj
narodu mojemu Izrailju. **16** Sada dakle èuj rijeè Gospodnju. Ti
kažeš: ne prorokuj u Izrailju, i ne kropi po domu Isakovu. **17** Zato
ovako veli Gospod: žena æe ti se kurvati u gradu, i sinovi æe
tvoji i kæeri tvoje pasti od maèa, i zemlja æe se tvoja razdijeliti
užem, i ti æeš umrijeti u neèistoj zemlji, a Izrailj æe se odvesti iz
svoje zemlje u ropstvo.

8 Ovo mi pokaza Gospod: gle, kotarica ljetnoga voæa. **2** I
reèe: što vidiš, Amose? A ja rekoh: kotaricu ljetnoga voæa.
A Gospod mi reèe: dođe kraj narodu mojemu Izrailju, neæu
ga više prolaziti. **3** I pjesme æe crkvene biti ridanje u onaj
dan, govori Gospod; biæe mnoštvo mrtvijeh tjelesa, koja æe se
svuda pobacati muèeæi. **4** Èujte ovo, koji proždirete uboge i
satirete siromahe u zemlji, **5** Govoreæi: kad æe proæi mladina
da prodajemo žito? i subota da otvorimo pšenicu? umaljujuæi
efu i poveæavajuæi sikal i varajuæi lažnijem mjerilima; **6** Da
kupujemo siromahe za novce i ubogoga za jedne opanke, i
da prodajemo oèinke od pšenice. **7** Zakle se Gospod slavom

Jakovljevom: neæu nigda zaboraviti nijednoga djela njihova. **8**
Neæe li se zemlja potresti od toga, i protužiti svaki koji živi na
njoj? i neæe li se sva razliti kao rijeka? i neæe li se odnijeti i
potopiti kao od rijeke Misirske? **9** I u onaj dan, govori Gospod
Gospod, uèiniæu da sunce zaðe u podne, i pomraèiæu zemlju za
bijela dana. **10** I pretvoriæu praznike vaše u žalost i sve pjesme
vaše u plaè, i metnuæu kostrijet oko svijeh bedara, i uèiniæu da
svaka glava oæelavi i da bude žalost kao za jedincem, i kraj æe
joj biti kao gorak dan. **11** Gle, idu dani, govori Gospod Gospod,
kad æu pustiti glad na zemlju, ne glad hljeba ni žeð vode, nego
slušanja rijeèi Gospodnjih. **12** I potucaæe se od mora do mora, i
od sjevera do istoka trèaæe tražeæi rijeè Gospodnju, i neæe je
naæi. **13** U to æe vrijeme obamirati lijepe djevojke i mladiæi od
žeði, **14** Koji se kunu krivicom Samarijskom i govore: tako da je
živ Bog tvoj, Dane, i tako da je živ put u Virsaveju. I pašæe, i
neæe više ustati.

9 Vidjeh Gospoda, a on stajaše na oltaru, i reèe: udari u gornji
prag od vrata da se zatresu dovratnici, i rascijepi ih sve od
vrha njihova; a što ostane iza njih pobiæu maèem; neæe uteæi
između njih nijedan, niti æe se koji spasti. **2** Da se zakopaju u
najdonji kraj zemlje, odande æe ih uzeti ruka moja; i da izađu na
nebo, odande æu ih skinuti; **(Sheol h7585)** **3** I da se sakriju na vrh
Karmila, naæi æu ih i uzeæu ih odande; i da se sakriju ispred
mojih oèiju na dno morsko, ondje æu zapovjediti zmiji da ih
ujede; **4** Da otidu u ropstvo pred neprijateljima svojim, i ondje
æu zapovjediti maèu da ih pobije, i obratiæu oèi svoje njima na
zlo a ne na dobro. **5** Jer Gospod Gospod nad vojskama kad
se dotakne zemlje, ona se rastapa i tuže svi koji žive na njoj, i
razljeva se sva kao rijeka i potapa se kao od rijeke Misirske. **6**

On je sagradio sebi klijeti na nebu i svod svoj osnovao na zemlji;
zove vode morske i izljeva ih po zemlji; ime mu je Gospod. **7**
Nijeste li mi, sinovi Izrailjevi, kao sinovi Etiopski? govori Gospod;
ne izvedoh li Izrailja iz zemlje Misirske, a Filisteje iz Kaftora
i Sirce iz Kira? **8** Gle, oèi su Gospodnje upravljene na ovo
grješno carstvo da ga zatrem sa zemlje; ali neæu sasvijem zatrti
doma Jakovljeva, govori Gospod. **9** Jer, evo, ja æu zapovjediti
i razmetaæu među svijem narodima dom Izrailjev kao što se
razmeæe žito u rešetu da ni zrno ne padne na zemlju. **10**
Od maèa æe poginuti svi grješnici između mojega naroda,
koji govore: neæe doæi, niti æe nas zadesiti zlo. **11** U to æu
vrijeme podignuti opali šator Davidov, i zatvoriæu mu pukotine, i
opraviæu mu što je razvaljeno, i opet æu ga sagraditi kao što
je bio prije, **12** Da bi naslijedili ostatak Edomski i sve narode
na koje se priziva ime moje, govori Gospod, koji èini ovo. **13**
Evo, idu dani, govori Gospod, kad æe oraè stizati žeteoca, i koji
gazi grožðe sijaèa, i gore æe kapati slatkim vinom, a svi æe se
humovi rastapati. **14** I povratiæu roblje naroda svojega Izrailja,
i opet æe sagraditi puste gradove i naseliæe se, i nasadiæe
vinograde i piti vino iz njih, i naèiniæe vrtove i jesti rod iz njih. **15**
I posadiæu ih u zemlji njihovoj, i neæe se više išèupati iz zemlje
svoje, koju im dadoh, govori Gospod Bog tvoj.

Ovadija

1 Utvara Avdijeva. Ovako veli Gospod Gospod za Edomsku:
èusmo glas od Gospoda, i glasnik bi poslan k narodima: ustajte,
da ustanemo na nju u boj. **2** Gle, uèiniæu te malijem među
narodima, biæeš vrlo prezren. **3** Ponos srca tvojega prevari
te, tebe, koji živiš u rasjelinama kamenijem, u visokom stanu
svom, i govoriš u srcu svom: ko æe me oboriti na zemlju?
4 Da podigneš visoko kao orao i među zvijezde da metneš
gnijezdo svoje, odande æu te oboriti, govori Gospod. **5** Kako si
oplijenjen? da su došli k tebi kradljivci ili lupeži noæu, ne bi li
pokrali koliko im je dosta? da su došli k tebi beraèi vinogradski,
ne bi li ostavili pabiraka? **6** Kako se pretraži Isav, kako se
nađoše potaje njegove! **7** Do granice te odvedoše svi koji bijahu
s tobom u vjeri, prevariše te i nadvladaše te koji bijahu u miru s
tobom; koji jedu hljeb tvoj podmetnuše ti zamku, da se ne opazi.
8 U onaj dan, govori Gospod, neæu li pogubiti mudre u zemlji
Edomskoj i razumne u gori Isavovoj? **9** I tvoji æe se junaci
uplašiti, Temane, da se istrijebe pokoljem svi iz gore Isavove.
10 Za nasilje uèinjeno bratu tvojemu Jakovu pokriæe te stid i
istrijebiæeš se zasvagda. **11** Onaj dan, kad ti stajaše nasuprot;
onaj dan, kad inostranci odvođahu u ropstvo vojsku njegovu, i
tuđinci ulažahu na vrata njegova i bacahu ždrijeb za Jerusalim,
bješe i ti kao koji od njih. **12** Ali ti ne trebaše gledati dana brata
svojega, dana, kad se odvođaše u tuđu zemlju, niti se radovati
sinovima Judinijem u dan kad propadahu, niti razvaljivati usta
u dan nevolje njihove. **13** Ne trebaše ti uæi na vrata naroda
mojega u dan pogibli njihove, ne trebaše da i ti gledaš zlo
njihovo u dan pogibli njihove ni da se mašaš dobra njihova u
dan pogibli njihove. **14** Niti trebaše da staneš na rasputicu da

ubijaš bježan njihovu, niti da izdaješ onijeh koji ostaše u dan
nevolje. **15** Jer je dan Gospodnji blizu svijem narodima; kako si
èinio, tako æe ti biti, plata æe ti se vratiti na glavu tvoju. **16** Jer
kao što ste vi pili na svetoj gori mojoj, tako æe piti svi narodi
vazda, piæe, i ždrijeæe, i biæe kao da ih nije bilo. **17** A na
gori æe Sionu biti spasenje, i biæe sveta, i dom æe Jakovljev
naslijediti našljedstvo svoje. **18** I dom æe Jakovljev biti oganj i
dom Josifov plamen, a dom Isavov strnjika; i razgorjeæe se na
njih, i spaliæe ih; i neæe biti ostatka domu Isavovu, jer Gospod
reèe. **19** I naslijediæe jug, goru Isavovu, i ravnicu, Filisteje; i
naslijediæe polje Jefremovo i polje Samarijsko i Venijaminovo i
Galad; **20** I zarobljena vojska sinova Izrailjevijeh naslijediæe što
je bilo Hananejsko do Sarepte; a roblje Jerusalimsko, što je u
Sefaradu, naslijediæe južne gradove. **21** I izbavitelji æe izaæi na
goru Sion da sude gori Isavovoj, i carstvo æe biti Gospodnje.

Jona

1 Doðe rijeè Gospodnja Joni sinu Amatijevu govoreæi: **2** Ustani,
idi u Nineviju grad veliki, i propovijedaj protiv njega, jer izaðe
zloæa njihova preda me. **3** A Jona usta da bježi u Tarsis od
Gospoda, i sišav u Jopu nađe lađu koja iđaše u Tarsis, i plativ
vozarinu uđe u nju da otide s njima u Tarsis od Gospoda. **4**
Ali Gospod podiže velik vjetar na moru, i posta velika bura na
moru da mišljahu da æe se razbiti lađa. **5** I lađari uplašivši se
prizivahu svaki svojega boga, i bacahu što bješe u lađi u more
da bi bila lakša; a Jona bješe sišao na dno lađi, i legav spavaše
tvrdo. **6** A upravitelj od lađe pristupi k njemu i reèe mu: šta ti
spavaš! ustani, prizivaj Boga svojega, ne bi li nas se opomenuo
Bog da ne poginemo. **7** Potom rekoše jedan drugome: hodite,
da bacimo ždrijeb da vidimo sa koga dođe na nas ovo zlo. I
baciše ždrijeb, i pade ždrijeb na Jonu. **8** Tada mu rekoše: kaži
nam zašto dođe ovo zlo na nas; koje si radnje? i odakle ideš? iz
koje si zemlje? i od koga si naroda? **9** A on im reèe: Jevrejin
sam, i bojim se Gospoda Boga nebeskoga, koji je stvorio more i
suhu zemlju. **10** Tada se vrlo uplašiše ljudi, i rekoše mu: što si
uèinio? Jer doznaše ljudi da bježi od Gospoda, jer im on kaza.
11 I rekoše mu: što æemo èiniti s tobom, da bi nam more utolilo?
Jer bura na moru bivaše sve veæa. **12** A on im reèe: uzmite
me i bacite me u more, i more æe vam utoliti, jer vidim da je s
mene došla na vas ova velika bura. **13** A ljudi stadoše veslati da
bi došli ka kraju; ali ne mogahu, jer im bura na moru bivaše
sve veæa. **14** Tada prizvaše Gospoda i rekoše: molimo ti se,
Gospode, da ne poginemo radi duše ovoga èovjeka, i nemoj
metnuti na nas krvi prave, jer ti, Gospode, èiniš kako hoæeš. **15**
Potom uzeše Jonu i baciše ga u more, i presta bura na moru.

16 Tada se pobojaše oni ljudi Gospoda vrlo, i prinesoše žrtvu
Gospodu i uèiniše zavjete. **17** A Gospod zapovjedi, te velika riba
proguta Jonu; i Jona bi u trbuhu ribljem tri dana i tri noæi.

2 I zamoli se Jona Gospodu Bogu svojemu iz trbuha ribljega, **2**
I reèe: zavapih u nevolji svojoj ka Gospodu, i usliši me; iz utrobe
grobne povikah, i ti èu glas moj. **(Sheol h7585)** **3** Jer si me bacio u
dubine, u srce moru, i voda me opteèe; sve poplave tvoje i vali
tvoji prelaziše preko mene. **4** I rekoh: odbaèen sam ispred oèiju
tvojih; ali æu još gledati svetu crkvu tvoju. **5** Optekoše me vode
do duše, bezdana me opkoli, sita omota mi se oko glave. **6**
Sidoh do krajeva gorskih, prijevornice zemaljske nada mnom su
dovijeka; ali ti izvadi život moj iz jame, Gospode Bože moj. **7**
Kad nestajaše duše moje u meni, pomenuh Gospoda, i molitva
moja dođe k tebi, u svetu crkvu tvoju. **8** Koji drže lažne taštine,
ostavljaju svoju milost. **9** A ja æu ti glasom zahvalnijem prinijeti
žrtvu, ispuniti što sam zavjetovao; spasenje je u Gospoda. **10** I
Gospod zapovjedi ribi, te izbljuva Jonu na zemlju.

3 I dođe rijeè Gospodnja Joni drugi put govoreæi: **2** Ustani, i idi
u Nineviju grad veliki, i propovijedaj mu ono što ti ja kažem. **3**
I ustav Jona otide u Nineviju po rijeèi Gospodnjoj; a Ninevija
bješe grad vrlo velik, tri dana hoda. **4** I Jona poèe iæi po gradu
jedan dan hoda, i propovijeda i reèe: jošte èetrdeset dana, pa
æe Ninevija propasti. **5** I Ninevljani povjerovaše Bogu, i oglasiše
post, i obukoše se u kostrijet od najveæega do najmanjega. **6**
Jer kad dođe ta rijeè do cara Ninevijskoga, on usta sa svojega
prijestola, i skide sa sebe svoje odijelo, i obuèe se u kostrijet i
sjede u pepeo. **7** I proglasi se i kaza se po Nineviji po zapovijesti
carevoj i knezova njegovijeh govoreæi: ljudi i stoka, goveda i
ovce da ne okuse ništa, ni da pasu ni da piju vode. **8** Nego i ljudi

i stoka da se pokriju kostrijeæu, i da prizivaju Boga jako, i da se
vrati svaki sa svoga zloga puta i od nepravde koja mu je u ruku.
9 Ko zna, eda se povrati i raskaje Bog i povrati se od ljutoga
gnjeva svojega, te ne izginemo. **10** I Bog vidje djela njihova, gdje
se vratiše sa zloga puta svojega; i raskaja se Bog oda zla koje
reèe da im uèini, i ne uèini.

4 A Joni bi vrlo nedrago, i rasrdi se. **2** I pomoli se Gospodu
i reèe: Gospode! ne rekoh li to kad još bijah u svojoj zemlji?
zato šæah prije pobjeæi u Tarsis; jer znah da si ti Bog milostiv i
žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrðem, i kaješ se oda zla. **3**
Sada Gospode, uzmi dušu moju od mene, jer mi je bolje umrijeti
nego živjeti. **4** A Gospod reèe: je li dobro što se srdiš? **5** I
Jona izide iz grada, i sjede s istoka gradu, i naèini ondje kolibu,
i sjeðaše pod njom u hladu da vidi što æe biti od grada. **6**
A Gospod Bog zapovjedi, te uzraste tikva nad Jonom da mu
bude sjen nad glavom da mu pomože u muci njegovoj; i Jona
se obradova tikvi veoma. **7** Potom zapovjedi Bog, te dođe crv
u zoru sjutradan, i podgrize tikvu, te usahnu. **8** I kad ogranu
sunce, posla Bog suh istoèni vjetar; i sunce stade žeæi Jonu po
glavi tako da obamiraše i poželje da umre govoreæi: bolje mi
je umrijeti nego živjeti. **9** A Bog reèe Joni: je li dobro što se
srdiš tikve radi? A on reèe: dobro je što se srdim do smrti. **10** A
Gospod mu reèe: tebi je žao tikve, oko koje se nijesi trudio, i koje
nijesi odgajio, nego jednu noæ uzraste a drugu noæ propade.
11 A meni da ne bude žao Ninevije, velikoga grada, u kom ima
više od sto i dvadeset tisuæa ljudi koji još ne znaju šta je desno
šta li lijevo, i mnogo stoke?

Mihej

1 Rijeè Gospodnja koja doðe Miheju Moreseæaninu za vremena
Joatama, Ahaza i Jezekije, careva Judinijeh, što vidje za
Samariju i za Jerusalim. **2** Èujte, svi narodi, slušaj, zemljo i što
je na njoj, i Gospod Bog da vam je svjedok, Gospod iz svete
crkve svoje. **3** Jer, gle, Gospod izlazi iz mjesta svojega, i siæi
æe, i hodiæe po visinama zemaljskim. **4** I gore æe se rastopiti
pred njim, i doline æe se rasjesti, kao vosak od ognja i kao
voda što teèe niz strmen. **5** Sve je to za zloèinstvo Jakovljevo i
za grijehe doma Izrailjeva. Koje je zloèinstvo Jakovljevo? nije
li Samarija? koje su visine Judine? nije li Jerusalim? **6** Zato
æu uèiniti od Samarije gomilu u polju da se sade vinogradi, i
pobacaæu kamenje njezino u dolinu i otkriæu joj temelje. **7** I svi
rezani likovi njezini razbiæe se, i svi æe se darovi njezini sažeæi
ognjem, i sve æu idole njezine potrti, jer od plate kurvarske
nakupi, i opet æe biti plata kurvarska. **8** Zato æu plakati i ridati;
hodiæu svuèen i go; plakaæu kao zmajevi i tužiæu kao sove. **9**
Jer joj se rane ne mogu iscijeliti, doðoše do Jude, dopriješe do
vrata mojega naroda, do Jerusalima. **10** Ne javljajte u Gatu,
ne plaèite; u Vit-Afri valjaj se po prahu. **11** Izidi, stanovnice
Safirska, s golom sramotom; stanovnica Sananska neæe izaæi;
žalost Vet-ezilska neæe vam dati stanka. **12** Jer stanovnica
Marotska tuži za svojim dobrom. Jer siðe zlo od Gospoda do
vrata Jerusalimskih. **13** Upregni brze konje u kola, stanovnice
Lahiska, koja si poèetak grijehu kæeri Sionskoj, jer se u tebi
nađoše zloèinstva Izrailjeva. **14** Zato pošlji dare Moresetu
Gatskom; domovi Ahsivski prevariæe careve Izrailjeve. **15** Još
æu ti dovesti našljednika, stanovnice Mariska; doæi æe do
Odolama, slave Izrailjeve. **16** Naèini se æelava i ostrizi se za

milom djecom svojom; raširi æelu svoju kao orao, jer se vode od
tebe u ropstvo.

2 Teško onima koji smišljaju bezakonje i o zlu se trude na
posteljama svojim, i kad svane izvršuju, jer im je sila u ruci. **2**
Žele njive, i otimaju ih; žele kuæe, i uzimaju; èine silu èovjeku
i kuæi njegovoj, èovjeku i našljedstvu njegovu. **3** Zato ovako
veli Gospod: evo, ja mislim zlo tome rodu, iz kojega neæete
izvuæi vratova svojih, niti æete hoditi ponosito, jer æe biti zlo
vrijeme. **4** U ono vrijeme govoriæe se prièa o vama, i naricaæe
se žalosno govoreæi: propadosmo; promijeni dio naroda mojega;
kako mi uze! uzevši njive naše razdijeli. **5** Zato neæeš imati
nikoga ko bi ti povukao uže za ždrijeb u zboru Gospodnjem. **6**
Nemojte prorokovati, neka oni prorokuju; ako im ne prorokuju,
neæe otstupiti sramota. **7** O ti, koji se zoveš dom Jakovljev,
je li se umalio duh Gospodnji? jesu li to djela njegova? eda li
moje rijeèi nijesu dobre onome koji hodi pravo? **8** A narod se
moj prije podiže kao neprijatelj; preko haljine skidate plašt s
onijeh koji prolaze ne bojeæi se, koji se vraæaju iz boja. **9** Žene
naroda mojega izgonite iz milijeh kuæa njihovijeh, od djece
njihove otimate slavu moju navijek. **10** Ustanite i idite, jer ovo
nije poèivalište; što se oskvrni, pogubiæe vas pogiblju velikom.
11 Ako ko hodi za vjetrom i kazuje laži govoreæi: prorokovaæu ti
za vino i za silovito piæe; taj æe biti prorok ovome narodu. **12**
Doista æu te sabrati svega, Jakove, doista æu skupiti ostatak
Izrailjev; postaviæu ih zajedno kao ovce Vosorske, kao stado
usred tora njihova, biæe vreva od ljudstva. **13** Pred njima æe iæi
koji razbija; oni æe razbiti i proæi kroz vrata, i izaæi æe; i car
æe njihov iæi pred njima, i Gospod æe biti pred njima.

3 Zato rekoh: èujte, poglavice Jakovljeve i knezovi doma
Izrailjeva, ne treba li vam znati šta je pravo? **2** Koji mrzite na
dobro a ljubite zlo, sadirete kožu s njih i meso s kosti njihovijeh;
3 I jedete meso naroda mojega i sadirete kožu s njih i kosti im
prebijate, i sasijecate kao u lonac i kao meso u kotao. **4** Tada æe
vikati ka Gospodu, ali ih neæe uslišiti, nego æe sakriti lice svoje
od njih u ono vrijeme, kako oni zlo radiše. **5** Ovako veli Gospod
za proroke koji zavode moj narod, koji grizu zubima svojim i
vièu: mir; i ako im ko ne da ništa u usta, dižu rat na nj. **6** Zato
æe vam utvara biti noæ i proricanje vaše tama; i sunce æe zaæi
tijem prorocima i dan æe im se smraèiti. **7** Tada æe se postidjeti
vidioci, i vraèari æe se posramiti, i svi æe zastrijeti usne svoje,
jer neæe biti odgovora Božijega. **8** Ali ja sam pun sile od duha
Gospodnjega, i suda i hrabrosti da kažem Jakovu zloèinstvo
njegovo i Izrailju grijeh njegov. **9** Èujte ovo, poglavice doma
Jakovljeva i knezovi doma Izrailjeva, koji se gadite na pravdu, i
sve što je pravo izvræete; **10** Koji gradite Sion krvlju i Jerusalim
bezakonjem. **11** Poglavari njegovi sude po mitu, i sveštenici
njegovi uèe za platu, i proroci njegovi gataju za novce, a na
Gospoda se oslanjaju govoreæi: nije li Gospod usred nas? neæe
doæi zlo na nas. **12** Zato æe se s vas Sion preorati kao njiva, i
Jerusalim æe postati gomila, i gora od doma visoka šuma.

4 Ali æe u pošljednja vremena biti utvrđena gora doma
Gospodnjega navrh gora i uzvišena iznad humova, i narodi æe
se stjecati k njoj. **2** I iæi æe mnogi narodi govoreæi: hodite, da
idemo na goru Gospodnju i u dom Boga Jakovljeva, i uèiæe nas
svojim putovima, i hodiæemo njegovijem stazama; jer æe iz
Siona izaæi zakon i rijeè Gospodnja iz Jerusalima. **3** I sudiæe
među mnogim narodima, i pokaraæe jake narode nadaleko, i

oni æe raskovati maèeve svoje na raonike, i koplja svoja na
srpove; neæe dizati maèa narod na narod, niti æe se više uèiti
ratu. **4** Nego æe sjedjeti svaki pod svojom vinovom lozom i pod
smokvom, i neæe biti nikoga da ih plaši; jer usta Gospoda nad
vojskama rekoše. **5** Jer æe svi narodi hoditi svaki u ime boga
svojega; a mi æemo hoditi u ime Gospoda Boga svojega uvijek
i dovijeka. **6** U to vrijeme, govori Gospod, sabraæu hrome, i
skupiæu odagnane i kojima zlo uèinih. **7** I uèiniæu od hromijeh
ostatak i od odagnanih silan narod; i Gospod æe carovati nad
njima na gori Sionu otsada i dovijeka. **8** I ti, kulo stadu, stijeno
kæeri Sionskoj, tebi æe doæi, doæi æe prva vlast, carstvo kæeri
Jerusalimske. **9** Zašto vièeš tako jako? nema li cara u tebi? eda
li izgiboše tvoji savjetnici, te te obuzeše bolovi kao porodilju? **10**
Muèi se i vièi, kæeri Sionska, kao porodilja, jer æeš izaæi iz
grada i stanovaæeš u polju, i otiæi æeš u Vavilon; ondje æeš
se osloboditi, ondje æe te iskupiti Gospod iz ruku neprijatelja
tvojih. **11** A sada se sabraše na te mnogi narodi govoreæi: da se
oskvrni, i da se oèi naše nagledaju Siona. **12** Ali ne znaju misli
Gospodnjih, niti razumiju namjere njegove, jer ih je skupio kao
snoplje na gumno. **13** Ustani i vrsi, kæeri Sionska, jer æu ti
naèiniti rog gvozden, i kopita æu ti naèiniti mjedena, te æeš satrti
mnoge narode, i posvetiæu Gospodu blago njihovo i imanje
njihovo Gospodu sve zemlje.

5 Saberi se sada u èete, èetnice, opsjedi nas, neka biju prutom
po obrazu sudiju Izrailjeva. **2** A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi
najmanji među tisuæama Judinijem, iz tebe æe mi izaæi koji
æe biti gospodar u Izrailju, kojemu su izlasci od poèetka, od
vjeènijeh vremena. **3** Zato æe ih ostaviti dokle ne rodi ona
koja æe roditi; tada æe se ostatak braæe njegove vratiti sa

sinovima Izrailjevijem. **4** I stajaæe i pašæe ih silom Gospodnjom,
velièanstvom imena Gospoda Boga svojega; i oni æe nastavati,
jer æe on tada biti velik do krajeva zemaljskih. **5** I on æe biti mir;
kad dođe Asirac u našu zemlju, i kad stupi u dvore naše, tada
æemo podignuti na nj sedam pastira i osam knezova iz naroda.
6 I oni æe opasti zemlju Asirsku maèem i zemlju Nevrodovu na
vratima njegovijem; i on æe nas izbaviti od Asirca kad dođe u
našu zemlju i kad stupi na među našu. **7** I ostatak æe Jakovljev
biti usred mnogih naroda kao rosa od Gospoda i kao sitan dažd
po travi, koja ne èeka èovjeka niti se uzda u sinove èovjeèije. **8** I
ostatak æe Jakovljev biti među narodima, usred mnogih naroda,
kao lav među zvijerima šumskim, kao laviæ među stadima
ovaca, koji kad ide tlaèi i rastrže i nema nikoga da izbavi. **9** Ruka
æe ti se uzvisiti nad protivnicima tvojim, i svi æe se neprijatelji
tvoji istrijebiti. **10** I u ono æu vrijeme, govori Gospod, istrijebiti
konje isred tebe i potræu kola tvoja. **11** I zatræu gradove u
tvojoj zemlji, i razvaliæu sva tvrda mjesta tvoja; **12** I istrijebiæu
vraèanje iz ruku tvojih, i neæeš imati gatara; **13** I istrijebiæu
likove tvoje rezane i stupove tvoje isred tebe, i neæeš se više
klanjati djelu ruku svojih; **14** I iskorijeniæu gajeve tvoje isred
tebe, i raskopaæu gradove tvoje, **15** I izvršiæu osvetu s gnjevom
i ljutinom na narodima koji ne slušaše.

6 Slušajte šta govori Gospod: ustani, sudi se s gorama, i neka
èuju humovi glas tvoj. **2** Slušajte, gore i tvrdi temelji zemaljski,
parbu Gospodnju, jer Gospod ima parbu s narodom svojim, i s
Izrailjem se sudi. **3** Narode moj, šta sam ti uèinio? i èim sam
ti dosadio? Odgovori mi. **4** Jer te izvedoh iz zemlje Misirske i
iskupih iz kuæe ropske i poslah pred tobom Mojsija, Arona i
Mariju. **5** Narode moj, opomeni se što naumi Valak car Moavski i

što mu odgovori Valam sin Veorov, od Sitima do Galgala šta
bi, da poznaš pravdu Gospodnju. **6** Su èim æu doæi pred
Gospoda da se poklonim Bogu višnjemu? hoæu li doæi preda
nj sa žrtvama paljenicama? s teocima od godine? **7** Hoæe li
Gospodu biti mile tisuæe ovnova? desetine tisuæa potoka ulja?
hoæu li dati prvenca svojega za prijestup svoj? plod utrobe
svoje za grijeh duše svoje? **8** Pokazao ti je, èovjeèe, što je
dobro; i šta Gospod ište od tebe osim da èiniš što je pravo i
da ljubiš milost i da hodiš smjerno s Bogom svojim? **9** Glas
Gospodnji vièe gradu, i ko je mudar vidi ime tvoje; slušajte prut i
onoga koji ga je odredio. **10** Nije li jošte u kuæi bezbožnikovoj
blago nepravo? i efa krnja, gadna? **11** Hoæe li mi biti èist u
koga su mjerila lažna i u tobocu prijevarno kamenje? **12** Jer
su bogatuni njegovi puni nepravde, i stanovnici govore laž, i u
ustima im je jezik prijevaran. **13** Zato æu te i ja biti da oboliš,
pustošiæu te za grijehe tvoje. **14** Ti æeš jesti, ali se neæeš
nasititi, i padanje tvoje biæe usred tebe; i sklanjaæeš, ali neæeš
izbaviti, i što izbaviš predaæu maèu. **15** Ti æeš sijati, ali neæeš
žeti; ti æeš cijediti masline, ali se neæeš namazati uljem, i mast,
ali neæeš piti vina. **16** Jer se drže uredbe Amrijeve i sva djela
doma Ahavova, i hodite po savjetima njihovijem, da te predam u
pogibao, i stanovnike njegove u potsmijeh, i nosiæete sramotu
naroda mojega.

7 Teško meni! jer sam kao kad se obere ljetina, kao kad se
pabirèi poslije branja vinogradskoga; nema grozda za jelo,
ranoga voæa želi duša moja. **2** Nesta pobožnoga sa zemlje i
nema pravoga među ljudima, svi vrebaju krv, svaki lovi brata
svojega mrežom. **3** Da èine zlo objema rukama što više mogu,
ište knez; i sudija sudi za platu, i ko je velik govori opaèinu duše

svoje, i spleæu je. **4** Najbolji je između njih kao trn, najpraviji je
gori od trnjaka; dan stražara tvojih, pohođenje tvoje, doðe, sada
æe se smesti. **5** Ne vjerujte prijatelju, ne oslanjajte se na voða;
od one koja ti na krilu leži, èuvaj vrata usta svojih. **6** Jer sin
grdi oca, kæi ustaje na mater svoju, snaha na svekrvu svoju,
neprijatelji su èovjeku domašnji njegovi. **7** Ali ja æu Gospoda
pogledati, èekaæu Boga spasenja svojega; uslišiæe me Bog
moj. **8** Nemoj mi se radovati, neprijateljice moja; ako padoh,
ustaæu; ako sjedim u mraku, Gospod æe mi biti vidjelo. **9**
Podnosiæu gnjev Gospodnji, jer mu zgriješih, dok ne raspravi
parbu moju i da mi pravicu; izvešæe me na vidjelo, vidjeæu
pravdu njegovu. **10** Neprijateljica æe moja vidjeti, i sram æe je
pokriti, koja mi govori: gdje je Gospod Bog tvoj? oèi æe je moje
vidjeti; sada æe se ona pogaziti kao blato na ulicama. **11** U koje
se vrijeme sazidaju zidovi tvoji, u to æe vrijeme otiæi zapovijest
nadaleko; **12** U to æe vrijeme dolaziti k tebi od Asirske do tvrdijeh
gradova, i od tvrdijeh gradova do rijeke, i od mora do mora, i od
gore do gore. **13** A zemlja æe biti pusta sa stanovnika svojih, za
plod djela njihovijeh. **14** Pasi narod svoj s palicom svojom, stado
našljedstva svojega, koje živi osamljeno u šumi, usred Karmila;
neka pasu po Vasanu i po Galadu, kao u staro vrijeme. **15** Kao u
vrijeme kad si izašao iz zemlje Misirske pokazaæu mu èudesa.
16 Narodi æe vidjeti, i postidjeæe se od sve sile svoje; metnuæe
ruku na usta, uši æe im zagluhnuti. **17** Lizaæe prah kao zmija;
kao bubine zemaljske drkæuæi ižlješæe iz rupa svojih; pritrèaæe
uplašeni ka Gospodu Bogu našemu, i tebe æe se bojati. **18** Ko
je Bog kao ti? koji prašta bezakonje i prolazi prijestupe ostatku
od našljedstva svojega, ne drži dovijeka gnjeva svojega, jer mu
je mila milost. **19** Opet æe se smilovati na nas; pogaziæe naša

bezakonja; baciæeš u dubine morske sve grijehe njihove. **20**
Pokazaæeš istinu Jakovu, milost Avramu, kako si se zakleo
ocima našim u staro vrijeme.

Naum

1 Breme Nineviji; knjiga od utvare Nauma Elkošanina. **2** Bog
je revnitelj i Gospod je osvetnik; osvetnik je Gospod i gnjevi
se; Gospod se sveti protivnicima svojim, i drži gnjev prema
neprijateljima svojim. **3** Gospod je spor na gnjev i velike je
moæi; ali nikako ne pravda krivca; put je Gospodnji u vihoru i
buri, i oblaci su prah od nogu njegovijeh. **4** Zapreæuje moru
i isušuje ga, i sve rijeke isušuje, vene Vasan i Karmil, i cvijet
Vasanski vene. **5** Gore se tresu od njega, i humovi se rastapaju,
a zemlja gori pred njim i vasiljena i sve što živi u njoj. **6** Pred
gnjevom njegovijem ko æe se održati? i ko æe se oprijeti jarosti
gnjeva njegova? jarost se njegova izlijeva kao oganj, i stijene
se raspadaju pred njim. **7** Dobar je Gospod, grad je u nevolji,
i poznaje one koji se uzdaju u nj. **8** Ali æe silnom poplavom
uèiniti kraj mjestu njezinu, i tama æe goniti neprijatelje njegove.
9 Šta smišljate Gospodu? on æe uèiniti kraj; neæe se dva puta
podignuti pogibao. **10** Jer kao trnje spleteni i kao od vina pijani
proždrijeæe se kao suha slama. **11** Iz tebe je izašao koji smišlja
zlo Gospodu, savjetnik nevaljao. **12** Ovako veli Gospod: ako i
jesu u sili i mnogo ih ima, opet æe se isjeæi i proæi. Muèio sam
te, neæu te više muèiti. **13** Nego æu sada slomiti jaram njegov s
tebe, i pokidaæu tvoje okove. **14** Ali za tebe zapovjedi Gospod
da se ne sije više ime tvoje; iz doma bogova tvojih istrijebiæu
likove rezane i livene; naèiniæu ti od njega grob kad budeš
prezren. **15** Eto, na gorama noge onoga koji nosi dobre glase,
koji oglašuje mir. Praznuj, Juda, svoje praznike, ispunjaj zavjete
svoje, jer zlikovac neæe više prolaziti po tebi; sasvijem se zatro.

2 Izađe zatiraè na te, èuvaj grad, pazi na put, utvrdi bedra,
ukrijepi se dobro. **2** Jer Gospod povrati slavu Jakovljevu kao

slavu Izrailjevu, jer ih pustošnici opustošiše i loze im potrše. **3**
Štit je junaka njegovijeh crven, vojnici su u skerletu; kola æe
mu biti kao zapaljeni luèevi na dan kad se uvrsta, i jele æe se
ljuljati strašno. **4** Kola æe praskati po ulicama i udarati jedna
o druga po putovima, biæe kao luèevi, i trèaæe kao munje.
5 Pominjaæe junake svoje, a oni æe padati iduæi, pohitjeæe
k zidovima njegovijem, i zaklon æe biti gotov. **6** Vrata æe se
rijekama otvoriti, i dvor æe se razvaliti. **7** I koja stoji, zarobiæe se
i odvešæe se, djevojke njezine pratiæe je uzdišuæi kao golubice,
bijuæi se u prsi. **8** Ninevija bijaše kao jezero vodeno otkako je;
ali bježe. Stanite, stanite. Ali se niko ne obzire. **9** Grabite srebro,
grabite zlato; blagu nema kraja, mnoštvo je svakojakih dragih
zaklada. **10** Isprazni se, i ogolje, i opustje; i srce se rastopi,
koljena udaraju jedno o drugo, i bol je u svijem bedrima, i lica su
svjema pocrnjela. **11** Gdje je loža lavovima i pasište laviæima,
kuda iðaše lav i lavica i laviæ, i nikoga ne bješe da plaši? **12** Lav
lovljaše svojim laviæima dosta, i davljaše lavicama svojim, i
punjaše peæine svoje lova i lože svoje grabeža. **13** Evo me na
te, govori Gospod nad vojskama, i popaliæu kola tvoja u dim, i
maè æe proždrijeti laviæe tvoje, i istrijebiæu sa zemlje grabež
tvoj, i neæe se èuti glas poslanika tvojih.

3 Teško gradu krvnièkom, vas je pun laži i otimanja, grabež
ne izbiva iz njega. **2** Pucaju bièevi, i toèkovi prašte, i konji
topoæu, i kola skaèu, **3** Konjanici poskakuju, i maèevi se sjaju, i
koplja sijevaju, i mnoštvo je pobijenijeh i sila mrtvijeh tjelesa,
nema broja mrtvacima; i pada se preko mrtvaca, **4** Za mnoštvo
kurvarstva ljupke kurve, vješte bajaèice, koja prodaje narode
svojim kurvanjem i plemena vraèanjem svojim. **5** Evo me na
te, govori Gospod nad vojskama, i uzgrnuæu ti skute tvoje na

lice, i pokazaæu narodima golotinju tvoju i carstvima sramotu
tvoju. **6** I baciæu na tebe gadove i naružiæu te, i naèiniæu od
tebe ugled. **7** I ko te god vidi, bježaæe od tebe, i govoriæe:
opustje Ninevija; ko æe je žaliti? gdje æu tražiti one koji bi te
tješili? **8** Jesi li bolja od No-Amona, koji ležaše među rijekama,
optoèen vodom, kojemu prednja kula bješe more i zidovi mu
bjehu more? **9** Jaèina mu bješe Huska zemlja i Misir i narodi
bez broja; Futeji i Liveji bjehu ti pomoænici. **10** I on bi preseljen,
otide u ropstvo, i djeca njegova biše razmrskana po uglovima
svijeh ulica; i za glavare njegove bacaše ždrijeb, i svi vlastelji
njegovi biše okovani u puta. **11** I ti æeš se opiti i kriæeš se,
i ti æeš tražiti zaklon od neprijatelja. **12** Svi æe gradovi tvoji
biti kao smokve s ranijem rodom; kad se tresnu, padaju u usta
onome ko hoæe da jede. **13** Eto, narod su ti žene usred tebe;
neprijateljima æe tvojim biti širom otvorena vrata od zemlje tvoje,
oganj æe proždrijeti prijevornice tvoje. **14** Nahvataj sebi vode za
opsadu, utvrdi ograde svoje; uði u kao i ugazi blato, opravi peæ
za opeke. **15** Ondje æe te proždrijeti oganj, maè æe te isjeæi,
izješæe te kao hrušt; neka vas je mnogo kao hrušteva, neka vas
je mnogo kao skakavaca. **16** Imaš trgovaca više nego što je
zvijezda na nebu; hruštevi padoše, pa odletješe. **17** Glavari su
tvoji kao skakavci i vojvode tvoje kao veliki skakavci, koji padaju
po plotovima kad je studeno, a kad sunce grane, odlijeæu, i
mjesto im se ne poznaje gdje bjehu. **18** Zadrijemaše tvoji pastiri,
care Asirski, polijegaše junaci tvoji, narod se tvoj raspršа po
gorama, i nema nikoga da ih zbere. **19** Nema lijeka polomu
tvom, ljuta je rana tvoja; ko god èuje glas o tebi, pljeskaæe
rukama nad tobom, jer koga nije stizala zloæa tvoja jednako?

Avakum

1 Breme koje vidje prorok Avakum. **2** Dokle æu, Gospode, vapiti
a ti neæeš da èuješ? dokle æu ti vikati: nasilje! a ti neæeš da
izbaviš? **3** Zašto puštaš da vidim bezakonje, i da gledam muku
i grabež i nasilje pred sobom, i kako podižu svaðu i raspru?
4 Zato se ostavlja zakon, i sud ne izlazi nigda, jer bezbožnik
optjeèe pravednika, zato sud izlazi izopaèen. **5** Pogledajte po
narodima i vidite, i èudite se i divite se, jer æu uèiniti djelo u
vaše dane kojega neæete vjerovati kad se stane pripovijedati. **6**
Jer, evo, ja æu podignuti Haldejce, narod ljut i nagao, koji æe iæi
po zemlji širom da osvoji naselja koja nijesu njegova. **7** Žestok
je i strašan, sud njegov i vlast njegova od njega izlazi. **8** Konji
æe mu biti brži od risova i ljuæi od vukova uveèe, veliko æe
mnoštvo biti konjika njegovijeh, i iduæi izdaleka konjici njegovi
doletjeæe kao orao kad hiti na lov. **9** Svi æe doæi na grabež, s
lica æe biti kao istoèni vjetar, pokupiæe roblje kao pijesak. **10** I
carevima æe se rugati i knezovi æe im biti potsmijeh, smijaæe
se svakom gradu, nasuæe zemlje, i uzeæe ga. **11** Tada æe mu
se promijeniti duh, proæi æe i skriviæe; ta æe mu (sila) njegova
biti od boga njegova. **12** Nijesi li ti od vijeka, Gospode Bože moj,
sveèe moj? neæemo umrijeti; ti si ga, Gospode, odredio za sud;
i utvrdio si ga, stijeno, za karanje. **13** Èiste su oèi tvoje da ne
možeš gledati zla, i bezakonja ne možeš gledati; zašto gledaš
bezakonike? muèiš, kad bezbožnik proždire pravijega od sebe?
14 I hoæeš li ostaviti ljude kao ribe morske, kao bubine, koje
nemaju gospodara? **15** Izvlaèi ih sve udicom, hvata ih u mrežu
svoju, i zgræe ih preðom svojom, zato se veseli i raduje. **16**
Zato prinosi žrtvu svojoj mreži, i kadi svojoj preði; jer je tijem

dio njegov pretio i hrana mu izabrana. **17** Hoæe li zato izvlaèiti
mrežu svoju i jednako ubijati narode nemilice?

2 Na straži svojoj stadoh, i stajah na kuli, i motrah da vidim
šta æe mi reæi i šta bih odgovorio onome koji me koraše. **2** I
odgovori mi Gospod i reèe: piši utvaru, i da bude razgovijetno na
ploèama da se lako èita. **3** Jer æe još biti utvara do određenoga
vremena, i govoriæe šta æe biti do pošljetka i neæe slagati; ako
oklijeva, èekaj je, jer æe zacijelo doæi, i neæe odocniti. **4** Gle,
ko se ponosi, njegova duša nije prava u njemu; a pravednik æe
od vjere svoje živ biti. **5** A kako vino vara, taki je èovjek ohol,
niti ostaje u stanu; jer raširuje duh svoj kao grob, i kao smrt
je, koja se ne može nasititi i zbira k sebi sve narode i skuplja
k sebi sva plemena. **(Sheol h7585)** **6** Neæe li ga svi oni uzeti
u prièu i u zagonetke, i reæi: teško onom koji umnožava što
nije njegovo! dokle æe? i koji trpa na se gusto blato. **7** Neæe li
najedanput ustati oni koji æe te gristi? i neæe li se probuditi oni
koji æe te rastrzati, i kojima æeš biti grabež? **8** Što si ti oplijenio
mnoge narode, tebe æe oplijeniti sav ostatak od naroda, za krv
ljudsku i za nasilje uèinjeno zemlji, gradu i svjema koji žive u
njemu. **9** Teško onome koji se lakomi na gadan dobitak kuæi
svojoj, da postavi gnijezdo svoje na visokom mjestu i saèuva se
oda zla. **10** Smislio si sramotu kuæi svojoj da zatreš mnoge
narode, i ogriješio si se o svoju dušu. **11** Jer æe kamen iz zida
vikati, i èvor iz drveta svjedoèiæe. **12** Teško onome koji gradi
grad krvlju i osniva grad nepravdom! **13** Gle, nije li od Gospoda
nad vojskama da ljudi rade za oganj i narodi se trude ni za
što? **14** Jer æe se zemlja napuniti poznanja slave Gospodnje
kao što je more puno vode. **15** Teško onome koji poji bližnjega
svojega, dodaje mijeh svoj da bi ga opojio i gledao mu golotinju.

16 Nasitiæeš se sramote mjesto slave, pij i ti, i otkrij golotinju
svoju; doæi æe k tebi èaša u desnici Gospodnjoj, i bljuvotina
æe sramna biti na slavi tvojoj. 17 Jer nasilje uèinjeno Livanu
pokriæe te i pustoš među zvijerjem koja ga je plašila, za krv
ljudsku i nasilje uèinjeno zemlji, gradu i svjema koji žive u njemu.
18 Šta pomaže rezan lik što ga izreza umjetnik njegov? šta liven
lik i uèitelj laži, te se umjetnik uzda u djelo svoje gradeæi nijeme
idole? 19 Teško onome koji govori drvetu: preni se! i nijemu
kamenu: probudi se! Hoæe li on uèiti? Eto, obložen je zlatom i
srebrom, a nema duha u njemu. 20 A Gospod je u svetoj crkvi
svojoj; muèi pred njim, sva zemljo!

3 Molitva proroka Avakuma; za pjevanje. 2 Gospode, èuh rijeè
tvoju, i uplaših se; Gospode, djelo svoje usred godina saèuvaj
u životu, usred godina objavi ga, u gnjevu sjeti se milosti. 3
Bog dođe od Temana i svetac s gore Farana; slava njegova
pokri nebesa i zemlja se napuni hvale njegove. 4 Svjetlost
mu bijaše kao sunce, zraci izlažahu mu iz ruku, i ondje bješe
sakrivena (sila) njegova. 5 Pred njim iđaše pomor, i živo ugljevlje
iđaše ispod nogu njegovijeh. 6 Stade, i izmjeri zemlju, pogleda
i razmetnu narode, raspadoše se vjeène gore, slegoše se
humovi vjeèni; putovi su mu vjeèni. 7 Vidjeh šatore Etiopske
u muci, ustreptaše zavjesi zemlji Madijanskoj. 8 Eda li se na
rijeke razgnjevi Gospod? eda li se na rijeke raspali gnjev tvoj?
na more jarost tvoja, kad si pojezdio na konjma svojim i na
kolima svojim za spasenje? 9 Pomoli se luk tvoj kao što si se
zakleo plemenima; razdro si zemlju za rijeke. 10 Vidješe te
gore i uzdrktaše, povodanj navali; bezdana pusti glas svoj, uvis
podiže ruke svoje. 11 Sunce i mjesec stadoše u stanu svom,
idoše prema svjetlosti tvoje strijele, prema sijevanju sjajnoga

koplja tvojega. **12** Srdito si išao po zemlji, gnjevno si gazio
narode. **13** Izašao si na spasenje narodu svojemu, na spasenje
s pomazanikom svojim; razmrskao si glavu kuæi bezbožnièkoj
do vrata otkrivši temelj. **14** Njegovijem kopljima probio si glavu
selima njegovijem kad navaljivahu kao vihor da me razaspu,
radovahu se kao da æe proždrijeti siromaha u potaji. **15** Išao si
po moru na konjma svojim, po gomili mnoge vode. **16** Èuh, i
utroba se moja uskoleba, usne mi uzdrktaše na glas, u kosti mi
uðe truhlež, i ustresoh se na mjestu svom; kako æu poèivati u
dan nevolje, kad doðe na narod koji æe ga opustošiti. **17** Jer
smokva neæe cvasti, niti æe biti roda na lozi vinovoj; rod æe
maslinov prevariti, i njive neæe dati hrane, ovaca æe nestati iz
tora, i goveda neæe biti u oboru. **18** Ali æu se ja radovati u
Gospodu, veseliæu se u Bogu spasenja svojega. **19** Gospod je
Gospod (sila) moja, i daæe mi noge kao u košute, i vodiæe me
po visinama mojim. Naèelniku pjevaèkom uz žice moje.

Sofonija

1 Rijeè Gospodnja koja doðe Sofoniji sinu Husija sina Godolije
sina Amarije sina Jezekijina, za vremena Josije sina Amonova,
cara Judina. **2** Sve æu uzeti sa zemlje, govori Gospod; **3** Uzeæu
ljude i stoku, uzeæu ptice nebeske i ribe morske i sablazni s
bezbožnicima, i istrijebiæu ljude sa zemlje, govori Gospod. **4**
Jer æu mahnuti rukom svojom na Judu i na sve stanovnike
Jerusalimske, i istrijebiæu iz mjesta ovoga ostatak Valov i ime
sveštenika idolskih s drugim sveštenicima, **5** I one koji se
klanjaju na krovovima vojsci nebeskoj i koji se klanjaju i kunu se
Gospodom i koji se kunu Melhomom. **6** I one koji se odvraæaju
od Gospoda i koji ne traže Gospoda niti pitaju za nj. **7** Muèi
pred Gospodom Gospodom, jer je blizu dan Gospodnji, jer je
Gospod prigotovio žrtvu i pozvao svoje zvanice. **8** I u dan žrtve
Gospodnje pohodiæu knezove i carske sinove i sve koji nose
tuðinsko odijelo. **9** I pohodiæu u taj dan sve koji skaèu preko
praga, koji pune kuæu gospodara svojih grabežem i prijevarom.
10 I u taj æe dan, veli Gospod, biti vika od ribljih vrata, i jauk
s druge strane, i polom velik s humova. **11** Ridajte koji živite
u Maktesu, jer izgibe sav narod trgovaèki, istrijebiše se svi
koji nose srebro. **12** I u to æu vrijeme razgledati Jerusalim sa
žišcima, i pohodiæu ljude koji leže na svojoj droždini, koji govore
u srcu svom: Gospod ne èini ni dobro ni zlo. **13** I blago æe se
njihovo razgrabiti i kuæe njihove opustošiti; grade kuæe, ali
neæe sjedjeti u njima; i sade vinograde, ali neæe piti vina iz njih.
14 Blizu je veliki dan Gospodnji, blizu je i ide vrlo brzo; glas æe
biti dana Gospodnjega, gorko æe tada vikati junak. **15** Taj je dan
dan, kada æe biti gnjev, dan, kada æe biti tuga i muka, dan, kada
æe biti pustošenje i zatiranje, dan, kada æe biti mrak i tama,

dan, kada æe biti oblak i magla, **16** Dan, kada æe biti trubljenje i
pokliè na tvrde gradove i na visoke uglove. **17** I pritijesniæu
ljude, te æe iæi kao slijepi, jer zgriješiše Gospodu; i krv æe se
njihova prosuti kao prah i tjelesa njihova kao gnoj. **18** Ni srebro
njihovo ni zlato njihovo neæe ih moæi izbaviti u dan gnjeva
Gospodnjega; i svu æe zemlju proždrijeti oganj revnosti njegove;
jer æe brzo uèiniti kraj svjema stanovnicima zemaljskim.

2 Saberite se, saberite se, narode nemili, **2** Dok nije izašao
sud, i dan prošao kao pljeva, dok nije došao na vas ljuti gnjev
Gospodnji, dok nije došao na vas dan gnjeva Gospodnjega.
3 Tražite Gospoda svi koji ste krotki u zemlji, koji èinite što je
naredio; tražite pravdu, tražite krotost, eda biste se sakrili na
dan gnjeva Gospodnjega. **4** Jer æe se Gaza ostaviti i Askalon
æe opustjeti; Azot æe se odagnati u podne i Akaron æe se
iskorijeniti. **5** Teško onima koji žive po bregovima morskim,
narodu Heretejskom: rijeè je Gospodnja na vas, Hanane, zemljo
Filistejska, ja æu te zatrti da ne bude stanovnika u tebi. **6** I
bregovi æe morski biti stanovi i jame pastirske i torovi za stada.
7 I taj æe kraj biti ostatku doma Judina; ondje æe pasti; u
domovima æe Askalonskim lijegati uveèe; jer æe ih pohoditi
Gospod Bog njihov i povratiti roblje njihovo. **8** Èuo sam rug
Moavov i ukore sinova Amonovijeh kojima ružiše moj narod, i
raširiše se preko međa njihovijeh. **9** Zato, tako ja bio živ, govori
Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev, Moav æe biti kao Sodom i
sinovi Amonovi kao Gomor, mjesto koprivama, i slanica i vjeèna
pustoš: ostatak naroda mojega oplijeniæe ih, i koji ostanu od
naroda mojega naslijediæe ih. **10** To æe im biti za ponositost
njihovu; jer ružiše narod Gospoda nad vojskama i podizaše se
na nj. **11** Strašan æe im biti Gospod, jer æe istrijebiti sve bogove

zemaljske, i njemu æe se klanjati svaki iz svojega mjesta, sva
ostrva narodna. **12** I vi, Etiopljani, biæete pobijeni maèem mojim.
13 I dignuæe ruku svoju na sjever, i zatræe Asirsku, i Nineviju
æe opustiti da bude suha kao pustinja. **14** I u njoj æe ležati
stada, svakojako zvijerje između naroda, i gem i æuk noæivaæe
na dovratnicima njezinijem; glasom æe pjevati na prozorima;
pustoš æe biti na pragovima, jer æe se poskidati kedrovina. **15**
Taki æe biti veseli grad, koji sjedi bez brige, koji govori u srcu
svom: ja sam, i osim mene nema drugoga. Kako opustje! posta
loža zvijerju! Ko god prođe mimo nj zviždaæe i mahati rukom.

3 Teško gradu odmetnièkom i oskvrnjenom, nasilnièkom! **2** Ne
sluša glasa, ne prima nauka, ne uzda se u Gospoda, ne pristupa
k Bogu svojemu. **3** Knezovi su mu u njemu lavovi koji rièu; sudije
su mu vuci veèernji, koji ne gloðu kosti do jutra. **4** Proroci su
mu hvališe, varalice; sveštenici njegovi skvrne svetinju, izvræu
zakon. **5** Gospod je pravedan usred njega, ne èini nepravde,
svako jutro iznosi sud svoj na vidjelo, ne izostaje, ali bezbožnik
ne zna za stid. **6** Istrijebih narode, kule im se razoriše, ulice im
opustih, te niko ne prolazi; gradovi im se raskopaše, da nema
nikoga, nema stanovnika. **7** Rekoh: pobojaæeš me se, primiæeš
nauk; neæe mu se zatrti stan nièim su èim bih ga pohodio; ali
oni uraniše te pokvariše sva djela svoja. **8** Zato èekajte me,
govori Gospod, do dana kad æu se podignuti na plijen; jer je
sud moj da saberem narode i pokupim carstva, da izlijem na
njih gnjev svoj, svu žestinu jarosti svoje, jer æe oganj revnosti
moje proždrijeti svu zemlju. **9** Jer æu tada promijeniti narodima
usne, te æe biti èiste, da bi svi prizivali ime Gospodnje i služili
mu složnijem ramenima. **10** Ispreko rijeka Huskih koji se meni
mole, rasijani moji, donijeæe mi dare. **11** Tada se neæeš više

stidjeti nijednoga svojih djela, kojima si mi zgriješio; jer æu onda
uzeti iz tebe one koji se hvale slavom tvojom, i neæeš se više
velièati na svetoj gori mojoj. **12** I ostaviæu u tebi narod nevoljan i
siromašan, i oni æe se uzdati u ime Gospodnje. **13** Ostatak
Izrailjev neæe èiniti bezakonja niti æe govoriti laži, niti æe se
naæi u ustima njihovijem jezik prijevaran; nego æe pasti i ležati i
neæe biti nikoga da ih plaši. **14** Pjevaj, kæeri Sionska; klikuj,
Izrailju; raduj se i veseli se iz svega srca, kæeri Jerusalimska!
15 Ukloni Gospod sudove tvoje, odvrati neprijatelje tvoje; car
Izrailjev Gospod usred tebe je, neæeš se više bojati zla. **16** U
onaj dan reæi æe se gradu Jerusalimu: ne boj se; Sionu: nemoj
da ti klonu ruke. **17** Gospod Bog tvoj, koji je usred tebe, silni,
spašæe te; radovaæe ti se veoma, umiriæe se u ljubavi svojoj,
veseliæe se tebe radi pjevajuæi. **18** Koji tuže za praznicima,
sabraæu ih, koji su iz tebe, radi teške sramote koja je na tebi. **19**
Gle, uništiæu u ono vrijeme sve koji te muèe, i izbaviæu hrome i
sabrati odagnane, i dobaviæu im hvalu i slavu po svoj zemlji,
gdje su bili pod sramotom. **20** U ono vrijeme dovešæu vas, u
ono vrijeme sabraæu vas; jer æu vam dobaviti slavu i hvalu po
svijem narodima na zemlji, kad povratim roblje vaše pred vašim
oèima, govori Gospod.

Agej

1 Druge godine cara Darija šestoga mjeseca prvoga dana dođe
rijeè Gospodnja preko Ageja proroka Zorovavelju sinu Salatilovu,
upravitelju Judejskom, i Isusu sinu Josedekovu, poglavaru
svešteniècom, govoreæi: **2** Ovako veli Gospod nad vojskama
govoreæi: taj narod govori: još nije došlo vrijeme, vrijeme da se
sazida dom Gospodnji. **3** Zato dođe rijeè Gospodnja preko Ageja
proroka govoreæi: **4** Je li vama vrijeme da sjedite u kuæama
svojim obloženijem daskama, a ovaj je dom pust? **5** Zato sada
ovako veli Gospod nad vojskama: uzmite na um putove svoje. **6**
Sijete mnogo, a uvozite malo; jedete, a ne bivate siti; pijete, a
ne napijate se; odijevate se, a nijedan ne može da se zgrije; i
koji zaslužuje novce, meæe ih u prodrt tobolac. **7** Ovako veli
Gospod nad vojskama: uzmite na um putove svoje. **8** Idite na
goru, i donesite drva, te zidajte dom; i biæe mi milo, i proslaviæu
se, veli Gospod. **9** Izgledate mnogo, a eto malo; i što unesete u
kuæu, ja razduham; zašto? veli Gospod nad vojskama; zato što
je dom moj pust, a vi svaki trèite za svoj dom. **10** Zato se zatvori
nebo nad vama da nema rose, i zemlja se zatvori da nema roda
njezina. **11** I dozvah sušu na zemlju, i na gore, i na žito i na
vino i na ulje i na sve što zemlja rađa, i na ljude i na stoku i
na svaki rad ruèni. **12** I posluša Zorovavelj sin Salatilov i Isus
sin Josedekov, poglavar svešteniècki, i sav ostatak narodni glas
Gospoda Boga svojega i rijeèi proroka Ageja, kako ga posla
Gospod Bog njihov, i poboja se narod Gospoda. **13** I govori
Agej, poslanik Gospodnji, narodu kao što ga posla Gospod, i
reèe: ja sam s vama, govori Gospod. **14** I Gospod podiže duh
Zorovavelju sinu Salatilovu, upravitelju Judejskom, i duh Isusu
sinu Josedekovu, poglavaru svešteniècom, i duh svemu ostatku

narodnom, te doðoše i radiše u domu Gospoda nad vojskama,
Boga svojega, **15** Dvadeset èetvrtoga dana šestoga mjeseca,
druge godine cara Darija.

2 Sedmoga mjeseca dvadeset prvoga dana doðe rijeè Gospodnja
preko Ageja proroka govoreæi: **2** Kaži sada Zorovavelju sinu
Salatilovu, upravitelju Judejskom, i Isusu sinu Josedekovu,
poglavaru svešteniècom, i ostatku narodnom govoreæi: **3** Ko je
među vama ostao koji je vidio ovaj dom u prvoj slavi njegovoj?
a kakav vi sada vidite? nije li prema onom kao ništa u vašim
oèima? **4** Nego sada budi hrabar, Zorovavelju, govori Gospod,
i budi hrabar Isuse sine Josedekov, poglavaru svešteniècki, i
budi hrabar sav narode zemaljski, govori Gospod, i radite; jer
sam ja s vama, govori Gospod nad vojskama. **5** Po rijeèi kojom
sam uèinio zavjet s vama kad izidoste iz Misira, duh æe moj
stajati među vama, ne bojte se. **6** Jer ovako veli Gospod nad
vojskama: još jednom, domalo, i ja æu potresti nebesa i zemlju i
more i suhu zemlju; **7** I potrešæu sve narode, i doæi æe izabrani
iz svijeh naroda, i napuniæu ovaj dom slave, veli Gospod nad
vojskama. **8** Moje je srebro i moje je zlato, govori Gospod nad
vojskama. **9** Slava æe ovoga doma pošljednjega biti veæa
nego onoga prvoga, veli Gospod nad vojskama; i postaviæu mir
na ovom mjestu, govori Gospod nad vojskama. **10** Dvadeset
èetvrtoga dana devetoga mjeseca druge godine Darijeve doðe
rijeè Gospodnja preko Ageja proroka govoreæi: **11** Ovako veli
Gospod nad vojskama: upitaj sveštenike za zakon, i reci: **12** Gle,
ako bi ko nosio sveto meso u skutu od haljine svoje, ili bi se
skutom svojim dotakao hljeba ili variva ili vina ili ulja ili kakoga
god jela, bi li se osvetio? A sveštenici odgovoriše i rekoše: ne.
13 Potom reèe Agej: ako bi se ko neèist od mrtvaca dotakao

èega toga, hoæe li biti neèisto? A sveštenici odgovoriše i rekoše:
biæe neèisto. **14** Tada Agej odgovori i reèe: taki je taj narod i taki
su ti ljudi preda mnom, govori Gospod, i tako je sve djelo ruku
njihovijeh, i što god prinose tamo, neèisto je. **15** A sada uzmite
na um, od ovoga dana nazad, prije nego se položi kamen na
kamen u crkvi Gospodnjoj, **16** Prije toga kad ko dođe ka gomili
od dvadeset mjera, bješe deset; kad dođe ka kaci da dobije
pedeset vjedara iz kace, bješe dvadeset; **17** Bih vas sušom i
medljikom i gradom, svako djelo ruku vaših; ali se vi ne obratiste
k meni, govori Gospod. **18** Uzmite na um, od toga dana nazad,
od dana dvadeset èetvrtoga mjeseca devetoga, od dana kad se
osnova crkva Gospodnja, uzmite na um. **19** Ima li jošte sjemena
u žitnici? ni vinova loza ni smokva ni šipak ni maslina još ne rodi;
od ovoga æu dana blagosloviti. **20** Potom dođe rijeè Gospodnja
drugi put Ageju dvadeset èetvrtoga dana mjeseca govoreæi: **21**
Kaži Zorovavelju upravitelju Judejskom, i reci: ja æu potresti
nebo i zemlju; **22** I prevaliæu prijesto carstvima, i satræu silu
carstvima narodnijem, prevaliæu kola i one koji sjede na njima, i
popadaæe konji i konjici, svaki od maèa brata svojega. **23** U to
vrijeme, govori Gospod nad vojskama, uzeæu tebe, Zorovavelju,
sine Salatilov, slugo moj, govori Gospod, i postaviæu te kao
peèat; jer sam te izabrao, govori Gospod nad vojskama.

Zaharija

1 Osmoga mjeseca druge godine Darijeve, dođe rijeè Gospodnja
proroku Zahariji sinu Varahije sina Idova govoreæi: **2** Gospod se
vrlo razgnjevi na oce vaše. **3** Zato im reci: ovako veli Gospod
nad vojskama: vratite se k meni, govori Gospod nad vojskama, i
ja æu se vratiti k vama, veli Gospod nad vojskama. **4** Ne budite
kao oci vaši, kojima vikahu pređašnji proroci govoreæi: ovako
veli Gospod nad vojskama: vratite se sa zlijeh putova svojih i od
zlijeh djela svojih; ali ne poslušaše niti paziše na me, govori
Gospod. **5** Oci vaši gdje su? i ti proroci žive li dovijeka? **6**
Ali rijeèi moje i uredbe moje koje zapovijedah slugama svojim
prorocima ne stigoše li oce vaše? te se oni obratiše i rekoše:
kako Gospod nad vojskama bješe namislio uèiniti nam prema
putovima našim i po djelima našim, tako nam uèini. **7** Dvadeset
èetvrtoga dana jedanaestoga mjeseca, a to je mjesec Savat,
druge godine Darijeve, dođe rijeè Gospodnja proroku Zahariji
sinu Varahije sina Idova govoreæi: **8** Vidjeh noæu, a to èovjek
jahaše na konju riđu, i stajaše među mirtama koje bijahu u dolu,
a za njim bijahu konji riđi, šareni i bijeli. **9** I rekoh: što je ovo,
gospodaru moj? A anđeo koji govoraše sa mnom reèe mi: ja
æu ti pokazati što je ovo. **10** Tada èovjek koji stajaše među
mirtama progovori i reèe: ovo su koje posla Gospod da oblaze
zemlju. **11** I oni progovoriše anđelu Gospodnjemu koji stajaše
među mirtama, i rekoše: mi obidosmo zemlju, i gle, sva zemlja
poèiva i mirna je. **12** Tada anđeo Gospodnji odgovori i reèe:
Gospode nad vojskama, kad æeš se veæ smilovati Jerusalimu
i gradovima Judinijem, na koje se gnjeviš veæ sedamdeset
godina? **13** A Gospod odgovori anđelu koji govoraše sa mnom,
dobrijem rijeèima, milijem rijeèima. **14** I reèe mi anđeo koji

govoraše sa mnom: vièi i reci: ovako veli Gospod nad vojskama:
revnujem za Jerusalim i za Sion veoma. **15** I gnjevim se silno
na narode bezbrižne, jer se malo razgnjevih a oni pomogoše
na zlo. **16** Zato ovako veli Gospod: obratih se k Jerusalimu
milošæu, dom æe se moj opet sazidati u njemu, govori Gospod
nad vojskama, i uže æe se zategnuti preko Jerusalima. **17** Još
vièi i reci: ovako veli Gospod nad vojskama: opet æe gradovi
moji obilovati dobrom, i Gospod æe opet utješiti Sion i opet æe
izabrati Jerusalim. **18** Tada podigoh oèi svoje i vidjeh, i gle,
èetiri roga. **19** I rekoh anðelu koji govoraše sa mnom: što je
to? A on mi reèe: to su rogovi koji razmetnuše Judu, Izrailja
i Jerusalim. **20** Potom pokaza mi Gospod èetiri kovaèa. **21** I
rekoh: šta su ti došli da rade? A on odgovori i reèe: ono su
rogovi koji razmetnuše Judu da niko ne podiže glave; a ovi
doðoše da ih uplaše, da odbiju rogove narodima, koji podigoše
rog na zemlju Judinu da je razmetnu.

2 Opet podigoh oèi svoje i vidjeh, i gle, èovjek, i u ruci mu
uže mjeraèko. **2** I rekoh: kuda ideš? A on mi reèe: da izmjerim
Jerusalim da vidim kolika mu je širina i kolika mu je dužina. **3** I
gle, anðeo koji govoraše sa mnom izide, i drugi anðeo izide
mu na susret. **4** I reèe mu: trèi, govori onom mladiæu i reci:
Jerusalimljani æe se naseliti po selima radi mnoštva ljudi i stoke
što æe biti u njemu. **5** I ja æu mu, govori Gospod, biti zid ognjen
unaokolo i biæu za slavu usred njega. **6** Ej, ej, bježite iz zemlje
sjeverne, govori Gospod, jer vas razasuh u èetiri vjetra nebeska,
govori Gospod. **7** Ej Sione, koji sjediš kod kæeri Vavilonske,
izbavi se. **8** Jer ovako veli Gospod nad vojskama: za slavom
posla me k narodima, koji vas oplijeniše; jer ko tièe u vas, tièe u
zjenicu oka njegova. **9** Jer evo ja æu mahnuti rukom svojom na

njih, i biæe plijen slugama svojim, i poznaæete da me je poslao
Gospod nad vojskama. **10** Pjevaj i veseli se, kæeri Sionska, jer
evo ja idem i nastavaæu usred tebe, govori Gospod. **11** I mnogi
æe se narodi prilijepiti ka Gospodu u taj dan, i biæe mi narod, i
ja æu nastavati usred tebe, i poznaæeš da me je poslao k tebi
Gospod nad vojskama. **12** I Gospod æe naslijediti Judu, svoj
dio, u zemlji svetoj, i opet æe izabrati Jerusalim. **13** Neka muèi
svako tijelo pred Gospodom, jer usta iz svetoga stana svojega.

3 Poslije mi pokaza Isusa poglavara svešteniècoga, koji stajaše
pred anðelom Gospodnjim, i Sotonu, koji mu stajaše s desne
strane da ga pre. **2** A Gospod reèe Sotoni: Gospod da te ukori,
Sotono, Gospod da te ukori, koji izabra Jerusalim. Nije li on
glavnja istrgnuta iz ognja? **3** A Isus bijaše obuèen u haljine
prljave, i stajaše pred anðelom. **4** A on progovori i reèe onima
koji stajahu pred njim: skinite s njega te prljave haljine. I reèe
mu: vidi, uzeh s tebe bezakonje tvoje, i obukoh ti nove haljine. **5**
I rekoh: neka mu metnu èistu kapu na glavu. I metnuše mu èistu
kapu na glavu, i obukoše mu haljine; a anðeo Gospodnji stajaše.
6 I anðeo Gospodnji zasvjedoèi Isusu govoreæi: **7** Ovako veli
Gospod nad vojskama: ako uzideš mojim putovima, i ako uzdržiš
što sam naredio da se drži, tada æeš ti suditi domu mojemu i
èuvaæeš trijemove moje, i daæu ti da hodiš među ovima što
stoje. **8** Èuj, Isuse poglavaru svešteniècki, ti i drugovi tvoji što
sjede pred tobom, jer su ti ljudi èudo; evo, ja æu dovesti slugu
svojega, klicu. **9** Jer gle, kamen koji metnuh pred Isusa, na tom
je jednom kamenu sedam oèiju; gle, ja æu ga otesati, govori
Gospod nad vojskama, i uzeæu bezakonje te zemlje u jedan
dan. **10** U taj dan, govori Gospod nad vojskama, zvaæete svaki
bližnjega svojega pod vinovu lozu i pod smokvu.

4 Potom vrati se anðeo koji mi govoraše, i probudi me kao
èovjeka koji se budi oda sna. **2** I reèe mi: šta vidiš? A ja rekoh:
vidim, eto svijeænjak sav od zlata, i gore na njemu èaša, i sedam
žižaka njegovijeh na njemu, i sedam lijevaka za sedam žižaka
što su gore na njemu, **3** I dvije masline uza nj, jedna s desne
strane èaši a jedna s lijeve. **4** I progovorih anðelu koji govoraše
sa mnom, i rekoh: što je to, gospodaru moj? **5** A anðeo koji
govoraše sa mnom odgovori i reèe mi: zar ne znaš što je to? I
rekoh: ne, gospodaru moj. **6** A on odgovori i reèe mi govoreæi:
to je rijeè Gospodnja Zorovavelju: ne silom ni krjepošæu nego
duhom mojim, veli Gospod nad vojskama. **7** Što si ti, goro velika,
pred Zorovaveljem? ravnica; i on æe iznijeti najviši kamen, s
usklicima: milost, milost njemu. **8** I doðe mi rijeè Gospodnja
govoreæi: **9** Ruke Zorovaveljeve osnovaše ovaj dom, ruke æe
njegove i dovršiti, i poznaæeš da me je Gospod nad vojskama
poslao k vama. **10** Jer ko je prezreo dan malijeh stvari? jer
æe se radovati kad vide kamen mjeraèki u ruci Zorovavelju
onijeh sedam oèiju Gospodnjih koje prelaze svu zemlju. **11** Tada
odgovarajuæi rekoh mu: što su one dvije masline s desne strane
svijeænjaku i s lijeve? **12** I opet progovorih i rekoh mu: što su
one dvije granèice maslinove, što su među dva lijevka zlatna,
koji toèe zlato? **13** I reèe mi govoreæi: zar ne znaš što je to? A
ja rekoh: ne, gospodaru moj. **14** Tada reèe: to su dvije masline
koje stoje kod Gospoda sve zemlje.

5 Potom opet podigoh oèi svoje i vidjeh, a to knjiga leæaše. **2** I
on mi reèe: šta vidiš? A ja rekoh: vidim knjigu gdje leti, dužina
joj dvadeset lakata a širina deset lakata. **3** Tada mi reèe: to
je prokletstvo koje izađe na svu zemlju, jer svaki koji krade
istrijebiæe se po njoj s jedne strane, i koji se god kune krivo

istrijebiæe se po njoj s druge strane. **4** Ja æu je pustiti, govori
Gospod nad vojskama, te æe doæi na kuæu lupežu i na kuæu
onome koji se kune mojim imenom krivo, i stajaæe mu usred
kuæe i satræe je, i drvlje joj i kamenje. **5** Potom izide anðeo
koji govoraše sa mnom, i reèe mi: podigni oèi svoje i vidi šta
je ovo što izlazi. **6** A ja rekoh: šta je? A on reèe: to je efa što
izlazi. I reèe: to im je oko po svoj zemlji. **7** I gle, podizaše se
talanat olova, i jedna žena sjeðaše usred efe. **8** I on reèe: to je
bezbožnost. I vrže je usred efe, i vrže onaj komad olova ozgo
na ždrijelo joj. **9** I podigoh oèi svoje i vidjeh, a to dvije žene
izlažahu, i vjetar im bijaše pod krilima, a krila im bijahu kao u
rode, i digoše efu među zemlju i nebo. **10** I rekoh anðelu koji
govoraše sa mnom: kuda one nose efu? **11** A on mi reèe: da joj
naèine kuæu u zemlji Senaru; i ondje æe se namjestiti i postaviti
na svoje podnožje.

6 Potom opet podigoh oèi svoje, i vidjeh, a to èetvora kola
izlažahu između dvije gore, a te gore bijahu od mjedi. **2** U prvijem
kolima bjehu konji riði, a u drugim kolima konji vrani, **3** A u
treæim kolima konji bijeli, a u èetvrtijem kolima konji šareni, jaki.
4 I progovoriv rekoh anðelu koji govoraše sa mnom: šta je to,
gospodaru moj? **5** A anðeo odgovori i reèe mi: to su èetiri vjetra
nebeska, koji izlaze ispred Gospoda sve zemlje, gdje stajaše. **6**
Konji vrani što su u jednijem, oni idu u sjevernu zemlju; a bijeli
idu za njima; a šareni idu u zemlju južnu. **7** I jaki izašavši šæahu
da idu i prolaze zemlju; i reèe: idite, prolazite zemlju. I stadoše
prolaziti zemlju. **8** Tada me zovnu, i reèe mi: vidi, koji otidoše u
zemlju sjevernu, umiriše duh moj u zemlji sjevernoj. **9** Potom mi
doðe rijeè Gospodnja govoreæi: **10** Uzmi od roblja, od Heldaja i
od Tovije i od Jedaje, koji doðoše iz Vavilonske, pa doði istoga

dana i uði u dom Josije sina Sofonijina. **11** Uzmi srebra i zlata, i
naèini vijence, i metni na glavu Isusu sinu Josedekovu, poglavaru
sveštenièkom, **12** I reci mu govoreæi: ovako veli Gospod nad
vojskama: evo èovjeka, kojemu je ime klica, koja æe klijati s
mjesta svoga i sagradiæe crkvu Gospodnju. **13** Jer æe on
sagraditi crkvu Gospodnju, i nosiæe slavu, i sjedjeæe i vladati na
svom prijestolu, i biæe sveštenik na prijestolu svom, i svjet mirni
biæe među objema. **14** I vijenci neka budu Elemu i Toviji i Jedaji
i Henu sinu Sofonijinu za spomen u crkvi Gospodnjoj. **15** I koji
su daleko, doæi æe i gradiæe crkvu Gospodnju, i poznaæete da
me je Gospod nad vojskama poslao k vama. I to æe biti ako
uzaslušate glas Gospoda Boga svojega.

7 Potom èetvrte godine cara Darija dođe rijeè Gospodnja
Zahariji èetvrtoga dana devetoga mjeseca, Hasleva, **2** Kad
poslaše u dom Božji Sarasara i Regemeleha i ljude svoje da
mole Gospoda, **3** I da govore sveštenicima, koji bijahu u domu
Gospoda nad vojskama, i prorocima, i reku: hoæemo li plakati
petoga mjeseca odvajajuæi se, kako èinismo veæ toliko godina?
4 I dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **5** Kaži svemu narodu
zemaljskom i sveštenicima, i reci: kad postiste i tužiste petoga i
sedmoga mjeseca za sedamdeset godina, eda li meni postiste?
6 A kad jedete i pijete, ne jedete li i ne pijete li sami? **7** Nijesu
li to rijeèi koje je Gospod proglasio preko pređašnjih proroka,
kad Jerusalim bijaše naseljen i miran i gradovi njegovi oko
njega, i kad bijaše naseljen južni kraj i ravnica? **8** Dođe rijeè
Gospodnja Zahariji govoreæi: **9** Ovako govori Gospod nad
vojskama: sudite pravo i budite milostivi i žalostivi jedan drugom.
10 I ne èinite krivo udovici ni siroti, inostrancu ni siromahu, i ne
mislite zlo jedan drugom u srcu svom. **11** Ali ne htješe slušati, i

uzmakoše ramenom natrag, i zatiskoše uši svoje da ne èuju. **12** I
srcem svojim otvrdnuše kao dijamanat da ne èuju zakona i rijeèi
koje sla Gospod nad vojskama duhom svojim preko proroka
preðašnjih; zato doðe velik gnjev od Gospoda nad vojskama.
13 Zato kao što on vika a oni ne slušaše, tako i oni vikaše
a ja ih ne slušah, govori Gospod nad vojskama. **14** Nego ih
razmetnuh vihorom po svijem narodima, kojih ne poznavaše, i
zemlja opustje iza njih da niko u nju ne dohoðaše niti se iz nje
vraæaše, i obratiše milu zemlju u pustoš.

8 Opet doðe rijeè Gospoda nad vojskama govoreæi: **2** Ovako
veli Gospod nad vojskama: revnujem za Sion velikom revnošæu,
i velikim gnjevom revnujem za nj. **3** Ovako veli Gospod: vratih
se u Sion i naselih se usred Jerusalima, i Jerusalim æe se zvati
grad istiniti, i gora Gospoda nad vojskama sveta gora. **4** Ovako
veli Gospod nad vojskama: opet æe sjedjeti starci i starice
po ulicama Jerusalimskim, svatko sa štakom u ruci od velike
starosti. **5** I ulice æe gradske biti pune djetiæa i djevojaka, koje
æe se igrati po ulicama. **6** Ovako veli Gospod nad vojskama:
ako je èudno u oèima ostatku toga naroda u ovo vrijeme, eda li
æe biti èudno i u mojim oèima? govori Gospod nad vojskama.
7 Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, ja æu izbaviti svoj
narod iz zemlje istoène i iz zemlje zapadne. **8** I dovešæu ih, i oni
æe nastavati usred Jerusalima, i biæe mi narod i ja æu im biti
Bog, istinom i pravdom. **9** Ovako veli Gospod nad vojskama:
neka vam se ukrijepe ruke koji slušate u ovo vrijeme ove rijeèi
iz usta proroèkih od dana kad se osnova dom Gospoda nad
vojskama da se sazida crkva. **10** Jer prije tijeh dana ne bješe
plate ni za èovjeka ni za živinèe, niti bješe mira od neprijatelja ni
onome koji odlažaše ni onome koji dolažaše, i pustih sve ljude

jednoga na drugoga. **11** A sada neæu biti kao prije ostatku toga
naroda, govori Gospod nad vojskama. **12** Nego æe usjev biti
miran, vinova æe loza nositi plod svoj, i zemlja æe raðati rod
svoj, i nebo æe davati rosu svoju; i sve æu to dati u našljedstvo
ostatku toga naroda. **13** I kao što bijaste uklin među narodima,
dome Judin i dome Izrailjev, tako æu vas izbaviti te æete biti
blagoslov; ne bojte se, neka vam se okrijepe ruke. **14** Jer ovako
veli Gospod nad vojskama: kao što vam namislih zlo uèiniti,
kad me razgnjeviše oci vaši, veli Gospod nad vojskama, i ne
raskajah se, **15** Tako opet u ove dane namislih da dobro èinim
Jerusalimu i domu Judinu; ne bojte se. **16** Ovo je što treba da
èinite: govorite istinu jedan drugom, sudite pravo i mirno na
vratima svojim; **17** I ne mislite jedan drugome zlo u srcu svom, i
ne ljubite krive zakletve, jer na sve to mrzim, govori Gospod.
18 Potom dođe mi rijeè Gospoda nad vojskama govoreæi: **19**
Ovako veli Gospod nad vojskama: post èetvrtoga mjeseca, i
post petoga i post sedmoga i post desetoga obratiæe se domu
Judinu u radost i veselje i u praznike vesele; ali ljubite istinu
i mir. **20** Ovako veli Gospod nad vojskama: još æe dolaziti
narodi i stanovnici mnogih gradova; **21** Dolaziæe stanovnici
jednoga u drugi govoreæi: hajdemo da se molimo Gospodu i da
tražimo Gospoda nad vojskama; idem i ja. **22** Tako æe doæi
mnogi narodi i silni narodi da traže Gospoda nad vojskama u
Jerusalimu i da se mole Gospodu. **23** Ovako veli Gospod nad
vojskama: u to æe vrijeme deset ljudi od svijeh jezika narodnijeh
uhvatiti jednoga Judejca za skut govoreæi: idemo s vama, jer
èujemo da je Bog s vama.

9 Breme rijeèi Gospodnje zemlji Adrahu i Damasku, gdje æe
poèinuti, jer je Gospodnje oko na ljudima i na svijem plemenima

Izrailjevijem. **2** I Emat æe zahvatiti, i Tir i Sidon, ako i jesu
veoma mudri, **3** I Tir sagradi sebi grad, i sabra srebra kao praha,
i zlata kao kala po putu. **4** Gle, Gospod æe ga otjerati, i vræi æe
u more silu njegovu, i on æe ognjem izgorjeti. **5** Askalon æe
vidjeti i uplašiæe se, i Gaza æe se vrlo uzmuèiti, i Akaron, što
ga osramoti nadanje njegovo, i poginuæe car u Gazi; i Askalon
se neæe naseliti. **6** I u Azotu æe sjedjeti tuðin, i ponos æu
Filistejski zatrti. **7** I ukloniæu krv njihovu od usta njihovijeh, i
gadove njihove iz zuba njihovijeh, i ko ostane biæe i on Boga
našega, i biæe kao poglavar u Judi, a Akaron kao Jevusejac. **8** I
postaviæu oko kod doma svojega suprot vojsci, suprot onima
koji odlaze i dolaze, i nastojnik neæe više prolaziti kroz njih,
jer sada pogledah svojim oèima. **9** Raduj se mnogo, kæeri
Sionska, podvikuj, kæeri Jerusalimska; evo, car tvoj ide k tebi,
pravedan je i spasava, krotak i jaše na magarcu, i na magaretu,
mladetu magarièinu. **10** Jer æu istrijebiti iz Jefrema kola i iz
Jerusalima konje; i istrijebiæe se luk ubojiti; i on æe kazivati mir
narodima, i vlast æe mu biti od mora do mora i od rijeke do
krajeva zemaljskih. **11** A ti, za krv zavjeta tvojega pustih sužnje
tvoje iz jame, gdje nema vode. **12** Vratite se ka gradu, sužnji,
koji se nadate, još ti i danas javljam da æu ti platiti dvojinom.
13 Jer zapeh sebi Judu kao luk, i napunih Jefrema, i podigoh
sinove tvoje, Sione, na sinove tvoje, Javane, i uèinih te da si kao
maè junaèki. **14** I Gospod æe se pokazati nad njima, i strijela
æe njegova izaæi kao munja, i Gospod æe Gospod zatrubiti u
trubu i poæi æe s vihorima južnijem. **15** Gospod nad vojskama
zaklanjaæe ih, i oni æe jesti pogazivši kamenje iz praæe, i piæe
podvikujuæi kao od vina, i biæe puni kao èaša, kao uglovi od
oltara. **16** I Gospod Bog njihov izbaviæe ih u taj dan kao stado

svojega naroda, jer æe se kamenje u vijencu podignuti u zemlji
njegovoj. **17** Jer koliko æe biti dobro njegovo i kolika ljepota
njegova! od žita æe rasti momci a od slatkoga vina djevojke.

10 Ištite od Gospoda dažda u vrijeme poznoga dažda, Gospod
æe pustiti munje, i daæe vam izobila dažda i svakome trave
u polju. **2** Jer likovi govore ništavilo i vraèi vide laž i govore
zaludne sne, tješe taštinom; zato otidoše kao stado, i ojadiše
se, jer ne bješe pastira. **3** Gnjev se moj raspali na pastire, i
pokarah jarce; jer Gospod nad vojskama obide stado svoje, dom
Judin, i uèini da su mu kao konj okiæen za boj. **4** Od njega je
ugao, od njega kolje, od njega luk ubojiti, od njega izlazi i svaki
nastojnik. **5** I oni æe biti kao junaci, gaziæe u boju kao blato po
ulicama, i biæe se, jer je Gospod s njima, i koji jašu na konjma
osramotiæe se. **6** I ukrijepiæu dom Judin, i dom æu Josifov
spasti, i dovešæu ih natrag, jer mi ih je žao, i biæe kao da ih
nijesam odbacio, jer sam ja Gospod Bog njihov i uslišiæu ih. **7** I
oni od Jefrema biæe kao junak, i srce æe im biti veselo kao
od vina, i sinovi njihovi vidjeæe i veseliæe se, i srce æe im se
radovati o Gospodu. **8** Zazviždaæu im i sabraæu ih, jer æu ih
izbaviti, i oni æe se umnožiti kao što su se bili umnožili. **9** I
rasijaæu ih među narode da se u daljnijem mjestima opominju
mene, i živeæi sa sinovima svojima da se vrate. **10** I dovešæu ih
natrag iz zemlje Misirske, i sabraæu ih iz Asirske, i dovešæu ih
u zemlju Galadsku i na Livan; i neæe im biti dosta mjesta. **11** I
od tjeskobe æe prijeæi preko mora, i razbiæe vale u moru, i sve
æe dubine rijeci presahnuti, i oboriæe se ponos Asirski i palica
æe se Misirska uzeti. **12** I ukrijepiæu ih Gospodom, i oni æe
hoditi u ime njegovo, govori Gospod.

11 Otvori, Livane, vrata svoja, i oganj neka proždre kedre
tvoje. **2** Ridaj, jelo, jer pade kedar, jer krasnici propadoše;
ridajte, hrastovi Vasanski, jer se posijeèe šuma ograđena. **3**
Stoji jauk pastira, jer se zatr slava njihova; stoji rika lavova,
jer se opustoši ponos Jordanski. **4** Ovako veli Gospod Bog
moj: pasi ovce klanice, **5** Koje ubijaju oni koji ih drže, niti ih
ko krivi, i koji ih prodaju govore: blagosloven da je Gospod,
obogatih se; i koji ih pasu, nijedan ih ne žali. **6** Zato neæu
više žaliti stanovnika zemaljskih, govori Gospod, nego æu evo
predati jednoga drugome u ruke i u ruke caru njihovu, i oni æe
potrti zemlju a ja je neæu izbaviti iz ruku njihovijeh. **7** I pasoh
ovce klanice, nevoljne od stada, i uzev dva štapa nazvah jedan
blagost, a drugi nazvah sveza, i pasoh stado. **8** I pogubih tri
pastira za mjesec dana, jer se duša moja ljuæaše na njih, i
duša njihova mržaše na me. **9** I rekoh: neæu vas više pasti;
koja pogine neka pogine, i koja propadne neka propadne, i
koje ostanu neka jedu meso jedna drugoj. **10** I uzeh svoj štap,
blagost, i slomih ga da ukinem zavjet svoj koji uèinih sa svijem
narodima. **11** I ukide se onoga dana, i nevoljni od stada, koji
gledahu na me, poznaše doista da bješe rijeè Gospodnja. **12** I
rekoh im: ako vam je drago, dajte mi moju platu; ako li nije,
nemojte; i izmjeriše mi platu, trideset srebrnika. **13** I reèe mi
Gospod: baci lonèaru tu èasnu cijenu kojom me precijeniše.
I uzev trideset srebrnika bacih ih u dom Gospodnji lonèaru.
14 Potom slomih drugi štap svoj, svezu, da ukinem bratstvo
između Jude i Izrailja. **15** I Gospod mi reèe: uzmi jošte opravu
bezumna pastira. **16** Jer evo ja æu podignuti pastira u zemlji,
koji neæe obilaziti one koja gine, neæe tražiti nejake, niti æe
lijeèiti ranjene, niti æe nositi sustale, nego æe jesti meso od

pretilijeh, i papke æe im kidati. **17** Teško pastiru nikakom, koji
ostavlja stado! Maè mu je nad mišicom i nad desnijem okom;
mišica æe mu usahnuti i desno æe mu oko potamnjeti.

12 Breme rijeèi Gospodnje za Izrailja. Govori Gospod, koji je
razapeo nebesa i osnovao zemlju, i stvorio èovjeku duh koji
je u njemu: **2** Evo, ja æu uèiniti Jerusalim èašom za opijanje
svijem narodima unaokolo, koji æe opsjesti Jerusalim ratujuæi
na Judu. **3** I u taj æu dan uèiniti Jerusalim teškim kamenom
svijem narodima; koji ga god htjedbudu dignuti, satræe se,
ako bi se i svi narodi zemaljski sabrali na nj. **4** U taj æu dan,
govori Gospod, uèiniti da svi konji budu plašljivi i svi konjanici
bezumni; i otvoriæu oèi svoje na dom Judin, i oslijepiæu sve
konje narodima. **5** Te æe govoriti glavari Judini u srcu svom:
jaki su mi stanovnici Jerusalimski Gospodom nad vojskama,
Bogom svojim. **6** U onaj æu dan uèiniti da glavari Judini budu
kao ognjište u drvima i kao luè zapaljen u snopovima, te æe
proždrijeti i nadesno i nalijevo sve narode unaokolo, a Jerusalim
æe još ostati na svom mjestu, u Jerusalimu. **7** I Gospod æe
saèuvati šatore Judine najprije, da se ne diže nad Judom slava
doma Davidova i slava stanovnika Jerusalimskih. **8** U onaj æe
dan Gospod zaklanjati stanovnike Jerusalimske, i najslabiji među
njima biæe u taj dan kao David, i dom æe Davidov biti kao
Bog, kao anðeo Gospodnji pred njima. **9** I u taj dan tražiæu da
istrijebim sve narode koji doðu na Jerusalim; **10** I izliæu na dom
Davidov i na stanovnike Jerusalimske duh milosti i molitava,
i pogledaæe na mene kojega probodoše; i plakaæe za njim
kao za jedincem, i tužiæe za njim kao za prvencem. **11** U ono
æe vrijeme biti tužnjava velika u Jerusalimu kao tužnjava u
Adadrimonu u polju Megidonskom. **12** I tužiæe zemlja, svaka

porodica napose; porodica doma Davidova napose, i žene
njihove napose; porodica doma Natanova napose, i žene njihove
napose; 13 Porodica doma Levijeva napose, i žene njihove
napose; porodica Semejeva napose, i žene njihove napose; 14
Sve ostale porodice, svaka napose, i žene njihove napose.

13 U taj æe dan biti otvoren izvor domu Davidovu i stanovnicima
Jerusalimskim za grijeh i za neèistotu. 2 I u taj æu dan, govori
Gospod nad vojskama, istrijebiti iz zemlje imena idolima da se
više ne spominju, i proroke i neèisti duh ukloniæu iz zemlje. 3 I
ako ko još usprorokuje, reæi æe mu otac njegov i mati njegova,
koji ga rodiše: neæeš biti živ, jer si govorio laž u ime Gospodnje.
I otac æe ga njegov i mati njegova, koji ga rodiše, probosti, što
prorokova. 4 I u taj æe se dan stidjeti proroci svaki svoje utvare,
kad bi prorokovao, i neæe se ogrtati plaštem od kostrijeti da bi
lagali. 5 Nego æe svaki reæi: nijesam prorok, ratar sam, jer me
èovjek najmi od mladosti moje. 6 I ako mu ko reèe: kake su ti to
rane na ruku? on æe odgovoriti: dopadoh ih u kuæi prijatelja
svojih. 7 Maèu, ustani na pastira mojega i na èovjeka druga
mojega, govori Gospod nad vojskama, udari pastira, i ovce æe
se razbjeæi, ali æu okrenuti ruku svoju k malima. 8 I u svoj
zemlji, govori Gospod, dva æe se dijela istrijebiti u njoj i poginuti,
a treæi æe ostati u njoj; 9 I tu æu treæinu metnuti u oganj, i
pretopiæu ih kako se pretapa srebro, i okušaæu ih kako se kuša
zlato; oni æe prizvati ime moje, i ja æu im se odazvati i reæi æu:
to je moj narod; a oni æe reæi: Gospod je Bog naš.

14 Evo ide dan Gospodnji, i plijen æe se tvoj razdijeliti usred
tebe. 2 Jer æu skupiti sve narode na Jerusalim u boj, i grad æe
se uzeti, i kuæe oplijeniti i žene osramotiti, i polovina æe grada
otiæi u ropstvo, a ostali narod neæe se istrijebiti iz grada. 3

Jer æe Gospod izaæi, i vojevaæe na narode kao što vojuje
na dan kad je boj. **4** I noge æe njegove stati u taj dan na
gori Maslinskoj koja je prema Jerusalimu s istoka, i gora æe
se Maslinska raspasti po srijedi na istok i na zapad da æe
biti prodol vrlo velika, i polovina æe gore ustupiti na sjever a
polovina na jug. **5** I bježaæete u prodol gorsku, jer æe prodol
gorska dopirati do Asala, i bježaæete kao što bježaste od trusa
u vrijeme Ozije cara Judina; i doæi æe Gospod Bog moj, i svi
æe sveti biti s tobom. **6** I u taj dan neæe biti vidjelo svijetlo i
mraèno; **7** Nego æe biti jedan dan, koji je poznat Gospodu,
neæe biti dan i noæ, jer æe i uveèe biti svjetlost. **8** I u taj æe
dan proteæi iz Jerusalima voda živa, pola k istoènom moru a
pola k zapadnom moru, i biæe i ljeti i zimi. **9** I Gospod æe biti
car nad svom zemljom, u onaj dan biæe Gospod jedan i ime
njegovo jedno. **10** I sva æe se zemlja pretvoriti u ravnicu od
Gavaje do Rimona s juga Jerusalimu, koji æe se podignuti i
naseliti na svom mjestu od vrata Venijaminovijeh do mjesta
gdje su prva vrata, do vrata na uglu, i od kule Ananeilove do
tijeska careva. **11** I oni æe nastavati u njemu, i neæe više biti
prokletstva, i Jerusalim æe stajati bez straha. **12** A ovo æe
biti zlo kojim æe Gospod udariti sve narode koji bi vojevali na
Jerusalim: tijelo æe svakom posahnuti dok još stoji na nogu, i
oèi æe svakom posahnuti u rupama svojim, i jezik æe svakom
posahnuti u ustima. **13** I u to æe vrijeme biti velika smetnja među
njima od Gospoda, i hvataæe jedan drugoga za ruku, i ruka æe
se jednoga podignuti na ruku drugoga. **14** A i Juda æe vojevati
na Jerusalim, i blago svijeh naroda unaokolo sabraæe se, zlato i
srebro i odijelo vrlo mnogo. **15** I zlo kao to zlo snaæi æe konje,
mazge, kamile i magarce i svu stoku koja bude u tom okolu. **16** I

ko god ostane od svijeh naroda koji doðu na Jerusalim, svak
æe dolaziti od godine do godine da se pokloni caru Gospodu
nad vojskama i da praznuje praznik sjenica. **17** I ako koji od
plemena zemaljskih ne bi došli u Jerusalim da se poklone caru
Gospodu nad vojskama, na njih neæe biti dažda; **18** I ako se
pleme Misirsko ne bi podiglo i došlo, na koje ne daždi, biæe
isto zlo kojim æe Gospod udariti narode koji ne bi dolazili da
praznuju praznik sjenica. **19** Taki æe biti grijeh Misircima i grijeh
svijem narodima koji ne bi dolazili da praznuju praznik sjenica.
20 U taj æe dan biti na zvoncima konjskim: svetinja Gospodu; i
lonci æe u domu Gospodnjem biti kao zdjele pred oltarom; **21** I
svi æe lonci u Jerusalimu i u Judi biti svetinja Gospodu nad
vojskama, i svi koji hoæe da prinesu žrtvu dolazeæi uzimaæe ih
i kuhati u njima; i u taj dan neæe više biti Hananejca u domu
Gospoda nad vojskama.

Malahija

1 Breme rijeèi Gospodnje Izrailju preko Malahije. **2** Ljubim vas,
veli Gospod; a vi govorite: u èem nas ljubiš? Ne bješe li Isav
brat Jakovu? govori Gospod; ali Jakova ljubih. **3** A na Isava
mrzih; zato gore njegove opustih i našljedstvo njegovo dadoh
zmajevima iz pustinje. **4** Što Edom govori: osiromašismo, ali
æemo se povratiti i sagraditi pusta mjesta, ovako veli Gospod
nad vojskama: neka oni grade, ali æu ja razgraditi, i oni æe
se zvati: krajina bezakonièka i narod na koji se gnjevi Gospod
dovijeka. **5** I oèi æe vaše vidjeti i vi æete reæi: velik je Gospod
na međama Izrailjevijem. **6** Sin poštuje oca i sluga gospodara
svojega; ako sam ja otac, gdje je èast moja? i ako sam gospodar,
gdje je strah moj? veli Gospod nad vojskama vama, sveštenici,
koji prezirete ime moje, i govorite: u èem preziremo ime tvoje?
7 Donosite na moj oltar hljeb oskvrnjen, i govorite: èim te
oskvrnismo? Tijem što govorite: sto je Gospodnji za preziranje.
8 I kad donosite slijepo na žrtvu, nije li zlo? i kad donosite hromo
ili bolesno, nije li zlo? odnesi ga starješini svojemu, hoæeš li mu
ugoditi i hoæe li pogledati na te? veli Gospod nad vojskama. **9**
Zato, molite se Bogu da se smiluje na nas; kad je to iz vaših
ruku, hoæe li na koga od vas gledati? govori Gospod nad
vojskama. **10** Ko je među vama koji bi zatvorio vrata ili zapalio
oganj na mom oltaru ni za što? Nijeste mi mili, veli Gospod nad
vojskama, i neæu primiti dara iz vaše ruke. **11** Jer od istoka
sunèanoga do zapada veliko æe biti ime moje među narodima,
i na svakom æe se mjestu prinositi kad imenu mojemu i èist
dar; jer æe ime moje biti veliko među narodima, veli Gospod
nad vojskama. **12** A vi ga skvrnite govoreæi: sto je Gospodnji
neèist, i što se postavlja na nj, jelo je za preziranje. **13** I govorite:

gle, kolika muka! a moglo bi se oduhnuti, govori Gospod nad
vojskama; i donosite oteto, i hromo i bolesno donosite na dar;
eda li æu primiti iz ruke vaše? govori Gospod. **14** Proklet da je
varalica, koji ima u svom stadu muško i zavjetuje, pa prinosi
Gospodu kvarno; jer sam velik car, veli Gospod nad vojskama, i
ime je moje strašno među narodima.

2 I tako sada vama je ova zapovijest, sveštenici. **2** Ako ne
poslušate i ne stavite u srce da date slavu imenu mojemu, veli
Gospod nad vojskama, tada æu pustiti na vas prokletstvo i
prokleæu blagoslove vaše; i prokleh ih, jer ne stavljate u srce.
3 Evo ja æu vam pokvariti usjev, i baciæu vam balegu u lice,
balegu praznika vaših, da vas odnese sa sobom. **4** I poznaæete
da sam vam ja poslao ovu zapovijest da bi bio moj zavjet s
Levijem, veli Gospod nad vojskama. **5** Zavjet moj za život i
mir bješe s njim, i dadoh mu to za strah, jer me se bojaše
i imena se mojega strašaše. **6** Zakon istiniti bješe u ustima
njegovijem, i bezakonje se ne nađe na usnama njegovijem; u
miru i pravo ide sa mnom i mnoge odvrati od bezakonja. **7** Jer
usne sveštenikove treba da èuvaju znanje i zakon da se traži
iz njegovijeh usta, jer je anđeo Gospoda nad vojskama. **8** Ali
vi zađoste s puta, i uèiniste te se mnogi spotakoše o zakon,
pokvariste zavjet Levijev, veli Gospod nad vojskama. **9** Zato i ja
vas uèinih prezrenim i poništenim u svega naroda, kao što se vi
ne držite mojih putova i u zakonu gledate ko je ko. **10** Nije li nam
svjema jedan otac? nije li nas jedan Bog stvorio? zašto nevjeru
èinimo jedan drugome skvrneæi zavjet otaca svojih? **11** Juda
èini nevjeru, i gad se èini u Izrailju i u Jerusalimu; jer skvrni Juda
svetinju Gospodnju, koju bi mu valjalo ljubiti, ženeæi se kæerju
tuđega boga. **12** Gospod æe istrijebiti iz šatora Jakovljevijeh

èovjeka koji èini tako, koji straži i koji odgovara, i koji prinosi
prinos Gospodu nad vojskama. **13** Još i ovo èinite: pokrivate
suzama oltar Gospodnji, plaèem i uzdasima; zato ne gleda više
na prinos, niti mu je drago primiti što iz vaših ruku. **14** A vi
govorite: zašto? Zato što je Gospod svjedok između tebe i žene
mladosti tvoje, kojoj ti èiniš nevjeru, a ona ti je drugarica i žena,
s kojom si u vjeri. **15** Jer nije li uèinio jedno, ako i imaše još više
duha? a zašto jedno? da traži sjeme Božije; zato èuvajte duh
svoj, i ženi mladosti svoje ne èinite nevjere. **16** Jer Gospod Bog
Izrailjev veli da mrzi na puštanje, jer taki pokriva nasilje plaštem
svojim, govori Gospod nad vojskama; zato èuvajte duh svoj da
ne èinite nevjere. **17** Dosađujete Gospodu rijeèima svojim, i
govorite: u èem mu dosađujemo? U tom što govorite: ko god èini
zlo, po volji je Gospodu, i taki su mu mili; ili: gdje je Bog koji
sudi?

3 Evo, ja æu poslati anđela svojega, koji æe pripraviti put preda
mnom, i iznenada æe doæi u crkvu svoju Gospod, kojega vi
tražite, i anđeo zavjetni, kojega vi želite, evo doæi æe, veli
Gospod nad vojskama. **2** Ali ko æe podnijeti dan dolaska
njegova? i ko æe se održati kad se pokaže? jer je on kao oganj
livèev i kao milo bjeljarsko. **3** I sješæe kao onaj koji lije i èisti
srebro, i oèistiæe sinove Levijeve, i pretopiæe ih kao zlato i
srebro, i oni æe prinositi Gospodu prinose u pravdi. **4** I ugodan
æe biti Gospodu prinos Judin i Jerusalimski kao u staro vrijeme
i kao pređašnjih godina. **5** I doæi æu k vama na sud, i biæu
brz svjedok protiv vraèara i protiv preljuboèinaca, i protiv onijeh
koji se kunu krivo i protiv onijeh koji zakidaju najam najamniku,
i udovici i siroti i došljaku krivo èine i ne boje se mene, veli
Gospod nad vojskama. **6** Jer ja Gospod ne mijenjam se; zato

vi, sinovi Jakovljevi, ne izgiboste. **7** Od vremena otaca svojih
otstupiste od uredaba mojih i ne držaste ih. Vratite se k meni, i
ja æu se vratiti k vama, veli Gospod nad vojskama. Ali velite:
u èem bismo se vratili? **8** Eda li æe èovjek zakidati Boga? a
vi mene zakidate; i govorite: u èem te zakidamo? u desetku
i u prinosu. **9** Prokleti ste, jer me zakidate, vi, sav narod. **10**
Donesite sve desetke u spreme da bude hrane u mojoj kuæi, i
okušajte me u tom, veli Gospod nad vojskama, hoæu li vam
otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslov na vas da vam bude
dosta. **11** I zaprijetiæu vas radi proždrljivcu, te vam neæe kvariti
roda zemaljskoga, i vinova loza u polju neæe vam biti nerodna,
veli Gospod nad vojskama. **12** I zvaæe vas blaženim svi narodi,
jer æete biti zemlja mila, veli Gospod nad vojskama. **13** Žestoke
bjehu vaše rijeèi na me, veli Gospod; a vi velite: šta govorismo
na tebe? **14** Rekoste: zaludu je služiti Bogu, i kaka æe biti korist
da držimo što je naredio da se drži, i da hodimo žalosni pred
Gospodom nad vojskama? **15** Zato hvalimo ponosite da su
sreæni; napreduju koji èine bezakonje, i koji iskušavaju Boga,
izbavljaju se. **16** Tada koji se boje Gospoda govoriše jedan
drugome, i pogleda Gospod, i èu, i napisa se knjiga za spomen
pred njim za one koji se boje Gospoda i misle o imenu njegovu.
17 Ti æe mi biti blago, veli Gospod nad vojskama, u onaj dan
kad ja uèinim, i biæu im milostiv kao što je otac milostiv svome
sinu koji mu služi. **18** Tada æete se obratiti i vidjeæete razliku
između pravednika i bezbožnika, između onoga koji služi Bogu i
onoga koji mu ne služi.

4 Jer, gle, ide dan, koji gori kao peæ, i svi æe ponositi i svi
koji rade bezbožno biti strnjika, i upaliæe ih dan koji ide, veli
Gospod nad vojskama, i neæe im ostaviti ni korijena ni grane. **2**

A vama, koji se bojite imena mojega, granuæe sunce pravde, i
zdravlje æe biti na zracima njegovijem, i izlaziæete i skakaæete
kao teoci od jasala. **3** I izgaziæete bezbožnike, jer æe oni biti
pepeo pod vašim nogama u dan kad ja uèinim, veli Gospod
nad vojskama. **4** Pamtite zakon Mojsija sluge mojega, kojemu
zapovjedih na Horivu za svega Izrailja uredbe i zakone. **5** Evo,
ja æu vam poslati Iliju proroka prije nego dođe veliki i strašni
dan Gospodnji; **6** I on æe obratiti srce otaca k sinovima, i srce
sinova k ocima njihovijem, da ne dođem i zatrem zemlju.

NOVI ZAVET

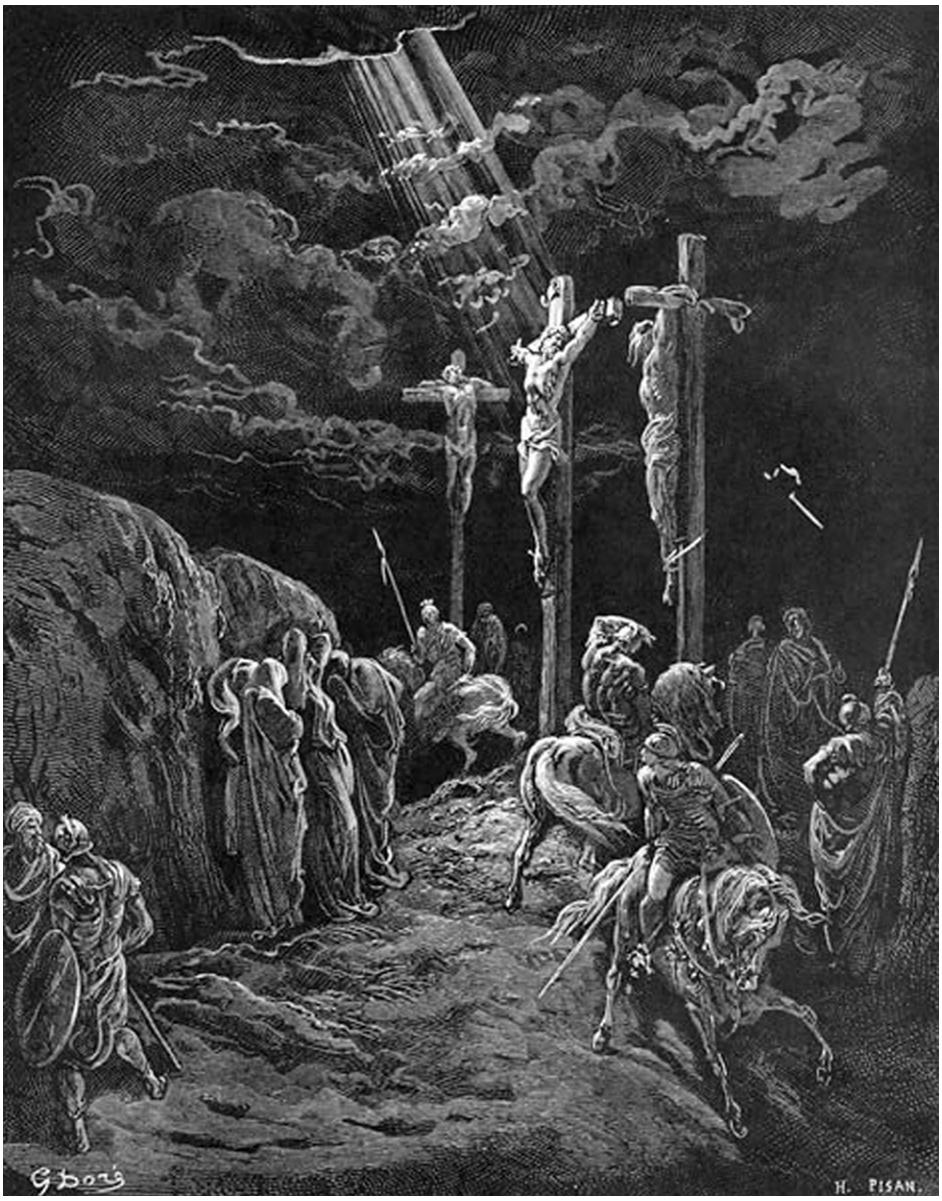

A Isus govoraše: oèe! oprosti im; jer ne znadu šta èine.
A dijeleæi njegove haljine bacahu kocke.
Luki 23:34

Mateju

1 Pleme Isusa Hrista, sina Davida Avraamova sina. **2** Avraam
rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i braæu
njegovu. **3** A Juda rodi Faresa i Zaru s Tamarom. A Fares rodi
Esroma. A Esrom rodi Arama. **4** A Aram rodi Aminadava. A
Aminadav rodi Naasona. A Naason rodi Salmona. **5** A Salmon
rodi Vooza s Rahavom. A Vooz rodi Ovida s Rutom. A Ovid rodi
Jeseja. **6** A Jesej rodi Davida cara. A David car rodi Solomuna s
Urijnicom. **7** A Solomun rodi Rovoama. A Rovoam rodi Aviju. A
Avija rodi Asu. **8** A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A
Joram rodi Oziju. **9** A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza.
A Ahaz rodi Ezekiju. **10** A Ezekija rodi Manasiju. A Manasija rodi
Amona. A Amon rodi Josiju. **11** A Josija rodi Jehoniju i braæu
njegovu, u seobi Vavilonskoj. **12** A po seobi Vavilonskoj, Jehonija
rodi Salatiila. A Salatiilo rodi Zorovavela. **13** A Zorovavel rodi
Aviuda. A Aviud rodi Eliakima. A Eliakim rodi Azora. **14** A Azor
rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima. A Ahim rodi Eliuda. **15** A Eliud
rodi Eleazara. A Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakova. **16**
A Jakov rodi Josifa, muža Marije, koja rodi Isusa prozvanoga
Hrista. **17** Svega dakle koljena od Avraama do Davida, koljena
èetrnaest, a od Davida do seobe Vavilonske, koljena èetrnaest,
a od seobe Vavilonske do Hrista, koljena èetrnaest. **18** A roðenje
Isusa Hrista bilo je ovako: kad je Marija, mati njegova, bila
isprošena za Josifa, a još dok se nijesu bili sastali, naðe se da je
ona trudna od Duha svetoga. **19** A Josif muž njezin, buduæi
pobožan, i ne hoteæi je javno sramotiti, namisli je tajno pustiti.
20 No kad on tako pomisli, a to mu se javi u snu anðeo Gospodnji
govoreæi: Josife, sine Davidov! ne boj se uzeti Marije žene
svoje; jer ono što se u njoj zaèelo od Duha je svetoga. **21** Pa æe

roditi sina, i nadjeni mu ime Isus; jer æe on izbaviti svoj narod
od grijeha njihovijeh. **22** A ovo je sve bilo da se izvrši što je
Gospod kazao preko proroka koji govori: **23** Eto, djevojka æe
zatrudnjeti, i rodiæe sina, i nadjenuæe mu ime Emanuilo, koje
æe reæi: s nama Bog. **24** Kad se Josif probudi od sna, uèini kao
što mu je zapovjedio anðeo Gospodnji, i uzme ženu svoju. **25** I
ne znadijaše za nju dok ne rodi sina svojega prvenca, i nadjede
mu ime Isus.

2 A kad se rodi Isus u Vitlejemu Judejskome, za vremena cara
Iroda, a to doðu mudarci od istoka u Jerusalim, i kažu: **2** Gdje
je car Judejski što se rodio? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu
na istoku i došli smo da mu se poklonimo. **3** Kad to èuje car
Irod, uplaši se, i sav Jerusalim s njim. **4** I sabravši sve glavare
svešteniske i književnike narodne, pitaše ih: gdje æe se roditi
Hristos? **5** A oni mu rekoše: u Vitlejemu Judejskome; jer je tako
prorok napisao: **6** I ti Vitlejeme, zemljo Judina! ni po èem nisi
najmanji u državi Judinoj; jer æe iz tebe iziæi èelovoða koji æe
pasti narod moj Izrailja. **7** Onda Irod tajno dozva mudarce, i
ispitivaše ih kad se pojavila zvijezda. **8** I poslavši ih u Vitlejem,
reèe: idite i raspitajte dobro za dijete, pa kad ga naðete, javite
mi, da i ja idem da mu se poklonim. **9** I oni saslušavši cara,
poðoše: a to i zvijezda koju su vidjeli na istoku, iðaše pred
njima dok ne dođe i stade odozgo gdje bješe dijete. **10** A kad
vidješe zvijezdu gdje je stala, obradovaše se veoma velikom
radosti. **11** I ušavši u kuæu, vidješe dijete s Marijom materom
njegovom, i padoše i pokloniše mu se; pa otvoriše dare svoje i
darivaše ga: zlatom, i tamjanom, i smirnom. **12** I primivši u snu
zapovijest da se ne vraæaju k Irodu, drugijem putem otidoše u
svoju zemlju. **13** A pošto oni otidu, a to anðeo Gospodnji javi

se Josifu u snu i kaza mu: ustani, uzmi dijete i mater njegovu
pa bježi u Misir, i budi onamo dok ti ne kažem; jer æe Irod
tražiti dijete da ga pogubi. **14** I on ustavši uze dijete i mater
njegovu noæu i otide u Misir. **15** I bi tamo do smrti Irodove:
da se izvrši što je Gospod rekao preko proroka koji govori: iz
Misira dozvah sina svojega. **16** Tada Irod kad vidje da su ga
mudarci prevarili, razgnjevi se vrlo i posla te pobiše svu djecu po
Vitlejemu i po svoj okolini njegovoj od dvije godine i niže, po
vremenu koje je dobro doznao od mudaraca. **17** Tada se zbi što
je kazao prorok Jeremija govoreæi: **18** Glas u Rami èu se, plaè,
i ridanje, i jaukanje mnogo: Rahila plaèe za svojom djecom,
i neæe da se utješi, jer ih nema. **19** A po smrti Irodovoj, gle,
anðeo Gospodnji u snu javi se Josifu u Misiru. **20** I reèe: ustani, i
uzmi dijete i mater njegovu i idi u zemlju Izrailjevu; jer su izumrli
koji su tražili dušu djetinju. **21** I on ustavši, uze dijete i mater
njegovu, i doðe u zemlju Izrailjevu. **22** Ali èuvši da Arhelaj caruje
u Judeji mjesto Iroda oca svojega, poboja se onamo iæi; nego
primivši u snu zapovijest, otide u krajeve Galilejske. **23** I došavši
onamo, namjesti se u gradu koji se zove Nazaret, da se zbude
kao što su kazali proroci da æe se Nazareæanin nazvati.

3 U ono pak doba doðe Jovan krstitelj, i uèaše u pustinji
Judejskoj. **2** I govoraše: pokajte se, jer se približi carstvo
nebesko. **3** Jer je to onaj za koga je govorio prorok Isaija gdje
kaže: glas onoga što vièe u pustinji: pripravite put Gospodu,
i poravnite staze njegove. **4** A Jovan imaše haljinu od dlake
kamilje i pojas kožan oko sebe; a hrana njegova bijaše skakavci
i med divlji. **5** Tada izlažaše k njemu Jerusalim i sva Judeja, i sva
okolina Jordanska. **6** I on ih kršæavaše u Jordanu, i ispovijedahu
grijehe svoje. **7** A kad vidje Jovan) mnoge fariseje i sadukeje

gdje idu da ih krsti, reèe im: porodi aspidini! ko kaza vama da
bježite od gnjeva koji ide? **8** Rodite dakle rod dostojan pokajanja.
9 I ne mislite i ne govorite u sebi: imamo oca Avraama; jer
vam kažem da može Bog i od kamenja ovoga podignuti djecu
Avraamu. **10** Veæ i sjekira kod korijena drvetu stoji; svako dakle
drvo koje ne rađa dobra roda, sijeèe se i u oganj se baca. **11**
Ja dakle kršæavam vas vodom za pokajanje; a onaj što ide
za mnom, jaèi je od mene; ja nijesam dostojan njemu obuæe
ponijeti; on æe vas krstiti Duhom svetijem i ognjem. **12** Njemu je
lopata u ruci njegovoj, pa æe otrijebiti gumno svoje, i skupiæe
pšenicu svoju u žitnicu, a pljevu æe sažeæi ognjem vjeènijem.
13 Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan k Jovanu da se krsti. **14**
A Jovan branjaše mu govoreæi: ti treba mene da krstiš, a ti li
dolaziš k meni? **15** A Isus odgovori i reèe mu: ostavi sad, jer
tako nam treba ispuniti svaku pravdu. Tada Jovan ostavi ga.
16 I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše mu se
nebesa, i vidje Duha Božijega gdje silazi kao golub i dođe na
njega. **17** I gle, glas s neba koji govori: ovo je sin moj ljubazni
koji je po mojoj volji.

4 Tada Isusa odvede Duh u pustinju da ga đavo kuša. **2** I
postivši se dana èetrdeset i noæi èetrdeset, napošljetku ogladnje.
3 I pristupi k njemu kušaè i reèe: ako si sin Božij, reci da kamenje
ovo hljebovi postanu. **4** A on odgovori i reèe: pisano je: ne živi
èovjek o samom hljebu, no o svakoj rijeèi koja izlazi iz usta
Božijih. **5** Tada odvede ga đavo u sveti grad i postavi ga navrh
crkve; **6** Pa mu reèe: ako si sin Božij, skoèi dolje, jer u pismu
stoji da æe anđelima svojijem zapovjediti za tebe, i uzeæe te na
ruke, da gdje ne zapneš za kamen nogom svojom. **7** A Isus
reèe njemu: ali i to stoji napisano: nemoj kušati Gospoda Boga

svojega. **8** Opet uze ga ðavo i odvede na goru vrlo visoku,
i pokaza mu sva carstva ovoga svijeta i slavu njihovu; **9** I
reèe mu: sve ovo daæu tebi ako padneš i pokloniš mi se. **10**
Tada reèe njemu Isus: idi od mene, sotono; jer stoji napisano:
Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se i njemu jedinome služi. **11**
Tada ostavi ga ðavo, i gle, anðeli pristupiše i služahu mu. **12** A
kad èu Isus da je Jovan predan, otide u Galileju. **13** I ostavivši
Nazaret doðe i namjesti se u Kapernaumu primorskome na meði
Zavulonovoj i Neftalimovoj, **14** Da se zbude što je rekao Isaija
prorok govoreæi: **15** Zemlja Zavulonova i zemlja Neftalimova,
na putu k moru s one strane Jordana, Galileja neznabožaèka.
16 Ljudi koji sjede u tami, vidješe vidjelo veliko, i onima što
sjede na strani i u sjenu smrtnome, zasvijetli vidjelo. **17** Od
tada poèe Isus uèiti i govoriti: pokajte se, jer se približi carstvo
nebesko. **18** I iduæi pokraj mora Galilejskog vidje dva brata,
Simona, koji se zove Petar, i Andriju brata njegova, gdje meæu
mreže u more, jer bijahu ribari. **19** I reèe im: hajdete za mnom,
i uèiniæu vas lovcima ljudskijem. **20** A oni taj èas ostaviše
mreže i za njim otidoše. **21** I otišavši odatle vidje druga dva
brata, Jakova Zevedejeva, i Jovana brata njegova, u laði sa
Zevedejem ocem njihovijem gdje krpe mreže svoje, i pozva ih.
22 A oni taj èas ostaviše laðu i oca svojega i za njim otidoše. **23** I
prohoðaše po svoj Galileji Isus uèeæi po zbornicama njihovijem,
i propovijedajuæi jevanðelje o carstvu, i iscjeljujuæi svaku bolest
i svaku nemoæ po ljudima. **24** I otide glas o njemu po svoj Siriji i
privedoše mu sve bolesne od razliènijeh bolesti i s razliènijem
mukama, i bijesne, i mjeseènjake, i uzete, i iscijeli ih. **25** I za
njim iðaše naroda mnogo iz Galileje, i iz Deset Gradova, i iz
Jerusalima, i Judeje, i ispreko Jordana.

5 A kad on vidje narod, pope se na goru, i sjede, i pristupiše mu
uèenici njegovi. **2** I otvorivši usta svoja uèaše ih govoreæi: **3**
Blago siromašnima duhom, jer je njihovo carstvo nebesko; **4**
Blago onima koji plaèu, jer æe se utješiti; **5** Blago krotkima, jer
æe naslijediti zemlju; **6** Blago gladnima i žednima pravde, jer
æe se nasititi; **7** Blago milostivima, jer æe biti pomilovani; **8**
Blago onima koji su èistoga srca, jer æe Boga vidjeti; **9** Blago
onima koji mir grade, jer æe se sinovi Božiji nazvati; **10** Blago
prognanima pravde radi, jer je njihovo carstvo nebesko. **11** Blago
vama ako vas uzasramote i usprogone i reku na vas svakojake
rðave rijeèi lažuæi, mene radi. **12** Radujte se i veselite se, jer je
velika plata vaša na nebesima, jer su tako progonili proroke prije
vas. **13** Vi ste so zemlji; ako so obljutavi, èim æe se osoliti? Ona
veæ neæe biti ni za što, osim da se prospe napolje i da je ljudi
pogaze. **14** Vi ste vidjelo svijetu; ne može se grad sakriti kad na
gori stoji. **15** Niti se užiže svijeæa i meæe pod sud nego na
svijeænjak, te svijetli svima koji su u kuæi. **16** Tako da se svijetli
vaše vidjelo pred ljudima, da vide vaša dobra djela, i slave oca
vašega koji je na nebesima. **17** Ne mislite da sam ja došao da
pokvarim zakon ili proroke: nijesam došao da pokvarim, nego da
ispunim. **18** Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji,
neæe nestati ni najmanjega slovca ili jedne title iz zakona dok se
sve ne izvrši. **19** Ako ko pokvari jednu od ovijeh najmanjijeh
zapovijesti i nauèi tako ljude, najmanji nazvaæe se u carstvu
nebeskome; a ko izvrši i nauèi, taj æe se veliki nazvati u carstvu
nebeskome. **20** Jer vam kažem da ako ne bude veæa pravda
vaša nego književnika i fariseja, neæete uæi u carstvo nebesko.
21 Èuli ste kako je kazano starima: ne ubij; jer ko ubije, biæe
kriv sudu. **22** A ja vam kažem da æe svaki koji se gnjevi na

brata svojega ni za što, biti kriv sudu; a ako li ko reèe bratu
svojemu: raka! biæe kriv skupštini; a ko reèe: budalo! biæe kriv
paklu ognjenom. **(Geenna g1067)** **23** Zato dakle ako prineseš dar
svoj k oltaru, i ondje se opomeneš da brat tvoj ima nešto na te,
24 Ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i idi prije te se pomiri s
bratom svojijem, pa onda doði i prinesi dar svoj. **25** Miri se sa
suparnikom svojijem brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik
ne preda sudiji, a sudija da te ne preda sluzi i u tamnicu da te ne
vrgnu. **26** Zaista ti kažem: neæeš iziæi odande dok ne daš do
pošljednjega dinara. **27** Èuli ste kako je kazano starima: ne èini
preljube. **28** A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa
željom, veæ je uèinio preljubu u srcu svojemu. **29** A ako te oko
tvoje desno sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje
da pogine jedan od udova tvojijeh negoli sve tijelo tvoje da bude
baèeno u pakao. **(Geenna g1067)** **30** I ako te desna ruka tvoja
sablažnjava, otsijeci je i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine
jedan od udova tvojijeh negoli sve tijelo tvoje da bude baèeno
u pakao. **(Geenna g1067)** **31** Tako je kazano: ako ko pusti ženu
svoju, da joj da knjigu raspusnu. **32** A ja vam kažem da svaki koji
pusti ženu svoju, osim za preljubu, navodi je te èini preljubu; i
koji puštenicu uzme preljubu èini. **33** Još ste èuli kako je kazano
starima: ne kuni se krivo, a ispuni što si se Gospodu zakleo. **34**
A ja vam kažem: ne kunite se nikako: ni nebom, jer je prijestol
Božij; **35** Ni zemljom, jer je podnožje nogama njegovijem; ni
Jerusalimom, jer je grad velikoga cara. **36** Ni glavom svojom ne
kuni se, jer ne možeš ni dlake jedne bijele ili crne uèiniti. **37**
Dakle neka bude vaša rijeè: da, da; ne, ne; a što je više od
ovoga, oda zla je. **38** Èuli ste da je kazano: oko za oko, i zub za
zub. **39** A ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te

ko udari po desnome tvom obrazu, obrni mu i drugi; **40** I koji
hoæe da se sudi s tobom i košulju tvoju da uzme, podaj mu i
haljinu. **41** I ako te potjera ko jedan sahat, idi s njime dva. **42**
Koji ište u tebe, podaj mu; i koji hoæe da mu uzajmiš, ne odreci
mu. **43** Èuli ste da je kazano: ljubi bližnjega svojega, i mrzi
na neprijatelja svojega. **44** A ja vam kažem: ljubite neprijatelje
svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, èinite dobro onima koji
na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone; **45** Da
budete sinovi oca svojega koji je na nebesima; jer on zapovijeda
svome suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje dažd pravednima i
nepravednima. **46** Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakovu platu
imate? Ne èine li to i carinici? **47** I ako Boga nazivate samo
svojoj braæi, šta odviše èinite? Ne èine li tako i neznabošci? **48**
Budite vi dakle savršeni, kao što je savršen otac vaš nebeski.

6 Pazite da pravdu svoju ne èinite pred ljudima da vas oni vide;
inaèe plate nemate od oca svojega koji je na nebesima. **2** Kad
dakle daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što èine licemjeri
po zbornicama i po ulicama da ih hvale ljudi. Zaisto vam kažem:
primili su platu svoju. **3** A ti kad èiniš milostinju, da ne zna
ljevaka tvoja što èini desnica tvoja. **4** Tako da bude milostinja
tvoja tajna; i otac tvoj koji vidi tajno, platiæe tebi javno. **5** I kad
se moliš Bogu, ne budi kao licemjeri, koji rado po zbornicama i
na raskršæu po ulicama stoje i mole se da ih vide ljudi. Zaisto
vam kažem da su primili platu svoju. **6** A ti kad se moliš, uði u
klijet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se ocu svojemu koji je
u tajnosti; i otac tvoj koji vidi tajno, platiæe tebi javno. **7** A kad se
molite, ne govorite mnogo, kao neznabošci; jer oni misle da æe
za mnoge rijeèi svoje biti uslišeni. **8** Vi dakle ne budite kao oni;
jer zna otac vaš šta vam treba prije molitve vaše; **9** Ovako dakle

molite se vi: Oèe naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje;
10 Da doðe carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na
nebu; **11** Hljeb naš potrebni daj nam danas; **12** I oprosti nam
dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojijem; **13**
I ne navedi nas u napast; no izbavi nas oda zla. Jer je tvoje
carstvo, i sila, i slava vavijek. Amin. **14** Jer ako opraštate ljudima
grijehe njihove, oprostiæe i vama otac vaš nebeski. **15** Ako li ne
opraštate ljudima grijeha njihovijeh, ni otac vaš neæe oprostiti
vama grijeha vašijeh. **16** A kad postite, ne budite žalosni kao
licemjeri; jer oni naèine blijeda lica svoja da ih vide ljudi gdje
poste. Zaisto vam kažem da su primili platu svoju. **17** A ti kad
postiš, namaži glavu svoju, i lice svoje umij, **18** Da te ne vide
ljudi gdje postiš, nego otac tvoj koji je u tajnosti; i otac tvoj koji
vidi tajno, platiæe tebi javno. **19** Ne sabirajte sebi blaga na
zemlji, gdje moljac i rða kvari, i gdje lupeži potkopavaju i kradu;
20 Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rða ne
kvari, i gdje lupeži ne potkopavaju i ne kradu. **21** Jer gdje je
vaše blago, ondje æe biti i srce vaše. **22** Svijeæa je tijelu oko.
Ako dakle bude oko tvoje zdravo, sve æe tijelo tvoje svijetlo biti.
23 Ako li oko tvoje kvarno bude, sve æe tijelo tvoje tamno biti.
Ako je dakle vidjelo što je u tebi tama, akamoli tama? **24** Niko
ne može dva gospodara služiti: jer ili æe na jednoga mrziti, a
drugoga ljubiti; ili jednome voljeti, a za drugog ne mariti. Ne
možete Bogu služiti i mamoni. **25** Zato vam kažem: ne brinite se
za život svoj, šta æete jesti, ili šta æete piti; ni za tijelo svoje,
u što æete se obuæi. Nije li život pretežniji od hrane, i tijelo
od odijela? **26** Pogledajte na ptice nebeske kako ne siju, niti
žnju, ni sabiraju u žitnice; pa otac vaš nebeski hrani ih. Nijeste li
vi mnogo pretežniji od njih? **27** A ko od vas brinuæi se može

primaknuti rastu svojemu lakat jedan? **28** I za odijelo što se
brinete? Pogledajte na ljiljane u polju kako rastu; ne trude se niti
predu. **29** Ali ja vam kažem da ni Solomun u svoj svojoj slavi ne
obuèe se kao jedan od njih. **30** A kad travu po polju, koja danas
jest a sjutra se u peæ baca, Bog tako odijeva; akamoli vas,
malovjerni? **31** Ne brinite se dakle govoreæi: šta æemo jesti,
ili, šta æemo piti, ili, èim æemo se odjenuti? **32** Jer sve ovo
neznabošci ištu; a zna i otac vaš nebeski da vama treba sve
ovo. **33** Nego ištite najprije carstva Božijega, i pravde njegove, i
ovo æe vam se sve dodati. **34** Ne brinite se dakle za sjutra; jer
sjutra brinuæe se za se. Dosta je svakom danu zla svoga.

7 Ne sudite da vam se ne sudi; **2** Jer kakovijem sudom sudite,
onakovijem æe vam suditi; i kakovom mjerom mjerite, onakom
æe vam se mjeriti. **3** A zašto vidiš trun u oku brata svojega, a
brvna u oku svojemu ne osjeæaš? **4** Ili, kako možeš reæi bratu
svojemu: stani da ti izvadim trun iz oka tvojega; a eto brvno u
oku tvojemu? **5** Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega,
pa æeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega. **6** Ne dajte
svetinje psima; niti meæite bisera svojega pred svinje, da ga ne
pogaze nogama svojima, i vrativši se ne rastrgnu vas. **7** Ištite, i
daæe vam se; tražite, i naæi æete; kucajte, i otvoriæe vam se. **8**
Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvoriæe
mu se. **9** Ili koji je među vama èovjek u koga ako zaište sin
njegov hljeba kamen da mu da? **10** Ili ako ribe zaište da mu da
zmiju? **11** Kad dakle vi, zli buduæi, umijete dare dobre davati
djeci svojoj, koliko æe više otac vaš nebeski dati dobra onima
koji ga mole? **12** Sve dakle što hoæete da èine vama ljudi, èinite
i vi njima: jer je to zakon i proroci. **13** Uðite na uska vrata; jer su
široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji

njim idu. **14** Kao što su uska vrata i tijesan put što vode u život, i
malo ih je koji ga nalaze. **15** Èuvajte se od lažnijeh proroka, koji
dolaze k vama u odijelu ovèijemu, a unutra su vuci grabljivi. **16**
Po rodovima njihovijem poznaæete ih. Eda li se bere s trnja
grožðe, ili s èièka smokve? **17** Tako svako drvo dobro rodove
dobre raða, a zlo drvo rodove zle raða. **18** Ne može drvo dobro
rodova zlijeh raðati, ni drvo zlo rodova dobrijeh raðati. **19** Svako
dakle drvo koje ne raða roda dobra, sijeku i u oganj bacaju. **20** I
tako dakle po rodovima njihovijem poznaæete ih. **21** Neæe svaki
koji mi govori: Gospode! Gospode! uæi u carstvo nebesko; no
koji èini po volji oca mojega koji je na nebesima. **22** Mnogi æe
reæi meni u onaj dan: Gospode! Gospode! nijesmo li u ime tvoje
prorokovali, i tvojijem imenom ðavole izgonili, i tvojijem imenom
èudesa mnoga tvorili? **23** I tada æu im ja kazati: nikad vas
nijesam znao; idite od mene koji èinite bezakonje. **24** Svaki dakle
koji sluša ove moje rijeèi i izvršuje ih, kazaæu da je kao mudar
èovjek koji sazida kuæu svoju na kamenu: **25** I udari dažd, i
doðoše vode, i dunuše vjetrovi, i napadoše na kuæu onu, i ne
pade; jer bješe utvrðena na kamenu. **26** A svaki koji sluša ove
moje rijeèi a ne izvršuje ih, on æe biti kao èovjek lud koji sazida
kuæu svoju na pijesku: **27** I udari dažd, i doðoše vode, i dunuše
vjetrovi, i udariše u kuæu onu, i pade, i raspade se strašno. **28** I
kad svrši Isus rijeèi ove, divljaše se narod nauci njegovoj. **29** Jer
ih uèaše kao onaj koji vlast ima, a ne kao književnici.

8 A kad siðe s gore, za njim iðaše naroda mnogo. **2** I gle, èovjek
gubav doðe i klanjaše mu se govoreæi: Gospode! ako hoæeš,
možeš me oèistiti. **3** I pruživši ruku Isus, dohvati ga se govoreæi:
hoæu, oèisti se. I odmah oèisti se od gube. **4** I reèe mu Isus:
gledaj, nikomu ne kazuj, nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi

dar koji je zapovjedio Mojsije radi svjedoèanstva njima. **5** A
kad uðe u Kapernaum, pristupi k njemu kapetan moleæi ga **6** I
govoreæi: Gospode! sluga moj leži doma uzet, i muèi se vrlo. **7**
A Isus reèe mu: ja æu doæi i iscijeliæu ga. **8** I kapetan odgovori
i reèe: Gospode! nijesam dostojan da pod krov moj uðeš; nego
samo reci rijeè, i ozdraviæe sluga moj. **9** Jer i ja sam èovjek pod
vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa reèem jednome: idi, i ide; i
drugome: doði, i doðe; i sluzi svojemu: uèini to, i uèini. **10** A kad
èu Isus, udivi se i reèe onima što idu za njim: zaista vam kažem:
ni u Izrailju tolike vjere ne naðoh. **11** I to vam kažem da æe
mnogi od istoka i zapada doæi i sješæe za trpezu s Avraamom i
Isakom i Jakovom u carstvu nebeskome: **12** A sinovi carstva
izgnaæe se u tamu najkrajnju; ondje æe biti plaè i škrgut zuba.
13 A kapetanu reèe Isus: idi, i kako si vjerovao neka ti bude. I
ozdravi sluga njegov u taj èas. **14** I došavši Isus u dom Petrov
vidje taštu njegovu gdje leži i groznica je trese. **15** I prihvati je
za ruku, i pusti je groznica, i usta, i služaše mu. **16** A uveèe
dovedoše k njemu bijesnijeh mnogo, i izgna duhove rijeèju, i
sve bolesnike iscijeli: **17** Da se zbude što je kazao Isaija prorok
govoreæi: on nemoæi naše uze i bolesti ponese. **18** A kad vidje
Isus mnogo naroda oko sebe, zapovjedi uèenicima svojijem da
idu na onu stranu. **19** I pristupivši jedan književnik reèe mu:
uèitelju! ja idem za tobom kud god ti poðeš. **20** Reèe njemu
Isus: lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda; a sin èovjeèij
nema gdje glave zakloniti. **21** A drugi od uèenika njegovijeh
reèe mu: Gospode! dopusti mi najprije da idem da ukopam oca
svojega. **22** A Isus reèe njemu: hajde za mnom, a ostavi neka
mrtvi ukopavaju svoje mrtvace. **23** I kad uðe u laðu, za njim
uðoše uèenici njegovi. **24** I gle, oluja velika postade na moru

da se laða pokri valovima; a on spavaše. **25** I prikuèivši se
uèenici njegovi probudiše ga govoreæi: Gospode! izbavi nas,
izgibosmo. **26** I reèe im: zašto ste strašljivi, malovjerni? Tada
ustavši zaprijeti vjetrovima i moru, i postade tišina velika. **27** A
ljudi èudiše se govoreæi: ko je ovaj da ga slušaju i vjetrovi i
more? **28** A kad dođe na onu stranu u zemlju Gergesinsku,
sretoše ga dva bijesna, koji izlaze iz grobova, tako zla da ne
mogaše niko proæi putem onijem. **29** I gle, povikaše: što je tebi
do nas, Isuse, sine Božij? zar si došao amo prije vremena da
muèiš nas? **30** A daleko od njih pasijaše veliki krd svinja. **31**
I đavoli moljahu ga govoreæi: ako nas izgoniš, pošlji nas da
idemo u krd svinja. **32** I reèe im: idite. I oni izišavši otidoše u
svinje. I gle, navali sav krd s brijega u more, i potopiše se u
vodi. **33** A svinjari pobjegoše; i došavši u grad kazaše sve, i za
bijesne. **34** I gle, sav grad iziđe na susret Isusu; i vidjevši ga
moliše da bi otišao iz njihovoga kraja.

9 I ušavši u laðu prijeđe i dođe u svoj grad. **2** I gle, donesoše
mu uzeta koji ležaše na odru. I vidjevši Isus vjeru njihovu reèe
uzetome: ne boj se, sinko, opraštaju ti se grijesi tvoji. **3** I gle,
neki od književnika rekoše u sebi: ovaj huli na Boga. **4** I videæi
Isus pomisli njihove reèe: zašto zlo mislite u srcima svojijem? **5**
Jer šta je lakše reæi: opraštaju ti se grijesi; ili reæi: ustani i hodi?
6 Ali da znate da vlast ima sin èovjeèij na zemlji opraštati grijehe
tada reèe uzetome): ustani, uzmi odar svoj i idi doma. **7** I ustavši
otide doma. **8** A ljudi videæi èudiše se, i hvališe Boga, koji je
dao vlast takovu ljudima. **9** I odlazeæi Isus odande vidje èovjeka
gdje sjedi na carini, po imenu Mateja, i reèe mu: hajde za mnom.
I ustavši otide za njim. **10** I kad jeđaše u kuæi, gle, mnogi carinici
i grješnici dođoše i jeđahu s Isusom i s uèenicima njegovijem.

11 I vidjevši to fariseji govorahu uèenicima njegovijem: zašto s
carinicima i grješnicima uèitelj vaš jede i pije? **12** A Isus èuvši to
reèe im: ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. **13** Nego idite i
nauèite se šta znaèi: milosti hoæu, a ne priloga. Jer ja nijesam
došao da zovem pravednike no grješnike na pokajanje. **14** Tada
pristupiše k njemu uèenici Jovanovi govoreæi: zašto mi i fariseji
postimo mnogo, a uèenici tvoji ne poste? **15** A Isus reèe im: eda
li mogu svatovi plakati dok je s njima ženik? Nego æe doæi
vrijeme kad æe se oteti od njih ženik, i onda æe postiti. **16**
Jer niko ne meæe nove zakrpe na staru haljinu; jer æe zakrpa
odadrijeti od haljine, i gora æe rupa biti. **17** Niti se ljeva vino
novo u mjehove stare; inaèe mjehovi prodru se i vino se prolije, i
mjehovi propadnu. Nego se ljeva vino novo u mjehove nove, i
oboje se saèuva. **18** Dok on tako govoraše njima, gle, knez
nekakav dođe i klanjaše mu se govoreæi: kæi moja sad umrije;
nego doði i metni na nju ruku svoju, i oživljeæe. **19** I ustavši Isus
za njim pođe i uèenici njegovi. **20** I gle, žena koja je dvanaest
godina bolovala od teèenja krvi pristupi sastrag i dohvati mu se
skuta od haljine njegove. **21** Jer govoraše u sebi: samo ako se
dotaknem haljine njegove, ozdraviæu. **22** A Isus obazrevši se i
vidjevši je reèe: ne boj se, kæeri; vjera tvoja pomogla ti je. I
ozdravi žena od toga èasa. **23** I došavši Isus u dom knežev
i vidjevši sviraèe i ljude zabunjene **24** Reèe im: otstupite, jer
djevojka nije umrla, nego spava. I potsmijevahu mu se. **25** A
kad istjera ljude, uđe, i uhvati je za ruku, i usta djevojka. **26** I
otide glas ovaj po svoj zemlji onoj. **27** A kad je Isus odlazio
odande, za njim iđahu dva slijepca vièuæi i govoreæi: pomiluj
nas, sine Davidov! **28** A kad dođe u kuæu, pristupiše k njemu
slijepci, i reèe im Isus: vjerujete li da mogu to uèiniti? A oni

mu rekoše: da, Gospode. **29** Tada dohvati se oèiju njihovijeh
govoreæi: po vjeri vašoj neka vam bude. **30** I otvoriše im se oèi.
I zaprijeti im Isus govoreæi: gledajte da niko ne dozna. **31** A
oni izišavši razglasiše ga po svoj zemlji onoj. **32** Kad oni pak
iziðu, gle, dovedoše k njemu èovjeka nijema i bijesna. **33** I pošto
izgna ðavola, progovori nijemi. I divljaše se narod govoreæi:
nigda se toga nije vidjelo u Izrailju. **34** A fariseji govorahu:
pomoæu kneza ðavolskog izgoni ðavole. **35** I prohoðaše Isus po
svijem gradovima i selima uèeæi po zbornicama njihovijem i
propovijedajuæi jevanðelje o carstvu, i iscjeljujuæi svaku bolest i
svaku nemoæ po ljudima. **36** A gledajuæi ljude sažali mu se, jer
bijahu smeteni i rasijani kao ovce bez pastira. **37** Tada reèe
uèenicima svojijem: žetve je mnogo, a poslenika malo. **38** Molite
se dakle gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu
svoju.

10 I dozvavši svojijeh dvanaest uèenika dade im vlast nad
duhovima neèistijem da ih izgone, i da iscjeljuju od svake bolesti
i svake nemoæi. **2** A dvanaest apostola imena su ova: prvi
Simon, koji se zove Petar, i Andrija brat njegov; Jakov Zevedejev,
i Jovan brat njegov; **3** Filip i Vartolomije; Toma i Matej carinik;
Jakov Alfejev, i Levej prozvani Tadija; **4** Simon Kananit, i Juda
Iskariotski, koji ga i predade. **5** Ovijeh dvanaest posla Isus i
zapovjedi im govoreæi: na put neznabožaca ne idite, i u grad
Samarjanski ne ulazite. **6** Nego idite k izgubljenijem ovcama
doma Izrailjeva. **7** A hodeæi propovijedajte i kazujte da se
približilo carstvo nebesko. **8** Bolesne iscjeljujte, gubave èistite,
mrtve dižite, ðavole izgonite; zabadava ste dobili, zabadava i
dajite. **9** Ne nosite zlata ni srebra ni mjedi u pojasima svojijem, **10**
Ni torbe na put, ni dvije haljine ni obuæe ni štapa; jer je poslenik

dostojan svoga jela. **11** A kad u koji grad ili selo uđete, ispitajte
ko je u njemu dostojan, i ondje ostanite dok ne iziđete. **12** A
ulazeæi u kuæu nazovite joj: mir kuæi ovoj. **13** I ako bude kuæa
dostojna, doæi æe mir vaš na nju; a ako li ne bude dostojna,
mir æe se vaš k vama vratiti. **14** A ako vas ko ne primi niti
posluša rijeèi vašijeh, izlazeæi iz kuæe ili iz grada onoga otresite
prah s nogu svojijeh. **15** Zaisto vam kažem: lakše æe biti zemlji
Sodomskoj i Gomorskoj u dan strašnoga suda negoli gradu
onome. **16** Eto, ja vas šaljem kao ovce među vukove: budite
dakle mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi. **17** A èuvajte
se od ljudi; jer æe vas oni predati sudovima, i po zbornicama
svojijem biæe vas. **18** I pred vlastelje i careve vodiæe vas mene
radi za svjedoèanstvo njima i neznabošcima. **19** A kad vas
predadu, ne brinite se kako æete ili šta æete govoriti; jer æe vam
se u onaj èas dati šta æete kazati. **20** Jer vi neæete govoriti,
nego Duh oca vašega govoriæe iz vas. **21** A predaæe brat brata
na smrt i otac sina; i ustaæe djeca na roditelje i pobiæe ih. **22** I
svi æe mrziti na vas imena mojega radi; ali koji pretrpi do kraja
blago njemu. **23** A kad vas potjeraju u jednom gradu, bježite u
drugi. Jer vam kažem zaista: neæete obiæi gradova Izrailjevijeh
dok dođe sin èovjeèij. **24** Nema uèenika nad uèitelja svojega ni
sluge nad gospodara svojega. **25** Dosta je uèeniku da bude kao
uèitelj njegov i sluzi kao gospodar njegov. Kad su domaæina
nazvali Veelzevulom, akamoli domaæe njegove? **26** Ne bojte ih
se dakle; jer nema ništa sakriveno što se neæe otkriti, ni tajno
što se neæe doznati. **27** Što vam govorim u tami, kazujte na
vidiku; i što vam se šapæe na uši, propovijedajte s krovova. **28** I
ne bojte se onijeh koji ubijaju tijelo a duše ne mogu ubiti; nego
se bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu. **(Geenna**

g1067) 29 Ne prodaju li se dva vrapca za jedan dinar? pa ni jedan
od njih ne može pasti na zemlju bez oca vašega. 30 A vama je i
kosa na glavi sva izbrojena. 31 Ne bojte se dakle; vi ste bolji
od mnogo vrabaca. 32 A koji god prizna mene pred ljudima,
priznaæu i ja njega pred ocem svojijem koji je na nebesima. 33
A ko se odreèe mene pred ljudima, odreæi æu se i ja njega pred
ocem svojijem koji je na nebesima. 34 Ne mislite da sam ja
došao da donesem mir na zemlju; nijesam došao da donesem
mir nego maè. 35 Jer sam došao da rastavim èovjeka od oca
njegova i kæer od matere njezine i snahu od svekrve njezine: 36
I neprijatelji èovjeku postaæe domašnji njegovi. 37 Koji ljubi oca
ili mater veæma nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubi sina
ili kæer veæma nego mene, nije mene dostojan. 38 I koji ne
uzme krsta svojega i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. 39
Koji èuva dušu svoju, izgubiæe je; a koji izgubi dušu svoju mene
radi, naæi æe je. 40 Koji vas prima, mene prima; a koji prima
mene, prima onoga koji me je poslao. 41 Koji prima proroka u
ime proroèko, platu proroèku primiæe; a koji prima pravednika u
ime pravednièko, platu pravednièku primiæe. 42 I ako ko napoji
jednoga od ovijeh malijeh samo èašom studene vode u ime
uèenièko, zaista vam kažem, neæe mu plata propasti.

11 I kad svrši Isus zapovijesti dvanaestorici uèenika svojijeh,
otide odande dalje da uèi i da propovijeda po gradovima
njihovijem. 2 A Jovan èuvši u tamnici djela Hristova posla dvojicu
uèenika svojijeh, 3 I reèe mu: jesi li ti onaj što æe doæi, ili
drugoga da èekamo? 4 A Isus odgovarajuæi reèe im: idite i
kažite Jovanu što èujete i vidite: 5 Slijepi progledaju i hromi
hode, gubavi èiste se i gluhi èuju, mrtvi ustaju i siromašnima
propovijeda se jevanđelje. 6 I blago onome koji se ne sablazni o

mene. **7** A kad ovi otidoše, poèe Isus ljudima govoriti o Jovanu:
šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljulja vjetar? **8** Ili šta
ste izišli da vidite? Èovjeka u meke haljine obuèena? Eto, koji
meke haljine nose po carskijem su dvorovima. **9** Ili šta ste izišli
da vidite? Proroka? Da, ja vam kažem, i više od proroka. **10** Jer
je ovo onaj za koga je pisano: eto, ja šaljem anðela svojega
pred licem tvojijem, koji æe pripraviti put tvoj pred tobom. **11**
Zaista vam kažem: nijedan izmeðu roðenijeh od žena nije izišao
veæi od Jovana krstitelja; a najmanji u carstvu nebeskome veæi
je od njega. **12** A od vremena Jovana krstitelja dosad carstvo
nebesko na silu se uzima, i siledžije dobijaju ga. **13** Jer su svi
proroci i zakon proricali do Jovana. **14** I ako hoæete vjerovati, on
je Ilija što æe doæi. **15** Koji ima uši da èuje neka èuje. **16** Ali
kakav æu kazati da je ovaj rod? On je kao djeca koja sjede
po ulicama i vièu svojijem drugovima, **17** I govore: svirasmo
vam, i ne igraste; žalismo vam se, i ne jaukaste. **18** Jer Jovan
doðe, koji ni jede ni pije, a oni kažu: ðavo je u njemu. **19** Doðe
sin èovjeèij, koji i jede i pije, a oni kažu: gle èovjeka izjelice i
pijanice, druga carinicima i grješnicima. I opravdaše premudrost
djeca njezina. **20** Tada poèe Isus vikati na gradove u kojima su
se dogodila najveæa èudesa njegova, pa se nijesu pokajali: **21**
Teško tebi, Horazine! Teško tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i
Sidonu bila èudesa koja su bila u vama, davno bi se u vreæi i
pepelu pokajali. **22** Ali vam kažem: Tiru i Sidonu lakše æe biti u
dan strašnoga suda nego vama. **23** I ti, Kapernaume! koji si se
do nebesa podigao do pakla æeš propasti: jer da su u Sodomu
bila èudesa što su u tebi bila, ostao bi do današnjeg dana.
(Hadēs g86) **24** Ali vam kažem da æe zemlji Sodomskoj lakše biti
u dan strašnoga suda nego tebi. **25** U to vrijeme odgovori Isus, i

reèe: hvalim te, oèe, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio
od premudrijeh i razumnijeh a kazao si prostima. **26** Da, oèe, jer
je tako bila volja tvoja. **27** Sve je meni predao otac moj, i niko ne
zna sina do otac; niti oca ko zna do sin i ako kome sin hoæe
kazati. **28** Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja æu
vas odmoriti. **29** Uzmite jaram moj na sebe, i nauèite se od
mene; jer sam ja krotak i smjeran u srcu, i naæi æete pokoj
dušama svojijem. **30** Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako.

12 U to vrijeme iðaše Isus u subotu kroz usjeve: a uèenici
njegovi ogladnješe, i poèeše trgati klasje, i jesti. **2** A fariseji
vidjevši to rekoše mu: gle, uèenici tvoji èine što ne valja èiniti
u subotu. **3** A on reèe im: nijeste li èitali što uèini David kad
ogladnje, on i koji bijahu s njim? **4** Kako uðe u kuæu Božiju,
i hljebove postavljene pojede, kojijeh nije valjalo jesti njemu
ni onima što su bili s njim, nego samijem sveštenicima. **5** Ili
nijeste èitali u zakonu kako u subotu sveštenici u crkvi subotu
pogane, pa nijesu krivi? **6** A ja vam kažem da je ovdje onaj
koji je veæi od crkve. **7** Kad biste pak znali šta je to: milosti
hoæu a ne priloga, nikad ne biste osuðivali pravijeh; **8** Jer je
gospodar i od subote sin èovjeèij. **9** I otišavši odande doðe u
zbornicu njihovu. **10** I gle, èovjek bijaše tu s rukom suhom; i
zapitaše ga govoreæi: valja li u subotu lijeèiti? da bi ga okrivili.
11 A on reèe im: koji je među vama èovjek koji ima ovcu jednu
pa ako ona u subotu upadne u jamu neæe je uzeti i izvaditi? **12**
A koliko li je èovjek pretežniji od ovce? Daklem valja u subotu
dobro èiniti. **13** Tada reèe èovjeku: pruži ruku svoju. I pruži.
I postade zdrava kao i druga. **14** A fariseji izišavši naèiniše
vijeæu o njemu kako bi ga pogubili. No Isus doznavši to ukloni
se odande. **15** I za njim idoše ljudi mnogi, i iscijeli ih sve. **16** I

zaprijeti im da ga ne razglašuju: **17** Da se zbude što je kazao
Isaija prorok govoreæi: **18** Gle, sluga moj, koga sam izabrao,
ljubazni moj, koji je po volji duše moje: metnuæu duh svoj na
njega, i sud neznabošcima javiæe. **19** Neæe se svađati ni vikati,
niti æe èuti ko po rasputicama glasa njegova. **20** Trske stuèene
neæe prelomiti i svještila zapaljena neæe ugasiti dok pravda ne
održi pobjede. **21** I u ime njegovo uzdaæe se narodi. **22** Tada
dovedoše k njemu bijesna koji bješe nijem i slijep; i iscijeli ga da
nijemi i slijepi stade govoriti i gledati. **23** I divljahu se svi ljudi
govoreæi: nije li ovo Hristos, sin Davidov? **24** A fariseji èuvši to
rekoše: ovaj drukèije ne izgoni đavola do pomoæu Veelzevula
kneza đavolskoga. **25** A Isus znajuæi misli njihove reèe im:
svako carstvo koje se razdijeli samo po sebi, opustjeæe; i svaki
grad ili dom koji se razdijeli sam po sebi, propašæe. **26** I ako
sotona sotonu izgoni, sam po sebi razdijelio se; kako æe dakle
ostati carstvo njegovo? **27** I ako ja pomoæu Veelzevula izgonim
đavole, sinovi vaši èijom pomoæu izgone? Zato æe vam oni biti
sudije. **28** A ako li ja Duhom Božijim izgonim đavole, dakle je
došlo k vama carstvo nebesko. **29** Ili kako može ko uæi u kuæu
jakoga i pokuæstvo njegovo oteti, ako najprije ne sveže jakoga?
i onda æe kuæu njegovu oplijeniti. **30** Koji nije sa mnom, protiv
mene je; i koji ne sabira sa mnom, prosipa. **31** Zato vam kažem:
svaki grijeh i hula oprostiæe se ljudima; a na Duha svetoga
hula neæe se oprostiti ljudima. **32** I ako ko reèe rijeè na sina
èovjeèijega, oprostiæe mu se; a koji reèe na Duha svetoga,
neæe mu se oprostiti ni na ovome svijetu ni na onome. **(aiōn g165)**
33 Ili usadite drvo dobro, i rod njegov biæe dobar; ili usadite
drvo zlo, i rod njegov zao biæe; jer se po rodu drvo poznaje. **34**
Porodi aspidini! kako možete dobro govoriti, kad ste zli? jer usta

govore od suviška srca. **35** Dobar èovjek iz dobre klijeti iznosi
dobro; a zao èovjek iz zle klijeti iznosi zlo. **36** A ja vam kažem
da æe za svaku praznu rijeè koju reku ljudi dati odgovor u dan
strašnoga suda. **37** Jer æeš se svojijem rijeèima opravdati, i
svojijem æeš se rijeèima osuditi. **38** Tada odgovoriše neki od
književnika i fariseja govoreæi: uèitelju! mi bi radi od tebe znak
vidjeti. **39** A on odgovarajuæi reèe im: rod zli i preljubotvorni
traži znak; i neæe mu se dati znak osim znaka Jone proroka.
40 Jer kao što je Jona bio u trbuhu kitovom tri dana i tri noæi:
tako æe biti i sin èovjeèij u srcu zemlje tri dana i tri noæi. **41**
Ninevljani iziæi æe na sud s rodom ovijem, i osudiæe ga; jer se
pokajaše Joninijem pouèenjem: a gle, ovdje je veæi od Jone. **42**
Carica južna iziæi æe na sud s rodom ovijem, i osudiæe ga; jer
ona dođe s kraja zemlje da sluša premudrost Solomunovu: a
gle, ovdje je veæi od Solomuna. **43** A kad neèisti duh iziđe iz
èovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tražeæi pokoja, i ne nađe ga.
44 Onda reèe: da se vratim u dom svoj otkuda sam izišao; i
došavši nađe prazan, pometen i ukrašen. **45** Tada otide i uzme
sa sobom sedam drugijeh duhova gorijeh od sebe, i ušavši žive
ondje; i bude potonje gore èovjeku onome od prvoga. Tako æe
biti i ovome rodu zlome. **46** Dok on još govoraše k ljudima,
gle, mati njegova i braæa njegova stajahu napolju i èekahu da
govore s njime. **47** I neko mu reèe: evo mati tvoja i braæa tvoja
stoje napolju, radi su da govore s tobom. **48** A on odgovori i
reèe onome što mu kaza: ko je mati moja, i ko su braæa moja?
49 I pruživši ruku svoju na uèenike svoje reèe: eto mati moja
i braæa moja. **50** Jer ko izvršuje volju oca mojega koji je na
nebesima, onaj je brat moj i sestra i mati.

13 I onaj dan izišavši Isus iz kuæe sjeðaše kod mora. **2** I
sabraše se oko njega ljudi mnogi, tako da mora uæi u laðu i
sjesti; a narod sav stajaše po brijegu. **3** I on im kaziva mnogo u
prièama govoreæi: gle, iziðe sijaè da sije. **4** I kad sijaše, jedna
zrna padoše kraj puta, i doðoše ptice i pozobaše ih; **5** A druga
padoše na kamenita mjesta, gdje ne bijaše mnogo zemlje, i
odmah iznikoše; jer ne bijaše u dubinu zemlje. **6** I kad obasja
sunce, povenuše, i buduæi da nemahu žila, posahnuše. **7** A
druga padoše u trnje, i naraste trnje, i podavi ih. **8** A druga
padoše na zemlju dobru, i donošahu rod, jedno po sto, a jedno
po šeset, a jedno po trideset. **9** Ko ima uši da èuje neka èuje. **10**
I pristupivši uèenici rekoše mu: zašto im govoriš u prièama?
11 A on odgovarajuæi reèe im: vama je dano da znate tajne
carstva nebeskoga, a njima nije dano. **12** Jer ko ima, daæe mu
se, i preteæi æe mu; a koji nema, uzeæe mu se i ono što ima.
13 Zato im govorim u prièama, jer gledajuæi ne vide, i èujuæi
ne èuju niti razumiju. **14** I zbiva se na njima proroštvo Isaijno,
koje govori: ušima æete èuti, i neæete razumjeti; i oèima æete
gledati, i neæete vidjeti. **15** Jer je odrvenilo srce ovijeh ljudi, i
ušima teško èuju, i oèi su svoje zatvorili da kako ne vide oèima, i
ušima ne èuju, i srcem ne razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim.
16 A blago vašijem oèima što vide, i ušima vašijem što èuju. **17**
Jer vam kažem zaista da su mnogi proroci i pravednici željeli
vidjeti što vi vidite, i ne vidješe; i èuti što vi èujete, i ne èuše. **18**
Vi pak èujte prièu o sijaèu: **19** Svakome koji sluša rijeè o carstvu
i ne razumije, dolazi neèastivi i krade posijano u srcu njegovom:
to je oko puta posijano. **20** A na kamenu posijano to je koji sluša
rijeè i odmah s radosti primi je, **21** Ali nema korijena u sebi,
nego je nepostojan, pa kad bude do nevolje ili ga potjeraju rijeèi

radi, odmah udari natrag. **22** A posijano u trnju to je koji sluša
rijeè, no briga ovoga svijeta i prijevara bogatstva zaguše rijeè,
i bez roda ostane. **(aiōn g165)** **23** A posijano na dobroj zemlji
to je koji sluša rijeè i razumije, koji dakle i rod rađa, i donosi
jedan po sto, a jedan po šeset, a jedan po trideset. **24** Drugu
prièu kaza im govoreæi: carstvo je nebesko kao èovjek koji
posija dobro sjeme u polju svojemu, **25** A kad ljudi pospaše,
dođe njegov neprijatelj i posija kukolj po pšenici, pa otide. **26** A
kad nièe usjev i rod donese, onda se pokaza kukolj. **27** Tada
dođoše sluge domaæinove i rekoše mu: gospodaru! nijesi li ti
dobro sjeme sijao na svojoj njivi? Otkuda dakle kukolj? **28** A on
reèe im: neprijatelj èovjek to uèini. A sluge rekoše mu: hoæeš li
dakle da idemo da ga poèupamo? **29** A on reèe: ne; da ne bi
èupajuæi kukolj poèupali zajedno s njime pšenicu. **30** Ostavite
neka raste oboje zajedno do žetve; i u vrijeme žetve reæi æu
žeteocima: saberite najprije kukolj, i svežite ga u snoplje da ga
sažežem; a pšenicu svezite u žitnicu moju. **31** Drugu prièu kaza
im govoreæi: carstvo je nebesko kao zrno gorušièno koje uzme
èovjek i posije na njivi svojoj, **32** Koje je istina najmanje od sviju
sjemena, ali kad uzraste, veæe je od svega povræa, i bude drvo
da ptice nebeske dolaze, i sjedaju na njegovijem granama. **33**
Drugu prièu kaza im: carstvo je nebesko kao kvasac koji uzme
žena i metne u tri kopanje brašna dok sve ne uskisne. **34** Sve
ovo u prièama govori Isus ljudima, i bez prièe ništa ne govoraše
im: **35** Da se zbude što je rekao prorok govoreæi: otvoriæu
u prièama usta svoja, kazaæu sakriveno od postanja svijeta.
36 Tada ostavi Isus ljude, i dođe u kuæu. I pristupiše k njemu
uèenici njegovi govoreæi: kaži nam prièu o kukolju na njivi. **37**
A on odgovarajuæi reèe im: koji sije dobro sjeme ono je sin

èovjeèij; **38** A njiva je svijet; a dobro sjeme sinovi su carstva, a
kukolj sinovi su zla; **39** A neprijatelj koji ga je posijao jest ðavo; a
žetva je pošljedak ovoga vijeka; a žeteoci su anðeli. **(aiōn g165)**
40 Kako što se dakle kukolj sabira, i ognjem sažiže, tako æe biti
na pošljetku ovoga vijeka. **(aiōn g165)** **41** Poslaæe sin èovjeèij
anðele svoje, i sabraæe iz carstva njegova sve sablazni i koji
èine bezakonje. **42** I baciæe ih u peæ ognjenu: ondje æe biti
plaè i škrgut zuba. **43** Tada æe se pravednici zasjati kao sunce
u carstvu oca svojega. Ko ima uši da èuje neka èuje. **44** Još
je carstvo nebesko kao blago sakriveno u polju, koje našavši
èovjek sakri i od radosti zato otide i sve što ima prodade i kupi
polje ono. **45** Još je carstvo nebesko kao èovjek trgovac koji
traži dobra bisera, **46** Pa kad naðe jedno mnogocjeno zrno
bisera, otide i prodade sve što imaše i kupi ga. **47** Još je carstvo
nebesko kao mreža koja se baci u more i zagrabi od svake ruke
ribe; **48** Koja kad se napuni, izvukoše je na kraj, i sjedavši,
izbraše dobre u sudove, a zle baciše napolje. **49** Tako æe biti na
pošljetku vijeka: iziæi æe anðeli i odluèiæe zle od pravednijeh.
(aiōn g165) **50** I baciæe ih u peæ ognjenu: ondje æe biti plaè i
škrgut zuba. **51** Reèe im Isus: razumjeste li ovo? Rekoše mu:
da, Gospode. **52** A on im reèe: zato je svaki književnik koji se
nauèio carstvu nebeskome kao domaæin koji iznosi iz klijeti
svoje novo i staro. **53** I kad svrši Isus prièe ove, otide odande. **54**
I došavši na postojbinu svoju, uèaše ih po zbornicama njihovijem
tako da mu se divljahu, i govorahu: otkud ovome premudrost
ova i moæi? **55** Nije li ovo drvodjeljin sin? ne zove li se mati
njegova Marija, i braæa njegova Jakov, i Josija, i Simon, i Juda?
56 I sestre njegove nijesu li sve kod nas? Otkud njemu ovo sve?
57 I sablažnjavahu se o njega. A Isus reèe im: nema proroka bez

èasti osim na postojbini svojoj i u domu svojemu. **58** I ne stvori
ondje èudesa mnogijeh za nevjerstvo njihovo.

14 U to vrijeme dođe glas do Iroda èetverovlasnika o Isusu;
2 I reèe slugama svojijem: to je Jovan krstitelj; on ustade iz
mrtvijeh, i zato èini èudesa. **3** Jer Irod uhvati Jovana, sveza
ga i baci u tamnicu Irodijade radi žene Filipa brata svojega.
4 Jer mu govoraše Jovan: ne možeš ti nje imati. **5** I šæaše
da ga ubije, ali se poboja naroda; jer ga držahu za proroka.
6 A kad bijaše dan rođenja Irodova, igra kæi Irodijadina pred
njima i ugodi Irodu. **7** Zato i s kletvom obreèe joj dati šta god
zaište. **8** A ona nauèena od matere svoje: daj mi, reèe, ovdje na
krugu glavu Jovana krstitelja. **9** I zabrinu se car; ali kletve radi i
onijeh koji se gošæahu s njim, zapovjedi joj dati. **10** I posla te
posjekoše Jovana u tamnici. **11** I donesoše glavu njegovu na
krugu, i dadoše djevojci, i odnese je materi svojoj. **12** I došavši
uèenici njegovi, uzeše tijelo njegovo i ukopaše ga; i dođoše
Isusu te javiše. **13** I èuvši Isus, otide odande u lađi u pusto
mjesto nasamo. A kad to èuše ljudi, idoše za njim pješice iz
gradova. **14** I izišavši Isus vidje mnogi narod, i sažali mu se za
njih, i iscijeli bolesnike njihove. **15** A pred veèe pristupiše k njemu
uèenici njegovi govoreæi: ovdje je pusto mjesto, a dockan je
veæ; otpusti narod neka ide u sela da kupi sebi hrane. **16** A Isus
reèe im: ne treba da idu; podajte im vi neka jedu. **17** A oni rekoše
mu: nemamo ovdje do samo pet hljebova i dvije ribe. **18** A on
reèe: donesite mi ih ovamo. **19** I zapovjedi narodu da posjedaju
po travi; pa uze onijeh pet hljebova i dvije ribe, i pogledavši na
nebo blagoslovi, i prelomivši dade uèenicima svojijem, a uèenici
narodu. **20** I jedoše svi, i nasitiše se, i nakupiše komada što
preteèe dvanaest kotarica punijeh. **21** A onijeh što su jeli bješe

ljudi oko pet hiljada, osim žena i djece. **22** I odmah natjera Isus
uèenike svoje da uðu u laðu i naprijed da idu na onu stranu dok
on otpusti narod. **23** I otpustivši narod pope se na goru sam da
se moli Bogu. I uveèe bijaše ondje sam. **24** A laða bješe nasred
mora u nevolji od valova, jer bijaše protivan vjetar. **25** A u èetvrtu
stražu noæi otide k njima Isus iduæi po moru. **26** I vidjevši ga
uèenici po moru gdje ide, poplašiše se govoreæi: to je utvara; i
od straha povikaše. **27** A Isus odmah reèe im govoreæi: ne
bojte se; ja sam, ne plašite se. **28** A Petar odgovarajuæi reèe:
Gospode! ako si ti, reci mi da doðem k tebi po vodi. **29** A on
reèe: hodi. I izišavši iz laðe Petar iðaše po vodi da doðe k Isusu.
30 No videæi vjetar veliki uplaši se, i poèevši se topiti, povika
govoreæi: Gospode, pomagaj! **31** I odmah Isus pruživši ruku
uhvati Petra, i reèe mu: malovjerni! zašto se posumnja? **32** I kad
uðoše u laðu, presta vjetar. **33** A koji bijahu u laði pristupiše i
pokloniše mu se govoreæi: vaistinu ti si sin Božij. **34** I prešavši
doðoše u zemlju Genisaretsku. **35** I poznavši ga ljudi iz onoga
mjesta, poslaše po svoj onoj okolini, i donesoše k njemu sve
bolesnike. **36** I moljahu ga da se samo dotaknu skuta od njegove
haljine; i koji se dotakoše ozdraviše.

15 Tada pristupiše k Isusu književnici i fariseji od Jerusalima
govoreæi: **2** Zašto uèenici tvoji prestupaju obièaje starijeh? Jer
ne umivaju ruku svojijeh kad hljeb jedu. **3** A on odgovarajuæi
reèe im: zašto i vi prestupate zapovijest Božiju za obièaje svoje?
4 Jer Bog zapovijeda govoreæi: poštuj oca i mater; i koji opsuje
oca ili mater smræu da umre. **5** A vi kažete: ako koji reèe ocu ili
materi: prilog je èim bih ti ja mogao pomoæi; **6** Može i da ne
poštuje oca svojega ili matere. I ukidoste zapovijest Božiju za
obièaje svoje. **7** Licemjeri! dobro je za vas prorokovao Isaija

govoreæi: **8** Ovi ljudi približavaju se k meni ustima svojijem, i
usnama poštuju me; a srce njihovo daleko stoji od mene. **9** No
zaludu me poštuju uèeæi naukama i zapovijestima ljudskima.
10 I dozvavši ljude, reèe im: slušajte i razumijte. **11** Ne pogani
èovjeka što ulazi u usta; nego što izlazi iz usta ono pogani
èovjeka. **12** Tada pristupiše uèenici njegovi i rekoše mu: znaš li
da fariseji èuvši tu rijeè sablazniše se? **13** A on odgovarajuæi
reèe: svako drvo koje nije usadio otac moj nebeski, iskorijeniæe
se. **14** Ostavite ih: oni su slijepi voði slijepcima; a slijepac
slijepca ako vodi, oba æe u jamu pasti. **15** A Petar odgovarajuæi
reèe mu: kaži nam prièu ovu. **16** A Isus reèe: eda li ste i vi još
nerazumni? **17** Zar još ne znate da sve što ulazi u usta u trbuh
ide, i izbacuje se napolje? **18** A što izlazi iz usta od srca izlazi, i
ono pogani èovjeka. **19** Jer od srca izlaze zle misli, ubistva,
preljube, kurvarstva, krađe, lažna svjedoèanstva, hule na Boga.
20 I ovo je što pogani èovjeka, a neumivenijem rukama jesti
ne pogani èovjeka. **21** I izišavši odande Isus otide u krajeve
Tirske i Sidonske. **22** I gle, žena Hananejka iziđe iz onijeh
krajeva, i povika k njemu govoreæi: pomiluj me Gospode sine
Davidov! moju kæer vrlo muèi đavo. **23** A on joj ne odgovori ni
rijeèi. I pristupivši uèenici njegovi moljahu ga govoreæi: otpusti
je, kako vièe za nama. **24** A on odgovarajuæi reèe: ja sam
poslan samo k izgubljenijem ovcama doma Izrailjeva. **25** A ona
pristupivši pokloni mu se govoreæi: Gospode pomozi mi! **26** A
on odgovarajuæi reèe: nije dobro uzeti od djece hljeb i baciti
psima. **27** A ona reèe: da, Gospode, ali i psi jedu od mrva što
padaju s trpeze njihovijeh gospodara. **28** Tada odgovori Isus, i
reèe joj: o ženo! velika je vjera tvoja; neka ti bude kako hoæeš. I
ozdravi kæi njezina od onoga èasa. **29** I otišavši Isus odande,

doðe k moru Galilejskom, i popevši se na goru, sjede ondje. **30** I
pristupiše k njemu ljudi mnogi koji imahu sa sobom hromijeh,
slijepijeh, nijemijeh, uzetijeh i drugijeh mnogijeh, i položiše ih k
nogama Isusovijem, i iscijeli ih, **31** Tako da se narod divljaše,
videæi nijeme gdje govore, uzete zdrave, hrome gdje idu, i
slijepe gdje gledaju; i hvališe Boga Izrailjeva. **32** A Isus dozvavši
uèenike svoje reèe: žao mi je ovoga naroda, jer veæ tri dana
stoje kod mene i nemaju šta jesti; a nijesam ih rad otpustiti
gladne da ne oslabe na putu. **33** I rekoše mu uèenici njegovi:
otkuda nam u pustinji toliki hljeb da se nasiti toliki narod? **34**
I reèe im Isus: koliko hljebova imate? A oni rekoše: sedam, i
malo ribice. **35** I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji. **36** I
uzevši onijeh sedam hljebova i ribe, i davši hvalu, prelomi, i dade
uèenicima svojijem, a uèenici narodu. **37** I jedoše svi, i nasitiše
se; i nakupiše komada što preteèe sedam kotarica punijeh. **38** A
onijeh što su jeli bijaše èetiri hiljade ljudi, osim žena i djece. **39** I
otpustivši narod uðe u laðu, i doðe u okoline Magdalske.

16 I pristupiše k njemu fariseji i sadukeji, i kušajuæi ga iskahu
da im pokaže znak s neba. **2** A on odgovarajuæi reèe im: uveèe
govorite: biæe vedro; jer je nebo crveno. **3** I ujutru: danas æe
biti vjetar, jer je nebo crveno i mutno. Licemjeri! lice nebesko
umijete poznavati, a znake vremena ne možete poznati? **4** Rod
zli i kurvarski traži znak, i znak neæe mu se dati osim znaka
Jone proroka. I ostavivši ih otide. **5** I polazeæi uèenici njegovi
na onu stranu zaboraviše uzeti hljeba. **6** A Isus reèe im: èuvajte
se kvasca farisejskoga i sadukejskog. **7** A oni mišljahu u sebi
govoreæi: to je što nijesmo hljeba uzeli. **8** A Isus razumjevši
reèe im: šta mislite u sebi, malovjerni, što hljeba nijeste uzeli? **9**
Zar još ne razumijete niti pamtite pet hljebova na pet hiljada,

i koliko kotarica nakupiste? **10** Ni sedam hljebova na èetiri
hiljade, i koliko kotarica nakupiste? **11** Kako ne razumijete da
vam ne rekoh za hljebove da se èuvate kvasca farisejskoga i
sadukejskog? **12** Tada razumješe da ne reèe kvasca hljebnoga
da se èuvaju, nego nauke farisejske i sadukejske. **13** A kad dođe
Isus u okoline Æesarije Filipove, pitaše uèenike svoje govoreæi:
ko govore ljudi da je sin èovjeèij? **14** A oni rekoše: jedni govore
da si Jovan krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi Jeremija, ili koji
od proroka. **15** Reèe im Isus: a vi šta mislite ko sam ja? **16** A
Simon Petar odgovori i reèe: ti si Hristos, sin Boga živoga. **17** I
odgovarajuæi Isus reèe mu: blago tebi, Simone sine Jonin! Jer
tijelo i krv nijesu tebi to javili, nego otac moj koji je na nebesima.
18 A i ja tebi kažem: ti si Petar, i na ovome kamenu sazidaæu
crkvu svoju, i vrata paklena neæe je nadvladati. **(Hadēs g86)** **19** I
daæu ti ključeve od carstva nebeskoga: i što svežeš na zemlji
biæe svezano na nebesima; i što razdriješiš na zemlji biæe
razdriješeno na nebesima. **20** Tada zaprijeti Isus uèenicima
svojijem da nikom ne kazuju da je on Hristos. **21** Od tada poèe
Isus kazivati uèenicima svojijem da njemu valja iæi u Jerusalim,
i mnogo postradati od starješina i od glavara svešteniècki jeh i
književnika, i da æe ga ubiti, i treæi dan da æe ustati. **22** I uzevši
ga Petar poèe ga odvraæati govoreæi: Bože saèuvaj! to neæe
biti od tebe. **23** A on se obrnuvši reèe Petru: idi od mene sotono;
ti si mi sablazan; jer ne misliš što je Božije nego ljudsko. **24**
Tada Isus reèe uèenicima svojijem: ako ko hoæe za mnom iæi,
neka se odreèe sebe, i uzme krst svoj i ide za mnom. **25** Jer ko
hoæe svoju dušu da saèuva, izgubiæe je; a ako ko izgubi dušu
svoju mene radi, naæi æe je. **26** Jer kakva je korist èovjeku
ako sav svijet dobije a duši svojoj naudi? ili kakav æe otkup

dati èovjek za svoju dušu? **27** Jer æe doæi sin èovjeèij u slavi
oca svojega s anðelima svojijem, i tada æe se vratiti svakome
po djelima njegovijem. **28** Zaisto vam kažem: imaju neki među
ovima što stoje ovdje koji neæe okusiti smrti dok ne vide sina
èovjeèijega gdje ide u carstvu svojemu.

17 I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana brata
njegova, i izvede ih na goru visoku same. **2** I preobrazi se
pred njima, i zasja se lice njegovo kao sunce a haljine njegove
postadoše bijele kao svijet. **3** I gle, ukazaše im se Mojsije i
Ilija, koji s njim govorahu. **4** A Petar odgovarajuæi reèe Isusu:
Gospode! dobro nam je ovdje biti; ako hoæeš da naèinimo ovdje
tri sjenice: tebi jednu, a Mojsiju jednu, a jednu Iliji. **5** Dok on
još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih; i gle, glas iz oblaka
govoreæi: ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; njega
poslušajte. **6** I èuvši uèenici padoše nièice, i uplašiše se vrlo. **7** I
pristupivši Isus dohvati ih se, i reèe: ustanite, i ne bojte se. **8** A
oni podignuvši oèi svoje nikoga ne vidješe do Isusa sama. **9** I
silazeæi s gore zapovjedi im Isus govoreæi: nikom ne kazujte
što ste vidjeli dok sin èovjeèij iz mrtvijeh ne ustane. **10** I zapitaše
ih uèenici njegovi govoreæi: zašto dakle književnici kažu da
Ilija najprije treba da dođe? **11** A Isus odgovarajuæi reèe im:
Ilija æe doæi najprije i urediti sve. **12** Ali vam kažem da je Ilija
veæ došao, i ne poznaše ga; nego uèiniše s njime šta htješe:
tako i sin èovjeèij treba da postrada od njih. **13** Tada razumješe
uèenici da im govori za Jovana krstitelja. **14** I kad doðoše k
narodu, pristupi k njemu èovjek klanjajuæi mu se **15** I govoreæi:
Gospode! pomiluj sina mojega; jer o mijeni bjesni i muèi se
vrlo; jer mnogo puta pada u vatru, i mnogo puta u vodu. **16** I
dovedoh ga uèenicima tvojijem, i ne mogoše ga iscijeliti. **17**

A Isus odgovarajuæi reèe: o rode nevjerni i pokvareni! dokle
æu biti s vama? dokle æu vas trpljeti? Dovedite mi ga amo.
18 I zaprijeti mu Isus; i ðavo iziðe iz njega; i ozdravi momèe
od onoga èasa. **19** Tada pristupiše uèenici k Isusu i nasamo
rekoše mu: zašto ga mi ne mogosmo izgnati? **20** A Isus reèe
im: za nevjerstvo vaše. Jer vam kažem zaista: ako imate vjere
koliko zrno gorušièno, reæi æete gori ovoj: prijeði odavde tamo,
i prijeæi æe, i ništa neæe vam biti nemoguæe. **21** A ovaj se rod
izgoni samo molitvom i postom. **22** A kad su hodili po Galileji,
reèe im Isus: predaæe se sin èovjeèij u ruke ljudske; **23** I ubiæe
ga, i treæi dan ustaæe. I neveseli bijahu vrlo. **24** A kad doðoše u
Kapernaum, pristupiše k Petru oni što kupe didrahme, i rekoše:
zar vaš uèitelj neæe dati didrahme? **25** Petar reèe: hoæe. I
kad uðe u kuæu, preteèe ga Isus govoreæi: šta misliš Simone?
Carevi zemaljski od koga uzimaju poreze i haraèe, ili od svojijeh
sinova ili od tuðijeh? **26** Reèe njemu Petar: od tuðijeh. Reèe mu
Isus: dakle ne plaæaju sinovi. **27** Ali da ih ne sablaznimo, idi na
more, i baci udicu, i koju prvu uhvatiš ribu, uzmi je; i kad joj
otvoriš usta naæi æeš statir; uzmi ga te im podaj za me i za se.

18 U taj èas pristupiše uèenici k Isusu govoreæi: ko je dakle
najveæi u carstvu nebeskome? **2** I dozva Isus dijete, i postavi ga
među njih, **3** I reèe im: zaista vam kažem, ako se ne povratite
i ne budete kao djeca, neæete uæi u carstvo nebesko. **4**
Koji se dakle ponizi kao dijete ovo, onaj je najveæi u carstvu
nebeskome. **5** I koji primi takovo dijete u ime moje, mene prima.
6 A koji sablazni jednoga od ovijeh malijeh koji vjeruju mene,
bolje bi mu bilo da se objesi kamen vodenièni o vratu njegovu, i
da potone u dubinu morsku. **7** Teško svijetu od sablazni! jer je
potrebno da doðu sablazni; ali teško onom èovjeku kroz koga

dolazi sablazan. **8** Ako li te ruka tvoja ili noga tvoja sablažnjava,
otsijeci je i baci od sebe: bolje ti je uæi u život hromu ili kljastu,
negoli s dvije ruke i dvije noge da te bace u oganj vjeèni. **(aiōnios g166)** **9** I ako te oko tvoje sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe:
bolje ti je s jednijem okom u život uæi, nego s dva oka da te
bace u pakao ognjeni. **(Geenna g1067)** **10** Gledajte da ne prezrete
jednoga od malijeh ovijeh; jer vam kažem da anðeli njihovi na
nebesima jednako gledaju lice oca mojega nebeskoga. **11** Jer
sin èovjeèij doðe da iznaðe i spase izgubljeno. **12** Što vam se
èini? Kad ima jedan èovjek sto ovaca pa zaðe jedna od njih, ne
ostavi li on devedeset i devet u planini, i ide da traži onu što je
zašla? **13** I ako se dogodi da je naðe, zaista vam kažem da
se njoj više raduje nego onima devedeset i devet što nijesu
zašle. **14** Tako nije volja oca vašega nebeskoga da pogine jedan
od ovijeh malijeh. **15** Ako li ti sagriješi brat tvoj, idi i pokaraj
ga među sobom i njim samijem; ako te posluša, dobio si brata
svojega. **16** Ako li te ne posluša, uzmi sa sobom još jednoga ili
dvojicu da sve rijeèi ostanu na ustima dva ili tri svjedoka. **17** Ako
li njih ne posluša, kaži crkvi; a ako li ne posluša ni crkve, da
ti bude kao neznabožac i carinik. **18** Jer vam kažem zaista:
što god svežete na zemlji biæe svezano na nebu, i što god
razdriješite na zemlji biæe razdriješeno na nebu. **19** Još vam
kažem zaista: ako se dva od vas slože na zemlji u èemu mu
drago, za što se uzmole, daæe im otac moj koji je na nebesima.
20 Jer gdje su dva ili tri sabrani u ime moje ondje sam ja među
njima. **21** Tada pristupi k njemu Petar i reèe: Gospode! koliko
puta ako mi sagriješi brat moj da mu oprostim? do sedam puta?
22 Reèe njemu Isus: ne velim ti do sedam puta, nego do sedam
puta sedamdeset. **23** Zato je carstvo nebesko kao èovjek car

koji namisli da se proraèuni sa svojijem slugama. **24** I kad se
poèe raèuniti, dovedoše mu jednoga dužnika od deset hiljada
talanata. **25** I buduæi da nemaše èim platiti, zapovjedi gospodar
njegov da ga prodadu, i ženu njegovu i djecu, i sve što ima; i da
mu se plati. **26** No sluga taj pade i klanjaše mu se govoreæi:
gospodaru! prièekaj me, i sve æu ti platiti. **27** A gospodaru se
sažali za tijem slugom, pusti ga i dug oprosti mu. **28** A kad iziðe
sluga taj, nađe jednoga od svojijeh drugara koji mu je dužan sto
groša, i uhvativši ga davljaše govoreæi: daj mi što si dužan. **29**
Pade drugar njegov pred noge njegove i moljaše ga govoreæi:
prièekaj me, i sve æu ti platiti. **30** A on ne htje, nego ga odvede i
baci u tamnicu dok ne plati duga. **31** Vidjevši pak drugari njegovi
taj događaj žao im bi vrlo, i otišavši kazaše gospodaru svojemu
sav događaj. **32** Tada ga dozva gospodar njegov, i reèe mu:
zli slugo! sav dug onaj oprostih tebi, jer si me molio. **33** Nije li
trebalo da se i ti smiluješ na svog drugara, kao i ja na te što
se smilovah? **34** I razgnjevi se gospodar njegov, i predade ga
muèiteljima dok ne plati sav dug svoj. **35** Tako æe i otac moj
nebeski uèiniti vama, ako ne oprostite svaki bratu svojemu od
srca svojijeh.

19 I kad svrši Isus rijeèi ove, otide iz Galileje, i dođe u okoline
Judejske preko Jordana. **2** I za njim idoše ljudi mnogi i iscijeli
ih ondje. **3** I pristupiše k njemu fariseji da ga kušaju, i rekoše
mu: može li èovjek pustiti ženu svoju za svaku krivicu? **4** A on
odgovarajuæi reèe im: nijeste li èitali da je onaj koji je u poèetku
stvorio èovjeka muža i ženu stvorio ih? **5** I reèe: zato ostaviæe
èovjek oca svojega i mater, i prilijepiæe se k ženi svojoj, i biæe
dvoje jedno tijelo. **6** Tako nijesu više dvoje, nego jedno tijelo; a
što je Bog sastavio èovjek da ne rastavlja. **7** Rekoše mu: zašto

dakle Mojsije zapovijeda da se da knjiga raspusna, i da se pusti?
8 Reèe im: Mojsije je vama dopustio po tvrði vašega srca puštati
svoje žene; a ispoèetka nije bilo tako. **9** Nego ja vam kažem:
ako ko pusti svoju ženu, osim za kurvarstvo, i oženi se drugom,
èini preljubu; i koji uzme puštenicu èini preljubu. **10** Rekoše mu
uèenici njegovi: ako je tako èovjeku sa ženom, nije se dobro
ženiti. **11** A on reèe im: ne mogu svi primiti tijeh rijeèi do oni
kojima je dano. **12** Jer ima uškopljenika koji su se tako rodili iz
utrobe materine; a ima uškopljenika koje su ljudi uškopili; a ima
uškopljenika koji su sami sebe uškopili carstva radi nebeskoga.
Ko može primiti neka primi. **13** Tada privedoše k njemu djecu da
metne ruke na njih, i da se pomoli Bogu; a uèenici zabranjivahu
im. **14** A Isus reèe: ostavite djecu i ne zabranjujte im dolaziti k
meni; jer je takovijeh carstvo nebesko. **15** I metnuvši na njih
ruke otide odande. **16** I gle, neko pristupivši reèe mu: uèitelju
blagi! kakovo æu dobro da uèinim da imam život vjeèni? **(aiōnios
g166)** **17** A on reèe mu: što me zoveš blagijem? niko nije blag
osim jednoga Boga. A ako želiš uæi u život, drži zapovijesti. **18**
Reèe mu: koje? A Isus reèe: da ne ubiješ; ne èiniš preljube;
ne ukradeš; ne svjedoèiš lažno; **19** Poštuj oca i mater; i ljubi
bližnjega svoga kao samog sebe. **20** Reèe mu mladiæ: sve sam
ovo saèuvao od mladosti svoje; šta mi još treba? **21** Reèe mu
Isus: ako hoæeš savršen da budeš, idi prodaj sve što imaš i
podaj siromasima; i imaæeš blago na nebu; pa hajde za mnom.
22 A kad èu mladiæ rijeè, otide žalostan; jer bijaše vrlo bogat. **23**
A Isus reèe uèenicima svojijem: zaista vam kažem da je teško
bogatome uæi u carstvo nebesko. **24** I još vam kažem: lakše
je kamili proæi kroz iglene uši negoli bogatome uæi u carstvo
Božije. **25** A kad to èuše uèenici, divljahu se vrlo govoreæi: ko

se dakle može spasti? **26** A Isus pogledavši na njih reèe im:
ljudima je ovo nemoguæe, a Bogu je sve moguæe. **27** Tada
odgovori Petar i reèe mu: eto mi smo ostavili sve i za tobom
idemo: šta æe dakle biti nama? **28** A Isus reèe im: zaista vam
kažem da æete vi koji idete za mnom, u drugom roðenju, kad
sjede sin èovjeèij na prijestolu slave svoje, sješæete i vi na
dvanaest prijestola i suditi nad dvanaest koljena Izrailjevijeh. **29** I
svaki, koji ostavi kuæe, ili braæu, ili sestre, ili oca, ili mater, ili
ženu, ili djecu, ili zemlju, imena mojega radi, primiæe sto puta
onoliko, i dobiæe život vjeèni. **(aiōnios g166)** **30** Ali æe mnogi prvi
biti pošljednji i pošljednji prvi.

20 Jer je carstvo nebesko kao èovjek domaæin koji ujutru rano
iziðe da najima poslenike u vinograd svoj. **2** I pogodivši se s
poslenicima po groš na dan posla ih u vinograd svoj. **3** I izišavši
u treæi sahat, vidje druge gdje stoje na èaršiji besposleni, **4** I
njima reèe: idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo daæu vam.
5 I oni otidoše. I opet izišavši u šesti i deveti sahat, uèini tako. **6** I
u jedanaesti sahat izišavši nađe druge gdje stoje besposleni, i
reèe im: što stojite ovdje vas dan besposleni? **7** Rekoše mu:
niko nas ne najmi. Reèe im: idite i vi u moj vinograd, i što bude
pravo primiæete. **8** A kad bi uveèe, reèe gospodar od vinograda
k pristavu svojemu: dozovi poslenike i podaj im platu poèevši od
pošljednjijeh do prvijeh. **9** I došavši koji su u jedanaesti sahat
najmljeni primiše po groš. **10** A kad doðoše prvi, mišljahu da
æe više primiti: i primiše i oni po groš. **11** I primivši vikahu na
gospodara **12** Govoreæi: ovi pošljednji jedan sahat radiše, i
izjednaèi ih s nama koji smo se èitav dan muèili i gorjeli. **13** A on
odgovarajuæi reèe jednome od njih: prijatelju! ja tebi ne èinim
krivo; nijesi li pogodio sa mnom po groš? **14** Uzmi svoje pa

idi; a ja hoæu i ovome pošljednjemu da dam kao i tebi. **15** Ili
zar ja nijesam vlastan u svojemu èiniti šta hoæu? Zar je oko
tvoje zlo što sam ja dobar? **16** Tako æe biti pošljednji prvi i
prvi pošljednji; jer je mnogo zvanijeh a malo izbranijeh. **17** I
pošavši Isus u Jerusalim uze nasamo dvanaest uèenika na putu,
i reèe im: **18** Evo idemo u Jerusalim, i sin èovjeèij biæe predan
glavarima sveštenièkijem i književnicima; i osudiæe ga na smrt;
19 I predaæe ga neznabošcima da mu se rugaju i da ga biju
i razapnu; i treæi dan ustaæe. **20** Tada pristupi k njemu mati
sinova Zevedejevijeh sa svojijem sinovima klanjajuæi mu se i
moleæi ga za nešto. **21** A on joj reèe: šta hoæeš? Reèe mu:
zapovjedi da sjedu ova moja dva sina, jedan s desne strane
tebi, a jedan s lijeve strane tebi, u carstvu tvojemu. **22** A Isus
odgovarajuæi reèe: ne znate šta ištete; možete li piti èašu koju
æu ja piti, i krstiti se krštenjem kojijem se ja krstim? Rekoše mu:
možemo. **23** I reèe im: èašu dakle moju ispiæete, i krstiæete se
krštenjem kojijem se ja krstim; ali da sjedete s desne strane
meni i s lijeve, ne mogu ja dati, nego kome je ugotovio otac moj.
24 I kad èuše ostalijeh deset uèenika, rasrdiše se na ta dva
brata. **25** A Isus dozvavši ih reèe: znajte da knezovi narodni
zapovijedaju narodu, i poglavari upravljaju njim. **26** Ali među
vama da ne bude tako; nego koji hoæe da bude veæi među
vama, da vam služi. **27** I koji hoæe među vama da bude prvi, da
vam bude sluga. **28** Kao što ni sin èovjeèij nije došao da mu
služe, nego da služi i da dušu svoju u otkup da za mnoge. **29**
I kad je izlazio iz Jerihona za njim ide narod mnogi. **30** I gle,
dva slijepca sjeđahu kraj puta, i èuvši da Isus prolazi povikaše
govoreæi: pomiluj nas Gospode, sine Davidov! **31** A narod
prijeæaše im da uæute; a oni još veæma povikaše govoreæi:

pomiluj nas Gospode, sine Davidov! **32** I ustavivši se Isus dozva
ih, i reèe: šta hoæete da vam uèinim? **33** Rekoše mu: Gospode,
da se otvore oèi naše. **34** I smilova se Isus, i dohvati se oèiju
njihovijeh, i odmah progledaše oèi njihove, i otidoše za njim.

21 I kad se približiše k Jerusalimu i doðoše u Vitfagu k
Maslinskoj gori, onda Isus posla dva uèenika **2** Govoreæi im:
idite u selo što je prema vama, i odmah æete naæi magaricu
privezanu i magare s njom: odriješite je i dovedite mi. **3** I ako
vam ko reèe što, kažite da oni trebaju Gospodu; i odmah æe ih
poslati. **4** A ovo je sve bilo da se zbude što je kazao prorok
govoreæi: **5** Kažite kæeri Sionovoj: evo car tvoj ide tebi krotak,
i jaše na magarcu, i magaretu sinu magarièinu. **6** I uèenici
otidoše, i uèinivši kako im zapovjedi Isus **7** Dovedoše magaricu i
magare, i metnuše na njih haljine svoje, i posadiše ga na njih. **8**
A ljudi mnogi prostriješe haljine svoje po putu; a drugi rezahu
granje od drveta i prostirahu po putu. **9** A narod koji iðaše
pred njim i za njim, vikaše govoreæi: Osana sinu Davidovu!
Blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Osana na visini! **10** I kad
on uðe u Jerusalim, uzbuni se sav grad govoreæi: ko je to? **11** A
narod govoraše: ovo je Isus prorok iz Nazareta Galilejskoga. **12**
I uðe Isus u crkvu Božiju, i izgna sve koji prodavahu i kupovahu
po crkvi, i ispremeta trpeze onijeh što mijenjahu novce, i klupe
onijeh što prodavahu golubove. **13** I reèe im: u pismu stoji: dom
moj dom molitve neka se zove; a vi naèiniste od njega peæinu
hajduèku. **14** I pristupiše k njemu hromi i slijepi u crkvi, i iscijeli
ih. **15** A kad vidješe glavari sveštenièki i književnici èudesa što
uèini, i djecu gdje vièu u crkvi i govore: Osana sinu Davidovu,
rasrdiše se. **16** I rekoše mu: èuješ li što ovi govore? A Isus reèe
im: da! zar nijeste nikad èitali: iz usta male djece i koja sisaju

naèinio si sebi hvalu? **17** I ostavivši ih iziđe napolje iz grada
u Vitaniju, i zanoæi ondje. **18** A ujutru vraæajuæi se u grad
ogladnje. **19** I ugledavši smokvu jednu kraj puta dođe k njoj, i ne
nađe ništa na njoj do lišæa sama, i reèe joj: da nikad na tebi ne
bude roda dovijeka. I odmah usahnu smokva. **(aiōn g165)** **20**
I vidjevši to uèenici diviše se govoreæi: kako odmah usahnu
smokva! **21** A Isus odgovarajuæi reèe im: zaista vam kažem:
ako imate vjeru i ne posumnjate, ne samo smokveno uèiniæete,
nego i gori ovoj ako reèete: digni se i baci se u more, biæe. **22** I
sve što uzištete u molitvi vjerujuæi, dobiæete. **23** I kad dođe
u crkvu i stade uèiti, pristupiše k njemu glavari svešteniècki i
starješine narodne govoreæi: kakvom vlasti to èiniš? i ko ti dade
vlast tu? **24** A Isus odgovarajuæi reèe im: i ja æu vas upitati
jednu rijeè, koju ako mi kažete, i ja æu vama kazati kakvom
vlasti ovo èinim. **25** Krštenje Jovanovo otkuda bi? ili s neba, ili od
ljudi? A oni pomišljavahu u sebi govoreæi: ako reèemo: s neba,
reæi æe nam: zašto mu dakle ne vjerovaste? **26** Ako li reèemo:
od ljudi, bojimo se naroda; jer svi Jovana držahu za proroka. **27**
I odgovarajuæi Isusu rekoše: ne znamo. Reèe i on njima: ni
ja vama neæu kazati kakvom vlasti ovo èinim. **28** Šta vam se
èini? Èovjek neki imaše dva sina; i došavši k prvome reèe: sine!
idi danas radi u vinogradu mome. **29** A on odgovarajuæi reèe:
neæu; a poslije se raskaja i otide. **30** I pristupivši k drugome
reèe tako. A on odgovarajuæi reèe: hoæu, gospodaru; i ne otide.
31 Koji je od ove dvojice ispunio volju oèinu? Rekoše mu: prvi.
Reèe im Isus: zaista vam kažem da æe carinici i kurve prije
vas uæi u carstvo Božije. **32** Jer dođe k vama Jovan putem
pravednijem, i ne vjerovaste mu; a carinici i kurve vjerovaše
mu; i vi pošto vidjeste to, ne raskajaste se da mu vjerujete. **33**

Drugu prièu èujte: bijaše èovjek domaæin koji posadi vinograd,
i ogradi ga plotom, i iskopa u njemu pivnicu, i naèini kulu, i
dade ga vinogradarima, i otide. **34** A kad se približi vrijeme
rodovima, posla sluge svoje k vinogradarima da prime rodove
njegove. **35** I vinogradari pohvatavši sluge njegove jednoga
izbiše, a jednoga ubiše, a jednoga zasuše kamenjem. **36** Opet
posla druge sluge, više nego prije, i uèiniše im tako isto. **37** A
potom posla k njima sina svojega govoreæi: postidjeæe se sina
mojega. **38** A vinogradari vidjevši sina rekoše među sobom: ovo
je našljednik; hodite da ga ubijemo, i da nama ostane dostojanje
njegovo. **39** I uhvatiše ga, pa izvedoše napolje iz vinograda, i
ubiše. **40** Kad dođe dakle gospodar od vinograda šta æe uèiniti
vinogradarima onijem? **41** Rekoše mu: zloèince æe zlom smrti
pomoriti; a vinograd daæe drugijem vinogradarima, koji æe mu
davati rodove u svoje vrijeme. **42** Reèe im Isus: zar nijeste nikad
èitali u pismu: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od
ugla; to bi od Gospoda i divno je u vašijem oèima. **43** Zato
vam kažem da æe se od vas uzeti carstvo Božije, i daæe se
narodu koji njegove rodove donosi. **44** I ko padne na ovaj kamen
razbiæe se; a na koga on padne satræe ga. **45** I èuvši glavari
svešteniècki i fariseji prièe njegove razumješe da za njih govori.
46 I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda, jer ga držahu
za proroka.

22 I odgovarajuæi Isus opet reèe im u prièama govoreæi:
2 Carstvo je nebesko kao èovjek car koji naèini svadbu sinu
svojemu. **3** I posla sluge svoje da zovu zvanice na svadbu; i
ne htješe doæi. **4** Opet posla druge sluge govoreæi: kažite
zvanicama: evo sam objed svoj ugotovio, junci moji i hranjenici
poklani su, i sve je gotovo; dođite na svadbu. **5** A oni ne marivši

otidoše ovaj u polje svoje, a ovaj k trgovini svojoj. **6** A ostali
uhvatiše sluge njegove, izružiše ih, i pobiše ih. **7** A kad to èu
car onaj, razgnjevi se i poslavši vojsku svoju pogubi krvnike
one, i grad njihov zapali. **8** Tada reèe slugama svojima: svadba
je dakle gotova, a zvanice ne biše dostojne. **9** Idite dakle na
raskršæa i koga god naðete, dozovite na svadbu. **10** I izišavši
sluge one na raskršæa sabraše sve koje naðoše, zle i dobre; i
stolovi napuniše se gostiju. **11** Izišavši pak car da vidi goste
ugleda ondje èovjeka neobuèena u svadbeno ruho. **12** I reèe
mu: prijatelju! kako si došao amo bez svadbenoga ruha? a on
oæutje. **13** Tada reèe car slugama: svežite mu ruke i noge, pa
ga uzmite te bacite u tamu najkrajnju; ondje æe biti plaè i škrgut
zuba. **14** Jer su mnogi zvani, ali je malo izbranijeh. **15** Tada
otidoše fariseji i naèiniše vijeæu kako bi ga uhvatili u rijeèi. **16** I
poslaše k njemu uèenike svoje s Irodovcima, te rekoše: uèitelju!
znamo da si istinit, i putu Božijemu zaista uèiš, i ne mariš ni za
koga, jer ne gledaš ko je ko. **17** Kaži nam dakle šta misliš ti?
treba li dati haraè æesaru ili ne? **18** Razumjevši Isus lukavstvo
njihovo reèe: što me kušate, licemjeri? **19** Pokažite mi novac
haraèki. A oni donesoše mu novac. **20** I reèe im: èij je obraz ovaj
i natpis? **21** I rekoše mu: æesarev. Tada reèe im: podajte dakle
æesarevo æesaru, i Božije Bogu. **22** I èuvši diviše se, i ostavivši
ga otidoše. **23** Taj dan pristupiše k njemu sadukeji koji govore da
nema vaskrsenija, i upitaše ga **24** Govoreæi: uèitelju! Mojsije
reèe: ako ko umre bez djece, da uzme brat njegov ženu njegovu
i da podigne sjeme bratu svojemu. **25** U nas bješe sedam braæe;
i prvi oženivši se umrije, i ne imavši poroda ostavi ženu svoju
bratu svojemu. **26** A tako i drugi, i treæi, tja do sedmoga. **27** A
poslije sviju umrije i žena. **28** O vaskrseniju dakle koga æe od

sedmorice biti žena? jer je za svima bila. **29** A Isus odgovarajuæi
reèe im: varate se, ne znajuæi pisma ni sile Božije. **30** Jer o
vaskrseniju niti æe se ženiti ni udavati; nego su kao anðeli Božiji
na nebu. **31** A za vaskrsenije mrtvijeh nijeste li èitali što vam je
rekao Bog govoreæi: **32** Ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i
Bog Jakovljev? Nije Bog Bog mrtvijeh, nego živijeh. **33** I èuvši
narod divljaše se nauci njegovoj. **34** A fariseji èuvši da posrami
sadukeje sabraše se zajedno. **35** I upita jedan od njih zakonik
kušajuæi ga i govoreæi: **36** Uèitelju! koja je zapovijest najveæa u
zakonu? **37** A Isus reèe mu: ljubi Gospoda Boga svojega svijem
srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom misli svojom.
38 Ovo je prva i najveæa zapovijest. **39** A druga je kao i ova:
ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. **40** O ovima dvjema
zapovijestima visi sav zakon i proroci. **41** A kad se sabraše
fariseji, upita ih Isus **42** Govoreæi: šta mislite za Hrista, èij je
sin? Rekoše mu: Davidov. **43** Reèe im: kako dakle David njega
duhom naziva Gospodom govoreæi: **44** Reèe Gospod Gospodu
mojemu: sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje
tvoje podnožje nogama tvojima? **45** Kad dakle David naziva
njega Gospodom, kako mu je sin? **46** I niko mu ne mogaše
odgovoriti rijeèi; niti smijaše ko od toga dana da ga zapita više.

23 Tada Isus reèe k narodu i uèenicima svojima **2** Govoreæi:
na Mojsijevu stolicu sjedoše književnici i fariseji. **3** Sve dakle što
vam reku da držite, držite i tvorite; ali što oni èine ne èinite; jer
govore a ne èine. **4** Nego vežu bremena teška i nezgodna za
nošenje, i tovare na pleæa ljudska; a prstom svojijem neæe da
ih prihvate. **5** A sva djela svoja èine da ih vide ljudi: raširuju
svoje amajlije, i grade velike skute na haljinama svojima. **6** I
traže zaèelje na gozbama i prva mjesta po zbornicama, **7** I da

im se klanja po ulicama, i da ih ljudi zovu: ravi! ravi! **8** A vi
se ne zovite ravi; jer je u vas jedan ravi Hristos, a vi ste svi
braæa. **9** I ocem ne zovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan
otac koji je na nebesima. **10** Niti se zovite uèitelji; jer je u vas
jedan uèitelj Hristos. **11** A najveæi izmeðu vas da vam bude
sluga. **12** Jer koji se podiže, poniziæe se, a koji se ponižuje,
podignuæe se. **13** Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što
zatvorate carstvo nebesko od ljudi; jer vi ne ulazite niti date da
ulaze koji bi htjeli. **14** Teško vama književnici i fariseji, licemjeri,
što jedete kuæe udovièke, i lažno se Bogu molite dugo; zato
æete veæma biti osuðeni. **15** Teško vama književnici i fariseji,
licemjeri, što prehodite more i zemlju da bi prisvojili jednoga, i
kad ga prisvojite, èinite ga sinom paklenijem udvoje veæijem od
sebe. **(Geenna g1067)** **16** Teško vama voði slijepi koji govorite: ako
se ko kune crkvom ništa je; a ko se kune zlatom crkvenijem kriv
je. **17** Budale slijepe! šta je veæe, ili zlato, ili crkva koja zlato
osveti? **18** I ako se ko kune oltarom ništa je to, a koji se kune
darom koji je na njemu kriv je. **19** Budale slijepe! šta je veæe,
ili dar, ili oltar koji dar osveti? **20** Koji se dakle kune oltarom,
kune se njim i svijem što je na njemu. **21** I koji se kune crkvom,
kune se njom i onijem koji živi u njoj. **22** I koji se kune nebom,
kune se prijestolom Božijem i onijem koji sjedi na njemu. **23**
Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što dajete desetak od
metvice i od kopra i od kima, a ostaviste što je najpretežnije
u zakonu: pravdu i milost i vjeru; a ovo je trebalo èiniti i ono
ne ostavljati. **24** Voði slijepi koji ocjeðujete komarca a kamilu
proždirete. **25** Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što
èistite spolja èašu i zdjelu a iznutra su pune grabeža i nepravde.
26 Fariseju slijepi! Oèisti najprije iznutra èašu i zdjelu da budu i

spolja èiste. **27** Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što
ste kao okreèeni grobovi, koji se spolja vide lijepi a unutra su
puni kostiju mrtvaèkijeh i svake neèistote. **28** Tako i vi spolja
se pokazujete ljudima pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i
bezakonja. **29** Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što
zidate grobove prorocima i krasite rake pravednika, **30** I govorite:
da smo mi bili u vrijeme svojijeh otaca, ne bismo s njima pristali
u krv proroka. **31** Tijem samo svjedoèite za sebe da ste sinovi
onijeh koji su pobili proroke. **32** I vi dopunite mjeru otaca svojijeh.
33 Zmije, porodi aspidini! kako æete pobjeæi od presude u oganj
pakleni? **(Geenna g1067)** **34** Zato evo ja æu k vama poslati proroke
i premudre i književnike; i vi æete jedne pobiti i raspeti, a jedne
biti po zbornicama svojima i goniti od grada do grada, **35** Da
doðe na vas sva krv pravedna što je prolivena na zemlji od krvi
Avelja pravednoga do krvi Zarije sina Varahijna, kojega ubiste
među crkvom i oltarom. **36** Zaista vam kažem da æe ovo sve
doæi na rod ovaj. **37** Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke
i zasipaš kamenjem poslane k sebi! koliko puta htjeh da skupim
èeda tvoja, kao što kokoš skuplja piliæe svoje pod krila, i ne
htjeste! **38** Eto æe vam se ostaviti vaša kuæa pusta. **39** Jer vam
kažem: neæete mene vidjeti otsele dok ne reèete: blagosloven
koji ide u ime Gospodnje.

24 I izišavši Isus iðaše od crkve, i pristupiše k njemu uèenici
njegovi da mu pokažu građevinu crkvenu. **2** A Isus reèe im: ne
vidite li sve ovo? Zaista vam kažem: neæe ostati ovdje ni kamen
na kamenu koji se neæe razmetnuti. **3** A kad sjeðaše na gori
Maslinskoj pristupiše k njemu uèenici nasamo govoreæi: kaži
nam kad æe to biti? i kakav je znak tvojega dolaska i pošljetka
vijeka? **(aiōn g165)** **4** I odgovarajuæi Isus reèe im: èuvajte se da

vas ko ne prevari. **5** Jer æe mnogi doæi u ime moje govoreæi:
ja sam Hristos. I mnoge æe prevariti. **6** Èuæete ratove i glasove
o ratovima. Gledajte da se ne uplašite; jer treba da to sve bude.
Ali nije još tada pošljedak. **7** Jer æe ustati narod na narod i
carstvo na carstvo; i biæe gladi i pomori, i zemlja æe se tresti
po svijetu. **8** A to je sve poèetak stradanja. **9** Tada æe vas
predati na muke, i pobiæe vas, i svi æe narodi omrznuti na vas
imena mojega radi. **10** I tada æe se mnogi sablazniti, i drug
druga izdaæe, i omrznuæe drug na druga. **11** I iziæi æe mnogi
lažni proroci i prevariæe mnoge. **12** I što æe se bezakonje
umnožiti, ohladnjeæe ljubav mnogijeh. **13** Ali koji pretrpi do kraja
blago njemu. **14** I propovjediæe se ovo jevanðelje o carstvu po
svemu svijetu za svjedoèanstvo svijem narodima. I tada æe
doæi pošljedak. **15** Kad dakle ugledate mrzost opušæenja, o
kojoj govori prorok Danilo, gdje stoji na mjestu svetome koji èita
da razumije): **16** Tada koji budu u Judeji neka bježe u gore; **17**
I koji bude na krovu da ne silazi uzeti što mu je u kuæi; **18** I
koji bude u polju da se ne vrati natrag da uzme haljine svoje.
19 A teško trudnima i dojilicama u te dane. **20** Nego se molite
Bogu da ne bude bježan vaša u zimu ni u subotu; **21** Jer æe biti
nevolja velika kakova nije bila od postanja svijeta dosad niti æe
biti; **22** I da se oni dani ne skrate, niko ne bi ostao; ali izbranijeh
radi skratiæe se dani oni. **23** Tada ako vam ko reèe: evo ovdje je
Hristos ili ondje, ne vjerujte. **24** Jer æe iziæi lažni hristosi i lažni
proroci, i pokazaæe znake velike i èudesa da bi prevarili, ako
bude moguæe, i izbrane. **25** Eto vam kazah naprijed. **26** Ako
vam dakle reku: evo ga u pustinji, ne izlazite; evo ga u sobama,
ne vjerujte. **27** Jer kako što munja izlazi od istoka i pokazuje se
do zapada, taki æe biti dolazak sina èovjeèijega. **28** Jer gdje je

strvina onamo æe se i orlovi kupiti. **29** I odmah æe po nevolji
dana tijeh sunce pomrèati, i mjesec svoju svjetlost izgubiti, i
zvijezde s neba spasti, i sile nebeske pokrenuti se. **30** I tada æe
se pokazati znak sina èovjeèijega na nebu; i tada æe proplakati
sva plemena na zemlji; i ugledaæe sina èovjeèijega gdje ide na
oblacima nebeskima sa silom i slavom velikom. **31** I poslaæe
anðele svoje s velikijem glasom trubnijem; i sabraæe izbrane
njegove od èetiri vjetra, od kraja do kraja nebesa. **32** Od smokve
nauèite se prièi: kad se veæ njezine grane pomlade i ulistaju,
znate da je blizu ljeto. **33** Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da
je blizu kod vrata. **34** Zaista vam kažem: ovaj naraštaj neæe
proæi dok se ovo sve ne zbude. **35** Nebo i zemlja proæi æe, ali
rijeèi moje neæe proæi. **36** A o danu tome i o èasu niko ne zna,
ni anðeli nebeski, do otac moj sam. **37** Jer kako što je bilo u
vrijeme Nojevo tako æe biti i dolazak sina èovjeèijega. **38** Jer
kako što pred potopom jeðahu i pijahu, ženjahu se i udavahu do
onoga dana kad Noje uðe u kovèeg, **39** I ne osjetiše dok ne
doðe potop i odnese sve; tako æe biti i dolazak sina èovjeèijega.
40 Tada æe biti dva na njivi; jedan æe se uzeti, a drugi æe se
ostaviti. **41** Dvije æe mljeti na žrvnjevima; jedna æe se uzeti, a
druga æe se ostaviti. **42** Stražite dakle, jer ne znate u koji æe
èas doæi Gospod vaš. **43** Ali ovo znajte: kad bi znao domaæin
u koje æe vrijeme doæi lupež, èuvao bi i ne bi dao potkopati
kuæe svoje. **44** Zato i vi budite gotovi; jer u koji èas ne mislite
doæi æe sin èovjeèij. **45** Ko je dakle taj vjerni i mudri sluga
kojega je postavio gospodar njegov nad svojima domašnjima da
im daje hranu na obrok? **46** Blago tome sluzi kojega došavši
gospodar njegov naðe da izvršuje tako. **47** Zaista vam kažem:
postaviæe ga nad svijem imanjem svojim. **48** Ako li taj rðavi

sluga reèe u srcu svome: neæe moj gospodar još zadugo doæi;
49 I poène biti svoje drugare, i jesti i piti s pijanicama; **50** Doæi
æe gospodar toga sluge u dan kad se ne nada, i u èas kad
ne misli. **51** I rasjeæi æe ga napola, i daæe mu platu kao i
licemjerima; ondje æe biti plaè i škrgut zuba.

25 Tada æe biti carstvo nebesko kao deset djevojaka koje
uzeše žiške svoje i iziðoše na susret ženiku. **2** Pet od njih bijahu
mudre a pet lude. **3** I lude uzevši žiške svoje ne uzeše sa sobom
ulja. **4** A mudre uzeše ulje u sudovima sa žišcima svojima. **5** A
buduæi da ženik odocni, zadrijemaše sve, i pospaše. **6** A u
ponoæi stade vika: eto ženika gdje ide, izlazite mu na susret.
7 Tada ustaše sve djevojke one i ukrasiše žiške svoje. **8** A
lude rekoše mudrima: dajte nam od ulja svojega, jer naši žišci
hoæe da se ugase. **9** A mudre odgovoriše govoreæi: da ne bi
nedostalo i nama i vama, bolje je idite k trgovcima i kupite sebi.
10 A kad one otidoše da kupe, dođe ženik, i gotove uđoše s njim
na svadbu, i zatvoriše se vrata. **11** A poslije dođoše i one druge
djevojke govoreæi: gospodaru! gospodaru! otvori nam. **12** A on
odgovarajuæi reèe im: zaista vam kažem: ne poznajem vas. **13**
Stražite dakle, jer ne znate dana ni èasa u koji æe sin èovjeèij
doæi. **14** Jer kako što èovjek polazeæi dozva sluge svoje i
predade im blago svoje; **15** I jednome dakle dade pet talanta, a
drugome dva, a treæemu jedan, svakome prema njegovoj moæi;
i otide odmah. **16** A onaj što primi pet talanta otide te radi s
njima, i dobi još pet talanta. **17** Tako i onaj što primi dva dobi i
on još dva. **18** A koji primi jedan otide te ga zakopa u zemlju i
sakri srebro gospodara svojega. **19** A po dugom vremenu dođe
gospodar tijeh sluga, i stade se raèuniti s njima. **20** I pristupivši
onaj što je primio pet talanta, donese još pet talanta govoreæi:

gospodaru! predao si mi pet talanta; evo još pet talanta ja sam
dobio s njima. **21** A gospodar njegov reèe mu: dobro, slugo dobri
i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nad mnogijem æu te postaviti;
uði u radost gospodara svojega. **22** A pristupivši i onaj što je
primio dva talanta reèe: gospodaru! predao si mi dva talanta; evo
još dva talanta ja sam dobio s njima. **23** A gospodar njegov reèe
mu: dobro, slugo dobri i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nad
mnogijem æu te postaviti; uði u radost gospodara svojega. **24** A
pristupivši i onaj što je primio jedan talant reèe: gospodaru! znao
sam da si ti tvrd èovjek: žnješ gdje nijesi sijao, i kupiš gdje nijesi
vijao; **25** Pa se pobojah i otidoh te sakrih talant tvoj u zemlju; i
evo ti tvoje. **26** A gospodar njegov odgovarajuæi reèe mu: zli i
ljenivi slugo! znao si da ja žnjem gdje nijesam sijao, i kupim gdje
nijesam vijao: **27** Trebalo je dakle moje srebro da daš trgovcima;
i ja došavši uzeo bih svoje s dobitkom. **28** Uzmite dakle od njega
talant, i podajte onome što ima deset talanta. **29** Jer svakome
koji ima, daæe se, i preteæi æe mu; a od onoga koji nema, i
što ima uzeæe se od njega. **30** I nevaljaloga slugu bacite u
tamu najkrajnju; ondje æe biti plaè i škrgut zuba. **31** A kad doðe
sin èovjeèij u slavi svojoj i svi sveti anðeli s njime, onda æe
sjesti na prijestolu slave svoje. **32** I sabraæe se pred njim svi
narodi, i razluèiæe ih između sebe kao pastir što razluèuje ovce
od jaraca. **33** I postaviæe ovce s desne strane sebi, a jarce s
lijeve. **34** Tada æe reæi car onima što mu stoje s desne strane:
hodite blagosloveni oca mojega; primite carstvo koje vam je
pripravljeno od postanja svijeta. **35** Jer ogladnjeh, i daste mi da
jedem; ožednjeh, i napojiste me; gost bijah, i primiste me; **36** Go
bijah, i odjenuste me; bolestan bijah, i obiðoste me; u tamnici
bijah, i doðoste k meni. **37** Tada æe mu odgovoriti pravednici

govoreæi: Gospode! kad te vidjesmo gladna, i nahranismo? ili
žedna, i napojismo? **38** Kad li te vidjesmo gosta, i primismo? ili
gola, i odjenusmo? **39** Kad li te vidjesmo bolesna ili u tamnici, i
doðosmo k tebi? **40** I odgovarajuæi car reæi æe im: zaista vam
kažem: kad uèiniste jednome od ove moje najmanje braæe,
meni uèiniste. **41** Tada æe reæi i onima što mu stoje s lijeve
strane: idite od mene prokleti u oganj vjeèni pripravljeni ðavolu
i anðelima njegovijem. **(aiōnios g166)** **42** Jer ogladnjeh, i ne
dadoste mi da jedem; ožednjeh, i ne napojiste me; **43** Gost
bijah, i ne primiste me; go bijah, i ne odjenuste me; bolestan i u
tamnici bijah, i ne obiðoste me. **44** Tada æe mu odgovoriti i oni
govoreæi: Gospode! kad te vidjesmo gladna ili žedna, ili gosta ili
gola, ili bolesna ili u tamnici, i ne poslužismo te? **45** Tada æe im
odgovoriti govoreæi: zaista vam kažem: kad ne uèiniste jednome
od ove moje male braæe, ni meni ne uèiniste. **46** I ovi æe otiæi
u muku vjeènu, a pravednici u život vjeèni. **(aiōnios g166)**

26 I kad svrši Isus rijeèi ove, reèe uèenicima svojima: **2** Znate
da æe do dva dana biti pasha, i sina èovjeèijega predaæe da se
razapne. **3** Tada skupiše se glavari svešteniècki i književnici i
starješine narodne u dvor poglavara sveštenièckoga po imenu
Kajafe; **4** I svjetovaše se kako bi Isusa iz prijevare uhvatili i ubili.
5 I govorahu: ali ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio. **6** A
kad Isus bješe u Vitaniji u kuæi Simona gubavoga, **7** Pristupi k
njemu žena sa sklenicom mira mnogocjenoga, i izli na glavu
njegovu kad sjeðaše za trpezom. **8** A kad vidješe to uèenici
njegovi, rasrdiše se govoreæi: zašto se èini taka šteta? **9** Jer
se mogaše ovo prodati skupo i novci dati se siromasima. **10** A
kad razumje Isus, reèe im: šta smetate ženu? Ona uèini dobro
djelo na meni. **11** Jer siromahe imate svagda sa sobom, a mene

nemate svagda. **12** A ona izlivši miro ovo na tijelo moje za ukop
me prigotovi. **13** Zaista vam kažem: gdje se god uspropovijeda
ovo jevanđelje po svemu svijetu, kazaæe se i to za spomen
njezin što uèini ona. **14** Tada jedan od dvanaestorice, po imenu
Juda Iskariotski, otide ka glavarima svešteniècki jem, **15** I reèe:
šta æete mi dati da vam ga izdam? A oni mu obrekoše trideset
srebrnika. **16** I od tada tražaše zgodu da ga izda. **17** A u prvi
dan prijesnijeh hljebova pristupiše uèenici k Isusu govoreæi:
gdje æeš da ti zgotovimo pashu da jedeš? **18** A on reèe: idite u
grad k tome i tome, i kažite mu: uèitelj kaže: vrijeme je moje
blizu, u tebe æu da uèinim pashu s uèenicima svojijem. **19** I
uèiniše uèenici kako im zapovjedi Isus, i ugotoviše pashu. **20**
A kad bi uveèe, sjede za trpezu sa dvanaestoricom. **21** I kad
jeðahu reèe im: zaista vam kažem: jedan izmeðu vas izdaæe
me. **22** I zabrinuvši se vrlo poèeše svaki govoriti mu: da nijesam
ja, Gospode? **23** A on odgovarajuæi reèe: koji umoèi sa mnom
ruku u zdjelu onaj æe me izdati. **24** Sin èovjeèij dakle ide kao
što je pisano za njega; ali teško onome èovjeku koji izda sina
èovjeèijega; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj èovjek. **25** A
Juda, izdajnik njegov, odgovarajuæi reèe: da nijesam ja, ravi?
Reèe mu: ti kaza. **26** I kad jeðahu, uze Isus hljeb i blagoslovivši
prelomi ga, i davaše uèenicima, i reèe: uzmite, jedite; ovo je
tijelo moje. **27** I uze èašu i davši hvalu dade im govoreæi: pijte iz
nje svi; **28** Jer je ovo krv moja novoga zavjeta koja æe se proliti
za mnoge radi otpuštenja grijeha. **29** Kažem vam pak da neæu
otsad piti od ovoga roda vinogradskoga do onoga dana kad æu
piti s vama novoga u carstvu oca svojega. **30** I otpojavši hvalu
iziðoše na goru Maslinsku. **31** Tada reèe im Isus: svi æete se vi
sablazniti o mene ovu noæ; jer u pismu stoji: udariæu pastira i

ovce od stada razbjeæi æe se. **32** A po vaskrseniju svojemu ja
idem pred vama u Galileju. **33** A Petar reèe mu: ako se i svi
sablazne o tebe ja se neæu nikad sablazniti. **34** Reèe mu Isus:
zaista ti kažem: noæas dok pijetao ne zapjeva tri puta æeš me
se odreæi. **35** Reèe njemu Petar: da bih znao i umrijeti s tobom
neæu te se odreæi. Tako i svi uèenici rekoše. **36** Tada dođe
Isus s njima u selo koje se zove Getsimanija, i reèe uèenicima:
sjedite tu dok ja idem tamo da se pomolim Bogu. **37** I uzevši
Petra i oba sina Zevedejeva zabrinu se i poèe tužiti. **38** Tada
reèe im Isus: žalosna je duša moja do smrti; poèekajte ovdje, i
stražite sa mnom. **39** I otišavši malo pade na lice svoje moleæi
se i govoreæi: oèe moj! ako je moguæe da me mimoiđe èaša
ova; ali opet ne kako ja hoæu nego kako ti. **40** I došavši k
uèenicima nađe ih gdje spavaju, i reèe Petru: zar ne mogoste
jedan èas postražiti sa mnom? **41** Stražite i molite se Bogu da
ne padnete u napast; jer je duh srèan, ali je tijelo slabo. **42** Opet
po drugi put otide i pomoli se govoreæi: oèe moj! ako me ne
može ova èaša mimoiæi da je ne pijem, neka bude volja tvoja.
43 I došavši nađe ih opet gdje spavaju; jer im bijahu oèi otežale.
44 I ostavivši ih otide opet i treæi put te se pomoli govoreæi
one iste rijeèi. **45** Tada dođe k uèenicima svojijem i reèe im:
jednako spavate i poèivate; evo se približi èas, i sin èovjeèij
predaje se u ruke grješnika. **46** Ustanite da idemo; evo se približi
izdajnik moj. **47** I dok on još tako govoraše, gle, Juda, jedan od
dvanaestorice, dođe, i s njim ljudi mnogi s noževima i s koljem
od glavara svešteniècki jeh i starješina narodnijeh. **48** A izdajnik
njegov dade im znak govoreæi: koga ja cjelivam onaj je; držite
ga. **49** I odmah pristupivši k Isusu reèe: zdravo, ravi! i cjeliva ga.
50 A Isus reèe mu: prijatelju! šta æeš ti ovdje? Tada pristupivši

digoše ruke na Isusa i uhvatiše ga. **51** I gle, jedan od onijeh što
bijahu sa Isusom mašivši se rukom izvadi nož svoj te udari slugu
poglavara svešteniècoga, i otsijeèe mu uho. **52** Tada reèe mu
Isus: vrati nož svoj na mjesto njegovo; jer svi koji se maše za
nož od noža æe izginuti. **53** Ili misliš ti da ja ne mogu sad umoliti
oca svojega da mi pošlje više od dvanaest legeona anðela? **54**
Ali kako bi se ispunilo što stoji u pismu da ovo treba da bude? **55**
U taj èas reèe Isus ljudima: kao na hajduka izišli ste s noževima
i s koljem da me uhvatite, a svaki dan sam kod vas sjedio uèeæi
u crkvi, i ne uhvatiste me. **56** A ovo sve bi da se zbudu pisma
proroèka. Tada uèenici svi ostaviše ga, i pobjegoše. **57** I oni što
uhvatiše Isusa odvedoše ga poglavaru svešteniècome Kajafi,
gdje se književnici i starješine sabraše. **58** A Petar iðaše za
njim izdaleka do dvora poglavara svešteniècoga i ušavši unutra
sjede sa slugama da vidi svršetak. **59** A glavari sveštenièki i
starješine i sav sabor tražahu lažna svjedoèanstva na Isusa
da bi ga ubili; **60** I ne naðoše; i premda mnogi lažni svjedoci
dolaziše, ne naðoše. Najposlije doðoše dva lažna svjedoka,
61 I rekoše: on je kazao: ja mogu razvaliti crkvu Božiju i za tri
dana naèiniti je. **62** I ustavši poglavar sveštenièki reèe mu:
zar ništa ne odgovaraš što ovi na tebe svjedoèe? **63** A Isus
muèaše. I poglavar sveštenièki odgovarajuæi reèe mu: zaklinjem
te živijem Bogom da nam kažeš jesi li ti Hristos sin Božij? **64**
Reèe mu Isus: ti kaza. Ali ja vam kažem: otsele æete vidjeti
sina èovjeèijega gdje sjedi s desne strane sile i ide na oblacima
nebeskijem. **65** Tada poglavar sveštenièki razdrije haljine svoje
govoreæi: huli na Boga; šta nam trebaju više svjedoci? evo sad
èuste hulu njegovu. **66** Šta mislite? A oni odgovarajuæi rekoše:
zaslužio je smrt. **67** Tada pljunuše mu u lice, i udariše ga po licu,

a jedni mu daše i priuške **68** Govoreæi: proreci nam, Hriste, ko
te udari? **69** A Petar sjeđaše napolju na dvoru, i pristupi k njemu
jedna sluškinja govoreæi: i ti si bio s Isusom Galilejcem. **70** A on
se odreèe pred svima govoreæi: ne znam šta govoriš. **71** A kad
iziđe k vratima ugleda ga druga, i reèe onima što bijahu ondje: i
ovaj bješe s Isusom Nazareæaninom. **72** I opet odreèe se s
kletvom: ne znam tog èovjeka. **73** A malo potom pristupiše oni
što stajahu i rekoše Petru: vaistinu i ti si od njih; jer te i govor tvoj
izdaje. **74** Tada se poèe kleti i preklinjati da ne zna tog èovjeka. I
odmah zapjeva pijetao. **75** I opomenu se Petar rijeèi Isusove što
mu je rekao: dok pijetao ne zapjeva tri puta æeš me se odreæi. I
izišavši napolje plaka gorko.

27 A kad bi ujutru, uèiniše vijeæu svi glavari sveštenièki i
starješine narodne za Isusa da ga pogube. **2** I svezavši ga
odvedoše, i predaše ga Pontiju Pilatu sudiji. **3** Tada vidjevši
Juda izdajnik njegov da ga osudiše raskaja se, i povrati trideset
srebrnika glavarima sveštenièkijem i starješinama **4** Govoreæi:
ja sagriješih što izdadoh krv pravu. A oni rekoše: šta mi marimo
za to? ti æeš vidjeti. **5** I bacivši srebrnike u crkvi iziđe, i otide te
se objesi. **6** A glavari sveštenièki uzevši srebrnike rekoše: ne
valja ih metnuti u crkvenu haznu, jer je uzeto za krv. **7** Nego se
dogovoriše te kupiše za njih lonèarevu njivu za groblje gostima.
8 Od toga se i prozva ona njiva krvna njiva i do danas. **9** Tada se
izvrši što je kazao prorok Jeremija govoreæi: i uzeše trideset
srebrnika, cijenu cijenjenoga koga su cijenili sinovi Izrailjevi; **10** I
dadoše ih za njivu lonèarevu, kao što mi kaza Gospod. **11** A
Isus stade pred sudijom, i zapita ga sudija govoreæi: ti li si car
Judejski? A Isus reèe mu: ti kažeš. **12** I kad ga tužahu glavari
sveštenièki i starješine, ništa ne odgovori. **13** Tada reèe mu Pilat:

èuješ li šta na tebe svjedoèe? **14** I ne odgovori mu ni na jednu
rijeè tako da se sudija divljaše vrlo. **15** A o svakom prazniku
pashe bijaše obièaj u sudije da pusti narodu po jednoga sužnja
koga oni hoæe. **16** A tada imahu znatnoga sužnja po imenu
Varavu. **17** I kad se sabraše, reèe im Pilat: koga hoæete da vam
pustim? Varavu ili Isusa prozvanoga Hrista? **18** Jer znadijaše
da su ga iz zavisti predali. **19** A kad sjeðaše u sudu, poruèi
mu žena njegova govoreæi: nemoj se ti ništa miješati u sud
toga pravednika, jer sam danas u snu mnogo postradala njega
radi. **20** A glavari svešteniècki i starješine nagovoriše narod da
ištu Varavu, a Isusa da pogube. **21** A sudija odgovarajuæi reèe
im: koga hoæete od ove dvojice da vam pustim? A oni rekoše:
Varavu. **22** Reèe im Pilat: a šta æu èiniti s Isusom prozvanijem
Hristom? Rekoše mu svi: da se razapne. **23** Sudija pak reèe:
a kakvo je zlo uèinio? A oni iz glasa povikaše govoreæi: da
se razapne. **24** A kad vidje Pilat da ništa ne pomaže nego još
veæa buna biva, uze vodu te umi ruke pred narodom govoreæi:
ja nijesam kriv u krvi ovoga pravednika: vi æete vidjeti. **25** I
odgovarajuæi sav narod reèe: krv njegova na nas i na djecu
našu. **26** Tada pusti im Varavu, a Isusa šibavši predade da se
razapne. **27** Tada vojnici sudijni uzeše Isusa u sudnicu i skupiše
na nj svu èetu vojnika. **28** I svukavši ga obukoše mu skerletnu
kabanicu. **29** I opletavši vijenac od trnja metnuše mu na glavu, i
dadoše mu trsku u desnicu; i kleknuvši na koljena pred njim
rugahu mu se govoreæi: zdravo, care Judejski! **30** I pljunuvši
na nj uzeše trsku i biše ga po glavi. **31** I kad mu se narugaše,
svukoše s njega kabanicu, i obukoše ga u haljine njegove, i
povedoše ga da ga razapnu. **32** I izlazeæi naðoše èovjeka iz
Kirine po imenu Simona i natjeraše ga da mu ponese krst. **33** I

došavši na mjesto koje se zove Golgota, to jest košturnica, **34**
Dadoše mu da pije ocat pomiješan sa žuèi, i okusivši ne htje da
pije. **35** A kad ga razapeše, razdijeliše haljine njegove bacivši
kocke; **36** I sjeðahu ondje te ga èuvahu. **37** I metnuše mu više
glave krivicu njegovu napisanu: ovo je Isus car Judejski. **38**
Tada raspeše s njim dva hajduka, jednoga s desne a jednoga
s lijeve strane. **39** A koji prolažahu huljahu na nj mašuæi
glavama svojima, **40** I govoreæi: ti koji crkvu razvaljuješ i za tri
dana naèinjaš pomozi sam sebi; ako si sin Božij, siði s krsta.
41 A tako i glavari svešteniècki s književnicima i starješinama
potsmijevajuæi se govorahu: **42** Drugima pomože, a sebi ne
može pomoæi. Ako je car Izrailjev, neka siðe sad s krsta pa
æemo ga vjerovati. **43** On se uzdao u Boga: neka mu pomože
sad, ako mu je po volji, jer govoraše: ja sam sin Božij. **44** Tako
isto i hajduci razapeti s njim rugahu mu se. **45** A od šestoga
sahata bi tama po svoj zemlji do sahata devetoga. **46** A oko
devetoga sahata povika Isus iza glasa govoreæi: Ili! Ili! lama
savahtani? to jest: Bože moj! Bože moj! zašto si me ostavio?
47 A neki od onijeh što stajahu ondje èuvši to govorahu: ovaj
zove Iliju. **48** I odmah otrèa jedan od njih te uze sunðer, i napuni
octa, pa nataèe na trsku, te ga pojaše. **49** A ostali govorahu:
stani da vidimo hoæe li doæi Ilija da mu pomože. **50** A Isus
opet povika iza glasa, i ispusti dušu. **51** I gle, zavjes crkveni
razdrije se nadvoje od gornjega kraja do donjega; i zemlja se
potrese, i kamenje se raspade; **52** I grobovi se otvoriše, i ustaše
mnoga tijela svetijeh koji su pomrli; **53** I izišavši iz grobova
po vaskrseniju njegovom uðoše u sveti grad i pokazaše se
mnogima. **54** A kapetan i koji s njim èuvahu Isusa vidjevši da se
zemlja trese i šta bi, poplašiše se vrlo govoreæi: zaista ovaj

bijaše sin Božij. **55** I ondje bijahu i gledahu izdaleka mnoge žene
koje su išle za Isusom iz Galileje i služile mu. **56** Među kojima
bijaše Marija Magdalina i Marija mati Jakovljeva i Josijna i mati
sinova Zevedejevijeh. **57** A kad bi uveèe, dođe èovjek bogat iz
Arimateje, po imenu Josif, koji je također bio uèenik Isusov. **58**
Ovaj pristupivši k Pilatu zamoli ga za tijelo Isusovo. Tada Pilat
zapovjedi da mu dadu tijelo. **59** I uzevši Josif tijelo zavi ga u
platno èisto; **60** I metnu ga u novi svoj grob što je bio isjekao u
kamenu; i navalivši veliki kamen na vrata od groba otide. **61** A
ondje bijaše Marija Magdalina i druga Marija, i sjeđahu prema
grobu. **62** Sjutradan pak po petku sabraše se glavari sveštenièki
i fariseji kod Pilata, **63** I rekoše: gospodaru! mi se opomenusmo
da ovaj laža kaza još za života: poslije tri dana ustaæu. **64** Zato
zapovjedi da se utvrdi grob do treæega dana da ne dođu kako
uèenici njegovi noæu i da ga ne ukradu i ne kažu narodu: usta iz
mrtvijeh; i biæe pošljednja prijevara gora od prve. **65** Reèe im
Pilat: evo vam straže, pa idite te utvrdite kako znate. **66** A oni
otišavši sa stražom utvrdiše grob, i zapeèatiše kamen.

28 A po veèeru subotnom na osvitak prvoga dana nedjelje
dođe Marija Magdalina i druga Marija da ogledaju grob. **2** I
gle, zemlja se zatrese vrlo; jer anđeo Gospodnji siđe s neba, i
pristupivši odvali kamen od vrata grobnijeh i sjeđaše na njemu.
3 A lice njegovo bijaše kao munja, i odijelo njegovo kao snijeg.
4 I od straha njegova uzdrktaše se stražari, i postadoše kao
mrtvi. **5** A anđeo odgovarajuæi reèe ženama: ne bojte se vi;
jer znam da Isusa raspetoga tražite. **6** Nije ovdje: jer ustade
kao što je kazao. Hodite da vidite mjesto gdje je ležao Gospod.
7 Pa idite brže te kažite uèenicima njegovijem da je ustao iz
mrtvijeh. I gle, on æe pred vama otiæi u Galileju; tamo æete ga

vidjeti. Eto ja vam kazah. **8** I izišavši brzo iz groba sa strahom i
radosti velikom potekoše da jave uèenicima njegovijem. **9** A
kad iðahu da jave uèenicima njegovijem, i gle, srete ih Isus
govoreæi: zdravo! A one pristupivši uhvatiše se za noge njegove
i pokloniše mu se. **10** Tada reèe im Isus: ne bojte se; idite te
javite braæi mojoj neka idu u Galileju; i tamo æe me vidjeti.
11 A kad iðahu, gle, neki od stražara doðoše u grad i javiše
glavarima svešteniècima sve što se dogodilo. **12** I oni sastavši
se sa starješinama uèiniše vijeæu, i dadoše vojnicima dovoljno
novaca **13** Govoreæi: kažite: uèenici njegovi doðoše noæu i
ukradoše ga kad smo mi spavali. **14** I ako to èuje sudija, mi
æemo njega umiriti, i naèiniti da vama ništa ne bude. **15** A oni
uzevši novce uèiniše kao što su nauèeni bili. I razglasi se ova
rijeè po Jevrejima i do danas. **16** A jedanaest uèenika otidoše
u Galileju u goru kuda im je kazao Isus. **17** I kad ga vidješe,
pokloniše mu se; a jedni posumnjaše. **18** I pristupivši Isus reèe
im govoreæi: dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. **19** Idite
dakle i nauèite sve narode krsteæi ih va ime oca i sina i svetoga
Duha, **20** Uèeæi ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo
ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka. Amin. **(aiōn g165)**

Marku

1 Poèetak jevanðelja Isusa Hrista sina Božijega. **2** Kao što stoji
u proroka: evo ja šaljem anðela svojega pred licem tvojijem,
koji æe pripraviti put tvoj pred tobom. **3** Glas onoga što vièe u
pustinji: pripravite put Gospodnji, poravnite staze njegove. **4**
Pojavi se Jovan krsteæi u pustinji, i propovijedajuæi kršteanje
pokajanja za oproštenje grijeha. **5** I izlažaše k njemu sva
Judejska zemlja i Jerusalimljani; i kršæavaše ih sve u Jordanu
rijeci, i ispovijedahu grijehe svoje. **6** A Jovan bijaše obuèen u
kamilju dlaku, i imaše pojas kožan oko sebe; i jeðaše skakavce i
med divlji. **7** I propovijedaše govoreæi: ide za mnom jaèi od
mene, pred kim ja nijesam dostojan sagnuti se i odriješiti remena
na obuæi njegovoj. **8** Ja vas kršæavam vodom, a on æe vas
krstiti Duhom svetijem. **9** I u to vrijeme doðe Isus iz Nazareta
Galilejskoga, i krsti ga Jovan u Jordanu, **10** I odmah izlazeæi iz
vode vidje nebo gdje se otvori, i Duh kao golub siðe na nj. **11** I
glas doðe s neba: ti si sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.
12 I odmah Duh izvede ga u pustinju. **13** I bi ondje u pustinji
dana èetrdeset, i kuša ga sotona, i bi sa zvjerinjem, i anðeli
služahu mu. **14** A pošto predadoše Jovana, doðe Isus u Galileju
propovijedajuæi jevanðelje o carstvu Božijemu **15** I govoreæi:
iziðe vrijeme i približi se carstvo Božije; pokajte se i vjerujte
jevanðelje. **16** I hodeæi pokraj mora vidje Simona, i Andriju brata
njegova gdje bacaju mreže u more; jer bijahu ribari. **17** I reèe im
Isus: hajdete za mnom, i uèiniæu vas lovcima ljudskijem. **18** I
odmah ostavivši mreže svoje poðoše za njim. **19** I otišavši malo
odande ugleda Jakova Zevedejeva, i Jovana brata njegova, i
oni u laði krpljahu mreže; **20** I odmah pozva ih; i ostavivši oca
svojega Zevedeja u laði s najamnicima poðoše za njim. **21**

I doðoše u Kapernaum; i odmah u subotu ušavši u zbornicu
uèaše. **22** I divljahu se nauci njegovoj; jer ih uèaše kao onaj koji
vlast ima a ne kao književnici. **23** I bijaše u zbornici njihovoj
èovjek s duhom neèistijem, i povika **24** Govoreæi: proði se, što
je tebi do nas, Isuse Nazareæanine? Došao si da nas pogubiš?
Znam te ko si, svetac Božij. **25** I zaprijeti mu Isus govoreæi:
umukni, i iziði iz njega. **26** I strese ga duh neèisti, i povika iza
glasa, i iziðe iz njega. **27** I uplašiše se svi tako da pitahu jedan
drugoga govoreæi: šta je ovo? i kakva je ovo nauka nova, da s
vlasti i duhovima neèistijem zapovijeda, i slušaju ga? **28** I otide
glas o njemu odmah po svoj okolini Galilejskoj, **29** I odmah
izišavši iz zbornice doðoše u dom Simonov i Andrijin s Jakovom
i Jovanom. **30** A tašta Simonova ležaše od groznice; i odmah
kazaše mu za nju. **31** I pristupivši podiže je uzevši je za ruku i
pusti je groznica odmah, i služaše im. **32** A kad bi pred veèe,
pošto sunce zaðe, donošahu k njemu sve bolesnike i bijesne.
33 I sav grad bijaše se sabrao k vratima. **34** I iscijeli mnoge
bolesnike od razliènijeh bolesti, i ðavole mnoge istjera, i ne
dadijaše ðavolima da kazuju da ga poznavahu. **35** A ujutru vrlo
rano ustavši iziðe, i otide nasamo, i ondje se moljaše Bogu. **36**
I za njim potrèaše Simon i koji bijahu s njim. **37** I našavši ga
rekoše mu: traže te svi. **38** I reèe im: hajdemo u obližnja sela i
gradove da i tamo propovjedim: jer sam ja na to došao. **39** I
propovijeda po zbornicama njihovijem po svoj Galileji, i ðavole
izgoni. **40** I doðe k njemu gubavac moleæi ga i na koljenima
kleèeæi pred njim i reèe mu: ako hoæeš, možeš me oèistiti. **41** A
Isus smilovavši se pruži ruku, i dohvativši ga se reèe mu: hoæu,
oèisti se. **42** I tek što mu to reèe, a guba otide s njega, i osta èist.
43 I zaprijetivši mu odmah istjera ga, **44** I reèe mu: gledaj da

nikome ništa ne kažeš, nego idi te se pokaži svešteniku, i prinesi
za oèišæenje svoje što je zapovjedio Mojsije za svjedoèanstvo
njima. **45** A on izišavši poèe mnogo propovijedati i kazivati šta je
bilo tako da Isus ne može javno u grad uæi, nego bijaše napolju
u pustijem mjestima, i dolažahu k njemu sa sviju strana.

2 I uðe opet u Kapernaum poslije nekoliko dana; i èu se da
je u kuæi. **2** I odmah skupiše se mnogi tako da ne mogahu
ni pred vratima da se sprate; i kazivaše im rijeè. **3** I doðoše k
njemu s uzetijem koga nošaše èetvoro. **4** I ne moguæi približiti
se k njemu od naroda otkriše kuæu gdje on bijaše, i prokopavši
spustiše odar na kome uzeti ležaše. **5** A Isus vidjevši vjeru
njihovu reèe uzetome: sinko! opraštaju ti se grijesi tvoji. **6** A
ondje sjeðahu neki od književnika i pomišljahu u srcima svojima:
7 Šta ovaj tako huli na Boga? Ko može opraštati grijehe osim
jednoga Boga? **8** I odmah razumjevši Isus duhom svojijem
da oni tako pomišljaju u sebi, reèe im: što tako pomišljate u
srcima svojijem? **9** Što je lakše? reæi uzetome: opraštaju ti
se grijesi? ili reæi: ustani i uzmi odar svoj, i hodi? **10** No da
znate da vlast ima sin èovjeèij na zemlji opraštati grijehe, reèe
uzetome:) **11** Tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj, i idi doma.
12 I usta odmah, i uzevši odar iziðe pred svima tako da se svi
divljahu i hvaljahu Boga govoreæi: nigda toga vidjeli nijesmo.
13 I iziðe opet k moru; i sav narod iðaše k njemu, i uèaše ih.
14 I prolazeæi vidje Leviju Alfejeva gdje sjedi na carini, i reèe
mu: hajde za mnom. I ustavši otide za njim. **15** I kad sjeðaše
Isus za trpezom u kuæi njegovoj, i carinici i grješnici mnogi
sjeðahu s njim i s uèenicima njegovijem: jer ih bijaše mnogo koji
iðahu za njim. **16** A književnici i fariseji vidjevši ga gdje jede
s carinicima i s grješnicima govorahu uèenicima njegovijem:

zašto s carinicima i grješnicima jede i pije? **17** I èuvši Isus reèe
im: ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. Ja nijesam došao
da dozovem pravednike no grješnike na pokajanje. **18** I bijahu
uèenici Jovanovi i farisejski koji pošæahu; i doðoše i rekoše mu:
zašto uèenici Jovanovi i farisejski poste a tvoji uèenici ne poste?
19 I reèe im Isus: eda li mogu svatovi postiti dok je ženik s njima?
Dokle god imaju sa sobom ženika ne mogu postiti. **20** Nego
æe doæi dni kad æe se oteti od njih ženik, i tada æe postiti
u one dne. **21** I niko ne prišiva nove zakrpe na staru haljinu;
inaèe æe odadrijeti nova zakrpa od staroga, i gora æe rupa biti.
22 I niko ne ljeva nova vina u mjehove stare; inaèe novo vino
prodre mjehove, i vino se prolije, i mjehovi propadnu; nego novo
vino u nove mjehove ljevati treba. **23** I dogodi mu se da iðaše u
subotu kroz usjeve, i uèenici njegovi trgahu putem klasje. **24** I
fariseji govorahu mu: gledaj, zašto èine u subotu što ne valja?
25 A on reèe im: nijeste li nikad èitali šta uèini David kad mu bi
do nevolje i ogladnje s onima što bijahu s njim? **26** Kako uðe
u Božiju kuæu pred Avijatarom poglavarom svešteniècki jem i
hljebove postavljene pojede kojijeh ne bijaše slobodno nikome
jesti osim sveštenika, i dade ih onima koji bijahu s njim? **27** I
govoraše im: subota je naèinjena èovjeka radi, a nije èovjek
subote radi. **28** Dakle je gospodar sin èovjeèij i od subote.

3 I uðe opet u zbornicu, i ondje bješe èovjek sa suhom rukom.
2 I motrahu za njim neæe li ga u subotu iscijeliti da ga okrive. **3** I
reèe èovjeku sa suhom rukom: stani na srijedu. **4** I reèe im: valja
li u subotu dobro èiniti ili zlo èiniti? dušu održati, ili pogubiti? A
oni muèahu. **5** I pogledavši na njih s gnjevom od žalosti što
su im onako srca odrvenila reèe èovjeku: pruži ruku svoju. I
pruži; i posta ruka zdrava kao i druga. **6** I izišavši fariseji odmah

uèiniše za njega vijeæu s Irodovcima kako bi ga pogubili. **7** A
Isus otide s uèenicima svojijem k moru; i mnogi narod iz Galileje
ide za njim i iz Judeje; **8** I iz Jerusalima i iz Idumeje i ispreko
Jordana i od Tira i Sidona mnoštvo veliko èuvši šta on èini doðe
k njemu. **9** I reèe uèenicima svojijem da bude laða u njega
gotova zbog naroda, da mu ne dosaðuje. **10** Jer mnoge iscijeli
tako da navaljivahu na njega koji bijahu nakaženi bolestima da
ga se dotaknu. **11** I dusi neèisti kad ga viðahu, pripadahu k
njemu i vikahu govoreæi: ti si sin Božij. **12** I mnogo im prijeæaše
da ga ne prokažu. **13** I iziðoše na goru, i dozva koje on šæaše; i
doðoše mu. **14** I postavi dvanaestoricu da budu s njim, i da
ih pošilje da propovijedaju, **15** I da imaju vlast da iscjeljuju od
bolesti, i da izgone ðavole: **16** Prvoga Simona, i nadjede mu
ime Petar; **17** I Jakova Zevedejeva i Jovana brata Jakovljeva, i
nadjede im imena Voanerges, koje znaèi sinovi gromovi; **18** I
Andriju i Filipa i Vartolomija i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva
i Tadiju i Simona Kananita, **19** I Judu Iskariotskoga, koji ga
i izdade. **20** I doðoše u kuæu, i sabra se opet narod da ne
mogahu ni hljeba jesti. **21** I èuvši to rod njegov iziðoše da ga
uhvate; jer govorahu da je izvan sebe. **22** A književnici koji bijahu
sišli iz Jerusalima govorahu: u njemu je Veelzevul; i: on pomoæu
kneza ðavolskoga izgoni ðavole. **23** I dozvavši ih govoraše im u
prièama: kako može sotona sotonu izgoniti? **24** I ako se carstvo
samo po sebi razdijeli, ne može ostati carstvo ono; **25** I ako se
dom sam po sebi razdijeli, ne može ostati dom onaj; **26** I ako
sotona ustane sam na se i razdijeli se, ne može ostati, nego æe
propasti. **27** Niko ne može pokuæstvo jakoga, ušavši u kuæu
njegovu, oteti ako najprije jakoga ne sveže: i onda æe kuæu
njegovu oplijeniti. **28** Zaista vam kažem: svi grijesi oprostiæe se

sinovima èovjeèijim, i huljenja na Boga, makar kakova bila: **29** A
koji pohuli na Duha svetoga nema oproštenja vavijek, nego je
kriv vjeènome sudu. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **30** Jer govorahu: u
njemu je neèisti duh. **31** I dođe mati njegova i braæa njegova, i
stojeæi napolju poslaše k njemu da ga zovu. **32** I sjeđaše narod
oko njega. I rekoše mu: eto mati tvoja i braæa tvoja i sestre tvoje
napolju pitaju za te. **33** I odgovori im govoreæi: ko je mati moja
ili braæa moja? **34** I pogledavši oko sebe na narod koji sjeđaše
reèe: evo mati moja i braæa moja. **35** Jer ko izvrši volju Božiju
onaj je brat moj i sestra moja i mati moja.

4 I opet poèe uèiti kod mora, i skupiše se oko njega ljudi mnogi
tako da mora uæi u lađu, i sjediti na moru; a narod sav bijaše na
zemlji kraj mora. **2** I uèaše ih u prièama mnogo, i govoraše im u
nauci svojoj: **3** Slušajte: evo iziđe sijaè da sije. **4** I kad sijaše
dogodi se da jedno pade ukraj puta, i đođoše ptice i pozobaše
ga. **5** A drugo pade na kamenito mjesto gdje ne bijaše mnogo
zemlje; i odmah iznièe; jer ne bijaše u dubinu zemlje: **6** A kad
obasja sunce, uvenu, i buduæi da nemaše korijena, usahnu. **7** I
drugo pade u trnje; i naraste trnje i udavi ga, i ne donese roda. **8**
I drugo pade na zemlju dobru; i davaše rod koji napredovaše i
rastijaše i donošaše po trideset i po šeset i po sto. **9** I reèe: ko
ima uši da èuje neka èuje. **10** A kad osta sam, zapitaše ga koji
bijahu s njim i sa dvanaestoricom za ovu prièu. **11** I reèe im:
vama je dano da znate tajne carstva Božijega, a onima napolju
sve u prièama biva; **12** Da oèima gledaju i da ne vide, i da ušima
slušaju i da ne razumiju; da se kako ne obrate i da im se ne
oproste grijesi. **13** I reèe im: zar ne razumijete ove prièe? A kako
æete sve prièe razumjeti? **14** Sijaè rijeè sije. **15** A ono su kraj
puta, gdje se sije rijeè i kad je èuju odmah đođe sotona i otme

rijeè posijanu u srcima njihovijem. **16** Tako su i ono što se sije
na kamenitijem mjestima koji kad èuju rijeè odmah je prime s
radošæu; **17** Ali nemaju korijena u sebi, nego su nepostojani,
pa kad bude do nevolje ili ih potjeraju rijeèi radi, odmah se
sablazne. **18** A ono su što se u trnju sije koji slušaju rijeè, **19**
Ali brige ovoga svijeta i prijevara bogatstva i ostale slasti uðu i
zaguše rijeè, i bez roda ostane. **(aiōn g165)** **20** A ono su što se na
dobroj zemlji sije koji slušaju rijeè i primaju, i donose rod po
trideset i po šeset i po sto. **21** I govoraše im: eda li se svijeæa
užiže da se metne pod sud ili pod odar? a ne da se na svijetnjak
metne? **22** Jer nema ništa tajno što neæe biti javno; niti ima što
sakriveno što neæe iziæi na vidjelo. **23** Ako ima ko uši da èuje
neka èuje. **24** I govoraše im: pamtite što èujete: kakom mjerom
mjerite onakom æe vam se mjeriti i dometnuæe se vama koji
slušate. **25** Jer ko ima, daæe mu se; a koji nema, uzeæe mu se i
ono što ima. **26** I govoraše im: tako je carstvo Božije kao èovjek
kad baci sjeme u zemlju; **27** I spava i ustaje noæu i danju; i
sjeme nièe i raste, da ne zna on. **28** Jer zemlja sama od sebe
najprije donese travu, potom klas, pa onda ispuni pšenicu u
klasu. **29** A kad sazri rod, odmah pošlje srp; jer nasta žetva. **30** I
govoraše: kakvo æemo kazati da je carstvo Božije? ili u kakvoj
æemo ga prièi iskazati? **31** Ono je kao zrno gorušièno koje kad
se posije u zemlju manje je od sviju sjemena na zemlji; **32** A
kad se posije, uzraste i bude veæe od svega povræa, i pusti
grane velike da mogu u njegovu hladu ptice nebeske življeti. **33** I
takovijem mnogijem prièama kazivaše im rijeè koliko mogahu
slušati. **34** A bez prièa ne govoraše im ni rijeèi. A uèenicima
osobito kazivaše sve. **35** I reèe im onaj dan uveèe: hajdemo na
onu stranu. **36** I otpustivši narod uzeše ga kako bješe u lađi; a i

druge laðe bijahu s njim. **37** I postade velika oluja; i valovi tako
zaljevahu u laðu da se veæ napuni. **38** A on na krmi spavaše na
uzglavlju; i probudiše ga, i rekoše mu: uèitelju! zar ti ne mariš što
ginemo? **39** I ustavši zaprijeti vjetru, i reèe moru: æuti, prestani.
I utoli vjetar, i postade tišina velika. **40** I reèe im: zašto ste tako
strašljivi? Kako nemate vjere. **41** I uplašiše se vrlo, i govorahu
jedan drugome: ko je ovaj dakle da ga i vjetar i more slušaju?

5 I doðoše preko mora u okolinu Gadarinsku. **2** I kad iziðe iz
laðe, odmah ga srete èovjek s duhom neèistijem, **3** Koji življaše
u grobovima i niko ga ne mogaše svezati ni verigama; **4** Jer je
mnogo puta bio metnut u puta i u verige, pa je iskidao verige i
puta izlomio; i niko ga ne mogaše ukrotiti. **5** I jednako dan i
noæ bavljaše se u grobovima i u gorama vièuæi i bijuæi se
kamenjem. **6** A kad vidje Isusa izdaleka, poteèe i pokloni mu se.
7 I povikavši iza glasa reèe: šta je tebi do mene, Isuse sine Boga
višnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muèi me. **8** Jer mu govoraše:
iziði, duše neèisti, iz èovjeka. **9** I pitaše ga: kako ti je ime? I
odgovori mu: legeon mi je ime; jer nas je mnogo. **10** I moliše
ga mnogo da ih ne šalje iz one okoline. **11** A ondje po brijegu
pasijaše veliki krd svinja. **12** I moliše ga svi ðavoli govoreæi:
pošlji nas u svinje da u njih uðemo. **13** I dopusti im Isus odmah. I
izišavši duhovi neèisti uðoše u svinje; i navali krd s brijega u
more; a bijaše ih oko dvije hiljade: i potopiše se u moru. **14** A
svinjari pobjegoše, i javiše u gradu i po selima. I iziðoše ljudi da
vide šta je bilo. **15** I doðoše k Isusu, i vidješe bijesnoga u kome
je bio legeon gdje sjedi obuèen i pametan; i uplašiše se. **16** A
oni što su vidjeli kazaše im šta bi od bijesnoga i od svinja. **17** I
poèeše ga moliti da ide iz njihovijeh krajeva. **18** I kad uðe u laðu,
moljaše ga onaj što je bio bijesan da bude s njim. **19** A Isus ne

dade mu, veæ mu reèe: idi kuæi svojoj k svojima i kaži im šta ti
Gospod uèini, i kako te pomilova. **20** I otide i poèe pripovijedati
u Deset Gradova šta mu uèini Isus; i svi se divljahu. **21** I kad
prijeðe Isus u laði opet na onu stranu, skupi se narod mnogi
oko njega; i bješe kraj mora. **22** I gle, doðe jedan od starješina
zborniècki jeh po imenu Jair; i vidjevši ga pade pred noge njegove.
23 I moljaše ga vrlo govoreæi: kæi je moja na smrti; da doðeš i
da metneš na nju ruke da ozdravi i živi. **24** I poðe s njim; i za
njim iðaše naroda mnogo i turkahu ga. **25** I žena nekakva koja
je dvanaest godina bolovala od teèenja krvi **26** I veliku muku
podnijela od mnogijeh ljekara, i potrošila sve što je imala, i ništa
joj nijesu pomogli, nego još gore naèinili, **27** Kad je èula za
Isusa, doðe u narodu sastrag, i dotaèe se haljine njegove. **28** Jer
govoraše: ako se samo dotaknem haljina njegovijeh ozdraviæu.
29 I odmah presahnu izvor krvi njezine, i osjeti u tijelu da ozdravi
od bolesti. **30** I odmah Isus osjeti u sebi silu što iziðe iz njega, i
obazrevši se na narod reèe: ko se to dotaèe mojijeh haljina?
31 I rekoše mu uèenici njegovi: vidiš narod gdje te turka, pa
pitaš: ko se dotaèe mene? **32** I on se obziraše da vidi onu koja
to uèini. **33** A žena uplašivši se drktaše, i znajuæi što joj se
dogodi, doðe i kleèe pred njim, i kaza mu svu istinu. **34** A on
reèe joj: kæeri! vjera tvoja pomože ti; idi s mirom, i budi zdrava
od bolesti svoje. **35** Još on govoraše, a doðoše od starješine
zborniècoga govoreæi: kæi tvoja umrije; šta veæ trudiš uèitelja?
36 A Isus odmah èuvši rijeè što rekoše reèe starješini: ne boj se,
samo vjeruj. **37** I ne dade za sobom iæi nikome osim Petra i
Jakova i Jovana brata Jakovljeva. **38** I doðe u kuæu starješine
zborniècoga, i vidje vrevu i plaè i jauk veliki. **39** I ušavši reèe im:
šta ste uzavreli te plaèete? Djevojka nije umrla, nego spava. **40** I

potsmijevahu mu se. A on istjeravši sve uze oca djevojèina i
mater i koji bijahu s njim, i uðe gdje ležaše djevojka. **41** I uzevši
djevojku za ruku reèe joj: Talita kumi, koje znaèi: djevojko, tebi
govorim, ustani. **42** I odmah usta djevojka i hoðaše; a bješe od
dvanaest godina. I zaèudiše se èudom velikijem. **43** I zaprijeti im
vrlo da niko ne dozna za to, i reèe: podajte joj nek jede.

6 I iziðe odande, i doðe na svoju postojbinu; i za njim idoše
uèenici njegovi. **2** I kad doðe subota, poèe uèiti u zbornici.
I mnogi koji slušahu, divljahu se govoreæi: otkud ovome to?
I kakva mu je premudrost dana? I èudesa takova rukama
njegovijem èine se? **3** Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, a brat
Jakovljev i Josijin i Judin i Simonov? I nijesu li sestre njegove
ovdje među nama? I sablažnjavahu se o njega. **4** A Isus reèe
im: nigdje nije prorok bez èasti do na postojbini svojoj i u rodu i u
domu svome. **5** I ne mogaše ondje nijednoga èuda da uèini,
osim što malo bolesnika iscijeli metnuvši na njih ruke. **6** I divljaše
se nevjerstvu njihovome. I iðaše po okolnijem selima i uèaše. **7** I
dozva dvanaestoricu, i poèe ih slati dva i dva, i davaše im vlast
nad duhovima neèistijem. **8** I zapovjedi im da ništa ne uzimaju
na put osim jednoga štapa: ni torbe ni hljeba ni novaca u pojasu;
9 Nego obuveni u opanke, i ne oblaèiti dviju haljina. **10** I reèe im:
gdje uðete u dom ondje ostanite dok ne iziðete odande. **11** I
ako vas ko ne primi i ne posluša vas, izlazeæi odande otresite
prah s nogu svojijeh za svjedoèanstvo njima. Zaista vam kažem:
lakše æe biti Sodomu i Gomoru u dan strašnoga suda nego
gradu onome. **12** I otišavši propovijedahu da se treba kajati; **13** I
ðavole mnoge izgonjahu; i mazahu uljem mnoge bolesnike; i
iscjeljivahu. **14** I zaèu car Irod za Isusa jer njegovo ime bijaše
se razglasilo i reèe: Jovan krstitelj iz mrtvijeh usta, zato èini

èudesa. **15** Drugi govorahu: to je Ilija. A drugi govorahu: to je
prorok ili kao koji od proroka. **16** A kad èu Irod, reèe: to je Jovan
koga sam ja posjekao, on usta iz mrtvijeh. **17** Jer ovaj Irod
posla te uhvatiše Jovana, i svezavši baci ga u tamnicu Irodijade
radi žene Filipa brata svojega, jer se oženi njom. **18** Jer Jovan
govoraše Irodu: ne možeš ti imati žene brata svojega. **19** A
Irodijada rasrdi se na njega, i šæaše da ga ubije, ali ne mogaše.
20 Jer se Irod bojaše Jovana znajuæi ga da je èovjek pravedan i
svet, i èuvaše ga, i mnogo koješta èinjaše kako mu on reèe, i
rado ga slušaše. **21** I dogodi se dan zgodan, kad Irod na dan
svoga roðenja davaše veèeru knezovima svojijem i vojvodama i
starješinama Galilejskijem. **22** I ušavši kæi Irodijadina i igravši i
ugodivši Irodu i gostima njegovijem reèe car djevojci: išti u mene
šta god hoæeš, i daæu ti. **23** I zakle joj se: što god zaišteš u
mene daæu ti, da bi bilo i do po carstva moga. **24** A ona izišavši
reèe materi svojoj: šta æu iskati? A ona reèe: glavu Jovana
krstitelja. **25** I odmah ušavši brzo k caru zaiska govoreæi: hoæu
da mi daš sad na krugu glavu Jovana krstitelja. **26** I zabrinu se
car, ali kletve radi i gostiju svojijeh ne htje joj odreæi. **27** I odmah
posla car dželata, i zapovjedi da donese glavu njegovu. **28** A
on otišavši posijeèe ga u tamnici, i donese glavu njegovu na
krugu, i dade djevojci, a djevojka dade je materi svojoj. **29** I
èuvši uèenici njegovi doðoše i uzeše tijelo njegovo, i metnuše ga
u grob. **30** I skupiše se apostoli k Isusu, i javiše mu sve i što
uèiniše i šta ljude nauèiše. **31** I reèe im: doðite vi sami nasamo, i
poèinite malo. Jer ih bijaše mnogo koji dolaze i odlaze, i ne
imahu kad ni jesti. **32** I otidoše na laði u pusto mjesto sami. **33** I
vidješe ih ljudi kad iðahu, i poznaše ih mnogi, i pješice iz sviju
gradova stjecahu se onamo, i prestigoše ih, i skupiše se oko

njega. **34** I izišavši Isus vidje narod mnogi, i sažali mu se, jer
bijahu kao ovce bez pastira; i poèe ih uèiti mnogo. **35** I kad bi
veæ pred noæ, pristupiše k njemu uèenici njegovi govoreæi:
pusto je mjesto, a veæ je dockan; **36** Otpusti ih neka idu u
okolna sela i palanke da kupe sebi hljeba; jer nemaju šta jesti.
37 A on odgovarajuæi reèe im: podajte im vi neka jedu. I rekoše
mu: veæ ako da idemo da kupimo za dvjesta groša hljeba, i da
im damo da jedu? **38** A on im reèe: koliko hljebova imate? Idite
vidite. I vidjevši rekoše: pet hljebova i dvije ribe. **39** I zapovjedi im
da ih posade sve na gomile po zelenoj travi. **40** I posadiše se na
gomile po sto i po pedeset. **41** I uzevši onijeh pet hljebova i dvije
ribe pogleda na nebo, i blagoslovi, pa prelomi hljebove, i dade
uèenicima svojijem da metnu ispred njih; i one dvije ribe razdijeli
svima. **42** I jedoše svi, i nasitiše se. **43** I nakupiše komada
dvanaest kotarica punijeh i od riba. **44** A bijaše onijeh što su jeli
hljebove oko pet hiljada ljudi. **45** I odmah natjera uèenike svoje
da uðu u laðu i da idu naprijed na onu stranu u Vitsaidu dok
on otpusti narod. **46** I otpustivši ih otide na goru da se pomoli
Bogu. **47** I uveèe bijaše laða nasred mora, a on sam na zemlji.
48 I vidje ih gdje se muèahu veslajuæi: jer im bijaše protivan
vjetar. I oko èetvrte straže noæne doðe k njima iduæi po moru;
i šæadijaše da ih mimoiðe. **49** A oni vidjevši ga gdje ide po
moru mišljahu da je utvara, i povikaše; **50** Jer ga svi vidješe i
poplašiše se. I odmah progovori s njima, i reèe im: ne bojte se,
ja sam, ne plašite se. **51** I uðe k njima u laðu, i utoli vjetar; i vrlo
se uplašiše, i divljahu se. **52** Jer ih ne nauèiše hljebovi; jer se
bijaše srce njihovo okamenilo. **53** I prešavši doðoše u zemlju
Genisaretsku; i stadoše u kraj. **54** I kad iziðoše iz laðe, odmah
ga poznaše ljudi. **55** I optrèavši sav onaj kraj poèeše na odrima

donositi bolesnike gdje èujahu da je on. **56** I kud god iðaše u
sela ili u gradove ili u palanke, na raskršæima metahu bolesnike
i moljahu ga da se barem skuta od haljine njegove dotaknu: i
ozdravljahu svi koji ga se doticahu.

7 I skupiše se oko njega fariseji i neki od književnika koji bijahu
došli iz Jerusalima. **2** I vidjevši neke od uèenika njegovijeh da
neèistijem, to jest neumivenijem, rukama jedu hljeb, ukoriše ih.
3 Jer fariseji i svi Jevreji ne jedu dok ne umiju ruku do lakata,
držeæi se onoga što im je ostalo od starijeh; **4** I kad doðu s
pazara, ne jedu dok se ne umiju; i još mnogo ima što su primili
te drže: peru èaše i žbanove i kotlove i klupe. **5** A potom pitahu
ga fariseji i književnici: zašto uèenici tvoji ne žive kao što nam je
ostalo od starijeh, nego jedu hljeb neumivenijem rukama? **6** A
on odgovarajuæi reèe im: dobro je prorokovao Isaija za vas
licemjere, kao što je pisano: ovi ljudi usnama me poštuju, a srce
njihovo daleko stoji od mene. **7** No zaludu me poštuju uèeæi
naukama, zapovijestima ljudskijem. **8** Jer ostaviste zapovijesti
Božije, a držite obièaje ljudske, pranje žbanova i èaša; i druga
mnoga takova èinite. **9** I reèe im: dobro ukidate zapovijest Božiju
da svoj obièaj saèuvate. **10** Jer Mojsije reèe: poštuj oca svojega
i mater svoju; i: koji opsuje oca ili mater smræu da umre. **11** A vi
kažete: ako reèe èovjek ocu ili materi: korvan, to jest: prilog je
èim bih ti ja mogao pomoæi. **12** I tako ne date mu ništa uèiniti
ocu svojemu ili materi svojoj, **13** Ukidajuæi rijeè Božiju svojijem
obièajem koji ste postavili; i ovako mnogo koješta èinite. **14** I
dozvavši sav narod reèe im: poslušajte mene svi, i razumijte.
15 Ništa nema što bi èovjeka moglo opoganiti da uðe spolja u
njega, nego što izlazi iz njega ono je što pogani èovjeka. **16** Ako
ko ima uši da èuje neka èuje. **17** I kad doðe od naroda u kuæu

pitahu ga uèenici njegovi za prièu. **18** I reèe im: zar ste i vi tako
nerazumni? Ne razumijete li da što god u èovjeka spolja ulazi ne
može ga opoganiti? **19** Jer mu ne ulazi u srce nego u trbuh; i
izlazi napolje èisteæi sva jela. **20** Još reèe: što izlazi iz èovjeka
ono pogani èovjeka; **21** Jer iznutra iz srca ljudskoga izlaze misli
zle, preljube, kurvarstva, ubistva, **22** Krađe, lakomstva, pakosti,
zloæe, lukavstvo, sramote, zlo oko, huljenje na Boga, ponos,
bezumlje. **23** Sva ova zla iznutra izlaze, i pogane èovjeka. **24** I
ustavši odande otide na krajeve Tirske i Sidonske, i ušavši u
kuæu šæadijaše da niko ne èuje za nj; i ne može se sakriti. **25**
Jer èuvši za nj žena što u njezinoj kæeri bijaše duh neèisti, dođe
i pade k nogama njegovima. **26** A žena ta bijaše Grkinja rodom
Sirofinièanka, i moljaše ga da istjera đavola iz kæeri njezine. **27**
A Isus reèe joj: stani da se najprije djeca nahrane; jer nije pravo
uzeti hljeb od djece i baciti psima. **28** A ona odgovarajuæi reèe
mu: da, Gospode; ali i psi pod trpezom jedu od mrva djetinjijeh.
29 I reèe joj: za tu rijeè idi; iziđe đavo iz kæeri tvoje. **30** I došavši
kuæi nađe da je đavo izišao, i kæi ležaše na odru. **31** I opet
iziđe Isus iz krajeva Tirskijeh i Sidonskijeh i dođe na more
Galilejsko u krajeve Desetogradske. **32** I dovedoše k njemu
gluha i mutava, i moljahu ga da metne na nj ruku. **33** I uzevši ga
iz naroda nasamo metnu prste svoje u uši njegove, i pljunuvši
dohvati se jezika njegova; **34** I pogledavši na nebo uzdahnu, i
reèe mu: Efata, to jest: otvori se. **35** I odmah mu se otvoriše
uši, i razdriješi se sveza jezika njegova, i govoraše lijepo. **36** I
zaprijeti im da nikome ne kazuju; ali što im on zabranjivaše oni
još veæma razglašivahu. **37** I vrlo se divljahu govoreæi: sve
dobro èini; i gluhe èini da èuju i nijeme da govore.

8 U to vrijeme, kad bijaše vrlo mnogo naroda i ne imadijahu šta
jesti, dozva Isus uèenike svoje i reèe im: **2** Žao mi je naroda,
jer veæ tri dana stoje kod mene i nemaju ništa jesti. **3** I ako ih
otpustim gladne kuæama njihovijem, oslabiæe na putu; jer su
mnogi od njih došli izdaleka. **4** I odgovoriše mu uèenici njegovi:
otkuda æemo uzeti hljeba ovdje u pustinji da ih nahranimo?
5 I zapita ih: koliko imate hljebova? A oni kazaše: sedam. **6** I
zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji; i uzevši onijeh sedam
hljebova i hvalu davši, prelomi, i dade uèenicima svojijem da
razdadu; i razdadoše narodu. **7** I imahu malo ribica; i njih
blagoslovivši reèe da i njih razdadu. **8** I jedoše, i nasitiše se, i
nakupiše komada što preteèe sedam kotarica. **9** A onijeh što
su jeli bijaše oko èetiri hiljade. I otpusti ih. **10** I odmah uðe u
laðu s uèenicima svojijem, i doðe u okoline Dalmanutske. **11** I
iziðoše fariseji, i poèeše se prepirati s njim, i kušajuæi ga iskahu
od njega znak s neba. **12** I uzdahnuvši duhom svojijem reèe:
zašto rod ovaj znak traži? Zaista vam kažem: neæe se dati rodu
ovome znak. **13** I ostavivši ih uljeze opet u laðu, i otide na onu
stranu. **14** I zaboraviše uèenici njegovi uzeti hljeba, i nemahu sa
sobom u laði do jedan hljeb. **15** I zapovijedaše im govoreæi:
gledajte, èuvajte se kvasca farisejskoga i kvasca Irodova. **16** I
mišljahu jedan drugome govoreæi: to je što hljeba nemamo.
17 I razumjevši Isus reèe im: šta mislite što hljeba nemate?
Zar još ne osjeæate, niti razumijete? Zar je još okamenjeno
srce vaše? **18** Oèi imate i ne vidite? uši imate i ne èujete? I ne
pamtite li **19** Kad ja pet hljebova prelomih na pet hiljada, koliko
kotarica punijeh komada nakupiste? Rekoše mu: dvanaest. **20** A
kad sedam na èetiri hiljade, koliko punijeh kotarica nakupiste
komada? A oni rekoše: sedam. **21** I reèe im: kako ne razumijete?

22 I dođe u Vitsaidu; i dovedoše k njemu slijepa, i moljahu ga da
ga se dotakne. **23** I uzevši za ruku slijepoga izvede ga napolje iz
sela, i pljunuvši mu u oèi metnu ruke na nj, i zapita ga vidi li
što. **24** I pogledavši reèe: vidim ljude gdje idu kao drva. **25** I
potom opet metnu mu ruke na oèi, i reèe mu da pogleda: i iscijeli
se, i vidje sve lijepo. **26** I posla ga kuæi njegovoj govoreæi:
ne ulazi u selo, niti kazuj kome u selu. **27** I iziđe Isus i uèenici
njegovi u sela Æesarije Filipove; i putem pitaše uèenike svoje
govoreæi im: ko govore ljudi da sam ja? **28** A oni odgovoriše:
Jovan krstitelj; drugi: Ilija; a drugi: koji od proroka. **29** A on im
reèe: a vi šta mislite ko sam ja? A Petar odgovarajuæi reèe mu:
ti si Hristos. **30** I zaprijeti im da nikom ne kazuju za njega. **31** I
poèe ih uèiti da sinu èovjeèijemu valja mnogo postradati, i da
æe ga okriviti starješine i glavari svešteniècki i književnici, i da
æe ga ubiti, i treæi dan da æe ustati. **32** I govoraše o tom ne
ustruèavajuæi se. I Petar uze ga i poèe ga odvraæati. **33** A
on obrnuvši se i pogledavši na uèenike svoje zaprijeti Petru
govoreæi: idi od mene sotono; jer ti ne misliš što je Božije nego
što je ljudsko. **34** I dozvavši narod s uèenicima svojima reèe im:
ko hoæe za mnom da ide neka se odreèe sebe i uzme krst svoj,
i za mnom ide. **35** Jer ko hoæe dušu svoju da saèuva, izgubiæe
je; a ko izgubi dušu svoju mene radi i jevanđelja onaj æe je
saèuvati. **36** Jer kakva je korist èovjeku ako zadobije sav svijet a
duši svojoj naudi? **37** Ili kakav æe otkup dati èovjek za dušu
svoju? **38** Jer ko se postidi mene i mojijeh rijeèi u rodu ovome
preljubotvornome i grješnom, i sin æe se èovjeèij postidjeti njega
kad dođe u slavi oca svojega s anđelima svetima.

9 I reèe im: zaista vam kažem: imaju neki među ovima što stoje
ovdje koji neæe okusiti smrti dok ne vide carstvo Božije da dođe

u sili. **2** I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana i
izvede ih na goru visoku same; i preobrazi se pred njima. **3** I
haljine njegove postadoše sjajne i vrlo bijele kao snijeg, kao što
ne može bjelilja ubijeliti na zemlji. **4** I ukaza im se Ilija s Mojsijem
gdje se razgovarahu s Isusom. **5** I Petar odgovarajuæi reèe
Isusu: Ravi! dobro nam je ovdje biti; i da naèinimo tri sjenice:
tebi jednu i Mojsiju jednu i Iliji jednu. **6** Jer ne znadijaše šta
govori; jer bijahu vrlo uplašeni. **7** I postade oblak te ih zakloni; i
doðe glas iz oblaka govoreæi: ovo je sin moj ljubazni; njega
poslušajte. **8** I ujedanput pogledavši nikoga ne vidješe osim
Isusa sama sa sobom. **9** A kad silažahu s gore zaprijeti im da
nikom ne kazuju šta su vidjeli, dok sin èovjeèij ne ustane iz
mrtvijeh. **10** I rijeè zadržaše u sebi pitajuæi jedan drugoga: šta to
znaèi ustati iz mrtvijeh? **11** I pitahu ga govoreæi: kako govore
književnici da Ilija treba najprije da doðe? **12** A on odgovarajuæi
reèe im: Ilija æe doæi najprije, i urediti sve; ali i sin èovjeèij treba
da mnogo postrada i da se ponizi, kao što je pisano. **13** Ali vam
kažem da je i Ilija došao i uèiniše s njim šta htjedoše kao što je
pisano za njega. **14** I došavši k uèenicima svojijem vidje narod
mnogi oko njih i književnike gdje se prepiru s njima. **15** I odmah
vidjevši ga sav narod uplaši se i pritrèavši pozdravljahu ga. **16** I
upita književnike: šta se prepirete s njima? **17** I odgovarajuæi
jedan od naroda reèe: uèitelju! dovedoh k tebi sina svojega u
kome je duh nijem. **18** I svaki put kad ga uhvati lomi ga, i pjenu
baca i škrguæe zubima; i suši se. I rekoh uèenicima tvojijem da
ga istjeraju; i ne mogoše. **19** A on odgovarajuæi mu reèe: o rode
nevjerni! dokle æu s vama biti? dokle æu vas trpljeti? Dovedite
ga k meni. **20** I dovedoše ga k njemu; i kad ga vidje odmah
ga duh stade lomiti; i panuvši na zemlju valjaše se bacajuæi

pjenu. **21** I upita oca njegova: koliko ima vremena kako mu se to
dogodilo? A on reèe: iz djetinjstva. **22** I mnogo puta baca ga u
vatru i u vodu da ga pogubi; nego ako što možeš pomozi nam,
smiluj se na nas. **23** A Isus reèe mu: ako možeš vjerovati: sve je
moguæe onome koji vjeruje. **24** I odmah povikavši otac djetinji sa
suzama govoraše: vjerujem, Gospode! pomozi mojemu nevjerju.
25 A Isus videæi da se stjeèe narod zaprijeti duhu neèistome
govoreæi mu: duše nijemi i gluhi! ja ti zapovijedam, iziði iz njega
i više ne ulazi u njega. **26** I povikavši i izlomivši ga vrlo iziðe; i
uèini se kao mrtav tako da mnogi govorahu: umrije. **27** A Isus
uzevši ga za ruku podiže ga; i usta. **28** I kad uðe u kuæu pitahu
ga uèenici njegovi nasamo: zašto ga mi ne mogosmo istjerati?
29 I reèe im: ovaj se rod nièim ne može istjerati do molitvom i
postom. **30** I izišavši odande iðahu kroz Galileju; i ne šæadijaše
da ko dozna. **31** Jer uèaše uèenike svoje, i govoraše im da
æe se sin èovjeèij predati u ruke ljudske, i ubiæe ga, i pošto
ga ubiju ustaæe treæi dan. **32** A oni ne razumijevahu rijeèi, i
ne smedijahu da ga zapitaju. **33** I doðe u Kapernaum, i kad
bješe u kuæi zapita ih: šta se prepiraste putem među sobom?
34 A oni muèahu; jer se putem prepiraše među sobom ko je
najveæi. **35** I sjedavši dozva dvanaestoricu i reèe im: koji hoæe
da bude prvi neka bude od sviju najzadnji i svima sluga. **36**
I uzevši dijete metnu ga među njih i zagrlivši ga reèe im: **37**
Ko jedno ovakovo dijete primi u ime moje, mene prima; a ko
mene primi, ne prima mene nego onoga koji je mene poslao. **38**
Odgovori mu Jovan govoreæi: uèitelju! vidjesmo jednoga gdje
imenom tvojijem izgoni ðavole koji ne ide za nama: i zabranismo
mu, jer ne ide za nama. **39** A Isus reèe: ne branite mu; jer nema
nikoga koji bi imenom mojijem èudo èinio da može brzo zlo

govoriti za mnom. **40** Jer ko nije protiv vas s vama je. **41** Jer
ko vas napoji èašom vode u ime moje, zato što ste Hristovi,
zaista vam kažem: neæe mu propasti plata. **42** A koji sablazni
jednoga od ovijeh malijeh koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da
se objesi kamen vodenièni o vratu njegovu i da se baci u more.
43 I ako te ruka tvoja sablažnjava, otsijeci je: bolje ti je bez ruke
u život uæi, negoli s obje ruke uæi u pakao, u oganj vjeèni,
(Geenna g1067) **44** Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi. **45**
I ako te noga tvoja sablažnjava, otsijeci je: bolje ti je uæi u život
hromu, negoli s dvije noge da te bace u pakao, u oganj vjeèni,
(Geenna g1067) **46** Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi. **47**
Ako te i oko tvoje sablažnjava, iskopaj ga: bolje ti je s jednijem
okom uæi u carstvo Božije, negoli s dva oka da te bace u pakao
ognjeni, **(Geenna g1067)** **48** Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne
gasi. **49** Jer æe se svaki ognjem posoliti, i svaka æe se žrtva
solju posoliti. **50** Dobra je so; ali ako so bude neslana, èim æe
se osoliti? Imajte so u sebi, i mir imajte među sobom.

10 I ustavši odande dođe u okoline Judejske preko Jordana,
i steèe se opet narod k njemu; i kao što obièaj imaše, opet
ih uèaše. **2** I pristupivši fariseji upitaše ga kušajuæi: može li
èovjek pustiti ženu? **3** A on odgovarajuæi reèe im: šta vam
zapovijeda Mojsije? **4** A oni rekoše: Mojsije dopusti da joj se da
raspusna knjiga i da se pusti. **5** I odgovarajuæi Isus reèe im: po
tvrđi vašega srca napisa vam on zapovijest ovu. **6** A u poèetku
stvorenja muža i ženu stvorio ih je Bog. **7** Zato ostavi èovjek oca
svojega i mater i prilijepi se k ženi svojoj, **8** I budu dvoje jedno
tijelo. Tako nijesu više dvoje nego jedno tijelo. **9** A što je Bog
sastavio èovjek da ne rastavlja. **10** I u kuæi opet zapitaše ga
za to uèenici njegovi. **11** I reèe im: koji pusti ženu i oženi se

drugom, èini preljubu na njoj. **12** I ako žena ostavi muža svojega
i pođe za drugoga, èini preljubu. **13** I donošahu k njemu djecu
da ih se dotakne; a uèenici branjahu onima što ih donošahu. **14**
A Isus vidjevši rasrdi se i reèe im: pustite djecu neka dolaze k
meni, i ne branite im; jer je takovijeh carstvo Božije. **15** Zaista
vam kažem: koji ne primi carstva Božijega kao dijete, neæe uæi
u njega. **16** I zagrlivši ih metnu na njih ruke te ih blagoslovi.
17 I kad iziđe na put, pritrèa neko, i kleknuvši na koljena pred
njim pitaše ga: uèitelju blagi! šta mi treba èiniti da dobijem život
vjeèni? **(aiōnios g166)** **18** A Isus reèe mu: što me zoveš blagijem?
niko nije blag osim jednoga Boga. **19** Zapovijesti znaš: ne èini
preljube; ne ubij; ne ukradi; ne svjedoèi lažno; ne èini nepravde
nikome; poštuj oca svojega i mater. **20** A on odgovarajuæi reèe
mu: uèitelju! sve sam ovo saèuvao od mladosti svoje. **21** A Isus
pogledavši na nj, omilje mu, i reèe mu: još ti jedno nedostaje: idi
prodaj sve što imaš i podaj siromasima; i imaæeš blago na nebu;
i dođi te hajde za mnom uzevši krst. **22** A on posta zlovoljan od
ove rijeèi, i otide žalostan; jer bijaše vrlo bogat. **23** I pogledavši
Isus reèe uèenicima svojima: kako je teško bogatima uæi u
carstvo nebesko! **24** A uèenici se uplašiše od rijeèi njegovijeh. A
Isus opet odgovarajuæi reèe im: djeco! kako je teško onima koji
se uzdaju u svoje bogatstvo uæi u carstvo Božije! **25** Lakše
je kamili proæi kroz iglene uši negoli bogatome uæi u carstvo
Božije. **26** A oni se vrlo divljahu govoreæi u sebi: ko se dakle
može spasti? **27** A Isus pogledavši na njih reèe: ljudima je
nemoguæe, ali nije Bogu: jer je sve moguæe Bogu. **28** A Petar
mu poèe govoriti: eto mi smo ostavili sve, i za tobom idemo.
29 A Isus odgovarajuæi reèe: zaista vam kažem: nema nikoga
koji je ostavio kuæu, ili braæu, ili sestre, ili oca, ili mater, ili

ženu, ili djecu, ili zemlju, mene radi i jevanðelja radi, **30** A da
neæe primiti sad u ovo vrijeme sto puta onoliko kuæa, i braæe, i
sestara, i otaca, i matera, i djece, i zemlje, u progonjenju, a na
onome svijetu život vjeèni. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** Ali æe
mnogi prvi biti pošljednji, i pošljednji prvi. **32** A kad iðahu putem
u Jerusalim, Isus iðaše pred njima, a oni se èuðahu, i za njim
iðahu sa strahom. I uzevši opet dvanaestoricu poèe im kazivati
šta æe biti od njega: **33** Evo idemo u Jerusalim, i sin èovjeèij
predaæe se glavarima sveštenièkijem i književnicima i osudiæe
ga na smrt, i predaæe ga neznabošcima; **34** I narugaæe mu se,
i biæe ga, i popljuvaæe ga, i ubiæe ga, i treæi dan ustaæe. **35** I
pred njega doðoše Jakov i Jovan, sinovi Zevedejevi, govoreæi:
uèitelju! hoæemo da nam uèiniš za što æemo te moliti. **36** A on
reèe: što hoæete da vam uèinim? **37** A oni mu rekoše: daj nam
da sjedemo jedan s desne strane tebi a drugi s lijeve, u slavi
tvojoj. **38** A Isus im reèe: ne znate šta ištete: možete li piti èašu
koju ja pijem, i krstiti se krštenjem kojijem se ja krstim? **39** A
oni mu rekoše: možemo. A Isus reèe im: èašu dakle koju ja
pijem ispiæete; i krštenjem kojijem se ja krstim krstiæete se; **40**
Ali da sjedete s desne strane meni i s lijeve, ne mogu ja dati
nego kojima je ugotovljeno. **41** I èuvši to desetorica poèeše se
srditi na Jakova i na Jovana. **42** A Isus dozvavši ih reèe im:
znate da knezovi narodni vladaju narodom i poglavari njegovi
upravljaju njim. **43** Ali među vama da ne bude tako; nego koji
hoæe da bude veæi među vama, da vam služi. **44** I koji hoæe
prvi među vama da bude, da bude svima sluga. **45** Jer sin
èovjeèij nije došao da mu služe nego da služi, i da da dušu
svoju u otkup za mnoge. **46** I doðoše u Jerihon. I kad izlažaše
iz Jerihona, on i uèenici njegovi i narod mnogi, sin Timejev

Vartimej slijepi sjeđaše kraj puta i prošaše. **47** I èuvši da je to
Isus Nazareæanin stade vikati i govoriti: sine Davidov Isuse!
pomiluj me! **48** I prijeæahu mu mnogi da uæuti, a on još veæma
vikaše: sine Davidov! pomiluj me! **49** I stavši Isus reèe da ga
zovnu. I zovnuše slijepca govoreæi mu: ne boj se; ustani, zove
te. **50** A on zbacivši sa sebe haljine svoje ustade, i dođe k Isusu.
51 I odgovarajuæi reèe mu Isus: šta æeš da ti uèinim? A slijepi
reèe mu: Ravuni! da progledam. **52** A Isus reèe mu: idi, vjera
tvoja pomože ti. I odmah progleda, i otide putem za Isusom.

11 I kad se približi k Jerusalimu, k Vitfazi i Vitaniji, kod gore
Maslinske, posla dvojicu od uèenika svojijeh **2** I reèe im: idite u
selo što je prema vama, i odmah kako uđete u njega naæi æete
magare privezano, na koje niko od ljudi nije usjedao; odriješite
ga i dovedite. **3** I ako vam ko reèe: šta to èinite? kažite: treba
Gospodu; i odmah æe ga poslati amo. **4** A oni otidoše, i nađoše
magare privezano kod vrata napolju na raskršæu, i odriješiše
ga. **5** I neki od onijeh što stajahu ondje rekoše im: zašto driješite
magare? **6** A oni rekoše im kao što im zapovjedi Isus; i ostaviše
ih. **7** I dovedoše magare k Isusu, i metnuše na nj haljine svoje; i
usjede na nj. **8** A mnogi prostriješe haljine svoje po putu; a jedni
rezahu granje od drveta, i prostirahu po putu. **9** A koji iđahu
pred njim i za njim, vikahu govoreæi: Osana! blagosloven koji
ide u ime Gospodnje! **10** Blagosloveno carstvo oca našega
Davida koje ide u ime Gospodnje! Osana na visini! **11** I uđe Isus
u Jerusalim, i u crkvu; i promotrivši sve, kad bi uveèe, iziđe u
Vitaniju s dvanaestoricom. **12** I sjutradan kad iziđoše iz Vitanije,
ogladnje. **13** I vidjevši izdaleka smokvu s lišæem dođe ne bi li
što našao na njoj; i došavši k njoj ništa ne nađe osim lišæa; jer
još ne bješe vrijeme smokvama. **14** I odgovarajuæi Isus reèe joj:

da otsad od tebe niko ne jede roda dovijeka. I slušahu uèenici
njegovi. **(aiōn g165)** **15** I doðoše opet u Jerusalim; i ušavši Isus u
crkvu stade izgoniti one koji prodavahu i kupovahu po crkvi; i
ispremeta trpeze onijeh što mijenjahu novce, i klupe onijeh što
prodavahu golubove. **16** I ne dadijaše da ko pronese suda kroz
crkvu. **17** I uèaše govoreæi im: nije li pisano: dom moj neka
se zove dom molitve svima narodima? A vi naèiniste od njega
hajduèku peæinu. **18** I èuše književnici i glavari svešteniècki, i
tražahu kako bi ga pogubili; jer ga se bojahu; jer se sav narod
èuðaše nauci njegovoj. **19** I kad bi uveèe iziðe napolje iz grada.
20 I ujutru prolazeæi vidješe smokvu gdje se posušila iz korijena.
21 I opomenuvši se Petar reèe mu: Ravi! gle, smokva što si
je prokleo posušila se. **22** I odgovarajuæi Isus reèe im: **23**
Imajte vjeru Božiju; jer vam zaista kažem: ako ko reèe gori ovoj:
digni se i baci se u more, i ne posumnja u srcu svojemu, nego
uzvjeruje da æe biti kao što govori: biæe mu što god reèe. **24**
Zato vam kažem: sve što ištete u svojoj molitvi vjerujte da æete
primiti; i biæe vam. **25** I kad stojite na molitvi, praštajte ako što
imate na koga: da i otac vaš koji je na nebesima oprosti vama
pogrješke vaše. **26** Ako li pak vi ne opraštate, ni otac vaš koji
je na nebesima neæe oprostiti vama pogrješaka vašijeh. **27** I
doðoše opet u Jerusalim; i kad hoðaše po crkvi doðoše k njemu
glavari svešteniècki i književnici i starješine, **28** I rekoše mu:
kakvom vlasti to èiniš? i ko ti dade vlast tu, da to èiniš? **29** A
Isus odgovarajuæi reèe im: i ja æu vas da upitam jednu rijeè, i
odgovorite mi; pa æu vam kazati kakvom vlasti ovo èinim. **30**
Krštenje Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi? odgovorite mi. **31** I
mišljahu u sebi govoreæi: ako reèemo: s neba; reæi æe: zašto
mu dakle ne vjerovaste? **32** Ako li reèemo: od ljudi; bojimo se

naroda; jer svi mišljahu za Jovana da zaista prorok bješe. **33** I
odgovarajuæi rekoše Isusu: ne znamo. I Isus odgovarajuæi reèe
njima: ni ja vama neæu kazati kakvom vlasti ovo èinim.

12 I poèe im govoriti u prièama: posadi èovjek vinograd, i ogradi
plotom, i iskopa pivnicu, i naèini kulu, i dade ga vinogradarima,
pa otide. **2** I kad doðe vrijeme, posla k vinogradarima slugu da
primi od vinogradara od roda vinogradskoga. **3** A oni uhvativši
slugu izbiše ga, i poslaše prazna. **4** I opet posla k njima drugoga
slugu; i onoga biše kamenjem i razbiše mu glavu, i poslaše ga
sramotna. **5** I opet posla drugoga; i onoga ubiše; i mnoge druge,
jedne izbiše a jedne pobiše. **6** Još dakle imaše jedinoga svojega
milog sina, posla i njega najposlije k njima govoreæi: postidjeæe
se sina mojega. **7** A vinogradari rekoše u sebi: ovo je našljednik,
hodite da ga ubijemo, i nama æe ostati oèevina njegova. **8** I
uhvatiše ga, i ubiše, i izbaciše ga napolje iz vinograda. **9** Šta
æe dakle uèiniti gospodar od vinograda? Doæi æe i pogubiæe
vinogradare, i daæe vinograd drugima. **10** Zar nijeste èitali u
pismu ovo: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od
ugla; **11** To bi od Gospoda i divno je u našijem oèima? **12** I
gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda; jer razumješe da
za njih govori prièu; i ostavivši ga otidoše. **13** I poslaše k njemu
neke od fariseja i Irodovaca da bi ga uhvatili u rijeèi. **14** A oni
došavši rekoše mu: uèitelju! znamo da si istinit, i da ne mariš
ni za koga; jer ne gledaš ko je ko, nego zaista putu Božijemu
uèiš; treba li æesaru davati haraè ili ne? Hoæemo li dati ili da
ne damo? **15** A on znajuæi njihovo licemjerje reèe im: što me
kušate? Donesite mi novac da vidim. **16** A oni donesoše. I reèe
im: èij je obraz ovaj i natpis? A oni mu rekoše: æesarev. **17** I
odgovarajuæi Isus reèe im: podajte æesarevo æesaru, i Božije

Bogu. I èudiše mu se. **18** I doðoše k njemu sadukeji koji kažu da
nema vaskrsenija, i zapitaše ga govoreæi: **19** Uèitelju! Mojsije
nam napisa: ako kome brat umre i ostavi ženu a djece ne ostavi,
da brat njegov uzme ženu njegovu i da podigne sjeme bratu
svojemu. **20** Sedam braæe bješe: i prvi uze ženu, i umrije bez
poroda. **21** I drugi uze je, i umrije, i ni on ne ostavi poroda; tako i
treæi. **22** I uzeše je sedmorica, i ne ostaviše poroda. A poslije
sviju umrije i žena. **23** O vaskrseniju dakle kad ustanu koga æe
od njih biti žena? jer je za sedmoricom bila. **24** I odgovarajuæi
Isus reèe im: zato li se vi varate što ne znate pisma ni sile
Božije? **25** Jer kad iz mrtvijeh ustanu, niti æe se ženiti ni udavati,
nego su kao anðeli na nebesima. **26** A za mrtve da ustaju nijeste
li èitali u knjigama Mojsijevijem kako mu reèe Bog kod kupine
govoreæi: ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljev?
27 Nije Bog Bog mrtvijeh, nego Bog živijeh. Vi se dakle vrlo
varate. **28** I pristupi jedan od književnika koji ih slušaše kako se
prepiru, i vidje da im dobro odgovara, i zapita ga: koja je prva
zapovijest od sviju? **29** A Isus odgovori mu: prva je zapovijest od
sviju: èuj Izrailju, Gospod je Bog naš Gospod jedini; **30** I ljubi
Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem i svom dušom
svojom i svijem umom svojijem i svom snagom svojom. Ovo je
prva zapovijest. **31** I druga je kao i ova: ljubi bližnjega svojega
kao samoga sebe. Druge zapovijesti veæe od ovijeh nema.
32 I reèe mu književnik: dobro, uèitelju! pravo si kazao da je
jedan Bog, i nema drugoga osim njega; **33** I ljubiti ga svijem
srcem i svijem razumom i svom dušom i svom snagom, i ljubiti
bližnjega kao samoga sebe, veæe je od sviju žrtava i priloga. **34**
A Isus vidjevši kako pametno odgovori reèe mu: nijesi daleko
od carstva Božijega. I niko više ne smijaše da ga zapita. **35** I

odgovori Isus i reèe uèeæi u crkvi: kako govore književnici da je
Hristos sin Davidov? **36** Jer sam David kaza Duhom svetijem:
reèe Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok
položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima. **37** Sam
dakle David naziva ga Gospodom, i otkuda mu je sin? I mnogi
narod slušaše ga s radošæu. **38** I govoraše im u nauci svojoj:
èuvajte se književnika koji idu u dugaèkijem haljinama, i traže da
im se klanja po ulicama, **39** I prvijeh mjesta po zbornicama, i
zaèelja na gozbama. **40** Ovi što jedu kuæe udovièke, i lažno
se mole Bogu dugo, biæe još veæma osuđeni. **41** I sjedavši
Isus prema Božijoj hazni gledaše kako narod meæe novce u
Božiju haznu. I mnogi bogati metahu mnogo. **42** I došavši jedna
siromašna udovica metnu dvije lepte, koje èini jedan kodrant.
43 I dozvavši uèenike svoje reèe im: zaista vam kažem: ova
siromašna udovica metnu više od sviju koji meæu u Božiju
haznu. **44** Jer svi metnuše od suviška svojega; a ona od sirotinje
svoje metnu sve što imaše, svu hranu svoju.

13 I kad izlažaše iz crkve reèe mu jedan od uèenika njegovijeh:
uèitelju! gle kakvo je kamenje, i kakva građevina! **2** I odgovarajuæi
Isus reèe mu: vidiš li ove velike građevine? ni kamen na kamenu
neæe ovdje ostati koji se neæe razmetnuti. **3** I kad sjeđaše
na gori Maslinskoj prema crkvi, pitahu ga sama Petar i Jakov i
Jovan i Andrija: **4** Kaži nam kad æe to biti? i kakav æe znak
biti kad æe se to sve svršiti? **5** A Isus odgovarajuæi im poèe
govoriti: èuvajte se da vas ko ne prevari. **6** Jer æe mnogi doæi
na moje ime govoreæi: ja sam; i mnoge æe prevariti. **7** A kad
èujete ratove i glasove o ratovima, ne plašite se; jer treba da
to bude; ali to još nije pošljedak. **8** Ustaæe narod na narod i
carstvo na carstvo; i zemlja æe se tresti po svijetu; i biæe gladi i

bune. To je poèetak stradanju. **9** A vi se èuvajte; jer æe vas
predavati u sudove i po zbornicama biæe vas, i pred kraljeve i
careve izvodiæe vas mene radi za svjedoèanstvo njima. **10** I u
svima narodima treba da se najprije propovjedi jevanðelje. **11**
A kad vas povedu da predaju, ne brinite se naprijed šta æete
govoriti, niti mislite; nego što vam se da u onaj èas ono govorite;
jer vi neæete govoriti nego Duh sveti. **12** I predaæe brat brata
na smrt i otac sina, i ustaæe djeca na roditelje i pobiæe ih. **13** I
svi æe omrznuti na vas imena mojega radi. Ali koji pretrpi do
kraja blago njemu. **14** A kad vidite mrzost opušæenja, za koju
govori prorok Danilo, da stoji gdje ne treba koji èita da razumije):
tada koji budu u Judeji neka bježe u gore; **15** I koji bude na
krovu da ne silazi u kuæu, niti da ulazi da uzme što iz kuæe
svoje; **16** I koji bude u polju da se ne vraæa natrag da uzme
haljinu svoju. **17** Ali teško trudnima i dojilicama u te dane! **18**
Nego se molite Bogu da ne bude bježan vaša u zimu. **19** Jer æe
u dane te biti nevolja kakova nije bila od poèetka stvorenja koje
je Bog stvorio dosad, i neæe ni biti. **20** I da Gospod ne skrati
dane niko ne bi ostao; ali izbranijeh radi, koje izbra, skratio je
dane. **21** Tada ako vam ko reèe: evo ovdje je Hristos; ili: eno
ondje; ne vjerujte. **22** Jer æe iziæi lažni hristosi i lažni proroci, i
pokazaæe znake i èudesa da bi prevarili, ako bude moguæe, i
izbrane. **23** Ali vi se èuvajte: eto vam sve kazah naprijed. **24** Ali
u te dane, poslije te nevolje, sunce æe pomrèati, i mjesec svoju
svjetlost izgubiti. **25** I zvijezde æe spadati s neba i sile nebeske
pokrenuti se. **26** I tada æe ugledati sina èovjeèijega gdje ide na
oblacima sa silom i slavom velikom. **27** I tada æe poslati anðele
svoje i sabraæe izbrane svoje od èetiri vjetra, od kraja zemlje do
kraja neba. **28** A od smokve nauèite se prièi: kad se veæ njezina

grana pomladi i stane listati, znate da je blizu ljeto. **29** Tako i vi
kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu kod vrata. **30** Zaista
vam kažem da ovaj naraštaj neæe proæi dok se ovo sve ne
zbude. **31** Nebo i zemlja proæi æe, ali rijeèi moje neæe proæi.
32 A o danu tome ili o èasu niko ne zna, ni anðeli koji su na
nebesima, ni sin, do otac. **33** Pazite, stražite i molite se Bogu; jer
ne znate kad æe vrijeme nastati. **34** Kao što èovjek odlazeæi
ostavi kuæu svoju, i da slugama svojima vlast, i svakome svoj
posao; i vrataru zapovjedi da straži. **35** Stražite dakle; jer ne
znate kad æe doæi gospodar od kuæe, ili uveèe ili u ponoæi ili u
pijetle ili ujutru; **36** Da ne doðe iznenada i da vas ne naðe a vi
spavate. **37** A što vam kažem, svima kažem: stražite.

14 Bijahu pak još dva dana do pashe i do dana prijesnijeh
hljebova; i tražahu glavari svešteniècki i književnici kako bi ga
iz prijevare uhvatili i ubili. **2** Ali govorahu: ne o prazniku, da
se ne bi narod pobunio. **3** I kad bijaše on u Vitaniji u kuæi
Simona gubavoga i sjeðaše za trpezom, doðe žena sa sklenicom
mnogocjenoga mira èistoga nardova, i razbivši sklenicu ljevaše
mu na glavu. **4** A neki se srðahu govoreæi: zašto se to miro
prosipa tako? **5** Jer se mogaše za nj uzeti više od trista groša i
dati siromasima. I vikahu na nju. **6** A Isus reèe: ostavite je; šta joj
smetate? ona uèini dobro djelo na meni. **7** Jer siromahe imate
svagda sa sobom, i kad god hoæete možete im dobro èiniti;
a mene nemate svagda. **8** Ona što može, uèini: ona pomaza
naprijed tijelo moje za ukop. **9** Zaista vam kažem: gdje se god
uspropovijeda jevanðelje ovo po svemu svijetu, kazaæe se i to
za spomen njezin. **10** I Juda Iskariotski, jedan od dvanaestorice,
otide ka glavarima svešteniècki jem da im ga izda. **11** A oni èuvši
obradovaše se, i obrekoše mu novce dati: i tražaše zgodu da

ga izda. **12** I u prvi dan prijesnijeh hljebova, kad klahu pashu,
rekoše mu uèenici njegovi: gdje æeš da idemo da ti zgotovimo
pashu da jedeš? **13** I posla dvojicu od uèenika svojijeh i reèe im:
idite u grad, i srešæe vas èovjek koji nosi vodu u krèagu; idite za
njim, **14** I gdje uðe kažite gospodaru od one kuæe: uèitelj veli:
gdje je gostionica gdje æu jesti pashu s uèenicima svojijem? **15**
I on æe vam pokazati veliku sobu prostrtu gotovu: ondje nam
zgotovite. **16** I iziðoše uèenici njegovi, i doðoše u grad, i naðoše
kao što im kaza, i ugotoviše pashu. **17** I kad bi uveèe, doðe sa
dvanaestoricom. **18** I kad sjeðahu za trpezom i jeðahu reèe Isus:
zaista vam kažem: jedan od vas, koji jede sa mnom, izdaæe me.
19 A oni se zabrinuše, i stadoše govoriti jedan za drugijem: da
ne ja? i drugi: da ne ja? **20** A on odgovarajuæi reèe im: jedan od
dvanaestorice koji umoèi sa mnom u zdjelu. **21** Sin èovjeèij
dakle ide kao što je pisano za njega; ali teško onome èovjeku
koji izda sina èovjeèijega; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj
èovjek. **22** I kad jeðahu uze Isus hljeb i blagoslovivši prelomi
ga, i dade im, i reèe: uzmite, jedite; ovo je tijelo moje. **23** I uze
èašu i davši hvalu dade im; i piše iz nje svi. **24** I reèe im: ovo
je krv moja novoga zavjeta koja æe se proliti za mnoge. **25**
Zaista vam kažem: više neæu piti od roda vinogradskoga do
onoga dana kad æu ga piti novoga u carstvu Božijemu. **26** I
otpojavši hvalu iziðoše na goru Maslinsku. **27** I reèe im Isus: svi
æete se vi sablazniti o mene ovu noæ; jer je pisano: udariæu
pastira i ovce æe se razbjeæi. **28** Ali po vaskrseniju svojemu ja
idem pred vama u Galileju. **29** A Petar mu reèe: ako se i svi
sablazne, ali ja neæu. **30** I reèe mu Isus: zaista ti kažem: noæas
dok dvaput pijetao ne zapjeva tri puta æeš me se odreæi. **31** A
on još veæma govoraše: da bih znao s tobom i umrijeti neæu

te se odreæi. Tako i svi govorahu. **32** I doðoše u selo koje se
zove Getsimanija, i reèe uèenicima svojijem: sjedite ovdje dok ja
idem da se pomolim Bogu. **33** I uze sa sobom Petra i Jakova i
Jovana, i zabrinu se i poèe tužiti. **34** I reèe im: žalosna je duša
moja do smrti; poèekajte ovdje, i stražite. **35** I otišavši malo pade
na zemlju, i moljaše se da bi ga mimoišao èas ako je moguæe.
36 I govoraše: Ava oèe! sve je moguæe tebi; pronesi èašu ovu
mimo mene; ali opet ne kako ja hoæu nego kako ti. **37** I doðe i
nađe ih gdje spavaju, i reèe Petru: Simone! Zar spavaš? Ne
može li jednoga èasa postražiti? **38** Stražite i molite se Bogu da
ne padnete u napast; jer je duh srèan ali je tijelo slabo. **39** I opet
otišavši pomoli se Bogu one iste rijeèi govoreæi. **40** I vrativši
se nađe ih opet gdje spavaju; jer im bijahu oèi otežale; i ne
znadijahu šta bi mu odgovorili. **41** I doðe treæi put, i reèe im:
jednako spavate i poèivate; dosta je; doðe èas; evo se predaje
sin èovjeèij u ruke grješnicima. **42** Ustanite da idemo; evo
izdajnik se moj približi. **43** I odmah dok on još govoraše, doðe
Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim ljudi mnogi s noževima i s
koljem od glavara sveštenièkijeh i od književnika i starješina. **44**
I izdajnik njegov dade im znak govoreæi: koga ja cjelivam onaj
je: držite ga, i vodite ga èuvajuæi. **45** I došavši odmah pristupi k
njemu, i reèe: Ravi! ravi! i cjeliva ga. **46** A oni metnuše ruke
svoje na nj i uhvatiše ga. **47** A jedan od onijeh što stajahu ondje
izvadi nož te udari slugu poglavara sveštenièkoga, i otsijeèe
mu uho. **48** I odgovarajuæi Isus reèe im: kao na hajduka izišli
ste s noževima i s koljem da me uhvatite, **49** A svaki dan sam
bio kod vas u crkvi i uèio, i ne uhvatiste me. Ali da se zbude
pismo. **50** I ostavivši ga uèenici svi pobjegoše. **51** I za njim
iđaše nekakav mladiæ ogrnut platnom po golu tijelu; i uhvatiše

onoga mladiæa. **52** A on ostavivši platno go pobježe od njih.
53 I dovedoše Isusa k poglavaru svešteniècome, i stekoše se
k njemu svi glavari sveštenièki i književnici i starješine. **54** I
Petar ide za njim izdaleka do u dvor poglavara svešteniècoga,
i sjeðaše sa slugama, i grijaše se kod ognja. **55** A glavari
sveštenièki i sva skupština tražahu na Isusa svjedoèanstva
da ga ubiju; i ne naðoše; **56** Jer mnogi svjedoèahu lažno na
njega i svjedoèanstva ne bijahu jednaka. **57** I jedni ustavši
svjedoèahu na njega lažno govoreæi: **58** Mi smo èuli gdje on
govori: ja æu razvaliti ovu crkvu koja je rukama naèinjena, i za
tri dana naèiniæu drugu koja neæe biti rukama naèinjena. **59** I
ni ovo svjedoèanstvo njihovo ne bijaše jednako. **60** I ustavši
poglavar sveštenièki na srijedu zapita Isusa govoreæi: zar ništa
ne odgovaraš što ovi na tebe svjedoèe? **61** A on muèaše i ništa
ne odgovaraše. Opet poglavar sveštenièki zapita i reèe: jesi li ti
Hristos, sin blagoslovenoga? **62** A Isus reèe: jesam; i vidjeæete
sina èovjeèijega gdje sjedi s desne strane sile i ide na oblacima
nebeskijem. **63** A poglavar sveštenièki razdrije svoje haljine, i
reèe: šta nam trebaju više svjedoci? **64** Èuste hulu na Boga;
šta mislite? A oni svi kazaše da je zaslužio smrt. **65** I poèeše
jedni pljuvati na nj, i pokrivati mu lice, i æušati ga, i govoriti mu:
proreci; i sluge ga bijahu po obrazima. **66** I kad bijaše Petar dolje
na dvoru, doðe jedna od sluškinja poglavara svešteniècoga, **67**
I vidjevši Petra gdje se grije pogleda na nj i reèe: i ti si bio s
Isusom Nazareæaninom. **68** A on se odreèe govoreæi: ne znam
niti razumijem šta ti govoriš. I iziðe napolje pred dvor: i pijetao
zapjeva. **69** I opet kad ga vidje sluškinja, poèe govoriti onima što
stajahu ondje: ovaj je od njih. **70** A on se opet odricaše. I malo
zatijem opet oni što stajahu ondje rekoše Petru: vaistinu si od

njih: jer si Galilejac, i govor ti je onakovi. **71** A on se poèe kleti i
preklinjati: ne znam toga èovjeka za koga vi govorite. **72** I drugi
put zapjeva pijetao. I opomenu se Petar rijeèi što mu reèe Isus:
dok pijetao dvaput ne zapjeva odreæi æeš me se triput. I stade
plakati.

15 I odmah ujutru uèiniše vijeæu glavari sveštenièki sa
starješinama i književnicima, i sav sabor, i svezavši Isusa
odvedoše ga i predadoše Pilatu. **2** I upita ga Pilat: jesi li ti car
Judejski? A on odgovarajuæi reèe mu: ti kažeš. **3** I tužahu ga
glavari sveštenièki vrlo. **4** A Pilat opet upita ga govoreæi: zar
ništa ne odgovaraš? Gledaj šta svjedoèe na tebe. **5** Ali Isus
više ne odgovori ništa tako da se divljaše Pilat. **6** A o svakom
prazniku puštaše im po jednoga sužnja koga iskahu. **7** A bijaše
jedan zatvoren, po imenu Varava, sa svojijem drugarima koji
su u buni uèinili krv. **8** I povikavši narod stade iskati što im
svagda èinjaše. **9** A Pilat im odgovori govoreæi: hoæete li da
vam pustim cara Judejskoga? **10** Jer znadijaše da su ga iz
zavisti predali glavari sveštenièki. **11** Ali glavari sveštenièki
podgovoriše narod bolje Varavu da ištu da im pusti. **12** A Pilat
opet odgovarajuæi reèe im: a šta hoæete da èinim s tijem što
ga zovete carem Judejskijem? **13** A oni opet povikaše: raspni
ga. **14** A Pilat im reèe: a kakvo je zlo uèinio? A oni iza glasa
vikahu: raspni ga. **15** A Pilat želeæi ugoditi narodu pusti im
Varavu, a Isusa šibavši predade da ga razapnu. **16** A vojnici ga
odvedoše u sudnicu, i sazvaše svu èetu vojnika, **17** I obukoše
mu skerletnu kabanicu, i opletavši vijenac od trnja metnuše na
nj. **18** I stadoše ga pozdravljati govoreæi: zdravo, care Judejski!
19 I bijahu ga po glavi trskom, i pljuvahu na nj, i padajuæi na
koljena poklanjahu mu se. **20** I kad mu se narugaše, svukoše

s njega skerletnu kabanicu, i obukoše ga u njegove haljine i
izvedoše ga da ga razapnu. **21** I natjeraše nekoga Simona iz
Kirine, oca Aleksandrova i Rufova, koji iđaše iz polja, da mu
ponese krst. **22** I dovedoše ga na mjesto Golgotu, koje æe
reæi: košturnica. **23** I davahu mu da pije vino sa smirnom, a
on ne uze. **24** I kad ga razapeše, razdijeliše haljine njegove
bacajuæi kocke za njih ko æe šta uzeti. **25** A bijaše sahat treæi
kad ga razapeše. **26** I bijaše natpis njegove krivice natpisan: car
Judejski. **27** I s njim raspeše dva hajduka, jednoga s desne a
jednoga s lijeve strane njemu. **28** I izvrši se pismo koje govori: i
metnuše ga među zloèince. **29** I koji prolažahu huljahu na nj
mašuæi glavama svojima i govoreæi: aha! ti što crkvu razvaljuješ
i za tri dana naèinjaš, **30** Pomozi sam sebi i siđi s krsta. **31**
Tako i glavari svešteniècki s književnicima rugahu se govoreæi
jedan drugome: drugima pomože, a sebi ne može pomoæi. **32**
Hristos car Izrailjev neka siđe sad s krsta da vidimo, pa æemo
mu vjerovati. I oni što bijahu s njim razapeti rugahu mu se. **33** A
u šestome sahatu bi tama po svoj zemlji do sahata devetoga.
34 I u devetome sahatu povika Isus iza glasa govoreæi: Eloi!
Eloi! lama savahtani? koje znaèi: Bože moj! Bože moj! zašto
si me ostavio? **35** I neki od onijeh što stajahu ondje èuvši to
govorahu: eno zove Iliju. **36** A jedan otrèa te napuni sunđer
octa, pa nataknuvši na trsku pojaše ga govoreæi: stanite da
vidimo hoæe li doæi Ilija da ga skine. **37** A Isus povika iza
glasa, i izdahnu. **38** I zavjes crkveni razdrije se nadvoje s vrha
do na dno. **39** A kad vidje kapetan koji stajaše prema njemu
da s takom vikom izdahnu, reèe: zaista èovjek ovaj sin Božij
bješe. **40** A bijahu i žene koje gledahu izdaleka, među kojima
bješe i Marija Magdalina i Marija Jakova maloga i Josije mati, i

Solomija, **41** Koje iðahu za njim i kad bješe u Galileji, i služahu
mu; i druge mnoge koje bijahu došle s njim u Jerusalim. **42** I kad
bi uveèe jer bijaše petak, to jest uoèi subote **43** Doðe Josif iz
Arimateje, pošten savjetnik, koji i sam carstva Božijega èekaše, i
usudi se te uðe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. **44** A Pilat se
zaèudi da je veæ umro; i dozvavši kapetana zapita ga: je li
davno umro? **45** I doznavši od kapetana, dade tijelo Josifu. **46** I
kupivši platno, i skinuvši ga, obavi platnom, i metnu ga u grob
koji bješe isjeèen u kamenu, i navali kamen na vrata od groba.
47 A Marija Magdalina i Marija Josijna gledahu gdje ga metahu.

16 I pošto proðe subota, Marija Magdalina i Marija Jakovljeva i
Solomija kupiše mirisa da doðu i da pomažu Isusa. **2** I vrlo rano
u prvi dan nedjelje doðoše na grob oko sunèanoga roðaja. **3** I
govorahu među sobom: ko æe nam odvaliti kamen od vrata
grobnijeh? **4** I pogledavši vidješe da kamen bješe odvaljen: jer
bješe vrlo veliki. **5** I ušavši u grob vidješe mladiæa obuèena u
bijelu haljinu gdje sjedi s desne strane; i uplašiše se. **6** A on im
reèe: ne plašite se, Isusa tražite Nazareæanina raspetoga; usta,
nije ovdje, evo mjesto gdje ga metnuše. **7** Nego idite kažite
uèenicima njegovijem i Petru da pred vama otide u Galileju:
tamo æete ga vidjeti, kao što vam reèe. **8** I izišavši pobjegoše
od groba; jer ih uhvati drhat i strah; i nikom ništa ne kazaše, jer
se bojahu. **9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not
include Mark 16:9-20.)** A Isus ustavši rano u prvi dan nedjelje javi
se najprije Mariji Magdalini, iz koje je istjerao sedam ðavola. **10**
A ona otide te javi onima što su bili s njim, koji plakahu i ridahu.
11 I oni èuvši da je živ i da ga je ona vidjela ne vjerovaše. **12** A
potom javi se na putu dvojici od njih u drugome oblièju, kad
su išli u selo. **13** I oni otišavši javiše ostalima; i ni njima ne

vjerovaše. **14** A najposlije javi se kad njih jedanaestorica bijahu
za trpezom, i prekori ih za njihovo nevjerje i tvrđu srca što ne
vjerovaše onima koji su ga vidjeli da je ustao; **15** I reèe im: idite
po svemu svijetu i propovjedite jevanđelje svakome stvorenju. **16**
Koji uzvjeruje i pokrsti se, spašæe se; a ko ne vjeruje osudiæe
se. **17** A znaci onima koji vjeruju biæe ovi: imenom mojijem
izgoniæe đavole; govoriæe novijem jezicima; **18** Uzimaæe zmije
u ruke, ako i smrtno što popiju, neæe im nauditi; na bolesnike
metaæe ruke, i ozdravljaæe. **19** A Gospod pošto im izgovori uze
se na nebo, i sjede Bogu s desne strane. **20** A oni iziđoše i
propovijedaše svuda, i Gospod ih potpomaga, i rijeè potvrđiva
znacima koji su se potom pokazivali. Amin.

Luki

1 Buduæi da mnogi poèeše opisivati događaje koji se ispuniše
među nama, **2** Kao što nam predaše koji isprva sami vidješe i
sluge rijeèi biše: **3** Namislih i ja, ispitavši sve od poèetka, po
redu pisati tebi, èestiti Teofile, **4** Da poznaš temelj onijeh rijeèi
kojima si se nauèio. **5** U vrijeme Iroda cara Judejskoga bijaše
neki sveštenik od reda Avijna, po imenu Zarija, i žena njegova
od plemena Aronova, po imenu Jelisaveta. **6** A bijahu oboje
pravedni pred Bogom, i življahu u svemu po zapovijestima i
uredbama Gospodnjijem bez mane. **7** I ne imadijahu djece; jer
Jelisaveta bješe nerotkinja, i bijahu oboje veæ stari. **8** I dogodi
se, kad on služaše po svome redu pred Bogom, **9** Da po obièaju
sveštenstva dođe na njega da iziđe u crkvu Gospodnju da kadi.
10 I sve mnoštvo naroda bijaše napolju i moljaše se Bogu u
vrijeme kađenja. **11** A njemu se pokaza anđeo Gospodnji koji
stajaše s desne strane oltara kadionoga. **12** I kad ga vidje Zarija
uplaši se i strah napade na nj. **13** A anđeo reèe mu: ne boj
se, Zarija; jer je uslišena tvoja molitva: i žena tvoja Jelisaveta
rodiæe ti sina, i nadjeni mu ime Jovan. **14** I biæe tebi radost i
veselje, i mnogi æe se obradovati njegovu rođenju. **15** Jer æe
biti veliki pred Bogom, i neæe piti vina i sikera; i napuniæe se
Duha svetoga još u utrobi matere svoje; **16** I mnoge æe sinove
Izrailjeve obratiti ka Gospodu Bogu njihovome; **17** I on æe
naprijed doæi pred njim u duhu i sili Ilijnoj da obrati srca otaca k
djeci, i nevjernike k mudrosti pravednika, i da pripravi Gospodu
narod gotov. **18** I reèe Zarija anđelu: po èemu æu ja to poznati?
jer sam ja star i žena je moja vremenita. **19** I odgovarajuæi
anđeo reèe mu: ja sam Gavrilo što stojim pred Bogom, i poslan
sam da govorim s tobom i da ti javim ovu radost. **20** I evo,

onijemiæeš i neæeš moæi govoriti do onoga dana dok se to ne
zbude; jer nijesi vjerovao mojim rijeèima koje æe se zbiti u svoje
vrijeme. **21** I narod èekaše Zariju, i èuðahu se što se zabavi u
crkvi. **22** A izišavši ne mogaše da im govori; i razumješe da mu
se nešto utvorilo u crkvi; i on namigivaše im; i osta nijem. **23** I
kad se navršiše dani njegove službe otide kuæi svojoj. **24** A
poslije ovijeh dana zatrudnje Jelisaveta žena njegova, i krijaše
se pet mjeseci govoreæi: **25** Tako mi uèini Gospod u dane ove u
koje pogleda na me da me izbavi od ukora među ljudima. **26**
A u šesti mjesec posla Bog anðela Gavrila u grad Galilejski
po imenu Nazaret **27** K djevojci isprošenoj za muža, po imenu
Josifa iz doma Davidova; i djevojci bješe ime Marija. **28** I ušavši
k njoj anðeo reèe: raduj se, blagodatna! Gospod je s tobom,
blagoslovena si ti među ženama. **29** A ona vidjevši ga poplaši se
od rijeèi njegove i pomisli: kakav bi ovo bio pozdrav? **30** I reèe
joj anðeo: ne boj se, Marija! Jer si našla milost u Boga. **31** I evo
zatrudnjeæeš, i rodiæeš sina, i nadjeni mu ime Isus. **32** On æe
biti veliki, i nazvaæe se sin najvišega, i daæe mu Gospod Bog
prijesto Davida oca njegova; **33** I carovaæe u domu Jakovljevu
vavijek, i carstvu njegovom neæe biti kraja. **(aiōn g165)** **34** A
Marija reèe anðelu: kako æe to biti kad ja ne znam za muža? **35**
I odgovarajuæi anðeo reèe joj: duh sveti doæi æe na tebe, i sila
najvišega osjeniæe te; zato i ono što æe se roditi biæe sveto,
i nazvaæe se sin Božij. **36** I evo Jelisaveta tvoja tetka, i ona
zatrudnje sinom u starosti svojoj, i ovo je šesti mjesec njojzi,
koju zovu nerotkinjom. **37** Jer u Boga sve je moguæe što reèe.
38 A Marija reèe: evo sluškinje Gospodnje; neka mi bude po
rijeèi tvojoj. I anðeo otide od nje. **39** A Marija ustavši onijeh
dana otide brzo u gornju zemlju u grad Judin. **40** I uðe u kuæu

Zarijinu, i pozdravi se s Jelisavetom. **41** I kad Jelisaveta èu
èestitanje Marijino, zaigra dijete u utrobi njezinoj, i Jelisaveta se
napuni Duha svetoga, **42** I povika zdravo i reèe: blagoslovena si
ti među ženama, i blagosloven je plod utrobe tvoje. **43** I otkud
meni ovo da dođe mati Gospoda mojega k meni? **44** Jer gle, kad
dođe glas èestitanja tvojega u uši moje, zaigra dijete radosno u
utrobi mojoj. **45** I blago onoj koja vjerova; jer æe se izvršiti što joj
kaza Gospod. **46** I reèe Marija: velièa duša moja Gospoda; **47** I
obradova se duh moj Bogu spasu mojemu, **48** Što pogleda na
poniženje sluškinje svoje; jer gle, otsad æe me zvati blaženom
svi naraštaji; **49** Što mi uèini velièinu silni, i sveto ime njegovo;
50 I milost je njegova od koljena na koljeno onima koji ga se
boje. **51** Pokaza silu rukom svojom; razasu ponosite u mislima
srca njihova. **52** Zbaci silne s prijestola, i podiže ponižene. **53**
Gladne napuni blaga, i bogate otpusti prazne. **54** Primi Izrailja
slugu svojega da se opomene milosti; **55** Kao što govori ocima
našijem, Avraamu i sjemenu njegovu dovijeka. **(aiōn g165)** **56**
Marija pak sjedi s njom oko tri mjeseca, i vrati se kuæi svojoj. **57**
A Jelisaveti dođe vrijeme da rodi, i rodi sina. **58** I èuše njezini
susjedi i rodbina da je Gospod pokazao veliku milost svoju na
njoj, i radovahu se s njom. **59** I u osmi dan dođoše da obrežu
dijete, i šæadijahu da mu nadjenu ime oca njegova, Zarija. **60** I
odgovarajuæi mati njegova reèe: ne, nego da bude Jovan. **61**
I rekoše joj: nikoga nema u rodbini tvojoj da mu je tako ime.
62 I namigivahu ocu njegovu kako bi on htio da mu nadjenu
ime. **63** I zaiskavši dašèicu, napisa govoreæi: Jovan mu je ime. I
zaèudiše se svi. **64** I odmah mu se otvoriše usta i jezik njegov, i
govoraše hvaleæi Boga. **65** I uđe strah u sve susjede njihove;
i po svoj gornjoj Judeji razglasi se ovaj sav događaj. **66** I svi

koji èuše metnuše u srce svoje govoreæi: šta æe biti iz ovoga
djeteta? I ruka Gospodnja bješe s njim. **67** I Zarija otac njegov
napuni se Duha svetoga, i prorokova govoreæi: **68** Blagosloven
Gospod Bog Jakovljev što pohodi i izbavi narod svoj, **69** I podiže
nam rog spasenija u domu Davida sluge svojega, **70** Kao što
govori ustima svetijeh proroka svojijeh od vijeka **(aiōn g165)** **71** Da
æe nas izbaviti od našijeh neprijatelja i iz ruku sviju koji mrze na
nas; **72** Uèiniti milost ocima našijem, i opomenuti se svetoga
zavjeta svojega, **73** Kletve kojom se kleo Avraamu ocu našemu
da æe nam dati **74** Da se izbavimo iz ruku neprijatelja svojijeh, i
da mu služimo bez straha, **75** I u svetosti i u pravdi pred njim
dok smo god živi. **76** I ti, dijete, nazvaæeš se prorok najvišega;
jer æeš iæi naprijed pred licem Gospodnjijem da mu pripraviš
put; **77** Da daš razum spasenija narodu njegovu za oproštenje
grijeha njihovijeh, **78** Po dubokoj milosti Boga našega, po kojoj
nas je pohodio istok s visine; **79** Da obasjaš one koji sjede u
tami i u sjenu smrtnome; da uputiš noge naše na put mira. **80** A
dijete rastijaše i jaèaše duhom, i bijaše u pustinji dotle dok se ne
pokaza Izrailju.

2 U to vrijeme pak iziđe zapovijest od æesara Avgusta da se
prepiše sav svijet. **2** Ovo je bio prvi prijepis za vladanja Kirinova
Sirijom. **3** I pođoše svi da se prepišu svaki u svoj grad. **4** Tada
pođe i Josif iz Galileje iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov
koji se zvaše Vitlejem, jer on bijaše iz doma i plemena Davidova,
5 Da se prepiše s Marijom, isprošenom za njega ženom, koja
bješe trudna. **6** I kad onamo bijahu, dođe vrijeme da ona rodi. **7**
I rodi sina svojega prvenca, i povi ga, i metnu ga u jasli; jer im
ne bijaše mjesta u gostionici. **8** I bijahu pastiri u onome kraju
koji èuvahu noænu stražu kod stada svojega. **9** I gle, anđeo

Gospodnji stade među njima, i slava Gospodnja obasja ih; i
uplašiše se vrlo. **10** I reèe im anðeo: ne bojte se; jer gle, javljam
vam veliku radost koja æe biti svemu narodu. **11** Jer vam se
danas rodi spas, koji je Hristos Gospod, u gradu Davidovu. **12** I
eto vam znaka: naæi æete dijete povito gdje leži u jaslima. **13** I
ujedanput postade s anðelom mnoštvo vojnika nebeskijeh, koji
hvaljahu Boga govoreæi: **14** Slava na visini Bogu, i na zemlji mir,
među ljudima dobra volja. **15** I kad anðeli otidoše od njih na
nebo, pastiri govorahu jedan drugome: hajdemo do Vitlejema,
da vidimo to što se tamo dogodilo što nam kaza Gospod. **16** I
doðoše brzo, i naðoše Mariju i Josifa i dijete gdje leži u jaslima.
17 A kad vidješe, kazaše sve što im je kazano za to dijete. **18** I
svi koji èuše diviše se tome što im kazaše pastiri. **19** A Marija
èuvaše sve rijeèi ove i slagaše ih u srcu svojemu. **20** I vratiše
se pastiri slaveæi i hvaleæi Boga za sve što èuše i vidješe
kao što im bi kazano. **21** I kad se navrši osam dana da ga
obrežu, nadjenuše mu ime Isus, kao što je anðeo rekao dok
se još nije bio ni zametnuo u utrobi. **22** I kad doðe vrijeme da
idu na molitvu po zakonu Mojsijevu, doniješe ga u Jerusalim
da ga metnu pred Gospoda, **23** Kao što je napisano u zakonu
Gospodnjemu: da se svako dijete muško koje najprije otvori
matericu posveti Gospodu;) **24** I da prinesu prilog, kao što je
reèeno u zakonu Gospodnjemu, dvije grlice, ili dva golubiæa. **25**
I gle, bijaše u Jerusalimu èovjek po imenu Simeun, i taj èovjek
bješe pravedan i pobožan, koji èekaše utjehe Izrailjeve, i Duh
sveti bijaše u njemu. **26** I njemu bješe sveti Duh kazao da neæe
vidjeti smrti dok ne vidi Hrista Gospodnjega. **27** I kaza mu Duh
te doðe u crkvu; i kad donesoše roditelji dijete Isusa da svrše
za njega zakon po obièaju, **28** I on ga uze na ruke svoje, i

hvali Boga i reèe: **29** Sad otpuštaš s mirom slugu svojega,
Gospode, po rijeèi svojoj; **30** Jer vidješe oèi moje spasenije
tvoje, **31** Koje si ugotovio pred licem sviju naroda, **32** Vidjelo, da
obasja neznabošce, i slavu naroda tvojega Izrailja. **33** I Josif i
mati njegova èuðahu se tome što se govoraše za njega. **34** I
blagoslovi ih Simeun, i reèe Mariji materi njegovoj: gle, ovaj leži
da mnoge obori i podigne u Izrailju, i da bude znak protiv koga
æe se govoriti **35** A i tebi samoj probošæe nož dušu da se otkriju
misli mnogijeh srca. **36** I bješe Ana proroèica, kæi Fanuilova, od
koljena Asirova; ona je ostarjela, a sedam je godina življela s
mužem od djevojaštva svojega, **37** I udova oko osamdeset i
èetiri godine, koja ne odlažaše od crkve, i služaše Bogu dan i
noæ postom i molitvama. **38** I ona u taj èas doðe, i hvaljaše
Gospoda i govoraše za njega svima koji èekahu spasenija u
Jerusalimu. **39** I kad svršiše sve po zakonu Gospodnjemu,
vratiše se u Galileju u grad svoj Nazaret. **40** A dijete rastijaše i
jaèaše u duhu, i punjaše se premudrosti, i blagodat Božija bješe
na njemu. **41** I roditelji njegovi iðahu svake godine u Jerusalim o
prazniku pashe. **42** I kad mu bi dvanaest godina, doðoše oni u
Jerusalim po obièaju praznika; **43** I kad dane provedoše i oni se
vratiše, osta dijete Isus u Jerusalimu; i ne znade Josif i mati
njegova; **44** Nego misleæi da je s društvom, otidoše dan hoda, i
stadoše ga tražiti po rodbini i po znancima. **45** I ne našavši ga
vratiše se u Jerusalim da ga traže. **46** I poslije tri dana naðoše
ga u crkvi gdje sjedi među uèiteljima, i sluša ih, i pita ih, **47** I
svi koji ga slušahu divljahu se njegovu razumu i odgovorima.
48 I vidjevši ga zaèudiše se, i mati njegova reèe mu: sine! šta
uèini nama tako? Evo otac tvoj i ja sa strahom tražismo te. **49**
I reèe im: zašto ste me tražili? Zar ne znate da meni treba u

onom biti što je oca mojega? **50** I oni ne razumješe rijeèi što im
reèe. **51** I siðe s njima i doðe u Nazaret; i bijaše im poslušan. I
mati njegova èuvaše sve rijeèi ove u srcu svojemu. **52** I Isus
napredovaše u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod
ljudi.

3 U petnaestoj godini vladanja æesara Tiverija, kad bješe
Pontije Pilat sudija u Judeji, i Irod èetverovlasnik u Galileji, a Filip
brat njegov èetverovlasnik u Itureji i u Trahonitskoj, i Lisanija
èetverovlasnik u Avilini, **2** Za poglavara svešteniècki jeh Ane i
Kajafe, reèe Bog Jovanu sinu Zarijnu u pustinji, **3** I doðe u
svu okolinu Jordansku propovijedajuæi krštenje pokajanja za
oproštenje grijeha; **4** Kao što je napisano u knjizi rijeèi proroka
Isaije koji govori: glas onoga što vièe u pustinji: pripravite put
Gospodnji; poravnite staze njegove; **5** Sve doline neka se
ispune, i sve gore i bregovi neka se slegnu; i što je krivo neka
bude pravo, i hrapavi putovi neka budu glatki; **6** I svako æe
tijelo vidjeti spasenije Božije. **7** Jovan pak govoraše ljudima koji
izlažahu da ih krsti: porodi aspidini! ko vam kaza da bježite od
gnjeva koji ide? **8** Rodite dakle rodove dostojne pokajanja, i ne
govorite u sebi: oca imamo Avraama; jer vam kažem da Bog
može i od ovoga kamenja podignuti djecu Avraamu. **9** Jer veæ i
sjekira stoji drvetu kod korijena; i svako drvo koje dobra roda ne
rađa sijeèe se i u oganj se baca. **10** I pitahu ga ljudi govoreæi:
šta æemo dakle èiniti? **11** On pak odgovarajuæi reèe im: koji
ima dvije haljine neka da jednu onome koji nema; i ko ima hrane
neka èini tako. **12** Doðoše pak i carinici da ih krsti, i rekoše mu:
uèitelju! šta æemo èiniti? **13** A on im reèe: ne ištite više nego što
vam je reèeno. **14** Pitahu ga pak i vojnici govoreæi: a mi šta
æemo èiniti? I reèe im: nikome da ne èinite sile niti koga da

opadate, i budite zadovoljni svojom platom. **15** A kad narod
bješe u sumnji i pomišljahu svi u srcima svojijem za Jovana:
da nije on Hristos? **16** Odgovaraše Jovan svima govoreæi:
ja vas krstim vodom; ali ide za mnom jaèi od mene, kome ja
nijesam dostojan odriješiti remena na obuæi njegovoj; on æe
vas krstiti Duhom svetijem i ognjem. **17** On ima lopatu u ruci
svojoj, i oèistiæe gumno svoje, i skupiæe pšenicu svoju, a pljevu
æe sažeæi ognjem vjeènijem. **18** I drugo mnogo koješta javlja
narodu i napominja. **19** Iroda pak èetverovlasnika koraše Jovan
za Irodijadu, ženu brata njegova, i za sva zla što uèini Irod; **20** I
svrh svega uèini i to te zatvori Jovana u tamnicu. **21** A kad se
krsti sav narod, i Isus pošto se krsti i moljaše se Bogu, otvori se
nebo, **22** I siðe na nj Duh sveti u tjelesnome obliku kao golub, i èu
se glas s neba govoreæi: ti si sin moj ljubazni, ti si po mojoj volji.
23 I taj Isus imaše oko trideset godina kad poèe; i bješe, kao što
se mišljaše, sin Josifa sina Ilijna, **24** Sina Matatova, sina Levijna,
sina Melhijna, sina Janejeva, sina Josifova, **25** Sina Matatijna,
sina Amosova, sina Naumova, sina Eslijna, sina Nangejeva,
26 Sina Maatova, sina Matatijna, sina Semejina, sina Josifova,
sina Judina, **27** Sina Joanina, sina Risina, sina Zorovavelova,
sina Salatiilova, sina Nirijna, **28** Sina Melhijna, sina Adijna, sina
Kosamova, sina Irova, **29** Sina Josijna, sina Eliezerova, sina
Jorimova, sina Matatova, sina Levijna, **30** Sina Simeunova,
sina Judina, sina Josifova, sina Jonanova, sina Eliakimova, **31**
Sina Melejina, sina Mainanova, sina Matatina, sina Natanova,
sina Davidova, **32** Sina Jesejeva, sina Ovidova, sina Voozova,
sina Salmonova, sina Naasonova, **33** Sina Aminadavova, sina
Aramova, sina Esromova, sina Faresova, sina Judina, **34** Sina
Jakovljeva, sina Isakova, sina Avraamova, sina Tarina, sina

Nahorova, **35** Sina Seruhova, sina Ragavova, sina Falekova,
sina Everova, sina Salina, **36** Sina Kainanova, sina Arfaksadova,
sina Simova, sina Nojeva, sina Lamehova, **37** Sina Matusalina,
sina Enohova, sina Jaredova, sina Maleleilova, sina Kainanova,
38 Sina Enosova, sina Sitova, sina Adamova, sina Božijega.

4 Isus pak pun Duha svetoga vrati se od Jordana, i odvede ga
Duh u pustinju, **2** I èetrdeset dana kuša ga ðavo, i ne jede ništa
za to dana; i kad se oni navršiše, onda ogladnje, **3** I reèe mu
ðavo: ako si sin Božij, reci ovome kamenu da postane hljeb. **4** I
odgovori mu Isus govoreæi: u pismu stoji: neæe življeti èovjek o
samom hljebu, nego o svakoj rijeèi Božijoj. **5** I izvedavši ga
ðavo na goru visoku pokaza mu sva carstva ovoga svijeta u
trenuæu oka, **6** I reèe mu ðavo: tebi æu dati svu vlast ovu i
slavu njihovu, jer je meni predana, i kome ja hoæu daæu je;
7 Ti dakle ako se pokloniš preda mnom biæe sve tvoje. **8** I
odgovarajuæi Isus reèe mu: idi od mene, sotono; u pismu stoji:
poklanjaj se Gospodu Bogu svojemu, i njemu jedinome služi. **9** I
odvede ga u Jerusalim, i postavi ga navrh crkve, i reèe mu:
ako si sin Božij, skoèi odavde dolje; **10** Jer u pismu stoji da æe
anðelima svojijem zapovjediti za tebe da te saèuvaju, **11** I uzeæe
te na ruke da gdje ne zapneš za kamen nogom svojom. **12** I
odgovarajuæi Isus reèe mu: kazano je: ne kušaj Gospoda Boga
svojega. **13** I kad svrši ðavo sve kušanje, otide od njega za neko
vrijeme. **14** I vrati se Isus u sili duhovnoj u Galileju; i otide glas
o njemu po svemu onom kraju. **15** I on uèaše po zbornicama
njihovijem, i svi ga hvaljahu. **16** I doðe u Nazaret gdje bješe
odrastao, i uðe po obièaju svome u dan subotni u zbornicu, i
ustade da èita. **17** I daše mu knjigu proroka Isaije, i otvorivši
knjigu naðe mjesto gdje bješe napisano: **18** Duh je Gospodnji na

meni; zato me pomaza da javim jevanđelje siromasima; posla
me da iscijelim skrušene u srcu; da propovjedim zarobljenima da
æe se otpustiti, i slijepima da æe progledati; da otpustim sužnje;
19 I da propovijedam prijatnu godinu Gospodnju. **20** I zatvorivši
knjigu dade sluzi, pa sjede: i svi u zbornici gledahu na nj. **21** I
poèe im govoriti: danas se izvrši ovo pismo u ušima vašima.
22 I svi mu svjedoèahu, i divljahu se rijeèima blagodati koje
izlažahu iz usta njegovijeh, i govorahu: nije li ovo sin Josifov? **23**
I reèe im: vi æete meni bez sumnje kazati ovu prièu: ljekaru!
izlijeèi se sam; što smo èuli da si èinio u Kapernaumu uèini i
ovdje na svojoj postojbini. **24** Reèe pak: zaista vam kažem:
nikakav prorok nije mio na svojoj postojbini. **25** A zaista vam
kažem: mnoge udovice bijahu u Izrailju u vrijeme Ilijno kad se
nebo zatvori tri godine i šest mjeseci i bi velika glad po svoj
zemlji; **26** I ni k jednoj od njih ne bi poslan Ilija do u Sareptu
Sidonsku k ženi udovici. **27** I mnogi bijahu gubavi u Izrailju
za proroka Jelisija; i nijedan se od njih ne oèisti do Neemana
Sirijanina. **28** I svi se u zbornici napuniše gnjeva kad èuše ovo.
29 I ustavši istjeraše ga napolje iz grada, i odvedoše ga navrh
gore gdje bijaše njihov grad sazidan da bi ga bacili odozgo. **30**
Ali on proðe izmeðu njih, i otide. **31** I doðe u Kapernaum grad
Galilejski, i uèaše ih u subote. **32** I èuðahu se nauci njegovoj;
jer njegova besjeda bješe silna. **33** I u zbornici bješe èovjek u
kome bješe neèisti duh ðavolski, i povika iza glasa **34** Govoreæi:
proði se, šta je tebi do nas, Isuse Nazareæanine? Došao si
da nas pogubiš? Znam te ko si, svetac Božij. **35** I zaprijeti mu
Isus govoreæi: umukni, i iziði iz njega. I oborivši ga ðavo na
srijedu, iziðe iz njega, i nimalo mu ne naudi. **36** I u sve uðe
strah, i govorahu jedan drugome govoreæi: kakva je to rijeè, da

vlašæu i silom zapovijeda neèistijem duhovima, i izlaze? **37** I
otide glas o njemu po svima okolnijem mjestima. **38** Ustavši pak
iz zbornice dođe u kuæu Simonovu; a taštu Simonovu bješe
uhvatila velika groznica, i moliše ga za nju. **39** I stavši više nje
zaprijeti groznici, i pusti je. I odmah ustade i služaše im. **40** A
kad zahođaše sunce, svi koji imadijahu bolesnike od razliènijeh
bolesti dovođahu ih k njemu; a on na svakoga od njih metaše
ruke, i iscjeljivaše ih. **41** A i đavoli izlažahu iz mnogijeh vièuæi i
govoreæi: ti si Hristos sin Božij. I zapreæivaše im da ne govore
da znadu da je on Hristos. **42** A kad nasta dan, iziđe i otide u
pusto mjesto; i narod ga tražaše, i dođe k njemu, i zadržavahu
ga da ne ide od njih. **43** A on im reèe: i drugijem gradovima
treba mi propovjediti jevanđelje o carstvu Božijemu; jer sam na
to poslan. **44** I propovijedaše po zbornicama Galilejskijem.

5 Jedanput pak kad narod naleže k njemu da slušaju rijeè
Božiju on stajaše kod jezera Genisaretskoga, **2** I vidje dvije lađe
gdje stoje u kraju, a ribari bijahu izišli iz njih i ispirahu mreže: **3** I
uljeze u jednu od lađi koja bješe Simonova, i zamoli ga da malo
odmakne od kraja; i sjedavši uèaše narod iz lađe. **4** A kad presta
govoriti, reèe Simonu: hajde na dubinu, i bacite mreže svoje
te lovite. **5** I odgovarajuæi Simon reèe mu: uèitelju! svu noæ
smo se trudili, i ništa ne uhvatismo: ali po tvojoj rijeèi baciæu
mrežu. **6** I uèinivši to uhvatiše veliko mnoštvo riba, i mreže im se
prodriješe. **7** I namagoše na društvo koje bješe na drugoj lađi da
dođu da im pomognu; i dođoše, i napuniše obje lađe tako da se
gotovo potope. **8** A kad vidje Simon Petar, pripade ka koljenima
Isusovijem govoreæi: iziđi od mene, Gospode! ja sam èovjek
griješan. **9** Jer bijaše ušao strah u njega i u sve koji bijahu s njim
od mnoštva riba koje uhvatiše; **10** A tako i u Jakova i Jovana,

sinove Zevedejeve, koji bijahu drugovi Simonovi. I reèe Isus
Simonu: ne boj se; otsele æeš ljude loviti. **11** I izvukavši obje
laðe na zemlju ostaviše sve, i otidoše za njim. **12** I kad bješe
Isus u jednom gradu, i gle, èovjek sav u gubi: i vidjevši Isusa
pade nièice moleæi mu se i govoreæi: Gospode! ako hoæeš
možeš me oèistiti. **13** I pruživši ruku dohvati ga se, i reèe: hoæu,
oèisti se. I odmah guba spade s njega. **14** I on mu zapovjedi da
nikom ne kazuje: nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar za
oèišæenje svoje, kako je zapovjedio Mojsije za svjedoèanstvo
njima. **15** Ali se glas o njemu još veæma razlažaše, i mnoštvo
naroda stjecaše se da ga slušaju i da ih iscjeljuje od njihovijeh
bolesti. **16** A on odlažaše u pustinju i moljaše se Bogu. **17** I
jedan dan uèaše on, i ondje sjeðahu fariseji i zakonici koji bijahu
došli iz sviju sela Galilejskijeh i Judejskijeh i iz Jerusalima; i
sila Gospodnja iscjeljivaše ih. **18** I gle, ljudi donesoše na odru
èovjeka koji bješe uzet, i tražahu da ga unesu i metnu preda nj;
19 I ne našavši kuda æe ga unijeti od naroda, popeše se na
kuæu i kroz krov spustiše ga s odrom na srijedu pred Isusa. **20** I
vidjevši vjeru njihovu reèe mu: èovjeèe! opraštaju ti se grijesi
tvoji. **21** I poèeše pomišljati književnici i fariseji govoreæi: ko je
ovaj što huli na Boga? Ko može opraštati grijehe osim jednoga
Boga? **22** A kad razumje Isus pomisli njihove, odgovarajuæi
reèe im: šta mislite u srcima svojijem? **23** Šta je lakše reæi:
opraštaju ti se grijesi tvoji? ili reæi: ustani i hodi? **24** Nego da
znate da vlast ima sin èovjeèij na zemlji opraštati grijehe, reèe
uzetome:) tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj i idi kuæi svojoj.
25 I odmah ustade pred njima, i uze na èemu ležaše, i otide
kuæi svojoj hvaleæi Boga. **26** I svi se upropastiše, i hvaljahu
Boga, i napunivši se straha govorahu: èuda se nagledasmo

danas! **27** I potom iziđe, i vidje carinika po imenu Levija gdje
sjedi na carini, i reèe mu: hajde za mnom. **28** I ostavivši sve,
ustade i pođe za njim. **29** I zgotovi mu Levije kod kuæe svoje
veliku èast; i bješe mnogo carinika i drugijeh koji sjeđahu s njim
za trpezom. **30** I vikahu na njega književnici i fariseji govoreæi
uèenicima njegovijem: zašto s carinicima i grješnicima jedete i
pijete? **31** I odgovarajuæi Isus reèe im: ne trebaju zdravi ljekara
nego bolesni. **32** Ja nijesam došao da dozovem pravednike
nego grješnike na pokajanje. **33** A oni mu rekoše: zašto uèenici
Jovanovi poste èesto i mole se Bogu, tako i farisejski; a tvoji
jedu i piju? **34** A on im reèe: možete li svatove natjerati da poste
dok je ženik s njima? **35** Nego æe doæi dani kad æe se oteti od
njih ženik, i onda æe postiti u one dane. **36** Kaza im pak i prièu:
niko ne meæe zakrpe od nove haljine na staru haljinu, inaèe
æe i novu razdrijeti, i staroj ne lièi što je od novoga. **37** I niko
ne ljeva vina novoga u mjehove stare; inaèe prodre novo vino
mjehove i ono se prolije, i mjehovi propadnu; **38** Nego vino novo
u mjehove nove treba ljevati, i oboje æe se saèuvati. **39** I niko
pivši staro neæe odmah novoga; jer veli: staro je bolje.

6 Dogodi mu se pak u prvu subotu po drugome danu pashe
da iđaše kroz usjeve, i uèenici njegovi trgahu klasje, i satirahu
rukama te jeđahu. **2** A neki od fariseja rekoše im: zašto èinite
što ne valja èiniti u subotu? **3** I odgovarajuæi Isus reèe im: zar
nijeste èitali ono što uèini David kad ogladnje, on i koji bijahu s
njim? **4** Kako uđe u kuæu Božiju, i uze hljebove postavljene
i izjede, i dade ih onima što bijahu s njim, kojijeh nikome ne
valjaše jesti osim jedinijeh sveštenika. **5** I reèe im: sin je èovjeèij
gospodar i od subote. **6** A dogodi se u drugu subotu da on
uđe u zbornicu i uèaše, i bješe ondje èovjek kome desna ruka

bješe suha. **7** Književnici pak i fariseji gledahu za njim neæe li u
subotu iscijeliti, da ga okrive. **8** A on znadijaše pomisli njihove, i
reèe èovjeku koji imaše suhu ruku: ustani i stani na srijedu.
A on ustade i stade. **9** A Isus reèe im: da vas zapitam: šta
valja u subotu èiniti, dobro ili zlo? održati dušu ili pogubiti? A
oni muèahu. **10** I pogledavši na sve njih reèe mu: pruži ruku
svoju. A on uèini tako; i ruka posta zdrava kao i druga. **11** A
oni se svi napuniše bezumlja, i govorahu jedan drugome šta bi
uèinili Isusu. **12** Tijeh pak dana iziđe na goru da se pomoli Bogu;
i provede svu noæ na molitvi Božijoj. **13** I kad bi dan, dozva
uèenike svoje, i izbra iz njih dvanaestoricu, koje i apostolima
nazva: **14** Simona, koga nazva Petrom, i Andriju brata njegova,
Jakova i Jovana, Filipa i Vartolomija, **15** Mateja i Tomu, Jakova
Alfejeva i Simona prozvanoga Zilota, **16** Judu Jakovljeva, i Judu
Iskariotskoga, koji ga i izdade. **17** I izišavši s njima stade na
mjestu ravnom, i gomila uèenika njegovijeh; i mnoštvo naroda iz
sve Judeje i iz Jerusalima, i iz primorja Tirskoga i Sidonskoga,
18 Koji doðoše da ga slušaju i da se iscjeljuju od svojijeh bolesti,
i koje muèahu duhovi neèisti; i iscjeljivahu se. **19** I sav narod
tražaše da ga se dotaknu; jer iz njega izlažaše sila i iscjeljivaše
ih sve. **20** I on podignuvši oèi na uèenike svoje govoraše: blago
vama koji ste siromašni duhom; jer je vaše carstvo Božije. **21**
Blago vama koji ste gladni sad; jer æete se nasititi. Blago vama
koji plaèete sad; jer æete se nasmijati. **22** Blago vama kad na
vas ljudi omrznu i kad vas rastave i osramote, i razglase ime
vaše kao zlo sina radi èovjeèijega. **23** Radujte se u onaj dan i
igrajte, jer gle, vaša je velika plata na nebu. Jer su tako èinili
prorocima ocevi njihovi. **24** Ali teško vama bogati; jer ste veæ
primili utjehu svoju. **25** Teško vama siti sad; jer æete ogladnjeti.

Teško vama koji se smijete sad; jer æete zaplakati i zaridati. **26**
Teško vama kad stanu svi dobro govoriti za vama; jer su tako
èinili i lažnijem prorocima ocevi njihovi. **27** Ali vama kažem koji
slušate: ljubite neprijatelje svoje, dobro èinite onima koji na vas
mrze; **28** Blagosiljajte one koji vas kunu, i molite se Bogu za
one koji vas vrijeđaju. **29** Koji te udari po obrazu, okreni mu i
drugi; i koji hoæe da ti uzme kabanicu, podaj mu i košulju. **30** A
svakome koji ište u tebe, podaj; i koji tvoje uzme, ne išti. **31** I
kako hoæete da èine vama ljudi èinite i vi njima onako. **32** I ako
ljubite one koji vas ljube, kakva vam je hvala? Jer i grješnici
ljube one koji njih ljube. **33** I ako èinite dobro onima koji vama
dobro èine, kakva vam je hvala? Jer i grješnici èine tako. **34** I
ako dajete u zajam onima od kojijeh se nadate da æete uzeti,
kakva vam je hvala? Jer i grješnici grješnicima daju u zajam da
uzmu opet onoliko. **35** Ali ljubite neprijatelje svoje, i èinite dobro,
i dajite u zajam ne nadajuæi se nièemu; i biæe vam velika plata,
i biæete sinovi najvišega, jer je on blag i neblagodarnima i zlima.
36 Budite dakle milostivi kao i otac vaš što je milostiv. **37** I ne
sudite, i neæe vam suditi; i ne osuđujte, i neæete biti osuđeni;
opraštajte, i oprostiæe vam se. **38** Dajite, i daæe vam se: mjeru
dobru i nabijenu i stresenu i preopunu daæe vam u naruèje
vaše. Jer kakvom mjerom dajete onakom æe vam se vratiti. **39** I
kaza im prièu: može li slijepac slijepca voditi? Neæe li obadva
pasti u jamu? **40** Nema uèenika nad uèitelja svojega, nego i
sasvijem kad se izuèi, biæe kao i uèitelj njegov. **41** A zašto vidiš
trun u oku brata svojega, a brvna u svojemu oku ne osjeæaš?
42 Ili kako možeš reæi bratu svojemu: brate! stani da izvadim
trun koji je u oku tvojemu, kad sam ne vidiš brvna u svojemu
oku? Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa æeš

onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega. **43** Jer nema drveta
dobra da raða zao rod; niti drveta zla da raða dobar rod. **44** Jer
se svako drvo po rodu svome poznaje: jer se smokve ne beru s
trnja, niti se grožðe bere s kupine. **45** Dobar èovjek iz dobre
klijeti srca svojega iznosi dobro, a zao èovjek iz zle klijeti srca
svojega iznosi zlo, jer usta njegova govore od suviška srca. **46** A
što me zovete: Gospode! Gospode! a ne izvršujete što vam
govorim? **47** Svaki koji ide za mnom i sluša rijeèi moje i izvršuje
ih, kazaæu vam kakav je: **48** On je kao èovjek koji gradi kuæu,
pa iskopa i udubi i udari temelj na kamenu; a kad doðoše vode,
navali rijeka na onu kuæu i ne može je pokrenuti, jer joj je temelj
na kamenu. **49** A koji sluša i ne izvršuje on je kao èovjek koji
naèini kuæu na zemlji bez temelja, na koju navali rijeka i odmah
je obori, i raspade se kuæa ona strašno.

7 A kad svrši sve rijeèi svoje pred narodom, doðe u Kapernaum.
2 U kapetana pak jednoga bijaše sluga bolestan na umoru koji
mu bješe mio. **3** A kad èu za Isusa, posla k njemu starješine
Judejske moleæi ga da bi došao da mu iscijeli slugu. **4** A oni
došavši k Isusu moljahu ga lijepo govoreæi: dostojan je da mu to
uèiniš; **5** Jer ljubi narod naš, i naèini nam zbornicu. **6** A Isus
iðaše s njima. I kad veæ bijahu blizu kuæe, posla kapetan k
njemu prijatelje govoreæi mu: Gospode! ne trudi se, jer nijesam
dostojan da uðeš pod moju strehu; **7** Zato i ne držah sebe
dostojna da ti doðem, nego samo reci rijeè, i ozdraviæe sluga
moj. **8** Jer i ja sam èovjek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike,
pa reèem jednome: idi, i ide; i drugome: doði, i doðe; i sluzi
svojemu: uèini to, i uèini. **9** A kad to èu Isus, zaèudi mu se, i
okrenuvši se narodu koji iðaše za njim reèe: kažem vam: ni u
Izrailju tolike vjere ne naðoh. **10** I vrativši se poslani naðoše

bolesnoga slugu zdrava. **11** I potom iđaše u grad koji se zove
Nain, i s njim iđahu mnogi uèenici njegovi i mnoštvo naroda. **12**
Kad se približiše k vratima gradskijem, i gle, iznošahu mrtvaca,
jedinca sina matere njegove, i ona bješe udovica i naroda iz
grada mnogo iđaše s njom. **13** I vidjevši je Gospod sažali mu se
za njom, i reèe joj: ne plaèi. **14** I pristupivši prihvati za sanduk;
a nosioci stadoše, i reèe: momèe! tebi govorim, ustani. **15** I
sjede mrtvac i stade govoriti; i dade ga materi njegovoj. **16**
A strah obuze sve, i hvaljahu Boga govoreæi: veliki prorok
iziđe među nama, i Bog pohodi narod svoj. **17** I otide glas ovaj
o njemu po svoj Judeji i po svoj okolini. **18** I javiše Jovanu
uèenici njegovi za sve ovo. **19** I dozvavši Jovan dva od uèenika
svojijeh posla ih k Isusu govoreæi: jesi li ti onaj što æe doæi,
ili drugoga da èekamo? **20** Došavši pak ljudi k njemu rekoše:
Jovan krstitelj posla nas k tebi govoreæi: jesi li ti onaj što æe
doæi, ili drugoga da èekamo? **21** A u taj èas iscijeli mnoge od
bolesti i od muka i od zlijeh duhova, i mnogima slijepijem darova
vid. **22** I odgovarajuæi Isus reèe im: idite i kažite Jovanu što
vidjeste i èuste: slijepi progledaju, hromi hode, gubavi èiste se,
gluhi èuju, mrtvi ustaju, siromašnima propovijeda se jevanđelje.
23 I blago onome koji se ne sablazni o mene. **24** A kad otidoše
uèenici Jovanovi, poèe narodu govoriti za Jovana: šta ste izišli u
pustinji da vidite? Trsku, koju ljulja vjetar? **25** Šta ste dakle izišli
da vidite? Èovjeka u meke haljine obuèena? Eto, koji gospodske
haljine nose i u slastima žive po carskijem su dvorovima. **26** Šta
ste dakle izišli da vidite? Proroka? Da, ja vam kažem, i više od
proroka; **27** Jer je ovo onaj za koga je pisano: eto ja šaljem
anđela svojega pred licem tvojijem koji æe pripraviti put tvoj
pred tobom. **28** Jer vam kažem: nijedan između rođenijeh od

žena nije veæi prorok od Jovana krstitelja; a najmanji u carstvu
Božijemu veæi je od njega. **29** I svi ljudi koji slušahu i carinici
opravdaše Boga, i krstiše se krštenjem Jovanovijem; **30** A fariseji
i književnici odbaciše svjet Božij za njih, i ne htješe da ih on
krsti. **31** A Gospod reèe: kakvi æu kazati da su ljudi ovoga roda?
I kakvi su? **32** Oni su kao djeca koja sjede po ulicama i dozivaju
jedno drugo i govore: svirasmo vam, i ne igraste, žalismo vam
se, i ne plakaste. **33** Jer dođe Jovan krstitelj koji ni jede hljeba ni
pije vina, a vi kažete: đavo je u njemu; **34** Dođe sin èovjeèij koji
i jede i pije, a vi kažete: gle èovjeka izjelice i pijanice, druga
carinicima i grješnicima. **35** I opravdaše premudrost sva djeca
njezina. **36** Moljaše ga pak jedan od fariseja da bi objedovao u
njega; i ušavši u kuæu farisejevu sjede za trpezu. **37** I gle, žena
u gradu koja bješe grješnica doznavši da je Isus za trpezom u
kuæi farisejevoj, donese sklenicu mira; **38** I stavši sastrag kod
nogu njegovijeh plakaše, i stade prati noge njegove suzama, i
kosom od svoje glave otiraše, i cjelivaše noge njegove, i mazaše
mirom. **39** A kad vidje farisej koji ga je dozvao, reèe u sebi
govoreæi: da je on prorok, znao bi ko i kakva ga se žena dotièe:
jer je grješnica. **40** I odgovarajuæi Isus reèe mu: Simone! imam
ti nešto kazati. A on reèe: uèitelju! kaži. **41** A Isus reèe: dvojica
bijahu dužni jednome dužniku, jedan bješe dužan pet stotina
dinara a drugi pedeset. **42** A kad oni ne imadoše da mu vrate,
pokloni obojici. Kaži koji æe ga od njih dvojice veæma ljubiti. **43**
A Simon odgovarajuæi reèe: mislim onaj kome najviše pokloni.
A on mu reèe: pravo si sudio. **44** I okrenuvši se k ženi reèe
Simonu: vidiš li ovu ženu? Ja uđoh u tvoju kuæu, ni vode mi na
noge nijesi dao; a ona suzama obli mi noge, i kosom od glave
svoje otr. **45** Cjeliva mi nijesi dao; a ona otkako uđoh ne presta

cjelivati mi nogu. **46** Uljem nijesi pomazao glave moje; a ona
mirom pomaza mi noge. **47** Zato kažem ti: opraštaju joj se grijesi
mnogi, jer je veliku ljubav imala; a kome se malo oprašta ima
malu ljubav. **48** A njoj reèe: opraštaju ti se grijesi. **49** I stadoše u
sebi govoriti oni što sjeðahu s njim za trpezom: ko je ovaj što
i grijehe oprašta? **50** A ženi reèe: vjera tvoja pomože ti; idi s
mirom.

8 Poslije toga iðaše on po gradovima i po selima uèeæi i
propovijedajuæi jevanðelje o carstvu Božijemu, i dvanaestorica s
njim. **2** I neke žene koje bijahu iscijeljene od zlijeh duhova i
bolesti: Marija, koja se zvaše Magdalina, iz koje sedam ðavola
iziðe, **3** I Jovana, žena Huze pristava Irodova, i Susana, i druge
mnoge koje služahu njemu imanjem svojijem. **4** A kad se sabra
naroda mnogo, i iz sviju gradova dolažahu k njemu, kaza u prièi:
5 Iziðe sijaè da sije sjeme svoje; i kad sijaše, jedno pade kraj
puta, i pogazi se, i ptice nebeske pozobaše ga. **6** A drugo pade
na kamen, i iznikavši osuši se, jer nemaše vlage. **7** I drugo pade
u trnje, i uzraste trnje, i udavi ga. **8** A drugo pade na zemlju
dobru, i iznikavši donese rod sto puta onoliko. Govoreæi ovo
povika: ko ima uši da èuje neka èuje. **9** A uèenici njegovi pitahu
ga govoreæi: šta znaèi prièa ova? **10** A on reèe: vama je dano da
znate tajne carstva Božijega; a ostalima u prièama, da gledajuæi
ne vide, i èujuæi ne razumiju. **11** A prièa ova znaèi: sjeme je
rijeè Božija. **12** A koje je kraj puta to su oni koji slušaju, ali potom
dolazi ðavo, i uzima rijeè iz srca njihovoga, da ne vjeruju i da
se ne spasu. **13** A koje je na kamenu to su oni koji kad èuju s
radosti primaju rijeè; i ovi korijena nemaju koji za neko vrijeme
vjeruju, a kad dođe vrijeme kušanja otpadnu. **14** A koje u trnje
pade to su oni koji slušaju, i otišavši od brige i bogatstva i slasti

ovoga života zaguše se, i rod ne sazri. **15** A koje je na dobroj
zemlji to su oni koji rijeè slušaju, i u dobrome i èistom srcu drže,
i rod donose u trpljenju. Ovo govoreæi povika: ko ima uši da
èuje neka èuje. **16** Niko pak svijeæe ne poklapa sudom kad je
zapali, niti meæe pod odar, nego je metne na svijeænjak da vide
svjetlost koji ulaze. **17** Jer nema ništa tajno što neæe biti javno,
ni sakriveno što se neæe doznati i na vidjelo iziæi. **18** Gledajte
dakle kako slušate; jer ko ima, daæe mu se, a ko nema, uzeæe
se od njega i ono što misli da ima. **19** Doðoše pak k njemu mati i
braæa njegova, i ne mogahu od naroda da govore s njim. **20** I
javiše mu govoreæi: mati tvoja i braæa tvoja stoje napolju, hoæe
da te vide. **21** A on odgovarajuæi reèe im: mati moja i braæa
moja oni su koji slušaju rijeè Božiju i izvršuju je. **22** I dogodi se u
jedan dan on uljeze s uèenicima svojijem u laðu, i reèe im: da
prijeðemo na onu stranu jezera. I poðoše. **23** A kad iðahu oni on
zaspa. I podiže se oluja na jezeru, i topljahu se, i bijahu u velikoj
nevolji. **24** I pristupivši probudiše ga govoreæi: uèitelju! uèitelju!
izgibosmo. A on ustade, i zaprijeti vjetru i valovima; i prestadoše
i posta tišina. **25** A njima reèe: gdje je vjera vaša? A oni se
poplašiše, i èuðahu se govoreæi jedan drugome: ko je ovaj što i
vjetrovima i vodi zapovijeda, i slušaju ga? **26** I doðoše u okolinu
Gadarinsku koja je prema Galileji. **27** A kad iziðe on na zemlju,
srete ga jedan èovjek iz grada u kome bijahu ðavoli od mnogo
godina, i u haljine ne oblaèaše se, i ne življaše u kuæi, nego u
grobovima. **28** A kad vidje Isusa, povika i pripade k njemu i reèe
zdravo: što je tebi do mene, Isuse, sine Boga najvišega? Molim
te, ne muèi me. **29** Jer Isus zapovjedi duhu neèistome da iziðe
iz èovjeka; jer ga muèaše odavno, i metahu ga u verige i u puta
da ga èuvaju, i iskida sveze, i tjeraše ga ðavo po pustinji. **30** A

Isus ga zapita govoreæi: kako ti je ime? A on reèe: legeon; jer
mnogi ðavoli bijahu ušli u nj. **31** I moljahu ga da im ne zapovjedi
da idu u bezdan. **(Abyssos g12)** **32** A ondje pasijaše po gori veliki
krd svinja, i moljahu ga da im dopusti da u njih uðu. I dopusti im.
33 Tada iziðoše ðavoli iz èovjeka i uðoše u svinje; i navali krd
s brijega u jezero, i utopi se. **34** A kad vidješe svinjari što bi,
pobjegoše i javiše u gradu i po selima. **35** I iziðoše ljudi da vide
šta je bilo, i doðoše k Isusu, i naðoše èovjeka iz koga ðavoli
bijahu izišli a on sjedi obuèen i pametan kod nogu Isusovijeh; i
uplašiše se. **36** A oni što su vidjeli kazaše im kako se iscijeli
bijesni. **37** I moli ga sav narod iz okoline Gadarinske da ide od
njih; jer se bijahu vrlo uplašili. A on uljeze u laðu i otide natrag.
38 Èovjek pak iz koga iziðoše ðavoli moljaše da bi s njim bio;
ali ga Isus otpusti govoreæi: **39** Vrati se kuæi svojoj, i kazuj
šta ti uèini Bog. I otide propovijedajuæi po svemu gradu šta
mu Isus uèini. **40** A kad se vrati Isus, srete ga narod, jer ga
svi oèekivahu. **41** I gle, doðe èovjek po imenu Jair, koji bješe
starješina u zbornici, i pade pred noge Isusove, i moljaše ga
da uðe u kuæu njegovu; **42** Jer u njega bješe jedinica kæi od
dvanaest godina, i ona umiraše. A kad iðaše Isus, turkaše ga
narod. **43** I bješe jedna bolesna žena od teèenja krvi dvanaest
godina, koja je sve svoje imanje potrošila na ljekare i nijedan je
nije mogao izlijeèiti, **44** I pristupivši sastrag dotaèe se skuta od
haljine njegove, i odmah stade teèenje krvi njezine. **45** I reèe
Isus: ko je to što se dotaèe mene? A kad se svi odgovarahu,
reèe Petar i koji bijahu s njim: uèitelju! narod te opkolio i turka
te, a ti kažeš: ko je to što se dotaèe mene? **46** A Isus reèe:
neko se dotaèe mene; jer ja osjetih silu koja iziðe iz mene. **47** A
kad vidje žena da se nije sakrila, pristupi drkæuæi, i pade pred

njim, i kaza mu pred svijem narodom zašto ga se dotaèe i kako
odmah ozdravi. **48** A on joj reèe: ne boj se, kæeri! vjera tvoja
pomože ti; idi s mirom. **49** Dok on još govoraše dođe neko od
kuæe starješine zborniècoga govoreæi mu: umrije kæi tvoja, ne
trudi uèitelja. **50** A kad èu Isus, odgovori mu govoreæi: ne boj
se, samo vjeruj, i oživljeæe. **51** A kad dođe u kuæu, ne dade
nijednome uæi osim Petra i Jovana i Jakova, i djevojèina oca
i matere. **52** A svi plakahu i jaukahu za njom; a on reèe: ne
plaèite, nije umrla nego spava. **53** I potsmijevahu mu se znajuæi
da je umrla. **54** A on izagnavši sve uze je za ruku, i zovnu
govoreæi: djevojko! ustani! **55** I povrati se duh njezin, i ustade
odmah; i zapovjedi da joj dadu neka jede. **56** I diviše se roditelji
njezini. A on im zapovjedi da nikome ne kazuju šta je bilo.

9 Sazvavši pak dvanaestoricu dade im silu i vlast nad svijem
đavolima, i da iscjeljuju od bolesti. **2** I posla ih da propovijedaju
carstvo Božije, i da iscjeljuju bolesnike. **3** I reèe im: ništa ne
uzimajte na put, ni štapa ni torbe ni hljeba ni novaca, niti po
dvije haljine da imate. **4** U koju kuæu uđete ondje budite i
odande polazite. **5** I gdje vas ne prime izlazeæi iz grada onoga
otresite i prah s nogu svojijeh, za svjedoèanstvo na njih. **6** A kad
iziđoše, iđahu po selima propovijedajuæi jevanđelje i iscjeljujuæi
svuda. **7** A kad èu Irod èetverovlasnik šta on èini, ne mogaše
se naèuditi, jer neki govorahu da je Jovan ustao iz mrtvijeh, **8**
A jedni da se Ilija pojavio, a jedni da je ustao koji od starijeh
proroka. **9** I reèe Irod: Jovana ja posjekoh; ali ko je to o kome
ja takova èudesa slušam? I željaše ga vidjeti. **10** I vrativši se
apostoli kazaše mu šta su poèinili. I uzevši ih otide nasamo u
pustinju kod grada koji se zvaše Vitsaida. **11** A narod razumjevši
pođe za njim, i primivši ih govoraše im o carstvu Božijemu i

iscjeljivaše koji trebahu iscjeljivanja. **12** A dan stade naginjati.
Tada pristupiše dvanaestorica i rekoše mu: otpusti narod, neka
idu na konak u okolna sela i palanke, i nek nađu jela, jer smo
ovdje u pustinji. **13** A on im reèe: podajte im vi neka jedu. A oni
rekoše: u nas nema više od pet hljebova i dvije ribe; veæ ako da
idemo mi da kupimo na sve ove ljude jela? **14** Jer bijaše ljudi oko
pet hiljada. Ali on reèe uèenicima svojijem: posadite ih na gomile
po pedeset. **15** I uèiniše tako, i posadiše ih sve. **16** A on uze
onijeh pet hljebova i obje ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi ih
i prelomi, i davaše uèenicima da razdadu narodu. **17** I jedoše i
nasitiše se svi, i nakupiše komada dvanaest kotarica što im
preteèe. **18** I kad se jedanput moljaše Bogu nasamo, s njim
bijahu uèenici, i zapita ih govoreæi: ko govore ljudi da sam ja?
19 A oni odgovarajuæi rekoše: jedni vele da si Jovan krstitelj, a
drugi da si Ilija; a drugi da je koji ustao od starijeh proroka. **20** A
on im reèe: a vi šta mislite ko sam ja? A Petar odgovarajuæi
reèe: Hristos Božij. **21** A on im zaprijeti i zapovjedi da nikome
ne kazuju toga **22** Govoreæi da sinu èovjeèijemu treba mnogo
postradati, i da æe ga starješine i glavari sveštenièki i književnici
okriviti, i da æe ga ubiti, i treæi dan da æe ustati. **23** A svima
govoraše: ko hoæe da ide za mnom neka se odreèe sebe i
uzme krst svoj i ide za mnom. **24** Jer ko hoæe dušu svoju da
saèuva, izgubiæe je; a ko izgubi dušu svoju mene radi onaj æe
je saèuvati. **25** Jer kaku æe korist imati èovjek ako sav svijet
pridobije a sebe izgubi ili sebi naudi? **26** Jer ko se postidi mene i
mojijeh rijeèi njega æe se sin èovjeèij postidjeti kad dođe u slavi
svojoj i oèinoj i svetijeh anđela. **27** A zaista vam kažem: imaju
neki među ovima što stoje ovdje koji neæe okusiti smrti dok ne
vide carstva Božijega. **28** A kad prođe osam dana poslije onijeh

rijeèi, uze Petra i Jovana i Jakova i iziðe na goru da se pomoli
Bogu. **29** I kad se moljaše postade lice njegovo drukèije, i odijelo
njegovo bijelo i sjajno. **30** I gle, dva èovjeka govorahu s njim, koji
bijahu Mojsije i Ilija. **31** Pokazaše se u slavi, i govorahu o izlasku
njegovu koji mu je trebalo svršiti u Jerusalimu. **32** A Petar i
koji bijahu s njim bijahu zaspali; ali probudivši se vidješe slavu
njegovu i dva èovjeka koji s njim stajahu. **33** I kad se odvojiše od
njega reèe Petar Isusu: uèitelju! dobro nam je ovdje biti; i da
naèinimo tri sjenice: jednu tebi, i jednu Mojsiju, i jednu Iliji: ne
znajuæi šta govoraše. **34** A dok on to govoraše dođe oblak i
zakloni ih; i uplašiše se kad zađoše u oblak. **35** I èu se glas
iz oblaka govoreæi: ovo je sin moj ljubazni, njega poslušajte.
36 I kad se èujaše glas nađe se Isus sam. I oni umuèaše, i
nikom ne javiše ništa u one dane od onoga šta vidješe. **37** A
dogodi se drugi dan kad siđoše s gore srete ga mnoštvo naroda.
38 I gle, èovjek iz naroda povika govoreæi: uèitelju! molim ti
se, pogledaj na sina mojega, jer mi je jedinac: **39** I gle, hvata
ga duh, i ujedanput vièe, i lomi ga s pjenom, i jedva otide od
njega kad ga izlomi; **40** I molih uèenike tvoje da ga istjeraju,
pa ne mogoše. **41** I odgovarajuæi Isus reèe: o rode nevjerni i
pokvareni! dokle æu biti s vama i trpljeti vas? Dovedi mi sina
svojega amo. **42** A dok još iđaše k njemu obori ga đavo, i stade
ga lomiti. A Isus zaprijeti duhu neèistome, i iscijeli momèe, i
dade ga ocu njegovu. **43** I svi se divljahu velièini Božijoj. A kad
se svi èuđahu svemu što èinjaše Isus, reèe uèenicima svojijem:
44 Metnite vi u uši svoje ove rijeèi: jer sin èovjeèij treba da se
preda u ruke èovjeèije. **45** A oni ne razumješe rijeèi ove; jer
bješe sakrivena od njih da je ne mogoše razumjeti; i bojahu se
da ga zapitaju za ovu rijeè. **46** A uđe misao u njih ko bi najveæi

bio među njima. **47** A Isus znajuæi pomisli srca njihovijeh uze
dijete i metnu ga preda se, **48** I reèe im: koji primi ovo dijete u
ime moje, mene prima; i koji mene prima, prima onoga koji me je
poslao; jer koji je najmanji među vama on je veliki. **49** A Jovan
odgovarajuæi reèe: uèitelju! vidjesmo jednoga gdje imenom
tvojijem izgoni ðavole, i zabranismo mu, jer ne ide s nama za
tobom. **50** I reèe mu Isus: ne branite; jer ko nije protiv vas s
vama je. **51** A kad se navršiše dani uzeæa njegova, on namjeri
da ide pravo u Jerusalim. **52** I posla glasnike pred licem svojijem;
i oni otidoše i doðoše u selo Samarjansko da mu ugotove gdje
æe noæiti. **53** I ne primiše ga; jer vidješe da ide u Jerusalim. **54**
A kad vidješe uèenici njegovi Jakov i Jovan, rekoše: Gospode!
hoæeš li da reèemo da oganj siðe s neba i da ih istrijebi kao i
Ilija što uèini? **55** A on okrenuvši se zaprijeti im i reèe: ne znate
kakvoga ste vi duha; **56** Jer sin èovjeèij nije došao da pogubi
duše èovjeèije nego da saèuva. I otidoše u drugo selo. **57** A
kad iðahu putem reèe mu neko: Gospode! ja idem za tobom
kud god ti poðeš. **58** I reèe mu Isus: lisice imaju jame i ptice
nebeske gnijezda: a sin èovjeèij nema gdje zakloniti glave. **59** A
drugome reèe: hajde za mnom. A on reèe: Gospode! dopusti mi
da idem najprije da ukopam oca svojega. **60** A Isus reèe mu:
ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace; a ti hajde te javljaj
carstvo Božije. **61** A drugi reèe: Gospode! ja idem za tobom;
ali dopusti mi najprije da idem da se oprostim s domašnjima
svojijem. **62** A Isus reèe mu: nijedan nije pripravan za carstvo
Božije koji metne ruku svoju na plug pa se obzire natrag.

10 A potom izabra Gospod i drugijeh sedamdesetoricu, i posla
ih po dva i dva pred licem svojijem u svaki grad i u mjesto kuda
šæaše sam doæi. **2** A reèe im: žetva je dakle velika a poslenika

malo; nego se molite gospodaru od žetve da izvede poslenike na
žetvu svoju. **3** Idite; eto ja vas šaljem kao jaganjce među vukove.
4 Ne nosite kese ni torbe ni obuæe, i nikoga ne pozdravljajte na
putu. **5** U koju god kuæu uðete najprije govorite: mir kuæi ovoj.
6 I ako dakle bude ondje sin mira, ostaæe na njemu mir vaš; ako
li ne bude, vratiæe se k vama. **7** A u onoj kuæi budite, i jedite
i pijte što u njih ima; jer je poslenik dostojan svoje plate; ne
prelazite iz kuæe u kuæu. **8** I u koji god grad doðete i prime vas,
jedite što se donese pred vas. **9** I iscjeljujte bolesnike koji su u
njemu, i govorite im: približi se k vama carstvo Božije. **10** I u koji
god grad doðete i ne prime vas, izišavši na ulice njegove recite:
11 I prah od grada vašega koji je prionuo za nas otresamo vam;
ali ovo znajte da se približi k vama carstvo Božije. **12** Kažem
vam da æe Sodomu biti lakše u onaj dan negoli gradu onome.
13 Teško tebi, Horazine! teško tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i u
Sidonu bila èudesa što su bila u vama, davno bi se u vreæi i
u pepelu sjedeæi pokajali. **14** Ali Tiru i Sidonu biæe lakše na
sudu nego vama. **15** I ti, Kapernaume! koji si se do nebesa
podigao do pakla æeš propasti. **(Hadēs g86)** **16** Ko vas sluša
mene sluša; i ko se vas odrièe mene se odrièe; a ko se mene
odrièe, odrièe se onoga koji je mene poslao. **17** Vratiše se pak
sedamdesetorica s radosti govoreæi: Gospode! i ðavoli nam se
pokoravaju u ime tvoje. **18** A on im reèe: ja vidjeh sotonu gdje
spade s neba kao munja. **19** Evo vam dajem vlast da stajete
na zmije i na skorpije i na svaku silu neprijateljsku, i ništa vam
neæe nauditi. **20** Ali se tome ne radujte što vam se duhovi
pokoravaju, nego se radujte što su vaša imena napisana na
nebesima. **21** U taj èas obradova se Isus u duhu i reèe: hvalim
te, oèe, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od premudrijeh

i razumnijeh a kazao si prostima. Da, oèe, jer je tako bila volja
tvoja. **22** I okrenuvši se k uèenicima reèe: sve je meni predao
otac moj, i niko ne zna ko je sin osim oca, ni ko je otac osim
sina, i ako sin hoæe kome kazati. **23** I okrenuvši se k uèenicima
nasamo reèe: blago oèima koje vide što vi vidite. **24** Jer vam
kažem da su mnogi proroci i carevi željeli vidjeti što vi vidite, i ne
vidješe; i èuti što vi èujete, i ne èuše. **25** I gle, ustade jedan
zakonik i kušajuæi ga reèe: uèitelju! šta æu èiniti da dobijem
život vjeèni? **(aiōnios g166)** **26** A on mu reèe: šta je napisano u
zakonu? kako èitaš? **27** A on odgovarajuæi reèe: ljubi Gospoda
Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i
svom snagom svojom, i svom misli svojom; i bližnjega svojega
kao samoga sebe. **28** Reèe mu pak: pravo si odgovorio; to èini i
biæeš živ. **29** A on šæadijaše da se opravda, pa reèe Isusu: a
ko je bližnji moj? **30** A Isus odgovarajuæi reèe: jedan èovjek
silažaše iz Jerusalima u Jerihon, pa ga uhvatiše hajduci, koji ga
svukoše i izraniše, pa otidoše, ostavivši ga pola mrtva. **31** A
iznenada silažaše onijem putem nekakav sveštenik, i vidjevši ga
proðe. **32** A tako i Levit kad je bio na onome mjestu, pristupi, i
vidjevši ga proðe. **33** A Samarjanin nekakav prolazeæi doðe nad
njega, i vidjevši ga sažali mu se; **34** I pristupivši zavi mu rane
i zali uljem i vinom; i posadivši ga na svoje kljuse dovede u
gostionicu, i ustade oko njega. **35** I sjutradan polazeæi izvadi
dva groša te dade krèmaru, i reèe mu: gledaj ga, i što više
potrošiš ja æu ti platiti kad se vratim. **36** Šta misliš dakle, koji je
od one trojice bio bližnji onome što su ga bili uhvatili hajduci? **37**
A on reèe: onaj koji se smilovao na njega. A Isus mu reèe: idi,
i ti èini tako. **38** A kad iðahu putem i on uðe u jedno selo, a
žena neka, po imenu Marta, primi ga u svoju kuæu. **39** I u nje

bješe sestra, po imenu Marija, koja i sjede kod nogu Isusovijeh i
slušaše besjedu njegovu. **40** A Marta se bješe zabunila kako æe
ga doèekati, i prikuèivši se reèe: Gospode! zar ti ne mariš što
me sestra moja ostavi samu da služim? reci joj dakle da mi
pomože. **41** A Isus odgovarajuæi reèe joj: Marta! Marta! brineš
se i trudiš za mnogo, **42** A samo je jedno potrebno. Ali je Marija
dobri dijel izabrala, koji se neæe uzeti od nje.

11 I kad se moljaše Bogu na jednom mjestu pa presta, reèe
mu neki od uèenika njegovijeh: Gospode! nauèi nas moliti se
Bogu, kao što i Jovan nauèi svoje uèenike. **2** A on im reèe: kad
se molite Bogu govorite: oèe naš koji si na nebesima, da se
sveti ime tvoje; da dođe carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na
zemlji kao na nebu; **3** Hljeb naš potrebni daji nam svaki dan; **4** I
oprosti nam grijehe naše, jer i mi opraštamo svakome dužniku
svojemu; i ne navedi nas u napast; nego nas izbavi oda zla. **5** I
reèe im: koji od vas ima prijatelja, i otide mu u ponoæi i reèe
mu: prijatelju! daj mi tri hljeba u zajam; **6** Jer mi dođe prijatelj s
puta, i nemam mu šta postaviti; **7** A on iznutra odgovarajuæi
da reèe: ne uznemiruj me; veæ su vrata zatvorena i djeca su
moja sa mnom u postelji, i ne mogu ustati da ti dam. **8** I kažem
vam: ako i ne ustane da mu da zato što mu je prijatelj, ali za
njegovo bezobrazno iskanje ustaæe i daæe mu koliko treba. **9** I
ja vama kažem: ištite i daæe vam se: tražite i naæi æete; kucajte
i otvoriæe vam se. **10** Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi;
i koji kuca, otvora mu se. **11** Koji je među vama otac u koga ako
sin zaište hljeba da mu da kamen? Ili ako zaište ribe da mu da
mjesto ribe zmiju? **12** Ili ako zaište jaje da mu da skorpiju? **13**
Kad dakle vi, zli buduæi, umijete dobre dare davati djeci svojoj,
koliko æe više otac nebeski dati Duha svetoga onima koji ištu u

njega? **14** I jednom izgna ðavola koji bješe nijem; kad ðavo
iziđe progovori nijemi; i diviše se ljudi. **15** A neki od njih rekoše:
pomoæu Veelzevula kneza ðavolskoga izgoni ðavole. **16** A drugi
kušajuæi ga iskahu od njega znak s neba. **17** A on znajuæi
pomisli njihove reèe im: svako carstvo koje se razdijeli samo po
sebi, opustjeæe, i dom koji se razdijeli sam po sebi, propašæe.
18 Tako i sotona ako se razdijeli sam po sebi, kako æe ostati
njegovo carstvo? kao što kažete da pomoæu Veelzevula izgonim
ðavole. **19** Ako li ja pomoæu Veelzevula izgonim ðavole, sinovi
vaši èijom pomoæu izgone? Zato æe vam oni biti sudije. **20** A
ako li ja prstom Božijim izgonim ðavole, dakle je došlo k vama
carstvo Božije. **21** Kad se jaki naoruža i èuva svoj dvor, imanje
je njegovo na miru; **22** A kad dođe jaèi od njega i nadvlada ga,
uzme sve oružje njegovo u koje se uzdao, i razdijeli što otme od
njega. **23** Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji sa mnom ne
sabira, prosipa. **24** Kad neèisti duh iziđe iz èovjeka, ide kroz
bezvodna mjesta tražeæi pokoja, i ne našavši reèe: da se vratim
u dom svoj otkuda sam izišao; **25** I došavši nađe pometen i
ukrašen. **26** Tada otide i uzme sedam drugijeh duhova gorijeh
od sebe, i ušavši žive ondje; i bude potonje èovjeku onome gore
od prvoga. **27** A kad to govoraše, podiže glas jedna žena iz
naroda i reèe mu: blago utrobi koja te je nosila, i sisama koje si
sao! **28** A on reèe: blago i onima koji slušaju rijeè Božiju, i drže
je. **29** A narodu koji se skupljaše stade govoriti: rod je ovaj zao;
ište znak, i neæe mu se dati znak osim znaka Jone proroka; **30**
Jer kako što Jona bi znak Ninevljanima, tako æe i sin èovjeèij
biti rodu ovome. **31** Carica južna iziæi æe na sud s ljudima
roda ovoga, i osudiæe ih; jer ona dođe s kraja zemlje da sluša
premudrost Solomunovu: a gle, ovdje je veæi od Solomuna. **32**

Ninevljani iziæi æe na sud s rodom ovijem, i osudiæe ga; jer se
pokajaše pouèenjem Joninijem: a gle, ovdje je veæi od Jone. **33**
Niko ne meæe zapaljene svijeæe na sakriveno mjesto, niti pod
sud, nego na svijeænjak da vide svjetlost koji ulaze. **34** Svijeæa
je tijelu oko. Ako dakle oko tvoje bude zdravo, sve æe tijelo tvoje
biti svijetlo; ako li oko tvoje bude kvarno, i tijelo je tvoje tamno.
35 Gledaj dakle da vidjelo koje je u tebi ne bude tama. **36** Jer
ako je sve tijelo tvoje svijetlo da nema nikakvoga uda tamna,
biæe svijetlo kao kad te svijeæa obasjava svjetlošæu. **37** A kad
govoraše, moljaše ga nekakav farisej da objeduje u njega. A on
ušavši sjede za trpezu. **38** A farisej se zaèudi kad vidje da se
najprije ne umi prije objeda. **39** A Gospod reèe mu: sad vi fariseji
spolja èistite èašu i zdjelu, a iznutra vam je puno grabeža i zlobe.
40 Bezumni! nije li onaj naèinio i iznutra koji je spolja naèinio? **41**
Ali dajite milostinju od onoga što je unutra; i gle, sve æe vam biti
èisto. **42** Ali teško vama farisejima što dajete desetak od metvice
i od rute i od svakoga povræa, a prolazite pravdu i ljubav Božiju:
ovo je trebalo èiniti, i ono ne ostavljati. **43** Teško vama farisejima
što tražite zaèelja po zbornicama i da vam se klanja po ulicama.
44 Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što ste kao sakriveni
grobovi po kojima ljudi idu i ne znadu ih. **45** A neki od zakonika
odgovarajuæi reèe: uèitelju! govoreæi to i nas sramotiš. **46** A on
reèe: teško i vama zakonicima što tovarite na ljude bremena
preteška za nošenje, a vi jednijem prstom svojijem neæete da
ih prihvatite. **47** Teško vama što zidate grobove prorocima, a
vaši su ih ocevi pobili. **48** Vi dakle svjedoèite i odobravate djela
otaca svojijeh; jer ih oni pobiše, a vi im grobove zidate. **49** Zato i
premudrost Božija reèe: poslaæu im proroke i apostole, i od
njih æe jedne pobiti, a druge protjerati; **50** Da se ište od roda

ovoga krv sviju proroka koja je prolivena od postanja svijeta, **51**
Od krvi Aveljeve tja do krvi Zarijne, koji pogibe među oltarom i
crkvom. Da, kažem vam, iskaæe se od roda ovoga. **52** Teško
vama zakonici što uzeste ključ od znanja: sami ne uðoste, a koji
šæadijahu da uðu, zabraniste im. **53** A kad im on ovo govoraše,
poèeše književnici i fariseji vrlo navaljivati k njemu i mnogijem
pitanjem zabunjivati ga, **54** Vrebajuæi i pazeæi na njega ne bi li
što ulovili iz usta njegovijeh da ga okrive.

12 Kad se na njih skupiše hiljade naroda da stadoše gaziti
jedan drugoga, onda poèe najprije govoriti uèenicima svojijem:
èuvajte se kvasca farisejskoga, koji je licemjerje. **2** Jer ništa nije
sakriveno što se neæe otkriti, ni tajno što se neæe doznati; **3** Jer
što u mraku rekoste, èuæe se na vidjelu; i što na uho šaptaste u
klijetima, propovijedaæe se na krovovima. **4** Ali vam kažem,
prijateljima svojijem: ne bojte se od onijeh koji ubijaju tijelo i
potom ne mogu ništa više uèiniti. **5** Nego æu vam kazati koga
da se bojite: bojte se onoga koji ima vlast pošto ubije baciti u
pakao; da, kažem vam, onoga se bojte. **(Geenna g1067)** **6** Ne
prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? i nijedan od njih nije
zaboravljen pred Bogom. **7** A u vas je i kosa na glavi izbrojena.
Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca. **8** Nego vam
kažem: koji god prizna mene pred ljudima priznaæe i sin èovjeèij
njega pred anðelima Božijim; **9** A koji se odreèe mene pred
ljudima njega æe se odreæi pred anðelima Božijim. **10** I svaki
koji reèe rijeè na sina èovjeèijega oprostiæe mu se, a koji huli
na svetoga Duha neæe mu se oprostiti. **11** A kad vas dovedu u
zbornice i na sudove i pred poglavare, ne brinite se kako æete ili
šta odgovoriti, ili šta æete kazati; **12** Jer æe vas sveti Duh nauèiti
u onaj èas šta treba reæi. **13** Reèe mu pak neki iz naroda:

uèitelju! reci bratu mojemu da podijeli sa mnom dostojanje. **14** A
on mu reèe: èovjeèe! ko je mene postavio sudijom ili kmetom
nad vama? **15** A njima reèe: gledajte i èuvajte se od lakomstva;
jer niko ne živi onijem što je suviše bogat. **16** Kaza im pak prièu
govoreæi: u jednoga bogatog èovjeka rodi njiva. **17** I mišljaše u
sebi govoreæi: šta æu èiniti? nemam u što sabrati svoje ljetine.
18 I reèe: evo ovo æu èiniti: pokvariæu žitnice svoje i naèiniæu
veæe; i ondje æu sabrati sva svoja žita i dobro svoje; **19** I
kazaæu duši svojoj: dušo! imaš mnogo imanje na mnogo godina;
poèivaj, jedi, pij, veseli se. **20** A Bog njemu reèe: bezumnièe!
ovu noæ uzeæe dušu tvoju od tebe; a što si pripravio èije æe
biti? **21** Tako biva onome koji sebi teèe blago a ne bogati se u
Boga. **22** A uèenicima svojijem reèe: zato vam kažem: ne brinite
se dušom svojom šta æete jesti; ni tijelom u što æete se obuæi:
23 Duša je pretežnija od jela i tijelo od odijela. **24** Pogledajte
gavrane kako ne siju, ni žanju, koji nemaju podruma ni žitnica, i
Bog ih hrani: a koliko ste vi pretežniji od ptica? **25** A ko od vas
brinuæi se može primaknuti rastu svojemu lakat jedan? **26** A
kad ni najmanje što ne možete, zašto se brinete za ostalo? **27**
Pogledajte ljiljane kako rastu: ne trude se, niti predu; ali ja vam
kažem da ni Solomun u svoj slavi svojoj ne obuèe se kao jedan
od njih. **28** A kad travu po polju, koja danas jest a sjutra se u
peæ baca, Bog tako odijeva, akamoli vas, malovjerni! **29** I vi ne
ištite šta æete jesti ili šta æete piti, i ne brinite se; **30** Jer ovo
sve ištu i neznabošci ovoga svijeta; a otac vaš zna da vama
treba ovo. **31** Nego ištite carstva Božijega, i ovo æe vam se sve
dodati. **32** Ne boj se, malo stado! jer bi volja vašega oca da vam
da carstvo. **33** Prodajite što imate i dajite milostinju; naèinite sebi
torbe koje neæe ovetšati, haznu koja se nikad neæe isprazniti,

na nebesima, gdje se lupež ne prikuèuje niti moljac jede. **34**
Jer gdje je vaše blago ondje æe biti i srce vaše. **35** Neka budu
vaša bedra zapregnuta i svijeæe zapaljene; **36** I vi kao ljudi koji
èekaju gospodara svojega kad se vrati sa svadbe da mu odmah
otvore kako dođe i kucne. **37** Blago onijem slugama koje nađe
gospodar kad dođe a oni straže. Zaista vam kažem da æe se
zapregnuti, i posadiæe ih, i pristupiæe te æe im služiti. **38** I ako
dođe u drugu stražu, i u treæu stražu dođe, i nađe ih tako, blago
onijem slugama. **39** Ali ovo znajte: kad bi znao domaæin u koji
æe èas doæi lupež, èuvao bi i ne bi dao potkopati kuæe svoje.
40 I vi dakle budite gotovi; jer u koji èas ne mislite doæi æe sin
èovjeèij. **41** A Petar mu reèe: Gospode! govoriš li nama ovu
prièu ili svima? **42** A Gospod reèe: ko je dakle taj vjerni i mudri
pristav kojega postavi gospodar nad èeljadi svojom da im daje
hranu na obrok? **43** Blago tome sluzi kojega došavši gospodar
njegov nađe da izvršuje tako. **44** Zaista vam kažem: nad svijem
svojijem imanjem postaviæe ga. **45** Ako li reèe sluga u srcu
svojemu: neæe moj gospodar još zadugo doæi; i stane biti sluge
i sluškinje, i jesti i piti, i opijati se; **46** Doæi æe gospodar toga
sluge u dan kad se ne nada, i u èas kad ne misli, i rasjeæi æe
ga, i dijel njegov metnuæe s nevjernima. **47** A onaj sluga koji
zna volju gospodara svojega, i nije se pripravio, niti uèinio po
volji njegovoj, biæe vrlo bijen; **48** A koji ne zna pa zasluži boj,
biæe malo bijen. Kome je god mnogo dano mnogo æe se iskati
od njega; a kome predaše najviše najviše æe iskati od njega. **49**
Ja sam došao da bacim oganj na zemlju; i kako bi mi se htjelo
da se veæ zapalio! **50** Ali se meni valja krstiti krštenjem, i kako
mi je teško dok se ne svrši! **51** Mislite li da sam ja došao da dam
mir na zemlju? Ne, kažem vam, nego razdor. **52** Jer æe otsele

pet u jednoj kuæi biti razdijeljeni, ustaæe tri na dva, i dva na tri.
53 Ustaæe otac na sina i sin na oca; mati na kæer i kæi na
mater; svekrva na snahu svoju i snaha na svekrvu svoju. **54**
A narodu govoraše: kad vidite oblak gdje se diže od zapada
odmah kažete: biæe dažd; i biva tako. **55** I kad vidite jug gdje
duva kažete: biæe vruæina; i biva. **56** Licemjeri! lice neba i
zemlje umijete poznavati, a vremena ovoga kako ne poznajete?
57 Zašto pak i sami od sebe ne sudite pravedno? **58** Jer kad ideš
sa svojijem suparnikom knezu, gledaj ne bi li se na putu s njim
poravnao da te ne pritegne sudiji, i sudija da te ne preda sluzi, i
sluga da te ne baci u tamnicu. **59** Kažem ti: neæeš odande iziæi
dok ne daš i pošljednjega dinara.

13 U to vrijeme pak doðoše neki i kazaše za Galilejce kojijeh
krv pomiješa Pilat sa žrtvama njihovijem. **2** I odgovarajuæi
Isus reèe im: mislite li da su ti Galilejci bili najgrješniji od sviju
Galilejaca, jer tako postradaše? **3** Ne, kažem vam, nego ako se
ne pokajete, svi æete tako izginuti. **4** Ili oni osamnaest što na
njih pade kula Siloamska i pobi ih, mislite li da su oni najkrivlji
bili od sviju Jerusalimljana? **5** Ne, kažem vam, nego ako se
ne pokajete, svi æete tako izginuti. **6** Kaza im pak ovu prièu:
jedan èovjek imadijaše smokvu usađenu u svome vinogradu, i
dođe da traži roda na njoj, i ne nađe. **7** Onda reèe vinogradaru:
evo treæa godina kako dolazim i tražim roda na ovoj smokvi, i
ne nalazim; posijeci je dakle, zašto zemlji da smeta? **8** A on
odgovarajuæi reèe mu: gospodaru! ostavi je i za ovu godinu dok
okopam oko nje i obaspem gnojem; **9** Pa da ako rodi: ako li ne,
posjeæi æeš je na godinu. **10** A kad uèaše u jednoj zbornici u
subotu, **11** I gle, bješe ondje žena bolesna od duha osamnaest
godina, i bješe zgrèena, i ne mogaše se ispraviti. **12** A kad je

vidje, dozva je Isus i reèe joj: ženo! oproštena si od bolesti svoje.
13 I metnu na nju ruke, i odmah se ispravi i hvaljaše Boga. **14** A
starješina od zbornice srðaše se što je Isus iscijeli u subotu, i
odgovarajuæi reèe narodu: šest je dana u koje treba raditi, u one
dakle dolazite te se lijeèite, a ne u dan subotni. **15** A Gospod mu
odgovori i reèe: licemjere! svaki od vas u subotu ne odrješuje
li svojega vola ili magarca od jasala, i ne vodi da napoji? **16**
A ovu kæer Avraamovu koju sveza sotona evo osamnaesta
godina, ne trebaše li je odriješiti iz ove sveze u dan subotni? **17**
I kad on ovo govoraše stiðahu se svi koji mu se protivljahu; i
sav narod radovaše se za sva njegova slavna djela. **18** A on
im reèe: kakvo je carstvo Božije? i kakvo æu kazati da je? **19**
Ono je kao zrno gorušièno, koje uzevši èovjek baci u vrt svoj, i
uzraste i posta drvo veliko, i ptice nebeske useliše se u grane
njegove. **20** Opet reèe: kakvo æu kazati da je carstvo Božije? **21**
Ono je kao kvasac koji uzevši žena metnu u tri kopanje brašna,
dok ne uskise sve. **22** I prolažaše po gradovima i selima uèeæi i
putujuæi u Jerusalim. **23** Reèe mu pak neko: Gospode! je li
malo onijeh koji æe biti spaseni? A on im reèe: **24** Navalite da
uðete na tijesna vrata; jer vam kažem: mnogi æe tražiti da uðu i
neæe moæi: **25** Kad ustane domaæin i zatvori vrata, i stanete
napolju stajati i kucati u vrata govoreæi: Gospode! Gospode!
otvori nam; i odgovarajuæi reæi æe vam: ne poznajem vas
otkuda ste. **26** Tada æete stati govoriti: mi jedosmo pred tobom i
pismo, i po ulicama našijem uèio si. **27** A on æe reæi: kažem
vam: ne poznajem vas otkuda ste; otstupite od mene svi koji
nepravdu èinite. **28** Ondje æe biti plaè i škrgut zuba, kad vidite
Avraama i Isaka i Jakova i sve proroke u carstvu Božijemu, a
sebe napolje istjerane. **29** I doæi æe od istoka i zapada i sjevera

i juga i sješæe za trpezu u carstvu Božijemu. **30** I gle, ima
pošljednjijeh koji æe biti prvi, i ima prvijeh koji æe biti pošljednji.
31 U taj dan pristupiše neki od fariseja govoreæi mu: iziði i idi
odavde, jer Irod hoæe da te ubije. **32** I reèe im: idite te kažite
onoj lisici: evo izgonim ðavole i iscjeljujem danas i sjutra, a treæi
dan svršiæu. **33** Ali danas i sjutra i prekosjutra treba mi iæi;
jer prorok ne može poginuti izvan Jerusalima. **34** Jerusalime,
Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslane k
sebi! koliko puta htjeh da skupim èeda tvoja kao kokoš gnijezdo
svoje pod krila, i ne htjeste! **35** Eto æe vam se ostaviti kuæa
vaša pusta; a ja vam kažem: neæete mene vidjeti dok ne doðe
da reèete: blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

14 I dogodi mu se da doðe u subotu u kuæu jednoga kneza
farisejskoga da jede hljeb; i oni motrahu na njega. **2** I gle, bješe
pred njim nekakav èovjek na kome bješe debela bolest. **3** I
odgovarajuæi Isus reèe zakonicima i farisejima govoreæi: je li
slobodno u subotu iscjeljivati? **4** A oni oæutješe. I dohvativši ga
se iscijeli ga i otpusti. **5** I odgovarajuæi reèe im: koji od vas
ne bi svojega magarca ili vola da mu padne u bunar odmah
izvadio u dan subotni? **6** I ne mogoše mu odgovoriti na to. **7** A
gostima kaza prièu, kad opazi kako izbirahu zaèelja, i reèe im: **8**
Kad te ko pozove na svadbu, ne sjedaj u zaèelje, da ne bude
među gostima ko stariji od tebe; **9** I da ne bi došao onaj koji je
pozvao tebe i njega, i rekao ti: podaj mjesto ovome: i onda æeš
sa stidom sjesti na niže mjesto. **10** Nego kad te ko pozove,
došavši sjedi na pošljednje mjesto, da ti reèe kad doðe onaj
koji te pozva: prijatelju! pomakni se više; tada æe tebi biti èast
pred onima koji sjede s tobom za trpezom. **11** Jer svaki koji se
podiže, poniziæe se; a koji se ponižuje, podignuæe se. **12** A i

onome što ih je pozvao reèe: kad daješ objed ili veèeru, ne zovi
prijatelja svojijeh, ni braæe svoje, ni roðaka svojijeh, ni susjeda
bogatijeh, da ne bi i oni tebe kad pozvali i vratili ti; **13** Nego kad
èiniš gozbu, zovi siromahe, kljaste, hrome, slijepe; **14** I blago æe
ti biti što ti oni ne mogu vratiti; nego æe ti se vratiti o vaskrseniju
pravednijeh. **15** A kad èu to neki od onijeh što sjeðahu s njim
za trpezom reèe mu: blago onome koji jede hljeba u carstvu
Božijemu! **16** A on mu reèe: jedan èovjek zgotovi veliku veèeru, i
pozva mnoge; **17** I kad bi vrijeme veèeri, posla slugu svojega da
kaže zvanima: hajdete, jer je veæ sve gotovo. **18** I poèeše se
izgovarati svi redom; prvi mu reèe: kupih njivu, i valja mi iæi
da je vidim; molim te izgovori me. **19** I drugi reèe: kupih pet
jarmova volova, i idem da ih ogledam; molim te, izgovori me.
20 I treæi reèe: oženih se, i zato ne mogu doæi. **21** I došavši
sluga taj kaza ovo gospodaru svome. Tada se rasrdi domaæin i
reèe sluzi svome: idi brzo na raskršæa i ulice gradske, i dovedi
amo siromahe, i kljaste, i bogaljaste, i slijepe. **22** I reèe sluga:
gospodaru, uèinio sam kako si zapovjedio, i još mjesta ima. **23** I
reèe gospodar sluzi: iziði na putove i meðu ograde, te natjeraj
da doðu da mi se napuni kuæa. **24** Jer vam kažem da nijedan
od onijeh zvanijeh ljudi neæe okusiti moje veèere. Jer je mnogo
zvanijeh, ali je malo izbranijeh. **25** Iðaše pak s njim mnoštvo
naroda, i obazrevši se reèe im: **26** Ako ko doðe k meni a ne mrzi
na svojega oca, i na mater, i na ženu, i na djecu, i na braæu, i
na sestre i na samu dušu svoju, ne može biti moj uèenik. **27** I
ko ne nosi krsta svojega i za mnom ne ide, ne može biti moj
uèenik. **28** I koji od vas kad hoæe da zida kulu ne sjede najprije i
ne proraèuni šta æe ga stati, da vidi ima li da može dovršiti? **29**
Da ne bi, kad postavi temelj i ne uzmože dovršiti, svi koji gledaju

stali mu se rugati **30** Govoreæi: ovaj èovjek poèe zidati, i ne
može da dovrši. **31** Ili koji car kad pođe s vojskom da se pobije s
drugijem carem ne sjede najprije i ne drži vijeæu može li s deset
hiljada sresti onoga što ide na njega sa dvadeset hiljada? **32**
Ako li ne može, a on pošlje poslanike dok je onaj još daleko i
moli da se pomire. **33** Tako dakle svaki od vas koji se ne odreèe
svega što ima ne može biti moj uèenik. **34** So je dobra, ali ako
so obljutavi, èim æe se osoliti? **35** Niti je potrebna u zemlju ni u
gnoj; nego je prospu napolje. Ko ima uši da èuje neka èuje.

15 I približavahu se k njemu svi carinici i grješnici da ga èuju.
2 I vikahu na njega fariseji i književnici govoreæi: ovaj prima
grješnike i jede s njima. **3** A on im kaza prièu ovu govoreæi: **4**
Koji èovjek od vas imajuæi sto ovaca i izgubivši jednu od njih ne
ostavi devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom dok je
ne nađe? **5** I našavši digne je na ramo svoje radujuæi se, **6** I
došavši kuæi sazove prijatelje i susjede govoreæi im: radujte se
sa mnom: ja nađoh svoju ovcu izgubljenu. **7** Kažem vam da
æe tako biti veæa radost na nebu za jednoga grješnika koji se
kaje, negoli za devedeset i devet pravednika kojima ne treba
pokajanje. **8** Ili koja žena imajuæi deset dinara, ako izgubi jedan
dinar, ne zapali svijeæe, i ne pomete kuæe, i ne traži dobro dok
ne nađe? **9** I našavši sazove drugarice i susjede govoreæi:
radujte se sa mnom: ja nađoh dinar izgubljeni. **10** Tako, kažem
vam, biva radost pred anđelima Božijima za jednoga grješnika
koji se kaje. **11** I reèe: jedan èovjek imaše dva sina, **12** I reèe
mlađi od njih ocu: oèe! daj mi dio od imanja što pripada meni. I
otac im podijeli imanje. **13** I potom do nekoliko dana pokupi
mlađi sin sve svoje, i otide u daljnu zemlju; i onamo prosu imanje
svoje živeæi besputno. **14** A kad potroši sve, postade velika

glad u onoj zemlji, i on se nađe u nevolji. **15** I otišavši pribi se
kod jednoga èovjeka u onoj zemlji; i on ga posla u polje svoje
da èuva svinje. **16** I željaše napuniti trbuh svoj rošèiæima koje
svinje jeđahu, i niko mu ih ne davaše. **17** A kad dođe k sebi,
reèe: koliko najamnika u oca mojega imaju hljeba i suviše, a ja
umirem od gladi! **18** Ustaæu i idem ocu svojemu, pa æu mu
reæi: oèe! sagriješih nebu i tebi, **19** I veæ nijesam dostojan
nazvati se sin tvoj: primi me kao jednoga od svojijeh najamnika.
20 I ustavši otide ocu svojemu. A kad je još podaleko bio, ugleda
ga otac njegov, i sažali mu se, i potrèavši zagrli ga i cjeliva ga.
21 A sin mu reèe: oèe, sagriješih nebu i tebi, i veæ nijesam
dostojan nazvati se sin tvoj. **22** A otac reèe slugama svojijem:
iznesite najljepšu haljinu i obucite ga, i podajte mu prsten na
ruku i obuæu na noge. **23** I dovedite tele ugojeno te zakoljite,
da jedemo i da se veselimo. **24** Jer ovaj moj sin bješe mrtav, i
oživlje; i izgubljen bješe, i nađe se. I stadoše se veseliti. **25**
A sin njegov stariji bijaše u polju, i dolazeæi kad se približi
kuæi èu pjevanje i podvikivanje. **26** I dozvavši jednoga od slugu
zapita: šta je to? **27** A on mu reèe: brat tvoj dođe; i otac tvoj
zakla tele ugojeno, što ga je zdrava vidio. **28** A on se rasrdi i ne
šæadijaše da uđe. Tada iziđe otac njegov i moljaše ga. **29** A on
odgovarajuæi reèe ocu: eto te služim toliko godina, i nikad ne
prestupih tvoje zapovijesti, pa meni nikad nijesi dao jareta da bih
se proveselio sa svojijem društvom; **30** A kad dođe taj tvoj sin
koji ti je imanje prosuo s kurvama, zaklao si mu tele ugojeno. **31**
A on mu reèe: sine! ti si svagda sa mnom, i sve je moje tvoje. **32**
Trebalo se razveseliti i obradovati, jer ovaj brat tvoj mrtav bješe,
i oživlje; i izgubljen bješe i nađe se.

16 A uèenicima svojijem govoraše: bijaše jedan èovjek bogat
koji imaše pristava, i toga oblagaše kod njega da mu prosipa
imanje. **2** I dozvavši ga reèe mu: šta ovo ja èujem za tebe? Daj
raèun kako si kuæio kuæu: jer više ne možeš kuæom upravljati.
3 A pristav od kuæe reèe u sebi: šta æu èiniti? gospodar moj
uzima od mene upravljanje kuæe: kopati ne mogu, prositi stidim
se. **4** Znam šta æu èiniti da bi me primili u kuæe svoje kad
mi se oduzme upravljanje kuæe. **5** I dozvavši redom dužnike
gospodara svojega reèe prvome: koliko si dužan gospodaru
mojemu? **6** A on reèe: sto oka ulja. I reèe mu: uzmi pismo svoje
i sjedi brzo te napiši pedeset. **7** A potom reèe drugome: a ti
koliko si dužan? A on reèe: sto oka pšenice. I reèe mu: uzmi
pismo svoje i napiši osamdeset. **8** I pohvali gospodar nevjernoga
pristava što mudro uèini; jer su sinovi ovoga vijeka mudriji od
sinova vidjela u svojemu naraštaju. **(aiōn g165)** **9** I ja vama kažem:
naèinite sebi prijatelje nepravednijem bogatstvom, da bi vas kad
osiromašite primili u vjeène kuæe. **(aiōnios g166)** **10** Koji je vjeran
u malom i u mnogom je vjeran; a ko je nevjeran u malom i u
mnogom je nevjeran. **11** Ako dakle u nepravednom bogatstvu
vjerni ne biste, ko æe vam u istinom vjerovati? **12** I ako u tuđem
ne biste vjerni, ko æe vam dati vaše? **13** Nikakav pak sluga
ne može dva gospodara služiti; jer ili æe na jednoga mrziti a
drugoga ljubiti, ili æe jednome voljeti a za drugoga ne mariti. Ne
možete služiti Bogu i bogatstvu. **14** A ovo sve slušahu i fariseji,
koji bijahu srebroljupci, i rugahu mu se. **15** I reèe im: vi ste oni
koji se gradite pravedni pred ljudima; ali Bog zna srca vaša;
jer što je u ljudi visoko ono je mrzost pred Bogom. **16** Zakon
i proroci su do Jovana; otsele se carstvo Božije propovijeda
jevanđeljem, i svaki navaljuje da uđe u njega. **17** Lašnje je pak

nebu i zemlji proæi negoli jednoj titli iz zakona propasti. **18** Svaki
koji pušta ženu svoju i uzima drugu, preljubu èini; i koji se ženi
puštenicom, preljubu èini. **19** Èovjek neki pak bješe bogat, koji
se oblaèaše u skerlet i u svilu, i življaše svaki dan gospodski i
veseljaše se. **20** A bijaše jedan siromah, po imenu Lazar, koji
ležaše pred njegovijem vratima gnojav, **21** I željaše da se nasiti
mrvama koje padahu s trpeze bogatoga; još i psi dolažahu i
lizahu gnoj njegov. **22** A kad umrije siromah, odnesoše ga anðeli
u naruèje Avraamovo; a umrije i bogati, i zakopaše ga. **23** I u
paklu kad bješe u mukama podiže oèi svoje i ugleda izdaleka
Avraama i Lazara u naruèju njegovu, **(Hadēs g86)** **24** I povikavši
reèe: oèe Avraame! smiluj se na me i pošlji mi Lazara neka
umoèi u vodu vrh od prsta svojega, i da mi rashladi jezik; jer se
muèim u ovome plamenu. **25** A Avraam reèe: sinko! opomeni se
da si ti primio dobra svoja u životu svome, i Lazar opet zla; a
sad se on tješi, a ti se muèiš. **26** I preko svega toga postavljena
je među nama i vama velika propast, da oni koji bi htjeli odovud
k vama prijeæi, ne mogu, niti oni otuda k nama da prelaze.
27 Tada reèe: molim te dakle, oèe, da ga pošalješ kuæi oca
mojega, **28** Jer imam pet braæe: neka im posvjedoèi da ne bi
i oni došli na ovo mjesto muèenja. **29** Reèe mu Avraam: oni
imaju Mojsija i proroke, neka njih slušaju. **30** A on reèe: ne, oèe
Avraame! nego ako im doðe ko iz mrtvijeh pokajaæe se. **31** A
Avraam mu reèe: ako ne slušaju Mojsija i proroka, da ko i iz
mrtvijeh ustane neæe vjerovati.

17 A uèenicima reèe: nije moguæe da ne doðu sablazni; ali
teško onome s koga dolaze; **2** Bolje bi mu bilo da mu se
vodenièni kamen objesi o vratu, i da ga bace u more, nego da
sablazni jednoga od ovijeh malijeh. **3** Èuvajte se. Ako ti sagriješi

brat tvoj, nakaraj ga; pa ako se pokaje, oprosti mu. **4** I ako
ti sedam puta na dan sagriješi, i sedam puta na dan dođe k
tebi i reèe: kajem se, oprosti mu. **5** I rekoše apostoli Gospodu:
dometni nam vjere. **6** A Gospod reèe: kad biste imali vjere koliko
zrno gorušièno, i rekli biste ovome dubu: išèupaj se i usadi se u
more, i poslušao bi vas. **7** Koji pak od vas kad ima slugu koji
ore ili èuva stoku pa kad dođe iz polja, reèe mu: hodi brzo i
sjedi za trpezu? **8** Nego ne kaže li mu: ugotovi mi da veèeram,
i zapregni se te mi služi dok jedem i pijem, pa onda i ti jedi i
pij? **9** Eda li æe on zahvaliti sluzi tome kad svrši što mu se
zapovjedi? Ne vjerujem. **10** Tako i vi kad svršite sve što vam je
zapovjeđeno, govorite: mi smo zaludne sluge, jer uèinismo što
smo bili dužni èiniti. **11** I kad iđaše u Jerusalim, on prolažaše
između Samarije i Galileje. **12** I kad ulažaše u jedno selo sretoše
ga deset gubavijeh ljudi, koji staše izdaleka, **13** I podigoše glas
govoreæi: Isuse uèitelju! pomiluj nas. **14** I vidjevši ih reèe im:
idite i pokažite se sveštenicima. I oni iduæi oèistiše se. **15** A
jedan od njih vidjevši da se iscijeli povrati se hvaleæi Boga iza
glasa, **16** I pade nièice pred noge njegove, i zahvali mu. I to
bješe Samarjanin. **17** A Isus odgovarajuæi reèe: ne iscijeliše li
se desetorica? Gdje su dakle devetorica? **18** Kako se među
njima koji ne nađe da se vrati da zahvali Bogu, nego sam ovaj
tuđin? **19** I reèe mu: ustani, idi; vjera tvoja pomože ti. **20** A kad
ga upitaše fariseji: kad æe doæi carstvo Božije? odgovarajuæi
reèe im: carstvo Božije neæe doæi da se vidi; **21** Niti æe se
kazati: evo ga ovdje ili ondje; jer gle, carstvo je Božije unutra u
vama. **22** A uèenicima reèe: doæi æe vrijeme kad æete zaželjeti
da vidite jedan dan sina èovjeèijega, i neæete vidjeti. **23** I reæi
æe vam: evo ovdje je, ili: eno ondje; ali ne izlazite, niti tražite. **24**

Jer kako što munja sine s neba, i zasvijetli se preko svega što je
pod nebom, tako æe biti i sin èovjeèij u svoj dan. **25** Ali mu
najprije treba mnogo postradati, i okrivljenu biti od roda ovoga.
26 I kako je bilo u vrijeme Nojevo onako æe biti u dane sina
èovjeèijega: **27** Jeðahu, pijahu, ženjahu se, udavahu se do
onoga dana kad Noje uðe u kovèeg, i doðe potop i pogubi sve.
28 Tako kao što bi u dane Lotove: jeðahu, pijahu, kupovahu,
prodavahu, saðahu, zidahu; **29** A u dan kad iziðe Lot iz Sodoma,
udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve. **30** Tako æe biti i u
onaj dan kad æe se javiti sin èovjeèij. **31** U onaj dan koji se desi
na krovu a pokuæstvo njegovo u kuæi, neka ne silazi da ga
uzme; i koji se desi u polju, tako neka se ne vraæa natrag. **32**
Opominjite se žene Lotove. **33** Koji poðe da saèuva dušu svoju,
izgubiæe je; a koji je izgubi, oživljeæe je. **34** Kažem vam: u onu
noæ biæe dva na jednome odru, jedan æe se uzeti a drugi æe
se ostaviti; **35** Dvije æe mljeti zajedno, jedna æe se uzeti a druga
æe se ostaviti; **36** Dva æe biti na njivi, jedan æe se uzeti a drugi
æe se ostaviti. **37** I odgovarajuæi rekoše mu: gdje, Gospode? A
on im reèe: gdje je strvina onamo æe se i orlovi skupiti.

18 Kaza im pak i prièu kako se treba svagda moliti Bogu, i ne
dati da dotuži, **2** Govoreæi: u jednome gradu bijaše jedan sudija
koji se Boga ne bojaše i ljudi ne stiðaše. **3** A u onome gradu
bijaše jedna udovica i dolažaše k njemu govoreæi: ne daj me
mojemu suparniku. **4** I ne šæadijaše zadugo. A najposlije reèe u
sebi: ako se i ne bojim Boga i ljudi ne sramim, **5** No buduæi da
mi dosaðuje ova udovica, odbraniæu je, da mi jednako ne dolazi
i ne dosaðuje. **6** Tada reèe Gospod: èujte šta govori nepravedni
sudija. **7** Akamoli Bog neæe odbraniti izbranijeh svojijeh koji ga
mole dan i noæ? **8** Kažem vam da æe ih odbraniti brzo. Ali sin

èovjeèij kad doðe hoæe li naæi vjeru na zemlji? **9** A i drugima
koji mišljahu za sebe da su pravednici i druge uništavahu kaza
prièu ovu: **10** Dva èovjeka uðoše u crkvu da se mole Bogu,
jedan farisej a drugi carinik. **11** Farisej stade i moljaše se u sebi
ovako: Bože! hvalim te što ja nijesam kao ostali ljudi: hajduci,
nepravednici, preljuboèinci, ili kao ovaj carinik. **12** Postim dvaput
u nedjelji; dajem desetak od svega što imam. **13** A carinik
izdaleka stajaše, i ne šæaše ni oèiju podignuti na nebo, nego
bijaše prsi svoje govoreæi: Bože! milostiv budi meni grješnome.
14 Kažem vam da ovaj otide opravdan kuæi svojoj, a ne onaj.
Jer svaki koji se sam podiže poniziæe se; a koji se sam ponižuje
podignuæe se. **15** Donošahu k njemu i djecu da ih se dotakne; a
kad vidješe uèenici, zaprijetiše im. **16** A Isus dozvavši ih reèe:
pustite djecu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takovijeh
carstvo Božije. **17** I kažem vam zaista: koji ne primi carstva
Božijega kao dijete, neæe uæi u njega. **18** I zapita ga jedan
knez govoreæi: uèitelju blagi! šta da uèinim da naslijedim život
vjeèni? **(aiōnios g166)** **19** A Isus reèe mu: što me zoveš blagijem?
niko nije blag osim jednoga Boga. **20** Zapovijesti znaš: ne èini
preljube; ne ubij; ne ukradi; ne svjedoèi lažno; poštuj oca svojega
i mater svoju. **21** A on reèe: sve sam ovo saèuvao od mladosti
svoje. **22** A kad to èu Isus reèe mu: još ti jedno nedostaje: prodaj
sve što imaš i razdaj siromasima; i imaæeš blago na nebu; i
hajde za mnom. **23** A kad on èu to postade žalostan, jer bješe
vrlo bogat. **24** A kad ga vidje Isus gdje postade žalostan, reèe:
kako je teško uæi u carstvo Božije onima koji imaju bogatstvo!
25 Lakše je kamili proæi kroz iglene uši negoli bogatome uæi
u carstvo Božije. **26** A oni koji slušahu rekoše: ko se dakle
može spasti? **27** A on reèe: što je u ljudi nemoguæe u Boga je

moguæe. **28** A Petar reèe: eto mi smo ostavili sve i za tobom
idemo. **29** A on im reèe: zaista vam kažem: nema nijednoga koji
bi ostavio kuæu, ili roditelje, ili braæu, ili sestre, ili ženu, ili djecu
carstva radi Božijega, **30** Koji neæe primiti više u ovo vrijeme, i
na onome svijetu život vjeèni. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** Uze
pak dvanaestoricu i reèe im: evo idemo gore u Jerusalim, i sve
æe se svršiti što su proroci pisali za sina èovjeèijega. **32** Jer
æe ga predati neznabošcima, i narugaæe mu se, i ružiæe ga, i
popljuvaæe ga, **33** I biæe ga, i ubiæe ga; i treæi dan ustaæe. **34**
I oni ništa od toga ne razumješe, i besjeda ova bješe od njih
sakrivena, i ne razumješe što im se kaza. **35** A kad se približi k
Jerihonu, jedan slijepac sjeðaše kraj puta proseæi. **36** A kad èu
narod gdje prolazi zapita: šta je to? **37** I kazaše mu da Isus
Nazareæanin prolazi. **38** I povika govoreæi: Isuse, sine Davidov!
pomiluj me. **39** I prijeæahu mu oni što iðahu naprijed da uæuti; a
on još više vikaše: sine Davidov! pomiluj me. **40** I Isus stade i
zapovjedi da mu ga dovedu; a kad mu se približi, zapita ga **41**
Govoreæi: šta hoæeš da ti uèinim? A on reèe: Gospode! da
progledam. **42** A Isus reèe: progledaj; vjera tvoja pomože ti. **43** I
odmah progleda, i poðe za njim hvaleæi Boga. I svi ljudi koji
vidješe hvaljahu Boga.

19 I kad uðe u Jerihon i prolažaše kroza nj, **2** I gle, èovjek po
imenu Zakhej, koji bješe starješina carinièki, i bješe bogat, **3**
I iskaše da vidi Isusa da ga pozna; i ne mogaše od naroda,
jer bješe maloga rasta; **4** I potrèavši naprijed, pope se na dud
da ga vidi; jer mu je onuda trebalo proæi. **5** I kad doðe Isus
na ono mjesto, pogledavši gore vidje ga, i reèe mu: Zakheju!
siði brzo; jer mi danas valja biti u tvojoj kuæi. **6** I siðe brzo;
i primi ga radujuæi se. **7** I svi, kad vidješe, vikahu na njega

govoreæi da grješnome èovjeku dođe u kuæu. **8** A Zakhej
stade i reèe Gospodu: Gospode! evo pola imanja svojega daæu
siromasima, i ako sam koga zanio vratiæu onoliko èetvoro. **9** A
Isus mu reèe: danas dođe spasenije kuæi ovoj; jer je i ovo sin
Avraamov. **10** Jer je sin èovjeèij došao da nađe i spase što je
izgubljeno. **11** A kad oni to slušahu nastavi kazivati prièu; jer
bješe blizu Jerusalima, i mišljahu da æe se odmah javiti carstvo
Božije. **12** Reèe dakle: jedan èovjek od dobra roda otide u daljnu
zemlju da primi sebi carstvo, i da se vrati. **13** Dozvavši pak deset
svojijeh sluga dade im deset kesa, i reèe im: trgujte dok se ja
vratim. **14** I građani njegovi mržahu na njega, i poslaše za njim
poslanike govoreæi: neæemo da on caruje nad nama. **15** I
kad se on vrati, pošto primi carstvo, reèe da dozovu one sluge
kojima dade srebro, da vidi šta je koji dobio. **16** Tada dođe prvi
govoreæi: gospodaru! kesa tvoja donese deset kesa. **17** I reèe
mu: dobro, dobri slugo; kad si mi u malom bio vjeran evo ti vlast
nad deset gradova. **18** I dođe drugi govoreæi: gospodaru! kesa
tvoja donese pet kesa. **19** A on reèe i onome: i ti budi nad pet
gradova. **20** I treæi dođe govoreæi: gospodaru! evo tvoja kesa
koju sam zavezao u ubrus i èuvao. **21** Jer sam se bojao tebe: jer
si èovjek tvrd: uzimaš što nijesi ostavio, i žnješ što nijesi sijao. **22**
A gospodar mu reèe: po tvojijem æu ti rijeèima suditi, zli slugo!
znao si da sam ja tvrd èovjek, uzimam što nijesam ostavio, i
žnjem što nijesam sijao: **23** Pa zašto nijesi dao mojega srebra
trgovcima, i ja došavši primio bih ga s dobitkom? **24** I reèe onima
što stajahu pred njim: uzmite od njega kesu i podajte onome što
ima deset kesa. **25** I rekoše mu: gospodaru! on ima deset kesa.
26 A on im odgovori: jer vam kažem da æe se svakome koji
ima dati; a od onoga koji nema uzeæe se od njega i ono što

ima. **27** A one moje neprijatelje koji nijesu htjeli da ja budem car
nad njima, dovedite amo, i isijecite preda mnom. **28** I kazavši
ovo poðe naprijed, i iðaše gore u Jerusalim. **29** I kad se približi
Vitfazi i Vitaniji kod gore koja se zvaše Maslinska, posla dva od
uèenika svojijeh **30** Govoreæi: idite u to selo prema vama, i kad
uðete u njega naæi æete magare privezano na koje nikakav
èovjek nikad nije usjedao; odriješite ga i dovedite. **31** I ako vas
ko upita: zašto driješite? ovako mu kažite: ono Gospodu treba.
32 A kad otidoše poslani, naðoše kao što im kaza. **33** A kad oni
driješahu magare rekoše im gospodari od njega: zašto driješite
magare? **34** A oni rekoše: ono Gospodu treba. **35** I dovedoše ga
k Isusu, i baciše haljine svoje na magare, i posadiše Isusa. **36** A
kad iðaše, prostirahu haljine svoje po putu. **37** A kad se približi
veæ da siðe s gore Maslinske, poèe sve mnoštvo uèenika u
radosti hvaliti Boga iza glasa za sva èudesa što su vidjeli, **38**
Govoreæi: blagosloven car koji ide u ime Gospodnje! mir na
nebu i slava na visini! **39** I neki fariseji iz naroda rekoše mu:
uèitelju! zaprijeti uèenicima svojijem. **40** I odgovarajuæi reèe im:
kažem vam: ako oni uæute, kamenje æe povikati. **41** I kad se
približi, ugleda grad i zaplaka za njim **42** Govoreæi: kad bi i
ti znao u ovaj tvoj dan što je za mir tvoj! ali je sad sakriveno
od oèiju tvojijeh. **43** Jer æe doæi dani na tebe, i okružiæe te
neprijatelji tvoji opkopima, i opkoliæe te, i obuzeæe te sa sviju
strana; **44** I razbiæe tebe i djecu tvoju u tebi, i neæe ostaviti
u tebi kamena na kamenu, zato što nijesi poznao vremena u
kojemu si pohoðen. **45** I ušavši u crkvu stade izgoniti one što
prodavahu u njoj i kupovahu, **46** Govoreæi im: u pismu stoji: dom
moj dom je molitve, a vi naèiniste od njega peæinu hajduèku. **47**
I uèaše svaki dan u crkvi. A glavari svešteniècki i književnici i

starješine narodne gledahu da ga pogube. **48** I ne nalažahu šta
bi mu uèinili; jer sav narod iðaše za njim, i slušahu ga.

20 I kad on u jedan od onijeh dana uèaše narod u crkvi i
propovijedaše jevanðelje, doðoše glavari svešteniècki i književnici
sa starješinama, **2** I rekoše mu govoreæi: kaži nam kakvom
vlasti to èiniš? Ili ko ti je dao vlast tu? **3** A on odgovarajuæi reèe
im: i ja æu vas upitati jednu rijeè, i kažite mi: **4** Krštenje Jovanovo
ili bi s neba ili od ljudi? **5** A oni pomišljahu u sebi govoreæi:
ako reèemo s neba, reæi æe: zašto mu dakle ne vjerovaste? **6**
Ako li reèemo: od ljudi, sav æe nas narod pobiti kamenjem;
jer svi vjerovahu da Jovan bješe prorok. **7** I odgovoriše: ne
znamo otkuda. **8** A Isus im reèe: ni ja vama neæu kazati kakvom
vlasti ovo èinim. **9** A narodu poèe kazivati prièu ovu: jedan
èovjek posadi vinograd, i dade ga vinogradarima pa otide na
podugo vremena. **10** I u vrijeme posla k vinogradarima slugu
da mu dadu od roda vinogradskoga; ali vinogradari izbiše ga, i
poslaše prazna. **11** I posla opet drugoga slugu; a oni i onoga
izbiše i osramotivši poslaše prazna. **12** I posla opet treæega;
a oni i onoga raniše, i istjeraše. **13** Onda reèe gospodar od
vinograda: šta æu èiniti? Da pošljem sina svojega ljubaznoga:
eda se kako zastide kad vide njega. **14** A vinogradari vidjevši
njega mišljahu u sebi govoreæi: ovo je našljednik; hodite da
ga ubijemo da naše bude dostojanje. **15** I izvedoše ga napolje
iz vinograda i ubiše. Šta æe dakle uèiniti njima gospodar od
vinograda? **16** Doæi æe i pogubiæe ove vinogradare, i daæe
vinograd drugima. A oni što slušahu rekoše: ne dao Bog! **17** A
on pogledavši na njih reèe: šta znaèi dakle ono u pismu: kamen
koji odbaciše zidari onaj posta glava od ugla? **18** Svaki koji
padne na taj kamen razbiæe se; a na koga on padne satræe ga.

19 I gledahu glavari sveštenièki i književnici u onaj èas da dignu
ruke na nj; ali se pobojaše naroda, jer razumješe da njima ovu
prièu kaza. **20** I pažahu na njega, i poslaše vrebaèe, koji se
građahu kao da su pobožni: ne bi li ga uhvatili u rijeèi da ga
predadu poglavarima i vlasti sudijnoj. **21** I upitaše ga govoreæi:
uèitelju! znamo da pravo govoriš i uèiš, i ne gledaš ko je ko,
nego zaista uèiš putu Božijemu: **22** Treba li nam æesaru davati
haraè, ili ne? **23** A on razumjevši njihovo lukavstvo reèe im:
šta me kušate? **24** Pokažite mi dinar; èij je na njemu obraz i
natpis? A oni odgovarajuæi rekoše: æesarev. **25** A on im reèe:
podajte dakle što je æesarevo æesaru, a što je Božije Bogu. **26** I
ne mogoše rijeèi njegove pokuditi pred narodom; i diviše se
odgovoru njegovu, i umukoše. **27** A pristupiše neki od sadukeja
koji kažu da nema vaskrsenija, i pitahu ga **28** Govoreæi: uèitelju!
Mojsije nam napisa: ako kome umre brat koji ima ženu, i umre
bez djece, da brat njegov uzme ženu, i da podigne sjeme bratu
svojemu. **29** Bijaše sedam braæe, i prvi uze ženu, i umrije bez
djece; **30** I uze drugi ženu, i on umrije bez djece; **31** I treæi je
uze; a tako i svi sedam; i ne ostaviše djece, i pomriješe; **32** A
poslije sviju umrije i žena. **33** O vaskrseniju dakle koga æe od
njih biti žena? jer je ona sedmorici bila žena. **34** I odgovarajuæi
Isus reèe im: djeca ovoga svijeta žene se i udaju; **(aiōn g165)** **35** A
koji se udostoje dobiti onaj svijet i vaskrsenije iz mrtvijeh niti æe
se ženiti ni udavati; **(aiōn g165)** **36** Jer više ne mogu umrijeti; jer su
kao anðeli; i sinovi su Božiji kad su sinovi vaskrsenija. **37** A da
mrtvi ustaju, i Mojsije pokaza kod kupine gdje naziva Gospoda
Boga Avraamova i Boga Isakova i Boga Jakovljeva. **38** A Bog
nije Bog mrtvijeh nego živijeh; jer su njemu svi živi. **39** A neki od
književnika odgovarajuæi rekoše: uèitelju! dobro si kazao. **40** I

veæ ne smijahu ništa da ga zapitaju. A on im reèe: **41** Kako
govore da je Hristos sin Davidov? **42** Kad sam David govori u
psaltiru: reèe Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne
strane, **43** Dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama
tvojima. **44** David dakle njega naziva Gospodom; pa kako mu
je sin? **45** A kad sav narod slušaše, reèe uèenicima svojijem:
46 Èuvajte se od književnika, koji hoæe da idu u dugaèkijem
haljinama, i traže da im se klanja po ulicama, i prvijeh mjesta po
zbornicama, i zaèelja na gozbama; **47** Koji jedu kuæe udovièke,
i lažno se mole Bogu dugo. Oni æe još veæma biti osuđeni.

21 Pogledavši pak gore vidje bogate gdje meæu priloge svoje
u haznu Božiju; **2** A vidje i jednu siromašnu udovicu koja metaše
ondje dvije lepte; **3** I reèe: zaista vam kažem: ova siromašna
udovica metnu više od sviju: **4** Jer svi ovi metnuše u prilog Bogu
od suviška svojega, a ona od sirotinje svoje metnu svu hranu
svoju što imaše. **5** I kad neki govorahu za crkvu da je ukrašena
lijepijem kamenjem i zakladima, reèe: **6** Doæi æe dani u koje od
svega što vidite neæe ostati ni kamen na kamenu koji se neæe
razmetnuti. **7** Zapitaše ga pak govoreæi: uèitelju! a kad æe
to biti? i kakav je znak kad æe se to dogoditi? **8** A on reèe:
èuvajte se da vas ne prevare, jer æe mnogi doæi na ime moje
govoreæi: ja sam, i vrijeme se približi. Ne idite dakle za njima. **9**
A kad èujete ratove i bune, ne plašite se; jer to sve treba najprije
da bude; ali još nije tada pošljedak. **10** Tada im reèe: ustaæe
narod na narod i carstvo na carstvo; **11** I zemlja æe se tresti vrlo
po svijetu, i biæe gladi i pomori i strahote i veliki znaci biæe na
nebu. **12** A prije svega ovoga metnuæe na vas ruke svoje i
goniæe vas i predavati u zbornice i u tamnice; vodiæe vas pred
careve i kraljeve imena mojega radi. **13** A to æe vam se dogoditi

za svjedoèanstvo. **14** Metnite dakle u srca svoja, da se prije
ne pripravljate kako æete odgovarati: **15** Jer æu vam ja dati
usta i premudrost kojoj se neæe moæi protiviti ni odgovoriti svi
vaši protivnici. **16** A predavaæe vas i roditelji i braæa i roðaci i
prijatelji; i pobiæe neke od vas. **17** I svi æe omrznuti na vas
imena mojega radi. **18** I dlaka s glave vaše neæe poginuti.
19 Trpljenjem svojijem spasavajte duše svoje. **20** A kad vidite
da Jerusalim opkoli vojska onda znajte da se približilo vrijeme
da opusti. **21** Tada koji budu u Judeji neka bježe u gore, i koji
budu u gradu neka izlaze napolje; i koji su napolju neka ne
ulaze u njega: **22** Jer su ovo dani osvete, da se izvrši sve što
je napisano. **23** Ali teško trudnima i dojilicama u te dane! Jer
æe biti velika nevolja na zemlji, i gnjev na ovom narodu. **24**
I pašæe od oštrica maèa, i odvešæe se u ropstvo po svijem
narodima; i Jerusalim æe gaziti neznabošci dok se ne izvrše
vremena neznabožaca. **25** I biæe znaci u suncu i u mjesecu
i u zvijezdama; i ljudima na zemlji tuga od smetnje i od huke
morske i valova. **26** Ljudi æe umirati od straha i od èekanja
onoga što ide na zemlju; jer æe se i sile nebeske pokrenuti. **27**
I tada æe ugledati sina èovjeèijega gdje ide na oblacima sa
silom i slavom velikom. **28** A kad se poène ovo zbivati, gledajte i
podignite glave svoje; jer se približuje izbavljenje vaše. **29** I kaza
im prièu: gledajte na smokvu i na sva drveta; **30** Kad vidite da
veæ potjeraju, sami znate da je blizu ljeto. **31** Tako i vi kad vidite
ovo da se zbiva, znajte da je blizu carstvo Božije. **32** Zaista
vam kažem da ovaj naraštaj neæe proæi dok se ovo sve ne
zbude. **33** Nebo i zemlja proæi æe, a rijeèi moje neæe proæi.
34 Ali se èuvajte da kako vaša srca ne otežaju žderanjem i
pijanstvom i brigama ovoga svijeta, i da vam ovaj dan ne dođe

iznenada. **35** Jer æe doæi kao zamka na sve koji žive po svoj
zemlji. **36** Stražite dakle jednako i molite se Bogu da biste se
udostojili uteæi od svega ovoga što æe se zbiti, i stati pred
sinom èovjeèijim. **37** I danju uèaše u crkvi, a noæu izlažaše
i noæivaše na gori koja se zove Maslinska. **38** I sav narod
dolažaše izjutra k njemu u crkvu da ga slušaju.

22 Približavaše se pak praznik prijesnijeh hljebova koji se zove
pasha. **2** I gledahu glavari sveštenièki i književnici kako bi ga
ubili; ali se bojahu naroda. **3** A sotona uðe u Judu, koji se zvaše
Iskariot, i koji bješe jedan od dvanaestorice. **4** I otišavši govori
s glavarima svešteniècki i sa starješinama kako æe im ga
izdati. **5** I oni se obradovaše, i ugovoriše da mu dadu novce. **6** I
on se obreèe, i tražaše zgodna vremena da im ga preda tajno
od naroda. **7** A doðe dan prijesnijeh hljebova u koji trebaše
klati pashu; **8** I posla Petra i Jovana rekavši: idite ugotovite
nam pashu da jedemo. **9** A oni mu rekoše: gdje hoæeš da
ugotovimo? **10** A on im reèe: eto kad uðete u grad, srešæe
vas èovjek koji nosi vodu u krèagu; idite za njim u kuæu u koju
on uðe, **11** I kažite domaæinu: uèitelj veli: gdje je gostionica
gdje æu jesti pashu s uèenicima svojijem? **12** I on æe vam
pokazati veliku sobu prostrtu; ondje ugotovite. **13** A oni otidoše i
naðoše kao što im kaza; i ugotoviše pashu. **14** I kad doðe èas,
sjede za trpezu, i dvanaest apostola s njim. **15** I reèe im: vrlo
sam željeo da ovu pashu jedem s vama prije nego postradam;
16 Jer vam kažem da je otsele neæu jesti dok se ne svrši u
carstvu Božijemu. **17** I uzevši èašu dade hvalu, i reèe: uzmite je
i razdijelite među sobom; **18** Jer vam kažem da neæu piti od
roda vinogradskoga dok ne doðe carstvo Božije. **19** I uzevši
hljeb dade hvalu, i prelomivši ga dade im govoreæi: ovo je tijelo

moje koje se daje za vas; ovo èinite za moj spomen. **20** A tako i
èašu po veèeri, govoreæi: ova je èaša novi zavjet mojom krvi
koja se za vas proljeva. **21** Ali evo ruka izdajnika mojega sa
mnom je na trpezi. **22** I sin èovjeèij dakle ide kao što je uređeno;
ali teško èovjeku onome koji ga izdaje! **23** I oni staše tražiti
među sobom koji bi dakle od njih bio koji æe to uèiniti. **24** A
posta i prepiranje među njima koji bi se držao među njima da je
najveæi. **25** A on im reèe: carevi narodni vladaju narodom, a koji
njim upravljaju, zovu se dobrotvori. **26** Ali vi nemojte tako; nego
koji je najveæi među vama neka bude kao najmanji, i koji je
starješina neka bude kao sluga. **27** Jer koji je veæi, koji sjedi za
trpezom ili koji služi? Nije li onaj koji sjedi za trpezom? A ja sam
među vama kao sluga. **28** A vi ste oni koji ste se održali sa
mnom u mojijem napastima. **29** I ja ostavljam vama carstvo kao
što je otac moj meni ostavio: **30** Da jedete i pijete za trpezom
mojom u carstvu mojemu, i da sjedite na prijestolima i sudite nad
dvanaest koljena Izrailjevijeh. **31** Reèe pak Gospod: Simone!
Simone! evo vas ište sotona da bi vas èinio kao pšenicu. **32** A ja
se molih za tebe da tvoja vjera ne prestane; i ti kadgod obrativši
se utvrdi braæu svoju. **33** A on mu reèe: Gospode! s tobom
gotov sam i u tamnicu i na smrt iæi. **34** A on reèe: kažem ti,
Petre! danas neæe zapjevati pijetao dok se triput ne odreèeš da
me poznaješ. **35** I reèe im: kad vas poslah bez kese i bez torbe i
bez obuæe, eda vam što nedostade? A oni rekoše: ništa. **36** A
on im reèe: ali sad koji ima kesu neka je uzme, tako i torbu; a
koji nema neka proda haljinu svoju i kupi nož. **37** Jer vam kažem
da još i ovo treba na meni da se izvrši što stoji u pismu: i među
zloèince metnuše ga. Jer što je pisano za mene, svršuje se. **38**
A oni rekoše: Gospode! evo ovdje dva noža. A on im reèe: dosta

je. **39** I izišavši otide po obièaju na goru Maslinsku; a za njim
otidoše uèenici njegovi. **40** A kad dođe na mjesto reèe im: molite
se Bogu da ne padnete u napast. **41** I sam otstupi od njih kako
se može kamenom dobaciti, i kleknuvši na koljena moljaše se
Bogu **42** Govoreæi: oèe! kad bi htio da proneseš ovu èašu mimo
mene! ali ne moja volja nego tvoja da bude. **43** A anđeo mu se
javi s neba, i krijepi ga. **44** I buduæi u borenju, moljaše se bolje;
znoj pak njegov bijaše kao kaplje krvi koje kapahu na zemlju. **45**
I ustavši od molitve dođe k uèenicima svojijem, i nađe ih a oni
spavaju od žalosti, **46** I reèe im: što spavate? ustanite, molite se
Bogu da ne padnete u napast. **47** Dok on pak još govoraše,
gle, narod i jedan od dvanaestorice, koji se zvaše Juda, iđaše
pred njima, i pristupi k Isusu da ga cjeliva. Jer im ovo bijaše
dao znak: koga cjelivam onaj je. **48** A Isus mu reèe: Juda! zar
cjelivom izdaješ sina èovjeèijega? **49** A kad oni što bijahu s njim
vidješe šta æe biti, rekoše mu: Gospode! da bijemo nožem? **50** I
udari jedan od njih slugu poglavara svešteniècoga, i otsijeèe mu
desno uho. **51** A Isus odgovarajuæi reèe: ostavite to. I dohvativši
se do uha njegova iscijeli ga. **52** A glavarima svešteniècijem i
vojvodama crkvenijem i starješinama koji bijahu došli na nj reèe
Isus: zar kao na hajduka iziđoste s noževima i koljem da me
uhvatite? **53** Svaki dan bio sam s vama u crkvi i ne digoste ruku
na mene; ali je sad vaš èas i oblast tame. **54** A kad ga uhvatiše,
odvedoše ga i uvedoše u dvor poglavara svešteniècoga. A Petar
iđaše za njim izdaleka. **55** A kad oni naložiše oganj nasred
dvora i sjeđahu zajedno, i Petar sjeđaše među njima. **56** Vidjevši
ga pak jedna sluškinja gdje sjedi kod ognja, i pogledavši na
nj reèe: i ovaj bješe s njim. **57** A on ga se odreèe govoreæi:
ženo! ne poznajem ga. **58** I malo zatijem vidje ga drugi i reèe: i

ti si od njih. A Petar reèe: èovjeèe! nijesam. **59** I pošto proðe
oko jednoga sahata drugi neko potvrðivaše govoreæi: zaista i
ovaj bješe s njim; jer je Galilejac. **60** A Petar reèe: èovjeèe!
ne znam šta govoriš. I odmah dok on još govoraše zapjeva
pijetao. **61** I obazrevši se Gospod pogleda na Petra, i Petar
se opomenu rijeèi Gospodnje kako mu reèe: prije nego pijetao
zapjeva odreæi æeš me se triput. **62** I izišavši napolje plaka
gorko. **63** A ljudi koji držahu Isusa rugahu mu se, i bijahu ga. **64** I
pokrivši ga bijahu ga po obrazu i pitahu ga govoreæi: proreci ko
te udari? **65** I druge mnoge hule govorahu na nj. **66** I kad svanu,
sabraše se starješine narodne i glavari sveštenièki i književnici, i
odvedoše ga u svoj sud **67** Govoreæi: jesi li ti Hristos? kaži nam.
A on im reèe: ako vam i kažem, neæete vjerovati. **68** A ako vas i
zapitam, neæete mi odgovoriti, niti æete me pustiti. **69** Otsele
æe sin èovjeèij sjediti s desne strane sile Božije. **70** Svi pak
rekoše: ti li si dakle sin Božij? A on im reèe: vi kažete da sam ja.
71 A oni rekoše: šta nam trebaju više svjedoèanstva? jer sami
èusmo iz usta njegovijeh.

23 I ustavši njih sve mnoštvo odvedoše ga k Pilatu. **2** I poèeše
ga tužiti govoreæi: ovoga naðosmo da otpađuje narod naš, i
zabranjuje davati æesaru danak, i govori da je on Hristos car. **3**
A Pilat ga zapita: ti li si car Judejski? A on odgovarajuæi reèe
mu: ti kažeš. **4** A Pilat reèe glavarima sveštenièkijem i narodu: ja
ne nalazim nikakve krivice na ovom èovjeku. **5** A oni navaljivahu
govoreæi: on buni ljude uèeæi po svoj Judeji poèevši od Galileje
dovde. **6** A Pilat èuvši za Galileju zapita: zar je on Galilejac? **7** I
razumjevši da je iz podruèja Irodova posla ga Irodu, koji također
bijaše u Jerusalimu onijeh dana. **8** A Irod vidjevši Isusa bi mu
vrlo milo; jer je odavno željeo da ga vidi, jer je mnogo slušao za

njega, i nadaše se da æe vidjeti od njega kako èudo. **9** I pita ga
mnogo koje za što; ali mu on ništa ne odgovori. **10** A glavari
sveštenièki i književnici stajahu, i jednako tužahu ga. **11** A Irod
osramotivši ga sa svojijem vojnicima, i narugavši mu se, obuèe
mu bijelu haljinu, i posla ga natrag Pilatu. **12** I u taj se dan
pomiriše Pilat i Irod među sobom; jer prije bijahu u zavadi. **13** A
Pilat sazvavši glavare svešteniške i knezove i narod **14** Reèe
im: dovedoste mi ovoga èovjeka kao koji narod otpađuje, i eto ja
ga pred vama ispitah, i ne nalazim na ovom èovjeku nijedne
krivice što vi na njega govorite; **15** A ni Irod, jer sam ga slao k
njemu; i eto se ne nalazi ništa da je uèinio što bi zasluživalo
smrt. **16** Daklem da ga izbijem pa da pustim. **17** A trebaše o
svakom prazniku pashe da im pusti po jednoga sužnja. **18** Ali
narod sav povika govoreæi: uzmi ovoga, a pusti nam Varavu; **19**
Koji bijaše baèen u tamnicu za nekakvu bunu uèinjenu u gradu i
za krv. **20** A Pilat opet reèe da bi on htio pustiti Isusa. **21** A
oni vikahu govoreæi: raspni ga, raspni. **22** A on im treæi put
reèe: kakvo je dakle on zlo uèinio? ja ništa na njemu ne naðoh
što bi zasluživalo smrt; daklem da ga izbijem pa da pustim. **23**
A oni jednako navaljivahu s velikom vikom, i iskahu da se on
razapne; i nadvlada vika njihova i glavara svešteniècki jeh. **24**
I Pilat presudi da bude kao što oni ištu. **25** I pusti onoga što
iskahu, koji bješe baèen u tamnicu za bunu i za krv; a Isusa
ostavi na njihovu volju. **26** I kad ga povedoše, uhvatiše nekoga
Simona Kirinca koji iðaše iz polja, i metnuše na njega krst da
nosi za Isusom. **27** A za njim iðaše mnoštvo naroda i žena, koje
plakahu i naricahu za njim. **28** A Isus obazrevši se na njih reèe:
kæeri Jerusalimske! ne plaèite za mnom, nego plaèite za sobom
i za djecom svojom. **29** Jer gle, idu dani u koje æe se reæi: blago

nerotkinjama, i utrobama koje ne rodiše, i sisama koje ne dojiše.
30 Tada æe poèeti govoriti gorama: padnite na nas; i bregovima:
pokrijte nas. **31** Jer kad se ovako radi od sirova drveta, šta æe
biti od suha? **32** Voðahu pak i druga dva zloèinca da pogube s
njim. **33** I kad doðoše na mjesto koje se zvaše košturnica, ondje
razapeše njega i zloèince, jednoga s desne strane a drugoga s
lijeve. **34** A Isus govoraše: oèe! oprosti im; jer ne znadu šta èine.
A dijeleæi njegove haljine bacahu kocke. **35** I narod stajaše te
gledaše, a i knezovi s njima rugahu mu se govoreæi: drugima
pomože, neka pomože i sebi, ako je on Hristos, izbranik Božij.
36 A i vojnici mu se rugahu, i pristupahu k njemu i davahu mu
ocat, **37** I govorahu: ako si ti car Judejski pomozi sam sebi. **38** A
bijaše nad njim i natpis napisan slovima Grèkijem i Latinskijem i
Jevrejskijem: ovo je car Judejski. **39** A jedan od obješenijeh
zloèinaca huljaše na njega govoreæi: ako si ti Hristos pomozi
sebi i nama. **40** A drugi odgovarajuæi šutkaše ga i govoraše: zar
se ti ne bojiš Boga, kad si i sam osuđen tako? **41** I mi smo još
pravedno osuđeni; jer primamo po svojijem djelima kao što smo
zaslužili; ali on nikakva zla nije uèinio. **42** I reèe Isusu: opomeni
me se, Gospode! kad doðeš u carstvo svoje. **43** I reèe mu Isus:
zaista ti kažem: danas æeš biti sa mnom u raju. **44** A bijaše oko
šestoga sahata, i tama bi po svoj zemlji do sahata devetoga.
45 I pomrèa sunce, i zavjes crkveni razdrije se napola. **46** I
povikavši Isus iza glasa reèe: oèe! u ruke tvoje predajem duh
svoj. I rekavši ovo izdahnu. **47** A kad vidje kapetan šta bi, stade
hvaliti Boga govoreæi: zaista ovaj èovjek bješe pravednik. **48** I
sav narod koji se bijaše skupio da gleda ovo, kad vidje šta biva,
vrati se bijuæi se u prsi svoje. **49** A svi njegovi znanci stajahu
izdaleka, i žene koje bijahu išle za njim iz Galileje, i gledahu

ovo. **50** I gle, èovjek, po imenu Josif, savjetnik, èovjek dobar i
pravedan, **51** On ne bijaše pristao na njihov savjet i na posao) iz
Arimateje grada Judejskoga, koji i sam èekaše carstva Božijega,
52 On pristupivši k Pilatu zaiska tijelo Isusovo. **53** I skide ga, i
obavi platnom, i metnu ga u grob isjeèen, u kome niko ne bijaše
nikad metnut. **54** I dan bijaše petak, i subota osvitaše. **55** A žene
koje bijahu došle s Isusom iz Galileje, idoše za Josifom, i vidješe
grob i kako se tijelo metnu. **56** Vrativši se pak pripraviše mirise i
miro; i u subotu dakle ostaše na miru po zakonu.

24 A u prvi dan nedjeljni doðoše vrlo rano na grob, i donesoše
mirise što pripraviše, i neke druge žene s njima; **2** Ali naðoše
kamen odvaljen od groba. **3** I ušavši ne naðoše tijela Gospoda
Isusa. **4** I kad se one èuðahu tome, gle, dva èovjeka staše pred
njima u sjajnijem haljinama; **5** A kad se one uplašiše i oboriše
lica k zemlji, rekoše im: što tražite živoga među mrtvima? **6** Nije
ovdje; nego ustade; opomenite se kako vam kaza kad bješe
još u Galileji, **7** Govoreæi da sin èovjeèij treba da se preda
u ruke ljudi grješnika i da se razapne i treæi dan da ustane.
8 I opomenuše se rijeèi njegovijeh. **9** I vrativši se od groba
javiše sve ovo jedanaestorici i svima ostalijem. **10** A to bijaše
Magdalina Marija i Jovana i Marija Jakovljeva i ostale s njima
koje kazaše ovo apostolima. **11** I njima se uèiniše njihove rijeèi
kao laž, i ne vjerovaše im. **12** A Petar ustavši otrèa ka grobu, i
natkuèivši se vidje same haljine gdje leže, i otide èudeæi se u
sebi šta bi. **13** I gle, dvojica od njih iðahu u onaj dan u selo koje
bijaše daleko od Jerusalima šeset potrkališta i zvaše se Emaus.
14 A oni govorahu među sobom o svima ovijem događajima.
15 I kad se oni razgovarahu i zapitivahu jedan drugoga, i Isus
približi se, i iðaše s njima. **16** A oèi im se držahu da ga ne

poznaše. **17** A on im reèe: kakav je to razgovor koji imate među
sobom iduæi, i što ste neveseli? **18** A jedan po imenu Kleopa,
odgovarajuæi reèe mu: zar si ti jedan od crkvara u Jerusalimu
koji nijesi èuo šta je u njemu bilo ovijeh dana? **19** I reèe im: šta?
A oni mu rekoše: za Isusa Nazareæanina, koji bješe prorok,
silan u djelu i u rijeèi pred Bogom i pred svijem narodom; **20**
Kako ga predadoše glavari sveštenièki i knezovi naši te se osudi
na smrt, i razapeše ga? **21** A mi se nadasmo da je on onaj koji
æe izbaviti Izrailja; ali svrh svega toga ovo je danas treæi dan
kako to bi. **22** A uplašiše nas i žene neke od našijeh koje su bile
rano na grobu, **23** I ne našavši tijela njegova doðoše govoreæi
da su im se anðeli javili koji su kazali da je on živ. **24** I idoše
jedni od našijeh na grob, i naðoše tako kao što i žene kazaše, ali
njega ne vidješe. **25** I on im reèe: o bezumni i sporoga srca za
vjerovanje svega što govoriše proroci! **26** Nije li to trebalo da
Hristos pretrpi i da uðe u slavu svoju? **27** I poèevši od Mojsija i
od sviju proroka kazivaše im što je za njega u svemu pismu.
28 I približiše se k selu u koje iðahu, i on èinjaše se da hoæe
dalje da ide. **29** I oni ga ustavljahu govoreæi: ostani s nama, jer
je dan nagao, i blizu je noæ. I uðe s njima da noæi. **30** I kad
sjeðaše s njima za trpezom, uze hljeb i blagoslovivši prelomi ga i
dade im. **31** Tada se njima otvoriše oèi i poznaše ga. I njega
nestade. **32** I oni govorahu jedan drugome: ne goraše li naše
srce u nama kad nam govoraše putem i kad nam kazivaše
pismo? **33** I ustavši onaj èas, vratiše se u Jerusalim, i naðoše u
skupu jedanaestoricu i koji bijahu s njima, **34** Koji govorahu:
zaista ustade Gospod, i javi se Simonu. **35** I oni kazaše što
bi na putu, i kako ga poznaše kad prelomi hljeb. **36** A kad oni
ovo govorahu, i sam Isus stade među njima, i reèe im: mir

vam. **37** A oni se uplašiše, i poplašeni buduæi, mišljahu da
vide duha. **38** I reèe im: šta se plašite? I zašto takove misli
ulaze u srca vaša? **39** Vidite ruke moje i noge moje: ja sam
glavom; opipajte me i vidite; jer duh tijela i kostiju nema kao što
vidite da ja imam. **40** I ovo rekavši pokaza im ruke i noge. **41** A
dok oni još ne vjerovahu od radosti i èuðahu se reèe im: imate
li ovdje što za jelo? **42** A oni mu daše komad ribe peèene, i
meda u satu. **43** I uzevši izjede pred njima. **44** I reèe im: ovo su
rijeèi koje sam vam govorio još dok sam bio s vama, da sve
treba da se svrši što je za mene napisano u zakonu Mojsijevu i
u prorocima i u psalmima. **45** Tada im otvori um da razumiju
pismo. **46** I reèe im: tako je pisano, i tako je trebalo da Hristos
postrada i da ustane iz mrtvijeh treæi dan; **47** I da se propovijeda
pokajanje u ime njegovo i oproštenje grijeha po svijem narodima
poèevši od Jerusalima. **48** A vi ste svjedoci ovome. **49** I gle, ja
æu poslati obeæanje oca svojega na vas; a vi sjedite u gradu
Jerusalimskome dok se ne obuèete u silu s visine. **50** I izvede ih
napolje do Vitanije, i podignuvši ruke svoje blagoslovi ih. **51** I
kad ih blagosiljaše, otstupi od njih, i uznošaše se na nebo. **52** I
oni mu se pokloniše, i vratiše se u Jerusalim s velikom radošæu.
53 I bijahu jednako u crkvi hvaleæi i blagosiljajuæi Boga. Amin.

Jovanu

1 U poèetku bješe rijeè, i rijeè bješe u Boga, i Bog bješe rijeè. **2**
Ona bješe u poèetku u Boga. **3** Sve je kroz nju postalo, i bez
nje ništa nije postalo što je postalo. **4** U njoj bješe život, i život
bješe vidjelo ljudima. **5** I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne
obuze. **6** Posla Bog èovjeka po imenu Jovana. **7** Ovaj dođe za
svjedoèanstvo da svjedoèi za vidjelo da svi vjeruju kroza nj. **8**
On ne bješe vidjelo, nego da svjedoèi za vidjelo. **9** Bješe vidjelo
istinito koje obasjava svakoga èovjeka koji dolazi na svijet. **10**
Na svijetu bješe, i svijet kroza nj posta, i svijet ga ne pozna. **11** K
svojima dođe, i svoji ga ne primiše. **12** A koji ga primiše dade im
vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime njegovo, **13** Koji se
ne rodiše od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego
od Boga. **14** I rijeè postade tijelo i useli se u nas puno blagodati i
istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jedinorodnoga od
oca. **15** Jovan svjedoèi za njega i vièe govoreæi: ovaj bješe za
koga rekoh: koji za mnom ide preda mnom postade, jer prije
mene bješe. **16** I od punosti njegove mi svi uzesmo blagodat za
blagodaæu. **17** Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i
istina postade od Isusa Hrista. **18** Boga niko nije vidio nikad:
jedinorodni sin koji je u naruèju oèinom, on ga javi. **19** I ovo
je svjedoèanstvo Jovanovo kad poslaše Jevreji iz Jerusalima
sveštenike i Levite da ga zapitaju: ko si ti? **20** I on prizna, i
ne zataja, i prizna: ja nijesam Hristos. **21** I zapitaše ga: ko si
dakle? Jesi li Ilija? I reèe: nijesam. Jesi li prorok? I odgovori:
nijesam. **22** A oni mu rekoše: ko si? da možemo kazati onima
što su nas poslali: šta kažeš za sebe? **23** Reèe: ja sam glas
onoga što vièe u pustinji: poravnite put Gospodnji; kao što kaza
Isaija prorok. **24** I bijahu poslanici od fariseja, **25** I zapitaše ga

govoreæi mu: zašto dakle kršæavaš kad ti nijesi Hristos ni Ilija ni
prorok? **26** Odgovori im Jovan govoreæi: ja kršæavam vodom, a
među vama stoji koga vi ne znate. **27** On je onaj što æe doæi
za mnom, koji bješe preda mnom; kome ja nijesam dostojan
odriješiti remena na obuæi njegovoj. **28** Ovo bi u Vitavari preko
Jordana gdje Jovan kršæavaše. **29** A sjutradan vidje Jovan
Isusa gdje ide k njemu, i reèe: gle, jagnje Božije koje uze na se
grijehe svijeta. **30** Ovo je onaj za koga ja rekoh: za mnom ide
èovjek koji preda mnom postade, jer prije mene bješe. **31** I ja
ga ne znadoh: nego da se javi Izrailju zato ja doðoh da krstim
vodom. **32** I svjedoèi Jovan govoreæi: vidjeh Duha gdje silazi s
neba kao golub i stade na njemu. **33** I ja ga ne znadoh; nego
onaj koji me posla da krstim vodom on mi reèe: na koga vidiš
da silazi Duh i stoji na njemu to je onaj koji æe krstiti Duhom
svetijem. **34** I ja vidjeh i zasvjedoèih da je ovaj sin Božij. **35** A
sjutradan opet stajaše Jovan i dvojica od uèenika njegovijeh,
36 I vidjevši Isusa gdje ide, reèe: gle, jagnje Božije. **37** I èuše
ga oba uèenika kad govoraše, i otidoše za Isusom. **38** A Isus
obazrevši se i vidjevši ih gdje idu za njim, reèe im: šta æete? A
oni mu rekoše: Ravi! koje znaèi: uèitelju) gdje stojiš? **39** I reèe
im: doðite i vidite. I otidoše, i vidješe gdje stajaše; i ostaše u
njega onaj dan. A bijaše oko devetoga sahata. **40** A jedan od
dvojice koji èuše od Jovana i iðahu za njim bijaše Andrija brat
Simona Petra; **41** On nađe najprije brata svojega Simona, i reèe
mu: mi nađosmo Mesiju, koje znaèi Hristos. **42** I dovede ga
k Isusu. A Isus pogledavši na nj reèe: ti si Simon, sin Jonin;
ti æeš se zvati Kifa, koje znaèi Petar. **43** A sjutradan namisli
iziæi u Galileju, i nađe Filipa, i reèe mu: hajde za mnom. **44** A
Filip bješe iz Vitsaide iz grada Andrijna i Petrova. **45** Filip nađe

Natanaila, i reèe mu: za koga Mojsije u zakonu pisa i proroci,
naðosmo ga, Isusa sina Josifova iz Nazareta. **46** I reèe mu
Natanailo: iz Nazareta može li biti što dobro? Reèe mu Filip:
doði i vidi. **47** A Isus vidjevši Natanaila gdje ide k njemu reèe za
njega: evo pravoga Izrailjca u kome nema lukavstva. **48** Reèe
mu Natanailo: kako me poznaješ? Odgovori Isus i reèe mu:
prije nego te pozva Filip vidjeh te kad bijaše pod smokvom.
49 Odgovori Natanailo i reèe mu: Ravi! ti si sin Božij, ti si car
Izrailjev. **50** Odgovori Isus i reèe mu: što ti kazah da te vidjeh
pod smokvom zato vjeruješ; vidjeæeš više od ovoga. **51** I reèe
mu: zaista, zaista vam kažem: otsele æete vidjeti nebo otvoreno
i anðele Božije gdje se penju i silaze k sinu èovjeèijemu.

2 I u treæi dan bi svadba u Kani Galilejskoj, i ondje bješe mati
Isusova. **2** A pozvan bješe i Isus i uèenici njegovi na svadbu. **3** I
kad nesta vina, reèe mati Isusova njemu: nemaju vina. **4** Isus
joj reèe: što je meni do tebe ženo? Još nije došao moj èas.
5 Reèe mati njegova slugama: što god vam reèe uèinite. **6** A
ondje bijaše šest vodenijeh sudova od kamena, postavljenijeh
po obièaju Jevrejskoga èišæenja, koji uzimahu po dva ili po tri
vedra. **7** Reèe im Isus: napunite sudove vode. I napuniše ih do
vrha. **8** I reèe im: zahvatite sad i nosite kumu. I odnesoše. **9** A
kad okusi kum od vina koje je postalo od vode, i ne znadijaše
otkuda je a sluge znadijahu koje su zahvatile vodu zovnu kum
ženika, **10** I reèe mu: svaki èovjek najprije dobro vino iznosi, a
kad se opiju onda rðavije; a ti si èuvao dobro vino doslije. **11**
Ovo uèini Isus poèetak èudesima u Kani Galilejskoj, i pokaza
slavu svoju; i uèenici njegovi vjerovaše ga. **12** Potom siðe u
Kapernaum, on i mati njegova, i braæa njegova, i uèenici njegovi,
i ondje stajaše ne mnogo dana. **13** I blizu bješe pasha Jevrejska,

i iziđe Isus u Jerusalim. **14** I nađe u crkvi gdje sjede oni što
prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce mijenjahu. **15**
I naèinivši biè od uzica, izgna sve iz crkve, i ovce i volove; i
mjenjaèima prosu novce i stolove ispremeta; **16** I reèe onima što
prodavahu golubove: nosite to odavde, i ne èinite od doma oca
mojega doma trgovaèkoga. **17** A uèenici se njegovi opomenuše
da u pismu stoji: revnost za kuæu tvoju izjede me. **18** A Jevreji
odgovarajuæi rekoše mu: kakav nam znak pokazuješ, da to
možeš èiniti? **19** Isus odgovori i reèe im: razvalite ovu crkvu, i za
tri dana æu je podignuti. **20** A Jevreji rekoše: èetrdeset i šest
godina građena je ova crkva, i ti za tri dana da je podigneš? **21**
A on govoraše za crkvu tijela svojega. **22** A kad usta iz mrtvijeh,
opomenuše se uèenici njegovi da ovo govoraše, i vjerovaše
pismu i rijeèi koju reèe Isus. **23** A kad bješe u Jerusalimu na
praznik pashe, mnogi vjerovaše u ime njegovo, videæi èudesa
njegova koja èinjaše. **24** Ali Isus ne povjeravaše im sebe; jer ih
sve znadijaše, **25** I ne trebaše mu da ko svjedoèi za èovjeka; jer
sam znadijaše šta bješe u èovjeku.

3 Bijaše pak èovjek među farisejima, po imenu Nikodim, knez
Jevrejski. **2** Ovaj dođe k Isusu noæu i reèe mu: Ravi! znamo
da si ti uèitelj od Boga došao; jer niko ne može èudesa ovijeh
èiniti koja ti èiniš ako nije Bog s njim. **3** Odgovori Isus i reèe
mu: zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može
vidjeti carstva Božijega. **4** Reèe Nikodim njemu: kako se može
èovjek roditi kad je star? eda li može po drugi put uæi u utrobu
matere svoje i roditi se? **5** Odgovori Isus: zaista, zaista ti kažem:
ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može uæi u carstvo
Božije. **6** Što je rođeno od tijela, tijelo je; a što je rođeno od
Duha, duh je. **7** Ne èudi se što ti rekoh: valja vam se nanovo

roditi. **8** Duh diše gdje hoæe, i glas njegov èuješ, a ne znaš
otkuda dolazi i kuda ide; tako je svaki èovjek koji je rođen od
Duha. **9** Odgovori Nikodim i reèe mu: kako može to biti? **10**
Isus odgovori i reèe mu: ti si uèitelj Izrailjev, i to li ne znaš? **11**
Zaista, zaista ti kažem da mi govorimo što znamo, i svjedoèimo
što vidjesmo, i svjedoèanstva našega ne primate. **12** Kad vam
kazah zemaljsko pa ne vjerujete, kako æete vjerovati ako vam
kažem nebesko? **13** I niko se ne pope na nebo osim koji siđe s
neba, sin èovjeèij koji je na nebu. **14** I kao što Mojsije podiže
zmiju u pustinji, tako treba sin èovjeèij da se podigne, **15** Da
nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vjeèni:
(aiōnios g166) **16** Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega
jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego
da ima život vjeèni. **(aiōnios g166)** **17** Jer Bog ne posla sina
svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase kroza
nj. **18** Koji njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje veæ je
osuđen, jer ne vjerova u ime jedinorodnoga sina Božijega. **19** A
sud je ovaj što vidjelo dođe na svijet, i ljudima omilje veæma
tama negoli vidjelo; jer njihova djela bijahu zla. **20** Jer svaki koji
zlo èini mrzi na vidjelo i ne ide k vidjelu da ne pokaraju djela
njegovijeh, jer su zla. **21** A ko istinu èini ide k vidjelu, da se vide
djela njegova, jer su u Bogu uèinjena. **22** A potom dođe Isus
i uèenici njegovi u Judejsku zemlju, i ondje življaše s njima i
kršæavaše. **23** A Jovan kršæavaše u Enonu blizu Salima, jer
ondje bješe mnogo vode; i dolažahu te ih kršæavaše. **24** Jer
još ne bijaše Jovan baèen u tamnicu. **25** Tada postade raspra
među uèenicima Jovanovijem i Jevrejima oko èišæenja. **26** I
dođoše k Jovanu i rekoše mu: Ravi! onaj što bješe s tobom
preko Jordana, za koga si ti svjedoèio, evo on kršæava, i svi idu

k njemu. **27** Jovan odgovori i reèe: ne može èovjek ništa primati
ako mu ne bude dano s neba. **28** Vi sami meni svjedoèite da
rekoh: ja nijesam Hristos, nego sam poslan pred njim. **29** Ko ima
nevjestu ženik je, a prijatelj ženikov stoji i sluša ga, i radošæu
raduje se glasu ženikovu. Ova dakle radost moja ispuni se. **30**
Onaj treba da raste, a ja da se umaljujem. **31** Koji odozgo dolazi
nad svima je; koji je sa zemlje od zemlje je, i govori od zemlje;
koji dolazi s neba nad svima je. **32** I što vidje i èu ono svjedoèi; i
svjedoèanstva njegova niko ne prima. **33** Koji primi njegovo
svjedoèanstvo, potvrdi da je Bog istinit. **34** Jer koga Bog posla,
onaj rijeèi Božije govori: jer Bog Duha ne daje na mjeru. **35** Jer
otac ljubi sina, i sve dade u ruke njegove. **36** Ko vjeruje sina,
ima život vjeèni; a ko ne vjeruje sina, neæe vidjeti života, nego
gnjev Božij ostaje na njemu. **(aiōnios g166)**

4 Kad razumje dakle Gospod da su èuli fariseji da Isus više
uèenika dobija i kršæava nego Jovan **2** Isus pak sam ne
kršæavaše nego uèenici njegovi **3** Ostavi Judeju, i otide opet u
Galileju. **4** A valjalo mu je proæi kroz Samariju. **5** Tako dođe u
grad Samarijski koji se zove Sihar, blizu sela koje dade Jakov
Josifu sinu svojemu. **6** A ondje bijaše izvor Jakovljev; i Isus
umoran od puta sjeđaše na izvoru; a bješe oko šestoga sahata.
7 Dođe žena Samarjanka da zahvati vode; reèe joj Isus: daj mi
da pijem. **8** Jer uèenici njegovi bijahu otišli u grad da kupe jela.)
9 Reèe mu žena Samarjanka: kako ti, Jevrejin buduæi, možeš
iskati od mene žene Samarjanke da piješ? Jer se Jevreji ne
miješaju sa Samarjanima. **10** Odgovori Isus i reèe joj: da ti znaš
dar Božij, i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala
u njega i dao bi ti vodu živu. **11** Reèe mu žena: Gospode! ni
zahvatiti nemaš èim, a studenac je dubok; odakle æeš dakle

uzeti vodu živu? **12** Eda li si ti veæi od našega oca Jakova, koji
nam dade ovaj studenac, i on iz njega pijaše i sinovi njegovi i
stoka njegova? **13** Odgovori Isus i reèe joj: svaki koji pije od ove
vode opet æe ožednjeti; **14** A koji pije od vode koju æu mu
ja dati neæe ožednjeti dovijeka; nego voda što æu mu ja dati
biæe u njemu izvor vode koja teèe u život vjeèni. **(aiōn g165,**
aiōnios g166) **15** Reèe mu žena: Gospode! daj mi te vode da ne
žednim niti da dolazim ovamo na vodu. **16** Reèe joj Isus: idi
zovni muža svojega, i doði ovamo. **17** Odgovori žena i reèe mu:
nemam muža. Reèe joj Isus: dobro si kazala: nemam muža; **18**
Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš nije ti muž; to si pravo
kazala. **19** Reèe mu žena: Gospode! vidim da si ti prorok. **20** Oci
naši moliše se Bogu na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalimu
mjesto gdje se treba moliti. **21** Reèe joj Isus: ženo! vjeruj mi
da ide vrijeme kad se neæete moliti ocu ni na ovoj gori ni u
Jerusalimu. **22** Vi ne znate èemu se molite; a mi znamo èemu se
molimo: jer je spasenije od Jevreja. **23** Ali ide vrijeme, i veæ je
nastalo, kad æe se pravi bogomoljci moliti ocu duhom i istinom,
jer otac hoæe takovijeh bogomoljaca. **24** Bog je duh; i koji mu se
mole, duhom i istinom treba da se mole. **25** Reèe mu žena:
znam da æe doæi Mesija koji se zove Hristos, kad on doðe
kazaæe nam sve. **26** Reèe joj Isus: ja sam koji s tobom govorim.
27 I tada doðoše uèenici njegovi, i èuðahu se gdje govoraše sa
ženom; ali nijedan ne reèe: šta hoæeš? ili šta govoriš s njom?
28 A žena ostavi sudove svoje i otide u grad i reèe ljudima: **29**
Hodite da vidite èovjeka koji mi kaza sve što sam uèinila: da nije
to Hristos? **30** Iziðoše dakle iz grada i poðoše k njemu. **31** A
uèenici njegovi moljahu ga meðu tijem govoreæi: Ravi! jedi. **32**
A on im reèe: ja imam jelo da jedem za koje vi ne znate. **33**

Tada uèenici govorahu među sobom: veæ ako mu ko donese da
jede? **34** A on im reèe: jelo je moje da izvršim volju onoga koji
me je poslao, i da svršim njegov posao. **35** Ne kažete li vi da
su još èetiri mjeseca pa æe žetva prispjeti? Eto, velim vam:
podignite oèi svoje i vidite njive kako su veæ žute za žetvu.
36 I koji žnje prima platu, i sabira rod za život vjeèni, da se
raduju zajedno i koji sije i koji žnje; **(aiōnios g166)** **37** Jer je u tom
istinita besjeda da je drugi koji sije a drugi koji žnje. **38** Ja vas
poslah da žnjete gdje se vi ne trudiste; drugi se trudiše, a vi u
posao njihov uðoste. **39** I iz grada onoga mnogi od Samarjana
vjerovaše ga za besjedu žene koja svjedoèaše: kaza mi sve što
sam uèinila. **40** Kad doðoše dakle Samarjani k njemu, moljahu
ga da bi ostao kod njih; i ondje osta dva dana. **41** I mnogo ih
više vjerova za njegovu besjedu. **42** A ženi govorahu: sad ne
vjerujemo više za tvoju besjedu, jer sami èusmo i poznasmo
da je ovaj zaista spas svijetu, Hristos. **43** A poslije dva dana
iziðe odande, i otide u Galileju: **44** Jer sam Isus svjedoèaše da
prorok na svojoj postojbini nema èasti. **45** A kad doðe u Galileju,
primiše ga Galilejci koji bijahu vidjeli sve što uèini u Jerusalimu
na praznik; jer i oni idoše na praznik. **46** Doðe pak Isus opet u
Kanu Galilejsku, gdje pretvori vodu u vino. I bješe neki carev
èovjek kojega sin bolovaše u Kapernaumu. **47** Ovaj èuvši da
Isus doðe iz Judeje u Galileju, doðe k njemu i moljaše ga da siðe
i da mu iscijeli sina; jer bijaše na smrti. **48** I reèe mu Isus: ako ne
vidite znaka i èudesa, ne vjerujete. **49** Reèe mu carev èovjek:
Gospode! siði dok nije umrlo dijete moje. **50** Reèe mu Isus:
idi, sin je tvoj zdrav. I vjerova èovjek rijeèi koju mu reèe Isus, i
poðe. **51** I odmah kad on silažaše, gle, sretoše ga sluge njegove
i javiše mu govoreæi: sin je tvoj zdrav. **52** Tada pitaše za sahat u

koji mu lakše bi; i kazaše mu: juèe u sedmom sahatu pusti ga
groznica. **53** Tada razumje otac da bješe onaj sahat u koji mu
reèe Isus: sin je tvoj zdrav. I vjerova on i sva kuæa njegova. **54**
Ovo opet drugo èudo uèini Isus kad dođe iz Judeje u Galileju.

5 A potom bješe praznik Jevrejski, i iziđe Isus u Jerusalim. **2**
U Jerusalimu pak kod Ovèijeh vrata ima banja, koja se zove
Jevrejski Vitezda, i oko nje pet pokrivenijeh trijemova, **3** U kojima
ležaše mnoštvo bolesnika, slijepijeh, hromijeh, suhijeh, koji
èekahu da se zaljulja voda; **4** Jer anđeo Gospodnji silažaše u
određeno vrijeme u banju i muæaše vodu; i koji najprije ulažaše
pošto se zamuti voda, ozdravljaše, makar kakva bolest da je na
njemu. **5** A ondje bijaše jedan èovjek koji trideset i osam godina
bješe bolestan. **6** Kad vidje Isus ovoga gdje leži, i razumje da je
veæ odavno bolestan, reèe mu: hoæeš li da budeš zdrav? **7**
Odgovori mu bolesni: da, Gospode; ali nemam èovjeka da me
spusti u banju kad se zamuti voda; a dok ja dođem drugi siđe
prije mene. **8** Reèe mu Isus: ustani, uzmi odar svoj i hodi. **9**
I odmah ozdravi èovjek, i uzevši odar svoj hođaše. A taj dan
bješe subota. **10** Tada govorahu Jevreji onome što ozdravi:
danas je subota i ne valja ti odra nositi. **11** A on im odgovori:
koji me iscijeli on mi reèe: uzmi odar svoj i hodi. **12** A oni ga
zapitaše: ko je taj èovjek koji ti reèe: uzmi odar svoj i hodi? **13**
A iscijeljeni ne znadijaše ko je; jer se Isus ukloni, jer ljudstva
mnogo bješe na mjestu. **14** A potom ga nađe Isus u crkvi i
reèe mu: eto si zdrav, više ne griješi, da ti ne bude gore. **15** A
èovjek otide i kaza Jevrejima da je ono Isus koji ga iscijeli. **16** I
zato gonjahu Jevreji Isusa, i gledahu da ga ubiju, jer èinjaše to
u subotu. **17** A Isus im odgovaraše: otac moj doslije èini, i ja
èinim. **18** I zato još više gledahu Jevreji da ga ubiju što ne samo

kvaraše subotu nego i ocem svojijem nazivaše Boga i građaše
se jednak Bogu. **19** A Isus odgovarajuæi reèe im: zaista, zaista
vam kažem: sin ne može ništa èiniti sam od sebe nego što vidi
da otac èini; jer što on èini ono i sin èini onako; **20** Jer otac sina
ljubi, i sve mu pokazuje što sam èini; i pokazaæe mu veæa djela
od ovijeh da se vi èudite. **21** Jer kako što otac podiže mrtve
i oživljuje, tako i sin koje hoæe oživljuje. **22** Jer otac ne sudi
nikome, nego sav sud dade sinu, **23** Da svi poštuju sina kao što
oca poštuju. Ko ne poštuje sina ne poštuje oca koji ga je poslao.
24 Zaista, zaista vam kažem: ko moju rijeè sluša i vjeruje onome
koji je mene poslao, ima život vjeèni, i ne dolazi na sud, nego
je prešao iz smrti u život. **(aiōnios g166)** **25** Zaista, zaista vam
kažem: ide èas, i veæ je nastao, kad æe mrtvi èuti glas sina
Božijega, i èuvši oživljeti. **26** Jer kako što otac ima život u sebi,
tako dade i sinu da ima život u sebi; **27** I dade mu vlast da i sud
èini, jer je sin èovjeèij. **28** Ne divite se ovome, jer ide èas u koji
æe svi koji su u grobovima èuti glas sina Božijega, **29** I iziæi
æe koji su èinili dobro u vaskrsenije života, a koji su èinili zlo u
vaskrsenije suda. **30** Ja ne mogu ništa èiniti sam od sebe; kako
èujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje
svoje nego volju oca koji me je poslao. **31** Ako ja svjedoèim za
sebe, svjedoèanstvo moje nije istinito. **32** Ima drugi koji svjedoèi
za mene; i znam da je istinito svjedoèanstvo što svjedoèi za
mene. **33** Vi poslaste k Jovanu, i posvjedoèi vam za istinu; **34** A
ja ne primam svjedoèanstva od èovjeka, nego ovo govorim da
se vi spasete. **35** On bješe vidjelo koje goraše i svijetljaše, a vi
se htjeste malo vremena radovati njegovu svijetljenju. **36** Ali ja
imam svjedoèanstvo veæe od Jovanova; jer poslovi koje mi
dade otac da ih svršim, ovi poslovi koje ja radim svjedoèe za

mene da me otac posla. **37** I otac koji me posla sam svjedoèi za
mene. Ni glasa njegova kad èuste ni lica njegova vidjeste. **38** I
rijeèi njegove nemate u sebi da stoji; jer vi ne vjerujete onome
koga on posla. **39** Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u
njima život vjeèni; i ona svjedoèe za mene. **(aiōnios g166)** **40** I
neæete da doðete k meni da imate život. **41** Ja ne primam slave
od ljudi. **42** Nego vas poznajem da ljubavi Božije nemate u sebi.
43 Ja doðoh u ime oca svojega i ne primate me; ako drugi doðe
u ime svoje, njega æete primiti. **44** Kako vi možete vjerovati kad
primate slavu jedan od drugoga, a slave koja je od jedinoga
Boga ne tražite? **45** Ne mislite da æu vas tužiti ocu; ima koji
vas tuži, Mojsije, u koga se vi uzdate. **46** Jer da ste vjerovali
Mojsiju tako biste vjerovali i meni; jer on pisa za mene. **47** A kad
njegovijem pismima ne vjerujete kako æete vjerovati mojijem
rijeèima?

6 Potom otide Isus preko mora Galilejskoga kod Tiverijade.
2 I za njim iðaše mnoštvo naroda, jer viðahu èudesa njegova
koja èinjaše na bolesnicima. **3** A Isus iziðe na goru, i ondje
sjeðaše s uèenicima svojijem. **4** A bijaše blizu pasha praznik
Jevrejski. **5** Podignuvši dakle Isus oèi, i vidjevši da mnoštvo
naroda ide k njemu, reèe Filipu: gdje æemo kupiti hljeba da ovi
jedu? **6** A ovo govoraše kušajuæi ga, jer sam znadijaše šta
æe èiniti. **7** Odgovori mu Filip: dvjesta groša hljeba nije dosta
da svakome od njih po malo dopadne. **8** Reèe mu jedan od
uèenika njegovijeh, Andrija, brat Simona Petra: **9** Ovdje ima
jedno momèe koje ima pet hljebova jeèmenijeh i dvije ribe; ali
šta je to na toliki svijet! **10** A Isus reèe: posadite ljude. A bješe
trave mnogo na onome mjestu. Posadi se dakle ljudi na broj
oko pet hiljada. **11** A Isus uzevši one hljebove, i davši hvalu,

dade uèenicima, a uèenici onima koji bijahu posađeni; tako
i od riba koliko htješe. **12** I kad se nasitiše, reèe uèenicima
svojijem: skupite komade što pretekoše da ništa ne propadne. **13**
I skupiše, i napuniše dvanaest kotarica komada od pet hljebova
jeèmenijeh što preteèe iza onijeh što su jeli. **14** A ljudi vidjevši
èudo koje uèini Isus govorahu: ovo je zaista onaj prorok koji
treba da dođe na svijet. **15** A kad razumje Isus da hoæe da
dođu da ga uhvate i da ga uèine carem, otide opet u goru sam.
16 A kad bi uveèe siđoše uèenici njegovi na more, **17** I uđoše
u lađu, i pođoše preko mora u Kapernaum. I veæ se bijaše
smrklo, a Isus ne bješe došao k njima. **18** A more se podizaše
od velikoga vjetra. **19** Vozivši pak oko dvadeset i pet ili trideset
potrkališta ugledaše Isusa gdje ide po moru i došao blizu do
lađe, i uplašiše se. **20** A on im reèe: ja sam; ne bojte se. **21**
Onda ga s radošæu uzeše u lađu; i odmah lađa bi na zemlji u
koju iđahu. **22** Sjutradan pak narod koji stajaše preko mora kad
vidje da lađe druge ne bješe ondje osim one jedne što u nju
uđoše uèenici njegovi, i da ne uđe Isus s uèenicima svojijem
u lađu nego sami uèenici njegovi otidoše, **23** A druge lađe
iz Tiverijade đođoše blizu onog mjesta gdje jedoše hljeb kad
Gospod dade hvalu, **24** Kad vidje narod da Isusa ne bješe ondje
ni uèenika njegovijeh, uđoše i oni u lađe, i đođoše u Kapernaum
da traže Isusa. **25** I našavši ga preko mora rekoše mu: Ravi!
kad si došao ovamo? **26** Isus im odgovori i reèe: zaista, zaista
vam kažem: ne tražite me što èudesa vidjeste, nego što jedoste
hljeba i nasitiste se. **27** Starajte se ne za jelo koje prolazi, nego
za jelo koje ostaje za vjeèni život, koje æe vam dati sin èovjeèij,
jer ovoga potvrdi otac Bog. **(aiōnios g166)** **28** A oni mu rekoše: šta
æemo èiniti da radimo djela Božija? **29** Odgovori Isus i reèe

im: ovo je djelo Božije da vjerujete onoga koga on posla. **30** A
oni mu rekoše: kakav dakle ti pokazuješ znak da vidimo i da
vjerujemo? šta radiš ti? **31** Ocevi naši jedoše manu u pustinji,
kao što je napisano: hljeb s neba dade im da jedu. **32** Tada
im reèe Isus: zaista, zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama
hljeba s neba, nego vam otac moj daje hljeb istiniti s neba; **33**
Jer je hljeb Božij onaj koji silazi s neba i daje život svijetu. **34**
Tada mu rekoše: Gospode! daj nam svagda taj hljeb. **35** A Isus
im reèe: ja sam hljeb života: koji meni dolazi neæe ogladnjeti, i
koji mene vjeruje neæe nikad ožednjeti. **36** Nego vam kazah da
me i vidjeste i ne vjerujete. **37** Sve što meni daje otac k meni æe
doæi; i koji dolazi k meni neæu ga istjerati napolje. **38** Jer siðoh
s neba ne da èinim volju svoju, nego volju oca koji me posla. **39**
A ovo je volja oca koji me posla da od onoga što mi dade ništa
ne izgubim, nego da ga vaskrsnem u pošljednji dan. **40** A ovo je
volja onoga koji me posla da svaki koji vidi sina i vjeruje ga ima
život vjeèni; i ja æu ga vaskrsnuti u pošljednji dan. **(aiōnios g166)**
41 Tada vikahu Jevreji na njega što reèe: ja sam hljeb koji siðe
s neba. **42** I govorahu: nije li ovo Isus sin Josifov kojemu mi
znamo oca i mater? kako dakle on govori: ja siðoh s neba? **43**
Onda Isus odgovori i reèe im: ne vièite među sobom. **44** Niko ne
može doæi k meni ako ga ne dovuèe otac koji me posla; i ja æu
ga vaskrsnuti u pošljednji dan. **45** U prorocima stoji napisano: i
biæe svi nauèeni od Boga. Svaki koji èuje od oca i nauèi, doæi
æe k meni. **46** Ne da je ko vidio oca osim onoga koji je od Boga:
on vidje oca. **47** Zaista, zaista vam kažem: koji vjeruje mene ima
život vjeèni. **(aiōnios g166)** **48** Ja sam hljeb života. **49** Ocevi vaši
jedoše manu u pustinji, i pomriješe. **50** Ovo je hljeb koji silazi s
neba: da koji od njega jede ne umre. **51** Ja sam hljeb živi koji

siðe s neba; koji jede od ovoga hljeba življeæe vavijek; i hljeb
koji æu ja dati tijelo je moje, koje æu dati za život svijeta. **(aiōn**
g165) **52** A Jevreji se prepirahu među sobom govoreæi: kako
može ovaj dati nama tijelo svoje da jedemo? **53** A Isus im reèe:
zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete tijela sina èovjeèijega i
ne pijete krvi njegove, neæete imati života u sebi. **54** Koji jede
moje tijelo i pije moju krv ima život vjeèni, i ja æu ga vaskrsnuti u
pošljednji dan: **(aiōnios g166)** **55** Jer je tijelo moje pravo jelo i krv
moja pravo piæe. **56** Koji jede moje tijelo i pije moju krv stoji
u meni i ja u njemu. **57** Kao što me posla živi otac, i ja živim
oca radi; i koji jede mene i on æe življeti mene radi. **58** Ovo
je hljeb koji siðe s neba: ne kao što vaši ocevi jedoše manu, i
pomriješe; koji jede hljeb ovaj življeæe vavijek. **(aiōn g165)** **59**
Ovo reèe u zbornici kad uèaše u Kapernaumu. **60** Tada mnogi
od uèenika njegovijeh koji slušahu rekoše: ovo je tvrda besjeda!
ko je može slušati? **61** A Isus znajuæi u sebi da uèenici njegovi
vièu na to, reèe im: zar vas ovo sablažnjava? **62** A kad vidite
sina èovjeèijega da odlazi gore gdje je prije bio? **63** Duh je ono
što oživljava; tijelo ne pomaže ništa. Rijeèi koje vam ja rekoh
duh su i život su. **64** Ali imaju neki među vama koji ne vjeruju.
Jer znadijaše Isus od poèetka koji su što ne vjeruju, i ko æe ga
izdati. **65** I reèe: zato vam rekoh da niko ne može doæi k meni
ako mu ne bude dano od oca mojega. **66** Od tada mnogi od
uèenika njegovijeh otidoše natrag, i više ne iðahu s njim. **67**
A Isus reèe dvanaestorici: da neæete i vi otiæi? **68** Tada mu
odgovori Simon Petar: Gospode! kome æemo iæi? Ti imaš rijeèi
vjeènoga života. **(aiōnios g166)** **69** I mi vjerovasmo i poznasmo da
si ti Hristos, sin Boga živoga. **70** Isus im odgovori: ne izbrah li ja
vas dvanaestoricu, i jedan je od vas ðavo? **71** A govoraše za

Judu Simonova Iskariota, jer ga on šæaše izdati, i bijaše jedan
od dvanaestorice.

7 I potom hoðaše Isus po Galileji; jer po Judeji ne šæadijaše da
hodi, jer gledahu Jevreji da ga ubiju. **2** Bijaše pak blizu praznik
Jevrejski građenje sjenica. **3** Tada mu rekoše braæa njegova:
iziði odavde i idi u Judeju, da i uèenici tvoji vide djela tvoja koja
èiniš; **4** Jer niko ne èini što tajno a sam traži da je poznat. Ako
to èiniš javi sebe svijetu. **5** Jer ni braæa njegova ne vjerovahu
ga. **6** Tada im reèe Isus: vrijeme moje još nije došlo, a vrijeme je
vaše svagda gotovo. **7** Ne može svijet mrziti na vas: a na mene
mrzi, jer ja svjedoèim za nj da su djela njegova zla. **8** Vi iziðite
na praznik ovaj: ja još neæu iziæi na praznik ovaj, jer se moje
vrijeme još nije navršilo. **9** Rekavši im ovo osta u Galileji. **10** A
kad iziðoše braæa njegova na praznik, tada i sam iziðe, ne javno
nego kao tajno. **11** A Jevreji ga tražahu na praznik i govorahu:
gdje je on? **12** I bijahu za nj mnoge raspre u narodu: jedni
govorahu da je dobar, a drugi: nije, nego vara narod. **13** Ali niko
ne govoraše javno za nj od straha Jevrejskoga. **14** Ali odmah u
polovini praznika iziðe Isus u crkvu i uèaše. **15** I divljahu se
Jevreji govoreæi: kako ovaj zna knjige a nije se uèio? **16** Tada
im odgovori Isus i reèe: moja nauka nije moja, nego onoga koji
me je poslao. **17** Ko hoæe njegovu volju tvoriti, razumjeæe je li
ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim. **18** Koji govori
sam od sebe, slavu svoju traži; a ko traži slavu onoga koji ga
je poslao, on je istinit i nema u njemu nepravde. **19** Ne dade
li Mojsije vama zakon i niko od vas ne živi po zakonu? Zašto
tražite da me ubijete? **20** Odgovori narod i reèe: je li ðavo u
tebi? ko traži da te ubije? **21** Odgovori Isus i reèe im: jedno djelo
uèinih i svi se divite tome. **22** Mojsije vam dade da se obrezujete

ne kao da je od Mojsija nego od otaca i u subotu obrezujete
èovjeka. **23** Ako se èovjek u subotu obrezuje da se ne pokvari
zakon Mojsijev, srdite li se na mene što svega èovjeka iscijelih
u subotu? **24** Ne gledajte ko je ko kad sudite, nego pravedan
sud sudite. **25** Tada govorahu neki od Jerusalimljana: nije li to
onaj kojega traže da ubiju? **26** I gle, kako govori slobodno i
ništa mu ne vele: da ne doznaše naši knezovi da je on zaista
Hristos? **27** Ali ovoga znamo otkuda je; a Hristos kad doðe, niko
neæe znati otkuda je. **28** Tada Isus povika u crkvi uèeæi i reèe: i
mene poznajete i znate otkuda sam; i sam od sebe ne doðoh,
nego ima istiniti koji me posla, kojega vi ne znate. **29** Ja ga
znam, jer sam od njega i on me posla. **30** Tada gledahu da ga
uhvate; i niko ne metnu na nj ruke, jer još ne bješe došao èas
njegov. **31** A od naroda mnogi ga vjerovaše, i govorahu: kad
doðe Hristos eda li æe više èudesa èiniti nego ovaj što èini? **32**
Èuše fariseji od naroda takovi govor za njega, i poslaše fariseji i
glavari sveštenièki sluge da ga uhvate. **33** Tada reèe Isus: još
sam malo vremena s vama, pa idem k onome koji me posla. **34**
Tražiæete me i neæete me naæi; i gdje sam ja vi ne možete
doæi. **35** A Jevreji rekoše meðu sobom: kuda æe ovaj iæi da
ga mi ne naðemo? Neæe li iæi meðu rastrkane Grke, i Grke
uèiti? **36** Šta znaèi ova rijeè što reèe: tražiæete me i neæete me
naæi; i gdje sam ja vi ne možete doæi? **37** A u pošljednji veliki
dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreæi: ko je žedan neka
doðe k meni i pije. **38** Koji me vjeruje, kao što pismo reèe, iz
njegova tijela poteæi æe rijeke žive vode. **39** A ovo reèe za
Duha kojega poslije primiše oni koji vjeruju u ime njegovo: jer
Duh sveti još ne bješe na njima, jer Isus još ne bješe proslavljen.
40 A mnogi od naroda èuvši ove rijeèi govorahu: ovo je zaista

prorok. **41** Drugi govorahu: ovo je Hristos. A jedni govorahu: zar
æe Hristos iz Galileje doæi? **42** Ne kaza li pismo da æe Hristos
doæi od sjemena Davidova, i iz sela Vitlejema odakle bješe
David? **43** Tako raspra postade u narodu njega radi. **44** A neki
od njih šæadijahu da ga uhvate; ali niko ne metnu ruku na nj. **45**
Doðoše pak sluge ka glavarima svešteniècijem i farisejima; i oni
im rekoše: zašto ga ne dovedoste? **46** A sluge odgovoriše: nikad
èovjek nije tako govorio kao ovaj èovjek. **47** Tada im odgovoriše
fariseji: zar se i vi prevariste? **48** Vjerova li ga ko od knezova ili
od fariseja? **49** Nego narod ovaj, koji ne zna zakona, proklet je.
50 Reèe im Nikodim što dolazi k njemu noæu, koji bješe jedan
od njih: **51** Eda li zakon naš sudi èovjeku dokle ga najprije ne
sasluša i dozna šta èini? **52** Odgovoriše mu i rekoše: nijesi li i ti
iz Galileje? Razgledaj i viði da prorok iz Galileje ne dolazi. **53** I
otidoše svaki svojoj kuæi.

8 A Isus otide na goru Maslinsku. **2** A ujutru opet doðe u crkvu,
i sav narod iðaše k njemu; i sjedavši uèaše ih. **3** A književnici i
fariseji dovedoše k njemu ženu uhvaæenu u preljubi, i postavivši
je na srijedu **4** Rekoše mu: uèitelju! ova je žena uhvaæena
sad u preljubi; **5** A Mojsije nam u zakonu zapovjedi da takove
kamenjem ubijamo; a ti šta veliš? **6** Ovo pak rekoše kušajuæi
ga da bi ga imali za što okriviti. A Isus saže se dolje i pisaše
prstom po zemlji ne gledajuæi na njih). **7** A kad ga jednako
pitahu, ispravi se i reèe im: koji je među vama bez grijeha neka
najprije baci kamen na nju. **8** Pa se opet saže dolje i pisaše
po zemlji. **9** A kad oni to èuše, i pokarani buduæi od svoje
savjesti izlažahu jedan za drugijem poèevši od starješina do
pošljednjijeh; i osta Isus sam i žena stojeæi na srijedi. **10** A kad
se Isus ispravi, i ne vidjevši nijednoga do samu ženu, reèe joj:

ženo! gdje su oni što te tužahu? Nijedan te ne osudi? **11** A ona
reèe: nijedan, Gospode! A Isus joj reèe: ni ja te ne osuđujem,
idi, i otsele više ne griješi. **12** Isus im pak opet reèe: ja sam
vidjelo svijetu: ko ide za mnom neæe hoditi po tami, nego æe
imati vidjelo života. **13** Tada mu rekoše fariseji: ti sam za sebe
svjedoèiš: svjedoèanstvo tvoje nije istinito. **14** Isus odgovori i
reèe im: ako ja svjedoèim sam za sebe istinito je svjedoèanstvo
moje: jer znam otkuda doðoh i kuda idem; a vi ne znate otkuda
dolazim i kuda idem. **15** Vi sudite po tijelu, ja ne sudim nikome.
16 I ako sudim ja, sud je moj prav: jer nijesam sam, nego ja i
otac koji me posla. **17** A i u zakonu vašemu stoji napisano da je
svjedoèanstvo dvojice ljudi istinito. **18** Ja sam koji svjedoèim
sam za sebe, i svjedoèi za mene otac koji me posla. **19** Tada mu
govorahu: gdje je otac tvoj? Isus odgovori: ni mene znate ni
oca mojega; kad biste znali mene, znali biste i oca mojega. **20**
Ove rijeèi reèe Isus kod hazne Božije kad uèaše u crkvi; i niko
ga ne uhvati, jer još ne bješe došao èas njegov. **21** A Isus im
opet reèe: ja idem, i tražiæete me; i pomrijeæete u svojemu
grijehu; kud ja idem vi ne možete doæi. **22** Tada rekoše Jevreji:
da se neæe sam ubiti, što govori: kud ja idem vi ne možete
doæi? **23** I reèe im: vi ste od nižijeh, ja sam od višijeh; vi ste od
ovoga svijeta, ja nijesam od ovoga svijeta. **24** Tako vam kazah
da æete pomrijeti u grijesima svojima; jer ako ne uzvjerujete da
sam ja, pomrijeæete u grijesima svojima. **25** Tada mu govorahu:
ko si ti? I reèe im Isus: poèetak, kako vam i kažem. **26** Mnogo
imam za vas govoriti i suditi; ali onaj koji me posla istinit je, i ja
ono govorim svijetu što èuh od njega. **27** Ne razumješe dakle
da im govoraše za oca. **28** A Isus im reèe: kad podignete sina
èovjeèijega, onda æete doznati da sam ja, i da ništa sam od

sebe ne èinim; nego kako me nauèi otac moj onako govorim. **29**
I onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi otac mene sama; jer
ja svagda èinim što je njemu ugodno. **30** Kad ovo govoraše,
mnogi ga vjerovaše. **31** Tada Isus govoraše onijem Jevrejima
koji mu vjerovaše: ako vi ostanete na mojoj besjedi, zaista æete
biti uèenici moji, **32** I poznaæete istinu, i istina æe vas izbaviti.
33 Odgovoriše i rekoše mu: mi smo sjeme Avraamovo, i nikome
nijesmo robovali nikad; kako ti govoriš da æemo se izbaviti? **34**
Isus im odgovori: zaista, zaista vam kažem da je svaki koji èini
grijeh rob grijehu. **35** A rob ne ostaje u kuæi vavijek, sin ostaje
vavijek. **(aiōn g165)** **36** Ako vas dakle sin izbavi, zaista æete biti
izbavljeni. **37** Znam da ste sjeme Avraamovo; ali gledate da
me ubijete, jer moja besjeda ne može u vas da stane. **38** Ja
govorim što vidjeh od oca svojega; i vi tako èinite što vidjeste od
oca svojega. **39** Odgovoriše i rekoše mu: otac je naš Avraam.
Isus im reèe: kad biste vi bili djeca Avraamova, èinili biste djela
Avraamova. **40** A sad gledate mene da ubijete, èovjeka koji vam
istinu kazah koju èuh od Boga: tako Avraam nije èinio. **41** Vi
èinite djela oca svojega. Tada mu rekoše: mi nijesmo roðeni od
kurvarstva: jednoga oca imamo Boga. **42** A Isus im reèe: kad
bi Bog bio vaš otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga iziðoh i
doðoh; jer ne doðoh sam od sebe, nego me on posla. **43** Zašto
ne razumijete govora mojega? Jer ne možete rijeèi mojijeh da
slušate. **44** Vaš je otac ðavo; i slasti oca svojega hoæete da
èinite: on je krvnik ljudski od poèetka, i ne stoji na istini; jer
nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža
i otac laži. **45** A meni ne vjerujete, jer ja istinu govorim. **46**
Koji me od vas kori za grijeh? Ako li istinu govorim, zašto mi vi
ne vjerujete? **47** Ko je od Boga rijeèi Božije sluša; zato vi ne

slušate, jer nijeste od Boga. **48** Tada odgovoriše Jevreji i rekoše
mu: ne govorimo li mi pravo da si ti Samarjanin, i da je đavo u
tebi. **49** Isus odgovori: u meni đavola nema, nego poštujem oca
svojega; a vi mene sramotite. **50** A ja ne tražim slave svoje;
ima koji traži i sudi. **51** Zaista, zaista vam kažem: ko održi rijeè
moju neæe vidjeti smrti dovijeka. **(aiōn g165)** **52** Tada mu rekoše
Jevreji: sad vidjesmo da je đavo u tebi: Avraam umrije i proroci,
a ti govoriš: ko održi rijeè moju neæe okusiti smrti dovijeka. **(aiōn
g165)** **53** Eda li si ti veæi od oca našega Avraama, koji umrije? I
proroci pomriješe: ko se ti sam gradiš? **54** Isus odgovori: ako se
ja sam slavim, slava je moja ništa: otac je moj koji me slavi, za
kojega vi govorite da je vaš Bog. **55** I ne poznajete ga, a ja ga
znam; i ako reèem da ga ne znam biæu laža kao vi. Nego ga
znam, i rijeè njegovu držim. **56** Avraam, otac vaš, bio je rad da
vidi dan moj; i vidje, i obradova se. **57** Tada mu rekoše Jevreji:
još ti nema pedeset godina, i Avraama li si vidio? **58** A Isus im
reèe: zaista, zaista vam kažem: ja sam prije nego se Avraam
rodio. **59** Tada uzeše kamenje da bace na nj; a Isus se sakri, i
iziđe iz crkve prošavši između njih i otide tako.

9 I prolazeæi vidje èovjeka slijepa od rođenja. **2** I zapitaše ga
uèenici njegovi govoreæi: Ravi! ko sagriješi, ili ovaj ili roditelji
njegovi, te se rodi slijep? **3** Isus odgovori: ni on sagriješi ni
roditelji njegovi, nego da se jave djela Božija na njemu. **4** Meni
valja raditi djela onoga koji me posla dok je dan: doæi æe
noæ kad niko ne može raditi. **5** Dok sam na svijetu vidjelo
sam svijetu. **6** Rekavši ovo pljunu na zemlju i naèini kao od
pljuvanke, i pomaza kalom oèi slijepome, **7** I reèe: idi umij se
u banji Siloamskoj koje znaèi poslan). Otide dakle i umi se, i
dođe gledajuæi. **8** A susjedi i koji ga bijahu vidjeli prije da bješe

slijep govorahu: nije li ovo onaj što sjeđaše i prošaše? **9** Jedni
govorahu: on je; a drugi: nalik je na nj. A on govoraše: ja sam.
10 Tada mu govorahu: kako ti se otvoriše oèi? **11** On odgovori i
reèe: èovjek koji se zove Isus naèini kao, i pomaza oèi moje, i
reèe mi: idi u banju Siloamsku i umij se. A kad otidoh i umih se,
progledah. **12** Tada mu rekoše: gdje je on? Reèe: ne znam. **13**
Tada ga povedoše k farisejima, onoga što bješe nekad slijep. **14**
A bješe subota kad naèini Isus kao i otvori mu oèi. **15** Tada ga
opet pitahu i fariseji kako progleda. A on im reèe: kao metnu mi
na oèi, i umih se, i vidim. **16** Tada govorahu neki od fariseja: nije
ovaj èovjek od Boga, jer ne svetkuje subote. Drugi govorahu:
kako može èovjek grješan takova èudesa èiniti? I posta raspra
među njima. **17** Rekoše dakle opet slijepcu: šta veliš ti za njega
što ti otvori oèi tvoje? A on reèe: prorok je. **18** Tada Jevreji ne
vjerovaše za njega da bješe slijep i progleda, dok ne dozvaše
roditelje onoga što je progledao, **19** I zapitaše ih govoreæi: je li
ovo vaš sin za koga vi govorite da se rodi slijep? kako dakle sad
vidi? **20** A roditelji njegovi odgovoriše im i rekoše: znamo da je
ovo sin naš i da se rodi slijep; **21** A kako sad vidi ne znamo; ili
ko mu otvori oèi mi ne znamo; on je veliki, pitajte njega neka
sam kaže za sebe. **22** Ovo rekoše roditelji njegovi, jer se bojahu
Jevreja; jer se Jevreji bijahu dogovorili da bude odluèen od
zbornice ko ga prizna za Hrista. **23** Zato rekoše roditelji njegovi:
on je veliki, pitajte njega. **24** Tada po drugi put dozvaše èovjeka
koji je bio slijep, i rekoše mu: podaj Bogu slavu; mi znamo da je
èovjek ovaj grješan. **25** A on odgovori i reèe: je li grješan ne
znam; samo znam da ja bijah slijep, a sad vidim. **26** Tada mu
opet rekoše: šta ti uèini? kako otvori oèi tvoje? **27** Odgovori im:
ja vam veæ kazah, i ne slušaste; šta æete opet slušati? Veæ

ako i vi hoæete uèenici njegovi da budete? **28** A oni ga ukoriše, i
rekoše mu: ti si uèenik njegov, a mi smo uèenici Mojsijevi. **29** Mi
znamo da s Mojsijem govori Bog; a ovoga ne znamo otkuda
je. **30** Èovjek odgovori i reèe im: to i jest za èudo, što vi ne
znate otkuda je a on otvori oèi moje. **31** A znamo da Bog ne
sluša grješnika; nego ako ko poštuje Boga i volju njegovu tvori
onoga sluša. **32** Otkako je svijeta nije èuveno da ko otvori oèi
roðenom slijepcu. **(aiōn g165)** **33** Kad on ne bi bio od Boga ne bi
mogao ništa èiniti. **34** Odgovoriše i rekoše mu: ti si se rodio sav
u grijesima, pa zar ti nas da uèiš? I istjeraše ga napolje. **35** Èu
Isus da ga istjeraše napolje; i našavši ga reèe mu: vjeruješ li ti
sina Božijega? **36** On odgovori i reèe: a koje je, Gospode, da ga
vjerujem? **37** A Isus mu reèe: i vidio si ga, i koji govori s tobom
on je. **38** A on reèe: vjerujem, Gospode! I pokloni mu se. **39** I
reèe Isus: ja doðoh na sud na ovaj svijet, da vide koji ne vide, i
koji vide da postanu slijepi. **40** I èuše ovo neki od fariseja koji
bijahu s njim, i rekoše mu: eda li smo i mi slijepi? **41** Reèe im
Isus: kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha, a sad govorite da
vidite, tako vaš grijeh ostaje.

10 Zaista, zaista vam kažem: ko ne ulazi na vrata u tor ovèij
nego prelazi na drugom mjestu on je lupež i hajduk; **2** A koji
ulazi na vrata jest pastir ovcama: **3** Njemu vratar otvora, i ovce
glas njegov slušaju, i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih; **4** I
kad svoje ovce istjera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer
poznaju glas njegov. **5** A za tuðinom neæe da idu, nego bježe
od njega, jer ne poznaju glasa tuðega. **6** Ovu prièu kaza im Isus,
ali oni ne razumješe šta to bijaše što im kaza. **7** Tada im reèe
Isus opet: zaista, zaista vam kažem: ja sam vrata k ovcama. **8**
Svi koliko ih god doðe prije mene lupeži su i hajduci; ali ih ovce

ne poslušaše. **9** Ja sam vrata; ko uđe kroza me spašæe se, i
uæi æe i iziæi æe, i pašu æe naæi. **10** Lupež ne dolazi ni za što
drugo nego da ukrade i ubije i pogubi; ja doðoh da imaju život i
izobilje. **11** Ja sam pastir dobri; pastir dobri dušu svoju polaže za
ovce, **12** A najamnik, koji nije pastir, kome nijesu ovce svoje,
vidi vuka gdje ide, i ostavlja ovce, i bježi: i vuk razgrabi ovce i
raspudi ih; **13** A najamnik bježi, jer je najamnik i ne mari za
ovce. **14** Ja sam pastir dobri i znam svoje, i moje mene znaju.
15 Kao što mene zna otac i ja znam oca; i dušu svoju polažem
za ovce. **16** I druge ovce imam koje nijesu iz ovoga tora, i one
mi valja dovesti; i èuæe glas moj, i biæe jedno stado i jedan
pastir. **17** Zato me otac ljubi, jer ja dušu svoju polažem da je
opet uzmem. **18** Niko je ne otima od mene, nego je ja sam
od sebe polažem. Vlast imam položiti je i vlast imam uzeti je
opet. Ovu sam zapovijest primio od oca svojega. **19** Tada opet
postade raspra među Jevrejima za ove rijeèi. **20** Mnogi od njih
govorahu: u njemu je ðavo, i poludio je; šta ga slušate? **21** Drugi
govorahu: ove rijeèi nijesu ludoga; zar može ðavo slijepima oèi
otvorati? **22** A bijaše tada praznik obnovljenja u Jerusalimu, i
bješe zima. **23** I hodaše Isus u crkvi po trijemu Solomunovu. **24**
A Jevreji ga opkoliše, i govorahu mu: dokle æeš muèiti duše
naše? Ako si ti Hristos kaži nam slobodno. **25** Isus im odgovori:
ja vam kazah, pa ne vjerujete. Djela koja tvorim ja u ime oca
svojega ona svjedoèe za me. **26** Ali vi ne vjerujete; jer nijeste od
mojijeh ovaca, kao što vam kazah. **27** Ovce moje slušaju glas
moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu. **28** I ja æu im dati život
vjeèni, i nikad neæe izginuti, i niko ih neæe oteti iz ruke moje.
(aiōn g165, aiōnios g166) **29** Otac moj koji mi ih dade veæi je od
sviju; i niko ih ne može oteti iz ruke oca mojega. **30** Ja i otac

jedno smo. **31** A Jevreji opet uzeše kamenje da ga ubiju. **32** Isus
im odgovori: mnoga vam dobra djela javih od oca svojega; za
koje od onijeh djela bacate kamenje na me? **33** Odgovoriše mu
Jevreji govoreæi: za dobro djelo ne bacamo kamenja na te,
nego za hulu na Boga, što ti, èovjek buduæi, gradiš se Bog. **34**
Isus im odgovori: ne stoji li napisano u zakonu vašemu: ja rekoh:
bogovi ste? **35** Ako one nazva bogovima kojima rijeè Božija bi, i
pismo se ne može pokvariti; **36** Kako vi govorite onome kojega
otac posveti i posla na svijet: hulu na Boga govoriš, što rekoh: ja
sam sin Božij? **37** Ako ne tvorim djela oca svojega ne vjerujte
mi. **38** Ako li tvorim, ako meni i ne vjerujete, djelima mojima
vjerujte, da poznate i vjerujete da je otac u meni i ja u njemu.
39 Tada opet gledahu da ga uhvate; ali im se izmaèe iz ruku.
40 I otide opet preko Jordana na ono mjesto gdje Jovan prije
kršæavaše; i osta ondje. **41** I mnogi doðoše k njemu i govorahu:
Jovan ne uèini nijednoga èuda, ali sve što kaza Jovan za ovoga
istina bješe. **42** I mnogi vjerovaše ga ondje.

11 Bijaše pak jedan bolesnik, Lazar iz Vitanije iz sela Marije i
Marte sestre njezine. **2** A Marija, koje brat Lazar bolovaše, bješe
ona što pomaza Gospoda mirom i otr noge njegove svojom
kosom.) **3** Onda poslaše sestre k njemu govoreæi: Gospode!
gle, onaj koji ti je mio bolestan je. **4** A kad èu Isus, reèe: ova
bolest nije na smrt, nego na slavu Božiju, da se proslavi sin
Božij s nje. **5** A Isus ljubljaše Martu i sestru njezinu i Lazara. **6**
A kad èu da je bolestan, tada osta dva dana na onom mjestu
gdje bješe. **7** A potom reèe uèenicima: hajdemo opet u Judeju.
8 Uèenici mu rekoše: Ravi! sad Judejci šæadijahu da te ubiju
kamenjem, pa opet hoæeš da ideš onamo? **9** Isus odgovori:
nije li dvanaest sahata u danu? ko danju ide ne spotièe se,

jer vidi vidjelo ovoga svijeta; **10** A ko ide noæu spotièe se, jer
nema vidjela u njemu. **11** Ovo kaza, i potom reèe im: Lazar, naš
prijatelj, zaspa; nego idem da ga probudim. **12** Onda mu rekoše
uèenici njegovi: Gospode! ako je zaspao, ustaæe. **13** A Isus im
reèe za smrt njegovu, a oni mišljahu da govori za spavanje sna.
14 Tada im Isus kaza upravo: Lazar umrije. **15** I milo mi je vas
radi što nijesam bio onamo da vjerujete; nego hajdemo k njemu.
16 Onda Toma, koji se zvaše Blizanac, reèe uèenicima: hajdemo
i mi da pomremo s njim. **17** A kad dođe Isus, nađe ga a on veæ
èetiri dana u grobu. **18** A Vitanija bješe blizu Jerusalima oko
petnaest potrkališta.) **19** I mnogi od Judejaca bijahu došli k Marti
i Mariji da ih tješe za bratom njihovijem. **20** Kad Marta dakle èu
da Isus ide, iziđe preda nj, a Marija sjeđaše doma. **21** Onda reèe
Marta Isusu: Gospode! da si ti bio ovdje ne bi moj brat umro.
22 A i sad znam da što zaišteš u Boga daæe ti Bog. **23** Isus
joj reèe: brat æe tvoj ustati. **24** Marta mu reèe: znam da æe
ustati o vaskrseniju, u pošljednji dan. **25** A Isus joj reèe: ja sam
vaskrsenije i život; koji vjeruje mene ako i umre življeæe. **26** I
nijedan koji živi i vjeruje mene neæe umrijeti vavijek. Vjeruješ li
ovo? **(aiōn g165)** **27** Reèe mu: da, Gospode! ja vjerovah da si ti
Hristos sin Božij koji je trebalo da dođe na svijet. **28** I ovo rekavši
otide te zovnu tajno Mariju sestru svoju govoreæi: uèitelj je
došao, i zove te. **29** A ona kako èu, usta brzo i otide k njemu. **30**
Jer Isus još ne bješe došao u selo, nego bijaše na onom mjestu
gdje ga srete Marta. **31** A Judejci onda koji bijahu s njom u kuæi
i tješahu je, kad vidješe Mariju da brzo usta i iziđe, pođoše za
njom govoreæi da ide na grob da plaèe onamo. **32** A Marija
kako dođe gdje bješe Isus, i vidje ga, pade na noge njegove
govoreæi mu: Gospode! da si ti bio ovdje, ne bi umro moj brat.

33 Onda Isus kad je vidje gdje plaèe, i gdje plaèu Judejci koji
doðoše s njom, zgrozi se u duhu, i sam postade žalostan. **34** I
reèe: gdje ste ga metnuli? Rekoše mu: Gospode! hajde da vidiš.
35 Udariše suze Isusu. **36** Onda Judejci govorahu: gledaj kako
ga ljubljaše. **37** A neki od njih rekoše: ne mogaše li ovaj koji
otvori oèi slijepcu uèiniti da i ovaj ne umre? **38** A Isus opet se
zgrozi u sebi, i doðe na grob; a bijaše peæina, i kamen ležaše
na njoj. **39** Isus reèe: uzmite kamen. Reèe mu Marta, sestra
onoga što je umro: Gospode! veæ smrdi; jer su èetiri dana kako
je umro. **40** Isus joj reèe: ne rekoh li ti da ako vjeruješ vidjeæeš
slavu Božiju? **41** Uzeše dakle kamen gdje ležaše mrtvac; a Isus
podiže oèi gore, i reèe: oèe! hvala ti što si me uslišio. **42** A ja
znadoh da me svagda slušaš; nego rekoh naroda radi koji ovdje
stoji, da vjeruju da si me ti poslao. **43** I ovo rekavši zovnu iza
glasa: Lazare! iziði napolje. **44** I iziðe mrtvac obavit platnom
po rukama i po nogama, i lice njegovo ubrusom povezano.
Isus im reèe: razdriješite ga i pustite nek ide. **45** Onda mnogi
od Judejaca koji bijahu došli k Mariji i vidješe šta uèini Isus,
vjerovaše ga. **46** A neki od njih otidoše k farisejima i kazaše im
šta uèini Isus. **47** Onda glavari svešteniècki i fariseji sabraše
skupštinu, i govorahu: šta æemo èiniti? Èovjek ovaj èini mnoga
èudesa. **48** Ako ga ostavimo tako, svi æe ga vjerovati; pa æe
doæi Rimljani i uzeti nam zemlju i narod. **49** A jedan od njih, po
imenu Kajafa, koji one godine bješe poglavar svešteniècki, reèe
im: vi ne znate ništa; **50** I ne mislite da je nama bolje da jedan
èovjek umre za narod, negoli da narod sav propadne. **51** A ovo
ne reèe sam od sebe, nego, buduæi poglavar svešteniècki one
godine, proreèe da Isusu valja umrijeti za narod; **52** I ne samo za
narod, nego da i rasijanu djecu Božiju skupi ujedno. **53** Od toga

dakle dana dogovoriše se da ga ubiju. **54** A Isus više ne hođaše
javno po Judejcima, nego odande otide u kraj blizu pustinje u
grad po imenu Jefrem, i ondje hođaše s uèenicima svojima. **55**
A bješe blizu pasha Jevrejska, i mnogi iz onoga kraja đođoše
u Jerusalim prije pashe da se oèiste. **56** Tada tražahu Isusa,
i stojeæi u crkvi govorahu među sobom: šta mislite vi zašto
ne dolazi na praznik? **57** A glavari svešteniècki i fariseji izdaše
zapovijest ako ga ko opazi gdje je, da javi da ga uhvate.

12 A Isus prije pashe na šest dana đođe u Vitaniju gdje bješe
Lazar što umrije, koga podiže iz mrtvijeh. **2** Ondje mu pak
zgotoviše veèeru, i Marta služaše, a i Lazar sjeđaše s njim za
trpezom; **3** A Marija uzevši litru pravoga nardova mnogocjenoga
mira pomaza noge Isusove, i otr kosom svojom noge njegove; a
kuæa se napuni mirisa od mira. **4** Onda reèe jedan od uèenika
njegovijeh, Juda Simonov Iskariotski, koji ga poslije izdade:
5 Zašto se ovo miro ne prodade za trista groša i ne dade
siromasima? **6** A ovo ne reèe što se staraše za siromahe, nego
što bješe lupež, i imaše kovèežiæ, i nošaše što se metaše u
nj. **7** A Isus reèe: ne dirajte u nju; ona je to dohranila za dan
mojega pogreba; **8** Jer siromahe svagda imate sa sobom, a
mene nemate svagda. **9** Razumje pak mnogi narod iz Judeje da
je ondje i đođoše ne samo Isusa radi nego i da vide Lazara
kojega podiže iz mrtvijeh. **10** A glavari svešteniècki dogovoriše
se da i Lazara ubiju; **11** Jer mnogi njega radi iđahu iz Judeje i
vjerovahu Isusa. **12** A sjutradan mnogi od naroda koji bješe
došao na praznik, èuvši da Isus ide u Jerusalim **13** Uzeše grane
od finika i iziđoše mu na susret, i vikahu govoreæi: osana!
blagosloven koji ide u ime Gospodnje, car Izrailjev. **14** A Isus
našavši magare usjede na nj, kao što je pisano: **15** Ne boj se

kæeri Sionova, evo car tvoj ide sjedeæi na magaretu. **16** Ali
ovo uèenici njegovi ne razumješe prije: nego kad se proslavi
Isus onda se opomenuše da ovo bješe za njega pisano, i ovo
mu uèiniše. **17** A narod svjedoèaše koji bješe prije s njim kad
Lazara izazva iz groba i podiže ga iz mrtvijeh. **18** Zato ga i srete
narod, jer èuše da on uèini ovo èudo. **19** A fariseji govorahu
među sobom: vidite da ništa ne pomaže? gle, svijet ide za njim.
20 A bijahu neki Grci među onima koji bijahu došli na praznik da
se mole Bogu. **21** Oni dakle pristupiše k Filipu, koji bješe iz
Vitsaide Galilejske, i moljahu ga govoreæi: gospodine! mi bismo
htjeli da vidimo Isusa. **22** Dođe Filip i kaza Andriji, a Andrija i
Filip opet kazaše Isusu. **23** A Isus odgovori im govoreæi: dođe
èas da se proslavi sin èovjeèij. **24** Zaista, zaista vam kažem:
ako zrno pšenièno padnuvši na zemlju ne umre, onda jedno
ostane; ako li umre mnogo roda rodi: **25** Koji ljubi dušu svoju
izgubiæe je, a ko mrzi na dušu svoju na ovom svijetu, saèuvaæe
je za život vjeèni. **(aiōnios g166)** **26** Ko meni služi, za mnom nek
ide, i gdje sam ja ondje i sluga moj neka bude; i ko meni služi
onoga æe poštovati otac moj. **27** Sad je duša moja žalosna; i šta
da kažem? Oèe! saèuvaj me od ovoga èasa; ali zato dođoh na
èas ovaj. **28** Oèe! proslavi ime svoje! Tada glas dođe s neba:
i proslavio sam, i opet æu proslaviti. **29** A kad èu narod koji
stajaše, govorahu: grom zagrmi; a drugi govorahu: anđeo mu
govori. **30** Isus odgovori i reèe: ovaj glas ne bi mene radi nego
naroda radi. **31** Sad je sud ovome svijetu; sad æe biti istjeran
knez ovoga svijeta napolje. **32** I kad ja budem podignut od
zemlje, sve æu privuæi k sebi. **33** A ovo govoraše da pokaže
kakvom æe smrti umrijeti. **34** Narod mu odgovori: mi èusmo iz
zakona da æe Hristos ostati vavijek; kako ti govoriš da se sinu

èovjeèijemu valja podignuti? Ko je taj sin èovjeèij? **(aiōn g165)** **35**
A Isus im reèe: još je malo vremena vidjelo s vama; hodite dok
vidjelo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna
kuda ide. **36** Dok vidjelo imate vjerujte vidjelo, da budete sinovi
vidjela. Rekavši ovo Isus otide i sakri se od njih. **37** Ako je i
èinio tolika èudesa pred njima, opet ga ne vjerovahu; **38** Da
se zbude rijeè Isaije proroka koji reèe: Gospode! ko vjerova
govorenju našemu? i ruka Gospodnja kome se otkri? **39** Zato
ne mogahu vjerovati, jer opet reèe Isaija: **40** Zaslijepio je oèi
njihove i okamenio srca njihova, da ne vide oèima ni srcem
razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim. **41** Ovo reèe Isaija kad
vidje slavu njegovu i govori za njega. **42** Ali opet i od knezova
mnogi ga vjerovaše; nego radi fariseja ne priznavahu, da ne bi
bili izgnani iz zbornice; **43** Jer im veæma omilje slava ljudska
nego slava Božija. **44** A Isus povika i reèe: ko mene vjeruje ne
vjeruje mene, nego onoga koji me posla; **45** I ko vidi mene vidi
onoga koji me posla. **46** Ja doðoh vidjelo na svijet, da nijedan
koji me vjeruje ne ostane u tami. **47** I ko èuje moje rijeèi i ne
vjeruje, ja mu neæu suditi; jer ja ne doðoh da sudim svijetu,
nego da spasem svijet. **48** Koji se odrièe mene, i ne prima rijeèi
mojijeh, ima sebi sudiju: rijeè koju ja govorih ona æe mu suditi u
pošljednji dan; **49** Jer ja od sebe ne govorih, nego otac koji me
posla on mi dade zapovijest šta æu kazati i šta æu govoriti. **50** I
znam da je zapovijest njegova život vjeèni. Što ja dakle govorim
onako govorim kao što mi reèe otac. **(aiōnios g166)**

13 A pred praznik pashe, znajuæi Isus da mu doðe èas da
prijeðe iz ovoga svijeta k ocu, kako je ljubio svoje koji bijahu
na svijetu, do kraja ih ljubi. **2** I po veèeri kad veæ ðavo bješe
metnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskome da ga izda, **3**

Znajuæi Isus da mu sve otac dade u ruke, i da od Boga iziðe, i
k Bogu ide, **4** Ustade od veèere, i skide svoje haljine, i uze
ubrus te se zapreže; **5** Potom usu vodu u umivaonicu, i poèe
prati noge uèenicima i otirati ubrusom kojijem bješe zapregnut.
6 Onda dođe k Simonu Petru, i on mu reèe: Gospode! zar ti
moje noge da opereš? **7** Isus odgovori i reèe mu: što ja èinim ti
sad ne znaš, ali æeš poslije doznati. **8** Reèe mu Petar: nikad ti
neæeš oprati mojijeh nogu. Isus mu odgovori: ako te ne operem
nemaš dijela sa mnom. **(aiōn g165)** **9** Reèe mu Simon Petar:
Gospode! ne samo noge moje, nego i ruke i glavu. **10** Isus mu
reèe: opranome ne treba do samo noge oprati, jer je sav èist; i
vi ste èisti, ali ne svi. **11** Jer znadijaše izdajnika svojega, zato
reèe: nijeste svi èisti. **12** A kad im opra noge, uze haljine svoje, i
sjedavši opet za trpezu reèe im: znate li što ja uèinih vama? **13**
Vi zovete mene uèiteljem i Gospodom; i pravo velite: jer jesam.
14 Kad dakle ja oprah vama noge Gospod i uèitelj, i vi ste dužni
jedan drugome prati noge. **15** Jer ja vam dadoh ugled da i vi
tako èinite kao što ja vama uèinih. **16** Zaista, zaista vam kažem:
nije sluga veæi od gospodara svojega, niti je poslanik veæi od
onoga koji ga je poslao. **17** Kad ovo znate, blago vama ako ga
izvršujete. **18** Ne govorim za sve vas, jer ja znam koje izbrah;
nego da se zbude pismo: koji sa mnom hljeb jede podiže petu
svoju na me. **19** Sad vam kažem prije nego se zbude, da, kad
se zbude, vjerujete da sam ja. **20** Zaista, zaista vam kažem: koji
prima onoga koga pošljem mene prima; a ko prima mene prima
onoga koji me posla. **21** Rekavši ovo Isus posta žalostan u duhu,
i posvjedoèi i reèe: zaista, zaista vam kažem: jedan između vas
izdaæe me. **22** Onda se uèenici zgledahu među sobom, i èuđahu
se za koga govori. **23** A jedan od uèenika njegovijeh, kojega Isus

ljubljaše, sjeđaše za trpezom na krilu Isusovu. **24** Onda namaže
na njega Simon Petar da zapita ko bi to bio za koga govori. **25**
A on leže na prsi Isusove i reèe mu: Gospode! ko je to? **26**
Isus odgovori: onaj je kome ja umoèivši zalogaj dam. I umoèivši
zalogaj dade Judi Simonovu Iskariotskome. **27** I po zalogaju
tada uđe u njega sotona. Onda mu reèe Isus: šta èiniš èini brže.
28 A ovo ne razumje niko od onijeh što sjeđahu za trpezom
zašto mu reèe. **29** A neki mišljahu, buduæi da u Jude bješe
kesa, da mu Isus reèe: kupi što treba za praznik; ili da da što
siromašnima. **30** A on uzevši zalogaj odmah iziđe; a bješe noæ.
31 Kad on iziđe, onda Isus reèe: sad se proslavi sin èovjeèij, i
Bog se proslavi u njemu. **32** Ako se Bog proslavi u njemu, i Bog
æe njega proslaviti u sebi, i odmah æe ga proslaviti. **33** Djeèice!
još sam malo s vama; tražiæete me, i kao što rekoh Judejcima:
kuda ja idem vi ne možete doæi, i vama govorim sad. **34** Novu
vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas
ljubih, da se i vi ljubite među sobom. **35** Po tom æe svi poznati
da ste moji uèenici ako uzimate ljubav među sobom. **36** Reèe
mu Simon Petar: Gospode! kuda ideš? Isus mu odgovori: kuda
ja idem ne možeš sad iæi za mnom, ali æeš poslije poæi za
mnom. **37** Petar mu reèe: Gospode! zašto sad ne mogu iæi
za tobom? dušu æu svoju položiti za te. **38** Odgovori mu Isus:
dušu li æeš svoju položiti za me? Zaista, zaista ti kažem: neæe
pijetao zapjevati dok me se triput ne odreèeš.

14 Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga, i mene vjerujte. **2**
Mnogi su stanovi u kuæi oca mojega. A da nije tako, kazao bih
vam: idem da vam pripravim mjesto. **3** I kad otidem i pripravim
vam mjesto, opet æu doæi, i uzeæu vas k sebi da i vi budete
gdje sam ja. **4** I kuda ja idem znate, i put znate. **5** Reèe mu

Toma: Gospode! ne znamo kuda ideš; i kako možemo put znati?
6 Isus mu reèe: ja sam put i istina i život; niko neæe doæi k
ocu do kroza me. **7** Kad biste mene znali onda biste znali i oca
mojega; i otsele poznajete ga, i vidjeste ga. **8** Reèe mu Filip:
Gospode! pokaži nam oca, i biæe nam dosta. **9** Isus mu reèe:
toliko sam vrijeme s vama i nijesi me poznao, Filipe? koji vidje
mene, vidje oca; pa kako ti govoriš: pokaži nam oca? **10** Zar
ne vjeruješ da sam ja u ocu i otac u meni? Rijeèi koje vam ja
govorim ne govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori
djela. **11** Vjerujte meni da sam ja u ocu i otac u meni; ako li meni
ne vjerujete, vjerujte mi po tijem djelima. **12** Zaista, zaista vam
kažem: koji vjeruje mene, djela koja ja tvorim i on æe tvoriti,
i veæa æe od ovijeh tvoriti: jer ja idem k ocu svojemu; **13** I
šta god zaištete u oca u ime moje, ono æu vam uèiniti, da se
proslavi otac u sinu. **14** I ako što zaištete u ime moje, ja æu
uèiniti. **15** Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje držite. **16** I
ja æu umoliti oca, i daæe vam drugoga utješitelja da bude s
vama vavijek: **(aiōn g165)** **17** Duha istine, kojega svijet ne može
primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u
vama stoji, i u vama æe biti. **18** Neæu vas ostaviti sirotne; doæi
æu k vama. **19** Još malo i svijet mene više neæe vidjeti; a vi
æete me vidjeti; jer ja živim, i vi æete življeti. **20** U onaj æete vi
dan doznati da sam ja u ocu svojemu, i vi u meni, i ja u vama.
21 Ko ima zapovijesti moje i drži ih on je onaj što ima ljubav k
meni; a koji ima ljubav k meni imaæe k njemu ljubav otac moj; i
ja æu imati ljubav k njemu, i javiæu mu se sam. **22** Reèe mu
Juda, ne Iskariotski: Gospode! šta je to da æeš se nama javiti a
ne svijetu? **23** Isus odgovori i reèe mu: ko ima ljubav k meni,
držaæe rijeè moju; i otac moj imaæe ljubav k njemu: i k njemu

æemo doæi, i u njega æemo se staniti. **24** Koji nema ljubavi
k meni ne drži mojijeh rijeèi; a rijeè što èujete nije moja nego
oca koji me posla. **25** Ovo vam kazah dok sam s vama. **26** A
utješitelj Duh sveti, kojega æe otac poslati u ime moje, on æe
vas nauèiti svemu i napomenuæe vam sve što vam rekoh. **27**
Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao
što svijet daje, da se ne plaši srce vaše, i da se ne boji. **28** Èuste
da vam ja kazah: idem, i doæi æu k vama. Kad biste imali ljubav
k meni, onda biste se obradovali što rekoh: idem k ocu; jer je
otac moj veæi od mene. **29** I sad vam kazah, prije dok se nije
zbilo, da vjerujete kad se zbude. **30** Veæ neæu mnogo govoriti s
vama; jer ide knez ovoga svijeta, i u meni nema ništa. **31** Nego
da vidi svijet da imam ljubav k ocu, i kao što mi zapovjedi otac
onako tvorim. Ustanite, hajdemo odavde.

15 Ja sam pravi èokot, i otac je moj vinogradar; **2** Svaku lozu
na meni koja ne raða roda otsjeæi æe je; i svaku koja raða rod
oèistiæe je da više roda rodi. **3** Vi ste veæ oèišæeni rijeèju koju
vam govorih. **4** Budite u meni i ja æu u vama. Kao što loza ne
može roda roditi sama od sebe ako ne bude na èokotu, tako i vi
ako u meni ne budete. **5** Ja sam èokot a vi loze: i koji bude
u meni i ja u njemu on æe roditi mnogi rod: jer bez mene ne
možete èiniti ništa. **6** Ko u meni ne ostane izbaciæe se napolje
kao loza, i osušiæe se, i skupiæe je, i u oganj baciti, i spaliti.
7 Ako ostanete u meni i rijeèi moje u vama ostanu, šta god
hoæete ištite, i biæe vam. **8** Tijem æe se otac moj proslaviti,
da rod mnogi rodite; i biæete moji uèenici. **9** Kao što otac ima
ljubav k meni, i ja imam ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj. **10**
Ako zapovijesti moje uzdržite ostaæete u ljubavi mojoj, kao što
ja održah zapovijesti oca svojega i ostajem u ljubavi njegovoj. **11**

Ovo vam kazah, da radost moja u vama ostane i radost vaša se
ispuni. **12** Ovo je zapovijest moja da imate ljubav među sobom,
kao što ja imadoh ljubav k vama. **13** Od ove ljubavi niko veæe
nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje. **14** Vi ste
prijatelji moji ako tvorite što vam ja zapovijedam. **15** Više vas ne
nazivam slugama; jer sluga ne zna šta radi gospodar njegov:
nego vas nazvah prijateljima; jer vam sve kazah što èuh od oca
svojega. **16** Vi mene ne izbraste, nego ja vas izbrah, i postavih
vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane, da što god
zaištete u oca u ime moje da vam da. **17** Ovo vam zapovijedam
da imate ljubav među sobom. **18** Ako svijet na vas uzmrzi, znajte
da na mene omrznu prije vas. **19** Kad biste bili od svijeta, onda
bi svijet svoje ljubio: a kako nijeste od svijeta, nego vas ja od
svijeta izbrah, zato mrzi na vas svijet. **20** Opominjite se rijeèi
koju vam ja rekoh: nije sluga veæi od gospodara svojega. Ako
mene izgnaše, i vas æe izgnati; ako moju rijeè održaše, i vašu
æe održati. **21** Ali sve æe vam ovo èiniti za ime moje, jer ne
poznaju onoga koji me posla. **22** Da nijesam bio došao i govorio
im ne bi grijeha imali; a sad izgovora neæe imati za grijeh svoj.
23 Koji mrzi na mene i na oca mojega mrzi. **24** Da nijesam bio
djela tvorio među njima kojijeh niko drugi ne tvori, ne bi grijeha
imali: a sad i vidješe, i omrznuše na mene i na oca mojega. **25**
Ali da se zbude rijeè napisana u zakonu njihovom: omrznuše na
mene ni za što. **26** A kad dođe utješitelj, koga æu vam poslati od
oca, Duh istine, koji od oca izlazi, on æe svjedoèiti za mene. **27**
A i vi æete svjedoèiti, jer ste od poèetka sa mnom.

16 Ovo vam kazah da se ne sablaznite. **2** Izgoniæe vas iz
zbornica; a doæi æe vrijeme kad æe svaki koji vas ubije misliti da
Bogu službu èini. **3** I ovo æe èiniti, jer ne poznaše oca ni mene.

4 Nego vam ovo kazah kad dođe vrijeme da se opomenete
ovoga da vam ja kazah; a isprva ne kazah vam ovo, jer bijah s
vama. **5** A sad idem k onome koji me posla, i niko me od vas
ne pita: kuda ideš? **6** Nego što vam ovo kazah žalosti napuni
se srce vaše. **7** Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas
da ja idem: jer ako ja ne idem, utješitelj neæe doæi k vama;
ako li idem, poslaæu ga k vama. **8** I kad on dođe pokaraæe
svijet za grijeh, i za pravdu, i za sud: **9** Za grijeh dakle što ne
vjeruju mene; **10** A za pravdu što idem k ocu svojemu; i više me
neæete vidjeti; **11** A za sud što je knez ovoga svijeta osuđen. **12**
Još vam mnogo imam kazati; ali sad ne možete nositi. **13** A kad
dođe on, Duh istine, uputiæe vas na svaku istinu; jer neæe od
sebe govoriti, nego æe govoriti što èuje, i javiæe vam što æe biti
unapredak. **14** On æe me proslaviti, jer æe od mojega uzeti, i
javiæe vam: **15** Sve što ima otac moje je: zato rekoh da æe od
mojega uzeti, i javiti vam. **16** Još malo, i neæete me vidjeti, i
opet malo, pa æete me vidjeti: jer idem k ocu. **17** A neki od
uèenika njegovijeh rekoše među sobom: šta je to što nam kaže:
još malo, i neæete me vidjeti; i opet malo pa æete me vidjeti; i:
ja idem k ocu? **18** Govorahu dakle: šta je to što govori: malo?
ne znamo šta govori. **19** A Isus razumje da šæadijahu da ga
zapitaju, pa im reèe: zato li se zapitujete među sobom što rekoh:
još malo i neæete me vidjeti, i opet malo pa æete me vidjeti?
20 Zaista, zaista vam kažem da æete vi zaplakati i zaridati, a
svijet æe se radovati; i vi æete žalosni biti, ali æe se vaša žalost
okrenuti na radost. **21** Žena kad rađa trpi muku; jer dođe èas
njezin: ali kad rodi dijete, više se ne opominje žalosti od radosti,
jer se rodi èovjek na svijet. **22** Tako i vi dakle imate sad žalost;
ali æu vas opet vidjeti, i radovaæe se srce vaše, i vaše radosti

niko neæe uzeti od vas; **23** I u onaj dan neæete me pitati ni za
što. Zaista, zaista vam kažem da što god uzištete u oca u ime
moje, daæe vam. **24** Doslije ne iskaste ništa u ime moje; ištite i
primiæete, da radost vaša bude ispunjena. **25** Ovo vam govorih
u prièama; ali æe doæi vrijeme kad vam više neæu govoriti u
prièama, nego æu vam upravo javiti za oca. **26** U onaj æete
dan u ime moje zaiskati, i ne velim vam da æu ja umoliti oca
za vas; **27** Jer sam otac ima ljubav k vama kao što vi imaste
ljubav k meni, i vjerovaste da ja od Boga iziðoh. **28** Iziðoh od
oca, i doðoh na svijet; i opet ostavljam svijet, i idem k ocu. **29**
Rekoše mu uèenici njegovi: eto sad upravo govoriš, a prièe
nikakve ne govoriš. **30** Sad znamo da sve znaš, i ne treba ti da
te ko pita. Po tome vjerujemo da si od Boga izišao. **31** Isus im
odgovori: zar sad vjerujete? **32** Evo ide èas, i veæ je nastao, da
se razbjegnete svaki na svoju stranu i mene sama ostavite; ali
nijesam sam, jer je otac sa mnom. **33** Ovo vam kazah, da u
meni mir imate. U svijetu æete imati nevolju; ali ne bojte se, jer
ja nadvladah svijet.

17 Ovo govori Isus, pa podiže oèi svoje na nebo i reèe: oèe!
doðe èas, proslavi sina svojega, da i sin tvoj proslavi tebe; **2**
Kao što si mu dao vlast nad svakijem tijelom da svemu što si
mu dao da život vjeèni. **(aiōnios g166)** **3** A ovo je život vjeèni da
poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa
Hrista. **(aiōnios g166)** **4** Ja tebe proslavih na zemlji: posao svrših
koji si mi dao da radim. **5** I sad proslavi ti mene, oèe, u tebe
samoga slavom koju imadoh u tebe prije nego svijet postade. **6**
Ja javih ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta; tvoji bijahu
pa si ih meni dao, i tvoju rijeè održaše. **7** Sad razumješe da je
sve što si mi dao od tebe. **8** Jer rijeèi koje si dao meni dadoh im;

i oni primiše, i poznadoše istinito da od tebe iziðoh, i vjerovaše
da si me ti poslao. **9** Ja se za njih molim: ne molim se za sav)
svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji. **10** I moje sve je
tvoje, i tvoje moje; i ja se proslavih u njima. **11** I više nijesam na
svijetu, a oni su na svijetu, a ja idem k tebi. Oèe sveti! saèuvaj ih
u ime svoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi. **12** Dok
bijah s njima na svijetu, ja ih èuvah u ime tvoje; one koje si mi
dao saèuvah, i niko od njih ne pogibe osim sina pogibli, da se
zbude pismo. **13** A sad k tebi idem, i ovo govorim na svijetu, da
imaju radost moju ispunjenu u sebi. **14** Ja im dadoh rijeè tvoju; i
svijet omrznu na njih, jer nijesu od svijeta, kao ni ja što nijesam
od svijeta. **15** Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih
saèuvaš oda zla. **16** Od svijeta nijesu, kao ni ja što nijesam od
svijeta. **17** Osveti ih istinom svojom: rijeè je tvoja istina. **18** Kao
što si ti mene poslao u svijet, i ja njih poslah u svijet. **19** Ja
posveæujem sebe za njih, da i oni budu osveæeni istinom. **20**
Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju
njihove rijeèi radi; **21** Da svi jedno budu, kao ti, oèe, što si u
meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da
si me ti poslao. **22** I slavu koju si mi dao ja dadoh njima, da budu
jedno kao mi što smo jedno. **23** Ja u njima i ti u meni: da budu
sasvijem ujedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao
ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao. **24** Oèe! hoæu da i
oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja; da vide slavu
moju koju si mi dao, jer si imao ljubav k meni prije postanja
svijeta. **25** Oèe pravedni! svijet tebe ne pozna, a ja te poznah, i
ovi poznaše da si me ti poslao. **26** I pokazah im ime tvoje, i
pokazaæu: da ljubav kojom si mene ljubio u njima bude, i ja u
njima.

18 I rekavši ovo Isus iziđe s uèenicima svojijem preko potoka
Kedrona gdje bješe vrt, u koji uđe on i uèenici njegovi. **2** A Juda
izdajnik njegov znadijaše ono mjesto; jer se Isus èesto skupljaše
ondje s uèenicima svojijem. **3** Onda Juda uze èetu i od glavara
sveštenièkijeh i fariseja momke, i dođe onamo s fenjerima i sa
svijeæama i s oružjem. **4** A Isus znajuæi sve što æe biti od
njega iziđe i reèe im: koga tražite? **5** Odgovoriše mu: Isusa
Nazareæanina. Isus im reèe: ja sam. A s njima stajaše i Juda
koji ga izdavaše. **6** A kad im reèe: ja sam; izmakoše se natrag i
popadaše na zemlju. **7** Onda ih opet zapita Isus: koga tražite? A
oni rekoše: Isusa Nazareæanina. **8** Isus im odgovori: kazah
vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, ostavite ove nek idu. **9**
Da se izvrši rijeè što reèe: ne izgubih nijednoga od onijeh koje
si mi dao. **10** A Simon Petar imaše nož, pa ga izvadi i udari
slugu poglavara sveštenièkoga, i otsijeèe mu desno uho. A
sluzi bješe ime Malho. **11** Onda reèe Isus Petru: zadjeni nož u
nožnice. Èašu koju mi dade otac zar da je ne pijem? **12** A èeta
i vojvoda i momci Jevrejski uhvatiše Isusa i svezaše ga, **13** I
odvedoše ga najpre Ani, jer bješe tast Kajafi, koji bješe poglavar
sveštenièki one godine. **14** A Kajafa bješe onaj što dade svjet
Judejcima da je bolje da umre jedan èovjek nego narod da
propadne. **15** Za Isusom pak iđaše Simon Petar i drugi uèenik; a
uèenik onaj bješe poznat kod poglavara sveštenièkoga, i uđe s
Isusom u dvor poglavara sveštenièkoga; **16** A Petar stajaše
napolju kod vrata. Onda iziđe onaj uèenik što bješe poznat kod
poglavara sveštenièkoga i reèe vratarici te uvede Petra. **17**
Onda reèe sluškinja vratarica Petru: da nijesi i ti uèenik ovoga
èovjeka? On reèe: nijesam. **18** A sluge i momci bijahu naložili
oganj i stajahu te se grijahu, jer bješe zima; a i Petar stajaše s

njima i grijaše se. **19** Poglavar pak sveštenièki zapita Isusa za
uèenike njegove i za njegovu nauku. **20** Isus mu odgovori: ja
govorih javno svijetu, ja svagda uèih u zbornici i u crkvi, gdje
se svagda skupljaju Judejci, i ništa tajno ne govorih. **21** Što
pitaš mene? Pitaj one koji su slušali šta sam im govorio; evo
ovi znadu šta sam ja govorio. **22** A kad on ovo reèe, jedan od
momaka koji stajahu ondje udari Isusa po obrazu, i reèe: zar
tako odgovaraš poglavaru sveštenièkome? **23** Isus mu odgovori:
ako zlo rekoh, dokaži da je zlo; ako li dobro, zašto me biješ? **24** I
Ana posla ga svezana Kajafi poglavaru sveštenièkome. **25** A
Simon Petar stajaše i grijaše se. Onda mu rekoše: da nijesi i ti
od uèenika njegovijeh? A on se odreèe i reèe: nijesam. **26** Reèe
jedan od slugu poglavara sveštenièkoga koji bješe roðak onome
što mu Petar otsijeèe uho: ne vidjeh li ja tebe u vrtu s njim?
27 Onda se Petar opet odreèe; i odmah pijetao zapjeva. **28** A
Isusa povedoše od Kajafe u sudnicu. Ali bješe jutro, i oni ne
uðoše u sudnicu da se ne bi opoganili, nego da bi mogli jesti
pashu. **29** Onda Pilat iziðe k njima napolje i reèe: kakovu krivicu
iznosite na ovoga èovjeka? **30** Odgovoriše mu i rekoše: kad
on ne bi bio zloèinac ne bismo ga predali tebi. **31** A Pilat im
reèe: uzmite ga vi i po zakonu svojemu sudite mu. A Jevreji
mu rekoše: mi ne smijemo nikoga pogubiti. **32** Da se zbude
rijeè Isusova koju reèe kazujuæi kakvom æe smrti umrijeti. **33**
Onda uðe Pilat opet u sudnicu, i dozva Isusa, i reèe mu: ti si car
Judejski? **34** Isus mu odgovori: govoriš li ti to sam od sebe, ili ti
drugi kazaše za mene? **35** Pilat odgovori: zar sam ja Jevrejin?
Rod tvoj i glavari sveštenièki predaše te meni; šta si uèinio? **36**
Isus odgovori: carstvo moje nije od ovoga svijeta; kad bi bilo
od ovoga svijeta carstvo moje, onda bi sluge moje branile da

ne bih bio predan Jevrejima; ali carstvo moje nije odavde. **37**
Onda mu reèe Pilat: daklem si ti car? Isus odgovori: ti govoriš
da sam ja car. Ja sam za to roðen, i zato doðoh na svijet da
svjedoèim istinu. I svaki koji je od istine sluša glas moj. **38** Reèe
mu Pilat: šta je istina? I ovo rekavši iziðe opet k Jevrejima, i
reèe im: ja nikakve krivice ne nalazim na njemu. **39** A u vas je
obièaj da vam jednoga pustim na pashu, hoæete li dakle da vam
pustim cara Judejskoga? **40** Onda svi povikaše opet govoreæi:
ne ovoga, nego Varavu. A Varava bješe hajduk.

19 Tada dakle Pilat uze Isusa i šiba ga. **2** I vojnici spletavši
vijenac od trnja metnuše mu na glavu, i obukoše mu skerletnu
haljinu, **3** I govorahu: zdravo, care Judejski! i bijahu ga po
obrazima. **4** Onda Pilat iziðe opet napolje, i reèe im: evo ga
izvodim k vama napolje, da vidite da na njemu ne nalazim
nikakve krivice. **5** A Isus iziðe napolje pod vijencem od trnja i
u skerletnoj haljini. I reèe im Pilat: evo èovjeka! **6** A kad ga
vidješe glavari svešteniècki i momci, povikaše govoreæi: raspni
ga, raspni. Pilat im reèe: uzmite ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim
na njemu krivice. **7** Odgovoriše mu Jevreji: mi imamo zakon i po
zakonu našemu valja da umre, jer naèini sebe sinom Božijim.
8 Kad dakle Pilat èu ovu rijeè, poboja se veæma. **9** I opet
uðe u sudnicu, i reèe Isusu: odakle si ti? A Isus mu ne dade
odgovora. **10** A Pilat mu reèe: zar meni ne govoriš? ne znaš
li da imam vlast raspeti te, i vlast imam pustiti te? **11** Isus
odgovori: ne bi imao vlasti nikakve nada mnom kad ti ne bi
bilo dano odozgo; zato onaj ima veæi grijeh koji me predade
tebi. **12** Od tada gledaše Pilat da ga pusti. Ali Jevreji vikahu
govoreæi: ako ovoga pustiš nijesi prijatelj æesaru. Svaki koji
sebe carem gradi protivi se æesaru. **13** Pilat dakle èuvši ovu

rijeè izvede Isusa napolje, i sjede na sudijnsku stolicu na mjestu
koje se zove kaldrma a Jevrejski Gavata. **14** A bješe petak
uoèi pashe oko šestoga sahata; i Pilat reèe Jevrejima: evo car
vaš. **15** A oni vikahu: uzmi, uzmi, raspni ga. Pilat im reèe: zar
cara vašega da razapnem? Odgovoriše glavari svešteniècki: mi
nemamo cara osim æesara. **16** Tada im ga dakle predade da se
razapne. A oni uzeše Isusa i odvedoše. **17** I noseæi krst svoj
iziðe na mjesto koje se zove košturnica a Jevrejski Golgota. **18**
Ondje ga razapeše, i s njim drugu dvojicu s jedne i s druge
strane, a Isusa u srijedi. **19** Pilat pak napisa i natpis i metnu
na krst; i bješe napisano: Isus Nazareæanin car Judejski. **20**
I onaj natpis èitaše mnogi od Jevreja; jer mjesto bješe blizu
grada gdje razapeše Isusa; i bješe napisano Jevrejski, Grèki,
Latinski. **21** A Jevrejski glavari svešteniècki govorahu Pilatu: ne
piši: car Judejski, nego da sam reèe: ja sam car Judejski. **22**
Pilat odgovori: što pisah pisah. **23** A vojnici kad razapeše Isusa
uzeše njegove haljine i naèiniše èetiri dijela, svakome vojniku po
dijel, i dolamu; a dolama ne bješe šivena nego izatkana sva s
vrha do dna. **24** Onda rekoše među sobom: da je ne deremo,
nego da bacimo kocke za nju kome æe dopasti. Da se zbude
pismo koje govori: razdijeliše haljine moje među sobom, i za
dolamu moju baciše kocke. Vojnici dakle tako uèiniše. **25** A
stajahu kod krsta Isusova mati njegova, i sestra matere njegove
Marija Kleopova, i Marija Magdalina. **26** A Isus vidjevši mater i
uèenika koga ljubljaše gdje stoji reèe materi svojoj: ženo! eto ti
sina! **27** Potom reèe uèeniku: eto ti matere! I od onoga èasa
uze je uèenik k sebi. **28** Potom znajuæi Isus da se veæ sve
svrši, da se zbude pismo reèe: žedan sam. **29** Ondje stajaše
sud pun octa; a oni napuniše sunðer octa, i nataknuvši na trsku,

prinesoše k ustima njegovijem. **30** A kad primi Isus ocat reèe:
svrši se. I preklonivši glavu predade duh. **31** A buduæi da bješe
petak, pa da ne bi tijela ostala na krstu u subotu jer bijaše veliki
dan ona subota Jevreji moliše Pilata da im prebiju golijeni pa da
ih skinu. **32** Onda doðoše vojnici, i prvome dakle prebiše golijeni
i drugome raspetome s njim. **33** A došavši na Isusa, kad ga
vidješe da je veæ umro, ne prebiše mu golijeni; **34** Nego jedan
od vojnika probode mu rebra kopljem; i odmah iziðe krv i voda.
35 I onaj što vidje posvjedoèi, i svjedoèanstvo je njegovo istinito;
i on zna da istinu govori da vi vjerujete. **36** Jer se ovo dogodi
da se zbude pismo: kost njegova da se ne prelomi. **37** I opet
drugo pismo govori: pogledaæe onoga koga probodoše. **38** A
potom Josif iz Arimateje, koji bješe uèenik Isusov ali kradom od
straha Jevrejskoga, moli Pilata da uzme tijelo Isusovo, i dopusti
Pilat. Onda doðe i uze tijelo Isusovo. **39** A doðe i Nikodim, koji
prije dolazi k Isusu noæu, i donese pomiješane smirne i aloja
oko sto litara. **40** I uzeše tijelo Isusovo, i obaviše ga platnom s
mirisima, kao što je obièaj u Jevreja da ukopavaju. **41** A bijaše
blizu onoga mjesta gdje bješe razapet, vrt, i u vrtu grob nov,
u koji niko nikad ne bješe metnut. **42** Ondje dakle petka radi
Jevrejskoga, jer bješe blizu grob, metnuše Isusa.

20 A u prvi dan nedjelje doðe Marija Magdalina na grob rano,
još dok se ne bješe rasvanulo, i vidje da je kamen odvaljen od
groba. **2** Onda otrèa, i doðe k Simonu Petru i k drugom uèeniku
koga ljubljaše Isus, i reèe im: uzeše Gospoda iz groba; i ne
znamo gdje ga metnuše. **3** A Petar iziðe i drugi uèenik, i poðoše
ka grobu. **4** Trèahu pak oba zajedno, i drugi uèenik trèaše brže
od Petra, i doðe prije ka grobu. **5** I nadvirivši se vidje haljine
gdje leže; ali ne uðe. **6** Doðe pak Simon Petar za njim, i uðe u

grob, i vidje haljine same gdje leže, **7** I ubrus koji bješe na glavi
njegovoj ne s haljinama da leži nego osobito savit na jednom
mjestu. **8** Tada dakle uđe i drugi uèenik koji najprije dođe ka
grobu, i vidje i vjerova. **9** Jer još ne znadijahu pisma da njemu
valja ustati iz mrtvijeh. **10** Onda otidoše opet uèenici doma. **11** A
Marija stajaše napolju kod groba i plakaše. I kad plakaše nadviri
se nad grob, **12** I vidje dva anđela u bijelijem haljinama gdje
sjede jedan èelo glave a jedan èelo nogu gdje bješe ležalo tijelo
Isusovo. **13** I rekoše joj oni: ženo! što plaèeš? Reèe im: uzeše
Gospoda mojega, i ne znam gdje ga metnuše. **14** I ovo rekavši
obazre se natrag, i vidje Isusa gdje stoji, i ne znadijaše da je
Isus. **15** Isus joj reèe: ženo! što plaèeš? koga tražiš? A ona
misleæi da je vrtar reèe mu: gospodine! ako si ga ti uzeo kaži mi
gdje si ga metnuo, i ja æu ga uzeti. **16** Isus joj reèe: Marija!
A ona obazrevši se reèe mu: Ravuni! koje znaèi uèitelju. **17**
Reèe joj Isus: ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k
ocu svojemu; nego idi k braæi mojoj, i kaži im: vraæam se k
ocu svojemu i ocu vašemu, i Bogu svojemu i Bogu vašemu. **18**
A Marija Magdalina otide, i javi uèenicima da vidje Gospoda i
kaza joj ovo. **19** A kad bi uveèe onaj prvi dan nedjelje, i vrata
bijahu zatvorena gdje se bijahu uèenici njegovi skupili od straha
Jevrejskoga, dođe Isus i stade na srijedu i reèe im: mir vam. **20**
I ovo rekavši pokaza im ruke i rebra svoja. Onda se uèenici
obradovaše vidjevši Gospoda. **21** A Isus im reèe opet: mir vam;
kao što otac posla mene, i ja šaljem vas. **22** I ovo rekavši dunu, i
reèe im: primite Duh sveti. **23** Kojima oprostite grijehe, oprostiæe
im se; i kojima zadržite, zadržaæe se. **24** A Toma koji se zove
Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bješe ondje s njima kad
dođe Isus. **25** A drugi mu uèenici govorahu: vidjesmo Gospoda.

A on im reèe: dok ne vidim na rukama njegovijem rana od klina,
i ne metnem prsta svojega u rane od klina, i ne metnem ruke
svoje u rebra njegova; neæu vjerovati. **26** I poslije osam dana
opet bijahu uèenici njegovi unutra, i Toma s njima. Dođe Isus
kad bijahu vrata zatvorena, i stade među njima i reèe: mir vam.
27 Potom reèe Tomi: pruži prst svoj amo i viði ruke moje; i pruži
ruku svoju i metni u rebra moja, i ne budi nevjeran nego vjeran.
28 I odgovori Toma i reèe mu: Gospod moj i Bog moj. **29** Isus mu
reèe: pošto me vidje vjerovao si; blago onima koji ne vidješe i
vjerovaše. **30** A i mnoga druga èudesa uèini Isus pred uèenicima
svojijem koja nijesu pisana u knjizi ovoj. **31** A ova se napisaše,
da vjerujete da Isus jest Hristos sin Božij, i da vjerujuæi imate
život u ime njegovo.

21 Poslije toga opet se javi Isus uèenicima svojijem na moru
Tiverijadskom. A javi se ovako: **2** Bijahu zajedno Simon Petar i
Toma koji se zvaše Blizanac, i Natanailo iz Kane Galilejske,
i sinovi Zevedejevi, i druga dvojica od uèenika njegovijeh. **3**
Reèe im Simon Petar: idem da lovim ribu. Rekoše mu: idemo i
mi s tobom. Onda iziðoše i odmah sjedoše u laðu, i onu noæ
ne uhvatiše ništa. **4** A kad bi jutro, stade Isus na brijegu; ali
uèenici ne poznaše da je Isus. **5** A Isus im reèe: djeco! eda što
imate za jelo? Odgovoriše mu: nemamo. **6** A on im reèe: bacite
mrežu s desne strane laðe, i naæi æete. Onda baciše, i veæ ne
mogahu izvuæi je od mnoštva ribe. **7** Onda uèenik onaj koga
ljubljaše Isus reèe Petru: to je Gospod. A Simon Petar kad èu da
je Gospod, zapreže se košuljom, jer bješe go, i skoèi u more. **8**
A drugi uèenici doðoše na laði, jer ne bješe daleko od zemlje
nego oko dvjesta lakata, vukuæi mrežu s ribom. **9** Kad dakle
izljezoše na zemlju, vidješe oganj naložen, i na njemu metnutu

ribu i hljeb. **10** Isus im reèe: prinesite od ribe što sad uhvatiste.
11 A Simon Petar uðe i izvuèe mrežu na zemlju punu velikijeh
riba sto i pedeset i tri; i od tolikoga mnoštva ne prodrije se
mreža. **12** Isus im reèe: hodite objedujte. A nijedan od uèenika
ne smedijaše da ga pita: ko si ti? videæi da je Gospod. **13** A
doðe i Isus, i uze hljeb, i dade im, tako i ribu. **14** Ovo se veæ
treæi put javi Isus uèenicima svojijem pošto ustade iz mrtvijeh.
15 A kad objedovaše, reèe Isus Simonu Petru: Simone Jonin!
ljubiš li me veæma nego ovi? Reèe mu: da, Gospode! ti znaš da
te ljubim. Reèe mu Isus: pasi jaganjce moje. **16** Reèe mu opet
drugom: Simone Jonin! ljubiš li me? Reèe mu: da, Gospode!
ti znaš da te ljubim. Reèe mu Isus: pasi ovce moje. **17** Reèe
mu treæom: Simone Jonin! ljubiš li me? A Petar posta žalostan
što mu reèe treæom: ljubiš li me? i reèe mu: Gospode! ti sve
znaš, ti znaš da te ljubim. Reèe mu Isus: pasi ovce moje. **18**
Zaista, zaista ti kažem: kad si bio mlad, opasivao si se sam i
hodio si kuda si htio; a kad ostariš, širiæeš ruke svoje i drugi æe
te opasati i odvesti kuda neæeš. **19** A ovo reèe pokazujuæi
kakom æe smrti proslaviti Boga. I rekavši ovo reèe mu: hajde
za mnom. **20** A Petar obazrevši se vidje gdje za njim ide onaj
uèenik koga Isus ljubljaše, koji i na veèeri leže na prsi njegove i
reèe: Gospode! ko je taj koji æe te izdati? **21** Vidjevši Petar
ovoga reèe Isusu: Gospode! a šta æe ovaj? **22** Isus mu reèe:
ako hoæu da on ostane dok ja ne doðem, šta je tebi do toga? Ti
hajde za mnom. **23** Onda iziðe ova rijeè meðu braæom da onaj
uèenik neæe umrijeti; ali Isus ne reèe njemu da neæe umrijeti,
nego: ako hoæu da ostane dok ja ne doðem, što je tebi do toga?
24 Ovo je onaj uèenik koji svjedoèi za ovo, koji i napisa ovo: i
znamo da je svjedoèanstvo njegovo istinito. **25** A ima i drugo

mnogo što uèini Isus, koje kad bi se redom popisalo, ni u sami svijet, mislim, ne bi mogle stati napisane knjige. Amin.

Dela apostolska

1 Prvu sam ti knjigu napisao o svemu, o Teofile, što poèe Isus i
tvoriti i uèiti **2** Do dana kad se uznese, pošto Duhom svetijem
zapovjedi apostolima koje izabra, **3** Pred kojima i po stradanju
svome pokaza sebe živa mnogijem i istinitijem znacima, i javlja
im se èetrdeset dana, i govori o carstvu Božijemu. **4** I sabravši ih
zapovjedi im da ne idu iz Jerusalima, nego da èekaju obeæanje
oèino, koje èuste, reèe, od mene; **5** Jer je Jovan krstio vodom, a
vi æete se krstiti Duhom svetijem ne dugo posle ovijeh dana. **6**
A oni onda koji zajedno bijahu, pitahu ga govoreæi: Gospode!
hoæeš li sad naèiniti carstvo Izrailjevo? **7** A on im reèe: nije
vaše znati vremena i ljeta koje otac zadrža u svojoj vlasti; **8**
Nego æete primiti silu kad siðe Duh sveti na vas; i biæete mi
svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja
zemlje. **9** I ovo rekavši vidješe oni gdje se podiže i odnese ga
oblak iz oèiju njihovijeh. **10** I kad gledahu za njim gdje ide na
nebo, gle, dva èovjeka stadoše pred njima u bijelijem haljinama,
11 Koji i rekoše: ljudi Galilejci! šta stojite i gledate na nebo? Ovaj
Isus koji se od vas uze na nebo tako æe doæi kao što vidjeste
da ide na nebo. **12** Tada se vratiše u Jerusalim s gore koja
se zove Maslinska, koja je blizu Jerusalima jedan subotni dan
hoda. **13** I kad uðoše, popeše se u sobu gdje stajahu Petar i
Jakov i Jovan i Andrija, Filip i Toma, Vartolomije i Matej, Jakov
Alfejev i Simon Zilot, i Juda Jakovljev. **14** Ovi svi jednodušno
bijahu jednako na molitvi i u moljenju sa ženama, i s Marijom
materom Isusovom i braæom njegovom. **15** I u dane one ustavši
Petar izmeðu uèenika reèe a bijaše naroda zajedno oko sto i
dvadeset imena): **16** Ljudi braæo! trebalo je da se izvrši ono
pismo što proreèe Duh sveti ustima Davidovijem za Judu koji

bješe pred onima što uhvatiše Isusa; **17** Jer se brojaše s nama, i
bijaše primio dijel ove službe. **18** On dakle steèe njivu od plate
nepravedne, i objesivši se puèe po srijedi, i izasu se sva utroba
njegova. **19** I postade znano svima koji žive u Jerusalimu da æe
se ta njiva prozvati njihovijem jezikom Akeldama, koje znaèi
njiva krvna. **20** Jer se piše u knjizi psaltiru: da bude dvor njegov
pust, i da ne bude nikoga ko bi življeo u njemu, i: vladièanstvo
njegovo da primi drugi. **21** Treba dakle od ovijeh ljudi koji su bili
s nama za sve vrijeme kako među nas uðe i iziðe Gospod Isus,
22 Poèevši od krštenja Jovanova do dana kad se uze od nas, da
bude s nama svjedok njegova vaskrsenija jedan od ovijeh. **23** I
postaviše dvojicu, Josifa koji se zvaše Varsava prezimenom
Just, i Matija. **24** I pomolivši se Bogu rekoše: ti, Gospode!
koji poznaješ srca sviju, pokaži jednoga od ove dvojice koga
si izabrao, **25** Da primi dijel ove službe i apostolstva, iz koga
ispade Juda da ide na mjesto svoje. **26** I baciše kocke za njih, i
pade kocka na Matija i primiše ga među jedanaest apostola.

2 I kad se navrši pedeset dana bijahu zajedno svi apostoli
jednodušno. **2** I ujedanput postade huka s neba kao duhanje
silnoga vjetra, i napuni svu kuæu gdje sjeðahu; **3** I pokazaše im
se razdijeljeni jezici kao ognjeni; i sjede po jedan na svakoga
od njih. **4** I napuniše se svi Duha svetoga, i stadoše govoriti
drugijem jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu. **5** A u
Jerusalimu stajahu Jevreji ljudi pobožni iz svakoga naroda koji je
pod nebom. **6** A kad postade ovaj glas, skupi se narod, i smete
se: jer svaki od njih slušaše gdje oni govore njegovijem jezikom.
7 I divljahu se i èuðahu se govoreæi jedan drugome: nijesu li ovo
sve Galilejci što govore? **8** Pa kako mi èujemo svaki svoj jezik u
kome smo se rodili? **9** Paræani, i Miðani, i Elamljani, i koji smo

iz Mesopotamije, i iz Judeje i Kapadokije, i iz Ponta i Azije, **10** I
iz Frigije i Pamfilije, iz Misira i krajeva Livijskijeh kod Kirine, i
putnici iz Rima, i Judejci i došljaci, **11** Kriæani i Arapi, èujemo
gdje oni govore našijem jezicima velièine Božije. **12** I divljahu se
svi i ne mogahu se naèuditi govoreæi jedan drugome: šta æe
dakle ovo biti? **13** A drugi potsmijevajuæi se govorahu: nakitili su
se vina. **14** A Petar stade sa jedanaestoricom i podiže glas svoj i
reèe im: ljudi Judejci i vi svi koji živite u Jerusalimu! ovo da vam
je na znanje, i èujte rijeèi moje. **15** Jer ovi nijesu pijani kao što vi
mislite, jer je tek treæi sahat dana; **16** Nego je ovo ono što kaza
prorok Joilo: **17** I biæe u pošljednje dane, govori Gospod, izliæu
od Duha svojega na svako tijelo, i proreæi æe sinovi vaši i kæeri
vaše, i mladiæi vaši vidjeæe utvare i starci vaši sniæe snove; **18**
Jer æu na sluge svoje i na sluškinje svoje u te dane izliti od
Duha svojega, i proreæi æe. **19** I daæu èudesa gore na nebu i
znake dolje na zemlji: krv i oganj i pušenje dima. **20** Sunce æe
se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego doðe veliki i slavni
dan Gospodnji. **21** I biæe da æe se svaki spasti koji prizove
ime Gospodnje. **22** Ljudi Izrailjci! poslušajte rijeèi ove: Isusa
Nazareæanina, èovjeka od Boga potvrðena među vama silama i
èudesima i znacima koje uèini Bog preko njega među vama, kao
što i sami znate, **23** Ovoga određenijem savjetom i promislom
Božijim predana primivši, preko ruku bezakonika prikovaste i
ubiste; **24** Kojega Bog podiže, razdriješivši sveze smrtne, kao
što ne bijaše moguæe da ga one drže. **25** Jer David govori za
njega: Gospoda jednako gledah pred sobom: jer je s desne
strane mene, da se ne pomaknem; **26** Zato se razveseli srce
moje, i obradova se jezik moj, pa još i tijelo moje poèivaæe u
nadu; **27** Jer neæeš ostaviti duše moje u paklu, niti æeš dati da

svetac tvoj vidi truhljenja. **(Hadēs g86)** **28** Pokazao si mi putove
života: napuniæeš me veselja s licem svojijem. **29** Ljudi braæo!
neka je slobodno kazati vam upravo za starješinu Davida da i
umrije, i ukopan bi, i grob je njegov među nama do ovoga dana.
30 Prorok dakle buduæi, i znajuæi da mu se Bog kletvom kle od
roda bedara njegovijeh po tijelu podignuti Hrista, i posaditi ga na
prijestolu njegovu, **31** Predvidjevši govori za vaskrsenije Hristovo
da se ne ostavi duša njegova u paklu, ni tijelo njegovo vidje
truhljenja. **(Hadēs g86)** **32** Ovoga Isusa vaskrse Bog, èemu smo mi
svi svjedoci. **33** Desnicom dakle Božijom podiže se, i obeæanje
svetoga Duha primivši od oca, izli ovo što vi sad vidite i èujete.
34 Jer David ne iziđe na nebesa, nego sam govori: reèe Gospod
Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, **35** Dok položim
neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima. **36** Tvrdo dakle neka
zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom Bog uèinio
ovoga Isusa koga vi raspeste. **37** A kad èuše, ražali im se u
srcu, i rekoše Petru i ostalijem apostolima: šta æemo èiniti, ljudi
braæo? **38** A Petar im reèe: pokajte se, i da se krstite svaki
od vas u ime Isusa Hrista za oproštenje grijeha; i primiæete
dar svetoga Duha; **39** Jer je za vas obeæanje i za djecu vašu,
i za sve daljne koje æe god dozvati Gospod Bog naš. **40** I
drugijem mnogijem rijeèima svjedoèaše, i moljaše ih govoreæi:
spasite se od ovoga pokvarenoga roda. **41** Koji dakle rado
primiše rijeè njegovu krstiše se; i pristade u taj dan oko tri hiljade
duša. **42** I ostaše jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici, i u
lomljenju hljeba, i u molitvama. **43** I uđe strah u svaku dušu; jer
apostoli èiniše mnoga èudesa i znake u Jerusalimu. **44** A svi koji
vjerovaše bijahu zajedno, i imahu sve zajedno. **45** I teèevinu i
imanje prodavahu i razdavahu svima kao što ko trebaše. **46** I

svaki dan bijahu jednako jednodušno u crkvi, i lomljahu hljeb
po kuæama, i primahu hranu s radosti i u prostoti srca, **47**
Hvaleæi Boga, i imajuæi milost u sviju ljudi. A Gospod svaki dan
umnožavaše društvo onijeh koji se spasavahu.

3 A Petar i Jovan iðahu zajedno gore u crkvu na molitvu u
deveti sahat. **2** I bijaše jedan èovjek hrom od utrobe matere
svoje, kojega nošahu i svaki dan metahu pred vrata crkvena koja
se zovu Krasna da prosi milostinju od ljudi koji ulaze u crkvu; **3**
Koji vidjevši Petra i Jovana da hoæe da uðu u crkvu prošaše
milostinju. **4** A Petar pogledavši na nj s Jovanom, reèe: pogledaj
na nas. **5** A on gledaše u njih misleæi da æe mu oni što dati. **6**
A Petar reèe: srebra i zlata nema u mene, nego što imam ovo ti
dajem: u ime Isusa Hrista Nazareæanina ustani i hodi. **7** I uze
ga za desnicu i podiže. I odmah se utvrdiše njegova stopala
i gležnji. **8** I skoèivši ustade, i hoðaše, i uðe s njima u crkvu
iduæi i skaèuæi i hvaleæi Boga. **9** I vidješe ga svi ljudi gdje ide i
hvali Boga. **10** A znadijahu ga da onaj bješe što milostinje radi
sjeðaše kod Krasnijeh vrata crkvenijeh, i napuniše se èuda i
straha za to što bi od njega. **11** A kad se iscijeljeni hromi držaše
Petra i Jovana, navališe k njima svi ljudi u trijem, koji se zvaše
Solomunov, i èuðahu se. **12** A kad vidje Petar, odgovaraše
ljudima: ljudi Izrailjci! što se èudite ovome? Ili šta gledate na
nas, kao da smo svojom silom ili pobožnošæu uèinili da on
ide? **13** Bog Avraamov i Isakov i Jakovljev, Bog otaca našijeh,
proslavi sina svojega Isusa, kojega vi predadoste i odrekoste ga
se pred licem Pilatovijem kad on sudi da ga pusti. **14** A vi sveca
i pravednika odrekoste se, i isprosiste èovjeka krvnika da vam
pokloni; **15** A naèelnika života ubiste, kojega Bog vaskrse iz
mrtvijeh, èemu smo mi svjedoci. **16** I za vjeru imena njegova

ovoga, koga vidite i poznajete, utvrdi ime njegovo; i vjera koja je
kroza nj dade mu cijelo zdravlje ovo pred svima vama. **17** I sad,
braæo, znam da iz neznanja ono uèiniste, kao i knezovi vaši. **18**
A Bog kako naprijed javi ustima sviju proroka svojijeh da æe
Hristos postradati, izvrši tako. **19** Pokajte se dakle, i obratite se
da se oèistite od grijeha svojijeh, da doðu vremena odmaranja od
lica Gospodnjega, **20** I da pošlje naprijed nareèenoga vam Hrista
Isusa, **21** Kojega valja dakle nebo da primi do onoga vremena
kad se sve popravi, što Bog govori ustima sviju svetijeh proroka
svojijeh od postanja svijeta. **(aiōn g165)** **22** Mojsije dakle ocevima
našijem reèe: Gospod Bog vaš podignuæe vam proroka iz vaše
braæe, kao mene; njega poslušajte u svemu što vam kaže.
23 I biæe da æe se svaka duša koja ne posluša toga proroka
istrijebiti iz naroda. **24** A i svi proroci od Samuila i potom koliko
ih god govori, i za ove dane javljaše. **25** Vi ste sinovi proroka i
zavjeta koji uèini Bog s ocevima vašijem govoreæi Avraamu: i
u sjemenu tvojemu blagosloviæe se svi narodi na zemlji. **26**
Vama najprije Bog podiže sina svojega Isusa, i posla ga da vas
blagosilja da se svaki od vas obrati od pakosti svojijeh.

4 A kad oni govorahu narodu, naiðoše na njih sveštenici i
vojvoda crkveni i sadukeji; **2** I rasrdiše se, što oni uèe ljude i
javljaju u Isusu vaskrsenije iz mrtvijeh. **3** I digoše na njih ruke, i
metnuše ih u zatvor do ujutru: jer veæ bješe veèe. **4** A od onijeh
koji slušahu rijeè mnogi vjerovaše, i postade broj ljudi oko pet
hiljada. **5** A kad bi ujutru, skupiše se knezovi njihovi i starješine i
književnici u Jerusalim, **6** I Ana poglavar svešteniècki i Kajafa i
Jovan i Aleksandar i koliko ih god bješe od roda svešteniècoga;
7 I metnuvši ih na srijedu pitahu: kakom silom ili u èije ime
uèiniste vi ovo? **8** Tada Petar napunivši se Duha svetoga reèe

im: knezovi narodni i starješine Izrailjeve! **9** Ako nas danas pitate
za dobro djelo koje uèinismo bolesnu èovjeku te on ozdravi:
10 Da je na znanje svima vama i svemu narodu Izrailjevu da
u ime Isusa Hrista Nazareæanina, kojega vi raspeste, kojega
Bog podiže iz mrtvijeh, stoji ovaj pred vama zdrav. **11** Ovo je
kamen koji vi zidari odbaciste, a postade glava od ugla: i nema
ni u jednome drugom spasenija; **12** Jer nema drugoga imena
pod nebom danoga ljudima kojijem bi se mi mogli spasti. **13**
A kad vidješe slobodu Petrovu i Jovanovu, i znajuæi da su
ljudi neknjiževni i prosti, divljahu se, a znadijahu ih da bijahu s
Isusom. **14** A videæi iscijeljenoga èovjeka gdje s njima stoji ne
mogahu ništa protivu reæi. **15** Onda im zapovjediše da iziðu
napolje iz savjeta, pa pitahu jedan drugoga **16** Govoreæi: šta
æete èiniti ovijem ljudima? Jer veliki znak što uèiniše oni poznat
je svima koji žive u Jerusalimu, i ne možemo odreæi; **17** Ali da
se dalje ne razilazi po narodu, da im oštro zaprijetimo da više
ne govore za ime ovo nikome. **18** I dozvavši ih zapovjediše im
da ništa ne spominju niti uèe u ime Isusovo. **19** Petar i Jovan
odgovarajuæi rekoše im: sudite je li pravo pred Bogom da vas
veæma slušamo negoli Boga? **20** Jer mi ne možemo ne govoriti
što vidjesmo i èusmo. **21** A oni zaprijetivši im pustiše ih, ne
našavši ništa kako bi ih muèili, naroda radi; jer svi hvaljahu
Boga za ono što se bješe dogodilo. **22** Jer onome èovjeku
bješe više od èetrdeset godina na kom se dogodi ovo èudo
zdravlja. **23** A kad ih otpustiše, doðoše k svojima, i javiše šta
im rekoše glavari svešteniècki i starješine. **24** A oni kad èuše,
jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše: Gospode Bože, ti
koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima; **25** Koji
ustima Davida sluge svojega reèe: zašto se bune neznabošci, i

narodi izmišljavaju prazne rijeèi? **26** Sastaše se carevi zemaljski,
i knezovi se sabraše ujedno na Gospoda i na Hrista njegova.
27 Zaista se sabraše u ovome gradu na svetoga sina tvojega
Isusa, kojega si pomazao, Irod i Pontijski Pilat s neznabošcima
i s narodom Izrailjevijem, **28** Da uèine što ruka tvoja i savjet
tvoj naprijed odredi da bude. **29** I sad Gospode! pogledaj na
njihove prijetnje, i daj slugama svojima da govore sa svakom
slobodom rijeè tvoju; **30** I pružaj ruku svoju na iscjeljivanje i
da znaci i èudesa bivaju imenom svetoga sina tvojega Isusa.
31 I pošto se oni pomoliše Bogu zatrese se mjesto gdje bijahu
sabrani, i napuniše se svi Duha svetoga, i govorahu rijeè Božiju
sa slobodom. **32** A u naroda koji vjerova bješe jedno srce i jedna
duša; i nijedan ne govoraše za imanje svoje da je njegovo,
nego im sve bješe zajednièko. **33** I apostoli s velikom silom
svjedoèahu za vaskrsenije Gospoda Isusa Hrista; i blagodat
velika bješe na svima njima: **34** Jer nijedan među njima ne bješe
siromašan, jer koliko ih god bijaše koji imadijahu njive ili kuæe,
prodavahu i donošahu novce što uzimahu za to, **35** I metahu
pred noge apostolima; i davaše se svakome kao što ko trebaše.
36 A Josija, prozvani od apostola Varnava, koje znaèi sin utjehe,
Levit rodom iz Kipra, **37** On imadijaše njivu, i prodavši je donese
novce i metnu apostolima pred noge.

5 A jedan èovjek, po imenu Ananija, sa ženom svojom Sapfirom
prodade njivu, **2** I sakri od novaca sa znanjem i žene svoje, i
donesavši jedan dijel metnu apostolima pred noge. **3** A Petar
reèe: Ananija! zašto napuni sotona srce tvoje da slažeš Duhu
svetome i sakriješ od novaca što uze za njivu? **4** Kad je bila
u tebe ne bješe li tvoja? I kad je prodade ne bješe li u tvojoj
vlasti? Zašto si dakle takovu stvar metnuo u srce svoje? Ljudima

nijesi slagao nego Bogu. **5** A kad èu Ananija rijeèi ove, pade i
izdahnu; i uðe veliki strah u sve koji slušahu ovo. **6** A momci
ušavši uzeše ga i iznesoše te zakopaše. **7** A kad proðe oko tri
sahata, uðe i žena njegova ne znajuæi šta je bilo. **8** A Petar joj
odgovori: kaži mi jeste li za toliko dali njivu? A ona reèe: da,
za toliko. **9** A Petar joj reèe: zašto se dogovoriste da iskušate
Duha Gospodnjega? Gle, noge onijeh koji tvoga muža zakopaše
pred vratima su, i iznijeæe te. **10** I odmah padnu pred nogama
njegovijem i izdahnu. A momci ušavši naðoše je mrtvu i iznesoše
je i zakopaše kod muža njezina. **11** I uðe veliki strah u svu crkvu
i u sve koji èuše ovo. **12** A rukama apostolskima uèiniše se
mnogi znaci i èudesa među ljudima; i bijahu svi jednodušno u
trijemu Solomunovu. **13** A od ostalijeh niko ne smijaše pristupiti
k njima; nego ih hvaljaše narod. **14** A sve više pristajahu oni
koji vjerovahu Gospoda, mnoštvo ljudi i žena, **15** Tako da i
po ulicama iznošahu bolesnike i metahu na posteljama i na
nosilima, da bi kad proðe Petar barem sjenka njegova osjenila
koga od njih. **16** A dolažahu mnogi i iz okolnijeh gradova u
Jerusalim, i donošahu bolesnike i koje muèahu neèisti duhovi;
i svi ozdravljahu. **17** Ali ustade poglavar svešteniècki i svi koji
bijahu s njim, od jeresi sadukejske, i napuniše se zavisti, **18**
I digoše ruke svoje na apostole, i metnuše ih u opšti zatvor.
19 A anðeo Gospodnji otvori noæu vrata tamnièka, i izvedavši
ih reèe: **20** Idite i stanite u crkvi te govorite narodu sve rijeèi
ovoga života. **21** A kad oni èuše, uðoše ujutru u crkvu, i uèahu.
A kad doðe poglavar svešteniècki i koji bijahu s njim, sazvaše
sabor i sve starješine od sinova Izrailjevijeh, i poslaše u tamnicu
da ih dovedu. **22** A kad sluge otidoše, ne naðoše ih u tamnici;
onda se vratiše i javiše im **23** Govoreæi: tamnicu naðosmo

zakljuèanu sa svakom tvrðom i èuvare gdje stoje pred vratima;
ali kad otvorismo, unutra nijednoga ne naðosmo. **24** A kad èuše
ove rijeèi poglavar svešteniècki i vojvoda crkveni i ostali glavari
svešteniècki, ne mogahu im se naèuditi šta bi to sad bilo. **25**
A neko doðe i javi im govoreæi: eno oni ljudi što ih baciste
u tamnicu, stoje u crkvi i uèe narod. **26** Tada otide vojvoda
s momcima i dovede ih ne na silu: jer se bojahu naroda da
ih ne pobije kamenjem. **27** A kad ih dovedoše, postaviše ih
pred sabor, i zapita ih poglavar svešteniècki govoreæi: **28** Ne
zaprijetismo li vam oštro da ne uèite u ovo ime? i gle, napuniste
Jerusalim svojom naukom, i hoæete da bacite na nas krv ovoga
èovjeka. **29** A Petar i apostoli odgovarajuæi rekoše: veæma
se treba Bogu pokoravati negoli ljudima. **30** Bog otaca našijeh
podiže Isusa, kojega vi ubiste objesivši na drvo. **31** Ovoga Bog
desnicom svojom uzvisi za poglavara i spasa, da da Izrailju
pokajanje i oproštenje grijeha. **32** I mi smo njegovi svjedoci
ovijeh rijeèi i Duh sveti kojega Bog dade onima koji se njemu
pokoravaju. **33** A kad oni èuše vrlo se rasrdiše, i mišljahu da ih
pobiju. **34** Ali onda ustade u skupštini jedan farisej, po imenu
Gamaliilo, zakonik, poštovan od svega naroda, i zapovjedi da
apostoli malo iziðu napolje, **35** Pa reèe njima: ljudi Izrailjci!
gledajte dobro za ove ljude šta æete èiniti; **36** Jer prije ovijeh
dana usta Tevda, govoreæi da je on nešto, za kojijem pristade
ljudi na broj oko èetiri stotine; on bi ubijen, i svi koji ga slušahu
raziðoše se i propadoše. **37** Potom usta Juda Galilejac, u dane
prijepisa, i odvuèe dosta ljudi za sobom; i on pogibe, i svi koji ga
slušahu razasuše se. **38** I sad vam kažem: proðite se ovijeh
ljudi i ostavite ih; jer ako bude od ljudi ovaj savjet ili ovo djelo,
pokvariæe se. **39** Ako li je od Boga, ne možete ga pokvariti,

da se kako ne nađete kao bogoborci. **40** Onda ga poslušaše,
i dozvavši apostole izbiše ih, i zaprijetiše im da ne govore u
ime Isusovo, i otpustiše ih. **41** A oni onda otidoše od sabora
radujuæi se što se udostojiše primiti sramotu za ime Gospoda
Isusa. **42** A svaki dan u crkvi i po kuæama ne prestajahu uèiti i
propovijedati jevanđelje o Isusu Hristu.

6 A u ove dane, kad se umnožiše uèenici, podigoše Grci viku
na Jevreje što se njihove udovice zaboravljahu kad se dijeljaše
hrana svaki dan. **2** Onda dvanaestorica dozvavši mnoštvo
uèenika, rekoše: nije prilièno nama da ostavimo rijeè Božiju pa
da služimo oko trpeza. **3** Nađite dakle, braæo, među sobom
sedam poštenijeh ljudi, punijeh Duha svetoga i premudrosti,
koje æemo postaviti nad ovijem poslom. **4** A mi æemo u molitvi
i u službi rijeèi ostati. **5** I ova rijeè bi ugodna svemu narodu.
I izbraše Stefana, èovjeka napunjena vjere i Duha svetoga,
i Filipa, i Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu
pokrštenjaka iz Antiohije. **6** Ove postaviše pred apostole, i oni
pomolivši se Bogu metnuše ruke na njih. **7** I rijeè Božija rastijaše,
i množaše se vrlo broj uèenika u Jerusalimu. I sveštenici mnogi
pokoravahu se vjeri. **8** A Stefan pun vjere i sile èinjaše znake i
èudesa velika među ljudima. **9** Tada ustaše neki iz zbornice
koja se zove Liveræanska i Kirinaèka i Aleksandrijnaèka i onijeh
koji bijahu iz Kilikije i Azije, i prepirahu se sa Stefanom. **10** I
ne mogahu protivu stati premudrosti i Duhu kojijem govoraše.
11 Tada podgovoriše ljude te kazaše: èusmo ga gdje huli na
Mojsija i na Boga. **12** I pobuniše narod i starješine i književnike, i
napadoše i uhvatiše ga, i dovedoše ga na sabor. **13** I izvedoše
lažne svjedoke koji govorahu: ovaj èovjek ne prestaje huliti na
ovo sveto mjesto i na zakon. **14** Jer ga èusmo gdje govori: ovaj

Isus Nazareæanin razvaliæe ovo mjesto, i izmijeniæe obièaje
koje nam ostavi Mojsije. **15** I pogledavši na nj svi koji sjeðahu na
saboru vidješe lice njegovo kao lice anðela.

7 A poglavar sveštenièki reèe: je li dakle tako? **2** A on reèe: ljudi
braæo i oci! poslušajte. Bog slave javi se ocu našemu Avraamu
kad bješe u Mesopotamiji, prije nego se doseli u Haran, **3** I
reèe mu: iziði iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca
svojega, i doði u zemlju koju æu ti ja pokazati. **4** Tada iziðe iz
zemlje Haldejske, i doseli se u Haran; i odande, po smrti oca
njegova, preseli ga u ovu zemlju u kojoj vi sad živite. **5** I ne dade
mu našljedstva u njoj ni stope; i obreèe mu je dati u držanje i
sjemenu njegovu poslije njega, dok on još nemaše djeteta. **6**
Ali Bog reèe ovako: sjeme tvoje biæe došljaci u zemlji tuðoj,
i natjeraæe ga da služi, i muèiæe ga èetiri stotine godina. **7**
I narodu kome æe služiti ja æu suditi, reèe Bog; i potom æe
iziæi, i služiæe meni na ovome mjestu. **8** I dade mu zavjet
obrezanja, i tako rodi Isaka, i obreza ga u osmi dan; i Isak
Jakova, i Jakov dvanaest starješina. **9** I starješine zaviðahu
Josifu, i prodadoše ga u Misir; i Bog bješe s njim. **10** I izbavi
ga od sviju njegovijeh nevolja, i dade mu milost i premudrost
pred Faraonom carem Misirskijem, i postavi ga poglavarom nad
Misirom i nad svijem domom svojijem. **11** A doðe glad na svu
zemlju Misirsku i Hanaansku i nevolja velika, i ne nalažahu hrane
oci naši. **12** A Jakov èuvši da ima pšenice u Misiru posla najprije
oce naše. **13** I kad doðoše drugi put, poznaše Josifa braæa
njegova, i rod Josifov posta poznat Faraonu. **14** A Josif posla i
dozva oca svojega Jakova i svu rodbinu svoju, sedamdeset i
pet duša. **15** I Jakov siðe u Misir, i umrije, on i ocevi naši. **16**
I prenesoše ih u Sihem, i metnuše u grob koji kupi Avraam

za novce od sinova Emorovijeh u Sihemu. **17** I kad se približi
vrijeme obeæanja za koje se Bog zakle Avraamu, narod se
narodi i umnoži u Misiru, **18** Dok nasta drugi car u Misiru, koji ne
znaše Josifa. **19** Ovaj namisli zlo za naš rod, izmuèi oce naše da
svoju djecu bacahu da ne žive. **20** U to se vrijeme rodi Mojsije, i
bješe Bogu ugodan, i bi tri mjeseca hranjen u kuæi oca svojega.
21 A kad ga izbaciše, uze ga kæi Faraonova, i odgaji ga sebi za
sina. **22** I nauèi se Mojsije svoj premudrosti Misirskoj, i bješe
silan u rijeèima i u djelima. **23** A kad mu se navršivaše èetrdeset
godina, dođe mu na um da obiđe braæu svoju, sinove Izrailjeve.
24 I vidjevši jednome gdje se èini nepravda, pomože, i pokaja
onoga što mu se èinjaše nepravda, i ubi Misirca. **25** Mišljaše
pak da braæa njegova razumiju da Bog njegovom rukom njima
spasenije dade: ali oni ne razumješe. **26** A sjutradan dođe
među takove koji se bijahu svadili, i miraše ih govoreæi: ljudi, vi
ste braæa, zašto èinite nepravdu jedan drugome? **27** A onaj
što èinjaše nepravdu bližnjemu oturi ga govoreæi: ko je tebe
postavio knezom i sudijom nad nama? **28** Ili i mene hoæeš da
ubiješ kao što si juèe ubio Misirca? **29** A Mojsije pobježe od
ove rijeèi, i posta došljak u zemlji Madijamskoj, gdje rodi dva
sina. **30** I kad se navrši èetrdeset godina, javi mu se u pustinji
gore Sinajske anđeo Gospodnji u plamenu ognjenom u kupini.
31 A kad Mojsije vidje, divljaše se utvari. A kad on pristupi da
vidi, bi glas Gospodnji k njemu: **32** Ja sam Bog otaca tvojijeh,
Bog Avraamov i Bog Isakov i Bog Jakovljev. A Mojsije se bješe
uzdrktao i ne smijaše da pogleda. **33** A Gospod mu reèe: izuj
obuæu sa svojijeh nogu: jer je mjesto na kome stojiš sveta
zemlja. **34** Ja dobro vidjeh muku svojega naroda koji je u Misiru,
i èuh njihovo uzdisanje, i siđoh da ih izbavim: i sad hodi da te

pošljem u Misir. **35** Ovoga Mojsija, kojega oturiše rekavši: ko te
postavi knezom i sudijom? ovoga Bog za kneza i izbavitelja
posla rukom anđela koji mu se javi u kupini. **36** Ovaj ih izvede
uèinivši èudesa i znake u zemlji Misirskoj i u Crvenom Moru i u
pustinji èetrdeset godina. **37** Ovo je Mojsije koji kaza sinovima
Izrailjevijem: Gospod Bog vaš podignuæe vam proroka iz vaše
braæe, kao mene: njega poslušajte. **38** Ovo je onaj što bješe u
crkvi u pustinji s anđelom, koji mu govori na gori Sinajskoj, i s
ocima našijem; koji primi rijeèi žive da ih nama da; **39** Kojega ne
htješe poslušati oci naši, nego ga odbaciše, i okrenuše se srcem
svojijem u Misir, **40** Rekavši Aronu: naèini nam bogove koji æe
iæi pred nama, jer ovome Mojsiju, koji nas izvede iz zemlje
Misirske, ne znamo šta bi. **41** I tada naèiniše tele, i prinesoše
žrtvu idolu, i radovahu se rukotvorini svojoj. **42** A Bog se okrenu
od njih, i predade ih da služe vojnicima nebeskijem, kao što je
pisano u knjizi proroka: eda zaklanja i žrtve prinesoste mi za
èetrdeset godina u pustinji, dome Izrailjev? **43** I primiste èador
Molohov, i zvijezdu boga svojega Remfana, kipove koje naèiniste
da im se molite; i preseliæu vas dalje od Vavilona. **44** Ocevi
naši imahu èador svjedoèanstva u pustinji, kao što zapovjedi
onaj koji govori Mojsiju da ga naèini po onoj prilici kao što ga
vidje; **45** Koji i primiše ocevi naši i donesoše s Isusom Navinom
u zemlju neznabožaca, koje oturi Bog ispred lica našijeh otaca,
tja do Davida, **46** Koji nađe milost u Boga, i izmoli da nađe
mjesto Bogu Jakovljevu. **47** A Solomun mu naèini kuæu. **48** Ali
najviši ne živi u rukotvorenijem crkvama, kao što govori prorok:
49 Nebo je meni prijestol a zemlja podnožje nogama mojima:
kako æete mi kuæu sazidati? govori Gospod; ili koje je mjesto
za moje poèivanje? **50** Ne stvori li ruka moja sve ovo? **51**

Tvrdovrati i neobrezanijeh srca i ušiju! vi se jednako protivite
Duhu svetome; kako vaši oci, tako i vi. **52** Kojega od proroka ne
protjeraše oci vaši? I pobiše one koji naprijed javiše za dolazak
pravednika, kojega vi sad izdajnici i krvnici postadoste; **53** Koji
primiste zakon naredbom anðelskom, i ne održaste. **54** Kad ovo
èuše, rasrdiše se vrlo u srcima svojima, i škrgutahu zubima na
nj. **55** A Stefan buduæi pun Duha svetoga pogleda na nebo i
vidje slavu Božiju i Isusa gdje stoji s desne strane Bogu; **56** I
reèe: evo vidim nebesa otvorena i sina èovjeèijega gdje stoji s
desne strane Bogu. **57** A oni povikavši iza glasa zatiskivahu uši
svoje, i navališe jednodušno na nj. **58** I izvedavši ga iz grada
stadoše ga zasipati kamenjem, i svjedoci haljine svoje metnuše
kod nogu mladiæa po imenu Savla. **59** I zasipahu kamenjem
Stefana, koji se moljaše Bogu i govoraše: Gospode Isuse! primi
duh moj. **60** Onda kleèe na koljena i povika iza glasa: Gospode!
ne primi im ovo za grijeh. I ovo rekavši umrije.

8 Savle pak bješe pristao na njegovu smrt. A u taj dan postade
veliko gonjenje na crkvu Jerusalimsku, i svi se rasijaše po
krajevima Judejskijem i Samarijskijem osim apostola. **2** A ljudi
pobožni ukopaše Stefana i veliki plaè uèiniše nad njim. **3**
A Savle dosaðivaše crkvi, jer iðaše po kuæama, i vucijaše
ljude i žene te predavaše u tamnicu. **4** A oni što se bijahu
rasijali prolažahu propovijedajuæi rijeè. **5** A Filip sišavši u
grad Samarijski propovijedaše im Hrista. **6** A narod pažaše
jednodušno na ono što govoraše Filip, slušajuæi i gledajuæi
znake koje èinjaše; **7** Jer duhovi neèisti s velikom vikom izlažahu
iz mnogijeh u kojima bijahu, i mnogi uzeti i hromi ozdraviše. **8** I
bi velika radost u gradu onome. **9** A bješe jedan èovjek, po
imenu Simon, koji prije èaraše u gradu i dovoðaše u èudo narod

Samarijski, govoreæi da je on nešto veliko; **10** Na kojega gledahu
svi, i malo i veliko, govoreæi: ovo je velika sila Božija. **11** A zato
gledahu na njega što ih mnogo vremena èinima udivljavaše. **12**
Kad pak vjerovaše Filipu koji propovijedaše jevanðelje o carstvu
Božijemu i o imenu Isusa Hrista, kršæavahu se i ljudi i žene. **13**
Tada i Simon vjerova, i krstivši se osta kod Filipa; i videæi djela
i znake velike koji se èinjahu divljaše se vrlo. **14** A kad èuše
apostoli koji bijahu u Jerusalimu da Samarija primi rijeè Božiju,
poslaše k njima Petra i Jovana. **15** Koji sišavši pomoliše se Bogu
za njih da prime Duha svetoga; **16** Jer još ni na jednoga ne bješe
došao, nego bijahu samo kršteni u ime Gospoda Isusa. **17** Tada
apostoli metnuše ruke na njih, i oni primiše Duha svetoga. **18** A
kad vidje Simon da se daje Duh sveti kad apostoli metnu ruke,
donese im novce **19** Govoreæi: dajte i meni ovu vlast da kad
metnem ruke na koga primi Duha svetoga. **20** A Petar mu reèe:
novci tvoji s tobom da budu u pogibao, što si pomislio da se dar
Božij može dobiti za novce. **21** Nema tebi dijela ni iseta u ovoj
rijeèi; jer srce tvoje nije pravo pred Bogom. **22** Pokaj se dakle od
ove svoje pakosti, i moli se Bogu da bi ti se oprostila pomisao
srca tvoga. **23** Jer te vidim da si u grkoj žuèi i u svezi nepravde.
24 A Simon odgovarajuæi reèe: pomolite se vi Gospodu za mene
da ne naiðe na mene ništa od ovoga što rekoste. **25** Tako oni
posvjedoèivši i govorivši rijeè Gospodnju vratiše se u Jerusalim,
i mnogijem selima Samarijskijem propovjediše jevanðelje. **26** A
anðeo Gospodnji reèe Filipu govoreæi: ustani i idi na podne
na put koji silazi od Jerusalima u Gazu i pust je. **27** I ustavši
pođe. I gle, èovjek Arapin, uškopljenik, vlastelin Kandakije carice
Arapske, što bješe nad svima njezinijem riznicama, koji bješe
došao u Jerusalim da se moli Bogu, **28** Pa se vraæaše, i sjedeæi

na kolima svojijem èitaše proroka Isaiju. **29** A Duh reèe Filipu:
pristupi i prilijepi se tijem kolima. **30** A Filip pritrèavši èu ga gdje
èita proroka Isaiju, i reèe: a razumiješ li što èitaš? **31** A on reèe:
kako bih mogao ako me ko ne uputi? I umoli Filipa te se pope i
sjede s njim. **32** A mjesto iz pisma koje èitaše bješe ovo: kao
ovca na zaklanje odvede se, i nijem kao jagnje pred onijem koji
ga striže, tako ne otvori usta svojijeh. **33** U njegovom poniženju
ukide se sud njegov. A rod njegov ko æe iskazati? Jer se njegov
život uzima od zemlje. **34** Onda uškopljenik odgovori Filipu i
reèe: molim te, za koga ovo govori prorok? ili za sebe ili za koga
drugoga? **35** A Filip otvorivši usta svoja, i poèevši od pisma
ovoga, propovjedi mu jevanðelje Isusovo. **36** Kako iðahu putem
doðoše na nekaku vodu; i reèe uškopljenik: evo vode, šta brani
meni da se krstim? **37** A Filip mu reèe: ako vjeruješ od svega
srca svojega, možeš. A on odgovarajuæi reèe: vjerujem da je
Isus Hristos sin Božij. **38** I zapovjedi da stanu kola, i siðoše oba
na vodu, i Filip i uškopljenik, i krsti ga. **39** A kad iziðoše iz vode,
Duh sveti pade na uškopljenika, a anðeo Gospodnji uze Filipa, i
više ga ne vidje uškopljenik; nego otide putem svojijem radujuæi
se. **40** A Filip se obrete u Azotu; i prolazeæi propovijedaše
jevanðelje svima gradovima, dok ne doðe u Æesariju.

9 A Savle još dišuæi prijetnjom i smræu na uèenike Gospodnje
pristupi k poglavaru svešteniècome, **2** I izmoli u njega poslanice
u Damask na zbornice, ako koga nađe od ovoga puta, i ljude i
žene svezane da dovede u Jerusalim. **3** A kad bješe na putu i
doðe blizu Damaska, ujedanput obasja ga svjetlost s neba, **4** I
padnuvši na zemlju èu glas gdje mu govori: Savle! Savle! zašto
me goniš? **5** A on reèe: ko si ti, Gospode? A Gospod reèe: ja
sam Isus, kojega ti goniš: teško ti je protivu bodila praæati se. **6**

A on drkæuæi od straha reèe: Gospode! šta hoæeš da èinim? I
Gospod mu reèe: ustani i uði u grad, pa æe ti se kazati šta ti
treba èiniti. **7** A ljudi koji iðahu s njim stajahu i èuðahu se, jer
èujahu glas a ne viðahu nikoga. **8** A Savle usta od zemlje, i
otvorenijem oèima svojijem nikoga ne viðaše. A oni ga uzeše za
ruku i uvedoše u Damask. **9** I bješe tri dana slijep, i ne jede, niti
pi. **10** A u Damasku bješe jedan uèenik, po imenu Ananija, i
reèe mu Gospod u utvari: Ananija! A on reèe: evo me, Gospode!
11 A Gospod mu reèe: ustani i idi u ulicu koja se zove Prava, i
traži u domu Judinom po imenu Savla Taršanina; jer gle, on se
moli Bogu, **12** I vidje u utvari èovjeka, po imenu Ananiju, gdje
uðe i metnu ruku na nj da progleda. **13** A Ananija odgovori:
Gospode! ja èuh od mnogijeh za toga èovjeka kolika zla poèini
svetima tvojima u Jerusalimu; **14** I ovdje ima vlast od glavara
svešteniècki jeh da veže sve koji prizivaju ime tvoje. **15** A Gospod
mu reèe: idi, jer mi je on sud izbrani da iznese ime moje pred
neznabošce i careve i sinove Izrailjeve. **16** A ja æu mu pokazati
koliko mu valja postradati za ime moje. **17** I poðe Ananija, i uðe
u kuæu, i metnuvši ruke na nj reèe: Savle, brate! Gospod Isus,
koji ti se javi na putu kojijem si išao, posla me da progledaš i da
se napuniš Duha svetoga. **18** I odmah otpade od oèiju njegovijeh
kao krljušt, i odmah progleda, i ustavši krsti se. **19** I pošto pojede
okrijepi se; i bi Savle nekoliko dana s uèenicima koji bijahu u
Damasku. **20** I odmah po zbornicama propovijedaše Isusa da je
on sin Božij. **21** A svi koji slušahu divljahu se i govorahu: nije li
ovo onaj što gonjaše u Jerusalimu one koji spominjahu ime ovo,
i ovdje zato doðe da ih povezane vodi glavarima svešteniècki jem.
22 A Savle se veæma siljaše i zabunjivaše Jevreje koji žive u
Damasku, dokazujuæi da je ovo Hristos. **23** A kad se navrši

podosta dana, dogovoriše se Jevreji da ga ubiju. **24** Ali Savle
doznade njihov dogovor; a oni èuvahu vrata dan i noæ da bi
ga ubili; **25** A uèenici ga uzeše noæu i spustiše preko zida u
kotarici. **26** A kad dođe Savle u Jerusalim, ogledaše da se pribije
uz uèenike; i svi ga se bojahu, jer ne vjerovahu da je uèenik.
27 A Varnava ga uze i dovede k apostolima, i kaza im kako
na putu vidje Gospoda, i kako mu govori, i kako u Damasku
slobodno propovijeda ime Isusovo. **28** I bijaše s njima i ulazi u
Jerusalim i izlazi i slobodno propovijedaše ime Gospoda Isusa.
29 I govoraše i prepiraše se s Grcima; a oni gledahu da ga
ubiju. **30** A kad razumješe braæa, svedoše ga u Æesariju, i
otpustiše ga u Tars. **31** A crkve po svoj Judeji i Galileji i Samariji
bijahu na miru, i napredovahu, i hođahu u strahu Gospodnjem,
i umnožavahu se utjehom svetoga Duha. **32** I dogodi se kad
Petar obilažaše sve, da dođe i k svetima koji življahu u Lidi. **33** I
nađe tamo jednoga èovjeka po imenu Eneju, koji veæ osam
godina ležaše na odru, jer bješe uzet. **34** I reèe mu Petar: Eneja!
iscjeljuje te Isus Hristos, ustani i prostri sam sebi. I odmah usta.
35 I vidješe ga svi koji življahu u Lidi i u Asaronu, i obratiše se ka
Gospodu. **36** A u Jopi bješe jedna uèenica, po imenu Tavita,
koje znaèi srna, i ona bješe puna dobrijeh djela i milostinje što
èinjaše. **37** I dogodi se u te dane da se ona razbolje i umrije;
onda je okupaše i metnuše u gornju sobu. **38** A buduæi da je
Lida blizu Jope, onda uèenici èuvši da je Petar u njoj poslaše
dva èovjeka moleæi ga da ne požali truda doæi do njih. **39** A
Petar ustavši otide s njima, i kad dođe, izvedoše ga u gornju
sobu i skupiše se oko njega sve udovice plaèuæi i pokazujuæi
suknje i haljine što je radila Srna dok je bila s njima. **40** A
Petar izgnavši sve napolje kleèe na koljena i pomoli se Bogu, i

okrenuvši se k tijelu reèe: Tavito! ustani. A ona otvori oèi svoje, i
vidjevši Petra sjede. **41** Petar pak pruživši joj ruku podiže je; i
dozvavši svete i udovice pokaza je živu. **42** I ovo se razglasi po
svoj Jopi, i mnogi vjerovaše Gospoda. **43** I dogodi se da on osta
mnogo dana u Jopi u nekoga Simona kožara.

10 A u Æesariji bješe jedan èovjek po imenu Kornilije, kapetan
od èete koja se zvaše Talijanska. **2** Pobožan i bogobojazan
sa cijelijem domom svojijem, koji davaše milostinju mnogijem
ljudima i moljaše se Bogu bez prestanka; **3** On vidje na javi u
utvari oko devetoga sahata dnevi anðela Božijega gdje siðe k
njemu i reèe mu: Kornilije! **4** A on pogledavši na nj i uplašivši se
reèe: što je Gospode? A on mu reèe: molitve tvoje i milostinje
iziðoše na pamet Bogu; **5** I sad pošlji u Jopu ljude i dozovi
Simona prozvanoga Petra: **6** On stoji u nekoga Simona kožara,
kojega je kuæa kod mora: on æe ti kazati rijeèi kojima æeš se
spasti ti i sav dom tvoj. **7** I kad otide anðeo koji govori Korniliju,
dozvavši dvojicu od svojijeh slugu i jednoga pobožna vojnika od
onijeh koji mu služahu, **8** I kazavši im sve posla ih u Jopu. **9** A
sjutradan kad oni iðahu putem i približiše se ka gradu, iziðe Petar
u gornju sobu da se pomoli Bogu u šesti sahat. **10** I ogladnje, i
šæaše da jede; a kad mu oni gotovljahu, dođe izvan sebe, **11**
I vidje nebo otvoreno i sud nekakav gdje silazi na njega, kao
veliko platno, zavezan na èetiri roglja i spušta se na zemlju; **12**
U kome bijahu sva èetvoronožna na zemlji, i zvjerinje i bubine i
ptice nebeske. **13** I postade glas k njemu: ustani, Petre! pokolji i
pojedi. **14** A Petar reèe: nipošto, Gospode! jer nikad ne jedoh
što pogano ili neèisto. **15** I gle, glas opet k njemu drugom: što je
Bog oèistio ti ne pogani. **16** I ovo bi triput, i sud se opet uze na
nebo. **17** A kad se Petar u sebi divljaše šta bi bila utvara koju

vidje, i gle, ljudi poslani od Kornilija, napitavši i našavši dom
Simonov stadoše pred vratima, **18** I zovnuvši pitahu: stoji li ovdje
Simon prozvani Petar? **19** A dok Petar razmišljavaše o utvari,
reèe mu Duh: evo tri èovjeka traže te; **20** Nego ustani i siði i idi s
njima ne premišljajuæi ništa, jer ih ja poslah. **21** A Petar sišavši
k ljudima poslanijem k sebi od Kornilija reèe: evo ja sam koga
tražite; što ste došli? **22** A oni rekoše: Kornilije kapetan, èovjek
pravedan i bogobojazan, poznat kod svega naroda Jevrejskoga,
primio je zapovijest od anðela svetoga da dozove tebe u svoj
dom i da èuje rijeèi od tebe. **23** Onda ih dozva unutra i ugosti.
A sjutradan ustavši Petar poðe s njima, i neki od braæe koja
bješe u Jopi poðoše s njim. **24** I sjutradan uðoše u Æesariju. A
Kornilije èekaše ih sazvavši rodbinu svoju i ljubazne prijatelje. **25**
A kad Petar šæaše da uðe, srete ga Kornilije, i padnuvši na
noge njegove pokloni se. **26** I Petar ga podiže govoreæi: ustani,
i ja sam èovjek. **27** I s njim govoreæi uðe, i nađe mnoge koji se
bijahu sabrali. **28** I reèe im: vi znate kako je neprilièno èovjeku
Jevrejinu družiti se ili dolaziti k tuðinu; ali Bog meni pokaza
da nijednoga èovjeka ne zovem pogana ili neèista; **29** Zato i
bez sumnje doðoh pozvan. Pitam vas dakle zašto poslaste po
mene? **30** I Kornilije reèe: od èetvrtoga dana do ovoga èasa
ja postih, i u deveti sahat moljah se Bogu u svojoj kuæi; i gle,
èovjek stade preda mnom u haljini sjajnoj, **31** I reèe: Kornilije!
uslišena bi molitva tvoja i milostinje tvoje pomenuše se pred
Bogom. **32** Pošlji dakle u Jopu i dozovi Simona koji se zove
Petar: on stoji u kuæi Simona kožara kod mora, koji kad doðe
kazaæe ti. **33** Onda ja odmah poslah k tebi; i ti si dobro uèinio
što si došao. Sad dakle mi svi stojimo pred Bogom da èujemo
sve što je tebi od Boga zapovjeđeno. **34** A Petar otvorivši usta

reèe: zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko; **35** Nego u svakom
narodu koji se boji njega i tvori pravdu mio je njemu. **36** Rijeè što
posla sinovima Izrailjevijem, javljajuæi mir po Isusu Hristu, ona
je Gospod svima. **37** Vi znate govor koji je bio po svoj Judeji
poèevši od Galileje po krštenju koje propovijeda Jovan: **38** Isusa
iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duhom svetijem i silom, koji
proðe èineæi dobro i iscjeljujuæi sve koje ðavo bješe nadvladao;
jer Bog bijaše s njim. **39** I mi smo svjedoci svemu što uèini u
zemlji Judejskoj i Jerusalimu; kojega i ubiše objesivši na drvo.
40 Ovoga Bog vaskrse treæi dan, i dade mu da se pokaže, **41**
Ne svemu narodu nego nama svjedocima naprijed izbranima
od Boga, koji s njim jedosmo i pismo po vaskrseniju njegovom
iz mrtvijeh. **42** I zapovjedi nam da propovijedamo narodu i da
svjedoèimo da je on nareèeni od Boga sudija živijem i mrtvijem.
43 Za ovo svjedoèe svi proroci da æe imenom njegovijem primiti
oproštenje grijeha svi koji ga vjeruju. **44** A dok još Petar govoraše
ove rijeèi, siðe Duh sveti na sve koji slušahu rijeè. **45** I udiviše
se vjerni iz obrezanja koji bijahu došli s Petrom, videæi da se i
na neznabošce izli dar Duha svetoga. **46** Jer ih slušahu gdje
govorahu jezike, i velièahu Boga. Tada odgovori Petar: **47** Eda
može ko vodu zabraniti da se ne krste oni koji primiše Duha
svetoga kao i mi? **48** I zapovjedi im da se krste u ime Isusa
Hrista. Tada ga moliše da ostane kod njih nekoliko dana.

11 A èuše i apostoli i braæa koji bijahu u Judeji da i neznabošci
primiše rijeè Božiju. **2** I kad iziðe Petar u Jerusalim, prepirahu se
s njim koji bijahu iz obrezanja, **3** Govoreæi: ušao si k ljudima koji
nijesu obrezani, i jeo si s njima. **4** A Petar poèevši kazivaše im
redom govoreæi: **5** Ja bijah u gradu Jopi na molitvi, i došavši
izvan sebe vidjeh utvaru, gdje silazi sud nekakav kao veliko

platno na èetiri roglja i spušta se s neba, i doðe do preda me.
6 Pogledavši u nj opazih i vidjeh èetvoronožna zemaljska, i
zvjerinje i bubine i ptice nebeske. **7** A èuh glas koji mi govori:
ustani, Petre! pokolji i pojedi. **8** A ja rekoh: nipošto, Gospode!
jer ništa pogano i neèisto nikad ne uðe u usta moja. **9** A glas
mi odgovori drugom s neba govoreæi: što je Bog oèistio ti ne
pogani. **10** A ovo bi triput; i uze se opet sve na nebo. **11** I
gle, odmah tri èovjeka staše pred kuæom u kojoj bijah, poslani
iz Æesarije k meni. **12** A Duh mi reèe da idem s njima ne
premišljajuæi ništa. A doðoše sa mnom i ovo šest braæe, i
uðosmo u kuæu èovjekovu. **13** I kaza nam kako vidje anðela u
kuæi svojoj koji je stao i kazao mu: pošlji ljude u Jopu i dozovi
Simona prozvanoga Petra, **14** Koji æe ti kazati rijeèi kojima æeš
se spasti ti i sav dom tvoj. **15** A kad ja poèeh govoriti, siðe Duh
sveti na njih, kao i na nas u poèetku. **16** Onda se opomenuh rijeèi
Gospodnje kako govoraše: Jovan je krstio vodom, a vi æete se
krstiti Duhom svetijem. **17** Kad im dakle Bog dade jednak dar kao
i nama koji vjerujemo Gospoda svojega Isusa Hrista: ja ko bijah
da bih mogao zabraniti Bogu? **18** A kad èuše ovo, umukoše,
i hvaljahu Boga govoreæi: dakle i neznabošcima Bog dade
pokajanje za život. **19** A oni što se rasijaše od nevolje koja posta
za Stefana, proðoše tja do Finikije i Kipra i Antiohije, nikomu
ne govoreæi rijeèi do samijem Jevrejima. **20** A neki od njih
bijahu Kiprani i Kirinci, koji ušavši u Antiohiju govorahu Grcima
propovijedajuæi jevanðelje o Gospodu Isusu. **21** I bješe ruka
Božija s njima; i mnogo ih vjerovaše i obratiše se ka Gospodu.
22 A doðe rijeè o njima do ušiju crkve koja bješe u Jerusalimu; i
poslaše Varnavu da ide tja do Antiohije; **23** Koji došavši i vidjevši
blagodat Božiju, obradova se, i moljaše sve da tvrdijem srcem

ostanu u Gospodu; **24** Jer bješe èovjek blag i pun Duha svetoga
i vjere. I obrati se mnogi narod ka Gospodu. **25** Varnava pak
iziđe u Tars da traži Savla; i kad ga nađe, dovede ga u Antiohiju.
26 I oni se cijelu godinu sastajaše ondje s crkvom, i uèiše mnogi
narod; i najprije u Antiohiji nazvaše uèenike hrišæanima. **27** A u
te dane siđoše iz Jerusalima proroci u Antiohiju. **28** I ustavši
jedan od njih, po imenu Agav, objavi glad veliki koji šæaše biti po
vasionom svijetu; koji i bi za Klaudija æesara. **29** A od uèenika
odredi svaki koliko koji mogaše da pošlju u pomoæ braæi koja
življahu u Judeji. **30** Koje i uèiniše poslavši starješinama preko
ruke Varnavine i Savlove.

12 U ono pak vrijeme podiže Irod car ruke da muèi neke od
crkve. **2** I pogubi Jakova brata Jovanova maèem. **3** I vidjevši da
je to po volji Jevrejima nastavi da uhvati i Petra a bijahu dani
prijesnijeh hljebova **4** Kojega i uhvati i baci u tamnicu, i predade
ga èetvorici èetvrtnika vojnièkijeh da ga èuvaju, i mišljaše ga po
pashi izvesti pred narod. **5** I tako Petra èuvahu u tamnici; a
crkva moljaše se za njega Bogu bez prestanka. **6** A kad šæaše
Irod da ga izvede, onu noæ spavaše Petar među dvojicom
vojnika, okovan u dvoje verige, a stražari pred vratima èuvahu
tamnicu. **7** I gle, anđeo Gospodnji pristupi, i svjetlost obasja po
sobi, i kucnuvši Petra u rebra probudi ga govoreæi: ustani brže. I
spadoše mu verige s ruku. **8** A anđeo mu reèe: opaši se, i obuj
opanke svoje. I uèini tako. I reèe mu anđeo: obuci haljinu svoju,
pa hajde za mnom. **9** I izišavši iđaše za njim, i ne znadijaše da
je to istina što anđeo èinjaše, nego mišljaše da vidi utvaru. **10** A
kad prođoše prvu stražu i drugu i dođoše k vratima gvozdenijem
koja vođahu u grad, ona im se sama otvoriše; i izišavši prođoše
jednu ulicu, i anđeo odmah otstupi od njega. **11** I kadođe Petar

k sebi reèe: sad zaista vidim da Bog posla anðela svojega te me
izbavi iz ruku Irodovijeh i od svega èekanja naroda Jevrejskoga.
12 I razmislivši doðe kuæi Marije matere Jovana koji se zvaše
Marko, gdje bijahu mnogi sabrani i moljahu se Bogu. **13** A kad
kucnu Petar u vrata od dvora, pristupi djevojka po imenu Roda,
da èuje. **14** I poznavši glas Petrov od radosti ne otvori vrata,
nego utrèa i kaza da Petar stoji pred vratima. **15** A oni joj rekoše:
jesi li ti luda? A ona potvrðivaše da je tako. A oni govorahu:
anðeo je njegov. **16** A Petar jednako kucaše. A kad otvoriše,
vidješe ga, i udiviše se. **17** A on mahnuvši na njih rukom da
æute, kaza im kako ga Gospod izvede iz tamnice; i reèe: javite
ovo Jakovu i braæi. I izišavši otide na drugo mjesto. **18** A kad bi
dan, bješe ne mala buna među vojnicima, šta to bi od Petra. **19**
A kad ga Irod zaiska i ne nađe, onda ispita stražare, i zapovjedi
da ih odvedu; i izišavši iz Judeje u Æesariju onamo življaše. **20**
Jer se Irod srđaše na Tirce i Sidonce. Ali oni jednodušno doðoše
k njemu, i uzevši na svoju ruku Vlasta, posteljnika careva, iskahu
mira, jer se njihove zemlje hranjahu od njegova carstva. **21** A
u određeni dan obuèe se Irod u carsku haljinu, i sjedavši na
prijesto govoraše im; **22** A narod vikaše: ovo je glas Božij, a ne
èovjeèij. **23** Ali ujedanput udari ga anðeo Gospodnji; jer ne dade
slave Bogu; i buduæi izjeden od crvi izdahnu. **24** A rijeè Božija
rastijaše i množaše se. **25** A Varnava i Savle predavši pomoæ
vratiše se iz Jerusalima u Antiohiju, uzevši sa sobom i Jovana
koji se zvaše Marko.

13 A u crkvi koja bješe u Antiohiji bijahu neki proroci i uèitelji,
to jest: Varnava i Simeun koji se zvaše Nigar, i Lukije Kirinac, i
Manail odgajeni s Irodom èetverovlasnikom, i Savle. **2** A kad oni
služahu Gospodu i pošæahu, reèe Duh sveti: odvojte mi Varnavu

i Savla na djelo na koje ih pozvah. **3** Tada postivši i pomolivši se
Bogu metnuše ruke na njih, i otpustiše ih. **4** Ovi dakle poslani od
Duha svetoga siðoše u Seleukiju, i odande otploviše u Kipar. **5** I
došavši u Salamin javiše rijeè Božiju u zbornicama Jevrejskima;
a imahu i Jovana slugu. **6** A kad proðoše ostrvo tja do Pafa,
naðoše nekakvoga èovjeka vraèara i lažna proroka, Jevrejina,
kome bješe ime Varisus, **7** Koji bješe s namjesnikom Srðem
Pavlom, èovjekom razumnijem. Ovaj dozvavši Varnavu i Savla
zaiska da èuje rijeè Božiju. **8** A Elima vraèar jer to znaèi ime
njegovo) stade im se suprotiti, gledajuæi da odvrati namjesnika
od vjere. **9** A Savle koji se zvaše i Pavle, pun Duha svetoga
pogledavši na nj **10** Reèe: o napunjeni svakoga lukavstva i
svake pakosti, sine ðavolji! neprijatelju svake pravde! zar ne
prestaješ kvariti pravijeh putova Gospodnjijeh? **11** I sad eto ruke
Gospodnje na te, i da budeš slijep da ne vidiš sunca za neko
vrijeme. I ujedanput napade na nj mrak i tama, i pipajuæi tražaše
voða. **12** Tada namjesnik, kad vidje šta bi, vjerova, diveæi se
nauci Gospodnjoj. **13** A kad se Pavle sa svojijem društvom
odveze iz Pafa, doðoše u Pergu Pamfilijsku; a Jovan se odvoji
od njih, i vrati se u Jerusalim. **14** A oni otišavši iz Perge doðoše
u Antiohiju Pisidijsku, i ušavši u zbornicu u dan subotni sjedoše.
15 A po èitanju zakona i proroka poslaše starješine zbornièke
k njima govoreæi: ljudi braæo! ako je u vama rijeè utjehe za
narod, govorite. **16** A Pavle ustavši i mahnuvši rukom reèe: ljudi
Izrailjci i koji se Boga bojite! èujte. **17** Bog naroda ovoga izabra
oce naše, i podiže narod kad bijahu došljaci u zemlji Misirskoj, i
rukom visokom izvede ih iz nje. **18** I do èetrdeset godina prehrani
ih u pustinji. **19** I zatrvši sedam naroda u zemlji Hanaanskoj na
kocke razdijeli im zemlju njihovu. **20** I potom na èetiri stotine i

pedeset godina dade im sudije do Samuila proroka. **21** I od
tada iskaše cara, i dade im Bog Saula, sina Kisova, èovjeka
od koljena Venijaminova, za èetrdeset godina. **22** I uklonivši
njega podiže im Davida za cara, kome i reèe svjedoèeæi: naðoh
Davida sina Jesejeva, èovjeka po srcu mojemu, koji æe ispuniti
sve volje moje. **23** Od njegova sjemena podiže Bog po obeæanju
Izrailju spasa Isusa; **24** Kad Jovan pred njegovijem dolaskom
propovijeda krštenje pokajanja svemu narodu Izrailjevu. **25** I kad
svršivaše Jovan teèenje svoje, govoraše: ko mislite da sam ja
nijesam ja; nego evo ide za mnom, kome ja nijesam dostojan
razdriješiti remena na obuæi njegovoj. **26** Ljudi braæo! sinovi
roda Avraamova, i koji se među vama Boga boje! vama se posla
rijeè ovoga spasenija. **27** Jer oni što žive u Jerusalimu, i knezovi
njihovi, ne poznaše ovoga i glasove proroèke koji se èitaju svake
subote osudivši ga izvršiše. **28** I ne našavši ni jedne krivice
smrtne moliše Pilata da ga pogubi. **29** I kad svršiše sve što je
pisano za njega, skinuše ga s drveta i metnuše u grob. **30** A Bog
vaskrse ga iz mrtvijeh. **31** I pokaziva se mnogo dana onima što
izlaziše s njim iz Galileje u Jerusalim, koji su sad svjedoci njegovi
pred narodom. **32** I mi vam javljamo obeæanje koje bi ocevima
našima da je ovo Bog ispunio nama, djeci njihovoj, podignuvši
Isusa; **33** Kao što je napisano i u drugom psalmu: ti si moj sin, ja
te danas rodih. **34** A da ga iz mrtvijeh vaskrse da se više ne vrati
u truhljenje ovako reèe: daæu vam svetinju Davidovu vjernu. **35**
Zato i na drugom mjestu govori: neæeš dati da tvoj svetac vidi
truhljenja. **36** Jer David posluživši rodu svojemu po volji Božijoj
umrije, i metnuše ga kod otaca njegovijeh, i vidje truhljenje. **37** A
kojega Bog podiže ne vidje truhljenja. **38** Tako da vam je na
znanje, ljudi braæo! da se kroza nj vama propovijeda oproštenje

grijeha. **39** I od svega, oda šta se ne mogoste opravdati u zakonu
Mojsijevu, opravdaæe se u njemu svaki koji vjeruje. **40** Gledajte
dakle da ne dođe na vas ono što je kazano u prorocima: **41**
Vidite, nemarljivi! i èudite se, i nek vas nestane; jer ja èinim
djelo u dane vaše, djelo koje neæete vjerovati ako vam ko
uskazuje. **42** A kad izlažahu iz zbornice Jevrejske, moljahu
neznabošci da im se ove rijeèi u drugu subotu govore. **43** A kad
se sabor raziđe, poðoše za Pavlom i za Varnavom mnogi od
Jevreja i pobožnijeh došljaka; a oni govoreæi im svjetovahu ih da
ostanu u blagodati Božijoj. **44** A u drugu subotu sabra se gotovo
sav grad da èuju rijeèi Božije. **45** A kad vidješe Jevreji narod,
napuniše se zavisti, i govorahu protivno rijeèima Pavlovijem
nasuprot govoreæi i huleæi. **46** A Pavle i Varnava oslobodivši
se rekoše: vama je najprije trebalo da se govori rijeè Božija;
ali kad je odbacujete, i sami se pokazujete da nijeste dostojni
vjeènoga života, evo se obræemo k neznabošcima. **(aiōnios
g166)** **47** Jer nam tako zapovjedi Gospod: postavih te za vidjelo
neznabošcima, da budeš spasenije do samoga kraja zemlje. **48**
A kad èuše neznabošci, radovahu se i slavljahu rijeè Božiju, i
vjerovaše koliko ih bješe pripravljeno za život vjeèni. **(aiōnios
g166)** **49** I rijeè se Božija raznošaše po svoj okolini. **50** Ali Jevreji
podgovoriše pobožne i poštene žene i starješine gradske te
podigoše gonjenje na Pavla i Varnavu, i istjeraše ih iz svoje
zemlje. **51** A oni otresavši na njih prah sa svojijeh nogu doðoše
u Ikoniju. **52** A uèenici punjahu se radosti i Duha svetoga.

14 U Ikoniji pak dogodi se da oni zajedno uđoše u zbornicu
Jevrejsku, i govorahu tako da vjerova veliko mnoštvo Jevreja
i Grka. **2** A Jevreji koji ne vjerovahu podbuniše i razdražiše
duše neznabožaca na braæu. **3** Ali oni ostaše dosta vremena

govoreæi slobodno u Gospodu koji svjedoèaše rijeè blagodati
svoje i davaše te se tvorahu znaci i èudesa rukama njihovijem.
4 A množtvo gradsko razdijeli se, i jedni bijahu s Jevrejima, a
jedni s apostolima. **5** A kad navališe i neznabošci i Jevreji sa
svojijem poglavarima da im dosade i kamenjem da ih pobiju,
6 Oni doznavši pobjegoše u gradove Likaonske, u Listru i u
Dervu i u okolinu njihovu. **7** I onamo propovijedahu jevanðelje.
8 I jedan èovjek u Listri sjeðaše nemoæan u nogama, i bješe
hrom od utrobe matere svoje, i ne bješe nikad hodio. **9** Ovaj
slušaše Pavla gdje govori. Pavle pogledavši na nj i vidjevši
da vjeruje da æe ozdraviti, **10** Reèe velikijem glasom: tebi
govorim u ime Gospoda Isusa Hrista, ustani na svoje noge
upravo. I skoèi, i hoðaše. **11** A kad vidje narod šta uèini Pavle,
podigoše glas svoj govoreæi Likaonski: bogovi naèiniše se
kao ljudi, i siðoše k nama. **12** I nazivahu Varnavu Jupiterom,
a Pavla Merkurijem, jer on upravljaše rijeèju. **13** A sveštenik
Jupitera koji bješe pred gradom njihovijem dovede junce, i
donese vijence pred vrata, i s narodom šæadijaše da prinosi
žrtvu. **14** A kad èuše apostoli, Varnava i Pavle, razdriješe haljine
svoje, i skoèiše među narod vièuæi i govoreæi: **15** Ljudi! šta to
èinite? I mi smo kao i vi smrtni ljudi, koji vam propovijedamo
jevanðelje da se od ovijeh lažnijeh stvari obratite k Bogu živome,
koji stvori nebo i zemlju i more i sve što je u njima; **16** Koji u
prošavšijem naraštajima bješe pustio sve narode da idu svojijem
putovima: **17** I opet ne ostavi sebe neposvjedoèena, èineæi
dobro, dajuæi nam s neba dažd i godine rodne, puneæi srca
naša jelom i veseljem. **18** I ovo govoreæi jedva ustaviše narod
da im ne prinose žrtve, nego da ide svaki svojoj kuæi. A dok oni
življahu ondje i uèahu, **19** Doðoše iz Antiohije i iz Ikonije nekaki

Jevreji, i kad se oni prepirahu slobodno, podgovoriše narod da ih
odustanu, govoreæi da ništa pravo ne govore, nego sve lažu. I
podgovorivši narod zasuše Pavla kamenjem i izvukoše ga iz
grada misleæi da je mrtav. **20** A kad ga opkoliše uèenici njegovi,
ustade i uðe u grad, i sjutradan iziðe s Varnavom u Dervu. **21** I
propovjedivši jevanðelje gradu onome i nauèivši mnoge vratiše
se u Listru i Ikoniju i Antiohiju **22** Utvrðujuæi duše uèenika i
svjetujuæi ih da ostanu u vjeri, i da nam kroz mnoge nevolje
valja uæi u carstvo Božije. **23** I postavivši im starješine po svijem
crkvama, i pomolivši se Bogu s postom, predadoše ih Gospodu
koga vjerovaše. **24** I prošavši Pisidiju doðoše u Pamfiliju. **25** I
govorivši rijeè Gospodnju u Perzi siðoše u Ataliju. **26** I odande
otploviše u Antiohiju, odakle bijahu predani blagodati Božijoj na
djelo koje svršiše. **27** A kad doðoše i sabraše crkvu, kazaše sve
šta uèini Bog s njima, i kako otvori neznabošcima vrata vjere. **28**
I ostaše ondje ne malo vremena s uèenicima.

15 I neki sišavši iz Judeje uèahu braæu: ako se ne obrežete po
obièaju Mojsijevu, ne možete se spasti. **2** A kad posta raspra,
i Pavle i Varnava ne malo se prepiraše s njima, odrediše da
Pavle i Varnava i drugi neki od njih idu gore k apostolima i
starješinama u Jerusalim za ovo pitanje. **3** A oni onda spremljeni
od crkve, prolažahu kroz Finikiju i Samariju kazujuæi obraæanje
neznabožaca, i èinjahu veliku radost svoj braæi. **4** A kad doðoše
u Jerusalim, primi ih crkva i apostoli i starješine, i kazaše sve
što uèini Bog s njima, i kako otvori neznabošcima vrata vjere.
5 Onda ustaše neki od jeresi farisejske koji bijahu vjerovali,
i govorahu da ih valja obrezati, i zapovjediti da drže zakon
Mojsijev. **6** A apostoli i starješine sabraše se da izvide ovu
rijeè. **7** I po mnogom vijeæanju usta Petar i reèe: ljudi braæo! vi

znate da Bog od prvijeh dana izabra između nas da iz mojijeh
usta èuju neznabošci rijeè jevanðelja i da vjeruju. **8** I Bog,
koji poznaje srca, posvjedoèi im i dade im Duha svetoga kao
i nama, **9** I ne postavi nikakve razlike među nama i njima,
oèistivši vjerom srca njihova. **10** Sad dakle šta kušate Boga, i
hoæete da metnete uèenicima jaram na vrat, kojega ni ocevi
naši ni mi mogosmo ponijeti? **11** Nego vjerujemo da æemo se
spasti blagodaæu Gospoda Isusa Hrista kao i oni. **12** Onda
umuèe sve mnoštvo, i slušahu Varnavu i Pavla koji pripovijedahu
kolike znake i èudesa uèini Bog u neznabošcima preko njih.
13 A kad oni umukoše, odgovori Jakov govoreæi: ljudi braæo!
poslušajte mene. **14** Simon kaza kako Bog najprije pohodi i
primi iz neznabožaca narod k imenu svojemu. **15** I s ovijem se
udaraju rijeèi proroka, kao što je napisano: **16** Potom æu se
vratiti, i sazidaæu dom Davidov, koji je pao, i njegove razvaline
popraviæu, i podignuæu ga, **17** Da potraže Gospoda ostali ljudi i
svi narodi u kojima se ime moje spomenu, govori Gospod koji
tvori sve ovo. **18** Bogu su poznata od postanja svijeta sva djela
njegova; **(aiōn g165)** **19** Zato ja velim da se ne dira u neznabošce
koji se obraæaju k Bogu; **20** Nego da im se zapovjedi da se
èuvaju od priloga idolskijeh i od kurvarstva i od udavljenoga i od
krvi, i što njima nije milo drugima da ne èine. **21** Jer Mojsije ima
od starijeh vremena u svijem gradovima koji ga propovijedaju, i
po zbornicama èita se svake subote. **22** Tada naðoše za dobro
apostoli i starješine sa svom crkvom da izberu između sebe
dvojicu i da pošlju u Antiohiju s Pavlom i Varnavom, Judu koji
se zvaše Varsava, i Silu, ljude znamenite među braæom. **23**
I napisaše rukama svojima ovo: Apostoli i starješine i braæa
pozdravljaju braæu koja su po Antiohiji i Siriji i Kilikiji što su od

neznabožaca. **24** Buduæi da mi èusmo da neki od nas izišavši
smetoše vas rijeèima, i raslabiše duše vaše govoreæi vam da se
obrezujete i da držite zakon, kojima mi ne zapovjedismo; **25** Zato
naðosmo za dobro mi jednodušno sabrani izbrane ljude poslati
vama s ljubaznijem našijem Varnavom i Pavlom, **26** S ljudima
koji su predali duše svoje za ime Gospoda našega Isusa Hrista.
27 Poslasmo dakle Judu i Silu, koji æe to i rijeèima kazati. **28**
Jer nađe za dobro sveti Duh i mi da nikakvijeh tegoba više ne
meæemo na vas osim ovijeh potrebnijeh: **29** Da se èuvate od
priloga idolskijeh i od krvi i od udavljenoga i od kurvarstva, i
što neæete da se èini vama ne èinite drugima; od èega ako se
èuvate, dobro æete èiniti. Budite zdravi. **30** A kad ih opremiše,
doðoše u Antiohiju, i sabravši narod predaše poslanicu. **31** A
kad proèitaše, obradovaše se utjesi. **32** A Juda i Sila, koji i
proroci bijahu, mnogijem rijeèima utješiše braæu i utvrdiše. **33** I
pošto biše onamo neko vrijeme, otpustiše ih braæa s mirom k
apostolima. **34** No Sila nađe za dobro da ostane onamo, a Juda
se vrati u Jerusalim. **35** A Pavle i Varnava življahu u Antiohiji i
uèahu i propovijedahu rijeè Gospodnju s mnogima drugijem.
36 A poslije nekoliko dana reèe Pavle Varnavi: hajde da se
vratimo i da obiđemo braæu po svijem gradovima po kojima
propovijedasmo rijeè Gospodnju kako žive. **37** A Varnava šæaše
da uzmu sa sobom Jovana prozvanoga Marka. **38** Pavle pak
govoraše: onoga koji nas je odustao u Pamfiliji i nije išao s nama
na djelo na koje smo bili određeni, da ne uzimamo sa sobom.
39 Tako postade raspra da se oni razdvojiše, i Varnava uzevši
Marka otplovi u Kipar. **40** A Pavle izbravši Silu iziđe predan
blagodati Božijoj od braæe. **41** I prolažaše kroz Siriju i Kilikiju
utvrđujuæi crkve.

16 Doðe pak u Dervu i u Listru, i gle, ondje bješe neki uèenik,
po imenu Timotije, sin neke žene Jevrejke koja vjerovaše, a
oca Grka; **2** Za njega dobro svjedoèahu braæa koja bijahu u
Listri i u Ikoniji. **3** Ovoga namisli Pavle da uzme sa sobom; i
uze ga, i obreza Jevreja radi koji bijahu u onijem mjestima: jer
svi znadijahu oca njegova da bješe Grk. **4** I kad prolažahu po
gradovima, predavaše im da drže uredbe koje urediše apostoli
i starješine u Jerusalimu. **5** A crkve se utvrðivahu u vjeri, i
svaki dan bivaše ih više. **6** A kad proðoše Frigiju i Galatijsku
zemlju, zabrani im Duh sveti govoriti rijeè u Aziji. **7** A kad
doðoše u Misiju šæadijahu da idu u Vitiniju, i Duh ne dade.
8 A kad proðoše Misiju, siðoše u Troadu. **9** I Pavlu se javi
utvara noæu: bješe jedan èovjek iz Maæedonije, i stajaše
moleæi ga i govoreæi: doði u Maæedoniju i pomozi nam. **10** A
kad vidje utvaru, odmah gledasmo da iziðemo u Maæedoniju,
doznavši da nas Gospod pozva da im propovijedamo jevanðelje.
11 A kad se odvezosmo iz Troade, doðosmo u Samotrak, i
sjutradan u Neapolj, **12** A odande u Filibu, koje je prvi grad
zemlje Maæedonije, naselje Rimsko; i u onom gradu ostasmo
nekoliko dana. **13** A u dan subotni iziðosmo iz grada k vodi
gdje bješe bogomolja; i sjedavši govorismo k ženama koje se
bijahu sabrale. **14** I jedna bogobojazna žena, po imenu Lidija, iz
grada Tijatirskoga, koja prodavaše skerlet, slušaše: i Gospod
otvori srce njezino da pazi na rijeèi Pavlove. **15** A kad se krsti
ona i kuæa njezina, moljaše nas govoreæi: ako mislite da ja
vjerujem Gospoda, uðite u moju kuæu i živite. I natjera nas. **16** A
dogodi se kad iðasmo na molitvu da nas srete jedna robinja
koja imaše duh pogaðaèki i vraèajuæi donošaše veliki dobitak
svojijem gospodarima. **17** Ova poðe za Pavlom i za nama, i

vikaše govoreæi: ovi su ljudi sluge Boga najvišega, koji javljaju
nama put spasenija. **18** I ovako èinjaše mnogo dana. A kad se
Pavlu dosadi, okrenu se i reèe duhu: zapovijedam ti imenom
Isusa Hrista, iziði iz nje. I iziðe u taj èas. **19** A kad vidješe
njezini gospodari da iziðe nad njihova dobitka, uzeše Pavla i
Silu i odvukoše ih na pazar ka knezovima. **20** I dovedavši ih k
vojvodama, rekoše: ovi su ljudi Jevreji, i mute po našemu gradu,
21 I propovijedaju obièaje kojijeh nama ne valja primati ni tvoriti,
jer smo Rimljani. **22** I sleže se narod na njih, i vojvode izdriješe
im haljine, i zapovjediše da ih šibaju. **23** I pošto ih zdravo izbiše
baciše ih u tamnicu, i zapovjediše tamnièaru da ih dobro èuva.
24 Primivši takovu zapovijest on ih baci u najdonju tamnicu i
noge im metnu u klade. **25** A u ponoæi bijahu Pavle i Sila na
molitvi i hvaljahu Boga; a sužnji ih slušahu. **26** A ujedanput tako
se vrlo zatrese zemlja da se pomjesti temelj tamnièki; i odmah
se otvoriše sva vrata i svima spadoše okovi. **27** A kad se probudi
tamnièar i vidje otvorena vrata tamnièka, izvadi nož i šæaše
da se ubije, misleæi da su pobjegli sužnji. **28** A Pavle povika
zdravo govoreæi: ne èini sebi zla nikakva, jer smo mi svi ovdje.
29 A on zaiskavši svijeæu uletje i drkæuæi pripade k Pavlu i
Sili; **30** I izvedavši ih napolje reèe: gospodo! šta mi treba èiniti
da se spasem? **31** A oni rekoše: vjeruj Gospoda Isusa Hrista i
spašæeš se ti i sav dom tvoj. **32** I kazaše mu rijeè Gospodnju, i
svima koji su u domu njegovu. **33** I uze ih u onaj sahat noæi i
opra im rane; i krsti se on i svi njegovi odmah. **34** I uvedavši
ih u svoj dom postavi trpezu, i radovaše se sa svijem domom
svojijem što vjerova Boga. **35** A kad bi dan, poslaše vojvode
pandure govoreæi: pustite ova dva èovjeka. **36** A tamnièar kaza
rijeèi ove Pavlu: poslaše vojvode da se pustite; sad dakle iziðite i

idite s mirom. **37** A Pavle reèe njima: izbivši nas pred narodom
bez suda, ljude Rimljane, baciše u tamnicu; i sad hoæe tajno da
nas puste? Nije tako, nego sami neka doðu i izvedu nas. **38** A
panduri kazaše vojvodama ove rijeèi; i uplašiše se kad èuše da
su Rimljani; **39** I došavši umoliše ih, i izvedoše moleæi da iziðu
iz grada. **40** A kad iziðoše iz tamnice, doðoše k Lidiji, i vidjevši
braæu utješiše ih, i otidoše.

17 Prošavši pak Amfipolj i Apoloniju doðoše u Solun, gdje
bješe zbornica Jevrejska. **2** I Pavle po obièaju svome uðe k
njima, i tri subote razgovara se s njima iz pisma, **3** Pokazujuæi i
dokazujuæi im da je trebalo Hristos da postrada i vaskrsne iz
mrtvijeh, i da ovaj Isus kojega ja, reèe, propovijedam vama, jest
Hristos. **4** I neki od njih vjerovaše, i pristaše s Pavlom i sa Silom,
i od pobožnijeh Grka mnoštvo veliko, i od žena gospodskijeh ne
malo. **5** Ali tvrdovrati Jevreji zaviðahu, i uzevši neke zle ljude od
prostoga naroda, i sabravši èetu, uzbuniše po gradu, i napadoše
na kuæu Jasonovu, i tražahu ih da izvedu pred narod. **6** A
kad njih ne naðoše, povukoše Jasona i neke od braæe pred
starješine gradske vièuæi: ovi što zamutiše vasioni svijet doðoše
i ovdje, **7** Koje Jason primi; i ovi svi rade protiv æesarevijeh
zapovijesti, govoreæi da ima drugi car, Isus. **8** I smutiše narod
i starješine gradske koji ovo èuše. **9** Ali kad ih Jason i ostali
zadovoljiše odgovorom, pustiše ih. **10** A braæa odmah noæu
opraviše Pavla i Silu u Veriju. Došavši onamo uðoše u zbornicu
Jevrejsku. **11** Ovi pak bijahu plemenitiji od onijeh što žive u
Solunu; oni primiše rijeè sa svijem srcem, i svaki dan istraživahu
po pismu je li to tako. **12** Tako vjerovaše mnogi od njih, i od
poštenijeh Grèkijeh žena i od ljudi ne malo. **13** A kad razabraše
Jevreji Solunski da Pavle u Veriji propovjedi rijeè Božiju, doðoše

i onamo te uzdigoše i pobuniše narod. **14** A braæa onda odmah
opraviše Pavla da ide u primorje; a Sila i Timotije ostaše ondje.
15 A pratioci dovedoše Pavla do Atine; i primivši zapovijest na
Silu i Timotija da doðu k njemu što brže, vratiše se. **16** A kad ih
Pavle èekaše u Atini, razdraži se duh njegov u njemu gledajuæi
grad pun idola; **17** I prepiraše se s Jevrejima i bogobojaznima u
zbornici, i na pazaru svaki dan s onima s kojima se udešavaše.
18 A neki od Epikurovaca i od Stojièkijeh mudaraca prepirahu se
s njim; i jedni govorahu: šta hoæe ovaj besposlica? A drugi:
vidi se kao da hoæe nove bogove da propovijeda. Jer im
propovijedaše jevanðelje o Isusu i o vaskrseniju. **19** Pa ga uzeše
i odvedoše na Areopag govoreæi: možemo li razumjeti kakva je
ta nova nauka što ti kazuješ? **20** Jer nešto novo meæeš u naše
uši; hoæemo dakle da vidimo šta æe to biti. **21** A Atinjani svi i
putnici iz drugijeh zemalja ne bijahu ni za što drugo nego da
što novo kazuju ili slušaju. **22** A Pavle stavši nasred Areopaga
reèe: ljudi Atinjani! po svemu vas vidim da ste vrlo pobožni; **23**
Jer prolazeæi i motreæi vaše svetinje naðoh i oltar na kome
bješe napisano: Bogu nepoznatome. Kojega dakle ne znajuæi
poštujete onoga vam ja propovijedam. **24** Bog koji je stvorio
svijet i sve što je u njemu, on buduæi gospodar neba i zemlje, ne
živi u rukotvorenijem crkvama, **25** Niti prima ugađanja od ruku
èovjeèijih, kao da bi onome trebalo što koji sam daje svima život
i dihanje i sve. **26** I uèinio je da od jedne krvi sav rod èovjeèij živi
po svemu licu zemaljskome, i postavio je naprijed određena
vremena i međe njihovoga življenja: **27** Da traže Gospoda, ne bi
li ga barem opipali i našli, premda nije daleko ni od jednoga nas;
28 Jer kroz njega živimo, i mièemo se, i jesmo; kao što i neki
od vašijeh pjevaèa rekoše: jer smo i rod njegov. **29** Kad smo

dakle rod Božij, ne treba da mislimo da je Božanstvo kao ikone
zlatne ili srebrne ili kamene, koje su ljudi majstorski naèinili
po smišljanju svome. **30** Ne gledajuæi dakle Bog na vremena
neznanja, sad zapovijeda svima ljudima svuda da se pokaju; **31**
Jer je postavio dan u koji æe suditi vasionome svijetu po pravdi
preko èovjeka koga odredi, i dade svima vjeru vaskrsnuvši ga iz
mrtvijeh. **32** A kad èuše vaskrsenije iz mrtvijeh, onda se jedni
rugahu; a jedni rekoše: da te èujemo opet o tom. **33** Tako Pavle
otide između njih. **34** A neki ljudi pristaše uza nj i vjerovaše;
među kojima bješe i Đonisije Areopagitski, i žena po imenu
Damara, i drugi s njima.

18 A potom se odluèi Pavle od Atine i dođe u Korint, **2** I nađe
jednoga Jevrejina, po imenu Akilu, rodom iz Ponta, koji bješe
skoro došao iz Talijanske sa ženom svojom Priskilom jer bješe
zapovjedio Klaudije da svi Jevreji idu iz Rima i dođe k njima. **3** I
buduæi da bješe onoga istog zanata, osta kod njih i rađaše,
jer bijahu æilimarskog zanata. **4** A prepiraše se u zbornicama
svake subote, i nadgovaraše Jevreje i Grke. **5** I kad siđoše iz
Maæedonije Sila i Timotije, navali Duh na Pavla da svjedoèi
Jevrejima da je Isus Hristos. **6** A kad se oni protivljahu i huljahu,
otrese haljine svoje i reèe im: krv vaša na vaše glave; ja sam
èist, otsad idem u neznabošce. **7** I otišavši odande dođe u
kuæu nekoga po imenu Justa, koji poštovaše Boga, i kojega
kuæa bješe kraj zbornice. **8** A Krisp, starješina zbornièki, vjerova
Gospoda sa svijem domom svojijem; i od Korinæana mnogi koji
slušahu vjerovaše i krstiše se. **9** A Gospod reèe Pavlu noæu u
utvari: ne boj se, nego govori, i da ne uæutiš; **10** Jer sam ja s
tobom, i niko se neæe usuditi da ti što uèini; jer ja imam veliki
narod u ovome gradu. **11** I on sjedi ondje godinu i šest mjeseci

uèeæi ih rijeèi Božijoj. **12** A kad bješe Galion namjesnik u Ahaji,
napadoše Jevreji jednodušno na Pavla i dovedoše ga na sud **13**
Govoreæi: ovaj nagovara ljude da poštuju Boga protiv zakona.
14 A kad Pavle šæaše da otvori usta, reèe Galion Jevrejima: da
je kakva nepravda bila ili zlo djelo, po dužnosti poslušao bih
vas, o Jevreji! **15** Ali kad su prepiranja za rijeèi i za imena i za
zakon vaš, gledajte sami; jer ja sudija tome neæu da budem.
16 I izagna ih iz sudnice. **17** Onda svi Grci uhvatiše Sostena,
starješinu zborniècoga, i biše ga pred sudnicom; i Galion nije za
to ništa mario. **18** A Pavle osta još pozadugo, i oprostivši se s
braæom otplovi u Siriju i s njime Priskila i Akila, i ostriže glavu u
Kenhreji, jer se bješe zavjetovao. **19** I dođe u Efes; i njih ostavi
ondje, a on uđe u zbornicu, i prepiraše se s Jevrejima. **20** A kad
ga oni moliše da ostane kod njih više vremena, ne htjede, **21**
Nego se oprosti s njima govoreæi: valja mi, makar kako bilo, ovaj
praznik što ide provesti u Jerusalimu; nego, ako Bog htjedbude,
vratiæu se opet k vama. I odveze se iz Efesa; a Akila i Priskila
ostaše u Efesu. **22** I došavši u Æesariju, iziđe i pozdravi se s
crkvom, i siđe u Antiohiju. **23** I provedavši nekoliko vremena
iziđe i prođe redom Galatijsku zemlju i Frigiju utvrđujuæi sve
uèenike. **24** A dođe u Efes jedan Jevrejin, po imenu Apolos,
rodom iz Aleksandrije, èovjek rjeèit i silan u knjigama. **25** Ovaj
bješe upuæen na put Gospodnji, i goreæi duhom, govoraše i
uèaše pravo o Gospodu, a znadijaše samo krštenje Jovanovo.
26 I ovaj poèe slobodno propovijedati po zbornicama. A kad ga
èuše Akila i Priskila, primiše ga i još mu bolje pokazaše put
Gospodnji. **27** A kad on šæaše da priđe u Ahaju, poslaše
braæa naprijed i pisaše uèenicima da ga prime. I on došavši
onamo pomože mnogo onima koji vjerovahu blagodaæu; **28** Jer

zdravo nadvlađivaše Jevreje jednako pred narodom dokazujuæi
iz pisma da je Isus Hristos.

19 Dogodi se pak, kad bješe Apolos u Korintu, da Pavle
prolažaše gornje zemlje, i dođe u Efes, i našavši neke uèenike **2**
Reèe im: jeste li primili Duha svetoga kad ste vjerovali? A oni
mu rekoše: nijesmo ni èuli da ima Duh sveti. **3** A on im reèe: na
što se dakle krstiste? A oni rekoše: na krštenje Jovanovo. **4** A
Pavle reèe: Jovan krsti krštenjem pokajanja, govoreæi narodu
da vjeruju onoga koji æe za njim doæi, to jest, Hrista Isusa. **5** A
kad to èuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa. **6** A kad Pavle
metnu ruke na njih, siđe Duh sveti na njih, i govorahu jezike i
proricahu. **7** A bijaše ljudi svega oko dvanaest. **8** I ušavši u
zbornicu govoraše slobodno tri mjeseca uèeæi i uvjeravajuæi
za carstvo Božije. **9** I kad neki bijahu otvrdnuli i svađahu se
huleæi na put Gospodnji pred narodom, otstupi od njih i odluèi
uèenike, pa se prepiraše svaki dan u školi nekoga Tirana. **10**
I ovo je bivalo dvije godine, tako da svi koji življahu u Aziji,
i Jevreji i Grci, èuše rijeè Gospoda Isusa. **11** I Bog èinjaše
ne mala èudesa rukama Pavlovijem, **12** Tako da su i èalme
i ubrušèiæe znojave od tijela njegova nosili na bolesnike, i
oni se iscjeljivahu od bolesti, i duhovi zli izlažahu iz njih. **13**
I poèeše neki od Jevreja, koji se skitahu i zaklinjahu đavole,
spominjati nad onima u kojima bijahu zli duhovi ime Gospoda
Isusa govoreæi: zaklinjemo vas Isusom koga Pavle propovijeda.
14 A bijahu nekijeh sedam sinova Skeve Jevrejina, poglavara
svešteniècoga, koji ovo èinjahu. **15** A duh zli odgovarajuæi
reèe: Isusa poznajem, i Pavla znam; ali vi ko ste? **16** I skoèivši
na njih èovjek u kome bješe zli duh nadvlada ih, i pritište ih
poda se tako da goli i izranjeni utekoše iz one kuæe. **17** I ovo

doznadoše svi koji življahu u Efesu, i Jevreji i Grci; i uđe strah u
sve njih, i velièaše se ime Gospoda Isusa. **18** I mnogi od onijeh
što vjerovahu, dolažahu te se ispovijedahu i kazivahu šta su
uèinili. **19** A mnogi od onijeh koji èarahu, sabravši knjige svoje
spaljivahu ih pred svima; i proraèuniše i nađoše da su vrijedele
pedeset hiljada groša. **20** Tako zdravo rastijaše i nadvlađivaše
rijeè Gospodnja. **21** I kad se ovo svrši, namisli Pavle da prođe
preko Maæedonije i Ahaje, i da ide u Jerusalim, i reèe: pošto
budem tamo, valja mi i Rim vidjeti. **22** I posla u Maæedoniju
dvojicu od onijeh koji ga služahu, Timotija i Erasta; a on osta
neko vrijeme u Aziji. **23** A u ono vrijeme podiže se ne mala
buna puta radi Gospodnjega, **24** Jer nekakav zlatar, po imenu
Dimitrije, koji građaše Dijani srebrne crkvice i davaše majstorima
ne mali posao, **25** On skupi ove i drugijeh ovakovijeh stvari
majstore, i reèe: ljudi! vi znate da od ovoga posla mi imamo
dobitak za svoje življenje; **26** I vidite i èujete da ne samo u
Efesu nego gotovo po svoj Aziji ovaj Pavle odvrati narod mnogi,
govoreæi: to nijesu bogovi što se rukama èovjeèijim grade.
27 I ne samo što æe ova nesreæa doæi na naš zanat da ne
prolazi, nego se neæe mariti ni za crkvu velike boginje Dijane, i
propašæe velièanstvo one koju sva Azija i vasioni svijet poštuje.
28 A kad oni ovo èuše, napuniše se gnjeva, i vikahu govoreæi:
velika je Dijana Efeska! **29** I sav se grad napuni bune: i navalivši
jednodušno na zborište uhvatiše Gaja i Aristarha iz Maæedonije,
drugove Pavlove. **30** A kad Pavle šæaše da ide među narod, ne
dadoše mu uèenici. **31** A neki i od Azijskijeh poglavara koji mu
bijahu prijatelji, poslaše k njemu svjetujuæi ga da ne izlazi na
zborište. **32** Jedni pak vikahu jedno a drugi drugo; jer bijaše
sabor smuæen, i najviše ih ne znadijahu zašto su se skupili. **33**

A jedni od naroda izvukoše Aleksandra, kad ga Jevreji izvedoše.
A Aleksandar mahnuvši rukom šæaše da odgovori narodu. **34** A
kad ga poznaše da je Jevrejin, povikaše svi u glas, i vikahu oko
dva sahata: velika je Dijana Efeska. **35** A pisar utišavši narod
reèe: ljudi Efesci! Ko je taj èovjek koji ne zna da grad Efes slavi
veliku boginju Dijanu i njezin kip nebeski? **36** Kad dakle to ne
može niko odreæi, valja vi da budete mirni, i ništa naglo da ne
èinite; **37** Jer dovedoste ove ljude koji niti su crkvu Dijaninu
pokrali, niti hule na vašu boginju. **38** A Dimitrije i majstori koji su
s njim ako imaju kakvu tužbu, imaju sudovi, i imaju namjesnici,
neka tuže jedan drugoga. **39** Ako li što drugo ištete, neka se
izvidi na pravoj skupštini. **40** Jer se bojimo da ne budemo tuženi
za današnju bunu; a nijednoga uzroka nema kojijem bismo se
mogli opravdati za ovu bunu. **41** I ovo rekavši raspusti narod koji
se bješe sabrao.

20 A pošto se utiša buna, dozva Pavle uèenike, i utješivši ih
oprosti se s njima, i iziđe da ide u Maæedoniju. **2** I prošavši
one zemlje, i svjetovavši ih mnogijem rijeèima, dođe u Grèku.
3 Poživljevši pak onamo tri mjeseca stadoše mu Jevreji raditi
o glavi kad šæaše da se odveze u Siriju, i namisli da se vrati
preko Maæedonije. **4** I pođe s njim do Azije Sosipatar Pirov iz
Verije, i Aristarh i Sekund iz Soluna, i Gaj iz Derve i Timotije,
i Tihik i Trofim iz Azije. **5** Ovi otišavši naprijed èekahu nas u
Troadi. **6** A mi se odvezosmo poslije dana prijesnijeh hljebova iz
Filibe, i doðosmo k njima u Troadu za pet dana, i ondje ostasmo
sedam dana. **7** A u prvi dan nedjelje, kad se sabraše uèenici da
lome hljeb, govoraše im Pavle, jer šæaše sjutradan da pođe, i
proteže besjedu do ponoæi. **8** I bijahu mnoge svijeæe gore
u sobi gdje se bijasmo sabrali. **9** A sjeđaše na prozoru jedno

momèe, po imenu Evtih, nadvladano od tvrdoga sna, i kad Pavle
govoraše mnogo, naže se u snu i pade dolje s treæega poda, i
digoše ga mrtva. **10** A Pavle sišavši pade na nj, i zagrlivši ga
reèe: ne bunite se, jer je duša njegova u njemu. **11** Onda iziðe
gore, i prelomivši hljeb okusi, i dovoljno govori do same zore, i
tako otide. **12** A momèe dovedoše živo, i utješiše se ne malo. **13**
A mi došavši u laðu odvezosmo se u As, i odande šæasmo da
uzmemo Pavla; jer tako bješe zapovjedio, hoteæi sam da ide
pješice. **14** A kad se sasta s nama u Asu, uzesmo ga, i doðosmo
u Mitilinu. **15** I odande odvezavši se doðosmo sjutradan prema
Hiju; a drugi dan odvezosmo se u Sam, i noæismo u Trigiliju; i
sjutradan doðosmo u Milit. **16** Jer Pavle namisli da proðemo
mimo Efes da se ne bi zadržao u Aziji; jer hiæaše, ako bude
moguæe, da bude o Trojièinu dne u Jerusalimu. **17** Ali iz Milita
posla u Efes i dozva starješine crkvene. **18** I kad doðoše k
njemu, reèe im: vi znate od prvoga dana kad doðoh u Aziju kako
s vama jednako bih **19** Služeæi Gospodu sa svakom poniznosti i
mnogijem suzama i napastima koje mi se dogodiše od Jevreja
koji mi raðahu o glavi; **20** Kako ništa korisno ne izostavih da
vam ne kažem i da vas nauèim pred narodom i po kuæama,
21 Svjedoèeæi i Jevrejima i Grcima pokajanje k Bogu i vjeru u
Gospoda našega Isusa Hrista. **22** I sad evo ja svezan Duhom
idem u Jerusalim ne znajuæi šta æe mi se u njemu dogoditi; **23**
Osim da Duh sveti po svijem gradovima svjedoèi, govoreæi da
me okovi i nevolje èekaju. **24** Ali se ni za što ne brinem, niti
marim za svoj život, nego da svršim teèenje svoje s radošæu i
službu koju primih od Gospoda Isusa: da posvjedoèim jevanðelje
blagodati Božije. **25** I evo sad znam da više neæete vidjeti
mojega lica, vi svi po kojima prolazih propovijedajuæi carstvo

Božije. **26** Zato vam svjedoèim u današnji dan da sam ja èist od
krvi sviju; **27** Jer ne izostavih da pokažem volju Božiju. **28** Pazite
dakle na sebe i na sve stado u kome vas Duh sveti postavi
vladikama da pasete crkvu Gospoda i Boga koju steèe krvlju
svojom; **29** Jer ja ovo znam da æe po odlasku mome uæi među
vas teški vuci koji neæe štedjeti stada; **30** I između vas samijeh
postaæe ljudi koji æe govoriti izvrnutu nauku da odvraæaju
uèenike za sobom. **31** Zato gledajte i opominjite se da tri godine
dan i noæ ne prestajah uèeæi sa suzama svakoga od vas. **32** I
sad vas, braæo, predajem Bogu i rijeèi blagodati njegove, koji
može nazidati i dati vam našljedstvo među svima osveæenima.
33 Srebra, ili zlata, ili ruha ni u jednoga ne zaiskah. **34** Sami
znate da potrebi mojoj i onijeh koji su sa mnom bili poslužiše
ove ruke moje. **35** Sve vam pokazah da se tako valja truditi
i pomagati nemoænima, i opominjati se rijeèi Gospoda Isusa
koju on reèe: mnogo je blaženije davati negoli uzimati. **36** I
ovo rekavši kleèe na koljena svoja sa svima njima i pomoli se
Bogu. **37** A sviju stade veliki plaè i zagrlivši Pavla cjelivahu ga,
38 Žalosni najviše za rijeè koju reèe da više neæe vidjeti lica
njegova; i otpratiše ga u laðu.

21 I kad bi te se odvezosmo otrgnuvši se od njih, iduæi pravo
doðosmo u Ko, i drugi dan u Rod i odande u Pataru. **2** I našavši
laðu koja polazi u Finikiju, uðosmo i odvezosmo se. **3** A kad
nam se ukaza Kipar, ostavismo ga nalijevo, i plovljasmo u Siriju,
i stadosmo u Tiru; jer ondje valjaše da se istovari laða. **4** I
našavši uèenike ostasmo ondje sedam dana: oni Pavlu govorahu
Duhom da ne ide gore u Jerusalim. **5** A kad bi te mi dane
navršismo, izišavši iðasmo, i praæahu nas svi sa ženama i
djecom do iza grada, i kleknuvši na brijegu pomolismo se Bogu.

6 I oprostivši se jedan s drugijem uđosmo u lađu; a oni se vratiše
svojijem kuæama. **7** A mi poèevši plovljenje od Tira, đođosmo u
Ptolemaidu; i pozdravivši se s braæom ostasmo kod njih jedan
dan. **8** A sjutradan pošavši Pavle i koji bijasmo s njim đođosmo
u Æesariju; i ušavši u kuæu Filipa jevanđelista, koji bješe jedan
od sedam đakona, ostasmo u njega. **9** I ovaj imaše èetiri kæeri
djevojke koje proricahu. **10** Stojeæi mi pak ondje mnogo dana,
đođe odozgo iz Judeje jedan prorok, po imenu Agav; **11** I došavši
k nama uze pojas Pavlov i svezavši svoje ruke i noge reèe:
tako veli Duh sveti: èovjeka kojega je ovaj pojas, ovako æe ga
svezati u Jerusalimu Jevreji, i predaæe ga u ruke neznabožaca.
12 I kad èusmo ovo, molismo i mi i ondašnji da ne ide gore u
Jerusalim. **13** A Pavle odgovori i reèe: šta èinite te plaèete
i cijepate mi srce? Jer ja ne samo svezan biti hoæu, nego i
umrijeti u Jerusalimu gotov sam za ime Gospoda Isusa. **14** A
kad ga ne mogasmo odvratiti, umukosmo rekavši: volja Božija
neka bude. **15** A poslije ovijeh dana spremivši se iziđosmo u
Jerusalim. **16** A đođoše s nama i neki uèenici iz Æesarije vodeæi
sa sobom nekoga Mnasona iz Kipra, staroga uèenika, u kojega
bismo mi stajali. **17** I kad đođosmo u Jerusalim, primiše nas
braæa ljubazno. **18** A sjutradan otide Pavle s nama k Jakovu, i
đođoše sve starješine. **19** I pozdravivši se s njima kazivaše sve
redom šta uèini Bog u neznabošcima njegovom službom. **20**
A oni èuvši hvaljahu Boga i rekoše mu: vidiš li, brate! koliko
je hiljada Jevreja koji vjerovaše, i svi teže na stari zakon. **21**
A doznali su za tebe da uèiš otpadanju od zakona Mojsijeva
sve Jevreje koji žive među neznabošcima, kazujuæi da im ne
treba obrezivati djece svoje, niti držati obièaja otaèkijeh. **22** Šta
æemo dakle sad? narod æe se sabrati jamaèno; jer æe èuti

da si došao. **23** Ovo dakle uèini što ti reèemo: u nas imaju
èetiri èovjeka koji su se zavjetovali Bogu; **24** Ove uzmi i oèisti
se s njima, i potroši na njih neka ostrigu glave svoje, i svi æe
doznati da ono što su èuli za tebe ništa nije, nego da i sam
držiš zakon i živiš po njemu. **25** A za neznabošce koji vjerovaše
mi poslasmo presudivši da oni takovo ništa ne drže osim da
se èuvaju od priloga idolskijeh, i od krvi, i od udavljenoga, i od
kurvarstva. **26** Tada Pavle uze one ljude, i sjutradan oèistivši se
s njima, uðe u crkvu, i pokaza kako izvršuje dane oèišæenja
dokle se ne prinese žrtva za svakoga njih. **27** A kad šæaše da
se navrši sedam dana, vidjevši ga u crkvi oni Jevreji što bijahu
iz Azije, pobuniše sav narod, i metnuše ruke na nj **28** Vièuæi:
pomagajte, ljudi Izrailjci! ovo je èovjek koji protiv naroda i zakona
i protiv ovoga mjesta uèi sve svuda; pa još i Grke uvede u crkvu
i opogani sveto mjesto ovo. **29** Jer bijahu vidjeli s njim u gradu
Trofima iz Efesa, kojega mišljahu da je uveo Pavle u crkvu. **30** I
sav se grad podiže, i navali narod sa sviju strana, i uhvativši
Pavla vucijahu ga napolje iz crkve; i odmah se zatvoriše vrata.
31 A kad šæahu da ga ubiju, doðe glas gore k vojvodi od èete
da se pobuni sav Jerusalim. **32** A on odmah uzevši vojnike i
kapetane dotrèa na njih. A oni vidjevši vojvodu i vojnike prestaše
biti Pavla. **33** A vojvoda pristupivši uze ga, i zapovjedi da ga
metnu u dvoje verige, i pitaše ko je i šta je uèinio. **34** A jedan
vikaše jedno, a drugi drugo po narodu. A kad ne može od bune
ništa da razumije upravo, zapovjedi da ga odvedu u oko. **35** A
kad bi na basamacima, moraše ga vojnici nositi sile radi naroda.
36 Jer za njim prista mnoštvo naroda koji vikahu: pogubi ga. **37**
A kad šæaše Pavle da uðe u oko, reèe vojvodi: je li mi slobodno
govoriti što tebi? A on reèe: zar umiješ Grèki? **38** Nijesi li ti

Misirac koji prije ovijeh dana podbuni i izvede u pustinju èetiri
hiljade hajduka? **39** A Pavle reèe: ja sam èovjek Jevrejin iz
Tarsa, graðanin poznatoga grada u Kilikiji: nego te molim dopusti
mi da govorim k narodu. **40** A kad mu dopusti, stade Pavle na
basamacima i mahnu rukom na narod; i kad posta velika tišina
progovori Jevrejskim jezikom govoreæi:

22 Ljudi, braæo i ocevi! èujte sad moj odgovor k vama. **2** A
kad èuše da im Jevrejskijem jezikom progovori, još veæa tišina
posta. I reèe: **3** Ja sam èovjek Jevrejin, koji sam roðen u Tarsu
Kilikijskome, i odgajen u ovome gradu kod nogu Gamaliilovijeh,
nauèen upravo otaèkom zakonu, i bijah revnitelj Božij kao što
ste vi svi danas. **4** Ja ovaj put gonih do same smrti, vežuæi
i predajuæi u tamnicu i ljude i žene, **5** Kao što mi svjedoèi
i poglavar svešteniècki i sve starješine; od kojijeh i poslanice
primih na braæu koja žive u Damasku; i iðah da dovedem one
što bijahu onamo svezane u Jerusalim da se muèe. **6** A kad
iðah i približih se k Damasku, dogodi mi se oko podne da me
ujedanput obasja velika svjetlost s neba. **7** I padoh na zemlju,
i èuh glas, koji mi govori: Savle! Savle! zašto me goniš? **8** A
ja odgovorih: ko si ti, Gospode? A on mi reèe: ja sam Isus
Nazareæanin, kojega ti goniš. **9** A koji bijahu sa mnom vidješe
svjetlost i uplašiše se; ali ne èuše glasa koji mi govoraše. **10** A
ja rekoh: šta æu èiniti, Gospode? A Gospod mi reèe: ustani i
idi u Damask, i tamo æe ti se kazati za sve šta ti je odreðeno
da èiniš. **11** I kad obnevidjeh od silne svjetlosti one, voðahu
me za ruku oni koji bijahu sa mnom, i doðoh u Damask. **12** A
neki Ananija èovjek pobožan po zakonu, posvjedoèen od sviju
Jevreja koji žive u Damasku, **13** Došavši k meni stade i reèe mi:
Savle brate! progledaj. I ja u taj èas pogledah na nj. **14** A on mi

reèe: Bog otaca našijeh izabra te da poznaš volju njegovu, i da
vidiš pravednika, i da èuješ glas iz usta njegovijeh: **15** Da mu
budeš svjedok pred svijem ljudima za ovo što si vidio i èuo. **16** I
sad šta oklijevaš? Ustani i krsti se, i operi se od grijeha svojijeh,
prizvavši ime Gospoda Isusa. **17** A dogodi se, kad se vratih u
Jerusalim i moljah se u crkvi Bogu, da postadoh izvan sebe, **18** I
vidjeh ga gdje mi govori: pohiti te iziđi iz Jerusalima, jer neæe
primiti svjedoèanstva tvojega za mene. **19** I ja rekoh: Gospode!
sami znadu da sam ja metao u tamnice i bio po zbornicama
one koji te vjeruju. **20** I kad se proljevaše krv Stefana svjedoka
tvojega, i ja stajah i pristajah na smrt njegovu, i èuvah haljine
onijeh koji ga ubijahu. **21** I reèe mi: idi; jer æu ja daleko da te
pošljem u neznabošce. **22** A oni ga slušahu do ove rijeèi, pa
podigoše glas svoj govoreæi: uzmi sa zemlje takovoga; jer ne
treba da živi. **23** A kad oni vikahu i zbacivahu haljine i bacahu
prah u nebo, **24** Zapovjedi vojvoda da ga odvedu u oko, i reèe
da ga bojem ispitaju da dozna za kakvu krivicu tako vikahu na nj.
25 I kad ga pritegoše uzicama, reèe Pavle kapetanu, koji stajaše
ondje: zar vi možete biti èovjeka Rimljanina, i još bez suda? **26**
A kad èu kapetan, pristupi k vojvodi, i kaza govoreæi: gledaj šta
æeš èiniti; jer je ovaj èovjek Rimljanin. **27** A vojvoda pristupivši
reèe mu: kaži mi jesi li ti Rimljanin? A on reèe: da. **28** A vojvoda
odgovori: ja sam za veliku cijenu ime ovoga građanstva dobio.
A Pavle reèe: a ja sam se i rodio s njime. **29** Onda otstupiše
odmah od njega oni što šæadijahu da ga ispituju; a vojvoda se
uplaši kad razumje da je Rimljanin i što ga bješe svezao. **30** A
sjutradan, želeæi doznati istinu zašto ga tuže Jevreji, pusti ga iz
okova, i zapovjedi da doðu glavari sveštenièki i sav sabor njihov;
i svedavši Pavla postavi ga pred njima.

23 A Pavle pogledavši na skupštinu reèe: ljudi braæo! ja sa
svom dobrom savjesti življeh pred Bogom do samoga ovog
dana. **2** A poglavar sveštenièki Ananija zapovjedi onima što
stajahu kod njega da ga biju po ustima. **3** Tada mu reèe Pavle:
tebe æe Bog biti, zide okreèeni! I ti sjediš te mi sudiš po zakonu,
a prestupajuæi zakon zapovijedaš da me biju. **4** A oni što stajahu
naokolo rekoše: zar psuješ Božijeg poglavara svešteniècoga? **5**
A Pavle reèe: ne znadoh, braæo, da je poglavar svešteniècki, jer
stoji napisano: starješini naroda svojega da ne govoriš ružno.
6 A znajuæi Pavle da je jedan dio sadukeja a drugi fariseja,
povika na skupštini: ljudi braæo! ja sam farisej i sin farisejev: za
nad i za vaskrsenije iz mrtvijeh doveden sam na sud. **7** A kad
on ovo reèe, postade raspra među sadukejima i farisejima, i
razdijeli se narod. **8** Jer sadukeji govore da nema vaskrsenija,
ni anđela ni duha; a fariseji priznaju oboje. **9** I postade velika
vika, i ustavši književnici od strane farisejske prepirahu se među
sobom govoreæi: nikakvo zlo ne nalazimo na ovome èovjeku;
ako li mu govori duh ili anđeo, da se ne suprotimo Bogu. **10**
A kad posta raspra velika, pobojavši se vojvoda da Pavla ne
raskinu, zapovjedi da siđu vojnici i da ga otmu između njih, i da
ga odvedu u oko. **11** A onu noæ stade Gospod predanjga i reèe:
ne boj se, Pavle, jer kao što si svjedoèio za mene u Jerusalimu,
tako ti valja i u Rimu svjedoèiti. **12** A kad bi dan, uèiniše neki od
Jevreja vijeæu i zakleše se govoreæi da neæe ni jesti ni piti
dokle ne ubiju Pavla. **13** A bješe ih više od èetrdeset koji ovu
kletvu uèiniše. **14** Ovi pristupivši ka glavarima svešteniècki jem i
starješinama, rekoše: kletvom zaklesmo se da neæemo ništa
okusiti dok ne ubijemo Pavla; **15** Sad dakle vi sa saborom kažite
vojvodi da ga sjutra svede k vama, kao da biste htjeli doznati

bolje za njega; a mi smo gotovi da ga ubijemo prije nego se on
približi. **16** A sin sestre Pavlove èuvši ovu zasjedu dođe i uđe u
oko i kaza Pavlu. **17** A Pavle dozvavši jednoga od kapetana
reèe: ovo momèe odvedi k vojvodi, jer ima nešto da mu kaže.
18 A on ga uze i dovede k vojvodi, i reèe: sužanj Pavle dozva
me i zamoli da ovo momèe dovedem k tebi koje ima nešto da
ti govori. **19** A vojvoda uzevši ga za ruku, i otišavši nasamo,
pitaše ga: šta je što imaš da mi kažeš? **20** A ono reèe: Jevreji
dogovoriše se da te zamole da sjutra svedeš Pavla k njima na
skupštinu, kao da bi htjeli bolje ispitati za njega; **21** Ali ti ih nemoj
poslušati, jer ga èekaju od njih više od èetrdeset ljudi koji su se
zakleli da neæe ni jesti ni piti dokle ga ne ubiju; i sad su gotovi,
i èekaju tvoje obeæanje. **22** A vojvoda onda otpusti momèe
zapovjedivši mu: nikom ne kazuj da si mi ovo javio. **23** I dozvavši
dvojicu od kapetana reèe: pripravite mi dvjesta vojnika da idu do
Æesarije, i sedamdeset konjika i dvjesta strijelaca, po treæemu
sahatu noæi. **24** I neka dovedu konje da posade Pavla, i da
ga prate do Filiksa sudije. **25** I napisa poslanicu u kojoj ovako
govoraše: **26** Od Klaudija Lisije èestitome Filiksu pozdravlje.
27 Èovjeka ovoga uhvatiše Jevreji i šæahu da ga ubiju; ja pak
doðoh s vojnicima i oteh ga doznavši da je Rimljanin. **28** I želeæi
doznati uzrok za koji ga krive svedoh ga na njihovu skupštinu.
29 Tada naðoh da ga krive za pitanja zakona njihova, a da nema
nikakve krivice koja zaslužuje smrt ili okove. **30** I doznavši ja
ugovor Jevrejski o glavi ovoga èovjeka odmah ga poslah k
tebi zapovjedivši i suparnicima njegovijem da pred tobom kažu
što imaju na nj. Zdrav budi! **31** A vojnici onda, kao što im se
zapovjedi, uzeše Pavla i odvedoše ga noæu u Antipatridu. **32** A
sjutradan ostavivši konjike da idu s njim, vratiše se u oko. **33**

A oni došavši u Æesariju, predaše poslanicu sudiji i izvedoše
Pavla preda nj. **34** A sudija proèitavši poslanicu zapita odakle je;
i doznavši da je iz Kilikije **35** Reèe: ispitaæu te kad suparnici
tvoji doðu. I zapovjedi da ga èuvaju u dvoru Irodovom.

24 A poslije pet dana siðe poglavar svešteniècki Ananija sa
starješinama i s ritorom nekijem Tertulom, koji iziðoše pred
sudiju protiv Pavla. **2** A kad njega dozvaše, poèe Tertul tužiti ga
govoreæi: što živimo pod tobom u velikom miru, i pravice koje se
ovome narodu èine tvojijem promišljanjem, **3** U svakom događaju
i svuda, èestiti Filikse! primamo sa svakom zahvalnošæu. **4** Ali
da ti mnogo ne dosađujem, molim te da nas ukratko poslušaš sa
svojom krotošæu. **5** Jer naðosmo ovoga èovjeka da je kuga, i
podiže bunu protiv sviju Jevreja po vasionom svijetu, i da je
kolovođa jeresi Nazaretskoj; **6** Koji se usudi i crkvu poganiti;
koga mi i uhvatismo, i šæasmo da mu sudimo po zakonu
svojemu. **7** Ali dođe Lisija vojvoda, i ote ga iz našijeh ruku na
veliku silu, i posla k tebi, **8** Zapovjedivši i nama, koji ga tužimo,
da idemo k tebi; a od njega možeš sam ispitavši doznati za sve
ovo za što ga mi tužimo. **9** A i Jevreji se složiše govoreæi da je
ovo tako. **10** A Pavle odgovori kad mu namaže sudija da govori:
znajuæi od mnogo godina da si ti pravedni sudija ovome narodu,
slobodno odgovaram za sebe: **11** Ti možeš doznati da nema
više od dvanaest dana kako ja iziđoh u Jerusalim da se pomolim
Bogu, **12** I niti me u crkvi naðoše da kome govorim, ili bunu
da èinim u narodu, ni po zbornicama, ni u gradu, **13** Niti oni
mogu posvjedoèiti šta tebi sad na mene govore. **14** Ovo ti pak
priznajem da u putu, koji ovi nazivaju jeres, tako služim Bogu
otaèkome, vjerujuæi sve što je napisano u zakonu i u prorocima,
15 I imajuæi nadanje na Boga da æe biti vaskrsenije mrtvima, i

pravednicima i grješnicima, koje i sami ovi èekaju. **16** A za ovo
se i ja trudim da imam èistu savjest svagda i pred Bogom i pred
ljudima. **17** I poslije mnogo godina doðoh i donesoh milostinju
narodu svome i prinose. **18** U tome me naðoše oèišæena u crkvi,
ni s narodom, ni s vikom. **19** A imaju i Jevreji neki iz Azije kojima
je trebalo da doðu preda te, i da se tuže ako imaju što na me. **20**
Ili ovi sami neka kažu, ako su našli na meni kakvu krivicu, kad
sam stajao na skupštini, **21** Osim jednoga ovoga glasa kojijem
povikah stojeæi među njima: za vaskrsenije mrtvijeh dovedoste
me danas na sud. **22** A kad Filiks èu ovo, odgodi im znajuæi vrlo
dobro za ovaj put i reèe: kad doðe Lisija vojvoda, izvidjeæu
vašu stvar. **23** A kapetanu zapovjedi da se èuva Pavle, i da
mu se oblakša, i nijednome od njegovijeh da se ne zabranjuje
posluživati ga ili dolaziti k njemu. **24** A poslije nekoliko dana
doðe Filiks sa Drusilom ženom svojom, koja bješe Jevrejka, i
dozva Pavla da èuje od njega vjeru u Hrista Isusa. **25** A kad
Pavle govoraše o pravdi i o èistoti i o sudu koji æe biti, uplaši se
Filiks i odgovori: idi zasad; a kad uzimam kad, dozvaæu te. **26** A
uz to se i nadaše da æe mu Pavle dati novaca da bi ga pustio;
zato ga i èesto dozivaše i razgovaraše se s njim. **27** A kad
se navršiše dvije godine, izmijeni Filiksa Porkije Fist. A Filiks,
hoteæi Jevrejima uèiniti na volju, ostavi Pavla u sužanjstvu.

25 A Fist onda primivši vlast poslije tri dana iziðe iz Æesarije
u Jerusalim. **2** Onda glavari sveštenièki i starješine Jevrejske
tužiše mu se na Pavla, i moljahu ga, **3** Ištuæi milosti protiv
njega, da ga pošlje u Jerusalim; i nareðivahu zasjedu da ga
ubiju na putu. **4** A Fist odgovori da se Pavle èuva u Æesariji, a i
on æe sam skoro onamo da ide: **5** Koji dakle mogu od vas,
reèe, neka idu sa mnom, i ako ima kakva krivica na tom èovjeku

neka ga tuže. **6** A pošto bi u njih ne više od deset dana, siđe u
Æesariju, i sjutradan sjedavši na sudijnsku stolicu zapovjedi
da dovedu Pavla. **7** A kad ga dovedoše, stadoše unaokolo
Jevreji koji bijahu došli iz Jerusalima, i mnoge i teške krivice
iznošahu na Pavla, kojijeh ne mogahu posvjedoèiti, **8** Kad se on
odgovaraše: niti zakonu Jevrejskome, ni crkvi, ni æesaru što
sagriješih. **9** Ali Fist, hoteæi Jevrejima uèiniti na volju, odgovori
Pavlu i reèe: hoæeš da ideš gore u Jerusalim i ondje da ti sudim
za to? **10** A Pavle reèe: ja stojim na sudu æesarevu, ovdje treba
da mi se sudi: Jevrejima ništa nijesam skrivio, kao što i ti najbolje
znaš. **11** Ako li sam skrivio, ili uèinio što što zaslužuje smrt,
ne marim umrijeti; ako li pak ništa nema na meni šta ovi na
mene potvoraju, niko me ne može njima predati. Æesaru idem.
12 Tada Fist, pogovorivši sa savjetnicima, odgovori: æesaru
reèe da hoæeš: æesaru æeš poæi. **13** A pošto proðe nekoliko
dana, Agripa car i Vernikija siðoše u Æesariju da pohode Fista.
14 I buduæi da ondje mnogo dana ostaše, kaza Fist caru za
Pavla govoreæi: èovjeka jednoga ostavio je Filiks u tamnici, **15**
Za kojega, kad ja bijah u Jerusalimu, iziðoše preda me glavari
sveštenièki i starješine Jevrejske moleæi da ga osudim. **16**
Ja im odgovorih da nije obièaj u Rimljana da se prije pokloni
kakav èovjek na smrt dok se optuženi ne suoèi s onima koji
ga tuže, i ne primi mjesto da odgovara za svoju krivicu. **17**
A kad se oni ovdje sastaše, nikakvoga odlaganja ne uèinih, i
sjutradan sjedavši na sudijnsku stolicu zapovjedih da dovedu
èovjeka. **18** A oko njega stavši suparnici ni jedne krivice koje
ja mišljah ne iznesoše. **19** Nego imahu protiv njega nekakva
pitanja o svojemu sujevjerju, i o nekakvom Isusu, koji je umro pa
Pavle govoraše da je živ. **20** A ja ne znajuæi u ovome poslu

šta æu èiniti, rekoh bi li htio iæi u Jerusalim i onamo da mu
se sudi za ovo. **21** A kad Pavle reèe da ga èuvamo do suda
Avgustova, zapovjedih da ga èuvaju dokle ga pošljem k æesaru.
22 A Agripa reèe Fistu: i ja bih rad èuti toga èovjeka. A on reèe:
sjutra æeš ga èuti. **23** Sjutradan pak, kad Agripa i Vernikija
doðoše s velikijem ponosom, i uðoše u sudnicu s vojvodama i sa
starješinama onoga grada, i kad zapovjedi Fist, dovedoše Pavla.
24 I reèe Fist: Agripa care! i svi koji ste s nama! Vidite ovoga
za kojega mi sve mnoštvo Jevreja dosaðivaše i u Jerusalimu
i ovdje, vièuæi da ne valja da on više živi. **25** A ja doznavši
da on ništa nije uèinio što zaslužuje smrt, a i on sam reèe da
æe da ide k svijetlome æesaru, namislih da ga pošljem. **26** Za
kojega nemam šta upravo pisati gospodaru. Zato ga i dovedoh
pred vas, a osobito preda te, Agripa care, da bih, pošto bude
ispitivanje, imao šta pisati. **27** Jer mi se èini ludo sužnja poslati,
a krivice njegove ne javiti.

26 A Agripa reèe Pavlu: dopušta ti se da govoriš sam za se.
Onda Pavle pruživši ruku odgovaraše: **2** Za sreæu svoju držim,
care Agripa! što se danas pred tobom odgovaram za sve što
me potvoraju Jevreji, **3** A najviše što znam da ti poznaješ sve
Jevrejske obièaje i prepiranja. Zato te molim da me poslušaš
milostivo. **4** Moje dakle življenje od mladosti, koje je isprva
bilo među narodom mojijem u Jerusalimu, znadu svi Jevreji. **5**
Kako me znadu isprva, ako hoæe posvjedoèiti, da po poznatoj
jeresi naše vjere življeh farisejski. **6** I sad stojim pred sudom za
nadanje obeæanja koje Bog obreèe ocevima našijem, **7** Kome
se svi dvanaest koljena našijeh jednako dan i noæ služeæi
nadaju da æe doæi. Za ovo nadanje optužen sam, care Agripa,
od Jevreja. **8** Šta? zar vi mislite da se ne može vjerovati da

Bog mrtve podiže? **9** Tako i ja mišljah da mi valja mnoga zla
èiniti protiv imena Isusa Nazareæanina, **10** Kao što i uèinih u
Jerusalimu; i mnoge od svetijeh ja zatvorah u tamnice, primivši
vlast od glavara sveštenièkijeh; i kad ih ubijahu, pristajah na
sud. **11** I po svijem zbornicama muèeæi ih èesto, nagonjah da
hule na Isusa; i odviše mrzeæi na njih gonjah ih tja i do tuðijeh
gradova. **12** Za koje iduæi u Damask s vlašæu i zapoviješæu
od glavara sveštenièkijeh, **13** U podne, care, vidjeh na putu s
neba svjetlost veæu od sijanja sunèanoga, koja obasja mene i
one što iðahu sa mnom. **14** A kad mi svi padosmo na zemlju,
èuh glas gdje govori meni i kazuje Jevrejskijem jezikom: Savle!
Savle! zašto me goniš? Teško ti je protivu bodila praæati se. **15**
A ja rekoh: ko si ti, Gospode? A on reèe: ja sam Isus, kojega
ti goniš; **16** Nego ustani i stani na noge svoje; jer ti se za to
javih da te uèinim slugom i svjedokom ovome što si vidio i što
æu ti pokazati, **17** Izbavljajuæi te od naroda Jevrejskoga i od
neznabožaca, kojima æu te poslati, **18** Da im otvoriš oèi da
se obrate od tame k vidjelu i od oblasti sotonine k Bogu, da
prime oproštenje grijeha i dostojanje među osveæenima vjerom
mojom. **19** Zato, care Agripa! ne bih nepokoran nebeskoj utvari;
20 Nego najprije onima koji su u Damasku i u Jerusalimu, potom
i po svoj zemlji Jevrejskoj, i neznabošcima propovijedah da se
pokaju, i da se obrate k Bogu èineæi djela dostojna pokajanja.
21 Zato me Jevreji uhvatiše u crkvi i šæahu da me raskinu. **22** Ali
dobivši pomoæ Božiju stojim do samoga ovog dana, i svjedoèim
i malom i velikom, ne kazujuæi ništa osim što proroci kazaše da
æe biti, i Mojsije: **23** Da æe Hristos postradati, i da æe biti prvi iz
vaskrsenija mrtvijeh i propovijedati vidjelo narodu Jevrejskome i
neznabošcima. **24** A kad on ovo odgovaraše, reèe Fist velikijem

glasom: zar luduješ, Pavle? Mnoge te knjige izvode iz pameti.
25 A on reèe: ne ludujem, èestiti Fiste, nego rijeèi istine i razuma
kazujem. **26** Jer za ovo zna car, kojemu i govorim slobodno;
jer ne vjerujem da mu je što od ovoga nepoznato; jer ovo nije
bilo u uglu. **27** Vjeruješ li, care Agripa, prorocima? Znam da
vjeruješ. **28** A Agripa reèe Pavlu: još malo pa æeš me nagovoriti
da budem hrišæanin. **29** A Pavle reèe: molio bih Boga i za malo
i za mnogo da bi ne samo ti nego i svi koji me slušaju danas bili
takovi kao i ja što sam, osim okova ovijeh. **30** I kad on ovo reèe,
usta car i sudija i Vernikija, i koji sjeđahu s njima, **31** I otišavši
razgovarahu se među sobom govoreæi: ovaj èovjek nije uèinio
ništa što zaslužuje smrt ili okove. **32** A Agripa reèe Fistu: ovaj
èovjek mogaše biti pušten da ne reèe da hoæe k æesaru. I tako
sudija namisli da ga pošlje k æesaru.

27 I kao što bi određeno da idemo u Talijansku, predaše i Pavla
i druge neke sužnje kapetanu, po imenu Juliju, od æesareve
èete. **2** A kad uđosmo u lađu Adramitsku da plovimo u Azijska
mjesta, otiskosmo se; i s nama bješe Aristarh Maæedonac
iz Soluna. **3** I drugi dan đođosmo u Sidon. I Julije držaše
Pavla lijepo, i dopusti mu da odlazi k svojijem prijateljima i da
ga poslužuju. **4** I odande odvezavši se doplovismo u Kipar,
jer vjetrovi bijahu protivni. **5** I preplovivši puèinu Kilikijsku i
Pamfilijsku đođosmo u Miru Likijsku. **6** I ondje našavši kapetan
lađu Aleksandrijsku koja plovi u Talijansku, metnu nas u nju.
7 I plovivši mnogo dana sporo, i jedva došavši prema Knidu,
jer nam vjetar ne dadijaše, doplovismo pod Krit kod Salmone.
8 I jedva se vozeæi pored kraja, đođosmo na jedno mjesto
koje se zove Dobra Pristaništa, kod kojega blizu bješe grad
Laseja. **9** A pošto prođe mnogo vremena, i veæ plovljenje ne

bijaše bez straha, jer i post veæ bješe prošao, svjetovaše Pavle
10 Govoreæi im: ljudi! vidim da æe plovljenje biti s mukom i
velikom štetom ne samo tovara i laðe nego i duša našijeh. **11** Ali
kapetan posluša veæma kormanoša i gospodara od laðe negoli
Pavlove rijeèi. **12** A ne buduæi pristanište zgodno za zimovnik,
svjetovahu mnogi da se odvezu odande, ne bi li kako mogli doæi
do Finika, i ondje da zimuju u pristaništu Kritskom, koje gleda k
jugu i k zapadu. **13** I kad dunu jug, mišljahu da im se volja ispuni,
i podignuvši jedra plovljahu pokraj Krita. **14** Ali ne zadugo potom
dunu nasuprot njemu buran vjetar koji se zove Evroklidon. **15** A
kad se laða ote, i ne mogaše se vjetru protiviti, predadosmo je
valovima i nošahu nas. **16** A kad proðosmo mimo jedno ostrvo
koje se zove Klauda, jedva mogosmo udržati èamac, **17** Koji
izvukavši, svakojako pomagahu, te ga privezasmo odozdo za
laðu; a bojeæi se da ne udari na prud, spustismo jedra, i tako se
plavljasmo. **18** A kad nam veoma dosaðivaše bura sjutradan
izbacivahu tovare. **19** I u treæi dan svojima rukama izbacismo
alat laðarski. **20** A kad se ni sunce ni zvijezde za mnogo dana
ne pokazaše, i bura ne mala navalila, bijaše propao sav nad
da æemo se izbaviti. **21** I kad se zadugo nije jelo, onda Pavle
stavši preda njih reèe: trebaše dakle, o ljudi! poslušati mene, i
ne otiskivati se od Krita, i ne imati ove muke i štete. **22** I evo sad
vas molim da budete dobre volje: jer nijedna duša od vas neæe
propasti osim laðe; **23** Jer u ovu noæ stade preda me anðeo
Boga kojega sam ja i kome služim, **24** Govoreæi: ne boj se,
Pavle! valja ti doæi pred æesara; i evo ti darova Bog sve koji se
voze s tobom. **25** Zato ne bojte se, ljudi; jer vjerujem Bogu da
æe tako biti kao što mi bi reèeno. **26** Ali valja nam doæi na jedno
ostrvo. **27** A kad bi èetrnaesta noæ, i mi se u ponoæi plavljasmo

po Adrijanskoj puèini, pomisliše laðari da se približuju k nekakvoj
zemlji. **28** I izmjerivši dubinu naðoše dvadeset hvati; i prošavši
malo opet izmjeriše, i naðoše petnaest hvati. **29** Onda bojeæi
se da kako ne udare na prudovita mjesta baciše sa stražnjega
kraja laðe èetiri lengera, pa se moljasmo Bogu da svane. **30**
A kad laðari gledahu da pobjegnu iz laðe, i spustiše èamac u
more izgovarajuæi se kao da hoæe s prednjega kraja da spuste
lengere, **31** Reèe Pavle kapetanu i vojnicima: ako ovi ne ostanu
u laði, vi ne možete živi ostati. **32** Tada vojnici odrezaše uža
na èamcu i pustiše ga te pade. **33** A kad šæaše da svane,
moljaše Pavle sve da jedu, govoreæi: èetrnaesti je dan danas
kako èekate i ne jeduæi živite ništa ne okusivši. **34** Zato vas
molim da jedete: jer je to za vaše zdravlje. A ni jednome od vas
dlaka s glave neæe otpasti. **35** I rekavši ovo uze hljeb, i dade
hvalu Bogu pred svima, i prelomivši stade jesti. **36** Onda se
svi razveselivši i oni jedoše. **37** A u laði bijaše nas duša svega
dvjesta i sedamdeset i šest. **38** I nasitivši se jela, oblakšaše laðu
izbacivši pšenicu u more. **39** A kad bi dan ne poznavahu zemlje;
nego ugledaše nekakav zaliv s pijeskom, na koji se dogovoriše,
ako bude moguæe, da izvuku laðu. **40** I podignuvši lengere
vožahu se po moru, i odriješivši uža na krmama, i raširivši malo
jedro prema vjetriæu koji duhaše, vožasmo se kraju. **41** A kad
doðosmo kao na jedan jezik, gdje se more kao razdjeljuje,
nasadi se laða; i prednji kraj, koji se nasadi, osta tvrd da se ne
može pomaknuti, a krma se razbijaše od sile valova. **42** A vojnici
se dogovoriše da pobiju sužnje, da koji ne ispliva i ne uteèe.
43 Ali kapetan želeæi saèuvati Pavla zabrani njihov dogovor, i
zapovjedi onima koji znadu plivati da iskoèe najprije, i da iziðu

na zemlju; **44** A ostali jedni na daskama a jedni na èemu od
laðe. I tako iziðoše svi živi na zemlju.

28 I kad iziðoše sreæno iz laðe, tada razumješe da se ostrvo
zove Melit. **2** A divljaci èinjahu nam ne malu ljubav, jer naložiše
oganj i primiše nas sve zbog dažda koji iðaše, i zbog zime. **3** A
Pavle zgrabivši gomilu granja naloži na oganj, i izišavši zmija od
vruæine skoèi mu na ruku. **4** I kad vidješe divljaci zmiju gdje
visi o ruci njegovoj, govorahu jedan drugome: jamaèno je ovaj
èovjek krvnik, kojega izbavljena od mora sud Božij ne ostavi
da živi. **5** A on otresavši zmiju u oganj ne bi mu ništa zlo. **6** A
oni èekahu da on oteèe ili ujedanput da padne mrtav. A kad
zadugo èekaše, i vidješe da mu ništa zlo ne bi, promijeniše se, i
govorahu da je on Bog. **7** A naokolo oko onoga mjesta bijahu
sela poglavara od ostrva po imenu Poplija, koji nas primi i ugosti
ljubazno tri dana. **8** A dogodi se da otac Poplijev ležaše od
groznice i od srdobolje, kojemu ušavši Pavle pomoli se Bogu i
metnu ruke svoje na nj i iscijeli ga. **9** A kad to bi, dolažahu i
drugi koji bijahu bolesni na ostrvu onome, i iscjeljivahu se. **10** I
poštovahu nas velikijem èastima; i kad poðosmo, spremiše nam
što je od potrebe. **11** A poslije tri mjeseca odvezosmo se na laði
Aleksandrijskoj, koja je bila prezimila na ostrvu, i bijahu na njoj
napisani Dioskuri. **12** I doplovivši u Sirakuzu ostasmo ondje tri
dana. **13** A odande otplovivši doðosmo u Rigiju; i poslije jednoga
dana kad dunu jug, doðosmo drugi dan u Potiole. **14** Ondje
naðemo braæu, i oni nas zamole te ostanemo kod njih sedam
dana; i tako poðosmo u Rim. **15** I odande èuvši braæa za nas
iziðoše nam na susret tja do Apijeva pazara i tri krème. I kad ih
vidje Pavle, dade hvalu Bogu, i oslobodi se. **16** A kad doðosmo
u Rim, kapetan predade sužnje vojvodi. Ali se Pavlu dopusti

da živi gdje hoæe s vojnikom koji ga èuvaše. **17** A poslije tri
dana Pavle sazva starješine Jevrejske. I kad se oni skupiše,
govoraše im: ljudi braæo! ja ništa ne uèinih protivno narodu ili
obièajima otaèkijem; i Jerusalimljani predaše me kao sužnja
u ruke Rimljanima, **18** Koji izvidjevši za mene šæahu da me
puste, jer se ne nađe na meni nijedna smrtna krivica. **19** Ali
kad Judejci govorahu nasuprot, natjera me nevolja da se ištem
pred æesara, ne kao da bih svoj narod imao što tužiti. **20** Toga
radi uzroka zamolih vas da se vidimo i da se razgovorimo; jer
nada radi Izrailjeva okovan sam u ovo gvožđe. **21** A oni mu
rekoše: mi niti primismo pisma za te iz Judeje; niti dođe ko od
braæe da javi ili da govori što zlo za tebe. **22** Nego molimo da
èujemo od tebe šta misliš; jer nam je poznato za ovu jeres da
joj se svuda nasuprot govori. **23** I odredivši mu dan dođoše k
njemu u gostionicu mnogi; kojima kazivaše svjedoèeæi carstvo
Božije i uvjeravajuæi ih za Isusa iz zakona Mojsijeva i iz proroka
od jutra do samoga mraka. **24** I jedni vjerovahu onome što
govoraše a jedni ne vjerovahu. **25** A buduæi nesložni među
sobom, odlažahu kad reèe Pavle jednu rijeè: dobro kaza Duh
sveti preko proroka Isaije ocevima našijem **26** Govoreæi: idi
k narodu ovome i kaži: ušima æete èuti i neæete razumjeti; i
oèima æete gledati i neæete vidjeti. **27** Jer odrveni srce ovoga
naroda, i ušima teško èuju, i oèima svojijem zažmuriše da kako
ne vide oèima, i ušima ne èuju, i srcem ne razumiju, i da se
ne obrate da ih iscijelim. **28** Da vam je dakle na znanje da se
neznabošcima posla spasenije Božije, oni æe i èuti. **29** I kad on
ovo reèe, otidoše Jevreji prepiruæi se među sobom. **30** A Pavle
ostade pune dvije godine o svome trošku, i doèekivaše sve koji

mu dolažahu, **31** Propovijedajuæi carstvo Božije, i uèeæi o
Gospodu našemu Isusu Hristu slobodno, i niko mu ne branjaše.

Rimljanima

1 Od Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanoga apostola izabranoga
za jevanðelje Božije, **2** Koje Bog naprijed obeæa preko proroka
svojijeh u svetijem pismima **3** O sinu svojemu, koji je po
tijelu roðen od sjemena Davidova, **4** A posvjedoèen silno za
sina Božijega Duhom svetinje po vaskrseniju iz mrtvijeh, Isusu
Hristu Gospodu našemu, **5** Preko kojega primismo blagodat i
apostolstvo, da pokorimo sve neznabošce vjeri imena njegovoga;
6 Među kojima ste i vi pozvani Isusu Hristu, **7** Svima koji su u
Rimu, ljubaznima Bogu, i pozvanima svetima: blagodat vam i
mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista. **8** Prvo dakle
zahvaljujem Bogu svojemu kroz Isusa Hrista za sve vas što
se vjera vaša glasi po svemu svijetu. **9** Jer mi je svjedok Bog,
kojemu služim duhom svojijem u jevanðelju sina njegova, da
vas se opominjem bez prestanka, **10** Moleæi se svagda Bogu
u molitvama svojijem da bi mi kad Božija volja pomogla da
doðem k vama; **11** Jer želim vidjeti vas, da vam dam kakav
duhovni dar za vaše utvrðenje, **12** To jest, da se s vama utješim
vjerom opštom, i vašom i mojom. **13** Ali vam neæu zatajiti,
braæo, da sam mnogo puta htio da vam doðem, pa bih zadržan
doslije, da i među vama imam kakav plod, kao i među ostalijem
neznabošcima. **14** Dužan sam i Grcima i divljacima, i mudrima i
nerazumnima. **15** Zato, od moje strane, gotov sam i vama u
Rimu propovjediti jevanðelje. **16** Jer se ne stidim jevanðelja
Hristova; jer je sila Božija na spasenije svakome koji vjeruje, a
najprije Jevrejinu i Grku. **17** Jer se u njemu javlja pravda Božija
iz vjere u vjeru, kao što je napisano: pravednik æe od vjere živ
biti. **18** Jer se otkriva gnjev Božij s neba na svaku bezbožnost i
nepravdu ljudi koji drže istinu u nepravdi. **19** Jer što se može

doznati za Boga poznato je njima: jer im je Bog javio; **20** Jer
što se na njemu ne može vidjeti, od postanja svijeta moglo se
poznati i vidjeti na stvorenjima, i njegova vjeèna sila i božanstvo,
da nemaju izgovora. **(aïdios g126)** **21** Jer kad poznaše Boga, ne
proslaviše ga kao Boga niti mu zahvališe, nego zaludješe u
svojijem mislima, i potamnje nerazumno srce njihovo. **22** Kad se
građahu mudri, poludješe, **23** I pretvoriše slavu vjeènoga Boga
u oblièje smrtnoga èovjeka i ptica i èetvoronožnijeh životinja i
gadova. **24** Zato ih predade Bog u željama njihovijeh srca u
neèistotu, da se pogane tjelesa njihova među njima samima; **25**
Koji pretvoriše istinu Božiju u laž, i veæma poštovaše i poslužiše
tvar nego tvorca, koji je blagosloven vavijek. Amin. **(aiōn g165)** **26**
Zato ih predade Bog u sramne slasti; jer žene njihove pretvoriše
putno upotrebljavanje u besputno. **27** Tako i ljudi ostavivši putno
upotrebljavanje ženskoga roda, raspališe se željom svojom
jedan na drugoga, i ljudi s ljudima èinjahu sram, i platu koja
trebaše za prijevaru njihovu primahu na sebi. **28** I kao što ne
marahu da poznadu Boga, zato ih Bog predade u pokvaren um
da èine što ne valja, **29** Da budu napunjeni svake nepravde,
kurvarstva, zloæe, lakomstva, pakosti; puni zavisti, ubistva,
svađe, lukavstva, zloæudnosti; **30** Šaptaèi, opadaèi, bogomrsci,
siledžije, hvališe, ponositi, izmišljaèi zala, nepokorni roditeljima,
31 Nerazumni, nevjere, neljubavni, neprimirljivi, nemilostivi. **32** A
neki i pravdu Božiju poznavši da koji to èine zaslužuju smrt, ne
samo to èine, nego pristaju na to i onima koji èine.

2 Zato se ne možeš izgovoriti, o èovjeèe koji god sudiš! jer
kojijem sudom sudiš drugome, sebe osuđuješ; jer to èiniš
sudeæi. **2** A znamo da je sud Božij prav na one koji to èine. **3**
Nego pomišljaš li, o èovjeèe koji sudiš onima koji to èine, i sam

èiniš to! da æeš ti pobjeæi od suda Božijega? **4** Ili ne mariš za
bogatstvo njegove dobrote i krotosti i trpljenja, ne znajuæi da te
dobrota Božija na pokajanje vodi? **5** Nego svojom drvenosti i
nepokajanijem srcem sabiraš sebi gnjev za dan gnjeva u koji
æe se pokazati pravedni sud Boga, **6** Koji æe dati svakome
po djelima njegovijem: **7** Onima dakle koji su trpljenjem djela
dobroga tražili slavu i èast i neraspadljivost, život vjeèni; **(aiōnios**
g166) **8** A onima koji se uz prkos suprote istini a pokoravaju
se nepravdi, nemilost i gnjev. **9** Nevolja i tuga na svaku dušu
èovjeka koji èini zlo, a najprije Jevrejina i Grka; **10** A slava i èast
i mir svakome koji èini dobro, a najprije Jevrejinu i Grku; **11** Jer
Bog ne gleda ko je ko. **12** Jer koji bez zakona sagriješiše, bez
zakona æe i izginuti; i koji u zakonu sagriješiše, po zakonu æe se
osuditi **13** Jer pred Bogom nijesu pravedni oni koji slušaju zakon,
nego æe se oni opravdati koji ga tvore; **14** Jer kad neznabošci
ne imajuæi zakona sami od sebe èine što je po zakonu, oni
zakona ne imajuæi sami su sebi zakon: **15** Oni dokazuju da je
ono napisano u srcima njihovijem što se èini po zakonu, buduæi
da im savjest svjedoèi, i misli među sobom tuže se ili pravdaju)
16 Na dan kad Bog uzasudi tajne ljudske po jevanđelju mojemu
preko Isusa Hrista. **17** Gle, ti se zoveš Jevrejin, a oslanjaš se na
zakon i hvališ se Bogom, **18** I poznaješ volju, i izbiraš što je
bolje, jer si nauèen od zakona; **19** I misliš da si voð slijepima,
vidjelo onima koji su u mraku, **20** Nakazatelj bezumnima, uèitelj
djeci, koji imaš ugled razuma i istine u zakonu. **21** Uèeæi dakle
drugoga sebe ne uèiš; **22** Propovijedajuæi da se ne krade,
kradeš; govoreæi: ne èini preljube, èiniš preljubu; gadeæi se na
idole, kradeš svetinju; **23** Koji se hvališ zakonom, a prijestupom
zakona sramotiš Boga. **24** Jer se ime Božije zbog vas huli u

neznabošcima, kao što stoji napisano. **25** Obrezanje pomaže
ako zakon držiš; ako li si prestupnik zakona, obrezanje je tvoje
neobrezanje postalo. **26** Ako dakle neobrezanje pravdu zakona
drži, zašto se ne bi njegovo neobrezanje za obrezanje uzelo?
27 I onaj koji je od roda neobrezan i izvršuje zakon, osudiæe
tebe koji si sa slovima i obrezanjem prestupnik zakona. **28** Jer
ono nije Jevrejin koji je spolja Jevrejin, niti je ono obrezanje
koje je spolja na tijelu; **29** Nego je ono Jevrejin koji je iznutra, i
obrezanje srca duhom a ne slovima, to je obrezanje; kome je
hvala ne od ljudi nego od Boga.

3 Šta je dakle bolji Jevrejin od drugijeh ljudi? Ili šta pomaže
obrezanje? **2** Mnogo svakojako; prvo što su im povjerene rijeèi
Božije. **3** A što neki ne vjerovaše, šta je za to? Eda æe njihovo
nevjerstvo vjeru Božiju ukinuti? **4** Bože saèuvaj! nego Bog neka
bude istinit, a èovjek svaki laža, kao što stoji napisano: da se
opravdaš u svojijem rijeèima, i da pobijediš kad ti stanu suditi. **5**
Ako li nepravda naša Božiju pravdu podiže, šta æemo reæi? Eda
li je Bog nepravedan kad se srdi? Po èovjeku govorim: **6** Bože
saèuvaj! Jer kako bi mogao Bog suditi svijetu? **7** Jer ako istina
Božija u mojoj laži veæa postane na slavu njegovu, zašto još i ja
kao grješnik da budem osuđen? **8** Zašto dakle kao što vièu na
nas, i kao što kažu neki da mi govorimo) da ne èinimo zla da
doðe dobro? Njima æe sud biti pravedan. **9** Šta dakle? Jesmo
li bolji od njih? Nipošto! Jer gore dokazasmo da su i Jevreji i
Grci svi pod grijehom, **10** Kao što stoji napisano: ni jednoga
nema pravedna; **11** Ni jednoga nema razumna, i ni jednoga
koji traži Boga; **12** Svi se ukloniše i zajedno nevaljali postaše:
nema ga koji èini dobro, nema ni jednoga ciglog. **13** Njihovo
je grlo grob otvoren, jezicima svojima varaju, i jed je aspidin

pod usnama njihovima. **14** Njihova su usta puna kletve i grèine.
15 Njihove su noge brze da proljevaju krv. **16** Na putovima je
njihovima raskopavanje i nevolja; **17** I puta mirnoga ne poznaše.
18 Nema straha Božijega pred oèima njihovima. **19** A znamo
da ono što zakon govori, govori onima koji su u zakonu, da se
svaka usta zatisnu, i sav svijet da bude kriv Bogu; **20** Jer se
djelima zakona nijedno tijelo neæe opravdati pred njim; jer kroz
zakon dolazi poznanje grijeha. **21** A sad se bez zakona javi
pravda Božija, posvjedoèena od zakona i od proroka; **22** A
pravda Božija vjerom Isusa Hrista u sve i na sve koji vjeruju; jer
nema razlike. **23** Jer svi sagriješiše i izgubili su slavu Božiju, **24** I
opravdaæe se zabadava blagodaæu njegovom, otkupom Isusa
Hrista. **25** Kojega postavi Bog oèišæenje vjerom u krvi njegovoj
da pokaže svoju pravdu oproštenjem preðašnjijeh grijeha; **26**
U podnošenju Božijemu, da pokaže pravdu svoju u sadašnje
vrijeme da je on pravedan i da pravda onoga koji je od vjere
Isusove. **27** Gdje je dakle hvala? Proðe. Kakijem zakonom? je li
zakonom djela? Ne, nego zakonom vjere. **28** Mislimo dakle da
æe se èovjek opravdati vjerom bez djela zakona. **29** Ili je samo
Jevrejski Bog, a ne i neznabožaèki? Da, i neznabožaèki. **30** Jer
je jedan Bog koji æe opravdati obrezanje iz vjere i neobrezanje
vjerom. **31** Kvarimo li dakle zakon vjerom? Bože saèuvaj! nego
ga još utvrðujemo.

4 Šta æemo dakle reæi za Avraama, oca svojega, da je po
tijelu našao? **2** Jer ako se Avraam djelima opravda, ima hvalu,
ali ne u Boga. **3** Jer šta govori pismo? Vjerova Avraam Bogu, i
primi mu se u pravdu. **4** A onome koji radi ne broji se plata po
milosti nego po dugu. **5** A onome koji ne radi a vjeruje onoga
koji pravda bezbožnika, prima se vjera njegova u pravdu. **6**

Kao što i David govori da je blago èovjeku kome Bog prima
pravdu bez djela zakona: **7** Blago onima kojima se oprostiše
bezakonja, i kojima se grijesi prikriše. **8** Blago èovjeku kome
Gospod ne prima grijeha. **9** Ovo dakle blaženstvo ili je u
obrezanju ili u neobrezanju? Jer govorimo da se Avraamu primi
vjera u pravdu. **10** Kako mu se dakle primi? ili kad je bio u
obrezanju ili neobrezanju? Ne u obrezanju nego u neobrezanju.
11 I primi znak obrezanja kao peèat pravde vjere koju imaše u
neobrezanju, da bi bio otac sviju koji vjeruju u neobrezanju; da
se i njima primi u pravdu; **12** I da bi bio otac obrezanja ne samo
onima koji su od obrezanja, nego i onima koji hode po stopama
vjere koja bješe u neobrezanju oca našega Avraama. **13** Jer
obeæanje Avraamu ili sjemenu njegovu da bude našljednik
svijetu ne bi zakonom nego pravdom vjere. **14** Jer ako su
našljednici oni koji su od zakona, propade vjera, i pokvari se
obeæanje. **15** Jer zakon gradi gnjev; jer gdje nema zakona nema
ni prijestupa. **16** Zato od vjere da bude po milosti da obeæanje
tvrdo ostane svemu sjemenu, ne samo koje je od zakona nego i
koje je od vjere Avraama, koji je otac svima nama, **17** Kao što
stoji napisano: postavih te oca mnogijem narodima) pred Bogom
kome vjerova, koji oživljuje mrtve, i zove ono što nije kao ono
što jest: **18** On vjerova na nad kad se nije bilo nièemu nadati da
æe on biti otac mnogijem narodima, kao što mu bješe reèeno:
tako æe biti sjeme tvoje. **19** I ne oslabivši vjerom ne pogleda
ni na svoje veæ umoreno tijelo, jer mu bješe negdje oko sto
godina, ni na mrtvost Sarine materice. **20** I za obeæanje Božije
ne posumnja se nevjerovanjem, nego ojaèa u vjeri, i dade slavu
Bogu. **21** I znadijaše jamaèno da što obeæa kadar je i uèiniti.
22 Zato se i primi njemu u pravdu. **23** Ali nije pisano za njega

jednoga samo da mu se primi, **24** Nego i za nas, kojima æe se
primiti ako vjerujemo onoga koji vaskrse Isusa Hrista Gospoda
našega iz mrtvijeh, **25** Koji se predade za grijehe naše, i ustade
za opravdanje naše.

5 Opravdavši se dakle vjerom, imamo mir s Bogom kroz
Gospoda svojega Isusa Hrista, **2** Kroz kojega i pristup naðosmo
vjerom u ovu blagodat u kojoj stojimo, i hvalimo se nadanjem
slave Božije. **3** Ne samo pak to, nego se hvalimo i nevoljama,
znajuæi da nevolja trpljenje gradi; **4** A trpljenje iskustvo, a
iskustvo nadanje; **5** A nadanje neæe se osramotiti, jer se ljubav
Božija izli u srca naša Duhom svetijem koji je dat nama. **6**
Jer Hristos još kad slabi bjesmo umrije u vrijeme svoje za
bezbožnike. **7** Jer jedva ko umre za pravednika; za dobroga
može biti da bi se ko usudio umrijeti. **8** Ali Bog pokazuje svoju
ljubav k nama što Hristos još kad bijasmo grješnici umrije za
nas. **9** Mnogo æemo dakle veæma biti kroza nj spaseni od
gnjeva kad smo se sad opravdali krvlju njegovom. **10** Jer kad
smo se pomirili s Bogom smræu sina njegova dok smo još bili
neprijatelji, mnogo æemo se veæma spasti u životu njegovu
kad smo se pomirili. **11** Ne samo pak to, nego se hvalimo i
Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista, kroz kojega sad
primismo pomirenje. **12** Zato kao što kroz jednoga èovjeka doðe
na svijet grijeh, i kroz grijeh smrt, i tako smrt uðe u sve ljude, jer
svi sagriješiše. **13** Jer grijeh bješe na svijetu do zakona; ali se
grijeh ne primaše kad ne bješe zakona; **14** Nego carova smrt od
Adama tja do Mojsija i nad onima koji nijesu sagriješili prestupivši
kao Adam, koji je prilika onoga koji šæadijaše doæi. **15** Ali dar
nije tako kao grijeh; jer kad kroz grijeh jednoga pomriješe mnogi,
mnogo se veæa blagodat Božija i dar izli izobilno na mnoge

blagodaæu jednoga èovjeka Isusa Hrista. **16** I dar nije kao grijeh
jednoga: jer za grijeh jednoga bi osuđenje, a dar od mnogijeh
grijehova opravdanje. **17** Jer kad za grijeh jednoga carova smrt
kroz jednoga, koliko æe veæma oni koji primaju izobilje blagodati
i dar pravde u životu carovati kroz jednoga Isusa Hrista! **18** Zato
dakle kao što za grijeh jednoga doðe osuđenje na sve ljude,
tako i pravdom jednoga doðe na sve ljude opravdanje života.
19 Jer kao što neposlušanjem jednoga èovjeka postaše mnogi
grješni, tako æe i poslušanjem jednoga biti mnogi pravedni. **20** A
zakon doðe uz to da se umnoži grijeh; jer gdje se umnoži grijeh
ondje se još veæma umnoži blagodat, **21** Da kao što carova
grijeh za smrt, tako i blagodat da caruje pravdom za život vjeèni,
kroz Isusa Hrista Gospoda našega. **(aiōnios g166)**

6 Šta æemo dakle reæi? Hoæemo li ostati u grijehu da se
blagodat umnoži? Bože saèuvaj! **2** Jer koji umrijesmo grijehu
kako æemo još življeti u njemu? **3** Ili ne znate da svi koji
se krstismo u Isusa Hrista, u smrt njegovu krstismo se? **4**
Tako se s njim pogrebosmo krštenjem u smrt da kao što usta
Hristos iz mrtvijeh slavom oèinom, tako i mi u novom životu
da hodimo. **5** Jer kad smo jednaki s njim jednakom smræu,
biæemo i vaskrsenijem; **6** Znajuæi ovo da se stari naš èovjek
razape s njime, da bi se tijelo grješno pokvarilo, da više ne
bismo služili grijehu. **7** Jer koji umrije oprosti se od grijeha.
8 A ako umrijesmo s Hristom, vjerujemo da æemo i življeti s
njim, **9** Znajuæi da Hristos usta iz mrtvijeh, veæ više ne umire;
smrt više neæe obladati njime. **10** Jer što umrije, grijehu umrije
jedanput; a što živi, Bogu živi. **11** Tako i vi dakle držite sebe da
ste mrtvi grijehu a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našemu.
12 Da ne caruje dakle grijeh u vašemu smrtnom tijelu, da ga

slušate u slastima njegovijem; **13** Niti dajite udova svojijeh
grijehu za oružje nepravde; nego dajite sebe Bogu, kao koji
ste živi iz mrtvijeh, i ude svoje Bogu za oružje pravde. **14** Jer
grijeh neæe vama obladati, jer nijeste pod zakonom nego pod
blagodaæu. **15** Šta dakle? Hoæemo li griješiti kad nijesmo pod
zakonom nego pod blagodaæu? Bože saèuvaj! **16** Ne znate li da
kome dajete sebe za sluge u poslušanje, sluge ste onoga koga
slušate, ili grijeha za smrt, ili poslušanja za pravdu? **17** Hvala
dakle Bogu što bivši robovi grijehu poslušaste od srca tu nauku
kojoj se i predadoste. **18** Oprostivši se pak od grijeha postaste
sluge pravdi. **19** Kao èovjek govorim, za slabost vašega tijela.
Jer kao što dadoste ude svoje za robove neèistoti i bezakonju
na bezakonje, tako sad dajite ude svoje za sluge pravdi na
posveæenje. **20** Jer kad bijaste robovi grijehu, prosti bijaste
od pravde. **21** Kakav dakle onda imadoste plod za koji se sad
stidite? Jer je onoga kraj smrt. **22** A sad oprostivši se od grijeha,
i postavši sluge Božije, imate plod svoj na posveæenje, a kraj
život vjeèni. **(aiōnios g166)** **23** Jer je plata za grijeh smrt, a dar
Božij je život vjeèni u Hristu Isusu Gospodu našemu. **(aiōnios
g166)**

7 Ili ne znate, braæo jer govorim onima koji znadu zakon da
zakon vlada nad èovjekom dokle je živ? **2** Jer je udata žena
privezana zakonom za muža dokle god on živi; a ako li muž
njezin umre, razdriješi se od zakona muževljega. **3** Zato dakle
dok joj je muž živ biva preljuboèinica ako pođe za drugog
muža; a ako joj umre muž prosta je od zakona da ne bude
preljuboèinica ako pođe za drugoga. **4** Zato, braæo moja, i vi
umrijeste zakonu tijelom Hristovijem, da budete drugoga, onoga
što usta iz mrtvijeh, da plod donesemo Bogu. **5** Jer kad bijasmo

u tijelu, bijahu slasti grjehovne, koje zakon rađahu u udima
našima da se smrti plod donosi. **6** A sad umrvši izbavismo se od
zakona koji nas držaše, da služimo Bogu) u obnovljenju Duha a
ne u starini slova. **7** Šta æemo dakle reæi? Je li zakon grijeh?
Bože saèuvaj! nego ja grijeha ne poznah osim kroz zakon; jer ne
znadoh za želju da zakon ne kaza: ne zaželi. **8** A grijeh uze
poèetak kroz zapovijest, i naèini u meni svaku želju; jer je grijeh
bez zakona mrtav. **9** A ja življah nekad bez zakona; a kad dođe
zapovijest, onda grijeh oživlje, **10** A ja umrijeh, i nađe se da
mi zapovijest bi za smrt koja bješe data za život. **11** Jer grijeh
uzevši poèetak kroz zapovijest prevari me, i ubi me njome. **12**
Tako je dakle zakon svet i zapovijest sveta i pravedna i dobra.
13 Dobro li dakle bi meni smrt? Bože saèuvaj! nego grijeh, da se
pokaže grijeh dobrom èineæi mi smrt, da bude grijeh odviše
grješan zapoviješæu. **14** Jer znamo da je zakon duhovan; a ja
sam tjelesan, prodan pod grijeh: **15** Jer ne znam šta èinim, jer ne
èinim ono šta hoæu, nego na što mrzim ono èinim. **16** Ako li ono
èinim šta neæu, hvalim zakon da je dobar. **17** A ovo više ja ne
èinim nego grijeh koji živi u meni. **18** Jer znam da dobro ne živi
u meni, to jest u tijelu mojemu. Jer htjeti imam u sebi, ali uèiniti
dobro ne nalazim. **19** Jer dobro šta hoæu ne èinim, nego zlo što
neæu ono èinim. **20** A kad èinim ono što neæu, veæ ja to ne
èinim nego grijeh koji živi u meni. **21** Nalazim dakle zakon, kad
hoæu dobro da èinim, da me na zlo nagoni. **22** Jer imam radost
u zakonu Božijemu po unutrašnjemu èovjeku; **23** Ali vidim drugi
zakon u udima svojima, koji se suproti zakonu uma mojega, i
zarobljava me zakonom grjehovnijem koji je u udima mojima. **24**
Ja nesreæni èovjek! Ko æe me izbaviti od tijela smrti ove? **25**
Zahvaljujem Bogu svojemu kroz Isusa Hrista Gospoda našega.

Tako dakle ja sam umom svojijem služim zakonu Božijemu a
tijelom zakonu grjehovnome.

8 Nikakva dakle sad nema osuđenja onima koji su u Hristu
Isusu i ne hode po tijelu nego po Duhu. **2** Jer zakon duha koji
oživljava u Hristu Isusu, oprostio me je od zakona grjehovnoga i
smrti. **3** Jer što zakonu bješe nemoguæe, jer bješe oslabljen
tijelom, posla Bog sina svojega u oblièju tijela grjehovnoga, i za
grijeh osudi grijeh u tijelu, **4** Da se pravda zakona ispuni u nama
koji ne živimo po tijelu nego po duhu; **5** Jer koji su po tijelu
tjelesno misle, a koji su po duhu duhovno misle. **6** Jer tjelesno
mudrovanje smrt je, a duhovno mudrovanje život je i mir. **7** Jer
tjelesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava
zakonu Božijemu niti može. **8** A koji su u tijelu ne mogu Bogu
ugoditi. **9** A vi nijeste u tijelu nego u duhu; jer Duh Božij u vama
živi. A ako ko nema Duha Hristova, on nije njegov. **10** A ako je
Hristos u vama, onda je tijelo mrtvo grijeha radi a Duh živ pravde
radi. **11** A ako li živi u vama Duh onoga koji je vaskrsao Isusa iz
mrtvijeh, onaj koji je podigao Hrista iz mrtvijeh oživljeæe i vaša
smrtna tjelesa Duhom svojijem koji živi u vama. **12** Tako dakle,
braæo, nijesmo dužni tijelu da po tijelu živimo. **13** Jer ako živite
po tijelu, pomrijeæete; ako li duhom poslove tjelesne morite,
življeæete. **14** Jer koji se vladaju po duhu Božijemu oni su sinovi
Božiji. **15** Jer ne primiste duha ropstva, opet da se bojite; nego
primiste Duha posinaèkoga, kojijem vièemo: Ava, oèe! **16** Ovaj
Duh svjedoèi našemu duhu da smo djeca Božija. **17** A kad smo
djeca i našljednici smo: našljednici dakle Božiji, a sunašljednici
Hristovi: jer s njim stradamo da se s njim i proslavimo. **18** Jer
mislim da stradanja sadašnjega vremena nijesu ništa prema
slavi koja æe nam se javiti. **19** Jer èekanje tvari èeka da se jave

sinovi Božiji. **20** Jer se tvar pokori propadljivosti ne od svoje
volje nego za volju onoga koji je pokori) na nad, **21** Da æe se i
sama tvar oprostiti od ropstva raspadljivosti na slobodu slave
djece Božije. **22** Jer znamo da sva tvar uzdiše i tuži s nama
dosad. **23** A ne samo ona, nego i mi koji novinu duha imamo,
i mi sami u sebi uzdišemo èekajuæi posinjenja i izbavljenja
tijelu svojemu. **24** Jer se nadom spasosmo. A nad koji se vidi
nije nad; jer kad ko vidi što, kako æe mu se nadati? **25** Ako li
se nadamo onome što ne vidimo, èekamo s trpljenjem. **26** A
tako i Duh pomaže nam u našijem slabostima: jer ne znamo
za što æemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se
za nas uzdisanjem neiskazanijem. **27** A onaj što ispituje srca
zna što je misao Duha, jer po volji Božijoj moli se za svete. **28**
A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su
pozvani po namjerenju. **29** Jer koje naprijed pozna one i odredi
da budu jednaki oblièju sina njegova, da bi on bio prvoroðeni
među mnogom braæom. **30** A koje odredi one i dozva; a koje
dozva one i opravda; a koje opravda one i proslavi. **31** Šta
æemo dakle reæi na ovo? Ako je Bog s nama, ko æe na nas?
32 Koji dakle svoga sina ne poštedje, nego ga predade za sve
nas, kako dakle da nam s njim sve ne daruje? **33** Ko æe optužiti
izbrane Božije? Bog koji pravda? **34** Ko æe osuditi? Hristos
Isus, koji umrije, pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu, i
moli za nas? **35** Ko æe nas rastaviti od ljubavi Božije? Nevolja li
ili tuga? ili gonjenje? ili glad? ili golotinja? ili strah? ili maè? kao
što stoji napisano: **36** Za tebe nas ubijaju vas dan, drže nas kao
ovce koje su za klanje. **37** Ali u svemu ovome pobjeđujemo
onoga radi koji nas je ljubio. **38** Jer znam jamaèno da ni smrt, ni
život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduæe,

39 Ni visina, ni dubina, ni druga kakva tvar može nas razdvojiti
od ljubavi Božije, koja je u Hristu Isusu Gospodu našemu.

9 Istinu govorim tako mi Hrista, ne lažem, to mi svjedoèi savjest
moja Duhom svetijem: **2** Da mi je vrlo žao i srce me moje boli
bez prestanka; **3** Jer bih željeo da ja sam budem odluèen od
Hrista za braæu svoju koja su mi rod po tijelu, **4** Koja su Izrailjci,
kojijeh je posinaštvo i slava, i zavjet i zakon, i bogomoljstvo, i
obeæanja; **5** Kojijeh su i oci, i od kojijeh je Hristos po tijelu, koji
je nad svima Bog blagosloven vavijek. Amin. **(aiōn g165)** **6** A nije
moguæe da rijeè Božija proðe: jer nijesu svi Izrailjci koji su od
Izrailja; **7** Niti su svi djeca koji su sjeme Avraamovo, nego u
Isaku, reèe, nazvaæe ti se sjeme. **8** To jest, nijesu ono djeca
Božija što su po tijelu djeca, nego djeca obeæanja primaju se za
sjeme. **9** Jer je ovo rijeè obeæanja: u ovo vrijeme doæi æu i
u Sare æe biti sin. **10** Ne samo pak ona nego i Reveka, kad
zatrudnje od samoga Isaka oca našega. **11** Jer još dok se djeca
ne bijahu rodila, ni uèinila dobra ni zla, da ostane Božija naredba
po izboru, **12** Ne za djela, nego onoga radi koji poziva reèe joj
se: veæi æe služiti manjemu, **13** Kao što stoji napisano: Jakov
mi omilje, a na Isava omrzoh. **14** Šta æemo dakle na to reæi?
Eda li je nepravda u Boga? Bože saèuvaj! **15** Jer Mojsiju govori:
koga æu pomilovati, pomilovaæu, i na koga æu se smilovati,
smilovaæu se. **16** Tako dakle niti stoji do onoga koji hoæe, ni do
onoga koji trèi, nego do Boga koji pomiluje. **17** Jer pismo govori
Faraonu: za to te isto podigoh da na tebi pokažem silu svoju, i da
se razglasi ime moje po svoj zemlji. **18** Tako dakle koga hoæe
miluje, a koga hoæe otvrdoglavi. **19** Reæi æeš mi: zašto nas još
krivi? jer ko se može suprotiti volji njegovoj? **20** A ko si ti, o
èovjeèe! da protivno odgovaraš Bogu? Eda li rukotvorina govori

majstoru svome: zašto si me tako naèinio? **21** Ili zar lonèar
nema vlasti nad kalom da od jedne guke naèini jedan sud za
èast a drugi za sramotu? **22** A kad šæaše Bog da pokaže gnjev
svoj i da objavi silu svoju, podnese s velikijem trpljenjem sudove
gnjeva koji su pripravljeni za pogibao. **23** I da pokaže bogatstvo
slave svoje na sudima milosti koje pripravi za slavu; **24** Koje nas
i dozva ne samo od Jevreja nego i od neznabožaca, **25** Kao što
i u Josiji govori: nazvaæu narod svojijem koji nije moj narod, i
neljubaznicu ljubaznicom. **26** I biæe na mjestu, gdje im se reèe:
vi nijeste moj narod; tamo æe se nazvati sinovi Boga živoga. **27**
A Isaija vièe za Izrailja: ako bude broj sinova Izrailjevijeh kao
pijesak morski, ostatak æe se spasti. **28** Jer æe on izvršiti rijeè
svoju, i naskoro æe izvršiti po pravdi, da, ispuniæe Gospod
naskoro rijeè svoju na zemlji. **29** I kao što proreèe Isaija: da
nam nije Gospod Savaot ostavio sjemena, onda bismo bili kao
Sodom i Gomor. **30** Šta æemo dakle reæi? Da neznabošci koji
ne tražiše pravde dokuèiše pravdu, ali pravdu od vjere. **31** A
Izrailj tražeæi zakon pravde ne dokuèi zakona pravde. **32** Zašto?
Jer ne traži iz vjere nego iz djela zakona; jer se spotakoše na
kamen spoticanja, **33** Kao što stoji napisano: evo meæem u
Sionu kamen spoticanja i stijenu sablazni; i koji ga god vjeruje
neæe se postidjeti.

10 Braæo! želja je mojega srca i molitva k Bogu za spasenije
Izrailja. **2** Jer im svjedoèim da imaju revnost za Boga, ali ne
po razumu. **3** Jer ne poznajuæi pravde Božije i gledajuæi da
svoju pravdu utvrde ne pokoravaju se pravdi Božijoj. **4** Jer je
Hristos svršetak zakona: koji ga god vjeruje opravdan je. **5**
Jer Mojsije piše za pravdu koja je od zakona: koji èovjek to
èini življeæe u tom. **6** A pravda koja je od vjere ovako govori:

da ne reèeš u srcu svojemu: ko æe iziæi na nebo? to jest da
svede Hrista; **7** Ili: ko æe siæi u bezdan? to jest da izvede
Hrista iz mrtvijeh. **(Abyssos g12)** **8** Ali šta govori pismo? Blizu ti je
rijeè u ustima tvojima i u srcu tvojemu, to jest rijeè vjere koju
propovijedamo. **9** Jer ako priznaješ ustima svojima da je Isus
Gospod, i vjeruješ u srcu svojemu da ga Bog podiže iz mrtvijeh,
biæeš spasen. **10** Jer se srcem vjeruje za pravdu a ustima se
priznaje za spasenije. **11** Jer pismo govori: koji ga god vjeruje
neæe se postidjeti. **12** Jer nema razlike među Jevrejinom i
Grkom: jer je on Bog sviju, i bogat za sve koji ga prizivlju. **13** Jer
koji god prizove ime Gospodnje spašæe se. **14** Kako æe dakle
prizvati koga ne vjerovaše? A kako æe vjerovati koga ne èuše?
A kako æe èuti bez propovjednika? **15** A kako æe propovijedati
ako ne budu poslani? Kao što stoji napisano: kako su krasne
noge onijeh koji donose glas za mir, koji donose glas za dobro!
16 Ali svi ne poslušaše jevanðelja: jer Isaija govori: Gospode! ko
vjerova našemu propovijedanju? **17** Tako dakle vjera biva od
propovijedanja, a propovijedanje rijeèju Božijom. **18** Nego velim:
zar ne èuše? Još otide po svoj zemlji glas njihov, i po krajevima
vasionoga svijeta rijeèi njihove. **19** Nego velim: zar ne razumje
Izrailj? Prvi Mojsije govori: ja æu vas razdražiti, ne svojijem
narodom, nerazumnijem narodom rasrdiæu vas. **20** A Isaija
govori slobodno: naðoše me koji me ne traže; i javih se onima
koji za me ne pitaju. **21** A k Izrailju govori: vas dan pružah ruke
svoje k narodu koji ne da da mu se kaže i odgovara nasuprot.

11 Govorim dakle: eda li Bog odbaci narod svoj? Bože saèuvaj!
Jer sam i ja Izrailjac od sjemena Avraamova od koljena
Venijaminova. **2** Ne odbaci Bog naroda svojega, koji naprijed
pozna. Ili ne znate šta govori pismo za Iliju kako se tuži Bogu

na Izrailja govoreæi: **3** Gospode! proroke tvoje pobiše i oltare
tvoje raskopaše, a ja ostah jedan i traže dušu moju da je izvade.
4 A šta mu govori Božij odgovor? Ostavih sebi sedam hiljada
ljudi koji ne prekloniše koljena pred Vaalom. **5** Tako dakle i
u sadašnje vrijeme ostatak bi po izboru blagodati. **6** Ako li je
po blagodati, onda nije od djela, jer blagodat veæ ne bi bila
blagodat; ako li je od djela nije više blagodat, jer djelo veæ ne bi
bilo djelo. **7** Šta dakle? Šta iskaše Izrailj ono ne dobi; a izbor
dobi; ostali pak zaslijepiše. **8** Kao što je napisano: dade im Bog
duha neosjetljivoga, oèi da ne vide, i uši da ne èuju do samoga
današnjega dana. **9** I David govori: da bude trpeza njihova
zamka i gvožđa, i sablazan i plata njima; **10** Da se njihove oèi
zaslijepe da ne vide, i leđa njihova jednako da su pognuta. **11**
Govorim dakle: eda li se spotakoše da padnu? Bože saèuvaj!
Nego je njihova pogrješka spasenje neznabošcima, da bi se i
oni razdražili. **12** A kad je pogrješka njihova bogatstvo svijetu i
šteta njihova bogatstvo neznabošcima, akamoli da se ispune?
13 Jer vama govorim neznabošcima; jer, buduæi da sam ja
apostol neznabožaca, hoæu da hvalim svoju službu; **14** Ne bih li
kako razdražio svoj rod, i spasao koga od njih. **15** Jer kad je
odmet njihov primirenje svijetu, šta bi bilo primljenje, osim život
iz mrtvijeh? **16** Ako je kvasac svet, to je i tijesto; i ako je korijen
svet, to su i grane. **17** Ako li se neke od grana odlomiše, i ti, koji
si divlja maslina, pricijepio si se na njih, i postao si zajednièar u
korijenu i u masti od masline; **18** Ne hvali se granama; ako li se
pak hvališ, ne nosiš ti korijena nego korijen tebe. **19** A reæi æeš:
odlomiše se grane da se ja pricijepim. **20** Dobro! nevjerstvom
odlomiše se, a ti vjerom stojiš; ne ponosi se, nego se boj.
21 Jer kad Bog rođenijeh grana ne poštedje, da i tebe kako

ne nepoštedi. **22** Gledaj dakle dobrotu i nepošteđenje Božije:
nepošteđenje na onima što otpadoše, a na sebi dobrotu Božiju,
ako ostaneš u dobroti; ako li pak ne, i ti æeš biti otsjeèen. **23** A i
oni, ako ne ostanu u nevjerstvu, pricijepiæe se; jer ih je Bog
kadar opet pricijepiti. **24** Jer kad si ti otsjeèen od roðene divlje
masline, i pricijepio se na neroðenu pitomu maslinu; akamoli
ovi koji æe se pricijepiti na roðenu svoju maslinu! **25** Jer vam,
braæo, neæu zatajiti tajne ove da ne budete ponositi da šljepota
Izrailju pade u dijel dokle ne uðe neznabožaca koliko treba. **26** I
tako æe se spasti sav Izrailj, kao što je napisano: doæi æe od
Siona izbavitelj i odvratiæe bezbožnost od Jakova. **27** I ovo im je
moj zavjet kad otmem njihove grijehe. **28** Po jevanðelju dakle
neprijatelji su vas radi; a po izboru ljubazni su otaca radi. **29** Jer
se Bog neæe raskajati za svoje darove i zvanje. **30** Jer kao i vi
što se nekad suproæaste Bogu a sad biste pomilovani njihovoga
radi suproæenja, **31** Tako i oni sad ne htješe da vjeruju vašega
radi pomilovanja da bi i oni bili pomilovani. **32** Jer Bog zatvori
sve u nevjerstvo, da sve pomiluje. **(eleēsē g1653)** **33** O dubino
bogatstva i premudrosti i razuma Božijega! kako su neispitljivi
njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi! **34** Jer ko pozna
misao Gospodnju? **35** Ili ko mu bi savjetnik? Ili ko mu naprijed
dade što, da mu se vrati? **36** Jer je od njega i kroz njega i u
njemu sve. Njemu slava vavijek. Amin. **(aiōn g165)**

12 Molim vas dakle, braæo, milosti Božije radi, da date tjelesa
svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno
bogomoljstvo. **2** I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se
promijenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koje
je dobra i ugodna i savršena volja Božija. **(aiōn g165)** **3** Jer kroz
blagodat koja je meni data kažem svakome koji je među vama

da ne mislite za sebe više nego što valja misliti; nego da mislite
u smjernosti kao što je kome Bog udijelio mjeru vjere. **4** Jer kao
u jednom tijelu što imamo mnoge ude a udi svi nemaju jedan
posao, **5** Tako smo mnogi jedno tijelo u Hristu, a po sebi smo
udi jedan drugome. **6** A imamo razlièite darove po blagodati
koja nam je dana: ako proroštvo, neka bude po mjeri vjere;
7 Ako li službu, neka služi; ako je uèitelj, neka uèi; **8** Ako je
tješitelj, neka tješi; koji daje neka daje prosto; koji upravlja neka
se brine; koji èini milost neka èini s dobrom voljom. **9** Ljubav da
ne bude lažna. Mrzeæi na zlo držite se dobra. **10** Bratskom
ljubavi budite jedan k drugome ljubazni. Èašæu jedan drugoga
veæeg èinite. **11** Ne budite u poslu lijeni; budite ognjeni u duhu,
služite Gospodu. **12** Nadanjem veselite se, u nevolji trpite, u
molitvi budite jednako. **13** Dijelite potrebe sa svetima; primajte
rado putnike. **14** Blagosiljajte one koji vas gone: blagosiljajte, a
ne kunite. **15** Radujte se s radosnima, i plaèite s plaènima. **16**
Budite jedne misli među sobom. Ne mislite o visokijem stvarima,
nego se držite niskijeh. Ne mislite za sebe da ste mudri. **17** A
nikome ne vraæajte zla za zlo; promišljajte o tom što je dobro
pred svijem ljudima. **18** Ako je moguæe, koliko do vas stoji,
imajte mir sa svijem ljudima. **19** Ne osveæujte se za sebe,
ljubazni, nego podajte mjesto gnjevu, jer stoji napisano: moja je
osveta, ja æu vratiti, govori Gospod. **20** Ako je dakle gladan
neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga; jer èineæi to
ugljevlje ognjeno skupljaš na glavu njegovu. **21** Ne daj se zlu
nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrom.

13 Svaka duša da se pokorava vlastima koje vladaju; jer nema
vlasti da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene.
2 Tako koji se suproti vlasti suproti se naredbi Božijoj; a koji

se suprote primiæe grijeh na sebe. **3** Jer knezovi nijesu strah
dobrijem djelima nego zlijem. Hoæeš li pak da se ne bojiš vlasti,
èini dobro, i imaæeš hvalu od nje; **4** Jer je sluga Božij tebi za
dobro. Ako li zlo èiniš, boj se; jer uzalud ne nosi maèa, jer je
Božij sluga, osvetnik na gnjev onome koji zlo èini. **5** Tako se
valja pokoravati ne samo od straha nego i po savjesti. **6** Jer zato
i poreze dajete; jer su sluge Božije koje su za to isto postavljene.
7 Podajte dakle svakome šta ste dužni: kome dakle porezu,
porezu; a kome carinu, carinu; a kome strah, strah; a kome
èast, èast. **8** I ne budite nikome ništa dužni osim da ljubite
jedan drugoga; jer koji ljubi drugoga zakon ispuni. **9** Jer ovo: ne
èini preljube, ne ubij, ne ukradi, ne svjedoèi lažno, ne zaželi, i
ako ima još kakva druga zapovijest, u ovoj se rijeèi izvršuje,
to jest: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. **10** Ljubav
ne èini zla bližnjemu; daklem je ljubav izvršenje zakona. **11** I
znajuæi ovo vrijeme da je veæ èas došao da ustanemo od sna;
jer nam je sad bliže spasenije negoli kad vjerovasmo. **12** Noæ
proðe a dan se približi: da odbacimo dakle sva djela tamna, i da
se obuèemo u oružje vidjela. **13** Da hodimo pošteno kao po
danu: ne u žderanju i pijanstvu, ne u kurvarstvu i neèistoti, ne u
svađanju i zavisti; **14** Nego se obucite u Gospoda našega Isusa
Hrista; i tijelu ne ugađajte po željama.

14 A slaboga u vjeri primajte lijepo, da se ne smeta savjest. **2**
Jer jedan vjeruje da smije svašta jesti, a koji je slab jede zelje. **3**
Koji jede neka ne ukorava onoga koji ne jede; i koji ne jede
neka ne osuđuje onoga koji jede; jer ga Bog primi. **4** Ko si ti koji
sudiš tuđemu sluzi? On svojemu gospodaru stoji ili pada. Ali
æe ustati; jer je Bog kadar podignuti ga. **5** Tako jedan razlikuje
dan od dana, a drugi drži sve dane da su jednaki: svaki da

bude uvjeren za svoju misao. **6** Koji razlikuje dane, Gospodu
razlikuje; i koji ne razlikuje dana, Gospodu ne razlikuje. Koji
jede, Gospodu jede: jer hvali Boga; i koji ne jede, Gospodu ne
jede, i hvali Boga. **7** Jer nijedan od nas ne živi sebi, i nijedan ne
umire sebi. **8** Jer ako živimo, Gospodu živimo; a ako umiremo,
Gospodu umiremo. Ako dakle živimo, ako umiremo, Gospodnji
smo. **9** Jer zato Hristos i umrije i vaskrse i oživlje da oblada
i mrtvima i živima. **10** A ti zašto osuđuješ brata svojega? Ili
ti zašto ukoravaš brata svojega? Jer æemo svi iziæi na sud
pred Hrista. **11** Jer je pisano: tako mi života, govori Gospod,
pokloniæe mi se svako koljeno, i svaki jezik slaviæe Boga. **12**
Tako æe dakle svaki od nas dati Bogu odgovor za sebe. **13**
Zato da ne osuđujemo više jedan drugoga, nego mjesto toga
ovo gledajte da ne postavljate bratu spoticanja ili sablazni. **14**
Znam i uvjeren sam u Hristu Isusu da ništa nije pogano po sebi,
osim kad ko misli da je što pogano, onome je pogano. **15** A ako
je brat tvoj jela radi žalostan, veæ se ne vladaš po ljubavi: ne
gubi jelom svojijem onoga za kojega Hristos umrije. **16** Gledajte
dakle da se ne huli na vaše dobro. **17** Jer carstvo Božije nije
jelo i piæe, nego pravda i mir i radost u Duhu svetome. **18** Jer
koji ovijem služi Hristu ugodan je Bogu i mio ljudima. **19** Tako
dakle da se staramo za mir i za ono èim vodimo na bolje jedan
drugoga. **20** Ne raskopavaj djela Božijega jela radi; jer je sve
èisto; nego je pogano za èovjeka koji jede sa spoticanjem. **21**
Dobro je ne jesti mesa, i vina ne piti, i ono ne èiniti na što se tvoj
brat spotièe, ili oda šta gori postaje ili slabi. **22** Ti imaš vjeru?
Imaj je sam u sebi pred Bogom. Blago onome koji ne osuđuje
sebe za ono šta nađe za dobro. **23** A koji se sumnja osuđen je
ako jede, jer ne èini po vjeri: a šta god nije po vjeri grijeh je.

15 Dužni smo dakle mi jaki slabosti slabijeh nositi, i ne sebi
ugađati. **2** I svaki od vas da ugađa bližnjemu na dobro za
dobar ugled. **3** Jer i Hristos ne ugodi sebi, nego kao što je
pisano: ruženja onijeh koji tebe ruže padoše na me. **4** Jer što
se naprijed napisa za našu se nauku napisa, da trpljenjem i
utjehom pisma nad imamo. **5** A Bog trpljenja i utjehe da vam da
da složno mislite među sobom po Hristu Isusu, **6** Da jednodušno
jednijem ustima slavite Boga i oca Gospoda našega Isusa
Hrista. **7** Zato primajte jedan drugoga kao što i Hristos primi
vas na slavu Božiju. **8** Ali kažem da je Isus Hristos bio sluga
obrezanja istine radi Božije, da utvrdi obeæanje ocevima, **9** A
neznabošci po milosti da proslave Boga, kao što stoji napisano:
zato æu te hvaliti među neznabošcima, Gospode, i pjevaæu
ime tvoje. **10** I opet govori: veselite se neznabošci s narodom
njegovijem. **11** I opet: hvalite Gospoda svi neznabošci, i slavite
ga svi narodi. **12** I opet Isaija govori: biæe korijen Jesejev, i
koji ustane da vlada nad neznabošcima u onoga æe se uzdati
neznabošci. **13** A Bog nada da ispuni vas svake radosti i mira u
vjeri, da imate izobilje u nadu silom Duha svetoga. **14** A ja sam
i sam uvjeren za vas, braæo, da ste i vi sami puni blagodati,
napunjeni svakoga razuma, da možete druge nauèiti. **15** Ali vam
opet, braæo, slobodno pisah nekoliko da vam napomenem radi
blagodati koja mi je dana od Boga, **16** Da budem sluga Isusa
Hrista u neznabošcima, da služim jevanđelju Božijemu, da budu
neznabošci prinos povoljan i osveæen Duhom svetijem. **17** Imam
dakle hvalu u Hristu Isusu kod Boga. **18** Jer ne smijem govoriti
što koje Hristos ne uèini kroza me za poslušanje neznabožaca
rijeèju i djelom, **19** U sili znaka i èudesa silom Duha Božijega;
tako da od Jerusalima i naokolo tja do Ilirika napunih jevanđeljem

Hristovijem. **20** I tako se potrudih da propovjedim jevanðelje ne
gdje se spominjaše Hristos, da na tuðoj zakopini ne zidam; **21**
Nego kao što je pisano: kojima se ne javi za njega, vidjeæe; i
koji ne èuše razumjeæe. **22** To me i zadrža mnogo puta da
ne doðem k vama. **23** A sad više ne imajuæi mjesta u ovijem
zemljama, a imajuæi želju od mnogo godina da doðem k vama,
24 Ako poðem u Španjolsku, doæi æu vam; jer se nadam da
æu tuda proæi i vas vidjeti, i vi æete me otpratiti onamo kad
se najprije nekoliko nasitim vas. **25** A sad idem u Jerusalim
služeæi svetima. **26** Jer Maæedonija i Ahaja uèiniše dragovoljno
neku porezu za siromahe svete koji žive u Jerusalimu. **27** Oni
uèiniše dragovoljno, a i dužni su im; jer kad neznabošci dobiše
dijel u njihovijem duhovnijem imanjima, dužni su i oni njima u
tjelesnima poslužiti. **28** Kad ovo dakle svršim, i ovaj im plod
zapeèatim, poæi æu preko vas u Španjolsku. **29** A znam da kad
doðem k vama, doæi æu s obilnijem blagoslovom jevanðelja
Hristova. **30** Ali vas molim, braæo, zaradi Gospoda našega
Isusa Hrista, i zaradi ljubavi Duha, pomozite mi u molitvama za
me k Bogu; **31** Da se izbavim od onijeh koji se protive u Judeji, i
da služba moja za Jerusalim bude po volji svetima; **32** Da s
radošæu doðem k vama, s voljom Božijom, i da se razveselim s
vama. **33** A Bog mira sa svima vama. Amin.

16 Preporuèujem vam pak Fivu sestru našu, koja je sluškinja
kod crkve u Kenhreji, **2** Da je primite u Gospodu kao što
prilikuje svetima, i da joj budete u pomoæi u svakoj stvari
koju od vas zatreba; jer je ona mnogima pomogla, i samome
meni. **3** Pozdravite Priskilu i Akilu, pomoænike moje u Hristu
Isusu, **4** Koji za dušu moju svoje vratove položiše, kojima
ne ja jedan zahvaljujem, nego i sve crkve neznabožaèke, i

domašnju crkvu njihovu. **5** Pozdravite Epeneta, meni ljubaznoga,
koji je novina iz Ahaje u Hrista. **6** Pozdravite Mariju, koja se
mnogo trudila za nas. **7** Pozdravite Andronika i Juniju, rodbinu
moju, i moje drugare u sužanjstvu, koji su znameniti među
apostolima, koji i prije mene vjerovaše Hrista. **8** Pozdravite
Amplija, meni ljubaznoga u Gospodu. **9** Pozdravite Urbana,
pomoænika našega u Hristu, i Stahija, meni ljubaznoga. **10**
Pozdravite Apelija, okušanoga u Hristu. Pozdravite domaæe
Aristovulove. **11** Pozdravite Irodijona, roðaka mojega. Pozdravite
domaæe Narkisove, koji su u Gospodu. **12** Pozdravite Trifenu i
Trifosu, koje se trude u Gospodu. Pozdravite Persidu ljubaznu,
koja se mnogo trudila u Gospodu. **13** Pozdravite Rufa izbranoga
u Gospodu, i mater njegovu i moju. **14** Pozdravite Asinkrita,
Flegonta, Erma, Patrova, Ermija, i braæu koja su s njima. **15**
Pozdravite Filologa i Juliju, Nireja i sestru njegovu, i Olimpana, i
sve svete koji su s njima. **16** Pozdravite jedan drugoga cjelivom
svetijem. Pozdravljaju vas sve crkve Hristove. **17** Molim vas pak,
braæo, èuvajte se od onijeh koji èine raspre i razdore na štetu
nauke koju vi nauèiste, i uklonite se od njih; **18** Jer takovi ne služe
Gospodu našemu Isusu Hristu nego svojemu trbuhu, i blagijem
rijeèima i blagoslovima prelašæuju srca bezazlenijeh. **19** Jer
vaše slušanje razglasi se svuda. I radujem se za vas; ali hoæu
da ste vi mudri na dobro a prosti na zlo. **20** A Bog mira da satre
sotonu pod noge vaše skoro. Blagodat Gospoda našega Isusa
Hrista s vama. Amin. **21** Pozdravlja vas Timotije, pomoænik moj,
i Lukije i Jason i Sosipatar, roðaci moji. **22** Pozdravljam vas i ja
Tertije, koji napisah ovu poslanicu u Gospodu. **23** Pozdravlja vas
Gaj, domaæin moj i cijele crkve. Pozdravlja vas Erast, haznadar
gradski, i brat Kvart. **24** Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista

sa svima vama. Amin. **25** A onome koji vas može utvrditi po
jevanđelju mojemu i propovijedanju Isusa Hrista, po otkrivenju
tajne koja je bila sakrivena od postanja svijeta, **(aiōnios g166)** **26**
A sad se javila i obznanila kroz pisma proroèka, po zapovijesti
vjeènoga Boga, za poslušanje vjere među svima neznabošcima,
(aiōnios g166) **27** Jedinome premudrome Bogu, kroz Isusa Hrista,
slava vavijek. Amin. **(aiōn g165)**

1 Korinæanima

1 Od Pavla, voljom Božijom pozvanoga apostola Isusa Hrista, i
od Sostena brata, **2** Crkvi Božijoj koja je u Korintu, osveæenima
u Hristu Isusu, pozvanima svetima, sa svima koji prizivlju ime
Gospoda našega Isusa Hrista na svakome mjestu i njihovome i
našemu: **3** Blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda
Isusa Hrista. **4** Zahvaljujem svagda Bogu svojemu za vas što
vam je dana blagodat Božija u Hristu Isusu, **5** Te se u svemu
obogatiste kroza nj, u svakoj rijeèi i svakom razumu, **6** Kao što
se svjedoèanstvo Hristovo utvrdi među vama; **7** Tako da nemate
nedostatka ni u jednome daru, vi koji èekate otkrivenja Gospoda
našega Isusa Hrista, **8** Koji æe vas i utvrditi do samoga kraja da
budete pravi na dan Gospoda našega Isusa Hrista. **9** Vjeran
je Bog koji vas pozva u zajednicu sina svojega Isusa Hrista
Gospoda našega. **10** Molim vas pak, braæo, imenom Gospoda
našega Isusa Hrista da svi jedno govorite, i da ne budu među
vama raspre, nego da budete utvrđeni u jednom razumu i u
jednoj misli. **11** Jer sam èuo za vas, braæo moja, od Hlojinijeh
domašnjijeh da su svađe među vama, **12** A to kažem da jedan
od vas govori: ja sam Pavlov; a drugi: ja sam Apolov; a treæi: ja
sam Kifin; a èetvrti: ja sam Hristov. **13** Eda li se Hristos razdijeli?
Eda li se Pavle razape za vas? ili se u ime Pavlovo krstiste? **14**
Hvala Bogu što ja nijednoga od vas ne krstih osim Krispa i Gaja;
15 Da ne reèe ko da u svoje ime krstih. **16** A krstih i Stefanin
dom: dalje ne znam jesam li koga drugog krstio. **17** Jer Hristos
ne posla mene da krstim, nego da propovijedam jevanđelje, ne
premudrijem rijeèima, da ne izgubi silu krst Hristov. **18** Jer je
rijeè krstova ludost onima koji ginu; a nama je koji se spasavamo
sila Božija. **19** Jer je pisano: pogubiæu premudrost premudrijeh,

i razum razumnijeh odbaciæu. **20** Gdje je premudri? Gdje je
književnik? Gdje je prepiraè ovoga vijeka? Ne pretvori li Bog
mudrost ovoga svijeta u ludost? **(aiōn g165)** **21** Jer buduæi da u
premudrosti Božijoj ne pozna svijet premudrošæu Boga, bila
je Božija volja da ludošæu pouèenja spase one koji vjeruju.
22 Jer i Jevreji znake ištu, i Grci premudrosti traže. **23** A mi
propovijedamo Hrista razapeta, Jevrejima dakle sablazan a
Grcima bezumlje; **24** Onima pak koji su pozvani, i Jevrejima i
Grcima, Hrista, Božiju silu i Božiju premudrost. **25** Jer je ludost
Božija mudrija od ljudi, i slabost je Božija jaèa od ljudi. **26** Jer
pogledajte znanje svoje, braæo, da nema ni mnogo premudrijeh
po tijelu, ni mnogo silnijeh ni mnogo plemenitijeh; **27** Nego što je
ludo pred svijetom ono izabra Bog da posrami premudre; i što
je slabo pred svijetom ono izabra Bog da posrami jako; **28** I
što je neplemenito pred svijetom i uništeno izabra Bog, i što
nije, da uništi ono što jest, **29** Da se ne pohvali nijedno tijelo
pred Bogom. **30** Iz kojega ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta
premudrost od Boga i pravda i osveæenje i izbavljenje. **31** Da
kao što se piše) ko se hvali, Gospodom da se hvali.

2 I ja došavši k vama, braæo, ne doðoh s visokom rijeèi ili
premudrosti da vam javljam svjedoèanstvo Božije. **2** Jer nijesam
mislio da znam što među vama osim Isusa Hrista, i toga raspeta.
3 I ja bijah među vama u slabosti, i u strahu i u velikom drktanju.
4 I rijeè moja, i pouèenje moje ne bijaše u nadgovorljivijem
rijeèima ljudske premudrosti, nego u dokazivanju Duha i sile. **5**
Da vjera vaša ne bude u mudrosti ljudskoj nego u sili Božijoj. **6**
Ali premudrost govorimo koja je u savršenima, a ne premudrost
vijeka ovoga ni knezova vijeka ovoga koji prolaze. **(aiōn g165)** **7**
Nego govorimo premudrost Božiju u tajnosti sakrivenu, koju

odredi Bog prije svijeta za slavu našu; **(aiōn g165)** **8** Koje nijedan
od knezova vijeka ovoga ne pozna; jer da su je poznali, ne bi
Gospoda slave razapeli. **(aiōn g165)** **9** Nego kao što je pisano:
što oko ne vidje, i uho ne èu, i u srce èovjeku ne dođe, ono
ugotovi Bog onima, koji ga ljube. **10** A nama je Bog otkrio Duhom
svojijem; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije. **11** Jer ko od ljudi
zna šta je u èovjeku osim duha èovjeèijega koji živi u njemu?
Tako i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božijega. **12** A mi
ne primismo duha ovoga svijeta, nego Duha koji je iz Boga, da
znamo što nam je darovano od Boga; **13** Koje i govorimo ne
rijeèima što je nauèila èovjeèija premudrost, nego što uèi Duh
sveti; i duhovne stvari duhovno radimo. **14** A tjelesni èovjek ne
razumije što je od Duha Božijega; jer mu se èini ludost i ne može
da razumije, jer treba duhovno da se razgleda. **15** Duhovni pak
sve razgleda, a njega sama niko ne razgleda. **16** Jer ko pozna
um Gospodnji da ga pouèi? A mi um Hristov imamo.

3 I ja, braæo, ne mogoh s vama govoriti kao s duhovnima nego
kao s tjelesnima, kao s malom djecom u Hristu. **2** Mlijekom
vas napojih a ne jelom, jer još ne mogaste, i ni sad još ne
možete, **3** Jer ste još tjelesni. Jer gdje su među vama zavisti i
svađe i nesloge, nijeste li tjelesni, i ne živite li po èovjeku? **4** Jer
kad govori ko: ja sam Pavlov; a drugi: ja sam Apolov; nijeste li
tjelesni? **5** Ko je dakle Pavle a ko li Apolo do samo sluge kroz
koje vjerovaste, kao što i svakome Gospod dade? **6** Ja posadih,
Apolo zali, a Bog dade te uzraste. **7** Tako niti je onaj što koji
sadi, ni onaj koji zaljeva, nego Bog koji daje te raste. **8** A onaj
koji sadi i koji zaljeva jednaki su; i svaki æe primiti svoju platu po
svojemu trudu. **9** Jer mi smo Bogu pomagaèi, a vi ste Božija
njiva, Božija građevina. **10** Po blagodati Božijoj koja mi je dana

ja kao premudri neimar postavih temelj, a drugi zida u visinu; ali
svaki neka gleda kako zida. **11** Jer temelja drugoga niko ne
može postaviti osim onoga koji je postavljen, koji je Isus Hristos.
12 Ako li ko zida na ovome temelju zlato, srebro, drago kamenje,
drva, sijeno, slamu, **13** Svakoga æe djelo iziæi na vidjelo; jer æe
dan pokazati, jer æe se ognjem otkriti, i svako djelo pokazaæe
oganj kao što jest. **14** I ako ostane èije djelo što je nazidao,
primiæe platu. **15** A èije djelo izgori, otiæi æe u štetu: a sam æe
se spasti tako kao kroz oganj. **16** Ne znate li da ste vi crkva
Božija, i Duh Božij živi u vama? **17** Ako pokvari ko crkvu Božiju,
pokvariæe njega Bog: jer je crkva Božija sveta, a to ste vi. **18**
Niko neka se ne vara: ako ko među vama misli da je mudar
na ovome svijetu, neka bude lud da bude mudar. **(aiōn g165)**
19 Jer je premudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom, jer je
pisano: hvata premudre u njihovu lukavstvu. **20** I opet: Gospod
zna pomisli mudrijeh da su ništa. **21** Zato niko da se ne hvali
èovjekom, jer je sve vaše. **22** Bio Pavle, ili Apolo, ili Kifa, ili svijet,
ili život ili smrt, ili sadašnje, ili buduæe: sve je vaše; **23** A vi ste
Hristovi a Hristos Božij.

4 Tako da nas drže ljudi kao sluge Hristove i pristave tajna
Božijeh. **2** A od pristava se ne traži više ništa, nego da se ko
vjeran nađe. **3** A ja malo marim što me sudite vi ili èovjeèij dan;
a ni sam sebe ne sudim. **4** Jer ne znam ništa na sebi; no za to
nijesam opravdan, ali onaj koji mene sudi Gospod je. **5** Zato ne
sudite ništa prije vremena, dokle Gospod ne dođe, koji æe iznijeti
na vidjelo što je sakriveno u tami i objaviæe savjete srdaène, i
tada æe pohvala biti svakome od Boga. **6** A ovo, braæo moja,
prigovorih sebi i Apolu vas radi, da se od nas nauèite da ne
mislite za sebe više nego što je napisano, i da se koga radi ne

nadimate jedan na drugoga. **7** Jer ko tebe povišuje? Šta li imaš
što nijesi primio? A ako si primio, što se hvališ kao da nijesi
primio? **8** Eto ste siti, eto se obogatiste, bez nas carujete. O da
biste carovali, da bismo i mi s vama carovali! **9** Jer mislim da
Bog nas apostole najstražnje postavi, kao one koji su na smrt
osuđeni; jer bismo gledanje i svijetu i anđelima i ljudima. **10** Mi
smo budale Hrista radi, a vi ste mudri u Hristu; mi slabi, a vi
jaki; vi slavni, a mi sramotni. **11** Do ovoga èasa i gladujemo, i
trpimo žeđu, i golotinju, i muke, i potucamo se, **12** I trudimo
se radeæi svojijem rukama. Kad nas psuju, blagosiljamo; kad
nas gone, trpimo; **13** Kad hule na nas, molimo; postasmo kao
smetlište svijeta, po kojemu svi gaze dosad. **14** Ne pišem ja ovo
da posramim vas, nego vas uèim kao svoju ljubaznu djecu. **15**
Jer ako imate i trista uèitelja u Hristu, ali nemate mnogo otaca.
Jer vas ja u Hristu Isusu rodih jevanđeljem. **16** Nego vas molim,
ugledajte se na mene kao i ja na Hrista. **17** Zato poslah k vama
Timotija, koji mi je sin ljubazni i vjerni u Gospodu; on æe vam
opomenuti putove moje koji su u Hristu Isusu, kao što svuda i u
svakoj crkvi uèim. **18** Neki se naduše kao da ja neæu doæi k
vama. **19** Ali æu vam doæi skoro, ako Bog da, i neæu gledati na
rijeèi onijeh što su se naduli, nego na silu. **20** Jer carstvo Božije
nije u rijeèi nego u sili. **21** Šta hoæete? da dođem k vama s
prutom ili s ljubavi i duhom krotosti?

5 Vrlo se glasi da je kurvarstvo među vama, i takovo kurvarstvo
kakovo se ni među neznabošcima ne èuje, da nekakav ima ženu
oèinu. **2** I vi se još nadimate, mjesto da plaèete, da se izvadi
između vas onaj koji je uèinio to djelo. **3** Jer ja, koji ako nijesam
kod vas tijelom ali duhom tu živim, veæ otsudih kao da sam
tamo, da se onaj koji je to tako uèinio, **4** U ime Gospoda našega

Isusa Hrista kad se saberete vi i moj duh, sa silom Gospoda
našega Isusa Hrista, **5** Da se on preda sotoni na muèenje tijela,
da bi se duh spasao u dan Gospoda našega Isusa Hrista. **6**
Nije dobra hvala vaša. Ne znate li da malo kvasca sve tijesto
ukiseli? **7** Oèistite dakle stari kvasac, da budete novo tijesto,
kao što ste prijesni; jer i pasha naša zakla se za nas, Hristos. **8**
Zato da praznujemo ne u starome kvascu, ni u kvascu pakosti i
lukavstva, nego u prijesnome hljebu èistote i istine. **9** Pisah vam
u poslanici da se ne miješate s kurvarima; **10** I to ja ne rekoh za
kurvare ovoga svijeta, ili tvrdice, ili hajduke, ili idolopoklonike;
jer biste morali iziæi iz svijeta. **11** A sad vam pisah da se ne
miješate ako koji koji se brat zove, postane kurvar, ili tvrdica, ili
idolopoklonik, ili kavgadžija, ili pijanica, ili hajduk; s takovima
da i ne jedete. **12** Jer šta je meni stalo da sudim i one koji su
napolju? Ne sudite li vi one koji su unutra? **13** A one koji su
napolju sudiæe Bog. Izvadite zloga između sebe.

6 Smije li koji od vas, kad ima tužbu na drugoga, iæi na sud
nepravednima, a ne svetima? **2** Ne znate li da æe sveti suditi
svijetu? Kad æete dakle vi svijetu suditi nijeste li vrijedni suditi
manjijem stvarima? **3** Ne znate li da æemo anðelima suditi,
akamoli stvarima ovoga svijeta? **4** A vi kad imate tužbe za stvari
ovoga svijeta, uzmete za sudije one koje u crkvi ne broji niko
ni u što! **5** Na sramotu vašu govorim: zar nema među vama
nijednoga mudra koji može rasuditi među braæom svojom?
6 Nego se brat s bratom sudi, i to pred nevjernima! **7** I to je
veæ vrlo sramno za vas da imate tužbe među sobom. Zašto
radije ne trpite nepravdu? Zašto radije ne pregorite štetu? **8**
Nego vi sami èinite nepravdu i štetu, pa još braæi! **9** Ili ne znate
da nepravednici neæe naslijediti carstva Božijega? Ne varajte

se: ni kurvari, ni idolopoklonici, ni preljuboèinci, ni adžuvani, ni
muželožnici, **10** Ni lupeži, ni lakomci, ni pijanice, ni kavgadžije,
ni hajduci, carstva Božijega neæe naslijediti. **11** I ovakovi bijaste
neki; nego se opraste i posvetiste i opravdaste imenom Gospoda
našega Isusa Hrista i Duhom Boga našega. **12** Sve mi je
slobodno, ali nije sve na korist; sve mi je slobodno, ali neæu da
što oblada mnome. **13** Jela su za trbuh, i trbuh je za jela; ali æe
Bog i ova i onoga pokvariti. A tijelo nije za kurvarstvo, nego za
Gospoda, i Gospod za tijelo. **14** A Bog i Gospoda podiže, i nas
æe podiæi silom svojom. **15** Ne znate li da su tjelesa vaša udi
Hristovi? Hoæu li dakle uzeti ude Hristove i od njih naèiniti ude
kurvine? Bože saèuvaj! **16** Ili ne znate da ko se s kurvom sveže
jedno tijelo s njom postane? Jer, reèe, biæe dvoje jedno tijelo.
17 A ko se Gospoda drži jedan je duh s Gospodom. **18** Bježite od
kurvarstva; jer svaki grijeh koji èovjek èini osim tijela je; a koji se
kurva on griješi svome tijelu. **19** Ili ne znate da su tjelesa vaša
crkva svetoga Duha koji živi u vama, kojega imate od Boga, i
nijeste svoji? **20** Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u
tjelesima svojijem i u dušama svojijem, što je Božije.

7 A za ono što mi pisaste: dobro je èovjeku da se ne dohvata
do žene: **2** Ali zbog kurvarstva svaki da ima svoju ženu, i svaka
žena da ima svojega muža; **3** Muž da èini ženi dužnu ljubav,
tako i žena mužu. **4** Žena nije gospodar od svojega tijela, nego
muž; tako i muž nije gospodar od svojega tijela, nego žena. **5**
Ne zabranjujte se jedno od drugoga, veæ ako u dogovoru za
vrijeme, da se postite i molite Bogu; i opet da se sastanete, da
vas sotona ne iskuša vašijem neuzdržanjem. **6** Ali ovo govorim
po svjetu a ne po zapovijesti; **7** Jer hoæu da svi ljudi budu kao i
ja; ali svaki ima svoj dar od Boga: ovaj dakle ovako a onaj onako.

8 A neoženjenijem i udovicama velim: dobro im je ako ostanu kao
i ja što sam. **9** Ako li se ne uzdrže, neka se žene i udaju; jer je
bolje ženiti se negoli upaljivati se. **10** A oženjenijem zapovijedam,
ne ja nego Gospod, da se žena od muža ne razdvaja **11** Ako li
se pak i razdvoji, da se više ne udaje, ili da se pomiri sa svojijem
mužem i muž da ne pušæa žene. **12** A ostalima govorim ja a ne
Gospod: ako koji brat ima ženu nekrštenu i ona se privoli življeti
s njim, da je ne ostavlja. **13** I žena ako ima muža nekrštena i on
se privoli življeti s njom, da ga ne ostavlja. **14** Jer se posveti muž
nekršten ženom krštenom, i posveti se žena nekrštena od muža
krštenoga; jer inaèe djeca vaša bila bi neèista, a sad su sveta.
15 Ako li se nekršteni razdvaja, neka se razdvoji; jer se brat
ili sestra u takovom događaju ne zarobi; jer nas na mir dozva
Gospod Bog. **16** Jer šta znaš, ženo, da ako muža spaseš?
ili šta znaš, mužu, da ako ženu spaseš? **17** Samo kao što je
Bog razdijelio svakome, i kao što je svakoga pozvao Gospod
onako neka živi. I tako zapovijedam po svijem crkvama. **18** Je li
ko pozvat obrezan, neka se ne gradi neobrezan; ako li je ko
pozvat neobrezan, neka se ne obrezuje. **19** Obrezanje je ništa, i
neobrezanje je ništa; nego držanje zapovijesti Božijeh. **20** Svaki
neka ostane u onome zvanju u kome je pozvan. **21** Jesi li pozvan
rob, ne brini se; nego ako i možeš svoj biti, još radije budi. **22**
Jer koji je pozvan u Gospodu rob, slobodnjak je Gospodnji,
tako i koji je pozvan slobodnjak, rob je Hristov. **23** Kupljeni ste
skupo, ne budite robovi ljudima. **24** Svaki, braæo, u èemu je ko
pozvan u onome neka ostane pred Gospodom. **25** A za djevojke
nemam zapovijesti Gospodnje, nego dajem svjet, kao koji sam
pomilovan od Gospoda, da budem vjeran. **26** Mislim dakle ovo
da æe biti dobro za sadašnju nevolju da je èovjeku dobro tako

biti. **27** Jesi li se privezao za ženu, ne traži da se razdriješiš; jesi
li se odriješio od žene, ne traži žene. **28** A ako li se i oženiš,
nijesi sagriješio; i djevojka ako se uda, nije sagriješila: ali æe
imati takovi nevolje tjelesne; a ja vas žalim. **29** A ovo govorim,
braæo, jer je ostalo vrijeme prekraæeno, da æe i oni koji imaju
žene biti kao oni koji nemaju; **30** I koji plaèu kao koji ne plaèu; i
koji se raduju kao koji se ne raduju; i koji kupuju kao koji nemaju;
31 I koji ovaj svijet upotrebljavaju kao da ga ne upotrebljavaju: jer
prolazi oblièje ovoga svijeta. **32** A ja hoæu da ste vi bezbrižni. Ko
je neoženjen brine se za Gospodnje, kako æe ugoditi Gospodu;
33 A koji je oženjen brine se za svjetsko, kako æe ugoditi ženi.
Drugo je žena, a drugo je djevojka. **34** Koja je neudata brine
se za Gospodnje, kako æe ugoditi Gospodu, da bude sveta i
tijelom i duhom; a koja je udata brine se za svjetsko, kako æe
ugoditi mužu. **35** A ovo govorim na korist vama samijem, ne da
vam nametnem zamku na vrat, nego za lijepu i pristojnu službu
Gospodu bez smetnje. **36** Ako li pak ko misli da je sramota za
njegovu djevojku kad ostane usidjelica, i ne može drukèije biti,
neka èini šta hoæe, ne griješi ako se uda. **37** A koji stoji tvrdo u
srcu, i nema nevolje, a ima vlast nad svojom voljom, i ovo je
rasudio u srcu svojemu da zadrži djevojku, dobro èini. **38** Tako i
onaj koji udaje svoju djevojku dobro èini; ali koji ne udaje bolje
èini. **39** Žena je privezana zakonom dokle joj god živi muž; a ako
joj umre muž, slobodna je za koga hoæe da se uda, samo u
Gospodu. **40** Ali je blaženija ako ostane tako po mojemu svjetu;
jer mislim da i ja imam Duha Božijega.

8 A za meso što je klato idolima znamo, jer svi razum imamo.
Razum dakle nadima, a ljubav popravlja. **2** Ako li ko misli da što
zna, ne zna još ništa kao što treba znati. **3** A ako ko ljubi Boga,

Bog ga je nauèio. **4** A za jelo idolskijeh žrtava, znamo da idol
nije ništa na svijetu, i da nema drugoga Boga osim jedinoga. **5**
Jer ako i ima koji se bogovi zovu, ili na nebu ili na zemlji, kao što
ima mnogo bogova i mnogo gospoda: **6** Ali mi imamo samo
jednoga Boga oca, od kojega je sve, i mi u njemu, i jednoga
Gospoda Isusa Hrista, kroz kojega je sve, i mi kroza nj. **7** Ali
nema svatko razuma; jer neki koji još i sad misle da su idoli
nešto, kao idolske žrtve jedu, i savjest njihova, slaba buduæi,
pogani se. **8** Ali jelo nas ne postavlja pred Bogom: jer niti æemo
biti veæi ako jedemo, ni manji ako ne jedemo. **9** Ali se èuvajte
da kako ova sloboda vaša ne postane spoticanje slabima. **10** Jer
ako tebe, koji imaš razum, vidi ko u idolskoj crkvi gdje sjediš za
trpezom, neæe li njegova savjest, slaba buduæi, osloboditi se
da jede idolske žrtve? **11** I s tvoga razuma poginuæe slabi brat,
za kojega Hristos umrije. **12** Tako kad se griješite o braæu, i
bijete njihovu slabu savjest, o Hrista se griješite. **13** Zato ako jelo
sablažnjava brata mojega, neæu jesti mesa dovijeka, da ne
sablaznim brata svojega. **(aiōn g165)**

9 Nijesam li ja apostol? Nijesam li sam svoj? Ne vidjeh li ja Isusa
Hrista, Gospoda našega? Nijeste li vi djelo moje u Gospodu? **2**
Ako drugima i nijesam apostol, ali vama jesam, jer ste vi peèat
mojega apostolstva u Gospodu. **3** Moj odgovor onima koji me
uspitaju ovo je: **4** Eda li nemamo vlasti jesti i piti? **5** Eda li
nemamo vlasti sestru ženu voditi, kao i ostali apostoli, i braæa
Gospodnja, i Kifa? **6** Ili jedan ja i Varnava nemamo vlasti ovo
èiniti? **7** Ko vojuje kad o svome trošku? Ili ko sadi vinograd i od
rodova njegovijeh da ne jede? Ili ko pase stado i od mlijeka
stada da ne jede? **8** Eda li ovo govorim po èovjeku? Ne govori
li ovo i zakon? **9** Jer je u Mojsijevu zakonu napisano: da ne

zavežeš usta volu koji vrše. Eda li se Bog brine za volove?
10 Ili govori jamaèno za nas? Jer se za nas napisa: koji ore
treba u nadanju da ore; i koji vrše u nadanju da æe dobiti od
onoga što vrše. **11** Kada mi vama duhovna sijasmo, je li to što
veliko ako mi vama tjelesna požnjemo? **12** Kad se drugi miješaju
u vašu vlast, akamoli da ne bi mi? Ali ne uèinismo po vlasti
ovoj nego sve trpimo da ne uèinimo kake smetnje jevanðelju
Hristovu. **13** Ne znate li da oni koji èine svetu službu od svetinje
se hrane? i koji oltaru služe s oltarom dijele? **14** Tako i Gospod
zapovjedi da oni koji jevanðelje propovijedaju od jevanðelja žive.
15 A ja to nijedno ne uèinih. I ne pišem ovo da tako bude za
mene; jer bih voljeo umrijeti nego da ko slavu moju uništi. **16**
Jer ako propovijedam jevanðelje, nema mi hvale: jer mi je za
nevolju; i teško meni ako jevanðelja ne propovijedam. **17** Ako
dakle ovo èinim od svoje volje, platu imam; a ako li èinim za
nevolju, služba mi je predata. **18** Kakva mi je dakle plata? Da
propovijedajuæi jevanðelje uèinim bez plate jevanðelje Hristovo,
da ne èinim po svojoj vlasti u propovijedanju jevanðelja. **19**
Jer premda sam slobodan od sviju, svima sebe uèinih robom,
da ih više pridobijem. **20** Jevrejima sam bio kao Jevrejin da
Jevreje pridobijem; onima koji su pod zakonom bio sam kao pod
zakonom, da pridobijem one koji su pod zakonom; **21** Onima
koji su bez zakona bio sam kao bez zakona, premda nijesam
Bogu bez zakona nego sam u zakonu Hristovu, da pridobijem
one koji su bez zakona. **22** Slabima bio sam kao slab, da slabe
pridobijem; svima sam bio sve, da kakogod spasem koga. **23** A
ovo èinim za jevanðelje, da bih imao dijel u njemu. **24** Ne znate
li da oni što trèe na trku, svi trèe, a jedan dobije dar? Tako trèite
da dobijete. **25** Svaki pak koji se bori od svega se uzdržava: oni

dakle da dobiju raspadljiv vijenac, a mi neraspadljiv. **26** Ja dakle
tako trèim, ne kao na nepouzdano; tako se borim, ne kao onaj
koji bije vjetar; **27** Nego morim tijelo svoje i trudim da kako sam
drugima propovijedajuæi izbaèen ne budem.

10 Ali neæu vam zatajiti, braæo, da ocevi naši svi pod oblakom
biše, i svi kroz more proðoše; **2** I svi se u Mojsija krstiše u oblaku
i moru; **3** I svi jedno jelo duhovno jedoše; **4** I svi jedno piæe
duhovno piše; jer pijahu od duhovne stijene koja iðaše za njima:
a stijena bješe Hristos. **5** Ali mnogi od njih ne bijahu po Božijoj
volji, jer biše pobijeni u pustinji. **6** A ovo biše ugledi nama, da mi
ne želimo zala, kao i oni što želješe. **7** Niti bivajte idolopoklonici,
kao neki od njih, kao što stoji napisano: sjedoše ljudi da jedu i da
piju, i ustaše da igraju. **8** Niti da se kurvamo, kao neki od njih što
se kurvaše, i pade ih u jedan dan dvadeset i tri hiljade. **9** Niti da
kušamo Hrista, kao što neki od njih kušaše, i od zmija izgiboše.
10 Niti da vièemo na Boga, kao neki od njih što vikaše, i izgiboše
od krvnika. **11** Ovo se pak sve događaše ugledi njima, a napisa
se za nauku nama, na koje pošljedak svijeta dođe. **(aiōn g165)**
12 Jer koji misli da stoji neka se èuva da ne padne. **13** Drugo
iskušenje ne dođe na vas osim èovjeèijega; ali je vjeran Bog
koji vas neæe pustiti da se iskušate veæma nego što možete,
nego æe uèiniti s iskušanjem i kraj, da možete podnijeti. **14**
Zato, ljubazna braæo moja, bjegajte od idolopoklonstva. **15** Kao
mudrima govorim; sudite vi šta govorim. **16** Èaša blagoslova koju
blagosiljamo nije li zajednica krvi Hristove? Hljeb koji lomimo nije
li zajednica tijela Hristova? **17** Jer smo jedan hljeb, jedno tijelo
mnogi; jer svi u jednome hljebu imamo zajednicu. **18** Gledajte
Izrailja po tijelu: koji jedu žrtve nijesu li zajednièari oltara? **19** Šta
dakle govorim? da je idol što? ili idolska žrtva da je što? **20** Nije;

nego što žrtvuju neznabošci, da đavolima žrtvuju, a ne Bogu; a
ja neæu da ste vi zajednièari s đavolima. **21** Ne možete piti èaše
Gospodnje i èaše đavolske; ne možete imati zajednice u trpezi
Gospodnjoj i u trpezi đavolskoj. **22** Ili da prkosimo Gospodu?
Eda li smo mi jaèi od njega? **23** Sve mi je slobodno, ali nije sve
na korist; sve mi je slobodno, ali sve ne ide na dobro. **24** Niko da
ne gleda što je njegovo, nego svaki da gleda što je drugoga.
25 Sve što se prodaje na mesarnici, jedite, i ništa ne ispitujte
savjesti radi; **26** Jer je Gospodnja zemlja i što je na njoj. **27** Ako
li vas ko od nevjernika pozove, i hoæete iæi, jedite sve što se
pred vas donese, i ne premišljajte ništa savjesti radi. **28** Ako li
vam pak ko reèe: ovo je idolska žrtva, ne jedite radi onoga koji
vam kaže, i radi savjesti; jer je Gospodnja zemlja i što je na njoj.
29 Ali ne govorim za savjest tvoju, nego drugoga; jer zašto da
moju slobodu sudi savjest drugoga? **30** Ako ja s blagodaæu
uživam, zašto da se huli na mene za ono za što ja zahvaljujem?
31 Ako dakle jedete, ako li pijete, ako li što drugo èinite, sve
na slavu Božiju èinite. **32** Ne budite na sablazan ni Jevrejima,
ni Grcima, ni crkvi Božijoj, **33** Kao što i ja u svaèemu svima
ugađam, ne tražeæi svoje koristi nego mnogijeh, da se spasu.

11 Ugledajte se na mene, kao i ja na Hrista. **2** Hvalim vas
pak, braæo, što sve moje pamtite i držite zapovijesti kao što
vam predadoh. **3** Ali hoæu da znate da je svakome mužu
glava Hristos; a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu. **4**
Svaki muž koji se s pokrivenom glavom moli Bogu ili prorokuje,
sramoti glavu svoju. **5** I svaka žena koja se gologlava moli Bogu
ili prorokuje, sramoti glavu svoju; jer je sve jedno kao da je
obrijana. **6** Ako se dakle ne pokriva žena, neka se striže; ako li
je ružno ženi striæi se ili brijati se, neka se pokriva. **7** Ali muž da

ne pokriva glave, jer je oblièje i slava Božija; a žena je slava
muževlja. **8** Jer nije muž od žene nego žena od muža. **9** Jer muž
nije sazdan žene radi nego žena muža radi. **10** Zato žena treba
da ima vlast na glavi, anðela radi. **11** Ali niti je muž bez žene ni
žena bez muža u Gospodu. **12** Jer kako je žena od muža, tako
je i muž iz žene; a sve je od Boga. **13** Sami među sobom sudite
je li lijepo da se žena gologlava moli Bogu? **14** Ili ne uèi li vas i
sama priroda da je mužu sramota ako gaji dugaèku kosu; **15** A
ženi je slava ako gaji dugaèku kosu? Jer joj je kosa dana mjesto
pokrivala. **16** Ako li je ko svadljiv, mi takovoga obièaja nemamo,
niti crkve Božije. **17** Ali ovo zapovijedajuæi ne hvalim da se ne
na bolje nego na gore sabirate. **18** Prvo dakle kad se sabirate u
crkvu, èujem da imaju raspre među vama; i nešto vjerujem od
ovoga. **19** Jer treba i jeresi da budu među vama, da se pokažu
pošteni koji su među vama. **20** A kad se skupite na jedno mjesto,
ne jede se veèera Gospodnja. **21** Jer svaki svoju veèeru uzme
najprije i jede, i tako jedan gladuje a drugi se opija. **22** Eda li
dakle nemate kuæa da jedete i pijete? Ili ne marite za crkvu
Božiju, i sramotite one koji nemaju? Šta æu vam reæi? Hoæu li
vas pohvaliti za to? Neæu. **23** Jer ja primih od Gospoda što vam
i predadoh, da Gospod Isus onu noæ u koju bivaše predan uze
hljeb, **24** I zahvalivši prelomi i reèe: uzmite, jedite, ovo je tijelo
moje, koje se za vas lomi; ovo èinite meni za spomen. **25** Tako i
èašu, po veèeri, govoreæi: ova je èaša novi zavjet u mojoj krvi;
ovo èinite, kad god pijete, meni za spomen. **26** Jer kad god
jedete ovaj hljeb i èašu ovu pijete, smrt Gospodnju obznanjujete,
dokle ne doðe. **27** Tako koji nedostojno jede ovaj hljeb ili pije
èašu Gospodnju, kriv je tijelu i krvi Gospodnjoj. **28** Ali èovjek da
ispituje sebe, pa onda od hljeba da jede i od èaše da pije; **29** Jer

koji nedostojno jede i pije, sud sebi jede i pije, ne razlikujuæi
tijela Gospodnjega. **30** Zato su među vama mnogi slabi i bolesni,
i dovoljno ih spavaju. **31** Jer kad bismo sebe rasuđivali, ne bismo
osuđeni bili. **32** Ali kad smo suđeni, nakazuje nas Gospod, da se
ne osudimo sa svijetom. **33** Zato, braæo moja, kad se sastajete
da jedete, išèekujte jedan drugoga. **34** Ako li je ko gladan, neka
jede kod kuæe, da se na grijeh ne sastajete. A za ostalo urediæu
kad dođem.

12 A za duhovne darove neæu vam, braæo, zatajiti. **2** Znate
da kad bijaste neznabošci idoste k idolima bezglasnima, kako
vas vođahu. **3** Zato vam dajem na znanje da niko ko duhom
Božijim govori neæe reæi: anatemate Isusa; i niko ne može Isusa
Gospodom nazvati osim Duhom svetijem. **4** Darovi su različni,
ali je Duh jedan. **5** I različne su službe, ali je jedan Gospod. **6** I
različne su sile, ali je jedan Bog koji èini sve u svemu. **7** A u
svakome se pojavljuje Duh na korist; **8** Jer jednome se daje
Duhom rijeè premudrosti; a drugome rijeè razuma po istome
Duhu; **9** A drugome vjera, tijem istijem Duhom; a drugome dar
iscjeljivanja, po tome istom Duhu; **10** A drugome da èini èudesa,
a drugome proroštvo, a drugome da razlikuje duhove, a drugome
različni jezici, a drugome da kazuje jezike. **11** A ovo sve èini
jedan i taj isti Duh razdjeljujuæi po svojoj vlasti svakome kako
hoæe. **12** Jer kao što je tijelo jedno i ude ima mnoge, a svi udi
jednoga tijela, premda su mnogi, jedno su tijelo: tako i Hristos.
13 Jer jednijem Duhom mi se svi krstismo u jedno tijelo, bili
Jevreji, ili Grci, ili robovi, ili sami svoji; i svi se jednijem Duhom
napojismo. **14** Jer tijelo nije jedan ud, nego mnogi. **15** Ako reèe
noga: ja nijesam ruka, nijesam od tijela; eda li zato nije od tijela?
16 I ako reèe uho: ja nijesam oko, nijesam od tijela; eda li zato

nije od tijela? Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje je èuvenje? **17** A
kad bi sve bilo èuvenje, gdje je mirisanje? **18** Ali Bog postavi
sve ude u tijelu kako je koga htio. **19** A kad bi svi bili jedan ud,
gdje je tijelo? **20** Sad su pak mnogi udi a jedno tijelo. **21** Ali
oko ne može reæi ruci: ne trebaš mi; ili opet glava nogama: ne
trebate mi. **22** Nego još koji se udi tijela èine da su najslabiji
najpotrebniji su. **23** I koji nam se èine da su najsramotniji na
tijelu, na one udaramo najveæu èast; **24** I nepošteni naši udi
najveæe poštenje imaju; a pošteni udi ne trebaju. Ali Bog složi
tijelo i najhuðemu udu dade najveæu èast, **25** Da ne bude raspre
u tijelu, nego da se udi jednako brinu jedan za drugoga. **26** I ako
strada jedan ud, s njim stradaju svi udi; a ako li se jedan ud
slavi, s njim se raduju svi udi. **27** A vi ste tijelo Hristovo, i udi
među sobom. **28** I jedne dakle postavi Bog u crkvi prvo apostole,
drugo proroke, treæe uèitelje, a potom èudotvorce, onda darove
iscjeljivanja, pomaganja, upravljanja, razliène jezike. **29** Eda li su
svi apostoli? Eda li su svi proroci? Eda li su svi uèitelji? Eda li su
svi èudotvorci? **30** Eda li svi imaju darove iscjeljivanja? Eda li svi
govore jezike? Eda li svi kazuju? **31** Starajte se pak za veæe
darove; pa æu vam još bolji put pokazati.

13 Ako jezike èovjeèije i anðelske govorim a ljubavi nemam,
onda sam kao zvono koje zvoni, ili praporac koji zveèi. **2** I ako
imam proroštvo i znam sve tajne i sva znanja, i ako imam svu
vjeru da i gore premještam, a ljubavi nemam, ništa sam. **3** I
ako razdam sve imanje svoje, i ako predam tijelo svoje da se
sažeže, a ljubavi nemam, ništa mi ne pomaže. **4** Ljubav dugo
trpi, milokrvna je; ljubav ne zavidi; ljubav se ne velièa, ne nadima
se, **5** Ne èini što ne valja, ne traži svoje, ne srdi se, ne misli o
zlu, **6** Ne raduje se nepravdi, a raduje se istini, **7** Sve snosi, sve

vjeruje, svemu se nada, sve trpi. **8** Ljubav nikad ne prestaje, a
proroštvo ako æe i prestati, jezici ako æe umuknuti, razuma ako
æe nestati. **9** Jer nešto znamo i nešto prorokujemo; **10** A kad
dođe savršeno, onda æe prestati što je nešto. **11** Kad ja bijah
malo dijete kao dijete govorah, kao dijete mišljah, kao dijete
razmišljavah; a kad postadoh èovjek, odbacih djetinjstvo. **12**
Tako sad vidimo kao kroz staklo u zagonetki, a onda æemo
licem k licu; sad poznajem nešto, a onda æu poznati kao što
sam poznat. **13** A sad ostaje vjera, nad, ljubav, ovo troje; ali je
ljubav najveæa među njima.

14 Držite se ljubavi, a starajte se za duhovne dare, a osobito
da prorokujete. **2** Jer koji govori jezike, ne govori ljudima nego
Bogu: jer niko ne sluša, a on duhom govori tajne. **3** A koji
prorokuje govori ljudima za popravljanje i utjehu i utvrđenje. **4** Jer
koji govori jezike sebe popravlja, a koji prorokuje crkvu popravlja.
5 Ali ja bih htio da vi svi govorite jezike, a još više da prorokujete:
jer je veæi onaj koji prorokuje negoli koji govori jezike, veæ ako
ko kazuje, da se crkva popravlja. **6** A sad, braæo, ako dođem
k vama jezike govoreæi, kaku æu korist uèiniti ako vam ne
govorim ili u otkrivenju, ili u razumu, ili u proroštvu, ili u nauci? **7**
Kao neke stvari bezdušne koje daju glas, bila svirala ili gusle,
ako razlièna glasa ne daju, kako æe se razumjeti šta se svira ili
gudi? **8** Jer ako truba da nerazgovijetan glas, ko æe se pripraviti
na boj? **9** Tako i vi ako nerazumljivu rijeè reèete jezikom, kako
æe se razumjeti šta govorite? Jer æete govoriti u vjetar. **10** Ima
na svijetu Bog zna koliko razliènijeh glasova, ali nijedan nije
bez znaèenja. **11** Ako dakle ne znam sile glasa, biæu nijemac
onome kome govorim, i onaj koji govori biæe meni nijemac. **12**
Tako i vi, buduæi da se starate za duhovne darove, gledajte da

budete onima bogati koji su na popravljanje crkve. **13** Zato koji
govori jezikom neka se moli Bogu da kazuje. **14** Jer ako se
jezikom molim Bogu, moj se duh moli, a um je moj bez ploda. **15**
Šta æe se dakle èiniti? Moliæu se Bogu duhom, a moliæu se i
umom; hvaliæu Boga duhom, a hvaliæu i umom. **16** Jer kad
blagosloviš duhom kako æe onaj koji stoji mjesto prostaka reæi
amin po tvome blagoslovu, kad ne zna šta govoriš? **17** Ti dobro
zahvaljuješ, ali se drugi ne popravlja. **18** Hvala Bogu mojemu
što govorim jezike veæema od sviju vas. **19** Ali u crkvi volim
pet rijeèi umom svojijem reæi, da se i drugi pomognu, negoli
hiljadu rijeèi jezikom. **20** Braæo! ne budite djeca umom, nego
pakošæu djetinjite, a umom budite savršeni. **21** U zakonu piše:
drugijem jezicima i drugijem usnama govoriæu narodu ovome, i
ni tako me neæe poslušati, govori Gospod. **22** Zato su jezici za
znak ne onima koji vjeruju, nego koji ne vjeruju; a proroštvo ne
onima koji ne vjeruju, nego koji vjeruju. **23** Ako se dakle skupi
crkva sva na jedno mjesto, i svi uzgovorite jezicima, a doðu i
prostaci, ili nevjernici, neæe li reæi da ste poludjeli? **24** A ako
svi prorokuju, i doðe kakav nevjernik ili prostak, bude pokaran
od sviju i suðen od sviju. **25** I tako tajne srca njegova bivaju
javljene, i tako padnuvši nièice pokloniæe se Bogu, i kazaæe
da je zaista Bog s vama. **26** Šta æe se dakle èiniti, braæo?
Kad se sabirate svaki od vas ima psalam, ima nauku, ima jezik,
ima otkrivenje, ima kazivanje; a sve da biva na popravljanje. **27**
Ako govori ko jezikom, ili po dvojica, ili najviše po trojica, i to
poredom; a jedan da kazuje. **28** Ako li ne bude nikoga da kazuje,
neka æuti u crkvi, a sebi neka govori i Bogu. **29** A proroci dva ili
tri neka govore, i drugi neka rasuðuju. **30** Ako li se otkrije što
drugome koji sjedi, neka èeka dok prvi uæuti. **31** Jer možete

prorokovati svi, jedan po jedan, da se svi uèe, i svi da se tješe.
32 I duhovi proroèki pokoravaju se prorocima; **33** Jer Bog nije
Bog bune, nego mira, kao po svima crkvama svetijeh. **34** Žene
vaše da æute u crkvama; jer se njima ne dopusti da govore,
nego da slušaju, kao što i zakon govori. **35** Ako li hoæe èemu
da se nauèe, kod kuæe muževe svoje neka pitaju; jer je ružno
ženi da govori u crkvi. **36** Eda li od vas rijeè Božija iziðe? ili
samijem vama doðe? **37** Ako ko misli da je prorok ili duhovan,
neka razumije što vam pišem, jer su Gospodnje zapovijesti. **38**
Ako li ko ne razumije, neka ne razumije. **39** Zato, braæo moja,
starajte se da prorokujete, i ne zabranjujte govoriti jezicima. **40** A
sve neka biva pošteno i uredno.

15 Ali vam napominjem, braæo, jevanðelje, koje vam objavih,
koje i primiste, u kome i stojite, **2** Kojijem se i spasavate, ako
držite kako vam objavih; veæ ako da uzalud vjerovaste. **3** Jer
vam najprije predadoh što i primih da Hristos umrije za grijehe
naše, po pismu, **4** I da bi ukopan, i da usta treæi dan, po pismu,
5 I da se javi Kifi, potom jedanaestorici apostola; **6** A potom
ga vidješe jednom više od pet stotina braæe, od kojijeh mnogi
žive i sad, a neki i pomriješe; **7** A potom se javi Jakovu, pa
onda svima apostolima; **8** A poslije sviju javi se i meni, kao
kakvom nedonošèetu. **9** Jer sam ja najmlaði među apostolima,
koji nijesam dostojan nazvati se apostol, jer gonih crkvu Božiju.
10 Ali po blagodati Božijoj jesam što jesam, i blagodat njegova
što je u meni ne osta prazna, nego se potrudih više od sviju
njih, ali ne ja nego blagodat Božija koja je sa mnom. **11** Bio
dakle ja ili oni, tako propovijedamo, i tako vjerovaste. **12** A
ako se Hristos propovijeda da ustade iz mrtvijeh, kako govore
neki među vama da nema vaskrsenija mrtvijeh? **13** I ako nema

vaskrsenija mrtvijeh, to ni Hristos ne usta. **14** A ako Hristos ne
usta, uzalud dakle propovijedanje naše, a uzalud i vjera vaša.
15 A nalazimo se i lažni svjedoci Božiji što svjedoèimo na Boga
da vaskrse Hrista, kojega ne vaskrse kad mrtvi ne ustaju. **16** Jer
ako mrtvi ne ustaju, ni Hristos ne usta. **17** A ako Hristos ne usta,
uzalud vjera vaša: još ste u grijesima svojijem. **18** Dakle i oni koji
pomriješe u Hristu, izgiboše. **19** I ako se samo u ovom životu
uzdamo u Hrista, najnesreæniji smo od sviju ljudi. **20** Ali Hristos
usta iz mrtvijeh, i bi novina onima koji umriješe. **21** Jer buduæi
da kroz èovjeka bi smrt, kroz èovjeka i vaskrsenije mrtvijeh. **22**
Jer kako po Adamu svi umiru, tako æe i po Hristu svi oživljeti. **23**
Ali svaki u svom redu: novina Hristos; a potom oni koji vjerovaše
Hristu o njegovu dolasku; **24** Onda kraj, kad preda carstvo Bogu
i ocu, i kad ukine svako poglavarstvo i svaku vlast i silu. **25** Jer
njemu valja carovati dokle ne položi sve neprijatelje svoje pod
noge svoje. **26** A pošljednji æe se neprijatelj ukinuti smrt. **27**
Jer sve pokori pod noge njegove. Ali kad veli da je sve njemu
pokoreno, pokazuje se da je osim onoga koji mu pokori sve. **28**
A kad mu sve pokori, onda æe se i sam sin pokoriti onome koji
mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu. **29** Šta dakle èine oni
koji se krste mrtvijeh radi? Kad mrtvi jamaèno ne ustaju, što se i
kršæavaju mrtvijeh radi? **30** I mi zašto podnosimo muke i nevolje
svaki èas? **31** Svaki dan umirem, tako mi, braæo, vaše slave,
koju imam u Hristu Isusu Gospodu našemu. **32** Jer ako sam se
po èovjeku borio sa zvjerovima u Efesu, kaka mi je korist ako
mrtvi ne ustaju? Da jedemo i pijemo, jer æemo sutra umrijeti. **33**
Ne varajte se: zli razgovori kvare dobre obièaje. **34** Otrijeznite se
jedanput kao što treba, i ne griješite; jer neki ne znadu za Boga,
na sramotu vama kažem. **35** Ali æe reæi ko: kako æe ustati

mrtvi? i u kakom æe tijelu doæi? **36** Bezumnièe! ti što siješ neæe
oživljeti ako ne umre. **37** I što siješ ne siješ tijelo koje æe biti,
nego golo zrno, bilo pšenièno ili drugo kako. **38** A Bog mu daje
tijelo kako hoæe, i svakom sjemenu svoje tijelo. **39** Nije svako
tijelo jedno tijelo, nego je drugo tijelo èovjeèije, a drugo skotsko,
a drugo riblje, a drugo ptièije. **40** I imaju tjelesa nebeska i tjelesa
zemaljska: ali je druga slava nebeskima, a druga zemaljskima.
41 Druga je slava suncu, a druga slava mjesecu, i druga slava
zvijezdama; jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u slavi. **42**
Tako i vaskrsenije mrtvijeh: sije se za raspadljivost, a ustaje za
neraspadljivost; **43** Sije se u sramoti, a ustaje u slavi; sije se u
slabosti, a ustaje u sili; **44** Sije se tijelo tjelesno, a ustaje tijelo
duhovno. Ima tijelo tjelesno, i ima tijelo duhovno. **45** Tako je i
pisano: prvi èovjek Adam postade u tjelesnom životu, a pošljednji
Adam u duhu koji oživljuje. **46** Ali duhovno tijelo nije prvo, nego
tjelesno, pa onda duhovno. **47** Prvi je èovjek od zemlje, zemljan;
drugi je èovjek Gospod s neba. **48** Kakav je zemljani taki su i
zemljani; i kakav je nebeski taki su i nebeski. **49** I kako nosimo
oblièje zemljanoga tako æemo nositi i oblièje nebeskoga. **50** A
ovo govorim, braæo, da tijelo i krv ne mogu naslijediti carstva
Božijega, niti raspadljivost neraspadljivosti našljeđuje. **51** Evo
vam kazujem tajnu: jer svi neæemo pomrijeti, a svi æemo se
pretvoriti, **52** Ujedanput, u trenuæu oka u pošljednjoj trubi; jer æe
zatrubiti i mrtvi æe ustati neraspadljivi, i mi æemo se pretvoriti.
53 Jer ovo raspadljivo treba da se obuèe u neraspadljivost, i ovo
smrtno da se obuèe u besmrtnost. **54** A kad se ovo raspadljivo
obuèe u neraspadljivost i ovo se smrtno obuèe u besmrtnost,
onda æe se zbiti ona rijeè što je napisana: pobjeda proždrije
smrt. **55** Gdje ti je, smrti, žalac? Gdje ti je, pakle, pobjeda?

(Hadēs g86) 56 A žalac je smrti grijeh, a sila je grijeha zakon. 57 A
Bogu hvala koji nam dade pobjedu kroz Gospoda našega Isusa
Hrista. 58 Zato, braæo moja ljubazna, budite tvrdi, ne dajte se
pomaknuti, i napredujte jednako u djelu Gospodnjemu znajuæi
da trud vaš nije uzalud pred Gospodom.

16 A za milostinju svetima, kao što uredih po crkvama
Galatijskijem onako i vi èinite. 2 Svaki prvi dan nedjelje neka
svaki od vas ostavlja kod sebe i skuplja koliko može, da ne
bivaju zbiranja kad doðem. 3 A kad doðem, koje naðete za
vrijedne one æu s poslanicama poslati u Jerusalim neka odnesu
vašu pomoæ. 4 A ako bude vrijedno da i ja idem, poæi æe
sa mnom. 5 A k vama æu doæi kad proðem Maæedoniju, jer
æu proæi kroz Maæedoniju. 6 A u vas može biti da æu se
zabaviti, ili i zimovati, da me vi pratite kud poðem. 7 Sad vas u
prolaženju neæu vidjeti, a nadam se neko vrijeme ostati kod
vas, ako Gospod dopusti. 8 A u Efesu æu ostati do Trojièina
dne; 9 Jer mi se otvoriše velika i bogata vrata, i protivnika ima
mnogo. 10 A ako doðe Timotije, gledajte da bude kod vas bez
straha; jer on radi djelo Gospodnje kao i ja. 11 Da ga niko dakle
ne prezre, nego ga ispratite s mirom da doðe k meni; jer ga
èekam s braæom. 12 A za brata Apola, mnogo ga molih da
doðe k vama s braæom: i nikako ne bješe mu volja da sad doðe;
ali æe doæi kad imadbude kad. 13 Pazite, stojte u vjeri, muški
se držite, utvrðujte se. 14 Sve da vam biva u ljubavi. 15 Molim
vas pak, braæo, znate dom Stefanin da je novina od Ahaje, i na
služenje svetima odredi se; 16 Da ste i vi pokorni takovima, i
svakome koji pomaže i trudi se. 17 Ali se obradovah dolasku
Stefaninu i Fortunatovu i Ahajikovu, jer mi oni naknadiše što
sam bio bez vas; 18 Jer umiriše duh moj i vaš. Pripoznajte dakle

takove. **19** Pozdravljaju vas crkve Azijske. Pozdravljaju vas u
Gospodu mnogo Akila i Priskila s domašnjom svojom crkvom. **20**
Pozdravljaju vas braæa sva. Pozdravite jedan drugoga cjelivom
svetijem. **21** Pozdravljam vas ja Pavle svojom rukom. **22** Ako ko
ne ljubi Gospoda Isusa Hrista da bude proklet, maran ata. **23**
Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista s vama; **24** I ljubav moja
sa svima vama u Hristu Isusu. Amin.

2 Korinæanima

1 Od Pavla, apostola Isusa Hrista po volji Božijoj i brata Timotija
crkvi Božijoj u Korintu, sa svima svetima koji su u svoj Ahaji:
2 Blagodat vam i mir od Boga oca našega, i Gospoda Isusa
Hrista. **3** Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista,
otac milosti i Bog svake utjehe, **4** Koji nas utješava u svakoj
nevolji našoj, da bismo mogli utješiti one koji su u svakoj nevolji
utjehom kojom nas same Bog utješava. **5** Jer kako se stradanja
Hristova umnožavaju na nama tako se i utjeha naša umnožava
kroz Hrista. **6** Ako li smo pak u nevolji, za vašu je utjehu i
spasenije, koje postaje u trpljenju tijeh istijeh stradanja koja
i mi podnosimo. **7** I nadanje naše tvrdo je za vas. Ako li se
utješavamo, za vašu je utjehu i spasenije, znajuæi da kao što
ste zajednièari u našemu stradanju tako i u utjesi. **8** Jer vam
neæemo, braæo, zatajiti nevolje naše koja nam se dogodi u Aziji
kad nam je bilo preteško i preko sile tako da se nijesmo nadali ni
življeti; **9** Nego sami u sebi osudismo da nam valja pomrijeti da
se veæ ne uzdasmo u sebe nego u Boga koji podiže mrtve. **10**
Koji nas je od tolike smrti izbavio, i izbavlja; i u njega se uzdamo
da æe nas i još izbaviti, **11** S pomoæu i vaše molitve za nas; da
mnogi ljudi mnogu hvalu daju Bogu za dare koji su nama dati
vas radi. **12** Jer je naša slava ovo: svjedoèanstvo savjesti naše
da smo u prostoti i èistoti Božijoj a ne u mudrosti tjelesnoj nego
po blagodati Božijoj življeli na svijetu, a osobito među vama.
13 Jer vam drugo ne pišemo nego što èitate i razumijevate.
A nadam se da æete i do kraja razumjeti. **14** Kao što neki i
razumjeste da smo vam slava kao i vi nama za dan Gospoda
našega Isusa Hrista. **15** I u ovom pouzdanju šæadijah da vam
doðem prije, da drugu blagodat imate; **16** I kroz vas da doðem

u Maæedoniju, i opet iz Maæedonije da doðem k vama, i vi
da me pratite u Judeju. **17** Ali kad sam ovo htio, eda li sam
dakle što nepostojano èinio? Ili što se nakanjujem, da se po
tijelu nakanjujem, da bude u mene da da, a ne ne? **18** Ali je Bog
vjeran, te rijeè naša k vama ne bi da i ne. **19** Jer sin Božij Isus
Hristos, kojega mi vama propovijedasmo ja i Silvan i Timotije,
ne bi da i ne, nego u njemu bi da. **20** Jer koliko je obeæanja
Božijeh, u njemu su da, i u njemu amin, Bogu na slavu kroz nas.
21 A Bog je koji nas utvrdi s vama u Hristu, i pomaza nas, **22**
Koji nas i zapeèati, i dade zalog Duha u srca naša. **23** A ja za
svjedoka Boga prizivam na svoju dušu da štedeæi vas ne doðoh
više u Korint. **24** Ne kao da mi vladamo vjerom vašom, nego
smo pomagaèi vaše radosti; jer u vjeri stojite.

2 Ovo pak sudih u sebi da opet ne doðem k vama u žalosti. **2**
Jer ako ja èinim žalost vama, ko je koji æe mene veseliti osim
onoga koji prima žalost od mene? **3** I pisah vam ovo isto, da
kad doðem ne primim žalost na žalost, a za koje bi valjalo da
se veselim nadajuæi se na sve vas da je moja radost sviju
vas. **4** Jer od brige mnoge i tuge srca napisah vam s mnogijem
suzama, ne da biste se ožalostili nego da biste poznali ljubav
koju imam izobilno k vama. **5** Ako li je ko mene ražalio, ne ražali
mene, do nekoliko, da ne otežam svima vama. **6** Jer je dovoljno
takovome kar ovaj od mnogijeh. **7** Zato vi nasuprot veæema da
opraštate i tješite, da takovi kako ne padne u preveliku žalost. **8**
Zato vas molim, utvrdite k njemu ljubav. **9** Jer vam zato i pisah,
da poznam poštenje vaše jeste li u svaèemu poslušni. **10** A
kome vi što oprostite onome opraštam i ja; jer ja ako što kome
oprostih, oprostih mu vas radi mjesto Isusa Hrista, **11** Da nas ne
prevari sotona; jer znamo šta on misli. **12** A kad doðoh u Troadu

da propovijedam jevanðelje Hristovo, i otvoriše mi se vrata u
Gospodu, **13** Ne imadoh mira u duhu svojemu, ne našavši Tita,
brata svojega; nego oprostivši se s njima iziðoh u Maæedoniju.
14 Ali hvala Bogu koji svagda nama daje pobjedu u Hristu Isusu,
i kroz nas javlja miris poznanja svojega na svakom mjestu. **15**
Jer smo mi Hristov miris Bogu i među onima koji se spasavaju i
koji ginu: **16** Jednima dakle miris smrtni za smrt, a drugima miris
životni za život. I za ovo ko je vrijedan? **17** Jer mi nijesmo kao
mnogi koji neèisto propovijedaju rijeè Božiju, nego iz èistote, i
kao iz Boga, pred Bogom, u Hristu govorimo.

3 Poèinjemo li se opet sami hvaliti vama? Ili trebamo kao neki
preporuènijeh poslanica na vas ili od vas? **2** Jer ste vi naša
poslanica napisana u srcima našima, koju poznaju i èitaju svi
ljudi; **3** Koji ste se pokazali da ste poslanica Hristova, koju smo
mi služeæi napisali ne mastilom nego Duhom Boga živoga, ne
na kamenijem daskama nego na mesanijem daskama srca. **4** A
takovo pouzdanje imamo kroz Hrista u Boga, **5** Ne da smo vrsni
od sebe pomisliti što, kao od sebe, nego je naša vrsnoæa od
Boga; **6** Koji i uèini nas vrsne da budemo sluge novom zavjetu,
ne po slovu nego po duhu; jer slovo ubija, a duh oživljuje. **7**
Ako li služba smrti koja je u kamenju izrezana slovima, bi u
slavi da sinovi Izrailjevi ne mogoše pogledati na lice Mojsijevo
od slave lica njegova koja prestaje: **8** Akamoli neæe mnogo
veæma služba duha biti u slavi? **9** Jer kad je služba osuðenja
slava, mnogo veæma izobiluje služba pravde u slavi. **10** Jer i
nije slavno što se proslavi s ove strane prema prevelikoj slavi.
11 Jer kad je slavno ono što prestaje, mnogo æe veæma biti
u slavi ono što ostaje. **12** Imajuæi dakle takovi nad s velikom
slobodom radimo; **13** I ne kao što Mojsije metaše pokrivalo

na lice svoje, da ne bi mogli sinovi Izrailjevi gledati svršetka
onome što prestaje. **14** No zaslijepiše pomisli njihove; jer do
samoga ovog dana stoji ono pokrivalo neotkriveno u èitanju
starog zavjeta, jer u Hristu prestaje. **15** Nego do danas kad se
èita Mojsije, pokrivalo na srcu njihovom stoji. **16** A kad se obrate
ka Gospodu, uzeæe se pokrivalo. **17** A Gospod je Duh: a gdje
je Duh ondje je sloboda. **18** Mi pak svi koji otkrivenijem licem
gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u to isto oblièje iz
slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.

4 Zato imajuæi ovu službu kao što bismo pomilovani, ne
dosađuje nam se; **2** Nego se odrekosmo tajnoga srama da ne
živimo u lukavstvu, niti da izvræemo rijeè Božiju, nego javljanjem
istine da se pokažemo svakoj savjesti èovjeèijoj pred Bogom. **3**
Ako li je pak pokriveno jevanđelje naše, u onima je pokriveno koji
ginu, **4** U kojima Bog svijeta ovoga oslijepi razume nevjernika,
da im ne zasvijetli vidjelo jevanđelja slave Hristove, koji je oblièje
Boga, koji se ne vidi. **(aiōn g165)** **5** Jer sebe ne propovijedamo
nego Hrista Isusa Gospoda, a sebe same vaše sluge Isusa
Gospoda radi. **6** Jer Bog koji reèe da iz tame zasvijetli vidjelo,
zasvijetli u srcima našima na svjetlost poznanja slave Božije u
licu Isusa Hrista. **7** Ali ovo blago imamo u zemljanijem sudovima,
da premnoštvo sile bude od Boga a ne od nas. **8** U svemu
imamo nevolje, ali nam se ne dosađuje; zbunjeni smo, ali ne
gubimo nada; **9** Progone nas, ali nijesmo ostavljeni; obaljuju
nas, ali ne ginemo. **10** I jednako nosimo na tijelu smrt Gospoda
Isusa, da se i život Isusov na tijelu našemu pokaže. **11** Jer
mi živi jednako se predajemo na smrt za Isusa, da se i život
Isusov javi na smrtnome tijelu našemu. **12** Zato dakle smrt vlada
u nama, a život u vama. **13** Imajuæi pak onaj isti duh vjere

kao što je napisano: vjerovah, zato govorih; mi vjerujemo, zato
i govorimo. **14** Znajuæi da æe onaj koji podiže Isusa, i nas
podignuti s Isusom, i postaviti s vama. **15** Jer je sve vas radi, da
blagodat umnožena izobiluje hvalama na slavu Božiju. **16** Zato
nam se ne dosađuje; no ako se naš spoljašnji èovjek i raspada,
ali se unutrašnji obnavlja svaki dan. **17** Jer naša laka sadašnja
briga donosi nam vjeènu i od svega pretežniju slavu, **(aiōnios
g166)** **18** Nama koji ne gledamo na ovo što se vidi, nego na ono
što se ne vidi; jer je ovo što se vidi, za vrijeme, a ono što se ne
vidi, vjeèno. **(aiōnios g166)**

5 Jer znamo da kad se zemaljska naša kuæa tijela raskopa,
imamo zgradu od Boga, kuæu nerukotvorenu, vjeènu na
nebesima. **(aiōnios g166)** **2** Jer za tijem uzdišemo, želeæi obuæi
se u svoj nebeski stan. **3** I da se obuèeni, ne goli nađemo! **4** Jer
buduæi u ovome tijelu, uzdišemo otežali; jer neæemo da se
svuèemo, nego da se preobuèemo, da život proždere smrtno.
5 A onaj koji nas za ovo isto stvori, Bog je, koji nam i dade
zalog Duha. **6** Dobre smo dakle volje jednako, jer znamo da
putujemo u tijelu, daleko od Gospoda. **7** Jer po vjeri živimo a ne
po gledanju. **8** Ali se ne bojimo, i mnogo volimo otiæi od tijela, i
iæi ka Gospodu. **9** Zato se i staramo, ili ulazili ili odlazili, da
budemo njemu ugodni. **10** Jer nam se svima valja javiti na sudu
Hristovu, da primimo svaki što je koji u tijelu èinio, ili dobro ili zlo;
11 Znajuæi dakle strah Gospodnji ljude svjetujemo; a Bogu smo
poznati, a nadamo se da smo i u vašijem savjestima poznati. **12**
Jer se ne hvalimo opet pred vama, nego vama dajemo uzrok da
se hvalite nama, da imate što odgovoriti onima koji se hvale
onijem što je spolja a ne što je u srcu. **13** Jer ako se odviše
hvalimo, Bogu se hvalimo; ako li smo smjerni, vama smo. **14**

Jer ljubav Božija nagoni nas, kad mislimo ovo: ako jedan za
sve umrije, to dakle svi umriješe. **15** Hristos za sve umrije, da
oni koji žive ne žive više sebi, nego onome koji za njih umrije i
vaskrse. **16** Zato i mi otsad nikoga ne poznajemo po tijelu; i ako
Hrista poznasmo po tijelu, ali ga sad više ne poznajemo. **17**
Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro proðe, gle, sve novo
postade. **18** Ali je sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom kroz
Isusa Hrista, i dade nam službu pomirenja. **19** Jer Bog bješe u
Hristu, i svijet pomiri sa sobom ne primivši im grijeha njihovijeh, i
metnuvši u nas rijeè pomirenja. **20** Tako smo mi poslani mjesto
Hrista, kao da Bog govori kroz nas; molimo vas u ime Hristovo,
pomirite se s Bogom. **21** Jer onoga koji ne znadijaše grijeha nas
radi uèini grijehom, da mi budemo pravda Božija u njemu.

6 Molimo vas pak kao pomagaèi da ne primite uzalud blagodat
Božiju. **2** Jer on govori: u vrijeme najbolje poslušah te, i u dan
spasenija pomogoh ti. Evo sad je vrijeme najbolje, evo sad je
dan spasenija! **3** Nikakvo ni u èemu ne dajte spoticanje, da se
služba ne kudi; **4** Nego u svemu pokažite se kao sluge Božije, u
trpljenju mnogom, u nevoljama, u bijedama, u tjesnotama, **5** U
ranama, u tamnicama, u bunama, u trudovima, u nespavanju, u
postu, **6** U èistoti, u razumu, u podnošenju, u dobroti, u Duhu
svetom, u ljubavi istinitoj, **7** U rijeèi istine, u sili Božijoj, s oružjem
pravde i nadesno i nalijevo, **8** Slavom i sramotom, kuðenjem i
pohvalom, kao varalice i istiniti, **9** Kao neznani i poznati, kao oni
koji umiru i evo smo živi, kao nakaženi a ne umoreni, **10** Kao
žalosni a koji se jednako vesele, kao siromašni, a koji mnoge
obogaæavaju, kao oni koji ništa nemaju a sve imaju. **11** Usta
naša otvoriše se k vama, Korinæani, i srce naše rasprostrani se.
12 Vama nije tijesno mjesto u nama, ali vam je tijesno u srcima

vašijem. **13** A da mi vratite kao djeci govorim rasprostranite se i
vi. **14** Ne vucite u tuđemu jarmu nevjernika; jer šta ima pravda
s bezakonjem? ili kakvu zajednicu ima vidjelo s tamom? **15**
Kako li se slaže Hristos s Velijarom? ili kakav dijel ima vjerni s
nevjernikom? **16** Ili kako se udara crkva Božija s idolima? Jer ste
vi crkve Boga živoga, kao što reèe Bog: useliæu se u njih, i
življeæu u njima, i biæu im Bog, i oni æe biti moj narod. **17** Zato
iziđite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dohvatajte
se do neèistote, i ja æu vas primiti, **18** I biæu vam otac, i vi æete
biti moji sinovi i kæeri, govori Gospod svedržitelj.

7 Imajuæi dakle ovaka obeæanja, o ljubazni! da oèistimo sebe
od svake poganštine tijela i duha, i da tvorimo svetinju u strahu
Božijemu. **2** Primite nas, nikome ne uèinismo nažao, nikoga ne
pokvarismo, nikoga ne zanesosmo. **3** Ne govorim na osuđenje,
jer prije rekoh da ste u srcima našijem, da bih s vama i umro
i življeo. **4** Vrlo slobodno govorim k vama, mnogo se hvalim
vama, napunio sam se utjehe, izobilan sam radošæu pored sviju
briga našijeh. **5** Jer kad doðosmo u Maæedoniju, nikaka mira
nemaše tijelo naše, nego u svemu bijaše u nevolji: spolja borbe,
iznutra strah. **6** Ali Bog, koji tješi ponižene, utješi nas dolaskom
Titovijem. **7** A ne samo dolaskom njegovijem, nego i utjehom
kojom se on utješi za vas kazujuæi vašu želju, vaše plakanje,
vaše staranje za mene, tako da se još veæma obradovah. **8**
Jer ako sam vas i ražalio poslanicom, ne kajem se, ako se i
bijah raskajao: jer vidim da ona poslanica, ako i za malo, ražali
vas. **9** Ali se sad radujem, ne što biste žalosni, nego što se
ožalostiste na pokajanje: jer se ožalostiste po Bogu, da od nas
ni u èemu ne štetujete. **10** Jer žalost koja je po Bogu donosi za
spasenije pokajanje, za koje se nigda ne kaje; a žalost ovoga

svijeta smrt donosi. **11** Jer, gle, ovo samo što se po Bogu
ožalostiste, koliko uèini staranje među vama? kakovo pravdanje,
kaku nepovoljnost, kakav strah, kaku želju, kaku revnost, kaku
osvetu? U svemu pokazaste se da ste èisti u djelu. **12** Jer ako
vam i pisah, ne onoga radi koji je skrivio, niti onoga radi kome je
krivo uèinjeno, nego da se pokaže među vama staranje naše
za vas pred Bogom. **13** Zato se utješismo utjehom vašom; a
još se veæma obradovasmo radosti Titovoj, jer vi svi umiriste
duh njegov. **14** Jer što sam mu se za vas pohvalio, nijesam se
posramio; nego kako je sve istina što govorismo vama, tako i
pohvala naša k Titu istinita bi. **15** I srce je njegovo puno ljubavi k
vama kad se opominje poslušanja sviju vas, kako ste ga sa
strahom i drktanjem primili. **16** Radujem se dakle što se u svemu
smijem osloniti na vas.

8 Dajemo vam pak na znanje, braæo, blagodat Božiju koja je
dana u crkvama Maæedonskima, **2** Da u mnogome kušanju
nevolja suvišak radosti njihove i puko siromaštvo njihovo izobilova
u bogatstvu prostote njihove. **3** Jer po moguæstvu njihovu
ja sam svjedok) i preko moguæstva dobrovoljni bijahu, **4** I s
mnogijem moljenjem moliše nas da primimo blagodat i zajednicu
službe k svetima. **5** I ne kao što se nadasmo nego najprije sebe
predaše Gospodu i nama, po volji Božijoj, **6** Da mi umolismo
Tita da kao što je poèeo onako i svrši i među vama blagodat
ovu. **7** A vi kako ste u svemu izobilni, u vjeri, i u rijeèi, i u
razumu, i u svakom staranju, i u ljubavi svojoj k nama, da i u
ovoj blagodati izobilujete. **8** Ne govorim po zapovijesti, nego kad
se drugi staraju, i vašu ljubav kušam je li istinita. **9** Jer znate
blagodat Gospoda našega Isusa Hrista da, bogat buduæi, vas
radi osiromaši, da se vi njegovijem siromaštvom obogatite. **10** I

svjet dajem u tom; jer je ovo na korist vama, koji ne samo èiniti
nego i htjeti poèeste još od lanjske godine. **11** A sad dovršite to i
èiniti, da kao što bi dobra volja htjeti tako da bude i uèiniti, od
toga što imate. **12** Jer ako ima ko dobru volju, mio je po onome
što ima, a ne po onome što nema. **13** Jer se ne želi da drugima
bude radost a vama žalost, nego jednako. **14** Da u sadašnje
vrijeme vaš suvišak bude za njihov nedostatak, da i njihov
suvišak bude za vaš nedostatak; da bude jednakost, **15** Kao što
je pisano: ko je mnogo skupio, nije mu preteklo; i ko je malo
skupio, nije mu nedostalo. **16** A hvala Bogu, koji je dao takovo
staranje za vas u srce Titovo. **17** Jer primi moljenje; a buduæi da
se tako vrlo stara, svojevoljno otide k vama. **18** Poslasmo pak s
njim i brata, kojega je pohvala u jevanðelju po svijem crkvama.
19 A ne samo to, nego je i izabran od crkava da ide s nama u
ovu blagodat u kojoj mi služimo za samoga Gospoda slavu i
vašu dobru volju: **20** Èuvajuæi se toga da nas ko ne pokudi
za ovo obilje u kome mi služimo, **21** I promišljajuæi za dobro
ne samo pred Bogom nego i pred ljudima. **22** A poslasmo s
njima i brata svojega, kojega mnogo puta poznasmo u mnogijem
stvarima da je ustalac, a sad mnogo veæi zbog velikoga nadanja
na vas. **23** A za Tita, on je moj drug i pomagaè među vama; a
za braæu našu, oni su poslanici crkveni i slava Hristova. **24**
Pokažite dakle na njima svjedoèanstvo svoje ljubavi i naše hvale
vama i pred crkvama.

9 Jer za takovu porezu koja se kupi svetima nije mi trijebe pisati
vam; **2** Jer poznajem vašu dobru volju, za koju se o vama hvalim
Maæedoncima da se Ahaja prigotovi od lanjske godine, i vaša
revnost razdraži mnoge. **3** A braæu poslah da se hvala naša
vama ne isprazni u ovoj stvari, nego da budete prigotovljeni,

kao što sam govorio; **4** Da se, ako doðu sa mnom Maæedonci
i naðu vas neprigotovljene, ne osramotimo mi da ne reèem
vi) u toj hvali. **5** Tako naðoh da je potrebno umoliti braæu da
naprijed idu k vama, i da priprave ovaj naprijed obreèeni vaš
blagoslov da bude gotov tako kakono ti blagoslov, a ne kao
lakomstvo. **6** Ovo pak velim: koji s tvrðom sije, s tvrðom æe i
požnjeti; a koji blagoslov sije, blagoslov æe i požnjeti. **7** Svaki
po volji svojega srca, a ne sa žalošæu ili od nevolje; jer Bog
ljubi onoga koji dragovoljno daje. **8** A Bog je kadar uèiniti da
je među vama izobilna svaka blagodat, da u svemu svagda
svako dovoljstvo imajuæi izobilujete za svako dobro djelo; **9**
Kao što je pisano: prosu, dade siromasima; pravda njegova
ostaje vavijek. **(aiōn g165)** **10** A koji daje sjeme sijaèu, daæe i
hljeb za jelo: i umnožiæe sjeme vaše, i daæe da uzrastu žita
pravde vaše; **11** Da se u svemu obogatite za svaku prostotu
koja kroz nas èini hvalu Bogu. **12** Jer služba ove poreze ne
ispunjuje samo nedostatak svetijeh, nego èini te se i mnoge
hvale daju Bogu, **13** Ogledom poreze ove hvaleæi Boga za vaše
pokorno priznanje jevanðelja Hristova, i za prostotu podjele k
njima i k svima, **14** I da se mole Bogu za vas i da èeznu za
vama za premnogu blagodat Božiju na vama. **15** A hvala Bogu
na njegovu neiskazanome daru.

10 A sam ja Pavle molim vas krotosti radi i tišine Hristove, koji
sam pred vama ponižen prema vama, a kad nijesam kod vas,
slobodan sam prema vama. **2** Molim pak da mi ne bude trijebe
kad budem kod vas, onako slobodan biti kao što mislim da
smijem protiv nekijeh koji misle za nas da po tijelu živimo; **3** Jer
ako i živimo u tijelu, ne borimo se po tijelu. **4** Jer oružje našega
vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na raskopavanje

gradova, da kvarimo pomisli **5** I svaku visinu koja se podiže
na poznanje Božije, i robimo svaki razum za pokornost Hristu,
6 I u pripravnosti imamo osvetu za svaku nepokornost, kad
se izvrši vaša pokornost. **7** Gledate li na ono što vam je pred
oèima? Ako se ko uzda da je Hristov neka misli opet u sebi
da kako je on Hristov tako smo i mi Hristovi. **8** Jer ako se
što i više pohvalim vlašæu našom koju nam dade Gospod na
popravljanje, a ne na kvarenje vaše, neæu se postidjeti. **9** Ali
da se ne pokažem kao da vas plašim poslanicama; **10** Jer su
poslanice, veli, teške i jake, a kad je tijelom pred nama, slab je, i
rijeè njegova ne valja ništa. **11** Ovo neka pomisli takovi da kaki
smo u rijeèi po poslanicama kad nijesmo kod vas, taki smo i u
djelu kad smo tu. **12** Jer ne smijemo sebe miješati ili se porediti
s drugima koji hvale sami sebe; ali kad sami po sebi sebe mjere
i porede sami sebe sa sobom, ne razumijevaju. **13** A mi se
neæemo hvaliti preko mjere, nego po mjeri pravila kojega nam
Bog mjeru razdijeli da dopremo i do vas. **14** Jer se mi daleko ne
prostiremo, kao da ne dosežemo do vas; jer doprijesmo i do
vas s jevanðeljem Hristovijem, **15** Ne hvaleæi se preko mjere u
tuðijem poslovima, imajuæi pak nad kad uzraste vjera vaša da
æemo se u vama velièati po pravilu svojemu izobilno, **16** Da i u
daljnijem stranama od vas propovjedimo jevanðelje, i da se ne
pohvalimo onijem što je po tuðemu pravilu ureðeno. **17** A koji se
hvali, Gospodom neka se hvali. **18** Jer onaj nije valjan koji se
sam hvali, nego kojega Gospod hvali.

11 O da biste malo potrpljeli moje bezumlje! no i potrpite me. **2**
Jer revnujem za vas Božijom revnosti, jer vas obrekoh mužu
jednome, da djevojku èistu izvedem pred Hrista. **3** Ali se bojim
da kako kao što zmija Evu prevari lukavstvom svojijem tako i

razumi vaši da se ne odvrate od prostote koja je u Hristu. **4** Jer
ako onaj koji dolazi drugoga Isusa propovijeda kojega mi ne
propovijedasmo, ili drugoga Duha primite kojega ne primiste, ili
drugo jevanðelje koje ne primiste, dobro biste potrpljeli. **5** Jer
mislim da ni u èemu nijesam manji od prevelikijeh apostola.
6 Jer ako sam i prostak u rijeèi, ali u razumu nijesam. No u
svemu smo poznati među vama. **7** Ili grijeh uèinih ponižujuæi
sebe da se vi povisite? Jer vam zabadava Božije jevanðelje
propovjedih. **8** Od drugijeh crkava oteh uzevši platu za služenje
vama; i došavši k vama, i bivši u sirotinji, ne dosadih nikome. **9**
Jer moju sirotinju potpuniše braæa koja doðoše iz Maæedonije, i
u svemu bez dosade vama sebe držah i držaæu. **10** Kao što je
istina Hristova u meni tako se hvala ova neæe uzeti od mene u
Ahajskijem krajevima. **11** Zašto? Što vas ne ljubim? Bog zna. A
što èinim i èiniæu, **12** Da otsijeèem uzrok onima koji traže uzrok,
da bi u onome èim se hvale našli se kao i mi. **13** Jer takovi lažni
apostoli i prevarljivi poslenici pretvaraju se u apostole Hristove.
14 I nije èudo, jer se sam sotona pretvara u anðela svijetla. **15**
Nije dakle ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju kao
sluge pravde, kojima æe svršetak biti po djelima njihovijem. **16**
Opet velim da niko ne pomisli da sam ja bezuman; ako li ne, a
ono barem kao bezumna primite me, da se i ja što pohvalim. **17**
A što govorim ne govorim po Gospodu, nego kao u bezumlju,
u ovoj struci hvale. **18** Buduæi da se mnogi hvale po tijelu,
i ja æu da se hvalim. **19** Jer ljubazno primate bezumne kad
ste sami mudri. **20** Jer primate ako vas ko natjera da budete
sluge, ako vas ko jede, ako ko uzme, ako vas ko po obrazu
bije, ako se ko velièa. **21** Na sramotu govorim, jer kao da mi
oslabismo. Na što je ko slobodan po bezumlju govorim i ja

sam slobodan. **22** Jesu li Jevreji? i ja sam; jesu li Izrailjci? i
ja sam; jesu li sjeme Avraamovo? i ja sam; **23** Jesu li sluge
Hristove? ne govorim po mudrosti) ja sam još više. Više sam
se trudio, više sam boja podnio, više puta sam bio u tamnici,
mnogo puta sam dolazio do straha smrtnoga; **24** Od Jevreja
primio sam pet puta èetrdeset manje jedan udarac; **25** Triput
sam bio šiban, jednom su kamenje bacali na me, tri puta se laða
sa mnom razbijala, noæ i dan proveo sam u dubini morskoj. **26**
Mnogo puta sam putovao, bio sam u strahu na vodama, u strahu
od hajduka, u strahu od rodbine, u strahu od neznabožaca, u
strahu u gradovima, u strahu u pustinji, u strahu na moru, u
strahu među lažnom braæom; **27** U trudu i poslu, u mnogom
nespavanju, u gladovanju i žeđi, u mnogom pošæenju, u zimi
i golotinji; **28** Osim što je spolja, navaljivanje ljudi svaki dan,
i briga za sve crkve. **29** Ko oslabi, i ja da ne oslabim? Ko se
sablazni, i ja da se ne raspalim? **30** Ako mi se valja hvaliti,
svojom æu se slabošæu hvaliti. **31** Bog i otac Gospoda našega
Isusa Hrista, koji je blagosloven vavijek, zna da ne lažem. **(aiōn
g165)** **32** U Damasku neznabožaèki knez cara Arete èuvaše grad
Damask i šæaše da me uhvati; **33** i kroz prozor spustiše me u
kotarici preko zida, i izbjegoh iz njegovijeh ruku.

12 Ali mi se ne pomaže hvaliti, jer æu doæi na viđenja
i otkrivenja Gospodnja. **2** Znam èovjeka u Hristu koji prije
èetrnaest godina ili u tijelu, ne znam; ili osim tijela, ne znam:
Bog zna) bi odnesen do treæega neba. **3** I znam za takovog
èovjeka ili u tijelu, ili osim tijela, ne znam: Bog zna) **4** Da bi
odnesen u raj, i èu neiskazane rijeèi kojijeh èovjeku nije slobodno
govoriti. **5** Tijem æu se hvaliti, a sobom se neæu hvaliti, veæ
ako slabostima svojima. **6** Jer kad bih se i htio hvaliti, ne bih

bio bezuman, jer bih istinu kazao; ali štedim da ne bi ko više
pomislio za mene nego što me vidi ili èuje što od mene. **7** I da se
ne bih ponio za premnoga otkrivenja, dade mi se žalac u meso,
anðeo sotonin, da me æuša da se ne ponosim. **8** Zato triput
Gospoda molih da otstupi od mene. **9** I reèe mi: dosta ti je moja
blagodat; jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvijem. Daklem
æe se najslaðe hvaliti svojijem slabostima, da se useli u mene
sila Hristova. **10** Zato sam dobre volje u slabostima, u ruženju, u
nevoljama, u progonjenjima, u tugama za Hrista: jer kad sam
slab onda sam silan. **11** Postadoh bezuman hvaleæi se: vi me
natjeraste: jer je trebalo da me vi hvalite; jer ni u èemu nijesam
manji od prevelikijeh apostola, ako i jesam ništa. **12** Jer znaci
apostolovi uèiniše se među vama u svakom trpljenju, u znacima
i èudesima i silama. **13** Jer šta je u èemu ste manji od ostalijeh
crkava, osim samo što vam ja sam ne dosadih? Bacite na mene
ovu krivicu. **14** Evo sam gotov treæi put da vam doðem, i ne
dosaðujem vam; jer ne tražim što je vaše nego vas. Jer djeca
nijesu dužna roditeljima imanja teæi nego roditelji djeci. **15** A
ja dragovoljno potrošiæu i biæu potrošen za duše vaše, ako i
ljubim ja vas odviše, a vi mene manje ljubite. **16** Ali neka bude,
ja ne dosadih vama, nego lukav buduæi dobih vas prijevarom.
17 Eda li vas što zakidoh preko koga od onijeh koje slah k vama?
18 Umolih Tita, i s njim poslah brata: eda li vas Tit što zakide?
Ne hodismo li jednijem duhom? ne jednijem li stopama? **19**
Mislite li opet da vam se odgovaramo? Pred Bogom u Hristu
govorimo, a sve je, ljubazni, za vaše popravljanje. **20** Jer se
bojim da kad po èem doðem neæu vas naæi kakove hoæu,
i ja æu se naæi vama kakova me neæete: da kako ne budu
svaðe, zavisti, srdnje, prkosi, opadanja, šaptanja, nadimanja,

bune: **21** Da me opet kad doðem ne ponizi Bog moj u vas, i ne
usplaèem za mnogima koji su prije sagriješili i nijesu se pokajali
za neèistotu i kurvarstvo i sramotu, što poèiniše.

13 Ovo treæi put idem k vama; u ustima dva ili tri svjedoka
ostaæe svaka rijeè. **2** Naprijed kazah i naprijed govorim kako
u vas bivši drugi put, i sad ne buduæi kod vas pišem onima
koji su prije sagriješili i svima ostalima da ako doðem opet
neæu poštedjeti. **3** Jer tražite da iskušate Hrista što u meni
govori, koji među vama nije slab, nego je silan među vama.
4 Jer ako i raspet bi po slabosti, ali je živ po sili Božijoj; jer
smo i mi slabi u njemu, ali æemo biti živi s njim silom Božijom
među vama. **5** Sami sebe okušajte jeste li u vjeri, sami sebe
ogledajte. Ili ne poznajete sebe da je Isus Hristos u vama? veæ
ako da u èemu nijeste valjani. **6** A nadam se da æete poznati
da mi nijesmo nevaljani. **7** A molimo se Bogu da vi ne èinite
nikakva zla, ne da se mi valjani pokažemo, nego da vi dobro
èinite, a mi kao nevaljani da budemo. **8** Jer ništa ne možemo na
istinu nego za istinu. **9** Jer se radujemo kad mi slabimo a vi
jaèate. A zato se i molimo Bogu, za vaše savršenstvo. **10** Zato,
ne buduæi kod vas, pišem ovo da kad doðem ne uèinim bez
šteđenja po vlasti koju mi je Gospod dao na popravljanje a ne
na raskopavanje. **11** A dalje, braæo, radujte se, savršujte se,
utješavajte se, jednako mislite, mir imajte: i Bog ljubavi i mira
biæe s vama. **12** Pozdravite jedan drugoga cjelivom svetijem. **13**
Pozdravljaju vas svi sveti. **14** Blagodat Gospoda našega Isusa
Hrista i ljubav Boga i oca i zajednica svetoga Duha sa svima
vama. Amin.

Galaæanima

1 Pavle apostol, ni od ljudi, ni kroz èovjeka, nego kroz Isusa
Hrista i Boga oca, koji ga vaskrse iz mrtvijeh, **2** I sva braæa koja
su sa mnom, crkvama Galatijskijem: **3** Blagodat vam i mir od
Boga oca i Gospoda našega Isusa Hrista, **4** Koji dade sebe za
grijehe naše da izbavi nas od sadašnjega svijeta zloga, po volji
Boga i oca našega, **(aiōn g165)** **5** Kojemu slava vavijek vijeka.
Amin. **(aiōn g165)** **6** Èudim se da se tako odmah odvraæate na
drugo jevanðelje od onoga koji vas pozva blagodaæu Hristovom,
7 Koje nije drugo, samo što neki smetaju vas, i hoæe da izvrnu
jevanðelje Hristovo. **8** Ali ako i mi, ili anðeo s neba javi vam
jevanðelje drukèije nego što vam javismo, proklet da bude! **9** Kao
što prije rekosmo i sad opet velim: ako vam ko javi jevanðelje
drukèije nego što primiste, proklet da bude! **10** Zar ja sad ljude
nagovaram ili Boga? Ili tražim ljudima da ugaðam? Jer kad bih ja
još ljudima ugaðao, onda ne bih bio sluga Hristov. **11** Ali vam
dajem na znanje, braæo, da ono jevanðelje koje sam ja javio, nije
po èovjeku. **12** Jer ga ja ne primih od èovjeka, niti nauèih, nego
otkrivenjem Isusa Hrista. **13** Jer ste èuli moje življenje nekad u
Jevrejstvu, da sam odviše gonio crkvu Božiju i raskopavao je. **14**
I napredovah u Jevrejstvu veæma od mnogijeh vrsnika svojijeh
u rodu svome, i odviše revnovah za otaèke svoje obièaje. **15** A
kad bi ugodno Bogu, koji me izabra od utrobe matere moje i
prizva blagodaæu svojom, **16** Da javi sina svojega u meni, da ga
jevanðeljem objavim među neznaboščima; odmah ne pitah tijela
i krvi, **17** Niti iziðoh u Jerusalim k starijim apostolima od sebe,
nego otidoh u Arapsku, i opet se vratih u Damask. **18** A poslije
toga na tri godine iziðoh u Jerusalim da vidim Petra, i ostadoh u
njega petnaest dana. **19** Ali drugoga od apostola ne vidjeh, osim

Jakova brata Gospodnjega. **20** A što vam pišem evo Bog vidi da
ne lažem. **21** A potom doðoh u zemlje Sirske i Kilikijske. **22** A
bijah licem nepoznat Hristovijem crkvama Judejskima; **23** Nego
samo bijahu èuli da onaj koji nas nekad goni sad propovijeda
vjeru koju nekad raskopavaše. **24** I slavljahu Boga za mene.

2 A potom na èetrnaest godina opet iziðoh u Jerusalim s
Varnavom, uzevši sa sobom i Tita. **2** Ali iziðoh po otkrivenju,
i razgovorih se s njima za jevanðelje koje propovijedam u
neznabošcima, ali nasamo s onima koji se brojahu kao najstariji,
da uzalud ne trèim ili ne bih trèao. **3** Ali ni Tit, koji bješe sa
mnom, i bješe Grk, ne bi natjeran da se obreže. **4** I za lažnu
braæu koja doðoše i privukoše se da uhode slobodu našu koju
imamo u Hristu Isusu, da nas zarobe; **5** Kojima se ni sahat
ne podasmo u pokornost, da istina jevanðelja ostane među
nama. **6** A za one koji se brojahu da su nešto, kakovi bili da
bili, ja ne marim ništa; jer Bog ne gleda ko je ko; jer oni koji se
brojahu kao najstariji, meni ništa ne dodaše; **7** Nego nasuprot
doznavši da je meni povjereno jevanðelje u neobrezanima, kao
Petru u obrezanima **8** Jer onaj koji pomaže Petru u apostolstvu
među obrezanima onaj pomaže i meni među neznabošcima **9**
I poznavši blagodat koja je meni dana, Jakov i Kifa i Jovan,
koji se brojahu da su stubovi, dadoše desnice meni i Varnavi,
i pristadoše da mi propovijedamo u neznabošcima, a oni u
obrezanima; **10** Samo da se opominjemo siromašnijeh, za koje
sam se i starao tako èiniti. **11** A kad dođe Petar u Antiohiju, u
oèi njemu protiv stadoh; jer bješe zazoran. **12** Jer prije dok ne
doðoše neki od Jakova, jeðaše s neznabošcima, a kad doðoše,
ustruèavaše se i odvajaše bojeæi se onijeh koji su iz obrezanja.
13 I dvolièahu s njim i ostali Judejci, tako da i Varnava prista

u njihovo dvolièenje. **14** A kad ja vidjeh da ne idu pravo k
istini jevanðelja, rekoh Petru pred svima: kad ti koji si Jevrejin,
neznabožaèki a ne Jevrejski živiš, zašto neznabošce nagoniš da
žive Jevrejski? **15** Mi koji smo roðeni Jevreji, a ne grješnici iz
neznabožaca, **16** Pa doznavši da se èovjek neæe opravdati
djelima zakona, nego samo vjerom Isusa Hrista, i mi vjerovasmo
Hrista Isusa da se opravdamo vjerom Hristovom, a ne djelima
zakona: jer se djelima zakona nikakvo tijelo neæe opravdati. **17**
Ako li se mi koji tražimo da se opravdamo Hristom, naðosmo i
sami grješnici, dakle je Hristos grijehu sluga? Bože saèuvaj!
18 Jer ako opet zidam ono što razvalih, pokazujem se da sam
prestupnik. **19** Jer ja zakonom zakonu umrijeh da Bogu živim; s
Hristom se razapeh. **20** A ja više ne živim, nego živi u meni
Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom sina Božijega,
kojemu omiljeh, i predade sebe za mene. **21** Ne odbacujem
blagodati Božije; jer ako pravda kroz zakon dolazi, to Hristos
uzalud umrije.

3 O nerazumni Galati! ko vas je opèinio da se ne pokoravate
istini? Vi, kojima pred oèima bješe napisan Isus Hristos, a sad
se među vama razape. **2** Ovo jedno hoæu od vas da doznam, ili
Duha primiste kroz djela zakona ili kroz èuvenje vjere? **3** Tako li
ste nerazumni? Poèevši Duhom, sad tijelom svršujete? **4** Tako li
uzalud postradaste? Kad bi bilo samo uzalud! **5** Koji vam dakle
daje Duha i èini èudesa među vama, èini li djelima zakona ili
èuvenjem vjere? **6** Kao što Avraam vjerova Bogu, i primi mu se
u pravdu. **7** Poznajte dakle da su oni sinovi Avraamovi koji su od
vjere. **8** A pismo vidjevši unapredak da Bog vjerom neznabošce
pravda, naprijed objavi Avraamu: u tebi æe se blagosloviti svi
neznabošci. **9** Tako koji su od vjere, blagosloviæe se s vjernijem

Avraamom. **10** Jer koji su god od djela zakona pod kletvom su, jer
je pisano: proklet svaki koji ne ostane u svemu što je napisano u
knjizi zakonskoj da èini. **11** A da se zakonom niko ne opravdava
pred Bogom, poznato je: jer pravednik od vjere življeæe. **12** A
zakon nije od vjere; nego èovjek koji to tvori življeæe u tome.
13 Hristos je nas iskupio od kletve zakonske postavši za nas
kletva, jer je pisano: proklet svaki koji visi na drvetu: **14** Da
među neznabošcima bude blagoslov Avraamov u Hristu Isusu,
da obeæanje Duha primimo kroz vjeru. **15** Braæo, po èovjeku
govorim, niko èovjeèijega potvrðena zavjeta ne odbacuje niti mu
što domeæe. **16** A Avraamu i sjemenu njegovu reèena biše
obeæanja. A ne veli: i sjemenima, kao za mnoga, nego kao za
jedno: i sjemenu tvojemu, koje je Hristos. **17** Ovo pak velim:
zavjeta, koji je od Boga potvrðen za Hrista, ne odbacuje zakon,
koji je postao poslije èetiri stotine i trideset godina, da ukine
obeæanje. **18** Jer ako je našljedstvo od zakona, onda veæ
nije od obeæanja, a Avraamu obeæanjem darova Bog. **19** Šta
æe dakle zakon? Radi grijeha dodade se dokle doðe sjeme
kojemu se obeæa, i postavili su ga anðeli rukom posrednika. **20**
Ali posrednik nije jednoga; a Bog je jedan. **21** Eda li je dakle
zakon protivan obeæanjima Božijim? Bože saèuvaj! Jer da je
dan zakon koji može oživljeti, zaista bi od zakona bila pravda. **22**
Ali pismo zatvori sve pod grijeh, da se obeæanje dade kroz vjeru
Isusa Hrista onima koji vjeruju. **23** A prije dolaska vjere bismo
pod zakonom èuvani i zatvoreni za vjeru koja se htjela pokazati.
24 Tako nam zakon bi èuvar do Hrista, da se vjerom opravdamo.
25 A kad doðe vjera, veæ nijesmo pod èuvarom. **26** Jer ste vi svi
sinovi Božiji vjerom Hrista Isusa; **27** Jer koji se god u Hrista
krstiste, u Hrista se obukoste. **28** Nema tu Jevrejina ni Grka,

nema roba ni gospodara, nema muškoga roda ni ženskoga; jer
ste vi svi jedno u Hristu Isusu. **29** A kad ste vi Hristovi, onda ste
sjeme Avraamovo, i po obeæanju našljednici.

4 Ali velim: dok je našljednik mlad ništa nije bolji od roba, ako
i jest gospodar od svega; **2** Nego je pod zapovjednicima i
èuvarima tja do roka oèina. **3** Tako i mi kad bijasmo mladi,
bijasmo pod stihijama svijeta zarobljeni; **4** A kad se navrši
vrijeme, posla Bog sina svojega jedinorodnoga, koji je rođen od
žene i pokoren zakonu, **5** Da iskupi one koji su pod zakonom, da
primimo posinaštvo. **6** I buduæi da ste sinovi, posla Bog Duha
sina svojega u srca vaša, koji vièe: Ava oèe! **7** Tako veæ nijesi
rob, nego sin; a ako si sin, i našljednik si Božij kroz Isusa Hrista.
8 Ali tada ne znajuæi Boga služiste onima koji po sebi nijesu
bogovi. **9** A sad poznavši Boga, i još poznati bivši od Boga, kako
se vraæate opet na slabe i rđave stihije, kojima opet iznova
hoæete da služite? **10** Gledate na dane i mjesece, i vremena
i godine. **11** Bojim se za vas da se ne budem uzalud trudio
oko vas. **12** Budite kao ja što sam; jer sam ja kao vi što ste.
Braæo! molim vas, ništa mi ne uèiniste nažao. **13** A znate da
vam u slabosti tijela najprije propovjedih jevanđelje; **14** I napasti
moje, koja bijaše tijelu mome, ne prezreste, ni popljuvaste, nego
me primiste kao anđela Božijega, kao Hrista Isusa. **15** Kakovo
bijaše onda vaše blaženstvo? Jer vam svjedoèim da biste, kad
bi moguæe bilo, izvadili oèi svoje i dali meni. **16** Tijem li vam
postadoh neprijatelj istinu vam govoreæi? **17** Oni ne revnuju
dobro za vas, nego hoæe da vas odvoje, da im revnujete. **18** A
dobro je revnovati svagda u dobru, i ne samo kad sam ja kod
vas. **19** Djeèice moja, koju opet s mukom rađam, dokle Hristovo
oblièje ne postane u vama; **20** Ali bih htio sad da sam kod vas, i

da izmijenim glas svoj, jer ne mogu da se naèudim za vas. **21**
Kažite mi, vi koji hoæete pod zakonom da budete, ne slušate li
zakona? **22** Jer je pisano da Avraam dva sina imade, jednoga
od robinje, a drugoga od slobodne. **23** Ali koji bješe od robinje,
po tijelu se rodi; a koji od slobodne, po obeæanju. **24** Koje znaèi
drugo: jer su ovo dva zavjeta: jedan dakle od gore Sinajske,
koja raða za robovanje, i to je Agar. **25** Jer Agar znaèi Sinaj
gora u Arapskoj, i poredi se sa sadašnjijem Jerusalimom, i služi
sa djecom svojom. **26** A gornji Jerusalim slobodna je, koji je
mati svima nama. **27** Jer je pisano: razveseli se, nerotkinjo koja
ne raðaš; prokini i povièi, ti koja ne trpiš muke poroðaja; jer
pusta ima mnogo više djece negoli ona koja ima muža. **28** A mi
smo, braæo, po Isaku djeca obeæanja. **29** No kako onda onaj
što se rodi po tijelu gonjaše duhovnoga, tako i sad. **30** Ali šta
govori pismo? Istjeraj robinju i sina njezina; jer sin robinjin neæe
naslijediti sa sinom slobodne. **31** Tako, braæo, nijesmo djeca
robinjina nego slobodne.

5 Stojte dakle u slobodi kojom nas Hristos oslobodi, i ne dajte
se opet u jaram ropstva uhvatiti. **2** Evo ja Pavle kažem vam da
ako se obrežete Hristos vam ništa neæe pomoæi. **3** A opet
svjedoèim svakome èovjeku koji se obrezuje da je dužan sav
zakon tvoriti. **4** Izgubiste Hrista, vi koji hoæete zakonom da se
opravdate, i otpadoste od blagodati. **5** Jer mi duhom èekamo
od vjere nad pravde. **6** Jer u Hristu Isusu niti što pomaže
obrezanje ni neobrezanje, nego vjera, koja kroz ljubav radi. **7**
Dobro trèaste; ko vam zabrani da se ne pokoravate istini? **8** To
odvraæanje nije od onoga koji vas pozva. **9** Malo kvasca ukiseli
sve tijesto. **10** Ja se za vas nadam u Gospodu da ništa drugo
neæete misliti. A koji vas smeta ponijeæe grijeh, makar ko bio.

11 A ja, braæo, ako još obrezanje propovijedam, zašto me gone?
Tako se ukide sablazan krstova. 12 O da bi otsjeèeni bili oni koji
vas kvare! 13 Jer ste vi, braæo, na slobodu pozvani: samo da
vaša sloboda ne bude na želju tjelesnu, nego iz ljubavi služite
jedan drugome. 14 Jer se sav zakon izvršuje u jednoj rijeèi,
to jest: ljubi bližnjega svojega kao sebe. 15 Ali ako se među
sobom koljete i jedete, gledajte da jedan drugoga ne istrijebite.
16 Velim pak: po duhu hodite, i želja tjelesnijeh ne izvršujte. 17
Jer tijelo želi protiv duha, a duh protiv tijela; a ovo se protivi
jedno drugome, da ne èinite ono šta hoæete. 18 Ako li vas
duh vodi, nijeste pod zakonom. 19 A poznata su djela tjelesna,
koja su preljuboèinstvo, kurvarstvo, neèistota, besramnost, 20
Idolopoklonstvo, èaranja, neprijateljstva, svađe, pakosti, srdnje,
prkosi, raspre, sablazni, jeresi, 21 Zavisti, ubistva, pijanstva,
žderanja, i ostala ovakova, za koja vam naprijed kazujem, kao
što i kazah naprijed, da oni koji takova èine neæe naslijediti
carstva Božijega. 22 A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje,
dobrota, milost, vjera, 23 Krotost, uzdržanje; na to nema zakona.
24 A koji su Hristovi, raspeše tijelo sa slastima i željama. 25 Ako
u duhu živimo, po duhu i da hodimo, 26 Da ne tražimo lažne
slave razdražujuæi jedan drugoga, i zavideæi jedan drugome.

6 Braæo! ako i upadne èovjek u kakav grijeh, vi duhovni
ispravljajte takovoga duhom krotosti, èuvajuæi sebe da i ti ne
budeš iskušan. 2 Nosite bremena jedan drugoga, i tako æete
ispuniti zakon Hristov. 3 Jer ako ko misli da je što a nije ništa,
umom vara sebe. 4 A svaki da ispita svoje djelo, i tada æe sam
u sebi imati slavu, a ne u drugome. 5 Jer æe svaki svoje breme
nositi. 6 A koji se uèi rijeèi neka daje dijel od svakoga dobra
onome koji ga uèi. 7 Ne varajte se: Bog se ne da ružiti; jer šta

èovjek posije ono æe i požnjeti. **8** Jer koji sije u tijelo svoje, od
tijela æe požnjeti pogibao; a koji sije u duh, od duha æe požnjeti
život vjeèni. **(aiōnios g166)** **9** A dobro èiniti da nam se ne dosadi;
jer æemo u svoje vrijeme požnjeti ako se ne umorimo. **10** Zato
dakle dok imamo vremena da èinimo dobro svakome, a osobito
onima koji su s nama u vjeri. **11** Vidite koliko vam napisah rukom
svojom! **12** Koji hoæe da se hvale po tijelu oni vas nagone da se
obrezujete, samo da ne budu gonjeni za krst Hristov. **13** Jer ni
oni sami koji se obrezuju ne drže zakona, nego hoæe da se vi
obrezujete da se vašijem tijelom hvale. **14** A ja Bože saèuvaj da
se èim drugijem hvalim osim krstom Gospoda našega Isusa
Hrista, kojega radi razape se meni svijet, i ja svijetu. **15** Jer u
Hristu Isusu niti što pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego
nova tvar. **16** I koliko ih god po ovome pravilu žive, na njima
biæe mir i milost, i na Izrailju Božijemu. **17** Više da mi niko ne
dosađuje, jer ja rane Gospoda Isusa na tijelu svojemu nosim.
18 Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa duhom vašijem,
braæo. Amin.

Efežanima

1 Od Pavla, po volji Božijoj apostola Isusa Hrista, svetima koji
su u Efesu, i vjernima u Hristu Isusu: **2** Blagodat vam i mir od
Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista. **3** Blagosloven Bog
i otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio
svakijem blagoslovom duhovnijem na nebesima kroz Hrista; **4**
Kao što nas izabra kroz njega prije postanja svijeta, da budemo
sveti i pravedni pred njim u ljubavi, **5** Odredivši nas naprijed
kroz Isusa Hrista sebi na posinaštvo, po ugodnosti volje svoje,
6 Na pohvalu slavne blagodati svoje kojom nas oblagodati u
ljubaznome, **7** U kome imamo izbavljenje krvlju njegovom, i
oproštenje grijeha, po bogatstvu blagodati njegove, **8** Koju je
preumnožio u nama u svakoj premudrosti i razumu, **9** Pokazavši
nam tajnu volje svoje, po ugodnosti svojoj koju naprijed pokaza
u njemu, **10** Za uredbu izvršetka vremena, da se sve sastavi u
Hristu što je na nebesima i na zemlji; u njemu, **11** Kroz kojega i
našljednici postasmo, naprijed određeni bivši po naredbi Boga
koji sve èini po savjetu volje svoje, **12** Da bismo bili na hvalu
slave njegove, mi koji smo se naprijed uzdali u Hrista, **13** Kroz
kojega i vi, èuvši rijeè istine, jevanðelje spasenija svojega, u
kojemu i vjerovavši zapeèatiste se svetijem duhom obeæanja,
14 Koji je zalog našljedstva našega za izbavljenje teèevine na
hvalu slave njegove. **15** Zato i ja èuvši vašu vjeru u Hrista Isusa,
i ljubav k svima svetima, **16** Ne prestajem zahvaljivati za vas,
i spominjati vas u svojijem molitvama, **17** Da Bog Gospoda
našega Isusa Hrista, otac slave, dade vam Duha premudrosti i
otkrivenja da ga poznate, **18** I bistre oèi srca vašega da biste
mogli vidjeti koje je nad njegova zvanja, i koje je bogatstvo slave
našljedstva njegova u svetima, **19** I kakva je izobilna velièina

sile njegove na nama koji vjerujemo po èinjenju prevelike sile
njegove, **20** Koju uèini u Hristu, kad ga podiže iz mrtvijeh i posadi
sebi s desne strane na nebesima, **21** Nad svijem poglavarstvima,
i vlastima, i silama, i gospodstvima, i nad svakijem imenom što
se može nazvati, ne samo na ovome svijetu nego i na onome
koji ide. **(aiōn g165)** **22** I sve pokori pod noge njegove, i njega
dade za glavu crkvi, nad svima, **23** Koja je tijelo njegovo, punina
onoga koji sve ispunjava u svemu.

2 I vas koji bijaste mrtvi za prestupljenja i grijehe svoje, **2** U
kojima nekad hodiste po vijeku ovoga svijeta, po knezu koji vlada
u vjetru, po duhu koji sad radi u sinovima protivljenja; **(aiōn g165)**
3 U kojima i mi svi življesmo negda po željama tijela svojega,
èineæi volju tijela i pomisli, i bijasmo rođena djeca gnjeva, kao i
ostali; **4** Ali Bog, koji je bogat u milosti, za premnogu ljubav
svoju, koju ima k nama, **5** I nas koji bijasmo mrtvi od grijehova
oživlje s Hristom blagodaæu ste spaseni **6** I s njim vaskrse i
posadi na nebesima u Hristu Isusu. **7** Da pokaže u vijekovima
koji idu preveliko bogatstvo blagodati svoje dobrotom na nama
u Hristu Isusu. **(aiōn g165)** **8** Jer ste blagodaæu spaseni kroz
vjeru; i to nije od vas, dar je Božij. **9** Ne od djela, da se niko
ne pohvali. **10** Jer smo njegov posao, sazdani u Hristu Isusu
za djela dobra, koja Bog naprijed pripravi da u njima hodimo.
11 Zato se opominjite da vi koji ste negda po tijelu neznabošci
bili i nazivani neobrezanje od onijeh koji su se zvali po tijelu
obrezanje, koje se rukom radilo, **12** Da bijaste u ono vrijeme bez
Hrista, odvojeni od društva Izrailjeva, i bez dijela u zavjetima
obeæanja, nada ne imajuæi, i bezbožni na svijetu: **13** A sad u
Hristu Isusu, vi koji ste negda bili daleko, blizu postadoste krvlju
Hristovom. **14** Jer je on mir naš, koji oboje sastavi u jedno, i

razvali plot koji je rastavljao, neprijateljstvo, tijelom svojijem. **15**
Zakon zapovijesti naukama ukinuvši; da iz oboga naèini sobom
jednoga novog èovjeka, èineæi mir; **16** I da pomiri s Bogom
oboje u jednom tijelu krstom, ubivši neprijateljstvo na njemu. **17** I
došavši propovjedi u jevanðelju mir vama daljnima i onima koji
su blizu. **18** Jer on dovede k ocu oboje u jednom duhu. **19** Tako
dakle više nijeste tuði i došljaci, nego živite sa svetima i domaæi
ste Bogu, **20** Nazidani na temelju apostola i proroka, gdje je
kamen od ugla sam Isus Hristos, **21** Na kome sva građevina
sastavljena raste za crkvu svetu u Gospodu; **22** Na kome æete
se i vi sazidati za stan Božij u duhu.

3 Toga sam radi ja Pavle sužanj Isusa Hrista za vas neznabošce,
2 Buduæi da èuste službu blagodati Božije koja je meni dana
među vama, **3** Da se meni po otkrivenju kaza tajna; kao što
gore napisah ukratko, **4** Odakle možete èitajuæi poznati moj
razum u tajni Hristovoj, **5** Koja se u drugijem naraštajima ne
kaza sinovima èovjeèijim, kako se sad otkri svetijem njegovijem
apostolima i prorocima Duhom svetijem; **6** Da neznabošci kroz
jevanðelje postanu sunašljednici i sutjelesnici i zajednièari u
obeæanju njegovom u Hristu Isusu, **7** Kojemu postadoh sluga po
daru blagodati Božije, koja mi je dana po èinjenju sile njegove. **8**
Meni najmanjemu od sviju svetijeh dade se ova blagodat da
objavim među neznabošcima neiskazano bogatstvo Hristovo,
9 I da otkrijem svima što je služba tajne od postanja svijeta
sakrivene u Bogu, koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista; **(aiōn g165)**
10 Da se kroz crkvu sad obznani poglavarstvima i vlastima na
nebu mnogorazlièna premudrost Božija, **11** Po naredbi vijekova,
koju uèini u Hristu Isusu Gospodu našemu, **(aiōn g165)** **12** U
kome imamo slobodu i pristup u nadu vjerom njegovom. **13** Zato

vas molim da se ne oslabite zbog nevolja mojijeh za vas, koje su
slava vaša. **14** Toga radi preklanjam koljena svoja pred ocem
Gospoda našega Isusa Hrista, **15** Po kome se sva èeljad i na
nebesima i na zemlji zovu, **16** Da vam da silu po bogatstvu
slave svoje, da se utvrdite Duhom njegovijem za unutrašnjeg
èovjeka, **17** Da se Hristos useli vjerom u srca vaša, da budete u
ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni; **18** Da biste mogli razumjeti sa
svima svetima što je širina i dužina i dubina i visina, **19** I poznati
pretežniju od razuma ljubav Hristovu, da se ispunite svakom
puninom Božijom. **20** A onome koji može još izobilnije sve èiniti
što ištemo ili mislimo, po sili koja èini u nama, **21** Onome slava u
crkvi po Hristu Isusu u sve naraštaje va vijek vijeka. Amin. **(aiōn
g165)**

4 Molim vas dakle ja sužanj u Gospodu, da se vladate kao
što prilikuje vašemu zvanju u koje ste pozvani, **2** Sa svakom
poniznošæu i krotošæu, s trpljenjem, trpeæi jedan drugoga u
ljubavi, **3** Starajuæi se držati jedinstvo Duha u svezi mira; **4**
Jedno tijelo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednom nadu
zvanja svojega. **5** Jedan Gospod, jedna vjera, jedno krštenje, **6**
Jedan Bog i otac sviju, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima
nama. **7** A svakome se od nas dade blagodat po mjeri dara
Hristova. **8** Zato govori: izišavši na visinu zaplijenio si plijen, i
dade dare ljudima. **9** A što iziđe, šta je, osim da i siđe u najdonja
mjesta zemlje? **10** Koji siđe to je onaj koji i iziđe više sviju
nebesa da ispuni sve. **11** I on je dao jedne apostole, a jedne
proroke, a jedne jevanđeliste, a jedne pastire i uèitelje, **12** Da se
sveti priprave za djelo službe, na sazidanje tijela Hristova; **13**
Dokle dostignemo svi u jedinstvo vjere i poznanje sina Božijega,
u èovjeka savršena, u mjeru rasta visine Hristove; **14** Da ne

budemo više mala djeca, koju ljulja i zanosi svaki vjetar nauke, u
laži èovjeèijoj, putem prijevare; **15** Nego vladajuæi se po istini u
ljubavi da u svemu uzrastemo u onome koji je glava, Hristos. **16**
Iz kojega je sve tijelo sastavljeno i sklopljeno svakijem zglavkom,
da jedno drugome pomaže dobro po mjeri svakoga uda, i èini
da raste tijelo na popravljanje samoga sebe u ljubavi. **17** Ovo
dakle govorim i svjedoèim u Gospodu da više ne hodite kao
što hode i ostali neznabošci u praznosti uma svojega, **18** Koji
imaju smisao tamom pokriven, i udaljeni su od života Božijega
za neznanje koje je u njima, za okamenjenje srca svojijeh; **19**
Koji ostavivši poštenje predadoše se besramnosti, na èinjenje
svake neèistote i lakomstva. **20** Ali vi tako ne poznaste Hrista;
21 Jer ga èuste i u njemu se nauèiste, kao što je istina u Isusu,
22 Da odbacite, po prvome življenju, staroga èovjeka, koji se
raspada u željama prevarljivijem; **23** I da se obnovite duhom
uma svojega, **24** I obuèete u novoga èovjeka, koji je sazdan po
Bogu u pravdi i u svetinji istine. **25** Zato odbacite laž, i govorite
istinu svaki sa svojijem bližnjijem; jer smo udi jedan drugome. **26**
Gnjevite se i ne griješite; sunce da ne zađe u gnjevu vašemu.
27 Niti dajite mjesta đavolu. **28** Koji je krao više da ne krade,
nego još da se trudi, èineæi dobro rukama svojima da ima šta
davati potrebnome. **29** Nikakva rđava rijeè da ne izlazi iz usta
vašijeh, nego samo što je dobro za napredovanje vjere, da da
blagodat onima koji slušaju. **30** I ne ožalošæavajte svetoga
Duha Božijega, kojijem ste zapeèaæeni za dan izbavljenja. **31**
Svaka gorèina, i gnjev, i ljutina, i vika i hula, da se uzme od vas,
sa svakom pakošæu. **32** A budite jedan drugome blagi, milostivi,
praštajuæi jedan drugome, kao što je i Bog u Hristu oprostio
vama.

5 Ugledajte se dakle na Boga, kao ljubazna djeca, **2** I živite u
ljubavi, kao što je i Hristos ljubio nas, i predade sebe za nas
u prilog i žrtvu Bogu na slatki miris. **3** A kurvarstvo i svaka
neèistota i lakomstvo da se i ne spominje među vama, kao što
se pristoji svetima; **4** Tako i sramotne i lude rijeèi, ili šale, što
se ne pristoji; nego još zahvaljivanje. **5** Jer ovo da znate da
nijedan kurvar, ili neèist, ili tvrdica koji je idolopoklonik neæe
imati dijela u carstvu Hrista i Boga. **6** Niko da vas ne vara
praznijem rijeèima; jer ovijeh radi ide gnjev Božij na sinove
nepokornosti. **7** Ne bivajte dakle zajednièari njihovi. **8** Jer bijaste
negda tama, a sad ste vidjelo u Gospodu: kao djeca vidjela
živite; **9** Jer je rod duhovni u svakoj dobroti i pravdi i istini. **10**
Istražujte što je Bogu ugodno. **11** I ne pristajte na bezrodna
djela tame, nego još karajte. **12** Jer je sramno i govoriti šta oni
tajno èine. **13** A sve za što se kara, vidjelo objavljuje; jer sve što
se objavljuje, vidjelo je; **14** Zato govori: ustani ti koji spavaš i
vaskrsni iz mrtvijeh, i obasjaæe te Hristos. **15** Gledajte dakle da
uredno živite, ne kao nemudri, nego kao mudri; **16** Pazite na
vrijeme, jer su dani zli. **17** Toga radi ne budite nerazumni, nego
poznajte što je volja Božija. **18** I ne opijajte se vinom, u kome je
kurvarstvo, nego se još ispunjavajte duhom, **19** Govoreæi među
sobom u psalmima i pojanju i pjesmama duhovnijem, pjevajuæi i
pripijevajuæi u srcima svojijem Gospodu; **20** Zahvaljujuæi za
svašto u ime Gospoda našega Isusa Hrista Bogu i ocu; **21**
Slušajuæi se među sobom u strahu Božijemu. **22** Žene! slušajte
svoje muževe kao Gospoda. **23** Jer je muž glava ženi kao što je
i Hristos glava crkvi, i on je spasitelj tijela. **24** No kao što crkva
sluša Hrista tako i žene svoje muževe u svemu. **25** Muževi!
ljubite svoje žene kao što i Hristos ljubi crkvu, i sebe predade za

nju, **26** Da je osveti oèistivši je kupanjem vodenijem u rijeèi; **27**
Da je metne preda se slavnu crkvu, koja nema mane ni mrštine,
ili takoga èega, nego da bude sveta i bez mane. **28** Tako su
dužni muževi ljubiti svoje žene kao svoja tjelesa; jer koji ljubi
svoju ženu, sebe samoga ljubi. **29** Jer niko ne omrznu kad na
svoje tijelo, nego ga hrani i grije, kao i Gospod crkvu. **30** Jer
smo udi tijela njegova, od mesa njegova, i od kostiju njegovijeh.
31 Toga radi ostaviæe èovjek oca svojega i mater, i prilijepiæe se
k ženi svojoj, i biæe dvoje jedno tijelo. **32** Tajna je ovo velika; a
ja govorim za Hrista i za crkvu. **33** Ali i vi svaki da ljubi onako
svoju ženu kao i sebe samoga; a žena da se boji svojega muža.

6 Djeco! slušajte svoje roditelje u Gospodu: jer je ovo pravo. **2**
Poštuj oca svojega i mater; ovo je prva zapovijest s obeæanjem:
3 Da ti blago bude, i da živiš dugo na zemlji. **4** I vi ocevi!
ne razdražujte djece svoje, nego ih gajite u nauci i u strahu
Gospodnjemu. **5** Sluge! slušajte gospodare svoje po tijelu, sa
strahom i drktanjem, u prostoti srca svojega, kao i Hrista; **6**
Ne samo pred oèima radeæi kao ljudima da ugađate, nego
kao sluge Hristove, tvoreæi volju Božiju od srca. **7** Dragovoljno
služite, kao Gospodu a ne kao ljudima, **8** Znajuæi da svaki što
uèini dobro ono æe i primiti od Gospoda, bio rob ili slobodnjak.
9 I vi gospodari, tako èinite njima ostavljajuæi prijetnje, znajuæi
da je i vama samijem i njima gospodar na nebesima, i on ne
gleda ko je ko. **10** A dalje, braæo moja, jaèajte u Gospodu i u sili
jaèine njegove. **11** Obucite se u sve oružje Božije, da biste se
mogli održati protiv lukavstva đavolskoga: **12** Jer naš rat nije s
krvlju i s tijelom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima
tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba. **(aiōn g165)**
13 Toga radi uzmite sve oružje Božije, da biste se mogli braniti u

zli dan, i svršivši sve održati se. **14** Stanite dakle opasavši bedra
svoja istinom i obukavši se u oklop pravde, **15** I obuvši noge u
pripravu jevanðelja mira; **16** A svrh svega uzmite štit vjere o
koji æete moæi pogasiti sve raspaljene strijele neèastivoga; **17**
I kacigu spasenija uzmite, i maè duhovni koji je rijeè Božija.
18 I svakom molitvom i moljenjem molite se Bogu duhom bez
prestanka, i uz to stražite sa svakijem trpljenjem i molitvom za
sve svete, **19** I za mene, da mi se da rijeè kad otvorim usta
svoja, da obznanim sa slobodom tajnu jevanðelja, **20** Za koje
sam poslanik u okovima, da u njemu govorim slobodno, kao što
mi se pristoji. **21** A da i vi znate kako sam ja i šta radim, sve
æe vam kazati Tihik, ljubazni brat i vjerni sluga u Gospodu, **22**
Kojega poslah k vama za to isto da znate kako smo mi, i da
utješi srca vaša. **23** Mir braæi i ljubav s vjerom od Boga oca i
Gospoda Isusa Hrista. **24** Blagodat sa svima koji ljube Gospoda
našega Isusa Hrista jednako. Amin.

Filipljanima

1 Od Pavla i Timotija, slugu Isusa Hrista, svima svetima u
Hristu Isusu koji su u Filibi, s vladikama i đakonima: **2** Blagodat
vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista. **3**
Zahvaljujem Bogu svojemu kad se god opomenem vas, **4**
Svagda u svakoj molitvi svojoj za sve vas s radošæu moleæi se,
5 Što vi postadoste zajednièari u jevanđelju, od prvoga dana i do
danas; **6** Uzdajuæi se u ovo isto da æe onaj koji je poèeo dobro
djelo u vama dovršiti ga tja do dana Isusa Hrista. **7** Kao što
je pravo da ja ovo mislim za sve vas, jer vas imam u srcu u
okovima svojima i u odgovoru i potvrđivanju jevanđelja, kao sve
zajednièare sa mnom u blagodati. **8** Jer Bog mi je svjedok da
vas ljubim ljubavlju Isusa Hrista, **9** I zato se molim Bogu da
ljubav vaša još više i više izobiluje u razumu i svakoj volji, **10**
Da kušate šta je bolje, da budete èisti i bez spoticanja na dan
Hristov, **11** Napunjeni plodova pravde kroz Isusa Hrista, na slavu
i hvalu Božiju. **12** Hoæu pak da znate, braæo, da ovo što se radi
sa mnom iziđe za napredak jevanđelja, **13** Tako da se razglasi
u svoj sudnici i kod sviju ostalijeh da su moji okovi za Hrista.
14 I mnoga braæa u Gospodu oslobodivši se okovima mojima
veæma smiju govoriti rijeè Božiju bez straha. **15** Istina, jedni
iz zavisti i svađe, a jedni od dobre volje Hrista propovijedaju.
16 Tako ovi uz prkos Hrista objavljuju neèisto, misleæi da æe
nanijeti žalost mojijem okovima; **17** A ovi iz ljubavi, znajuæi da
za obranu jevanđelja ležim u tamnici. **18** Šta dakle? Bilo kako mu
drago, dvolièenjem ili istinom, Hristos se propovijeda; i zato se
radujem, a i radovaæu se; **19** Jer znam da æe mi se ovo zbiti na
spasenije vašom molitvom i pomoæu Duha Isusa Hrista. **20** Kao
što èekam i nadam se da se ni u èemu neæu postidjeti, nego da

æe se i sad kao svagda sa svakom slobodom Hristos velièati
u tijelu mojemu, bilo životom ili smræu. **21** Jer je meni život
Hristos a smrt dobitak. **22** A kad mi življenje u tijelu plod donosi,
to ne znam šta æu izabrati. **23** A oboje mi je milo, imajuæi želju
otiæi i s Hristom biti, koje bi mnogo bolje bilo; **24** Ali ostati u
tijelu potrebnije je vas radi. **25** I ovo znam jamaèno da æu biti i
ostati kod sviju vas na vaš napredak i radost vjere, **26** Da hvala
vaša mnome izobiluje u Hristu Isusu kad vam opet doðem. **27**
Samo živite kao što se pristoji jevanðelju Hristovu, da vas vidim
kad doðem ili ako vam ne doðem da èujem za vas da stojite u
jednome duhu i jednodušno borite se za vjeru jevanðelja, **28** I ni
u èem da se ne plašite od protivnika; koje je njima znak pogibli a
vama spasenija, i to od Boga; **29** Jer se vama darova Hrista radi
ne samo da ga vjerujete nego i da stradate za nj, **30** Imajuæi
onu istu borbu kakovu u meni vidjeste i sad èujete za mene.

2 Ako ima dakle koje pouèenje u Hristu, ili ako ima koja utjeha
ljubavi, ako ima koja zajednica duha, ako ima koje srce žalostivo
i milost, **2** Ispunite moju radost, da jedno mislite, jednu ljubav
imate, jedinodušni i jedinomisleni: **3** Ništa ne èinite uz prkos ili
za praznu slavu; nego poniznošæu èinite jedan drugoga veæeg
od sebe. **4** Ne gledajte svaki za svoje, nego i za drugijeh. **5** Jer
ovo da se misli među vama što je i u Hristu Isusu, **6** Koji, ako je i
bio u oblièju Božijemu, nije se otimao da se isporedi s Bogom; **7**
Nego je ponizio sam sebe uzevši oblièje sluge, postavši kao i
drugi ljudi i na oèi nađe se kao èovjek, **8** Ponizio sam sebe
postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove. **9** Zato i Bog
njega povisi, i darova mu ime koje je veæe od svakoga imena.
10 Da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onijeh koji su na
nebu i na zemlji i pod zemljom; **11** I svaki jezik da prizna da je

Gospod Isus Hristos na slavu Boga oca. **12** Tako, ljubazni moji,
kao što me svagda slušaste, ne samo kad sam kod vas, nego
i sad mnogo veæma kad nijesam kod vas, gradite spasenije
svoje sa strahom i drktanjem. **13** Jer je Bog što èini u vama da
hoæete i uèinite kao što mu je ugodno. **14** Sve èinite bez vike i
premišljanja, **15** Da budete pravi i cijeli, djeca Božija bez mane
usred roda nevaljaloga i pokvarenoga, u kojemu svijetlite kao
vidjela na svijetu, **16** Pridržavajuæi rijeè života, na moju hvalu za
dan Hristov, da mi ne bude uzalud trèanje i trud. **17** No ako
i žrtvovan budem na žrtvu i službu vjere vaše, radujem se, i
radujem se s vama svima. **18** Tako i vi radujte se i budite sa
mnom radosni. **19** A nadam se u Gospoda Isusa da æu skoro
poslati k vama Timotija, da se i ja razveselim razabravši kako
ste vi. **20** Jer nijednoga nemam jednake misli sa sobom koji
se upravo brine za vas. **21** Jer svi traže što je njihovo, a ne
što je Hrista Isusa. **22** A njegovo poštenje poznajete, jer kao
dijete ocu sa mnom je poslužio u jevanðelju. **23** Njega dakle
nadam se da æu poslati odmah kako razberem šta je za mene.
24 A nadam se u Gospoda da æu i sam skoro doæi k vama.
25 Ali naðoh za potrebno da pošljem k vama brata Epafrodita,
svojega pomagaèa i drugara u vojevanju, a vašega poslanika
i slugu moje potrebe; **26** Jer željaše od srca vas sve da vidi,
i žaljaše što ste èuli da je bolovao. **27** Jer bješe bolestan do
smrti; no Bog pomilova ga, ne samo njega, nego i mene, da
mi ne dođe žalost na žalost. **28** Zato ga poslah skorije, da se
obradujete kad ga opet vidite, i meni da olakša malo. **29** Primite
ga dakle u Gospodu sa svakom radosti, i takove poštujte; **30** Jer
za djelo Hristovo dođe do same smrti, ne marivši za svoj život
da naknadi u službi mojoj što vas nemam.

3 A dalje, braæo moja, radujte se u Gospodu. Jer sve jedno da
vam pišem meni nije dosadno, a vama je potrebno. **2** Èuvajte se
od pasa, èuvajte se od zlijeh poslenika, èuvajte se od sijeèenja.
3 Jer mi smo obrezanje koji duhom Bogu služimo i hvalimo se
Hristom Isusom, a ne uzdamo se u tijelo. **4** Premda bih se i ja
mogao uzdati u tijelo. Ako ko drugi misli da se može uzdati u
tijelo, ja još veæma, **5** Koji sam obrezan osmi dan, od roda
Izrailjeva, koljena Venijaminova, Jevrejin od Jevreja, po zakonu
farisej. **6** Po revnosti gonih crkvu Božiju, po pravdi zakonskoj bih
bez mane. **7** No što mi bješe dobitak ono primih za štetu Hrista
radi. **8** Jer sve držim za štetu prema prevažnome poznanju
Hrista Isusa Gospoda svojega, kojega radi sve ostavih, i držim
sve da su trice, samo da Hrista dobijem, **9** I da se nađem u
njemu, ne imajuæi svoje pravde koja je od zakona, nego koja je
od vjere Isusa Hrista, pravdu koja je od Boga u vjeri; **10** Da
poznam njega i silu vaskrsenija njegova i zajednicu njegovijeh
muka, da budem nalik na smrt njegovu, **11** Da bih kako dostigao
u vaskrsenije mrtvijeh; **12** Ne kao da veæ dostigoh ili se veæ
savrših, nego tjeram ne bih li dostigao kao što me dostiže Hristos
Isus. **13** Braæo! ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak
velim: što je ostrag zaboravljam, a za onijem što je naprijed
sežem se, **14** I trèim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božijega u
Hristu Isusu. **15** Koji smo god dakle savršeni ovako da mislimo;
ako li što drugo mislite, i ovo æe vam Bog otkriti. **16** Ali šta
dostigosmo u onome jednako da mislimo, i po onome pravilu
da živimo. **17** Ugledajte se na mene, braæo, i gledajte na one
koji tako žive kao što nas imate za ugled. **18** Jer mnogi hode,
za koje vam mnogo puta govorih, a sad i plaèuæi govorim,
neprijatelji krsta Hristova; **19** Kojima je svršetak pogibao, kojima

je Bog trbuh, i slava u sramu njihovu, koji zemaljski misle. **20** Jer
je naše življenje na nebesima, otkuda i spasitelja oèekujemo
Gospoda svojega Isusa Hrista, **21** Koji æe preobraziti naše
poniženo tijelo da bude jednako tijelu slave njegove, po sili da
može sve sebi pokoriti.

4 Zato, braæo moja ljubazna i poželjena, radosti i vijenèe moj!
tako stojte u Gospodu, ljubazni. **2** Evodiju molim, i Sintihiju
molim da jedno misle u Gospodu. **3** Da, molim i tebe, druže
pravi, pomaži njima koje se u jevanðelju trudiše sa mnom, i
Klimentom, i s ostalima pomagaèima mojima, kojijeh su imena
u knjizi života. **4** Radujte se svagda u Gospodu, i opet velim:
radujte se. **5** Krotost vaša da bude poznata svijem ljudima. **6**
Gospod je blizu. Ne brinite se ni za što nego u svemu molitvom i
moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju Bogu iskanja vaša.
7 I mir Božij, koji prevazilazi svaki um, da saèuva srca vaša
i misli vaše u Gospodu Isusu. **8** A dalje, braæo moja, što je
god istinito, što je god pošteno, što je god pravedno, što je god
preèisto, što je god preljubazno, što je god slavno, i još ako
ima koja dobrodjetelj, i ako ima koja pohvala, to mislite. **9** Što i
nauèiste, i primiste, i èuste, i vidjeste u meni, ono èinite, i Bog
mira biæe s vama. **10** Obradovah se pak vrlo u Gospodu što
se opet opomenuste starati se za mene; kao što se i staraste,
ali se nezgodnijem vremenom zadržaste. **11** Ne govorim zbog
nedostatka, jer se ja navikoh biti dovoljan onijem u èemu sam.
12 Znam se i poniziti, znam i izobilovati; u svemu i svakojako
navikoh, i sit biti, i gladovati, i izobilovati, i nemati. **13** Sve mogu
u Isusu Hristu, koji mi moæ daje. **14** Ali dobro uèiniste što se
primiste moje nevolje. **15** A znate i vi, Filibljani, da od poèetka
jevanðelja, kad iziðoh iz Maæedonije, nijedna mi crkva ne prista

u stvar davanja i uzimanja osim vas jednijeh; **16** Jer i u Solun i
jednom i drugom poslaste mi u potrebu moju. **17** Ne kao da
tražim dara, nego tražim ploda koji se množi na korist vašu. **18** A
ja sam primio sve i imam izobila. Ispunio sam se primivši od
Epafrodita što ste mi poslali, slatki miris, prilog prijatan, ugodan
Bogu. **19** A Bog moj da ispuni svaku potrebu vašu po bogatstvu
svojemu u slavi, u Hristu Isusu. **20** A Bogu i ocu našemu slava
va vijek vijeka. Amin. **(aiōn g165)** **21** Pozdravite svakoga svetog
u Hristu Isusu. Pozdravljaju vas braæa što su sa mnom. **22**
Pozdravljaju vas svi sveti, a osobito koji su iz doma Æesareva.
23 Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

Kološanima

1 Od Pavla, po volji Božijoj apostola Isusa Hrista i brata Timotija,
2 Svetima koji su u Kolosima i vjernoj braæi u Hristu Isusu:
blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista.
3 Zahvaljujemo Bogu i ocu Gospoda svojega Isusa Hrista,
moleæi se svagda za vas, **4** Èuvši vjeru vašu u Hrista Isusa, i
ljubav koju imate k svima svetima, **5** Za nad ostavljeni vama na
nebesima, za koji naprijed èuste u rijeèi istine jevanðelja, **6**
Koje je u vama, kao i u svemu svijetu, i plodno je i raste, kao
i u vama, od onoga dana kako èuste i razumjeste blagodat
Božiju u istini, **7** Kao što i doznaste od Epafrasa, ljubaznoga
našeg drugara u služenju, koji je za vas vjerni sluga Hristov, **8**
Koji nam i javi vašu ljubav u duhu. **9** Toga radi i mi od onoga
dana kako èusmo ne prestajemo za vas moliti se Bogu i iskati
da se ispunite poznanjem volje njegove u svakoj premudrosti
i razumu duhovnome, **10** Da živite pristojno Bogu na svako
ugađanje i u svakome dobrom djelu da budete plodni, i da
rastete u poznanju Božijemu, **11** Jaèajuæi svakom snagom po
sili slave njegove, i u svakom trpljenju i dugom podnošenju s
radošæu; **12** Zahvaljujuæi Bogu i ocu, koji nas prizva u dijel
našljedstva svetijeh u vidjelu; **13** Koji nas izbavi od vlasti tamne,
i premjesti nas u carstvo sina ljubavi svoje, **14** U kome imamo
izbavljenje krvlju njegovom i oproštenje grijeha; **15** Koji je oblièje
Boga što se ne vidi, koji je rođen prije svake tvari. **16** Jer kroz
njega bi sazdano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi
i što se ne vidi, bili prijestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili
vlasti: sve se kroza nj i za nj sazda. **17** I on je prije svega, i
sve je u njemu. **18** I on je glava tijelu crkve, koji je poèetak i
prvorođeni iz mrtvijeh, da bude on u svemu prvi; **19** Jer bi volja

oèina da se u nj useli sva punina, **20** I kroza nj da primiri sve sa
sobom, umirivši krvlju krsta njegova, kroza nj sve, bilo na zemlji
ili na nebu. **21** I vas koji ste nekad bili odluèeni i neprijatelji
kroz pomisli u zlijem djelima, **22** A sad vas primiri u tijelu mesa
njegova smræu njegovom, da vas svete i bez mane i bez krivice
izvede preda se; **23** Ako samo ostanete u vjeri utemeljeni i tvrdi, i
nepokretni od nada jevanðelja, koje èuste, koje je propovijedano
svoj tvari pod nebom, kojemu ja Pavle postadoh sluga. **24** Sad
se radujem u svojemu stradanju za vas, i dovršujem nedostatak
nevolja Hristovijeh na tijelu svojemu za tijelo njegovo koje je
crkva, **25** Kojoj ja postadoh sluga po naredbi Božijoj koja mi je
dana među vama da ispunim rijeè Božiju, **26** Tajnu koja je bila
sakrivena od postanja svijeta i naraštaja, a sad se javi svetima
njegovijem, **(aiōn g165)** **27** Kojima Bog naumi pokazati kako je
bogata slava tajne ove među neznabošcima, koje je Hristos
u vama, nad slave; **28** Kojega mi propovijedamo svjetujuæi
svakoga èovjeka, i uèeæi svakoj premudrosti, da pokažemo
svakoga èovjeka savršena u Hristu Isusu. **29** Za što se i trudim i
borim po njegovoj moæi koja u meni silno èini.

2 Hoæu dakle da vi znate koliku borbu imam za vas i za one
što su u Laodikiji i u Jerapolju, i za sve koji ne vidješe lica
mojega u tijelu, **2** Da se utješe srca njihova, i da se stegnu u
ljubavi, i u svakome bogatstvu punoga razuma, na poznanje
tajne Boga i oca i Hrista, **3** U kojoj je sve blago premudrosti i
razuma sakriveno. **4** A ovo govorim, da vas niko ne prevari
slatkijem rijeèima. **5** Jer ako tijelom i nijesam kod vas, ali sam
duhom s vama, radujuæi se i videæi vaš red i tvrðu vaše vjere u
Hrista. **6** Kako dakle primiste Hrista Isusa Gospoda onako živite
u njemu, **7** Ukorijenjeni i nazidani u njemu i utvrðeni vjerom kao

što nauèiste, izobilujuæi u njoj zahvalnošæu. **8** Braæo! èuvajte
se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prijevarom, po
kazivanju èovjeèijemu, po nauci svijeta, a ne po Hristu. **9** Jer u
njemu živi svaka punina Božanstva tjelesno. **10** I da budete
ispunjeni u njemu koji je glava svakome poglavarstvu i vlasti; **11**
U kome i obrezani biste obrezanjem nerukotvorenijem, odbacivši
tijelo grijeha mesnijeh obrezanjem Hristovijem; **12** Zakopavši se
s njim krštenjem, u kojemu s njim i ustaste vjerom sile Boga koji
ga vaskrsnu iz mrtvijeh. **13** I vas koji ste bili mrtvi u grijesima i u
neobrezanju tijela svojega, oživljeo je s njim, poklonivši nam sve
grijehe, **14** I izbrisavši pismo uredbe koja bješe protiv nas, i to
uzevši sa srijede prikova ga na krstu; **15** I svukavši poglavarstva
i vlasti izvede ih na ugled slobodno, i pobijedi ih na njemu. **16** Da
vas dakle niko ne osuđuje za jelo ili za piæe, ili za kakav praznik,
ili za mladine, ili za subote; **17** Koje je sve bilo sjen od onoga što
šæaše da doðe, i tijelo je Hristovo. **18** Niko da vas ne vara, po
svojoj volji izabranom poniznošæu i službom anðela, istražujuæi
i što ne vidje, i uzalud nadimajuæi se umom tijela svojega, **19** A
ne držeæi se glave, iz koje je sve tijelo s pomoæu zglavaka i
sveza sastavljeno, i raste za rast Božij. **20** Ako dakle umrijeste s
Hristom stihijama svijeta, zašto se kao živeæi u svijetu prepirete:
21 Ne dohvati se, ne okusi, ne opipaj; koje je sve na pogibao
onome koji èini, **22** Po zapovijestima i naukama ljudskima? **23**
Koje je samo po rijeèi premudrost samovoljno izbrane službe i
poniznosti i nešteđenja tijela, ne za èast kaku, za punjenje tijela.

3 Ako dakle vaskrsnuste s Hristom, tražite ono što je gore gdje
Hristos sjedi s desne strane Boga. **2** Mislite o onome što je gore
a ne što je na zemlji. **3** Jer umrijeste, i vaš je život sakriven s
Hristom u Bogu. **4** A kad se javi Hristos, život vaš, onda æete se

i vi s njime javiti u slavi. **5** Pomorite dakle ude svoje koji su na
zemlji: kurvarstvo, neèistotu, slast, zlu želju i lakomstvo, koje je
idolopoklonstvo; **6** Za koje ide gnjev Božij na sinove protivljenja;
7 U kojima i vi negda hoðaste kad življaste među njima. **8** A sad
odbacite i vi to sve: gnjev, ljutinu, pakost, huljenje, sramotne
rijeèi iz usta svojijeh. **9** Ne lažite jedan na drugoga; svucite
staroga èovjeka s djelima njegovijem, **10** I obucite novoga, koji
se obnavlja za poznanje, po oblièju onoga koji ga je sazdao: **11**
Gdje nema Grka ni Jevrejina, obrezanja ni neobrezanja, divljaka
ni Skita, roba ni slobodnjaka, nego sve i u svemu Hristos. **12**
Obucite se dakle kao izbrani Božiji, sveti i ljubazni, u srdaènu
milost, dobrotu, poniznost, krotost, i trpljenje, **13** Snoseæi jedan
drugoga, i opraštajuæi jedan drugome ako ima ko tužbu na
koga: kao što je i Hristos vama oprostio tako i vi. **14** A svrh svega
toga obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva. **15** I mir
Božij da vlada u srcima vašima, na koji ste i pozvani u jednom
tijelu, i zahvalni budite. **16** Rijeè Hristova da se bogato useli
među vas, u svakoj premudrosti uèeæi i svjetujuæi sami sebe
sa psalmima i pojanjem i pjesmama duhovnijem, u blagodati
pjevajuæi u srcima svojima Gospodu. **17** I sve što god èinite
rijeèju ili djelom, sve èinite u ime Gospoda Isusa Hrista hvaleæi
Boga i oca kroza nj. **18** Žene! slušajte svoje muževe kao što
treba u Gospodu. **19** Muževi! ljubite žene svoje i ne srdite se na
njih. **20** Djeco! slušajte roditelje svoje u svaèemu; jer je ovo
ugodno Gospodu. **21** Ocevi! ne razdražujte djece svoje, da ne
gube volje. **22** Sluge! slušajte u svemu svoje tjelesne gospodare,
ne samo pred oèima radeæi kao da ljudima ugaðate, nego u
prostoti srca, bojeæi se Boga, **23** I sve šta god èinite, od srca
èinite kao Gospodu a ne kao ljudima; **24** Znajuæi da æete od

Gospoda primiti platu našljedstva; jer Gospodu Hristu služite. **25**
A koji skrivi primiæe što je skrivio: i nema gledanja ko je ko.

4 Gospodari! pravdu i jednakost èinite slugama znajuæi da i vi
imate gospodara na nebesima. **2** Da vam se ne dosadi molitva; i
stražite u njoj sa zahvaljivanjem, **3** Moleæi se i za nas ujedno da
nam Bog otvori vrata rijeèi, da propovijedamo tajnu Hristovu, za
koju sam i svezan, **4** Da je javim kao što mi treba govoriti. **5**
Mudro živite prema onima koji su napolju, pazeæi na vrijeme.
6 Rijeè vaša da biva svagda u blagodati, solju zaèinjena, da
znate kako vam svakome treba odgovarati. **7** Za mene kazaæe
vam sve Tihik ljubazni brat i vjerni sluga i drugar u Gospodu, **8**
Kojega poslah k vama za to isto da razbere kako ste vi, i da
utješi srca vaša, **9** S Onisimom vjernijem i ljubaznijem bratom
našijem, koji je od vas. Oni æe vam sve kazati kako je ovdje. **10**
Pozdravlja vas Aristarh, koji je sa mnom u sužanjstvu, i Marko
neæak Varnavin, za kojega primiste zapovijesti ako dođe k vama,
primite ga **11** I Isus prozvani Just, koji su iz obrezanja. Ovo su
jedini moji pomagaèi u carstvu Božijemu koji mi biše utjeha.
12 Pozdravlja vas Epafras, koji je od vas, sluga Isusa Hrista;
on se jednako trudi za vas u molitvama da budete savršeni i
ispunjeni svakom voljom Božijom. **13** Jer ja svjedoèim za njega
da ima veliku revnost i brigu za vas i za one koji su u Laodikiji i
u Jerapolju. **14** Pozdravlja vas Luka ljekar ljubazni, i Dimas.
15 Pozdravite braæu u Laodikiji, i Nimfana i domašnju crkvu
njegovu. **16** I kad se ova poslanica proèita kod vas, uèinite da se
proèita i u Laodikijskoj crkvi, i onu što je pisana u Laodikiju da i
vi proèitate. **17** I kažite Arhipu: gledaj na službu koju si primio u
Gospodu da je dovršiš. **18** Pozdrav mojom rukom Pavlovom.
Opominjite se mojijeh okova. Blagodat sa svima vama. Amin.

1 Solunjanima

1 Od Pavla i Silvana i Timotija crkvi Solunskoj u Bogu ocu i
Gospodu Isusu Hristu: blagodat vam i mir od Boga oca našega i
Gospoda Isusa Hrista. **2** Zahvaljujemo Bogu svagda za sve
vas spominjuæi vas u molitvama svojima, **3** I spominjuæi bez
prestanka vaše djelo vjere, i trud ljubavi, i trpljenje nada Gospoda
našega Isusa Hrista, pred Bogom i ocem našijem, **4** Znajuæi,
braæo ljubazna, od Boga izbor vaš. **5** Jer jevanðelje naše ne bi
k vama samo u rijeèi nego i u sili i u Duhu svetome, i u velikom
priznanju, kao što znate kakovi bismo među vama vas radi. **6** I vi
se ugledaste na nas i na Gospoda primivši rijeè u velikoj nevolji
s radošæu Duha svetoga, **7** Tako da postadoste ugled svima
koji vjeruju u Maæedoniji i u Ahaji. **8** Jer se od vas promèe rijeè
Gospodnja ne samo u Maæedoniji i Ahaji, nego i u svako mjesto
iziðe vjera vaša u Boga tako da nam nije trijebe što govoriti. **9**
Jer oni obznanjuju za vas kakav ulazak imasmo k vama, i kako
se obratiste Bogu od idola, da služite Bogu živu i istinu, **10** I da
èekate sina njegova s nebesa kojega vaskrse iz mrtvijeh, Isusa,
koji nas izbavlja od gnjeva koji æe doæi.

2 Jer sami znate, braæo, ulazak naš k vama da ne bi uzalud;
2 Nego postradavši prije i osramoæeni bivši, kao što znate, u
Filibi, oslobodismo se u Bogu svojemu kazivati vama jevanðelje
Božije s velikom borbom. **3** Jer utjeha naša nije od prijevare,
ni od neèistote, ni u lukavstvu; **4** Nego kako nas okuša Bog
da smo vjerni da primimo jevanðelje, tako govorimo, ne kao
ljudima ugađajuæi nego Bogu koji kuša srca naša. **5** Jer nigda
iz laskanja ne govorismo k vama, kao što znate, niti iz uzroka
lakomstva: Bog je svjedok; **6** Niti tražeæi od ljudi slave, ni od
vas, ni od drugijeh. **7** Mogli smo vam biti na dosadu, kao Hristovi

apostoli; ali bismo krotki među vama, kao što dojilica njeguje
svoju djecu. **8** Tako smo vas rado imali da smo gotovi bili dati
vam ne samo jevanđelje Božije, nego i duše svoje, jer ste nam
omiljeli. **9** Jer pamtite, braæo, trud naš i posao: jer dan i noæ
radeæi da ne dosadimo nijednome od vas, propovijedasmo vam
jevanđelje Božije. **10** Vi ste svjedoci i Bog kako sveti i pravedni
i bez krivice bismo vama koji vjerujete, **11** Kao što znate da
svakoga vas kao otac djecu svoju **12** Molismo i utješavasmo, i
svjedoèismo vam da živite kao što se pristoji Bogu, koji vas je
prizvao u svoje carstvo i slavu. **13** Toga radi i mi zahvaljujemo
Bogu bez prestanka što vi primivši od nas rijeè èuvenja Božijega
primiste ne kao rijeè èovjeèiju, nego kao što zaista jest) rijeè
Božiju, koja i èini u vama koji vjerujete. **14** Jer vi, braæo,
proðoste kao crkve Božije koje su u Judeji u Hristu Isusu; jer
tako i vi postradaste od svojega roda kao i oni od Jevreja,
15 Koji ubiše i Gospoda Isusa i proroke njegove, i koji nas
istjeraše, i Bogu ne ugodiše, i koji se svijem ljudima protive, **16** I
zabranjuju nam kazivati neznabošcima da se spasu; da ispune
grijehe svoje svagda; ali napošljetku doðe gnjev na njih. **17** A
mi, braæo, osirotjevši za vama neko vrijeme licem a ne srcem,
veæma hiæasmo da vidimo lice vaše s velikom željom. **18** Zato
šæadijasmo da doðemo k vama, ja Pavle jednom i drugom, i
zabrani nam sotona. **19** Jer ko je naš nad ili radost, ili vijenac
slave? Nijeste li i vi pred Gospodom našijem Isusom Hristom o
njegovu dolasku? **20** Jer ste vi naša slava i radost.

3 Zato ne moguæi više trpljeti naumismo sami ostati u Atini, **2** I
poslasmo Timotija, brata svojega i slugu Božijega, i pomagaèa
svojega u jevanđelju Hristovu, da vas utvrdi i utješi u vjeri vašoj;
3 Da se niko ne smete u ovijem nevoljama; jer sami znate da

smo na to određeni. **4** Jer kad bijasmo kod vas kazasmo vam
naprijed da æemo padati u nevolje, koje i bi, i znate. **5** Toga radi
i ja ne moguæi više trpljeti poslah da poznam vjeru vašu, da vas
kako ne iskuša kušaè, i da uzalud ne bude trud naš. **6** A sad
kad dođe Timotije k nama od vas i javi nam vašu vjeru i ljubav, i
da imate dobar spomen o nama svagda, želeæi nas vidjeti, kao i
mi vas, **7** Zato se utješismo, braæo, vama u svakoj žalosti i
nevolji svojoj vašom vjerom; **8** Jer smo mi sad živi kad vi stojite
u Gospodu. **9** Jer kakvu hvalu možemo dati Bogu za vas, za
svaku radost, kojom se radujemo vas radi pred Bogom svojijem?
10 Dan i noæ molimo se Bogu preizobilno da vidimo lice vaše, i
da ispunimo nedostatak vjere vaše. **11** A sam Bog i otac naš i
Gospod naš Isus Hristos da upravi put naš k vama. **12** A vas
Gospod da umnoži, i da imate izobilnu ljubav jedan k drugome i k
svima, kao i mi k vama. **13** Da bi se utvrdila srca vaša bez krivice
u svetinji pred Bogom i ocem našijem, za dolazak Gospoda
našega Isusa Hrista sa svima svetima njegovijem. Amin.

4 Dalje, braæo, molimo vas i svjetujemo u Hristu Isusu, kao što
primiste od nas, kako vam treba življeti i ugađati Bogu, kao što
živite, da bivate sve izobilniji. **2** Jer znate kakve vam zapovijesti
dadosmo kroz Gospoda Isusa. **3** Jer je ovo volja Božija, svetost
vaša, da se èuvate od kurvarstva, **4** I svaki od vas da zna
držati svoj sud u svetinji i u èasti, **5** A ne u slasti želja, kao
i neznabošci, koji ne poznaju Boga; **6** I da ne prestupate i
zakidate u stvari brata svojega; jer æe Gospod pokajati sve to,
kao što vam i prije kazasmo i posvjedoèismo. **7** Jer Bog nas ne
dozva na neèistotu, nego u svetost. **8** Koji dakle odbacuje, ne
odbacuje èovjeka nego Boga, koji je dao svetoga Duha svojega
u vas. **9** A za bratoljublje ne trebujete da vam se piše, jer ste

sami od Boga nauèeni da se ljubite među sobom, **10** Jer to èinite sa svom braæom po cijeloj Maæedoniji. Ali vas molimo,
braæo, da još izobilnije èinite, **11** I da se ljubazno starate da
ste mirni, i da gledate svoj posao, i da radite svojijem rukama,
kao što vam zapovjedismo; **12** Da se vladate pošteno prema
onima što su napolju, i da od njih ništa ne potrebujete. **13** Neæu
vam pak zatajiti, braæo, za one koji su umrli, da ne žalite kao i
ostali koji nemaju nada. **14** Jer ako vjerujemo da Isus umrije i
vaskrse, tako æe Bog i one koji su umrli u Isusu dovesti s njim.
15 Jer vam ovo kazujemo rijeèju Gospodnjom da mi koji živimo i
ostanemo za dolazak Gospodnji, neæemo preteæi onijeh koji
su pomrli. **16** Jer æe sam Gospod sa zapoviješæu, s glasom
aranðelovijem, i s trubom Božijom siæi s neba; i mrtvi u Hristu
vaskrsnuæe najprije; **17** A potom mi živi koji smo ostali, zajedno
s njima biæemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo, i
tako æemo svagda s Gospodom biti. **18** Tako utješavajte jedan
drugoga ovijem rijeèima.

5 A za èase i vremena, braæo, nije vam trijebe pisati; **2** Jer
sami znate jamaèno da æe dan Gospodnji doæi kao lupež po
noæi. **3** Jer kad reku: mir je, i nema se šta bojati, onda æe
iznenada napasti na njih pogibao kao bol na trudnu ženu, i
neæe uteæi. **4** Ali vi, braæo, nijeste u tami da vas dan kao lupež
zastane. **5** Jer ste vi svi sinovi vidjela i sinovi dana: nijesmo
noæi niti tame. **6** Tako dakle da ne spavamo kao i ostali, nego
da pazimo i da budemo trijezni. **7** Jer koji spavaju, u noæi
spavaju, i koji se opijaju, u noæi se opijaju. **8** Ali mi koji smo
sinovi dana da budemo trijezni i obuèeni u oklop vjere i ljubavi, i
s kacigom nada spasenija; **9** Jer nas Bog ne postavi za gnjev,
nego da dobijemo spasenije kroz Gospoda svojega Isusa Hrista,

10 Koji umrije za nas da mi, stražili ili spavali, zajedno s njim
živimo. **11** Toga radi utješavajte jedan drugoga, i popravljajte
svaki bližnjega, kao što i èinite. **12** Molimo vas pak, braæo,
pripoznajte one koji se trude među vama, i nastojnike svoje u
Gospodu, i uèitelje svoje, **13** I imajte ih u izobilnoj ljubavi za
djelo njihovo. Budite mirni među sobom. **14** Molimo vas pak,
braæo, pouèavajte neuredne, utješavajte malodušne, branite
slabe, snosite svakoga. **15** Gledajte da niko ne vraæa kome
zla za zlo; **16** Nego svagda idite za dobrom, i među sobom,
prema svima. **17** Radujte se svagda. **18** Molite se Bogu bez
prestanka. Na svaèemu zahvaljujte; jer je ovo volja Božija u
Hristu Isusu od vas. **19** Duha ne gasite. Proroštva ne prezirite.
20 A sve kušajuæi dobro držite. **21** Uklanjajte se od svakoga
zla. **22** A sam Bog mira da posveti vas cijele u svaèemu; **23** I
cijel vaš duh i duša i tijelo da se saèuva bez krivice za dolazak
Gospoda našega Isusa Hrista. **24** Vjeran je onaj koji vas dozva,
koji æe i uèiniti. **25** Braæo! molite se Bogu za nas. **26** Pozdravite
braæu svu cijelivom svetijem. **27** Zaklinjem vas Gospodom da
proèitate ovu poslanicu pred svom braæom svetom. **28** Blagodat
Gospoda našega Isusa Hrista s vama. Amin.

2 Solunjanima

1 Od Pavla i Silvana i Timotija crkvi Solunskoj u Bogu ocu
našemu i Gospodu Isusu Hristu: **2** Blagodat vam i mir od Boga
oca našega i Gospoda Isusa Hrista. **3** Dužni smo svagda
zahvaljivati Bogu za vas, braæo, kao što treba; jer raste vrlo
vjera vaša, i množi se ljubav svakoga vas među vama, **4** Tako da
se mi sami hvalimo vama crkvama Božijima, vašijem trpljenjem i
vjerom u svima vašijem gonjenjima i nevoljama koje podnosite,
5 Za znak pravednoga suda Božijega da se udostojite carstva
Božijega, za koje i stradate. **6** Jer je pravedno u Boga da vrati
muke onima koji vas muèe; **7** A vama koje muèe pokoj s nama
kad se pokaže Gospod Isus s neba s anðelima sile svoje **8** U
ognju plamenome, koji æe dati osvetu onima koji ne poznaju
Boga i ne slušaju jevanðelja Gospoda našega Isusa Hrista; **9**
Koji æe primiti muku, pogibao vjeènu od lica Gospodnjega i
od slave njegove, **(aiōnios g166)** **10** Kad doðe da se proslavi u
svetima svojima, i divan da bude u svima koji ga vjerovaše; jer
se primi svjedoèanstvo naše među vama u onaj dan. **11** Zato se
i molimo svagda za vas da vas udostoji Bog naš zvanja, i ispuni
svaku radost dobrote i djelo vjere u sili; **12** Da se proslavi ime
Gospoda našega Isusa Hrista u vama i vi u njemu, po blagodati
Boga našega i Gospoda Isusa Hrista.

2 Ali vas molimo, braæo, za dolazak Gospoda našega Isusa
Hrista, i za naš sastanak u njemu, **2** Da se ne date lasno
pokrenuti od uma, niti da se plašite, ni duhom ni rijeèju, ni
poslanicom, kao da je od nas poslana, da je veæ nastao
dan Hristov. **3** Da vas niko ne prevari nikakijem naèinom; jer
neæe doæi dok ne doðe najprije otpad, i ne pokaže se èovjek
bezakonja, sin pogibli, **4** Koji se protivi i podiže više svega što

se zove Bog ili se poštuje, tako da æe on sjesti u crkvi Božijoj
kao Bog pokazujuæi sebe da je Bog. **5** Ne pamtite li da sam
vam ovo kazivao još kad sam kod vas bio? **6** I sad znate što
zadržava da se ne javi u svoje vrijeme. **7** Jer se veæ radi tajna
bezakonja, samo dok se ukloni onaj koji sad zadržava. **8** Pa æe
se onda javiti bezakonik, kojega æe Gospod Isus ubiti duhom
usta svojijeh, i iskorijeniti svjetlošæu dolaska svojega; **9** Kojega
je dolazak po èinjenju sotoninu sa svakom silom, i znacima i
lažnijem èudesima, **10** I sa svakom prijevarom nepravde među
onima koji ginu: jer ljubavi istine ne primiše, da bi se spasli. **11** I
zato æe im Bog poslati silu prijevare, da vjeruju laži; **12** Da prime
sud svi koji ne vjerovaše istini, nego volješe nepravdu. **13** A mi
smo dužni svagda zahvaljivati Bogu za vas, braæo ljubazna
Gospodu! što vas je Bog od poèetka izabrao za spasenije u
svetinji Duha i vjeri istine. **14** U koje vas dozva jevanðeljem
našijem, da dobijete slavu Gospoda našega Isusa Hrista. **15**
Tako dakle, braæo, stojte i držite uredbe kojima se nauèiste ili
rijeèju ili iz poslanice naše. **16** A sam Gospod naš Isus Hristos, i
Bog i otac naš, kojemu omiljesmo i dade nam utjehu vjeènu i
nad dobri u blagodati, **(aiōnios g166)** **17** Da utješi srca vaša i da
vas utvrdi u svakoj rijeèi i djelu dobrome.

3 Dalje, braæo, molite se Bogu za nas da rijeè Gospodnja trèi, i
da se slavi kao i među vama; **2** I da se izbavimo od besputnijeh
i zlijeh ljudi; jer vjera nije sviju, **3** A Gospod je vjeran, koji æe
vas utvrditi i saèuvati oda zla. **4** A uzdamo se u Gospoda
za vas da ono što vam zapovijedamo i èinite i èiniæete. **5**
A Gospod da upravi srca vaša na ljubav Božiju i na trpljenje
Hristovo. **6** Zapovijedamo vam pak, braæo, u ime Gospoda
našega Isusa Hrista, da se odvojite od svakoga brata koji živi

neuredno, a ne po uredbi koju primiše od nas. **7** Jer sami znate
kako treba da se ugledate na nas, jer ne življesmo neuredno
među vama, **8** Niti zabadava hljeb jedosmo u koga, nego u
trudu i u poslu, dan i noæ radeæi, da ne budemo na dosadu
nikome od vas. **9** Ne kao da nemamo vlasti, nego da sebe
damo vama za ugled, da budete kao i mi. **10** Jer kad bijasmo
u vas, ovo vam zapovijedasmo da ako ko neæe da radi da i
ne jede. **11** Jer èujemo da neki neuredno žive među vama,
ništa ne radeæi, nego okrajèe i miješaju se u tuðe poslove. **12**
Takovima zapovijedamo i molimo ih u Gospodu našemu Isusu
Hristu da mirno radeæi svoj hljeb jedu. **13** A vama, braæo,
da ne dotuži dobro èiniti. **14** A ako ko ne posluša rijeèi naše,
onoga poslanicom naznaèite, i ne miješajte se s njim, da se
posrami. **15** Ali ga ne držite kao neprijatelja, nego ga svjetujte
kao brata. **16** A sam Gospod mira da vam da mir svagda u
svakom događaju. Gospod sa svima vama. **17** Pozdrav mojom
rukom Pavlovom, koje je znak u svakoj poslanici, ovako pišem:
18 Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

1 Timoteju

1 Od Pavla, apostola Isusa Hrista, po zapovijesti Boga spasa
našega i Gospoda Isusa Hrista, nada našega, **2** Timotiju,
pravome sinu u vjeri, blagodat, milost, mir od Boga oca našega i
Hrista Isusa Gospoda našega. **3** Kao što te molih da ostaneš u
Efesu, kad iðah u Maæedoniju, da zapovjediš nekima da ne uèe
drukèije, **4** Niti da gledaju na laži i na teftere od plemena kojima
nema kraja, i koji prije èine prepiranja negoli Božij napredak u
vjeri. **5** A namjera je zapovijesti ljubav od èista srca i dobre
savjesti i vjere nelicemjerne; **6** U kojima neki pogriješivši svrnuše
u prazne govore, **7** I htjeli bi da budu zakonici, a ne razumiju
ni šta govore, ni šta utvrðuju. **8** A znamo da je zakon dobar
ako ga ko drži kao što treba. **9** Znajuæi ovo da pravedniku
zakon nije postavljen, nego bezakonicima i nepokornima i
bezbožnicima i grješnicima, nepravednima i poganima, krvnicima
oca i matere, krvnicima ljudskima, **10** Kurvarima, muželožnicima,
ljudokradicama, lažljivcima, kletvoprestupnicima, i ako što drugo
ima protivno zdravoj nauci, **11** Po jevanðelju slave blaženoga
Boga, koje je meni povjereno. **12** I zahvaljujem Hristu Isusu
Gospodu našemu koji mi daje moæ, što me za vjerna primi i
postavi me u službu, **13** Koji sam prije bio hulnik i gonitelj i
siledžija; ali bih pomilovan, jer ne znajuæi uèinih u nevjerstvu.
14 Ali se još veæema umnoži blagodat Gospoda našega Isusa
Hrista s vjerom i ljubavi u Hristu Isusu. **15** Istinita je rijeè i
svakoga primanja dostojna da Hristos Isus dođe na svijet da
spase grješnike, od kojijeh sam prvi ja. **16** Ali toga radi ja bih
pomilovan da na meni prvome pokaže sve trpljenje Isus Hristos
za ugled onima koji mu hoæe vjerovati za život vjeèni. **(aiōnios g166)** **17** A caru vjeènome, neraspadljivome, koji se ne vidi,

jedinome premudrome Bogu èast i slava vavijek vijeka. Amin.
(aiōn g165) 18 Ovu pak zapovijest predajem ti, sine Timotije, po
pređašnjijem proroštvima za tebe: da ratuješ u njima dobar rat,
19 Imajuæi vjeru i dobru savjest, koju neki odbacivši otpadoše od
vjere; 20 Među kojima su Imenej i Aleksandar koje predadoh
sotoni da se nauèe ne huliti.

2 Molim dakle prije svega da se èine iskanja, molitve, moljenja,
zahvaljivanja za sve ljude, 2 Za careve, i za sve koji su u vlasti,
da tihi i mirni život poživimo u svakoj pobožnosti i poštenju. 3
Jer je ovo dobro i prijatno pred spasiteljem našijem Bogom, 4
Koji hoæe da se svi ljudi spasu, i da doðu u poznanje istine. 5
Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, èovjek Hristos
Isus, 6 Koji sebe dade u otkup za sve, za svjedoèanstvo u
svoje vrijeme, 7 Za koje sam postavljen propovjednik i apostol
istinu govorim u Hristu, ne lažem uèitelj neznabožaca, u vjeri i
istini. 8 Hoæu dakle da molitve èine ljudi na svakome mjestu,
podižuæi svete ruke bez gnjeva i premišljanja. 9 Tako i žene u
pristojnom odijelu, sa stidom i poštenjem da ukrašuju sebe, ne
pletenicama, ni zlatom, ili biserom, ili haljinama skupocjenima,
10 Nego dobrijem djelima kao što se pristoji ženama koje se
obeæavaju pobožnosti. 11 Žena na miru da se uèi sa svakom
pokornošæu. 12 Ali ženi ne dopuštam da uèi niti da vlada
mužem, nego da bude mirna. 13 Jer je Adam najprije sazdan
pa onda Eva; 14 I Adam se ne prevari, a žena prevarivši se
postade prestupnica; 15 Ali æe se spasti raðanjem djece, ako
ostane u vjeri i ljubavi i u svetinji s poštenjem.

3 Istinita je rijeè: ako ko vladièanstva želi dobru stvar želi. 2
Ali vladika treba da je bez mane, jedne žene muž, trijezan,
pametan, pošten, gostoljubiv, vrijedan da uèi; 3 Ne pijanica,

ne bojac, ne lakom, nego krotak, miran, ne srebroljubac; **4**
Koji svojijem domom dobro upravlja, koji ima poslušnu djecu
sa svakijem poštenjem; **5** A ako ko ne umije svojijem domom
upravljati, kako æe se moæi starati za crkvu Božiju? **6** Ne
novokršten, da se ne bi naduo, i upao u sud ðavolji. **7** A valja da
ima i dobro svjedoèanstvo od onijeh koji su napolju, da ne bi
upao u sramotu i u zamku ðavolju. **8** Tako i ðakoni treba da
budu pošteni, ne dvojezièni, ne koji mnogo vina piju, ne lakomi
na dobitak pogan, **9** Koji imaju tajnu vjere u èistoj savjesti. **10** A i
ovi da se kušaju najprije, pa onda da služe, ako su bez mane.
11 Tako i žene treba da su poštene, ne koje opadaju, trijezne,
vjerne u svemu. **12** Đakoni da bivaju jedinijeh žena muževi, koji
dobro upravljaju djecom i svojijem domovima. **13** Jer koji dobro
služe oni dobivaju sebi dobar postup, i veliku slobodu u vjeri
Isusa Hrista. **14** Ovo ti pišem nadajuæi se da æu skoro doæi k
tebi. **15** Ako li se zabavim, da znaš kako treba življeti u domu
Božijemu, koji je crkva Boga živoga, stup i tvrđa istine. **16** I,
kao što je priznato, velika je tajna pobožnosti: Bog se javi u
tijelu, opravda se u Duhu, pokaza se anđelima, propovjedi se
neznabošcima, vjerova se na svijetu, uznese se u slavi.

4 A Duh razgovijetno govori da æe u pošljednja vremena
otstupiti neki od vjere slušajuæi lažne duhove i nauke ðavolske, **2**
U licemjerju laža, žigosanijeh na svojoj savjesti, **3** Koji zabranjuju
ženiti se, i zapovijedaju uzdržavati se od jela koja Bog stvori za
jelo sa zahvalnošæu vjernima i onima koji poznaše istinu. **4**
Jer je svako stvorenje Božije dobro i ništa nije na odmet kad
se prima sa zahvalnošæu. **5** Jer se osveæuje rijeèju Božijom
i molitvom. **6** Ovo sve kazujuæi braæi biæeš dobar sluga
Isusa Hrista, odgajen rijeèima vjere i dobrom naukom koju si

primio. **7** A poganijeh i bapskijeh gatalica kloni se; a obuèavaj
se u pobožnosti. **8** Jer tjelesno obuèavanje malo je korisno,
a pobožnost je korisna za svašto, imajuæi obeæanje života
sadašnjega i onoga koji ide. **9** Ovo je istinita rijeè i dostojna
svakoga primanja. **10** Jer se zato i trudimo i bivamo sramotni, jer
se uzdamo u Boga živa, koji je spasitelj svima ljudima, a osobito
vjernima. **11** Ovo zapovijedaj i uèi. **12** Niko da ne postane
nemarljiv za tvoju mladost; nego budi ugled vjernima u rijeèi, u
življenju, u ljubavi, u duhu, u vjeri, u èistoti. **13** Dokle doðem pazi
na èitanje, utješavanje i uèenje. **14** Ne pusti u nemar dar u sebi
koji ti je dan po proroštvu metnuvši starješine ruke na tebe. **15** U
ovom se pouèavaj, u ovom stoj, da se napredak tvoj pokaže u
svemu. **16** Pazi na sebe i na nauku, i stoj u tome; jer ovo èineæi
spašæeš i samoga sebe i one koji te slušaju.

5 Starca ne karaj, nego mu govori kao ocu; momèadma kao
braæi; **2** Staricama kao materama; mladima kao sestrama, sa
svakom èistotom. **3** Udovice poštuj, koje su prave udovice. **4**
Ako li koja udovica ima djecu ili unuèad, da se uèe najprije svoj
dom poštovati, i zajam vraæati roditeljima; jer je ovo ugodno pred
Bogom. **5** A prava udovica i usamljena uzda se u Boga, i živi u
molitvama i u moljenju dan i noæ. **6** A koja živi u sladostima,
živa je umrla. **7** I ovo zapovijedaj, da budu bez mane. **8** Ako
li ko za svoje a osobito za domaæe ne promišlja, odrekao se
vjere, i gori je od neznabošca. **9** A udovica da se ne prima
mlađa od šezdeset godina, i koja je bila jednome mužu žena;
10 I koja ima svjedoèanstvo u dobrijem djelima, ako je djecu
odgajila, ako je gostoljubiva bila, ako je svetima noge prala, ako
je nevoljnima pomagala, ako je išla za svakijem dobrijem djelom.
11 A mladijeh udovica proði se; jer kad pobjesne protiv Hrista,

hoæe da se udaju, **12** I imaju grijeh što prvu vjeru odbaciše. **13**
A k tome i besposlene uèe se skitati po kuæama, ne samo pak
besposlene, nego i jeziène i sveznale, pa govore što ne treba.
14 Hoæu dakle da se mlade udovice udaju, djecu raðaju, kuæu
kuæe, a nikakva uzroka da ne daju protivniku za huljenje. **15** Jer
se evo neke okrenuše za sotonom. **16** Ako koji vjerni ili vjerna
ima udovice, neka se stara za njih, i da ne dosađuju crkvi da
one koje su prave udovice može zadovoljiti. **17** A sveštenicima
koji se dobro staraju da se daje dvoguba èast, a osobito onima
koji se trude u rijeèi i u nauci. **18** Jer pismo govori: volu koji
vrše ne zavezuj usta, i: radin je dostojan svoje plate. **19** Na
sveštenika ne primaj tužbe, osim kad imaju dva ili tri svjedoka.
20 A koji griješe pokaraj ih pred svima, da i drugi imaju strah.
21 Zaklinjem te pred Bogom i Gospodom Isusom Hristom i
izbranima njegovijem anđelima da ovo držiš bez licemjerja, ne
èineæi ništa po hateru. **22** Ruku odmah ne meæi ni na koga, niti
pristaj u tuđe grijehe. Drži sebe èista. **23** Više ne pij vode, nego
pij po malo vina, želuca radi svojega i èestijeh svojijeh bolesti.
24 A nekijeh su ljudi grijesi poznati koji naprijed vode na sud, a
nekijeh idu za njima. **25** Tako su i dobra djela poznata, i koja su
drukèija ne mogu se sakriti.

6 Robovi koji su god pod jarmom da pokazuju svaku èast
svojijem gospodarima, da se ne huli na ime Božije i na nauku. **2**
A koji imaju krštene gospodare, da ne postaju nemarljivi za njih
što su braæa, nego još bolje da služe, jer su vjerni i ljubazni,
zajednièari u blagodati. Ovo uèi i svjetuj. **3** Ako li ko drukèije uèi,
i ne pristaje na zdrave rijeèi Gospoda našega Isusa Hrista i na
nauku pobožnu, **4** Nadu se ne znajuæi ništa, nego bolujuæi od
zapitkivanja i praznijeh prepiranja, oda šta postaje zavist, svađa,

huljenje, zle misli, **5** Zaludna prepiranja onakovijeh ljudi koji
imaju um izopaèen i nemaju istine, koji misle da je pobožnost
trgovina. Kloni se takovijeh. **6** Ali jest velika trgovina pobožnost
sa zadovoljstvom. **7** Jer ništa ne donesosmo na ovaj svijet, dakle
ne možemo ništa ni odnijeti. **8** A kad imamo hranu i odjeæu,
ovijem da budemo dovoljni. **9** A koji hoæe da se obogate oni
upadaju u napasti i zamke, i u mnoge lude škodljive želje, koje
potapaju èovjeka u propast i pogibao. **10** Jer je korijen sviju
zala srebroljublje kojemu neki predavši se zaðoše od vjere i na
sebe navukoše muke velike. **11** A ti, o èovjeèe Božij! bjegaj od
ovoga, a idi za pravdom, pobožnosti, vjerom, ljubavi, trpljenjem,
krotosti. **12** Bori se u dobroj borbi vjere, muèi se za vjeèni život
na koji si i pozvan, i priznao si dobro priznanje pred mnogijem
svjedocima. **(aiōnios g166)** **13** Zapovijedam ti pred Bogom koji
sve oživljuje, i Hristom Isusom koji svjedoèi za vladanja Pontija
Pilata dobro priznanje, **14** Da držiš zapovijest èistu i nezazornu
do dolaska Gospoda našega Isusa Hrista, **15** Koji æe u svoje
vrijeme pokazati blaženi i jedini silni car nad carevima i gospodar
nad gospodarima, **16** Koji sam ima besmrtnost, i živi u svjetlosti
kojoj se ne može pristupiti, kojega niko od ljudi nije vidio, niti
može vidjeti, kojemu èast i država vjeèna. Amin. **(aiōnios g166)**
17 Bogatima na ovome svijetu zapovijedaj da se ne ponose
niti uzdaju u bogatstvo propadljivo, nego u Boga živoga, koji
nam sve daje izobilno za užitak; **(aiōn g165)** **18** Neka dobro
èine, neka se bogate u dobrijem djelima, neka budu podašni,
zajednièni, **19** Sabirajuæi sebi temelj dobar za unapredak, da
prime život vjeèni. **20** O Timotije! saèuvaj što ti je predano, kloni
se poganijeh praznijeh razgovora i prepiranja lažno nazvanoga

razuma, **21** Kojijem se neki hvaleæi otpadoše od vjere. Blagodat
s tobom. Amin.

2 Timoteju

1 Od Pavla, apostola Isusa Hrista po volji Božijoj za obeæanje
života u Isusu Hristu, **2** Timotiju, ljubaznome sinu, blagodat,
milost, mir od Boga oca i Hrista Isusa Gospoda našega. **3**
Zahvaljujem Bogu, kojemu služim od praroditelja èistom savjesti,
što bez prestanka imam spomen za tebe u molitvama svojijem
dan i noæ, **4** Želeæi da te vidim, opominjuæi se suza tvojijeh,
da se radosti ispunim; **5** Opominjuæi se nelicemjerne u tebi
vjere koja se useli najprije u babu tvoju Loidu i u mater tvoju
Evnikiju; a uvjeren sam da je i u tebi; **6** Zaradi kojega uzroka
napominjem ti da pogrijevaš dar Božij koji je u tebi kako sam
metnuo ruke svoje na tebe. **7** Jer nam Bog ne dade duha straha,
nego sile i ljubavi i èistote. **8** Ne postidi se dakle svjedoèanstva
Gospoda našega Isusa Hrista, ni mene sužnja njegova; nego
postradaj s jevanðeljem Hristovijem po sili Boga, **9** Koji nas
spase i prizva zvanjem svetijem, ne po djelima našima, nego po
svojoj naredbi i blagodati, koja nam je dana u Hristu Isusu prije
vremena vjeènijeh; **(aiōnios g166)** **10** A sad se pokaza u dolasku
spasitelja našega Isusa Hrista, koji raskopa smrt, i obasja život
i neraspadljivost jevanðeljem; **11** Za koje sam ja postavljen
apostol i uèitelj neznabožaca. **12** Zaradi kojega uzroka i ovo
stradam; ali se ne stidim, jer znam kome vjerovah, i uvjeren
sam da je kadar amanet moj saèuvati za dan onaj. **13** Imaj u
pameti obraz zdravijeh rijeèi koje si èuo od mene, u vjeri i ljubavi
Hrista Isusa. **14** Dobri amanet saèuvaj Duhom svetijem koji živi
u nama. **15** Znaš ovo da se odvratiše od mene svi u Aziji, među
kojima je Figel i Ermogen. **16** A Gospod da da milost Onisiforovu
domu; jer me mnogo puta utješi, i okova mojijeh ne postidje se;
17 Nego došavši u Rim potraži me još s veæijem staranjem i

nađe. **18** Da da njemu Gospod da nađe milost od Gospoda u
dan onaj. I u Efesu koliko mi posluži, ti znaš dobro.

2 Ti dakle, sine moj, jaèaj u blagodati Isusa Hrista; **2** I što si
èuo od mene pred mnogijem svjedocima, ono predaj vjernijem
ljudima, koji æe biti vrijedni i druge nauèiti. **3** Ti dakle trpi zlo kao
dobar vojnik Isusa Hrista; **4** Jer se nikakav vojnik ne zapleæe u
trgovine ovoga svijeta da ugodi vojvodi. **5** Ako i vojuje, ne dobija
vijenca ako pravo ne vojuje. **6** Radin koji se trudi najprije treba
da okusi od roda. **7** Razumij što govorim; a Gospod da ti da
razum u svemu. **8** Opominji se Gospoda Isusa Hrista koji usta
iz mrtvijeh, od sjemena Davidova, po jevanđelju mojemu, **9** U
kojemu trpim zlo do samijeh okova kao zloèinac; ali se rijeè
Božija ne veže. **10** Zato trpim sve izbranijeh radi da i oni dobiju
spasenije u Hristu Isusu sa slavom vjeènom. **(aiōnios g166)** **11**
Istinita je rijeè: ako s njim umrijesmo, to æemo s njim i oživljeti.
12 Ako trpimo, s njim æemo i carovati. Ako se odreèemo, i on
æe se nas odreæi. **13** Ako ne vjerujemo, on ostaje vjeran; jer
se sam sebe ne može odreæi. **14** Ovo napominji, i posvjedoèi
pred Gospodom da se ne prepiru, koje ništa ne pomaže, nego
smeta one koji slušaju. **15** Postaraj se da se pokažeš pošten
pred Bogom, kao radin koji se nema šta stidjeti, i pravo upravlja
rijeèju istine. **16** A poganijeh praznijeh razgovora kloni se; jer
najviše pomažu u bezbožnosti, **17** I rijeè njihova kao živina toèi:
među kojima je Imenej i Filit, **18** Koji u istini pogriješiše govoreæi
da je vaskrsenije veæ bilo; i smetaju vjeru nekijeh. **19** Tvrdo
dakle stoji temelj Božij imajuæi ovaj peèat: pozna Gospod svoje;
i: da otstupi od nepravde svaki koji spominje ime Gospodnje.
20 A u velikome domu nijesu sudi samo zlatni i srebrni, nego i
drveni i zemljani: i jedni za èast, a jedni za sramotu. **21** Ako

dakle ko oèisti sebe od ovoga, biæe sud za èast, osveæen,
i potreban domaæinu, pripravljen za svako dobro djelo. **22**
Bježi od želja mladosti, a drži se pravde, vjere, ljubavi, mira,
sa svima koji prizivlju Gospoda od èistoga srca; **23** A ludijeh i
praznijeh zapitkivanja kloni se znajuæi da raðaju svaðe. **24** A
sluga Gospodnji ne treba da se svađa, nego da bude krotak k
svima, pouèljiv, koji nepravdu može podnositi, **25** I s krotošæu
pouèavati one koji se protive: eda bi im kako Bog dao pokajanje
za poznanje istine, **26** I da se iskopaju iz zamke đavola, koji ih je
ulovio žive za svoju volju.

3 Ali ovo znaj da æe u pošljednje dane nastati vremena
teška. **2** Jer æe ljudi postati samoživi, srebroljupci, hvališe,
ponositi, hulnici, nepokorni roditeljima, neblagodarni, nepravedni,
neljubavni, **3** Neprimirljivi, opadaèi, neuzdržnici, bijesni,
nedobroljubivi, **4** Izdajnici, nagli, naduveni, koji više mare za
slasti nego za Boga, **5** Koji imaju oblièje pobožnosti, a sile su se
njezine odrekli. I ovijeh se kloni. **6** Jer su od ovijeh oni koji se
zavlaèe po kuæama, i robe ženice koje su natovarene grijesima
i vode ih razliène želje, **7** Koje se svagda uèe, i nikad ne
mogu da doðu k poznanju istine. **8** Kao što se Janije i Jamvrije
protiviše Mojsiju, tako se i ovi protive istini, ljudi izopaèenoga
uma, nevješti u vjeri. **9** Ali neæe dugo napredovati; jer æe
njihovo bezumlje postati javno pred svima, kao i onijeh što posta.
10 A ti si se ugledao na moju nauku, življenje, namjeru, vjeru,
snošenje, ljubav, trpljenje, **11** Protjerivanja, stradanja, kakova mi
se dogodiše u Antiohiji, i u Ikoniji, i u Listri, kakova protjerivanja
podnesoh, i od sviju me izbavi Gospod. **12** A i svi koji pobožno
hoæe da žive u Hristu Isusu, biæe gonjeni. **13** A zli ljudi i varalice
napredovaæe na gore, varajuæi i varajuæi se. **14** Ali ti stoj u

tome što si nauèio i što ti je povjereno, znajuæi od koga si se
nauèio, **15** I buduæi da iz malena umiješ sveta pisma, koja te
mogu umudriti na spasenije u Hrista Isusa. **16** Sve je pismo od
Boga dano, i korisno za uèenje, za karanje, za popravljanje, za
pouèavanje u pravdi, **17** Da bude savršen èovjek Božij, za svako
dobro djelo pripravljen.

4 Zaklinjem te dakle pred Bogom i Gospodom našijem Isusom
Hristom, koji æe suditi živima i mrtvima, dolaskom njegovijem i
carstvom njegovijem: **2** Propovijedaj rijeè, nastoj u dobro vrijeme
i u nevrijeme, pokaraj, zaprijeti, umoli sa svakijem snošenjem i
uèenjem; **3** Jer æe doæi vrijeme kad zdrave nauke neæe slušati,
nego æe po svojijem željama nakupiti sebi uèitelje, kao što ih uši
svrbe, **4** I odvratiæe uši od istine, i okrenuæe se ka gatalicama.
5 A ti budi trijezan u svaèemu, trpi zlo, uèini djelo jevanðelista,
službu svoju svrši. **6** Jer ja se veæ žrtvujem, i vrijeme mojega
odlaska nasta. **7** Dobar rat ratovah, trku svrših, vjeru održah. **8**
Dalje dakle meni je pripravljen vijenac pravde, koji æe mi dati
Gospod u dan onaj, pravedni sudija; ali ne samo meni, nego i
svima koji se raduju njegovu dolasku. **9** Postaraj se da doðeš
brzo k meni; **10** Jer me Dimas ostavi, omiljevši mu sadašnji
svijet, i otide u Solun; Kriskent u Galatiju, Tit u Dalmaciju; Luka
je sam kod mene. **(aiōn g165)** **11** Marka uzmi i dovedi ga sa
sobom; jer mi je dobar za službu. **12** A Tihika poslao sam u Efes.
13 Kad doðeš donesi mi kabanicu što sam ostavio u Troadi kod
Karpa, i knjige, a osobito kožne. **14** Aleksandar kovaè mnogo mi
zla uèini. Da mu Gospod plati po djelu njegovu. **15** Èuvaj se i
ti od njega; jer se vrlo protivi našijem rijeèima. **16** U prvi moj
odgovor niko ne osta sa mnom, nego me svi ostaviše. Da im se
ne primi! **17** Ali Gospod bi sa mnom i dade mi pomoæ da se

kroza me svrši propovijedanje, i da èuju svi neznabošci; i izbavih
se od usta lavovijeh. **18** I Gospod æe me izbaviti od svakoga zla
djela, i saèuvaæe me za carstvo svoje nebesko; kojemu slava
va vijek vijeka. Amin. **(aiōn g165)** **19** Pozdravi Priskilu i Akilu, i
Onisiforov dom. **20** Erast osta u Korintu. A Trofima ostavih u
Miletu bolesna. **21** Postaraj se da doðeš prije zime. Pozdravlja
te Euvul, i Pud, i Lin, i Klaudija, i braæa sva. **22** Gospod Isus
Hristos sa duhom tvojijem. Blagodat s vama. Amin.

Titu

1 Od Pavla, sluge Božijega, a apostola Isusa Hrista po vjeri
izbranijeh Božijih, i po poznanju istine pobožnosti, **2** Za nad
vjeènoga života, koji obeæa nelažni Bog prije vremena vjeènijeh,
(aiōnios g166) **3** A javi u vremena svoja rijeè svoju propovijedanjem,
koje je meni povjereno po zapovijesti spasitelja našega Boga, **4**
Titu, pravome sinu po vjeri nas obojice, blagodat, milost, mir
od Boga oca i Gospoda Isusa Hrista, spasa našega. **5** Zato
te ostavih u Kritu da popraviš što je nedovršeno, i da postaviš
po svijem gradovima sveštenike, kao što ti ja zapovjedih, **6**
Ako je ko bez mane, jedne žene muž, i ima vjernu djecu,
koju ne kore za kurvarstvo ili za nepokornost. **7** Jer vladika
treba da je bez mane, kao Božij pristav; ne koji sebi ugađa, ne
gnjevljiv, ne pijanica, ne bojac, ne lakom na pogani dobitak;
8 Nego gostoljubiv, blag, pošten, pravedan, svet, èist; **9** Koji
se drži vjerne rijeèi po nauci, da bude kadar i svjetovati sa
zdravom naukom, i pokarati one koji se protive. **10** Jer ima
mnogo neposlušnijeh, praznogovorljivijeh, i umom prevarenijeh,
a osobito koji su iz obrezanja, **11** Kojima treba usta zatvoriti; koji
cijele kuæe izopaèuju uèeæi što ne treba, poganoga dobitka
radi. **12** A reèe neko od njih, njihov prorok: Kriæani svagda
lažljivi, zli zvjerovi, besposleni trbusi. **13** Svjedoèanstvo je ovo
istinito; zaradi toga uzroka karaj ih bez šteđenja, da budu zdravi
u vjeri, **14** Ne slušajuæi Jevrejskijeh gatalica ni zapovijesti ljudi
koji se odvraæaju od istine. **15** Èistima je sve èisto; a poganima
i nevjernima ništa nije èisto, nego je opoganjen njihov i um i
savjest. **16** Govore da poznaju Boga, a djelima ga se odrièu; jer
su mrski i neposlušni, i ni za kakvo dobro djelo valjani.

2 A ti govori što pristoji zdravoj nauci: **2** Starcima da budu
trijezni, pošteni, èisti, zdravi u vjeri, u ljubavi, u trpljenju; **3**
Staricama također da žive kao što se pristoji svetima, da ne
budu opadljive, da se ne predaju vrlo vinu, da uèe dobru, **4** Da
uèe mlade da ljube muževe, da ljube djecu, **5** Da budu poštene,
èiste, dobre kuæanice, blage, pokorne svojijem muževima, da se
ne huli na rijeè Božiju. **6** Tako i mladiæe svjetuj da budu pošteni.
7 A u svemu sam sebe podaji za ugled dobrijeh djela, u nauci
cijelost, poštenje, **8** Rijeè zdravu, nezazornu: da se posrami onaj
koji se protivi, ne imajuæi ništa zlo govoriti za nas. **9** Sluge da
slušaju svoje gospodare, da budu ugodni u svaèemu, da ne
odgovaraju, **10** Da ne kradu, nego u svaèemu da pokazuju dobru
vjeru, da nauku spasitelja našega Boga ukrašuju u svaèemu.
11 Jer se pokaza blagodat Božija koja spasava sve ljude, **12**
Uèeæi nas da se odreèemo bezbožnosti i želja ovoga svijeta, i
da pošteno i pravedno i pobožno poživimo na ovome svijetu,
(aiōn g165) **13** Èekajuæi blažena nada i javljenja slave velikoga
Boga i spasa našega Isusa Hrista, **14** Koji je dao sebe za nas da
nas izbavi od svakoga bezakonja, i da oèisti sebi narod izbrani
koji èezne za dobrijem djelima. **15** Ovo govori, i svjetuj, i karaj sa
svakom zapoviješæu da te niko ne prezire.

3 Opominji ih da budu pokorni i poslušni gospodarima i
zapovjednicima, i gotovi na svako dobro djelo; **2** Ni na koga da
ne hule, da se ne svađaju, nego da budu mirni, svaku krotost
da pokazuju svijem ljudima, **3** Jer i mi bijasmo negda ludi, i
nepokorni, i prevareni, služeæi razliènijem željama i slastima,
u pakosti i zavisti živeæi, mrski buduæi i mrzeæi jedan na
drugoga. **4** A kad se pokaza blagodat i èovjekoljublje spasa
našega Boga, **5** Ne za djela pravedna koja mi uèinismo, nego

po svojoj milosti spase nas banjom preroðenja i obnovljenjem
Duha svetoga, **6** Kojega izli na nas obilno kroz Isusa Hrista
spasitelja našega, **7** Da se opravdamo blagodaæu njegovom, i
da budemo našljednici života vjeènoga po nadu. **(aiōnios g166)** **8**
Sine Tite! istinita je rijeè, i u ovome hoæu da utvrðuješ, da se oni
koji vjerovaše Bogu trude i staraju za dobro djelo: ovo je korisno
ljudima i dobro. **9** A ludijeh zapitkivanja i teftera od plemena, i
svađa i prepiranja o zakonu kloni se; jer je to nekorisno i prazno.
10 Èovjeka jeretika po prvome i drugom svjetovanju kloni se, **11**
Znajuæi da se takovi izopaèio, i griješi, i sam je sebe osudio. **12**
Kad pošljem k tebi Artemu ili Tihika, postaraj se da doðeš k meni
u Nikopolj, jer sam namislio da ondje zimujem. **13** Zinu zakonika
i Apola lijepo opremi da imaju sve što im treba. **14** Ali i naši
neka se uèe napredovati u dobrijem djelima, ako gdje bude od
potrebe da ne budu bez roda. **15** Pozdravljaju te svi koji su sa
mnom. Pozdravi sve koji nas ljube u vjeri. Blagodat sa svima
vama. Amin.

Filemonu

1 Od Pavla, sužnja Isusa Hrista, i Timotija brata, Filimonu
ljubaznome i pomagaèu našemu, **2** I Apfiji, sestri ljubaznoj, i
Arhipu, našemu drugaru u vojevanju, i domašnjoj tvojoj crkvi: **3**
Blagodat vam i mir od Boga oca našega, i Gospoda Isusa Hrista.
4 Zahvaljujem Bogu svojemu spominjuæi te svagda u molitvama
svojima, **5** Èuvši ljubav tvoju i vjeru koju imaš ka Gospodu Isusu
i k svima svetima: **6** Da tvoja vjera, koju imamo zajedno, bude
silna u poznanju svakoga dobra, koje imate u Hristu Isusu. **7** Jer
imam veliku radost i utjehu radi ljubavi tvoje, što srca svetijeh
poèinuše kroza te, brate! **8** Toga radi ako i imam veliku slobodu
u Hristu da ti zapovijedam što je potrebno, **9** Ali opet molim
ljubavi radi, ja koji sam takovi kao starac Pavle, a sad sužanj
Isusa Hrista; **10** Molimo te za svojega sina Onisima, kojega
rodih u okovima svojima; **11** Koji je tebi negda bio nepotreban, a
sad je i tebi i meni vrlo potreban, kojega poslah tebi natrag; **12** A
ti ga, to jest, moje srce primi. **13** Ja ga šæadijah da zadržim kod
sebe, da mi mjesto tebe posluži u okovima jevanðelja; **14** Ali bez
tvoje volje ne htjedoh ništa èiniti, da ne bi tvoje dobro bilo kao
za nevolju, nego od dobre volje. **15** Jer može biti da se za to
rastade s tobom na neko vrijeme da ga dobiješ vjeèno, **(aiōnios
g166)** **16** Ne više kao roba, nego više od roba, brata ljubaznoga,
a osobito meni, akamoli tebi, i po tijelu i u Gospodu. **17** Ako
dakle držiš mene za svojega drugara, primi njega kao mene. **18**
Ako li ti u èemu skrivi, ili je dužan, to na mene zapiši. **19** Ja
Pavle napisah rukom svojom, ja æu platiti: da ti ne reèem da si i
sam sebe meni dužan. **20** Da brate! da imam korist od tebe u
Gospodu, razveseli srce moje u Gospodu. **21** Uzdajuæi se u
tvoju poslušnost napisah ti znajuæi da æeš još više uèiniti nego

što govorim. **22** A uz to ugotovi mi i konak; jer se nadam da æu
za vaše molitve biti darovan vama. **23** Pozdravlja te Epafras koji
je sa mnom sužanj u Hristu Isusu, **24** Marko, Aristarh, Dimas,
Luka, pomagaèi moji. **25** Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista
sa duhom vašijem. Amin.

Jevrejima

1 Bog koji je negda mnogo puta i razliènijem naèinom govorio
ocevima preko proroka, **2** govori i nama u pošljedak dana ovijeh
preko sina, Kojega postavi našljednika svemu, kroz kojega i
svijet stvori. **(aiōn g165)** **3** Koji buduæi sjajnost slave i oblièje
biæa njegova, i noseæi sve u rijeèi sile svoje, uèinivši sobom
oèišæenje grijeha našijeh, sjede s desne strane prijestola velièine
na visini, **4** I toliko bolji posta od anðela koliko preslavnije ime od
njihova dobi. **5** Jer kome od anðela reèe kad: sin moj ti si, ja te
danas rodih? I opet: ja æu mu biti otac, i on æe mi biti sin. **6** I
opet uvodeæi prvorodnoga u svijet govori: i da mu se poklone
svi anðeli Božiji. **7** Tako i anðelima govori: koji èini anðele svoje
duhove, i sluge svoje plamen ognjeni. **8** A sinu: prijestol je tvoj,
Bože, va vijek vijeka; palica je pravde palica carstva tvoga. **(aiōn
g165)** **9** Omiljela ti je pravda, i omrzao si na bezakonje: toga radi
pomaza te, Bože, Bog tvoj uljem radosti veæma od drugova
tvojijeh. **10** I opet: ti si, Gospode, u poèetku osnovao zemlju, i
nebesa su djela ruku tvojijeh: **11** Ona æe proæi, a ti ostaješ:
i sva æe ostarjeti kao haljina, **12** I saviæeš ih kao haljinu, i
izmijeniæe se: a ti si onaj isti, i tvojijeh godina neæe nestati.
13 A kome od anðela reèe kad: sjedi meni s desne strane dok
položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima? **14** Nijesu
li svi službeni duhovi koji su poslani na službu onima koji æe
naslijediti spasenije?

2 Toga radi valja nam veæma paziti na rijeèi koje slušamo, da
kako ne otpadnemo. **2** Jer ako je ono što je govoreno preko
anðela utvrðeno, i svaki prestupak i oglušak pravednu platu
primio: **3** Kako æemo pobjeæi na marivši za toliko spasenije?
koje poèe Gospod propovijedati, i oni koji su èuli potvrdiše među

nama, **4** Kad i Bog posvjedoèi i znacima i èudesima i razliènijem
silama, i Duha svetoga razdjeljivanjem po svojoj volji. **5** Jer
Bog ne pokori anðelima vasionoga svijeta, koji ide i o kome
govorimo. **6** Ali neko posvjedoèi negdje govoreæi: šta je èovjek
da ga se opomeneš, ili sin èovjeèij da ga obiðeš? **7** Umalio
si ga malijem neèim od anðela, slavom i èasti vjenèao si ga,
i postavio si ga nad djelima ruku svojijeh: **8** Sve si pokorio
pod noge njegove. A kad mu pokori sve, ništa ne ostavi njemu
nepokoreno; ali sad još ne vidimo da mu je sve pokoreno. **9**
A umaljenoga malijem èim od anðela vidimo Isusa, koji je za
smrt što podnese vjenèan slavom i èasti, da bi po blagodati
Božijoj za sve okusio smrt. **10** Jer prilikovaše njemu za kojega je
sve i kroz kojega je sve, koji dovede mnoge sinove u slavu, da
dovrši poglavara spasenija njihova stradanjem. **11** Jer i onaj koji
osveæuje, i oni koji se osveæuju, svi su od jednoga; zaradi toga
uzroka ne stidi se nazvati ih braæom **12** Govoreæi: objaviæu
ime tvoje braæi svojoj, i posred crkve zapjevaæu te. **13** I opet: ja
æu se u njega uzdati. I opet: evo ja i djeca moja koju mi je dao
Bog. **14** Buduæi pak da djeca imaju tijelo i krv, tako i on uze dijel
u tome, da smræu satre onoga koji ima državu smrti, to jest
ðavola; **15** I da izbavi one koji god od straha smrti u svemu
životu biše robovi. **16** Jer se zaista ne prima anðela, nego se
prima sjemena Avraamova. **17** Zato bješe dužan u svemu da
bude kao braæa, da bude milostiv i vjeran poglavar sveštenièki
pred Bogom, da oèisti grijehe narodne. **18** Jer u èemu postrada i
iskušan bi u onome može pomoæi i onima koji se iskušavaju.

3 Zato, braæo sveta, zajednièari zvanja nebeskoga, poznajte
poslanika i vladiku, kojega mi priznajemo, Isusa Hrista, **2** Koji je
vjeran onome koji ga stvori, kao i Mojsije u svemu domu njegovu.

3 Jer ovaj posta toliko dostojan veæe èasti od Mojsija, koliko
veæu od doma èast ima onaj koji ga je naèinio. **4** Jer svaki
dom treba neko da naèini; a ko je sve stvorio ono je Bog. **5** I
Mojsije dakle bješe vjeran u svemu domu njegovu, kao sluga, za
svjedoèanstvo onoga što je trebalo da se govori. **6** Ali je Hristos
kao sin u domu svojemu: kojega smo dom mi, ako slobodu i
slavu nada do kraja tvrdo održimo. **7** Zato, kao što govori Duh
sveti: danas ako glas njegov èujete, **8** Ne budite drvenastijeh
srca, kao kad se prognjeviste u dane napasti u pustinji, **9** Gdje
me iskušaše ocevi vaši, iskušaše me, i gledaše djela moja
èetrdeset godina. **10** Toga radi rasrdih se na taj rod, i rekoh:
jednako se metu u srcima, ali oni ne poznaše putova mojijeh; **11**
Zato se zakleh u gnjevu svojemu da neæe uæi u pokoj moj.
12 Gledajte, braæo, da ne bude kad u kome od vas zlo srce
nevjerstva da otstupi od Boga živoga; **13** Nego se utješavajte
svaki dan, dokle se danas govori, da koji od vas ne odrveni
od prijevare grjehovne; **14** Jer postasmo zajednièari Hristu,
samo ako kako smo poèeli u njemu biti do kraja tvrdo održimo;
15 Dokle se govori: danas, ako glas njegov èujete, ne budite
drvenastijeh srca, kao kad se prognjeviste. **16** Jer neki èuvši
prognjeviše se, ali ne svi koji iziðoše iz Misira s Mojsijem. **17** A
na koje mrzi èetrdeset godina? Nije li na one koji sagriješiše, koji
ostaviše kosti u pustinji? **18** A kojima se zakle da neæe uæi u
pokoj njegov, nego onima koji ne htješe da vjeruju? **19** I vidimo
da ne mogoše uæi za nevjerstvo.

4 Da se bojimo dakle da kako dok je još ostavljeno obeæanje
da se ulazi u pokoj njegov, ne odocni koji od vas. **2** Jer je nama
objavljeno kao i onima; ali onima ne pomaže èuvena rijeè, jer ne
vjerovaše oni koji èuše. **3** Jer mi koji vjerovasmo ulazimo u pokoj,

kao što reèe: zato se zakleh u gnjevu svojemu da neæe uæi u
pokoj moj, ako su djela i bila gotova od postanja svijeta. **4** Jer
negdje reèe za sedmi dan ovako: i poèinu Bog u dan sedmi od
sviju djela svojijeh. **5** I na ovom mjestu opet: neæe uæi u pokoj
moj. **6** Buduæi pak da neki imaju da uðu u njega, i oni kojima je
najprije javljeno ne uðoše za neposlušanje; **7** Opet odredi jedan
dan, danas, govoreæi u Davidu po tolikom vremenu, kao što se
prije kaza: danas ako glas njegov èujete, ne budite drvenastijeh
srca. **8** Jer da je Isus one doveo u pokoj, ne bi za drugi dan
govorio potom. **9** Daklem je ostavljeno još poèivanje narodu
Božijemu. **10** Jer koji uðe u pokoj njegov, i on poèiva od djela
svojijeh, kao i Bog od svojijeh. **11** Da se postaramo dakle uæi u
taj pokoj, da ne upadne ko u onu istu gatku nevjerstva. **12** Jer je
živa rijeè Božija, i jaka, i oštrija od svakoga maèa oštra s obje
strane, i prolazi tja do rastavljanja i duše i duha, i zglavaka i
mozga, i sudi mislima i pomislima srdaènijem. **13** I nema tvari
nepoznate pred njim, nego je sve golo i otkriveno pred oèima
onoga kojemu govorimo. **14** Imajuæi dakle velikoga poglavara
svešteniècoga, koji je prošao nebesa, Isusa sina Božijega, da
se držimo priznanja. **15** Jer nemamo poglavara svešteniècoga
koji ne može postradati s našijem slabostima, nego koji je u
svaèemu iskušan kao i mi, osim grijeha. **16** Da pristupimo dakle
slobodno k prijestolu blagodati, da primimo milost i naðemo
blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoæ.

5 Jer svaki poglavar svešteniècoga koji se iz ljudi uzima, za ljude
se postavlja na službu k Bogu, da prinosi dare i žrtve za grijehe,
2 Koji može postradati s onima koji ne znadu i zalaze; jer je i on
pod slabošæu. **3** I zato je dužan kako za narodne tako i za svoje
grijehe prinositi. **4** I niko sam sebi ne daje èasti, nego koji je

pozvan od Boga, kao i Aron. **5** Tako i Hristos ne proslavi sam
sebe da bude poglavar sveštenièki, nego onaj koji mu reèe: ti
si moj sin, ja te danas rodih. **6** Kao što i na drugome mjestu
govori: ti si sveštenik vavijek po redu Melhisedekovu. **(aiōn g165)**
7 On u dane tijela svojega moljenja i molitve k onome koji ga
može izbaviti od smrti s vikom velikom i sa suzama prinošaše,
i bi utješen po svojoj pobožnosti. **8** Iako i bijaše sin Božij, ali
od onoga što postrada nauèi se poslušanju. **9** I savršivši se,
postade svima koji ga poslušaše uzrok spasenija vjeènoga.
(aiōnios g166) **10** I bi nareèen od Boga poglavar sveštenièki po
redu Melhisedekovu. **11** Za kojega bismo vam imali mnogo
govoriti što je teško iskazati; jer ste postali slabi na slušanju. **12**
Jer vi koji bi valjalo da ste uèitelji po godinama, opet trebujete da
uèite koje su prva slova rijeèi Božije; i postadoste da trebate
mlijeka, a ne jake hrane. **13** Jer koji se god hrani mlijekom,
ne razumije rijeèi pravde, jer je dijete. **14** A savršenijeh je
tvrda hrana, koji imaju osjeæanja dugijem uènjem obuèena za
razlikovanje i dobra i zla.

6 Zato da ostavimo poèetak Hristove nauke i da se damo
na savršenstvo: da ne postavljamo opet temelja pokajanja od
mrtvijeh djela, i vjere u Boga, **2** Nauke krštenja, i metanja ruku, i
vaskrsenija mrtvijeh, i suda vjeènoga. **(aiōnios g166)** **3** I ovo æemo
uèiniti ako Bog dopusti. **4** Jer nije moguæe one koji su jednom
prosvijetljeni, i okusili dara nebeskoga, postali zajednièari Duha
svetoga, **5** I okusili dobre rijeèi Božije, i sile onoga svijeta, i
otpali, **(aiōn g165)** **6** Opet obnoviti na pokajanje, jer sami sebi
nanovo raspinju i ruže sina Božijega. **7** Jer zemlja koja pije dažd
što èesto na nju pada, i koja rađa povræe dobro onima koji je
rade, prima blagoslov od Boga; **8** A koja iznosi trnje i èièak,

nepotrebna je i kletve blizu, koja se najposlije sažeže. **9** Ali od
vas, ljubazni, nadamo se boljemu i što se drži spasenija, ako i
govorimo tako. **10** Jer Bog nije nepravedan da zaboravi djelo
vaše i trud ljubavi koju pokazaste u ime njegovo, posluživši
svetima i služeæi. **11** Ali želimo da svaki od vas pokaže to
isto staranje da se nad održi tvrdo do samoga kraja; **12** Da
ne budete ljenivi, nego da se ugledate na one koji vjerom i
trpljenjem dobijaju obeæanja. **13** Jer kad Bog Avraamu obeæa,
ne imajuæi nièim veæijem da se zakune, zakle se sobom, **14**
Govoreæi: zaista blagosiljajuæi blagosloviæu te, i umnožavajuæi
umnožiæu te. **15** I tako trpeæi dugo, dobi obeæanje. **16** Jer se
ljudi veæijem kunu, i svakoj njihovoj svađi svršetak je zakletva
za potvrđenje. **17** Zato i Bog kad šæaše našljednicima obeæanja
obilnije da pokaže tvrđu savjeta svojega, uèini posrednika kletvu;
18 Da bi u dvjema nepokolebljivijem stvarima, u kojima Bogu
nije moguæe slagati, imali jaku utjehu mi koji smo pribjegli da
se uhvatimo za nad koji nam je dan, **19** Koji imamo kao tvrd i
pouzdan lenger duše, koji ulazi i za najdalje zavjese, **20** Gdje
Isus uđe naprijed za nas, postavši poglavar svešteniècki dovijeka
po redu Melhisedekovu. **(aiōn g165)**

7 Jer ovaj Melhisedek bješe car Salimski, sveštenik Boga
najvišega, koji srete Avraama kad se vraæaše s boja careva,
i blagoslovi ga; **2** Kojemu i Avraam dade desetak od svega.
Prvo dakle znaèi car pravde, potom i car Salimski, to jest car
mira; **3** Bez oca, bez matere, bez roda, ne imajuæi ni poèetka
danima, ni svršetka životu, a ispoređen sa sinom Božijim, i
ostaje sveštenik dovijeka. **4** Ali pogledajte koliki je ovaj kome
je i Avraam patrijarh dao desetak od plijena. **5** Istina, i oni od
sinova Levijevijeh koji primiše sveštenstvo, imaju zapovijest da

uzimaju po zakonu desetak od naroda, to jest braæe svoje, ako
su i izišli iz bedara Avraamovijeh. **6** Ali onaj koji se ne broji od
njihova roda, uze desetak od Avraama, i blagoslovi onoga koji
ima obeæanje. **7** Ali bez svakoga izgovora manje blagoslovi
veæe. **8** I tako ovdje uzimaju desetak ljudi koji umiru, a onamo
onaj za kojega se posvjedoèi da živi. **9** I, da ovako reèem,
Levije koji uze desetak, dao je desetak kroz Avraama: **10** Jer
bijaše još u bedrima oèinima kad ga srete Melhisedek. **11** Ako
je dakle savršenstvo postalo kroz Levitsko sveštenstvo jer je
narod pod njim zakon primio kaka je još potreba bila govoriti
da æe drugi sveštenik postati po redu Melhisedekovu a ne po
redu Aronovu? **12** Jer kad se promijeni sveštenstvo, mora se i
zakon promijeniti. **13** Jer za koga se ovo govori on je od drugoga
koljena, od kojega niko ne pristupi k oltaru. **14** Jer je poznato da
Gospod naš od koljena Judina iziđe, za koje koljeno Mojsije ne
govori ništa o sveštenstvu. **15** I još je više poznato da æe po
redu Melhisedekovu drugi sveštenik postati, **16** Koji nije postao
po zakonu tjelesne zapovijesti nego po sili života vjeènoga. **17**
Jer svjedoèi: ti si sveštenik vavijek po redu Melhisedekovu.
(aiōn g165) **18** Tako se ukida pređašnja zapovijest, što bi slaba i
zaludna. **19** Jer zakon nije ništa savršio; a postavi bolji nad, kroz
koji se približujemo k Bogu. **20** I još ne bez zakletve; **21** Jer
oni bez zakletve postaše sveštenici; a ovaj sa zakletvom kroz
onoga koji mu govori: zakle se Gospod i neæe se raskajati:
ti si sveštenik vavijek po redu Melhisedekovu. **(aiōn g165)** **22**
Toliko boljega zavjeta posta Isus jamac. **23** I oni mnogi biše
sveštenici, jer im smrt ne dade da ostanu. **24** A ovaj, buduæi da
ostaje vavijek, ima vjeèno sveštenstvo. **(aiōn g165)** **25** Zato i može
vavijek spasti one koji kroza nj dolaze k Bogu, kad svagda živi

da se može moliti za njih. **26** Jer takov nama trebaše poglavar
sveštenièki: svet, bezazlen, èist, odvojen od grješnika, i koji
je bio više nebesa; **27** Kojemu nije potrebno svaki dan, kao
sveštenicima, najprije za svoje grijehe žrtve prinositi, a potom
za narodne, jer on ovo uèini jednom, kad sebe prinese. **28**
Jer zakon postavlja ljude za sveštenike koji imaju slabost; a
rijeè zakletve koja je reèena po zakonu, postavi sina vavijek
savršena. **(aiōn g165)**

8 A ovo je glava od toga što govorimo: imamo takovoga
poglavara sveštenièkoga koji sjede s desne strane prijestola
velièine na nebesima; **2** Koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji,
koju naèini Gospod, a ne èovjek. **3** Jer se svaki poglavar
sveštenièki postavlja da prinosi dare i žrtve; zato valja da i ovaj
što ima što æe prinijeti. **4** Jer da je na zemlji, ne bi bio sveštenik,
kad imaju sveštenici koji prinose dare po zakonu, **5** Koji služe
oblièju i sjenu nebeskijeh stvari, kao što bi reèeno Mojsiju kad
šæaše skiniju da naèini: gledaj, reèe, da naèiniš sve po prilici
koja ti je pokazana na gori. **6** A sad dobi bolju službu, kao što je i
posrednik boljega zavjeta, koji se na boljijem obeæanjima utvrdi.
7 Jer da je onaj prvi bez mane bio, ne bi se drugome tražilo
mjesta. **8** Jer kudeæi ih govori: evo dani idu, govori Gospod, i
naèiniæu s domom Izrailjevijem i s domom Judinijem nov zavjet;
9 Ne po zavjetu koji naèinih s ocevima njihovima u onaj dan kad
ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje Misirske; jer oni ne
ostaše u zavjetu mome, i ja ne marih za njih, govori Gospod. **10**
Jer je ovo zavjet koji æu naèiniti s domom Izrailjevijem poslije
onijeh dana, govori Gospod: daæu zakone svoje u misli njihove,
i na srcima njihovima napisaæu ih, i biæu im Bog, i oni æe
biti meni narod. **11** I nijedan neæe uèiti svojega bližnjega, i

nijedan brata svojega, govoreæi: poznaj Gospoda; jer æe me
svi poznati od maloga do velikoga među njima. **12** Jer æu biti
milostiv nepravdama njihovima, i grijeha njihovijeh i bezakonja
njihovijeh neæu više spominjati. **13** A kad veli: nov zavjet, prvi
naèini vethijem; a što je vetho i ostarjelo, blizu je kraja.

9 Tako i prvi zavjet imaše pravde bogomoljstva i svetinju
zemaljsku. **2** Jer skinija bješe naèinjena prva, u kojoj bijaše
svijeænjak i trpeza i postavljeni hljebovi, što se zove svetinja. **3**
A za drugijem zavjesom bijaše skinija, koja se zove svetinja nad
svetinjama, **4** Koja imaše zlatnu kadionicu, i kovèeg zavjeta
okovan svuda zlatom, u kome bijaše zlatan sud s manom, i palica
Aronova, koja se bješe omladila, i ploèe zavjeta. **5** A više njega
bijahu heruvimi slave, koji osjenjavahu oltar; o èemu se ne može
sad govoriti redom. **6** A kad ovo bijaše tako uređeno, ulažahu
sveštenici svagda u prvu skiniju i savršivahu službu Božiju. **7** A
u drugu ulažaše jednom u godini sam poglavar sveštenièki, ne
bez krvi, koju prinosi za sebe i za narodna neznanja. **8** Ovijem
pokazivaše Duh sveti da se još nije otvorio put svetijeh, dokle
prva skinija stoji; **9** Koja ostade prilika za sadašnje vrijeme, u
koje se prinose dari i žrtve, i ne mogu da se svrše po savjesti
onoga koji služi, **10** Osim u jelima i piæima, i razliènom umivanju
i pravdanju tijela, koje je postavljeno do vremena popravljenja.
11 Ali došavši Hristos, poglavar sveštenièki dobara koja æe
doæi, kroz bolju i savršeniju skiniju, koja nije rukom građena, to
jest, nije ovoga stvorenja, **12** Ni s krvlju jarèijom, niti teleæom,
nego kroz svoju krv uđe jednom u svetinju, i nađe vjeèni otkup.
(aiōnios g166) **13** Jer ako krv junèija i jarèija, i pepeo junièin,
pokropivši njom opoganjene, osveæuje na tjelesnu èistotu; **14**
Akamoli neæe krv Hrista, koji Duhom svetijem sebe prinese bez

krivice Bogu, oèistiti savjest našu od mrtvijeh djela, da služimo
Bogu živome i istinome? **(aiōnios g166)** **15** I zato je novome
zavjetu posrednik, da kroz smrt, koja bi za otkup od prestupaka
u prvome zavjetu, obeæanje vjeènoga našljedstva prime zvani.
(aiōnios g166) **16** Jer gdje je zavjet valja da bude i smrt onoga koji
èini zavjet. **17** Jer je zavjet po smrti potvrđen: buduæi da nema
nikakve sile dok je živ onaj koji ga je naèinio. **18** Jer ni prvi nije
utvrđen bez krvi. **19** Jer kad Mojsije izgovori sve zapovijesti po
zakonu svemu narodu, onda uze krvi jarèije i teleæe, s vodom i
vunom crvenom i isopom, te pokropi i knjigu i sav narod **20**
Govoreæi: ovo je krv zavjeta koji Bog naèini s vama. **21** A tako i
skiniju i sve sudove službene pokropi krvlju. **22** I gotovo sve se
krvlju èisti po zakonu, i bez proljeva krvi ne biva oproštenje. **23**
Tako je trebalo da se oblièja nebeskijeh ovima èiste, a sama
nebeska boljijem žrtvama od ovijeh. **24** Jer Hristos ne uđe u
rukotvorenu svetinju, koja je prilika prave, nego u samo nebo, da
se pokaže sad pred licem Božijim za nas; **25** Niti da mnogo puta
prinosi sebe, kao što poglavar svešteniècki ulazi u svetinju svake
godine s krvlju tuđom: **26** Inaèe bi on morao mnogo puta stradati
od postanja svijeta; a sad jednom na svršetku vijeka javi se da
svojom žrtvom satre grijeh. **(aiōn g165)** **27** I kao što je ljudima
određeno jednom umrijeti, a potom sud: **28** Tako se i Hristos
jednom prinese, da uzme mnogijeh grijehe; a drugom æe se
javiti bez grijeha na spasenije onima koji ga èekaju.

10 Jer zakon imajuæi sjen dobara koja æe doæi, a ne samo
oblièje stvari, ne može nikada savršiti one koji pristupaju svake
godine i prinose one iste žrtve. **2** Inaèe bi prestale prinositi se,
kad oni koji služe ne bi više imali nikake savjesti za grijehe, kad
se jednom oèiste; **3** Nego se njima svake godine èini spomen za

grijehe. **4** Jer krv junèija i jarèija ne može uzeti grijeha. **5** Zato
ulazeæi u svijet govori: žrtava i darova nijesi htio, ali si mi tijelo
pripravio. **6** Žrtve i prilozi za grijeh nijesu ti bili ugodni. **7** Tada
rekoh: evo doðoh, u poèetku knjige pisano je za mene, da uèinim
volju tvoju, Bože. **8** I više kazavši: priloga i prinosa i žrtava, i
žrtava za grijehe nijesi htio, niti su ti bili ugodni, što se po zakonu
prinose; **9** Tada reèe: evo doðoh da uèinim volju tvoju, Bože.
Ukida prvo da postavi drugo. **10** Po kojoj smo volji mi osveæeni
prinosom tijela Isusa Hrista jednom. **11** I svaki sveštenik stoji
svaki dan služeæi i jedne žrtve mnogo puta prinoseæi koje nikad
ne mogu uzeti grijeha. **12** A on prinesavši jedinu žrtvu za grijehe
sjedi svagda s desne strane Bogu, **13** Èekajuæi dalje dok se
polože neprijatelji njegovi podnožje nogama njegovima. **14** Jer
jednijem prinosom savršio je vavijek one koji bivaju osveæeni.
15 A svjedoèi nam i Duh sveti; jer kao što je naprijed kazano:
16 Ovo je zavjet koji æu naèiniti s njima poslije onijeh dana,
govori Gospod: daæu zakone svoje u srca njihova, i u mislima
njihovijem napisaæu ih; **17** I grijeha njihovijeh i bezakonja
njihovijeh neæu više spominjati. **18** A gdje je oproštenje ovijeh
ondje više nema priloga za grijehe. **19** Imajuæi dakle slobodu,
braæo, ulaziti u svetinju krvlju Isusa Hrista, putem novijem i
živijem, **20** Koji nam je obnovio zavjesom, to jest tijelom svojijem,
21 I sveštenika velikoga nad domom Božijim: **22** Da pristupamo s
istinitijem srcem u punoj vjeri, oèišæeni u srcima od zle savjesti, i
umiveni po tijelu vodom èistom; **23** Da se držimo tvrdo priznanja
nada: jer je vjeran onaj koji je obeæao; **24** I da razumijevamo
jedan drugoga u podbunjivanju k ljubavi i dobrijem djelima, **25**
Ne ostavljajuæi skupštine svoje, kao što neki imaju obièaj, nego
jedan drugoga svjetujuæi, i toliko veæma koliko vidite da se

približuje dan sudni. **26** Jer kad mi griješimo navalice pošto smo
primili poznanje istine, nema više žrtve za grijehe; **27** Nego
strašno èekanje suda, i revnost ognja koji æe da pojede one koji
se suprote. **28** Ko prestupi zakon Mojsijev, bez milosti umire kod
dva ili tri svjedoka. **29** Koliko mislite da æe gore muke zaslužiti
onaj koji sina Božijega pogazi, i krv zavjeta kojom se osveti za
poganu uzdrži, i Duha blagodati naruži? **30** Jer znamo onoga
koji reèe: moja je osveta, ja æu vratiti, govori Gospod; i opet:
Gospod æe suditi narodu svojemu. **31** Strašno je upasti u ruke
Boga živoga. **32** Opominjite se pak prvijeh dana svojijeh, u koje
se prosvijetliste i mnogu borbu stradanja podnesoste, **33** Koje
postavši gledanje sa sramota i nevolja, a koje postavši drugovi
onima koji žive tako. **34** Jer se na okove moje sažaliste, i dadoste
s radošæu da se razgrabi vaše imanje, znajuæi da imate sebi
imanje bolje i nepropadljivo na nebesima. **35** Ne odbacujte dakle
slobode svoje, koja ima veliku platu. **36** Jer vam je trpljenje od
potrebe da volju Božiju savršivši primite obeæanje. **37** Jer još
malo, vrlo malo, pak æe doæi onaj koji treba da doðe i neæe
odocniti. **38** A pravednik življeæe od vjere; ako li otstupi neæe
biti po volji moje duše. **39** A mi, braæo, nijesmo od onijeh koji
otstupaju na pogibao, nego od onijeh koji vjeruju da spasu duše.

11 Vjera je pak tvrdo èekanje onoga èemu se nadamo, i
dokazivanje onoga što ne vidimo. **2** Jer u njoj stari dobiše
svjedoèanstvo. **3** Vjerom poznajemo da je svijet rijeèju Božijom
svršen, da je sve što vidimo iz ništa postalo. **(aiōn g165)** **4**
Vjerom prinese Avelj Bogu veæu žrtvu nego Kain, kroz koju
dobi svjedoèanstvo da je pravednik, kad Bog posvjedoèi za
dare njegove; i kroz nju on mrtav još govori. **5** Vjerom bi Enoh
prenesen da ne vidi smrti; i ne nađe se, jer ga Bog premjesti, jer

prije nego ga premjesti, dobi svjedoèanstvo da ugodi Bogu. **6** A
bez vjere nije moguæe ugoditi Bogu; jer onaj koji hoæe da doðe
k Bogu, valja da vjeruje da ima Bog i da plaæa onima koji ga
traže. **7** Vjerom Noje primivši zapovijest i pobojavši se onoga šta
još ne vidje, naèini kovèeg za spasenije doma svojega, kojijem
osudi sav svijet, i posta našljednik pravde po vjeri. **8** Vjerom
posluša Avraam kad bi pozvan da iziðe u zemlju koju šæaše da
primi u našljedstvo, i iziðe ne znajuæi kuda ide. **9** Vjerom doðe
Avraam u zemlju obeæanu, kao u tuðu, i u kolibama življaše s
Isakom i s Jakovom, sunašljednicima obeæanja toga. **10** Jer
èekaše grad koji ima temelje, kojemu je zidar i tvorac Bog. **11**
Vjerom i sama Sara nerotkinja primi silu da zatrudni, i rodi preko
vremena starosti; jer držaše za vjerna onoga koji obeæa. **12**
Zato se i rodiše od jednoga, još gotovo mrtvoga, kao zvijezde
nebeske mnoštvom, i kao nebrojeni pijesak pokraj mora. **13** U
vjeri pomriješe svi ovi ne primivši obeæanja, nego ga vidjevši
izdaleka, i poklonivši mu se, i priznavši da su gosti i došljaci na
zemlji. **14** Jer koji tako govore pokazuju da traže otaèanstva.
15 I da bi se oni opomenuli onoga iz kojega iziðoše, imali bi
vrijeme da se vrate. **16** Ali sad bolje žele, to jest nebesko. Zato
se Bog ne stidi njih nazivati se Bog njihov; jer im pripravi grad.
17 Vjerom privede Avraam Isaka kad bi kušan, i jedinorodnoga
prinošaše, pošto bješe primio obeæanje, **18** U kojemu bješe
kazano: u Isaku nazvaæe ti se sjeme; **19** Pomislivši da je
Bog kadar i iz mrtvijeh vaskrsnuti; zato ga i uze za priliku. **20**
Vjerom blagoslovi Isak Jakova i Isava u stvarima koje æe doæi.
21 Vjerom blagoslovi Jakov umiruæi svakoga sina Josifova, i
pokloni se vrhu palice njegove. **22** Vjerom se opominja Josif
umiruæi izlaska sinova Izrailjevijeh, i zapovijeda za kosti svoje.

23 Vjerom Mojsija, pošto se rodi, kriše tri mjeseca roditelji njegovi,
jer vidješe krasno dijete, i ne pobojaše se zapovijesti careve.
24 Vjerom Mojsije, kad bi veliki, ne htjede da se naziva sin
kæeri Faraonove; **25** I volje stradati s narodom Božijim, negoli
imati zemaljsku sladost grijeha: **26** Državši sramotu Hristovu
za veæe bogatstvo od svega blaga Misirskoga; jer gledaše na
platu. **27** Vjerom ostavi Misir, ne pobojavši se ljutine careve; jer
se držaše onoga koji se ne vidi, kao da ga viðaše. **28** Vjerom
uèini pashu i proljev krvi, da se onaj koji gubljaše prvoroðene
ne dotakne do njih. **29** Vjerom prijeðoše Crveno More kao po
suhoj zemlji; koje i Misirci okušavši potopiše se. **30** Vjerom
padoše zidovi Jerihonski, kad se obilazi oko njih sedam dana.
31 Vjerom Raav kurva ne pogibe s nevjernicima, primivši uhode
s mirom, i izvedavši ih drugijem putem. **32** I šta æu još da
kažem? Jer mi ne bi dostalo vremena kad bih stao pripovijedati
o Gedeonu, i o Varaku i Samsonu i Jeftaju, o Davidu i Samuilu, i
o drugijem prorocima, **33** Koji vjerom pobijediše carstva, uèiniše
pravdu, dobiše obeæanja, zatvoriše usta lavovima, **34** Ugasiše
silu ognjenu, utekoše od oštrica maèa, ojaèaše od nemoæi,
postaše jaki u bitkama, rastjeraše vojske tuðe; **35** Žene primiše
svoje mrtve iz vaskrsenija; a drugi biše pobijeni, ne primivši
izbavljenja, da dobiju bolje vaskrsenije; **36** A drugi ruganje i boj
podnesoše, pa još i okove i tamnice; **37** Kamenjem pobijeni
biše, pretrveni biše, iskušani biše, od maèa pomriješe; idoše u
kožusima i u kozijim kožama, u sirotinji, u nevolji, u sramoti; **38**
Kojijeh ne bijaše dostojan svijet, po pustinjama potucaše se, i po
gorama i po peæinama i po rupama zemaljskijem. **39** I ovi svi
dobivši svjedoèanstvo vjerom ne primiše obeæanja; **40** Jer Bog
nešto bolje za nas odredi, da ne prime bez nas savršenstva.

12 Zato dakle i mi imajuæi oko sebe toliku gomilu svjedoka,
da odbacimo svako breme i grijeh koji je za nas prionuo, i s
trpljenjem da trèimo u bitku koja nam je određena, **2** Gledajuæi
na naèelnika vjere i svršitelja Isusa, koji mjesto određene sebi
radosti pretrplje krst, ne mareæi za sramotu, i sjede s desne
strane prijestola Božijega. **3** Pomislite dakle na onoga koji je
takovo protivljenje protiv sebe od grješnika podnio, da ne oslabe
duše vaše i da vam ne dotuži. **4** Jer još do krvi ne doðoste
boreæi se protiv grijeha, **5** I zaboraviste utjehu koju vam govori,
kao sinovima: sine moj! ne puštaj u nemar karanja Gospodnja,
niti gubi volje kad te on pokara; **6** Jer koga ljubi Gospod onoga i
kara; a bije svakoga sina kojega prima. **7** Ako trpite karanje, kao
sinovima pokazuje vam se Bog: jer koji je sin kojega otac ne
kara? **8** Ako li ste bez karanja, u kojemu svi dijel dobiše, daklem
ste kopilad, a ne sinovi. **9** Ako su nam dakle tjelesni ocevi
naši karaèi, i bojimo ih se, kako da ne slušamo oca duhova,
da živimo? **10** Jer oni za malo dana, kako im ugodno bješe,
karahu nas; a ovaj na korist, da dobijemo dijel od njegove
svetinje. **11** Jer svako karanje kad biva ne èini se da je radost,
nego žalost; ali poslije daæe miran rod pravde onima koji su
nauèeni njime. **12** Zato oslabljene ruke i oslabljena koljena
ispravite, **13** I staze poravnite nogama svojima, da ne svrne
što je hromo, nego još da se iscijeli. **14** Mir imajte i svetinju sa
svima; bez ovoga niko neæe vidjeti Gospoda. **15** Gledajte da ko
ne ostane bez blagodati Božije: da ne uzraste kakav korijen
grèine, i ne uèini pakost, i tijem da se mnogi ne opogane. **16** Da
ne bude ko kurvar ili opoganjen, kao Isav, koji je za jedno jelo
dao prvorodstvo svoje. **17** Jer znate da je i potom, kad šæaše
da primi blagoslov, odbaèen; jer pokajanje ne nađe mjesta, ako

ga i sa suzama tražaše. **18** Jer ne pristupiste ka gori koja se
može opipati, i ognju razgorjelom, oblaku, i pomrèini, i oluji,
19 I trubnom glasu, i glasu rijeèi, kojega se odrekoše oni koji
èuše, da ne èuju više rijeèi; **20** Jer ne mogahu da podnesu
ono što se zapovijedaše: ako se i zvijer dotakne do gore, biæe
kamenjem ubijena. **21** I tako strašno bješe ono što se vidje da
Mojsije reèe: uplašio sam se i drkæem. **22** Nego pristupiste k
Sionskoj gori, i ka gradu Boga živoga, Jerusalimu nebeskome, i
mnogijem hiljadama anðela, **23** K saboru i crkvi prvorodnijeh
koji su napisani na nebesima, i Bogu, sudiji sviju, i duhovima
savršenijeh pravednika, **24** I k Isusu, posredniku zavjeta novoga,
i krvi kropljenja, koja bolje govori negoli Aveljeva. **25** Ali gledajte
da se ne odreèete onoga koji govori; jer kad oni ne utekoše koji
se odrekoše onoga koji prorokovaše na zemlji, akamoli mi koji
se odrièemo nebeskoga, **26** Kojega glas potrese onda zemlju, a
sad obeæa govoreæi: još jednom ja æu potresti ne samo zemlju
nego i nebo. **27** A što veli: još jednom, pokazuje da æe se
ukinuti ono što se pomièe, kao stvoreno, da ostane ono što se
ne pomièe. **28** Zato, primajuæi carstvo nepokolebano, da imamo
blagodat kojom služimo za ugodnost Bogu, s poštovanjem i sa
strahom. **29** Jer je Bog naš oganj koji spaljuje.

13 Ljubav bratinska da ostane među vama. **2** Gostoljubivosti
ne zaboravljajte; jer neki ne znajuæi iz gostoljubivosti primiše
anðele na konak. **3** Opominjite se sužanja kao da ste s njima
svezani, onijeh kojima se nepravda èini kao da ste i sami u tijelu.
4 Ženidbu da drže svi u èasti, i postelja ženidbena da bude
èista; a kurvarima i preljuboèincima sudiæe Bog. **5** Ne budite
srebroljupci; budite zadovoljni onijem što imate. Jer on reèe:
neæu te ostaviti, niti æu od tebe otstupiti; **6** Tako da smijemo

govoriti: Gospod je moj pomoænik, i neæu se bojati; šta æe
mi uèiniti èovjek? **7** Opominjite se svojijeh uèitelja koji vam
kazivaše rijeè Božiju; gledajte na svršetak njihova življenja, i
ugledajte se na vjeru njihovu. **8** Isus Hristos juèe je i danas onaj
isti i vavijek. **(aiōn g165)** **9** U nauke tuðe i razliène ne pristajte;
jer je dobro blagodaæu utvrðivati srca, a ne jelima, od kojijeh
ne imaše koristi oni koji življeše u njima. **10** Imamo pak oltar
od kojega oni ne smiju jesti koji služe skiniji. **11** Jer kojijeh
životinja krv unosi poglavar svešteniècki u svetinju za grijehe,
onijeh se tjelesa spaljuju izvan okola. **12** Zato Isus, da osveti
narod krvlju svojom, izvan grada postrada. **13** Zato dakle da
izlazimo k njemu izvan okola, noseæi njegovu sramotu. **14** Jer
ovdje nemamo grada koji æe ostati, nego tražimo onaj koji æe
doæi. **15** Kroz njega dakle da svagda prinosimo Bogu žrtvu
hvale, to jest, plod usana koje priznaju ime njegovo. **16** A dobro
èiniti i davati milostinju ne zaboravljajte; jer se takovijem žrtvama
ugađa Bogu. **17** Slušajte uèitelje svoje i pokoravajte im se, jer
se oni staraju za duše vaše, kao koji æe dati odgovor, da to
s radošæu èine, a ne uzdišuæi; jer vam ovo ne pomaže. **18**
Molite se Bogu za nas. Jer se nadamo da imamo dobru savjest,
starajuæi se u svemu dobro da živimo. **19** A odviše molim èinite
ovo, da bih se prije vratio k vama. **20** A Bog mira, koji izvede
iz mrtvijeh velikoga pastira ovcama, krvlju zavjeta vjeènoga,
Gospoda našega Isusa Hrista, **(aiōnios g166)** **21** Da vas savrši u
svakome djelu dobrom, da uèinite volju njegovu, èineæi u vama
što je ugodno pred njim, kroz Isusa Hrista, kojemu slava va vijek
vijeka. Amin. **(aiōn g165)** **22** Molim vas pak, braæo, primite rijeè
pouèenja; jer ukratko napisah i poslah vam. **23** Znajte da je
otišao naš brat Timotije, s kojijem, ako skoro doðe, vidjeæu vas.

24 Pozdravite sve uèitelje svoje i sve svete. Pozdravljaju vas
braæa, koja su iz Talijanske. **25** Blagodat sa svima vama. Amin.

Jakovljeva

1 Od Jakova, Boga i Gospoda Isusa Hrista sluge, svima
dvanaest koljena rasijanijem po svijetu pozdravlje. **2** Svaku
radost imajte, braæo moja, kad padate u razliène napasti, **3**
Znajuæi da kušanje vaše vjere gradi trpljenje; **4** A trpljenje neka
djelo dovršuje, da budete savršeni i cijeli bez ikake mane. **5** Ako
li kome od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga koji
daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i daæe mu se; **6** Ali
neka ište s vjerom, ne sumnjajuæi ništa; jer koji se sumnja on je
kao morski valovi, koje vjetrovi podižu i razmeæu. **7** Jer takovi
èovjek neka ne misli da æe primiti što od Boga. **8** Koji dvoumi
nepostojan je u svima putovima svojijem. **9** A poniženi brat neka
se hvali visinom svojom; **10** A bogati svojom poniznošæu; jer æe
proæi kao cvijet travni. **11** Jer sunce ogrija s vruæinom, i osuši
travu, i cvijet njezin otpade, i krasota lica njezina pogibe; tako
æe i bogati u hođenju svojemu uvenuti. **12** Blago èovjeku koji
pretrpi napast; jer kad bude kušan primiæe vijenac života, koji
Bog obreèe onima koji ga ljube. **13** Nijedan kad se kuša da ne
govori: Bog me kuša; jer se Bog ne može zlom iskušati, i on ne
kuša nikoga; **14** Nego svakoga kuša njegova slast, koja ga vuèe
i mami. **15** Tada zatrudnjevši slast rađa grijeh; a grijeh uèinjen
rađa smrt. **16** Ne varajte se, ljubazna braæo moja! **17** Svaki dobri
dar i svaki poklon savršeni odozgo je, dolazi od oca svjetlosti, u
kojega nema promjenjivanja ni mijenjanja vidjela i mraka; **18**
Jer nas dragovoljno porodi rijeèju istine, da budemo novina od
njegova stvorenja. **19** Zato, ljubazna braæo moja, neka bude
svaki èovjek brz èuti a spor govoriti i spor srditi se; **20** Jer srdnja
èovjeèija ne èini pravde Božije. **21** Zato odbacite svaku neèistotu
i suvišak zlobe, i s krotošæu primite usađenu rijeè koja može

spasti duše vaše. **22** Budite pak tvorci rijeèi, a ne samo slušaèi,
varajuæi sami sebe. **23** Jer ako ko sluša rijeè a ne tvori, on je
kao èovjek koji gleda lice tijela svojega u ogledalu; **24** Jer se
ogleda pa otide, i odmah zaboravi kakav bješe. **25** Ali koji providi
u savršeni zakon slobode i ostane u njemu, i ne bude zaboravni
slušaè, nego tvorac djela, onaj æe biti blažen u djelu svojemu.
26 Ako koji od vas misli da vjeruje, i ne zauzdava jezika svojega,
nego vara srce svoje, njegova je vjera uzalud. **27** Jer vjera èista
i bez mane pred Bogom i ocem jest ova: obilaziti sirote i udovice
u njihovijem nevoljama, i držati sebe neopoganjena od svijeta.

2 Braæo moja! u vjeri Gospoda našega slavnoga Isusa Hrista
ne gledajte ko je ko; **2** Jer ako dođe u crkvu vašu èovjek sa
zlatnijem prstenom i u svijetloj haljini, a dođe i siromah u rđavoj
haljini, **3** I pogledate na onoga u svijetloj haljini, i reèete mu:
ti sjedi ovdje lijepo, a siromahu reèete: ti stani tamo, ili sjedi
ovdje niže podnožja mojega; **4** I ne rasudiste u sebi, nego biste
sudije zlijeh pomisli. **5** Èujte, ljubazna braæo moja, ne izabra li
Bog siromahe ovoga svijeta da budu bogati vjerom, i našljednici
carstva koje obreèe onima koji njega ljube? **6** A vi osramotiste
siromaha. Nijesu li to bogati koji vas muèe i vuku vas na sudove?
7 Ne hule li oni na dobro ime vaše kojijem ste se nazvali? **8**
Ako dakle zakon carski izvršujete po pismu: ljubi bližnjega kao
samoga sebe, dobro èinite; **9** Ako li gledate ko je ko, grijeh
èinite, i biæete pokarani od zakona kao prestupnici; **10** Jer koji
sav zakon održi a sagriješi u jednome, kriv je za sve. **11** Jer
onaj koji je rekao: ne èini preljube, rekao je i: ne ubij. Ako dakle
ne uèiniš preljube a ubiješ, postao si prestupnik zakona. **12**
Tako govorite i tako tvorite kao oni koji æe zakonom slobode biti
suđeni; **13** Jer æe onome biti sud bez milosti koji ne èini milosti;

i hvali se milost na sudu. **14** Kakva je korist, braæo moja, ako ko
reèe da ima vjeru a djela nema? Zar ga može vjera spasti? **15**
Ako, na priliku, brat ili sestra goli budu, ili nemaju šta da jedu, **16**
I reèe im koji od vas: idite s mirom, grijte se, i nasitite se, a ne
da im potrebe tjelesne, šta pomaže? **17** Tako i vjera ako nema
djela, mrtva je po sebi. **18** No može ko reæi: ti imaš vjeru, a ja
imam djela. Pokaži mi vjeru svoju bez djela svojijeh, a ja æu
tebi pokazati vjeru svoju iz djela svojijeh. **19** Ti vjeruješ da je
jedan Bog; dobro èiniš; i ðavoli vjeruju, i drkæu. **20** Ali hoæeš li
razumjeti, o èovjeèe sujetni! da je vjera bez djela mrtva? **21**
Avraam otac naš ne opravda li se djelima kad prinese Isaka sina
svojega na oltar? **22** Vidiš li da vjera pomože djelima njegovijem,
i kroz djela savrši se vjera? **23** I izvrši se pismo koje govori:
Avraam vjerova Bogu, i primi mu se u pravdu, i prijatelj Božij
nazva se. **24** Vidite li dakle da se djelima pravda èovjek, a ne
samom vjerom? **25** A tako i Raav kurva ne opravda li se djelima
kad primi uhode, i izvede ih drugijem putem? **26** Jer kao što je
tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez dobrijeh djela mrtva.

3 Ne tražite, braæo moja, da budete mnogi uèitelji, znajuæi
da æemo veæma biti osuðeni, **2** Jer svi pogrješujemo mnogo
puta. Ali ko u rijeèi ne pogrješuje, onaj je savršen èovjek, može
zauzdati i sve tijelo. **3** Jer gle, i konjma meæemo žvale u usta da
nam se pokoravaju, i sve tijelo njihovo okreæemo. **4** Gle i laðe,
ako su i velike i silni ih vjetrovi gone, okreæu se malom krmicom
kuda hoæe onaj koji upravlja. **5** A tako je i jezik mali ud, i mnogo
èini. Gle, mala vatra, i kolike velike šume sažeže. **6** I jezik je
vatra, svijet pun nepravde. Tako i jezik živi među našijem udima,
poganeæi sve tijelo, i paleæi vrijeme života našega, i zapaljujuæi
se od pakla. **(Geenna g1067)** **7** Jer sav rod zvjerinja i ptica, i

bubina i riba, pripitomljava se i pripitomio se rodu èovjeèijemu; **8**
A jezika niko od ljudi ne može pripitomiti, jer je nemirno zlo,
puno ijeda smrtonosnoga. **9** Njim blagosiljamo Boga i oca, i njim
kunemo ljude, koji su stvoreni po oblièju Božijemu. **10** Iz jednijeh
usta izlazi blagoslov i kletva. Ne valja, ljubazna braæo moja, da
ovo tako biva. **11** Eda li može izvor iz jedne glave toèiti slatko i
grko? **12** Može li, braæo moja, smokva masline raðati ili vinova
loza smokve? Tako nijedan izvor ne daje slane i slatke vode.
13 Ko je među vama mudar i pametan neka pokaže od dobra
življenja djela svoja u krotosti i premudrosti. **14** Ako li imate grku
zavist i svađu u srcima svojijem, ne hvalite se, ni lažite na istinu.
15 Ovo nije ona premudrost što silazi odozgo, nego zemaljska,
ljudska, đavolska. **16** Jer gdje je zavist i svađa ondje je nesloga i
svaka zla stvar. **17** A koja je premudrost odozgo ona je najprije
èista, a potom mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrijeh
plodova, bez hatera, i nelicemjerna. **18** A plod pravde u miru sije
se onima koji mir èine.

4 Otkuda ratovi i raspre među nama? Ne otuda li, od slasti
vašijeh, koje se bore u vašijem udima? **2** Želite i nemate; ubijate
i zavidite, i ne možete da dobijete; borite se i vojujete, i nemate,
jer ne ištete. **3** Ištete, i ne primate, jer zlo ištete, da u slastima
svojijem trošite. **4** Preljuboèinci i preljuboèinice! ne znate li da je
prijateljstvo ovoga svijeta neprijateljstvo Bogu? Jer koji hoæe
svijetu prijatelj da bude, neprijatelj Božij postaje. **5** Ili mislite da
pismo uzalud govori: duh koji u nama živi mrzi na zavist? **6** A on
daje veæu blagodat. Jer govori: Gospod suproti se ponositima, a
poniženima daje blagodat. **7** Pokorite se dakle Bogu, a protivite
se đavolu, i pobjeæi æe od vas. **8** Približite se k Bogu, i on
æe se približiti k vama. Oèistite ruke, grješnici, popravite srca

svoja, nepostojani. **9** Budite žalosni i plaèite i jauèite: smijeh vaš
neka se pretvori u plaè, i radost u žalost. **10** Ponizite se pred
Gospodom, i podignuæe vas. **11** Ne opadajte jedan drugoga,
braæo; jer ko opada brata ili osuđuje brata svojega opada zakon
i osuđuje zakon, a ako zakon osuđuješ, nijesi tvorac zakona,
nego sudija. **12** Jedan je zakonodavac i sudija, koji može spasti i
pogubiti; a ti ko si što drugoga osuđuješ? **13** Slušajte sad vi
koji govorite: danas ili sjutra poæi æemo u ovaj ili onaj grad, i
sjediæemo ondje jednu godinu, i trgovaæemo i dobijaæemo. **14**
Vi koji ne znate šta æe biti sjutra. Jer šta je vaš život? On je
para, koja se za malo pokaže, a potom je nestane. **15** Mjesto da
govorite: ako Gospod htjedbude, i živi budemo, uèiniæemo ovo
ili ono. **16** A sad se hvalite svojijem ponosom. Svaka je hvala
takova zla. **17** Jer koji zna dobro èiniti i ne èini, grijeh mu je.

5 Hodite vi sad, bogati, plaèite i ridajte za svoje ljute nevolje
koje idu na vas. **2** Bogatstvo vaše istruhnu, i haljine vaše
pojedoše moljci; **3** Zlato vaše i srebro zarđa, i rđa njihova biæe
svjedoèanstvo na vas: izješæe tijelo vaše kao oganj. Stekoste
bogatstvo u pošljednje dane. **4** Gle, vièe plata vašijeh poslenika
koji su radili njive vaše i vi ste im otkinuli; i vika žetelaca dođe do
ušiju Gospoda Savaota. **5** Veseliste se na zemlji, i nasladiste
se; uhraniste srca svoja, kao na dan zaklanja. **6** Osudiste,
ubiste pravednika, i ne brani vam se. **7** Trpite dakle, braæo
moja, do dolaska Gospodnjega. Gle, težak èeka plemenitoga
roda iz zemlje, i rado trpi dok ne primi dažd rani i pozni. **8**
Trpite dakle i vi, i utvrdite srca svoja, jer se dolazak Gospodnji
približi. **9** Ne uzdišite jedan na drugoga, braæo, da ne budete
osuđeni: gle, sudija stoji pred vratima. **10** Uzmite, braæo moja,
za ugled stradanja proroke koji govoriše u ime Gospoda. **11** Gle,

blažene nazivamo one koji pretrplješe. Trpljenje Jovljevo èuste, i
pošljedak Gospodnji vidjeste: jer je Gospod milostiv i smiluje se.
12 A prije svega, braæo moja, ne kunite se ni nebom ni zemljom,
ni drugom kakvom kletvom; nego neka bude što jest da, i što
nije ne, da ne padnete pod sud. **13** Muèi li se ko među vama,
neka se moli Bogu; je li ko veseo, neka hvali Boga. **14** Boluje li
ko među vama, neka dozove starješine crkvene, te neka èitaju
molitvu nad njim, i neka ga pomažu uljem u ime Gospodnje. **15** I
molitva vjere pomoæi æe bolesniku, i podignuæe ga Gospod; i
ako je grijehe uèinio, oprostiæe mu se. **16** Ispovijedajte dakle
jedan drugome grijehe, i molite se Bogu jedan za drugoga, da
ozdravljate; jer neprestana molitva pravednoga mnogo može
pomoæi. **17** Ilija bješe èovjek smrtan kao i mi, i pomoli se Bogu
da ne bude dažda, i ne udari dažd na zemlji za tri godine i šest
mjeseci. **18** I opet se pomoli i nebo dade dažd, i zemlja iznese
rod svoj. **19** Braæo! ako ko od vas zaðe s puta istine, i obrati ga
ko, **20** Neka zna da æe onaj koji obrati grješnika s krivoga puta
njegova spasti dušu od smrti, i pokriti mnoštvo grijeha.

1 Petrova

1 Od Petra, apostola Isusa Hrista, izbranijem došljacima,
rasijanijem po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, Aziji i Vitiniji; **2** Po
proviđenju Boga oca, svetinjom Duha dovedenijem u poslušanje
i kropljenje krvi Isusa Hrista: da vam se umnoži blagodat i mir. **3**
Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas
po velikoj milosti svojoj prerodi za živ nad vaskrsenijem Isusa
Hrista iz mrtvijeh, **4** Za našljedstvo nepropadljivo, koje neæe
istruhnuti ni uvenuti, saèuvano na nebesima za vas, **5** Koje je
sila Božija vjerom saèuvala za spasenije, pripravljeno da se
javi u pošljednje vrijeme; **6** Kojemu radujte se, premda ste sad
malo gdje je potrebno) žalosni u razliènijem napastima, **7** Da
se kušanje vaše vjere mnogo vrednije od zlata propadljivoga
koje se kuša ognjem nađe na hvalu i èast i slavu, kad se
pokaže Isus Hristos; **8** Kojega ne vidjevši ljubite, i kojega sad ne
gledajuæi no vjerujuæi ga radujete se radošæu neiskazanom i
proslavljenom, **9** Primajuæi kraj svoje vjere, spasenije dušama.
10 Koje spasenije tražiše i ispitivaše za nj proroci, koji za vašu
blagodat prorekoše; **11** Ispitujuæi u kakovo ili u koje vrijeme
javljaše Duh Hristov u njima, naprijed svjedoèeæi za Hristove
muke i za slave po tome; **12** Kojima se otkri da ne samijem sebi
nego nama služahu ovijem što vam se sad javi po onima koji
vam propovjediše jevanđelje poslanijem s neba Duhom svetijem,
u koje anđeli žele zaviriti. **13** Zato, ljubazni, zapregnuvši bedra
svojega uma budite trijezni, i zacijelo se nadajte blagodati koja
æe vam se prinijeti kad dođe Isus Hristos. **14** Kao poslušna
djeca, ne vladajuæi se po prvijem željama u svojemu neznanju,
15 Nego po svecu koji vas je pozvao, i vi budite sveti u svemu
življenju. **16** Jer je pisano: budite sveti, jer sam ja svet. **17** I ako

zovete ocem onoga, koji ne gledajuæi ko je ko, sudi svakome
po djelu, provodite vrijeme svojega življenja sa strahom, **18**
Znajuæi da se propadljivijem srebrom ili zlatom ne iskupiste iz
sujetnoga svojeg življenja, koje ste vidjeli od otaca; **19** Nego
skupocjenom krvlju Hrista, kao bezazlena i preèista jagnjeta; **20**
Koji je određen još prije postanja svijeta, a javio se u pošljednja
vremena vas radi, **21** Koji kroz njega vjerujete Boga koji ga
podiže iz mrtvijeh, i dade mu slavu, da bi vaša vjera i nadanje
bilo u Boga. **22** Duše svoje oèistivši u poslušanju istine Duhom
za bratoljublje nedvolièno, od èista srca ljubite dobro jedan
drugoga, **23** Kao preroðeni ne od sjemena koje truhne, nego od
onog koje ne truhne, rijeèju živoga Boga, koja ostaje dovijeka.
(aiōn g165) **24** Jer je svako tijelo kao trava, i svaka slava èovjeèija
kao cvijet travni: osuši se trava, i cvijet njezin otpade; **25** Ali rijeè
Gospodnja ostaje dovijeka. A ovo je rijeè što je objavljena među
vama. **(aiōn g165)**

2 Odbacite dakle svaku pakost i svaku prijevaru i licemjerje i
zavist i sva opadanja, **2** I budite željni razumnoga i pravoga
mlijeka, kao novoroðena djeca, da o njemu uzrastete za
spasenije; **3** Jer okusiste da je blag Gospod. **4** Kad doðete k
njemu, kao kamenu živu, koji je, istina, od ljudi odbaèen, ali
od Boga izabran i pribran: **5** I vi kao živo kamenje zidajte se
u kuæu duhovnu i sveštenstvo sveto, da se prinose prinosi
duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isusa Hrista. **6** Jer u pismu
stoji napisano: evo meæem u Sionu kamen krajeugalan izbrani
i skupocjeni; i ko njega vjeruje neæe se postidjeti. **7** Vama
dakle koji vjerujete èast je; a onima koji se protive kamen koji
odbaciše zidari on posta glava od ugla, i kamen spoticanja i
stijena sablazni: **8** Na koji se i spotièu koji se protive rijeèi, na

što su i određeni. **9** A vi ste izbrani rod, carsko sveštenstvo,
sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodjetelji onoga koji
vas dozva iz tame k èudnome vidjelu svome; **10** Koji nekad ne
bijaste narod, a sad ste narod Božij; koji ne bijaste pomilovani,
a sad ste pomilovani. **11** Ljubazni! molim vas, kao došljake i
goste, da se èuvate od tjelesnijeh želja, koje vojuju na dušu.
12 A vladajte se dobro među neznabošcima, da bi za ono za
što vas opadaju kao zloèince, vidjevši vaša dobra djela, hvalili
Boga u dan pohođenja. **13** Budite dakle pokorni svakoj vlasti
èovjeèijoj, Gospoda radi: ako caru, kao gospodaru; **14** Ako li
knezovima, kao njegovijem poslanicima za osvetu zloèincima, a
za hvalu dobrotvorima. **15** Jer je tako volja Božija da dobrijem
djelima zadržavate neznanje bezumnijeh ljudi. **16** Kao slobodni,
a ne kao da biste imali slobodu za pokrivaè pakosti, nego kao
sluge Božije. **17** Poštujte svakoga: braæu ljubite, Boga se bojte,
cara poštujte. **18** Sluge! budite pokorni sa svakijem strahom
gospodarima ne samo dobrima i krotkima nego i zlima. **19** Jer je
ovo ugodno pred Bogom ako Boga radi podnese ko žalosti,
stradajuæi na pravdi. **20** Jer kakva je hvala ako za krivicu muke
trpite? Nego ako dobro èineæi muke trpite, ovo je ugodno pred
Bogom. **21** Jer ste na to i pozvani, jer i Hristos postrada za nas, i
nama ostavi ugled da idemo njegovijem tragom; **22** Koji grijeha
ne uèini, niti se nađe prijevara u ustima njegovijem; **23** Koji ne
psova kad ga psovaše; ne prijeti kad strada; nego se oslanjaše
na onoga koji pravo sudi; **24** Koji grijehe naše sam iznese na
tijelu svojemu na drvo, da za grijehe umremo, i za pravdu živimo;
kojega se ranom iscijeliste. **25** Jer bijaste kao izgubljene ovce,
koje nemaju pastira; no sad se obratiste k pastiru i vladici duša
svojijeh.

3 A tako i vi žene budite pokorne svojijem muževima, da ako
koji i ne vjeruju rijeèi ženskijem življenjem bez rijeèi da se
dobiju, **2** Kad vide èisto življenje vaše sa strahom; **3** Vaša
ljepota da ne bude spolja u pletenju kose, i u udaranju zlata, i
oblaèenju haljina; **4** Nego u tajnome èovjeku srca, u jednakosti
krotkoga i tihoga duha, što je pred Bogom mnogocjeno. **5** Jer se
tako nekad ukrašavahu i svete žene, koje se uzdahu u Boga
i pokoravahu se svojijem muževima, **6** Kao što Sara slušaše
Avraama, i zvaše ga gospodarom; koje ste vi kæeri postale,
ako èinite dobro, i ne bojite se nikakvoga straha. **7** Tako i vi
muževi živite sa svojijem ženama po razumu, i poštujte ih kao
slabiji ženski sud, i kao sunašljednice blagodati života, da se ne
smetu molitve vaše. **8** A najposlije budite svi složni, žalostivi,
bratoljubivi, milostivi, ponizni; **9** Ne vraæajte zla za zlo, ni psovke
za psovku; nego nasuprot blagosiljajte, znajuæi da ste na to
pozvani da naslijedite blagoslov. **10** Jer koji je rad da živi i da
vidi dane dobre, neka zadrži jezik svoj od zla, i usne svoje,
da ne govore prijevare; **11** Neka se ukloni od zla, i neka uèini
dobro; neka traži mira i neka se drži njega. **12** Jer oèi Gospodnje
gledaju na pravednike, i uši njegove na molitvu njihovu; a lice
Gospodnje na one koji zlo èine da ih istrijebi sa zemlje. **13** I
ko može vama nauditi ako uzidete za dobrom? **14** Nego ako i
stradate pravde radi, blaženi ste. Ali straha njihova ne bojte se,
niti se plašite; **15** Nego Gospoda Boga svetite u srcima svojijem.
A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za
vaše nadanje. **16** S krotošæu i strahom imajte dobru savjest;
da ako vas opadaju za što kao zloèince da se postide oni što
kude vaše dobro življenje po Hristu. **17** Jer je bolje, ako hoæe
volja Božija, da stradate dobro èineæi, negoli zlo èineæi. **18**

Jer i Hristos jedanput za grijehe naše postrada, pravednik za
nepravednike, da nas privede k Bogu, ubijen, istina, bivši tijelom,
no oživljevši Duhom; **19** Kojijem sišavši propovijeda i duhovima
koji su u tamnici, **20** Koji nekad ne htješe da slušaju kad ih
oèekivaše Božije trpljenje u vrijeme Nojevo, kad se građaše
kovèeg, u kome malo, to jest osam duša, ostade od vode. **21** Za
spomen toga i nas sad spasava krštenje, ali ne pranje tjelesne
neèistote, nego obeæanje dobre savjesti Bogu, vaskrsenijem
Isusa Hrista. **22** Koji je s desne strane Bogu, otišavši na nebo, i
slušaju ga anđeli i vlasti i sile.

4 Kad dakle Hristos postrada za nas tijelom, i vi se tom misli
naoružajte: jer koji postrada tijelom, prestaje od grijeha, **2** Da
ostalo vrijeme života u tijelu ne živi više željama èovjeèijim, nego
volji Božijoj. **3** Jer je dosta što smo prošavše vrijeme života
proveli po volji neznabožaèkoj, živeæi u neèistotama, u slastima,
u pijanstvu, u žderanju, u pijenju i bogomrskijem neznaboštvima.
4 Zato se èude što vi ne trèite s njima u to isto neuredno življenje,
i hule na vas. **5** Oni æe dati odgovor onome koji je gotov da sudi
živima i mrtvima. **6** Zato se i mrtvima propovjedi jevanđelje, da
prime sud po èovjeku tijelom a po Bogu da žive duhom. **7** A
svemu se kraj približi. Budite dakle mudri i trijezni u molitvama.
8 A prije svega imajte neprestanu ljubav među sobom; jer ljubav
pokriva mnoštvo grijeha. **9** Budite gostoljubivi među sobom bez
mrmljanja; **10** I služite se među sobom, svaki darom koji je
primio, kao dobri pristavi razliène blagodati Božije. **11** Ako ko
govori, neka govori kao rijeèi Božije; ako ko služi neka služi kao
po moæi koju Bog daje: da se u svaèemu slavi Bog kroz Isusa
Hrista, kome je slava i država va vijek vijeka. Amin. **(aiōn g165)** **12**
Ljubazni! ne èudite se vruæini koja vam se događa za kušanje

vaše, kao da vam se što novo događa; **13** Nego se radujte što
stradate s Hristom, da biste, i kad se javi slava njegova, imali
radost i veselje. **14** Ako bivate ukoreni za ime Hristovo, blago
vama! jer Duh slave i Boga poèiva na vama: oni dakle hule na
nj, a vi ga proslavljate. **15** Samo da ne postrada koji od vas kao
krvnik, ili kao lupež, ili kao zloèinac, ili kao onaj koji se miješa u
tuðe poslove; **16** A ako li kao hrišæanin, neka se ne stidi, veæ
neka slavi Boga u ovom događaju. **17** Jer je vrijeme da se poène
sud od kuæe Božije; ako li se najprije od vas poène, kakav æe
biti pošljedak onima što se protive Božijemu jevanðelju? **18** I kad
se pravednik jedva spase, bezbožnik i grješnik gdje æe se javiti?
19 Zato i koji stradaju po volji Božijoj neka mu kao vjernome
tvorcu predadu duše svoje u dobrijem djelima.

5 Starješine koje su među vama molim koji sam i sam starješina
i svjedok Hristova stradanja, i imam dijel u slavi koja æe se javiti:
2 Pasite stado Božije, koje vam je predato, i nadgledajte ga, ne
silom, nego dragovoljno, i po Bogu, niti za nepravedne dobitke,
nego iz dobra srca; **3** Niti kao da vladate narodom; nego bivajte
ugledi stadu; **4** I kad se javi poglavar pastirski, primiæete vijenac
slave koji neæe uvenuti. **5** Tako vi mladi slušajte starješine;
a svi se slušajte među sobom, i stecite poniznost; jer se Bog
ponositima suproti, a poniženima daje blagodat. **6** Ponizite se
dakle pod silnu ruku Božiju, da vas povisi kad doðe vrijeme. **7**
Sve svoje brige bacite na nj, jer se on brine za vas. **8** Budite
trijezni i pazite, jer suparnik vaš, ðavo, kao lav rièuæi hodi i
traži koga da proždere. **9** Branite se od njega tvrðom u vjeri,
znajuæi da se takova stradanja događaju vašoj braæi po svijetu.
10 A Bog svake blagodati, koji vas pozva na vjeènu svoju slavu
u Hristu Isusu, on da vas, pošto malo postradate, savrši, da

utvrdi, da ukrijepi, da utemelji. **(aiōnios g166)** **11** Njemu slava i
država va vijek vijeka. Amin. **(aiōn g165)** **12** Po Silvanu, vašemu
vjernom bratu, kao što mislim, pišem vam ovo malo, svjetujuæi i
svjedoèeæi da je ovo prava blagodat Božija u kojoj stojite. **13**
Pozdravlja vas crkva s vama izbrana u Vavilonu, i Marko sin moj.
14 Pozdravite jedan drugoga cjelivom ljubavi. Mir vam svima u
Hristu Isusu. Amin.

2 Petrova

1 Od Simona Petra, sluge i apostola Isusa Hrista, onima što
su primili s nama jednu èasnu vjeru u pravdi Boga našega
i spasa Isusa Hrista: **2** Blagodat i mir da vam se umnoži
poznavanjem Boga i Hrista Isusa Gospoda našega. **3** Buduæi
da su nam sve božanstvene sile njegove, koje trebaju k životu i
pobožnosti, darovane poznanjem onoga koji nas pozva slavom i
dobrodjetelju, **4** Kroz koje se nama darovaše èasna i prevelika
obeæanja, da njih radi imate dijel u Božijoj prirodi, ako uteèete
od tjelesnijeh želja ovoga svijeta. **5** I na samo ovo okrenite
sve staranje svoje da pokažete u vjeri svojoj dobrodjetelj, a u
dobrodjetelji razum, **6** A u razumu uzdržanje, a u uzdržanju
trpljenje, a u trpljenju pobožnost, **7** A u pobožnosti bratoljublje, a
u bratoljublju ljubav. **8** Jer kad je ovo u vama, i množi se, neæe
vas ostaviti lijene niti bez ploda u poznanju Gospoda našega
Isusa Hrista. **9** A ko nema ovoga slijep je, i pipa zaboravivši
oèišæenje od starijeh svojijeh grijeha. **10** Zato, braæo, postarajte
se još veæma da svoju službu i izbor utvrdite; jer èineæi ovo
neæete pogriješiti nikad; **11** Jer vam se tako obilno dopusti
ulazak u vjeèno carstvo Gospoda našega i spasa Isusa Hrista.
(aiōnios g166) **12** Zato se neæu olijeniti opominjati vam jednako
ovo, ako i znate i utvrđeni ste u ovoj istini; **13** Jer mislim da je
pravo dokle sam god u ovom tijelu da vas budim opominjanjem,
14 Znajuæi da æu skoro tijelo svoje odbaciti kao što mi kaza
i Gospod naš Isus Hristos. **15** A trudiæu se svakojako da se
i po rastanku mojemu možete opominjati ovoga; **16** Jer vam
ne pokazasmo sile i dolaska Gospoda našega Isusa Hrista po
pripovijetkama mudro izmišljenijem, nego smo sami vidjeli slavu
njegovu. **17** Jer on primi od Boga oca èast i slavu kad dođe

k njemu takovi glas: ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj
volji. **18** I ovaj glas mi èusmo gdje siðe s neba kad bijasmo s
njim na svetoj gori. **19** I imamo najpouzdaniju proroèku rijeè,
i dobro èinite što pazite na nju, kao na vidjelo koje svijetli u
tamnome mjestu, dokle dan ne osvane i danica se ne rodi u
srcima vašima. **20** I ovo znajte najprije da nijedno proroštvo
književno ne biva po svome kazivanju; **21** Jer nikad proroštvo ne
bi od èovjeèije volje, nego nauèeni od svetoga Duha govoriše
sveti Božiji ljudi.

2 A bijaše i lažnijeh proroka u narodu, kao što æe i među vama
biti lažnijeh uèitelja, koji æe unijeti jeresi pogibli, i odricaæe se
gospodara koji ih iskupi i dovodiæe sebi naglu pogibao. **2** I mnogi
æe poæi za njihovijem neèistotama kojima æe se huliti na put
istine. **3** I u lakomstvu loviæe vas izmišljenijem rijeèima. Njihov
sud odavno ne docni, i pogibao njihova ne drijema. **4** Jer kad
Bog ne poštedje anðela koji sagriješiše, nego ih metnu u okove
mraka paklenoga, i predade da se èuvaju za sud; **(Tartaroō g5020)**
5 I prvoga svijeta ne poštedje, nego saèuvavši samosmoga
Noja, propovjednika pravde, navede potop na svijet bezbožnièki;
6 I gradove Sodom i Gomor sažeže i razvali i osudi, i postavi
ugled bezbožnicima koji bi postali; **7** I izbavi pravednoga Lota,
koga osramotiše bezakonici neèistotom življenja; **8** Jer kad
življaše pravednik među njima, gledajuæi i slušajuæi bezakona
djela, muèaše od dana do dana pravednu dušu; **9** Zna Gospod
pobožne izbavljati od napasti, a nepravednike muèeæi èuvati
za dan sudni; **10** A osobito one koji idu za tjelesnijem željama
neèistote, i ne mare za poglavarstvo, i koji su bezobrazni i
samovoljni, i ne drkæu huleæi na slavu. **11** Kad anðeli, koji
veæu snagu i silu imaju, ne izgovaraju na njih pred Gospodom

hulnoga suda; **12** A oni, kao nerazumna životinja, koja je od
prirode na to stvorena da se hvata i kolje, hule na ono što
ne razumiju, i u pogibli svojoj propašæe **13** Primajuæi platu
nepravde. Oni misle da je slast èastiti se svaki dan; oni su
sramota i grijeh, koji se hrane svojijem prijevarama, jeduæi s
vama; **14** Imaju oèi pune preljuboèinstva i neprestanoga grijeha;
prelašæuju neutvrðene duše; imaju srce nauèeno lakomstvu,
djeca kletve; **15** Ostavivši pravi put, zaðoše, i idu putem Valaama
Vosorova, kome omilje plata nepravedna; **16** Ali bi pokaran za
svoje bezakonje: skot nijemi progovorivši glasom èovjeèijim
zabrani bezumlje prorokovo. **17** Ovo su bezvodni izvori, i oblaci
i magle koje progone vjetrovi, za koje se èuva mrak tamni
vavijek. **(questioned)** **18** Jer govoreæi ponosite i lažljive rijeèi
prelašæuju na neèistote tjelesnijeh želja one koji otskora bježe
od onijeh što žive u prijevari. **19** I obeæavaju im slobodu a sami
su robovi pogibli; jer koga ko nadvlada onaj mu i robuje. **20** Jer
ako odbjegnu od neèistote svijeta poznanjem Gospoda i spasa
našega Isusa Hrista, pa se opet zapletu u njih i budu nadvladani,
bude im pošljednje gore od prvoga; **21** Jer im bješe bolje da ne
poznaše puta pravde, negoli kad poznaše da se vrate natrag
od svete zapovijesti koja im je predana. **22** Jer im se dogodi
istinita pripovijest: pas se povraæa na svoju bljuvotinu, i: svinja
okupavši se, u kaljužu.

3 Evo vam, ljubazni, veæ pišem drugu poslanicu u kojima budim
napominjanjem vaš èisti razum, **2** Da se opominjete rijeèi koje
su naprijed kazali sveti proroci, i zapovijesti svojijeh apostola od
Gospoda i spasa. **3** I ovo znajte najprije da æe u pošljednje dane
doæi rugaèi koji æe življeti po svojijem željama, **4** I govoriti: gdje
je obeæanje dolaska njegova? Jer otkako oci pomriješe sve stoji

tako od poèetka stvorenja. **5** Jer navalice neæe da znadu da
su nebesa bila otprije i zemlja iz vode i usred vode Božijom
rijeèi. **6** Zato tadašnji svijet bi vodom potopljen i pogibe. **7** A
sadašnja nebesa i zemlja tom istom rijeèi zadržana su te se
èuvaju za dan strašnoga suda i pogibli bezakonijeh ljudi. **8** Ali
ovo jedno da vam ne bude nepoznato, ljubazni, da je jedan dan
pred Gospodom kao hiljada godina, i hiljada godina kao jedan
dan. **9** Ne docni Gospod s obeæanjem, kao što neki misle da
docni, nego nas trpi, jer neæe da ko pogine, nego svi da doðu u
pokajanje. **10** Ali æe doæi dan Gospodnji kao lupež noæu, u koji
æe nebesa s hukom proæi, a stihije æe se od vatre raspasti a
zemlja i djela što su na njoj izgorjeæe. **11** Kad æe se dakle
ovo sve raskopati, kakovijem treba vama biti u svetom življenju
i pobožnosti, **12** Èekajuæi i želeæi da bude skorije dolazak
Božijega dana, kojega æe se radi nebesa spaliti i raskopati, i
stihije od vatre rastopiti? **13** Ali èekamo po obeæanju njegovu
novo nebo i novu zemlju, gdje pravda živi. **14** Zato, ljubazni,
èekajuæi ovo starajte se da vas on naðe èiste i prave u miru. **15**
I trpljenje Gospoda našega držite za spasenje; kao što vam i
ljubazni naš brat Pavle po danoj mu premudrosti pisa. **16** Kao
što govori o ovome i u svima svojijem poslanicama, u kojima
imaju neke stvari teške razumjeti, koje nenauèeni i neutvrðeni
izvræu, kao i ostala pisma, na svoju pogibao. **17** A vi dakle,
ljubazni, znajuæi naprijed, èuvajte se da prijevarom bezakonika
ne budete odvedeni s njima, i ne otpadnete od svoje tvrðe; **18**
Nego napredujte u blagodati i u poznanju Gospoda našega i
spasa Isusa Hrista. Njemu slava i sad i u vjeèna vremena. Amin.
(aiōn g165)

1 Jovanova

1 Što bješe ispoèetka, što èusmo, što vidjesmo oèima svojima,
što razmotrismo i ruke naše opipaše, o rijeèi života: **2** I život se
javi, i vidjesmo, i svjedoèimo, i javljamo vam život vjeèni, koji
bješe u oca, i javi se nama; **(aiōnios g166)** **3** Što vidjesmo i èusmo
to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je
zajednica s ocem i sa sinom njegovijem Isusom Hristom. **4** I ovo
vam pišemo da radost vaša bude ispunjena. **5** I ovo je obeæanje
koje èusmo od njega i javljamo vama, da je Bog vidjelo, i tame
u njemu nema nikakve. **6** Ako reèemo da imamo zajednicu s
njim a u tami hodimo, lažemo i ne tvorimo istine. **7** Ako li u
vidjelu hodimo, kao što je on sam u vidjelu, imamo zajednicu
jedan s drugijem, i krv Isusa Hrista, sina njegova, oèišæava nas
od svakoga grijeha. **8** Ako reèemo da grijeha nemamo, sebe
varamo, i istine nema u nama. **9** Ako priznajemo grijehe svoje,
vjeran je i pravedan da nam oprosti grijehe naše, i oèisti nas od
svake nepravde. **10** Ako reèemo da ne sagriješismo, gradimo ga
lažom, i rijeè njegova nije u nama.

2 Djeèice moja! ovo vam pišem da ne griješite; i ako ko sagriješi,
imamo zastupnika kod oca, Isusa Hrista pravednika, **2** I on
oèišæa grijehe naše, i ne samo naše nego i svega svijeta. **3** I
po tom razumijemo da ga poznasmo, ako zapovijesti njegove
držimo. **4** Koji govori: poznajem ga, a zapovijesti njegovijeh ne
drži, laža je, i u njemu istine nema; **5** A koji drži rijeè njegovu,
u njemu je zaista ljubav Božija savršena; po tom poznajemo
da smo u njemu. **6** Koji govori da u njemu stoji, i taj treba
tako da hodi kao što je on hodio. **7** Ljubazni! ne pišem vam
nove zapovijesti, nego zapovijest staru koju imaste ispoèetka.
Zapovijest stara jest rijeè koju èuste ispoèetka. **8** Opet vam

pišem novu zapovijest, koja je zaista u njemu i u vama; jer
tama prolazi, i vidjelo pravo veæ svijetli. **9** Koji govori da je u
vidjelu, a mrzi na svojega brata, još je u tami. **10** Koji ljubi brata
svojega, u vidjelu živi, i sablazni u njemu nema. **11** A koji mrzi na
svojega brata, u tami je, i u tami hodi, i ne zna kuda ide, jer mu
tama zaslijepi oèi. **12** Pišem vam, djeèice, da vam se opraštaju
grijesi imena njegova radi. **13** Pišem vam, oci, jer poznaste
onoga koji nema poèetka. Pišem vam, mladiæi, jer nadvladaste
neèastivoga. Pišem vam, djeco, jer poznaste oca. **14** Pisah
vam, oci, jer poznaste onoga koji je od poèetka. Pisah vam,
mladiæi, jer ste jaki, i rijeè Božija u vama stoji, i nadvladaste
neèastivoga. **15** Ne ljubite svijeta ni što je na svijetu. Ako ko
ljubi svijet, nema ljubavi oèine u njemu. **16** Jer sve što je na
svijetu, tjelesna želja, i želja oèiju, i ponos života, nije od oca,
nego je od ovoga svijeta. **17** I svijet prolazi i želja njegova; a koji
tvori volju Božiju ostaje dovijeka. **(aiōn g165)** **18** Djeco! pošljednje
je vrijeme, i kao što èuste da æe doæi antihrist, i sad mnogi
antihristi postaše; po tom poznajemo da je pošljednji èas. **19**
Od nas iziðoše, ali ne biše od nas: kad bi bili od nas onda bi
ostali s nama; ali da se jave da nijesu svi od nas. **20** I vi imate
pomazanje od svetoga, i znate sve. **21** Ne pisah vam kao da
ne znate istine, nego što je znate, i znate da nikakva laž nije
od istine. **22** Ko je lažljivac osim onoga koji odrièe da Isus nije
Hristos? Ovo je antihrist, koji se odrièe oca i sina. **23** Koji se god
odrièe sina ni oca nema; a koji priznaje sina, i oca ima. **24** Vi
dakle što èuste ispoèetka u vama neka stoji; ako u vama ostane
što èuste ispoèetka, i vi æete ostati u sinu i u ocu. **25** I ovo je
obeæanje koje nam on obeæa, život vjeèni. **(aiōnios g166)** **26** Ovo
vam pisah za one koji vas varaju. **27** I vi pomazanje što primiste

od njega, u vama stoji, i ne trebujete da vas ko uèi; nego kako
vas to samo pomazanje uèi u svemu, i istinito je, i nije laž, i kao
što vas nauèi ostanite u njemu. **28** I sad, djeèice, ostanite u
njemu da imamo slobodu kad se javi, i da se ne osramotimo
pred njim o njegovu dolasku. **29** Ako znate da je pravednik,
poznajte da je svaki koji tvori pravdu od njega roðen.

3 Vidite kakvu nam je ljubav dao otac, da se djeca Božija
nazovemo i budemo; zato svijet ne poznaje nas, jer njega ne
pozna. **2** Ljubazni! sad smo djeca Božija, i još se ne pokaza
šta æemo biti; nego znamo da kad se pokaže, biæemo kao i
on, jer æemo ga vidjeti kao što jest. **3** I svaki koji ovaj nad ima
na njega, èisti se, kao i on što je èist. **4** Svaki koji èini grijeh i
bezakonje èini: i grijeh je bezakonje. **5** I znate da se on javi
da grijehe naše uzme; i grijeha u njemu nema. **6** Koji god u
njemu stoji ne griješi; koji god griješi ne vidje ga niti ga pozna.
7 Djeèice! niko da vas ne vara: koji pravdu tvori pravednik je,
kao što je on pravedan; **8** Koji tvori grijeh od ðavola je, jer
ðavo griješi od poèetka. Zato se javi sin Božij da raskopa djela
ðavolja. **9** Koji je god roðen od Boga ne èini grijeha, jer njegovo
sjeme stoji u njemu, i ne može griješiti, jer je roðen od Boga. **10**
Po tom se poznaju djeca Božija i djeca ðavolja: koji god ne tvori
pravde, nije od Boga, i koji ne ljubi brata svojega. **11** Jer je ovo
zapovijest, koju èuste ispoèetka, da ljubimo jedan drugoga. **12**
Ne kao što Kain bješe od neèastivoga i zakla brata svojega. I
za koji ga uzrok zakla? Jer djela njegova bijahu zla, a brata
mu pravedna. **13** Ne èudite se, braæo moja, ako svijet mrzi na
vas. **14** Mi znamo da prijeðosmo iz smrti u život, jer ljubimo
braæu; jer ko ne ljubi brata ostaje u smrti. **15** Svaki koji mrzi na
brata svojega krvnik je ljudski; i znate da nijedan krvnik ljudski

nema u sebi vjeènoga života. **(aiōnios g166)** **16** Po tom poznasmo
ljubav što on za nas dušu svoju položi: mi smo dužni polagati
duše za braæu. **17** Koji dakle ima bogatstvo ovoga svijeta, i vidi
brata svojega u nevolji i zatvori srce svoje od njega, kako ljubav
Božija stoji u njemu? **18** Djeèice moja! da se ne ljubimo rijeèju ni
jezikom, nego djelom i istinom. **19** I po tom doznajemo da smo
od istine, i pred njim tješimo srca svoja. **20** Jer ako nam zazire
srce naše, Bog je veæi od srca našega i zna sve. **21** Ljubazni!
ako nam srce naše ne zazre, slobodu imamo pred Bogom; **22** I
što god zaištemo, primiæemo od njega, jer zapovijesti njegove
držimo i èinimo što je njemu ugodno. **23** I ovo je zapovijest
njegova da vjerujemo u ime sina njegova Isusa Hrista, i da
ljubimo jedan drugoga kao što nam je dao zapovijest. **24** I koji
drži zapovijesti njegove u njemu stoji, i on u njemu. I po tom
poznajemo da stoji u nama, po Duhu koga nam je dao.

4 Ljubazni! ne vjerujte svakome duhu, nego kušajte duhove
jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziðoše na svijet. **2** Po
ovome poznajte Duha Božijega, i duha lažnoga; svaki duh koji
priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao, od Boga je; **3** A svaki
duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao, nije od
Boga: i ovaj je antihristov, za kojega èuste da æe doæi, i sad
je veæ na svijetu. **4** Vi ste od Boga, djeèice, i nadvladaste ih,
jer je veæi koji je u vama negoli koji je na svijetu. **5** Oni su
od svijeta, zato govore od svijeta, i svijet ih sluša. **6** Mi smo
od Boga; koji poznaje Boga sluša nas, a koji nije od Boga ne
sluša nas. Po ovom poznajemo duha istine i duha prijevare. **7**
Ljubazni! da ljubimo jedan drugoga; jer je ljubav od Boga, i svaki
koji ima ljubav od Boga je rođen, i poznaje Boga. **8** A koji nema
ljubavi ne pozna Boga; jer je Bog ljubav. **9** Po tom se pokaza

ljubav Božija k nama što Bog sina svojega jedinorodnoga posla
na svijet da živimo kroza nj. **10** U ovom je ljubav ne da mi
pokazasmo ljubav k Bogu, nego da on pokaza ljubav k nama, i
posla sina svojega da oèisti grijehe naše. **11** Ljubazni! kad je
ovako Bog pokazao ljubav k nama, i mi smo dužni ljubiti jedan
drugoga. **12** Boga niko ne vidje nikad: ako imamo ljubav među
sobom, Bog u nama stoji, i ljubav je njegova savršena u nama.
13 Po tom doznajemo da u njemu stojimo, i on u nama, što nam
je dao od Duha svojega. **14** I mi vidjesmo i svjedoèimo da otac
posla sina da se spase svijet. **15** Koji prizna da je Isus sin Božij,
Bog u njemu stoji i on u Bogu. **16** I mi poznasmo i vjerovasmo
ljubav koju Bog ima k nama. Bog je ljubav, i koji stoji u ljubavi,
u Bogu stoji i Bog u njemu stoji. **17** Tijem se ljubav u nama
savršuje da imamo slobodu na dan sudni; jer kao što je on i mi
smo na svijetu ovom. **18** U ljubavi nema straha, nego savršena
ljubav izgoni strah napolje; jer strah ima muku. A ko se boji nije
savršen u ljubavi. **19** Da imamo mi ljubav k njemu, jer on najprije
pokaza ljubav k nama. **20** Ako ko reèe: ja ljubim Boga, a mrzi na
brata svojega, laža je; jer koji ne ljubi brata svojega, koga vidi,
kako može ljubiti Boga, koga ne vidi? **21** I ovu zapovijest imamo
od njega: koji ljubi Boga da ljubi i brata svojega.

5 Koji god vjeruje da je Isus Hristos, od Boga je rođen; i koji
god ljubi onoga koji je rodio, ljubi i onoga koji je rođen od njega.
2 Po tom znamo da ljubimo djecu Božiju kad Boga ljubimo
i njegove zapovijesti držimo. **3** Jer je ovo ljubav Božija da
zapovijesti njegove držimo; i zapovijesti njegove nijesu teške. **4**
Jer svaki koji je rođen od Boga pobjeđuje svijet; i vjera je naša
ova pobjeda koja pobijedi svijet. **5** Ko je koji svijet pobjeđuje
osim onoga koji vjeruje da je Isus sin Božij? **6** Ovo je Isus

Hristos što dođe vodom i krvlju i Duhom, ne samo vodom nego
vodom i krvlju; i Duh je koji svjedoèi, jer je Duh istina. **7** Jer
je troje što svjedoèi na nebu: Otac, Rijeè, i sveti Duh; i ovo je
troje jedno. **8** I troje je što svjedoèi na zemlji: duh, i voda, i
krv; i troje je zajedno. **9** Kad primamo svjedoèanstvo èovjeèije,
svjedoèanstvo je Božije veæe; jer je ovo svjedoèanstvo Božije
što svjedoèi za sina svojega. **10** Koji vjeruje sina Božijega ima
svjedoèanstvo u sebi; koji ne vjeruje Bogu naèinio ga je lažom,
jer ne vjerova svjedoèanstvu koje svjedoèi Bog za sina svojega.
11 I ovo je svjedoèanstvo da nam je Bog dao život vjeèni; i ovaj
život vjeèni u sinu je njegovom. **(aiōnios g166)** **12** Ko ima sina
Božijega ima život; ko nema sina Božijega nema života. **13** Ovo
pisah vama koji vjerujete u ime sina Božijega, da znate da imate
život vjeèni i da vjerujete u ime sina Božijega. **(aiōnios g166)** **14** I
ovo je sloboda koju imamo k njemu da ako što molimo po volji
njegovoj posluša nas. **15** I kad znamo da nas sluša što god
molimo, znamo da æe nam dati što ištemo u njega. **16** Ako
ko vidi brata svojega gdje griješi grijeh ne k smrti, neka moli, i
daæe mu život, onima koji griješe ne k smrti. Ima grijeh k smrti:
za taj ne govorim da moli. **17** Svaka je nepravda grijeh; i ima
grijeh ne k smrti. **18** Znamo da nijedan koji je roðen od Boga,
ne griješi, nego koji je roðen od Boga èuva se, i neèastivi ne
dohvata se do njega. **19** Znamo da smo od Boga i sav svijet leži
u zlu. **20** A znamo da sin Božij dođe, i dao nam je razum da
poznamo Boga istinoga, i da budemo u istinome sinu njegovom
Isusu Hristu. Ovo je istini Bog i život vjeèni. **(aiōnios g166)** **21**
Djeèice! èuvajte se od neznaboštva. Amin.

2 Jovanova

1 Od starješine izbranoj gospoði i djeci njezinoj, koju ja ljubim
vaistinu, i ne samo ja nego svi koji poznaše istinu, **2** Za istinu
koja u nama stoji i biæe s nama dovijeka: **(aiōn g165)** **3** Da bude
s vama blagodat, milost, mir od Boga oca i od Gospoda Isusa
Hrista, sina oèina, u istini i u ljubavi. **4** Obradovah se vrlo što
naðoh neke od tvoje djece koji hode u istini, kao što primismo
zapovijest od oca. **5** I sad molim te, gospoðo, ne kao da ti
novu zapovijest pišem, nego koju imamo ispoèetka, da imamo
ljubav među sobom. **6** I ova je ljubav da živimo po zapovijestima
njegovijem. Ova je zapovijest, kao što èuste ispoèetka, da u njoj
živite. **7** Jer mnoge varalice iziðoše na svijet koji ne priznaju
Isusa Hrista da je došao u tijelu; ovo je varalica i antihrist. **8**
Èuvajte se da ne izgubimo što smo zaradili, nego da primimo
platu potpuno. **9** Koji god prestupa i ne stoji u nauci Hristovoj
onaj nema Boga; a koji stoji u nauci Hristovoj onaj ima i oca i
sina. **10** Ako ko dolazi k vama i ove nauke ne donosi, ne primajte
ga u kuæu, i ne pitajte se s njim; **11** Jer ko se upita s njim, prima
dijel u njegovijem zlijem djelima. **12** Mnogo bih vam imao pisati,
ali ne htjedoh hartijom i mastilom; jer se nadam da æu doæi
k vama i iz usta govoriti, da radost vaša bude ispunjena. **13**
Pozdravljaju te djeca tvoje sestre izbrane. Amin.

3 Jovanova

1 Od starješine Gaju ljubaznome, kojega ja ljubim vaistinu. **2**
Ljubazni! molim se Bogu da ti u svemu bude dobro, i da budeš
zdrav, kao što je tvojoj duši dobro. **3** Obradovah se vrlo kad
doðoše braæa i posvjedoèiše tvoju istinu, kako ti u istini živiš.
4 Nemam veæe radosti od ove da èujem moja djeca u istini
da hode. **5** Ljubazni! vjerno radiš što èiniš braæi i gostima, **6**
Koji posvjedoèiše tvoju ljubav pred crkvom; i dobro æeš uèiniti
ako ih spremiš kao što treba pred Bogom. **7** Jer imena njegova
radi iziðoše ne primivši ništa od neznabožaca. **8** Mi smo dakle
dužni primati takove, da budemo pomagaèi istini. **9** Ja pisah
crkvi; ali Diotref, koji želi da bude najstariji među njima, ne prima
nas. **10** Zato, ako doðem, spomenuæu njegova djela koja tvori
ružeæi nas zlijem rijeèima; i nije mu to dosta, nego sam braæe
ne prima, i zabranjuje onima koji bi htjeli da ih primaju, i izgoni ih
iz crkve. **11** Ljubazni! ne ugledaj se na zlo, nego na dobro: koji
dobro èini od Boga je, a koji zlo èini ne vidje Boga. **12** Dimitriju
svjedoèiše svi, i sama istina; a i mi svjedoèimo; i znate da je
svjedoèanstvo naše istinito. **13** Mnogo imadoh da pišem; ali
neæu mastilom i perom da ti pišem; **14** Nego se nadam da æu
te skoro vidjeti, i iz usta govoriti. Mir ti! pozdravljaju te prijatelji.
Pozdravi prijatelje po imenu. Amin.

Judina

1 Od Jude, Isusa Hrista sluge, a brata Jakovljeva, zvanima,
koji su osveæeni Bogom ocem i održani Isusom Hristom: **2**
Milost i mir i ljubav da vam se umnoži. **3** Ljubazni! starajuæi se
jednako da vam pišem za opšte vaše spasenije, bi mi potrebno
da vam pišem moleæi da se borite za pravednu vjeru, koja je
jedanput dana svetima. **4** Jer se uvukoše neki bezbožni ljudi,
koji su davno određeni na ovo osuđenje, i Boga našega blagodat
pretvaraju u neèistotu, i jedinoga gospodara Boga i Gospoda
našega Isusa Hrista odrièu se. **5** Ali æu vam napomenuti, kad i vi
znate ovo jedanput, da Gospod izbavi narod iz zemlje Misirske,
potom pogubi one koji ne vjerovaše. **6** I anđele koji ne držaše
svojega starješinstva nego ostaviše svoj stan èuva u vjeènijem
okovima pod mrakom za sud velikoga dana. **(aïdios g126)** **7** Kao
što i Sodom i Gomor, i okolni njihovi gradovi, koji su se prokurvali
onako kao i oni, i hodili za drugijem mesom, postaviše se za
ugled i muèe se u vjeènom ognju: **(aiōnios g166)** **8** Tako dakle i ovi
što sanjajuæi tijelo pogane, a poglavarstva se odrièu, i na slavu
hule. **9** A Mihailo Aranđel, kad se prepiraše s đavolom i govoraše
za Mojsijevo tijelo, ne smijaše prokleta suda da izgovori, nego
reèe: Gospod neka ti zaprijeti. **10** A ovi hule na ono što ne
znadu; a što znadu po prirodi kao nerazumna životinja, u onom
se raspadaju. **11** Teško njima! jer putem Kainovijem pođoše i u
prijevaru Valaamove plate padoše, i u buni Koreovoj izgiboše. **12**
Ovo su oni što pogane vaše milostinje jeduæi s vama bez straha
i gojeæi se; oblaci bezvodni, koje vjetrovi prenose; jesenska
drveta nerodljiva, koja su dvaput umrla, i iz korijena išèupana; **13**
Bijesni valovi morski, koji se pjene svojijem sramotama, zvijezde
lažne, kojima se èuva mrak vjeène tame. **(aiōn g165)** **14** Ali i za

ovake prorokova Enoh, sedmi od Adama, govoreæi: gle, ide
Gospod s hiljadama svetijeh anðela svojijeh **15** Da uèini sud
svima, i da pokara sve bezbožnike za sva njihova bezbožna
djela kojima bezbožnost èiniše, i za sve ružne rijeèi njihove koje
bezbožni grješnici govoriše na nj. **16** Ovo su nezadovoljni vikaèi,
koji po željama svojijem žive, i usta njihova govore ponosite
rijeèi, i za dobitak gledaju ko je ko. **17** A vi, ljubazni, opominjite
se rijeèi koje naprijed kazaše apostoli Gospoda našega Isusa
Hrista, **18** Jer vam kazaše da æe u pošljednje vrijeme postati
rugaèi, koji æe hoditi po svojijem željama i bezbožnostima. **19**
Ovo su oni što se odvajaju od jedinosti vjere i jesu tjelesni, koji
duha nemaju. **20** A vi, ljubazni, naziðujte se svojom svetom
vjerom, i molite se Bogu Duhom svetijem. **21** I sami sebe držite
u ljubavi Božijoj, èekajuæi milosti Gospoda našega Isusa Hrista
za život vjeèni. **(aiōnios g166)** **22** I tako razlikujuæi jedne milujte,
23 A jedne strahom izbavljajte i iz ognja vadite; a karajte sa
strahom, mrzeæi i na haljinu opoganjenu od tijela. **24** A onome
koji vas može saèuvati bez grijeha i bez mane, i postaviti prave
pred slavom svojom u radosti, **25** Jedinome premudrome Bogu
i spasu našemu, kroz Isusa Hrista Gospoda našega, slava
i velièanstvo, država i vlast prije sviju vijekova i sad i u sve
vijekove. Amin. **(aiōn g165)**

Apokalipsa

1 Otkrivenje Isusa Hrista, koje dade njemu Bog, da pokaže
slugama svojima šta æe skoro biti, i pokaza, poslavši po anðelu
svojemu sluzi svojemu Jovanu, **2** Koji svjedoèi rijeè Božiju i
svjedoèanstvo Isusa Hrista, i šta god vidje. **3** Blago onome koji
èita i onima koji slušaju rijeèi proroštva, i drže što je napisano u
njemu; jer je vrijeme blizu. **4** Od Jovana na sedam crkava koje
su u Aziji: blagodat vam i mir od onoga koji jest, i koji bješe, i koji
æe doæi; i od sedam duhova koji su pred prijestolom njegovijem;
5 I od Isusa Hrista, koji je svjedok vjerni, i prvenac iz mrtvijeh, i
knez nad carevima zemaljskima, koji nas ljubi, i umi nas od
grijeha našijeh krvlju svojom; **6** I uèini nas careve i sveštenike
Bogu i ocu svojemu; tome slava i država va vijek vijeka. Amin.
(aiōn g165) **7** Eno, ide s oblacima, i ugledaæe ga svako oko, i
koji ga probodoše; i zaplakaæe za njim sva koljena zemaljska.
Da, zaista. **8** Ja sam alfa i omega, poèetak i svršetak, govori
Gospod, koji jest, i koji bješe, i koji æe doæi, svedržitelj. **9** Ja
Jovan, koji sam i brat vaš i drug u nevolji, i u carstvu i trpljenju
Isusa Hrista, bijah na ostrvu koje se zove Patam, za rijeè Božiju
i za svjedoèanstvo Isusa Hrista. **10** Bijah u duhu u dan nedjeljni,
i èuh za sobom glas veliki kao trube koje govoraše: ja sam alfa i
omega, prvi i pošljednji; **11** I: što vidiš napiši u knjigu, i pošlji
crkvama koje su u Aziji: u Efes, i u Smirnu, i u Pergam, i u
Tijatir, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodikiju. **12** I obazreh se da
vidim glas koji govoraše sa mnom; i obazrevši se vidjeh sedam
svijeænjaka zlatnijeh, **13** I usred sedam svijeænjaka kao sina
èovjeèijega, obuèena u dugaèku haljinu, i opasana po prsima
pojasom zlatnijem. **14** A glava njegova i kosa bijaše bijela kao
bijela vuna, kao snijeg; i oèi njegove kao plamen ognjeni; **15** I

noge njegove kao mjed kad se rastopi u peæi; i glas njegov kao
huka voda mnogijeh; **16** I držaše u svojoj desnoj ruci sedam
zvijezda, i iz usta njegovijeh izlažaše maè oštar s obje strane, i
lice njegovo bijaše kao što sunce sija u sili svojoj. **17** I kad ga
vidjeh, padoh k nogama njegovijem kao mrtav, i metnu desnicu
svoju na me govoreæi mi: ne boj se, ja sam prvi i pošljednji, **18** I
živi; i bijah mrtav i evo sam živ va vijek vijeka, amin. I imam
ključeve od pakla i od smrti. **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** Napiši dakle
šta si vidio, i šta je, i šta æe biti potom; **20** Tajna sedam zvijezda
koje si vidio na desnici mojoj, i sedam svijeænjaka zlatnijeh:
sedam zvijezda jesu anđeli sedam crkava; i sedam svijeænjaka
koje si vidio jesu sedam crkava.

2 Anđelu Efeske crkve napiši: tako govori onaj što drži sedam
zvijezda u desnici svojoj, i što hodi posred sedam svijeænjaka
zlatnijeh: **2** Znam tvoja djela, i trud tvoj, i trpljenje tvoje, i da ne
možeš snositi zlijeh, i iskušao si one koji govore da su apostoli
a nijesu, i našao si ih lažne; **3** I podnio si mnogo, i trpljenje
imaš, i za ime moje trudio si se, i nijesi sustao. **4** No imam
na tebe, što si ljubav svoju prvu ostavio. **5** Opomeni se dakle
otkuda si spao, i pokaj se, i prva djela èini; ako li ne, doæi æu ti
skoro, i dignuæu svijeænjak tvoj s mjesta njegova, ako se ne
pokaješ. **6** No ovo imaš što mrziš na djela Nikolinaca, na koja i
ja mrzim. **7** Ko ima uho neka èuje šta govori Duh crkvama: koji
pobijedi daæu mu da jede od drveta životnoga koje je nasred
raja Božijega. **8** I anđelu crkve Smiranske napiši: tako govori
prvi i pošljednji, koji bješe mrtav, i evo je živ: **9** Znam tvoja djela,
i nevolju i siromaštvo ali si bogat i hule onijeh koji govore da su
Jevreji a nijesu, nego zbornica sotonina. **10** Ne boj se ni oda šta
što æeš postradati. Gle, đavo æe neke od vas metati u tamnicu,

da se iskušate, i imaæete nevolju do deset dana. Budi vjeran do
same smrti, i daæu ti vijenac života. **11** Ko ima uho da èuje
neka èuje šta govori Duh crkvama: koji pobijedi neæe mu nauditi
druga smrt. **12** I anðelu Pergamske crkve napiši: tako govori
onaj što ima maè oštar s obje strane: **13** Znam djela tvoja, i gdje
živiš, gdje je prijesto sotonin; i držiš ime moje, i nijesi se odrekao
vjere moje i u one dane u koje je Antipa, vjerni svjedok moj,
ubijen kod vas, gdje živi sotona. **14** No imam na tebe malo, što
imaš tu koji drže nauku Valaama, koji uèaše Valaka da položi
sablazan pred sinovima Izrailjevijem, da jedu žrtve idolske, i
da se kurvaju. **15** Tako imaš i ti koji drže nauku Nikolinaca, na
koju ja mrzim. **16** Pokaj se dakle; ako li ne, doæi æu ti skoro, i
vojevaæu s njima maèem usta svojijeh. **17** Ko ima uho da èuje
neka èuje šta govori Duh crkvama: koji pobijedi daæu mu da
jede od mane sakrivene, i daæu mu kamen bijel, i na kamenu
novo ime napisano, kojega niko ne zna osim onoga koji primi. **18**
I anðelu Tijatirske crkve napiši: tako govori sin Božij, koji ima oèi
svoje kao plamen ognjeni, i noge njegove kao mjed: **19** Znam
tvoja djela, i ljubav, i službu, i vjeru, i trpljenje tvoje, i djela tvoja, i
da pošljednjijeh ima više od prvijeh; **20** No imam na tebe malo,
što dopuštaš ženi Jezaveli, koja govori da je proroèica, da uèi i
da vara sluge moje da èine preljubu i da jedu žrtvu idolsku. **21**
I dadoh joj vrijeme da se pokaje od kurvarstva svojega, i ne
pokaja se. **22** Evo je ja meæem na odar, i one koji èine preljubu
s njom u nevolju veliku, ako se ne pokaju od svojijeh djela. **23** I
djecu njezinu pobiæu na mjesto; i poznaæe sve crkve da sam ja
koji ispitujem srca i bubrege, i daæu vam svakome po djelima
vašima: **24** A vama govorim i ostalima koji su u Tijatiru koji
nemaju nauke ove, i koji ne poznaju dubina sotoninijeh kao što

govore): neæu metnuti na vas drugoga bremena, **25** Osim koje
imate, držite dokle doðem. **26** I koji pobijedi i održi djela moja
do kraja, daæu mu vlast nad neznabošcima; **27** I pašæe ih s
gvozdenom palicom, i oni æe se razdrobiti kao sudovi lonèarski;
kao i ja što primih od oca svojega; **28** I daæu mu zvijezdu danicu.
29 Ko ima uho da èuje neka èuje šta govori Duh crkvama.

3 I anðelu Sardske crkve napiši: tako govori onaj što ima sedam
Duhova Božijih, i sedam zvijezda: znam tvoja djela, da imaš
ime da si živ, a mrtav si. **2** Straži, i utvrðuj ostale koji hoæe
da pomru; jer ne naðoh tvojijeh djela savršenijeh pred Bogom
svojijem. **3** Opominji se dakle, kako si primio i kako si èuo, i drži
i pokaj se. Ako li ne uzastražiš, doæi æu na tebe kao lupež, i
neæeš èuti u koji æu èas doæi na tebe. **4** Ali imaš malo imena i
u Sardu, koji ne opoganiše svojijeh haljina, i hodiæe sa mnom u
bijelima, jer su dostojni. **5** Koji pobijedi on æe se obuæi u haljine
bijele, i neæu izbrisati imena njegova iz knjige života, i priznaæu
ime njegovo pred ocem svojijem i pred anðelima njegovima.
6 Ko ima uho neka èuje šta govori Duh crkvama. **7** I anðelu
Filadelfijske crkve napiši: tako govori sveti istiniti, koji ima ključ
Davidov, koji otvori i niko ne zatvori, koji zatvori i niko ne otvori.
8 Znam tvoja djela; gle, dadoh pred tobom vrata otvorena, i
niko ih ne može zatvoriti; jer imaš malo sile, i držao si moju
rijeè, i nijesi se odrekao imena mojega. **9** Evo dajem one iz
zbornice sotonine koji govore da su Jevreji a nijesu, nego lažu;
evo æu ih uèiniti da doðu i da se poklone pred nogama tvojima,
i da poznadu da te ja ljubim. **10** Jer si održao rijeè trpljenja
mojega, i ja æu tebe saèuvati od èasa iskušenja, koji æe doæi
na sav vasioni svijet da iskuša one koji žive na zemlji. **11** Evo
æu doæi brzo: drži što imaš, da niko ne uzme vijenca tvojega.

12 Koji pobijedi uèiniæu ga stub u crkvi Boga svojega, i više
neæe iziæi napolje; i napisaæu na njemu ime Boga svojega, i
ime novoga Jerusalima, grada Boga mojega, koji silazi s neba
od Boga mojega, i ime moje novo. 13 Ko ima uho neka èuje
šta govori Duh crkvama. 14 I anðelu Laodikijske crkve napiši:
tako govori Amin, svjedok vjerni i istiniti, poèetak stvorenja
Božijega: 15 Znam tvoja djela da nijesi ni studen ni vruæ. O
da si studen ili vruæ! 16 Tako, buduæi mlak, i nijesi ni studen
ni vruæ, izbljuvaæu te iz usta svojijeh. 17 Jer govoriš: bogat
sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti
nesreæan, i nevoljan, i siromah, i slijep, i go. 18 Svjetujem te da
kupiš u mene zlata žeženoga u ognju, da se obogatiš; i bijele
haljine, da se obuèeš, i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje;
i masti oèinjom pomaži oèi svoje da vidiš. 19 Ja koje god ljubim
one i karam i pouèavam; postaraj se dakle, i pokaj se. 20 Evo
stojim na vratima i kucam: ako ko èuje glas moj i otvori vrata,
uæi æu k njemu i veèeraæu s njime, i on sa mnom. 21 Koji
pobijedi daæu mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu, kao i
ja što pobijedih i sjedoh s ocem svojijem na prijestolu njegovu.
22 Ko ima uho neka èuje šta govori Duh crkvama.

4 Potom vidjeh: i gle, vrata otvorena na nebu, i glas prvi koji
èuh kao trubu gdje govori sa mnom, reèe: popni se amo, i
pokazaæu ti šta æe biti za ovijem. 2 I odmah bih u duhu; i
gle, prijesto stajaše na nebu, i na prijestolu sjeðaše neko. 3
I onaj što sjeðaše bijaše po viðenju kao kamen jaspis i sard;
i oko prijestola bješe duga po viðenju kao smaragd. 4 I oko
prijestola bijahu dvadeset i èetiri prijestola; i na prijestolima
vidjeh dvadeset i èetiri starješine gdje sjede, obuèene u bijele
haljine, i imahu krune zlatne na glavama svojima. 5 I od prijestola

izlažahu munje i gromovi i glasovi; i sedam žižaka ognjenijeh
gorahu pred prijestolom, koje su sedam duhova Božijih. **6** I pred
prijestolom bijaše stakleno more, kao kristal; i nasred prijestola i
oko prijestola èetiri životinje, pune oèiju sprijed i sastrag. **7** I
prva životinja bješe kao lav, i druga životinja kao tele, i treæa
životinja imaše lice kao èovjek, i èetvrta životinja bješe kao orao
kad leti. **8** I svaka od èetiri životinje imaše po šest krila naokolo,
i unutra puna oèiju, i mira ne imaju dan i noæ govoreæi: svet,
svet, svet Gospod Bog svedržitelj, koji bješe, i koji jest, i koji
æe doæi. **9** I kad daše životinje slavu i èast i hvalu onome
što sjeðaše na prijestolu, što živi va vijek vijeka, **(aiōn g165)** **10**
Padoše dvadeset i èetiri starješine pred onijem što sjeðaše na
prijestolu, i pokloniše se onome što živi va vijek vijeka, i metnuše
krune svoje pred prijestolom govoreæi: **(aiōn g165)** **11** Dostojan si,
Gospode, da primiš slavu i èast i silu; jer si ti sazdao sve, i po
volji tvojoj jest i stvoreno je.

5 I vidjeh u desnici onoga što sjeðaše na prijestolu knjigu
napisanu iznutra i spolja, zapeèaæenu sa sedam peèata. **2**
I vidjeh anðela jaka gdje propovijeda glasom velikijem: ko je
dostojan da otvori knjigu i da razlomi peèate njezine? **3** I niko ne
mogaše ni na nebu ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjige
ni da zagleda u nju. **4** I ja plakah mnogo što se niko ne nađe
dostojan da otvori i da proèita knjigu, niti da zagleda u nju. **5** I
jedan od starješina reèe mi: ne plaèi, evo je nadvladao lav, koji
je od koljena Judina, korijen Davidov, da otvori knjigu i razlomi
sedam peèata njezinijeh. **6** I vidjeh, i gle, nasred prijestola i
èetiri životinje, i posred starješina jagnje stajaše kao zaklano, i
imaše sedam rogova, i sedam oèiju, koje su sedam duhova
Božijih poslanijeh po svemu svijetu. **7** I dođe i uze knjigu iz

desnice onoga što sjeđaše na prijestolu. **8** I kad uze knjigu, èetiri
životinje i dvadeset i èetiri starješine padoše pred jagnjetom,
imajuæi svaki gusle, i zlatne èaše pune tamjana, koje su molitve
svetijeh. **9** I pjevahu pjesmu novu govoreæi: dostojan si da
uzmeš knjigu, i da otvoriš peèate njezine; jer si se zaklao, i
iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakoga koljena i jezika
i naroda i plemena, **10** I uèinio si nas Bogu našemu careve
i sveštenike, i carovaæemo na zemlji. **11** I vidjeh, i èuh glas
anđela mnogijeh oko prijestola i životinja i starješina, i bješe broj
njihov hiljada hiljada, **12** Govoreæi glasom velikijem: dostojno je
jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jaèinu i
èast i slavu i blagoslov. **13** I svako stvorenje, što je na nebu, i na
zemlji, i pod zemljom, i što je na moru, i što je u njima, sve èuh
gdje govore: onome što sjedi na prijestolu, i jagnjetu blagoslov i
èast i slava i država va vijek vijeka. **(aiōn g165)** **14** I èetiri životinje
govorahu: amin. I dvadeset i èetiri starješine padoše i pokloniše
se onome što živi va vijek vijeka.

6 I vidjeh kad otvori jagnje jedan od sedam peèata, i èuh jednu
od èetiri životinje gdje govori kao glas gromovni: doði i viði. **2** I
vidjeh, i gle, konj bijel, i onaj što sjeđaše na njemu imadijaše
strijelu; i njemu se dade vijenac, i iziđe pobjeđujuæi, i da pobijedi.
3 I kad otvori drugi peèat, èuh drugu životinju gdje govori: doði i
viði. **4** I iziđe drugi konj rið, i onome što sjeđaše na njemu dade
se da uzme mir sa zemlje, i da ubija jedan drugoga, i dade mu
se maè veliki. **5** I kad otvori treæi peèat, èuh treæu životinju gdje
govori: doði i viði. I vidjeh, i gle, konj vran, i onaj što sjeđaše na
njemu imađaše mjerila u ruci svojoj. **6** I èuh glas između èetiri
životinje gdje govori: oka pšenice za groš, i tri oke jeèma za
groš; a ulja i vina neæe ni biti. **7** I kad otvori èetvrti peèat, èuh

glas èetvrte životinje gdje govori: doði i viði. **8** I vidjeh, i gle, konj
blijed, i onome što sjeðaše na njemu bješe ime smrt, i pakao
iðaše za njim; i njemu se dade oblast na èetvrtom dijelu zemlje
da ubije maèem i glaðu i smræu i zvjerinjem zemaljskijem.
(Hadēs g86) **9** I kad otvori peti peèat, vidjeh pod oltarom duše
pobijenijeh za rijeè Božiju i za svjedoèanstvo koje imahu. **10** I
povikaše glasom velikijem govoreæi: dokle, gospodaru sveti
i istiniti! ne sudiš i ne kaješ krvi naše na onima što žive na
zemlji? **11** I dane biše svakome od njih haljine bijele, i reèeno
im bi da poèinu još malo vremena, dokle se navrše i drugari
njihovi i braæa njihova, koji valja da budu pobijeni kao i oni. **12**
I vidjeh kad otvori šesti peèat, i gle, zatrese se zemlja vrlo, i
sunce posta crno kao vreæa od kostrijeti, i mjesec posta kao
krv; **13** I zvijezde nebeske padoše na zemlju kao što smokva
odbacuje pupke svoje kad je veliki vjetar zaljulja. **14** I nebo se
izmaèe kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrvo s mjesta
svojijeh pokrenuše se. **15** I carevi zemaljski, i boljari, i bogati, i
vojvode, i silni, i svaki rob, i svaki slobodnjak, sakriše se po
peæinama i po kamenjacima gorskijem; **16** I govoriše gorama i
kamenju: padnite na nas, i sakrijte nas od lica onoga što sjedi na
prijestolu, i od gnjeva jagnjetova. **17** Jer dođe veliki dan gnjeva
njegova, i ko može ostati?

7 I potom vidjeh èetiri anðela gdje stoje na èetiri ugla zemlje,
i drže èetiri vjetra zemaljska, da ne duše vjetar na zemlju,
ni na more, niti na ikako drvo. **2** I vidjeh drugoga anðela
gdje se penje od istoka sunèanoga, koji imaše peèat Boga
živoga; i povika glasom velikijem na èetiri anðela kojima
bješe dano da kvare zemlju i more, govoreæi: **3** Ne kvarite
ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zapeèatim sluge Boga

našega na èelima njihovima. **4** I èuh broj zapeèaæenijeh, sto i
èetrdeset i èetiri hiljade zapeèaæenijeh od sviju koljena sinova
Izrailjevijeh; **5** Od koljena Judina dvanaest hiljada zapeèaæenijeh;
od koljena Ruvimova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od
koljena Gadova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; **6** Od
koljena Asirova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena
Neftalimova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena
Manasijna dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; **7** Od koljena
Simeunova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Levijeva
dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Isaharova dvanaest
hiljada zapeèaæenijeh; **8** Od koljena Zavulonova dvanaest
hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Josifova dvanaest hiljada
zapeèaæenijeh; od koljena Venijaminova dvanaest hiljada
zapeèaæenijeh. **9** Potom vidjeh, i gle, narod mnogi, kojega
ne može niko izbrojiti, od svakoga jezika i koljena i naroda i
plemena, stajaše pred prijestolom i pred jagnjetom, obuèen
u haljine bijele, i palme u rukama njihovima. **10** I povikaše
glasom velikijem govoreæi: spasenije Bogu našemu, koji sjedi
na prijestolu, i jagnjetu. **11** I svi anðeli stajahu oko prijestola i
starješine i èetiri životinje, i padoše na lice pred prijestolom,
i pokloniše se Bogu, **12** Govoreæi: amin; blagoslov i slava
i premudrost i hvala i èast i sila i jaèina Bogu našemu va
vijek vijeka. Amin. **(aiōn g165)** **13** I odgovori jedan od starješina
govoreæi mi: ovi obuèeni u bijele haljine ko su, i otkuda doðoše?
14 I rekoh mu: gospodaru! ti znaš. I reèe mi: ovo su koji doðoše
od nevolje velike, i opraše haljine svoje i ubijeliše haljine svoje u
krvi jagnjetovoj. **15** Zato su pred prijestolom Božijim, i služe mu
dan i noæ u crkvi njegovoj; i onaj što sjedi na prijestolu useliæe
se u njih. **16** Više neæe ogladnjeti ni ožednjeti, i neæe na njih

pasti sunce, niti ikakva vruæina. **17** Jer jagnje, koje je nasred
prijestola, pašæe ih, i uputiæe ih na izvore žive vode; i Bog æe
otrti svaku suzu od oèiju njihovijeh.

8 I kad otvori sedmi peèat, posta tišina na nebu oko po sahata.
2 I vidjeh sedam anðela koji stajahu pred Bogom, i dade im
se sedam truba. **3** I drugi anðeo doðe, i stade pred oltarom, i
imaše kadionicu zlatnu; i bijaše mu dano mnogo tamjana da
da molitvama sviju svetijeh na oltar zlatni pred prijestolom. **4** I
dim od kaðenja u molitvama svetijeh iziðe od ruke anðelove
pred Boga. **5** I uze anðeo kadionicu, i napuni je ognja s oltara, i
baci je na zemlju, i postaše glasovi i gromovi i sijevanje munja
i tresenje zemlje. **6** I sedam anðela koji imahu sedam truba,
pripraviše se da zatrube. **7** I prvi anðeo zatrubi, i posta grad i
oganj, smiješani s krvlju, i padoše na zemlju; i treæina drva
izgorje, i svaka trava zelena izgorje. **8** I drugi anðeo zatrubi; i
kao velika gora ognjem zapaljena pade u more; i treæina mora
posta krv. **9** I umrije treæina stvorenja koje živi u moru, i treæina
laði propade. **10** I treæi anðeo zatrubi, i pade s neba velika
zvijezda, koja goraše kao svijeæa, i pade na treæinu rijeka
i na izvore vodene. **11** I ime zvijezdi bješe Pelen; i treæina
voda posta pelen, i mnogi ljudi pomriješe od voda, jer bijahu
grke. **12** I èetvrti anðeo zatrubi, i udarena bi treæina sunca, i
treæina mjeseca, i treæina zvijezda, da pomrèa treæina njihova,
i treæina dana da ne svijetli, tako i noæi. **13** I vidjeh, i èuh
jednoga anðela gdje leti posred neba i govori glasom velikijem:
teško, teško, teško onima koji žive na zemlji od ostalijeh glasova
trubnijeh trojice anðela, koji æe trubiti.

9 I peti anðeo zatrubi, i vidjeh zvijezdu gdje pade s neba na
zemlju, i dade joj se ključ od studenca bezdana; **(Abyssos g12)** **2** I

otvori studenac bezdana, i iziðe dim iz studenca kao dim velike
peæi, i pocrnje sunce i nebo od dima studenèeva; **(Abyssos g12)**
3 I iz dima iziðoše skakavci na zemlju, i dade im se oblast, kao
što i skorpije imaju oblast na zemlji. **4** I reèe im se da ne ude
travi zemaljskoj, niti ikakoj zeleni, niti ikaku drvetu, nego samo
ljudima koji nemaju peèata Božijega na èelima svojima. **5** I dade
im se da ih ne ubijaju, nego da ih muèe pet mjeseci; i muèenje
njihovo bijaše kao muèenje skorpijno kad ujede èovjeka; **6** I u te
dane tražiæe ljudi smrt, i neæe je naæi; i željeæe da umru, i
smrt æe od njih bježati. **7** I skakavci bijahu kao konji spremljeni
na boj; i na glavama njihovima kao krune od zlata, i lica njihova
kao lica èovjeèija. **8** I imahu kose kao kose ženske, i zubi njihovi
bijahu kao u lavova; **9** I imahu oklope kao oklope gvozdene, i
glas krila njihovijeh bijaše kao glas kola kad mnogi konji trèe na
boj; **10** I imahu repove kao skorpijne, i žalci bijahu na repovima
njihovima; i dana im bješe oblast da ude ljudima pet mjeseci. **11** I
imahu nad sobom cara anðela bezdana kojemu je ime Jevrejski
Avadon, a Grèki Apolion. **(Abyssos g12)** **12** Jedno zlo proðe, evo
idu još dva zla za ovijem. **13** I šesti anðeo zatrubi, i èuh glas
jedan od èetiri roglja zlatnoga oltara, koji je pred Bogom, **14** Gdje
govori šestome anðelu koji imaše trubu: odriješi èetiri anðela koji
su svezani kod rijeke velike Eufrata. **15** I biše odriješena èetiri
anðela koji bijahu pripravljeni na sahat, i dan, i mjesec, i godinu,
da pobiju treæinu ljudi. **16** I broj vojnika na konjma bijaše dvjesta
hiljada hiljada; i èuh broj njihov. **17** I tako vidjeh u utvari konje, i
one što sjeðahu na njima, koji imahu oklope ognjene i plavetne
i sumporne; i glave konja njihovijeh bijahu kao glave lavova,
i iz usta njihovijeh izlažaše oganj i dim i sumpor. **18** I od ova
tri zla pogibe treæina ljudi, od ognja i od dima i od sumpora

što izlažaše iz usta njihovijeh. **19** Jer sila konja bješe u ustima
njihovima, i u repovima njihovima; jer repovi njihovi bivahu kao
zmije i imahu glave, i njima iðahu. **20** I ostali ljudi koji ne biše
pobijeni zlima ovima, ne pokajaše se od djela ruku svojijeh da
se ne poklanjaju ðavolima, ni idolima zlatnima i srebrnima i
mjedenima i kamenima i drvenima, koji ni mogu vidjeti, ni èuti, ni
hoditi; **21** Niti se pokajaše od ubistva svojijeh, ni od èaranja
svojijeh, ni od kurvarstva svojega, ni od krađa svojijeh.

10 I vidjeh drugoga anđela jaka gdje silazi s neba, koji bješe
obuèen u oblak, i duga bješe na glavi njegovoj, i lice njegovo
bješe kao sunce, i noge njegove kao stubovi ognjeni; **2** I imaše
u ruci svojoj knjižicu otvorenu, i metnu nogu svoju desnu na
more, a lijevu na zemlju. **3** I povika glasom velikijem, kao lav
kad rièe; i kad on povika, govoriše sedam gromova glasove
svoje. **4** I kad govoriše sedam gromova glasove svoje, šæadijah
da pišem; i èuh glas s neba koji mi govori: zapeèati šta govoriše
sedam gromova, i ovo ne piši. **5** I anđeo kojega vidjeh gdje
stoji na moru i na zemlji, podiže ruku svoju k nebu, **6** I zakle se
onijem koji živi va vijek vijeka, koji sazda nebo i što je na njemu,
i zemlju i što je na njoj, i more i što je u njemu, da vremena veæ
neæe biti; **(aiōn g165)** **7** Nego u dane glasa sedmoga anđela, kad
zatrubi, onda æe se svršiti tajna Božija, kao što javi svojijem
slugama prorocima. **8** I glas koji èuh s neba, opet progovori sa
mnom i reèe: idi i uzmi knjižicu otvorenu iz ruke onoga anđela
što stoji na moru i na zemlji. **9** I otidoh k anđelu, i rekoh mu: daj
mi knjižicu. I reèe mi: uzmi i izjedi je; i grka æe biti u trbuhu
tvojemu, ali u ustima biæe ti slatka kao med. **10** I uzeh knjižicu
iz ruke anđelove, i izjedoh je; i bješe u ustima mojima kao med
slatka, a kad je izjedoh, bijaše grka u trbuhu mojemu. **11** I reèe

mi: valja ti opet prorokovati narodima i plemenima i jezicima i
carevima mnogima.

11 I dade mi se trska kao palica govoreæi: ustani i izmjeri crkvu
Božiju i oltar, i one što se klanjaju u njoj; **2** A portu što je izvan
crkve, izbaci napolje, niti je mjeri, jer je dana neznabošcima; i
grad sveti gaziæe èetrdeset i dva mjeseca. **3** I daæu dvojici
svojijeh svjedoka, i proricaæe hiljadu i dvjesta i šezdeset dana
obuèeni u vreæe. **4** Ovi su dvije masline i dva žiška što stoje
pred gospodarom zemaljskijem. **5** I ako im ko nepravdu uèini,
oganj izlazi iz usta njihovijeh, i poješæe neprijatelje njihove; i ko
htjedbude da im uèini nažao onaj valja da bude ubijen. **6** I ovi
æe imati vlast da zatvore nebo, da ne padne dažd na zemlju
u dane njihova proricanja; i imaæe vlast nad vodama da ih
pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom mukom, kad god
htjedbudu. **7** I kad svrše svjedoèanstvo svoje, onda æe zvijer što
izlazi iz bezdana uèiniti s njima rat, i pobijediæe ih i ubiæe ih.
(Abyssos g12) **8** I tjelesa njihova ostaviæe na ulici grada velikoga,
koji se duhovno zove Sodom i Misir, gdje i Gospod naš razapet
bi. **9** I gledaæe neki od naroda i plemena i jezika i koljena tjelesa
njihova tri dana i po, i neæe dati da se njihova tjelesa metnu u
grobove. **10** I koji žive na zemlji, obradovaæe se i razveseliæe
se za njih, i slaæe dare jedan drugome, jer ova dva proroka
muèiše one što žive na zemlji. **11** I poslije tri dana i po duh života
od Boga uðe u njih; i staše oba na nogama svojima, i strah veliki
napade na one koji ih gledahu. **12** I èuše glas veliki s neba, koji
im govori: iziðite amo. I iziðoše na nebo na oblacima, i vidješe ih
neprijatelji njihovi. **13** I u taj èas zatrese se zemlja vrlo, i deseti
dijel grada pade, i tresenje zemlje pobi sedam hiljada imena
èovjeèijih; i ostali se uplašiše, i daše slavu Bogu nebeskome.

14 Zlo drugo proðe; evo zlo treæe ide brzo. **15** I sedmi anðeo
zatrubi i postaše veliki glasovi na nebesima govoreæi: posta
carstvo svijeta Gospoda našega i Hrista njegova, i carovaæe
va vijek vijeka. **(aiōn g165)** **16** I dvadeset i èetiri starješine koje
sjeðahu pred Bogom na prijestolima svojima, padoše na lica
svoja i pokloniše se Bogu **17** Govoreæi: hvalimo te, Gospode
Bože svedržitelju, koji jesi, i bješe, i biæeš, što si primio silu
svoju veliku, i caruješ. **18** I neznabošci se prognjeviše, i doðe
gnjev tvoj i vrijeme mrtvima da se sudi, i da se da plata slugama
tvojima, prorocima i svetima, i onima koji se boje imena tvojega,
malima i velikima, i da se pogube oni koji zemlju pogubiše.
19 I otvori se crkva Božija na nebu, i pokaza se æivot zavjeta
njegova u crkvi njegovoj; i biše sijevanja munja, i glasovi, i
gromovi, i tresenje zemlje, i grad veliki.

12 I znak veliki pokaza se na nebu: žena obuèena u sunce, i
mjesec pod nogama njezinijem, i na glavi njezinoj vijenac od
dvanaest zvijezda. **2** I bješe trudna, i vikaše od muke, i muèaše
se da rodi. **3** I pokaza se drugi znak na nebu, i gle, velika crvena
aždaha, koja imaše sedam glava, i deset rogova; i na glavama
njezinijem sedam kruna; **4** I rep njezin odvuèe treæinu zvijezda
nebeskijeh, i baci ih na zemlju. I aždaha stajaše pred ženom
koja šæaše da se porodi, da joj proždere dijete kad rodi. **5** I rodi
muško, sina, koji æe pasti sve narode s palicom gvozdenom; i
dijete njezino bi uzeto k Bogu i prijestolu njegovu. **6** A žena
uteèe u pustinju gdje imaše mjesto pripravljeno od Boga, da se
onamo hrani hiljadu i dvjesta i šezdeset dana. **7** I posta rat na
nebu. Mihailo i anðeli njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i
anðeli njezini. **8** I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mjesta na
nebu. **9** I zbaèena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove

ðavo i sotona, koji vara sav vasioni svijet, i zbaèena bi na zemlju,
i anðeli njezini zbaèeni biše s njom. **10** I èuh glas veliki na nebu
koji govori: sad posta spasenije i sila i carstvo Boga našega, i
oblast Hrista njegova; jer se zbaci opadaè braæe naše, koji ih
opadaše pred Bogom našijem dan i noæ. **11** I oni ga pobijediše
krvlju jagnjetovom i rijeèju svjedoèanstva svojega, i ne mariše za
život svoj do same smrti. **12** Zato veselite se nebesa i vi koji
živite na njima. Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer ðavo
siðe k vama, i vrlo se rasrdio, znajuæi da vremena malo ima. **13**
I kad vidje aždaha da zbaèena bi na zemlju, gonjaše ženu koja
rodi muško. **14** I ženi dana biše dva krila orla velikoga da leti u
pustinju na svoje mjesto, gdje æe se hraniti vrijeme i vremena
i po vremena, sakrivena od lica zmijina. **15** I ispusti zmija za
ženom iz usta svojijeh vodu kao rijeku, da je utopi u rijeci. **16** I
pomože zemlja ženi, i otvori zemlja usta svoja, i proždrije rijeku
koju ispusti zmija iz usta svojijeh. **17** I razgnjevi se zmija na
ženu, i otide da se pobije sa ostalijem sjemenom njezinijem, koje
drži zapovijesti Božije i ima svjedoèanstvo Isusa Hrista.

13 I stadoh na pijesku morskome; i vidjeh zvijer gdje izlazi iz
mora, koja imaše sedam glava, i rogova deset, i na rogovima
njezinijem deset kruna, a na glavama njezinijem imena hulna. **2** I
zvijer koju vidjeh bijaše kao ris, i noge joj kao u medvjeda, i usta
njezina kao usta lavova, i dade joj zmija silu svoju, i prijestol svoj,
i oblast veliku. **3** I vidjeh jednu od glava njezinijeh kao ranjenu
na smrt, i rana smrti njezine izlijeèi se. I èudi se sva zemlja iza
zvijeri, i pokloniše se zmiji, koja dade oblast zvijeri. **4** I pokloniše
se zvijeri govoreæi: ko je kao zvijer? i ko može ratovati s njom?
5 I dana joj biše usta koja govore velike stvari i huljenja, i dana
joj bi oblast da èini èetrdeset i dva mjeseca. **6** I otvori usta svoja

za huljenje na Boga, da huli na ime njegovo, i na kuæu njegovu,
i na one koji žive na nebu. **7** I dano joj bi da se bije sa svetima,
i da ih pobijedi; i dana joj bi oblast nad svakijem koljenom i
narodom i jezikom i plemenom. **8** I pokloniše joj se svi koji žive
na zemlji kojima imena nijesu zapisana u životnoj knjizi jagnjeta,
koje je zaklano od postanja svijeta. **9** Ako ko ima uho neka èuje.
10 Ko u ropstvo vodi, biæe u ropstvo odveden; ko nožem ubije
valja da on nožem bude ubijen. Ovdje je trpljenje i vjera svetijeh.
11 I vidjeh drugu zvijer gdje izlazi iz zemlje, i imaše dva roga kao
u jagnjeta; i govoraše kao aždaha. **12** I svu vlast prve zvijeri
èinjaše pred njom; i uèini da zemlja i koji žive na njoj pokloni se
prvoj zvijeri kojoj se iscijeli rana smrtna. **13** I uèini èudesa velika,
i uèini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima. **14** I vara
one koji žive na zemlji znacima, koji joj biše dani da èini pred
zvijeri, govoreæi onima što žive na zemlji da naèine ikonu zvijeri
koja imade ranu smrtnu i osta živa. **15** I bi joj dano da dade duh
ikoni zvijerinoj, da progovori ikona zvijerina, i da uèini da se
pobiju koji se god ne poklone ikoni zvijerinoj. **16** I uèini sve,
male i velike, bogate i siromašne, slobodnjake i robove, te im
dade žig na desnoj ruci njihovoj ili na èelima njihovima, **17** Da
niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ili ime zvijeri,
ili broj imena njezina. **18** Ovdje je mudrost. Ko ima um neka
izraèuni broj zvijeri: jer je broj èovjekov i broj njezin šest stotina i
šezdeset i šest.

14 I vidjeh, i gle, jagnje stajaše na gori Sionskoj, i s njim sto i
èetrdeset i èetiri hiljade, koji imahu ime oca njegova napisano na
èelima svojima. **2** I èuh glas s neba kao glas voda mnogijeh,
i kao glas groma velikoga; i èuh glas gudaèa koji guðahu u
gusle svoje. **3** I pjevahu kao novu pjesmu pred prijestolom

i pred èetiri životinje i pred starješinama; i niko ne mogaše
nauèiti pjesme, osim onijeh sto i èetrdeset i èetiri hiljade koji su
otkupljeni sa zemlje. **4** Ovo su koji se ne opoganiše sa ženama,
jer su djevstvenici, oni idu za jagnjetom kud god ono poðe. Ovi
su kupljeni od ljudi prvenci Bogu i jagnjetu. **5** I u njihovijem
ustima ne naðe se prijevara, jer su bez mane pred prijestolom
Božijim. **6** I vidjeh drugoga anðela gdje leti posred neba, koji
imaše vjeèno jevanðelje da objavi onima koji žive na zemlji, i
svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu. **(aiōnios g166)** **7** I
govoraše velikijem glasom: bojte se Boga, i podajte mu slavu,
jer doðe èas suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio
nebo i zemlju i more i izvore vodene. **8** I drugi anðeo za njim ide
govoreæi: pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnijem vinom
kurvarstva svojega napoji sve narode. **9** I treæi anðeo za njim
ide govoreæi glasom velikijem: ko se god pokloni zvijeri i ikoni
njezinoj, i primi žig na èelo svoje ili na ruku svoju, **10** I on æe
piti od vina gnjeva Božijega, koje je nepomiješano utoèeno u
èašu gnjeva njegova, i biæe muèen ognjem i sumporom pred
anðelima svetima i pred jagnjetom. **11** I dim muèenja njihova
izlaziæe va vijek vijeka; i neæe imati mira dan i noæ koji se
poklanjaju zvijeri i ikoni njezinoj, i koji primaju žig imena njezina.
(aiōn g165) **12** Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti
Božije i vjeru Isusovu. **13** I èuh glas s neba gdje mi govori:
napiši: blago mrtvima koji umiru u Gospodu otsad. Da, govori
Duh, da poèinu od trudova svojijeh; jer djela njihova idu za njima.
14 I vidjeh, i gle, oblak bijel, i na oblaku sjeðaše kao sin èovjeèij,
i imaše na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar. **15** I
drugi anðeo iziðe iz crkve vièuæi velikijem glasom onome što
sjedi na oblaku: zamahni srpom svojijem i žnji, jer doðe vrijeme

da se žnje, jer se osuši žito zemaljsko. **16** I onaj što sjeđaše na
oblaku baci srp svoj na zemlju, i požnjevena bi zemlja. **17** I drugi
anđeo iziđe iz crkve što je na nebu, i imaše i on kosijer oštar. **18**
I drugi anđeo iziđe iz oltara, koji imaše oblast nad ognjem, i
povika s velikom vikom onome koji imaše kosijer oštri, govoreæi:
zamahni kosijerom svojijem oštrijem, i odreži grožđe vinograda
zemaljskoga; jer veæ sazreše puca njegova. **19** I baci anđeo
kosijer svoj na zemlju, i obra vinograd zemaljski, i metnu u kacu
velikoga gnjeva Božijega. **20** I otoèi se kaca izvan grada, i iziđe
krv iz kace tja do uzda konjma hiljadu i šest stotina potrkališta.

15 I vidjeh drugi veliki znak na nebu i èudo: sedam anđela
koji imahu sedam pošljednjijeh zala, jer se u njima savrši gnjev
Božij. **2** I vidjeh kao stakleno more smiješano s ognjem, i one što
pobijediše zvijer i ikonu njezinu, i žig njezin, i broj imena njezina,
gdje stoje na moru staklenome i imaju gusle Božije; **3** I pjevahu
pjesmu Mojsija sluge Božijega, i pjesmu jagnjetovu, govoreæi:
velika su i divna djela tvoja, Gospode Bože svedržitelju, pravedni
su i istiniti putovi tvoji, care svetijeh. **4** Ko se neæe pobojati
tebe, Gospode, i proslaviti ime tvoje? Jer si ti jedan svet; jer
æe svi neznabošci doæi i pokloniti se pred tobom; jer se tvoji
sudovi javiše. **5** I poslije ovoga vidjeh, i gle, otvori se crkva
skinije svjedoèanstva na nebu, **6** I iziđoše sedam anđela iz
crkve, koji imahu sedam zala, obuèeni u èiste i bijele haljine
od platna, i opasani po prsima pojasima zlatnijem; **7** I jedna
od èetiri životinje dade sedmorici anđela sedam èaša zlatnijeh
napunjenijeh gnjeva Boga, koji živi va vijek vijeka. **(aiōn g165)** **8** I
napuni se crkva dima od slave Božije i od sile njegove; i niko ne
mogaše doæi u crkvu, dok se ne svrši sedam zala sedmorice
anđela.

16 I èuh glas veliki iz crkve gdje govori sedmorici anðela: idite,
i izlijte sedam èaša gnjeva Božijega na zemlju. **2** I otide prvi
anðeo, i izli èašu svoju na zemlju; i postaše rane zle i ljute na
ljudima koji imaju žig zvijerin i koji se klanjaju ikoni njezinoj. **3** I
drugi anðeo izli èašu svoju u more; i posta krv kao od mrtvaca, i
svaka duša živa umrije u moru. **4** I treæi anðeo izli èašu svoju na
rijeke i na izvore vodene; i posta krv. **5** I èuh anðela vodenoga
gdje govori: pravedan si, Gospode, koji jesi, i koji bješe, i svet,
što si ovo sudio; **6** Jer proliše krv svetijeh i proroka, i krv si im
dao da piju, jer su zaslužili. **7** I èuh drugoga iz oltara gdje govori:
da, Gospode Bože, svedržitelju, istiniti su i pravi sudovi tvoji. **8** I
èetvrti anðeo izli èašu svoju na sunce, i dano mu bi da žeže
ljude ognjem. **9** I opališe se ljudi od velike vruæine, i huliše na
ime Boga koji ima oblast nad zlima ovima, i ne pokajaše se da
mu dadu slavu. **10** I peti anðeo izli èašu svoju na prijesto zvijerin;
i carstvo njezino posta tamno, i žvatahu jezike svoje od bola. **11**
I huliše na ime Boga nebeskoga od bola i od rana svojijeh, i ne
pokajaše se od djela svojijeh. **12** I šesti anðeo izli èašu svoju na
veliku rijeku Eufrat; i presahnu voda njezina, da se pripravi put
carevima od istoka sunèanoga. **13** I vidjeh iz usta aždahinijeh, i
iz usta zvijerinijeh, i iz usta lažnoga proroka, gdje iziðoše tri
neèista duha, kao žabe. **14** Jer su ovo duhovi ðavolski koji èine
èudesa, i izlaze k carevima svega vasionoga svijeta da ih skupe
na boj za onaj veliki dan Boga svedržitelja. **15** Evo idem kao
lupež; blago onome koji je budan i koji èuva haljine svoje, da go
ne hodi i da se ne vidi sramota njegova. **16** I sabra ih na mjesto,
koje se Jevrejski zove Armagedon. **17** I sedmi anðeo izli èašu
svoju po nebu, i iziðe glas veliki iz crkve nebeske od prijestola
govoreæi: svrši se. **18** I biše sijevanja munja i gromovi, i glasovi,

i bi veliko tresenje zemlje, kakovo nikad ne bi otkako su ljudi
na zemlji, toliko tresenje, tako veliko. **19** I grad veliki razdijeli
se na tri dijela, i gradovi neznabožaèki padoše; i Vavilon veliki
spomenu se pred Bogom da mu da èašu vina ljutoga gnjeva
svojega. **20** I sva ostrva pobjegoše, i gore se ne naðoše, **21** I
grad veliki kao glava pade s neba na ljude; i ljudi huliše na Boga
od zla gradnoga, jer je velika muka njegova vrlo.

17 I doðe jedan od sedam anðela koji imahu sedam èaša, i
govori sa mnom govoreæi mi: hodi da ti pokažem sud kurve
velike, koja sjedi na vodama mnogima; **2** S kojom se kurvaše
carevi zemaljski, i koji žive na zemlji opiše se vinom kurvarstva
njezina. **3** I uvede me duh u pusto mjesto; i vidjeh ženu gdje
sjedi na zvijeri crvenoj koja bješe puna imena hulnijeh i imaše
sedam glava i deset rogova. **4** I žena bješe obuèena u porfiru
i skerlet i nakiæena zlatom i kamenjem dragijem i biserom, i
imaše èašu u ruci svojoj punu mrzosti i poganštine kurvarstva
svojega; **5** I na èelu njezinu napisano ime: tajna, Vavilon veliki,
mati kurvama i mrzostima zemaljskima. **6** I vidjeh ženu pijanu od
krvi svetijeh i od krvi svjedoka Isusovijeh; i zaèudih se èudom
velikijem kad je vidjeh. **7** I reèe mi anðeo: šta se èudiš? Ja æu ti
kazati tajnu ove žene, i zvijeri što je nosi i ima sedam glava i
deset rogova. **8** Zvijer, koju si vidio bješe i nije, i iziæi æe iz
bezdana i otiæi æe u propast; i udiviæe se koji žive na zemlji,
kojima imena napisana nijesu u knjigu života od postanja svijeta,
kad vide zvijer, koja bješe, i nije, i doæi æe opet. **(Abyssos g12)** **9**
Ovdje je um, koji ima mudrost. Sedam glava, to su sedam gora
na kojima žena sjedi. **10** I jesu sedam careva. Pet je njih palo, i
jedan jest, a drugi još nije došao; i kad doðe za malo æe ostati.
11 I zvijer koja bješe i nije, i ona je osmi, i jest od sedmorice

i u propast ide. **12** I deset rogova, koje si vidio, to su deset
careva, koji carstva još ne primiše, nego æe oblast kao carevi
na jedno vrijeme primiti sa zvijeri. **13** Ovi jednu volju imaju, i silu
i oblast svoju daæe zvijeri. **14** Ovi æe se pobiti s jagnjetom, i
jagnje æe ih pobijediti, jer je gospodar nad gospodarima i car
nad carevima; i koji su s njim, jesu pozvani i izbrani i vjerni.
15 I reèe mi: vode, što si vidio, gdje sjedi kurva, ono su ljudi
i narodi, i plemena i jezici. **16** I deset rogova, što si vidio na
zvijeri, oni æe omrznuti na kurvu, i opustošiæe je i ogoluzniti, i
meso njezino poješæe i sažeæi æe je ognjem. **17** Jer je Bog
dao u srca njihova da uèine volju njegovu, i da uèine volju jednu,
i da dadu carstvo svoje zvijeri, dok se svrše rijeèi Božije. **18** I
žena, koju si vidio, jest grad veliki, koji ima carstvo nad carevima
zemaljskima.

18 I poslije ovoga vidjeh drugoga anðela gdje silazi s neba, koji
imaše oblast veliku; i zemlja se zasvijetli od slave njegove. **2**
I povika jakijem glasom govoreæi: pade, pade Vavilon veliki,
i posta stan ðavolima, i tamnica svakome duhu neèistome, i
tamnica sviju ptica neèistijeh i mrskijeh; jer otrovnijem vinom
kurvarstva svojega napoji sve narode; **3** I carevi zemaljski s
njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatiše se od bogatstva
slasti njezine. **4** I èuh glas drugi s neba koji govori: iziðite iz
nje, narode moj, da se ne pomiješate u grijehe njezine, i da
vam ne naude zla njezina. **5** Jer grijesi njezini dopriješe tja do
neba, i Bog se opomenu nepravde njezine. **6** Platite joj kao
što i ona plati vama, i podajte joj dvojinom onoliko po djelima
njezinima: kojom èašom zahvati vama zahvatajte joj po dva puta
onoliko. **7** Koliko se proslavi i nasladi toliko joj podajte muka i
žalosti; jer govori u srcu svojemu: sjedim kao carica, i nijesam

udovica, i žalosti neæu vidjeti. **8** Zato æe u jedan dan doæi zla
njezina: smrt i plaè i glad, i sažeæi æe se ognjem; jer je jak
Gospod Bog koji joj sudi. **9** I zaplakaæe i zajaukati za njom
carevi zemaljski koji se s njom kurvaše i bjesniše, kad vide dim
gorenja njezina, **10** Izdaleka stojeæi od straha muka njezinijeh i
govoreæi: jaoh! jaoh! grade veliki Vavilone, grade tvrdi, jer u
jedan èas doðe sud tvoj! **11** I trgovci zemaljski zaplakaæe i
zajaukati za njom, što njihovijeh tovara niko više ne kupuje;
12 Tovara zlata i srebra i kamenja dragoga i bisera i uzvoda i
porfire i svile i skerleta, i svakoga mirisnog drveta, i svakojakijeh
sudova od fildiša, i svakojakijeh sudova od najskupljega drveta,
mjedi i gvožða i mermera, **13** I cimeta i tamjana i mira i livana, i
vina i ulja, i nišesteta i pšenice, i goveda i ovaca, i konja i kola, i
tjelesa i duša èovjeèijih. **14** I voæa želja duše tvoje otidoše od
tebe, i sve što je masno i dobro otide od tebe, i više ga neæeš
naæi. **15** Trgovci koji se ovijem tovarima obogatiše od nje, staæe
izdaleka od straha muèenja njezina, plaèuæi i jauèuæi, **16** I
govoreæi: jaoh! jaoh! grade veliki, obuèeni u svilu i porfiru i
skerlet, i nakiæeni zlatom i kamenjem dragijem i biserom; **17** Jer
u jedan èas pogibe toliko bogatstvo! I svi gospodari od laða, i
sav narod u laðama, i laðari, i koji god rade na moru, stadoše
izdaleka, **18** I vikahu, vidjevši dim gorenja njezina, i govorahu:
ko je bio kao ovaj grad veliki? **19** I baciše prah na glave svoje, i
povikaše plaèuæi i ridajuæi, govoreæi: jaoh! jaoh! grade veliki, u
kome se obogatiše svi koji imaju laðe na moru od bogatstva
njegova, jer u jedan èas opustje! **20** Veseli se nad njim nebo, i
sveti apostoli i proroci, jer Bog pokaja sud vaš na njemu. **21**
I uze jedan anðeo jak kamen veliki, kao kamen vodenièni, i
baci u more govoreæi: tako æe sa hukom biti baèen Vavilon

grad veliki, i neæe se više naæi; **22** I glas gudaèa i pjevaèa i
sviraèa i trubaèa neæe se više èuti u tebi; i nikakav majstor
ni od kakva zanata neæe se više naæi u tebi, i huka kamenja
vodeniènoga neæe se èuti u tebi; **23** I vidjelo žiška neæe se više
svijetliti u tebi, i glas ženika i neveste neæe više biti èuven u
tebi; jer trgovci tvoji bijahu boljari zemaljski, jer tvojijem èaranjem
prevareni biše svi narodi. **24** I u njemu se nađe krv proroèka i
svetijeh, i sviju koji su pobijeni na zemlji.

19 I poslije ovoga èuh glas veliki naroda mnogoga na nebu gdje
govori: aliluja! spasenije i slava i èast i sila Gospodu našemu; **2**
Jer su istiniti i pravi sudovi njegovi, što je osudio kurvu veliku,
koja pokvari zemlju kurvarstvom svojijem, i pokajao krv slugu
svojijeh od ruke njezine. **3** I drugom rekoše: aliluja! I dim njezin
izlažaše va vijek vijeka. **(aiōn g165)** **4** I padoše dvadeset i èetiri
starješine, i èetiri životinje, i pokloniše se Bogu koji sjeđaše na
prijestolu, govoreæi: amin, aliluja! **5** I glas iziđe od prijestola
koji govori: hvalite Boga našega sve sluge njegove, i koji ga se
bojite, i mali i veliki. **6** I èuh kao glas naroda mnogoga, i kao
glas voda mnogijeh, i kao glas gromova jakijeh, koji govore:
aliluja! jer caruje Gospod Bog svedržitelj. **7** Da se radujemo i
veselimo, i da damo slavu njemu; jer dođe svadba jagnjetova, i
žena njegova pripravila se; **8** I dano joj bi da se obuèe u svilu
èistu i bijelu: jer je svila pravda svetijeh. **9** I reèe mi: napiši:
blago onima koji su pozvani na veèeru svadbe jagnjetove. I
reèe mi: ove su rijeèi istinite Božije. **10** I padnuvši pred nogama
njegovima poklonih mu se; i reèe mi: gle, nemoj, ja sam sluga
kao i ti i braæa tvoja koja imaju svjedoèanstvo Isusovo. Bogu se
pokloni; jer je svjedoèanstvo Isusovo Duh proroštva. **11** I vidjeh
nebo otvoreno, i gle, konj bijel, i koji sjeđaše na njemu zove

se vjeran i istinit, i sudi po pravdi i vojuje. **12** A oèi su mu kao
plamen ognjeni, i na glavi njegovoj krune mnoge, i imaše ime
napisano, kojega niko ne zna do on sam. **13** I bješe obuèen u
haljinu crvenu od krvi, i ime se njegovo zove: rijeè Božija. **14** I
vojske nebeske iðahu za njim na konjma bijelijem, obuèene u
svilu bijelu i èistu. **15** I iz usta njegovijeh iziðe maè oštar, da
njime pobije neznabošce; i on æe ih pasti s palicom gvozdenom;
i on gazi kacu vina srdnje i gnjeva Boga svedržitelja. **16** I ima
na haljini i na stegnu svome ime napisano: car nad carevima i
gospodar nad gospodarima. **17** I vidjeh jednoga anðela gdje stoji
na suncu i povika glasom velikijem govoreæi svima pticama koje
lete ispod neba: doðite i skupite se na veliku veèeru Božiju,
18 Da jedete mesa od careva, i mesa od vojvoda, i mesa od
junaka, i mesa od konja i od onijeh koji sjede na njima, i mesa
od sviju slobodnjaka i robova, i od malijeh i od velikijeh. **19** I
vidjeh zvijer i careve zemaljske i vojnike njihove skupljene da se
pobiju s onijem što sjedi na konju i s vojskama njegovijem. **20** I bi
uhvaæena zvijer, i s njom lažni prorok koji uèini pred njom znake
kojima prevari one koji primiše žig zvijerin i koji se poklanjaju
ikoni njezinoj: živi biše baèeni oboje u jezero ognjeno, koje
gori sumporom. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **21** A ostali pobijeni biše
maèem onoga što sjedi na konju, koji iziđe iz usta njegovijeh: i
sve se ptice nasitiše od mesa njihova.

20 I vidjeh anðela gdje silazi s neba, koji imaše ključ od
bezdana i verige velike u ruci svojoj. **(Abyssos g12)** **2** I uhvati
aždahu, staru zmiju, koja je ðavo i sotona, i sveza je na hiljadu
godina, **3** I u bezdan baci je, i zatvori je, i zapeèati nad njom, da
više ne prelašæuje naroda, dok se ne navrši hiljada godina;
i potom valja da bude odriješena na malo vremena. **(Abyssos**

g12) **4** I vidjeh prijestole, i sjeðahu na njima, i dade im se sud,
i duše isjeèenijeh za svjedoèanstvo Isusovo i za rijeè Božiju,
koji se ne pokloniše zvijeri ni ikoni njezinoj, i ne primiše žiga na
èelima svojima i na ruci svojoj; i oživlješe i carovaše s Hristom
hiljadu godina. **5** A ostali mrtvaci ne oživlješe, dokle se ne svrši
hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenije. **6** Blažen je i svet onaj
koji ima dijel u prvom vaskrseniju; nad njima druga smrt nema
oblasti, nego æe biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovaæe s njim
hiljadu godina. **7** I kad se svrši hiljada godina, pustiæe se sotona
iz tamnice svoje, **8** I iziæi æe da vara narode po sva èetiri
kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojijeh je broj
kao pijesak morski. **9** I iziðoše na širinu zemlje, i opkoliše oko
svetijeh, i grad ljubazni; i siðe oganj od Boga s neba, i pojede ih.
10 I ðavo koji ih varaše bi baèen u jezero ognjeno i sumporito,
gdje je zvijer i lažni prorok; i biæe muèeni dan i noæ va vijek
vijeka. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** **11** I vidjeh veliki bijel
prijestol, i onoga što sjeðaše na njemu, od èijega lica bježaše
nebo i zemlja, i mjesta im se ne nađe. **12** I vidjeh mrtvace male i
velike gdje stoje pred Bogom, i knjige se otvoriše; i druga se
knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je
napisano u knjigama, po djelima svojima. **13** I more dade svoje
mrtvace, i smrt i pakao dadoše svoje mrtvace; i sud primiše
po djelima svojima. **(Hadēs g86)** **14** I smrt i pakao baèeni biše u
jezero ognjeno. I ovo je druga smrt. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041
g4442)** **15** I ko se ne nađe napisan u knjizi života, baèen bi u
jezero ognjeno. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 I vidjeh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva
zemlja prođoše, i mora više nema. **2** I ja Jovan vidjeh grad
sveti, Jerusalim nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen

kao nevjesta ukrašena mužu svojemu. **3** I èuh glas veliki s
neba gdje govori: evo skinije Božije među ljudima, i življeæe s
njima, i oni æe biti narod njegov, i sam Bog biæe s njima Bog
njihov. **4** I Bog æe otrti svaku suzu od oèiju njihovijeh, i smrti
neæe biti više, ni plaèa, ni vike, ni bolesti neæe biti više; jer prvo
proðe. **5** I reèe onaj što sjeðaše na prijestolu: evo sve novo
tvorim. I reèe mi: napiši, jer su ove rijeèi istinite i vjerne. **6** I reèe
mi: svrši se. Ja sam alfa i omega, poèetak i svršetak. Ja æu
žednome dati iz izvora vode žive zabadava. **7** Koji pobijedi,
dobiæe sve, i biæu mu Bog, i on æe biti moj sin. **8** A strašljivima
i nevjernima i poganima i krvnicima, i kurvarima, i vraèarima,
i idolopoklonicima, i svima lažama, njima je dijel u jezeru što
gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga. **(Limnē Pyr g3041
g4442)** **9** I doðe k meni jedan od sedam anðela koji imahu sedam
èaša napunjenijeh sedam zala pošljednjijeh, i reèe mi govoreæi:
hodi da ti pokažem nevjestu, jagnjetovu ženu. **10** I odvede me
u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi grad veliki, sveti
Jerusalim, gdje silazi s neba od Boga, **11** I imaše slavu Božiju;
i svjetlost njegova bijaše kao dragi kamen, kao kamen jaspis
svijetli, **12** I imaše zid veliki i visok, i imaše dvanaestora vrata, i
na vratima dvanaest anðela, i imena napisana, koja su imena
dvanaest koljena Izrailjevijeh. **13** Od istoka vrata troja, i od
sjevera vrata troja, od juga vrata troja, i od zapada vrata troja. **14**
I zid gradski imaše dvanaest temelja, i na njima imena dvanaest
apostola jagnjetovijeh. **15** I onaj što govoraše sa mnom, imaše
trsku zlatnu da izmjeri grad i vrata njegova i zidove njegove.
16 I grad na èetiri ugla stoji, i dužina je njegova tolika kolika
i širina. I izmjeri grad trskom na dvanaest hiljada potrkališta:
dužina i širina i visina jednaka je. **17** I razmjeri zid njegov na sto

i èetrdeset i èetiri lakta, po mjeri èovjeèijoj, koja je anðelova. **18** I
bješe građa zida njegova jaspis, i grad zlato èisto, kao èisto
staklo. **19** I temelji zidova gradskijeh bijahu ukrašeni svakijem
dragijem kamenjem: prvi temelj bijaše jaspis, drugi sapfir, treæi
halkidon, èetvrti smaragd, **20** Peti sardoniks, šesti sard, sedmi
hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti
jakint, dvanaesti ametist. **21** I dvanaest vrata, dvanaest zrna
bisera: svaka vrata bijahu od jednoga zrna bisera: i ulice gradske
bijahu zlato èisto, kao staklo presvijetlo. **22** I crkve ne vidjeh u
njemu: jer je njemu crkva Gospod Bog svedržitelj, i jagnje. **23**
I grad ne potrebuje sunca ni mjeseca da svijetle u njemu; jer
ga slava Božija prosvijetli, i žižak je njegov jagnje. **24** I narodi
koji su spaseni hodiæe u vidjelu njegovu, i carevi zemaljski
donijeæe slavu i èast svoju u njega. **25** I vrata njegova neæe se
zatvorati danju, jer ondje noæi neæe biti. **26** I donijeæe slavu i
èast neznabožaca u njega. **27** I neæe u njega uæi ništa pogano,
i što èini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj
knjizi jagnjeta.

22 I pokaza mi èistu rijeku vode života, bistru kao kristal, koja
izlažaše od prijestola Božijega i jagnjetova. **2** Nasred ulica
njegovijeh i s obje strane rijeke drvo života, koje raða dvanaest
rodova dajuæi svakoga mjeseca svoj rod; i lišæe od drveta
bijaše za iscjeljivanje narodima. **3** I više neæe biti nikakve
prokletinje; i prijestol Božij i jagnjetov biæe u njemu; i sluge
njegove posluživaæe ga, **4** I gledaæe lice njegovo, i ime njegovo
biæe na èelima njihovima. **5** I noæi tamo neæe biti, i neæe
potrebovati vidjela od žiška, ni vidjela sunèanoga, jer æe ih
obasjavati Gospod Bog; i carovaæe va vijek vijeka. **(aiōn g165)** **6**
I reèe mi: ovo su rijeèi vjerne i istinite, i Gospod Bog svetijeh

proroka posla anðela svojega da pokaže slugama svojima šta
æe biti skoro. **7** Evo æu doæi skoro: blago onome koji drži
rijeèi proroštva knjige ove. **8** I ja Jovan vidjeh ovo i èuh; i kad
èuh i vidjeh, padoh da se poklonim na noge anðela koji mi ovo
pokaza. **9** I reèe mi: gle, nemoj, jer sam i ja sluga kao i ti i braæa
tvoja proroci i oni koji drže rijeèi knjige ove. Bogu se pokloni. **10**
I reèe mi: ne zapeèaæavaj rijeèi proroštva knjige ove; jer je
vrijeme blizu. **11** Ko èini nepravdu, neka èini još nepravdu; i ko
je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još èini
pravdu; i ko je svet, neka se još sveti. **12** I evo æu doæi skoro, i
plata moja sa mnom, da dam svakome po djelima njegovijem.
13 Ja sam alfa i omega, poèetak i svršetak, prvi i pošljednji. **14**
Blago onima koji tvore zapovijesti njegove, da im bude vlast
na drvo života, i da uðu na vrata u grad. **15** A napolju su psi i
vraèari i kurvari i krvnici i idolopoklonici i svaki koji ljubi i èini
laž. **16** Ja Isus poslah anðela svojega da vam ovo posvjedoèi u
crkvama. Ja sam korijen i rod Davidov, i sjajna zvijezda danica.
17 I Duh i nevjesta govore: doði. I koji èuje neka govori: doði.
I ko je žedan neka doðe, i ko hoæe neka uzme vodu života
zabadava. **18** Jer svjedoèim svakome koji èuje rijeèi proroštva
knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog æe nametnuti na njega
zla napisana u knjizi ovoj; **19** I ako ko oduzme od rijeèi knjige
proroštva ovoga, Bog æe oduzeti njegov dijel od knjige života, i
od grada svetoga, i od onoga što je napisano u knjizi ovoj. **20**
Govori onaj koji svjedoèi ovo: da, doæi æu skoro! Amin. Da,
doði, Gospode Isuse. **21** Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista
sa svima vama. Amin.

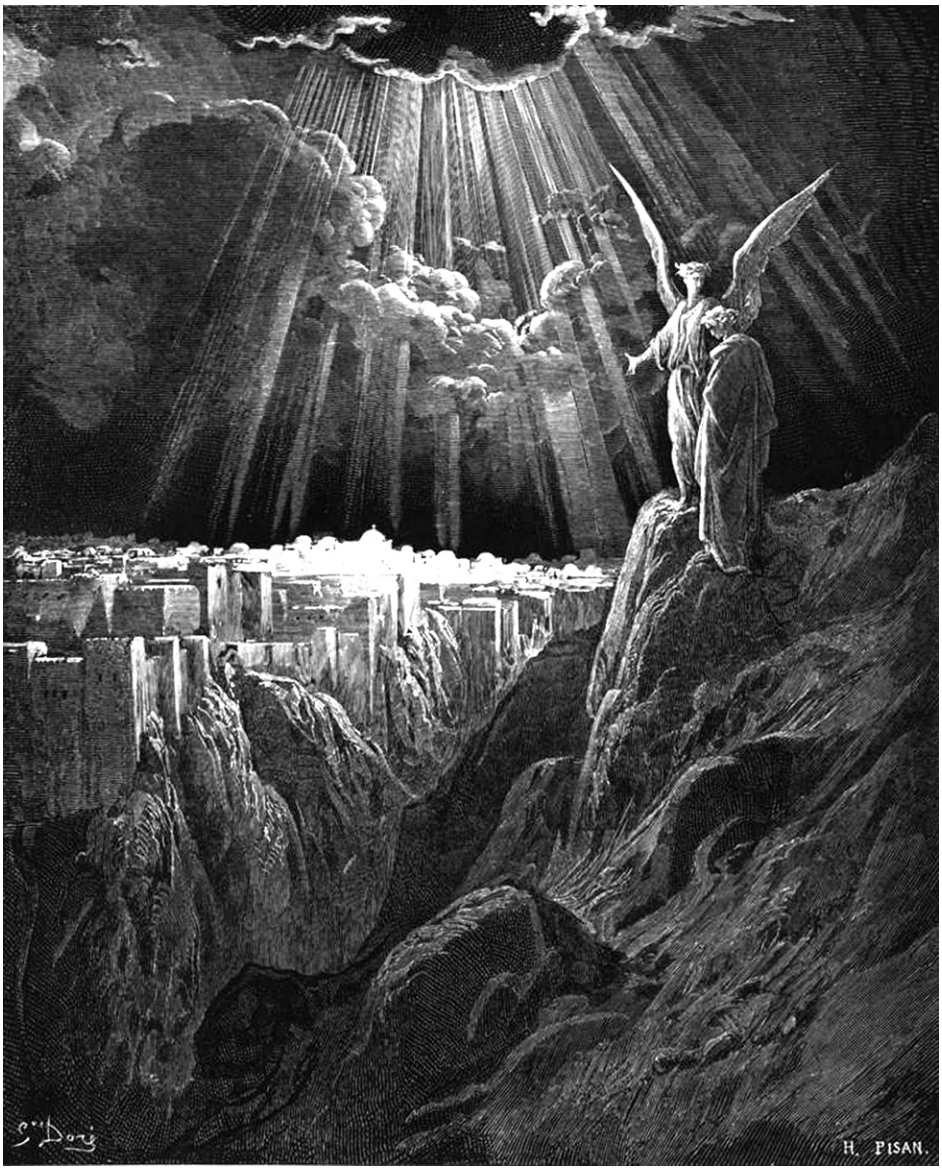

I ja Jovan vidjeh grad sveti, Jerusalim nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta ukrašena mužu svojemu. I èuh glas veliki s neba gdje govori: evo skinije Božije među ljudima, i življeæe s njima, i oni æe biti narod njegov, i sam Bog biæe s njima Bog njihov.

Apokalipsa 21:2-3

Vodič za Čitaoce

Srpski at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Rečnik

Srpski at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Rečnik +

AionianBible.org/Bibles/Serbian---Karadzic-Danicic-Latin-Script/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luki 8:31
Rimljanima 10:7
Apokalipsa 9:1
Apokalipsa 9:2
Apokalipsa 9:11
Apokalipsa 11:7
Apokalipsa 17:8
Apokalipsa 20:1
Apokalipsa 20:3

aïdios

Rimljanima 1:20
Judina 1:6

aiōn

Mateju 12:32
Mateju 13:22
Mateju 13:39
Mateju 13:40
Mateju 13:49
Mateju 21:19
Mateju 24:3
Mateju 28:20
Marku 3:29
Marku 4:19
Marku 10:30
Marku 11:14
Luki 1:33
Luki 1:55
Luki 1:70
Luki 16:8
Luki 18:30
Luki 20:34
Luki 20:35
Jovanu 4:14
Jovanu 6:51
Jovanu 6:58
Jovanu 8:35
Jovanu 8:51
Jovanu 8:52
Jovanu 9:32
Jovanu 10:28
Jovanu 11:26
Jovanu 12:34
Jovanu 13:8
Jovanu 14:16
Dela apostolska 3:21
Dela apostolska 15:18
Rimljanima 1:25
Rimljanima 9:5
Rimljanima 11:36
Rimljanima 12:2
Rimljanima 16:27
1 Korinæanima 1:20
1 Korinæanima 2:6
1 Korinæanima 2:7
1 Korinæanima 2:8
1 Korinæanima 3:18
1 Korinæanima 8:13
1 Korinæanima 10:11
2 Korinæanima 4:4
2 Korinæanima 9:9
2 Korinæanima 11:31
Galaæanima 1:4
Galaæanima 1:5
Efežanima 1:21
Efežanima 2:2
Efežanima 2:7
Efežanima 3:9
Efežanima 3:11
Efežanima 3:21
Efežanima 6:12
Filipljanima 4:20
Kološanima 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Jevrejima 1:2
Jevrejima 1:8
Jevrejima 5:6
Jevrejima 6:5
Jevrejima 6:20
Jevrejima 7:17
Jevrejima 7:21
Jevrejima 7:24
Jevrejima 7:28
Jevrejima 9:26
Jevrejima 11:3
Jevrejima 13:8
Jevrejima 13:21
1 Petrova 1:23
1 Petrova 1:25
1 Petrova 4:11
1 Petrova 5:11
2 Petrova 3:18
1 Jovanova 2:17
2 Jovanova 1:2
Judina 1:13
Judina 1:25
Apokalipsa 1:6
Apokalipsa 1:18
Apokalipsa 4:9
Apokalipsa 4:10
Apokalipsa 5:13
Apokalipsa 7:12
Apokalipsa 10:6
Apokalipsa 11:15
Apokalipsa 14:11
Apokalipsa 15:7
Apokalipsa 19:3
Apokalipsa 20:10
Apokalipsa 22:5

aiōnios

Mateju 18:8
Mateju 19:16
Mateju 19:29
Mateju 25:41
Mateju 25:46
Marku 3:29
Marku 10:17
Marku 10:30
Luki 10:25
Luki 16:9
Luki 18:18
Luki 18:30
Jovanu 3:15
Jovanu 3:16
Jovanu 3:36
Jovanu 4:14
Jovanu 4:36
Jovanu 5:24
Jovanu 5:39
Jovanu 6:27
Jovanu 6:40
Jovanu 6:47
Jovanu 6:54
Jovanu 6:68

Jovanu 10:28
Jovanu 12:25
Jovanu 12:50
Jovanu 17:2
Jovanu 17:3
Dela apostolska 13:46
Dela apostolska 13:48
Rimljanima 2:7
Rimljanima 5:21
Rimljanima 6:22
Rimljanima 6:23
Rimljanima 16:25
Rimljanima 16:26
2 Korinæanima 4:17
2 Korinæanima 4:18
2 Korinæanima 5:1
Galaæanima 6:8
2 Solunjanima 1:9
2 Solunjanima 2:16
1 Timoteju 1:16
1 Timoteju 6:12
1 Timoteju 6:16
2 Timoteju 1:9
2 Timoteju 2:10
Titu 1:2
Titu 3:7
Filemonu 1:15
Jevrejima 5:9
Jevrejima 6:2
Jevrejima 9:12
Jevrejima 9:14
Jevrejima 9:15
Jevrejima 13:20
1 Petrova 5:10
2 Petrova 1:11
1 Jovanova 1:2
1 Jovanova 2:25
1 Jovanova 3:15
1 Jovanova 5:11
1 Jovanova 5:13
1 Jovanova 5:20
Judina 1:7
Judina 1:21
Apokalipsa 14:6

eleēsē

Rimljanima 11:32

Geenna

Mateju 5:22
Mateju 5:29
Mateju 5:30
Mateju 10:28
Mateju 18:9
Mateju 23:15
Mateju 23:33
Marku 9:43
Marku 9:45
Marku 9:47
Luki 12:5
Jakovljeva 3:6

Hadēs

Mateju 11:23
Mateju 16:18
Luki 10:15
Luki 16:23
Dela apostolska 2:27
Dela apostolska 2:31
1 Korinæanima 15:55
Apokalipsa 1:18
Apokalipsa 6:8
Apokalipsa 20:13
Apokalipsa 20:14

Limnē Pyr

Apokalipsa 19:20
Apokalipsa 20:10
Apokalipsa 20:14
Apokalipsa 20:15
Apokalipsa 21:8

Sheol

Postanak 37:35
Postanak 42:38
Postanak 44:29
Postanak 44:31
Brojevi 16:30
Brojevi 16:33
Ponovljeni Zakon 32:22
1 Samuelova 2:6
2 Samuelova 22:6
1 Kraljevima 2:6
1 Kraljevima 2:9
Jov 7:9
Jov 11:8
Jov 14:13
Jov 17:13
Jov 17:16
Jov 21:13
Jov 24:19
Jov 26:6
Psalmi 6:5
Psalmi 9:17
Psalmi 16:10
Psalmi 18:5
Psalmi 30:3
Psalmi 31:17
Psalmi 49:14
Psalmi 49:15
Psalmi 55:15
Psalmi 86:13
Psalmi 88:3
Psalmi 89:48
Psalmi 116:3
Psalmi 139:8
Psalmi 141:7
Poslovice 1:12
Poslovice 5:5
Poslovice 7:27
Poslovice 9:18
Poslovice 15:11
Poslovice 15:24
Poslovice 23:14
Poslovice 27:20
Poslovice 30:16
Propovednik 9:10
Pesma nad pesmama 8:6
Isaija 5:14
Isaija 7:11
Isaija 14:9
Isaija 14:11
Isaija 14:15
Isaija 28:15
Isaija 28:18
Isaija 38:10
Isaija 38:18
Isaija 57:9
Jezekilj 31:15
Jezekilj 31:16
Jezekilj 31:17
Jezekilj 32:21
Jezekilj 32:27
Osija 13:14
Amos 9:2
Jona 2:2
Avakum 2:5

Tartaroō

2 Petrova 2:4

Questioned

2 Petrova 2:17

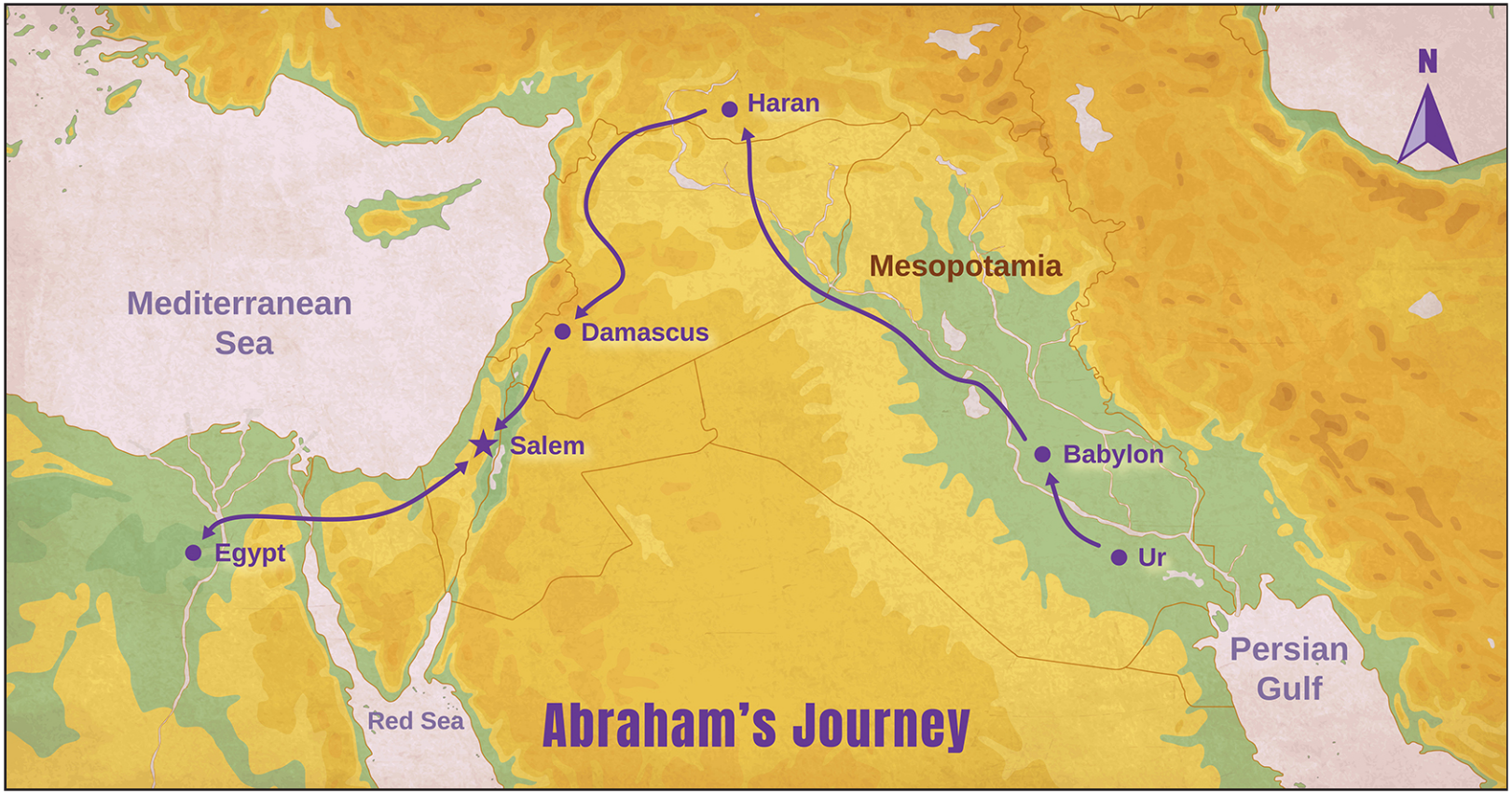

Vjerom posluša Avraam kad bi pozvan da iziđe u zemlju koju šæaše da primi u našljedstvo, i iziđe ne znajuæi kuda ide. - Jevrejima 11:8

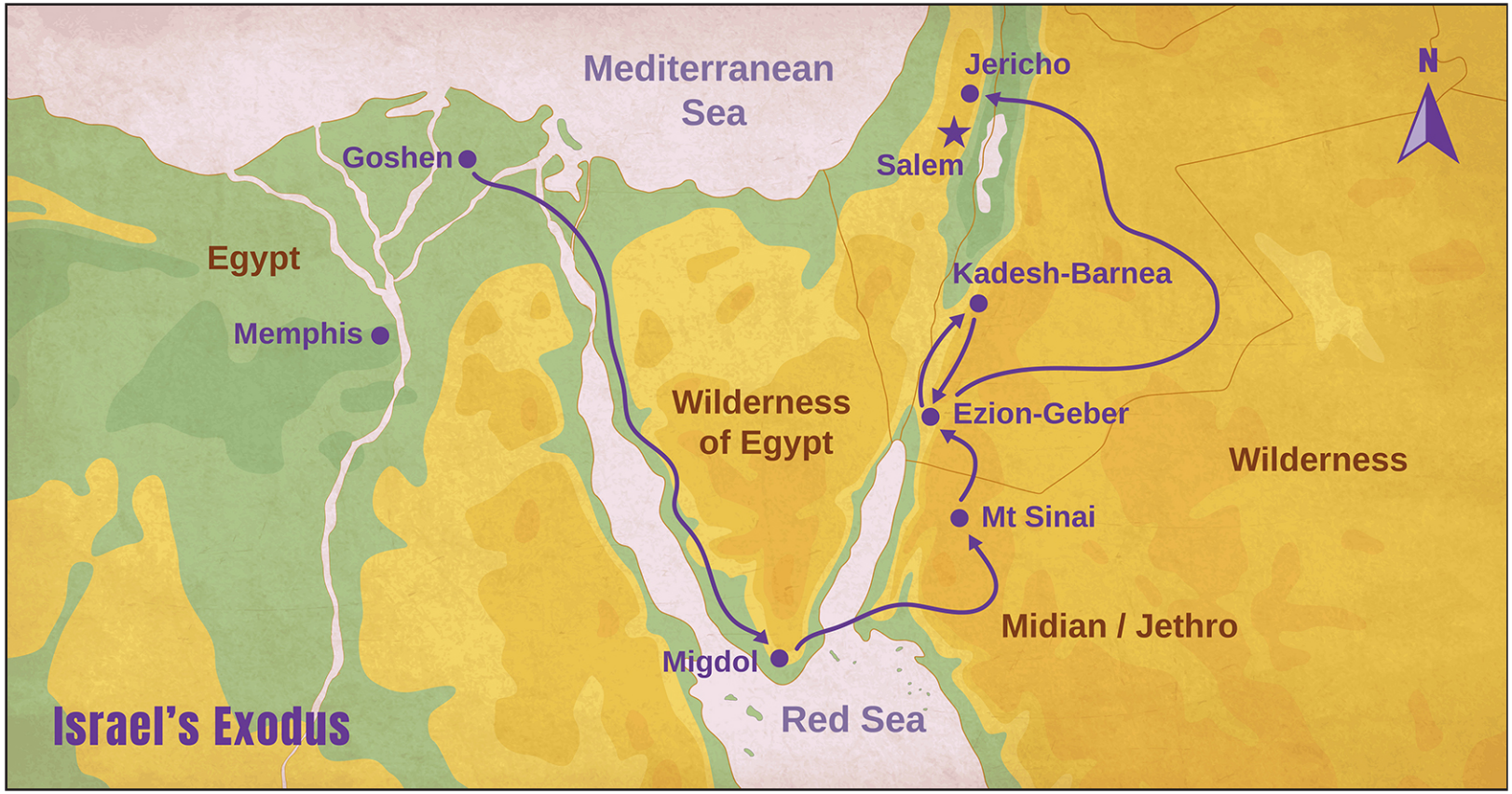

A kad Faraon pusti narod, ne odvede ih Bog putem k zemlji Filistejskoj, ako i bješe kraæi, jer Bog reèe: da se ne pokaje narod kad vidi rat, i ne vrati se u Misir. - Izlazak 13:17

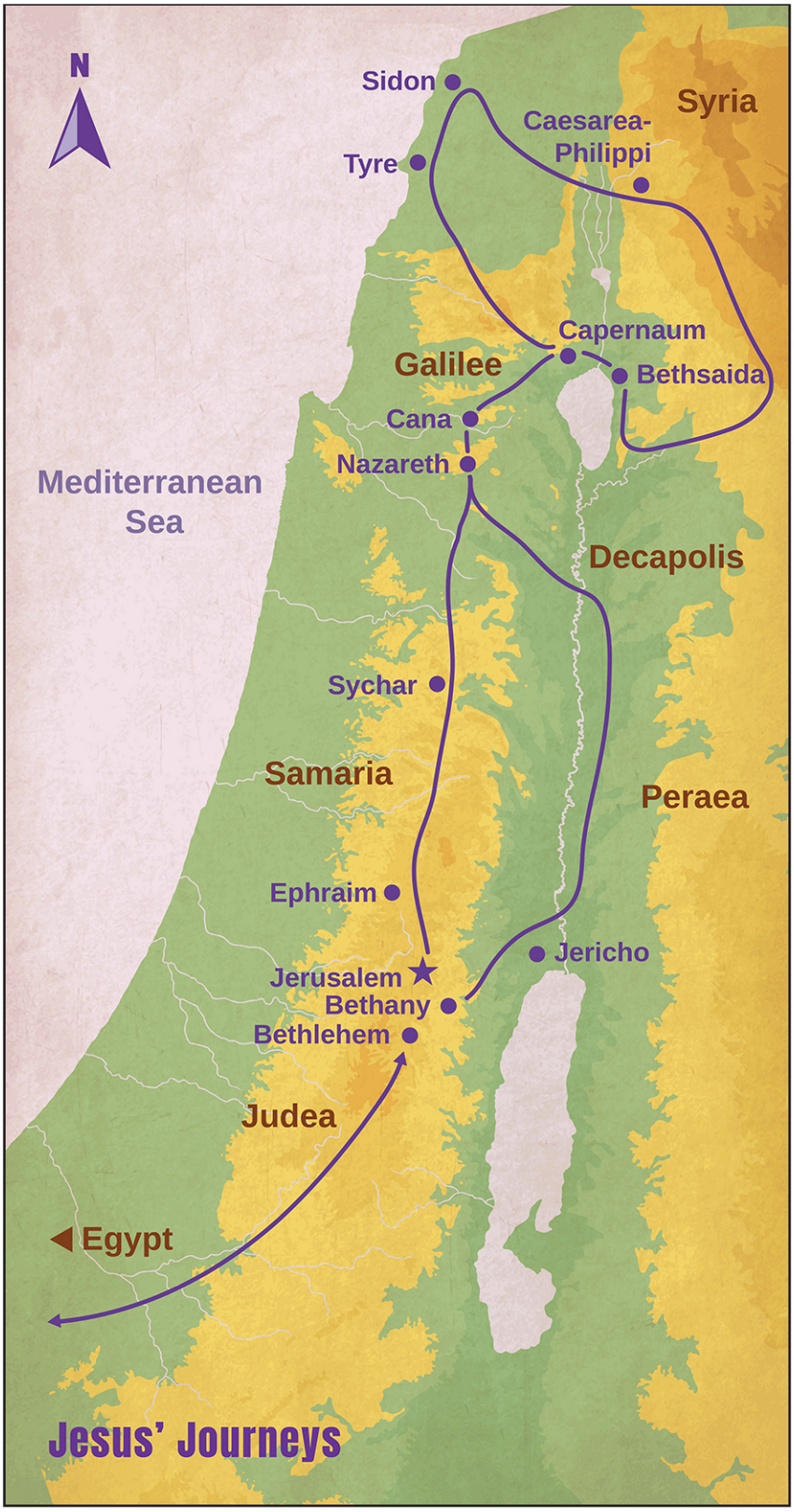

Jer sin èovjeèij nije došao da mu služe nego da služi, i da da dušu svoju u otkup za mnoge. - Marku 10:45

Od Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanoga apostola izabranoga za jevanđelje Božije, - Rimljanima 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?			When?							
			Innocence		Fallen				Glory	
			Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth
Who?	God	Father	God's Perfect Fellowship John 10:30	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden No Fall No Death Gen 1:31	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16				God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City No Hades No Dead Rev 20:3	All Restored Acts 3:21
		Son			Pre-Incarnate, John 8:58		Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43		
		Holy Spirit			Everywhere, Psalm 139:7		Indwelling Believers, John 14:17			
	Mankind	Living Mankind	No Creation No people Gen 1:1		Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					
		Deceased Believing Mankind			Blessed in Paradise, Luke 16:22					
		Deceased Unbelieving Mankind			Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					
	Angels	Holy Angels			Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					
		Imprisoned Angels		No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6				Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels Mat 25:41 Rev 20:10	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes? Heb 2:16 No?
		Fugitive Angels			Rebelling Against Christ Accusing Mankind 1 Peter 5:8 and Revelation 12:10			Thalaasa, Rev 20:13		
		First Beast Demon						Lake of Fire Revelation 19:20		
		False Prophet Demon								
		Satan						Abyss Revelation 20:2		

Sudbina

Srpski at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

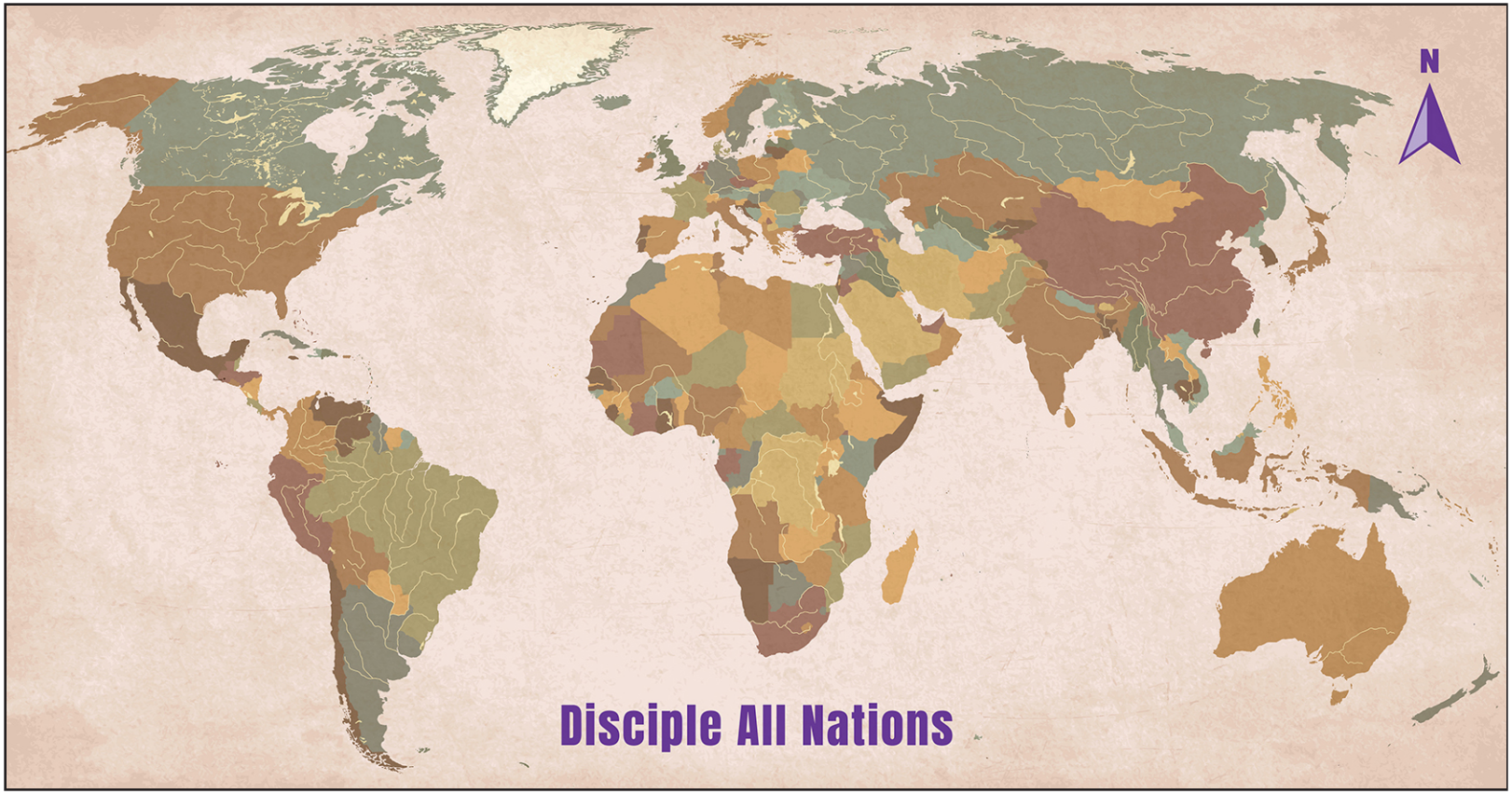

Idite dakle i nauèite sve narode krsteæi ih va ime oca i sina i svetoga Duha, - Mateju 28:19